

१. विषये

(मनस), माळती, जाति: (१ जी), 'माळतीसुख्योत्पत्ति' घटे वा

चौरवम्भा संस्कृत संस्थान
वाराणसी

॥ श्रीः ॥

काशी संस्कृत ग्रन्थमाला

१९८

पण्डितवरश्रीमदमरसिंहविरचितः

नामलिङ्गानुशासनं

नाम

अमरकोषः

महामहोपाध्यायश्रीमद्विजयदीक्षितात्मजविद्वद्भारतीश्रीभानुजिदीक्षितकृतया
'रामाश्रमी' (व्याख्यासुधा) व्याख्यया विभूषितः ।

व्याकरण-साहित्याचार्य-साहित्यरत्नेन

श्री प्र० हरगोविन्दशास्त्रिणा

प्रकाशोपनामक 'सरल-मणिप्रभा' हिन्दीव्याख्यया टिप्पण्यादिभिश्च सुसंस्कृत्य सम्पादितः

चैतन्य संस्कृत संस्थान

भारतीय सांस्कृतिक साहित्य के प्रकाशक तथा वितरक

पो० बा० चैतन्य, पो० बा० नं० १३६
जड़ान भवन, के. ३७/११६, गोपाल मन्दिर लेन
वाराणसी (भारत)

॥ श्रीः ॥

काशी संस्कृत ग्रन्थालय

१९८

पण्डितवरश्रीमदमरसिंहविरचितः

नामलिङ्गानुशासनं

नाम

अमरकोषः

महामहोपाध्यायश्रीमद्वेजिदीक्षितात्मजविद्वद्भरश्रीभानुजिदीक्षितकृतया
'रामाश्रमी' (व्याख्यासुधा) व्याख्यया विभूषितः ।

व्याकरण-साहित्याचार्य-साहित्यरत्नेन

श्री पं० हरगोविन्दशास्त्रिणा

प्रकाशोपनामक 'सरल-मणिप्रभा' हिन्दीव्याख्यया टिप्पण्यादिभिश्च सुसंस्कृत्य सम्पादितः

चैतन्य संस्कृत संस्थान

भारतीय सांस्कृतिक साहित्य के प्रकाशक तथा वितरक

पो० बा० चैतन्य, पो० बा० नं० १३६

जड़ाव भवन, के. ३७/११६, गोपाल मन्दिर लेन

वाराणसी (भारत)

प्रकाशक : चौखम्भा संस्कृत संस्थान, वाराणसी

मुद्रक : चारु प्रिन्टर्स, वाराणसी

संस्करण : तृतीय, वि.सं. २०५३

मूल्य : रु. ४००-००

© चौखम्भा संस्कृत संस्थान, वाराणसी

इस ग्रन्थ के परिष्कृत तथा परिवर्धित मूल पाठ

एवं टीका, परिशिष्ट आदि के सर्वाधिकार

प्रकाशक के अधीन हैं।

फोन : ३३३४४५, ३३५९३०

प्रधान शाखा :-

चौखम्भा संस्कृत भवन

CHAUKHAMBHA SANSKRIT BHAWAN

पोस्ट बाक्स नं० 1160

चौक (बनारस स्टेट बैंक बिल्डिंग

वाराणसी-२२१ ००१

३२०४१४

THE
KASHI SANSKRIT SERIES
198
❦

NĀMALINGĀNUŚĀSANA

OR

AMARAKOŚA

OF

AMARASIMHA

WITH THE
RĀMĀŚRAMĪ (VYĀKHYĀSUDHĀ) COMMENTARY
OF
BHĀNUJĪ DĪKṢITA (RĀMĀŚRAMA)

EDITED WITH
*The Easy Maṇḍprabhā (Prakāśa) Hindī
Commentary and Notes, Etc.*

BY
Pt. HARAGOVINDA ŚĀSTRĪ
Vyākaraṇa-Sāhityācārya, Sāhityaratna

CHAUKHAMBHA SANSKRIT SANSTHAN

Publisher and Distributor of Oriental Cultural Literature

P. O. Chaukhambha, P. Box No. 139

Jadau Bhawan, K. 37/116, Gopal Mandir Lane

VARANASI (INDIA)

© *Chaukhambha Sanskrit Sansthan, Varanasi*

Phone : 333445,335930

Third Edition 1997

Branch Office—

CHAUKHAMBHA SANSKRIT BHAWAN

Post Box No. 1160

GHOWK (The Benaras State Bank Bldg.)

VARANASI-221 001

Phone : 320414

प्रस्तावना

विश्वस्य व्यवहारस्य करणं यन्मतं बुधैः ।

शब्दब्रह्माभिधं वन्देऽहं तत्सारस्वतं महः ॥

श्रीमतोऽनादिनिधनस्य परब्रह्मपरमात्मन आसृष्टिसत्तावधि समेऽपि प्राणिनो न केवलमैहिकमेव, अपि तु निरतिशयानन्ददं परमात्मसामीप्यसायुज्यादिरूपं पुरुषार्थचतुष्टयश्रेष्ठतममपारानन्तसंसारमहार्णवावागमन-जन्यकष्टमुक्तिप्रदं मुक्तिरूपं शाश्वतं सुखमेव सततं कामयन्ते । तदवाप्तिसाधनभूतश्रुतिस्मृत्यादिसच्छास्त्रानुमोदित-धर्मकर्मसम्पादनसमथ चतुरशीतियोनिषु परमदुर्लभं नैकपुण्यप्रतापलभ्यं मानवशरीरं समवाप्य स्व-स्वमुक्ति-कामा अनेकजन्मसु निरतिशयं प्रयतमानेष्वपि बहुषु प्राणिषु केचन एव तस्मात्तेनात्ममानवजन्मनः सार्थक्ये कृतकामाः संजायन्ते । श्रुतिस्मृत्यादिसच्छास्त्रज्ञानं च शब्दार्थलिङ्गादिबोधकसमस्तव्यवहारकारणभूतसत्कोष-ज्ञानाधीनम् । साकल्येन तज्ज्ञानं च प्रकृतिप्रत्ययतत्तदर्थबोधकस्वरादिसम्प्रापकव्याकरणज्ञानायत्तम् । तदुक्तं श्रीमद्भगवता पतञ्जलिना महाभाष्ये—

‘एकः शब्दः सम्यग्ज्ञातः सुप्रयुक्तः स्वर्गे लोके च कामधुग्भवति’ इति (पस्पशाह्निकम्)

अन्यत्र च—‘यद्यपि बहु नाधीषे पठ पुत्र ! व्याकरणम् ।

स्वजनः श्वजनो मा भूत् सकलः शकलः सकृच्छकृत् ॥’ इति ।

पुरा हि तपोयोगबलेन शब्दब्रह्मकृतसाक्षात्कारा महर्षयो हस्तामलकवत्साक्षान्मन्त्रार्थद्रष्टारो भवन्ति स्म । ते हि सृष्ट्यादौ पितामहमुखाद्वेदचतुष्कमुपश्रुत्य विश्वजनीनांस्तन्मन्त्रान् विश्वहितायाख्यातवन्तः । अत एव वेदमन्त्राणां विनियोगेऽनेकेषामृषीणां नामान्यथावधि प्रयुज्यन्ते शास्त्रज्ञैः । एकस्यापि शब्दस्य तत्त्वार्थ-ज्ञाने लेशमात्रमपि शङ्कावसरस्तेषां कदाचिदपि कुत्रापि न समभवत् । एतन्मूलक एव ‘सर्वे सर्वार्थवाचका’ इति वैयाकरणानां सिद्धान्तः साम्प्रतमपि जरीजागर्ति ।

परं परिवर्तनशीलेऽस्मिन् संसारे तपोयोगादिहासेन सममेव प्रखरशेमुषीप्रशमितबृहस्पतिशङ्कातङ्कानां तेषां महामहिम्नां महर्षीणां बुद्धिहासमवलोक्य भगवान् कश्यपो वेदानां दुर्बोधशब्दसमुदायं संगृह्य ‘निघण्टु’नामकं वैदिककोषं रचितवान् । यूथभ्रष्टगोर्गोत्रमिव वेदपृथग्भूतशब्दसमूहसम्पादिते निघण्टावपि वेदत्वमबाधितमेवेति ध्वनयता निघण्टुव्याख्याकृता निरुक्तकारेण ‘सामान्नायः समाख्यातः, स समाख्यातव्यः’ इति वचनेन निघण्टुमभिलक्ष्य वेदवाचकस्य ‘सामान्नाय’शब्दस्य प्रयोगः कृतः । अतएव श्रीमता व्यासे-नापि महाभारतस्य मोक्षपर्वणि—

वृषो हि भगवान् रुद्रः ख्यातो लोकेषु भारत ।

निघण्टुकपदाख्याने विद्धि मां वृषमुत्तमम् ॥

कपिर्वराहः श्रेष्ठश्च धर्मश्च वृष उच्यते ।

तस्माद् वृषाकपिं प्राह कश्यपो मां प्रजापतिः ॥

इति (अध्या० ३४२ श्लो० ८६-८७) उक्त्या तदेव समर्थितम् । ‘वृषाकपि’शब्दविवरणं निघण्टौ

(अध्या० ५ खण्ड ६ पृष्ठ १६) द्रष्टव्यम् ।

परं कालप्रभावत उत्तरोत्तरं ततोऽप्यधिकं हासं गते तपोयोगादिबले समेधमाने च बुद्धिमान्द्ये निघण्टुज्ञानेऽप्यक्षमं विद्वल्लोकमालोक्य यास्को नाम महामुनिर्निघण्टुव्याख्याभूतं 'निरुक्त'नामकं ग्रन्थं प्रणिनाय । एतस्यापि वेदत्वं निघण्टुवदबाधितमिति 'शिपिविष्ट'शब्दव्याख्यायामुक्तं तत्रैव महाभारतीय-मोक्षपर्वणि—

‘शिपिविष्टेति चाख्यायां हीनरोमा च योऽभवत् ।
तेनाविष्टं तु यत्किञ्चिच्छिपिविष्टेति च स्मृतः ॥
यास्को मामृषिरव्यग्रोऽनेकयज्ञेषु गीतवान् ।
शिपिविष्ट इति ह्यस्माद् गुह्यतामधरो ह्यहम् ॥
स्तुत्वा मां शिपिविष्टेति यास्क ऋषिरुदारधीः ।
मत्प्रसादादो नष्टं निरुक्तमधिजग्मिवान् ॥’

(अध्या० ४३२ श्लो० ७१-७२) इति ।

‘शिपिविष्ट’शब्दनिर्वचनं निरुक्ते (अध्या० ५ खण्ड ८ पद ३७) द्रष्टव्यम् ।

लौकिककोषरचना—

परमग्रेऽपि दूषितान्नपानसंसर्गाचरणादिदोषैस्ततोऽप्यधिकतमे तपश्चरणादिक्षयेन जाते बुद्धिहासे निरुक्तज्ञानेऽप्यशक्ते विद्वद्वर्गे लौकिकान् कोषान् व्यरचयन् विश्वजनीना आचार्याः, यतः—

१ भोगीन्द्रः, २ कात्यायनः, ३ साहसङ्कः, ४ वाचस्पतिः, ५ व्याडिः, ६ विश्वरूपः, ७ मङ्गलः, ८ शुभाङ्कः, ९ वोपालितः, १० भागुरिः, इत्येतै रचिताः प्राचीनकोषा विश्वे;

१ उत्पलिनी, २ शब्दार्णवः, ३ संसारावर्तः, ४ नाममालाख्यः, ५ वररुचिः, ६ शाश्वतः, ७ रन्तिदेवः, ८ रत्नापरनामहरः, ९ गोवर्धनः, १० रभसपालः, ११ रुद्रः, १२ अमरदत्तः, १३ गङ्गाधरः, १४ वाग्भटः, १५ माधवः, १६ धर्मः, १७ तारपालः, १८ वामनः, १९ चन्द्रः, २० विक्रमादित्यः, २१ गोमिरचितकोषः, २२ पाणिनिशब्दानुशासनं च । अन्ये च ‘बलह’प्रभृतिकोषाः सन्ति* ।

अस्मिन्नेव क्रमे महाविदुषा अमरसिंहेन ‘नामलिङ्गानुशासन’ कोषस्य रचना कृता । अयममरसिंहः कदा कुत्र जनि लेभे इति विषयो नाद्यापि सम्यक् निर्णीतः । प्रथमकाण्डे स्वर्गवर्गे देवपर्यायकथनानन्तरं बुद्धस्य पर्यायकथनेनायं बौद्ध आसीदिति बहूनामितिहासज्ञानां मतम् । किन्तु शोलापुरनिवासि-श्रेष्ठिवर्य-श्रीरावजीसखारामदोशीमहोदया एनममरसिंहं जैनधर्मावलम्बिनं मन्यन्ते । तन्मताधारश्चायम्—अमरसिंहो ग्रन्थः (नामलिङ्गानुशासन) स्थ-‘यस्य ज्ञानदयासिन्धो—’ (अम० १।१।१) इति मङ्गलाचरणपद्यस्यादौ षोडशतमस्य तीर्थङ्करस्य वन्दनां—

जिनस्य लोकत्रयवन्दितस्य प्रक्षालयेत्पादसरोजयुग्मम् ।

नखप्रभादित्यसरिप्रवाहैः संसारपङ्कं मयि गाढलमम् ॥ १ ॥

नमः श्रीशान्तिनाथाय कर्मोरातिविनाशिने ।

पञ्चमश्चक्रिणां यस्तु कामस्तस्मै जिनेशिने ॥ २ ॥

इति पद्यद्वयेन कृतवान् । ‘सुरलोको—’ (अम० १।१।८) इति श्लोकस्यानन्तरं च सार्द्धाशीतिश्लोकैर्जैनसम्प्रदाय-सम्मतानां देवीदेवतादीनां पर्यायाः उक्ताः । द्वितीयकाण्डे च दशैकादश श्लोका वर्तमानामरकोषे श्रुतिताः ।

* शब्दकल्पद्रुमस्य मुलबन्धनम्, पृ० ५ ।

अतस्तस्य जैनधर्मावलम्बिता सुस्पष्टेति दोशिमहाशयोक्तावाधारः । किन्तु दोशिमहाशयोक्तामरसिंह-
विरचिते मङ्गलाचरणश्लोकद्वये 'जिनस्य—' इति प्रथमश्लोको वादीभसिंहविरचिते गद्यचिन्तामणिनामके
जैनग्रन्थेऽपि लभ्यते । अतस्तयोः समयनिर्धारणादृते केन प्रथमं रचितः प्रथमो मङ्गलाचरणश्लोकः स्वग्रन्थे
निबद्धमिति विवादास्पदं विषयमितिहासज्ञेषु त्यजामि । केचित्—

'इन्द्रश्चन्द्रः काशकृत्स्नापिशालीः शाकटायनः ।
पाणिन्यमरजैनेन्द्रा जयन्त्यष्टौ हि शाब्दिकाः ॥'

इति पद्याधारेण पाणिनेः पश्चाज्जातममरसिंहं मन्यन्ते, किन्त्वयं क्रमः सर्वसम्मत्या पाणिन्यनन्तरं जातस्य
चन्द्रस्य पाणिनेः पूर्वस्मिन् पद्योक्ततया न प्रामाणिकतां लभते । अपरे तु—

धन्वन्तरिक्षपणकामरसिंहशङ्कुवेतालभट्टघटकर्परकालिदासाः ।
ख्यातो वराहमिहिरो नृपतेः सभायां रत्नानि वै वररुचिर्नव विक्रमस्य ॥'

इत्युक्त्येमममरसिंहं विक्रमादित्यसमकालीनं तदीयराजसभास्थविद्वन्नवरत्नान्तर्गतं मन्यन्ते । परमत्रापि सन्दि-
हाना इतिहासकारा अमरसिंहं ख्रीष्टाब्दीयषष्ठशताब्द्यां जातमुररीकुर्वन्ति ।

अमरसिंहेनानेनान्यग्रन्थस्यापि रचना कृता न वेति सम्यक्तया निर्णेतुं नाशाकि केनचित् । एतस्य
विषये इयमपि जनश्रुतिर्यदयं स्वग्रन्थान् विरच्य तैः सह नावमधिरुह्य कचिद्रच्छति स्म, किन्तु विरोधिभिरायै-
रमरकोषातिरिक्ताः समस्तग्रन्था नदीजले प्रक्षिप्तास्तत्र निमग्ना नष्टाश्चेति । एवमेव 'अमरसिंहस्तु पापीयान् सर्व
भाष्यमचूचुरत्' इति कथयन्तोऽस्यामरसिंहस्य महावैयाकरणत्वं स्वीकुर्वन्तोऽप्यस्मिन् चौर्यदोषस्यथरोपणं
विदधति । परं स्वग्रन्थस्यादौ 'समाहृत्यान्यतन्त्राणि संक्षिप्तैः प्रतिसंस्कृतैः' (अम० १।१।२) इति ग्रन्थकृद्वचने-
नास्मिन्चौर्यदोषारोपणमेतेन सह विरोधजनितमेव प्रतीयते ।

अमरकोषस्य नामनि—

ग्रन्थस्यादौ—'समाहृत्यान्यतन्त्राणि संक्षिप्तैः प्रतिसंस्कृतैः ।

सम्पूर्णमुच्यते वगैर्नामलिङ्गानुशासनम् ॥' इति (अम० १।१।२)

प्रतिकाण्डान्ते च—'इत्यमरसिंहकृतौ नामलिङ्गानुशासने ।'

इति ग्रन्थकृतोक्त्याऽस्य ग्रन्थस्य 'नामलिङ्गानुशासनम्' इत्येकं नाम । एतस्य काण्डत्रये रचितत्वेन
पुरुषोत्तमदेवेन एतद्ग्रन्थस्यैव काण्डवर्गक्रमादिकमादाय शेषशब्दै रचितस्य स्वग्रन्थस्य 'त्रिकाण्डशेष' इति
नामकरणेन, रघुनाथचक्रवर्तिकृताया एतद्ग्रन्थव्याख्यायाः 'त्रिकाण्डचिन्तामणिः' इति नाम्ना; रमानाथविरचि-
ताया एतद्ग्रन्थव्याख्याया 'त्रिकाण्डविवेक' इति नाम्ना चास्यामरकोषस्य 'त्रिकाण्डकोष' इति द्वितीयं नाम ।
देवभाषाशब्दैरारब्धत्वात्संगृहीतत्वाच्च 'देवकोष' इति तृतीयं नाम । तथा 'वाल्मीकीयरामायणम्' 'भट्टिकाव्यम्'
इत्यादिग्रन्थकारनाम्ना प्रसिद्धग्रन्थवदस्यापि अमरसिंहरचितत्वेन 'अमरकोष' इति सर्वसाधारणे प्रसिद्धतमम्
'अमरकोष' इति चतुर्थं नाम वर्तते ।

सत्स्वपि प्रचुरतमेष्वन्येषु कोषग्रन्थेष्वस्य अमरकोषस्यैव मान्यताबाहुल्ये हेतुरयं यत् केचन कोषग्रन्थाः
केवलं पर्यायशब्दान्, केचित्केवलं नानार्थशब्दानेवोक्तवन्तः, परमयममरसिंहः स्वकोषे पर्यायशब्दैः सह
नानार्थकानपि शब्दानुक्तवान् ।

संस्कृतभाषानुरागिणो योरोपादिविदेशस्था अप्येतस्य ग्रन्थस्य स्व-स्वभाषायामनुवादं कृत्वैनमादृतवन्ऽ इति नाश्चर्यस्य विषयः, किन्तु धर्मान्धतादिदोषाविष्टा ये मुहम्मदजातीयाः सहस्रश आर्यग्रन्थान् जलानलादौ प्रक्षिप्य नष्टान् कृतवन्तः, त एवास्य ग्रन्थस्य स्वारव्याख्यभाषायामनूय 'खालीक बरी' इति पद्यमयं ग्रन्थं विरच्यस्य निरतिशयं महत्त्वं संवर्धितवन्तः। षष्ठ्यां ख्रीष्टीयशताब्द्यां 'चीन'भाषायामप्यस्यानुवादो जात इति मैक्समूलरोऽपि स्वीकरोति इत्येतत् 'भट्टक्षीरस्वामी' इति शीर्षके लेखे ज्यौतिषाचार्येण श्रीमता गिरिजाप्रसाद-द्विवेदिनोक्तम्।

प्राचीनतनेष्वन्येषु बहुसंख्यककोषग्रन्थेषु सत्स्वपि यावत्यो व्याख्या एतस्य ग्रन्थस्य जाताः, न ताव-
त्योऽन्यस्य कस्यचिदपि ग्रन्थस्य। अधोलिखितैतद्व्याख्या-तत्कर्तृनामभिर्मदुक्तिपुष्टिः सुतरां सम्पत्स्यते।
एतद्व्याख्यानां तत्कर्तृणां च शब्दकल्पद्रुम-अमरभारत्याधारेण नामानि—

व्याख्या:	व्याख्याकाराः	व्याख्या:	व्याख्याकाराः
१. व्याख्याप्रदीपः	अच्युतोपाध्यायः	१४. सारसुन्दरी	मथुरेशविद्यालङ्कारः
२. क्रियाकलापः	आशाधरः	१६. अमरपदपारिजातः	मल्लिनाथः
३. काशिका	काशीनाथः	१७. बुधमनोहरा	महादेवतीर्थः
४. अमरकोषोद्धाटनम्*	भट्टक्षीरस्वामी	१८. अमरविवेकः	महेश्वरः
५. बालबोधिनी	गोस्वामी	१९. अमरबोधिनी	मुकुन्दशर्मा
६. अमरकौमुदी	नयनानन्दरामचन्द्रः	२०. त्रिकाण्डचिन्तामणिः	रघुनाथचक्रवर्ती
७. अमरकोषपञ्जिका (पदार्थकौमुदी)	नारायणशर्मा	२१. अमरकोषव्याख्या	राघवेन्द्रः
८. शब्दार्थदीपिका	नारायणविद्याविनोदः	२२. त्रिकाण्डविवेकः	रामनाथः
९. सुबोधिनी	नीलकण्ठः	२३. वैषम्यकौमुदी	रामप्रसादः
१०. अमरकोषमाला	परमानन्दः	२४. अमरकोषव्याख्या	रामशर्मा
११. अमरकोषपञ्जिका (द्वितीया)	बृहस्पतिः	२५. अमरवृत्तिः	रामस्वामी
१२. मुग्धबोधः†	भरतमल्लिकः	२६. प्रदीपमञ्जरी	रामेश्वरशर्मा
१३. व्याख्यासुधा (रामाश्रमी)	भानुजिदीक्षितः (रामाश्रमो वा)	२७. पदचन्द्रिका‡	रायमुकुटः
१४. गुरुबालबोधिनी	मञ्जुभट्टः	२८. अमरव्याख्या	लक्ष्मणशास्त्री
		२९. अमरबोधिनी	लिङ्गभट्टः
		३०. पदमञ्जरी	लोकनाथः

* निघण्टुव्याख्याकृता देवराजयज्वना भोजस्य क्षीरस्वामिनश्च नामोल्लेखः कृतः। भोजसमयः ख्रीष्टाब्दीय १०१८-१०९० तमो वर्तते। क्षीरस्वामिसमयश्चैकादशशततमस्य चरमो भागः अयं स्वटीकायां ८८०-९२० ख्रीष्टाब्दी-
यस्य राजशेखरस्य, उपाध्याय-गौड-श्रीभोज-व्याडि-भास्करि-मालाकार-कात्य (कात्यायन)-प्रभृतिनां नामानि लिखितवान्।
न केवलं व्याख्याकाराणां नामोल्लेख एवानेन कृतः, अपित्वनेकत्र तेषां भ्रान्तिश्चापि प्रदर्शितेति।

† गौराङ्गमल्लिकपुत्रस्य भरतसेनापरनाम्नो भरतनल्लिकस्येयं व्याख्या सुविशदा, पाठान्तरबहुला, बोपदेवव्याख्या-
नुसारिणी ख्रीष्टीयदशशताब्द्यां लिखितेति संभाव्यते।

‡ वङ्गप्रान्तीय 'राधानगर'वास्तव्येन 'गोविन्द'पुत्रेण 'बृहस्पतिना' इयं 'पदचन्द्रिका' १४३१ ई० रचिता। एतद्व्या-
ख्यायाः पूर्वं षोडश व्याख्या अस्य ग्रन्थस्यासन्। अस्यां शतद्वयविदुषां वचनानि प्रमापकतयोद्धृतानि। बृहस्पतिपुत्रस्य
'विश्रामः', राम 'इत्यादिनामान्यासजिति' 'Anfrecht' इत्येतेन लिखितम्। २८। १०९-११८॥

व्याख्या:	व्याख्याकाराः	व्याख्या:	व्याख्याकाराः
३१. व्याख्यामृतम्	शङ्कराचार्यः	३६.	अप्पय्यदीक्षितः
३२. अमरटीका	श्रीधरः	३७. गुरुबालबोधिनी	भानुदीक्षितः
३३.* टीकासर्वस्वम्	सर्वानन्दः	३८.	मान्यभट्टः
३४. अमरपद्ममुकुटः	रङ्गाचार्यः	३९.	लिङ्गमसूरिः
३५. बृहद्वृत्तिः	४०. अमरकोषपदविवृतिः
		४१. कामधेनुः	वङ्गप्रान्तीयः कश्चित्

एतद्भिन्ना अपि व्याख्या अस्यामरकोषस्य व्याख्यातृभिः कृताः । उपर्युक्ताः समस्ता अपि व्याख्या देवभाषामयः । भाषान्तरेषु अनुवादादिसंख्यास्तु इतोऽप्यधिका वर्तन्ते । एताभिर्बहुसंख्यकव्याख्याभिरस्य ग्रन्थस्य सर्वप्रियता सर्वाधिका मान्यता चेति न विचिकित्सा काचित् ।

रामाश्रम्याः (व्याख्यासुधायाः) श्रेष्ठता

मयोक्तचरमिदं यत् स्वर्गादिसाधकसच्छास्त्रकोषज्ञानाय शब्दानां प्रकृतिप्रत्ययतत्तदर्थज्ञानसाधनीभूतं व्याकरणशास्त्रज्ञानं परमावश्यकम् । अत एव प्राक्तनैरर्वाचीनैर्यो विद्वद्वयै रचितास्वप्यनेकव्याख्यासु बहूनामनुपलब्ध्या, उपलब्धमानास्वप्येषा रामाश्रम्यपरनामिका व्याख्यासुधैव शङ्कासमाधानखण्डनमण्डन-सदसद्विवेचनपाठान्तरादिकथनपूर्वकं, संप्रत्याबालवृद्धविद्वद्वृन्दभ्यस्तपाणिन्यादिकृतसूत्रवार्तिकोणादिसूत्रादिद्वारेण धातुप्रत्ययादिनिर्देशपुरःसरं च प्रत्येकेषां नाम्नां साधिततया, हैम-विश्व-मेदिनी-रभस-अजय-प्रभृतिकोषाणां श्रुतिस्मृतिपुराणेतिहासायुर्वेदादिविविधशास्त्राणां प्रमापकवचनैश्च परिपूर्णतया समस्तव्याख्यानां मुकुटमणीयते ।

एतद्व्याख्याकारः सिद्धान्तकौमुदीकारस्य महावैयाकरणस्य श्रीमतो भट्टोजिदीक्षितस्य पुत्रः स्वनामधन्यो भानुजिदीक्षितो नाम । अयमपि स्वजनकवदेव महावैयाकरण इत्येतदस्य व्याख्यावलोकनेनैव सुस्पष्टं प्रतीयते । भानुजिदीक्षितस्यापरं नाम 'रामाश्रम' इति । एतन्नाम्नैवास्या व्याख्यासुधाया नामापि 'व्याख्यासुधा' इत्यपेक्षया 'रामाश्रमी'ति नाम्नैव लोके ख्यातिं गतम् ।

पातञ्जलमहाभाष्याद्यनेकग्रन्थसम्पादकैः श्रीमद्भिः म० म० दाधिमथशिवदत्तशर्ममहोदयैर्महता परिश्रमेणोमां व्याख्यासुधाव्याख्यां सुपरिष्कृत्य महानुपकारः कृतो लोकानाम् । तैर्विद्वद्वयैर्महामतिभिरतिशयेन परिश्रमेण सम्पादितेऽप्यत्र ग्रन्थे मानवमात्रमुलभेन लेखक-मुद्रक-संशोधकादिदृष्टिदोषेण वाऽनेकत्र प्रमापकवचनाधारभूतग्रन्थादिनाम्नां व्यतिक्रमः, तद्ग्रन्थेषु तदुद्धृतप्रमापकवचनानामनुपलब्धिरित्यादयो बहुविधासुटय आसन् । पाणिनीयसूत्र-वार्तिक-उणादिसूत्राङ्गनिर्देशे तैः कृतेऽपि भूरिश्रमे कोषादिग्रन्थस्थलानां निर्देशः सर्वथैव नासीत्तत्र । अतो मया यथाशक्यमुपलब्धमानग्रन्थाधारेण तत्तत्प्रमापकत्वेनोद्धृतानां वचनानां ग्रन्थस्थलनिर्देशपुरःसरं तत्रत्यपाठभेदाः, मूलग्रन्थपाठभेदाः, अपूर्णतयोद्धृतप्रमापकवचनानां पूर्तिः, अनुपयुक्तानां च तेषां निराकरणं प्रभृतयो बहवो विशेषा अत्र ग्रन्थे सन्निवेशिताः ।

* दशटीकाधारेण ११५९ ई० लिखितेयं टीका प्रायः क्षीरस्वामिटीकासमानैव । इयमेव वङ्गदेशीय रायमुकुटादिटीकाकाराणामाधारभूता । एतस्या अनन्तरं, किन्तु वङ्गप्रान्तीयान्यटीकाकारेभ्यः पूर्वं सुभूतिचन्द्रेण बौद्धसुभूतिना वा 'कामधेनु'नाम्नी टीका रचिता । यस्या उल्लेखो वङ्गप्रान्तीयैर्बहुभिष्टीकाकारैः स्व-स्वटीकासु कृतः ११७३ ई० रचितायां चरणदेवकृतायां 'दुर्धरवृत्त्यां' सुभूतेर्नामोल्लेखो वर्तते ।

अथ चाहं मानुजिदीक्षितेनाभ्याख्यातानामनुलिखितानाम् परं बाहुल्येन सविद्वदन्तेवासिषु विशेषतोऽभ्य-
स्तानां स्थान्यादिव्याख्यान्तरेषु समागतानां क्षेपकपद्यानां चास्मिन् ग्रन्थे समावेशं विहितवान् ।

तदनन्तरं च समस्तच्छात्राद्युपयोगिनीं पूर्वमिहैव प्रकाशितां मणिप्रभाख्यव्याख्यां सरलीकृत्य समस्त-
श्लोकानां 'प्रकाशा'ख्यराष्ट्रभाषाऽनुवादं यथासम्भवमुपयुक्तस्थलेषूदाहरणानि चेत्यादयोऽनेके विशेषाः सन्निवे-
शिताः । सहैव व्याख्याया अपि यथामति संशोधनपूर्वकमुपयुक्तस्थलेषु टिप्पण्यां विषयान् स्फुटीकृत्यान्तिम-
भागे मूलक्षेपकशब्दानुक्रमणिकया सह व्याख्यायां टिप्पण्यां चागतानां शब्दानामकारादिक्रमेणानुक्रमणिका
सर्वेषां शब्दान्वेषणसौविध्याय स्थापिता ।

अस्यां व्याख्यासुधाव्याख्यायां टिप्पण्यां च समागतानां वेदस्मृतिपुराणकोषादीनां ग्रन्थकाराणां
वा अधोलिखितैर्नामभिरस्याः प्रामाणिकता विशेषेण ज्ञास्यते बुधैः । तन्नामानि चेमानि—

अजयः, अनेकार्थकैरवाकरकौमुदी, अनेकार्थकोशः, अनेकार्थमाधवी, अन्ये, अभिधानचिन्तामणिः, अभि-
नन्दी, अमरकौमुदी, अमरदत्तः, अमरमाला, अमरविवेकः, (व्याख्या—महेश्वरस्य), अरुणः, अश्वशास्त्रम्,
अष्टाध्यायी, अष्टाध्यायीपाठः, आगमः, आत्रेयसंहिता, आपिशलिः, आद्यशङ्कराचार्यः, आर्षकोषः, इन्दुः,
उज्ज्वलदत्तः, उणादिसूत्रपाठः, उत्तररामचरितम्, उत्पलिनी, उपाध्यायः, ऊष्मविवेकः, ऋक्, एके, कलिङ्गः,
काद० (कादम्बरी), कामन्दकीयः, कामन्दकीयनीतिशास्त्रम्, कालिदासः, काव्यकल्पलता, काशिकाकारः,
कुमारिलभट्टः, केचित्, केशरमाला, केशवः, कैटः, कौमुदी, क्षीरस्वामी, गद्यचिन्तामणिः, गीता, गोव-
र्धनानन्दः, चतुर्वर्गचिन्तामणिः, चन्द्रः, चन्द्रगोमि (मी), चन्द्रनन्दनः, चम्पूरामायणम्, चाणक्यः,
चान्द्रम् (व्याकरणम्), छन्दोगपरिशिष्टम्, तत्त्वबोधिनी, तारपालः, तैत्तिरीयब्राह्मणः, त्रिकाण्डम्,
त्रिकाण्डशेषः, दामोदरः, दुर्गः, देशीकोषः, द्विरूपकोषः, धनञ्जयः, धनपालः, धम्बन्तरिः, धरणिः, धर्मदासः,
धातुपाठः, धातुपारायणम्, नागेशभट्टः, नाटकरत्नकोषः, नानार्थरत्नमाला, नामनिधानम्, नामप्रपञ्चः,
नाममाला, नामानुशासनम्, नारदः, निगमः, निघण्टुः, निरुक्तम्, नैषधीयचरितम्, पस्पशाह्निकमहाभाष्यम्,
पातञ्जलमहाभाष्यम्, पुरुषोत्तमः, पूर्णचन्द्रः, प्राञ्चः, बलशर्मा, बाणः, बालम्भट्टी, बुधमनोहरा, बृहदमरः,
बृहद्द्वारावली, बोधालितः, ब्रह्मवैवर्तम्, भट्टः, भट्टिः, भट्टोजिदीक्षितः, भागवतम्, भानुजिदीक्षितः, भारतम्,
भारती, भावप्रकाशः, भाष्यम्, भास्करीयलीलावती, भोजः, मङ्गलकोषः, मञ्जुषा, मणिप्रभा, मनुः,
मनोरमा, मन्त्रार्णवः, मन्त्रार्थमुक्तावली, म० म० शि० द० (महामहोपाध्यायशिवदत्तमिश्राः), महावीर-
चरितम्, महाभरतम्, महेश्वरः, माघः, माधवः, माधवी, मार्कण्डेयः, मार्कण्डेयपुराणम्, माला,
मीमांसकाः, मुकुटः, मेघदूतम्, याज्ञवल्क्यस्मृतिः, याज्ञिकाः, यादवः, योगसूत्रम्, योगसूत्रभाष्यम्,
रक्षितः, रक्षितादयः, रत्नकोषः, रत्नमतिः, रत्नमाला, रन्तिदेवः, रभसः, राजदेवः, राजनिघण्टुः, राजशे-
खरः, रघुवंशम्, रामकृष्णः, रामायणम्, रायमुकुटः, रावजीसखारामदोशी, रुद्रकोशः, वररुचिः,
वर्णदेशना, वसिष्ठः, वाचस्पतिः, वाचस्पत्यम्, वादीभसिंहः, वामनः, वामनलिङ्गानुशासनम्, वायु-
पुराणम्, वार्तिकम्, विक्रमादित्यः, विदग्धमुखमण्डनम्, विन्ध्यवासी, विश्वः, विश्वलोचनः, विष्णुपुराणम्,
वीरमित्रोदयः, वृत्तिः, वेणोसंहारः, वैजयन्ती, वैदिकः, वैद्यकम्, वैद्यसंहिता, व्याडिः, व्यासः,
शब्दरत्नम्, शब्दार्णवः, शाकटायनः, शालिहोत्रम्, शाश्वतः, शुभाङ्कः, शुभाङ्गः, शूद्रकः, श्री-
भोजः, श्रीहर्षः, श्रुतिः, संसारावर्तः, सभ्याः, सर्वधरः, सर्वानन्दः, साम्बपुराणम्, साहसाङ्कः, साहित्य-
वर्षणः, सिद्धान्तकौमुदी, सुभूतिः, सुश्रुतः, सुतसंहिता, सुदशाङ्कः, स्मृतिः, स्वामी (क्षीरस्वामी),
सुचन्द्रः, सुररत्नः, सत्ययुधः, दारावली, दारीयस्मृतिः, देवचन्द्रः, देवकीः, देवः, देवनागमाया, चेति ।

एतस्य ग्रन्थस्य सुपरिष्कारणेऽधोलिखिता ग्रन्था मम साहाय्यतां गताः—

१ विश्वप्रकाशः (विश्वः) 'क' संज्ञकः, चौ० प्रकाशन	१६ शिशुपालवधम्	चौ० प्रकाशन
२ " 'ख' " लेथो	१७ नैषधीयचरितम्	"
३ अनेकार्थसंग्रहः (हैमः) 'क' " चौ० प्रकाशन	१८ परिभाषेन्दुशेखरः	"
४ " 'ख' " लेथो	१९ सिद्धान्तकौमुदी	"
५ " 'ग' " "	(गो० शास्त्रिनेनेसंपादिता)	"
६ अभिधानचिन्तामणिः	२० मनुस्मृतिः (मणिप्रभा)	"
(हैमः, हैमनाममाला वा) चौ० प्रकाशन	२१ महाभाष्यम् (पातञ्जलम्)	नि० सा०, बम्बई
७ " (स्वोपज्ञवृत्तियुतः) ×	२२ निरुक्तम्	×
८ मेदिनी (कोषः) चौ० प्रकाशन	२३ योगसूत्रम्	×
९ वाचस्पत्यम्	२४ शाश्वतः	ओरिण्टियल बुक एजेंसी, पूना
१० शब्दकल्पद्रुमः	२५ त्रिकाण्डशेषः	श्री वेंकटेश्वर प्रेस, बम्बई
११ अनेकार्थध्वनिमञ्जरी	२६ नानार्थरत्नमाला	पूना
१२ द्विरूपकोषः	२७ मङ्गलकोषः	लेथो
१३ एकाक्षरकोषः	२८ वैजयन्तीकोषः	{ 'आरा'स्थजैनसिद्धान्तभवना-
१४ मेघदूतम्	२९ विश्वलोचनकोषः	{ ध्यक्षकृपया लब्धौ
१५ रघुवंशम्	३०-दशरूपकम्	नि० सा०, बम्बई
	३१ साहित्यदर्पणः	कलकत्ता

शताधिकसंस्कृतग्रन्थोद्धारक'काशीस्थचौखम्बा-संस्कृत-सीरीज'ध्यक्षोपाध्यक्षाणां गोलोकवासिनां श्रेष्ठिर्वर्यश्रीजयकृष्णदासगुप्त-श्रीकृष्णदासगुप्तबन्धुद्वयमहोदयानां प्रेरणया महता श्रमेणोक्तग्रन्थान् साहाय्यत्वे समुपयुज्य मया सुपरिष्कृतोऽयं ग्रन्थः 'चौखम्बासंस्कृत सीरीज, वाराणसी' इत्यस्याधिकारिभिर्महता व्ययेन प्रकाशितः । एतद्ग्रन्थसम्पादनकाले संशोधकप्रमादतो द्वितीयकाण्डेऽमुद्रिताः १६ तः ३३ यावत् क्षेपका अस्य ग्रन्थस्यान्तिमे भागे 'परिशिष्ट'रूपेण संस्थापिता इति विद्वांसस्तांस्तत्र परिशिष्ट एवावलोकयितुं कष्टं विदध्युरिति ते बद्धाञ्जलिं प्रार्थयन्ते ।

अन्ते च प्रकाशकमहोदयान् शुभाशीभिर्योजयन् यथावसरं स्वसम्मतिप्रदानेनानुगृह्यन्तं मित्रवर्य व्या० आ० श्रीरामचन्द्रकामहोदयं सहायकग्रन्थकाराणां च सधन्यवादमाभारं मन्वानोऽहं माननीयान् विदुषः विनिवेदयामि यत्ते मानवमात्रसुलभास्तुटीरगणयन्तः पूर्वं मत्कृतानाम्—अमरकोष-रघुवंश-शिशुपालवध-मनुस्मृति-नैषधीयचरित-अभिधानचिन्तामण्यादिग्रन्थानामनुवादादीनिवास्य ग्रन्थस्य हृदा स्वीकृत्यानुगृह्यन्तश्च मां क्षाम्यन्तु, सूचयन्तु च येनाग्रिमसंस्करणे तासां त्रुटीनां निराकृतिः संपद्येत । यतः—

गच्छतः स्वलनं कापि भवत्येव प्रमादतः । हसन्ति दुर्जनास्तत्र समादधति सज्जनाः ॥'

इत्यलं पल्लवितेन क्षीरनीरग्राहिमरालवद् गुणैकग्राहिषु बिद्धद्वरेण्येष्विति शम् ।

केसठ (शाहाबाद)

अगहन शु० ७

वि० सं० २०२६

विदुषां विधेयः—

(मिश्रोपाह) हरगोविन्दशास्त्री

अमरकोषस्थ-विषयानुक्रमणिका

काण्डाः वर्गाश्च	पृष्ठाङ्काः	काण्डाः वर्गाश्च	पृष्ठाङ्काः
प्रथमकाण्डम्			
१. स्वर्गवर्गः	...	८. क्षत्रियवर्गः	...
२. व्योमवर्गः	...	९. वैश्यवर्गः	...
३. दिग्वर्गः	...	१०. शूद्रवर्गः	...
४. कालवर्गः	...	तृतीयकाण्डम्	
५. धीवर्गः	...	१. विशेष्यनिघ्नवर्गः	...
६. शब्दादिवर्गः	...	२. संकीर्णवर्गः	...
७. नाट्यवर्गः	...	३. नानार्थवर्गः	...
८. पातालभोगिवर्गः	...	४. अव्ययवर्गः	...
९. नरकवर्गः	...	५. लिङ्गादिसंग्रहवर्गः	...
१०. वारिवर्गः	...	६. व्याख्याकारोपसंहारः	...
द्वितीयकाण्डम्		क्षेपकश्लोकाः	
१. भूमिवर्गः	...	१. प्रथमकाण्डे	...
२. पुरवर्गः	...	२. द्वितीयकाण्डे	...
३. शैलवर्गः	...	३. तृतीयकाण्डे	...
४. वनौषधिवर्गः	...	परिशिष्टम्	
५. सिंहादिवर्गः	...	१. द्वितीयकाण्डस्थावशिष्टाः क्षेपकश्लोकाः	...
६. मनुष्यवर्गः	...	२. मूल-क्षेपकस्थशब्दानुक्रमणिका	...
७. ब्रह्मवर्गः	...	३. टीकाटिप्पणीस्थशब्दानुक्रमणिका	...

अमरकोषः

सटिप्पण-रामाश्रमी(व्याख्यासुधा)संस्कृतव्याख्यया
प्रकाशाख्याहिन्दीव्याख्यया चोपेतः ।

प्रथमं काण्डम्

बल्लवीवल्लभं नत्वा 'गुरुं भट्टोजिदीक्षितम् ।

३'आमरे विदधे व्याख्यां मुनित्रयमतानुगाम् ॥

प्रारिप्सितप्रत्युहापनुत्तये कृतं मङ्गलं शिष्यशिक्षार्थमादौ
निबबन्ध^३—

यस्य ज्ञानदयासिन्धोरगाधस्यानघा गुणाः ।
सेव्यतामश्रयो धीराः स श्रिये चामृताय च ॥ १ ॥

मन्थाचलाविलपयोधिविनिश्चयेन

दृष्ट्वा ज्वलज्जगदिदं गरलेन क्षीघ्रम् ।

पीत्वा हसन्तदभिरक्षितवान् भृशं य-
स्तक्षीलकण्ठचरणाम्बुजमाश्रयामि ॥

हे पण्डितो ! अतिगम्भीर, ज्ञान और करुणाके समुद्र
जिसके निर्मल जमा आदि गुण हैं; उस अविनाशीकी आप
लोग धन और मोक्षके लिये सेवा करें ।

यस्येति ॥ हे अनघाः, भवद्भिः स धीराः सेव्यताम् ।
न अवं पापं येषां तेऽनघा निष्पापाः । सुकृतिन इति यावत् ।
सुकृतिन एव तं सेवितुं प्रभवन्तीति त एव संबोध्यन्ते ।
'धर्मेण पापमपनुदति' इति श्रुतेः । धियं राति ददाति । 'रा
दाने' (अ० प० अ०) अस्मात् 'क्विप् च' (३।२।७६) इति
क्विप् । धीरा ज्ञानप्रदो गुरुः । अनेन 'तद्विज्ञानार्थं स गुरु-

विधिहरिहरैरपि स्तुतमनादिनिधनं सुशारदं धाम ।
हरगोविन्दः प्रणमति व्याख्यासुधाटिप्पणीपूर्त्यै ॥

१. 'गिरम्' इति पाठान्तरम् ।

२. 'अमरे' इति पा० ।

३. 'ग्रन्थकार' इति शेषः ।

मेवाभिगच्छेत्' इति श्रुत्यर्थं उपदिष्टः । 'प्रयोजनमनुद्दिश्य न
मन्दोऽपि प्रवर्तते' इति गुरुसेवायाः फलमाह—श्रिये चाशु-
ताय चेति । चद्वयमुभयोः प्राधान्यद्योतनाय । भुक्तिमुक्ति-
प्राप्तिर्गुरुसेवातो भवति । 'क्रियार्थोपपदस्य—' (२।३।१४)
इति चतुर्थी । तादर्थ्ये (वा० २।३।१३) वा । तदुक्तं
भागवते—'योगद्धिमापुरुषयो यदुहैहयाद्याः' इति । ननु
गुरोः श्रियोऽभावात्ततः कथं सा 'प्रार्थ्यत इत्याशङ्क्याह—
यस्येति । अस्य गुरोरी लक्ष्मीरस्ति, गुणाश्च सन्ति । तदुक्तं
भागवते—'ऋते भवत्पादपरायणान्न मां विन्दन्त्यहं त्वद्ध-
दया यतोऽजित' इति 'सत्यं शौचं दया क्षान्तिस्त्यागः
संतोष आर्जवम् । शमो दमस्तपः साम्यं तितिक्षोपरतिः
श्रुतम् ॥ ज्ञानं विरक्तिरश्रयं शौर्यं तेजो बलं स्मृतिः ।
स्वातन्त्र्यं कौशलं कान्तिर्धैर्यं मार्दवमेव च ॥' इत्यादयो
गुणाः । कीदृशस्यास्य—ज्ञानदयासिन्धोः । ज्ञायतेऽनेनेति
ज्ञानं शास्त्रम्, दया निष्कारणपरदुःखप्रहाणेच्छा, तयोः
सिन्धोरिव । शास्त्रसंपन्नस्य, दयापूर्णस्य च । अनेन 'श्रोत्रियं
ब्रह्मनिष्ठम्' इति विशेषणयोर्मध्ये श्रोत्रियत्वमुक्तम् । स
ज्ञानवानपि किमर्थं दास्यतीत्यतो दयावत्त्वमुक्तम् । 'दया-
लोरसमर्थस्य दुःखायैव दयालुता' इत्यतो ज्ञानवत्त्वमुक्तम् ।
कीदृशस्य—अगाधस्य । न गाधस्तलस्पर्शो यस्य गम्भी-
रस्य । विषयानाकृष्टस्येति यावत् । यद्वा, अगं शैलं वृक्षं
वा आप्नोति । 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' (वा० ३।२।१०१)
इति आप्नोतेः 'आप्लु व्याप्तौ' (स्वा० प० अ०) डः ।
टिलोपः (६।४।१४३) । सवर्णदीर्घः (६।१।१०१) ।

१. 'प्राप्यत' इति पा० ।

तमगं दधाति मनसेत्यगाधः, तस्य । परमेश्वरभक्तस्येति यावत् । कीदृशो धीराः—अक्षयः । अः वासुदेवः, तस्मिन् क्षयो ज्ञानं निवासो वाऽस्य सोऽक्षयः । अनेन ब्रह्मानिष्ठतारूपं द्वितीयं विशेषणमुक्तम् । यद्वा—न क्षयो हिंसा यस्य । 'क्षीय हिंसायाम्' (क्रया० प० अ०) 'एरच्' (३।३।५६) । पूर्वत्र तु 'क्षि निवासगत्योः' (तु० प० अ०) । परपीडापहारकः । 'यस्मान्नोद्विजते लोकः' इति गोता [१२।१५] । अथवा स धीराः मया सेव्यताम् । स कः—यस्य गुणा अनघाः । न अघं येभ्यस्तेऽनघाः । पापनिवर्तका इति यावत् । 'यशः कलिमलापहम्' इति भागवतात् [१।१।१६] । शेषं समानम् । 'आशिषि लिङ्लोटौ' (३।३।१७३) इति कर्मणि लोट् । इत्थं हि गुरुसेवापरान् प्रति कर्तव्यत्वेनोपदिश्यते स्वयं वा प्रार्थ्यते । गुरुसेवामाहात्म्यं च ब्रह्मवैवर्तदौ प्रसिद्धम् । भागवतेऽपि—'यथाऽहं ज्ञानदो गुरुः' इति, 'तुष्येयं सर्वभूतात्मा गुरुश्रूषया यथा' इति च । एवं 'लक्ष्मीवान्', 'कल्याणगुणः', शास्त्रसंपन्नो, दयापूर्णो, विषयानाकृष्टो, विष्णुभक्तो, विष्णुसाक्षात्कारवान्, ज्ञानदो, गुरुः संप्रप्राप्त्यर्थं मोक्षप्राप्त्यर्थं च निष्पापैरधिकारिभिः, मया वा सेव्यताम्' इति परेभ्यो हितमुपदिशन्, स्वहितमाशंसमानो वा ग्रन्थकृदाशीवदिलक्षणं लक्ष्मीस्मरणलक्षणं च मङ्गलमाचचार । यत्तु मुकुटः—'स्वेष्टदेवतासंकीर्तनाद्विशिष्टमुत्पिपादयिषुः' इत्यवोचत् । तन्न । देवतावाचकपदस्यात्रादर्शनात्, आशीर्लोटो दर्शनाच्च । स्वामी^२ तु—'जिनमनुस्मृत्य' इति स्मरणलक्षणं मङ्गलमाह । तन्न । जिनवाचकपदस्यात्रादर्शनात्, सामान्यशब्दानां जिनलक्षणविशेषपरत्वेन व्याख्यानस्य वैदिकानामनुचितत्वात्, अमरकर्तृर्जनत्वे प्रमाणाभावाच्च । प्राश्नस्तु—'हे धीराः, स

भगवान् सेव्यतामाराध्यताम् । धैर्यशालिन एव सेवितुं शक्नुवन्तीति तानेव संबोधयति । प्रकृतत्वाद्युष्माभिहितेच्छुभिः । स कः—यस्य गुणा मैत्रीमर्यादादयोऽणिमादयो वा अनघा निष्पापाः । रागाद्यसंवलिता इति यावत् । यद्वा हृद्याः । तथा च धरणिः—'अनघोऽपापहृद्योः' इति । किंभूतस्य—ज्ञानदयासिन्धोः । ज्ञानं समस्तविद्यावबोधः^१ । दृष्टं स्वार्थमनपेक्ष्य परदुःखप्रहाणेच्छा दया । तयोरम्बुतुल्ययोः सिन्धोरिव सिन्धोर्विपुलाधारस्य, अगाधस्य अनवच्छिन्नमहिम्नः । अन्यैरनधिगतज्ञानपारत्वादपरिच्छेद्यगाम्भीर्यस्य^२ वा । स किंभूतः—परहितापादनेषु नास्ति क्षयो विरामो यस्य, मरणादिराहित्याद्वा । फलाधीनैव प्रेक्षावतां प्रवृत्तिरत आह—श्रिये चेत्यादि । श्रीरत्र त्रिवर्गसंपत्तिः, तां प्राप्तुम्, अमृताय मोक्षाय च । यद्वा—स सिन्धुः सेव्यताम् । स कः—'यस्य अगाधस्यातलस्पर्शस्य, अक्षयस्य सदा परिपूर्णस्य, अस्य विष्णोः क्षयस्य निवासस्य वा गुणाः अनघा रत्नादिमत्त्वान्नैर्मल्यादयः, श्रिये लक्ष्म्यै, अमृताय च पीयूषाय च' इत्याहुः । अत्र समुद्रपक्षस्तु न सम्यगिव । ज्ञानेत्यस्यानन्वयात् । 'अक्षयः' इत्यस्य प्रथमान्तस्य षष्ठ्यन्तत्वेन व्याख्यानस्यानुचितत्वात् । 'अभीष्टदेवतानमस्काराद्युपनीतमदृष्टं हि—' इत्यादिस्वग्रन्थविरोधाच्च । आशीर्नमस्क्रियावस्तुनिर्देशेष्वनन्तर्भावात् । 'ज्ञानदययोः स्यन्दते प्रवर्तते देवतारूपत्वात्' इति वा, 'ज्ञानदये स्यन्दते प्रवर्तते देवतारूपेऽस्मिन्' इति वा समाधेयम् । षष्ठ्यर्थोऽप्यार्थिकार्थत्वेन समाधातुं शक्यः । 'स्यन्दतेः संप्रसारणं धश्च' (उ० १।११) इत्युः । यत्तु मुकुटः—'ताभ्यां सिन्धुरिवेति प्रकृत्यादित्वात् ['प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानम्' वा० २।३।१८] तृतीया । 'तृतीया—' (३।१।३०) इति 'योगविभागात्समासः' इति सर्वधरादयः" इति । तदपि न सम्यक् । अर्थासङ्गतेः । प्रातिपदिकार्थे हि सा, तस्य न भेदेनाभेदेन वाश्रान्वयः सम्भवति । अभेदे हि तृतीया व्यर्था । प्रथमाया एवौचित्यात् ।

जिनेशिने ॥ २ ॥" इति श्लोकद्वयेन कृतवान् । तथा च "सुरलोको—" (१।१।८)- श्लोकस्यानन्तरं ग्रन्थकारो महावीरादितीर्थङ्कराणां जैनसिद्धान्तसम्मतदेवीदेवतानाञ्च पर्यायान् साद्धांशोतिश्लोकैर्ग्रन्थे निबबन्ध । एवं द्वितीयकाण्डेऽपि प्रायो दशैकादशानां पद्यानां लेखकादिप्रमादभ्रष्टतामाह दोशिमहोदयः । यद्यपि पूर्वोक्तमङ्गलाचरणश्लोकयोः प्रथमः श्लोको वादीर्भसिंहकृते 'गद्यचिन्तामणि'-नामके जैनग्रन्थेऽपि दृश्यते, तथापि द्वितीयश्लोको नान्यत्र क्वापि दृश्यते । एवं सति दोशिमहोदयमतानुसारं प्रकृतग्रन्थकारस्य जैनत्वे प्रमाणमस्तीति कृतं पल्लवितेन ।

१. 'समस्तविषयावबोधः' इति पा० ।

२. '—परिच्छेद्यं गाम्भीर्यं यस्य' इति पा० ।

१. 'निर्मल' इति पा० ।

२. "ग्रन्थारम्भेऽभीप्सितसिद्धिहेतुं जिनमनुस्मृत्य श्रोतृप्रोत्साहनार्थं स्वप्रवृत्तिप्रयोजनं साभिधेयमादिवाक्येनाह ।" इति स्वामिवचनम् ।

३. शोलापुरनिवासिना स्व० 'रावजी सखारामदोशी' महोदयेन स्वप्रकाशिताया अमरकोषसम्बद्धपुस्तिकाया भूमिकायां बहुभिर्युक्तिभिरमरसिंहो जैन इत्येव समर्थितम् । दोशिमहोदयः कथयति सम्प्रत्युपलभ्यमानेषु अमरकोषग्रन्थेषु प्रायः श्लोकशतं लेखकादिप्रमादादुपलभ्यते । "यस्य ज्ञान—" (१।१।१) श्लोकात्पूर्वमेव ग्रन्थकारः षोडशतमतीर्थङ्करस्य वन्दनाम्—"जिनस्य लोकत्रयवन्दितस्य प्रक्षालयेत्पादसरोजयुग्मम् । नखप्रभादिव्यसरित्प्रवाहैः संसारपङ्कं मयि गाढलग्नम् ॥ १ ॥ नमः श्रीशान्तिनाथाय कर्मरातिविनाशिने । पञ्चमश्रृङ्गिणां यस्तु कामस्तस्मै

अभिधेयप्रयोजने दर्शयति—

समाहृत्यान्यतन्त्राणि संक्षिप्तैः प्रतिसंस्कृतैः ।

संपूर्णमुच्यते वर्गेनामलिङ्गानुशासनम् ॥ २ ॥

नाम और लिङ्गको बतलानेवाला, वररुचि आदिके तन्त्रों (कोशों) को एकत्रित कर विस्तारके थोड़ा होनेपर भी अधिक अर्थवाला और प्रत्येक पदके प्रकृति और प्रत्ययोंको विचारपूर्वक संस्कार कर बनाये हुए वर्गों (प्रकरणों) से संपूर्ण नाम (स्वः, स्वर्गः, नाकः, आदि) और लिङ्ग (पुंलिङ्ग, स्त्रीलिङ्ग और नपुंसकलिङ्ग) को बतलानेवाला यह शास्त्र कहा जाता है ।

समेति ॥ मया, अन्येषां व्याख्यादीनां तन्त्राणि नाम-लिङ्गानुशासनानि, सिद्धान्तान् वा । समाहृत्यैकीकृत्य, संगृह्य वा । नामान्याख्याः, लिङ्गानि च स्त्रीपुंनपुंसकानि, अनुशिष्यन्ते विविच्य बोध्यन्तेऽस्मिन्ननेन वेति नामलिङ्गानुशासनम्, 'करणाधिकरणयोश्च' (३।३।११७) इति ल्युट् । संपूर्णं न्यूनत्वदोषरहितम् । उच्यते । कीदृशम्—वर्गैः प्रकरणैर्युक्तम् । कीदृशैः—संक्षिप्तैः स्वल्पशब्दैः । पुनः कीदृशैः—प्रतिसंस्कृतैः प्रत्येकं परिपाटीस्थापनादिना कृतोत्कर्षैः । यद्वा—असारांशरहितैः शब्दरचनाविशेषवद्भिः । त्रिकाण्डोत्पलिन्यादीनि नाममात्रप्रतिपादकानि । वररुच्यादिकृतानि तु लिङ्गमात्रप्रतिपादकानि । अत्र तूभयार्थसंग्रहादिदमेव सर्वैः पाठ्यमिति भावः ।

लिङ्गज्ञानोपायं परिभाषते—

प्रायशो रूपभेदेन साहचर्याच्च कुत्रचित् ।

स्त्रीपुंनपुंसकं ज्ञेयं तद्विशेषविधेः क्वचित् ॥ ३ ॥

भेदाख्यानाय न द्वन्द्वो नैकशेषो न संकरः ।

कृतोऽत्र भिन्नलिङ्गानामनुक्तानां क्रमादृते ॥ ४ ॥

त्रिलिङ्ग्यां त्रिविविति पदं मिथुने तु द्वयोरिति ।

निषिद्धलिङ्गं शेषार्थं त्वन्ताथादि न पूर्वभाक् ॥ ५ ॥

प्रायः रूप-(आकार) भेद अर्थात् 'डीप्, डीष्, टाप्, विसर्ग और अमादेश' आदिसे, कहीं कहीं साहचर्यसे तथा कहीं-कहीं विशेष रूपसे कहनेपर स्त्रीलिङ्ग, पुंलिङ्ग और नपुंसकलिङ्ग जानना चाहिये ।

इस ग्रन्थमें प्रत्येक शब्दका लिङ्ग मालूम करनेके लिये उन शब्दोंके 'द्वन्द्व, एकशेष और संकर' प्रायः नहीं किये गये हैं जिनके लिङ्ग पहिले नहीं कहे हैं और भिन्न-भिन्न हैं । किन्तु जिन शब्दोंके लिङ्ग आदि कहींपर कह दिये गये हैं, उन्हींके 'द्वन्द्व, एकशेष और संकर' किये गये हैं ।

तीनों लिङ्ग बतलानेके लिये इस ग्रन्थमें 'त्रिषु', तथा 'पुंलिङ्ग और स्त्रीलिङ्ग दोनों लिङ्ग हैं' यह बतलानेके लिये 'द्वयोः' ये शब्द कहे गये हैं । जहाँ जिस लिङ्गका निषेध किया

गया है, उस निषिद्ध लिङ्गके अतिरिक्त शेष लिङ्ग उस शब्दके होते हैं । जिस शब्दके अन्तमें 'तु' या आदिमें 'अथ' शब्द हो, ऐसे, '१ नामपद, २ लिङ्गपद, ३ सर्वनामपद और ४ अव्ययपद' इन चारोंका पहिलेवाले (पूर्वमें रहनेवाले) शब्दोंके साथ सम्बन्ध नहीं होता है ।

प्रायश इति ॥ 'बहुत्वार्थाच्छस्-' (५।४।४२) इति शस्, प्रायशो बाहुल्येन, रूपभेदेन उच्चाव्विसर्गबिन्दुरूपेण स्त्रीपुंनपुंसकं बोध्यम् । यथा—'पद्यालया पद्या' [अ० १।१।२७], 'पिनाकोऽजगवं धनुः' [अ० १।१।३५] । क्वचिद्विशेषणपदस्थेन सर्वनामपदस्थनापि रूपभेदेन स्त्रीपुंनपुंसकं ज्ञेयम् । यथा—'तत्परो हनुः' [अ० २।६।९०] । अत्र तत्पर इति विशेषणाद्धनोः पुंस्त्वम् ।^१ 'सैवाल्पा कुतुपः पुमान्' [अ० २।९।३३] । 'सा' इत्युक्त्या कुत्वाः स्त्रीत्वम् । निश्चितलिङ्गेनानन्तर्यं साहचर्यम् । रूपभेदाभावेऽपि क्वचित्तेनापि लिङ्गं ज्ञेयम् । यथा—'अश्वयुगश्विनी' [अ० १।३।२१], 'भः करः' [अ० १।४।३३], 'वियद्विष्णुपदम्' [अ० १।२।१२] । अत्राश्वयुग्भानुवियन्ति साहचर्यात्स्त्रीपुंनपुंसकानि ज्ञेयानि । क्वचित् तस्य स्त्रीपुंनपुंसकस्य विशेषोपादानात्तज्ज्ञेयम् । यथा—'भेरी स्त्री दुन्दुभिः पुमान्'^२ [अ० १।७।६], 'रोचिः शोचिरुभे क्लीबे' [अ० १।४।३४] ॥ ३ ॥ अत्र^३ कोशे, अनुक्तानां स्वपर्यायिष्वपठितानाम्, भिन्नं लिङ्गं येषां तेषाम्, लिङ्गभेदमाख्यातुम्, द्वन्द्व एकशेषश्च न कृतः । यथा—'देवतादैवतामराः' इति न कृतम् । परवल्लिङ्गता स्यात् । यथा वा—'खं नभः श्रावणो नभाः' [अ० ३।३।२३२] इत्यत्र 'खश्रावणौ तु नभसी' इति न कृतम् । शिष्यमाणलिङ्गतैव स्यात् । समानलिङ्गानां तु तौ कृतावेव । यथा—'स्वर्गनाकत्रिदिवत्रिदशालयाः' [अ० १।१।६], 'पादा रश्म्यङ्घ्रितुर्याशाः' [अ० ३।३।८९] । स्थानान्तरनिर्दिष्टानां तु भिन्नलिङ्गानामपि तौ कृतावेव । यथा—'अप्सरोयक्षरक्षो-गन्धर्वकिनराः' [अ० १।१।११], 'मातापितरौ पितरौ' [अ० २।६।३७] । एते स्वस्वपर्यायिषूक्ता एव । तथा तेषां क्रमादृते क्रमं विना संकरो न कृतः । स्त्रीपुंनपुंसकानि क्रमेण पठितानि, तेषु क्रमेण पठ्यमानेषु नान्तरीयकस्तु संकरो न दोष इति भावः । संकरो नाम भिन्नलिङ्गानां मिश्रतारूपः । यथा—'स्तवः' [अ० १।६।११] इति

१. अत्र (कुतूः कृतेः स्नेहपात्रम्) इत्यधिकः नि० पु० ।

२. स्वामिसम्मतोऽयं पाठः, भा० दी० सम्मतपाठस्तु 'भेयमानकदुन्दुभी' इति ।

३. विशेषजिज्ञासुभिः क्षीरस्वामि-रायमुकुटदीक्षित-रामकृष्णकृता व्याख्या मत्कृत 'मणिप्रभा'ख्याराष्ट्रभाषा-व्याख्या अमरकौपुद्याख्या टिप्पणी च द्रष्टव्याः ।

१. 'क्रमकथनेन' इति पा० ।

पुल्लिङ्गमुक्त्वा, 'स्तोत्रं' [अ० १।६।११] नपुंसक-
मुक्त्वा 'नुतिः स्तुतिः' [अ० १।६।११] इति स्त्रीलिङ्गा-
वुक्ती । न तु 'स्तुतिः स्तोत्रं स्तवो नुतिः' इति कृतम् । एवं
'जनुर्जननजन्मानि' [अ० १।५।३०] इति नपुंसकलिङ्गाभि-
रूप्य [तत्रैव] 'जनितपत्तिः' इति स्त्रीलिङ्गावुक्त्वा 'उद्भूत'
शब्दः पुल्लिङ्ग उक्तः । यत् स्वामिनोक्तम्—'एतच्च क्रमा-
दृते । यत्र संग्रहश्लोकादौ क्रममात्रं विवक्षितम्, तत्र अनुक्तानां
भिन्नलिङ्गानां द्वन्द्वादयः कृता एव । यथा—'वर्गाः पृथ्वी-
पुरश्चाभृद्वनौषधिः' [अ० २।१।११] इत्यादौ द्वन्द्वसंकरौ,
'आश्रादौ' [अ० २।६।३७] एकशेषश्च कृतः इति । तत्र । इत्थं
हि 'पृथ्वीपुरः' [अ० २।१।११] इत्यादिनिर्वाहेऽपि आश्रादा-
वनिर्वाह एव । तत्र क्रममात्रस्याप्रतिपिपादयिषितत्वात् । अत
एव 'अप्सरोयक्षरक्षोगन्धर्वकिनराः' [अ० १।१।११] इत्या-
दावप्यनिर्वाहः । यदपि "उपाध्यायश्च 'क्रमादृते' इत्यन्तर्गडुं
मन्वानः 'क्रमेणादृते परिपाट्योपादेये [अत्र] ग्रन्थे' इति
व्याख्यत" इति स्वामी । तदपि न । अन्तर्गडुमानस्य निर्वा-
जत्वात् । अस्मदुक्तीत्या तस्य सामञ्जस्यात् ॥ ४ ॥
त्रयाणां लिङ्गानां समाहारस्त्रिलिङ्गी, तत्र 'त्रिषु' इति
पदं ज्ञेयम् । इति परिभाष्यते । यथा—'त्रिषु स्फुलि-
ज्जोऽग्निनकणः' [अ० १।१।५७] । न्यायसिद्धं चेत् ।
त्रिलिङ्गयतिरिक्तस्यार्थस्यासंभवात् । अयोगाच्च । स्त्री-
पुंसौ मिथुनम्, तत्र 'द्वयोः' इति पदं ज्ञेयम् । यथा—
'—द्वयोज्ज्वलीकौ' [अ० १।१।५७] । 'द्वयोः' इति
'द्वि'शब्दप्रयोगोपलक्षणम् । तेन 'द्विहीनं प्रसवे सर्वम्'
[अ० २।४।१८], 'द्वयहीनं कुकुन्दरे' [अ० २।६।२८]
इत्याद्युपपद्यते । तथा निषिद्धं लिङ्गं यस्य तन्निषिद्धलिङ्गं
पदं, शेषार्थं शेषलिङ्गकं ज्ञेयम् । इदमपि न्यायसिद्धम् ।
विशेषनिषेधे शेषाभ्यनुज्ञानात् । यथा—'वज्रमस्त्री' [अ०
१।१।४७] इति । तुरन्ते यस्य तत्त्वन्तम्, अथ आदिर्द्वयस्य
तदथादि, त्वन्तं च अथादि च नामपदं लिङ्गपदं सर्वनाम-
पदमव्ययपदं च पूर्वान्वयि न भवति, किं तूत्तरान्वयि ।
'नगरी त्वमरावती' [अ० १।१।४५], 'जवोऽथ शीघ्रं
त्वरितम्' [अ० १।१।६४] इति च नामपदम् । 'पुंसि
त्वन्तधिः' [अ० १।३।१२], 'शस्तं चाथ त्रिषु द्रव्ये'
[अ० १।४।२६] इति लिङ्गपदम् । 'तस्य तु प्रिया'
[अ० १।१।४४] इति सर्वनामपदम् । 'वा तु पुंसि'
[अ० १।३।१६] इत्यव्ययपदम् । 'अथ'शब्दः 'अथो'-
शब्दस्याप्युपलक्षणम् । यथा—'अनुक्रोशोऽप्यथो हसः' [अ०
१।७।१८] । न्यायसिद्धमिदम् । 'तु'ना पूर्वस्माद्विशेष-
द्योतनात् । 'अथ'शब्देन चार्थान्तरारम्भात् । भ्रमविषयं
चेत् । 'उदपानं तु पुंसि वा' [अ० १।१०।२६]

१. 'व्याददरत्' इति तत्र पाठः ।

इत्यादौ तु न दोषः । उत्तरस्यानामत्वात् । लिङ्गवाचिना-
ज्वयेऽपि दोषाभावात् । वस्तुतस्तु अत्र पादपूरणाय
चकाराद्येव पठितुं युक्तम् ॥ ५ ॥

स्वरव्ययं स्वर्ग-नाक-त्रिदिव-त्रिदशालयाः ।

सुरलोको द्यौर्दिवौ द्वे स्त्रियां क्लीबे त्रिविष्टपम् ॥ ६ ॥

स्वः (= स्वर अ०), स्वर्गः, नाकः, त्रिदिवः, त्रिदशालयः,
सुरलोकः (५ पु), द्यौः (= द्यौ), द्यौः (= दिव् । २ स्त्री),
त्रिविष्टपम् (न) 'स्वर्ग' के ९ नाम हैं ।

स्वरिति ॥ यद्यपि 'चतुष्टयी शब्दानां प्रवृत्तिः' इति पक्षे
संज्ञाशब्देषु व्युत्पत्तिर्नावश्यकी, तथापि शाकटायनाद्यभि-
मतश्रयीपक्षे व्युत्पत्तिः प्रदर्श्यते ॥ * ॥ स्वर्यते स्तूयते इति
स्वः । 'स्वृ शब्दोपतापयोः' (भ्वा० प० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि
दृश्यन्ते' (३।२।७५) इति विच् । बाहुलकात्कर्मणि गुणः ।
रपरत्वम् इत्याहुः । तत्र । निर्वाजबाहुलकाश्रयणस्यायुक्त-
त्वात् । 'स्वरति शब्दायते' इति व्युत्पत्तिरप्ययुक्ता । उक्ता-
र्थस्य तत्रासम्भवात् । स्वरत्यप्राप्त्या उपतापयति । 'नैनं कृता-
कृते तपतः' इति श्रुतेः । स्वरादि (१।१।३७) पाठादव्यय-
त्वम् । 'अव्ययोऽस्त्री शब्दभेदे नाविष्णौ निर्व्यये त्रिषु' [इति
मेदिनी १।८।७१] । 'स्वः'शब्दस्य मङ्गलार्थमादौ प्रयोगः ।
[स्वः प्रेत्य व्योम्नि नाके च' इति मेदिनी १८।४।७०]
॥ (१) ॥ * ॥ सुष्ठु अज्यते स्वर्गः । 'अर्जं अर्जने' (भ्वा०
प० से०) कर्मणि ['अकर्तरि च—' (३।३।१९) इति]
घञ् । ऋज्यतेऽस्मिन्निति वा । 'ऋज गतिस्थानार्जनोपार्ज-
नेषु' (भ्वा० आ० से०) 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ।
न्यङ्क्वादित्वात् (७।३।५३) कुत्वम् । यत् मुकुटः—'चजोः—'
(७।३।५२) इति कुत्वमाह । तत्र । 'निष्ठायामनिटः कुत्वम्'
(७।३।५९) इति वार्तिकात् ॥ (२) ॥ * ॥ 'कं सुखं तद्वि-
रुद्धम् अकं दुःखम्, नास्त्यकमत्र' इति नाकः । 'नभ्राणपात्—'
(६।३।७५) इति नलोपो न । को ब्रह्मा, तदभावो नात्रेति
वा । 'नाकस्तु त्रिदिवेऽम्बरे' [इति मेदिनी २।२७] ॥ (३)
॥ * ॥ तिसृष्वप्यवस्थासु त्रयो ब्रह्मविष्णुरुद्रा वा दीव्य-
न्यत्रेति त्रिदिवः । '—घञर्थे कविधानम्' (वा० ३।३।५८)
इति कः—इत्याहुः । तत्र । 'स्थास्नापाव्यधिहनिद्युध्यर्थम्' उ
इति परिगणनात् । उदाहरणत्वेन व्याख्यानस्य निर्मूल-
त्वात् । यदपि—मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५)
कप्रत्ययः—इति । तदपि न । अधिकरणव्युत्पत्तिप्रदर्शन-
स्यासंगतत्वात् । तत्र 'कर्तरि कृत्' (३।४।६७) इति
वाक्यशेषात् । तस्मात्—'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ।

१. 'स्त्रियौ' इति पा० ।

२. 'सार्वधातुः' इति 'उरण्—' इति च गुणरपरत्वे
बोध्ये ।

३. अत्र (उक्तवार्तिकशेषे) इत्यधिकः नि० पु० ।

संज्ञापूर्वकत्वात् न गुणः—इति व्याख्येयम् । यद्वा—ब्राह्म-
वैष्णवरीन्द्रभेदेन सात्त्विकराजसतामसभेदेन वा त्रिविधो
दीव्यति व्यवहरति प्रकाशते वा । 'दिवु क्रीडा-विजिगीषा-
व्यवहार-द्युति-स्तुति-मोद-मद-स्वप्न-कान्ति-गतिषु' (दि०
प० से०) 'इगुपधत्वात्' (३।१।१३५) कः । 'त्रिदिवं तु
खे । स्वर्गे च त्रिदिवा नद्याम्' इति मेदिनीदर्शनात् क्लीबे-
ऽपि ॥ (४) ॥ * ॥ त्रिदशानामालयः ॥ (५) ॥ स्वर्गसुरादयः
शब्दाः स्वरूपपराः । लक्षणया त्वर्थपराः । अतः समानार्थत्वा
भावादेकशेषो न ॥ * ॥ सुराणां लोकः ॥ (६) ॥ सुरसङ्घा-
दीनामप्युपलक्षकमेतत् । एवं योगिकेषु सर्वत्रोन्नेयम् ॥ * ॥
द्योतन्तेऽस्यां द्यौः गोवत् । बाहुलकात् (३।३।१) द्युतेः डोः^१ ।
द्यौति 'द्यु अभिगमने' (अ० प० अ०) चिच्^२ (३।२।७५)
वा । ['द्यौस्तु स्वर्गे विहायसि' इति हैमः १।१२] ॥ (७)
॥ * ॥ दीव्यन्त्यस्यामिति बाहुलकात् (३।३।१) दिवेः दिविः ।
द्यौः, दिवौ, दिवः, द्युभ्याम् ॥ (८) ॥ यत्तु—'दिवेडर्चोः' इति
ड्योप्रत्ययः—इत्याह मुकुटः । तन्न । उक्तसूत्रस्यादर्शनात् ।
स्वामी तु—'द्योशब्दोऽप्योकारान्तोऽस्ति । भाष्ये (६।१।९३)
'गोतो णित्' (७।१।९०) इत्यत्र 'ओतो णित्' इति पाठा-
न्तरास्मानात्' इत्याह । तदपि न । स्मृत उर्येन स स्मृतौ-
रित्यत्र वृद्धिविधानेन पाठस्योपक्षीणत्वात् । यदपि—दिवेः
क्विप् (३।२।७६) इत्युक्तम् । तदपि न । दिवौ दिव इत्यादौ
'च्छ्वोः शृङ्' (६।४।१९) इत्युठः प्रसङ्गात् । सुभूति-
स्तु—'द्यु अभिगमने' [अ० प० अ०] द्युयते अभिगम्यते
बाहुलकात्कर्मणि ड्योप्रत्ययः^३ [उ० २।६८]—इत्याह ।
'द्यौः स्त्री स्वर्गे च गगने दिवं क्लीबं तयोः स्मृतम्' । [इति
मेदिनी १।५८।११] । यत्तु—स्वामिना 'दिव-शब्दो वृत्ति-
विषयः' इत्युक्तम्, तदेतेन परास्तम् । उक्तमेदिन्यां वृत्ति-
विषयत्वानभिधानात् । 'मन्दरः सैरिभः शक्रभवनं^४ खं
दिवं नभः ।' इति त्रिकाण्डशेषात् [१।१।४] च ॥ * ॥
विशन्त्यस्मिन् सुकृतिन इति विशेषः^५ कप्रत्ययः, तस्य च
तुट् । 'ब्रश्च' (८।२।३६) इति पत्वम् । 'यत्र ब्रध्नस्य
विष्टपम्' इति वैदिकः प्रयोगः । तृतीयं विष्टपं त्रिविष्ट-
पम् ॥ (९) ॥ पूरणप्रत्ययस्तु वृत्तौ गतार्थत्वान्न प्रयु-

१. अयं पाठो हैमे (३।७।३७-७३८), मेदिन्यां तु
'त्रिदिवा सरिदन्तरे' (१६०।३७) इत्येवं पाठः ।

२. 'द्युत दीप्ती' इति भौवादिकधातोः 'गमेडोः'
(उ० सू० २२५) इति 'उणादयो बहुलम्' इति बाहुल-
कात्प्रत्ययः ।

३. 'गमेडोः' इत्यनेनेति शेषः ।

४. 'सदनं' इति पा० ।

५. 'विश प्रवक्षन्' इति तौदादिकाद्धातोः ।

उपेत^१ । (रूपभेदेनैव क्लीबत्वे लब्धे रूपभेदलब्धलिङ्ग-
विशेषस्यानित्यत्वज्ञापनार्थं 'क्लीब' इत्युक्तम् । तस्य फलं
'कर्म क्रिया तत्सातत्ये गम्ये स्युरपरस्परः' [अ० ३।२।१]
इत्यत्र नपुंसकत्वं उक्तेऽपि पुल्लिङ्गत्वं सिद्धम् । अतः 'कर्म
व्याप्ये क्रियायां च पुनपुंसकयोर्मतम्' इति रुद्रकोशेन सह
न विरोधः शङ्कनीयः) । केचित्तु—'पिष्टप' इति सूत्रं
पठित्वा विशतेरादेः पो निपात्यते—इत्याहुः । अयं पुंस्यपि ।
तथा चामरमाला—'पिष्टपो विष्टपोऽप्यस्त्री भुवनं च
नपुंसकम्' इति । 'नभो विष्टपं वृषो गौर्ना पृश्निश्चापि
सुरालयः' इति रत्नमाला । एवं शक्रभवनफलोदयावरो-
होर्ध्वलोकादयोऽप्युह्याः । नव 'स्वर्गस्य' ।

अमरा निर्जरा देवास्त्रिदशा विबुधाः सुराः ।

सुपर्वाणः सुमनसस्त्रिदिवेश दिवौकसः ॥ ७ ॥

आदितेया दिविषदो लेखा अदितिनन्दनः ।

आदित्या ऋभवोऽस्वप्ना अमर्त्या अमृतान्धसः ॥ ८ ॥

बर्हिर्मुखाः क्रतुभुजो गोर्बाणा दानवारयः ।

वृन्दारका दैवतानि पुंसि वा देवताः स्त्रियाम् ॥ ९ ॥

अमरः, निर्जरः, देवः, त्रिदशः, विबुधः, सुरः, सुपर्वा
(= सुपर्वन), सुमनाः (= सुमनस्), त्रिदिवेशः, दिवौकाः
(= दिवौकस्), आदितेयः, दिविषद् (= दिविषद्), लेखः,
अदितिनन्दनः, आदित्यः, ऋभुः, अस्वप्नः, अमर्त्यः, अमृ-
तान्धाः (= अमृतान्धस्), बर्हिर्मुखः, क्रतुभुक् (= क्रतु-
भुज), गोर्बाणः (+ गोर्बाणः), दानवारिः, वृन्दारकः
(२४ पु), दैवतम् (पु न), देवता (स्त्री), 'देवता' के
२६ नाम हैं ।

अमरा इति ॥ न त्रियन्ते 'मृड् प्राणत्यागे' (तु०
आ० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'अमरस्त्रिदशेऽप्य-
स्थिसंहारे कुलिशद्रुमे । स्त्री गुडूच्यमरावत्योः स्थूणादूर्वा-
जरायुषु ॥' [इति मेदिनी १३०।१०३] ॥ (१) ॥ * ॥
जराया निष्क्रान्ताः । 'निर्जरः स्यात्पुमान्देवे जरात्यक्ते च^२
वाच्यवत् । निर्जरा तु गुडूच्यां च तालपर्ण्यामपि स्त्रियाम् ॥'
[इति मेदिनी १३५।१७३] ॥ (२) ॥ * ॥ दीव्यन्तीति
देवाः । पचादिषु (३।१।१३४) पाठादच् । 'देवः सुरे घने
राज्ञि देवमाख्यातमिन्द्रिये । देवी कृताभिषेकायां तेजनी-
स्पृक्कयोरपि ॥' [इति विश्वः १६३।१५] ॥ (३) ॥ * ॥
तृतीया यौवनाख्या दशा सदा येषाम् । 'त्रि'शब्दस्य तृतीयार्थता
त्रिभागवत् । त्रिदश वा । 'संख्ययाऽव्यया—' (२।२।२५)
इति बहुव्रीहिः । 'बहुव्रीहौ संख्येये—' (५।४।७३) इति
डच् । जन्मसत्ताविनाशाख्यास्तिस्रो दशा येषामिति वा ।

१. एतदग्रे कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

२. 'तु' इति मेदिनीपाठः ।

“त्रीन् तापान् दशन्ति ‘दंश दशने’ (भ्वा० प० अ०) पचाद्यचि
पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) न लोपः” इति राज-
देवः । तत्र । उक्तविग्रहे कर्मण्यणः (३।२।१) प्रसङ्गे-
नाचोऽप्राप्तेः । मूलविभुजादित्वादित्येके (वा० ३।२।५)
वा समाधेयम् ॥ (४) ॥ * ॥ विशिष्टो बुधो येषाम् । त्रिकाल-
जजीव-शिष्यत्वात् । विशेषेण बुध्यन्ते वा । ‘बुध अवगमने’
(भ्वा० प० से०, दि० आ० अ०) ‘इगुपध-’ (३।१।१३५) इति
कः । ‘विबुधो जे सुरे’ [इति मेदिनी ८।१।३६] ॥ (५) ॥ * ॥
सुरन्तीति सुराः । ‘पुर प्रसवैश्वर्ययोः’ (तु० प० से०) ।
‘इगुपध-’ (३।१।१३५) इति कः । यद्वा—समुद्रोत्था सुरा-
स्त्येषाम् । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । यद्वा—शोभनं
राजते । ‘राजृ दीप्ती’ (भ्वा० उ० से०) । ‘अन्ये-
भ्योऽपि-’ (वा० ३।२।१०१) इति डः । ‘सुरा चषकम-
द्योः । पुल्लिङ्गस्त्रिविवेके स्यात्’ [इति मेदिनी १२९।१८]
॥ (६) ॥ * ॥ सुष्ठु पर्व अमावास्यादिचरितम्, अङ्गुल्या-
दिग्रन्थिः, उत्सवो वा येषां सुपर्वाणः । ‘सुपर्वा ना शरे वंशे
पर्वधूमसुरेषु च ।’ [इति मेदिनी ९९।१२५] ॥ (७) ॥ * ॥
शोभनं मनो येषां ते सुमनसः । ‘सुमनाः पुष्पमालत्योः
स्त्रियां, ना धीरदेवयोः ।’ [इति मेदिनी १७४।६७] ॥ (८)
॥ * ॥ त्रिदिवस्येशाः ॥ (९) ॥ * ॥ दिवमोको येषां ते
दिवौकसः । ‘दिव’ शब्दोऽदन्तः । ‘मन्दरः सैरिभः शक्रभवनं’
खं दिवं नभः’ इति त्रिकाण्डशेषात् [१।१।४] । द्यौरोको
येषामिति विग्रहे ‘दिवौकसः’ अपि । ‘स्यादिवौका दिवो-
काश्च देवे चापीह पक्षिणि’ इति रन्तिदेवः । ‘दिवौकाश्च
दिवौकाश्च पुंसि देवे च चातके ।’ [इति मेदिनी १७३।५४] ।
शब्दपरविप्रतिषेधात् परस्य यणादेशः ३ [६।१।७७] ।
स्थानिवत्त्वेन पूर्वस्य न यण् ‘सकृद्गतौ’ (प० १।४।२)
इति न्यायात् ॥ (१०) ॥ * ॥ ‘नबो दाबो डिति’ इति
शाकटायनः । यद्वा—द्यति । ‘दो अवखण्डने’ (दि० प०
अ०) । ‘क्तिच् क्तौ च-’ (३।३।१७४) इति क्तिच् ।
‘द्यतिस्यति-’ (७।४।४०) इति इत्वम् । दितिभिन्नादितिः ।
आदित्या अपत्यानि । ‘कृदिकारादक्तिनः’ (ग० ४।१।४५)
इति ङीष्पन्तात् ‘स्त्रीभ्यो ढक्’ (४।१।१२०) ॥ (११)
॥ * ॥ दिवि सीदन्ति वर्तन्ते ‘पद्लृ’ विशरणगत्यवसाद-
नेषु’ (भ्वा० प० अ०, तु० प० अ०) । ‘सत्सूद्विष-’ (३।२।
६१) इति क्विप् । ‘हृद्द्युभ्यां च’ (वा० ६।३।९) इति डेर-

लुक् । ‘सुषामादिषु च’ (८।३।९८) इति षत्वम् ॥ * ॥
‘तत्पुरुषे कृति बहुलम्’ (६।३।१४) इति डेलुकि ‘द्युसदः’
अपि । ‘मनःसु येन द्युसदां न्यधीयत’ इति माघः [१।४३]
॥ (१२) ॥ * ॥ चित्रादौ लिखन्ते । ‘लिख अक्षरविन्यासे’ (तु०
प० से०) । ‘अकर्तरि-’ (३।३।१९) इति कर्मणि घञ् ।
ग्रीवाहस्तपादेषु तिस्रो लेखाः सन्त्येषामिति वा । ‘अर्शआद्य-
च्’ (५।२।१२७) । ‘लेखो लेख्ये सुरे लेखा लिपिराजिक-
योर्मता ।’ [इति मेदिनी २०।४] ॥ (१३) ॥ * ॥ अदितेर्न-
न्दनाः ॥ (१४) ॥ * ॥ अदितेरपत्यानि । ‘दित्यदित्या-’ (४।
१।८५) इति ण्यः । लिङ्गविशिष्ट (४।१।१) परिभाषाया
अनित्यत्वान्द्व्यन्ताण्यो न । ‘आदित्यो भास्करे देवे’ [इति
मेदिनी ११८।७४] ॥ (१५) ॥ * ॥ ‘ऋ’ शब्दवाच्यः
स्वर्गः, अदितिर्वा । स्वरादि (१।१।३७) पाठाद्व्ययत्वम् ।
तत्र ततो वा भवन्ति । ‘मितद्रवादित्वात्’ (वा० ३।२।
१८०) डः ॥ * ॥ क्विपि (३।२।७६) ‘ऋभुवः’
आपि—इत्यन्ये ॥ (१६) ॥ * ॥ अविद्यमानः स्वप्नो येषाम् ॥
(१७) ॥ * ॥ म्रियन्तेऽस्मिन्निति मर्तो भूलोकः ।
‘हसिमृगिण्वामिदमिल्लूधुविभ्यस्तन्’ (उ० ३।८६) । तत्र
भवा अप्युपचारात्मर्ताः । ततश्च ‘नवसूरमर्तयविष्टेभ्यो यत्’
(वा० ५।४।३६) इति स्वार्थे यत् । तद्धित्वाः ॥ (१८)
॥ * ॥ अमृतमन्धोऽन्नं येषां ते ॥ (१९) ॥ * ॥ बहिरग्नि-
मुखं येषां ते ॥ (२०) ॥ * ॥ क्रतून् क्रतुषु वा भुञ्जते । ‘भुज
पालनाभ्यवहारयोः’ (रू० आ० अ०) क्विप् (३।२।७६) ॥
(२१) ॥ * ॥ गीरेव निग्रहानुग्रहसमर्था वाणोऽस्त्रं येषाम्
॥ * ॥ दन्तोष्ठचपाठे गिरं वन्वते स्तुतिप्रियत्वात् । ‘वनु
याचने’ (त० आ० से०) ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) । ‘पूर्वपदात्-’
(८।४।३) इति णत्वम् ॥ (२२) ॥ * ॥ दानवानामरयः ॥
(२३) ॥ * ॥ प्रशस्तं वृन्दं येषाम् । ‘शृङ्गवृन्दाभ्यामारकन्’
(वा० ५।२।१२०) । ‘वृन्दारकः सुरे पुंसि मनोज्ञश्रेष्ठ-
योस्त्रिषु ।’ [इति मेदिनी १७।२०४] ॥ (२४) ॥ * ॥ ‘देव-’
शब्दात् स्वार्थे तल् (५।४।२७) । ततः स्वार्थे प्रज्ञाद्यण्
(५।४।३८) । विशेषविधेः पुंस्त्वम् । रूपभेदात्कलीवत्वम् ॥
(२५) ॥ * ॥ देवताः ॥ (२६) ॥ स्त्रियाम् । रूपभेदादेव
स्त्रीत्वे सिद्धे बहुवचनान्तपुल्लिङ्गशङ्कावारणार्थं ‘स्त्रियाम्’
इति—मुकुटः । तत्र । रूपभेदेनैव वारणाद्विसर्गं विना पुल्लि-
ङ्गकोटेरनुत्थानात् । अन्यथा ‘पद्मा गदा’ इत्यादौ, तस्या
अनिवारणात् । अतो ‘देवपर्यायाः पुंसि’ इति वक्ष्यति तद्वा-
धनार्थमिदम् । षड्विंशतिः ‘देवानाम्’ ।
आदित्य-विश्व-वसवस्तुषिताभास्वरानिलाः ।
महाराजिक-साध्याश्च रुद्राश्च गणदेवताः ॥ १० ॥

१. ‘नन्दिग्रहि-’ इति सूत्रेण ।
२. ‘शक्रसदनम्’ इति पा० ।
३. ‘दिव उत्’ (६।१।१३१) इति वकारस्योत्त्वे कृते
इति बोध्यम् ।
४. भाष्ये तु—‘हृद्द्युभ्यां डेरुपसंख्यानम्’ इति पाठः ।

१. ‘गीर्वाणा’ इत्येवंरूप इत्यर्थः ।

आदित्याः १२, विश्वे १०, वसवः ८, तुषिताः २६ या ३६, आभास्वराः ६४, अनिलाः ४९, महाराजिकाः २२०, साध्याः १२, रुद्राः १०, (९ पु) 'गणदेवता' देवताओंके एक-एक गण (समूह) के ९ नाम हैं (इन गणदेवताओंमें से प्रत्येकके जितने भेद होते हैं, वह संख्या प्रत्येक नामके साथ लिख दी गई है) ।

आदित्यादयः प्रत्येकं गणदेवताः समुदायचारिण्यो देवताः । एकत्वं तु समुदायवृत्तानामवयववृत्तेरप्यभ्युपगमात् । 'आदित्या द्वादश प्रोक्ता विश्वेदेवा दश स्मृताः । वसवश्चाष्ट संख्याताः षट्त्रिंशत्तुषिता मताः । अभास्वराश्चतुःषष्टिर्वाताः पञ्चाशद्वनकाः । महाराजिकनामानो द्वे शते विंशतिस्तथा । साध्याद्वादश विख्याता रुद्राश्चैकादश स्मृताः' ॥ (१) ॥ ॥ विशन्ति कर्मस्विति विश्वे । 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) । 'अश्व-प्रुपि-लटि-कणि-कटि-विशिभ्यः क्वन्' (उ० १।१४९) । सर्वनामसंज्ञोऽयम् । आधुनिकसंज्ञास्वेव सर्वनामत्वपर्युदासात् । **मुकुटस्तु**—सर्वेषां विश्वेदेवानां नाम इति कृत्वा सर्वनाम-संज्ञः—इत्याह । तत्र । 'एक'शब्दस्य बहुषु संकेतितस्य संज्ञा-त्वौचित्यात् । यथा प्राचीनबहिषः पुत्रेषु संकेतितस्य 'प्रचेतः'-शब्दस्य । 'यथा पूर्वजवृत्तिः पूर्व-शब्दः' इति तदीयदृष्टान्तो-ऽपि चिन्त्यः । पूर्वजवृत्तेः 'पूर्व'शब्दस्य व्यवस्थायां सत्त्वात् संज्ञात्वोक्तिसंभवाभावात् । 'विश्वा त्वतिविषायां स्त्री जगति स्यान्नपुंसकम् । न ना शुण्ठ्यां पुंसि देवप्रभेदेष्वखिले त्रिषु ॥' [इति मेदिनी १५९।२३-२४] ॥ (२) ॥ *॥ वसन्तीति वसवः । 'वस निवासे' 'शू-स्वृ-स्निहि-त्रप्यसि-वसि-हनि-क्लिदि-बन्धि-मनिभ्यश्च' (उ० १।१०) इति उः । 'विश्वस्य वसुराटोः' (६।३।१२८) इति दीर्घो न । असंज्ञात्वात् । ['वसुस्त्वग्नौ देवभेदे नृपे रुचौ' । योक्त्रे शुण्के वसु स्वादौ रस्ते वृद्ध्यौषधे धने ॥' इति हैमः २।६०४] ॥ (३) ॥ *॥ तुष्यन्ति । 'तुष तुष्टौ' ३ [दि० प० से०] । 'रुचिकुटिर्षिभ्यः कितच्' ४ (उ० ४।१८६) इति बाहुल-कात् कितच् । यद्वा—तोषणं तुट् । संपदादि (वा० ३।३। १०८) । ततः 'तारकादित्वादितच्' (५।२।३६) ॥ (४) ॥ *॥ आ समन्ताद्भासनशीलाः । 'भासृ दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'स्थेशभासपिसकसो वरच्' (३।२।१७५) ॥ (५) ॥ *॥ अनन्त्यनेन । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) 'सलिलकल्य-निमहि' भण्डिमण्डिशण्डिपण्डितुण्डिकुकीभूभ्य इलच्' (उ० २।५४) । 'अनिलो वसुवातयोः' [इति मेदिनी १४९।५७]

॥ (६) ॥ *॥ महती राजिः पंक्तिर्येषाम् । 'शेषाद्विभाषा' (५।४।१५४) इति कप् ॥ *॥ 'महाराजिक' इति पाठे महाराजो देवता येषाम् । 'महाराजप्रोष्ठपदाटुज्' (४।२। ३५) इति ठञ् । यद्यपि—सूक्तहविर्भागिन एव देवतात्वम्, तथापि 'आग्नेयो वै ब्राह्मणः' इतिवदुपचारो बोध्यः ॥ (७) ॥ *॥ साध्यं सिद्धिः । 'साध संसिद्धौ' (स्वा० प० अ०) । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) इति भावे ण्यत् । साऽस्त्ये-षाम् । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । 'साध्यो योगान्तरे सुरे' । गणदेवविशेषे च साधनीये च वाच्यवत् ॥ [इति मेदिनी ११७।६२] ॥ (८) ॥ *॥ रोदयन्त्यसुरान् । 'रुदिर् अश्रुविमोचने' (अ० प० से०) । 'रोर्देर्णिलुक् च' (उ० २।२२) इति रक् णेश्च लुक् ॥ (९) ॥ नव 'गणदेवा-नाम्' ।

विद्याधराऽप्सर-यक्ष-रक्षो-गन्धर्व-किन्नराः ।

पिशाचो गुह्यकः सिद्धो भूतोऽमो देवयोनयः ॥ ११ ॥

विद्याधराः ('जीमूतवाहन, ...'), अप्सरसः (स्त्री, नि० ब०, देवताओंकी स्त्रियाँ); यक्षाः (कुबेर, ...), रक्षांसि (= रक्षस, न । लङ्कावासी माया करनेवाले), गन्धर्वाः (देवताओंके यहाँ गानेवाले), किन्नराः, (घोड़ेका मुँह तथा आदमीके शरीरवाले और आदमीका मुँह तथा घोड़ेके शरीर वाले), पिशाचाः (मांसभोजी भूतविशेष), गुह्यकाः ('मणि-भद्र, ...'), सिद्धाः ('विश्वावसु, ...'), भूताः (शिवके गणविशेष-प्रमथ... । श्लो० ८ पु), 'देवयोनि' के १० नाम हैं (इनका प्रयोग तीनों वचनोंमें होता है) ।

विद्येति ॥ 'विद्याधरोऽप्सर-इति पाठः । भिन्न-लिङ्गत्वादग्रेऽनभिधानादसमासः । विद्याया गुटिकाञ्जना-दिविषयिण्या धरो धारकः । यत्तु—'विद्यां धरति' इति मुकुट आह । तत्र । पचाद्यचः (३।१।१३४) अपवादत्वादनः ४ (३।२।१) प्रसङ्गात् ॥ (१) ॥ *॥ अद्भ्यः सरन्ति । 'सरतेरसुच्' ५ (उ० ४।२३७) ॥ (२) ॥ ॥ यक्ष्यते पूज्यते 'यक्ष पूजायाम्' (चु० आ० से०) । 'अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्' (३।३।१९) इति कर्मणि घञ् । 'यक्षो गुह्यकमात्रे च गुह्यकाधीश्वरेऽपि च' [इति मेदिनी १६७। २२] । इः कामः, तस्येवाक्षिणी अस्येति वा, इरक्षिषुयस्येति वा । 'बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः—' (५।४।४३) इति षच् ॥ (३) ॥ *॥ रक्षन्त्येभ्यो रक्षांसि । 'रक्ष पालने' (भ्वा० प० से०) ।

१. 'शरे' इति मेदिनीपाठः ।

२. तत्र च द्वितीयमर्थम्—'सिद्धगुह्यकभूता हि पिशाचा देवयोनयः । इति भागुरिः पपाठ ।' इति क्षी० स्वा० ।

३. इति महेश्वरसम्मतः पाठः ।

४. 'कर्मण्यण्' इत्यनेन प्राप्तस्य ।

५. 'सत्तेरप्पूर्वादसिः' इत्यसिरिति वक्तव्यमासीत् ।

१. 'रुचि' इति पा० ।

२. 'स्वर्ण' इति पा० ।

३. 'तुष प्रीतौ' इति पाठो धातुपाठे ।

४. 'रुचिवचिकुचिकुटिभ्यः कितच्' इति पा० ।

५. '—भण्डिभण्डि—' इति पा० ।

‘सर्वधातुभ्योऽमुन्’ (उ० ४।१८९) ॥ (४) ॥ * ॥ गन्धं सौरभमवर्तति गन्धर्वः । ‘अर्वं गतौ’ (भ्वा० प० से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) शकन्वादिः (वा० ६।१।९४) ॥ (५) ॥ * ॥ अश्वमुखत्वात्कुसिता नराः । ‘किं क्षेपे’ (२।१।६४) इति समासः ॥ (६) ॥ * ॥ पिशितमश्नाति । ‘अश भोजने’ (कृचा० प० से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) ‘पृषोदरादिः’ (६।३।१०९) । मध्यतालव्यः ॥ (७) ॥ * ॥ गृह्णति निधिं रक्षति । ‘गृह् संवरणे’ (भ्वा० उ० से०) । ‘ग्वुल्’ (३।१।१३३) । पृषोदरादित्वाद् [६।३।१०९] यगागमः । तथा च व्याडिः—‘निधिं रक्षन्ति ये यक्षास्ते स्युर्गुह्यकसंज्ञकाः’ इति । यद्वा—गुह्यं कुत्सितं कायति । ‘कै शब्दे’ (भ्वा० प० अ०) । ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ (३।२।३) । गुह्यं गोपनीयं कं सुखं यस्येति वा । अनयोः पक्षयोः ‘शंसिदुहिगुह्यभ्यो वा’ (वा० ३।१।१०९) इति काशिका-कारवचनाद् गुहेः क्यप् । तत्र दुहि-गुह्योर्ग्रहणं निर्मूल-मिति भट्टोजिदोक्षिताः । तन्मते ण्यति संज्ञापूर्वकत्वान्न गुणः ॥ (८) ॥ * ॥ असेधीदिति सिद्धः । ‘षिधु हिंसा-संराध्योः’ (दि० प० से०) । ‘गत्यर्थकर्मक-’ (३।४।७२) इति कर्तरि क्तः । सिद्धिरस्यास्तीति वा । अर्श-आद्यच् । [‘सिद्धो’ व्यासादिके देवयोनी निष्पन्नमुक्तयोः । नित्ये प्रसिद्धे’ इति हैमः २।२५८] ॥ (९) ॥ * ॥ भूति-रस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । भूतः । [‘भूतं क्षमादौ पिशाचादौ जन्तौ क्लीबं त्रिषूचिते । प्राप्ते वित्ते समे सत्ये देवयोन्यन्तरेषु ना ॥’ इति मेदिनी ५।७।४१-४२] । भवति इष्टं प्राप्नोति । ‘भू प्राप्तौ’ (चु० आ० से०) । ‘गत्यर्थ-कर्मक-’ (३।४।७२) इति क्तः—इति मुकुटः । तन्न । प्राप्त्य-र्थस्यागत्यर्थकर्मकत्वात् वर्तमानविग्रहायोगाच्च ॥ (१०) ॥ * ॥ अमी विद्याधरादयो दश, देवा योनिरेषां ते देवयो-नयः । देवांशका इत्यर्थः । यत्तु—‘देवानामिव योनिरुत्पत्ति-कारणमविभाव्यमेषाम्’ इति मुकुटो व्याख्यत् । तन्न । व्यधिकरणबहुव्रीहिप्रसङ्गात् । श्लोकोपक्रमस्थग्रन्थविरो-धाच्च । दश ‘देवयोनयः’ ।

असुरा दैत्य-दैतेय-दनुज-इन्द्रारि-दानवाः ।

शुक्रशिष्या दितिसुताः पूर्व-देवाः सुरद्विषः ॥ १२ ॥

असुरः, दैत्यः, दैतेयः, दनुजः, इन्द्रारिः, दानवः, शुक्र-शिष्यः, दितिसुतः, पूर्वदेवः, सुरद्विषः (= सुरद्विषः १० पु) ‘दैत्य’ के १० नाम हैं ।

असुरा इति ॥ अस्यन्ति क्षिपन्ति देवान् असुराः ।

१. गत्यर्थकः ‘अर्वं’धातुः पवर्गान्तः, दन्त्योष्ठयान्तस्तु हिंसार्थक इत्यवधेयम् ।

२. ‘—व्याड्यादिके’ इति पा० ।

‘असु क्षेपणे’ (दि० प० से०) । ‘असेरुन्’ (उ० १।४२) इत्युन् । सुरविरुद्धत्वाद्वा । ‘नञ्’ (२।२।६) इति तत्पु-रुषः । प्रजाद्यणि (५।४।३८) आसुराश्च । असुषु रमन्ते वा । ‘अन्येभ्योऽपि—’ (वा० ३।२।१०१) इति डः । [‘असुरः सूर्यदैत्ययोः । असुरा रजनीवास्योः’^१ इति हैमः ३।५५३] ॥ (१) ॥ * ॥ दितेरपत्यानि । ‘दित्यदित्या—’ (४।१।८५) इति ण्यः । ‘दैत्योऽसुरे मुरायां तु दैत्या चण्डीषधावपि ।’ [इति मेदिनी १।५।३२] ॥ (२) ॥ * ॥ डीषन्तात् । ‘स्त्रीभ्यो ढक्’ (४।१।१२०) ॥ (३) ॥ * ॥ दनोर्दनौ वा जाताः । ‘सप्तम्यां जनेर्ङः’, ‘पञ्चम्यामजातौ’ (३।२।९७-९८) ॥ (४) ॥ * ॥ इन्द्रस्यारयः ॥ (५) ॥ * ॥ दनोरपत्यानि ॥ (६) ॥ * ॥ शुक्रस्य शिष्याः ॥ (७) ॥ * ॥ दितेः सुताः ॥ (८) ॥ * ॥ पूर्वं च ते देवाश्च । ‘पूर्वापरप्रथम—’ (२।१।५८) इत्यादिना समासः । यद्वा—पूर्वं देवाः । अन्यायाद्धि देवत्वाद्भ्रष्टाः । ‘सुप्सुपा’ (२।१।४) इति समासः । पूर्वं देवा येभ्यो वा । ‘अनेकमन्य-पदार्थे’ (२।२।२४) इति बहुव्रीहिः ॥ (९) ॥ * ॥ सुरान् द्विषन्ति । ‘द्विष् अप्रीतौ’ (अ० उ० अ०) । ‘सत्सूद्विष—’ (३।२।६१) इति क्विप् ॥ (१०) ॥ * ॥ यद्यपि पाताल-वासित्वेन पातालवर्गे वक्तुं युक्ताः, तथापि देवविरोधित्वेन बुद्धयुपारोहादिहैवोक्ताः । दश नामानि ‘असुराणाम्’ ।

सर्वज्ञः सुगतो बुद्धो धर्मराजस्तथागतः ।

समन्तभद्रो भगवान्मारजिज्ञोः कजिजिनः ॥ १३ ॥

षडभिज्ञो दशबलोऽद्वयवादी विनायकः ।

मुनीन्द्रः श्रीघनः शास्ता मुनिः—

सर्वज्ञः, सुगतः, बुद्धः, धर्मराजः, तथागतः, समन्तभद्रः, भगवान् (= भगवत्), मारजित्, लोकजित्, जिनः, षड-भिज्ञः, दशबलः, अद्वयवादी (= अद्वयवादिन्), विनायकः, मुनीन्द्रः, श्रीघनः, शास्ता (शास्त्र), मुनिः (१८ पु) ‘बुद्ध’ के १८ नाम हैं ।

सर्वज्ञ इत्यादि ॥ सर्वं जानाति । ‘ज्ञा अवबोधने’ (कृचा० प० अ०) । ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ (३।२।३) । यद्वा—सर्वे ज्ञा यस्य । स्वात्मनः सर्वस्यापरोक्षत्वात् । ‘यः^२ साक्षाद-परोक्षात्’ इति श्रुतेः । यद्वा—सर्वे ज्ञा यस्मात् । ‘यथाजनेः क्षुद्रा विस्फुलिङ्गा व्युच्चरन्त्येवमेवास्मादात्मनः सर्वे प्राणाः सर्वे लोकाः सर्वे देवाः सर्वाणि भूतानि सर्व एत आत्मानो व्युच्चरन्ति’ इति श्रुतेः । यद्वा—सर्वे ज्ञा येन । ‘तस्य भासा सर्वमिदं विभाति’ इति श्रुतेः । ‘सर्वज्ञस्तु जिनेन्द्रे स्यात् सुगते शंकरेऽपि च ।’ [इति हैमः ३।१५०] ॥ (१) ॥ * ॥

१. ‘—रादयोः’ इति पा० ।

२. ‘यत् साक्षादपरोक्षात्’ इति पाठः साधीयान् ।

शोभनं गतं ज्ञानमस्य ॥ (२) ॥*॥ प्रशस्ता बुद्धिरस्य ।
 अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । यद्वा-बुध्यते । 'मतिबुद्धि-' (३।
 २।१८८) इति क्तः ॥*॥ 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति
 के 'बुधः' अपि । 'सर्वज्ञः सुगतो बुधः' इति व्याख्यः ॥
 (३) ॥*॥ धर्मेण राजते । पचाद्यच् (३।१।१३४) । धर्मस्य
 राजेति वा । 'राजाह्.सखिभ्यष्टच्' (४।४।९१) । ['धर्म-
 राजो यमे बुद्धे युधिष्ठिररूपे पुमान्' इति मेदिनी ३२।३३]
 ॥ (४) ॥*॥ तथा सत्यं गतं ज्ञानं यस्य ॥ (५) ॥*॥
 समन्तं भद्रमस्य सः । समन्ताद्भद्रमस्येति तु व्यधिकरण-
 त्वादनुचितम् ॥ (६) ॥*॥ भगं माहात्म्यमस्पास्ति । मतुप्
 (५।२।६४) ॥ (७) ॥*॥ मारं कामं जयति । 'सत्सूद्विष-'
 (३।२।६१) इति क्विप् ॥ (८) ॥*॥ लोकं जयति ॥
 (९) ॥*॥ जयति जिनः । 'इण्पिञ्जिदीङुप्यविभ्यो नक्'
 (उ० ३।२) । 'जिनाति' इति स्वामिमुकुटौ । तन्न ।
 'अङ्गस्य', 'हलः' (६।४।१-२) इति दीर्घप्रसङ्गात् ।
 ['जिनोऽहंति च बुद्धे च पुंमि स्याज्जित्वरे त्रिषु' इति
 मेदिनी ८३।८] ॥ (१०) ॥*॥ दिव्यं चक्षुः श्रोत्रम्,
 परचित्तज्ञानम्, पूर्वनिवासानुस्मृतिः, आत्मज्ञानम्, वियद्-
 गमनम्, कायव्यूहसिद्धिरुच्येति षट् अभितो ज्ञायमानानि
 यस्य सः । षट्सु दानशीलक्षान्तिवीर्यध्यानप्रज्ञासु अभिज्ञा
 आद्यं ज्ञानमस्येति वा ॥ (११) ॥*॥ दश बलान्यस्य ।
 यदाहुः—'दानं शीलं क्षमा वीर्यं ध्यानप्रज्ञाबलानि च ।
 उपायः प्रणिधिज्ञानं दश बुद्धबलानि वै' ॥ इति (१२)
 ॥*॥ अद्वयमद्वैतं वदत्यवश्यम् । आवश्यके (३।३।१७०)
 णिनिः ॥ (१३) ॥*॥ विनयत्यनुशास्ति । 'णीञ् प्रापणे'
 (भ्वा० उ० अ०) । ण्वल् (३।१।१३३) । ['विनायकस्तु
 हेरम्बे ताक्ष्ये विघ्ने जिने गुरौ' इति मेदिनी १७।२१३]
 ॥ (१४) ॥*॥ मुनिषु इन्द्रः ॥ (१५) ॥*॥ श्रिया घनः
 पूणः । 'धुभ्नादित्वात् (८।४।३९) न णत्वम् ॥ (१६)
 ॥*॥ शास्तीति शास्ता । 'तृन्तृचौ शंसिक्तदादिभ्यः संज्ञायां
 चानिटौ' (उ० २।९४) इति तृन् तृज् वा । 'पितृवच्छा-
 स्तृषाब्दः । नप्त्रादिग्रहणस्य (६।४।११) नियमार्थत्वात् ।
 चान्द्रे शासेः क्तिचि शिष्टिरित्यत्र 'शास्ता' इति प्रत्युदा-
 हरणेऽनीणादिकतृच एव रत्नमस्तिना दर्शितत्वाद् बुद्धवाचि-
 नोऽपि दीर्घः—इति सुभूतिः । तन्न । तृचस्तस्येदप्रसङ्गात् ।
 अनीणादिकतृच एवेत्यत्र प्रमाणाभावाच्च । ['शास्ता सम-
 न्तभद्रे ना 'शासके' पुनरन्यवत्' इति मेदिनी ५८।६३] ॥
 (१७) ॥*॥ मन्यते मुनिः । 'मनेरुच्च' (उ० ४।१२३)
 इतीन् । ['मुनिर्वाच्यमेऽहंति । 'प्रियालागस्तिपालाशे' इति
 हैमः २।२८२] ॥ (१८) ॥*॥ अष्टादश बुद्धस्य^१ ।

१. 'शासने' इति पा० ।

२. 'प्रियालागस्तिः पालाशः' इति पा० ।

३. इमानि नामानि बुद्धसामान्यस्य बोध्यानि । वक्ष्य-

२ अ० २०

शाक्यमुनिस्तु यः ॥ १४ ॥

स शाक्यसिंहः सर्वार्थसिद्धः शौद्धोदनिश्च सः ।

गौतमश्चार्कबन्धुश्च मायादेवीसुतश्च सः ॥ १५ ॥

शाक्यमुनिः, शाक्यसिंहः, सर्वार्थसिद्धः, शौद्धोदनिः,
 गौतमः, अर्कबन्धुः, मायादेवीसुतः (७ पु), 'बुद्धके अवान्तर-
 भेद, सप्तम बुद्ध' के ७ नाम हैं ।

शाक्येत्यादि ॥ 'शकोऽभिजनोऽस्य । 'शण्डिकादिभ्यो
 ज्यः' (४।३।९२) । यद्वा—'शाकवृक्षप्रतिच्छन्नं वासं यस्मा-
 च्च चक्रिरे । तस्मादिक्ष्वाकुवंश्यास्ते शाक्या इति भुवि स्मृ-
 ताः ॥' इत्यागमात् शाके भवाः शाक्याः । दिगादित्वाद्यत्
 (४।३।५४) प्रत्ययः । तद्वंशावतीर्णो मुनिः । शाक्यश्चासौ
 मुनिश्चेति ॥ (१) ॥*॥ 'शाक्यः सिंह इव । 'उपमितं
 व्याघ्रा-' (२।१।५६) इति समासः ॥*॥ भीमवत्
 'शाक्यः' अपि ॥ (२) ॥*॥ सर्वार्थेषु सिद्धो निष्पन्नः ।
 'सिद्धशुष्क-' (२।१।४१) इति समासः । सर्वार्थः सिद्धोऽ-
 स्येति वा ॥*॥ 'सिद्धार्थः' अपि । 'सिद्धार्थो बुद्धसर्वपौ-
 इति शाश्वतः [५९८] ॥ (३) ॥*॥ शुद्ध ओदनोऽ-
 स्येति । शकन्ध्वादिः (वा० ६।१।९४) । शुद्धोदनस्याप-
 त्यम् । 'अत इज्' (४।१।९५) ॥ (४) ॥*॥ गौतम-
 स्यायं शिष्यः । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'तद्गोत्रा-
 वतारात्' इति स्वामी । ['गौतमो गणभृद्भेदे शाक्यसिंह-
 षिभेदयोः । गौतम्युमायां रोचन्याम्^३ इति हैमः ३।४९४-
 ९५] ॥ (५) ॥*॥ अर्कस्य बन्धुः । सूर्यवंशजत्वात् ॥
 (६) ॥*॥ माया चासौ देवी च । तस्याः सुतः ॥ (७)
 ॥*॥ यद्यपि वेदविरुद्धार्थानुष्ठातृत्वाज्जनशाक्यौ नरकवर्गो
 वक्तुमुचितौ । तत्रापि देवविरोधित्वेन बुद्धद्युपारोहादनै-
 वोक्तौ । सप्त 'शाक्यस्य' ।

ब्रह्मात्मभूः सुरज्येष्ठः परमेष्ठी पितामहः ।

हिरण्यगर्भो लोकेशः स्वयंभूश्चतुराननः ॥ १६ ॥

धाताऽज्योनिर्दुहिणो विरिञ्चिः कमलासनः ।

स्रष्टा प्रजापतिर्वैधा विधाता विश्वसृडविधिः ॥ १७ ॥

नाभिजन्माण्डजः पूर्वा निधनः कमलोद्भवः [१]

माणशाक्यमुन्यादीनि च सप्तमबुद्धस्य । एवं च सप्त बुद्धाः
 सन्ति, तेषु षट्—'बुद्धाः स्युः सप्त ते त्वमी । विपश्यी शिखी
 विश्वभूः क्रकुच्छन्दश्च/काञ्चनः ॥ काश्यपश्च' (अभि०
 चि० २।१४९-५०), सप्तमस्तु 'शाक्यमुनिः ...' ।

१. एतत्पूर्वं (यः) इत्यधिकः नि० पु० ।

२. एतत्पूर्वं (सः) इत्यधिकः नि० पु० ।

३. 'राजन्याम्' इति पा० ।

४. इतः पूर्वं "सर्वज्ञो वीतरागोऽहं केवली तीर्थकु-
 ज्जिनः ।" इत्यधिकः पा० ।

सदानन्दो रजोमूर्तिः सत्यको हंसवाहनः []

ब्रह्मा (= ब्रह्मन्), आत्मभूः, सुरुज्येष्ठः, परमेष्ठी (= परमेष्ठिन्), पितामहः, हिरण्यगर्भः, लोकेशः, स्वयम्भूः, चतुराननः, धाता (= धातृ), अब्जयोनिः, द्रुहिणः, विरिञ्चिः, कमलासनः, स्रष्टा (= स्रष्टृ), प्रजापतिः, वेधाः (= वैधस्), विधाता (= विधातृ), विश्वसृष्ट (= विश्वसृज्), विधिः (२० पु), 'ब्रह्मा' के २१ नाम हैं।

[नाभिजन्मा (= नाभिजन्मन्), अण्डजः, पूर्वः, निधनः, कमलोद्भवः, सदानन्दः, रजोमूर्तिः, सत्यकः, हंसवाहनः (९ पु०), 'ब्रह्मा' के ९ नाम हैं।]

ब्रह्मेत्यादि ॥ बृंहति वर्धयति प्रजा इति ब्रह्मा । 'वृहि वृद्धौ' (भ्वा० प० से०) । अन्तर्भावितव्यर्थः । 'बृहेर्नोऽच्च' (उ० ४।१४६) इति मनिन् । धातोर्नस्यादादेशः । बृंहति वर्धत इति वा । यत्तु—व्योमादित्व (उ० ४।१५१) कल्पनमस्य मुकुटेन कृतम्, तत्तूक्तसूत्रास्मात् गमूलकम् । ['ब्रह्मा तत्त्वतपोवेदे न द्वयोः पुंसि वेधसि । ऋत्विग्योग'भिर्दोविप्रे 'चाध्यात्मज्ञानयोस्तथा ॥' इति मेदिनी ८९।९६-९७] ॥ (१) ॥ * ॥ आत्मनो विष्णोः सकाशात्, आत्मना स्वयमेव वा भवति । 'भुवः संज्ञान्तरयोः' (३।२।१७९) इति क्विप् । ['आत्मभूर्ना विधौ कामे' इति मेदिनी १०७।११] ॥ (२) ॥ * ॥ सुरेषु ज्येष्ठः ॥ (३) ॥ * ॥ परमेव्योमनि, चिदाकाशे, ब्रह्मपदे वा तिष्ठति । 'परमे स्थः ३ कित्' (उ० ४।१०) इतीनिः । 'तत्पुरुषे कृति—' (६।३।१४) इत्यलुक्, 'स्थास्थिनस्थूणाम्—' (वा० ८।३।९७) इति षत्वम् ॥ (४) ॥ * ॥ लोकपितृणां मरीच्यादीनामयमादीनां वा पिता पितामहः । 'पितृव्यमातुल—' (४।२।३६) इति साधुः । ['पितामहः पद्मयोनी जनके जनकस्य च' इति हैमः ४।३५८] ॥ (५) ॥ * ॥ हिरण्यं हिरण्मयमण्डं तस्य गर्भं इव । 'तदण्डमभवद्वैमं सहस्रांशुसमप्रभम्' इति मनुक्तेः [१।९] । तद्वा गर्भेऽस्य ॥ (६) ॥ * ॥ लोकानामीशः ॥ (७) ॥ * ॥ स्वयमेव भवति । 'भुवः—' (३।२।१७९) इति क्विप् ॥ (८) ॥ * ॥ चत्वार्यानिनान्यस्य ॥ (९) ॥ * ॥ दधाति । 'डुधान् धारणपोषणयोः' (जु० उ० अ०) । तृच् (३।१।१३३) । ['धाता वेधसि पालके' इति हैमः २।१७६] ॥ (१०) ॥ * ॥ अब्जं योनिरस्य ॥ (११) ॥ * ॥ द्रुहति दुष्टेभ्यः । 'द्रुह जिघांसायाम्' (दि० प० से०) 'द्रुहक्षिभ्यामिनन्' (उ० २।५०) इतीनन्—इति

मुकुटः । तन्न । 'द्रुदक्षिभ्याम्' इति तत्र पाठात् ! 'द्रविणं दक्षिणा' इत्युदाहरणान् । अतः 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।४९) इतीनच् । बाहुलकादगुणाभावः ॥ ० ॥ 'द्रुघणाः' अपि । 'ब्रह्मात्मभूः स्याद्द्रुहिणो द्रुघणश्च पितामहः' इति भागुरेः । 'करणेऽयोविद्रुषु' (३।३।८२) इति हन्तेः करणेऽप्यनादेशश्च । 'पूर्वपदात्—' (८।४।३) इति णत्वम् । द्रुः संसारवृक्षो हन्यतेऽनेनेत्यर्थः । ['द्रुघणो मुदगरेऽपि स्याद्द्रुहिणे च परश्वधे' इति मेदिनी ४८।५२] ॥ (१२) ॥ * ॥ विरचयतीति विरिञ्चिः । 'रच प्रतियत्ने' (चु० उ० से०) । स्वार्थण्यन्तात् [३।१।२५] 'अच इः' (उ० ४।१३९) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) अकारस्येत्वं नुमागमश्च । (क्वचिदित्वाभावे 'विरिञ्चिः' अपि । 'चिरं विरिञ्चिनं चिरं विरिञ्चि' इत्यादौ प्रयोगदर्शनात्) ॥ * ॥ पचाद्यचि (३।१।१३४) 'विरिञ्चिः' अपि । 'विरिञ्चो द्रुहिणः शिञ्जो विरिञ्चिर्द्रुघणो मतः' इति शब्दार्णवात् । यत्तु—'रिच वियोजनसंयमनयोः' चुरादिः । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) नुम्, कुञ्जरवदुपधाह्रस्वत्वं च—इति मुकुटः । तन्न । 'रिच वियोजनसंपर्चनयोः' इति चुरादौ पाठदर्शनाद्ध्रस्वविधानस्यानुपयोगात् । कुञ्जरवदितां दृष्टान्तोऽप्ययुक्तः । तत्र ह्रस्वविधानाभावात् ॥ (१३) ॥ * ॥ कमलमासनं यस्य ॥ (१४) ॥ * ॥ सृजति । तृच् (३।१।१३३) । 'सृजिदृशोः—' (६।१।५८) इत्यम् ॥ (१५) ॥ * ॥ प्रजानां पतिः । 'प्रजापतिर्ना' दक्षादौ महीपाले विधातरि [इति मेदिनी ६९।२१०] । ['प्रजापतिर्ब्रह्मराज्ञोर्जामातरि दिवाकरे । वल्लौ त्वष्टरि दक्षादौ' इति हैमः ४।१२०-२१] ॥ (१६) ॥ * ॥ विदधाति । 'विधानो वेध च' (उ० ४।२।२५) इति वेधादेशोऽसिप्रत्ययश्च । मुकुटस्तु—असुन्—इत्याह । तन्न । (६।१।१९७) आद्युदात्तत्वापत्तेः । 'मिथुनेऽसिः' (उ० ४।२।२३) इत्युपक्रमाच्च । ['वेधाः पुंसि हृषीकेशे बुधे च परमेष्ठिनि' इति मेदिनी १७२।४१] ॥ (१७) ॥ * ॥ विशेषेण दधाति । विरन्योपसर्गनिवृत्त्यर्थः । ['विधाता द्रुहिणे काये' इति हैमः ३।३२४] ॥ (१८) ॥ * ॥ विश्वं सृजति । क्विप् (३।२।७६) 'क्विन्प्रत्ययस्य—' (८।२।६२) इति कुत्वं तु न । 'रज्जुसृड्भ्याम्' (७।२।११४) इति भाग्यप्रयोगात् । यद्वा—सृजियज्योः पदान्ते षत्वविधेः कुत्वापवादत्वात् । यत्तु मुकुटेनोक्तम्—'क्विन्प्रत्यय—' [८।२।६२] इति तद्गुणसंविज्ञानपक्षे क्विन्नन्तस्य कुत्वम्, 'न क्विबन्तस्य—' इति । तन्न । प्रत्ययग्रहणवैयर्थ्यात्, इक्

१. 'यागभिदो—' इति पा० ।

२. 'बन्धनं वधबन्धयोः' इति पा० ।

३. सूत्रं तु 'परमे कित्' इत्येव, 'स्थ' इत्यस्य तु 'प्रेत्यः' इति पूर्वसूत्रादनुवृत्तिः, अतश्च 'परमे स्थः कित्' इति फलितार्थकथनमेव ।

१. एतदग्रे कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

२. स्वामिसम्मतोऽयं पाठः ।

३. 'प्रजापतिश्च' इति पा० ।

४. 'कामे' इति पा० ।

स्पृगित्याद्यसिद्धिप्रसङ्गाच्च, तत्पक्षस्यात्राग्रहणात् । यद्यपि—
‘अतद्गुणसंविज्ञानपक्षे तु विवन उपलक्षणत्वात्तदभावे विव-
बन्तस्यापि कुत्वम्’ इत्युक्तम् । नदप्यस्मदुक्तप्रकारद्वयेन
प्रत्युक्तम् ॥ (१९) ॥ * ॥ विधत्ते इति विविः । ‘उपसर्गे
घोः किः’ (३।३।९२) बाहुलकात् (३।३।११३) कर्तरि ।
यद्वा—‘विध विधाने’ (तु० प० से०) । इन् [उ० ४।१।१७] ।
‘इगुपधात्कित्’ (उ० ४।१२०) इति कित्त्वान्न गुणः ।
[‘विधिर्ब्रह्मविधानयोः । विधिर्वाक्ये’ च दैवे च प्रकारे
कालकल्पयोः ॥’ इति हैमः २ । २५२-५३] ॥ (२०)
॥ * ॥ विशतिः ‘ब्रह्मणः’ ।

विष्णुर्नारायणः कृष्णो वैकुण्ठो विष्टरश्रवाः ।

दामोदरो हृषीकेशः केशवो माधवः स्वभूः ॥ १८ ॥

दैत्यारिः पुण्डरीकाक्षो गोविन्दो गरुडध्वजः ।

पीताम्बरोऽच्युतः शार्ङ्गी विष्वक्सेनो जनार्दनः ॥ १९ ॥

उपेन्द्र इन्द्रावरजश्चक्रपाणिश्चतुर्भुजः ।

पद्मनाभो मधुरिपूर्वासुदेवस्त्रिविक्रमः ॥ २० ॥

देवकीनन्दनः शौरिः श्रीपतिः पुरुषोत्तमः ।

वनमाली बलिध्वंसी कंसारातिरधोक्षजः ॥ २१ ॥

विश्वंभरः कैटभजिद्विधुः श्रीवत्सलान्छनः ।

पुराणपुरुषो यज्ञपुरुषो नरकान्तकः [३]

जलशायी विश्वरूपो मुकुन्दो मुरमर्दनः [४]

विष्णुः, नारायणः, कृष्णः, वैकुण्ठः, विष्टरश्रवाः (= विष्टर-
श्रवस्), दामोदरः, हृषीकेशः, केशवः, माधवः, स्वभूः,
दैत्यारिः, पुण्डरीकाक्षः, गोविन्दः, गरुडध्वजः, पीताम्बरः,
अच्युतः, शार्ङ्गी (= शार्ङ्गिन्), विष्वक्सेनः, जनार्दनः, उपेन्द्रः,
इन्द्रावरजः, चक्रपाणिः, चतुर्भुजः, पद्मनाभः, मधुरिपुः, वासु-
देवः, त्रिविक्रमः, देवकीनन्दनः, शौरिः, श्रीपतिः, पुरुषोत्तमः,
वनमाली (= वनमालिन्), बलिध्वंसी (= बलिध्वंसिन्),
कंसारातिः, अधोक्षजः, विश्वंभरः, कैटभजित्, विधुः, श्री-
वत्सलान्छनः (३९ पु), कृष्णभगवान् के ३९ नाम हैं ।

[पुराणपुरुषः, यज्ञपुरुषः, नरकान्तकः, जलशायी (= जल-
शायिन्), विश्वरूपः, मुकुन्दः, मुरमर्दनः (७ पु), कृष्णभग-
वान् के और ७ नाम हैं ।]

विष्णुरित्यादि ॥ वेवेष्टि । ‘विष्णु व्याप्नो’ (जु० उ०
अ०) ‘विषेः किच्च’ (उ० ३।३९) इति नुः ॥ (१) ॥ * ॥
नराणां समूहो नारम् । ‘तस्य समूहः’ (४।२।३७) इत्यण् ।
तदयनं यस्य । ‘पूर्वपदात्-’ (८।४।३) इति णत्वम् ॥ * ॥
नरा अयनं यस्येति विग्रहे ‘नारायणः’ अपि । ‘पृषोदरादि-
त्वात्’ (६।३।१०९) इति मुकुटस्तु चिन्त्यः । ‘अथ नारा-

१. ‘विधिर्वाक्ये च’ इति पा० ।

यणो विष्णुरूध्वर्कर्म नारायणः’ इति शब्दार्णवः । वासुने-
रायण पुनर्वसु-विश्वरूपाः’ इति त्रिकाण्डशेषश्च [१।-
१।२९] । नरस्यापत्यम् ‘नडादिभ्यः फक्’ (४।१।९९)
इति वा । संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्धचभावो वा । नराज्जाताः नारा
आपः तत्त्वानि^१ वा अयनं (यस्य), नारम् अयते जानाति
वा, आययति प्रवर्तयति वा । ‘अय गतो’ (भ्वा० आ० से०)
णिजन्तोऽपि^२ । ‘कृत्यल्युटः-’ (३।३।११३) इति ल्युट् ।
[‘नारायणस्तु केशवे । नारायणो शतावर्युमा श्रीः’ इति
हैमः ४।८३-८४] ॥ (२) ॥ * ॥ कृष्णो वर्णोऽस्या-
स्तीति । ‘कृषेर्वर्णे’ (उ० ३।४) इति नगन्तात् ‘गुणवच-
नेभ्यो मतुपो लुक्’ (वा० ५।२।९४) इति लुक् । कर्षत्य-
रीनिति वा बाहुलकाद्वर्णं विनापि कृषेः ‘कृष विलेखने’
(भ्वा० प० अ०) नक् [उ० ३।४] । ‘कृष्णः सत्यवतीपुत्रे
वायसे केशवेऽर्जुने । कृष्णा स्याद् द्रौपदीनीलीकणाद्राक्षसु
योषिति^३ । मेचके वाच्यलिङ्गः स्यात्क्लीबे मरिचलोहयोः’ इति
मेदिनी ४।५।७-८] ॥ (३) ॥ * ॥ विकुण्ठाया अपत्यम्^४ ।
शिवादित्वात् (४।१।११२) अण् । विगता कुण्ठा नाशोऽ-
स्य, विकुण्ठं ज्ञानं स्थानं वास्ति स्वरूपत्वेनाश्रयत्वेन वास्य ।
ज्योत्स्नादित्वात् (वा० ५।२।१०३) अण् । यद्वा—विकु-
ण्ठानां जीवानामयं नियन्ता ज्ञानदो वा । ‘तस्येदम्’ (४।३।
१२०) इति, ‘शेषे’ (४।२।९२) इति वाण् । विगता कुण्ठा
यस्मात् । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) वा । [‘वैकुण्ठो वासवे
विष्णौ’ इति हैमः ३।१८१] ॥ (४) ॥ * ॥ विष्टरे श्रूयते ।
असुन् (उ० ४।१८९) । विष्टरो वृक्षः । [‘वृक्षः कार-
स्करो गच्छः—’ पलाशी विष्टरः स्थिरः’ इति त्रिकाण्ड-
शेषः [२।४।२] । तरुश्चात्राश्रयत्थोऽभिमतः । ‘अश्रयः
सर्ववृक्षाणाम्’ [गोता १०।२६] इत्युक्तेः । विष्टरो दर्भ-
मुष्टिरिव श्रवसी कर्णावस्येति वा ॥ (५) ॥ * ॥ दाम
उदरे यस्य^५ । सप्तम्यन्तस्य वैयाधिकरण्येऽपि समासः [२।
२।२४] । ‘सप्तमीविशेषणे बहुव्रीहौ’ (२।२।३५) इति
लिङ्गात् । गमकत्वादिति मुकुटोक्तो हेतुस्त्वप्रयोजकः ॥
(६) ॥ * ॥ हृषीकाणामिन्द्रियाणामीशः ॥ (७)
॥ * ॥ प्रशस्ताः केशाः सन्त्यस्य । कश्च ईशश्च केशो पुत्र-
पौत्रौ स्तोऽस्य । ‘केशाद्वः-’ (५।२।१०९) इति वः । केशौ

१. ‘आपो वै नरसूनवः’ — ‘नराज्जातानि तत्त्वानि’
इति मनु-मन्त्रार्णववचनाभ्यामिति बोध्यम् ।

२. ‘नराज्जातानि भूतानि नाराणि, तेषामयनं मार्गः’
(नारायणः) इति स्वामी ।

३. —‘द्रौपदी नीली पिप्पलीद्राक्षयोरपि’ इति पा० ।

४. ‘विकुण्ठस्यापत्यं वैकुण्ठः, विकुण्ठितसैहादिवक्त्रो
वा, संहितादिषु तथा दर्शनात्’ इति स्वामी ।

५. ‘बाल्ये हि (कृष्णः) चापल्यादास्ना बद्धोऽभूत्’
इति स्वामी ।

वाति वा । 'वा गतौ' (अ० प० अ०) । 'आतः-' (३।२ ।३) इति कः । 'शंभोः पितामहो ब्रह्मपिता शक्राद्यधीश्वरः' इति पाद्मोक्तेः । यत्तु—हन्त्यर्थाद्विधेः केशिनं हतवान् । 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' (वा० ३।२।१०१) इति डः । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) केशिशब्दस्येकारस्याकारे नलोपे च केशवः—इति मुकुटः । तन्न । वधधातोर्भावात् । वध इत्यादौ वधादेशविधानात् । ['केशवोऽजे च पुंतागे पुंसि केशवति त्रिषु' इति मेदिनी १६० । ३४] ॥ (८) ॥ * ॥ माया लक्ष्म्या धवः । यद्वा—मधोरपत्यम् । तद्वश्यत्वात् (मधोर्हन्तेति वा३) 'शेषे' (४।२।१२२) इत्यण् । मा नास्ति धवोऽस्य वा । ['माधवोऽजे मधो राधे माधवे ना स्त्रियां मिसौ । मधु शर्करावासन्तीकुट्टनीमदिरामु च ॥' इति मेदिनी १६०।४६-४७] ॥ (९) ॥ * ॥ स्वतो भवति । 'भुवः-' (३।२।१७९) इति क्विप् । ['स्वभूर्ना ब्रह्मणि हरौ' इति मेदिनी १०६।१०] ॥ (१०) ॥ * ॥ दैत्यानामरिः । ['दैत्यारिः पुंसि सामान्यदेवे च गरुडध्वजे' इति मेदिनी १३५ । १७०] ॥ (११) ॥ * ॥ पुण्डरीकमिवाक्षिणी यस्य । 'बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्वाङ्गात्पच्' (५।४।७३) । पुण्डरीकेष्वक्षि यस्य वा । एतच्च 'हरिस्ते साहस्रं कमलवलिमादाय [पदयोर्देकोनं तस्मिन्निजमुदहरन् नेत्रकमलम् ।' शिवम० स्तो० १९] इत्यत्र व्यक्तम् । यद्वा—पुण्डरीकं लोकात्मकम् अक्षति । 'अक्षू व्याप्तौ' (भ्वा० प० वे०) । 'कमप्यण्' (३।२।१) तत् क्षायति वा । 'क्षै अये' (भ्वा० प० अ०) 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घः । आङ्प्रश्लेषो वा । तन्न 'सुपि' (३।२।४) इति 'मूलविभुजादि-' (वा० ३।२।५) इति कः ॥ (१२) ॥ * ॥ गां भुवं धेनुं स्वर्गं वेदं वा अविदत् । 'विद्लृ लभे' (तु० उ० अ०) । 'गवादिषु विन्देः संज्ञायाम्' (वा० ३।१।१३८) इति शः । वराहरूपेणोद्धरणात् ।

१. 'यस्मात्त्वया हतः केशी तस्मान्मच्छासनं शृणु । केशवो नाम नाम्ना त्वं ख्यातो लोके भविष्यसि ॥' इति हरिवंश अ० ८१ इति वाचस्पत्याभिधाने पृ० २२४७ । केशवशब्दस्य निरुक्तिद्वयं व्याख्यान्तराणि च तत्रैव द्रष्टव्यानि ।

२. इदं खण्डनं 'हतवान्' इति विग्रहमाश्रित्य 'हन्' धातोर्वधादेश इति मत्वा । वस्तुतस्तु मुकुटो 'वध' धातुं मत्वा तथाह, अत एव 'वध हिंसायाम्—वधकः' इति कृदन्ते उक्तवान् भट्टोजिदीक्षितः । अथ च हनो वधादेशस्यादन्ततयोपधायामचोऽभावाद् वृद्धचप्राप्ती 'जनिवध्योश्च' इति निषेधोऽपि व्यर्थः स्यात्, तस्माद्वधधातोः सत्त्वेन मुकुटोक्तं सम्यगेव प्रतिभाति ।

३. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

४. 'सुपि स्थः' इति सूत्रे 'सुपि' इति योगविभागात् ।

कामधेनोरैश्वर्यप्राप्तेः । इन्द्रेण स्वर्गस्य निवेदनात् । मत्स्यादिरूपेण वेदाहरणाद्वा । ['गोविन्दो वासुदेवे स्याद् गवाध्यक्षे वृहस्पतौ' इति मेदिनी ७६ । २८] ॥ (१३) ॥ * ॥ गरुडो ध्वजश्चिह्नमस्य ॥ (१४) ॥ * ॥ पीतमम्बरं यस्य । ['पोताम्बरस्तु शैलूपे पुंसि कैटभसूदने' इति मेदिनी १४३।२८३] ॥ (१५) ॥ * ॥ नास्ति च्युतं स्खलनं स्वपदाद्यस्य । नाच्योष्ट इति वा । च्युद् गतौ' (भ्वा० अ० अ०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । ['अच्युतस्तु हरौ पुंसि त्रिषु स्थिरे' इति मेदिनी ५९।७९] ॥ (१६) ॥ * ॥ शृङ्गस्य विकारः शाङ्गे धनुः । 'अनुदात्तादेश्च-' (४।३।१४०) इत्यञ् । तदस्यास्ति । 'अत इनिठनौ' (५।२।११५) इति इनिः ॥ (१७) ॥ * ॥ विपुशब्दो नानार्थो निपातः । विपु नाना अञ्चति । 'ऋत्विग्-' (३।२।५९) इति क्विन् । 'उगितश्च' (४।१।६) इति ङीप् । विपूषी सेना यस्य । गकारपरत्वाद् 'एति संज्ञायामगात्' (८।३।९९) इति न पत्वम् । विष्वक्सेनः । 'विष्वक् विश्वक् स्मृतो विज्ञैविपुवं विश्वं तथा' इति द्विरूपकोशात् तालव्यमध्योऽपि । 'तालव्या मूर्धन्याश्चैते शब्दाः शटी च परिवेषः । विश्वक्सेना भ्रेषः प्रतिष्कशः कोशविशदौ च ॥' इत्युष्मदिवेकाच्च । 'विष्वक्सेना फलिन्यां स्यात् विष्वक्सेनो जनार्दने ।' [इति विश्वः १०१।१९५] । मुकुटस्तु—'पूर्वपदात्संज्ञायामगः' (८।४।३) इति न णत्वम् । विष्वक्शब्दस्य गकारान्तत्वात् । गकारान्तत्वं च णत्वे कर्तव्ये परस्य 'खरि च' (८।४।५५, भा० ६१) इति चत्वंस्यासिद्धत्वात्—इत्याह । तन्न । 'अदकुप्वाङ्-' (८।४।२) इत्यधिकारात्सकारव्यवाये प्राप्तेरेवाभावात् ॥ (१८) ॥ * ॥ जननं जनः । 'भावे' (३।३।१८) घञ् । 'जनिवध्योश्च' (७।३।३५) इति न वृद्धिः । जनो जन्म । तमर्दयति जनार्दनः । 'अर्द हिंसायाम्' (चु० उ० से०) । नन्त्यादित्वात् (३।१।१३४) ल्युः । जनाः समुद्रस्थदैत्यभेदाः, तेषामर्दन इति वा ['जनैरर्द्यत इति वा । 'अर्द गतौ याचने च' । 'कृत्यल्युटः-' (३।३।१३३) इति कमणि ल्युट् ॥] ॥ (१९) ॥ * ॥ इन्द्रमुपगतोजुजत्वात् । उपेन्द्रः । 'कुगति-' (२।२।१८) इति समासः । यत्तु—'उपगत इन्द्रोऽस्य-' इति । तन्न । 'कुगति-' (२।२।१८) इत्युपन्यासविरोधात् ॥ (२०) ॥ * ॥ इन्द्रस्यावरं जातः । 'अन्येष्वपि-' (३।२।१०१) इति डः । (२१) ॥ * ॥ चक्रं पाणौ यस्य । 'प्रहरणार्थेभ्यः-' (वा० २।२।३६)

१. 'विष्वक् सर्वव्यापिनी सेनास्येति विष्वक्सेन' इति क्षी० स्वा० ।

२. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

३. इतः परं [इन्द्रोऽवरजोऽस्य वा] इत्यधिकः नि० पु० ।

इति सप्तम्याः परत्वम् ॥ (२२) ॥ * ॥ चत्वारो भुजा यस्य । यद्वा—‘भुङ्क्ते भुनक्ति’ इति भुजः । चतुर्णां धर्मार्थकाममोक्षाणां भुजः ॥ (२३) ॥ * ॥ पद्मं नाभौ यस्य ।^१ ‘अच् प्रत्यन्वव-’ (५।४।७५) इत्यत्र ‘अच्’ इति योगविभागादच् ॥ (२४) ॥ * ॥ मधोरसुरस्य रिपुः ॥ (२५) ॥ * ॥ वसुदेवस्यापत्यम् । ‘ऋष्यन्धक-’ (४।१।११४) इत्यण् । यद्वा—वसतीति वासुः । ‘बाहुलकादुण्’ । वासुश्चासौ देवश्च । ‘सर्वत्रासौ समस्तं च वसत्यत्रेति वै यतः । ततोऽसौ वासुदेवेति विद्वद्भिः परिगीयते ॥’ इति विष्णुपुराणात् । वसुदेवे शुद्धान्तःकरणे प्रकाशते इति वा । ‘शेवे’ (४।२।९२) इत्यण् ॥ * ॥ वासुरपि । ‘वासुर्नारायणपुनर्वसुविश्वरूपाः’ इति त्रिकाण्डशेषात् [१।१।२९] ॥ (२६) ॥ * ॥ त्रिषु लोकेषु गुणेषु वा, त्रयो वा विष्णोः पादविन्यासा यस्य ॥ (२७) ॥ * ॥ देवक्या नन्दनः । देवकशब्दस्य तदपत्ये लक्षणया वृत्तौ ‘पुंयोगात्-’ (४।१।४८) इति ङीप् । ‘नहि तत्र दांपत्यलक्षण एव पुंयोगः, किं तु जन्यत्वाद्यपि’ इति हरदत्तादयः । अत एव ‘प्राक् केकयीतो भरतस्ततोऽभूत्’ इति भट्टिः [१।१४] । एवं रेवतीरमणोऽपि ॥ * ॥ अणि तु दैवकी । ‘दैवकी देवकी’ च^२ इति द्विरूपकोषः ॥ * ॥ देवकानाचष्टे इति णिजन्तात् ‘अच इ-’ (उ० ४।१३९) । ‘ततो ङीप्’ (वा० ४।१।४५) इति, देवकस्यापत्यं वा । ‘अत इन्’ (४।१।९५) संज्ञापूर्वकत्वाद्बृद्ध्यभावः । ‘इतो मनुष्यजातेः’ (४।१।६५) इति ङीप्—इति च मुकुटः ॥ (२८) ॥ * ॥ शूरस्यापत्यम्, तद्वंशजत्वात् । वृष्णित्वेऽपि बाह्यादित्वात् (४।१।९६) इन् ॥ * ॥ ‘सूरो यादवे’^३ दन्त्यवान्’ इति माधवी । ‘सौरिः’ अपि ॥ (२९) ॥ * ॥ श्रियः पतिः [श्रोपतिर्विष्णुभूषणोः’ इति हैमः, ३।३२६] (३०) ॥ * ॥ पुरुषेषूत्तमः, पुरुषाणां पुरुषेभ्यो वोत्तमः ॥ (३१) ॥ * ॥ ‘आपादपद्मं या माला वनमालेति’ सा मता’ इति कलिङ्गः । साऽस्यास्ति । ब्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) इनिः । वनं मलितुं शीलमस्य इति वा । ‘मल धारणे’ (भ्वा० आ० से०) । ‘सुपि-’ (३।२।७८) इति णिनिः । [‘वन-

१. इतः परं (‘गङ्वादित्वात् (वा० २।२।३५) सप्तम्याः परनिपातः)’ इत्यधिकः नि० पु० ।

२. शब्दभेदप्रकाशे तु ‘दैवकी दैवकीति च’ इति पाठः ।

३. ‘प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे बहुलमिष्ठवच्च’ इति गणसूत्रेण विहितादिति भावः ।

४. ‘शूरः सूरश्च कथितः’ इति शब्दभेदप्रकाशात् (१८) च तालव्यादिदन्त्यादिश्च ।

५. ‘पुष्पफलपल्लवसमन्विता वनमालाऽस्यास्तीति वनमाली’ इति स्वाम्याह । ‘आपादलम्बिनी माला सर्वर्तुकुसुमोज्ज्वला । मध्ये स्थूलकदम्बाढ्या वनमालेति कीर्तिता ॥’ इति वाचस्पत्यम् (पु० ४८४५) ।

माली तु गोविन्दे वाराह्यां वनमालिनो’ इति मेदिनी १००।१४३] ॥ (३२) ॥ * ॥ वलिमसुरं ध्वंसितुं शीलमस्य । ताच्छील्ये (३।२।७८) णिनिः । वलिना पूजादिनाविद्यां ध्वंसितुं शीलमस्येति वा ॥ (३३) ॥ * ॥ कंसस्यारातिः ॥ (३४) ॥ * ॥ अधः कृतम् अक्षजमैन्द्रियकं ज्ञानं येन, अधोक्षाणां जितेन्द्रियाणां जायते प्रत्यक्षो भवति वा, अधः अक्षजं ज्ञानं यस्येति वा^४ ॥ (३५) ॥ * ॥ विश्वं विभर्ति । ‘संज्ञायां भृतृवृजि-’ (३।२।४६) इति खच् । ‘अरुद्विषद्-’ (६।३।६७) इति मुम् । ‘विश्वम्भरोऽच्युते शक्रे पुंसि, विश्वंभरा भुवि’ [इति मेदिनी १४४।२९५] ॥ (३६) ॥ * ॥ कैटभमजैषीत् । ‘सत्सूद्विष-’ (३।२।६१) इति क्विप् ॥ (३७) ॥ * ॥ विध्यत्यसुरान् । ‘पृभिविध्यविध्विध्विषिभ्यः’ (उ० १।२३) इति कुः [‘विधुश्चन्द्रेऽच्युते’ इति हैमः २।२५३] ॥ (३८) ॥ * ॥ वदति महत्त्वम् । ‘वृत्-वृत्-वदि-वचि-वसि-हनि-कमि-कषिभ्यः सः’ (उ० ३।६२) वत्सः । श्रीयुक्तो वत्सः । श्रीवत्सो महत्त्वलक्षणं श्वेतरोमावर्तविशेषो लाञ्छनं यस्य ॥ * ॥ ‘श्रीरिश्रीवत्सदत्यारिविष्वक्सेनजनार्दनाः’ इति शब्दार्णवात् । श्रीवत्सः’ अपि ॥ (३९) ॥ * ॥ ऊनचत्वारिंशत् विष्णोः ।

वसुदेवोऽस्य जनकः स एवानकदुन्दुभिः ॥ २२ ॥

वसुदेवः, आनकदुन्दुभिः (२ पु), ‘कृष्णके पिता’ के २ नाम हैं ।

वसुदेव इत्यादि ॥ वसुषु दीव्यति । ‘दिवु णीडादौ’ (दि० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।३४) । यत्तु—‘वसुभिर्दीव्यति’ इति विगृह्य पचाद्यच् (३।१।३४)—इत्याह मुकुटः । तत्र । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) इत्यपवादस्य सत्त्वात् । ‘दिवः कर्म च’ (१।४।४३) इति कर्मकरणसंज्ञयोः समावेशस्य सत्त्वात् । वसूनि दीव्यतीति विश्वस्य वैयर्थ्याच्च ॥ (१) ॥ * ॥ आनकैर्दुन्दुभिर्भिश्रोपलक्षितः । वसुदेवजन्मनि देवैरानकदुन्दुभिर्वादनात् । हरौ जाते, कृष्णे जाते, इति स्वामिमुकुटोक्तिस्तु भागवताद्यश्रवणमूलिका । ‘आनकदुन्दुभो वसुदेवपिता’ इत्यपि निर्मूलम् ॥ (२) ॥ * ॥ विष्णुनामसु, कृष्णनामोपगमात् कृष्णस्यैव विष्णुत्वमभिप्रेति ग्रन्थकृत् । अवतारान्तराणां तु तदंशत्वात्तन्नामानि नोक्तानि । ‘अन्ये त्वंशकलाः पुंसः कृष्णस्तु भगवान् स्वयम्’ [भागवते १।३।२८] इति वदतो व्यासस्याप्ययमाशयो

१. तदुक्तं वाचस्पत्ये—‘अधो न क्षीयते जातु यस्मात्तस्मादधोक्षजः ।’ इति । अथ च ‘द्यौरक्षं पृथिवी चाधस्तोर्यस्मादजायत । मध्ये वैराजरूपेण ततोऽधोक्षज इष्यते ॥’ इति च (पु० १३६) ।

२ अयं पाठो वेदाङ्गप्रकाशोणादिसूत्रपाठाऽनुगतः, सिद्धान्तकौमुद्यां तु ‘वृत्तवदिहिनिकमिकषिभ्यः सः’ इत्येव ।

३. ‘एते’ इति पा० ।

लभ्यते । अत एव कृष्णजनकस्यात्र नामोक्तम्, न तु जम-
दग्निदशरथादेः । द्वे 'कृष्णपितुः' ।

बलभद्रः प्रलम्बघ्नो बलदेवोऽच्युताग्रजः ।

रेवतीरमणो रामः कामपालो हलायुधः ॥ २३ ॥

नीलाम्बरो रौहिणेयस्तालाङ्को मुसली हली ।

संकर्षणः सीरपाणिः कालिन्दीभेदनो बलः ॥ २४ ॥

बलभद्रः, प्रलम्बघ्नः, बलदेवः, अच्युताग्रजः, रेवतीरमणः,
रामः, कामपालः, हलायुधः, नीलाम्बरः, रौहिणेयः, तालाङ्कः,
मुसली (=मुसलिनः), हली (=हलिनः), संकर्षणः, सीरपाणिः,
कालिन्दीभेदनः, बलः (१७ पु), 'बलदेव' के १७ नाम हैं ।

बलभद्र इत्यादि ॥ बलं भद्रं श्रेष्ठमस्य, बलेन भद्र इति
वा । 'बलभद्रा त्रायमाणाकुमार्योः, पुंसि सीरिणि' [इति
मेदिनी १४३।२८४], ['बलभद्रस्त्वन्ते बलशालिनि'
इति हैमः ४।२८०-८१] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रलम्बं हतवान् ।
मूलविजुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः ॥ (२) ॥ * ॥
बलेन दीव्यति । ['बलदेवो बले वाते त्रायमाणीषधी स्त्रि-
याम्' इति मेदिनी १६२।६२] ॥ (३) ॥ * ॥ अच्युतस्या-
ग्रजः ॥ (४) ॥ * ॥ रेवत्या रमणः । नन्द्यादित्वात् (३।१।
१३४) ल्युः ॥ (५) ॥ * ॥ रमते । 'ज्वलितिकसन्तेभ्यः-'
(३।१।१४०) इति णः । रमन्तेऽस्मिन् योगिनः, इति वा ।
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । यत्तु—रमयति मोदयति
प्रजा रूपमस्य—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । णिजन्तस्य ज्वला-
दित्वाभावात् । प्रत्ययान्तानां धात्वन्तरत्वात् । ['रामा
योषा हिङ्गुनद्योः क्लीबं वास्तूककुष्ठयोः । ना राघवे च
वरुणे रङ्गुकेये हलायुधे । हये च पशुभेदे च त्रिषु चारी सिते-
सिते ॥' इति मेदिनी ११०।२६-२७] ॥ (६) ॥ * ॥
कामान् पालयति । 'पाल रक्षणे' (चु० प० से०) । 'कर्मण्यण्'
(३।२।१) । यत्तु—'पृ पालनपूरणयोः' (जु० प० से०) ।
इत्युक्तं मुकुटेन । तच्चिन्त्यम् ॥ (७) ॥ * ॥ हलमायुधं
यस्य ॥ (८) ॥ * ॥ नीलाम्बरं यस्य । ['नीलाम्बरो
'प्रलम्बघ्ने कौणपे च शनैश्चरे' इति मेदिनी १४२।२७४] ॥
(९) ॥ * ॥ रौहिण्या अपत्यम् । शुभ्रादित्वात् (४।१।१२३)
ढक् । [रौहिणेयोज्यवद्वत्से ना बुधे च हलायुधे' इति मेदिनी
१२२।१२७] ॥ (१०) ॥ * ॥ तालोऽङ्को ध्वजो यस्य ।
['तालाङ्कः करपत्रे स्याच्छाकभेदेऽच्युताग्रजे । महालक्षण-
संपन्नपुरुषे पुस्तके हरे ॥' इति हैमः ३।४८] ॥ (११)
॥ * ॥ 'मुस खण्डने' (दि० प० से०) । वृषादित्वात्
(उ० १।१०६) कल्च् । मुसलमस्त्यस्य ॥ * ॥ मूर्धन्यमध्यो-
ऽपीत्येके । तत्र 'मुष स्तेये' (ऋचा० प० से०) ॥ (१२)
॥ * ॥ हलमस्त्यस्य । ['हलो कृषकसीरिणोः' इति हैमः

२।२९५] ॥ (१३) ॥ * ॥ संकर्षति, सम्यक् कृष्यते वा ।
आद्ये नन्द्यादित्वात् (३।१।१३४) ल्युः । द्वितीये कर्मणि
ल्युट् (३।३।११३) ॥ (१४) ॥ * ॥ मीरः पाणौ यस्य ।
'अजगरसर्पे शीरस्तालव्यादिः कविभिराख्यातः । लाङ्गलव-
चनो नित्यं दन्त्यादिर्दृश्यते शास्त्रे ॥' इत्युष्मविवेकः ॥ (१५)
॥ * ॥ कालिन्द्या भेदनः । ल्युः (३।१।१३४) ॥ (१६)
॥ * ॥ बलमस्यास्ति । अर्शाद्यञ् (५।२।१२७) । ['बलं
गन्धरसे रूपे स्थामनि स्थीत्यस्यन्ययोः । पुमान् हलायुधे
दैत्यप्रभेदे वायसेऽपि च ॥' इति मेदिनी १४७।३७] ॥
(१७) ॥ * ॥ सप्तदश 'बलभद्रस्य' ।

मदनो मन्मथो मारः प्रद्युम्नो मीनकेतनः ।

कन्दर्पो दर्पकोऽनङ्गः कामः पञ्चशरः स्मरः ॥ २५ ॥

संवरारिर्मनसिजः कुसुमेपुरनन्यजः ।

पुष्पधन्वा रतिपतिर्मकरध्वज आत्मभूः ॥ २६ ॥

ब्रह्मसूर्विश्वकेतुः स्यात्

अरविन्दमशोकं च चूतं च नवमल्लिका [५]

नीलोत्पलं च पञ्चैते पञ्चबाणस्य सायकाः [६]

उन्मादनस्तापनश्च शोषणः स्तम्भनस्तथा [७]

संमोहनश्च कामस्य पञ्च बाणाः प्रकोर्तिताः [८]

मदनः, मन्मथः, मारः, प्रद्युम्नः, मीनकेतनः, कन्दर्पः,
दर्पकः, अनङ्गः, कामः, पञ्चशरः, स्मरः, संवरारिः, मनसिजः,
कुसुमेपुः, अनन्यजः, पुष्पधन्वा (=पुष्पधन्वन्), रतिपतिः,
मकरध्वजः, आत्मभूः, ब्रह्मसूः, विश्वकेतुः (२१ पु) 'कामदेव'
'प्रद्युम्न' (श्रीकृष्णपुत्र) के २१ नाम हैं ।

[अरविन्दम्, अशोकम्, चूतम् (३ न), नवमल्लिका (स्त्री),
नीलोत्पलम् (न), ये ५ 'कामदेवके बाण' हैं ।]

[उन्मादन, तापन, शोषण, स्तम्भन, संमोहन, ये ५
क्रम से उपर्युक्त 'कामदेव-बाणके धर्म' हैं ।]

मदन इत्यादि ॥ मदयति । 'मदी हर्षग्लेपनयोः' (भ्वा०
प० से०) घटादिः । ल्युः (३।१।१३४) ['मदनः सिक्थके
स्मरे । राढे वसन्ते घत्तूरे' इति हैमः ३।४२५-२६] ॥
(१) ॥ * ॥ मननं मत्=चेतना । संपदादि क्विप् (वा०
३।३।१०८) । 'गमादीनां क्वौ' (वा० ६।४।४०) इति
नलोपः । 'ह्रस्वस्य-' (६।१।७१) इति तुक् । मथतीति
मथः । 'मथे विलोडने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।२।
१३४) । मतो मथः=मन्मथः । 'मन्मथः कामचिन्तायां
कपित्थे कुसुमायुधे' [इति विश्वः ७६।१३, मेदिनी ७३।२२] ।
यत्तु—'अनुदात्तोपदेश-' (६।४।३७) इत्यनुनासिकलोपः
इति स्वामिमुकुटावृचतुः । तन्न । क्विपो झलादित्वाभावात् ॥
(२) ॥ * ॥ म्रियन्तेऽनेन । करणे घञ् (३।३।१९) । मार-
यति वा । अच् (३।१।१३४) [मारोऽनङ्गे मृतौ विघ्ने

मारो चण्ड्यां जनक्षये' इति हैमः २।४५८] ॥ (३) ॥*॥
 प्रकृष्टं युष्मन् बलमस्य ॥ (४) ॥*॥ मीनशब्दो जल-
 चरोपलक्षणार्थः । मीनो मकरः केतनं ध्वजो यस्य ॥ (५)
 ॥*॥ 'कम्' इत्यव्यये कुत्सायाम् । कुत्सितो दर्पोऽस्य कंदर्पः ।
 यद्वा—कं सुखम् तत्र तेन वा दृष्यति । 'दृष हर्षमोहनयोः' (दि०
 प० अ०) पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (६) ॥*॥ दर्पयति ॥
 ण्वुल् (५।१।१३३) ॥ (७) ॥*॥ नास्त्यङ्गमस्य । न अङ्गं
 ज्ञानमस्मादिति वा । 'अनङ्गो मदनेऽनङ्गमाकाशमनसो-
 रपि' [इति मेदिनी २३।२८] ॥ (८) ॥*॥ काम्यतेऽ-
 नेन । 'पुंसि संज्ञायाम्—' (३।३।११८) इति घः । [कामः
 स्मरेच्छयोः पुमान् । रेतस्यपि निकामे च काम्येऽपि स्यान्न-
 पुंसकम् ॥' इति मेदिनी १०।८।५] ॥ (९) ॥*॥ पञ्च
 शरा अस्य । 'उन्मादनस्तापनश्च शोषणः स्तम्भनस्तथा ।
 संमोहनश्च कामस्य पञ्च बाणाः प्रकीर्तिताः ॥' (१०)
 ॥*॥ स्मरयत्युत्कण्ठयति 'स्मृ आध्याने' (भ्वा० प० अ०) ।
 पचाद्यच् (३।१।१३४) । स्मर्यतेऽनेनेति वा । 'पुंसि संज्ञा-
 याम्—' (३।३।११८) इति घः ॥ (११) ॥*॥ संबर-
 स्यारिः । 'क्लीबं तु संबरं नीवौ बौद्धव्रतविशेषयोः । विशेषे
 पुंसि दैत्यस्य मत्स्यस्य हरिणस्य च ॥' इति दन्त्यादौ रभसः
 ॥*॥ 'शंबरं सलिले पुंसि मृगदैत्यविशेषयोः' [इति ताल-
 व्यादौ मेदिनी [१३।८।२९] कारात् तालव्यादिरपि ॥ (१२)
 ॥*॥ शृङ्गाररूपेण मनसि जायते स्म । 'सप्तम्यां जनेडः'
 (३।२।९७) । 'तत्पुरुषे कृति—' (६।३।१४) इत्यलुक्
 ॥*॥ लुकि तु 'मनोजः' ॥ (१३) ॥*॥ कुसुमानीषवो
 यस्य ॥ (१४) ॥*॥ नास्त्यन्यद्यस्मादनन्यो विष्णुः ।
 ततो जातः । मनसोऽन्यस्मान्न जायते इति वा ॥ (१५)
 ॥*॥ पुष्पं धनुरस्य । 'वा संज्ञायाम्' (५।४।१३३) इत्य-
 नङ् ॥*॥ तदभावे सान्तः (पुण्यधनुः) अपि ॥ (१६)
 ॥*॥ रतेः पतिः ॥ (१७) ॥*॥ मकरो ध्वजोऽस्य ।
 (१८) ॥*॥ आत्मना भवति । 'भुवः' (३।२।१७९) इति
 क्विप् ॥ (१९) ॥*॥ ब्रह्मं तपः, ब्रह्माणं वा सुवति
 चालयति । 'षू प्रेरणे' (तु० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—'
 (३।२।७६) इति क्विप् ॥ (२०) ॥*॥ विश्वस्मिन्
 केतुरस्य । 'पताकायां द्यौः केतुर्ग्रहोत्पातादिलक्ष्मसु' इति
 रभसः ॥*॥ 'खड्गायुधोऽनिरुद्धः स्यात्तथा चैवश्यकेतनः'
 इति साम्बपुराणात् 'ऋश्यकेतुः' अपि । ऋश्यो मृगवि-
 शेषः । 'एणः कुरङ्गमो रिश्यः स्यादृश्यश्चाहलोचनः' इति
 'पुरुषोत्तमात्' [२।५।६] ॥ (२१) ॥*॥ 'आत्मभूतं ह्यसूः
 कामः' इत्यमरमालादर्शनादिदं द्वयं कामस्य । 'अनिरुद्धो
 विश्वकेतुर्ब्रह्मसूरपुत्रापतिः' इति, 'ब्रह्मसूस्त्वनिरुद्धः स्यात्'

इति च बृहद्मरशब्दार्णवाभ्याम्, 'ब्रह्मसूविश्वकेतुश्च विश्व-
 कसेनात्मजात्मजः' इति भागुरैश्च ब्रह्मरवादिचतुष्टयमनिरु-
 द्धस्येत्यन्ये ॥*॥ एकविंशतिः 'कामस्य' ।

अनिरुद्ध उषापतिः ।

अनिरुद्धः, उषापतिः (६२ पु) ये दो नाम अनिरुद्ध के हैं ।

अनिरुद्ध इत्यादि ॥ न निरुद्धः ॥ (१) ॥*॥

उषायाः पतिः ॥*॥ 'ऊषा बाणस्य पुत्री स्यादनिरुद्धगृहि-
 ण्युषा' इत्यजयात् (उषापतिः) दीर्घादिरपि ॥ (२)
 ॥*॥ द्वे 'अनिरुद्धस्य' ।

लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा कमला श्रीहरिप्रिया ॥ २७ ॥

इन्दिरा लोकमाता मा क्षीरोदतनया रमा [९]

भार्गवी लोकजननी क्षीरसागरकन्यकाः [१०]

लक्ष्मीः, पद्मालया, पद्मा, कमला, श्रीः, हरिप्रिया
 (६ स्त्री), 'लक्ष्मी' के ६ नाम हैं ।

[इन्दिरा, लोकमाता (= लोक मातृ) मा, क्षीरोदतनया,
 रमा, भार्गवी, लोकजननी, क्षीरसागरकन्यका (८ स्त्री),
 'लक्ष्मी' के (और) ८ नाम हैं ।]

लक्ष्मीरित्यादि ॥ लक्षयति पश्यति नीतिज्ञम् । 'लक्ष
 दर्शनाङ्कनयोः' (चु० प० से०) । 'लक्ष्मेर्मुट् च' (उ० ३।
 १६०) इति ईप्रत्ययः, तस्य च मुट् । 'लक्ष्मीः संपत्तिशो-
 भयोः । ऋद्ध्यौषधौ च पद्मायां वृद्धिनामौषधेऽपि च ॥' [इति
 मेदिनी ११।०।२८] ॥ (१) ॥*॥ पद्ममालयोऽस्याः ॥
 (२) ॥*॥ पद्ममस्त्यस्याः । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) ॥
 'पद्मोऽस्त्री पद्मके ब्यूहे निबिसंख्यान्तरेऽम्बुजे । ना नागे स्त्री
 फञ्जिकाश्रीचारटीपद्मगीषु च ॥' [इति मेदिनी १०।९।
 २८-२९] ॥ (३) ॥*॥ कमलैवम् । 'कमलं सलिले ताम्रे
 जलजे क्लो (व्यो) म्नि भूषणे । मृगभेदे तु कमलः, कमला
 श्रीवरस्त्रियोः ॥' [इति मेदिनी १४।९।६५] ॥ (४)
 ॥*॥ श्रयति हरिम् । 'क्विब्वचि—' (वा० ३।२।१७८) इति
 क्विब्दीर्घौ । यत्तु मुकुटेन 'संप्रसारणनिषेधश्च' इत्युक्तम् ।
 तच्चिन्त्यम् । श्रयतेस्तदविधानात् । यत्तु—श्रीयते सर्वैः—
 इति विगृहीतम् । तन्न । क्विपः कृत्वेन कर्तरि विधानेन
 कर्मण्यसंभवात् । बाहुलकस्य त्वगतिकगतित्वात् । 'लक्ष्मी-
 सरस्वतीधात्रिवर्गसंपद्धिभूतिशोभासु । उपकरणवेशरचना-
 विधानेषु च श्रीरिति प्रथिता ॥' इति व्याडिः ॥ (५) ॥*॥
 श्री-लक्ष्मीशब्दौ 'कृदिकारात्—' (ग० ४।१।४५) इति डीष-
 न्ताविति मैत्रेयः । तन्न । कारग्रहणस्य तपरत्वार्यस्य वैय-
 र्थ्यप्रसङ्गात् । अन्यथा 'कृदिवर्णति—' 'कृदेः' इति वा वदेत् ।
 'कारग्रहणान्न' इति मनोरमायां उणादौ दीक्षिताः ॥*॥
 हरेः प्रिया ॥ (६) ॥*॥ षड् 'लक्ष्म्याः' ।

शङ्खो लक्ष्मीपतेः पाञ्चजन्यः

पाञ्चजन्यः (पु)—लक्ष्मीपति भगवान् विष्णुके 'शंख' का
 नाम 'पाञ्चजन्य' है ।

शङ्ख इति ॥ पञ्चजने दैत्यभेदे भवः । 'पञ्चजनात्'
 (वा० ४।३।५८) इति यक् । यत्तु मुकुटः 'बहिर्देवपञ्च-

१. प्रक्षिप्तपठितोऽयम् ! स्वामी त्वेवमाह—

'उन्मादनं शोचनं च तथा संमोहनं विदुः ।

शोषणं मारणं चैव पञ्च बाणा मनोभुवः ॥

२. 'पुरुषोत्तम' कृतत्रिकाण्डशेषादित्यर्थः ।

जनेभ्यः' इत्युपसंख्यानान्ज्यः—इति । तत्र । एतादृशवार्ति-
काभावात् । पञ्चजने पाताले भव इति स्वामी । ['पाञ्चज-
न्यः पोदगले' इति हैमः ४।२३३ । 'विष्णुशंखे हुताशने' इति
मेदिनी १२१।१२२] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'विष्णुशङ्खस्य' ।

चक्रं सुदर्शनः ।

सुदर्शनः (पु न)—भगवान् विष्णुके 'चक्र'का नाम
'सुदर्शन' है ।

चक्रमिति ॥ शोभनं दर्शनमस्य । मुखेन दृश्यत इति
वा । 'भार्यायां शक्तियुधिदृशिमुषिभ्यो युच्' (वा० ३।३।-
१३०) । 'सुदर्शनो हरेश्चक्रे मेरुजम्बुदुमे पुमान् । न द्वयोः
शक्रनगरे आजौषधिभिदोः स्त्रियाम् ॥' [इति मेदिनी ९९।
१२३] । 'सुदर्शनोऽस्त्रियां चक्रे' इति नामनिधनात्
क्लीवेषि ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'विष्णुचक्रस्य' ।

कौमोदको गदा

कौमोदकी (स्त्री)—भगवान् विष्णुकी 'गदा' का नाम
'कौमोदकी' है ।

कौमोदकोति ॥ पालकत्वात् कोः पृथिव्या मोदकः
कुमोदको विष्णुः । 'विष्णुः कुमोदकः शौरिः' इति दुर्गः ।
तस्येयम् ॥ * ॥ कूपोदकाज्जातत्वात् कौपोदको इति तु
स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ गदति । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
'गदो भ्रातरि विष्णोश्च आमये नायुषे गदा' [इति मेदिनी
७४।४] । एकम् 'विष्णुगदायाः' ।

खड्गो नन्दकः

नन्दकः (पु)—भगवान् विष्णु की 'तलवार'का नाम
'नन्दक' है ।

खड्ग इति ॥ नन्दयति ['दुनदि समृद्धौ' भ्वा० प०
से०] देवान् ण्वल् (३।१।१३३) । 'नन्दको हरिखड्गे च
हर्षके कुलपालके' [इति मेदिनी ९।११०] ॥ (१) ॥
॥ * ॥ एकम् 'विष्णोः खड्गस्य' ।

कौस्तुभो मणिः ॥ २८ ॥

चापः शार्ङ्गं मुगारेस्तु श्रीवत्सो लाञ्छनं स्मृतम् [११]

अश्वश्च शैव्यमुग्रीवमेघपुष्पबलाहकः [१२]

सारथिर्दारुको मन्त्री ह्युद्धवश्चानुजो गदः [१३]

कौस्तुभः (पु)—भगवान् विष्णुकी मणिका नाम
'कौस्तुभ' है ।

[शार्ङ्गं (न)—'विष्णुका धनुष', श्रीवत्सः (पु)—'विष्णुका
चिह्न', शैव्यः, सुग्रीवः, मेघपुष्पः, बलाहकः (ध पु), ४ 'विष्णुके
घोषे', दारुकः (पु)—'विष्णुका सारथी', उद्धवः (पु)—'विष्णुका
मन्त्री' और गदः (पु)—'विष्णुका छोटा भाई' है ।]

कौस्तुभ इति ॥ कुं भुवं स्तुभ्नाति व्याप्नोति कुस्तु-
भोऽन्विः, तत्र भवः । कुं स्तोभते कुस्तुभो विष्णुः । 'ष्टु-
स्तम्भे' (भ्वा० आ० से०) । मूलविभुजादित्वात् (वा०
३।२।५) कः । तस्यायमिति वा ॥ (१) ॥ * ॥ 'लक्ष्मी-
पतेः' इति एतत्पर्यन्तं संबध्यते । एकम् 'विष्णोर्मणेः' ।

गरुत्मान् गरुडस्ताक्षर्यो वैनतेयः खगेश्वरः ।

नागान्तको विष्णुरथः सुपर्णः पन्नगाशनः ॥ २९ ॥

गरुत्मान् (= गरुत्मन्), गरुडः, ताक्षर्यः, वैनतेयः, खगे-
श्वरः, नागान्तकः, विष्णुरथः, सुपर्णः, पन्नगाशनः (९ पु),
'गरुड' के ९ नाम हैं ।

गरुत्मानिति ॥ गरुतः पक्षाः सन्त्यस्य । मतुप् (५।२।
९४) यवादित्वात् (८।२।९) झयः (८।२।१०) इति
वत्त्वं न ॥ (१) ॥ * ॥ गरुडिर्डयते । 'डीङ् विहायसा गती'
(भ्वा० आ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१)
इति डः । पृषोदरादित्वात् (५।३।१०९) तलोपः ॥ (२)
॥ * ॥ ताक्षर्यस्य कश्चपस्यापत्यम् । ऋष्यण् (४।१।११४) ।
बहुत्वे ताक्षर्याः । तृक्षस्यापत्यम् गर्गादित्वात् (४।१।१०५)
यञ्वा । बहुत्वे तृक्षाः इत्यन्ये । ['ताक्षर्यस्तु रयन्दने वाहे
गरुडे गरुडाग्रजे । अश्वकर्णाद्विपतरो स्यात्ताक्षर्यं तु रसा-
ज्जने ॥ अहौ च' इति हैमः २।३६७] ॥ (३) ॥ * ॥
विनताया अपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।१२०) । [वैन-
तेयस्तु गरुडे स्यात्प्रभाकरसारथी' इति मेदिनी १२२।
१२८] ॥ (४) ॥ * ॥ खगानामीश्वरः ॥ (५) ॥ * ॥
नागानामन्तकः ॥ (६) ॥ * ॥ विष्णो रथ इव । यद्वा—

'रथः पौरुषदेहयोः' इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।१९९] ।
विष्णो रथः पौरुषं देहो वा । 'वैनतेयश्च पक्षिणाम्' इति
गीता [१०।३०] ॥ (७) ॥ * ॥ कनकमयत्वात्कनक-
वर्णत्वाद्वा शोभने पर्णे पक्षावस्य । ['सुपर्णः स्वर्णचूडे
च गरुडे कृतमालके । सुपर्णा कमलिन्यां च वैनतेयस्य मात-
रि ॥' इति मेदिनी ५१।८५-८६] ॥ (८) ॥ * ॥ पन्नगान-
श्नाति । 'अश भोजने' (अ० प० से०) । ल्युः (३।१।१३४) ।
पन्नगा अशनं यस्येति वा ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'गरुडस्य' ।
शंभुरीशः पशुपतिः शिवः शूली महेश्वरः ।

ईश्वरः शर्व ईशानः शंकरश्चन्द्रशेखरः ॥ ३० ॥

भूतेशः खण्डपरशुगिरीशो गिरिशो मृडः ।

मृत्युञ्जयः कृत्तिवासाः पिनाकी प्रमथाधिपः ॥ ३१ ॥

उग्रः कपर्दी श्रीकण्ठः शितिकण्ठः कपालभृत् ।

वामदेवो महादेवो विरूपाक्षस्त्रिलोचनः ॥ ३२ ॥

कृशानुरेताः सर्वज्ञो धूर्जटिर्नीललोहितः ।

हरः स्मरहरो भर्गस्त्र्यम्बकस्त्रिपुरान्तकः ॥ ३३ ॥

गङ्गाधरोऽन्धकरिपुः क्रतुध्वंसी वृषध्वजः ।

व्योमकेशो भवो भीमः स्थाणू रुद्र उमापतिः ॥ ३४ ॥

अहिर्बुध्न्योऽष्टमूर्तिश्च गजारिश्च महानदः [१४]

शंभुः, ईशः, पशुपतिः, शिवः, शूली (= शूलिन्), महेश्वरः, ईश्वरः, शर्वः, ईशानः, शङ्करः, चन्द्रशेखरः, भूतेशः,

खण्डपरशुः, गिरीशः, गिरिजाः, मृडः, मृत्युञ्जयः, कृत्तिवासाः

१. 'अहौ च' इति क्वचिन्नोपलभ्यते ।

(=कृत्तिवासस्), पिनाकी (=पिनाकिन्), प्रमथाधिपः, उग्रः, कपर्दी (=कपर्दिन्), श्रीकण्ठः, शितिकण्ठः, कपाल-भृत्, वामदेवः, महादेवः, विरूपाक्षः, त्रिलोचनः, कृशानु-रेताः (=कृशानुरेतस्), सर्वज्ञः, धूर्जटिः, नीललोहितः, हरः, स्मरहरः, भर्गः, श्यम्बकः, त्रिपुरान्तकः, गङ्गाधरः, अन्धकरिपुः, क्रतुध्वंसी (=क्रतुध्वंसिन्), वृषध्वजः, व्योम-केशः, भवः, भीमः, स्थाणुः, रुद्रः, उमापतिः (४८ पु) 'शिव' के ४८ नाम हैं ।

[अहिर्बुध्न्यः, अष्टमूर्तिः, गजारिः, महानटः (४ पु), 'शिव' के ४ नाम हैं ।]

शंभुरिति ॥ शं सुखं भवति । अन्तर्भावितव्यार्थात् मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । यत्तु 'शं भवत्य-स्माद्' इति स्वामिमुकुटौ । तन्न । कर्तरि कृतो विधाना-दपादाने डुप्रत्ययाभावात् । ['शंभुर्ब्रह्मार्हतोः शिवे' इति हैमः २।३।१६] ॥ (१) ॥ * ॥ ईष्टे । 'ईश ऐश्वर्ये' (अ० आ० से०) । इगुपधत्वात् कः (३।१।१३५) । ['ईशः स्वामिनि रुद्रे च स्यादीशा हलदण्डके' इति हैमः २।५।५६] ॥ (२) ॥ * ॥ पशूनां जीवानां पतिः । 'तिर्यग्जातौ पशुः प्रोक्तः सर्वप्राणिषु पुंस्ययम्' । प्रमथानामिति वा । 'पशुमृगादौ छगले प्रमथे च पुमानयम्' इति तालव्यान्ते रभसात् । ['पशुपतिः पिनाकिनि हुताशने' इति हैमः ४।१२४] ॥ (३) ॥ * ॥ शिवमस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । शिवयतीति वा । 'तत्करोति-' (वा० ३।१।२६) इति ण्यन्तात्पचाद्यच् (३।१।१३४) । ['शिवो मोक्षे महादेवे कीलकग्रहयोगयोः । बालके गुग्गुलौ वेदे पुंडरीकद्रुमेऽपि च ॥ सुखे क्षेमे जले क्लीबं' इति मेदिनी १।५।२५-२६] ॥ (४) ॥ * ॥ शूलमस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) ॥ (५) ॥ * ॥ नहांश्चासावीश्वरश्च । 'सन्महत्-' (२।१।६१) इति समासः । ['महेश्वरो महादेवे कथितोऽधीश्वरेऽपि च' इति मेदिनी १।४।२।२९१] ॥ (६) ॥ * ॥ ईशितुं शीलमस्य । 'स्थेशभास-' (३।२।१७५) इति वरच् । ['ईश्वरो मन्मथे शंभौ नाढ्ये स्वामिनि वाच्यवत् । ईश्वरो चेश्वरोमायाम्' इति मेदिनी १।३।१।११६] ॥ (७) ॥ * ॥ शृणाति 'शू हिंसायाम्' (क्रया० प० से०) । 'कृगुशूदुभ्यो वः' (उ० १।१।५५) ॥ * ॥ 'षर्बं गतौ' (भ्वा० प० से०) इत्यतः, 'षर्बं हिंसा-याम्' (भ्वा० प० से०) इत्यतो वा बवयोरभेदात् पचा-द्यच्चि (३।१।१३४) 'सर्वः' अपि । 'सर्वस्तु शर्वो भगवान् शंभुः कालंजरः शिवः' इति नामनिधानात् ॥ (८) ॥ * ॥ ईष्टे तच्छीलः । 'ताच्छील्य-' (३।२।१२९) इति चानश् । ['ईशानं ज्योतिषि क्लीबं पुल्लिङ्गः स्यात्त्रिलोचने' इति मेदिनी ८।५।४०] ॥ (९) ॥ * ॥ शं करोति । 'शमि धातोः संज्ञायाम्' (३।२।१४) इत्यच् । यत्तु 'कृगो हेतु-' (३।२।

२०) इति टः- इति स्वामी । तन्न । अस्यैव टापवादत्वात् ॥ (१०) ॥ * ॥ चन्द्रः शेखरो यस्य । (११) ॥ * ॥ भूताना-मीशः ॥ (१२) ॥ * ॥ खण्डयतीति खण्डः परशुरस्य ॥ * ॥ 'खण्डपशुः' अपि । 'खण्डपशुः पशुरामे शङ्करे चूर्णले-पिनि' इति विश्वात् [१७०।३८] ['खण्डामलकभेषज्ये सि-हिकातनयेऽपि ना ॥' इति मेदिन्याश्च १६५।३४] ॥ (१३) ॥ * ॥ गिरेरीशः । ('गिरीशोऽद्रिपतौ वाचस्पतिसंकरयोः पुमान्') ॥ (१४) ॥ * ॥ गिरिराश्रयत्वेनास्यास्ति । लोमादित्वात् (५।२।१००) शः । स्वामी तु 'गिरि' इत्यति, उपभोगेन तनूकरोति, गिरौ शेते वा । 'गिरौ डश्छन्दसि' (वा० ३।२।१५) । लोके तु 'आशुशुक्ष्णिवत्' इत्याह ॥ (१५) ॥ * ॥ मृडति । 'मृड सुखने' (तु० प० से०) इगुपधत्वात्कः (३।१।१३५) मृडणाति वा । 'मृड च' चात्क्षोदे (क्रया० प० से०) ॥ (१६) ॥ * ॥ मृत्युं जयति । 'संज्ञायां भृतवृजि-' (३।२।४६) इति खच् । मुम् (६।३।६७) ॥ (१७) ॥ * ॥ कृत्तिधर्मं वासोऽस्य ॥ (१८) ॥ * ॥ पिनाकोऽस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) ॥ (१९) ॥ * ॥ प्रमथानामधिपः ॥ (२०) ॥ * ॥ उच्यति क्रुधा संबध्यते उग्रः । 'ऊच समवाये' (दि० प० से०) 'ऋज्ज-' (उ० २।२८) इत्यादिना रन् गश्चान्ता-देशः । ['उग्रः क्षत्रियतः शूद्राणां सूनावुत्कटरुद्रयोः । उग्रा वचाछिक्किकयोः' इति हैमः २।४०८-४०९] ॥ (२१) ॥ * ॥ कपर्दोऽस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) ॥ (२२) ॥ * ॥ श्रीः शोभा कण्ठेऽस्य । ['श्रीकण्ठः कुरुजाङ्गले । शंकरे च' इति हैमः ३।१८१] ॥ (२३) ॥ * ॥ शितिः कालः कण्ठोऽस्य ॥ (२४) ॥ * ॥ कपालं विभति ॥ (२५) ॥ * ॥ वामयति दुष्टानां मदमिति वामः । 'दुवम् उङ्गिरणे' (भ्वा० प० से०) । णिच् (३।१।२६) । पचा-द्यच् (३।१।१३४) । वामं धने, हरे पुंसि कामदेवे पयोधरे' इति मेदिनी १।१०।२९] । यत्तु घञि (३।३।१८, १९) 'नोदात्तोपदेश-' (७।३।३४) इत्यादिना वृद्धिनिषेधे प्राप्ते 'अनाचमेः' (७।३।३४) इति 'कम्यमिवमि-' इत्यादिना निषेधः, इति मुकुटेनो-क्तम् । तन्न । कर्तरि घञोऽसंभवात् । भवादौ संभवेऽपि देवेन सामानाधिकरण्यासंभवात् । लोकाचारविपरीतत्वाद्दामो देवः क्रीडा यस्येति वा समाधेयम् । वामेषु श्रेष्ठेषु देवो द्योतो यस्येति वा ॥ (२६) ॥ * ॥ महाश्रासौ देवश्च । महान् देवो नृत्यादिरूपा क्रीडा यस्येति वा ॥ (२७) ॥ * ॥ विवि-धानि रविचन्द्राग्निरूपाण्यक्षीण्यस्य । 'बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्वाङ्गात्षच्' (५।४।११३) । विरूपेष्वपि अक्षि कृपादष्टि-यस्येति वा । विविधरूपाणि विविधरूपेषु वा अक्षाणीन्द्र-याण्यस्येति वा ॥ (२८) ॥ * ॥ त्रीणि लोचनानि यस्य ।

१. कोष्ठस्थपाठः नि० पु० । मेदिन्यां तु 'गिरिशः' इति ।

त्रिषु कालेषु लोकेषु गुणेषु वेदेषु लोचनं ज्ञानं यस्येति वा ।
 त्रयो वेदा वर्णा अकारोकारमकारा वा लोचनानि यस्मिन्
 वा ॥ (२९) ॥ * ॥ कृशानो रेतो यस्य, कृशानुः सूतरूपो
 रेतोऽस्येति वा ॥ (३०) ॥ * ॥ सर्वं जानाति । 'आतो-
 ऽनुपसर्गः' (३१२३) इति कः ॥ (३१) ॥ * ॥ धूर्भारभूता
 जटिर्यस्य । 'जट झट संघाते' (भ्वा० प० से०) । 'सर्व-
 घातुभ्यः' (उ० ४।११८) इतीन् । 'जटिर्जटा' इति द्विरूप-
 कोशः । 'धूर्गङ्गा जटास्वस्य' इति स्वामी । तन्न । जटिष्व-
 स्येति वक्तुमुचितत्वात् ॥ (३२) ॥ * ॥ नीलश्चासौ
 लोहितश्च कण्ठे जटासु च ॥ (३३) ॥ * ॥ हरति । 'पचा-
 द्यच्' (३।१।१३४) । ['हरो नाशकरद्वयोः । वैश्वानरेऽपि
 च' इति हैमः २।४८२] ॥ * ॥ हीरः अपि । 'हीरः कपर्दी
 शमिरः' इति संसारावतर्त्त । ['हीरो वज्रे हरे सर्पे हीरा
 पिपीलिकाश्रियोः' इति हैमः २।४८५] ॥ (३४) ॥ * ॥
 स्मरं हरति । 'हरतेरनुद्यमनेऽच्' (३।२।९) ॥ (३५)
 ॥ * ॥ भर्जते । 'भृजी भर्जने' (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच्
 (३।१।१३४) । न्यङ्क्वादित्वात् (७।३।५३) कुत्वम् । भृज्यन्ते
 कामादयोऽनेनेति वा । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ्
 ॥ * ॥ 'भर्ग्यः' इति पाठे ण्यत् (३।१।१२४) ॥ (३६)
 ॥ * ॥ त्रीण्यम्बकान्यस्य । त्रिष्वम्बकमस्येति वा । 'अम्बकं
 नयनं दृष्टिः' इति हलायुधः । त्रयाणां लोकानामम्बकः पिता
 इति वा । त्रीन्वेदानाम्बते शब्दायते वा । 'अवि शब्दे' (भ्वा०
 आ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'संज्ञायाम्'— (५।३।
 ८७) इति कः २ । त्रिषु लोकेषु कालेषु वा अम्बः शब्दो वेद-
 लक्षणो यस्येति वा । त्रयः अकारोकारमकारा अम्बाः
 शब्दा वाचकाः यस्येति वा । तिस्रोऽम्बाः द्यौर्भूम्यापो
 यस्येति तु भारतम् ॥ (३७) ॥ * ॥ त्रयाणां धातूनां
 पुराणि, तेषामन्तकः । त्र्यवयवं पुरं त्रिपुरम्, तस्यान्तक इति
 वा । त्रयाणां पुराणां समाहारः । 'पात्रादिः' (वा० २।४।
 ३०) इति प्राञ्चः । तन्न । तथा सति 'पञ्चपात्री' इतिवत्
 'त्रिपुरी' इति प्रयोगभावप्रसङ्गात् ॥ (३८) ॥ * ॥
 धरतीति धरः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । गङ्गाया धरः ॥
 (३९) ॥ * ॥ अन्धकस्य दैत्यस्य रिपुः ॥ (४०) ॥ * ॥
 क्रतुं ध्वंसयति । 'सुपि'— (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (४१)
 ॥ * ॥ वृषो ध्वजश्चिह्नमस्य ॥ (४२) ॥ * ॥ व्योम्नि
 केशा यस्य ॥ (४३) ॥ * ॥ भवति भवते वा सर्वम् ।
 'भू प्राप्नो' (चु० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
 यत्तु भवत्यस्माद्विश्वम् । बाहुलकाद् (३।३।११३) अप् ।
 विश्वमस्त्यस्मिन् इति वा । अस्त्यादेशाद्भुवः (२।४।५२)
 अप् (३।३।५७) । 'श्रिणीभुवः'— (३।३।२४) इत्यत्र

१. 'देव्या हि सोढुमशक्यत्वादश्वनौ हि क्षिप्तं रेतः,
 अत एव पावकिः कुमारः ।' इति स्वामी ।
 २. 'कन्' इति पाठ्यम् ।

श्रिणीसाहचर्याद्भुवो भौवादिकादेव घञ्-इति मुकुटः ।
 तन्न । बाहुलकस्यागतिकगतित्वात् । अत्र चोत्तरीत्या गति-
 संभवात् । अधिकरणे ल्युटो बाधकसत्त्वादपोऽसंभवात् ।
 'अजबभ्यां स्त्रीखलनाः' (वा० ३।३।१२६) इति वाति-
 कोक्तेः साहचर्याभ्युपगमोऽप्यनुचितः । 'गातिस्था'— (२।४।
 ७७) इत्यत्रापि पासाहचर्यादस्त्यादेशस्याग्रहणप्रसङ्गात् ।
 ['भवः क्षेमेशसंसारे सत्तायां प्रातिजन्मनोः' इति मेदिनी
 १५९।२०] ॥ (४४) ॥ * ॥ विभेत्यस्मात् । 'भीमादयोऽ-
 पादाने' (३।४।७४) । 'भियः षक् वा' (उ० १।१४८)
 इति मक् । 'भीमोऽम्लवेतसे घोरे शंभौ मध्यमपाण्डवे' इति
 मेदिनी १०९।२१] ॥ (४५) ॥ * ॥ तिष्ठति । 'स्थो णुः'
 (उ० ३।३७) ['स्थाणुः कीले हरे पुमान् । अस्त्री ध्रुवे'
 इति मेदिनी ४७।३२] ॥ (४६) ॥ * ॥ रोदयति ।
 'रोदेणिलुक् च' (उ० २।२२) इति रक् ॥ (४७) ॥ * ॥
 उमायाः पतिः । (४८) ॥ * ॥ अष्टचत्वारिंशत् 'शंभोः' ।

कपर्दोऽस्य जटाजूटः

कपर्दः (पु)—शिव के जटासमूहका नाम 'कपर्द' है ।

कपर्द इति ॥ 'पर्व पूरणे' (भ्वा० प० से०) । संप-
 दादित्वात् (वा० ३।३।१०८) भावे क्विप् । 'राल्लोपः'
 (६।४।२१) । केन सुखेन जलेन वा परं पूति ददाति । 'सुपि'
 (३।२।४) इति योगविभागात् कः । कस्य जलस्य परा
 पूरणेन दायतीति वा । 'दैप् शोधने' (भ्वा० प० अ०) ।
 ['कपर्दः पार्वतीभर्तुर्जटाजूटे वराटके' इति हैमः ३।
 ३५५] । अर्शआद्यजन्तः शिवेऽपि ॥ (१) ॥ * ॥ जटानां
 जूटो बन्धः । एकम् 'जटाबन्धस्य' ।

पिनाकोऽजगवं धनुः ।

पिनाकः (पु), अजगवम् (न)—ये २ नाम शिवके धनुष
 के हैं ।

पिनाक इति ॥ पाति । 'पिनाकादयश्च' (उ० ४।१५)
 इति पातेराक इत्वं नुम् च । ['पिनाकः शिवकोदण्डे पांशु-
 वृष्टिनिष्कूलयोः' इति हैमः ३।६३] ॥ (१) ॥ * ॥ अजेन
 ब्रह्मणा गम्यते, इति 'अन्येष्वपि दृश्यते' (वा० ३।२।४८)
 इति डः । अजं छागं गच्छति यज्ञत्वेन प्रविशतीति वा ।
 अजगो विष्णुरस्ति शरत्त्वेनास्मिन्निति । 'गाण्ड्यजगात्संज्ञा-
 याम्' (५।२।११०) इति वः ॥ * ॥ प्रज्ञादित्वात् (५।
 ४।३८) अणि 'आजगवम्' अपि । 'आजगवमजस्य वा
 पिनाकं वा' इति बोपालितः । 'स्थाणोर्धनुराजः' इत्य-
 मरमाला च ॥ * ॥ अजो विष्णुः, को ब्रह्मा, ताववतीति
 'अजकावम्' अपि । 'धनुस्त्वजगवं युग्यमजकावमजीज-
 कम्' इति शब्दार्णवात् ॥ * ॥ अजकौ विष्णुब्रह्माणौ
 वातीति 'अजकवम्' अपि । 'सुपि' (३।२।४) इति

१. 'सुपि स्थः' इति सूत्रस्थ 'सुपि' इति योगविभागात्
 इत्याशयः ।

‘आतोऽनुसर्गे-’ (३।२।३) इति वा कः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे ‘शिवधनुषः’ ।

प्रमथाः श्युः पारिषदाः

प्रमथाः (पु)—ये ‘शिवके सभासद’ हैं ।

प्रमथा इति ॥ दुष्टान् प्रमथन्ति । ‘मथे विलोडने’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । प्रमथ्यन्ते मन्त्रादिना । ‘खनो घ च’ (३।३।१२५) इति घो वा ॥ (१) ॥ * ॥ परिषदि साधवः । ‘परिषदो ण्यः’ (४।४।१०१) इत्यत्र ‘परिषदः’ इति योगविभागात् ‘णः’ । ‘अण्’ इति तु मुकुटस्य प्रमादः । ‘भक्ताणः’ (४-१।१००) इत्यनुवृत्तेः ॥ * ॥ ण्ये तु पारिषदाः । ‘पार्षदो ण्यः’ (४।४।१०१) इति पाठे पार्षद-पार्षद्यावपि । ‘भूताः शिवस्य पार्षद्या पार्षदाः’ इति संसारावर्तात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्व ‘शिवा-नुचराणाम्’ ।

ब्राह्मीत्याद्यास्तु मातरः ॥ ३५ ॥

ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा [१५]
वाराही च तथेन्द्राणी चामुण्डा लोकमातरः [१६]

ब्राह्मी (स्त्री), आदि (आदि पद से वक्ष्यमाण प्रसिद्धोक्त ‘माहेश्वरी, कौमारी’ आदि का संग्रह है ये) ‘लोकमाताएँ’ हैं ।

[ब्राह्मी, माहेश्वरी, कौमारी, वैष्णवी, वाराही, इन्द्राणी, चामुण्डा (७ स्त्री), ये ७ ‘लोकमाताएँ’ हैं ।]

ब्राह्मीति ॥ ‘मान पूजायाम्’ (भ्वा० प० से०, डु० उ० से०) । मान्यन्ते पूज्यन्ते लोकमातृत्वात् इति मा-तरः । ‘नप्तृनेष्टृ-’ (उ० २।९५) इति सूत्रेण निपातितः । मान्ति शिवपरिवारत्वेन समाविशन्तीति वा ॥ (१) ॥ * ॥ ब्रह्मण इयं ब्राह्मी । ‘तस्येदम्’ (४।३।१२०) इत्यणि ‘ब्राह्मो जातो’ (६।४।१७१) इति टिलोपः । [‘ब्राह्मो तु भारती । शाकभेदः पङ्कगण्डी हज्जिका सोमवल्लरी । ब्रह्मशक्तिः’ इति हैमः २।३२२-३३] ॥ * ॥ ‘ब्राह्मी माहेश्वरी चैन्द्री वाराही वण्णवी तथा । कौमारीत्यपि चामुण्डा चर्चिकेत्यष्ट मातरः’ ॥ ‘ब्राह्म्याद्यास्तु’ इति पाठे ब्रह्माणमणति कीर्तयति । ‘अण शब्दे’ (भ्वा० प० से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) । ‘टिड्ढा-’ (४।१।१५) इति डीप् । ‘ब्रह्म्याद्याः स्मृताः सप्त देवता-मातरो बुधैः’ इति हलायुधः [१।१७] । स हि ‘कौबेरी-त्यपि कौमारी सप्तैव मातरः स्मृताः’ इति पठति ॥ ‘ब्रह्मा-दिशक्तिदेवतानाम्’ एकैकम् ।

विभूतिर्भूतिरैश्वर्यमणिमादिकमष्टधा ।

अणिमा महिमा चैव गरिमा लघिमा तथा [१७]

प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाष्ट सिद्धयः [१८]

विभूतिः, भूतिः (२ स्त्री), ऐश्वर्यम् (न), ‘ऐश्वर्यं वा सिद्धि’ के ३ नाम हैं । ये (वक्ष्यमाण प्रसिद्धोक्त ‘अणिमा’ आदि भेदसे) ८ प्रकारके हैं ।

[अणिमा, महिमा, गरिमा, लघिमा, प्राप्तिः (५ स्त्री), प्राकाम्यम्, ईशित्वम्, वशित्वम् (३ न), ये ८ ‘सिद्धियाँ’ हैं ।]

विभूतिरिति ॥ भवनं भूतिः । ‘स्त्रियां क्तिन्’ (३।३।९४) । ‘भूतिर्भस्मनि संपत्तौ हस्तिशृङ्गारयोः स्त्रियाम्’ [इति मेदिनी ५७।४१] । [‘भूतिस्तु भस्मनि । मांसपाक-विशेषे च संपदुत्पातयोरपि ॥’ इति हैमः २।१८७-८८] ॥ (२) ॥ * ॥ विभूतिरिति कथनमन्यप्राप्तिनिवृ-त्त्यर्थम् ॥ (१) ॥ * ॥ ईश्वरस्य भावः । ‘गुणवचन-’ (५।१।१२४) इति ण्यञ् ॥ (३) ॥ * ॥ ‘अणिमा लघिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं महिमा तथा । ईशिता वशिता चैव तथा कामावसायिता ॥’ तत्र, अणोर्भावः ‘इमनिच्’ (५।१।११२) ॥ * ॥ लघोर्भावः ॥ * ॥ प्राप्तिरंगुल्यग्रेण चन्द्रादेः ॥ * ॥ प्रकामस्य भावः इच्छानभिघातः ॥ * ॥ महतो भावः । येन ब्रह्माण्डेऽपि न माति ॥ * ॥ ईशोऽस्यास्ति । ‘अतः-’ (५।२।११५) इतीति । ईशिनो भावः । तल् (५।१।११९) । प्रभुत्वम् । येन स्थावरा अप्याज्ञाकारिणः ॥ * ॥ वशोऽस्या-स्ति । इति (५।२।११५) । वशिनो भावो वशिता । यया भूमावप्युन्मज्जननिमज्जने ॥ * ॥ कामानवशेते शीङ्गः (अ० आ० से०) णिनिः (३।२।७८) । कामावसायिनो भावः सत्यसंकल्पता । स्यतेः (दि० प० अ०) णिनिना (१।२।७८) दन्त्यमध्यं (कामावसायिता) कश्चिन्मन्यते ॥ * ॥ नामत्रयम् [सम्मिलिताष्टसिद्धिप्रभावस्य] ।

उमा कात्यायनी गौरी काली हैमवतीश्वरी ॥ ३६ ॥

शिवा भवानी रुद्राणी शर्वाणी सर्वमङ्गला ।

अपर्णा पार्वती दुर्गा मृडानी चण्डिकाम्बिका ॥ ३७ ॥

आर्या दाक्षायणी चैव गिरिजा मेनकात्मजा [१९]

कर्ममोटी तु चामुण्डा चर्ममुण्डा तु चर्चिका [२०]

उमा, कात्यायनी, गौरी, काली, हैमवती, ईश्वरी, शिवा, भवानी, रुद्राणी, शर्वाणी, सर्वमङ्गला, अपर्णा, पार्वती, दुर्गा, मृडानी, चण्डिका, अम्बिका (१७ स्त्री), ‘पार्वती’ के १७ नाम हैं ।

[आर्या, दाक्षायणी, गिरिजा, मेनकात्मजा (४ स्त्री) (उप-युक्त १७ नामोंसे अधिक) ‘पार्वती’ के और ४ नाम हैं । कर्ममोटी, चामुण्डा (२ स्त्री)—‘चामुण्डा’ के २ नाम हैं । चर्ममुण्डा, चर्चिका (२ स्त्री)—‘चण्डिका’ के २ नाम हैं ।]

उमेति ॥ ओर्महेशस्य मा लक्ष्मीः । ‘उ मा’ इति मात्रा तपसे निषिद्धत्वाद्वा । आकारान्तादपि टाप् (४।१।४) । ‘टायाम्’ (२।४।३२) इति भाष्यप्रयोगात् ।

अजादित्वात् (४११४) वा । ['उमा गौर्या हरिद्रायां कीर्तिकान्त्यतसीषु च' इति हैमः २।३१९] ॥ (१) ॥ * ॥ कतस्यापत्यम् । गर्गादित्वात् (४१११०५) यञ् । 'सर्वत्र लोहितादिकतन्तेभ्यः' (४१११८) इति षफः । षित्वाण्डीष् (४११४१) । ['कात्यायनो वररुचौ कात्यायनी तु पार्वती । कषायवस्त्रविधवार्षवृद्धमहिलापि च ॥' इति हैमः ४१७२-७३] ॥ (२) ॥ * ॥ गौरो वर्णोऽस्त्यस्याः । गौरादित्वात् (४११४१) डीष् । ['गौरः श्वेतेऽरुणे पीते विशुद्धे चाभिधेयवत् । ना श्वेतसर्पे चन्द्रे न द्वयोः पद्मकेशरे ॥ गौरो त्वसंजातरजःकन्याशंकरभार्ययोः । रोचनीरजनीपिङ्गाप्रियं गुवसुधासु च । आपगाया विशेषेऽपि यादसांपतियोषिति ॥' इति मेदिनी १२४।२७-२९] ॥ (३) ॥ * ॥ एवं काली । 'जानपद-' (४११४२) इत्यादिना डीष् । ['कालो मृतौ महाकाले समयेयमकृष्णयोः । काला तु कृष्णात्रिवृतामञ्जिष्ठा नीलिनीषु च ॥ काली गौर्या क्षीरकीटे कालिकामातृभेदयोः ।' इति मेदिनी १४५।७८] 'नव्यमेघौघपरिवादयोः' इति हैमः ॥ * ॥ वर्णस्याविवक्षायां काला । 'उमा कात्यायनी दुर्गा काली हैमवतीश्वरी । काला कालंजरी गौरा' इति वाचस्पतिः ॥ (४) ॥ * ॥ हिमवतोऽपत्यम् । 'तस्यापत्यम्' (४११९२) इत्यण् । 'हैमवत्सभयास्वर्णक्षीर्योः श्वेतवचोमयोः' [इति मेदिनी ७१।२३०] ॥ (५) ॥ * ॥ ईष्टे ॥ 'ईश ऐश्वर्ये' (अ० आ० से०) । 'स्थेशभास-' (३।२१७५) इति वरच् । टाप् (४११४) ॥ * ॥ वनिपि (३।२।७५) 'वनो र च' (४११७) इति डीब्रौ । अत 'ईश्वरी' अपि । यद्वा—अश्नुते । 'अशूङ् व्याप्ती' (स्वा० आ० से०) 'अशनोतेराशुकर्मणि वरट् ई चोपधायाः' (उ० ५।५७) । टित्वात् (४१११५) डीप् । 'ईश्वरः शंकरेऽधीशे तत्पत्न्यामीश्वरीश्वरा' इति बोपालितः ॥ (६) ॥ * ॥ शिवयति । शिवमस्त्यस्याः । शिवो वास्ति भर्तृत्वेन यस्या इति वा । 'शिवं भद्रं शिवः शंभुः शिवा गौरी शिवाभया' [शिवः कीलः शिवा क्रोष्टा भवेदामलकी शिवा ॥] इति शाश्वतः ॥ * ॥ पुंयोगे तु शिवो ॥ (७) ॥ * ॥ भवस्य स्त्री । 'इन्द्रवरुण-' (४११४९) इति डीषानुको ॥ (८) ॥ * ॥ एवं रुद्राण्यादयः ॥ (९) ॥ (१०) ॥ (११) ॥ * ॥ सर्वेभ्यः सर्वेषां वा मङ्गला । सर्वाणि मङ्गलान्यस्याः इति वा ॥ * ॥ 'मङ्गला' इत्यपि । 'मङ्गलाऽसितदूर्वायामुमायां पुंसि भूमिजे । नपुंसकं तु कल्याणे पुंसि सर्वार्थदक्षिणे ॥' [इति मेदिनी १५३।१२०] ॥ (१२) ॥ * ॥ न पर्णान्यस्याः । तपस्यन्त्या पर्णानामपि त्यागात् ॥ (१३) ॥ * ॥ पर्वतरयेयम् । पार्वती । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । अपत्यार्थे त्वपवादत्वादिव् (४११९५) स्यात् । 'इतो मनुष्य-' (४११६५) इति न डीष् । मनुष्यजातिवाचित्वाभावात् । 'क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनि-

विशते' इति वा समाधेयम् ॥ (१४) ॥ * ॥ दुःखेन गम्यते ज्ञायतेऽस्याम् 'सुदुरोरधिकरणे' (वा० ३।२।४८) इति डः । दुःखेन दुष्टैर्वा गीयते स्तूयते । 'गै शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् । 'दुर्ग कोटे दुर्गमे स्याद् दुर्गा तु नीलिकोमयोः' इति हैमचन्द्रः [२।३४] ॥ (१५) ॥ * ॥ चण्डते । 'चडि कोपे' (भ्वा० आ० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ * ॥ पचाद्यच् (वा० ३।१।१३४) । 'बह्वादिभ्यश्च' (४।१।४५) इति डीषि 'चण्डो' इत्यपि । ['चण्डो ना तित्तिडीवृक्षे यमकिङ्करदैत्ययोः ।] चण्डो कात्यायनी देव्यां हिंस्रकोपनयोषितोः । [चण्डा धनहरी-शङ्खपुण्योस्त्रिष्वतिकोपने । तीव्रेऽपि' इति मेदिनी ४१।११-१३] ॥ (१६) ॥ * ॥ अम्बैवाम्बिका । जगन्मातृत्वात् । 'अम्बिका पार्वतीमात्रोर्ध्वतराष्ट्रस्य मातरि' [इति मेदिनी ४।४५] ॥ (१७) ॥ * ॥ सप्तदश 'उमायाः' ।

विनायको

विघ्नराजद्वैमातुरगणाधिपाः ।

अप्येकदन्त-हेरम्ब-लम्बोदर-गजाननाः ॥ ३८ ॥

विनायकः, विघ्नराजः, द्वैमातुरः, गणाधिपः, एकदन्तः, हेरम्बः, लम्बोदरः, गजाननः (८ पु), 'गणेश' के ८ नाम हैं ।

विनायक इति ॥ विनयति । ण्वल् । (३।१।१३३) विशिष्टो नायक इति वा । विगतो नायको'नियन्ताऽस्य इति वा ।

'विनायकस्तु हेरम्बे ताक्ष्ये विघ्ने जिने गुरौ' [इति मेदिनी १७।२१३] ॥ (१) ॥ * ॥ विघ्नानां राजा । 'राजाहःसखिभ्यष्टच्' (५।४।९१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वयोर्मन्त्रोरपत्यम् ।

'मातुरस्तस्यासंभद्रपूर्वायाः' (४।१।११५) इत्यणि उत्वं रपरत्वं च । दुर्गाचामुण्डाभ्यां पालितत्वात् । गजमुखतया हस्तिन्या अपत्यत्वात् । गङ्गाया अपत्यत्वाद्वा । 'द्वैमातुरो

जरासंधवारणाननयोः पुमान्' [इति मेदिनी १४२।२६८] ॥ (३) ॥ * ॥ गणानां प्रमथानामधिपः ॥ (४) ॥ * ॥ एको दन्तोऽस्य । 'स्कन्देनोत्पाटितदन्तत्वात् ॥ (५) ॥ * ॥ हे

रम्बते । 'हः शंकरे हरौ हंसे रणरोमाश्ववाजिषु' इति नानाथरत्नमाला [१६७] । 'अवि रवि शब्दे' [भ्वा० आ० से] पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'तत्पुरुषे कृति-' (६।३।१४) इत्यलुक् । हे उपसि रम्बते इति स्वामी । ['हेरम्बः शौर्य-

गविते । महिषे विघ्नराजे वा' इति हैमः ३।४७९-८०] ॥ (६) ॥ * ॥ लम्बमुदरमस्य । ['लम्बोदरः स्यादद्युने प्रमथानां च नायके' इति हैमः ४।२८७] ॥ (७) ॥ * ॥ गज आननमस्य । 'समुदायशब्दा अवयवेऽपि वर्तन्ते' इति गजमुखपरो गजशब्दः ॥ (८) ॥ * ॥ २ (नन्वत्र द्वन्द्वो न प्राप्नोति । 'विरूपाणामपि समानार्थानाम्' (वा० १।२।६४)

१. 'परशुरामेणोत्पाटितैकदन्तो गणेशः' इति वाचस्पतिः पृ० १४६९ ।

२. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

इत्येकशेषविधानात् । मैवम् । स्वरूपपदार्थकानामेषां द्वन्द्व-
विधानात् । स्वरूपस्य च प्रतिशब्दं भिन्नत्वेन समानार्थताया
एवाभावात् । अर्थपरता तु लक्षणया ज्ञेया । तारतम्यशब्द-
वत् । सर्वत्रैवं बोध्यम् ॥ अष्टौ 'गणेशस्य' ।

कार्तिकेयो महासेनः शरजन्मा षडाननः ।

पार्वतीनन्दनः स्कन्दः सेनानीरग्निभूगुहः ॥ ३९ ॥

बाहुलेयस्तारकजिद्विशाखः शिखिवाहनः ।

षाण्मातुरः शक्तिधरः कुमारः क्रौञ्चदारणः ॥ ४० ॥

'शृङ्गी शृङ्गी रिटिस्तुण्डी नन्दिको नन्दिकेश्वरः [२१]

कार्तिकेयः, महासेनः, शरजन्मा (=शरजन्मन्),
षडाननः, पार्वतीनन्दनः, स्कन्दः, सेनानीः, अग्निभूः, गुहः,
बाहुलेयः, तारकजित्, विशाखः, शिखिवाहनः, षाण्मातुरः,
शक्तिधरः, कुमारः, क्रौञ्चदारणः (१७ पु), 'कार्तिकेय' के १७
नाम हैं ।

[शृङ्गी, (=शृङ्गिन्), शृङ्गी (=शृङ्गिन्), रिटिः, तुण्डी
(=तुण्डिन्) नन्दिकः, नन्दिकेश्वरः (६ पु), 'नन्दी' के ६
नाम हैं ।]

कार्तिकेय इति ॥ कृत्तिकानामपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो
ढक्' (४।१।१२०) ॥ (१) ॥ * ॥ महती सेना यस्य ।
['महासेनो महासैन्ये स्कन्देऽपि' इति हैमः ४।१९१] ॥ (२)
॥ * ॥ शरेषु जन्मास्य ॥ (३) ॥ * ॥ षड् आननान्यस्य ॥
(४) ॥ * ॥ पार्वत्या नन्दनः ॥ (५) ॥ * ॥ स्कन्दति । पचा-
द्यच् (३।१।१३४) ॥ (६) ॥ * ॥ सेनां नयति ।
'सत्सूद्विष-' (३।२।६१) इति क्विप् । 'सेनानी स्यात्पु-
मान्कार्तिकेये सेनापतौ 'पुमान्' [इति मेदिनी ९४।५६] ॥
(७) ॥ * ॥ अग्नेर्भवति । 'भुवः-' (३।२।१७९) इति
क्विप् ॥ (८) ॥ * ॥ गूहति रक्षति सेनाम् । 'गूह संवरणे'
(भ्वा० उ० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ।
'गुहः षाण्मातुरे गुहा । सिंहपुच्छ्यां च गर्ते च पर्वतादेश्च
कंदरे' [इति मेदिनी १७५।४] ॥ (९) ॥ * ॥ बहुलानां
कृत्तिकानामपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।१२०) ॥
(१०) ॥ * ॥ तारकं जयति ॥ (११) ॥ * ॥ विशा-
खति । 'शाखृ श्लाखृ व्याप्तौ' (भ्वा० प० से०) । पचा-
द्यच् (३।१।१३४) । विशाखायां जात इति वा । 'संधि-
वेलादि-' (४।३।१६) इत्यणः 'श्रविष्ठाफलगुनी-' (४।
३।३४) इत्यादिना लुकि 'लुक्छितलुकि' (१।२।४९) ।
['विशाखो याचके स्कन्दे विशाखाभे कठिल्लके' इति हैमः
३।११३] ॥ (१२) ॥ * ॥ शिखी मयूरो वाहनमस्य ॥
(१३) ॥ * ॥ षण्णां मातृणामपत्यम् । 'मातृस्तृणासं-'
(४।१।११५) ॥ (१४) ॥ * ॥ शक्तेर्धरः ॥ (१५)
॥ * ॥ कुमारयति क्रीडति । 'कुमार क्रीडायाम्' (डु०

उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । कुत्सितो मारोऽस्येति
वा । 'कुः पापेषदर्थयोः' । कौ मारयति दुष्टान् । पचाद्यच्
(३।१।१३४) । यत्तु-ब्रह्मचारित्वात्कुमारः-इति स्वामि-
नोक्तम् । तन्न । 'शतक्रतो रूपवती देवसेनेति या सुता । सा
महेन्द्रेण रत्यर्थं भार्यात्वेनोपपादिता ॥ उदीर्णसेनापतये
महासेनाय सुव्रत ॥' इति वायुपुराणात् । [कुमारः स्याच्छुके
स्कन्दे युवराजेऽश्वचारके । बालके वरुणद्वौ ना न द्वयोर्जा-
त्यकाश्चने ॥' इति मेदिनी १३२।१३८] ॥ (१६)
॥ * ॥ क्रुञ्चेः (भ्वा० प० से०) क्विन् (३।२।५९) ।
प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । क्रौञ्चस्य पर्वतस्य दारणः । 'द्वौ
विदारणे' (भ्वा० प० से०) । ण्यन्तात् (३।१।२६)
ल्युः (३।१।१३४) ॥ * ॥ 'कैलासे धनदावासे क्रौञ्चः
क्रौञ्चोऽभिधीयते' इति बृहद्भारवली । अतः 'क्रौञ्चदा-
रणः' अपि ॥ (१७) ॥ * ॥ सप्तदश 'कार्तिकेयस्य' ।

इन्द्रो मरुत्वान् मघवा विडौजाः पाकशासनः ।

वृद्धश्रवाः सुनासीरः पुरुहूतः पुरन्दरः ॥ ४१ ॥

जिष्णुर्लेखर्षभः शक्रः शतमन्युर्दिवस्पतिः ।

सुत्रामा गोत्रभिद्वज्रो वासवो वृत्रहा वृषा ॥ ४२ ॥

वास्तोष्पतिः सुरपतिर्बलारातिः शचीपतिः ।

जम्भभेदी हरिहयः स्वाराणनमुचिसूदनः ॥ ४३ ॥

संक्रन्दनो दुश्च्यवनस्तुराषाणमेघवाहनः ।

आखण्डलः सहस्राक्ष ऋभुक्षाः

इन्द्रः, मरुत्वान् (=मरुत्वत्), मघवा (=मघवन्),
विडौजाः (=विडौजस्), पाकशासनः, वृद्धश्रवाः (=वृद्ध-
श्रवस्), सुनासीरः, पुरुहूतः, पुरन्दरः, जिष्णुः, लेखर्षभः,
शक्रः, शतमन्युः, दिवस्पतिः, सुत्रामा (=सुत्रामन्),
गोत्रभिद्, वज्री (=वज्रिन्), वासवः, वृत्रहा (=वृत्रहन्),
वृषा (=वृषन्), वास्तोष्पतिः, सुरपतिः, बलारातिः, शची-
पतिः, जम्भभेदी (=जम्भभेदिन्), हरिहयः, स्वाराट् (=स्वा-
राज्), नमुचिसूदनः, संक्रन्दनः, दुश्च्यवनः, तुराषाट् (=तुरा-
साह्), मेघवाहनः, आखण्डलः, सहस्राक्षः, ऋभुक्षाः (=ऋ-
भुक्षन् । ३४ पु), 'इन्द्र' के ३४ नाम हैं ।

इन्द्र इति ॥ इन्दति । 'इदि परमैश्वर्ये' (भ्वा०
प० से०) । 'ऋज्जेन्द्र-' (उ० २।२८) इत्यादिना रन् ।
'रग्' इति मुकुटः । तन्न । अन्तोदात्तत्वापत्तेः । 'इन्द्रः
शक्रादित्यभेदयोगभेदान्तरात्मसु' । 'इन्द्रः फणिज्जकेऽस्त्री'

१. मेदिन्याम्- 'इन्द्रा फणिज्जके स्त्री स्यात्' (१२३।९),
हैमे- 'स्यादिन्द्रा तु फणिज्जके' (२।४०८), विश्वे च 'इन्द्रा
फणिज्जके' (१३०।६२) इति पाठानुरोधेन 'इन्द्रः फणिज्जके
स्त्री स्यात्' इत्येव पाठः समीचीनः ।

१. 'पतावपि' इति पा० । २. 'गङ्गरे' इति पा० ।

स्यात् ॥ (१) ॥ * ॥ मरुतः सन्त्यस्य । मतुप् (५।२।
 ९४) । 'झयः' (८।२।१०) इति वत्वम् । 'तसौ मत्वर्थे'
 (१।४।१९) इति भत्वाज्जस्ताभावः ॥ (२) ॥ * ॥
 मद्यते पूज्यते । 'मह पूजायाम्' (भ्वा० प० से०, चु० उ०
 से०) । 'अनुभूतः' (उ० १।१५९) इत्यादिना 'मघ-
 वन्' इति निपातितम् ॥ * ॥ 'मघवा बहुलम्' (६।४।
 १२८) इति त्रिदेशपक्षे तु 'मघवान्' इत्यपि बोध्यम् । यत्तु
 'त्रिदेशे दीर्घाभावात् मघवन्' इति स्वामिनोक्तम् । तन्न ।
 'सर्वनामस्थाने चासंबुद्धौ' (६।४।८) इति दीर्घसंभवात् ।
 नच संयोगान्तलोपस्य (८।२।२३) असिद्धत्वम् । 'मघवा
 बहुलम्' (६।४।१२८) इति बहुलग्रहणेन तद्वाधनात् । अत
 एव मतुपा (५।२।९३) त्रन्तादेशप्रत्याख्यानपरं वार्तिकं
 तद्भाष्यं च (६।४।१२८) संगच्छते । 'हविर्जक्षिति नि-
 शङ्को मखेषु मघवानसौ' इति भट्टिः [१८-१९३] । एतेन
 मघवा मघवन् मघवान् इति त्रैरूप्यं वदन्मुकुटोऽपि प्रत्युक्तः ।
 भाष्यवार्तिकैकमत्यानुरोधेन सूत्रकारमतेऽपि 'मघवान्' इत्य-
 स्यैवाभ्युपगमात् । मतभेदे हि प्रत्याख्यानसंभवात् । भवतु
 वा मतभेदः, तथापि 'होतृ लृकारः' इत्यत्र सूत्ररीत्या यणा-
 देशः प्राप्तो वार्तिकरीत्या दीर्घेण बाध्यते यथा, एवं सूत्र-
 रीत्या 'मघवन्' इति प्रयोगः प्राप्तो भाष्यवार्तिककृतप्रत्या-
 ख्यानरीत्या 'मघवान्' इति प्रयोगेण बाध्यते ॥ (३) ॥ * ॥
 विडति । 'विड भेदने' (तु० प० से०) । 'इगुपध-'
 (३।१।१३५) इति कः । विडं भेदकमोजोऽस्य । सान्तः
 [= विडौजस्] ॥ * ॥ विटसु प्रजासु मनुष्येषु वा ओजोऽ-
 स्येति 'विडौजाः' इति केचित् ॥ (४) ॥ * ॥ पाकस्य
 दैत्यभेदस्य शासनः । शासयति । 'शासु अनुशिष्टौ'
 (अ० प० से०) । निजन्तात् (३।१।२६) नन्त्यादित्वात्
 (३।१।१३४) ल्युः ॥ (५) ॥ * ॥ वृद्धेभ्यः शृणोति । 'श्रु
 श्रवणे' (भ्वा० प० अ०) । असुन् (उ० ४।१६९) । वृद्धे
 श्रवसी यस्येति वा । वृद्धेषु पण्डितेषु श्रवो यशो यस्येति
 वा ॥ (६) ॥ * ॥ 'णामृ शब्दे' (भ्वा० आ० से०) बाहुल-
 कादीन् (उ० ४।३०) । सुष्ठु नासीरं सेनामुखम्, नासीरा
 अग्रेसरा वा यस्य द्विदन्त्यः [सुनासीरः] ॥ * ॥ शु इत्य-
 व्ययस्य पूजार्थकत्वात् तालव्यादिरपि [शुनासीरः]
 ॥ * ॥ 'शुनासीरशीतशिवशङ्खाः' इति तालव्यादावृष्म-
 विवेकः । शुनो वायुः, शीरः सूर्यः, तावस्य स्तः इति अशं-
 आद्यचि (५।२।१२७) 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति
 दीर्घः, इति व्युत्पत्त्या (शुनासीरः) द्वितालव्योऽपि ॥ (७)
 ॥ * ॥ पुरु प्रचुरं हूतमाह्वानं यज्ञेष्वस्य । पुरुणि हूतानि
 नामान्यस्येति वा ॥ (८) ॥ * ॥ पुरोऽरीणां दारयति ।
 'पूः सर्वयोर्दारिसहोः' (३।२।४१) इति खच् । 'वाच्यम-
 पुरंदरो च' (६।३।६९) इति निपातितः ॥ (९) ॥ * ॥

जयति । 'जि जये, अभिभवे वा' (भ्वा० प० अ०) ।
 'मलाजिस्थश्च-' (३।१।१३९) इति म्नुः । 'जिष्णुर्ना
 वासवेऽर्जुने । जित्वरे वाच्यवत् [जाणं परिशुष्कपुराणयोः'
 इति मेदिनी ४५।१३३], '-प्रोक्तो विष्णावर्क' वसुष्वपि' [इति
 हैमः २।१४३] ॥ (१०) ॥ * ॥ लेखेषु ऋषभः । 'सप्तमी'
 (२।१।४०) इति योगविभागात्समासः । लेख ऋषभ इवेति
 वा । 'उपमितं व्याघ्रा-' (२।१।५६) इति समासः ॥
 (११) ॥ * ॥ शक्नोति । 'शक्लृ शक्तौ' (स्वा० प० अ०) ।
 'स्फायितश्चि-' (उ० २।१३) इत्यादिना रक् । 'शक्नः
 पुमान्देवराजे कुटजार्जुनभूरुहोः' [इति मेदिनी १२९।८७] ॥
 (१२) ॥ * ॥ शतं मन्यवो यागा अस्य । शते दैत्येषु मन्युः
 ब्रोधोऽस्येति वा । शतं मन्यवो दैन्यान्यस्येति वा दैत्यैः परा-
 जितत्वात् ॥ (१३) ॥ * ॥ दिवः पतिः । 'तत्पुरुषे कृति-'
 (६।३।१४) इत्यत्र बहुलग्रहणादकृत्यप्यलुग् इति मुकुटः ।
 तन्न । 'पातेडंतिः' (४।५७) इत्युणादिसूत्रसत्त्वात् । वस्तु-
 तस्तु 'षष्ठ्याः पतिपुत्र-' (८।३।५३) इति सत्वविधानसाम-
 थ्याल्लोकवेदसाधारण्येन 'वृद्धकुमारीवर'न्यायेनालुक् ज्ञापि-
 तः । कस्कादित्वात् (८।४।४८) । सः यत्तु-'पष्ठ्याः पति-
 पुत्र-' (८।३।५३) इति सत्वम्-इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न ।
 तत्र छन्दोऽधिकारात् ॥ (१४) ॥ * ॥ सुष्ठु प्रायते । 'ब्रह्म
 पालने' (भ्वा० आ० से०) । 'आतो मनिन्-' (३।२।७४)
 ॥ * ॥ सु उद् इत्युपसर्गद्वयप्रयोगे तु 'सूत्रामा' दीर्घादिरपि ।
 एतेन 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घत्वे 'सूत्रामा'
 इति वदन् मुकुटः प्रत्युक्तः ॥ (१५) ॥ * ॥ गोत्रान् गिरीन्
 भिनत्ति । 'सत्सूद्विष-' (३।२।६१) इति भिदेः [रु० उ०
 अ०] क्विप् ॥ (१६) ॥ * ॥ वज्रोऽस्यास्ति । 'अत इनि-'
 (५।२।११५) । ['वज्रो तु बुद्धे देवाधिपे पुमान्' इति मेदिनी
 ९३।२४] ॥ (१७) ॥ * ॥ वसवो देवाः, वसूनि रत्नान्यस्य
 वा सन्ति । ज्योत्स्नादित्वात् (वा० ५।२।१०३) अण् ।
 वसोरपत्यमिति वा । दैत्यानां वासं वाति वा । 'वा गतिग-
 न्धनयोः' (अ० प० अ०) । कः (३।२।३) ॥ (१८)
 ॥ * ॥ वृत्रं हतवान् । 'ब्रह्मभूणवृत्रेषु-' (३।२।८७) इति
 क्विप् ॥ (१९) ॥ * ॥ वर्षति । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प०

१. 'जित्वरेऽर्क' इति पा० ।

२. अयं च न्यायः 'न मुने' इति सूत्रभाष्ये । तत्र हि
 भाष्यकारः—'टाविभक्तेर्नाभावप्रसङ्गे 'वृद्धकुमारीवदिदं
 इति । सा वरमवृणीत—'पुत्रा मे बहुशीरशृतमोदनं कांस्यपा-
 थ्यां भुञ्जीरन् ।' इति । न च तावदस्याः पतिर्भवति, कुतः
 पुत्राः ? कुतो गावः ? कुतो धान्यम् ? तत्रानयैकेन वाक्येन—
 'पतिः, पुत्राः, गावः, धान्यम्' इति सर्वं संगृहीतं भवति ।'
 इत्येवं तन्न्यायस्वरूपं बोधितवानित्यवधेयम् ।

से०) । 'कनिन् युवृषि-' (उ० ११५६) इति कनिन् ।
 'वृषा तु वासवे । वृषभे सुरगे पुंसि' [इति हैमः २।२८९-
 ९०] ॥ (२०) ॥*॥ वास्तोर्गृहक्षेत्रस्य पतिरधिष्ठाता ।
 '—वास्तोष्पतिर्गृहमेधाच्छ च' (४।२।३२) इति निपातनाद-
 लुक् षत्वं चेत्येके । इणः परत्वात् 'कस्कादिषु च' (८।३।
 ४८) इति षत्वम् । यत्तु मुकुटः 'षष्ठ्याः पतिपुत्र-' (८।
 ३।५३) इति सत्वे इणः परत्वान्मूर्धन्यः इति । तन्न । तत्र
 छन्दोऽधिकारात् । 'अपदान्तस्य-' (८।३।५५) इत्यधिका-
 रात् ॥ (२१) ॥*॥ सुराणां पतिः ॥ (२२) ॥*॥ बल-
 स्यामुरस्यारातिः ॥ (२३) ॥*॥ शच्याः पतिः ॥ (२४)
 ॥*॥ जम्भमसुरं भेत्तुं शीलमस्य । 'सुप्यजाती-' (३।२।
 ७८) इति णिनिः ॥ (२५) ॥*॥ हरिर्हयो यस्य । 'त्व-
 क्केशवालरोमाणि सुवर्णाभानि यस्य तु । हरिः स वर्णतोऽ-
 श्वस्तु पीतकौशेयसप्रभः ॥' इति शालिहोत्रम् ॥ (२६) ॥*॥
 स्वः स्वर्गे राजते । स्वेषु देवेषु, स्वेन धनेन वा, आ राजते
 वा । सत्सू-' (३।२।६१) इति क्विप् । 'रो रि' (८।३।
 १४) इति लोपे 'ढलोपे-' (६।३।१११) इति दीर्घः । जा-
 न्तः ॥ (२७) ॥*॥ न मुञ्चति । 'मुञ्चल मोक्षणे' (तु० उ०
 अ०) । 'इगुपधात्किन्-' (उ० ४।१२०) इतीन् । 'नभ्रा-
 णपद्-' (६।३।७५) इति नञ् प्रकृत्या । नमुचेर्द्वयस्य
 सूदनः । 'षूद क्षरणे' (भ्वा० आ० से०, चु० उ० से०) ।
 नन्द्यादित्वात् (३।१।१३४) ल्युः ॥ (२८) ॥*॥ संक्रन्दयति ।
 'क्रदि आह्वाने रोदने च' (भ्वा० प० से) । ल्युः (३।१।
 १३४) ॥ (२९) ॥*॥ दुःखेन दुष्टं दुष्टेषु वा च्यवनम-
 स्य । दुःसहश्च्यवनो मुनिरस्येति वा ॥ (३०) ॥*॥ तुतोक्ति-
 तुरः । 'तुर त्वरणे' (जु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।
 १३५) इति कः । तुरं वेगवन्तं साहयत्यभिभवति । 'अधेः प्र-
 सहने' (१।३।३३) इति सूत्रे 'प्रसहनमभिभवः' इति वृत्तेः ।
 ण्यन्तात् (३।१।२६) सहेः (भ्वा० आ० से०) क्विप्
 (३।२।७६) । 'सहेः साडः सः' (८।३।५६) इति षत्वम् ।
 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति पूर्वपदस्य दीर्घः ।
 आडप्रश्लेषो वा । 'नहिवृतिवृषि-' (६।३।११६) इति वा
 दीर्घः । एकदेशविकृतस्यानन्यत्वात् । 'दीर्घविधौ' (१।१।
 ५८) इति, 'क्विलुग्-' (वा० १।१।५८) इति वा (णिलो-
 पस्य) स्थानिवत्त्वनिषेधात्क्वप्परत्वानपायात् । यत्तु—तुरं
 सहते इति विगृह्य 'छन्दसि सहः' (३।२।६३) इति ण्विः—इति
 स्वामी । तन्न । छान्दसस्य लोके प्रयोगाभावात् । यदपि—
 'नहिवृतिवृषि-' (६।३।११६) इति पूर्वपदस्य दीर्घः—इत्यु-
 क्तम् । तदपि न । क्विवन्तेषु नह्यादिष्वस्य प्रदृष्टेर्ण्यन्तेऽप्यो-
 पन्यासस्यान्याय्यत्वात् । एतेन—'तुरं' वेगवन्तं सहते इति वा,
 'तुरस्त्ववर्तितः सन् परबलानि सहते इति वा' इति विगृह्य
 'छन्दसि सहः' (३।२।६३) इति ण्विः—इत्युपन्यस्यन् मुकु-
 टोऽपि प्रत्युक्तः ॥ (३१) ॥*॥ मेधा बाहनमस्य । मेधान्

वाहयतीति वा । ल्युः (३।१।१३४) ॥ (३२) ॥*॥
 आखण्डयति । 'खडि भेदने' (चु० प० से०) । 'वृषादिभ्यः
 'कलच्' (उ० १।१०६) ॥ (३३) ॥*॥ सहस्रमक्षीप्य-
 स्य । 'बहुव्रीहौ सकथ्यक्ष्णोः—' (५।४।७३) इति षच् ॥ (३४)
 ॥*॥ ऋभवः क्षियन्त्यत्र । 'क्षि निवासगत्योः' (तु० प०
 अ०) । डः (वा० ३।२।१०१) । 'ऋभुक्षः स्वर्गवज्रयोः'
 इति विश्वः [?] । सोऽस्यास्तीति ऋभुक्षाः । इनिः (५।
 २।११५) । पथिवत् । यद्वा,—ऋच्छति इयतीति वा ।
 अर्तेर्भुक्षिनक् प्रत्ययः ॥ (३५) ॥*॥ पञ्चत्रिंशत् 'इन्द्रस्य' ।

तस्य तु प्रिया ॥ ४४ ॥

पुलोमजा शचीन्द्राणी

पुलोमजा, शची, इन्द्राणी (३ स्त्री), इन्द्रकी पत्नी के
 तीन नाम हैं ।

[तस्येन्द्रस्य प्रिया सहधर्मिणी तु] पुलोमजेति ॥
 पुलोमनो मुनेर्जाता । 'पञ्चम्यामजातौ' (३।२।९८) इति
 डः ॥*॥ अत एव 'पौलोमी' अपि । 'तस्यापत्यम्' (४।१।
 ९२) इत्यण् । गोत्रत्वेन जातित्वान्डीष् (४।१।६३) ॥
 (१) ॥*॥ शचते । 'शच व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० आ०
 से०) । इन् (उ० ४।११८) । 'कृदिकाराद्-' (ग० सू०
 ४।१।४५) इति डीष् । ['शचीन्द्राण्यां शतावर्यां तथा स्त्री-
 करणान्तरे' इति मेदिनी २८।१०] । 'अथ शची स्यादिन्द्रा-
 णी शतावरी । चारुधारा महेन्द्राणी शक्राणी जयवादिनी ॥'
 इति रभसः । शक्रमणति आनयति जीवयतीति वा शक्राणी
 ॥*॥ सर्वेन्द्रियेषु सचते । 'षच समवाये' (भ्वा० आ०
 से०) । इन् (उ० ४।११८) । सची दन्त्यादिरपि ॥
 (२) ॥*॥ इन्द्रस्य स्त्री । 'इन्द्रवरुण-' (४।१।४९) इति
 डीष्-तुको । ('इन्द्राणी शच्यां निर्गुण्ड्यां स्त्रीकरणेऽपि') ॥
 यत्तु—अनुकि कर्तव्ये दीर्घाकारमानुक्तं शास्ति, तज्ज्ञापयति
 'यतो विहितस्ततोऽन्यत्रापि भवति' । तेन किर्याणी गिर्याणी
 इत्यादि सिद्धं भवति—इति धातुपारायणम् । अत एव
 'शक्राणी' इति मुकुटश्च । तन्न । अनुकि कृते 'अतो गुणे'
 (६।१।९७) इति पररूपप्रसङ्गात् । नन्वकारोच्चारणसाम-
 र्थादीर्घो भविष्यति । अन्यथा हि नुकमेव कुर्यात्—इति
 चेत् । न । 'अल्लोपोऽनः' (६।४।१३४) इत्यस्य बाधेन
 चरितार्थत्वात् 'पत्युर्नः-' (४।१।३३) इति वदादेशे कर्तव्ये
 आगमलिङ्गककारोच्चारणसामर्थ्यादेव अल्लोपो न भवि-
 ष्यति—इति चेत् । न । सर्वशब्दे ककारस्य चारितार्थात् ।
 न हि तत्र लोपोऽस्ति । 'न संयोगात्-' (६।४।१३७) इति
 निषेधात् । तस्मात् ककाराकारयोः सामर्थ्यविरहे पररूप-

१. 'वृषादिभ्यश्चित्' इत्येवं सूत्रम्, 'कलच्' इति तु
 फलितार्थकथनम् ।

२. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

बाधनार्थं दीर्घोच्चारणमावश्यकम् । प्रयोगनिर्वाहस्तुक्त एव ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'इन्द्रपरन्त्याः' ।

नगरी त्वमरावती ।

अमरावती (स्त्री)—'इन्द्र की नगरी' का नाम 'अमरावती' है ।

नगरी त्विति ॥ अमराः सन्त्यस्याम् । मतुप् (५।२।१४) । 'मतो बह्वचोऽनजिरादीनाम्' (६।३।११९) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'इन्द्रपुरस्य' ।

हय उच्चैःश्रवाः

उच्चैःश्रवाः (= उच्चैःश्रवस् । पु) यह नाम इन्द्र के घोड़े का है ।

हय इति ॥ उच्चैः श्रवसी यस्य । उच्चैः शृणोतीति वा । असुन् (उ० ४।१८९) । उच्चैर्महत् श्रवो यशो यस्येति वा ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'इन्द्राश्वस्य' ।

सूतो मातलिः

मातलिः (पु)—इन्द्र के सूत (सारथि) का नाम 'मातलि' है ।

सूत इति ॥ मतं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । मतलस्यापत्यम् । 'अत इक्' (४।१।९५) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'इन्द्रसारथेः' ।

नन्दनं वनम् ॥ ४५ ॥

नन्दनम् (न)—इन्द्र के उद्यान का नाम 'नन्दन' है ।

नन्दनमिति ॥ नन्दयति । 'टुनदि समृद्धौ' (भ्वा० प० से०) । ल्युः (३।१।१३४) । 'अथ नन्दनम् । इन्द्रोद्याने, नन्दनस्तु तनये हर्षकारिणि' इति हैमः [३।४१३] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'इन्द्रवनस्य' ।

स्यात्प्रासादो वैजयन्तः

वैजयन्तः (पु)—इन्द्र के प्रासाद (अटारी) का नाम 'वैजयन्त' है ।

स्यादिति ॥ वैजयन्त्यः पताकाः सन्त्यस्य । 'अर्शाआद्यच्' (५।२।१२७) । 'वैजयन्तो महेन्द्रस्य ध्वजप्रासादयोः पुमान् । वैजयन्तो पताकायां जयन्तीपादपे स्त्रियाम् ॥' [इति मेदिनी ७०।२२०-२१] (१) ॥ * ॥ एकम् 'इन्द्रगृहस्य' ।

जयन्तः पाकशासनिः ।

जयन्तः, पाकशासनिः (२ पु)—ये दो नाम इन्द्र के पुत्र के हैं ।

जयन्त इति ॥ जयति । 'तृभुवहि-' (उ० ३।१२८) इत्यादिना भक् 'भोऽन्तः' (७।१।२) । ('जयन्ता-वैन्द्रिगिरिषौ जयन्त्युमापताकयोः । जीवन्त्यां सिंहपुच्छपां

च इन्द्रपुत्र्यां च') ॥ (१) ॥ * ॥ पाकशासनस्यापत्यम् । 'अत इक्' (४।१।९५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'इन्द्रपुत्रस्य' ।

ऐरावतोऽभ्रमातङ्गैरावणाभ्रमुवल्लभाः ॥ ४६ ॥

ऐरावतः, अभ्रमातङ्गः, ऐरावणः, अभ्रमुवल्लभः (४ पु), इन्द्रके हाथीके ४ नाम हैं ।

ऐरावत इति ॥ इरा उदकानि सन्त्यस्मिन् । मतुप् (५।२।१४) । इरावत्यन्वो भवः । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । [ऐरावतोऽभ्रमातङ्गे नारङ्गे लकुचद्रुमे । नागभेदे च पुंसि स्याद्विद्युत्तद्भेदयोः स्त्रियाम् ॥ नपुंसकं महेन्द्रस्य ऋजुदीर्घशरासने' इति मेदिनी ६८।१९२-९३] ॥ (१) ॥ * ॥ अभ्रं मेघः, तदात्मको मातङ्गः । शाकपार्थिवादिः (२।१।६९) । अभ्र आकाशे मेघे वा विद्यमानो [अभ्ररूपः] मातङ्ग इति वा ॥ (२) ॥ * ॥ इरया उदकेन वणति । 'वण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । इरावणः । ततः प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । इरा सुरा वनमुदकं यस्मिन् । 'पूर्वपदात्-' (८।४।३) इति णत्वम् । इरावणे भवः । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । स्वामी तु—इरावणे भवः । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'विभाषौषधि-' (८।४।६) इति वा णत्वम्—इति । तन्न । 'ऐरावन' इत्यस्यापि प्राप्तेः ॥ (३) ॥ * ॥ अभ्रे खे माति, न भ्राम्यति वा, मन्थरगामिनीत्वात् । बाहुलकादुः । अभ्रमोवल्लभः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'इन्द्रहस्तिनः' ।

हादिनी वज्रमस्त्री स्यात्कुडिशं भिदुरं पविः ।

शतकोटिः स्वरुः शम्बो दम्भोलिरशनिर्द्वयोः ॥ ४७ ॥

हादिनी (स्त्री), वज्रम् (पु न), कुलिशम्, भिदुरम् (२ न), पविः, शतकोटिः, स्वरुः, शम्बः, दम्भोलिः (५ पु), अशनिः (पु स्त्री), 'वज्र' के १० नाम हैं ।

हादिनीति ॥ हादतेऽवश्यम् । 'हाद अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । आवश्यके णिनिः (३।२।७८) । हादोऽस्त्यस्या इति वा । इनिः (५।२।११५) । 'हादिनी वज्रविद्युतोः' [इति हैमः ३।४६७] (१) ॥ * ॥ वजति । 'वज गतो' (भ्वा० प० से०) । 'ऋज्वेन्द्र-' (उ० २।२८) इति रन् ॥ * ॥ अस्त्री इति पूर्वोत्तराभ्यामन्वेति । संनिधानाविशेषात् । 'अस्त्रियौ वज्रकुलिशौ' इति संसारावर्तान्च । 'वज्रो-ज्ज्यौ' [अ० ३।३।१८४] इति वक्ष्यमाणं तस्यैवानुवादः । ['वज्रं स्याद्वालके धात्र्यां क्लीबं योगान्तरे पुमान् । वज्रा-स्तुह्यां गुह्य्यां च वज्रो स्तुह्यन्तरे स्मृता । दम्भोलौ हीर-केऽप्यस्त्री' इति मेदिनी १२८।८१-८२ ॥] (२) ॥ * ॥ 'कुलिहस्तो भुजादलः' इति त्रिकाण्डशेषः [१।६।२६] ।

१. कोष्ठस्यः पाठः निर्णयसागरीयः ।

कुलौ शेते । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । कुलिनः पर्वतान् श्यति वा । 'शो तनूकरणे' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुपसर्गे—' (३।२।३) इति कः । कुत्सितमीषद्वा लिखति । 'लिख अल्पीभावे' (तु० प० से०) । 'इगु-पध—' (३।१।१३५) इति कः । 'कुलिशो न स्त्रियां प्रोक्तो दम्भोलौ, ना 'झषान्तरे' ॥ (३) ॥*॥ भिनत्ति । 'विदि-भिदिच्छिदेः कुरच्' (३।२।१६२) । यत्तु—'कर्मकर्तरि चायमिष्यते, इत्यत्र चकारः कर्तरीत्यनुकषणार्थः' तेनाकर्म-कर्तर्यपि भवति, इति वामनः—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । भाष्येऽस्यार्थस्यादर्शनात् । निष्फलत्वाच्च । 'भिदिरम्' इति पाठे तु 'इषिमदि—' (उ० १।५१) इत्यादिना 'किरच्' ॥ (४) ॥*॥ पुनाति । 'अच इः' (उ० ४।१३९) ॥ (५) ॥*॥ शतं कोटयो धारा अस्य ॥ (६) ॥*॥ स्वरति । 'स्वृ शब्दोपतापयोः' (भ्वा० प० अ०) । 'शृस्वृस्त्रिहि—' (उ० १।१०) इति उः । ['स्वरुः पुंसि यूपखण्डे भिदुरेऽप्यध्वरे शरे' इति मेदिनी १२६।९३] ॥*॥ शोभनात्यरूपि धारा अस्येति सान्तोऽपि (स्वरुस्) ॥ (७) ॥*॥ शाम्यत्य-रीन् । अन्तर्भावितण्यर्थाच्छमेर्वन् (उ० ४।९४) । शं शुभमस्यास्त्यभेदत्वात् इति वा । 'कंशंभ्याम्—' (५।२।१३८) इति वः । पक्षद्वयेऽपि दन्त्योऽष्टचः [शंवः] ॥*॥ 'शम्ब संबन्धने' चुरादिः (प० से०) । 'शम्बयति संब-ध्नाति शत्रून्' इति विग्रहे तु पवर्गवृत्तीयान्तः [शम्बः] । 'शम्बः स्यान्मुसलाग्रस्थलोहमण्डलके पवौ । शुभान्विते त्रिषु' [इति मेदिनी १०५।८] ॥*॥ सम्बयतेः (चु० प० से०) विग्रहे तु दन्त्यादिरपि [सम्बः] । 'तालव्या अपि दन्त्याश्च सम्बसूकरपांसवः' इत्यूष्मविवेकः ॥ (८) ॥*॥ दम्भु रोधने^३ (स्वा० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । दम्भसि रोधने अलिः समथः । 'अल भूषणपर्याप्तिवारणेषु' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।१९८) । दम्भोति खेदयति । 'दम्भु दम्भने' (स्वा० प० से०) । औणादिक ओलिरिति वा ॥ (९) ॥*॥ अश्नाति,^३ अश्यतेऽनेनेति वा 'अतिसृष्टुधम्यस्यतिहृभ्यो निः' (२।१०२) ॥*॥ इह 'वज्राशनिः' इति समुदितमपि बोध्यम् । 'वज्राशनिं विदुर्वज्रम्' इति त्रिकाण्डशेषात् । 'अथ वज्राशनिर्द्वयोः' इति नामनिधानाच्च ॥ (१०) ॥*॥ दश 'वज्रस्य' ।

व्योमयानं विमानोऽस्त्री

व्योमयानम् (न), विमानः (पु न), 'पुष्पक विमान' या 'देवोंके विमानमात्र' के दो नाम हैं ।

१. 'यमे ना कुलिशो न स्त्री दम्भोलौ ना झषान्तरे' इति मेदिनी पाठः (१६४।२०) ।

२. '—दम्भने' इति पा० ।

३. अणु भाजने' (ऋधा० प० अ०) ।

४ अ० २।०

व्योमयानमित्यादि ॥ व्योम्नि धान्त्यनेन । करणे ल्युट् (३।३।११७) । व्योम याति । 'कृत्यल्युटः—' (३।३।११४) इति कर्तरि ल्युट् इति वा ॥ (१) ॥*॥ विशिष्टं मानय-न्त्यनेन । 'पुंसि संज्ञायाम्' (३।३।११८) इति करणे घः । 'घञ्' इति मुकुटः । तन्न । परत्वाल्ल्युट्प्रसङ्गात् । घस्तु कर-णाधिकरणयोर्विहितः । विशेषेण मान्यस्मिन्निति वा । अ-धिकरणे ल्युट् (६।३।११७) । विगतं मानमुपनास्येति वा । 'विमानो व्योमयाने च सप्तभूमिगृहेऽपि च । घोटके यानमात्रे च पुनपुंसकयोर्मतः' ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'देव-रथस्य' ।

नारदाद्याः सुरर्षयः ।

नारदः (पु)—नारद आदि 'देवर्षि' हैं । (आदि शब्दसे 'तुम्बुरु, भरत, पर्वत, देवल' आदि का संग्रह है) ।

नारदाद्या इति ॥ नरस्य धर्म्यम् । 'नराच्चेति वक्त-व्यम्' (वा० ४।४।४९) इत्यण् । नारं ददाति । 'आतो-ऽनुप—' (३।२।३) इति कः । यद्वा,—'नारं पानीयमित्युक्तं तत् पितृभ्यः सदा भवान् । ददाति तेन ते नाम नारदेति भविष्यति ॥' इत्यागमः । नारं नरसमूहं द्यति कलहेनेति वा । नुरिदं नारमज्ञानम्, तद्द्यति ज्ञानोपदेशेनेति वा । 'दो अवखण्डने' (दि० प० अ०) । कः (३।२।३) ॥ (१) ॥*॥ आद्येन तुम्बुरुभरतपर्वतदेवलादयः । सुराश्च ते ब्रह्मा-दिपुत्रत्वादृषयश्च । षष्ठीसमासो वा ॥ एकम् 'देवर्षेः' ।

स्यात् सुधर्मा देवसभा

सुधर्मा, देवसभा (२ स्त्री), ये दो नाम 'देवसभा' के हैं । स्यादिति ॥ शोभनो धर्मोऽस्याम् । 'धर्मादिनिच् केव-लात्' (५।४।१२४) । 'डावुभाभ्याम्' (४।१।१३) इति पक्षे डाप् । 'अनो बहुव्रीहेः' (४।१।१२) इति डीप् (४।१।१५) न ॥ (१) ॥*॥ सह भान्त्यस्याम् । 'सभा राजामनुष्यपूर्वा' (२।४।२३) इति निपातनादङ् । देवानां सभा आस्थानगृहम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'देवसभायाः' ।

'पीयूषममृतं सुधा ॥ ४८ ॥

पीयूषम्, अमृतम् (२ न), सुधा (स्त्री), 'अमृत' के ३ नाम हैं ।

पीयूषमिति ॥ पीय्यते । 'पीय' इति सौत्रो धातुः । 'पीयेरूपन्' (उ० ४।७६) । बहुलवचनात्पक्षे गुणः [पेयू-षम्] । 'स्यात्पेयुषं च पीयूषं नवक्षीरेऽमृतेऽपि च' इति हारा-वली । 'पीयूषं सप्तदिवसावधिकीरे तथाऽमृते' [इति मेदिनी १६८।४१] ॥ (१) ॥*॥ न अग्र्यन्तेऽनेन । 'तनि-

१. विमानो व्योमयाने च सार्वभौमगृहेऽपि च । घोटके यानपात्रे च पुनपुंसकयोर्मतः ॥' इति मेदिनी (१२।३०-३१) पा० ।

मृद्भ्यां किञ्च' (उ० ३।८८) इति तन् । 'अमृतं यज्ञ-
क्षेपे स्यात्पीयूषे सलिले घृते । अयाचिते च मोक्षे च ना धन्व-
न्तरिदेवयोः ॥' [इति मेदिनी ५९।७७] ॥ (२) ॥ * ॥
मुखेन धीयते । 'घेद पाने' (भ्वा० प० अ०) । 'आतश्चो-
पसर्गे' (३।३।१०६) इति कर्मण्यङ् । यत्तु—अङ्विधौ
(३।३।१०४, ५, ६) कारकाधिकारः (३।३।१९, ९३)
निवृत्तः—इति मुकुटः । तदाकरविरुद्धम् । द्वितीयभावग्रह-
णस्य (३।३।९५) कारकाधिकारनिवृत्त्यर्थत्वात्—इति
हेतुरपि स्वरूपासिद्धः । 'अभिविधौ भावे—' (३।३।४४)
इत्यस्याग्रेऽनुवर्तनात् । यदपि—मुष्ठु दधाति पुष्पाति शरी-
रमिति पचाद्यजन्तात् (३।३।१३४) टाप् (४।३।४)
इति—तदपि न । नित्यत्वादान्तरङ्गत्वाच्चैकादेशे [६।१।
१०१] अदन्तत्वाभावेन टावयोगात् । एकादेशस्य पूर्वान्त-
त्वेन [६।१।८५] ग्रहणात्सस्यालोपप्रसङ्गाच्च । 'आत-
श्चोपसर्गे' (३।३।१३६) कप्रत्ययो वक्तुमुचितः । ['सुधा
गङ्गेष्टिकास्तुह्योर्मूलविलिपामृतेषु च' इति हैमः २।२५९] ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अमृतस्य' ।

मन्दाकिनी वियद्गङ्गा स्वर्णदी सुरदीर्घिका ।

मन्दाकिनी, वियद्गङ्गा, स्वर्णदी, सुरदीर्घिका (४ स्त्री),
'आकाशगङ्गा' के ४ नाम हैं ।

मन्दाकिनीति ॥ मन्दमकितुं शीलमस्याः । 'अक कुटि-
लायां गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'सुपि—' (३।२।७८)
इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ वियति वियतो वा गङ्गा ॥
(२) ॥ * ॥ स्वः स्वर्गस्य नदी । 'पूर्वपदात्संज्ञायाम्—'
(८।४।३) इति णत्वम् ॥ (३) ॥ * ॥ सुराणां दीर्घि-
केव ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'देवगङ्गायाः' ।

मेरुः सुमेरुर्हेमाद्री रत्नसानुः सुरालयः ॥ ४९ ॥

मेरुः, सुमेरुः, हेमाद्रीः, रत्नसानुः, सुरालयः (५ पु),
'सुमेरु पर्वत' के ५ नाम हैं ।

मेरुरित्यादि ॥ मिनोत्युच्चत्वाज्ज्योतीषि । 'डुमिञ्
प्रक्षेपरो' (स्वा० उ० अ०) । 'मिपीभ्यां रुः' (उ० ४।
१०१) । 'मापो रुरिच्च' इति मुकुटः । तन्न । उज्ज्वल-
दत्तादावस्य सूत्रस्यानुपलब्धेः ॥ (१) ॥ * ॥ सुमेरुरित्यु-
पसर्गान्तरनिवृत्त्यर्थमुक्तम् ॥ (२) ॥ * ॥ हेम्नोऽद्रिः ॥
(३) ॥ * ॥ रत्नानि सानावस्य ॥ (४) ॥ * ॥ सुरा-
णामालयः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'मेरोः' ।

पञ्चैते देवतरवो मन्दारः पारिजातकः ।

संतानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वा हरिचन्दनम् ॥ ५० ॥

मन्दारः, पारिजातकः, संतानः, कल्पवृक्षः (४ पु), हरि-
चन्दनम् (पु न), ये ५ 'देवताओंके वृक्ष' हैं ।

पञ्चैति ॥ [एते वक्ष्यमाणाः पञ्च शब्दाः देववृक्षाणां
नामानि] मन्दयते मोदयति । 'मदि स्तुतिमोदमदस्वप्नका-

न्तिगतिषु' (भ्वा० प० से०) । 'अङ्गिमदिमन्दिभ्य आरन्'
(उ० ३।१३४) । मन्दा आरा धारा अस्य, सरलत्वादिति
वा । ['मन्दारः स्यात्सुरद्रुमे । पारिभद्रेऽर्कपर्णे च ॥' इति
मेदिनी १३७।१९६-१७] ॥ (१) ॥ * ॥ पारिणोऽ-
ब्धेर्जातः । ततः स्वार्थं कन् (५।३।८७) । यत्तु—पारि-
जातो जन्यत्वेनास्यास्ति । 'अर्शआद्यच्' (५।२।१२७) ।
पारिजातः समुद्रः । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यणि पारि-
जातः—इति मुकुटः । तन्न । वृद्धाच्छस्य (४।२।११४) अप-
वादस्य सत्त्वादणोऽप्रसङ्गात् । वैयर्थ्यात् जन्यस्यैव नाम-
निर्वचनासिद्धेश्च । ['पारिजातस्तु मन्दारे पारिभद्रे सुर-
द्रुमे' इति हैमः ४।१२५] ॥ (१) ॥ * ॥ सम्यक् तनोति
पुष्पाति । 'ज्वलिति—' (३।१।१४०) इति सूत्रे तनोते-
रुपसंख्यानात् णः । सम्यक् तन्यन्ते पुष्पाण्यस्मिन्नित्यधिकरणो
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् वा । [संतानः संततौ
गोत्रे स्यादपत्ये सुरद्रुमे' इति मेदिनी ९३।४६] ॥ (१)
॥ * ॥ कल्पः संकल्पितोऽर्थः, तस्य वृक्षः । जन्यजनकभाव-
संबन्धे षष्ठी ॥ (१) ॥ * ॥ चन्दयति । 'चदि आह्ला-
दने' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तः (३।१।२६) ल्युः (३।
१।१३४) । हरेश्चन्दनः । 'हरिचन्दनमस्त्री स्यात्त्रिदशानां'
महीरुहे । नपुंसकं तु गोशीर्षे ज्योत्स्नाकुङ्कुमयोरपि ॥'
[इति मेदिनी १०१।१५०-५१] ॥ (१) ॥ * ॥ पञ्चानां
'देववृक्षाणाम्' एकैकम् ।

सनत्कुमारो वैधात्रः

सनत्कुमारः, वैधात्रः (२ पु), 'सनकादि' के २ नाम हैं ।
(आदि शब्दसे 'सनक, सनन्दन, सनातन' का संग्रह है) ।

सनत्कुमार इति ॥ सनत् नित्यं कुमारः ॥ * ॥ 'सना-
त्कुमारः' अपि । यद्वा,—'हंसगो गृहिणः सनत्' इति ब्रह्म-
पर्याये रभसः । तस्य कुमारोऽपत्यम् । दन्त्यादिः ॥ (१)
॥ * ॥ विधातुरपत्यम् । अण् (४।१।९२) ॥ (२) ॥ * ॥
वैद्यसंहिताप्रणेतृत्वात् स्ववैद्यपर्यायसन्निधौ कथनम् । द्वे
'ब्रह्मपुत्रस्य' ।

स्ववैद्यावश्विनोसुतौ ।

नासत्यावश्विनौ दस्त्रावाश्विनेयौ च तावुभौ ॥ ५१ ॥
स्ववैद्यौ, अश्विनीसुतौ, नासत्यौ, अश्विनौ, दस्त्रौ, आश्वि-
नेयौ, (६ पु०, नि० द्वि०), 'अश्विनीकुमार' के ६ नाम हैं ।

स्ववैद्याविति ॥ स्वः स्वर्गस्य वैद्यौ ॥ (१) ॥ * ॥
अश्विन्याः सुतौ ॥ (२) ॥ * ॥ न सत्यं ययोस्तावसत्यौ,
न असत्यौ । 'नभ्राणनपाद्—' (६।३।७४) इति नञः प्रकृति-
भावः ॥ (३) ॥ * ॥ प्रशस्ता अश्व्याः सन्ति ययोः । इनिः
(५।२।११५) । यद्वा,—अश्विन्यां जाती । 'संधिवेला—'

१. 'देवतानाम्' इति पा० ।

(४।३।१६) इत्यणः 'नक्षत्रेभ्यो बहुलम्' (४।३।३७) इति लुकि 'लुक् तद्धितलुकि' (१।२।४९) इति डीपो लुक् । अश्वोऽस्ति जनकत्वेन ययोर्वा । इन् (५।२।११५) ॥ (४) ॥ * ॥ दस्यतः क्षिपतो रोगान् । 'दसु उपक्षये' (दि० प० से०) । 'स्फायितश्चि-' (उ० २।१३) इति रक् । ['दस्यः खरेऽश्वनीसुते' इति मेदिनी १२६।४७] ॥ (५) ॥ * ॥ अश्विन्या अपत्ये । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।१२०) ॥ (६) ॥ * ॥ 'तावुभाविति द्वित्वादिष्टत्वा-देकवचनाभावः-' इति स्वामी । अयं च प्रायोवादः । 'देव्यां तस्यामजायेतां नासत्यो दस एव च' इति मार्कण्डेयात् । 'नासत्यौ' इति 'दस्यौ' चैकवाचकस्योभयोः प्रयोगो गौणः । षट् 'अश्विनो.' ।

स्त्रियां बहुष्वप्सरसः स्वर्गेश्या उर्वशीमुखाः ।

घृताची मेनका रम्भा उर्वशी च तिलोत्तमा [२२]

सुकेशो मञ्जुघोषाद्याः कथ्यन्तेऽप्सरसो बुधैः [२३]

अप्सरसः (स्त्री०, नि० ब० व०), 'उर्वशी आदि स्वर्गकी वेश्याओं' का १ नाम है ।

[घृताची, मेनका, रम्भा, उर्वशी, तिलोत्तमा, सुकेशी, मञ्जुघोषा (६ स्त्री), इत्यादि स्वर्गकी 'अप्सराओंके' विशेष नाम हैं] ।

स्त्रियामिति ॥ अद्भ्यः सरन्ति । सरतेरमुन् (उ० ४।२।३७) ॥ (१) ॥ * ॥ 'बहुषु' इति प्रायोवादः । 'अनचि च' (८।४।४७) इति सूत्रे 'अप्सराः' इति भाष्य-प्रयोगात् । 'स्त्रियां बहुष्वप्सरसः स्यादेकत्वेऽप्सरा अपि' इति शब्दार्णवाच्च—अस्य शुभंयाशब्दवद्रूपम्—इति मुकुटोक्तं चिन्त्यम् । अप्सरःशब्दस्य सान्तत्वात् ॥ * ॥ स्वः स्वर्गस्य वेश्याः ॥ (२) ॥ * ॥ उरुन्महतोऽनुते व्याप्नोति वशीकरोतीति यावत् । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । संज्ञा-पूर्वकस्य विधेरनित्यत्वान्न वृद्धिः । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) को वा । उरु अश्नातीति वा ॥ (३) ॥ * ॥ मुखशब्देनाद्यर्थेन रम्भा-मेनका-घृताची-तिलोत्तमादीनां ग्रहणम् । एकम् 'उर्वश्यादेः' ।

हाहा हूहृश्चैवमाद्या गन्धर्वास्त्रिदिवौकसाम् ॥ ५२ ॥

हाहाः, हूहृः (२ पु), इत्यादि 'देवताओंके यहाँ गाने-वाले गन्धर्व' हैं । (आदि शब्दसे 'चित्ररथ, विश्वावसु...' का संग्रह है) ।

हाहेति ॥ अव्युत्पत्तिपक्षे 'आतो धातोः' (६।४।१४०) इत्यस्याप्राप्तेः शसि हाहान्, 'ओः सुपि' (६।४।८३) इत्यस्याप्राप्तेर्हूहन्, इत्यादि । यत्तु—'आतो धातोः' (६।४।१४०) इति योगविभागादाकारलोपः—इति मुकुटेनोक्तम् । तच्चिन्त्यम् । निर्णीतरूपस्य योगविभागेन निर्वहस्यानौचित्यात् । अप्रयुक्तस्य तेन साधनस्यानुचितत्वात् । हा इति

शोकव्यञ्जकशब्दं जहाति । 'ओहाक् त्यागे' (जु० प० अ०) । विच् (३।२।७४) । शसि हाहः । हू इति ह्वय-ति । ह्वेजः (भ्वा० उ० अ०) क्विप् (३।२।७८) । 'वचिस्वपि—' (६।१।१५) इति संप्रसारणम् । 'हलः' (६।४।२) इति दीर्घः । बाहुलकाद्वाप्रत्यये तु (हाहाः) व्युत्पन्नोऽधातुश्च । एवं इप्रत्यये हूहरपि बोध्यः । हाहाः सान्तो-ऽपि । 'गन्धर्वो वीतिहाहसोः' इति संसारावर्तति । 'गन्धर्वो हाहसि प्रोक्तः' इति रत्नकोषाच्च । भोजस्तु हहाहृहृशब्दयोरव्ययत्वमाह । 'हहाः' इत्यादिह्रस्वः । 'हूहृः' इत्युभयह्रस्वश्च । 'हंसो हहाहृहृ च द्वौ वृषणश्च तुम्बुरुः' इति शब्दार्णवात् । 'गीतमाधुर्यसंपन्नौ विख्यातौ च हहाहृहृ' इति व्यासोक्तेश्च ॥ * ॥ गन्धं सौरभमवर्तति । 'अर्व गतो' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । शकन्ध्वादिः (वा० ६।१।९४) । ['गन्धर्वस्तु नभश्चरे । पुंस्कोकिले गायने च मृगभेदे तुरंगमे । अन्तराभवदेहे च' इति हैमः ३।७३५-३६] ॥ * ॥ प्रजावणि (५।४।३८) दीर्घादिर-प्ययम् । 'अपि गन्धर्वगान्धर्वदिव्यगायनगातवः' इति शब्दार्णवात् ॥ (१) ॥ * ॥ आद्येन तुम्बुरु-विश्वावसु-चित्ररथादीनां संग्रहः । 'देवगायकानाम्' एकम् ।

अग्निर्वैश्वानरो वह्निर्वीतिहोत्रो धनंजयः ।

कृपीटयोनिर्ज्वलनो जातवेदास्तनूनपात् ॥ ५३ ॥

बर्हिः शुष्मा कृष्णवर्त्मा शोचिष्केश उपबुधः ।

आश्रयाशो बृहद्भानुः कृशानुः पावकोऽनलः ॥ ५४ ॥

लोहिताश्वो वायुसखः शिखावानाशुशुक्षणिः ।

हिरण्वरेता हुतभुग् दहनो हव्यवाहनः ॥ ५५ ॥

सप्तार्चिर्दमुनाः शुक्रश्चित्रभानुर्विभावसुः ।

शुचिरपिप्तम्

अग्निः, वैश्वानरः, वह्निः, वीतिहोत्रः, धनंजयः, कृपीट-योनिः, ज्वलनः, जातवेदाः (= जातवेदस्), तनूनपात्, बर्हिः (= बर्हिस्), शुष्मा (= शुष्मन्), कृष्णवर्त्मा (= कृष्णव-र्त्मन्), शोचिष्केशः, उपबुधः, आश्रयाशः, बृहद्भानुः, कृशानुः, पावकः, अनलः, रोहिताश्वः, वायुसखः, शिखावान्

१. गत्यर्थकः 'अर्व'धातुः पवर्गीयान्तः, दन्त्योष्ठयान्त-स्तु हिंसार्थक इत्यवधेयम् ।

२. 'हाहादयस्तु गन्धर्वा गान्धर्वा देवगायनाः' इति अभि० चि० (२।९७) वचनाच्चेति । "हाहाहृहृरिति पुल्लिङ्गमेकमखण्डं नामेत्येके । 'गन्धर्वौ च हाहाहृहृरिति लक्ष्यम् । अव्ययावित्येके, यद्वाचस्पतिः—'हंसो हाहाहृहृ च द्वौ विषणाश्च तुम्बुरुः ।' इति ।" इति हेमचन्द्रः (अभि० चि० स्वोप० २।९७ 'हाहा'शब्दव्याख्याने) ।

(= शिखावत्), आशुशुचिः, हिरण्यरेताः (=हिरण्यरेतस्), हुतभुक् (=हुतभुज्), दहनः, हव्यवाहनः, ससाचिः (=ससाचिप्), दमुनाः (=दमुनस्), शुक्रः, चित्रभानुः, विभावसुः, शुचिः (३३ पु), अप्पित्तम् (न) । 'अग्नि' के ३४ नाम हैं ।

अग्निरिति ॥ अङ्गति । 'अग्नि गतौ' (भा० प० से०) । अङ्गेर्नलोपश्च (उ० ४।५०) इति निर्नलोपश्च । ['अग्नि वैश्वानरेऽपि स्याच्चित्रकाख्यौषधी पुमान्' इति मेदिनी ८२।१] ॥ (१) ॥ * ॥ विश्वे नरा अस्य । 'नरे संज्ञायाम्' (६।३।१२९) इति विश्वशब्दस्य दीर्घः । विश्वानरस्यापत्यम् । ऋष्यण् (४।१।११४) । यत्तु—विदादित्वात् (४।१।१०४) अञ् । बहुत्वे च 'यजोश्च' (२।४।६४) इति लुक् । विश्वानराः—इति मुकुटः । तत्र : 'विश्वे वैश्वानरा उत' [ऋक्० ८।३।१४] इत्यत्र लुकोऽदर्शनात् । 'वैश्वानराय मीढुषे' [ऋक्० ४।५।१] इत्यादावन्तोदात्तदर्शनाच्च । ऋषिभ्यो गोत्रापत्येऽङो विहितत्वेनानन्तरापत्ये प्रसक्त्यभावाच्च । एतेन विदादित्वात् (४।१।१०४) अञ्—इति वदन् ॥ स्वाम्यपि प्रत्युक्तः ॥ (२) ॥ * ॥ वहति हव्यम् । 'वहिश्चि-श्रुयुद्राहात्वरिभ्यो निन्' (उ० ४।५।१) इति निः । निच्च । ['वहिर्वैश्वानरेऽपि स्याच्चित्रकाख्यौषधे पुमान्' इति मेदिनी ८४।१९] ॥ (३) ॥ * ॥ 'वी गतिप्रजननकान्त्यसनखादनेपु' (अ० प० अ०) । कर्मणि क्तिन् (३।३।१४) । वीतिर्भक्ष्यं पुरोडाशादिर्हृत्यतेऽस्मिन् । 'हु दानादनयोः' (जु० प० से०) । 'हुयामा-' (उ० ४।१।६८) इति त्रन् । वीतिरश्चो होत्रं हवनमस्येति वा । ['वीतिहोत्रोऽनलेऽङ्गे च' इति मेदिनी १४४।२९७] ॥ (४) ॥ धनं जयति । 'संज्ञायां भृतृ-' (३।२।४६) इति खच् । ['धनं जयः सर्पभेदे ककुभे देहमास्ते । पाथेऽङ्गौ' इति हैमः ४।२३१] ॥ (५) ॥ * ॥ कृपीटस्य जलस्य योनिः । 'कृपीटमुदरे जले' इति रत्नकोषात् । 'अग्नेरापः' इति श्रुतेः । कृपीटं योनिरस्येति वा । अङ्गचोऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रम्' इति मनुः [१।३।२१] ॥ (६) ॥ * ॥ ज्वलति । 'जुचङ्कम्य-' (३।२।१५०) इति युच् ॥ (७) ॥ * ॥ विद्यते लभ्यते । 'विद्लृ लाभे' (तु० उ० अ०) । असुन् (उ० ४।१।८९) जातं वेदो धनं यस्मात् । जाते जाते विद्यते इति वा । 'विद सत्तायाम्' (दि० आ० अ०) । जातं वेत्ति वेदयते वा । 'विद चेतनादौ' [विद ज्ञाने, (अ० प० से०), विद विचारणे (रु० आ० अ०), विद चेतनाख्यानविकासेषु (तु० आ० से०)] । असुन् (उ० ४।१।८९) ॥ (८) ॥ * ॥ तनू शरीरं न पातयति । 'नभ्राण्पात्-' (६।३।७५) इति निपातितः । तनूनपाती । 'तनूनपातमुपस्य निसाते' इति मंत्रः ॥ * ॥ तनू स्वं स्वरूपं न पाति न रक्षति [इन्धनसमाप्तौ] आशुविनाशित्वाद् इति 'तनूनपात्' शत्रन्तः । 'उगिदचाम्-' (७।१।७०) इति नुमि तनूनपात्, तनूनपातौ, तनूनपान्तः इति वा ॥ * ॥ तन्वा ऊनं कृशं पाति । तनूनयं घृतादि, तदस्ति ।

'अदोऽनन्ते' (३।२।६८) इति विद् । तनूनपादौ, तनूनपादः इति वा ॥ (९) ॥ * ॥ वृंहति । 'वृहि वृद्धौ' (भा० प० से०) । 'वृहेर्नलोपश्च' (उ० २।१०९) इति इस् । पुल्लिङ्गोऽयम् । 'वहिकतो वृहद्भानुः' इत्यमरमालापुंस्काण्डे पाठात् ॥ (१०) ॥ * ॥ 'शुक्रो वैश्वानरो वह्निर्वहिः शुष्मा तनूनपात्' इति शब्दार्णवात् 'वह्निः शुष्मा' इति व्यस्तं समस्तं नाम इति कश्चित् । तत्र रामस्तपक्षे वह्निः कुशः शुष्म बलमस्येति विग्रहः । वह्निः सान्तः ['वह्निः पुंसि हुताशने । न स्त्री कुशे' इति मेदिनी १७२।३६] । वह्निरिदन्तः । 'शुष्मा' इति नान्तः पृथग्—इत्यन्यः ॥ * ॥ शुष्यत्यनेनेति शुष्मा । 'शुष शोषणे' (दि० प० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (३।२।७५) इति मनिन् । संज्ञापूर्वकत्वान्न गुणः ॥ * ॥ शुष्यति जलम् । शुषेरन्तर्भावितण्यर्थात् 'अविसिविनिशुषिभ्यः कित्' (उ० १।१४५) इति मनिप्रत्यये 'शुष्मः' अदन्तोऽपि ॥ (११) ॥ * ॥ कृष्णो धूमो वर्त्मस्य । नान्तः । ['कृष्णवर्त्मा विधुतुदे । दुराचारे हुताशे च' इति हैमः ४।१७५-७६] ॥ (१२) ॥ * ॥ शोचीपि ज्वालाः केशा इवास्य । 'नित्यं समासेऽनुत्तरपदस्थस्य' (८।३।४५) इति पत्वम् ॥ (१३) ॥ * ॥ 'उषः प्रभाते संध्यायाश्च' इति विश्वः [१७६।३६] । उषः संध्यायां बुध्यते प्रकाशते । इगुपधत्वात् (३।१।१३५) कः । 'अहरादीनां पत्यादिषु वा रेफः-' (वा० ८।२।७०) । स च व्यवस्थितविभाषयेह नित्यम् ॥ (१४) ॥ * ॥ आश्रयमाधारमश्नाति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । ['आश्रयाशः पुमान्वह्नी त्रिषु चाश्रयनाशके' इति मेदिनी १६४।३२] ॥ * ॥ 'आशयाशः' इति पाठान्तरम् । आशेस्तेऽनेत्याशयः । 'एरच्' (३।३।५६) । तमश्नाति ॥ (१५) ॥ * ॥ वृहन्तो भानवोऽस्येति ॥ (१६) ॥ * ॥ 'कुश तनूकरणे' (दि० प० से०) । कृश्यति 'ऋतन्यज्जि-' (उ० ४।२) इत्यानुक् ॥ (१७) ॥ * ॥ पुनाति । पूज पवने' (अ० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । [पावकोऽङ्गौ सदाचारे वह्निमन्थे च चित्रके । भल्लातके विडङ्गे च शोधयितृनरेऽपि च ॥' इति हैमः ३।६२-६३] ॥ (१८) ॥ * ॥ अनित्यनेन । वृषादित्वात् (उ० १।१०६) फलच् । 'अनलो वसुभेदेऽङ्गौ' [इति मेदिनी १४९।५७] । ['अनलोऽनिले । वसुदेवे वसौ वह्नी' इति हैमः १००।६५८] ॥ (१९) ॥ * ॥ लोहिता अश्वा यस्य । 'वरुणस्त्वसितानश्वाङ्कुवेरः कुमुदोऽगमान् । हुताशनः किशुगोऽश्वो वाहनमस्येति वा । 'लोहिताश्वाश्चित्रभानौ हरिश्चन्द्रनृपात्मजे' इति मेदिनी १६२।६३] ॥ (२०) ॥ * ॥ वायोः सखा । 'राजाहः सखिभ्यष्टच्' (५।४।९१) ॥ * ॥ वायुः सखाऽस्येति (वायुसखा) वा । अस्मिन्पक्षे टजभावात् 'अनङ् सौ' (७।१।९३) इत्यनङ् ॥ (२१) ॥ * ॥ शिखाः सन्त्यस्य । मनुप् (५।२।९४) ॥ * ॥ व्रीह्यादित्वात् (५।

२।११६) इति प्रत्यये 'शिखी' अपि । 'शिखी वल्ली बली-
वर्दे शरे केतुग्रहे द्रुमे । मयूरे कुक्कुटे पुंसि शिखावत्यन्यलि-
ङ्गकः ॥' [इति मेदिनी १३।४२] ॥ (२२) ॥ * ॥ (आ-
शोष्टुमिच्छति) आङ्पूर्वाच्छुष्यतेः (दि० प० अ०) सन्त-
न्तात् 'आङि शुषेः सनश्छन्दसि' (उ० २।१०६) इत्य-
निः । छान्दसानामपि क्वचिद्भाषायां प्रयोगः । 'अध्वर्युकृतु-'
(२।४।४) इति ज्ञापकात् 'आशु शीघ्रं आशु व्रीहिं वा
शु क्षणोति । 'क्षगु हिंसायाम्' (त० उ० से०) । इति (उ०
४।११८) । शु इति पूजार्थमव्ययम् ॥ (२३) ॥ * ॥ हिर-
ण्यं रेतोऽस्य । सान्तः । 'हिरण्यरेताः पुंसि स्याद्दिवाकर-
हविर्भुजोः [इति मेदिनी १७।५।६९] ॥ (२४) ॥ * ॥
इवं भुङ्क्ते । क्तिप् (३।२।१७८) । जान्तः ॥ (२५) ॥ * ॥
दहति । ल्युः (३।१।१३४) ['दहनश्चित्रके भत्तातकेऽनी
दुष्टचेष्टिते' इति मेदिनी ८८।७५] ॥ (२६) ॥ * ॥ हव्यं
वाहयति । ण्यन्ताद्देः (भ्वा० उ० अ०) ल्युः (३।१।१३४) ।
यत्तु स्वामी—'हव्यं वाहयति' इति विगृह्य 'हव्यपुरीषपुरी-
ष्येषु ज्युट्' (३।२।६५)—इत्याह । तन्न । उदाहृतपाठ-
स्यानुपलम्भात् । 'कव्यपुरीषपुरीष्येषु' इति पाठस्योपल-
म्भात् । 'वहश्च' (३।२।६४) इत्यनुवृत्तेर्ण्यन्तादसंभवाच्च ।
मुकुटोऽपि—'वाहयति' इति विगृह्य 'हव्येऽनन्तः पादम्' (३।
२।६६) इति बहेर्ज्युट्—इत्याह । तदपि न । ज्युट्छान्द-
सत्वात् । 'वहश्च' (३।२।६४) इत्यनुवृत्तेर्ण्यन्तादसंभवाच्च ॥
(२७) ॥ * ॥ सप्तार्चिषो यस्य । काली-कराली-मनोजवा-
सुलोहिता-सुधूम्रवर्णा-स्फुलिङ्गिनी-विश्वदासाख्याः सप्त वल्ले-
जिह्वाः । ['सप्तार्चिः पावके पुंसि कूरचक्षुषि च त्रिषु' इति
मेदिनी १७।४।६५] ॥ (२८) ॥ * ॥ 'दमु उपशमे' (दि०
प० से०) । अन्तर्भावितण्यर्थाद् 'दमेरुनसिः' (उ० ४।२।
३५) । दाम्यति । दमुनाः, दमुनसौ ॥ * ॥ दीर्घमध्योऽपि ।
'दमुना दमुनाः प्राचीनवर्हिः शुचिर्बहिषौ' इति नामनिधाना-
त् ॥ (२९) ॥ * ॥ शोचयति । 'ऋज्जेन्द्र-' (उ० २।२८)
इति निपातितः । शुक्रं रेतोऽस्यास्तीति वा । अर्शआद्यच् (५।
२।१२७) । शुक्लवर्णत्वादिति वा । रलयोरेकत्वम् ['शुक्रः
स्याद्भागवे ज्येष्ठमासे वैश्वानरे पुमान् । रेतोऽक्षरुग्भिदोः
क्लीबम्' इति मेदिनी १२९।९२-९३] ॥ (३०) ॥ * ॥
चित्रा भानवोऽस्य । क्षुभ्नादिः (८।४।३९) । ['चित्रभानुः
पुमान्वैश्वानरे चाहस्करेऽपि च' इति मेदिनी ९६।८७] ॥
(३१) ॥ * ॥ विभा प्रभा वसु धनं यस्य । ['विभावसुस्तु
भास्करे । हुताशने हारभेदे चन्द्रे' इति हैमः ४।३४६] ॥
(३२) ॥ * ॥ शुचिं पवित्रं करोति शुचयति । 'तत्करोति-'
(वा० ३।१।२६) इति ण्यन्ताद् 'अच इः' (उ० ४।१।३९) ।
यद्वा,—शोचति । अन्तर्भावितण्यर्थाच्छ्लुचेः (भ्वा० प० से०)
'इगुपधात्-' (उ० ४।१।२०) इतीन् । ['शुचिर्गीर्माग्नि-
शृङ्गारेष्वापाठे शुद्धमन्त्रिणि । ज्येष्ठे च पुंसि धवले शुद्धेऽनु-

पहते त्रिषु ।' इति मेदिनी २८।११] ॥ (३३) ॥ * ॥ अपां
पित्तमिव । दाहकत्वात् ॥ (३४) ॥ * ॥ चतुस्त्रिंशत् 'अग्नेः' ।

और्वस्तु वाडवो वडवानलः ॥ ५६ ॥

और्वः, वाडवः, वडवानलः (३ पु), 'वडवानल' के ३
नाम हैं ।

और्व इति ॥ उर्वस्य मुनेरपत्यम् । यत्तु विदाद्यञ् (४।
१।१०४) बहुत्वे 'यजजोश्च' (२।४।६४) इति लुकि उर्वाः—
इति मुकुटः । तन्न । 'अनन्तरापत्येऽजोऽसंभवात् । तस्मादप्यण्
(४।१।११४) ॥ (१) ॥ * ॥ वडवायां भवः । 'तत्र भवः'
(४।३।५३) इत्यण् । 'वाडवं करणे स्त्रीणां घोटकौधे नपुं-
सकम् । पाताले न स्त्रियां पुंसि ब्राह्मणे वडवानले ॥' [इति
मेदिनी १६।१।५०] ॥ (२) ॥ * ॥ वडवाया अनलः । आ-
धाराधेयभाव एव संबन्धत्वेन षष्ठ्यर्थः ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'वाडवाग्नेः' ।

वहेर्द्वयोर्ज्वालकीलावर्चिर्हेतिः शिखा स्त्रियाम् ।

ज्वालः, कीलः (२ पु स्त्री), अर्चिः (= अर्चिप्), हेतिः,
शिखा (३ स्त्री), 'आगकी लपट' के ५ नाम हैं ।

वहेरिति ॥ 'वह्ने' इति प्रायोपादः । 'हेतिः स्यादा-
युधज्वालासूर्यतेजःसु रोषिति' इति [मेदिनी ५९।७६] दश-
नात् । ज्वलति । 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः' (३।१।१४०)
॥ * ॥ स्त्रियां टाप् (४।१।४) ॥ (१) ॥ * ॥ 'कील बन्धे'
[बन्धने] (भ्वा० प० से०) । कीलति । 'इगुपध-' (३।१
१३५) इति कः ॥ * ॥ स्त्रियां टाप् (४।१।४) [कीलोऽ-
ग्नितेजसि । कूर्परस्तम्भयोः शङ्को कोला रतहतावपि'
इति हैमः २।४९१-९२] (२) ॥ * ॥ अर्चयते । 'अच
पूजयाम्' (भ्वा० प० से०, चु० उ० अ०) 'अर्चिशुवि
हुसृपिच्छादिच्छदिभ्य इतिः' (उ० २।१०८) । अर्चि
सान्तः ॥ * ॥ इति (उ० ४।१।१८) त्विदन्तोऽपि । 'अग्ने-
भ्रजिन्ते अर्चयः' इति श्रुतेः [ऋक् ० १।४।१] ॥ * ॥ 'स्त्रि-
याम्' इति अर्चिरादिभिः संबध्यते । तत्रात्रिषः 'ज्वालाभा-
सोर्नपुंम्यर्चिः' [अ० ३।३।२३०] इति क्लीबत्वमपि वक्ष्यते ।
['अर्चिर्मयूखशिखयोः' इति हैमः २।५८८, विश्वश्च १७७।
३८] ॥ (३) ॥ * ॥ हिनोति, हन्ति वा । 'हि गतौ' (स्वा०

१. 'च्यवन' मुनेर्मनुपुत्र्यामारुण्याम् 'ऊर्व' नामा ऋषिः
मातुरूहं विदायौत्पन्नः (महाभा० आदि० ६६।४६) ;
अनेन स्वकोपानलं समुद्रे वडवानलरूपेण तत्याज (महाभा०
आदि० १७९।२१), इति ज्ञेयम् । वाचस्पत्ये च 'और्व'-
शब्दनिर्वचने कथेयमुक्तेति तत्रैव द्रष्टव्या (१५८२) ।

२. उर्वशब्दस्य विदादिगणे पाठात् मुकुटोक्तिः सम्य-
गेव भाति ।

प० अ०) । 'ऊतिपूति-' (३।३।१७) इत्यादिना क्तिन्ततो निपातितः । ['हेतिज्वालास्त्रसूर्याणुषु' इति हैमः २।२।१५] ॥ (४) ॥ * ॥ शीङः [शीङ् स्वप्ने, अ० आ० से०] कि-द्वस्त्रश्च' (उ० ५।२४) इति खः । 'शिखा' ज्वालावह्नि-डालाङ्गलव्यग्रमात्रके [चूडामात्रे शिखायां च ज्वालायां प्रप-देऽपि च ॥ ' इति मेदिनी २०।६-७] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'ज्वालायाः' ।

त्रिषु स्फुलिङ्गोऽग्निः कणः

स्फुलिङ्गः, अग्निः कणः (२ त्रि), 'चिनगारी' के २ नाम हैं ।

त्रिष्विति ॥ 'स्फु' इत्यनुकरणशब्दः । स्फुना फूत्कारेण लिङ्गति । 'लिग्नि गतौ' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।२४) ॥ * ॥ स्फुलिङ्गा जातावपि । अजादित्वाद्वाप् [४।१।४] ॥ (१) ॥ * ॥ अग्नेः कणः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अग्निः कणस्य' ।

संतापः संज्वरः समौ ॥ ५७ ॥

उल्का स्यान्निर्गतज्वाला भूतिर्भसितभस्मनी [२४]

क्षारो रक्षा च दावस्तु दवो वनहुताशनः [२५]

संतापः, संज्वरः (२ पु), 'अग्निके ताप' के २ नाम हैं ।

[उल्का (स्त्री), 'निकली हुई ज्वाला' अर्थात् 'तारा दूटने या लुक्' का १ नाम है । भूतिः (पु स्त्री), भसितम्, भस्म (= भस्मन् । २ न), क्षारः (पु), रक्षा (स्त्री), 'राख' के ५ नाम हैं । दावः, दवः, वनहुताशनः (३ पु), 'दावाग्नि' के ३ नाम हैं] ।

संताप इति ॥ संतापयति । 'तप संतापे' (भ्वा० प० अ०) ॥ (१) ॥ * ॥ 'ज्वर रोगे' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तौ । संज्वरयति । पचाद्यच् (३।१।२४) ॥ (२) ॥ * ॥ यत्तु-संतापनं संतापः । घञ् (३।३।१८) । संज्वरयति संज्वरः । अच् (३।१।२४) — इति मुकुटोक्तम् । तत्र । वैषम्ये प्र-माणाभावात् । भावकर्त्रभिधायिनोः समानार्थकत्वाभावात् । समौ समानार्थकौ समलिङ्गौ । द्वे 'संतापस्य' ।

धर्मराजः पितृपतिः समवर्ती परेतराट् ।

कृतान्तो यमुनाभ्राता शमनो यमराज्यमः ॥ ५८ ॥

कालो दण्डधरः श्राद्धदेवो वैवस्वतोऽन्तकः ।

धर्मराजः, पितृपतिः, समवर्ती (= समवर्तिन्), परेतराट् (= परेतराज्), कृतान्तः, यमुनाभ्राता (= यमुनाभ्रातृ), शमनः, यमराट् (= यमराज्), यमः, कालः, दण्डधरः, श्राद्ध-देवः, वैवस्वतः, अन्तकः (१४ पु), 'यमराज' के १४ नाम हैं ।

धर्मराज इति ॥ धर्मस्य राजा । 'राजाहः-' (५।४।११) इति टच् ॥ (१) ॥ * ॥ पितृणां पतिः (२) ॥ * ॥ समं धर्तुं शीलमस्य । 'सुप्यजातौ-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥

१. 'शाखावह्नि-' इति पा० ।

(३) ॥ * ॥ परेतेषु मृतेषु राजते । 'सत्सूद्विष-' (३।२।६१) इति क्तिप् । जान्तः ॥ (४) ॥ * ॥ कृतोऽन्तो विनाशो येन ।

['कृतान्तो यमसिद्धान्तदैवाकुशलकर्मसु' इति मेदिनी ६२. १०६] (५) ॥ * ॥ यमुनाया भ्राता ॥ (६) ॥ * ॥ शम-

यति । ल्युः (३।१।२४) । ['शमनं शान्तिवधयोः । शमनः श्राद्धदैवते' इति विश्वः ८७।२८, मेदिनी च ९३।३७] ॥

(७) ॥ * ॥ यमेन संयमेन राजते । क्तिप् (३।२।६१) जान्तः ॥

(८) ॥ * ॥ यमयति । अच् (३।१।२४) । 'यमो दण्डधरे

व्वाङ्क्षे संयमे यमजेऽपि च । [शरीरसाधनापेक्षानित्यकर्मणि

चेप्यते ॥] इति विश्वः [११०।५] ॥ (९) ॥ * ॥ —

कलयत्यायुः । 'कल संख्याने' (चु० उ० से०) पचाद्यञन्तात्

(३।१।२४) प्रजाद्यप् (५।४।३८) — इति मुकुटः । तत्र ।

कलेर्मित्वाभावात् । प्रजाद्यणि रूपद्वयप्रसङ्गाच्च । एतेन

स्वाम्यपि परास्तः । तस्मात् 'कलयति' इति विग्रह उचितः ।

कालवर्णत्वाद्वा । ['कालो मृतौ महाकाले समये यमकृष्णयोः'

इति मेदिनी १४५।७] ॥ (१०) ॥ * ॥ दण्डस्य धरः ।

दण्डं धरतीति विग्रहे 'कर्मण्यण्' (३।२।१) इत्यणि 'दण्ड-

धारः' अपि । ['दण्डधारो यमे राज्ञि' इति हैमः ४।

२६४] ॥ (११) ॥ * ॥ श्राद्धस्य देवः अंगभाक्त्वात्, पितृ-

पतित्वाद्वा ॥ (१२) ॥ * ॥ विवस्वतोऽपत्यम् । 'तस्याप-

त्यम्' (४।१।९२) इत्यण् ॥ (१३) ॥ * ॥ अन्तं करोति =

अन्तयति । 'तत्करोति-' (वा० ३।१।२६) इति ण्यन्ताद्

ण्वल् (३।१।२३) ॥ (१४) ॥ * ॥ चतुर्दश 'यमस्य' ।

राक्षसः कौणपः क्रव्यात् क्रव्यादोऽस्त्रप आशरः ॥ ५९ ॥

रात्रिचरो रात्रिचरः कर्बुरो निकषात्मजः ।

यातुधानः पुण्यजनो नैर्ऋतो यातुरक्षसो ॥ ६० ॥

राक्षसः, कौणपः, क्रव्यात् (= क्रव्याद्), क्रव्यादः, अस्त्रपः,

आशरः, रात्रिचरः, रात्रिचरः, कर्बुरः, निकषात्मजः, यातुधानः,

पुण्यजनः, नैर्ऋतः (१३ पु), यातु, रक्षः (—रक्षस् । २ न),

'राक्षस' के १५ नाम हैं ।

राक्षस इति ॥ रक्षत्यस्मात् । 'रक्ष पालने' (भ्वा०

प० से०) असुन् (उ० ४।१।८९) प्रजाद्यणि (५।४।३८)

राक्षसः । 'स्वाधिकाः प्रकृतितो लिङ्गवचनान्यतिवर्तन्तेऽपि'

(प० ५।३।६८) इति पुंस्त्वम् । ['राक्षसो यातुधाने स्या-

च्चण्डायां राक्षसो स्मृता' इति मेदिनी १७२।३२] ॥

(१) ॥ * ॥ कुणपं शवं भक्षयितुं शीलमस्य । 'शीलम्'

(४।४।६१) इत्यण् । कोणं पाति । 'आतः-' (३।२।३)

इति कः । कोणपस्य निर्ऋतेरयम्-कौणपः । 'तस्येदम्'

(४।३।२०) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ ब्रव्यमाममांसमस्ति ।

'क्रव्ये च' (३।२।६९) इति विट् । 'अदोऽनन्ने' (३।२।६८)

१. वस्तुतस्तु असत्यपि मित्वेऽदन्ततयोपधावृद्धय-

प्राप्त्या मुकुटाक्तं मन्त्रेण ।

इत्येव सिद्धेऽण् (३।२।१) बाधनार्थमिदम् । तेनाममांसभक्षके
'क्रव्यादः' इति न भवत्येव । ['क्रव्यान्मांसाशिरक्षसोः' इति
हैमः २।२२७] ॥ (३) ॥ * ॥ कृतं छिन्नं तदेव पुनर्विशे-
पतः कृतं पक्वं च भुङ्क्ते इति क्रव्यादः । 'कृतविकृतपक्व-
शब्दस्य पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) क्रव्यादेशः' (३।२-
६९) इति काशिका । शब्दार्णवेऽपि कृदध्याये—'सदान्ना-
दकणादौ च स्यात्क्रव्यादाममांसभुक् । क्रव्यादः कृतविकृत-
पक्वमांसभुगुच्यते' इत्युक्तेः । तस्माद्योगार्थस्य व्यवस्थितत्वे-
ऽपि गौण्या उभयोः सामान्येन प्रयोगः ॥ (४) ॥ * ॥ अस्त्रं
रक्तं पिवति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । न तु
टक् (३।२।८) 'पिवतेः सुराशीध्वोः' (वा० ३।२।८) इति
वचनात् । दन्त्यसवान् । ['अस्त्रपा तु जलौकायां डाकिन्यां
राक्षसे तु ना' इति मेदिनी १०२।१३] ॥ * ॥ न श्रपयति
क्रव्यात्त्वात् अश्रपः । पचाद्यच् (३।१।१३४) तालव्यश-
वान् ॥ (५) ॥ * ॥ आश्रुणाति । 'शृ हिंसायाम्' (कचा०
प० से०) पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ * ॥ 'आशिरः' इति
पाठे 'अशेणिच्च' (उ० १।५२) इति किरच् । 'आशिरो
धनुषः शंकुः क्रव्यादोऽस्त्रप आशिरः' इति संसारावर्तः ।
['आशिरोऽर्के राक्षसेऽर्जुनौ' इति हैमः ३।५५२] ॥ (६)
॥ * ॥ रात्रौ चरति । 'चरेष्टः' (३।२।१६) । 'रात्रेः
कृति विभाषा-' (६।३।७२) इति पक्षे मुम् ॥ (७) ॥ * ॥
॥ * ॥ कर्वुरो वर्णेन । यद्वा,—कर्वति । 'कर्व हिंसायाम्'
(भ्वा० प० से०) । 'मद्गुरादयश्च' (उ० १।४१) इति
कुरच् । ['कर्वुरं सलिले हेमिन् कर्वुरः पापरक्षसोः ।
कर्वुरा कृष्णवृन्तायां शबले पुनरन्यवत्' इति मेदिनी १३१।
१२२] ॥ * ॥ 'कर्वरः' इति पाठान्तरम् । 'नैर्ऋतः कर्वरः
क्रव्यात् कर्वुरो यातुरक्षसी' इति शब्दार्णवः । 'कृ हिंसायाम्'
(कचा० उ० से०) । कृणाति । 'कृगृशृशृचतिभ्यः ष्वरच्'
(उ० २।१२१) ॥ (९) ॥ * ॥ निकषाया आत्मजः ।
मूर्धन्यः षः ॥ (१०) ॥ * ॥ यातूनि रक्षांसि दधाति
पुष्णाति स्वजातिपोषकत्वात् । धात्रो 'बहुलमन्यत्रापि' (उ०
२।७८) इति युच् । 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति ल्युट्
वा । यातूनि यातनाः धीयन्तेऽस्मिन्निति वा । ल्युट् (३।३।
११७) । अन्तस्थादिः [यातुधानः] ॥ * ॥ जातु कदाचित्
धानं संनिधानमस्येति (जातुधानः) चवर्गादिरपि [जातुधा-
नः] ॥ (११) ॥ * ॥ विरुद्धलक्षणया पुणश्चासौ जनश्च । ['भवेत्
पुण्यजनो यक्षे राक्षसे सज्जनेऽपि च' इति विश्वः ९६।१४१,
मेदिनी च ९७।९६] ॥ (१२) ॥ * ॥ निर्ऋतेरपत्यम् ॥ (१३)
॥ * ॥ याति । 'कमिमनिजनिगाभायाहिभ्यश्च' (उ० १।
७२) इति तुः । अर्धर्चादिः (ग० २।४।३१) ॥ (१४)
॥ * ॥ रक्षन्त्यस्मात् । असुन् (उ० ४।१८९) 'भीमादयोऽ-
पादाने' (३।४।७४) ॥ (१५) ॥ * ॥ पञ्चदश 'राक्ष-
सस्य' ।

प्रचेता वरुणः पाशी यादसांपतिरप्पतिः ।

प्रचेताः (= प्रचेतस्), वरुणः, पाशी (= पाशिनः), याद-
सांपतिः, अप्पतिः (५ पु), 'वरुण' के ५ नाम हैं ।

प्रचेता इति ॥ प्रचेतयति । प्रकृष्टं चेतोऽस्येति वा ।
चित्ती संज्ञाने' (भ्वा० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) ।
'प्रचेताः पाशिनि मुनौ ना 'प्रहृष्टहृदि त्रिषु' ॥ [इति
मेदिनी १७४।५७] ॥ (१) ॥ * ॥ त्रियते वृणोति वा ।
'वृन् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'कृदृदारिभ्य उत्तन्' (उ०
३।५३) । 'वरुणस्तरुभेदेऽस्य प्रतीचीपतिर्गुर्ययोः' [इति
विश्वः ५०।३१] ॥ * ॥ युचि (उ० २।७४) 'वरणः' अपि ।
'वरं वृणन्ति तं देवा वरदश्च वराधिनाम् । धातुर्वै वरणे
प्रोक्तस्तस्मात्स वरणः स्मृतः' इति साम्बपुराणम् ॥ (२)
॥ * ॥ पाशोऽस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) । 'पाशो पाश-
धरेऽप्यतौ' इति विश्वः [९३।१०६] ॥ (३) ॥ * ॥ याद-
सांपतिः । 'तत्पुरुषे कृति-' (६।३।१४) इत्यलुक् । ['याद-
सांपतिरम्भोधौ पश्चिमाशापतावपि' इति मेदिनी ७१।
२३४] ॥ * ॥ लुकि तु 'यादःपतिः' अपि ॥ (४) ॥ * ॥
अपांपतिः ॥ * ॥ लुकि 'अप्पतिः' अपि ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च
'वरुणस्य' ।

श्वसनः स्पर्शनो वायुर्मातरिश्वा सदागतिः ॥ ६१ ॥

पृषदश्चो गन्धवहो गन्धवाहानिलाशुगाः ।

समीरः मारुतः मरुज्जगत्प्राणः समीरणः ॥ ६२ ॥

नभस्वद्वातः पवनः पवमानः प्रभञ्जनाः ।

प्रकम्पनो महावातो झंझावातः सवृष्टिकः [२६]

श्वसनः, स्पर्शनः, वायुः, मातरिश्वा (= मातरिश्वनः),
सदागतिः, पृषदश्चः, गन्धवहः, गन्धवाहः, अनिलः, आशुगाः,
समीरः, मारुतः, मरुत्, जगत्प्राणः, समीरणः, नभस्वान्
(= नभस्वत्), वातः, पवनः, पवमानः, प्रभञ्जनः (२० पु),
'हवा' के २० नाम हैं ।

[प्रकम्पनः (पु), 'आँधी' का १ नाम है । झंझावातः
(पु) 'वर्षाके सहित हवा' अर्थात् 'झपसी' का १ नाम है] ।

श्वसन इति ॥ श्वसित्यनेन । 'श्वस प्राणने' (अ० प०
से०) ल्युट् (३।३।११७) । ['श्वसनं श्वसिते पुंसि मारुते
मदनद्मे' इति मेदिनी ९३।३८] ॥ (१) ॥ * ॥ स्पृशति
'स्पृश स्पर्शने' (तु० प० अ०) । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ०
२।७८) इति युच् । 'स्पर्शनो मारुते स्पर्शदानयोः स्पृशनं
मतम्' इति विश्वः [८८।४४] ॥ (२) ॥ * ॥ वाति । 'वा

गतिगन्धनयोः' (अ० प० अ०) । 'कृवापाजि-' (उ० १। १) इत्युण् । 'आतो युक्' (७।३।३३) इति युक् ॥ (३) ॥*॥ 'मातरि' इति सप्तम्यन्तप्रतिरूपकम् । मातरि अन्तरिक्षे श्रयति संचरति । 'दुओश्चि गतिवृद्धयोः' (भ्वा० प० से०) । यद्वा- मातरि जनन्यां श्रयति वर्धते सप्तसप्तकल्पत्वात् । 'श्वन्नु- (उ० १।१५७) इति निपातनात्सप्तम्या अलुक् ॥ (४) ॥*॥ सदा गतिरस्य ['सदागति-नां कवातनिर्वाणेषु सदीश्वरे' इति मेदिनी ७०।२२३ ॥ '५) ॥*॥ पृषद् भृगभेदोऽश्वो वाहनमस्य । पृषतामम्बु-णानामश्व इवेति वा । यत्तु-पृषन्त्यम्बुकणा अश्वोऽस्य-ति मुकुटः । तत्र । बाह्यवाहकभावस्य विपरीतत्वात् ॥ (६) ॥*॥ वहति । पचाद्यच् (३।१।३४) ॥ गन्धस्य । 'हः । यत्तु-गन्धस्य वहः-इति विगृह्य 'अकारादनुपपदात् सोपपदो भवति विप्रतिषेधेन' (वा० ३।२।१) इत्यस्य प्रायिकत्वात् पचाद्यच् (३।१।३४)-इति मुकुटः । तत्र । प्रायिकत्वकल्पनाया निर्मूलत्वात् । उपपदाविवक्षायामचः (३।१।३४) सिद्धत्वाच्च ॥ (७) ॥*॥ गन्धं वहति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ['गन्धवाहो मृगेऽनिले । गन्धवाहा' तु नासायाम्' इति हैमः १३९।३५४ ॥ (८) ॥*॥ अनित्य-नेन 'सलिकत्यनि-' (उ० १।५४) इति इलच् । ['अनिलो वसुवातयोः' इति मेदिनी १४९।५७ ॥ (९) ॥*॥ आशु गच्छति । 'अन्यत्रापि-' (वा० ३।२।४८) इति डः । ['आशुगोर्जं शरे वायौ' इति हैमः ३।१।१६ ॥ (१०) ॥*॥ सम्यग् ईते गच्छति, ईरयति प्रेरयति वा । 'ईर गतौ' (अ० आ० से०) । अच् (३।१।३४) ॥ (११) ॥*॥ युचि (३।२।१४८) तु समीरणः । ['समीरणः स्यात्पवने पथिके च फणिज्जके' इति मेदिनी ५३।१११ ॥ (१५) ॥*॥ प्रियन्तेऽनेन वृद्धेन विना वा । मरुत् । 'मृप्रोरुतिः' (उ० १।९४) । ['मरुदेवे समीरे-ना ग्रन्थिपणं नपुंसकम्' इति मेदिनी ६४।१४३ ॥ (१३) ॥*॥ ततः प्रजाद्यण् (५।४।३८) ॥*॥ मरुतशब्दोऽपि बोध्यः । 'मरुतः स्पर्शनः प्राणः समीरो मारुतो मरुत्' इति विक्रमादित्यकोशात् । 'मारुतः श्वसनः प्राणः समीरो मारुतो मरुत्' इति संसारवर्ताच्च ॥ (१२) ॥ अतएव जगत्प्राणी पृथगपि । 'जगत् स्याद्विष्टपे क्लीबं वायौ ना जङ्गमे त्रिषु' इति रुद्रकोषः । 'जगदाख्या स्मृता वाते विष्टपे जङ्गमेऽपि च । जगती भुवने ख्याता छन्दोभेदे जलेऽपि च' इति विश्वः [६७।१३९] तत्र 'द्युतिगमिजुहोतीनां द्वे च' (वा० ३।२।१७८) इति त्रिविधे द्वित्वे 'गमः क्वौ' (६।४।४०) इति मलोपे तुकि जगत्, जगती ॥*॥ यदा तु 'वर्तमाने पृषद्बृहन्महज्जगच्छ-तृवच्च' (उ० २।८४) इति व्युत्पाद्यते, तदा 'उगिदचाम्-

१. 'गन्धवाहा' इति पा० ।

(७।१।७०) इति नुम् । जगत्, जगन्तौ ॥*॥ यत्तु-मुकुटः 'यदा वर्तमाने पृषद्बृहन्महज्जगच्छतृवच् इत्येतन्नास्ति'-इत्य-वोचन् । तत्र । उणादिसूत्रस्यासत्त्वे मानाभावात् । उगि-त्कार्यार्थत्वाच्च ॥*॥ एकत्वे तु जगतां प्राणः ॥ (१४) ॥*॥ नभोऽस्याश्रयत्वेनास्ति । मतुप् (५।२।९४) 'तसौ मत्वर्थे' (१।४।१९) इति भत्वादुत्वाभावः ॥ (१६) ॥*॥ वाति । 'हसिमृगिण्' (उ० ३।८६) इति तन् ॥*॥ 'तिक्तिचौ च संज्ञायाम् (३।३।१७४) इति क्तिचि 'वातिः' अपि । 'वायुर्मरुत्वाञ्चश्वसनः पवनो मरुतोऽनिलः । नभस्वा-न् क्षिपणुर्वातिः शुषिणो नघटो वहः' इति साहसाङ्कः ॥ (१७) ॥*॥ पुनाति । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७८) इति युच् [पवनं कुम्भकारस्य पाकस्थाने नपुंसकम् : निष्पावमरुतोः पुंसि' इति मेदिनी ८८।४४ ॥ (१८) ॥*॥ पवते । 'पूड्यजोः शानन्' (३।२।१२८) । 'आने मुक्' (७।२।८२) ॥ (१९) ॥*॥ प्रकृष्टं भनक्ति । 'भञ्जो आमर्दने' (स्वा० प० अ०) । युच् (उ० २।७८) ॥ (२०) ॥*॥ विशतिः 'वातस्थ' ।

प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः ॥ ६३ ॥ शरीरस्था इमे

हृदि प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभिसंस्थितः [२७]

उदानः कण्ठदेशे स्याद् व्यानः सर्वशरीरगः [२८]

प्राणः, अपानः, समानः, उदानः, व्यानः (५ प), ये ५ 'शरीरमें रहनेवाले वायु' हैं ।

[हृदयमें 'प्राण', गुदा में 'अपान', नाभिप्रदेशमें 'समान', कण्ठप्रदेशमें 'उदान' और सम्पूर्ण शरीरमें 'व्यान' (५ पु) नामक वायु रहता है] ।

प्राण इति ॥ प्रसरणेन, अपसरणेन, समन्तात्, ऊर्ध्वेन व्याप्त्या च अनित्यनेन । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ्-इति मुकुटः । अन्ये तु-प्राणयति, अपानयति, समन्ता-दानयति । आनयतेः ['अन प्राणने' (अ० प० से०) इति ण्यन्तात्] डः (वा० ३।२।१०१) अच् (३।१।३४) वा-इत्याहुः । इमे प्राणादयः शरीरस्था वायवः । तत्र 'हृदि प्राणो, गुदेऽपानः, समानो नाभिसंस्थितः । उदानः कण्ठदेशे स्याद्, व्यानः सर्वशरीरगः' ॥ अन्नप्रवेशनं सूत्राद्युत्सर्गोऽन्नविपा-चनम् । भाषणादिनिमेषादि तद्व्यापाराः क्रमादमी ॥ प्राणः इत्यत्र 'अनितेः' (८।४।१९) इति णत्वम् । 'प्राणो हन्मा-रुते बोले काव्यजीवेऽनिले बले । पुल्लिङ्गः, पूरिते वाच्य-लिङ्गः, पुंभूमि चासुषु ॥' [इति मेदिनी ४६।२१] । ['अपानं तु गुदे क्लीबं, पुंसि स्यात्तस्य मारुते' इति मेदिनी ८४।२८ । 'उदानोऽप्युदरावतं वायुभेदे गुजंगमे' इति मेदिनी ८५।

१. श्लोकोऽयं मूले प्रक्षिप्तेऽपि पठितः ।

४२ । 'समानः सत्समैकेषु त्रिषु, ना नाभिमास्ते' इति मेदिनी ९३।४६] । प्रत्येकं 'देहस्थपञ्चवायुनाम्' ।

रंहस्तरसो तु रयः स्यदः ।

जवः

रंहः (= रंहस्), तरः (= तरस् । २ न), रयः, स्यदः, जवः (३ पु), 'वेग' के ५ नाम हैं ।

रंह इति ॥ रमतेऽनेन । 'रमेर्हुक्च' (उ० ४।२१४) इत्यसुन् हुगागमश्च । रंहत्यनेन वा । 'रहि गतौ' (भ्वा० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) ॥ (१) ॥ * ॥ तरन्त्यनेन । 'तृ प्लवनतरणयोः' (भ्वा० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) ॥ (२) ॥ * ॥ रिणात्यनेन । 'री गतिरेषणयोः' (कृचा० प० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) । रयः—इति स्वामि-मुकुटौ । तन्न । करणे ल्युटो [३।३।११७] बाधकस्य सत्त्वा-त् । तस्मात् 'पुंसि—' (३।३।११८) इति घः । रयतेऽनेन वा । 'रय गतौ' (भ्वा० आ० से०) । 'पुंसि—' (३।३।११८) इति घः । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञि तु संज्ञापूर्व-कत्वाद् वृद्धचभावः ॥ (३) ॥ * ॥ स्यन्दतेऽनेन । 'स्यदो जवे' (६।४।२८) इति घञन्तो निपातितः (४) ॥ * ॥ 'जु' इति सौत्रो (३।२।१५०) धातुः [गतिवेगाथकः] । जवनम् । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । चवर्गादिः । ['जवो वेग-वति त्रिषु । पुंलिङ्गस्तु भवेद्वेगे चौण्डपुष्पे जवा स्मृता ॥' इति मेदिनी १५८।७] ॥ (५) ॥ * ॥ इति मुकुटः । वस्तुतस्तु रंहआदिष्वपि भावव्युत्पत्तिरेव न्याय्या । पञ्च 'वेगस्य' ।

अथ शीघ्रं त्वरितं लघु क्षिप्रमरं द्रुतम् ॥ ६४ ॥

सत्वरं चपलं तूर्णमविलम्बितमाशु च ।

शीघ्रम्, त्वरितम्, लघु, क्षिप्रम्, अरम्, द्रुतम्, सत्वरम्, चपलम्, तूर्णम्, अविलम्बितम्, आशु (११ न), 'शीघ्र' के ११ नाम हैं ।

अथेति ॥ रंह आदयः सवेगगतिवचनाः । शीघ्रादयस्तु धर्मवचना एव । अत एव 'शीघ्रं पचति' इति प्रयोगः, न तु 'जवं पचति' इति—इति वदन्ति । वस्तुतस्तु रंहः प्रभृतयो वे-गाख्यगुणपराः, शीघ्रादयस्तु कालाल्पत्वपराः—इति । शिङ्घ-ति व्याप्नोति । 'शिघि आघ्राणे' (भ्वा० प० से०) । 'शी-घ्रादयश्च' (?) इति रगन्तो निपातितः । ['शीघ्रं नलदे चक्राङ्गे क्लीबं द्रुतगतौ त्रिषु' इति मेदिनी १२९।९१] ॥ (१) ॥ * ॥ त्वरते स्म । 'जित्वरा संभ्रमे' (भ्वा० प०

से०) । 'गत्यर्थकर्मक—' (३।४।७२) इति कर्तरि क्तः । 'रुष्य-मत्वरसंघुषास्वनाम्' (७।२।२८) इति वेट् । ['त्वरितं वेग-तद्वतोः' इति हैमः ३।२७९] ॥ (२) ॥ * ॥ इडभावे तूर्णम् । 'ज्वरत्वर—' (६।४।२०) इत्युट् । 'रदाभ्याम्—' (८।२।४२) इति नत्वम् । 'रषाभ्याम्—' (८।४।१) इति णत्वम् ॥ (९) ॥ * ॥ 'लघि गतौ' (भ्वा० आ० से०) लङ्घते । 'लङ्घिबन्धोर्नलोपश्च' (उ० १।२९) इति कुः, नलोपश्च । '—लघि शोषणे' (भ्वा० प० से०)—इति तु मुकुटस्य प्र-मादः । ['लघुरगुरौ च मनोज्ञे निःसारे वाच्यवत्कलीबम् । शीघ्रे कृष्णागुरुणि च स्पृक्कानामौषधौ तु स्त्री ॥' इति मे-दिनी २६।५] ॥ * ॥ 'वालमूललघ्वलमङ्गुलीनां वा लो रमापद्यते' (वा० ८।२।१८) इति रत्वपक्षे 'रघु' इत्यपि । 'वरुणस्य रघुस्यदः' इति [भाष्य-] प्रयोगात् ॥ (३) ॥ * ॥ क्षिपति । 'क्षिप प्रेरणे' (तु० उ० अ०) । 'स्फायितश्चि—' (उ० २।१३) इति रक् ॥ (४) ॥ * ॥ ऋच्छति, इयति वा । 'ऋ गतौ' (भ्वा०, जु० प० अ०) । पचाद्यन् (३।१।१३४) । 'अरमङ्गे रथाङ्गस्य शीघ्रशीघ्रगयोरपि' इति शाश्वतः [५८५] । 'अलम्' इत्यव्ययस्य 'वालमूल—' (वा० ८।२।१८) इत्यादिना रेफपक्षे तु 'अरम्' इत्यव्ययमपि ।—अप् (३।३।५७) । बाहुलकात् क्लीबत्वम्—इति मुकुटस्य प्रमादः । बा-हुलकस्यागतिकगतित्वात् । अत्र तूक्तगतेः सत्त्वात् । एतेन स्वाम्युक्तिरपि परास्ता ॥ (५) ॥ * ॥ द्रवति स्म । 'द्रु गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति कर्तरि क्तः । ['अथ द्रुतं त्रिषु । शीघ्रे विलीने विद्राणे' इति मेदिनी ५५।२५] । यत्तु—भावे क्तः—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । त्वरितमित्यादावपि तथात्वप्रसङ्गात् । वैषम्ये बीजा-भावात् । एतेन 'लङ्घयते' इति कर्मव्युत्पत्तिरपि परास्ता ॥ (६) ॥ * ॥ सह त्वरया वर्तते ॥ (७) ॥ * ॥ चोपति । 'चुप मन्दायां गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'चुपेरच्चोपधायाः' (उ० १।१११) इति कलः प्रत्ययः । ['चपलः पारदे मीने चोरके प्रस्तरान्तरे । चपला कमला विद्युत्पुंश्चलीपिप्पलीषु च ॥ नपुंसकं तु शीघ्रे स्याद्वाच्यवत्तरले चले' इति मेदिनी १५१।८७-८८] ॥ (८) ॥ * ॥ विलम्बते स्म । 'लवि अवलंसने' (भ्वा० आ० से०) । अकर्मकत्वात् (३।४।७२) कर्तरि क्तः । नञ्समासः ।—भावे क्तः—इति मुकुट-स्तु पूर्ववत् ॥ (१०) ॥ * ॥ अश्नुते । 'अशू व्याप्तौ' (स्वा० आ० से०) । 'कृवापाजि—' (उ० १।१) इत्युण् । 'आशु-स्तु' ब्रीहिशीघ्रयोः [इति हैमः २।५५६] ॥ (११) ॥ * ॥ एकादश 'शीघ्रस्य' ।

१. 'रमेर्हुक्च' इत्येव सूत्रस्वरूपम्, तत्र 'अमेर्हुक्च' (उ० ४।२१३) इति पूर्वसूत्रात् हुकोऽनुवृत्त्याऽत्र 'रमेर्हुक्च' इति पाठः फलिताथकथनपर इति बोध्यम् ।

१. 'राम्युक्ता' इति शेषः ।

२. 'आशु तु' इति पा० ।

सततानारताश्रान्तसंतताविरतानिशम् ॥ ६५ ॥

नित्यानवरताजस्रमपि

सततम्, अनारतम्, अश्रान्तम्, सन्ततम्, आविरतम्, अनिशम्, नित्यम्, अनवरतम्, अजस्रम् (९ न), 'नित्य' के ९ नाम हैं ।

सततेति ॥ संतन्यते स्म । 'तनु विस्तारे' (त० उ० से०) । क्तः (३१४७२) । 'अनुदात्तोपदेश-' (६१४३७) इति नलोपः । 'समो वा हितततयोः' (वा० ६११४४) इति वा समो मलोपः ॥ (१) ॥ * ॥ पक्षे संततम् ॥ (४) ॥ * ॥ आङ्पूर्वो रमिविरामे । अविद्यमानमारतं यस्मिन् ॥ (२) ॥ * ॥ 'श्रमु तपसि खेदे च' (दि० प० से०) । भावे क्तः (३१३११४) । 'अनुनासिकस्य-' (६१४१५) इति दीर्घः । अविद्यमानं श्रान्तमत्र ॥ (३) ॥ * ॥ नास्ति विरतमस्य ॥ (५) ॥ * ॥ निशाव्यापारराहित्यमुपचारात् । नास्ति निशास्मिन् ॥ (६) ॥ * ॥ नियमेन भवम् । 'त्यब् नेध्रुवे' (वा० ४१२१०४) । ['नित्यं स्यात्संततेऽपि च । शाश्वते त्रिषु' इति मेदिनी ११५३४-३५] ॥ (७) ॥ * ॥ नास्त्यवरतं यत्र ॥ (८) ॥ * ॥ न जस्यति । 'जसु मोक्षणे' (दि० प० से०) । 'नमिकम्पि-' (३१२१६७) इति रः ॥ * ॥ सततम्, अजस्रम्, शब्दावव्यावापि नित्यपर्यायौ स्तः । 'शश्वदभीक्ष्णं नित्यं सदा सततमजस्रमिति सातत्ये' इत्यव्यय-प्रकरणे आपिशलेः ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'निरन्तरस्य' ।

अथातिशयो भरः ।

अतिवेल-भृशात्यर्थतिमात्रोद्गाढ-निर्भरम् ॥ ६६ ॥

तोष्रैकान्त-नितान्तानि गाढ-बाढ-दृढानि च ।

अतिशयः, भरः (२ पु), अतिवेलम्, भृशम्, अत्यर्थम्, अतिमात्रम्, उद्गाढम्, निर्भरम्, तीव्रम्, एकान्तम्, नितान्तम्, गाढम्, बाढम्, दृढम् (१२ न), 'अतिशय' अर्थात् अधिक के १४ नाम हैं ।

('शीघ्रम्' 'दृढम्' तक शब्दों का प्रयोग द्रव्य-वाचक न होने पर नपुंसकलिङ्ग में और द्रव्यवाचक होने पर तीनों लिङ्गों में होता है ।)

अथेति ॥ सततं क्रियान्तरैरव्यवधानम्, अतिशयस्तु पौनःपुन्यम्, इति भेदः । अतिशेते [शीङ् स्वप्ने, अ० आ० से०] । पचाद्यच् (३११३४) । यद्वा, -अतिशयनम् । 'एरच्' (३१३५६) भावे । -अतिशेतेऽभिभवत्यनेन । अतिपूर्वा-च्छीडः 'एरच्' (३१३५६) इति मुकुटः । तच्च । ल्युट्प्रस-ङ्गात् । 'भरः पूर्णता' इति स्वव्याख्यानविरोधाच्च ॥ (१) ॥ * ॥ -'भृ भर्त्सने' (कृया० प० से०) । करणे 'ऋदो-रप्' (३१३५७) -इति स्वामिमुकुटौ । तच्च । ल्युटा [३१३१७] बाधप्रसङ्गात् । भरति । 'भृ भरणे' (भ्वा० उ० अ०) । पचाद्यच् (३११३४) । यद्वा, -भरणम् । 'पुंसि-

(३१३११८) इति घः, अप् (३१३५७) वा ॥ (२) ॥ * ॥ उपसर्गान्तरनिवृत्त्यर्थ 'निर्भरः' इत्युक्तम् ॥ * ॥ अतिक्रान्तं वेलां मर्यादाम् । 'अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया' (वा० २१२१८) इति समासः ॥ (३) ॥ * ॥ भृशते । 'भृशु भृशु अधःपतने' [दि० प० से०] अन्तर्भावित्यर्थत्वात् 'इगुपध-' (३११३५) इति कः । भृशम् ॥ (४) ॥ * ॥ अर्थो निवृत्तिविषयो वा, तमतिक्रान्तम् अत्यथम् ॥ (५) ॥ * ॥ मात्रा स्तोकम्, तामतिक्रान्तम् । 'गोस्त्रियोः-' (११२४८) इति ह्रस्वः । (६) ॥ * ॥ उद्गाहते स्म । 'गाहू विलोडने' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३१४७२) ॥ (७) ॥ * ॥ निःशेषेण भरोऽत्र ॥ (८) ॥ * ॥ तीव्रति । 'तीव स्थौल्ये' (भ्वा० प० से० । दन्त्योष्ठचान्तः) । बाहुलकाद् रक् [उ० २। २८] ॥ (९) ॥ * ॥ एकोऽन्तो निश्चयोऽनेति ॥ (१०) ॥ * ॥ नितान्त्यति स्म । 'तमु काङ्क्षायाम्' (दि० प० से०) । अकर्मकत्वात् कर्तरि क्तः (३१४७२) । 'अनुनासिकस्य-' (६१४१५) इति दीर्घः ॥ (११) ॥ * ॥ गाढमुद्गाढ-वत् ॥ (१२) ॥ * ॥ 'बाहू प्रयत्ने' (भ्वा० आ० से०) । 'क्षुब्धस्वान्त-' (७।२।१८) इति निपातितम् । ['बाढं भृशप्रतिज्ञयोः' इति हैमः २।१३१] ॥ (१३) ॥ * ॥ 'दृढं दृढि वृद्धौ' (भ्वा० प० से०) । 'दृढः स्थूलबलयोः' (७। २।२७) निपातितम् । ['दृढः स्थूले भृशे शक्ते' इति विश्वः ४६।१] ॥ (१४) ॥ * ॥ चतुर्दश 'अतिशयस्य' ।

क्लीबे शीघ्राद्यसत्त्वे स्यात्त्रिष्वेषां सत्त्वगामि यत् ॥ ६७ ॥

क्लीब इति ॥ शीघ्रादिदृढपर्यन्तं क्रियाविशेषणत्वाद्व-व्ये वर्तमानं क्लीबे स्यात् । यथा शीघ्रं जुहोति, सततं भुङ्क्ते । एषां मध्ये यत् सत्त्वगामि द्रव्यगामि तत् त्रिषु वाच्य-लिङ्गम् इत्यर्थः । शीघ्रा जरा, शीघ्रो मृत्युः, शीघ्रं वयः, इत्यादि । अतिशयभरयोरसत्त्ववचनत्वेऽपि पुंस्त्वमेव । पुंलिङ्गेन निर्देशात् । 'गाढैकान्तनितान्तानि पुमानतिशयो भरः' इति रभसाच्च । 'अतिशयं पचति' इति प्रयोगस्तु क्रियावि-शेषणत्वात्कर्मत्वेन द्वितीयया । क्लीबता तु न, नियतलिङ्ग-त्वात् । शीघ्रादीनामनियतलिङ्गानां हि क्रियाविशेषणत्वे क्लीबता, न तु नियतलिङ्गानाम् । क्वचिद् 'भेद्यगामि' इति पाठः, तस्य विशेष्यगामीत्यर्थः ।

कुबेरस्यम्बकसखो यक्षराड्गुह्यकेश्वरः ।

मनुष्यधर्मा धनदो राजराजो धनाधिपः ॥ ६८ ॥

किन्नरेशो वैश्रवणः पौलस्त्यो नरवाहनः ।

यक्षैकपिङ्गैडविह-श्रीद-पुण्यजनेश्वरः ॥ ६९ ॥

कुबेरः, यम्बकसखः, यक्षराट् (= यक्षराज्), गुह्यकेश्वरः, मनुष्यधर्मा (= मनुष्यधर्मन्), धनदः, राजराजः, धनाधिपः,

१. 'भृशयति' इत्येवं पठितव्यं 'भृश' धातोर्देवादिकत्वा-च्छयनो दुर्वारत्वात् ।

किन्नरेशः, वैश्रवणः, पौलस्त्यः, नरवाहनः, यक्षः, एकपिङ्गः, ऐडविडः (ऐलविलः), श्रीदः, पुण्यजनेश्वरः (१७ पु), 'कुबेर' के १७ नाम हैं ।

कुबेर इति ॥ कुत्सितं वेरं शरीरमस्य । कुण्ठित्वात् । 'कुत्सायां विवति शब्दोऽयं शरीरं वेरमुच्यते । कुबेरः कुश-रीरत्वान्नाम्ना तेनैव सोऽङ्कितः ॥' इति वायुपुराणम् । यद्वा, कुम्बति धनम् । 'कुवि आच्छादने' (भ्वा० प० से०) । 'कुम्बेर्नलोपश्च' (उ० १।५९) इत्येकम् ॥ (१) ॥ * ॥ न्यम्बकस्य सखा । 'राजा-' (५।४।९१) इति टच् ॥ (२) ॥ * ॥ यक्षेषु राजते । 'सत्सू-' (३।२।६१) इति क्विप् ॥ (३) ॥ * ॥ गुह्यं कायति ['कै शब्दे', भ्वा० प० से०] 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । गुह्यकानामीश्वरः ॥ (४) ॥ * ॥ मनुष्यस्येव धर्म आचारः इमं श्रुत्वादिर्वास्त्य । 'धर्मादिनिच् केवलात्' (५।४।१२४) ॥ (५) ॥ * ॥ धनं दयते । 'देङ् पालने' (भ्वा० आ० अ०) । 'आतः' (३।२।४) इति कः ॥ (६) ॥ * ॥ राज्ञां यक्षाणां राजा । 'राजा-' (५।४।९१) इति टच् । 'यक्षे चन्द्रे च राजा स्यात्' इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।२५६] ॥ (७) ॥ * ॥ धनानाम-प्रियः ॥ (८) ॥ * ॥ किन्नराणामीशः (९) ॥ * ॥ विश्रवसोऽपत्यम् । शिवादिषु (४।१।११२) विश्रवसो विश्रवणरवणावादेशौ निपातितौ अण् च ॥ (१०) ॥ * ॥ पुलस्तेर्गोत्रापत्यम् । 'गर्गादिभ्यो यञ्' (४।१।१०५) । बहुत्वे 'पुलस्तयः ।—अपत्यं गोत्रं वा—इति मुकुटः । तन्न । अनन्तरापत्ये यत्रोऽसंभवात् ॥ (११) ॥ * ॥ नरो वाहनमस्य । धुम्नादित्वात् (८।४।३९) न णत्वम् ॥ (१२) ॥ * ॥ ईलक्ष्मीमक्षणोति व्याप्नोति । 'अक्ष् व्याप्ती' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । यक्ष्यते ! 'यक्ष पूजायाम्' (चु० आ० से०) । 'अकर्तरि-' (३।३।१९) इति घञ्, 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घो वा । यजति शिवम् । इज्यते लोकेन वा । बाहुलकात्सो वा ॥ (१३) ॥ * ॥ सासूयं गौरीनिरीक्षणे वामे चक्षुषि रुद्रानुनयात्पिङ्गतामगात् । अत एकं पिङ्गमस्य ॥ (१४) ॥ * ॥ इडविडोऽपत्यम् । 'तस्यापत्यम्' (४।१।९२) इत्यण् ॥ * ॥ डलयोरेकत्वस्मरणाद् 'ऐल-विडः' अपि । इलविलाया अपत्यमिति वा विग्रहः । तत्र 'अवृद्धाभ्यो नदीमानुषी-' (४।१।११३) इत्यण् । इडविलास्ति मातृत्वेनास्य । ज्योत्स्नादित्वात् (वा० ५।२।१०३) अञ् इति वा ॥ (१५) ॥ * ॥ श्रियं दयते ['देङ् प्रणिदाने', दि० आ० अ०] ददाति ['डुदाञ् दाने', जु० प० अ०] वा ॥ (१६) ॥ * ॥ पुण्यजनानामीश्वरः ॥ (१७) ॥ * ॥ सप्तदश 'कुबेरस्य' ।

अस्योद्यानं चैत्ररथम्

चैत्ररथम् (न) यह नाम कुबेर के (खेल-कूद के) उद्यान का है ।

अस्येति ॥ उद्यान्ति अस्मिन् । 'या प्रापणे' (अ० प० अ०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ * ॥ चित्ररथेन निर्वृत्तम् 'तेन निर्वृत्तम्-' (४।२।६८) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'कुबेराक्रोडस्य' ।

पुत्रा तु नलकूबरः ।

नलकूबरः (पु)—यह नाम कुबेर के पुत्र का है ।

पुत्रस्त्विति ॥ नलः कूबरो युगंधरो यस्य । त्रिकाण्ड-शेषे तु—'पुत्री तु नलकूबरी' इत्युक्तम् । तत्तु 'नासत्थौ' इति वदोपचारिकं बोध्यम् । नलकूबर-मणिग्रीवयोस्तत्पुत्रयोः पुराण-प्रसिद्धत्वात् । 'नलकूबरमणिग्रीवाविति ख्यातौ श्रियात्त्वितौ' इति भागवतम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'कुबेरपुत्रस्य' ।

कैलासः स्थानम्

कैलासः (पु)—यह नाम कुबेर के निवासस्थान का है ।

कैलास इति ॥ के जले लासो लसनमस्य । कैलासः स्फटिकः । 'हलदन्तात्-' (६।३।९) इत्यलुक् । तस्यायं कैलासः । यद्वा,—केलीनां समूहः कैलम् । 'तस्य समूहः' (४।२।३७) इत्यण् । तेन आस्थितेऽत्र । 'आस उपवेशने' (अ० आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'कुबेरस्थानस्य' ।

अलका पूः

अलका (स्त्री)—यह नाम कुबेर के नगर का है ।

अलकेति ॥ अलति भूषयति । 'अल भूषणादिषु' (भ्वा० प० से०) । 'क्वन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि' (उ० २।३२) इति क्वन् । क्षिपकादित्वात् (वा० ७।३।४५) नेत्वम् । 'अलका कुबेरपुर्यामस्त्रियां चूर्णकुन्तले' [इति मेदिनी ४।४१] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'कुबेरपुर्याः' ।

विमानं तु पुष्पकम् ॥ ७० ॥

पुष्पकम् (न)—यह नाम कुबेर के विमान का है ।

विमानमिति ॥ पुष्पयति । 'पुष्प विकसने' (दि० प० से०) । क्वन् (उ० २।३२) । पुष्पमिव वा । 'इवे प्रति-कृतौ' (५।३।९६) इति कन् । 'विमानं तु पुष्पकोऽस्त्री नगरी त्वलका प्रभा' इति शब्दार्णवात् पुंस्त्वमपि । ['पुष्पकं रीतिपुष्पे च विमाने धनदस्य च । नेत्ररोगे तथा रत्नकङ्कणे च रसाञ्जने । लोहकांस्ये मृदङ्गारशकट्यां च नपुंसकम् ॥' इति मेदिनी १०।१२३-२४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'कुबेरविमानस्य' ।

स्यात् किन्नरः किंपुरुषस्तुरङ्गवदनो मयुः ।

किन्नरः, किंपुरुषः, तुरङ्गवदनः, मयुः (४ पु), 'किन्नर' अर्थात् 'कुबेर के दूत' के ४ नाम हैं ।

१. 'यमजोदध' इति सूत्रेण यमो लुकि इत्याशयः ।

स्यादिति ॥ किञ्चित् कुत्सितो वा नरः । 'किं क्षेपे' (२।१।६४) इति समासः ॥ (१) ॥ * ॥ एवं कि-
पुरुषः । कुत्सा च कस्यचिन्नरमुखाश्रकायत्वात्, कस्यचिद-
श्वमुखनरशरीरत्वात् । 'अथ किंपुरुषो लोकभेदकिन्नरयोः
पुमान्' [इति मेदिनी १६९।५२] ॥ (२) ॥ * ॥ तुरङ्ग-
स्येव वदनमस्य ॥ (३) ॥ * ॥ मिनोति । 'डुमिञ् प्रक्षे-
पणे' (स्वा० उ० अ०) । 'भृमृशीतृ-' (उ० १।७) इत्युः ।
'मीनाति-' (६।१।५०) इत्यात्वं तु बाहुलकान्न । ['मयु-
मृगाश्वमुखयोः' इति हैमः २।३७९] ॥ (४) ॥ * ॥
चत्वारि 'किन्नरस्य' ।

निधिर्ना शेवधिः

निधिः, शेवधिः, (२ पु) 'निधिसामान्य' अर्थात् खजाना-
मात्र के ३ नाम हैं ।

निधिरिति ॥ नितरां धीयते । धाजः (जु० उ० अ०)
किः (३।३।९२) । नितरां दधाति पोषयत्यनेन । निधीयते
वा । 'धि धारणे' (तु० प० अ०) । संपदादिः (वा० ३।
३।१०८) । आगमशासनस्यानित्यत्वान्न तुक् ॥ (१) ॥ * ॥
शे कल्याणे मोहे वावधिः । 'तत्पुरुषे-' (६।३।१४) इत्य-
लुक् । यद्वा, -शेतेऽनेन शेवं सुखम् । 'इण्शीभ्यां वण्' (उ०
१।१५२) । शेवं धीयतेऽस्मिन् । धाजः ['डुधाञ् धारण-
पोषणयोः'] (जु० उ० अ०) । 'कर्मण्यधिकरणे च' (३।३।
९३) इति किः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सामान्यनिधेः' ।

भेदाः पद्मशङ्खादयो निधेः ॥ ७१ ॥

महापद्मश्च पद्मश्च शङ्खो मकरकच्छपौ [२९]
मुकुन्द-कुन्द-नीलाश्च खर्वश्च निधयो नव [३०]

इति स्वर्गवर्गः ॥ १ ॥

पद्मः, शङ्खः (२ पु) आदि 'खजाने के भेद' हैं ।

[महापद्मः, पद्मः, शङ्खः, मकरः, कच्छपः, मुकुन्दः, कुन्दः,
नीलः, खर्वः, (९ पु) ये ९ 'निधिविशेष' हैं ।]

भेदा इति ॥ पद्मा लक्ष्मीरस्मिन्नस्ति । 'अर्शांश्च' (५।
२।१२७) ॥ (१) ॥ * ॥ शान्त्यत्यम्बु दुःखं वा ध्माते-
नानेन । 'शमेः खः' (उ० १।१०२) । ['शङ्खः कम्बौ निधे-
भेदे स्यान्नख्यामलिकास्थनि' इति हैमः २।२६] । 'वलने
दिनभागे च नागभेदे' [?] ॥ (१) ॥ * ॥ 'पद्मोऽस्त्रियां महाप-
द्मः शङ्खो मकरकच्छपौ । मुकुन्द-कुन्द-नीलाश्च खर्वश्च निध-
यो नव ॥' इति शब्दार्णवः । 'निधिविशेषस्य' प्रत्येकम् ।

इति स्वर्गवर्गविवरणम् ॥ १ ॥

अथ व्योमवर्गः ॥ २ ॥

द्यौर्दिवौ द्वे स्त्रियामभ्रं व्योम पुष्करमम्बरम् ।

नभोऽन्तरिक्षं गगनमनन्तं सुरवर्त्म खम् ॥ १ ॥

वियद्विष्णुपदं वा तु पुंस्याकाशविहायसो ।

विहायसोऽपि नाकोऽपि द्युरपि स्यात्तदव्ययम् [३१]

तारापथोऽन्तरिक्षं च मेघाध्वा च महाविलम् [३२]

विहायाः शकुने पुंसि गगने पुंनपुंसकम् [३३]

इति व्योमवर्गः ॥ २ ॥

द्यौः (= द्यौः), द्यौः (= दिव् । २ स्त्री), अभ्रम्, व्योम
(= व्योमन्), पुष्करम्, अम्बरम्, नभः (= नभस्), अन्त-
रीक्षम्, गगनम्, अनन्तम्, सुरवर्त्म (= सुरवर्त्मन्), खम्,
वियत्, विष्णुपदम् (१२ न), आकाशम्, विहायः (= विहा-
यस् । २ पु न), 'आकाश' के १६ नाम हैं ।

[विहायसः, नाकः, द्युः (अ०), तारापथः, अन्तरिक्षम्
(न), मेघाध्वा (= मेघाध्वन् । शे० ४ पु), महाविलम्
(न), विहायः (= विहायस्, पु न), 'आकाश' के ८
नाम हैं ।]

द्यौर्दिवौ द्वे न विभर्ति किञ्चित् ['डुधाञ् धारण-
पोषणयोः', जु० उ० अ०] । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।
५) कः । यद्वा, — [अवभ्रम् इति पाठे] आपो भ्रश्यन्त्यस्मात् ।
'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । यद्वा, — अभ्रति
स्थैर्यं गच्छति । अच् (३।१।१३४) । 'अभ्र वभ्र मभ्र चर
गत्यर्थः' (भ्वा० प० से०) । यद्वा, — न भ्राजते । 'भ्राजृ
दीप्ती' (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (३।२।१०१) इति
डः । 'अभ्रं मेघे च गगने धातुभेदे च काञ्चने' [इति मेदिनी
१२३।६] ॥ (३) ॥ * ॥ व्ययति । 'व्येञ् संवरणे' [भ्वा० प०
से०] । 'नामन्सीमन्-' (उ० ४।१५१) इत्यादिना मन्त्रन्तं
निपातितम् । यद्वा, — व्यवति । विपूर्वादवतेः ['अव रक्षण-
गति'... भ्वा० प० से०] मनिन् (३।२।७५) । 'ज्वर-
त्वर-' (६।४।२०) इत्यूठौ । सवर्णदीर्घः (६।१।१०१) ।
'सार्वधातुका-' (७।३।८४) इति गुणः । ['व्योम वारिणि
चाकाशे भास्करस्यार्चनाश्रये' इति मेदिनी ९२।३६] ॥
(४) ॥ * ॥ पुष्यति । 'पुष पुष्टौ' (दि० प० अ०) । 'पुषः
कित्' (उ० ४।४) इति करच् कित्त्वं च । पुष्कं वारि
राति-इति स्वामी । 'पुष्करं गगनपद्मवारिपु' [?] । ['पुष्क-
रं द्वीपतीर्थाहिखगराजौषधान्तरे । तूपास्थेऽसिफले काण्डे
शुण्डाग्रे खे जलेऽम्बुजे ॥' इति हैमः ३।६१४-१५] ॥ (५)
॥ * ॥ 'अवि शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । भावे घञ् (३।३।
१८) । अम्बरः शब्दः तं राति ['रा दाने', अ० प० अ०] ।
अम्बरम् । ['अम्बरं न द्वयोर्व्योम्नि सुगन्ध्यन्तरवस्त्रयोः' इति
मेदिनी १३०।१०७] ॥ (६) ॥ * ॥ नहते मेघैः । 'णह
बन्धने' (दि० उ० अ०) । 'नहेदिवि भश्च' (उ० ४।२१)
इत्यसुन् भश्चान्तादेशः । न बभस्तीति वा विवप् (३।२।
१७६) । नभते । 'णभ हिंसायाम्' (भ्वा० आ० से०) ।

असुन् (उ० ४।१८९) । सान्तम् । 'नभः क्लीवं व्योम्नि पुमान् घने । घ्राणश्रावणवर्षासु विसतन्तौ पतद्ग्रहे ॥' [इति मेदिनी १७१।२६-२७] । 'नभो व्योम्नि नभा मेघे श्रावणे च पतद्ग्रहे । घ्राणे मृणालसूत्रे च वर्षासु च नभाः स्मृतः' इति विश्वः [१७७।३७] ॥ * ॥ 'अत्यविचमितमि-' (उ० ३।११७) इत्यसच्प्रत्यये तु नभसमदन्तमपि । नभसः पुंसि-इत्युणादिवृत्तौ । ['नभसस्तु नदीपतौ । गगने ऋतुभेदे च' इति हैमः ३।७९२-९३] ॥ (७) ॥ * ॥ द्यावापृथिव्योरन्तरीक्ष्यते । 'ईक्ष दर्शने' (भ्वा० आ० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । वेदे तु छान्दसं ह्रस्वत्वम् । अन्तरं ऋक्षाण्यस्य । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) इत्वम् । अस्मिन् पक्षे 'अन्तरिक्षम्' इति ह्रस्वमध्यः । अधिकरणव्युत्पत्तिस्तु नोचिता । ल्युटा घञो बाधप्रसङ्गात् ॥ (८) ॥ * ॥ गच्छन्त्यनेनास्मिन्वा । 'गमेर्गञ्' (उ० २।७७) इति युच् गश्चान्तादेशः ॥ (९) ॥ * ॥ नास्त्यन्तो यस्य । ['अनन्तः केशवे शेषे पुमाननवधौ त्रिषु । अनन्ता च विशल्यायां शारिवादूर्वयोरपि ॥ कणा दुरालभापथ्यापार्वत्यामलकीषु च । विश्वंभरागुह्योः स्यादन्तं सुरवर्त्मनि ॥' इति मेदिनी ६०।८१-८३] ॥ (१०) ॥ * ॥ सुराणां वर्त्म ॥ (११) ॥ * ॥ खन्यते । 'खनु अवदारणे' (भ्वा० उ० से०) । डः (वा० ३।२।१०१) । 'खं स्वः संविदि व्योमनीन्द्रिये । शून्ये बिन्दौ मुखे' खस्तु सूर्ये' इति हैमः [१।५-६] । खवत्यस्मिन् वा । 'खर्बं गतौ' (भ्वा० प० से०) । डः (वा० ३।२।१०१) ॥ (१२) ॥ * ॥ वि विश्वत एति व्याप्नोति ['इण् गतौ', अ० प० अ०] । शतृ (३।२।१२४) । वियच्छति न विरमति वा । विपूर्वाद्यमेः (भ्वा० प० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (३।२।७५) इति क्विप् । 'क्वौ च गमादीनाम्' (वा० ६।४।४०) इति भलोपे तुक् (६।१।७१) ॥ (१३) ॥ * ॥ विष्णोः पदम् आस्पदम् स्वरूपं वा । विष्णोः पदं ऋमोऽत्र-इति स्वामी । तन्न । व्यधिकरणबहुव्रीहिप्रसङ्गात् । ['विष्णुपदं नभोऽब्जयोः । विष्णुपदस्तु क्षीरोदे विष्णुपदी सुरापगा । संक्रान्तिर्द्वारका चापि' इति हैमः ४।१५०-५१] ॥ (१४) ॥ * ॥ आ समन्तात् काशन्ते सूर्यादयोऽत्र । 'काश दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।२१) इति घञ् ॥ (१५) ॥ * ॥ विशेषेण हाययति गमयति विमानादीन् । 'हय गतौ' (भ्वा० प० से०) । ण्यन्ताद् असुन् (उ० ४।१८९) । विजहाति भुवं वा । 'बहिहाधाज्भ्यश्छन्दसि' (उ० ४।२२१) इत्यसुन् । णिदित्यस्यानुवृत्तेर्युक् (७।३।३३) ।—विपूर्वाज्जहातेर्बाहुलकादसुन्-इति मुकुटः । तन्न । असुनो धातुमात्रात् (उ० ४।१८९) विहितत्वेन बाहुलकस्यानुपयोगात् । यकारस्याश्रावणप्रस-

१. 'सुखे' इति पा० ।

ङ्गाच्च ॥ (१६) ॥ * ॥ 'वा तु पुंसि-' इति 'तु' शब्दादुत्तरान्वयि । तेन आकाशः, विहायाश्च । 'विदुर्निहायसं व्योम पक्षिणश्च विहायसः' इति शाश्वतः [३६५] । विहायाः शकुनौ पुंसि गगने पुंनपुंसकम् [इति मेदिनी १७४।६३] । षोडश 'आकाशस्य' ।

इति व्योमवर्गविवरणम् ॥ २ ॥

अथ दिग्वर्गः ॥ ३ ॥

दिशस्तु ककुभः काष्ठा आशाश्च हरितश्च ताः ।

दिक् (= दिशः), ककुप् (= ककुभः) काष्ठा, आशा, हरित् (प खी), 'दिशाओं' के प नाम हैं ।

दिश इति ॥ दिशत्यवकाशम् । 'दिश अतिसर्जने' (तु० उ० अ०) । क्विन् 'ऋत्विग्दधृक्-' (३।२।५९) इत्यादिना निपातनात् । यत्तु—मुकुटः कर्मण्येव क्विन्, वर्तते तु क्विवेव-इत्याह । तन्निर्मूलम्, आकरविरुद्धं च ॥ * ॥ भागुरि-मतेन टापि दिशा । 'दिक् तु स्त्रियां दिशा दान्तो ककुब् देववधूः पविः' इति शब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ ककते । 'कक लौट्ये' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादुभ् प्रत्ययः । यद्वा,—कं वातं स्कुम्नाति विस्तारयति । 'स्कुम्भु' इति सौत्राद् [१।३।८२] धातोः क्विप् (३।२।१७८) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) सलोपः । 'ककुप् स्त्रियां प्रवेणी-दिक्शोभासु चम्पकस्रजि' [इति मेदिनी १०७।१३] ।—केनादित्येन जलेन वा कुत्सितानि भानि नक्षत्राण्यत्रेति टाबन्तोऽपि [ककुभा] इति कश्चित् । तन्न । व्यधिकरणबहुव्रीहिप्रसङ्गात् ॥ (२) ॥ * ॥ काशते । 'काश दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'हनिक्वृषि-' (उ० २।२) इति कथन् । ['काष्ठा दारुहरिद्रायां कालमानप्रकर्षयोः । स्थानमात्रे दिशि च स्त्री दारुणि स्यान्नपुंसकम् ॥' इति मेदिनी ३८।२-३] ॥ (३) ॥ * ॥ आ समन्ताद् अश्नुते व्याप्नोति । 'अशू व्याप्तौ [सङ्घाते च]' (स्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । ['आशा तृष्णादिशोः स्त्रियाम्' इति मेदिनी १६२।२] ॥ (४) ॥ * ॥ हरन्ति नयन्त्यनया । 'हृस्वरुहियुषिभ्य इतिः' (उ० १।९७) । 'हरिदिशि स्त्रियां पुंसि हयवर्णविशेषयोः । अस्त्रियां स्यात्तृणे [च' इति मेदिनी ६७।१७४-७५] । (५) ॥ * ॥ ता इत्यनेन स्त्रीत्वं व्यनक्ति । दिशां बहुत्वाद्वहुवचनम् । पञ्च 'दिशः' ।

१. तदुक्तं भट्टोजिदीक्षितेन 'अव्ययादाप्सुपः' इति सूत्रव्याख्याने—'वष्टि भागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः । आपं चैव हलन्तानां यथा वाचा निशा दिशा ॥' इति ।

२. 'स्तम्भुस्तम्भु'— इति सूत्रानुरोधादत्रापि 'स्कुम्भु' इति सानुनासिकः पाठ उचितः ।

प्राच्यपाचीप्रतीच्यस्ताः पूर्वदक्षिणपश्चिमाः ॥ १ ॥

उत्तरादिगुदीची स्यात्

प्राची, अपाची, प्रतीची, उदीची (४ स्त्री), 'पूर्व, दक्षिण, पश्चिम और उत्तर दिशा' के क्रमशः १-१ नाम हैं ।

प्राच्येति ॥ प्राथम्ये प्रशब्दोऽत्र । प्राञ्चति प्राप्नोति सूर्यम् । 'अञ्च गतिपूजनयोः' (भ्वा० प० से०) । 'ऋत्विग्-' (३।२।५९) इत्यादिना क्विन् प्रत्ययः । प्राञ्चति रविर-स्याम् । बाहुलकादधिकरणे क्विन्-इति मुकुटः । तत्र । बा-हुलकस्यागतिकगतित्वात् । एवमग्रेऽपि बोध्यम् ॥ (१) ॥ * ॥ अहो मध्येऽञ्चत्यस्याम् । अपाची । 'अप' इत्यव्ययं मध्या-र्थेऽपदिशमितिवत् । अपाञ्चति सूर्यम्-इत्युचितम् । कर्तरि कृद्धिधानात् । 'अवाची'-इत्यपपाठ एव । अवपूर्वस्याञ्चतेर-धोमुखीभावे वृत्तेः । स्वामी त्ववशब्दस्य मध्यार्थतामाह ॥ (१) ॥ * ॥ प्रति पश्चाद् दिनान्तेऽञ्चति सूर्यम् । सूर्योऽ-स्याम्-इति तु दुष्टम् ॥ (१) ॥ * ॥ पूर्वदक्षिणेत्यत्र 'सर्व-नाम्नो वृत्तिमात्रे पुंवद्भावः' (वा० ५।३।२८) । उद् ऊर्ध्वं तरन्त्यत्र । 'तृ प्लवनसंतरणयोः' (भ्वा० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । ['उत्तरा दिविशेषे च स्नुषायाम-र्जुनस्य च' इति मेदिनी १३१।११८] ॥ * ॥ उत्तरमञ्च-त्यर्कम् । उत्क्रान्तं दृष्टिपथमञ्चति सूर्यं वा । अस्यामिति तु न युक्तम् । 'उद ईत्' (६।४।१३९) इत्यञ्चतेरत ईकारः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रत्येकं द्वे द्वे 'चतसृणाम्' [दिशाम्] ।

दिश्यं तु त्रिषु दिग्भवे ।

अवाग्भवमवाचीनमुदीचीनमुदग्भवम् [३४]

प्रत्यग्भवं प्रतीचीनं प्राचीनं प्राग्भवं त्रिषु [३५]

दिश्यम् (त्रि), 'दिशामें होनेवाले पदार्थ' का १ नाम है ।

[अवाचीनम्, उदीचीनम्, प्रतीचीनम्, प्राचीनम् (४ त्रि), 'दक्षिण, उत्तर, पश्चिम और पूर्व दिशा में होनेवाले पदार्थ' के क्रमशः १-१ नाम हैं] ।

दिश्यमिति ॥ दिशि भवं दिश्यम् । 'दिगादिभ्यो यत्' (४।३।५४) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'दिग्भवस्य' ।

इन्द्रो वह्निः पितृपतिर्नैऋतो वरुणो मरुत् ॥ २ ॥

कुबेर ईशः पतयः पूर्वादीनां दिशां क्रमात् ।

रविः शुक्रो महीसूनुः स्वर्भानुर्भानुर्जो विधुः [३६]

बुधो बृहस्पतिश्चेति दिशां चैव तथा ग्रहाः [३७]

इन्द्रः, वह्निः, पितृपतिः, नैऋतः, वरुणः, मरुत्, कुबेरः, ईशः (८ पु), 'पूर्वदिशा, अग्निकोण, दक्षिण दिशा, नैऋत्य कोण, पश्चिम दिशा, वायव्य कोण, उत्तर दिशा और ईशान कोण' के क्रमशः १-१ स्वामी हैं ।

[रविः, शुक्रः, महीसूनुः (मङ्गलः), स्वर्भानुः (राहुः), भानुजः (शनिः), विधुः (चन्द्रः), बुधः, बृहस्पतिः

(८ पु), 'पूर्व दिशा, अग्निकोण, आदि आठ दिशाओं' के क्रमशः १-१ ग्रह हैं] ।

इन्द्र इति ॥ एवं च प्राच्यादीनामैन्द्रीत्यादिनामानि । इन्द्रादीनां प्राचीपतिरित्यादीनि नामानीति भावः ।

ऐरावतः पुण्डरीको वामनः कुमुदोऽञ्जनः ॥ ३ ॥

पुष्पदन्तः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ।

ऐरावतः, पुण्डरीकः, वामनः, कुमुदः, अञ्जनः, पुष्पदन्तः, सार्वभौमः, सुप्रतीकः (८ पु), पूर्व दिशा, अग्निकोण, दक्षिण दिशा, नैऋत्य कोण आदि आठ दिशाओं के क्रमशः १-१ दिग्गज हैं ।

ऐरावत इति ॥ पुण्डरीकवर्णयोगात् । 'अर्शआद्यच्' (५।२।१२७) । ['पुण्डरीकं सिताम्बुजे । सितच्छत्रे भेषजे च पुण्डरीकोऽग्निदिग्गजे ॥ सहकारे गणधरे राजि-लाहौ गजज्वरे । कोषकारान्तरे व्याघ्रे' इति हैमः ४।२०-२२] (१) ॥ * ॥ खर्वत्वाद्वामनः । ['वामनोऽप्य-तिखर्वे च त्रिषु पुंसि तु दिग्गजे । हरावङ्कोटवृक्षे' इति मेदिनी ९२।२७] ॥ (१) ॥ * ॥ कुमुदं रक्तोत्पलं तत्तुल्यवर्णत्वात् । 'कुमुदं कैरवे रक्तपद्मे स्त्री कुम्भिको-षधौ । गम्भार्यां पुंसि दिङ्नागे नागे शाखामृगान्तरे ॥' [इति मेदिनी ७६।२५-२६] । कौ मोदते वा । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'मुद हर्षे' (भ्वा० आ० से०) । 'मूलविभुज-' (वा० ३।२।५) इति कः-इति मुकुटः । तत्र । अनुपयोगात् ॥ (१) ॥ * ॥ अञ्जनवर्णत्वात् । अञ्जनः । [अञ्जनवद् वर्णोऽस्य । यद्वा-अनक्ति 'अञ्जू व्यक्त्यादौ' । ल्युः युट् वा] । ['अञ्जनं कज्जले चात्तौ सौवीरे च रसाञ्जने । पुंसि ज्येष्ठादिग्गजयोरञ्जना वानरीभिदि । अञ्जनी लेप्य-नार्या च' इति मेदिनी ८४।२६-२७] ॥ (१) ॥ * ॥ पुष्पमिव दन्ता यस्य । ['पुष्पदन्तस्तु दिङ्नागभेदे विद्या-धरान्तरे' इति मेदिनी ७०।२।१५] ॥ (१) ॥ * ॥ सर्वस्यां भूमौ विदितः । 'तत्र विदितः' (५।१।४३) इत्यण् । अनुशक्तिकादिः (७।३।२०) । ['सार्वभौमस्तु दिग्गजे चक्रवर्तिनि' इति हैमः ४।२२५] ॥ (१) ॥ * ॥ शोभनाः प्रतीका अवयवा यस्य । 'सुप्रतीको दिगीशेभे, शोभनावयवे त्रिषु' [?] ॥ (१) ॥ * ॥ दिक्षु विख्याता गजाः । दिगीशा गजा इति वा । शाकपार्थिवादिः (वा० २।१।६९) । एकैकम् 'इन्द्रादिगजानाम्' ।

करिण्योऽभ्रमु-कपिला-पिङ्गलानुपमाः क्रमात् ॥ ४ ॥

ताम्रकर्णी शुभ्रदन्ती चाङ्गना चाङ्गनावती ।

अभ्रमुः, कपिला, पिङ्गला, अनुपमा, ताम्रकर्णी, शुभ्रदन्ती,

१. तेनोभयपदवृद्धिः 'अनुशतकादीनां च' इत्यनेनेत्या-शयः ।

अङ्गना, अङ्गनावती (८ स्त्री), 'पूर्व दिशा, अग्निकोण, दक्षिण कोण आदि आठ दिशाओं की हथिनी' और 'ऐरावत, पुण्डरीक, वामन आदि आठ दिग्गजोंकी स्त्रियों' के क्रमशः १-१ नाम हैं।

करिण्य इति ॥ अत्र आकाश एव माति । 'मा माने' (अ० प० अ०) । मित्रश्चादित्वात् (उ० १।३७) कुः । न भ्राम्यति । 'भृमृशीतुचरि-' (उ० १।७) इत्युः । मन्थर-गामिनीत्यर्थ इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ कपिलपिङ्गलवर्णत्वात् कपिलापिङ्गले । ['कपिला रेणुकायां च शिशपागोविशेषयोः । पुण्डरीककरिण्यां स्त्री वर्णभेदे त्रिलिङ्गकम् ॥ नानले वामुदेवे च मुनिभेदे च कुक्कुरे' इति मेदिनी १४९।६६-६७ । 'पिङ्गलो नागभिद्रुचण्डांशुपारिपाश्वके । निधिभेदे कपावग्नौ पुंसि स्यात्कपिलेऽन्यवत् ॥ स्त्रियां वेश्याविशेषे च करिण्यां कुमुदस्य च ।' इति मेदिनी १५३।११३-१४] ॥ (१) ॥ * ॥ श्रेष्ठत्वान्नास्त्युपमाऽस्याः । ('अनुपमस्तु भवेदयम् । उपमारहितेऽनुपमेभ्याम्') ॥ (१) ॥ * ॥ ताम्रौ कर्णौ यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।६४) इत्यादिना डीष् । 'नासिको-' (४।१।५५) इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ शुभ्रौ दन्तावस्याः । 'नासिकोदरौष्ठ-' (४।१।५५) इति डीष् । [शुभ्रदन्तो मुदन्त्यां स्यात्पुष्पदन्तेभ्योऽपिति' इति मेदिनी ७०।२२२] शुभ्रदन्तो इति वा पाठः । शुभ्रौ दन्तावस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ अङ्गति । 'अग्नि गतौ' (भ्वा० प० से०) । युच् (उ० २।७८) । कल्याणान्यङ्गान्यस्याः इति वा । 'अङ्गात्कल्याणो' (ग० ५।२।१००) इति नः (१) ॥ * ॥ अञ्जनवर्णत्वादञ्जनमस्त्यस्याः । 'मतौ बह्वचः-' (६।३।११९) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ क्रमेण एकैकम् 'ऐरावतादीनां हस्तिनीनाम्' ।

क्लीबाव्ययं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियाम् ॥ ५ ॥

अपदिशम् (न, अ), विदिक् (= विदिश्, स्त्री), 'दिशाओंके मध्य भाग' अर्थात् 'कोण' के २ नाम हैं ।

क्लीबेति ॥ 'क्लीबाव्ययमिति कर्मधारयोऽव्ययीभावत्वसूचनार्थः । अव्ययीभावश्च-' (१।१।४१, २।४।१८) इति सूत्राभ्यां क्लीबत्वाव्ययत्वयोर्विधानात् । तेन 'नाव्ययीभावादतोऽस्त्वपञ्चम्याः' (२।४।८३) इत्यादिप्रवृत्तिः । 'अप' इति मध्यवाची । शरदादित्वात् (५।४।१०७) टच् । आवन्तेन समासे तु टज् नापेक्षितः ।—दिशोरिदमपदिशम्, विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः—इति स्वामी । तन्न । सम्बन्धमात्रस्य विभक्त्यर्थत्वेऽपि मध्यस्य तदर्थत्वाभावात् ॥ (१) ॥ * ॥ दिग्भ्यां विनिर्गता । विदिक् शान्ता [विदिश्] ॥ * ॥ सैव

१. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

प्रदिक् । 'यान्यासामन्तरालानि प्रदिशो विदिशश्च ताः' इत्यमरमाला ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अग्न्यादिकोणस्य' । अभ्यन्तरं त्वन्तरालम्

अभ्यन्तरम्, अन्तरालम् (२ न), 'बीच' अर्थात् 'मध्य-भाग' के २ नाम हैं ।

अभ्यन्तरमिति । अभिगतमन्तरम् ॥ (१) ॥ * ॥ अन्तरं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घः । आङ्प्रश्लेषो वा 'मूलविजुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः ॥ (२) ॥ * ॥ 'मध्यमात्रस्य' ।

चक्रवालं तु मण्डलम् ।

चक्रवालम्, मण्डलम् (२ न), 'घेरा, गोलाई' के २ नाम हैं ।

चक्रेति । चक्राकारेण वलते । 'वल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) दीर्घः । यद्वा,—भावे घञि [३।३।१८] वालः । चक्रमिव वालो यस्य । यद्वा,—चक्राकारेण वाडते । 'वाड् आप्लाव्ये' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । चक्रवाडम् । डलयोरेकत्वस्मरणाच्चक्रवालम् । ['चक्रवालोऽद्विभेदे स्याच्चक्रवालं तु मण्डले' इति मेदिनी १५६।१५४] ॥ (१) ॥ * ॥ मण्डयति । 'मडि भूषायाम्' (चु० प० से०) । वृषादित्वात् कलच् (उ० १।१०६) । मण्डं भूषां लाति—इति वा । ['मण्डलं बिम्बदेशयोः । भुजंगभेदे परिधौ शुनि द्वादशराजके । संघाते कुष्ठभेदे च' इति हैमः ३।७।११-१२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मण्डलाकारेण परिणतसमूहस्य' ।

अभ्रं मेघो वारिवाहः स्तनयितुर्बलाहकः ॥ ६ ॥

धाराधरो जलधरस्तडित्वान्वारिदोऽम्बुभृत् ।

घन-जीमूत-मुदिर-जलमुग्धूमयोनयः ॥ ७ ॥

अभ्रम् (न), मेघः, वारिवाहः, स्तनयितुः, बलाहकः, धाराधरः, जलधरः, तडित्वान् (= तडित्वत्), वारिदः, अम्बुभृत्, घनः, जीमूतः, मुदिरः, जलमुक् (= जलमुच्), धूमयोनिः (१४ पु), 'बादल' के १५ नाम हैं ।

अभ्रमिति ॥ अपो विभर्ति । मूलविजुजादित्वात् (३।२।५) कः [अऽभ्रम्] । अभ्रति । 'अभ्र गतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । न भ्रयन्त्यापो यस्मात् । 'भ्रंशु अधः-

१. अपो रातीत्यर्थः ।

२. "यदुक्तम्—'न भ्रयन्ति यतस्तेभ्यो जलान्यभ्राणि तान्यतः ।' इति पुराणम्" इति स्वामी । माघप्रयोगश्च बकाररहितः, यथा—'कुटजानि वीक्ष्य शिखिभिः शिखरीन्द्रं समयावनौ घनमदभ्रमराणि । गगनं च गीतनिनदस्य

पतने' [दि० प० अ०] । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः-इति वा [अभ्रम्] । 'अभ्रं मेवे च गगने घातुभेदे च काञ्चने' [इति मेदिनी १२३।६] ॥ (१) ॥ * ॥ मेहति । 'मिह सेचने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् (७।३।५३) । 'मेधो मुस्ताजलदयोः पुमान्' [इति मेदिनी २६।४] ॥ (२) ॥ * ॥ वारि वहति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (३) ॥ * ॥ स्तनयति । 'स्तनगदी देवशब्दे' (चु० उ० से०) चुरादावदन्तः । 'स्तनिहृषि-' (उ० ३।२९) इतीत्नुच् । 'अयामन्ता-' (६।४।५५) इति णेरय् ॥ (४) ॥ * ॥ वारि-वाहकः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । बलाकाभिर्हायते गम्यते । 'ओहाङ् गतौ' (चु० आ० अ०) । कर्मणि क्वुन् (उ० १।३७) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । बलेन हीयते आहायते वा । क्वुन् (उ० २।३७) । ['बलाहको गिरी मेवे देत्यनागविशेषयोः' इति विश्वः १७।१८३, मेदिनी च १६०२] ॥ (५) ॥ * ॥ धाराणां जलस्य च धरः । 'धारा-धरः सिमेधयोः' [इति मेदिनी १४२।२६९] ॥ (६) ॥ * ॥ (जलधरस्तोयधरादीनामप्युपलक्षणम्) । ['अथ तोयधरो मुस्तामुनिषण्णौषधीघने' इति मेदिनी १४१।२६५] ॥ ७ ॥ * ॥ तडितः सन्त्यस्मिन् । मत्तुप् (५।२।९४) । 'झयः' (८।२।१०) इति वत्वम् । (८) ॥ * ॥ वारि ददाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । (वारिदो जलदतो-यदादीनामप्युपलक्षणम्) । ['जलदो मुस्तके मेधे', 'तोयदो मुस्तके मेधे पुमानाज्ये नपुंसकम्' ॥ इति मेदिनी ७६।२९-३०] ॥ (९) ॥ * ॥ अम्बु विभर्ति । क्विप् (३।२।७६) ॥ (१०) ॥ * ॥ हन्यते वायुना । 'मूर्तो घनः' (३।३।७७) इत्यप् कुत्वं च । ['घनं स्यात्कांस्यतालादिवाद्यमध्यमनृत्ययोः । ना मुस्ताब्दौघदाब्देषु विस्तारे लोहमुद्धरे । त्रिषु सान्ध्रे दृढे च' इति मेदिनी ८२।३-४] ॥ (११) ॥ * ॥ जीवनं जलं मृतं बद्धमनेन । 'मूङ् बन्धने' (भ्वा० आ० से०) । कर्मणि क्तः (३।२।१०२, ३।४।७०) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । ज्यानं जीः । 'ज्या वयोहानी' (क्रधा० प० अ०) । संपदादित्वात् क्तिप् (वा० ३।३।१०८) । जिया वयोहान्या मृतो बद्ध इति वा । ['जीमूतो वासवेऽम्बुदे । घोषकेऽद्री भृतिकरे' इति हैमः ३।२७७-७८] ॥ (१२) ॥ * ॥ मोदन्तेऽनेन । 'मुद हर्षे' (भ्वा० आ० से०) । 'इषिमदिमुदि-' (उ० १।५१) इति किरच् । 'मुदिरः कामुके मेधे' [इति हैमः ३।६३१] ॥ (१३) ॥ * ॥ जलं मुञ्चति । 'मुञ्चु मोक्षणे' (तु० उ० अ०) । क्विप् (३।२।७६) ॥ (१४) ॥ * ॥ धूमो योनिरस्य ॥

गिरोन्वैः समया वनौघनमदभ्रमराणि ॥" इति शिशु० व० (६।७६) ।

(१५) ॥ * ॥ यद्यपि शब्दार्णवे 'मेघास्तु त्रिविधास्तत्र व-ह्निजा धूमयोनयः । निःश्वासजास्तु जीमूतास्ते ज्ञेया जीवरू-पिणः । यज्ञजास्तु घना घोराः पुष्करावर्तकादयः' इति वि-शेषपरत्वमुक्तम्, तथाप्यन्यत्रापि वृत्तिर्न विरुद्धा । पञ्चदश 'मेघस्य' ।

कादम्बिनी मेघमाला

कादम्बिनी, मेघमाला (२ स्त्री), 'मेघ-समूह' के २ नाम हैं ।

कादम्बिनीति ॥ कादम्बाः कलहंसाः बलाकावन्मेघम-नुधावन्ति । ते सन्त्यस्याः । इतिः (५।२।११५) । यत्तु—ष्योत्सनादित्वात् (वा० ५।२।१०३) अणि डीप् (४।१।१५) इति मुकुटः । तन्न । एवं हि 'कादम्बी' इति प्रयोग-प्रसक्तेः । कदम्बस्य विकासः = कादम्बोऽस्त्यस्याः कार्यत्वे-नेति वा ॥ (१) ॥ * ॥ मेघानां माला ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मेघपञ्चेः' ।

त्रिषु मेघभवेऽभ्रियम् ।

अभ्रियम् (त्रि), 'मेघमें होनेवाले पदार्थ' का १ नाम है ।

त्रिष्विति ॥ अभ्रे भवम् । 'समुद्राभ्राद्धः' (४।४।११८) । छान्दसत्वं प्रायिकम् । स्त्रियामभ्रिया ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'मेघभवस्य' ।

स्तनितं गर्जितं मेघनिर्घोषो रसितादि च ॥ ८ ॥

स्तनितम्, गर्जितम्, रसितम्, (३ न । 'आदि शब्द से ध्वनितम्, आदि), 'मेघके गर्जने या तड़पने' के ३ नाम हैं ।

स्तनितमिति ॥ 'स्तनगदी देवशब्दे' (चु० उ० से०) । 'गर्ज शब्दे' (भ्वा०, चु० प० से०) । 'रस शब्दे' (भ्वा० प० से०) । एभ्यो भावे क्तः (३।३।११४) ॥ [१, २, ४] ॥ * ॥ मेघस्य निर्घोषः ॥ (३) ॥ * ॥ आदिना ध्वनित-ह्लादरासादयः । चत्वारि 'मेघध्वनेः' ।

शंपा शतहृदाह्लादिन्यैरावत्यः क्षणप्रभा ।

तडित्सौदामनी विद्युच्चञ्चला चपला अपि ॥ ९ ॥

शम्पा, शतहृदा, ह्लादिनी, ऐरावती, क्षणप्रभा, तडित्, सौदामनी, विद्युत्, चञ्चला, चपला (१० स्त्री), 'बिजली' के १० नाम हैं ।

शंपेति ॥ भयंकरत्वाच्छं मुखं पिबति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । टाप् (४।१।४) ॥ (१) ॥ * ॥ शतं ह्लादाव्यक्ताः शब्दा यस्याः । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) ह्रस्वः । शतं ह्लादा अर्चीपि, अगाधजलाशया वा सन्त्यस्या इति वा । अच् (५।२।१२७) । ['शतहृदा स्त्रियां वज्रे सौ-दामिन्यां च कीर्तिता' इति मेदिनी ७८।५५] ॥ (२) ॥ * ॥ ह्लादते । आवश्यके णिनिः (३.२।७८) । ह्लादोऽस्ति यस्या

वा । इति: (५।२।११५) । 'हादिनी वज्रतडितोः' [इति विश्वः ९५।१२४, मेदिनी च ९४।५९] ॥ (३) ॥ * ॥
 इरा आपः सन्त्यस्य = इरावान् मेघः । तस्येयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । ऐरावतेनैकदिक् । 'तेनैकदिक्' (४।३।१२२) इत्यण् इति वा ॥ (४) ॥ * ॥ क्षणं प्रभाज्याः ॥ (५) ॥ * ॥ ताडयति 'तड आघाते' (चु० प० से०) । 'ताडेणिलुक्च' (उ० १।९८) इतीति । डल-योरेकत्वात् 'तलित्' अपि । 'दूरेचित्संतलिदिवातिरोचसे' इति मन्त्रः ॥ (६) ॥ * ॥ 'श्वेतद्विपः सुदामा' इति त्रिका-ण्डशेषे [१।१।६१] ऐरावतपर्यायौ । 'तेनैकदिक्' (४।३।१२२) इत्यण् । 'अन्' (६।४।१६७) इति प्रकृतिभावा-द्विलोपाल्लोपौ न भवतः । 'सुदाम्नाद्रिणा-' इति वा । 'सु-दामा तु पुमान्वारिधरपर्वतभेदयोः' [इति मे० ९९।१२६] । सुदाम्नि मेघे भवा वा । 'सौदामिनी' इत्यपपाठः । 'सौदामन्यप्सरोभेदे तडित्तद्वेदयोः स्त्रियाम्' [इति मे० ९९।१२६] ॥ (७) ॥ * ॥ विशेषेण द्योतते । 'द्युत दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'आजभास-' (३।२।१७७) इति क्विप् । ['विद्युत्तडिति संध्यायां स्त्रियां, त्रिषु तु निष्प्रभे' इति मे० ६५।१५६] ॥ (८) ॥ * ॥ 'चञ्चु गतौ' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । चञ्चं लाति । 'कः' (३।२।३) । 'चञ्चला तु तडिल्लक्ष्योश्चञ्चलः कामुकेऽनिले' [इति विश्वः १५९।१२०, मेदिनी च १५१।९०] ॥ (९) ॥ * ॥ चोपति । 'चुप मन्दायां गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'चुपेरच्चोपधायाः' (उ० १।१११) इति कलच् । 'चपला कमलाविद्युत्पुंश्चली-पिप्पलीषु च । नपुंसकं तु शीघ्रे स्याद्वाच्यवत्तरले चले' [इति मे० १५१।८८] ॥ (१०) ॥ * ॥ दश 'विद्युतः' ।

स्फूर्जथुर्वनिर्घोषे

स्फूर्जथुः, वज्रनिर्घोषः (२ पु) 'विजली के गिरने के समय के शब्द' के २ नाम हैं ।

स्फूर्जथुरिति ॥ स्फूर्जनं स्फूर्जथुः । 'दुओस्फूर्जा वज्र-निर्घोषे' (भ्वा० प० से०) । 'द्वितोऽथुच्' (३।३।८९) ॥ (१) ॥ * ॥ वज्रनिर्घोषोऽनिलशब्दः । 'वज्रनिष्पेषे' इति पाठे 'पिप्लु संचूर्णने' (रु० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'इदुदुपधस्य-' (८।३।४१) इति षः । निष्पेषशब्दस्तदुत्थ-शब्दपरः । संधट्टमात्रपरः-इत्यन्ये ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वज्रध्वनेः' ।

मेघज्योतिरिरंमदः ।

मेघज्योतिः (= मेघज्योतिस्), इरंमदः (२ पु), 'बादल के प्रकाश' के २ नाम हैं ।

मेघेति ॥ अन्योन्यस्य संधट्टेन मेघान्निःसृत्य वृक्षादौ ज्योतिः पतति स इरंमदः । इरया जलेन माद्यति दीप्यते । अविन्धनत्वात् । 'उग्रपश्येरंमद-' (३।२।३७) इति साधुः ।

६ अ० रा०

मेघेत्युपलक्षणम् । तेन वाडवोऽपि । अत एव 'मेघान्यादि-रिरंमदः' इति शब्दाणवः । द्वे 'वज्राग्नेः' ।

इन्द्रायुधं शक्रधनुः

इन्द्रायुधम्, शक्रधनुः (= शक्रधनुष् १२ न), ये द्वौ नाम (टेडे दीखने वाले) 'इन्द्रधनुष' के हैं ।

इन्द्रेति । इन्द्रस्यायुधम् ॥ (१) ॥ * ॥ शक्रस्य धनुः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'इन्द्रधनुषः' ।

तदेव ऋजु रोहितम् ॥ १० ॥

रोहितम् (न)—यह नाम सीधे दिखाई देने वाले इन्द्र-धनुष का है ।

तदिति ॥ तदिन्द्रधनुस्तपातादिना ऋजु अवक्रं सद्रो-हितं स्यात् । 'रुहे रश्च लो वा' (उ० ३।९४) इतीतन् । 'रोहितं रुधिरं धीरः ऋजुशक्रशरासने । रोहितो मीनमृगयो-भेदे रोहितकद्रुमे' इति विश्वः [६५।१०६] । यद्वा—रोहणं रोहः सञ्जातोऽस्येति । तारकादित्वात् (५।२।३६) इतच् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'ऋजोरिन्द्रधनुषः' ।

वृष्टिर्वर्षम्

वृष्टिः (स्त्री), वर्षम् (न), 'वर्षा के २ नाम हैं ।

वृष्टिरिति ॥ वर्षणम् । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ 'अज्विधौ भयादीनामुपसंख्यानम्' (वा० ३।३।५६) इत्यचि वर्षम् । ल्युटि (३।३।११५) वर्षणमपि । नचाचा ('नपुंसके क्तादि-निवृत्त्यर्थम्' इति (वा० ३।३।५६) भाष्योक्त्या क्तस्येव) ल्युटो बाधः । 'वृषभो वर्षणात्' इति भाष्यप्रयोगात् । 'अथ वृष्टिवर्षमस्त्री केचिदिच्छन्ति वर्षणम्' इति शब्दार्णवः । 'वर्षस्तु समाद्रीपांशवृष्टिषु' । वर्षवरेऽपि वर्षास्तु प्रावृषि' [२।५।८३-५८४] इति हैमः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वृष्टेः' ।

तद्विधातेऽवग्राहावग्रहौ समौ ।

अवग्राहः, अवग्रहः (२ पु), 'वर्षा के न होने' अर्थात् 'सूखा पड़ने' के २ नाम हैं ।

तद्विधात इति ॥ तस्या वृष्टेर्विधाते द्वौ । 'अवे ग्रहो वर्षप्रतिबन्धे' (३।३।५१) इति अवपूर्वाद्ग्रहेर्वा घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ 'ग्रहवृष्टनिश्चिगमश्च' (३।३।५८) इत्यपि अवग्रहः । ['अवग्रहे ज्ञानभेदे ह्यस्वातन्त्र्ये गजालिके । प्रतिबन्धे वृष्टि-रोधे' इति हैमः ४।३।५१] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वृष्टि-विधातस्य' ।

धारासंपात आसारः

धारासंपातः, आसारः (२ पु), 'लगातार जोर से वर्षा होने' के २ नाम हैं ।

१. कोष्ठस्थः पाठः निगुणसागरीयः ।

२.—द्वीपाब्दवृष्टिषु इति पा० ।

धारेति ॥ धाराणां संपातः संभूय पतनम् । पतेः ['पत्न्यु-
गती' (भ्वा० प० से०)] भावे घञ् (३।३।१८) ॥
(१) ॥ * ॥ 'सृ गती' (भ्वा० प० अ०) । आसरणम् ।
घञ् (३।३।१८) । 'आसारः स्यात्प्रसरणे वेगवर्षे सुहृद्वले'
इति विश्वः [१३८।१६७, मे० च १३१।११३] ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'महावृष्टेः' ।

शीकरोऽम्बुकणाः सूताः ॥ ११ ॥

शीकरः (पु) 'पानी के कण' अर्थात् 'पानी की छोटी-
छोटी बूंदों' का १ नाम है ।

शीकर इति ॥ सूता वायुना इतस्ततः प्रेरिता अम्बु-
कणाः शीकराः तालव्यादिः । 'शम्बशीकरपांशवः' इति ताल-
व्यप्रकरणे ऊष्मविवेकात् । 'शीकृ सेचने' (भ्वा० आ०
से०) । 'ऋच्छेररन्' (उ० ३।१३१) इति बाहुलकादरत्नम् ।
['शीकरं सरले' वातसूताम्बुकणयोः पुमान् इति मे०
१३१।२२८] ॥ * ॥ 'दन्त्यादिरयम्' [शीकरः] इति
धनपालादयः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'वातप्रक्षिप्तजल-
कणस्य' ।

वर्षोपलस्तु करका

वर्षोपलः (पु), करका (पु स्त्री), 'वनौरी, ओला' के २
नाम हैं ।

वर्षोपल इति ॥ कृणोति । 'कृञ् हिंसायाम्' (स्वा०
उ० अ०) । 'कृञादिभ्यः संज्ञायां वुन्' (उ० ५।३५) ।
क्षिपकादित्वात् (वा० ७।३।४५) इत्वाभावः । पुंस्यपि ।
'वर्षोपलस्तु करका करकोऽपि च दृश्यते' । ['करकस्तु
पुमान्पक्षिविशेषे दाडिमेऽपि च । द्वयोर्वर्षोपले न स्त्री करङ्के
च कमण्डलौ' इति मे० ५।५४-५५] ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'वर्षोपलस्य' ।

मेघच्छन्नेऽहि दुर्दिनम् ।

दुर्दिनम् (न), 'जब आकाश में लगातार बादल घिरे
रहें, ऐसे समय' का १ नाम है ।

मेघेति ॥ मेघच्छन्ने मेघान्धकारिते । अह्नीति रात्रे-
रप्युपलक्षणम् । रात्रावपि दुर्दिनम् । 'दुर्दिनं जलदध्वान्तम्'
इति रत्नकोषः । दुर्निन्दितं दिनम् । 'बादलं दुर्दिने मेघे'
इति ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'मेघान्धकारितस्य' [दिनादेः] ।

१. 'स्मृताः' इति पा० ।

२. 'ऋच्छेररः' इति सूत्रस्वरूपं, तेन बाहुलकादरः
इति बोध्यम् ।

३. 'सरले' इति पा० ।

४. 'शीकृ सेचने' तालव्यादिः । दन्त्यादिरित्येके, इति
सि० कौ० एकेषां मतेनेदं बोध्यम् ।

अन्तर्धा व्यवधा पुंसि त्वन्तर्धिरपवाणम् ॥ १२ ॥

अपिधान-तिरोधान-पिधानाच्छादनानि च ।

अन्तर्धा, व्यवधा (२ स्त्री), अन्तर्धिः (पु), अपवारणम्,
अपिधानम्, तिरोधानम्, पिधानम्, आच्छादनम् (५ न),
'ढाँकने' अर्थात् 'कपड़े आदि से छिपाने' के ८ नाम हैं ।

अन्तर्धेति ॥ अन्तर्धानम् । व्यवधानम् । दुधाजः (जु०
उ० अ०) अन्तःशब्दस्याङ्गिविधिणत्वेपुपसर्गत्वात् (वा०
१।४।६५) 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् ॥ (१)
॥ (२) ॥ * ॥ 'उपसर्गे घोः' (३।३।९२) इति किप्र-
त्ययेऽन्तर्धिः ॥ (३) ॥ * ॥ 'वृञ् आच्छादने' (चु० उ०
से०) चुरादिण्यन्ताद्भावे ल्युट् (३।३।११५) ॥ (४)
॥ * ॥ 'वण्टि भागुरिः' इति वाल्लोपः ॥ (५) ॥ (६)
॥ * ॥ 'तिरोऽन्तर्धौ' (१।४।७१) इति गतित्वे 'कुगति-'
(२।२।१८) इति समासः ॥ (७) ॥ * ॥ 'छद अपवा-
रणे' (चु० उ० से०) । ण्यन्ताल्ल्युट् (३।३।११५) ॥ * ॥
अण्यन्ताल्ल्युटि तु छदनम् । यत्तु—छदनमिति 'छादेर्धे' (६।
४।६६) योगविभागाद् ह्रस्वत्वम्—इति मुकुटेनोक्तम् । त-
च्चिन्त्यम् । उक्तरीत्या प्रयोगद्वयनिवहि योगविभागस्य नि-
ष्प्रयोजनत्वात् ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'अन्तर्धानस्य' ।

हिमांशुश्चन्द्रमाश्चन्द्र इन्दुः कुमुदबान्धवः ॥ १३ ॥

विधुः सुधांशुः शुभ्रांशुरोषधीशो निशापतिः ।

अब्जो जैवावृकः सोमो ग्लौर्मृगाङ्कः कलानिधिः ॥ १४ ॥

द्विजराजः शशधरो नक्षत्रेशः क्षपाकरः ।

हिमांशुः, चन्द्रमाः (= चन्द्रमस्), चन्द्रः, इन्दुः, कुमुद-
बान्धवः, विधुः, सुधांशुः, शुभ्रांशुः, ओषधीशः, निशापतिः,
अब्जः, जैवावृकः, सोमः, ग्लौः, मृगाङ्कः, कलानिधिः, द्विज-
राजः, शशधरः, नक्षत्रेशः, क्षपाकरः (२० पु), 'चन्द्रमा' के
२० नाम हैं ।

हिमांशुरिति ॥ हिमा अंशवो यस्य ॥ (१) ॥ * ॥
चन्द्रं कर्पूरं सादृश्येन माति तुल्यति । 'चन्द्रे मो डिच्च' (उ०
४।२२८) इत्यमुन् । चन्द्रमाह्लादं मिमीते निमिमीते
इति वा । बाहुलकात्केवलादप्यसिः । 'मिमीते आनन्दम्' इति
माः = चन्द्रः । 'मासशब्दः केवलोऽपीह संमतो बहुदृष्टानाम्'—
इत्युत्पल्लनी । ['माश्चन्द्रमासयोः पुमान्' इति मे० १७०।७]
कालं मिमीते । माश्चासौ चन्द्रश्च=चन्द्रमाः—इति वा । राज-

१. 'चन्द्रं रजतममृतं च । तदिव मीयतेऽसौ चन्द्रमाः'
इति हरदत्तः, इति सि० कौ० तत्त्वबोधिनी ।

२. सर्वत्र चकाररहितः—'डित्' इत्येव पाठो लभ्यते ।

३. 'चन्द्रोपपदे माङ्गोऽसिः स च डित्' इति सि० कौ०
'तद्वृत्त्यनुरोधात् 'असिः' इति पाठ्यम् ।

दन्तादिः^१ (२।२।३१)॥ (२) ॥ * ॥ चन्दति । 'चदि आह्ला-
दने' (भ्वा० प० से०) 'स्फायितश्चि-' (उ० २।१३) इति
रक् । 'चन्द्रोऽन्नुकाम्ययोः । स्वर्णे सुधांशौ कर्पूरे काम्पित्ये
मेचकेऽपि च' इति हैमः [४२८-२९] ॥ * ॥ अचि (३।
३।१३४) रेफसूत्यः [चन्दः] अपि । 'हिमांशुश्चन्द्रमाश्चन्द्रः
शशो चन्द्रो हिमद्युतिः' इति शब्दार्णवात् ॥ (३) ॥ * ॥
उनन्ति । 'उन्दी क्लेदने' (रु० प० से०) 'उन्नेरिच्चादेः'
(उ० १।१२) इत्युः । यत्तु स्वामि-मुकुटौ-उन्दते,^२
उन्दति-इत्याहतुः । तच्चिन्त्यम् । उन्दे रौधादिकत्वात् ॥
(४) ॥ * ॥ कुमुदानां बान्धवः । (५) ॥ * ॥ विशेषेण
धयन्त्येनं सुराः । 'येत् पाने' [भ्वा० प० अ०] । बाहुल-
कात् कुः (उ० १।२२) । 'विधुः शशाङ्के कर्पूरे हृषीकेशे
च^३ राक्षसे' इति विश्वः [८२।१२] ॥ (६) ॥ * ॥
सुधायुक्ता अंशवो यस्य ॥ (७) ॥ * ॥ शुभ्रा अंशवो यस्य ॥
(८) ॥ * ॥ ओषधीनामीशः । (९) ॥ * ॥ निशायाः
पतिः । (१०) ॥ * ॥ अद्भ्यो जातः । 'पञ्चम्यामजातौ'
(३।२।९८) इति डः । 'अञ्जोऽस्त्री शङ्खे ना निचुले
धन्वन्तरौ च हिमकिरणे । क्लीबं पद्मे' इति विश्वः^४ ॥
(११) ॥ * ॥ जीवयति । अन्तर्भावितण्यर्थः । 'जीवेः'
इत्यनुवृत्तौ 'आतृकन् वृद्धिश्च' (उ० १।७९) इति सा-
धुः । 'जैवातृकः पुमान् सोमे कृपकायुष्मतोस्त्रिषु'^५ ॥
(१२) ॥ * ॥ अमृतं सूते-सोमः । 'अतिस्तुसु-' (उ० १।
१३७) इत्यादिना मन् । 'सोमस्त्वोषधीतद्रसेन्दुषु । दिव्यौ-
षध्यां घनसारे समीरे पितृदेवते ॥ वसुप्रभेदे सलिले वानरे
किनरेश्वरे ॥' इति हैमः [२।३४५-४६] ॥ * ॥ सोमा नका-
रान्तोऽपि । 'नामन्सीमन्सोमन्-' (उ० ४।१५०) इत्या-
दिना दशपाद्यां निपातनात् । यत्तु—मुकुटेनोक्तम्—सूयते
जायते । 'नवो नवो भवति जायमानः' इति श्रुतेः, सूयते यज्ञा-
ङ्गस्थानं वा करोति, सूतेऽमृतं वा सोम इति । 'पुञ् अभिषवे' ।
'पू प्रेरणे' वा—इति । तन्न । सूयतेः सकर्मकत्वेन जायते
इति प्रतिपदासंभवात् । श्रुत्युपन्यासोऽप्यसंबद्धः । जायमान
इति जनेरकर्मकस्य ग्रहणात् । एतेनैव स्वाम्युक्तिरपि प्रत्यु-
क्ता । सूयत इत्यस्य यज्ञाङ्गस्थानं वा करोति—इत्यर्थकथ-
नमप्यसंगतम् । प्राणिगर्भविमोचनार्थकस्य तदसंभवात् । सु-

१. 'राजदन्तादिषु परम्' इति 'मा' शब्दस्य परप्रयोग
इति भावः ।

२. स्वामी तु 'उनन्तीन्दुः' इत्याह ।

३. 'हृषीकेशेऽपि—' इति पा० ।

४. पाठोऽयं मेदिन्याम् (३।३०) उपलभ्यते, न तु
विश्वे ।

५. 'जैवातृकः पुमान् सोमे दीर्घायुःकृशयोस्त्रिषु' इति
मेदिनी (१६।१९१) ।

नोतेः सुवतेऽप्युपन्यासः पूर्वान्वयी स्वतन्त्रो वा ? नाद्यः—
पूडा विगृह्य तदुपन्यासस्यासंगतत्वात् । द्वितीयेऽपि 'अति-
स्तु-' इति ह्रस्वस्य ग्रहणे सुवतेरुपन्यासोऽसंगतः । दीर्घ-
ग्रहणे सुनोतेरुपन्यासोऽसंगतः ॥ (१३) ॥ * ॥ ग्लायति ।
'ग्लै हर्षक्षये' (भ्वा० प० अ०) । 'ग्लानुदिभ्यां डौः' (उ०
२।६४) ॥ (१४) ॥ * ॥ मृगोऽङ्कोऽस्य ॥ (१५) ॥ * ॥
कला निधीयन्तेऽत्र । डुधाजः । 'डुधान् धारणपोषणयोः',
जु० उ० अ०] 'कर्मण्यधिकरणे च' (३।३।९३) इति किः ॥
(१६) ॥ * ॥ द्विजानां राजा । 'राजा-' (५।४।९१) इति
टच् । 'द्विजराजः शशधरे सुपर्णेऽनन्तभोगिनि' इति विश्वः
[३।४।३०] ॥ (१७) ॥ * ॥ शशस्य धरः ॥ (१८) ॥ * ॥
नक्षत्राणामीशः ॥ (१९) ॥ * ॥ क्षपां करोति । 'कृमो हेतु-'
(३।२।२०) इति टः ॥ (२०) ॥ * ॥ विशतिः 'चन्द्रस्य' ।
कलाऽतु षोडशो भागो

कला (स्त्री), 'पूर्ण चन्द्रमा के सोलहवें हिस्से' का १
नाम है ।

कलेति ॥ चन्द्रस्य षोडशो भागः । कलयति । 'कल सं-
संख्याने' (जु० उ० से०) पचाद्यच् (३।१।१३४) । कत्यते
वा । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः । 'कलं त्वजीर्ण-
रेतसोः । अव्यक्तमधुरध्वाने' । 'कला स्यादंशशिल्पयोः'^२ (क-
लने मूलरैवृद्धौ षोडशांशे विधोरपि^३) इति हैमः [२।४८८-
८९] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'चन्द्रषोडशांशस्य' ।

बिम्बोऽस्त्री मण्डलं त्रिषु ॥ १५ ॥

बिम्बः (पु न), मण्डलम् (त्रि), 'सूर्य या चन्द्रमा के
बिम्ब' के दो नाम हैं ।

बिम्ब इति । वेति शोभते । 'वी गतौ' (अ० प० से०)
'उल्वादयश्च' (उ० ४।९५) इति बन्नुमागमह्रस्वत्वानि ।
'बिम्बं तु प्रतिबिम्बे स्यान्मण्डले बिम्बिकाफले' इति हैमः
[२।३०९] ॥ (१) ॥ * ॥ मण्डयति, मण्डयते वा ।
'मडि भूषायाम्' (जु० प० से०) । वृषादित्वात् (उ० १।
१०६) कलच् । गौरादित्वात् (४।१।४१) डीष् । मण्डली ।
'स्यान्मण्डलं द्वादशराजके च देशे च बिम्बे च कदम्बके च ।
कुष्ठप्रभेदेऽप्युपसूर्यकेऽपि भुजंगभेदे शुनि मण्डलः स्यात् ॥' इति
विश्वः [१५५।८१] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रविचन्द्र-
मण्डलस्य' ।

भित्तं शकलखण्डे वा पुंस्यर्थः

भित्तम् (न), शकलम्, खण्डम् (२ पु न), अर्धः
(पु), 'खण्ड, टुकड़ा' के ४ नाम हैं । जहाँ 'खण्ड' (टुकड़ा)
अर्थ में ही 'अर्ध' शब्द पुंलिंग है ।

१-३. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

२. हैमे तु 'कला स्यात्कालशिल्पयोः' इत्येव पाठः ।

भित्तमिति ॥ भिद्यते स्म । 'भित्तं शकलम्' (८।२।५९) इति निपातितम् ॥ (१) ॥ * ॥ शक्नोति, शक्यते वा । 'शक्लु शक्तौ' (स्वा० प० अ०) । 'शकिशम्योनि' (उ० १।११२) इति कलच् । 'शकलं त्वचि खण्डे च' रागवस्तुनि वल्कले' इति विश्वः [१५३।५७, मे० च १५४।१३५] । (२) ॥ * ॥ 'खडि भेदने' (चु० प० से०) । खंड्यते । कर्मणि घञ् (३।३।१९) ।—भावे घञ् (३।३।१८) इति मुकुटोक्तिसंगता । खण्डनक्रियाया एव ग्रहणप्रसङ्गात् । खण्डयमानस्याग्रहणप्रसङ्गात् । 'खनु अवदारणे' (भ्वा० उ० से०) । 'अमन्ताड्डः' (उ० १।११४) इति वा । 'खण्डोऽर्धं ऐक्षवे । मणिदोषे च' इति हैमः [२।११५-१६] । ['खण्डोऽस्त्री शकले नेक्षुविकारमणिदोषयोः । खण्डः पानान्तरे भेदे' इति मे० ४१।७-८] । वा पुंसि—इति पूर्वोत्तराभ्यां सवध्यते ॥ (३) ॥ * ॥ 'ऋधु वृद्धौ' (स्वा० प० से०) । ऋध्नीत्यनेन । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । विशेष्य-निघ्नः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'खण्डमात्रस्य' ।

अर्धं समेऽशके ।

अर्धम् (न), 'वरावर का हिस्सा' अर्थ में 'अर्ध' शब्द नित्य नपुंसकलिङ्ग है ।

अर्धमिति । समप्रविभागेऽर्धशब्दः क्लीबमेव ॥ (१) ॥ * ॥ एकं तुल्यस्य खण्डद्वयस्य मध्ये 'एकखण्डस्य' । चन्द्रिका कौमुदी ज्योत्स्ना

चन्द्रिका, कौमुदी, ज्योत्स्ना (३ स्त्री), 'चाँदनी' के ३ नाम हैं ।

चन्द्रिकेति । चन्द्रोऽस्त्यस्याः । ठन् (५।२।११५) । —चन्द्रं कायति वा—इति मुकुटः । तन्न । इत्वाभावप्रसङ्गात् । चन्द्रयति । 'तत्करोति' (वा० ३।१।२६) इति ण्यन्तात् ण्वल् (३।१।१३३) इति वा । 'चन्द्रिका चन्द्रमा चार्वी' इति शब्दानर्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ कुमुदानामियम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । ['कौमुदः स्यात्कार्तिकके चन्द्रिकायां तु कौमुदी' इति मे० ७६।२७] ॥ (२) ॥ * ॥ ज्योतिरस्त्यस्याम् । 'ज्योत्स्नातमिन्ना' (५।२।११४) इति निपात्यते । 'ज्योत्स्ना चन्द्रातपेऽपि स्याज्ज्योत्स्नायुक्तनिशि स्मृता' [इति मे० ८३।८] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'ज्योत्स्नायाः' ।

प्रसादस्तु प्रसन्नता ॥ १६ ॥

प्रसादः (पु), प्रसन्नता (स्त्री), 'प्रसन्नता' के २ नाम हैं ।

प्रसाद इति । 'षड्लु विशरणादौ' (भ्वा०, तु० प० अ०) । भावे घञ् (३।३।१८) । 'प्रसादोऽनुग्रहस्वास्थ्य-प्रसत्तिषु । काव्यगुणे' इति हैमः [३।३६३] ॥ (१) ॥ * ॥

१. २५।६ इति पा० ।

प्रसीदति स्म । 'गत्यर्थ'— (३।४।७२) इति क्तः । प्रसन्न-स्य भावः । तल् (५।१।११९) ॥ (२) ॥ ॥ द्वयं 'नैर्मल्यस्य' ।

कलङ्काङ्कौ लाञ्छनं च चिह्नं लक्ष्म च लक्षणम् ।

कलङ्कः, अङ्कः (२ पु), लाञ्छनम्, चिह्नम्, लक्ष्म (=लक्ष्मन्), लक्षणम् (४ न), 'चिह्न' अर्थात् 'निशान' के ६ नाम हैं ।

कलङ्केति । कं ब्रह्माणं लङ्कयति हीनतां गमयति, जापयति वा । 'लकि गतौ' चुरादिः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । ['कलङ्कोऽङ्केऽपवादे च कालायसमलेऽपि च' इति विश्वः १४।१४८, मे० च ६।५९] ॥ (१) ॥ * ॥ अङ्कयतेऽनेन । 'अकि लक्षणे' (भ्वा० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । ['अङ्को भूषारूपकलक्ष्मसु । चित्राजौ नाटकाद्यंशे स्थाने क्रोडेऽन्तिकागसोः ॥' इति हैमः २।१-२] ॥ (२) ॥ * ॥ 'लच्छ लाच्छि लक्षणे' (भ्वा० प० से०) । लाञ्छयतेऽनेन । ल्युट् (३।३।११५) । 'लाञ्छनं लक्ष्मसंज्ञयोः' इति हैमः [३।४३६] ॥ * ॥ लाञ्छयतेऽनेन इति विश्वे ल्युटि 'लच्छनम्' अपि ज्ञेयम् ॥ (३) ॥ * ॥ चाहयति, चहयतेऽनेन वा । 'चह परिकल्कने' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकान्नक् । उपधाया इत्वं च । 'चिह्नं लक्ष्मपताकयोः' इति मेदिनी [८३।४] ॥ (४) ॥ * ॥ लक्षयति । 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः' (चु० प० से०) । मनिन् (३।२।७५) । 'लक्ष्म प्रधानचिह्नयोः' इति हैमः २।२८५] ॥ (५) ॥ * ॥ ल्युटि लक्षणम् । 'लक्षेरट् च' (उ० ३।७) इति नः । ['लक्षणं नाम्नि चिह्ने च सारस्यां लक्षणा क्वचित्' इति मेदिनी ५०।७६] ॥ * ॥ मुड्वा (?) (उ० ३।७) इति लक्ष्मणमपि । 'ज्योतिष्मत्या च सारस्यां स्त्री, क्लीबे नामचिह्नयोः । स्याद्यक्षे लक्ष्णः' पुंसि सौमित्रौ, श्रीमति त्रिषु' इति रभसात् । लक्ष्मीवति तु पामादित्वात् नः (५।२।१००) । 'लक्ष्म्या अच्च' इति गणसूत्रेणात्वं बोध्यम् ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'चिह्नस्य' ।

१. धातुपाठे 'लछ, लाछि' इति चकाररहित एव पाठो लभ्यते ।

२. पूर्वं 'लक्ष्मण'शब्दमुक्त्वा तदुदाहरणप्रसङ्गे पवर्ग-पञ्चमरहितस्य 'लक्षण'शब्दस्यार्थनिर्देशो 'रभस'वचनेनानुपयुक्तः । अत एवात्र सर्वसंग्रहार्थं 'लक्षणं नाम्नि चिह्ने च सारस्यां लक्षणा क्वचित् । लक्ष्मणा त्वोषधीभेदे सारस्यामपि योषिति ॥ रामभ्रातरि पुंसि स्यात् सश्रीके चाभिधेयवत् ।' इति मेदिन्याः (५०।७६-७७) उपन्यासो युक्तः । दृष्टिदोषजसाक्षात् 'लक्ष्मणः' इत्यस्य स्थाने 'लक्षणः' मुद्रितः प्रतीयते, अनुपदमेव 'पुंसि सौमित्रौ' इति दर्शनात् ।

सुषमा परमा शोभा

सुषमा (स्त्री), 'अधिक शोभा' का १ नाम है ।

सुषमेति ॥ शोभनं समं सर्वमनया । 'सुविनिर्दुर्भ्यः सु-
पिसृतिसमाः' (८।३।८८) इति षत्वम् । एतेन सुषामादि-
त्वात् (८।३।९८) षत्वम्—इति स्वाम्युक्तिः परास्ता । उक्त-
रीत्या निर्वहि सुषामादित्वकल्पनस्य निर्वोजत्वात् । ['सुषमं
रुचिरे समे । सुषमा तु स्यात्परमशोभायां कालभिरपि ॥'
इति हैमः ३।५०५] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'उत्कृष्टशो-
भायाः' ।

शोभा कान्तिद्युतिश्छविः ॥ १७ ॥

शोभा, कान्तिः, द्युतिः, छविः (४ स्त्री), 'शोभा' के ४
नाम हैं ।

शोभेति ॥ शोभयति 'शुभ शुम्भ शोभायाम्' (तु०
प० से०) पचाद्यच् (३।१।३३४) । यत्तु मुकुटेनोक्तम्—शोभ-
तेऽनया । 'शुभ शुम्भ शोभायां' इति निर्देशात् 'गुरोश्च हलः'
(३।३।१०३) इत्यकारः—इति । तत्र । अर्थनिर्देशस्यानार्थ-
त्वात् । यदपि—'गुरोश्च हलः' [३।३।१०३] इति चकाराद-
प्रत्ययः इति तु वयम्—इति । तदपि न । आकरे तथानुक्तेः ।
उक्तरीत्या निर्वहाच्च । ['शोभा कान्तीच्छयोर्मता' इति
मे० १०६।९] ॥ * ॥ शुम्भयतीति शुम्भापि बोध्या ॥ (१)
॥ * ॥ काम्यते । क्तिन् (३।३।९४) । 'अनुनासिकस्य—' (६।४।
१५) इति दीर्घः—इति मुकुटेनोक्तम् । तत्र । 'काम्यते' इति
'विगृहीतत्वात्तन्त्रान्तरङ्गत्वाणिङ्निमित्तवृद्धेः संभवात् ।
आयादयः—' (३।१।३१) इति णिङभावे वा बोध्यम् ।
['कान्तिः शोभेच्छयोः स्त्रियाम्' इति मेदिनी ५४।
८] ॥ (२) ॥ * ॥ 'द्युत दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) ।
द्योततेऽनया ।—'इगुपधात्किः' इति—मुकुटः । तत्र । 'इगुप-
धात्कि' (उ० ४।१२०) इत्यनेन इन्विधानात्तस्य क्त्वा-
त्तिदेशात् । ['द्युतिस्तु शोभादीधित्योः' इति हैमः २।१७६]
॥ * ॥ डीषि (ग० ४।१।४५) द्युती च । द्यूयते वा । 'द्यु
अभिगमने' [अ० प० अ०] क्तिन् ॥ * ॥ क्तिनि (३।३।
९४) द्युतिः ॥ (३) ॥ * ॥ छयति । छिनत्यसार-
मिति वा । 'छो छेदने' (दि० प० अ०) । 'छिदिर् द्वैधी-
करणे' (रु० उ० अ०) । 'कृषिष्विच्छवि—' (उ० ४।
५६) इति विवन्नन्तो निपातितः । ['छविस्तु रुचि शोभा-
याम्' इति हैमः २।५३३] ॥ (४) ॥ * ॥ ('एषु भावे वा
प्रत्ययाः । शोभेत्यत्र 'खनो घ च' (३।३।१२५) इति घः ।
द्युतिरित्यत्र 'इक् कृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) इति
दिक्) । चत्वारि 'शोभायाः' ।

१. विगृहीतात्पूर्वं तेनेत्यधिकः पाठः ।

२. कोष्ठस्थः पाठः क्वचिन्नोपलभ्यते ।

अवश्यायस्तु नीहारस्तुषारस्तुहिम हिमम् ।

प्रालेयं महिका च

अवश्यायः, नीहारः, तुषारः (३ पु), तुहिनम्, हिमम्,
प्रालेयम् (३ न), महिका (स्त्री), 'पाला पड़ने' अर्थात्
'ओस, हिम' के ७ नाम हैं ।

अवश्याय इति ॥ अवश्यायते शैत्यमापाद्यते । 'शैङ्
गतौ' (भ्वा० आ० अ०) । 'श्याद्वचध—' (३।१।१४१)
इति णः । ['अवश्यायो हिमे दपे' इति हैमः ४।२२७] ॥
(१) ॥ * ॥ निह्रियते । 'हृन् हरणे' (भ्वा० उ० अ०) ।
घञ् (३।३।१९) । 'उपसर्गस्य घञि—' (६।३।१२२) इति
दीर्घः । यत्तु—'अध्यायन्याय—' (३।३।१२२) इत्यत्र चका-
रादघञ्—इति मुकुटेनोक्तम् । तत्र । 'अकर्तरि च—' (३।३।
१९) इति घञः सिद्धत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ तोषयति ।
तुषेः (दि० प० अ०) अन्तर्भावितण्यर्थात् 'कमेः कित्' इत्य-
नुवृत्तौ 'तुषारादयश्च' (उ० ३।१३९) इत्यारन् किच्च ।
['तुषारो हिमदेशयोः । शीकरे हिमभेदे च' इति हैमः ३।
५९६] ॥ (३) ॥ * ॥ तोहति । 'तुहिर् दुहिर् अर्दने'
(भ्वा० प० से०) । 'वेपितुहोर्हस्वश्च' (उ० २।५२)
इतीनन् ॥ (४) ॥ * ॥ हन्ति ['हन् हिंसागत्योः', अ०
प० अ०] 'हन्तेर्हि च' (उ० १।१४७) इति मक् । हिनोति
वर्धते । 'हि गतौ वृद्धौ च' (स्वा० प० अ०) । मन् (उ०
१।१४१ बाहुलकेन) इति वा । संज्ञापूर्वकत्वाच्च गुणः । 'हिमं
तुषारमलयोद्भवयोः स्यान्नपुंसकम् । शीतले 'वाच्यलिङ्गे
स्यात्' [इति मेदिनी ११०।३८] ॥ (५) ॥ * ॥ प्रली-
यन्ते पदार्था अत्रेति हिमाद्रिः प्रलयः । तत आगतम् । अण्
(४।३।७४) । 'केकय—' (७।३।२) इत्यादिना यादेरियः ॥
(६) ॥ * ॥ मह्यते । 'मह पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) ।
'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः—' (उ० २।३२) ॥ * ॥ 'मिहिका'
इति पाठे 'मिह सेचने' (भ्वा० प० अ०) । क्वुन् (उ०
२।३२) ॥ (७) ॥ * ॥ धूमिका धूममहिषी च बोध्या^१।
सप्त 'हिमस्य' ।

अथ हिमानो हिमसंहतिः ॥ १८ ॥

हिमानी, हिमसंहतिः (२ स्त्री), 'बहुत पाला पड़ने' के २
नाम हैं ।

अथेति ॥ हिमानां संहतिः ॥ (२) ॥ * ॥ महद्धि-
मम् । 'हिमारण्ययोर्महत्त्वे' (वा० ४।१।४९) इति डीषा-
नुकौ ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'हिमसमूहस्य' ।

१. 'वाच्यलिङ्गोऽथ' इति पा० ।

२. 'कुञ्जुटिमधूमहिषी रतान्ध्री च कुहेलिका ।
धूमिका च तमोरेणुः' इति त्रिकाण्डशेषात् (१।३।८) ।

शीतं गुणे

शीतम् (न), यह शब्द 'गुणवाचक' है, अर्थात् शीतलता अर्थ में नपुंसकलिङ्ग में ही प्रयुक्त होता है ।

शीतमिति ॥ गुणे स्पर्शविशेषे शीतम् । 'शीतं हिमगुणे क्लीवं शीतलालसयोस्त्रिषु । वानीरे बहुवारे ना' [इति मे० ५८।६५] । 'श्यैङ् गतौ' (भ्वा० ५० अ०) । भावे क्तः (३।३।११४) । 'द्रवमूर्तिस्पर्शयोः श्यः' (६।१।२४) इति संप्रसारणम् । 'श्योऽस्पर्श' (८।२।४७) इति पर्युदासान्न निष्ठानत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं शीतगुणस्य' ।

तद्वदर्थः सुषोमः शिशिरो जडः ।

तुषारः शीतलः शीतो हिमः सप्तान्यालङ्काराः ॥ १९ ॥

सुषोमः, शिशिरः, जडः, तुषारः, शीतलः, शीतः, हिमः (७ त्रि), 'ठंडे गुणवाले द्रव्य' अर्थात् 'ठंडे हवा पानी' इत्यादि के ७ नाम हैं ।

तद्वदिति ॥ सुषोमादयः सप्त तु तद्वाञ्छीतगुणवानर्थो येषां ते तद्वदर्थः । ते च अन्यलिङ्गका विशेष्यलिङ्गाः । सुष्ठु सीमा मर्यादा यस्य । 'सुषामादिषु च' (८।३।९८) इति षत्वम् । स्वामी तु-सुष्ठु श्यायते' इति विगृह्य तालव्यमध्यं (सुषोमः) आह । तत्र बाहुलकान्मक् संप्रसारणं च । मुकुटस्तु—'तदयुक्तम् । 'सुषोमश्च सुषेणश्च सुषन्धिः सर्षपोऽपि च' इति दन्त्यमूर्धन्य ऊष्मविवेकाद्—इत्याह । ['सुषोमः शीतले चारी त्रिषु, ना पञ्चगान्तरे' इति मेदिनी ११२।५७] ॥ (१) ॥ * ॥ 'शश प्लुतगतौ' (भ्वा० ५० से०) । 'अजिरशिशिर—' (उ० १।५३) इति किरच्, उपधाया इत्वं च निपात्यते । 'शश्चच्छशाङ्कशिशिराण्यपि शूकशिम्बिस्तालव्य-शद्वययुताः कथिताः कियन्तः' इति शभेदः । ['शिशिरो ना हिमे न स्त्री ऋतुभेदे जडे त्रिषु' इति मे० १३९।२२७] ॥ (२) ॥ * ॥ जलति घनीभवति । 'जल घातने' (भ्वा० ५० से०) । अच् (३।१।१३४) । डलयोरेकत्वस्मरणात् 'जडः' । ['जडो मूर्खे हिमाघाते जडः स्याच्छूकशिम्बिका' इति हैमः २।१२०] ॥ (३) [तुषारः] (४) ॥ * ॥ शीतं गुणोऽस्यास्ति । सिध्मादित्वात् (५।२।९७) लच् । शीतं लाति । कः (३।२।३) वा । ['शीतलं पुष्पकाशीसे शैलजे मलयोद्भवे । पुमानासनपण्यां स्याच्छिशिरे वाच्यलिङ्गकम् ।' इति मे० १५५।१३९-४०] ॥ (५) ॥ * ॥ अर्शआद्यच्चि (५।२।१२७) शीतः ॥ (६) [हिमः] (७) ॥ * ॥ सप्त 'शीतलद्रव्यस्य' ।

ध्रुव औत्तानपादिः स्याद्

ध्रुवः, औत्तानपादिः (२ पु), 'उत्तानपाद' अर्थात् 'मनु के पौत्र-ध्रुव' के २ नाम हैं ।

१. 'घातनं तैक्ष्ण्यम्' इति सि० कौ० भट्टोजिदीक्षितः ।

२-३. तुषार-हिम-शब्दौ पूर्वश्लोके व्याख्याता ।

ध्रुव इति ॥ ध्रुवति स्थिरो भवति । 'ध्रु गतिस्थैर्ययोः' (तु० ५० अ०) । अच् (३।१।१३४) । कुटादित्वात् (१।२।१) डित्वम् । यत्तु मुकुटेन—(उकारान्तधातुमुपन्यस्य) इगुपधत्वात् (३।१।१३५) कः—इत्युक्तम् । तद्रभसात् । वकारान्त [ध्रुव] धातौ वा तद्वोष्मम् । 'ध्रुवः शंखे हरे विष्णौ वटे चोत्तानपादजे । वसुयोगभिदोः पुंसि ध्रुवं खेऽजस्रतर्कयोः । स्त्री मूर्वादयोः शालपण्यां गीतिस्त्रुग्भेदयोस्त्रिषु । स्थिरे नित्ये निश्चिते च ध्रुवं क्लीवं प्रकीर्तितम्' ॥ (१) ॥ * ॥ उत्तानपादस्यापत्यम् । 'अत इव' (४।१।९५) । मुकुटस्तु-ऋषित्वात् 'ऋष्यन्धक—' (४।१।११४) इत्यणि प्राप्ते वाह्यादित्वात् (४।१।९६) इन्—इत्याह । तत्र । उत्तानपादस्य ऋषित्वे मानाभावात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ध्रुवस्य' ।

अगस्त्यः कुम्भसंभवः ।

मित्रावरुणिः

अगस्त्यः, कुम्भसंभवः, मैत्रावरुणिः (३ पु), 'अगस्त्य मुनि' के ३ नाम हैं ।

अगस्त्य इति ॥ अगं विन्ध्यं स्त्वयति स्तभ्नोति । 'आतोऽनुपसर्गे कः' (३।२।३) । 'अगस्त्यः स्यात्कुम्भयोनी वज्र-सेनतरावपि' ॥ * ॥—अगमस्यतीत्यप्यगस्तिः । 'वसेस्तिः' (उ० ४।१८०) बाहुलकादस्यतेरपि—इति मुकुटः । वस्तु-तस्तु 'क्तिच्त्तौ च—' (३।३।१७४) इति क्तिजुचितः । बाहु-लकाश्रयस्यागतिकगतित्वात् । शकन्धादिः (वा० ६।१।६४) । 'अथागस्त्यः कुम्भयोनिरगस्तिः कलशीसुतः' इति शब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ कुम्भः संभव उत्पत्तिस्थानमस्य ॥ (२) ॥ * ॥ मित्रावरुणौ देवर्षी । 'देयताद्वन्द्वे च' (६।३।२५) इत्यानङ् ।—ऋषिसमुदायस्याऽऋषित्वादपत्ये 'अत इव' (४।१।९५)—इति मुकुटः । तत्र । एतयोः ऋषित्वे मानाभावात् ॥ * ॥ वारुणिरपि । 'मित्रावरुणयोः सूनुरौर्ध्वशेषश्च वारुणिः' इति व्याडिः । अणपि दृश्यते । 'और्वशेषागस्त्यमैत्रावरुणा-स्त्वाग्निमारुताः' इति नामनिधानात् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अगस्त्यस्य' ।

अस्यैव लोपामुद्रा सधर्मिणी ॥ २० ॥

लोपामुद्रा (स्त्री), 'अगस्त्य मुनि की पत्नी' का १ नाम है ।

अस्यैवेति ॥ अस्यैव पत्नी लोपामुद्रा । न मुद्रं राति । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । लोपे धर्मलोपे अमुद्रा=हर्षं न लभते इत्यर्थः । स्वाम्युक्तेऽस्य पृषोदरादित्वे (६।३।

१. 'ध्रुवः शङ्खौ हरे विष्णौ वटे चोत्तानपादजे ॥ वसुयोगभिदोः पुंसि क्लीवं निश्चिततर्कयोः । स्त्रीमूर्वादयोः शालपण्यां गीतिस्त्रुग्भेदयोस्त्रिषु । सन्तते शाश्वते चाथ' इति मेदिनीपाठः (१५८।१३-१५) एव किञ्चित्परिवर्त्य लिखितः प्रतीयते ।

१०९) फलं चिन्त्यम् । यत्तु—लोपयति योषितां रूपाभि-
मानम् । पचाद्यच् (३।१।१३४) । टाप् (४।१।४) । लोपा ।
मुद्रयति स्रष्टुः सृष्टिमिति मुद्रा । ततः कर्मधारयः (२।१।
५७)—इति मुकुटेनोक्तम् । तच्चिन्त्यम् । लोपाशब्दस्यैव भा-
षितपुंस्कत्वात्पुंवद्भावप्रसङ्गात् । आङ्प्रस्लेषेण वा तत्समाधे-
यम् ॥ (१) ॥ * ॥ समानो धर्मोऽस्त्यस्याः । इनिः (५।
२।११५) । 'समानस्य—' (६।३।८४) इति सः । एकम्
'अगस्त्यपत्न्याः' ।

नक्षत्रमक्षं भं तारा तारकाप्युडु वा स्त्रियाम् ।

नक्षत्रम्, ऋक्षम्, भम् (३ न), तारा, तारका (२ स्त्री),
उडुः (स्त्री न), 'नक्षत्र' के ६ नाम हैं ।

नक्षत्रमिति ॥ न क्षदते हिनस्ति । 'क्षद' इति सौत्रो
धातुर्हिसार्थ^१ आत्मनेपदी । ष्टन् (उ० ४।१५९) । 'नभ्रा-
णपाद्—' (६।३।७५) इति नभः प्रकृतिभावः । यत्तु क्षद-
तीति विग्रहप्रदर्शनं मुकुटेन कृतम् । तच्चिन्त्यम् । यद्वा—
'णक्ष गतौ' (भ्वा० प० से०) । नक्षति । 'अमिनक्षियजि-
वधिपतिभ्योऽत्रन्' (उ० ३।१०५) । न क्षणोति वा । 'क्षणु
हिसायाम्' (त० उ० से०) । ष्टन् (उ० ४।१५९) ।
बाहुलकाणलोपः । न क्षत्रं वा । देवत्वात्क्षत्रभिन्नत्वात् ॥
(१) ॥ * ॥ ऋषिपति । 'ऋषी गतौ' (तु० प० से०) ।
'स्नुवश्चिक्लृषिभ्यः कित्' (उ० ३।६६) इति सः । 'षढोः—'
(८।२।४१) इति कः । 'ऋक्षस्तु स्यान्नक्षत्राच्छभल्लयोः ।
महीधरविशेषे च शोणके लक्ष्यवेधने^२ इति हैमः [२।५७०-
७१] ॥ (२) ॥ * ॥ भाति । ['भा दीप्तौ', अ० प० अ०]
'अन्येष्वपि—' (३।२।१०१) इति डः । 'भं नक्षत्रे गभस्तौ
स्त्री पुंसि स्याद्भृगुनन्दने' । [इति मेदिनी १०६।१] ।
['नक्षत्रे भं बुधाः प्राहुः—' भ्रमरो^३ भः प्रकीर्तितः' इत्येका-
क्षरः [२६] ॥ (३) ॥ * ॥ तरन्त्यनया ['तृ प्लवन-
तरणयोः', भ्वा० प० से०] । भिदादित्वात् (३।३।१०४)
अङ् । गुणः (७।४।१६) । निपातनादीर्थः ॥ * ॥
तारयतेः पचाद्यचि (३।१।१३४) । तारोऽपि । 'नक्षत्रे नेत्र-
मध्ये च तारा स्यात्तार इत्यपि' इति व्याडिः । ['तारो वा-
नरभिन्मुक्ताविशुद्धयोः शुद्धमौक्तिके । ना, नक्षत्रेऽक्षिमध्ये च
न ना, रूप्ये नपुंसकम् । स्त्री बुद्धदेवताभेदे वालिगीर्पतिभा-
र्ययोः । त्रिलिङ्गोऽत्युच्चशब्दे च' इति मेदिनी १२५।४३-
४४] ॥ (४) ॥ * ॥ ण्वुलि (३।१।१३३) तारका—'तारका
ज्योतिषि' (वा० ७।३।४५) इतीत्वाभावः । अपिशब्दात्ता-

रकापि वा स्त्रियाम् । स्त्रीत्वाभावे क्लीबत्वमुडुसाहचर्यात् ।
'नक्षत्रे चाक्षिमध्ये च तारकं तारकापि च' इति शाश्वतः
[४२०] । ['तारको दैत्यभित्कर्णधारयोर्न द्वयोर्दृशि । कनीनि-
कायामृक्षे च न पुमांस्वातरि त्रिषु' इति मेदिनी ९।९९-१००]
॥ (५) ॥ * ॥ अवतीति—ऊः । क्विप् (३।२।१७८) ।
'ज्वरत्वर—' (६।४।२०) इत्यूठौ । 'ह्रस्वो नपुंसके—' (१।
२।४७) इति ह्रस्वः । समासोत्तरम् 'इको ह्रस्वोऽङ्यः—'
(६।३।६१) इति वा ह्रस्वः । ड्यतेर्दुः डीडो मितद्वादि-
त्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । 'उ च तड्डु च' इति वि-
ग्रहः । स्त्रियां तु 'ऊश्चासौ डुश्च' इति ज्ञेयः । उडुः, उडू, उ-
डवः, इत्यादि धेनुवत् । यद्वा—'उ संबुद्धौ रूपोक्तौ च शिव-
वाची त्वनव्ययम् । उ प्रश्ने च'^१ इति हैमः [७।४] । उ क्रोधं
ड्यते, उना शंभुना डीयते वा । 'मितद्वादिभ्यः' (वा० ३।२।
१८०) इति डः ॥ (६) ॥ * ॥ षड् 'नक्षत्रसामान्यस्य' ।
दाक्षायण्योऽश्विनीत्यादिताराः

दाक्षायण्यः (स्त्री, नि० ब० व०), 'अश्विनी, भरणी आदि
सत्ताइस नक्षत्रों' का १ नाम है ।

दाक्षायण्य इति ॥ दक्षस्यापत्यानि । 'वा नामधेयस्य'
(वा० १।१।७३) इति वृद्धसंज्ञायाम् 'उदीचां वृद्धादगोत्रात्'
(४।१।१५७) इति फिक् । गौरादित्वात् (४।१।४१)
डीष् । यत्तु—'आसुरेरुपसंख्यानम्' (वा० ४।१।१९) इत्यत्र
केचिद्, 'आसुरिदाक्ष्योः' इति—इति मुकुट आह । तन्न । भाष्ये
दाक्षेरदर्शनात् । यदपि—गोत्रत्वमुपचर्य 'गोत्रे कुञ्जादिभ्य-
श्चफ्' (४।१।९८) इति च्फञि 'जातेरस्त्रीविषयादयोप-
धात्' (४।१।६३) इति डीष्—इत्याह । तदपि न । कुञ्जादि-
गणेशस्य पाठाभावात् । उक्तीत्योपचारं विना निर्वाहाच्च ।
यत्तु—'अत इक्' (४।१।६५) । अनन्तरापत्येऽपि द्वैपाय-
नवत् । 'यजिजोश्च' (४।१।१०१) इति फक्—इति स्वा-
म्याह । तदपि न । अनन्तरापत्ये फकोऽदर्शनात् । द्वीपमय-
नस्य द्वीपायनः । द्वीपायनस्यापत्यं द्वैपायनः । ऋष्यण् (४।
१।११४) इति द्वैपायनशब्दव्युत्पत्तेर्दृष्टान्तासंभवाच्च । य-
दपि—'इतो मनुष्यजातेः' (४।१।६५) इत्यत्र 'इक्' उप-
संख्यानान्डीष् । 'कौरव्यमाण्डूकाभ्यां च' (४।१।१९) इति
चकारादासुरायणीवत् फः—इति । तदपि न । त्वदुक्तोपसंख्या-
नाप्रसिद्धेः । चकारस्यानुक्तममुच्चयार्थत्वे मानाभावाच्च ।
यदपि—दक्षमयते । ल्युः (३।१।१३४) । प्रज्ञाद्यण् (५।
४।३८)—इत्याह मुकुटः । तदपि न । प्रज्ञप्राज्ञवद्रूपप्रस-
ङ्गात् । अश्विन्याद्याः सप्तविंशितितारका दाक्षायण्य उच्यन्ते ।

१. 'तृन्तृचौ शंसिक्षदादिभ्यः—' इत्युणादिसूत्रीयो
धातुः शकलीकरणे भक्षणे च ।

२. 'क्षतवेधने' इति, 'कृतवेधने' इति च पा० ।

३. 'भवने' इति पा० ।

१ 'उ प्रश्ने च' इत्यंशो हैमे नोपलभ्यते ।

२. भाष्ये तु 'कौरव्यमाण्डूकयोरासुरेरुपसंख्यानम्' इति
वार्तिकस्वरूपं लभ्यते ।

३. अश्विन्यादिनक्षत्राणां नामानि 'चौखम्बा' प्रका-
शितस्य 'अमरकोषस्य' मणिप्रभाख्यायाया 'दाक्षायणी'

['दाक्षायणी त्वर्णायामश्चिन्याद्युद्धु स्त्रियाम्' इति मेदिनी ५२।९७] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अश्चिन्यादिभानाम्' ।

अश्वयुगश्चिनो ॥ २१ ॥

अश्वयुक् (= अश्वयुज्), अश्विनी (२ स्त्री), 'अश्विनी' के २ नाम हैं ।

अश्वयुगिति ॥ अश्वं युनक्ति रूपेणानुकरोति । 'सत्सू-द्विष-' (३।२।६१) इति क्विप् । यत्तु—'ऋत्विग्-' (३।२।५९) इत्यादिनाः क्विन्-इति मुकुटः । तन्न । युजेः केवलात् क्विन्विधानात् ॥ (१) ॥ * ॥ अश्वः अश्वरूपमस्त्यस्याः । इनिः (५।२।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अश्चिन्याः' ।

राधा विशाखा

राधा, विशाखा (२ स्त्री), 'विशाखा नक्षत्र' के २ नाम हैं ।

राधेति ॥ राध्नाति कार्यमनया । 'राध संसिद्धौ' (स्वा० प० अ०) । 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यकारः । राधयति । अच् (३।१।१३४) इति वा । 'राधा विद्युद्विशालयोः । विष्णुकान्तामलकयोश्च गोपीवेधविशेषयोः' इति हैमः [२।२४९-५०] ॥ (१) ॥ * ॥ विशाखति । 'शाखं व्याप्तौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'विशाखो याचके स्कन्दे विशाखाभे कठिल्लके' इति हैमः [३।१।१३] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'विशाखायाः' ।

पुष्ये तु सिध्यतिष्यौ

पुष्यः, सिध्यः, तिष्यः (३ पु), 'पुष्य नक्षत्र' के ३ नाम हैं ।

पुष्य इति ॥ पुष्णाति ['पुष पुष्टौ', कचा० प० से०] कार्याणि । 'पुष्यः कलियुगे स्मृतः । मासनक्षत्रयोर्भेदे' [इति मेदिनी ११५।३८] ॥ (१) ॥ * ॥ सिध्यन्त्यस्मिन् । 'पुष्य-सिध्यौ नक्षत्रे' (३।१।११६) इति क्यपि निपातितः ॥ (२) ॥ * ॥ ['तुष पुष्टौ', दि० प० अ०] तुष्यन्त्यस्मिन् । 'सूर्य-तिष्य-' (६।४।१४९) इति निपातनात्क्यप् उपधेत्वं च । 'तिष्यो नक्षत्रभेदे स्यात्कलौ धात्र्यां च योषिति' [इति मे० ११५।२८] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पुष्यस्य' ।

अविष्टया ।

समा धनिष्ठा

अविष्टा, धनिष्ठा (२ स्त्री), 'धनिष्ठा नक्षत्र' के २ नाम हैं ।

अविष्टयेति ॥ अश्वणं श्रवः^२ । ['श्रु श्रवणे', भ्वा० प०

शब्दस्य टिप्पणो, तेषां लिङ्गवचनादिनिर्णयश्च तत एव प्रकाशितस्य 'अभिधानचिन्तामणेः' 'मणिप्रभा' व्याख्यायां (२।२९) तज्जिज्ञासवोऽवलोकयन्तु ।

१. 'वेध्यविशेषयोः' इति पा० ।

२. 'श्रुवः श्रु च' (३।१।७४) इति आदेशे कृते सतीति शेषः ।

से०] 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । प्रसिद्धिः । श्रवोऽस्त्यस्याः । मतुम् (५।२।९४) । अतिशयेन श्रववती । इष्टम् (५।३।५५) । 'विन्मतोर्लुक्' (५।३।६५) इति मतुपो लुक् ॥ (१) ॥ * ॥ एवमतिशयेन धनवती ॥ (२) ॥ * ॥ सा श्रविष्ठया समेत्यन्वयः ॥ द्वे 'धनिष्ठायाः' ।

स्युः प्रोष्ठपदा भद्रपदाः स्त्रियः ॥ २२ ॥

प्रोष्ठपदाः, भद्रपदाः (२ पु स्त्री, नि० व० व०), 'पूर्वाभाद्रपदा नक्षत्र' के २ नाम हैं ।

स्युरिति ॥ प्रोष्ठो गौः, तस्येव पादा यासाम् । 'सुप्रात-सुश्व-' (५।४।१२०) इत्यादिना बहुव्रीहावच् पञ्चावश्च निपातितः । प्रोष्ठपदयोर्द्वित्वेऽपि 'फल्गुनीप्रोष्ठपदानाम्-' (१।२।६०) इति नक्षत्रात्पाक्षिकं बहुत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ भद्रं पदं यासां ताः । अत्रारोपाद्बहुत्वम् । यत्तु—'सुप्रात-' (५।४।१२०) इति प्रोष्ठपदा भद्रपदाश्च निपातिताः—इति मुकुटः । तन्न । भद्रपदाशब्दस्य तत्राग्रहणात् । एतेन—अर्थग्रहणाद्भद्रपदा—इति स्वाम्युक्तिरपि परास्ता ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे पूर्वभद्रपदोत्तरभद्रपदानाम् ।

मृगशीर्षं मृगशिरस्तस्मिन्नेवाग्रहायणी ।

मृगशीर्षम्, मृगशिरः (= मृगशिरसः । २ न), आग्रहायणी (स्त्री), 'मृगशिरा नक्षत्र' के ३ नाम हैं ।

मृगेति ॥ आकृत्या मृगस्य शीर्षमिव शीर्षं शिरो यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ मृगः शिरोऽस्य । रूपभेदात्क्लीबम् । 'सौम्या मृगशिरः स्युर्मृगशिराः' इति बोपालितः स्त्रीत्वमप्याह ॥ * ॥ मृगोऽपि । 'मृगशीर्षं हस्तिजातौ मृगः पशुकुरङ्गयोः' इति व्याडिः ॥ (२) ॥ * ॥ अग्रे हायनमस्याः । मार्गशीर्षमारभ्य वर्षप्रवृत्तेः । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । 'पूर्वपदात्-' (८।४।३) इति णत्वम् । आग्रहायणी पौर्णमासी । तद्योगान्नक्षत्रमपि तथा । यत्तु—'आग्रहायण्यश्चत्थाट्ठक्' (४।२।२२) इति निर्देशात्स्वार्थेऽण् । गौरादित्वात् (४।१।४१) डीष् । अणन्तत्वादेव डीपि सिद्धे गौरादिषु पाठोऽस्य पुंवद्भावनिषेधार्थः । तेनाग्रहायणीभार्य इति सिध्यति—इति मुकुटः । तन्न । अपसिद्धान्तात् । नहि गौरादित्वं पुंवद्भावप्रतिषेधार्थम्, किं तु डीष्विधानार्थम् । न च पाठसामर्थ्यम् । तस्य स्वरभेदार्थत्वात् । न चोदात्तनिवृत्तिस्वरेण तदभावः । पाठसामर्थ्यादुदात्तनिवृत्तिस्वरस्यैव बाधसंभवात् । अस्य गौरादिकत्वमग्रामाणिकमिति सुवचत्वाच्च ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मृगशिरसः' ।

इन्वकास्तच्छिरोदेशे तारका निवसन्ति याः ॥ २३ ॥

इन्वकाः (स्त्री, नि० व० व०), 'मृगशिरा नक्षत्र के शिरोभाग में उदय होनेवाली पांच ताराओं' का १ नाम है ।

इन्वका इति ॥ इन्वन्ति प्रीणयन्ति । 'इवि व्याप्तौ प्रीणने च' (भ्वा० प० से०) । इदित्वात् (७।१।५८) ।

नुम् । संज्ञायां क्वम् (उ० २।३२) । क्षिपकादित्वात् (वा० ७।३।४५) इत्वाभावः ॥ * ॥ 'इत्त्वलाः' इति पाठे तु 'इल स्वप्ने क्षेपणे च' (तु० प० से०) । 'सानसिवर्णसि-' (उ० ४।१०७) इति वलच् गुणाभावश्च निपात्यते । ['इत्त्वला-स्तारकाभेदेऽपीत्त्वलो दैत्यमत्स्ययोः' इति विश्वः] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'मृगशीर्षशिरोदेशस्थानां पञ्चानां स्वल्प-तारकाणाम्' ।

बृहस्पतिः सुराचार्यो गोपतिर्धिषणो गुरुः ।

जीव आङ्गिरसो वाचस्पतिश्चित्रशिखण्डिजः ॥ २४ ॥

बृहस्पतिः, सुराचार्यः गोपतिः, धिषणः, गुरुः, जीवः, आङ्गिरसः, वाचस्पतिः, चित्रशिखण्डिजः (९ पु), 'बृहस्पति' के ९ नाम हैं ।

बृहस्पतिरिति ॥ बृहतां पतिः । 'तद्बृहतोः-' (वा० ६।१।१५७) इति सुट्तलोपो ॥ * ॥ अलुकि 'बृहतां पतिः' इत्यपि ॥ (१) ॥ * ॥ सुराणामाचार्यः ॥ (२) ॥ * ॥ गिरां पतिः । 'अहरादीनां-' (वा० ८।२।७०) इति वा रेफः ॥ * ॥ [पक्षे गी-पतिः, गीःपतिः] । कस्कादित्वात् (८।३।४८) षः-इति केचित् ॥ (३) ॥ * ॥ प्रशस्ता धिषणाऽस्य । अश-आद्यच् (५।२।१२७) । यद्वा-घृष्णोति । 'निघृषा प्राग-ल्ये' (स्वा० प० से०) । 'घृषेधिष् च-' (उ० २।८२) इति क्युः । ['धिषणस्त्रिदशाचार्ये धिषणा धियि सम्मता' इति विश्वः ५।१।४६] ॥ (४) ॥ * ॥ मृणाति उपदि-शति । 'गृ शब्दे' (ऋधा० प० से०) । 'कृष्णोच्च' (उ० १।२४) इति कुः उश्चान्तादेशः । 'गुरुर्महत्याङ्गिरसे पित्रा-दौ धर्मदेशके । अलघो दुर्जरे चापि' इति हैमः [२।४२३] ॥ (५) ॥ * ॥ जीवयति । अच् (३।१।१३४) । मृत-संजीवनमन्त्रज्ञत्वात् । 'जीवः स्यात्त्रिदशाचार्ये द्रुमभेदे श-रीरिणि' इति हैमः [२।५३४] ॥ (६) ॥ * ॥ 'अगि गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'अङ्गिराः' (उ० ४।२।३६) इत्य-सुभ्रन्तो निपातितः । अङ्गिरसोऽपत्यम् । 'शृष्यन्धक-' (४।१।११४) इत्यण् । बहुत्वे 'अत्रिभृगु-' (२।४।६५) इति लुक् । आङ्गिरसः, आङ्गिरसो, अङ्गिरसः ॥ (७) ॥ * ॥ वाचस्पतिरित्यत्र 'षष्ठ्याः पतिपुत्र-' (८।३।५३) इति सत्वविधानात्षष्ठ्या-अलुक् ॥ * ॥ लुक्पक्षे 'वाक्पतिः' अपि ॥ (८) ॥ * ॥ 'ऋषयः सप्त धीमद्भिः स्मृताश्चित्र-शिखण्डिनः' इति हारावली । तदन्तर्गतादङ्गिरसो जातत्वा-न्चित्रशिखण्डिनो जातः । 'पञ्चम्याम्-' (३।२।६८) इति डः ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'बृहस्पतेः' ।

१. कस्कादिसूत्रभाष्ये गोपतिप्रयोगादर्शनात् 'इति केचित्' इत्युक्तमत्र । मुकुटव्याख्याने तु गोपतिरित्यसाधु-रिति स्पष्टमेवोक्तम् ।

७ अ० रा०

शुक्रो दैत्यगुरुः काव्य उशना भार्गवः कविः ।

शुक्रः, दैत्यगुरुः, काव्यः, उशनाः (= उशनस्), भार्गवः, कविः (६ पु), 'शुक्राचार्य' के ६ नाम हैं ।

शुक्र इति । माहेश्वरशुक्रद्वारा निर्गतत्वाच्छुक्रः । शो-चति । 'शुच शोके' (भ्वा० प० से०) । 'ऋज्जेन्द्र-' (उ० २।२८) इति रक् इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ दैत्यानां गुरुः ॥ (२) ॥ * ॥ 'कुङ् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । कोतु-मवश्यमाख्यातुमर्हत्वात् काव्यः । 'ओरावश्यके' (३।१।१२५) इति ण्यत् । कवेरपत्यम् । 'कुर्वादिभ्यो ण्यः' (४।१।१५१) इति वा । ['काव्यं ग्रन्थे पुमान् शुक्रे काव्या स्यात्पूतना-धियोः' इति मे० ११३।११] ॥ (३) ॥ * ॥ 'वश कान्तौ' (अ० प० से०) । वष्टि । 'वशेः कनसिः' (उ० ४।२३९) । ग्रह्यादित्वात्संप्रसारणम् (६।१।१६) । 'ऋदु-शनस्-' (७।१।९४) इत्यनङ् ॥ (४) ॥ * ॥ भृगोर-पत्यम् । ऋष्यण् (४।१।११४) । बहुत्वे तु लुक् (२।४।६५) । भृगवः । ['भार्गवः परशुरामे सुधन्वनि मतङ्गजे । दैत्याचार्ये भार्गवो तु कृष्णदूर्वोमयोः श्रियाम् ॥' इति हैमः ३।१४४-४५] ॥ (५) ॥ * ॥ कवते । 'कुङ् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । कौतीति वा । [कवि-र्वाल्मीकिशुक्रयोः । सूरौ काव्यकरे पौंसि स्यात् खलीने तु योषिति' इति मे० १५७।४] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'शुक्रस्य' ।

अंगारकः कुजो भौमो लोहिताङ्गो महीसुतः ॥ २५ ॥

अङ्गारकः, कुजः, भौमः, लोहिताङ्गः, महीसुतः (५ पु), 'मङ्गल ग्रह' के ५ नाम हैं ।

अङ्गारक इति ॥ अङ्गानि इर्याति पीनत्वात् । 'ऋ गतौ' (जु० प० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । अङ्गति वा । 'अगि गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'अङ्गिमदि-' (उ० ३।१३४) इत्यारन् । संज्ञायां कन् (५।३।९७) । अङ्गार इव । कन् (५।३।९६) । रक्तवर्णत्वादिति वा । 'अङ्गारकः कुजेऽपि स्यादु-त्मुकांशे कुरुष्यते । भवेदङ्गारिका चेक्षुकाण्डे' किशुककोरके । [इति मे० १४।१७५] ॥ (१) ॥ * ॥ कोः पृथिव्या जातः । 'पञ्चम्याम्-' (३।२।९८) इति डः । ['कुजाः पञ्च-न्यां वृक्षे तु कुजो नरकभौमयोः' इति मे० ३०।५] ॥ (२) ॥ * ॥ भूमेरपत्यम् । शिवादित्वात् (४।१।११२) इति लुक् । 'भौमो मङ्गलदैत्ययोः' इति हैमः [२।३३५] ॥ (३) ॥ * ॥ लोहितान्यङ्गान्यस्य ॥ (४) ॥ * ॥ महा-सुतः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'मङ्गलस्य' ।

रौहिणेयो बुधः सौम्यः

रौहिणेयः, बुधः, सौम्यः (३ पु) 'बुध' के ३ नाम हैं ।

१. 'चेक्षुकाण्डे' इति पा० ।

रोहिणेय इति ॥ रोहिण्या अपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।२०) । 'रौहिणेयो भवेद्वत्से रेवतीरमणे बुधे' इति विश्वः [१२३।१११] ॥ (१) ॥ * ॥ बुध्यते । 'बुध अवगमने' (दि० आ० अ०) । कः (३।१।१३५) ['बुधः सौम्ये कवौ' इति हैमः २।२४६] ॥ (२) ॥ * ॥ सोम इव । सोम्यः । 'शाखादिभ्यो यः' (५।३।१०३) । ततः प्रज्ञाद्यण (५।४।३८) । ['सौम्यः सोमात्मजेऽनुग्रे मनोज्ञे सोम-दैवते । सौम्याः पुनर्मृगशिरः शिरःस्थाः पञ्च तारकाः ॥' इति हैमः २।४०१-२] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'बुधस्य' ।

समौ सौरिशनैश्चरौ ।

सौरिः, शनैश्चरः (२ पु), 'शनि' के २ नाम हैं ।

समाविति ॥ सूरस्याकस्यापत्यम् । 'अत इम्' (४।१।९५) ॥ * ॥ 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यणि 'सौरः' अपि ॥ (१) ॥ * ॥ शनैश्चरति पङ्गुत्वात् । अच् (३।१।१३४) ॥ * ॥ 'शनिसौरिशनैश्चराः' इति रभसा-च्छनिरपि ॥ * ॥ शनैश्चरे 'मन्दः' इति वाचस्पतिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शनेः' ।

तमस्तु राहुः स्वर्भानुः सौहिकेयो विधुतुदः ॥ २६ ॥

तमः (= तमस्, न), राहुः, स्वर्भानुः, सैहिकेयः, विधुतुदः (४ पु), 'राहु' के ४ नाम हैं ।

तम इति ॥ ताम्यति । 'तमु ग्लानौ' (दि० प० से०) । असुन (उ० ४।१।८९) । 'तमु काङ्क्षायाम्' (दि० प० से०) इति मुकुटस्य प्रमादः । ताम्यतीति विगृहीतत्वात् । 'तमांसि गुणतिमिरसैहिकेयाः' इति त्रिकाण्डशेषः ॥ * ॥ पचाद्यचि (३।१।१३४) अदन्तः पुल्लिङ्गोऽपि । 'स्वर्भानुस्तु तमो राहुः' इति पुंस्काण्डे रत्नकोषामरमालयोर्दर्शनात् ॥ (१) ॥ * ॥ रहति गृहीत्वा त्यजति चन्द्राकौ । 'रह त्यागे' (भ्वा० प० से०) भ्वादिः । बाहुलकादुण् । 'रहश्च' इत्युण्-इति मुकुटस्य प्रमादः । एतादृशसूत्रादर्शनात् ॥ (२) ॥ * ॥ स्वराकाशे विपरीतलक्षणया भाति । 'दाभ्यां नुः' (उ० ३।३२) । क्षुभ्नादिः (८।४।३९) ॥ (३) ॥ * ॥ सिंहिकाया अपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।१२०) ॥ (४) ॥ * ॥ विधुं तुदति । विध्वरूपोस्तुदः' (३।२।३५) इति खश् । 'अरु' (६।३।६७) इति मुमु ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'राहो' ।

केतुः ॥ ['केतुर्ना स्वपताकाविग्रहोत्पातेषु लक्ष्मणि' इति मे० ५।४।१३] ॥ (१) ॥ * ॥ शिखी । ['शिखी वल्लौ बलीवर्दे शरे केतुग्रहे हुमे । मयूरे कुक्कुटे पुंसि शिखावत्यन्य-

१. स्वामी तु 'शनिमन्दौ पङ्गुकालौ छायापुत्रोऽसि-तश्च सः' इत्यधिकनामान्याह ।

२. इदं वचस्त्रिकाण्डशेषे नोपलभ्यते ।

लिङ्गकः ॥' इति मे० ९।३।४२] इति स्वामी ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'केतोः' ।

सप्तर्षयो मरीच्यत्रिमुखाश्चित्रशिखण्डिनः ।

चित्रशिखण्डिनः (= चित्रशिखण्डिन्, पु, नि० व० व०), 'सप्तर्षियों' का १ नाम है । (मरीचि १, अङ्गिरा २, अत्रि ३, पुलस्त्य ४, पुलह ५, क्रतु ६ और वसिष्ठ ७, ये सप्तर्षि हैं) ।

सप्तैति ॥ सप्त च ते ऋषयश्च । 'दिक्संख्ये-' (२।१।५०) इति द्विगुः । 'चित्रः शिखण्डश्चूडाविशेषोऽस्त्येषाम्' इति व्युत्पत्त्या प्रत्येकं सप्तापि चित्रशिखण्डिनः । 'मरीचिरङ्गिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः । वसिष्ठश्चेति सप्तैते ज्ञेयाश्चित्रशिखण्डिनः' ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सप्तर्षीणाम्' ।

राशीनामुदयो लग्नं

लग्नम् (न), 'राशियों' का १ नाम है ।

राशीनामिति ॥ अशुनवते व्याप्नुवन्ति । 'अशू व्याप्तौ' (स्वा० आ० से०) । 'अशिपणाय्यो रुडायलुको च' (उ० ४।१।३३) इति रुडगम इणप्रत्ययश्च ॥ (१) ॥ * ॥ लगति फले । 'लगे सङ्गे' (भ्वा० प० से०) । 'ध्रुवस्वान्त-' (७।२।१८) इति क्तस्येडभावः, तस्य नश्च निपात्यते । यत्तु—लगति साध्ये निजे, इति विग्रहं प्रदर्श्य 'ओलजी ओलस्जी व्रीडे' (तु० आ० से०)—इति धातोरुपन्यसनं मुकुटेन कृतम् । तन्न । उक्तधातोलगतिरूपाभावात् । प्रकृतेऽर्थसंगतेश्च । अतः 'श्रीदितो निष्ठायाम्' (७।२।१४) 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति सूत्रयोरुपन्यासो व्यर्थः । 'लग्नं राश्युदये क्लीबं सक्त-लज्जितयोस्त्रिषु' [इति मे० ८।४।१८] । 'एकं राश्युदयस्य' ।

ते तु मेषवृषादयः ॥ २७ ॥

वे वृषादि राशियां १२ होती हैं । (यथा—'मेष १, वृष २, मिथुन ३, कर्क ४, सिंह ५, कन्या ६, तुला ७, वृश्चिक ८, धनुः ९, मकर १०, कुम्भ ११, और मीन १२) ।

ते त्विति ॥ ते राशयः । मेषवृषौ आदी येषां ते । प्रत्येकम् एकम् ।

सूरसूर्यार्थमादित्यद्वादशात्मदिवाकराः ।

भास्कराहस्करब्रध्नप्रभाकरविभाकराः ॥ २८ ॥

भास्वद्विचस्वत्सप्ताश्वहरिदश्वोष्णरश्मयः ।

विकर्तनार्कमार्तण्डमिहिरारुणपूषणः ॥ २९ ॥

द्युमणिस्तरणिर्मित्रश्चित्रभानुर्विरोचनः ।

विभावसुर्ग्रहपतिस्त्विषांपतिरहर्षतिः ॥ ३० ॥

भानुर्हसः सहस्रांशुस्तपनः सविता रविः ।

१. स्वामी राशीनां नामान्याह—'मेषो वृषोऽथ मिथुनं कर्कटः सिंहकन्यके । तुलाऽथ वृश्चिको धन्वी मकरः कुम्भ-मीनकौ ॥' इति ।

पद्माक्षस्तेजसांराशिश्छाया नाथस्तमिस्रहा [३८]
कर्मसाक्षी जगच्चक्षुर्लोकबन्धुस्त्रयीतनुः [३९]
प्रद्योतनो दिनमणिर्खद्योतो लोकबान्धवः [४०]
इनो भगो धामनिधिश्चांशुमाल्यब्जिनोपतिः [४१]

सूरः, सूर्यः, अर्यमा (= अर्यमन्), आदित्यः, द्वादशा-
त्मा (= द्वादशात्मन्), दिवाकरः, भास्करः, अहस्करः, ब्रध्नः,
प्रभाकरः, विभाकरः, भास्वान् (= भास्वत्), विवस्वान्
(= विवस्वत्), सप्ताश्वः, हरिदश्वः, उष्णरश्मिः,
विकर्तनः, अर्कः, मार्तण्डः, मिहिरः, अरुणः, पूषा
(= पूषन्), धुमणिः, तरणिः, मित्रः, चित्रभानुः, विरोचनः,
विभावसुः, ग्रहपतिः, त्विषांपतिः, अहर्षतिः, भानुः, हंसः,
सहस्रांशुः, तपनः, सविता (= सवितृ), रविः (३७ पु),
'सूर्य' के ३७ नाम हैं ।

[पद्माक्षः, तेजसांराशिः, छाया नाथः, तमिस्रहा (= तमि-
स्रहन्), कर्मसाक्षी (= कर्मसाक्षिन्), जगच्चक्षुः (= जग-
च्चक्षुस्), लोकबन्धुः, त्रयीतनुः, प्रद्योतनः, दिनमणिः, खद्योतः,
लोकबान्धवः, इनः, भगः, धामनिधिः, अंशुमाली (= अंशुमा-
लिन्), अब्जिनीपतिः (१७ पु), 'सूर्य' के १७ नाम हैं] ।

सूरति ॥ सुवति प्रेरयति कर्मणि लोकम् । 'षू प्रेरणे'
(तु० प० से०) । 'सुसूधागृधिभ्यः कृन्' (उ० २।२४) ।
दन्त्यादिः ॥ * ॥ शवति । 'शु गतौ' [सौत्रो धातुः] ।
'शुसिचिमीनां दीर्घश्च' (उ० २।२५) इति कृनि शूरश्च ।
'शूरश्चाहभटे सूर्ये' इति विश्वः । 'सुभटे शूरः सूर्ये च दन्त्योऽ-
पि' इत्युष्मविवेकः । शूरयते वा । 'शूर विक्रान्तौ' (चु०
आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । यत्तु-सूते प्रेरयत्यन्ध-
कारम्, इति विग्रहं प्रदर्श्य 'षू प्रेरणे' (तु० प० से०) इति
धातोरुपन्यसनं मुकुटेन कृतम् । तन्न । उक्तधातोस्तद्विशेषरूपा-
भावात् ॥ (१) ॥ * ॥ सरति । 'सृ गतौ' (भ्वा० प०
अ०) । सुवति प्रेरयति कर्मणि लोकान्, इति वा । 'षू प्रेरणे'
(तु० प० से०) । 'राजसूर्यसूर्य-' (३।१।११४) इति निपा-
तितः । 'सूर्योऽर्कपणे तपने स्त्री तद्भाष्योषधीमितिः' ॥ (२)
॥ * ॥ इर्याति । 'श्वन्नुक्षन्पूषन्-' (उ० १।५९) इति निपा-
तितः । ['अर्यमा पितृदेवते । तरणौ सूर्यभक्तायाम्' इति
हैमः ३।३८४] ॥ (३) ॥ * ॥ अदितेरपत्यम् । 'दित्य-
दित्या-' (४।१।८५) इति ण्यः । ['आदित्यस्त्रिदशार्कयोः'
इति हैमः ३।५१०] ॥ (४) ॥ * ॥ द्वादश आत्मानो
मूर्तयो यस्य ॥ (५) ॥ * ॥ दिवा दिनं करोति । 'दिवा-
विभा-' (३।२।२१) इति टः ॥ (६) ॥ * ॥ एवं भास्क-
रादिषु । ('कस्कादित्वात् (८।३।४८) भास्कराहस्करौ-

इति स्वामी) । ['भास्करो वह्निसूर्ययोः' इति हैमः ३।
६१९] ॥ (७) ॥ * ॥ (८) ॥ * ॥ तिमिरं बध्नाति ।
'बन्धेर्ब्रधिवुधी च' (उ० ३।५) इति नक् ॥ (९) ॥ * ॥ (१०)
॥ * ॥ (११) ॥ * ॥ भासः सन्त्यस्य । मतुप् (५।२।९४) ।
['भास्वान्दोमे रवौ' इति हैमः २।१८६] ॥ (१२) ॥ * ॥
विविधं वस्ते आच्छादयति । 'वस आच्छादने' (अ० आ०
अ०) । क्विप् (३।२।६६) । विवो रश्मिः । विवोऽस्या-
स्ति । मतुप् (५।२।९४) । 'तसौ मत्वर्थे' (१।४।१९)
इति भत्वादुत्वाभावः । ['विवस्वान्विवुधे सूर्ये तन्तगर्या वि-
वस्वति' इति मे० ७०।२२०] ॥ (१३) ॥ * ॥ सप्ताश्वा
यस्य ॥ (१४) ॥ * ॥ हरितोऽश्वा यस्य ॥ (१५) ॥ * ॥
उष्णा रश्मयोऽस्य ॥ (१६) ॥ * ॥ विशेषेण कर्तनं यस्य ।
विश्वकर्मणा यन्त्रोल्लीढत्वात् । विकर्तयति भक्तरोगान् इति
वा । 'कृती छेदने' (६० प० से०) । णिजन्ताल्ल्युट् (३।
३।११३) ॥ (१७) ॥ * ॥ अर्च्यते । 'अर्च पूजयाम्'
(भ्वा० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । 'चजोः-'
(७।३।५२) इति कुत्वम् । यद्वा- 'कृदाधाराचिकलिभ्यः
कः' (उ० ३।४०) । 'चोः कुः' (८।२।३०) । ['भुरो
भूरि सवर्णे' (८।४।६५) इति कलोपः] । यद्वा- 'अर्क स्त-
वने' (चु० प० से०) चुरादिः । अक्यते । 'एरच्' (३।३।
५६) । 'एरजण्यन्तानाम्' इति 'मते घञ् । [अर्को दुभेदे स्फ-
टिके ताम्रे सूर्ये बिडौजसि' इति हैमः २।१] (१८) ॥ * ॥
मृतेऽण्डे भवः । शकन्ध्वादिः (वा० ६।१।९४) । 'परा मार्ता-
ण्डमास्यत्' । 'पुनर्मार्ताण्डमाभरत्' इत्यादिमन्त्रादीर्घोऽपि ।
'अथ मार्तण्डमार्ताण्डौ' इति नामनिधानाच्छब्दार्णवाच्च ।
'मार्तण्डः क्रोडसूर्ययोः' [इति मे० ४३।३५] ॥ (१९)
॥ * ॥ मेहति । 'मिह सेचने' (भ्वा० प० अ०) । 'इषि-
मदि-' (उ० १।१५१) इति किरच् । 'मिहिरः सूर्यबुद्धयोः'
॥ * ॥ महेः किरचि महिरोऽपि । 'महिरमिहिरगोथाः' काल-
कृत्पक्षपाणिः' इति त्रिकाण्डशेषात् [३।१८] ॥ (२०)
॥ * ॥ ऋच्छति । 'अर्तेश्च' (उ० ३।६०) इत्युनन् । ['अरु-
णोऽव्यक्तरागेऽर्के संख्यारागेऽर्कसारथौ । निःशब्दे कपिले कु-
ष्ठभेदे ना गुणिनि त्रिषु ॥ अरुणातिविषाश्यामामञ्जिष्ठा-
त्रिवृतासु च ॥' इति मे० ४७।३३-३४] ॥ (२१) ॥ * ॥
पुष्णाति । पूषति वा । 'पुष पुष्टौ' (कृचा० प० से०) ।

१. 'एरच्' इति सूत्रे 'कल्प्यादिभ्यः प्रतिषेध' इति वार्ति-
कव्याख्यायां ण्यन्तेभ्योऽचि प्रतिषिद्धे घञेव भवति । 'एरज-
ण्यन्तानाम्' इति तु वचनमनार्पम्' इति कैयटसम्मताऽरुचि-
रत्र 'मते' -इत्यनेन सूच्यते ।

२. 'सूर्यबुद्धयोः' इति मोदनी (१३७.२०४), 'मिहिरो-
ऽर्कम्बुदे बुद्धे' इति हैमः (३।६३०) ।

३. '—पीथाः' इति पा०

१. 'तद्भाष्योषधीभिदोः' इति मेदिनी (११७।६३) ।

२. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

‘पूष वृद्धौ’ (भ्वा० प० से०) वा ‘श्वन्नुक्षन्-’ (उ० १। १५९) इति निपातितः ॥ (२२) ॥ * ॥ दिवो मणिरिव ॥ (२३) ॥ * ॥ तरन्ति [‘तृ प्लवनतरणयोः’, भ्वा० प० से०] अनेन संसारम् । तरणिः । ‘अतिसृष्ट-’ (उ० २। १०२) इत्यादिना तरतेरनिः । ‘तरणिर्द्युमणौ पुंसि कुमारी-नौकयोः स्त्रियाम्’ [इति मे० ४८।५०] ॥ (२४) ॥ * ॥ मेद्यति । ‘विमिदा स्नेहने’ (दि० प० से०) । ‘अमिचिमि-दिशसिभ्यः क्त्रः’ (उ० ४।१६४) इति क्त्रः । [‘मित्रं सुहृदि न द्वयोः । सूर्ये पुंसि’ इति मेदिनी १२८।७७] ॥ (२५) ॥ * ॥ चित्रा भानवोऽस्य । ‘चित्रभानुः’ पुमान् वैश्वानरे चाहस्करेऽपि च’ [इति मेदिनी ९६।८१] ॥ (२६) ॥ * ॥ विरोचते । ‘रुच दीप्तौ’ (भ्वा० आ० से०) । ‘अनुदात्तेतश्च-’ (३।२।१४९) इति युच् । ‘विरोचनः’ प्रह्लादस्य तनयेऽर्कग्नचन्द्रयोः’ [इति मे० ९८। १०७] ॥ (२७) ॥ * ॥ विभैव वसु यस्य । ‘विभावसुः’ पुमान् सूर्ये हारभेदे च पावके’ [इति मे० १७४।६४] ॥ (२८) ॥ * ॥ ग्रहाणां पतिः ॥ (२९) ॥ * ॥ त्विषां पतिः । अलुक् ॥ (३०) ॥ * ॥ अह्नः पतिः । अहर्पतिः [‘अहरा-दीनां-’ (वा० ८।२।७०) इति वा रेफः] ॥ (३१) ॥ * ॥ भाति । ‘दाभाभ्यां नुः’ (उ० ३।३२) । [‘भानु-रंशौ रवौ दिने’ इति हैमः २।२८०] ॥ (३२) ॥ * ॥ हन्ति [‘हन् हिंसागत्योः’, अ० प० अ०] । ‘वृद्धिहन्ति-’ (उ० ३।६२) इति सः । ‘हंसः’ स्थान्मानसौकसि । निर्लो-भनृपविष्णवर्कपरमात्मनि मत्सरे ॥ योगिभेदे मन्त्रभेदे शारी-रमरुदन्तरे । तुरंगमप्रभेदे च’ [इति मे० १७०।१२-१४] ॥ (३३) ॥ * ॥ सहस्रमंशवो यस्य ॥ (३४) ॥ * ॥ तपति [‘तप सन्तापे’, भ्वा० प० अ०] । ल्युः (३।१। १३४) । ‘तपनोऽरुणक्रेऽपि स्याद्भास्क्रे निरयान्तरे’ [इति मे० ८७।६९] । प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) तापनोऽपि । ताप-यति वा । ल्युः (३।१।१३४) । ‘तपनस्तापनो रविः’ इति संसारावतत् ॥ (३५) ॥ * ॥ सुवति । ‘पू प्रेरणे’ (तु० प० से०) । वृच् (३।१।१३३) । यत्तु—सूर्यते, सूते—इति स्वाप्ति-मुकुटाभ्यामुक्तम् । तन्न ! ‘स्वरतिसूतिसूर्यति-’ (७। २।४४) इतीड्विकल्पात् पञ्चे ‘सोता’ इति रूपप्रसङ्गात् । उक्तधात्वोरर्थसंगतेश्च ॥ (३६) ॥ * ॥ रूयते, स्तूयते, रवते वा । रविः । ‘रु शब्दे’ (अ० प० से०) । ‘रुड् गती’ (भ्वा० आ० अ०) वा । ‘अच इः’ (उ० ४।१३९) ॥ (३७) ॥ * ॥ चण्डांशुः अपि । ‘चण्डांशोः पारिपाश्विकाः’ [अ० १।३।३१] इति वक्ष्यमाणत्वात् ॥ * ॥ सप्तत्रिंशत् ‘सूर्यस्य’ । माठरः पिङ्गलो दण्डश्चण्डांशोः पारिपाश्विकाः ॥ ३१ ॥

माठरः, पिङ्गलः, दण्डः (३ पु), ‘सूर्य के पार्ष्ववर्तियों’—यात् ‘सूर्य के पास में रहनेवालों’ के ३ नाम हैं ।

माठर इति ॥ मनुते [‘मनु अवबोधने’, त० आ० से०] मठरः । स एव माठरः । ‘जनेररण्ट च’ (उ० ५।३८) इत्य-नुवर्तमाने ‘वचिमनिभ्यां चिचच’ (उ० ५।३९) इत्यरप्रत्ययः, ठञ्चान्तादेशः । ततः प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । मठति । ‘मठ मदनिवासयोः’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादरच् । मठर-स्यापत्यमिति वा । ऋष्यण् (४।१।११४) । मठन्त्यनेन मठः । ‘पुंसि-’ (३।३।११८) इति घः । मठं राति । ‘रा दाने’ (अ० प० से०) । कः (३।२।३) [‘माठरो व्यास-विप्रयोः । सूर्यानुगे’ इति हैमः ३।६२९] ॥ (१) ॥ * ॥ पिङ्गलो वर्णोऽस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । पिङ्ग-र्णं लातीति वा । कः (३।२।३) ॥ (१) ॥ * ॥ दण्डोऽ-स्यास्ति । अच् (५।२।१२७) । दण्डयतीति वा । [‘दण्डः’ सेन्ये दमे यमे । मानव्यूहप्रभेदेऽप्यश्वेऽर्कानुचरे मथि ॥ प्रका-ण्डे लगुडे कोणे चतुर्थोपायवर्गयोः’ इति हैमः २।१२१-२२] ॥ (१) ॥ * ॥ पार्ष्वे इति परिपार्ष्वम् । विभक्त्यर्थेऽव्य-यीभावः (२।१।६) । परिपार्ष्वं वर्तते, इत्यर्थे ‘परिमुखं च’ (४।४।२९) इति चकाराट्ठक् । एकैकं सूर्यपार्ष्वस्थानां ‘माठरादि वयानाम्’ ।

सूर्यसूतोऽरुणोऽनूरुः काश्यपिर्गण्डाग्रजः ।

सूर्यसूतः, अरुणः, अनूरुः, काश्यपिः, गण्डाग्रजः (५ पु), ‘सूर्य के सारथि’ के ५ नाम हैं ।

सूर्येति ॥ सूर्यस्य सूतः ॥ (१) ॥ * ॥ अरुणो वर्णो-ऽस्यास्ति । अच् (५।२।१२७) । ‘गुण-’ (वा० ५।२। ९४) इति मतुपो लुग्व्वा ॥ (२) ॥ * ॥ अविद्यमानावूरु यस्य ॥ (३) ॥ * ॥ काश्यपस्यापत्यम् । बाह्वाहित्वात्

१. सूर्यस्य पारिपाश्विका अष्टादश सन्ति । तदुक्तं हेमचन्द्राचार्येणाभिधानचिन्तामणौ—“अष्टादश माठराद्याः सवितुः पारिपाश्विकाः ।” इति (२।१७) । तेषां नामानि च तेन तत्रैव स्वोपज्ञवृत्तावुक्तानि, यथा—“माठरः पिङ्गलो दण्डो राजश्रोथौ खरद्वारिकौ कल्माषपक्षिणौ जातृकारः कुतापकौ पिङ्गगजौ दण्डिपुरुषौ किशोरकौ” इति । यत्रचा-डिः... “सुरावृतस्त्वसावष्टादशभिः पारिपाश्विकैः । इन्द्रादयश्च ते देवाः सर्वे नामान्तरैः स्थिताः । तत्र शक्रो वामपार्ष्वे दण्डाख्यो दण्डनायकः । वह्निश्च दक्षिणे पार्ष्वे पिङ्गलो वामनश्च सः । पूर्वद्वारे गुरुहरी राजश्रोथौ क्रमेण तौ । द्वितीये तु धर्माधमौ तौ खरद्वारिकौ क्रमात् । तृतीये तु यम-ताक्ष्यौ क्रमात् कल्माषपक्षिणौ । चित्रगुप्तश्च कालश्च रवेर्दक्षिणपार्ष्वगौ । प्रथमो जातृकाराख्यो माठराख्यो द्विती-यकः । पश्चिमेनाब्धिवरुणौ तौ प्राप्नुयाद् कुतापकौ । उदाभ्यां यमहेरवौ तौ च पिङ्गगजौ क्रमात् । आश्विनी तु पार्ष्वद्वये तौ द्वाभेव किशोरकौ । इत्यष्टादशको वर्गश्चण्डांशोः पारिपाश्विकः ॥” इति ।

॥६३५

(४।१।६६) इज् ॥ (४) ॥ * ॥ गरुडस्याग्रजः ॥ (५)
॥ * ॥ पञ्च 'सूर्यसारथेः' ।

परिवेषस्तु परिधिरुपसूर्यकमण्डले ॥ ३२ ॥

परिवेषः, परिधिः (२ पु), उपसूर्यकम्, मण्डलम् (२ न), 'मण्डल' के ४ नाम हैं । (सूर्य और चन्द्रमा के चारों तरफ दिखलायी पड़नेवाले तेजोविशेष को 'मण्डल' कहते हैं) ।

परिवेष इति ॥ परितो विष्यतेऽनेन । 'विष्णु व्याप्ती' (जु० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'परिवेषः स्यात् परिधौ पारिवेषणे' इति मूर्धन्यान्ते रुद्रः ॥ * ॥ 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) । अस्माद्धञि तु तालव्यान्तः [परि-वेशः] । 'विष्टने परिवेशः स्याद्भानोः सविधमण्डले' इति तालव्यान्ते रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ परितो धीयतेऽनेन । 'उप-' (३।३।९२) इति किः । ['परिधिर्यज्ञियतरोः शाखाया-मुपसूर्यके' इति हैमः ३।३।७५] ॥ (२) ॥ * ॥ उपगतं सूर्य-मुपसूर्यम् । प्रादिसमासः (२।२।१८) । ततः स्वार्थे कन् (५।३।९७) ॥ (३) ॥ * ॥ 'मडि भूषायाम्' (भ्वा० प० से०) । मन्दति । वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलच् ॥ (४) ॥ * ॥ 'मण्डलं पारिवेशश्च परिधिश्रोपसूर्यकम्' इति भागुरिः । चत्वारि 'चन्द्रसूर्ययोरुत्पातादिजातमण्डलस्य' ।

किरणोन्मयूखांशुगभस्तिघृणिधृष्णयः ।

भानुः करो मरोचिः स्त्रीपुंसयोर्दीधितिः स्त्रियाम् ॥ ३३ ॥

किरणः, उल्लः, मयूखः, अंशुः, गभस्तिः, घृणिः, धृष्णिः, भानुः, करः (९ पु), मरोचिः (पु स्त्री), दीधितिः (स्त्री), 'किरण' के ११ नाम हैं ।

किरण इति ॥ कीर्यते । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । 'कृपवृजि-' (उ० २।८१) इति क्युः ॥ (१) ॥ * ॥ वसन्ति रसा अस्मिन् । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) । 'स्फायितश्चि-' (उ० २।१३) इति रक् । यजादित्वात् । (६।१।१५) संप्रसारणम् । 'न रपर-' (८।३।११०) इति न षत्वम् । ['उल्लो वृषे च किरणेऽप्युल्लार्जुन्युपचित्रयोः' इति मे० १२३।१०] ॥ (२) ॥ * ॥ मिमीते ['माङ् माने शब्दे च', जु० आ० अ०] : 'माङ् ऊलो मयू च' (उ० ५।२५) इत्यूलप्रत्ययो मयादेशश्च । एतेन मापयन् प्रमापयन् गगनमोखति गच्छति । 'मा माने' (अ० प० अ०) । 'उल्ल-उखि-' (भ्वा० प० से०) इति दण्डकोक्तो गत्यर्थः । अच् (३।१।१३४) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) इति मुकुटः परास्तः । धातुसमुदायात्प्रत्ययानामविधानात् । पृषोदरादि-त्वाश्रयणस्य निर्मूलत्वाच्च । ['मयूखः किरणेऽपि च । ज्वालायामपि शोभायाम्' इति मे० २०।१०-११] ॥ (३) ॥ * ॥ अंशयति । 'अंश विभाजने' घुरादिः । मृगत्वादित्वात्

(उ० १।३७) कुः । 'अंशुल्लो रवौ रश्मौ' इति विश्वः [१६८।१२] । 'अंशुः सूत्रादिसूक्ष्मांशे किरणे चण्डदीधितौ' [इति हैमः २।५५५] ॥ (४) ॥ * ॥ गम्यते । 'अन्य-त्रापि' (वा० ३।२।४८) इति डः । गो ज्ञेयवर्गः । तं बभस्ति दीपयति । गभस्तिः । 'भस भर्त्सनदीप्तयोः' (जु० प० से०) । जुहोत्यादिः । 'क्तिच्क्ती च-' (३।३।१७४) इति क्तिच् । एवं च-गगने भसति दीप्यते । 'भस भर्त्सनदीप्तयोः' [जु० प० से०] । 'वसेस्तिः' (उ० ४।१८०) इति बाहुलकात्तिप्रत्ययः । पृषोदरादित्वाद् (६।३।१०९) गन-भागलोपः-इति मुकुटकृतं क्लिष्टकल्पनमनुपादेयम् । भस-तीति विगृह्योक्तधातोरुपन्यसनं प्रामादिकम् । ['गभस्तिः किरणे सूर्ये ना स्वाहायां तु योषिति' इति मे० ६२।१६०] ॥ (५) ॥ * ॥ जिघर्षति । 'घृ क्षरणदीप्तयोः' (जु० प० अ०) जुहोत्यादिः । छान्दसस्यापि भाषायां प्रयोगः-इति प्राञ्चः । वस्तुतस्तु-घरति । 'घृ सेचने' (भ्वा० प० अ०) भ्वादिः । 'घृणिघृष्णि-' (उ० ४।५२) इति निप्रत्ययो गुणाभावश्च निपातितः ['घृणिः पुनः । अंशुज्वालातरङ्गेषु' इति हैमः २।१४२] ॥ (६) ॥ * ॥ धृष्णोति । 'जिघृषा प्रागल्भ्ये' (स्वा० प० से०) । 'वृषिधृषिभ्यां कित्' इति निः किच्च-इति मुकुटः । तन्न । तादृशसूत्राभावात् । अतो बाहुलकान्तिः, गुणाभावश्च ॥ * ॥ 'घृणिः' इति पाठान्तरम् । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'सृवृषिभ्यां कित्' (उ० ४।४९) इति निः पिच्च ॥ * ॥ 'घृष्णिः' इत्येके पेटुः । 'स्पृश संस्पर्शने' (तु० प० अ०) । अस्य सलोपो गुणाभावश्च 'घृणिघृष्णि-' (उ० ४।५२) इति निपातितः । पशति । 'पृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) वा ॥ (७) ॥ * ॥ भाति । ['भा दीप्ती', अ० प० अ०] भानुः ॥ (८) ॥ * ॥ कीर्यते । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । ['करो वर्षोपले रश्मौ पाणौ प्रत्यायशु-ण्डयोः' इति मे० १२३।१२] ॥ (९) ॥ * ॥ अ्रियते तमोऽस्मिन् । 'मृकणिभ्यामीचिः' (उ० ४।७०) स्त्रीपुंसा-धिकारे- 'त्रुटिमसिमरीचयः' इति लिङ्गानुशासनम् । 'द्व-योर्मरीचिः किरणो भानुरुल्लः करः पदम्' इति शब्दार्णवः । 'मरुचिर्मुनिभेदे ना गभस्तावनपुंसकम्' [इति मे० २८।१६] ॥ (१०) ॥ * ॥ दीधीते दीप्यते । 'दीधीङ् दीप्ति-देवनयोः' (अ० आ० से०) । क्तिच् (३।३।१७४) । 'तितुत्र-' (७।२।९) इतीप्तिषेधस्तु न । 'अग्रहदीनाम्' इति वार्तिकात् । 'धीवर्णयोः-' (७।४।५३) इतीकार-लोपः । अयं स्त्रियामेव । 'दीधितिः स्त्रियाम्' इति लिगानु-शासनात् । काकाक्षिगोलकन्यायेन 'दीधितिः' इत्यत्र स्त्रिया-मिति संबध्यते । उत्तरत्रापि ॥ (११) ॥ * ॥ एकदश 'किरणानाम्' ।

स्युः प्रभारुचिस्त्विड्भाभाश्छविद्युतिदीप्तयः ।

रोचिः शोचिरुभे क्लीबे

प्रभा, रुक् (= रुच्), रुचिः, त्विड् (= त्विप्), भा, भाः (= भास्), छविः, द्युतिः, दीप्तिः (९ स्त्री), रोचिः (= रोचिस्), शोचिः (= शोचिस् । २ न), 'प्रभा' के ११ नाम हैं ।

स्युरिति ॥ प्रभाति ['भा दीप्ती', अ० प० अ०] । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥ रोचते । 'रुच दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । क्तिप् (३।२।१७८) ['रुकू शोभाकिरणेच्छासु' इति हैमः १।७] ॥ (२) ॥ * ॥ 'इगुपधात्कित्' (उ० ४।१२०) इतीन् । 'रुचिर्दीप्ती च' शोभायामभिष्वङ्गाभिलाषयोः ॥ (३) ॥ * ॥ त्वेपति । 'त्विष दीप्ती' (भ्वा० उ० से०) ॥ क्तिप् (३।२।१७८) । ['त्विड् शोभायां जिगीषायां व्यवसाये रुचौ गिरि' इति हैमः १।१७] ॥ (४) ॥ * ॥ 'भा दीप्ती' (अ० प० अ०) । दृशिग्रहणात् (वा० ३।२।१०१) ङः । टाप् (४।१।४) । 'भा पुव्यलंकृतौ दीप्ती स्त्रियां भाः किरणे द्युतौ ।' ['क्लीबे तु गगने राशौ तारायां पुण्ड्रचक्रयोः ॥'] इति नानार्थरत्नमाला [१२३-२४] । यद्वा-क्विप् (३।२।१७८) । आवन्तत्वाभावान्न सुलोपादिः । भाः । विश्वपावत् ॥ (५) ॥ * ॥ 'भास दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । क्विप् (३।२।१७७) । भाः, भासौ । ['भाः प्रभावे मयूखे च' इति हैमः १।१७] ॥ (६) ॥ * ॥ छचति ['छो छेदने', दि० ४० अ०] छिनत्ति ['छिदिर् द्वधीकरणे', रु० उ० अ०] वा तमः । 'कृविष्टृष्विच्छवि-' (उ० ४।५६) इति क्विप्नन्तो निपातितः ॥ (७) ॥ * ॥ 'द्युत दीप्ती' (भ्वा० आ० से०, 'द्योततेऽनया । 'इगुपधात्कित्' (उ० ४।१२०) इतीन् ॥ (८) ॥ * ॥ दीप्यतेऽनया । 'दीपी दीप्ती' (दि० आ० से०) । 'क्तिन्नावादिभ्यः' (वा० ३।३।९४) ॥ (९) ॥ * ॥ 'रुच दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । रोचतेऽनेन । 'अचिश्चुचि-' (उ० २।१०८) इति इतिः ॥ (१०) ॥ * ॥ 'ईशुचिर् पूतीभावे' (दि० उ० से०) । शुच्यति पूतीभवत्यनेन । इतिः ॥ (११) ॥ * ॥ एकादश 'प्रभायाः' ।

प्रकाशो द्योत आतपः ॥ ३४ ॥

प्रकाशः, द्योतः, आतपः (३ पु), 'धूप' अर्थात् 'धाम' के ३ नाम हैं ।

प्रकाश इति ॥ प्रकाशद्योताविति भावे (३।३।१८) ण्ये (३।३।१९) वा घवन्ती । ['प्रकाशः स्फुटहास-

१ मेदिन्यां (२।८।८) 'रुचिः स्त्री दीप्ती—' इति । विश्वे (३।०।७) तु 'रुचिर्योषिति शोभायां—' इति पाठः ।

२. 'अचिश्चुचि—' इत्युणादिसूत्रेणैति भावः ।

योः । उद्द्योतेऽतिप्रसिद्धे च' इति हैमः ३।७६१] ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ आतपस्तु पचाद्यन्तः । ('खनो घ च' [३।३।१२५] इति घो वा') ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'आतपस्य' ।

कोष्णं कवोष्णं मन्दोष्णं कटुष्णं त्रिषु तद्वति ।

कोष्णम्, कवोष्णम्, मन्दोष्णम्, कटुष्णम् (४ न), 'थोडा गरम' के ४ नाम हैं ।

कोष्णमिति ॥ ईपदुष्णं कोष्णम् । 'ईपदर्थे' (६।३।१०५) इति कादेशः ॥ (१) ॥ * ॥ 'कवं चोष्णे' (६।३।१०७) इति कोः कवादेशः ॥ (२) ॥ * ॥ कदादेशश्च ॥ (४) ॥ * ॥ मन्दं च तदुष्णं च ॥ (३) ॥ * ॥ एते गुणे क्लीबाः । गुणिनि विशेष्यनिघ्नाः ॥ चत्वारि 'ईपदुष्णस्य' ।

तिग्मं तीक्ष्णं खरं तद्वत्

तिग्मम्, तीक्ष्णम्, खरम् (३ न), अधिक गरम' के ३ नाम हैं ।

तिग्ममिति ॥ तेजयति । 'तिज निशाने' (चु० प० से०) । 'युजिरुचितिजां कुश्र' (उ० १।१४६) इति मक् कवर्गश्चान्तादेशः ॥ (१) ॥ * ॥ 'तिजेर्दीर्घश्च' (उ० ३।१८) इति स्तक्प्रत्यये तीक्ष्णम् । 'तीक्ष्णं सामुद्रलवणे विषलोहाजिमुष्कके । क्लीबं यवाग्रजे^१ पुंसि तिग्मार्थत्यागि नोस्त्रिषु ॥' [इति मे० ४६।१५] ॥ (२) ॥ * ॥ खमिन्द्रियं रात्यभिभवति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । कः (३।२।३) 'खरं स्यात्तीक्ष्णघर्मयोः । गर्दभेऽस्त्री देवताडे' [इति मे० १२४।२१] ॥ (३) ॥ * ॥ तद्वत्-गुणे क्लीबम्, तद्वति त्रिषु, इत्यर्थः । त्रीणि 'अत्युष्णस्य' । तीक्ष्णोऽग्निः इत्यादावुपचारात्प्रयोगः ।

इति दिभ्वर्गः ॥ ३ ॥

मृगतृष्णा मरीचिका ॥ ३५ ॥

मृगतृष्णा, मरीचिका (२ स्त्री), 'मृगतृष्णा' के २ नाम हैं ।

मृगेति ॥ मृगाणां तृष्णास्त्यस्याम् । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) ॥ (१) ॥ * ॥ मरीचिरिव । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति कन् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मृगतृष्णायाः' ।

इति दिग्वर्गविवरणम् ॥ ३ ॥

अथ कालवर्गः

कालो दिष्टोऽप्यनेहापि समयोपि

कालः, दिष्टः, अनेहा (= अनेहस्), समयः (४ पु), 'समय' के ४ नाम हैं ।

१. कोष्ठान्तर्गतः पाठः कचिन्नोपलभ्यते ।

२. 'यवाग्रजे' इति पा० ।

काल इति ॥ कल्यते । 'कल संख्याने शब्दे च' (भ्वा० आ० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । कालयति सर्वम्, इति वा । ण्यन्तात्पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'कालो मृत्यो महाकाले समये यमकृष्णयोः' [इति मे० १४५।७] ॥ (१) ॥ * ॥ दिशति । 'दिश अतिसर्जने' (तु० उ० अ०) । 'क्तिचूक्तौ च संज्ञाधाम्' (३।३।१७४) इति क्तः । 'दिष्टं दैवे पुमान्काले' [इति मे० ३४।१७] ॥ (२) ॥ * ॥ नाहन्ति नागच्छति, नाहन्यते, इति वा । 'नञ्याहन एह च' (उ० ४।२२४) इत्यसुन्, एहादेशश्च । सौ 'ऋदुशनस्-' (७।१।९४) इत्यनङ् । 'तस्मान्नुडचि' (६।३।७४) इति नुट् । सान्तः ॥ (३) ॥ * ॥ सम्यग् एति । 'इण् गतौ' (अ० प० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ['समयः शपथे भाषा-संपदोः कालसंविदोः । सिद्धान्ताचारसंकेतनियमावसरेषु च ॥ क्रियाकारे च निर्देशे-' इति हैमः ३।५४१-४२] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'सामान्यकालस्य' ।

अथ पक्षतिः ।

प्रतिपद् द्वे इमे स्त्रोत्वे

पक्षतिः, प्रतिपत् (=प्रतिपद् । २ स्त्री), 'परिवा तिथि' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ पक्षस्य मूलम् । 'पक्षात्तिः' (५।२।२५) । 'सर्वतोऽस्तिन्नार्थात्-' (वा० ४।१।४५) इति ङीष् तु पक्षतो । 'पक्षतिस्तु' भवेत्पक्षमूले च प्रतिपत्तिथौ [इति मे० ६३।१२९] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रतिपद्यते उपक्रम्यतेऽनया मासादिः । संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) क्विप् । दान्ता । 'प्रतिपत्स्त्री तिथौ मतौ' [इति मे० ७८।४९] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रतिपत्तिथेः' ।

तदाद्यास्तिथयो द्वयोः ॥१॥

तिथिः (पु स्त्री), 'प्रतिपत् द्वितीया आदि तिथियों' का १ नाम है ।

तदाद्या इति ॥ सा प्रतिपद् आद्या यासां ताः । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा० प० से०) 'ऋतन्यञ्जि-' (उ० ४।२) इत्यतेरिथिन् । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) अल्लोपः ॥ (१) ॥ * ॥ द्वयोरित्यत्र श्रुतत्वात्तिथिशब्द एव संबध्यते ॥ एकं 'सामान्यतिथेः' ।

घञो दिनाहनी वा तु क्लीबे दिवसवासरौ ।

घञः (पु), दिनम्, अहः (=अहन् । २ न), दिवसः, वासरः (२ पु न), 'दिन' के ५ नाम हैं ।

घञ इति ॥ घसत्यन्धकारम् । 'घस्लु अदने' (भ्वा० प० अ०) 'स्फायितश्चि-' (उ० २।१३) इति रक् ।

१. 'पक्षतिश्च' इति पा० ।

'घस्लुस्तु दिवसे हिंसे' [इति मे० १२५।३०] ॥ (१) ॥ * ॥ दीयते क्षीणं भवति । 'दीङ् क्षये' (दि० आ० अ०) दिवादिः । 'इण्सिन्जिदीङ्-' (उ० ३।२) इति नक् । बाहुलकाद्घ्रस्वः । द्यति तमो, निर्व्यापारस्थितिं चेति वा । द्यतेः ['दो अवखण्डने', दि० प० अ०] किन्न् (उ० २।४९) ॥ (२) ॥ * ॥ न जहाति । 'नञि जहातेः' (उ० १।१५८) इति कनिन् । 'रोऽसुपि' (८।२।६९) इति रः । यत्तु—'अहन्' (८।२।६८) इति रुत्वम्—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । रुत्वस्य रुत्वापवादत्वात् ॥ (३) ॥ * ॥ दीव्यन्त्यत्र । 'दिवादिभ्यः कित्' (उ० ३।१२१) इत्यसच् ॥ (४) ॥ * ॥ वासयति वसतेर्ण्यन्तात् 'अतिकमि-भ्रमि-' (उ० ३।१३२) इत्यरप्रत्ययः । 'वासरस्तु पुमा-न्नागप्रभेददिनयोरपि' ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'दिनस्य' ।

प्रत्युषोऽहर्मुखं कल्यमुषःप्रत्युषसौ अपि ॥ २ ॥
प्रभातं च

प्रत्युषः (=प्रत्युषस्, पु न), अहर्मुखम्, कल्यम्, उषः (=उषस्), प्रत्युषः (=प्रत्युषस्), प्रभातम् (५ न), 'प्रातः काल' के ६ नाम हैं ।

प्रत्युष इति ॥ प्रत्युषति रुजति कामुकान् । 'ऊष रुजा-याम्' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'प्रत्युषोऽहर्मुखे वसौ' [इति विश्वः १७२।२१] ॥ (१) ॥ * ॥ अह्नो मुखम् ॥ (२) ॥ * ॥ कल्यति ['कल गतौ संख्याने च', चु० प० से०] चेष्टाम् । 'अघ्न्यादयश्च' (उ० ४।११२) इति कलेयंक् । ततः प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) काल्यम् अपि । 'कल्यं प्रभाते क्लीबं स्यात्कल्यो वाक्-श्रुतिर्वजिते । सज्जनीरोगदक्षेषु कल्याणवचनेऽपि च ॥ उपाय-वचनेऽपि स्यात्त्रिषु मद्ये तु योषिति' [इति मे० ११३।८-९] ॥ (३) ॥ * ॥ ओषत्यन्धकारम् । 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) । 'उषः किच्च' (उ० ४।२३४) इत्यसिः । अन्योपसर्गनिवृत्तये प्रति । 'उषः प्रत्युषसि क्लीबं पितृप्रस्वां च योषिति' ॥ (४) ॥ * ॥ (५) ॥ * ॥ भातुं प्रवृत्तम् । प्रभातम् । आदिकर्मणि (३।४।७१) क्तः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'प्रभातरय' ।

दिनान्ते तु सायः

दिनान्तः, सायः (२ पु), 'दिनान्त' के २ नाम हैं ।

दिनेति ॥ दिनस्यान्तः । स्यति समापयति दिनम् । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । 'शाद्व्यधा-' (३।१।१४१) इति णः । 'सायः काण्डे दिनान्ते च' [इति मे० ११७।६२] ॥ * ॥ मान्तमव्ययं ['सायम्'] त्वव्ययवर्गे वक्ष्यति ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'दिनान्तस्य' ।

१. 'वासरस्तु पुमान्नागविशेषे दिवसेऽस्त्रियाम्' इति मेदिनी (१३८।२१३) ।

संध्या पितृप्रसूः ।

सन्ध्या, पितृप्रसूः (२ स्त्री), 'सायंकाल' के २ नाम हैं ।

संध्येति ॥ सम्यग् ध्यायन्त्यस्याम् । 'व्यं चिन्तायाम्' (भ्वा० प० अ०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् । 'संध्या पितृप्रसूनद्यन्तरयोर्युगसंधिषु' [इति मे० ११७।६०] ॥ * ॥ निर्यकारः ['सन्धा'] अपि । संधीयतेऽनुसंधीय-
तेऽस्याम् । डुधाञ् (जु० उ० अ०) अङ् (३।३।१०६) । 'संध्या पितृप्रसूः संध्या' इति शब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥
पितृन् प्रसूते । क्विप् (३।२।७६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'संध्यायाः' ।

प्राह्णपराह्णमध्याह्नस्त्रिसंध्यम्

त्रिसन्ध्यम् (न) । 'प्रातःकाल, मध्याह्नकाल और सायंकाल; इन तीनों के समूह' का १ नाम है ।

प्राह्णेति ॥ अहःशब्दस्तदवयवे । प्रथमं च तदहश्च प्राह्णः । 'राजाहः—' (५।४।९१) इति टच् । 'अह्नोऽह्नः—' (५।४।८८) इत्यह्लादेशः । 'अह्नोऽह्नतात्' (८।४।७) इति णत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ अह्नोऽपरम्—अपराह्णः । 'पूर्वापर—' (२।२।१) इत्येकदेशिसमासः ॥ (१) ॥ * ॥ अह्नो मध्यम् 'संख्याविसाय—' (६।३।११०) इति ज्ञापकात्समासः । 'रा-
त्राह्लाहाः पुंसि' (२।४।२९) । मध्यं च तदहश्चेति वा ॥ * ॥ तिसृणां संध्यानां समाहारः । 'आबन्तो वा' (वा० २।४।३०) इति पाक्षिकी क्लीबता, पक्षे त्रिसंधी ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'दिनाद्यन्तमध्यानाम्' ।

अथ शर्वरी ॥ ३ ॥

निशा निशीथिनी रात्रिस्त्रियामा क्षणदा क्षपा ।

विभावरीतमस्विन्यौ रजनो यामिनी तमी ॥ ४ ॥
शर्वरी, निशा, निशीथिनी, रात्रिः, त्रियामा, क्षणदा, क्षपा, विभावरी, तमस्विनी, रजनी यामिनी, तमी (१२ स्त्री), 'रात' के १२ नाम हैं ।

अयेति ॥ शृणाति चेष्टाः । 'शृ हिंसायाम्' (क्रथा० प० से०) । 'कृशृगृवृञ्चतिभ्यः ष्वरच्' (उ० २।१२१) । 'षिद्धीरा—' (४।१।४१) इति ङीष् । 'शर्वरी यामिनी-
स्त्रियोः' [इति मे० १३८।२२०] ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि शर्व-
र्यपि । 'शर्वरी शर्वरी शर्या' इति शब्दार्णवः ॥ (१)
॥ * ॥ नितरां श्यति तनूकरोति व्यापारान् । 'शो तनू-
करणे' (दि० प० से०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६)
इति कः । 'निशा दारुहरिद्रायां स्यात्त्रियामाहरिद्रयोः' इति
विश्वः [१६८।१४] ॥ * ॥ 'निशीथिनी निशा निट् च
इशामा तुङ्गी तमा तमी' इति नामनिघानात् 'निट्' । पुषो-
दरादित्वात् (६।३।१०९) शान्तापि ['निशा' इति] ॥
(२) ॥ * ॥ निशीथोऽस्त्यस्याम् । इतिः (५।२।११५) ॥

(३) ॥ * ॥ राति सुखम् । 'रा दाने' (अ० प० से०) । 'राश-
दिभ्यां त्रिप्' (उ० ४।६७) ॥ * ॥ 'कृदिकारात्—' (ग० ४।१।
४५) इति ङीष् रात्रीत्यपि । 'रात्री रात्रिस्तमस्विनी'
इति शब्दार्णवः ॥ (४) ॥ * ॥ त्रयो यामा यस्याः । आद्य-
न्तयोरर्धयामयोश्चेष्टाकालत्वेन दिनप्रायत्वात् । यद्वा—
त्रीन्धर्मादीन् यापयति निरवकाशीकरोति कामप्रधानत्वात् ।
अन्तर्भावितव्यार्थाच्चातेः 'अतिस्तुसु—' (उ० १।१४०) इति
मन् ॥ (५) ॥ * ॥ क्षणम् उत्सवं निर्व्यापारस्थितिं वा
ददाति ['डुदाञ् दाने', जु० प० अ०] । कः (३।२।
३) । 'क्षणदो गणके, रात्री क्षणदा क्षणदं, जले' [इति
मे० ७६।२२] ॥ (६) ॥ * ॥ क्षपयति चेष्टाम् । 'क्षे क्षये'
(स्वा० प० से०) । अस्माण्यन्तान्मितः पचाद्यच् ॥ (७)
॥ * ॥ विभाति नक्षत्रादिभिः । क्वन्तिप् (३।२।७४) ।
'वनो र च' (४।१।७) इति ङीष् । 'विभावरी निशा-
रात्र्योः कुट्टन्यां चक्रयोषिति । विवादे वस्त्रकुट्ट्यां च' ॥ (८)
॥ * ॥ तमोऽस्त्यस्याम् । 'अस्माया—' (५।२।१२१) इति
विनिः ॥ (९) ॥ * ॥ रजन्त्यनुरक्ता भवन्ति रागिणोऽ-
स्याम् । 'क्षिपेः क्चिच्' (उ० २।१०७) इति चकारादनिः ।
क्त्वाभ्रलोपः (६।२।२४) । ङीष् (ग० ४।१।४५) ।
'रजनो नीलिनीरात्रिहरिद्राजनुकासु च' [इति मे० ६१।
१४] । ङीष्भावे रजनिरपि ॥ (१०) ॥ * ॥ भीति-
हेतुत्वान्निन्दिता यामा यस्याः । निन्दायामिनिः (५।२।११५)
॥ (११) ॥ * ॥ ताम्यन्त्यस्याम् । 'तमु ग्लानौ' (दि०
प० से०) । इन् (उ० ४।११८) । 'कृदिकाराद्—' (ग०
४।१।४५) इति ङीष् ॥ * ॥ पक्षे तमिः ॥ * ॥ पचाद्यचि
'तमा' आपि^३ [४।१।४] ॥ (१२) ॥ * ॥ द्वादश 'रात्रेः' ।
तमिस्त्रा तामसी रात्रिर्

तमिस्त्रा (स्त्री), 'अंधेरी रात' का नाम तमिस्त्रा है ।

तमिस्त्रेति ॥ तमो बहुलमस्त्यस्याम् । 'ज्योत्स्नातमि-

१. 'निशा' शब्दस्यात्र हरिद्रार्थकतया 'विभावरी'त्य-
नेन पुनरुक्तिर्नाशक्या ।

२. "विभावरी तमस्विन्यां हरिद्रायां विभावरी ।
विवाहवस्त्रगुण्ठ्यां च कुट्टन्यां चक्रयोषिति ॥" इति वि०
लो० (३२६।२९९) पाठः । मेदिन्यां तु । '—कुट्टन्यां
चक्रयोषिति । विवादवस्त्रगुण्ठ्यां च' इति पाठः (१४४।
२९६-९७) ।

३. दीर्घकारान्ते माघप्रयोगो यथा—'स तमीं तमीभि-
रभिगम्य ताम्' इति ।

आबन्तप्रयोगो यथा—'के भूषयन्ति स्तनमण्डलानि
कीदृश्यामा चन्द्रमसः कुतः श्रीः । किमाह सीता दशवक्त्रनीता
हारा महादेवरता तमातः ॥ (पक्षे—हा राम हा देवर
तात मातः) इति विदग्धमुखमण्डनम् ।

स्त्रा—' (५।२।११४) इति निपातिता । 'तमिस्रं तिमिरे कोपे पुंसि स्त्री तु तमस्ततौ' । कृष्णपक्षनिशायां च ॥ (१) ॥ * ॥ ज्योत्स्नादिभ्य उपसंख्यानात् (वा० ५।२।१०३) मत्वर्थेऽण् । 'तामसो निशि दुर्गायां तामसो भुजगे खले' [इति मे० १७।१२५] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अत्यन्ध-काररात्रेः' ।

ज्यौत्स्नो चन्द्रिकयान्विता ।

ज्यौत्स्नी स्त्री, 'उजेली चाँदनी रात' का नाम 'ज्यौत्स्नी' है ।

ज्यौत्स्नीति ॥ ज्योत्स्नास्त्यस्याम् । प्राग्वदण् (वा० ५।२।१०३) ['ज्योत्स्नी' पटोलिकायां स्याज्ज्योत्स्नायुक्तनिशि स्त्रियाम्' इति मे० ८३।९] ॥ (१) एकं 'ज्योत्स्नावद्रात्रेः' । आगामिवर्तमानाहयुक्तायां निशि पक्षिणो ॥ ५ ॥

पक्षिणी (स्त्री), 'वर्त्तमान और आगे वाले दिन से युक्त रात' का एक नाम है । तुल्यन्याय से वर्त्तमान रात्रि और दूसरी रात्रि के सहित दूसरे दिन का भी यह नाम है ।

आगामीति ॥ आगामिवर्तमाने च ते अहनी च । इति कर्मधारये टच् (५।४।९१) । सरेफ[-हर्द्युक्ता-]पाठे तु समासान्तविधेरनित्यताश्रयणीया । आगामिवर्तमाने अहनी युक्ते यस्यामिति बहुव्रीहिर्वा । पूर्वापरदिने पक्षाविव स्तो यस्याम् । 'अत इनि—' (५।२।११५) ॥ * ॥ निशीत्युप-लक्षणम् । तेन पूर्वोत्तरात्रियुक्तदिनमपि पक्षिणीति हरदत्ता-द्वयः । 'पक्षिणी पूर्णिमायां स्याद्विहग्यां शाकिनीभिदि । आगामिवर्तमानाहर्द्युक्तरात्रावपि स्त्रियाम् ॥' [इति मे० ४९।६२-६३] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'दिनद्वयमध्यगतरात्रेः' ।

गणरात्रं निशा बह्वथः

गणरात्रम् (न), 'रात्रियों के समूह' का नाम 'गण-रात्र' है ।

गणोति ॥ गणानां बह्वीनां रात्रीणां समाहारः । गण-शब्दस्य संख्यात्वात् (१।१।२३) 'तद्धितार्थ—' (२।१।५१) इति द्विगुः । 'अहःसर्वकदेश—' (५।४।८७) इत्यच् । 'रात्रा-ह्लाहाः पुंसि' (२।४।२९) इति पुंस्त्वं तु न । 'संख्यापूर्वा रात्रिः' इति लिङ्गानुशासनसूत्रेण [१३१] क्लीबत्वविधानात् । 'भवति नपुंसकयोगः संख्यापूर्वस्य रात्रिशब्दस्य' इति वररुचिवचनाच्च । 'रात्रं प्राक् संख्ययान्वितम्' [अ० ३।५।

१. '—तमिस्रा च तमस्ततौ' इति विश्वः (१४२।२०९), 'कोपे स्त्री तु—' इति मेदिनी (१३४।१६१-६२) ।

२. 'खगे' इति पाठः ।

३. 'ज्योत्स्नी पटोलिका सा च रात्रिश्चन्द्रिकयाऽ-न्विता' इति नानार्थरत्नमाला (६५५) च । सम्प्रत्युप-लभ्यमानकोशेषु ओकारघटित एव पाठः प्राप्यते ।

८ अ० रा०

२५] इति वक्ष्यमाणत्वाच्च । एतेन स्वामिमुकुटयोर्नपुंसक-त्वसमर्थनसंभ्रमः परास्तः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'रात्रि-समूहस्य' ।

प्रदोषो रजनीमुखम् ।

प्रदोषः (पु), रजनीमुखम् (न), 'रात के पहले हिस्से' के २ नाम हैं ।

प्रदोष इति ॥ दुष्यति । 'दुष वैकृत्ये' (दि० प० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । टाप् (४।१।४) । ['दोषा रात्रौ भुजेऽपि च' इति मे० १६६।१५] । प्रारम्भो दोषायाः । प्रादिसमासः (२।२।१८) । प्रारब्धा दोषा यस्मिन्निति वा । 'गोस्त्रियोः—' (१।२।४८) इति ह्रस्वः ॥ * ॥ 'दोषा' इत्यव्ययमप्यस्ति । 'नक्तं दोषा च रजनी' [अ० ३।४।६] इति वक्ष्यते । [प्रदोषः कालदोषयोः' इति हैमः ३।७७९] ॥ (१) ॥ * ॥ रजन्या मुखमिव ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रात्रिप्रारम्भस्य' ।

अर्धरात्रनिशोथौ द्वौ

अर्धरात्रः, निशीथः (२ पु), 'आधीरात' के २ नाम हैं ।

अर्धेति ॥ अर्धं रात्रेः । 'अहःसर्वकदेश—' (५।४।८७) इत्यच् ॥ (१) ॥ * ॥ निशेरतेऽस्मिन् । 'शीङ् स्वप्ने' (अ० आ० से०) । 'निशीथगोपीथावगथाः' (उ० २।९) इति यक् । 'निशीथस्तु पुमानर्धरात्रे स्याद्रात्रिमात्रके' [इति मे० ७३।२०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वाविति । समावित्याकृष्यते ॥ द्वे 'रात्रिमध्यस्य' ।

द्वौ यामप्रहरौ समौ ॥ ६ ॥

यामः, प्रहरः (२ पु), 'प्रहर' के २ नाम हैं (दिन और रात के आठवें हिस्से अर्थात् तीन घण्टे का १ 'प्रहर' होता है) ।

द्वाविति ॥ याति ['या प्रापणे', अ० प० अ०] । 'वर्ति-स्तुसु—' (उ० १।१४०) इति मन् । यत्तु—'यातेर्मन्' इति मग्—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । उक्तसूत्रस्योत्प्रेक्षित-त्वेन निर्मूलत्वात् । 'यामस्तु पुंसि प्रहरे संयमेऽपि प्रकीर्तितः' [इति मे० १०९।२४] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रह्रियते ढक्का-दिरस्मिन् । 'पुंसि संज्ञायाम्—' (३।३।११८) इति घः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रहरस्य' ।

स पर्व-संधिः प्रतिपत्पञ्चदशयोर्यदन्तरम् ।

पर्व (= पर्वन्, न), सन्धिः (पु) ये दो नाम (या 'पर्व-सन्धिः' पु) यह एक नाम) 'प्रतिपद् और पूर्णिमा या अमा-वास्या के मध्यभाग' के हैं ।

स इति ॥ प्रतिपत्पञ्चदशयोर्यदन्तरम् स संधिः । स एव पर्व अपि । 'प्रतिपत्पञ्चदशोस्तु संधिः पर्व प्रदिक् ककुप्' इति दुर्गः । 'संधिमभितो यजेत्' इत्यादौ प्रसिद्धः स एव ।

‘पर्व क्लीवं महे ग्रन्थौ प्रस्तावे लक्षणान्तरे । दर्शप्रतिपदोः
संधौ विषुवत्प्रभृतिष्वपि ॥’ [इति मे० ८१।८८] ॥ (१) ॥ * ॥
‘पर्वसंधिः’ इत्येकं नाम, इति प्राञ्चः ॥ एकं ‘पर्वसंधेः’ ।

पक्षान्तौ पञ्चदशौ द्वे

पक्षान्तः (पु), पञ्चदशी (स्त्री), ‘पूर्णिमा या अमावास्या
तिथि’ के २ नाम हैं ।

पक्षेति ॥ द्वे पञ्चदशौ पूर्णिमामावास्ये पक्षस्यान्तौ ॥
(१) ॥ * ॥ एकम् ‘पक्षान्तस्य’ ।

पौर्णमासी तु पूर्णिमा ॥ ७ ॥

पौर्णमासी, पूर्णिमा (२ स्त्री), ‘पूर्णिमा’ अर्थात् ‘शुक्ल-
पक्षकी अन्तिम तिथि’ के दो नाम हैं ।

पौर्णेति ॥ पूर्णो मासोऽस्याम् । बहुव्रीहौ कृते स्वार्थे-
ण । प्रज्ञादेः (५।४।३८) आकृतिगणत्वात् । ‘सास्मिन्पौ-
र्णमासी’ (४।२।२१) इति निर्देशाद्वा । यद्वा—माश्रन्द्रः ।
पूर्णो माः पूर्णमाः । तस्येयम् । यद्वा—‘महाराजप्रोष्ठपदा-
द्वय’ (४।२।३५) इति सूत्रे ‘तदस्मिन्वर्तते’ इत्यर्थे ‘पूर्ण-
मासादणः’ उपसंख्यानानादण् । [‘पौर्णमासः पुमान्यज्ञभेदे स्त्री
पूर्णिमातिथौ’ इति मे० १७।५८] ॥ (१) ॥ * ॥ ‘पूरी
आप्यायने’ (दि० आ० से०) । भावे क्तः (३।३।११४) ।
पूर्णं चन्द्रस्य पूरणम् । तेन निर्वृत्ता पूर्णिमा । भावप्रत्यया-
न्तात् ‘तेन निर्वृत्तम्’ इत्यर्थे इमप् (वा० ४।४।२०) । टाप्
(४।१।४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘पूर्णिमायाः’ ।

कलाहीने सानुमतिः

अनुमतिः (स्त्री), ‘जिसमें चन्द्रमा की कला कुछ क्षीण
हो, उस पूर्णिमा’ का अर्थात् ‘प्रतिपद्युक्त पूर्णिमा’ का १
नाम है ।

कलेति ॥ सा पूर्णिमा उदयकाले प्रतिपद्योगात्कलाहीने
चन्द्रे । अनुमन्यते—अनुमतिः । क्तिच् (३।३।१७४) । अथा-
नुमतिरुन्नेन्दुपूर्णमानुजयोरपि [इति मे० ६८।१८६] ॥
(१) ॥ * ॥ एकं ‘सानुमत्याः’ ।

पूर्णे राका निशाकरे ।

राका (स्त्री), ‘जिसमें चन्द्रमा की कला कुछ परिपूर्ण
हो, उस पूर्णिमा’ का अर्थात् ‘शुद्ध पूर्णिमा’ का १ नाम है ।

पूर्ण इति ॥ चन्द्रे पूर्णे तु । राति शुभम् । ‘रा दाने’
(अ० प० अ०) । ‘कृदाधारा-’ (उ० ३।४०) इति कः ।
बाहुलकाद्ध्रस्वः । ‘राका नद्यन्तरे कच्छ्वां नवजातरजः-
स्त्रियाम् । संपूर्णेन्दुतिथौ’ [इति मे० ३।३२] ॥ (१)
॥ * ॥ एकम् ‘राकायाः’ ।

अमावास्या त्वमावस्या दर्शः सूर्येन्दुसंगमः ॥ ८ ॥

अमावास्या, अमावस्या (२ स्त्री), दर्शः, सूर्येन्दुसङ्गमः
(२ पु), ‘अमावास्या’ अर्थात् ‘कृष्णपक्ष की अन्तिम तिथि’
के ४ नाम हैं ।

अमेति ॥ अमा सह वसतोऽस्यां चन्द्राकौ । ‘अमावस्य-
दन्यतरस्याम्’ (३।१।१२२) इति ण्यत्, पक्षे वृद्धव्यभावश्च
निपात्यते ॥ * ॥ नामैकदेशे नामग्रहणात् ‘अमा’ अपि ॥ * ॥
वसतेरिन्द्रप्रत्यये (उ० ४।१।१८) ततो ङीप् (ग० ४।१।
४५) अमावसी ॥ * ॥ ‘इणजादिभ्यः’ (वा० ३।३।१०८)
इतीणि अमावासी ॥ * ॥ ‘मसी परिणामे’ (दि० प० से०) ।
अमा चन्द्रसूर्यौ साहचर्येण मस्यतः परिच्छिन्तोऽस्यां मासम् ।
अमामासी । इण् (वा० ३।३।१०८) ॥ * ॥ अमामसी ।
इन् (उ० ४।१।१८) ॥ * ॥ ‘दर्शोऽमावसी च स्यात्’
इति रभसः । ‘अप्यमावस्यमावासी चामामस्यप्यमामसी’
इति शब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ दृश्यते
शास्त्रेण । ‘पुंसि संज्ञायाम्’ (३।३।११८) इति घः । ‘पक्षा-
न्तेऽब्धौ दर्शने च दर्शः सूर्येन्दुसंगमे’ ॥ (३) ॥ * ॥
सूर्येन्दु संगच्छतोऽस्मिन् । घः (३।३।११८) ॥ (४) ॥ * ॥
चत्वारि ‘दर्शस्य’ ।

सा दृष्टेन्दुः सिनीवाली

सिनीवाली (स्त्री), ‘जिसमें चन्द्रमा की कला पूर्णतया
क्षीण नहीं हुई हो, उस अमावास्या’ का अर्थात् ‘चतुर्दशीयुक्त
अमावास्या’ का १ नाम है ।

सेति ॥ चतुर्दशीयोगाद्दृष्टचन्द्रा सती सा अमा सिनी-
वाली । एन विष्णुना सह वर्तते ‘सा’ लक्ष्मीः । तद्योगात् ।
सिनी चन्द्रकला । ब्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) इनिः ।
सिनीं वलति धारयति । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) । यत्तु—
‘स्त्रियाः पुंवत्-’ (६।३।३४) इति न पुंवच्चम् । ‘संज्ञापूर-
ण्योश्च’ (६।३।३८) इति निषेधात्—इति मुकुटः । तन्न ।
सिनीवालीत्यत्र सामानाधिकरण्याभावात्, असंज्ञात्वात्, अ-
भाषितपुंस्कत्वाच्च । यदपि—सिनी चन्द्रकला सा बाला-
ल्पात्र—इति तेन विगृहीतम् । तदपि न । बालेत्यस्य विशेष-
णत्वेन पूर्वनिपातप्रसङ्गात् । स्वामी तु—सिनी सिता बाला-
स्त्यस्याम्—इत्याह । तन्न । पुंवद्भावप्रसङ्गात् । [‘सिनीवाली
तु दृष्टेन्दुकलामादुर्गयोः स्त्रियाम्’ इति मे० १५७।१६६] ॥
(१) ॥ * ॥ एकम् ‘सिनीवाल्याः’ ।

सा नष्टेन्दुकला कुहूः ।

कुहूः (स्त्री), ‘जिसमें चन्द्रमा की कला पूर्णतया क्षीण
हो गयी हो, उस अमावास्या’ अर्थात् ‘शुद्ध अमावास्या’
का १ नाम है ।

सेति ॥ उदये अमायोगान्नष्टचन्द्रकला सा अमा कुहूः ।

१. ‘दर्शः सूर्येन्दुसंगमे पक्षान्तेऽब्धौ दर्शने च’ इति हैमः—
(२।५६१) ।

२. ‘या पूर्वामावास्या (सा) ‘सिनीवाली’ योत्तरा
सा ‘कुहू’रिति श्रुतिः । अयमर्थः—चतुर्दश्या अन्तिमः

कुहयति । 'कुह विस्मापने' (चु० उ० से०) चुरादिः । 'वृत्ति-
श्रुत्योः कूः' (उ० १।९१) इति कूपत्ययो बाहुलकादिहापि
॥ * ॥ मृग्यवादित्वाद्घ्रस्वोऽपीत्यन्ये । 'धेनूररज्जुकुहसर-
युतनुकरेणवः स्त्रियाम्' इति विन्ध्यवासी ॥ * ॥ 'कुहूः स्त्री
कोकिलालापनष्टेन्दुकलदर्शयोः' [इति मे० १७५।२] ॥
(१) ॥ * ॥ एकम् 'कुह्वाः' ।

उपरागो ग्रहः

उपरागः, ग्रहः (२ पु), 'सूर्यग्रहण या चन्द्रग्रहण' के
२ नाम हैं ।

उपराग इति ॥ उपरज्यतेऽनेन । 'रञ्ज रागे' (भ्वा०
उ० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'घञि च
भावकरणयोः' (६।४।२७) इति नलोपः । भावे वा घञ्
(३।३।१८) । 'उपरागस्तु पुंसि स्याद् 'राहुग्रासेऽर्कचन्द्रयोः ।
दुर्नये ग्रहकल्लोले व्यसनेऽपि निगद्यते ॥' [इति मे० २५।
५३] ॥ (१) ॥ * ॥ ग्रहणं ग्रहः । 'ग्रहवृद्धे' (३।३।५८)
इत्यप् । 'ग्रहो रनिग्रहनिर्वन्धग्रहणेषु रणोद्यमे । सूर्यादौ पूत-
नादौ च सैहिकेयोपरागयोः ॥' [इति विश्वः १७९।२, मे०
च १७५।३] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ग्रहणस्य' ।

राहुग्रस्ते त्विन्दौ च पूष्णि च ॥ ९ ॥

सोपप्लवोपरक्तौ द्वौ

सोपप्लवः, उपरक्तः (२ पु), 'ग्रहण लगने पर राहु से
ग्रस्त (कुछ कटे हुए) सूर्य या चन्द्रमा' के २ नाम हैं ।

राह्विति ॥ 'उपप्लवः सैहिकेये विप्लवोत्पातयोरपि ।'
[इति मे० १६१।५७] । सहोपप्लवेन । 'वोपसर्जनस्य' (६।
३।८२) इति सभावः ॥ (१) ॥ * ॥ उपरज्यते स्म । कर्म-
णि क्तः (३।२।१०२, ३।४।७०) । 'उपरक्तो व्यसनार्ते राहु-
ग्रस्तेन्दुसूर्ययोः' [इति मे० ६८।१९१] ॥ (२) ॥ * ॥
इमौ द्वौ 'राहुणा ग्रस्ते सूर्ये' च ।

अग्न्युत्पात उपाहितः ।

अग्न्युत्पातः, उपाहितः (२ पु), 'आकाश में अग्निविकार,
तारा टूटना, धूमकेतु नाम की तारा का उदय होना और
उसके उपद्रव, सूर्यग्रहणादि में आग्नेयमण्डल से उत्पन्न
तेजोविशेष' इनके २ नाम हैं ।

प्रहरः अमावस्याया अष्टौ प्रहराश्चेति नवप्रहरात्मकश्चन्द्र-
क्षयकालः शास्त्रसिद्धः । तत्राद्यप्रहरद्वये चन्द्रस्य सूक्ष्मता,
अन्तिमप्रहरद्वये कृत्स्नक्षयः । अतोऽमावस्यायाः आद्यप्रहरः
'सिनीवाली'-संज्ञः, अन्त्यप्रहरद्वयं 'कुहू'-संज्ञकम् । मध्य-
प्रहरपञ्चकं 'दर्श'-संज्ञकम् । इत्यमरविवेकव्याख्यायां
महेश्वर आह ।

१ 'राहुग्रस्तार्क' इति पा० ।

२ 'ग्रहोऽनुग्रह' इति पा० ।

अग्न्युत्पात इति ॥ अग्नेरुत्पतनम् उत्पातो वैकृतम् ॥
(१) ॥ * ॥ उप आसन्नम् आहितं फलं यस्य । 'उपाहितो-
ऽनलोत्पाते पुमानारोपिते त्रिषु' [इति मे० ६८।१८७] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'आकाशदिष्वग्निविकारस्य' ।

एकयोक्त्या पुष्पवन्तौ दिवाकरनिशाकरौ ॥ १० ॥

पुष्पवन्तौ (= पुष्पवत्, नि० द्विव०) 'सूर्य और
चन्द्रमा इन दोनों' का १ नाम है ।

एकयेति । 'पुष्प विकसने' (दि० प० से०) । भावे घञ्
(३।३।१८) । पुष्पो विकासः प्रकाशश्च । तद्वन्तौ । मनुप्
(५।२।९४) : एकयोक्त्या साधारणवचनेन । प्रत्येकं 'पुष्प-
वान्' इति न प्रयोक्तव्यमिति भावः । अकारान्तोऽपि पुष्प-
वन्तशब्दः । 'अव रक्षणे' (भ्वा० प० से०) । 'जृविशिभ्यां
झच्' (उ० ३।१२६) इति बाहुलकादवतेरपि झच् । 'झोऽ-
न्तः' (७।१।३) । पुष्पस्यावन्तौ इति विग्रहे शकन्धवादिः
(वा० ६।१।९४) । 'रविशशिनौ पुष्पवन्ताख्यौ' इति नाम-
माला । 'पुष्पवन्ताभ्याम्, पुष्पवन्तयोः' इत्यादि । ['पुष्प-
दन्तौ पुष्पवन्तावेकोक्त्या शशिभास्करौ' इत्यभि० चि० म०
२।३८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'समुच्चितसूर्यचन्द्रयोः' ।

अष्टादश निमेषास्तु काष्ठा

निमेषः (पु), (आँख के पलक गिरने में जितना
समय लगे उसे 'निमेष' कहते हैं ।) काष्ठा (स्त्री),
'अट्टारह निमेष के बराबर समय' का 'काष्ठा' यह एक
नाम है ।

अष्टादशेति ॥ 'क्षणद्वयं लवः प्रोक्तो निमेषस्तु लवद्वयम्'
इत्यादिशास्त्रसिद्धा निमेषाः । तेऽष्टादश काष्ठाः । काशते ।
['काश दीप्तौ', भ्वा० आ० से०] । 'हनिकुषि-' (उ०
२।२) इति कथन् । 'काष्ठा दारुहरिद्रायां कालमानप्रकर्ष-
योः । स्याद्विशि स्थानमात्रे च काष्ठमाख्यातमिन्द्रिये ॥'
इति विश्वः [४१।८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'काष्ठायाः' ।

त्रिंशत् ताः कला ।

कला (स्त्री), 'तीस काष्ठा के बराबर समय' का १
नाम है ।

त्रिंशदिति ॥ ताः काष्ठाः त्रिंशत् कला । कलयति ।
'कल संख्याने' (चु० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
['कला स्यादंशशिल्पयोः । कलने मूलरैवृद्धौ षोडशांशे विधो-
रपि ॥' इति हैमः २।४८८-८९] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम्
'कलायाः' ।

तास्तु त्रिंशत्क्षणः

क्षणः (पु), 'तीस कला के बराबर समय' का १
नाम है ।

१. '-मिन्धने' इति पा० ।

ता इति ॥ ताः कलाः । क्षणोति । 'क्षणं हिंसायाम्' (त० उ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'क्षणः पर्वोत्सवेऽपि स्यात्तथा मानेऽप्यनेहसः' ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'क्षणस्य' ।

ते तु मुहूर्तौ द्वादशास्त्रियाम् ॥ ११ ॥

मुहूर्तः (पु न) 'वारह क्षण' अर्थात् 'दो घड़ी के बराबर के समय' का १ नाम है ।

ते त्विति ॥ ते तु क्षणाः (द्वादश) । 'दुर्घा कौटिल्ये' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकात् 'अञ्जिघसि-' (उ० ३। ८९) इति क्तो मुडागमश्च । 'राल्लोपः' (६।४।२१) इति छलोपः । 'हलि च' (८।२।७७) इति दीर्घः । 'लिङ् चोर्ध्व-मौहूर्तिके' (३।३।१६४) इति निदेशाद्वा मुहूर्तः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'मुहूर्तस्य' ।

ते तु त्रिंशदहोरात्रः

अहोरात्रः (पु), 'दिन-रात' अर्थात् 'तीस मुहूर्त या साठ घड़ी' का १ नाम है ।

ते त्विति ॥ ते तु मुहूर्ताः । अहश्च रात्रिश्च तयोः समाहारः । 'अहःसर्वकदेश-' (५।४।८७) इत्यच् । 'रात्राह्लाहाः पुंसि' (२।४।२९) । यत्तु—'अह्ना सहिता रात्रिः' इति विग्रहं प्रदर्श्य 'अहोरात्रः-' इत्युपन्यस्तं मुकुटेन । तन्न । तथा सत्यजभावप्रसङ्गात् । अहःपूर्वाद्वात्रिशब्दाद् द्वन्द्वे एवाज्जिघानात् । 'गणरात्रवदज्' इति दृष्टान्तोऽप्यसंमतः । चकारात्संख्याव्याप्यदेरप्यज्जिघानात् । अत्र तदादित्वाभावात् । यदपि—समाहारे क्लीबमप्यहोरात्रम्—इत्युक्तम् । तदपि न । समाहारेऽपि 'रात्राह्लाहाः पुंसि' (२।४।२९) इत्यनेन परत्वात्पुंस्त्वविधानात् । यदपि—वामनलिङ्गानुशासने 'द्विगुरपि पात्राद्यदन्तः' इति नपुंसकत्वेन 'अहोरात्रं द्विरात्रम्' इत्युदाहृतम्—इति संमतिप्रदर्शनं कृतम् । तदपि न । 'रात्रं प्राक्संख्ययान्वितम्' [अ० ३।५।२५] इति द्विरात्रस्य नपुंसकत्वेऽपि अहोरात्रस्य तदयोगात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अहोरात्रस्य' ।

पक्षरते दश पञ्च च ।

पक्षः (पु) 'पन्द्रह दिन-रात या पक्ष' का १ नाम है ।

पक्ष इति ॥ ते [दशपञ्च] अहोरात्राः । पक्षयते । 'पक्ष परिग्रहे' (भ्वा०, उ० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । 'पक्षो मासार्धके गेहे' पार्श्वसाध्यविशेषयोः । केशादेः परतो वृन्दे बले सखिसहाययोः ॥ चुल्लीरन्ध्रे पत्रे च 'रा-

१. मेदिन्यां 'क्षणः पर्वोत्सवव्यापारेण मानेऽप्यनेहसः' (४५।४) इति ।

२. अत एव 'अहर्ग्रहणं द्वन्द्वार्थं द्रष्टव्यम्' इति 'अहः-सर्वक-' इति सूत्रस्य भाष्यं सङ्गच्छते ।

३. 'पार्श्विग्रहे साध्यविरोधयोः' इति पा० ।

४. 'वाजे कुञ्जरपार्श्वयोः' इति पा० ।

जकुञ्जरपार्श्वयोः' [इति मेदिनी १६६।१८-१९] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'पक्षस्य' ।

पक्षौ पूर्वापरौ शुक्लकृष्णौ

शुक्लः, कृष्णः (२ पु), ये 'पक्ष के दो भेद' हैं । (इसमें उजले पक्ष को 'शुक्ल' और अंधेरे पक्ष को 'कृष्ण' कहते हैं) ।

पक्षाविति ॥ शुक्लपक्षः पूर्वसंज्ञः ॥ (१) ॥ * ॥ कृष्णपक्षोऽपरसंज्ञः ॥ (१) ॥ * ॥ क्रमेणैकैकम् 'शुक्लकृष्ण-पक्षयोः' ।

मासस्तु तावुभौ ॥ २ ॥

मासः (पु), 'दो पक्ष, महीना' का १ नाम है ।

मास इति ॥ तौ पक्षौ । मस्यते परिमीयतेऽप्यम्, अनेन वा । 'मसी परिमाणे' (दि० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'मासस्य' ।

द्वौ द्वौ मार्गादिमासौ स्याद् ऋतुः

ऋतुः (पु), 'ऋतु' का १ नाम है । मार्गशीर्ष अर्थात् अगहन से दो-दो महीनों को 'हेमन्त' आदि एक-एक ऋतु होती हैं, इस प्रकार एक वर्ष में ६ ऋतुएँ होती हैं ।

द्वाविति ॥ इयति, ऋच्छति वा । 'अर्तेश्च-' (उ० १। ७२) इति तुः । चात् कित्त्वम् । ['ऋतुः स्त्रीकुसुमे मासि वसन्तादिषु धारयोः' इति विश्वः ५८।२०] ॥ * ॥ मार्गादीनां युगैर्हेमन्तादीन्तु वक्ष्यति [अ० १।४।२०] । तदेकदेशमयनपरिच्छेदार्थमनुवदति—द्वौ द्वाविति ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'ऋतोः' ।

तरयनं त्रिभिः ।

अयनम् (न), 'अयन' का १ नाम है । यह ३ ऋतु (या ६ मास) का होता है ।

तैरिति ॥ तैर्ऋतुभिः । अयतेऽर्कोऽनेन ['अय गतौ', भ्वा० आ० से०] । ल्युट् (३।३।११७) । यत्तु—'अयतेऽर्कोऽनेन' इति विग्रह्य 'इण् गतौ' (अ० प० अ०) इति धातोरुपन्यसनं—मुकुटेन कृतम् । तदसंगतम् । इति स्पष्टमेव । अयनं पथि भानोरप्युदग्दक्षिणतो गतौ [इति विश्वः ८७। २६, मे० च ८४।२८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अयनस्य' ।

अयने द्वे गतिरुदग्दक्षिणार्कस्य

सूर्य के गतिभेद से यह 'अयन' दो प्रकार का होता है, उसमें जब सूर्य की गति कुछ उत्तर की तरफ होती है उसे 'उत्तरायणम्' (न), और जब सूर्य गति कुछ दक्षिण की तरफ होती है तो उसे 'दक्षिणायनम्' (न), कहते हैं । ('उत्तरायण' में मकर से मिथुन राशितक और 'दक्षिणायन' में कर्क से धनु राशितक सूर्य की संक्रान्ति रहती है) ।

अयने इति ॥ अयने तु द्वे । अर्कस्योत्तरा गतिः, दक्षिणा च । उत्तरदक्षिणाख्ये द्वे अयने तु वत्सरः—इति वक्तव्ये 'अर्कस्य' इति ग्रहणं चान्द्रत्वव्यावृत्त्यर्थम् । पक्षादिकं तु चान्द्रमुक्तम् । अयनं तु न चान्द्रं किं तु सौरमेव ॥ (१) ॥ * ॥ एकैकम् 'अयनद्वयस्य' ।

वत्सरः ॥ १३ ॥

वत्सरः (पु) 'द्वे अयने तु वत्सरः'—दो अयन का एक 'वत्सर' (वर्ष) होता है । (आगे श्लो० २० देखिए)

वत्सर इति ॥ वसन्त्यस्मिन् ['वस निवासे', भ्वा० प० अ०] । 'वसेश्च' (उ० ३।७१) इति सरप्रत्ययः । 'सः' स्यार्धधातुके (७।४।४९) इति सस्य तः । [एकं वर्षस्य'] ।

समरात्रिन्दिवे काले विषुवद्विषुवं च तत् ।
पुष्ययुक्ता पौर्णमासी पौषो मासे तु यत्र सा [४२]
नाम्ना स पौषो माघाद्याश्चैवमेकादशापरे [४३]

विषुवत्, विषुवम् (२ न), 'जब रात-दिन दोनों बराबर हो जाते हैं, उस समय' के २ नाम हैं (जब तुला और मेष की सूर्यसंक्रान्ति होती है, तब दिन-रात बराबर होते हैं) ।

[पौषी (स्त्री), 'पुष्य नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा' अर्थात् 'पौष मास की पूर्णिमा' का १ नाम है । पौषः (पु), 'पूस महीना' अर्थात् जिसमें 'पौषी' पूर्णिमा हो, उसका १ नाम है । इसी तरह माघ आदि ग्यारह महीनों को भी समझना चाहिये, अर्थात् मघा नक्षत्र से पूर्णिमा 'माघी' महीना 'माघः' १, पूर्वोत्तरफाल्गुनी नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा 'फाल्गुनी', मास 'फाल्गुनः' २, चित्रा नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा 'चैत्री' मास 'चैत्रः' ३, विशाखा नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा 'वैशाखी' मास 'वैशाखः' ४, ज्येष्ठा नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा 'ज्यैष्ठी' मास 'ज्येष्ठः' ५, पूर्वोत्तराषाढा नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा 'आषाढी' मास 'आषाढः' ६, श्रवण नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा 'श्रावणी' मास 'श्रावणः' ७, पूर्वोत्तराभाद्रपद नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा 'भाद्रपदी' मास 'भाद्रपदः' ८, अश्विनी नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा 'आश्विनी' मास 'आश्विनः' ९, कृत्तिका नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा 'कार्तिकी' मास 'कार्तिकः' १० और मृग नक्षत्र से युक्त पूर्णिमा 'मार्गी' मास 'मार्गः' ११ होते हैं, इनमें पूर्णिमा के वाचक 'माघी' आदि ११ शब्द स्त्री० और मास के वाचक 'माघ' आदि ११ शब्द पुं० हैं] ।

समेति ॥ रात्रिश्च दिवा च रात्रिन्दिवम् । 'अचतुर—' (५।४।७७) इत्यादिना साधु । तत् समं यस्मिन् तादृशे काले तुलामेषावच्छिन्ने । विषु साम्येऽयम् । ततो मतुप् (५।२।९४) । 'संज्ञायाम्' (८।२।११) इति वत्वम् ॥

(१) ॥ * ॥ 'वप्रकरणेऽन्यत्रापि' (भा० वा० ५।२।१०९) इत्युक्तेर्वः । तेन विषुवम्^२ । 'विषुवान् समरात्रिवासरः' इति पुंस्काण्डे बोधालितः ॥ * ॥ विषुणोऽपि । विषु नानारूपं गमनं विष्वक् । तदस्यास्तीति विग्रहे 'विष्वगित्युत्तरपदलोप-श्चाकृतसंघेः' (ग० ५।२।१००) इति पामाद्यन्तर्गणसूत्रेण नप्रत्ययः । णत्वम् (८।४।२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सम-रात्रिन्दिवकालस्य' ।

मार्गशीर्षे सहा मार्ग आग्रहायणिकश्च सः ॥ १४ ॥

मार्गशीर्षः, सहाः (= सहस्), मार्गः, आग्रहायणिकः (४ पु), 'अग्रहन महीने' के ४ नाम हैं ।

मार्गेति ॥ मृगशिरसा युक्ता पौर्णमासी । 'नक्षत्रेण युक्तः कालः' (४।२।३) इत्यण् । 'अचि शीर्षः' (६।१।६२) । मार्गशीर्षी पौर्णमास्यस्मिन्मासे । 'सास्मिन्पौर्णमासी' (४।२।२१) इत्यण् । एतेन 'पुष्ययुक्ता पौर्णमासी पौषो मासे तु यत्र सा । नाम्ना स पौषो माघाद्याश्चैवमेकादशा-परे ॥' इति क्वचित्पठ्यमानं व्याख्यातम् ॥ (१) ॥ * ॥ सहते । 'षह मर्षणे' (भ्वा० उ० अ०) । असुन् (उ० ४।१८९) सान्तः । ['सहो बले ज्योतिषि च पुंसि' हेमन्तमार्गयोः' इति मे० १७३।४३] ॥ * ॥ पचाद्यज-न्तोऽपि । 'मार्गे सहः सहाः' इति शब्दार्णवः ॥ (२) ॥ * ॥ एकदेशप्रयोगात् मृगोऽपि । 'मृगशिरा मृगः' इति रुद्रकोषः । तद्युक्ता पौर्णमासी मार्गी । सास्मिन्नस्ति । ['मार्गे मृगमदे मासे सौम्यक्षेऽन्वेषणे पथि' इति हैमः २।४२] ॥ (३) ॥ * ॥ आग्रहायण्या युक्ता पौर्णमास्यस्मिन् । 'आग्रहायण्यश्चत्थादृक्' (४।२।२२) ॥ * ॥ ज्योत्स्नादित्वात् (वा० ५।२।१०३) अणि 'आग्रहायणः' अपीति पुरुषोत्तमः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'मार्गशीर्षस्य' ।

पौषे तैषसहस्यौ द्वौ

पौषः, तैषः, सहस्यः (३ पु), 'पौष मास' के ३ नाम हैं ।

पौष इति ॥ पुष्येण तिष्येण च युक्ता पौर्णमास्यस्मिन् । 'नक्षत्रेण—' (४।२।३) इत्यण् । 'तिष्यपुष्ययोर्नक्षत्राणि य-लोपः' (वा० ६।४।१४९) । ङीप् (४।१।१५) । ततः 'सा-स्मिन्' (४।२।२१) इत्यण् । ['पौषो मासप्रभेदे स्यात् पौषं तु महयुद्धयोः' इति हैमः २।५८०] ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥

१. भाष्ये तु "वप्रकरणे 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' इति वक्तव्यम्" इत्येवं पाठः ।

२. 'विषुपं (वं) विषुणः विषुवः' इति अमरविवेक-व्याख्याने महेश्वरः ।

३. श्लोकोऽयमत्रैव प्रक्षिप्तेषु पठितः ।

४. 'सहा' इति पा० ।

५. पुरुषोत्तमकृते त्रिकाण्डशेषे नेदं लभ्यते ।

सहसि बले साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पौषस्य' ।

तपा माघे

तपः (तपस्), माघः (२ पु), 'माघ मास' के २ नाम हैं ।

तपा इति ॥ तपन्त्यस्मिन् । अमुन् (उ० ४।१८१) ।
सान्तः । तपो लोकान्तरेऽपि च । चान्द्रायणादौ धर्मे च पु-
मान् शिशिरमाघयोः' [इति मे० १७।१।२३-२४] ॥ (१)
॥ * ॥ मघया युक्ता पौर्णमास्यास्मिन् ॥ (२) ॥ * ॥
हे 'माघमासस्य' ।

अथ फाल्गुने ।

स्यात्तपस्यः फाल्गुनिकः

फाल्गुनः, तपस्यः, फाल्गुनिकः (३ पु, 'फाल्गुन मास' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ फलति निष्पादयति । 'फल निष्पत्तौ' (भ्वा० प० से०) । 'फलेर्गुक्च' (उ० ३।५६) इत्युनन् गुगागमश्च ।
'फाल्गुनस्त्वर्जुने मासे नक्षत्रे फाल्गुनी स्मृता' इति गोवर्धना-
नन्दः ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) वृद्धिः (७।२।११७) ।
'फाल्गुनस्त्वर्जुने मासे फाल्गुनो चास्य पूर्णिमा' इति धर-
णिः ॥ * ॥ फल्गुनीभिर्युक्ता पौर्णमासी फाल्गुनी । सास्मि-
नस्ति फाल्गुनः फाल्गुनिकश्च । 'फाल्गुनस्तु गुडाकेशे न-
दीजार्जुनभूखे । तपस्यसंज्ञमासे तत्पूर्णिमायां तु फाल्गुनी ॥'
[इति मे० ८९।१५-१६] । 'विभाषा फाल्गुनीश्रवणाका-
तिकीचैत्रीभ्यः' (४।२।२३) इति ठक् । पक्षेष्णु [४।२।२१]
॥ (१) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ तपति साधुः । 'तत्र साधुः'
(४।४।९८) इति यत् । ['तपस्यः फाल्गुने पार्थे तपस्या
नियमस्थितौ' इति हैमः ३।५।१९] ॥ (२) ॥ * ॥ त्रीणि
'फाल्गुनमासस्य' ।

स्याच्चैत्रे चैत्रिको मधुः ॥ १५ ॥

चैत्रः, चैत्रिकः, मधुः (३ पु), 'चैत्र मास' के ३ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ चित्रया युक्ता पौर्णमास्यस्मिन् । अण्ठको
(४।२।२१, २३) । ['चैत्रं मृते देवकुले ना भूभृन्मासभे-
दयोः' इति मे० १२५।३७] (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥
मन्यते एतं मधुः । 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) । 'फलि-
पाटि-' (उ० १।१८) इत्युधश्चान्तादेशः । 'मधु पुष्परसे
क्षौद्रे मधे ना तु मधुद्रुमे । वसन्तदैत्यभिच्वैत्रे स्याज्जीवन्त्यां
तु योषिति ॥' [इति मे० ७९।११-१२] ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'चैत्रस्य' ।

वैशाखे माघवो राघः

वैशाखः, माघवः, राघः (३ पु), 'वैशाख मास' के ३ नाम हैं ।

१. 'फल्गुनालस्तु फाल्गुनः' इति त्रिकाण्डशेषात् 'फल्गु-
नालः' इत्यप्येकं नाम ।

वैशाख इति ॥ विशाखया युक्ता पौर्णमास्यस्मिन्नास्ति ।
['वैशाखो मासभेदेऽपि मन्थाने च प्रकीर्तितः' इति मेदिनी
२०।१२] ॥ (१) ॥ * ॥ मधु मकरन्दः । सोऽस्मिन्न-
स्ति । 'मधोर्ज च' (४।४।१२९) इति वः ॥ (२) ॥ * ॥
राधा विशाखा । तद्वती पौर्णमासी राधी । सास्मिन्नस्ति ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वैशाखस्य' ।

ज्यैष्ठे शुक्रः

ज्यैष्ठः, शुक्रः (२ पु), 'ज्यैष्ठ मास' के २ नाम हैं ।

ज्यैष्ठ इति । पूर्ववदण्डयेन ज्यैष्ठः ॥ * ॥ संज्ञापूर्वकस्य
विधेरनित्यत्वाद्वृद्धभावे ज्यैष्ठोऽपि । 'ज्यैष्ठो मासि च वृद्धे
च ज्यैष्ठो च गृह्योधिका' इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।१०७] ।
['ज्यैष्ठः स्यादग्रजे श्रेष्ठे मासभेदातिवृद्धयोः । ज्यैष्ठो भे गृह-
गोधायाम्' इति हैमः २।१०७-८] ॥ (१) ॥ * ॥ विरहिणः
शोचन्त्यस्मिन् । 'शुच शोके' (भ्वा० प० से०) । 'ऋजेन्द्र-'
(उ० २।२८) इति रक्, चकारस्य ककारश्च । 'शुक्रः स्या-
द्भ्रातृभ्यो ज्यैष्ठमासे वैश्वानरे पुमान् । रेतोऽक्षिरुग्भिदोः
क्लीबम्' [इति मेदिनी १२९। ९२-९३] ॥ (२) ॥ * ॥
हे 'ज्यैष्ठमासस्य' ।

शुचिस्त्वयम् ।

आषाढे

शुचिः, आषाढः (२ पु), 'आषाढ मास' के २ नाम हैं ।

शुचिरिति ॥ अयमिति शुचेः पुंस्त्वाभिव्यक्त्यर्थम् ।
शोचन्ति विरहिणोऽस्मिन् । 'इगुपधात्किन्' (उ० ४।१२०)
इतीन् किच्च ॥ (१) ॥ * ॥ अषाढया युक्ता पौर्णमा-
स्यस्मिन् । 'आषाढो व्रतिनां दण्डे मासे मलयपर्वते । स्त्री
पूर्णिमायाम्' [इति मे० ४४।६-७] । आषाढाभिराख्यातः,
इति विग्रहे तु 'अषाढकः' अपि । आख्यानण्यन्तात् (वा०
३।१।२६) 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उ० २।३२) । 'स्या-
दाषाढे त्वषाढकः' इति शब्दार्णवः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'आषाढस्य' ।

श्रावणे तु स्यान्नभाः श्रावणिकश्च सः ॥ १६ ॥

श्रावणः, नभाः (= नभस्), श्रावणिकः (३ पु),
'श्रावण मास' के ३ नाम हैं ।

श्रावण इति ॥ 'स्त्रीपुंसयोर्ऋक्षभेदे श्रावणं श्रुतिकर्णयोः'
इति रभसः । श्रावणेन युक्ता पौर्णमासी श्रावणा । 'लुबवि-
शेषे' (४।२।४) इति प्राप्तो लुब् यद्यपि 'पौर्णमास्यां
नेष्यते' इत्युत्सर्गः, 'विभाषा फाल्गुनी-' (४।२।२३) इति
लिङ्गात्, तथापि श्रावणशब्दादिष्यत् एव । तत्रैव (४।२।
२३) सूत्रे 'श्रावणा' इति निर्देशात् । 'अबाधकान्यपि निपा-
तानि' इति 'श्रावणी' इत्यपि । ततः 'सास्मिन्' (४।२।
२१) इत्यपि श्रावणः । 'श्रावणो मासि पाखण्डे दध्याल्यां
'श्रावणा मता' इति हैमः [३।२४०, मेदिन्यपि ५०।८१]

॥ (१) ॥ * ॥ विरहिणो नभ्यति, नभ्नाति, नभते, वा नभाः । ['णभ हिंसायाम्' दि० प० से०, ऋचा० प० से०, भ्वा० आ० से०^१] । असुन् (उ० ४।१८९) । स्वामी तु—न भासते मेघच्छन्नत्वात्—इत्याह । तन्न । नभासौ, नभासः, नभाभ्याम्, नभाभिः, नभाःसु, इत्यादिरूपप्रसङ्गात् । 'नभः खं श्रावणो नभाः' इत्यनुपपत्तेश्च । ह्रस्वदीर्घोपधयोः शब्दभेदात् । 'भासते इत्यर्थकथनमात्रम्' इत्यभिप्रेत्य 'भस दीप्तौ' (जु० प० से०) इति जुहोत्यादेः 'न बभस्ति' इति व्युत्पत्त्याश्रयणे तु 'अत्वसन्तस्य—' (६।४।१४) इति दीर्घो न स्यात् । 'धनुर्धरे त्रिषु नभाः^२ क्लीबं व्योम्नि पुमान्घने । घ्राणश्रावणवर्षासु विसतन्ती पतद्ग्रहे ॥' [इति मे० १७।१२६-२७] ॥ (२) ॥ * ॥ 'विभाषा फाल्गुनी—' (४।२।२३) इति ठकि श्रावणिकः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'श्रावणमासस्य' ।

स्युर्नभस्यप्रौष्ठपदभाद्रभाद्रपदाः समाः ।

नभस्यः, प्रौष्ठपदः, भाद्रः, भाद्रपदः (४ पु), 'भादों मास' के ४ नाम हैं ।

स्युरिति ॥ नभा अभ्रम् । तत्र साधुर्नभस्यः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रौष्ठपदाभिर्युक्ता प्रौष्ठपदी । भद्रा भद्रपदा । ताभिर्युक्ता भाद्री भाद्रपदी च पौर्णमासी । ततः 'सास्मिन्—' (४।२।२१) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'भाद्रपदमासस्य' ।

स्यादाश्विन इषोऽप्याश्वयुजोऽपि

आश्विनः, इषः, आश्वयुजः (३ पु), 'आश्विन मास' (क्वार) के ३ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ अश्विन्या युक्ता पौर्णमास्यस्मिन्नस्ति ॥ (१) ॥ * ॥ 'इष गतौ' (दि० प० से०) एषणमिट् यात्रा । क्विप् (३।२।१७८) सास्मिन्मासे जिगीषूणामस्ति । अशंआद्यच् (५।२।१२७) ॥ (२) ॥ * ॥ अश्वयुजा युक्ता पौर्णमास्यस्मिन् । अण्द्वयम् (४।२।३, २१) ॥ * ॥ संज्ञापूर्वकत्वाद्द्वयभावे अश्वयुजोऽपि । 'आश्विनोऽश्वयुजश्चेष्टः' इत्यमरमाला ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'आश्विनमासस्य' ।

स्यात्तु कार्तिके ॥ १७ ॥

बाहुलोजौ कार्तिकिकः

कार्तिकः, बाहुलः, ऊर्जः, कार्तिकिकः (४ पु), 'कार्तिक मास' के ४ नाम हैं ।

१. (भ्वा० प० से, दि० प० से०, ऋचा० आ० से०) इति प्राक्तनः पाठः नभ्यति, नभ्नाति, नभते—इत्युल्लिखित-प्रयोगक्रमविरुद्धत्वात्, आत्मनेपद-परस्मैपद-निर्देशाशुद्धत्वाच्च न समीचीनः ।

२. 'नभः' इति पा० ।

स्यादिति ॥ कृत्तिकाभिर्युक्ता पौर्णमास्यस्मिन् ॥ (१) ॥ * ॥ बहुलाः कृत्तिकाः । अण्द्वयम् (४।२।३, २१) ॥ (२) ॥ * ॥ ऊर्जयति उत्साहयति जिगीषून् । 'ऊर्ज बलप्राणनयोः' (जु० प० से०) ण्यन्तात् (३।१।२६) पचाद्यच् (३।१।२४) । 'ऊर्ज कार्तिके बले' इति हैमः [२।६७] ॥ (३) ॥ * ॥ 'विभाषा फाल्गुनी—' (४।२।२३) इति ठकि कार्तिकिकः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कार्तिकमासस्य' ।

हेमन्तः

हेमन्तः (पु) 'हेमन्त ऋतु' का १ नाम है (यह अगहन और पौष मास में होती है) ।

हेमन्त इति ॥ हन्ति । 'हन्तेर्मुट् हि च' (उ० ३।१२६) इति भ्रूच् हिरादेशो मुडागमः । गुणः (७।३।८४) ॥ * ॥ 'हेमा' अपि । 'सर्वत्राण् च—' (४।३।२२) इति सूत्रे यद्भाष्यम् 'हेमन्तस्य तलोपवचनानर्थक्यं हेमन्तः प्रकृत्यन्तरस्य सत्त्वात्' इति । हिनोति वर्धयति धलम् । 'हि गतौ वृद्धौ च' (स्वा० प० अ०) । अन्तर्भावितण्यर्थात् 'अन्येभ्योऽपि—' (३।२।७५) इति मनिन् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'मार्गपौषाभ्यां निष्पन्नस्य ऋतोः' ।

शिशिरोऽश्विन्याम् ।

शिशिरः (पु न), 'शिशिर ऋतु' का १ नाम है (यह माघ और फाल्गुन मास में होती है) ।

शिशिर इति ॥ 'शश प्लुतगतौ' (भ्वा० प० से०) । 'अजिरशिशिर—' (उ० १।५३) इति किरजन्तो निपातितः । शशन्ति धावन्ति यस्मिन्पथिकाः । 'शिशिरः स्यादतोभेदे तुषारे शीतलेऽन्यवत्' इति विश्वः [१३५।१२८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'माघफाल्गुनाभ्यां [निष्पन्नस्य] ऋतोः' ।

वसन्ते पुष्पसमयः सुरभिः

वसन्तः, पुष्पसमयः, सुरभिः (३ पु), 'वसन्त ऋतु' के ३ नाम हैं (यह चैत्र और वैशाख मास में होती है) ।

वसन्त इति ॥ वसन्त्यत्र मदनोत्सवाः । 'तुभूवहिवसि—' (उ० ३।१२८) इति झच् ॥ (१) ॥ * ॥ पुष्पाणां समयः ॥ (२) ॥ * ॥ सुष्ठु रभन्ते रभसयुक्ता भवन्त्यत्र । 'रभ राभस्ये' (भ्वा० आ० अ०) । इन् (उ० ४।११८) । 'सुरभिर्हस्मि चम्पके । जातीफले मातृभेदे रम्ये चैत्रवसन्तयोः ॥ सुगन्धौ गवि शल्लक्याम्' इति हैमः [३।४८९-९०] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'चैत्रवैशाखाभ्यां [निष्पन्नस्य] ऋतोः' ।

ग्रीष्म ऊष्मकः ॥ १८ ॥

निदाघ उष्णोपगम उष्ण ऊष्मागमस्तपः ।

ग्रीष्मः, ऊष्मकः, निदाघः, उष्णोपगमः, उष्णः, ऊष्मागमः, तपः (७ पु), 'ग्रीष्म ऋतु' के ७ नाम हैं (यह ज्येष्ठ और आषाढ मास में होती है) ।

ग्रीष्म इति ॥ ग्रसते रसान् । 'ग्रसु अदने' (भ्वा० आ० अ०) । आतो मक्, धातोर्ग्रीभावः, पुगागमश्च 'ग्रीष्मः' (उ० १।१४९) इत्युणादिसूत्रेण निपातितः । 'ग्रीष्म ऊष्मर्तुभेदयोः' [इति मे० १०८।१०] ॥ (१) ॥ * ॥ ऊषति रुजति । 'ऊष रुजायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्यः—' (३।२।७५) इति मनिच् । ['ऊष्माणस्तु निदाघोष्णग्रीष्माः शषसहा अपि' इति हैमः २।२६२] । यावादित्वात् (५।४। २९) कन् ॥ * ॥ मकि अदन्तः [ऊष्मः] अपि । 'ऊष्मो घर्मोऽश्रुणि तथा ज्येष्ठे, ऊष्मा स्त्रियां त्विषि' इति बोपालितः ॥ (२) ॥ * ॥ नितरा दह्यतेऽत्र । 'दह भस्मीकरणे' (भ्वा० प० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । न्यङ्वादित्वात् (७।३।५३) कुत्वम् । 'निदाघो ग्रीष्मकाले स्यादुष्णस्वेदाम्बुनोरपि' [इति विश्वः २९।९, मे० च २६।८] ॥ (३) ॥ * ॥ उष्णमुपगममत्र ॥ (४) ॥ * ॥ ओषति । 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) । 'इणसिञ्जिदीङुष्यविभ्यो नक्' (उ० ३।२) । 'ऊष्णो ग्रीष्मे पुमान्, दक्षाशीतयोरन्यलिङ्गकः' [इति मे० ४५।३] ॥ (५) ॥ * ॥ 'ऊष रुजायाम्' (भ्वा० प० से०) । मनिच् (३।२।७५) । आगच्छति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ऊष्मा तप आगमोऽत्र ॥ * ॥ 'ऊष्मा' अपि । 'ऊष्मातपनिदाघयोः' इति नान्ते बोपालितः ॥ (६) ॥ * ॥ तपति । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'ज्येष्ठाषाढाभ्यां [निष्पन्नस्य] ऋतोः' ।

स्त्रियां प्रावृट् स्त्रियां भूमिन् वर्षाः

प्रावृट् (=प्रावृष्, स्त्री), वर्षाः (स्त्री, नि० व० व०), 'वर्षा ऋतु' के २ नाम हैं (यह श्रावण और भाद्रों मास में होती है) ।

स्त्रियामिति ॥ वर्षणं वृट् । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) क्विप् । प्रकृष्टा वृद्ध । 'नहिवृति—' (६।३।११६) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ वर्षं वर्षणमत्रास्ति । अशंआद्यच् (५।२।१२७) । टाप् (४।१।४) । भूमिन्, बहुत्वे । तेन नित्यबहुवचनान्तः ॥ (२) ॥ * ॥ वर्षर्तौ 'श्रावणभाद्राभ्यां [निष्पन्नस्य] ऋतोः' ।

अथ शरत्त्रियाम् ॥ १९ ॥

शरत् (=शरद्, स्त्री), 'शरद् ऋतु' का १ नाम है (यह आश्विन और कार्तिक मास में होती है) ।

अथेति ॥ शीयन्तेऽस्यां पाकेनीषधयः । 'शू हिंसायाम्' (कथा० प० से०) । 'शूदुभसोऽदिः' (उ० १।१३०) । ['शरत् स्त्री वत्सरेऽप्युतौ' इति मे० ७७।३९] ॥ * ॥ आगुरिमते टापि शरदा च । 'शरद्वेकशरद्व्या प्रावृट् प्रा-

वृषया सह' इति विश्वः १ ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'आश्विनकार्तिकाभ्यां [निष्पन्नस्य] ऋतोः' ।

षड्भ्री ऋतवः पुंसि मार्गादीनां युगैः क्रमात् ।

मार्गशीर्ष अर्थात् अगहन महीने से हर दो-दो महीनों में हेमन्त आदि एक-एक ऋतु होती है । 'ऋतु' शब्द संस्कृत में पुंलिङ्ग है ।

षडिति ॥ अमी हेमन्तादयः । 'ऋ गती' [जु० प० अ०] । 'अर्तेश्च' (उ० १।७२) इति तुः, चात्किन् । यत्तु मुकुटेनोक्तम्—केत्वादय इति तुन्—इति । तन्न । गुणप्रसङ्गात्, अपाणिनीयत्वाच्च । (१) ॥ * ॥ एकम् 'हेमन्तादीनां षण्णाम्' २ ।

संवत्सरो वत्सरोऽब्दो हायनोऽस्त्री शरत्समाः ॥ २० ॥

संवत्सरः, वत्सरः, अब्दः (३ पु), हायनः (पु न), शरत् (=शरद्, स्त्री), समाः (स्त्री, व० व०), 'वर्ष, साल' के ६ नाम हैं (यह १२ महीने का होता है । पीछे श्लो० १३ में 'वत्सरः' कहा ही गया है फिर इस श्लोक में भी 'वत्सरः' कहने का तात्पर्य यह है कि पहले 'अयन' के प्रसंग में 'द्वे अयने तु वत्सरः' इस आधार पर सौर 'वत्सर' का उल्लेख है और यहाँ हेमन्तादि के प्रसंग में 'द्वादशमासाः संवत्सरः' इस आधार पर चान्द्र 'वत्सर' का उल्लेख है) ।

संवत्सर इति ॥ संवसन्त्यृतवोऽत्र । 'वसेश्च' (३।७१) । 'संपूर्वाच्चित्' (उ० ३।७२) इति सरप्रत्ययः । 'सः स्या-र्घधातुके' (७।४।४९) इति तः ॥ (१) ॥ * ॥ एवं वत्सरोऽपि ॥ (२) ॥ * ॥ आप्यते । 'आप्लु व्याप्तौ' (स्वा० प० अ०) । 'अब्दादयश्च' (उ० ४।९८) इति दन् ह्रस्वत्वं च । 'अब्दः संवत्सरे वारिवाहमुस्तकयोः पुमान्' [इति मे० ७४।२] ॥ (३) ॥ * ॥ भावाञ्जहाति ['ओहाक् त्यागे', जु० प० अ०] जिहीते ['ओहाङ् गतो, जु० आ० अ०] वा । 'हश्च ब्रीहिकालयोः' । (३।१।१४८) इति ण्युट् । 'हायनः स्त्री' इति पाठे शरदा सम्बन्धः । 'हायनो न स्त्रियां वर्षे पुंस्यर्चिर्वीहिभेदयोः' [इति मे० ६४।५८] ॥ (४) ॥ * ॥ शृणाति । 'शृहिंसा याम्' (कथा० प० से०) । 'शूदुभसोऽदिः' (उ० १।१३०) इत्यादिः ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) शारदोऽपि । 'समायोषिति, शारदः' इति रत्नकोषः ॥ (५) ॥ * ॥ 'षम ष्टम वैकल्ये' (भ्वा० प० से०) । समन्ति विक्लवं कुर्वन्ति सर्वम् । पचाद्यचि (३।१।१३४) टाप् (४।१।४) ।

१. विश्वे तु वचनमिदं प्रायो न लभ्यते । त्रिकाण्ड-शेषे तु 'कालप्रभातं शरदा' इति ।

२. 'आदाय मार्गशीर्षाच्च द्वौ द्वौ मासावृतुः स्मृतः ।' इति महेश्वरः ।

‘बहुवचननिर्देशात्प्रायेणायं बहुवचनान्तः’ इति ध्वनयति ।
वचचिद्वचनान्तरमपि । ‘समां समां विजायते’ (५।२।१२)
इति सूत्रात् । ‘समायां समायाम्’ इति तत्र भाष्याच्च । सं-
मान्ति सह वर्तन्ते ऋतवोऽस्यामिति वा । ‘मा माने’ (अ०
प० अ०) । ‘आतश्चोपसर्गे’ (३।३।१०६) इत्यङ् । ‘समां
समाम्’ (५।२।१२) इति निर्देशान्मलोपः । ‘समाः संवत्सरे
स्त्रियाम् । सर्वसाधुसमानेषु समं स्यादभिधेयवत् ॥’ [इति
मे० ११०।३५] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् ‘संवत्सरस्य’ ।

मासेन स्यादहोरात्रः पैत्रः

मनुष्यों के एक महीने का ‘पैत्रः अहोरात्रः’ (पु),
अर्थात् ‘पितरों का दिनरात’ होता है ।

मासेनेति ॥ नृणां मासेन । पितृणामयं पैत्रोऽहोरात्रः । तत्र
कृष्णपक्षो दिनम् । शुक्लपक्षो रात्रिः^१ ।

वर्षेण दैवतः ।

मनुष्यों के एक वर्ष या उत्तरायण और दक्षिणायन का
‘दैवतः अहोरात्रः’ (पु) अर्थात् ‘देवताओं का एक दिन-रात’
होता है ।

वर्षेणेति ॥ नृणां वर्षेण । देवतानामयं दैवतोऽहोरात्रः ।
तत्रोत्तरायणं दिनम् । दक्षिणायनं रात्रिः^२ ।

दैवे युगसहस्रे द्वे ब्राह्मः

देवताओं के दो हजार युग का ‘ब्राह्मः अहोरात्रः’ (पु)
अर्थात् ‘ब्रह्मा का दिन-रात’ होता है ।

दैव इति ॥ देवानां युगसहस्रद्वयेन ब्रह्मणोऽयम् ‘ब्राह्मो-
ज्जाती’ (६।४।१७१) ब्राह्मोऽहोरात्रः । दैवैः षष्ट्यधि-
कैस्त्रिभिरहोरात्रशतैर्दिव्यं वर्षम् । तैर्द्वादशभिः सहस्रैर्मनुष्यं

१. तदुक्तं मनुना—“पित्र्ये राज्यहनी मासः प्रवि-
भागस्तु पक्षयोः । कर्मचेष्टास्वहः कृष्णः शुक्लः स्वप्नाय
शर्वरी ॥” इति (११।६६) । अयमाशयः—यथा आंग-
लानां मते दिनारम्भो निशीथात् (रात्रेरुत्तरार्धभागात्)
भवति, तथैवात्रापि ज्ञेयम् । एवञ्च पितृणां सूर्योदयकालः
कृष्णपक्षाष्टम्या उत्तरार्धभागरम्भे, मध्याह्नकालोऽमाव-
स्याया अन्तिमक्षणे, सायंकालः शुक्लपक्षाष्टम्याः पूर्वार्ध-
समाप्तक्षणे, निशीथकालश्च पूर्णिमाया अन्तिमक्षणे भवतीति
बोध्यम् ।

२. तदुक्तं मनुना—“दैवे राज्यहनी वर्षं प्रविभाग-
स्तयोः पुनः । अहस्तत्रोदगयनं रात्रिः स्यादक्षिणायनम् ॥”
इति (१।६७) । अत्रापि पूर्वोक्त एव नियमः, तेन देवानां
सूर्योदयकालो मेषसंक्रमणाद्यक्षणे, मध्याह्नकालो मिथुन-
संक्रमणस्य चरमक्षणे, सायंकालः कन्यासंक्रमणस्यान्ति-
मक्षणे, निशीथकालश्च धनुःसंक्रमणस्यान्तिमक्षणे इति बोध्यम् ।

चतुर्युगम्^१ । तच्च देवानामेकं युगम् । तत्सहस्रं ब्रह्मणो दिनं
भूतानां स्थितिकालः । तावत्वेव रात्रिः प्रलयकालः ।

कल्पौ तु तौ नृणाम् ॥ २१ ॥

वही ब्रह्मा की दिन-रात मनुष्यों का ‘कल्पौ’ (ए० व०
भी होता है), ‘कल्प’ अर्थात् स्थिति और प्रलय का काल है ।

कल्पाविति ॥ ये दैवे युगसहस्रे तौ । कल्पयतः स्थिति
प्रलयं च । ‘कृपु सामर्थ्ये’ (भ्वा० आ० से०) । ण्यन्तात् (३।
१।१२) पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘कल्पः शास्त्रे विधौ
न्याये संवर्ते ब्रह्मणो दिने’ [इति मे० १०२।२] ॥ (१)
॥ * ॥ एकम् ‘ब्रह्मणो दिनस्य’ ।

मन्वन्तरं तु दिव्यानां युगानामेकसप्ततिः ।

देवताओं के एकहत्तर युग का ‘मन्वन्तरम्’ (न) एक
‘मन्वन्तर’ अर्थात् चौदह मनुओं में से प्रत्येक मनु का
स्थितिकाल होता है ।

मन्वन्तरमिति ॥ ‘मनोरन्तरमवकाशः’ इति विग्रहः ॥ * ॥
एकाधिका सप्ततिः । सा च किञ्चिदधिकेति बोध्यम् । एकम्
‘मन्वन्तरस्य’^२ ।

१. श्रीमद्भागवते चतुर्युगनामानि तन्मानञ्चेत्यम्—
“कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चेति चतुर्युगम् । दिव्यैर्द्वाद-
शभिर्वर्षैः सावधानं निरूपितम् ॥ चत्वारि त्रीणि द्वे
चैकं कृतादिषु यथाक्रमम् । संख्यातानि सहस्राणि द्विगुणानि
शतानि च ॥ संध्यांशयोरन्तरेण यः कालः शतसंख्ययोः ।
तमेवाद्वयं तज्ज्ञा यत्र धर्मो विधीयते ॥” इति (३।११।
१८।२०) । मनुःरप्याह—“ब्राह्मस्य तु क्षपाहस्य यत्प्रमाणं
समासतः । एकैकशो युगानां तु क्रमशस्तान्निबोधत ॥ चत्वा-
र्यद्विः सहस्राणि वर्षाणां तत्कृतं युगम् । तस्य तावच्छती
संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥ इतरेषु ससन्ध्येषु ससंध्यां-
शेषु च त्रिषु । एकापायेन वर्तन्ते सहस्राणि शतानि च ॥
यदेतत्परिसंख्यातमादावेव चतुर्युगम् । एतद्द्वादशसाहस्रं
देवानां युगमुच्यते ॥ दैविकानां युगानां तु सहस्रं परिसंख्यया ।
ब्राह्ममेकमहर्षेयं तावतीं रात्रिमेव च ॥ तद्वै युगसहस्राणां
ब्राह्मं पुण्यमहर्षिदुः । रात्रि च तावतीमेव तेऽहोरात्रविदो
जनाः ॥” इति (१।६८-७३) । युगस्य पूर्वा संध्या,
उत्तरश्च संध्यांशः । तदुक्तं विष्णुपुराणे—“तत्प्रमाणैः
शतैः संध्या पूर्वा तत्राभिधीयते । संध्यांशकश्च तत्तुल्यो युग-
स्यानन्तरो हि यः ॥ संध्यासंध्यांशयोरन्तर्यः कालो मुनि-
सत्तमः । युगाख्यः स तु विज्ञेयः कृतत्रेतादिसंज्ञकः ॥” वर्ष-
संख्या चात्र दिव्यमानेन, तस्यैवानन्तरप्रकृतत्वात्, “दिव्यै-
र्वर्षसहस्रेस्तु कृतत्रेतादिसंज्ञितम् । चतुर्युगं द्वादशभिस्तद्वि-
भागं निबोध मे ॥” इति (म० मुक्ता०) ।

२. तदुक्तं मनुना—“यत्प्राग्द्वादशसाहस्रमुदितं दैविकं
युगम् । तदेकसाप्तियुगं मन्वन्तरमिहोच्यते ॥” इति (१।

संवर्तः प्रलयः कल्पः क्षयः कल्पान्त इत्यपि ॥ २२ ॥

संवर्तः, प्रलयः, कल्पः, क्षयः, कल्पान्तः (५ पु), 'प्रलय-
काल' के ५ नाम हैं ।

७९) । विष्णुपुराणे चतुर्दश मनव उक्तास्तन्नामानि यथा-
"मनुः स्वायम्भुवो नाम मनुः स्वरोचिषस्तथा । औत्तमि-
स्तामसिश्चैव रैवतश्चाक्षुषस्तथा ॥ एते तु मनवोऽतीताः
सप्तमस्तु रवेः सुतः । वैवस्वतोऽयं यस्यैतत् सप्तमं वर्तते
युगम् ॥ सार्वणिर्दक्षसावर्णो ब्रह्मसावर्ण इत्यपि । धर्मसा-
वर्णरुद्रस्तु सावर्णो रौच्यभौत्यवत् ॥" इति ।

कालमानबोधकविवरणम्

१ निमेषः*	१६ विपला	१६ सेकेण्ड
१८ निमेषाः	१ काष्ठा (८ विपलाः)	२८ सेकेण्ड
३० काष्ठाः	१ कला (४ पलाः)	१ मिनट ३६ सेकेण्ड
३० कलाः	१ मुहूर्तः (घटीद्वयम्)	४८ मिनट
३० मुहूर्ताः	१ अहोरात्रः (मानुषः)	२४ घण्टा
१५ अहोरात्राः	१ पक्षः (")	१ दिनम् (पैत्र्यम्)
२ पक्षौ	१ मासः (")	१ अहोरात्रः (पैत्र्यः)
१२ मासाः	१ वर्षम् (मानुषम्)	१ " (दिव्यः)
३६० दिव्याहोरात्राः	३६० वर्षाणि (मानुषाणि)	१ वर्षम् (दिव्यम्)
४००० दिव्यवर्षाणि	१४४०००० मानुषवर्षाणि	सत्ययुगस्य मुख्यमानम्
४०० " "	१४४००० " "	संध्यामानम्
४०० " "	१४४००० " "	संध्याशमानम्
४८०० " "	१७२८००० " "	पूर्ण मानम्
३००० " "	१०८०००० " "	त्रैतायुगस्य मुख्य मानम्
३०० " "	१०८००० " "	संध्यामानम्
३०० " "	१०८००० " "	संध्याशमानम्
३६०० " "	१२९६०० " "	पूर्ण मानम्
२००० " "	७२०००० " "	द्वापरयुगस्य मुख्य मानम्
२०० " "	७२००० " "	संध्यामानम्
२०० " "	७२००० " "	संध्याशमानम्
२४०० " "	८६४००० " "	पूर्ण मानम्
१००० " "	३६०००० " "	कलियुगस्य मुख्य मानम्
१०० " "	३६००० " "	संध्यामानम्
१०० " "	३६००० " "	संध्याशमानम्
१२०० " "	४३२०००० " "	पूर्ण मानम्
१२००० " "	४३२००००० " "	चतुर्युगानां पूर्ण मानम्
१२००० × ७२	४३२०००० × ७२	१ मन्वन्तरमानम्
८६४०००० " "	३०६७२०००० " "	
१२००० × १०००	४३२०००० × १०००	ब्रह्मणो १ दिनमानम्
१२०००००० " "	४३२००००००० " "	
" "	" "	१ रात्रिमानम्
२४०००००० " "	८६४००००००० " "	१ अहोरात्रमानम्

*"अक्षिपक्षमपरिक्षेपो 'निमेषः' परिकीर्तितः ।" इत्युक्तलक्षणोऽक्षि-
परिस्पन्दनकालो निमेषः ।

संवर्त इति ॥ संवर्तते जगदत्र । 'हलश्च' (३।३।१२१)
इति घञ् । 'संवर्तः प्रलयेऽक्षद्रौ' इति हैमः [३।३।२८] ॥
(१) ॥*॥ प्रलीयतेऽत्र 'लीङ् श्लेषणे' (दि० आ० अ०) ।
'एरच्' (३।३।५६) । 'प्रलयो मृती । संहारे नष्टचेष्टत्वे' इति
हैमः [३।५।२४-२५] ॥ (२) ॥*॥ 'कृपू सामर्थ्ये'
(भ्वा० आ० से०) । कल्प्यन्ते विरुद्धलक्षणया क्षीयन्तेऽत्र ।
'पुसि-' (३।३।११८) इति घः । 'कल्पो विकल्पे कल्पद्रौ
संवर्ते ब्रह्मवासरे । शास्त्रे न्याये विधौ' इति हेमचन्द्रः [२।
२९६] ॥ (३) ॥*॥ क्षीयन्ते प्राणिनोऽत्र । 'क्षि क्षये'
(भ्वा० प० से०) । 'एरच्' (३।३।५६), 'पुसि' (३।
३।११८) इति घो वा । 'क्षयो गेहे च कल्पान्तेऽपचये रजि'
इति हैमः [२।३।५१] ॥ (४) ॥*॥ कल्पस्यान्तोऽवधिः ।
'कल्पः शास्त्रे विधौ न्याये संवर्ते ब्रह्मणो दिने' इति शाश्व-
तः [२०१] ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'प्रलयस्य' ।

अस्त्री पङ्क्तं पुमान्पाप्मा पापं किल्बिषकर्मषम् ।

कलुषं वृजिनैर्नोघमंहोदुरितदुष्कृतम् ॥ २६ ॥

पङ्क्तम् (न पु), पाप्मा (=पाप्मन्, पु), पापम्,
किल्बिषम्, कर्मषम्, कलुषम्, वृजिनम्, एनः (=एनस्),
अघम्, अंहः (=अंहस्), दुरितम्, दुष्कृतम् (१० न),
'पाप' के १२ नाम हैं ।

अस्त्रीति ॥ पच्यते दुःखमनेन । 'पचि व्यक्तीकरणे,
विस्तारे वा' (भ्वा० आ० से०) । करणे घञ् (३।३।
१९) । कुत्वम् (७।३।५२) । यद्वा-पञ्चनं पङ्क्तो व्यक्ती-
करणम्, विस्तारो वा । तं करोति । 'तत्करोति-' (वा०
३।१।२६) इति णिच् । ततः पचाद्यच् (३।१।३४) ।
'पङ्क्तोऽपे कर्ममे' इति हैमः [२।१२] ॥ (१) ॥*॥
आप्नोति व्याप्नोति लोकान् । 'आप्लु व्याप्तौ' (स्वा० प०
अ०) । 'नामन्सीमन्-' (उ० ४।१।५१) इति सूत्रेण नि-
पातितः ॥ (२) ॥*॥ पान्त्यस्मादात्मानम् । 'पा रक्षणे'
(अ० प० अ०) । 'पानीविषिभ्यः पः' (उ० ३।२।३) ।
भीमादित्वात् (३।४।७४) अपादाने । यद्वा-पिबति भक्ष-
यति कर्तारम् । 'पा पाने' (भ्वा० प० अ०) ॥ (३) ॥*॥
केलयति क्रीडयति विषयेषु । 'किल श्वेत्यक्रीडनयोः' (तु०

"सत्ययुगमितवर्षाधिका एकसप्ततिचतुर्युगमिताः (३०-
८४४८०००) एतन्मितवर्षास्तदवकाश इति पुराणम् ।"
इति वाच० (४७३६) । अत्र म० म० शि० द०—
"नामनिधाने सवज्ञश्रीनारायणचरणाः 'दैविकानां युगानां
तु सहस्रं ब्रह्मणो दिनम् । मन्वन्तरं तथैवैकं तस्य भागाश्च-
तुर्दश ॥" इत्यनेन स्फुटमेवोक्तवन्तः । तथा चैकस्य मन्व-
न्तरस्य ३०८५७१४२८ वर्षाणि ६ मासाः २५ दिनानि ४२
घटिकाः सांश्राण्येकपञ्चाशत्तपलानि भवन्तीति मुकुटाशयः ।"
इति ।

प० से०) । 'किलेर्वक्च' (उ० १।५०) इति टिप्पणं वृगा-
गमश्च । ['किलिषं पापरोगयोः । अपराधेऽपि' इति
मे० १६८।३४] ॥ (४) ॥ * ॥ शुभं कर्म स्यति समाप्तं
करोति । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप-'
(३।२।३) इति कः । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) लत्व-
पत्वे । 'कल्मषं किलिषे क्लीबं पुंसि स्यान्नरकान्तरे' [इति
मे० १६७।३३] ॥ (५) ॥ * ॥ कलयति वशीकरोति ।
'कल गतौ, संख्याने च' (चु० उ० से०) । 'पूनाहिकलिभ्य
उषच्' (उ० ४।७५) । 'कलुषं त्वाविले पापे' [इति मे०
१६८।३४] ॥ (६) ॥ * ॥ वृज्यते । 'वृजी वर्जने' (अ०
आ० से०) । 'वृजेः किच्च' (उ० २।४७) इतीनच् ।
'वृजिनं कल्मषे क्लीबं केशे ना कुटिले त्रिषु' [इति मे०
१२।३४] ॥ (७) ॥ * ॥ यन्त्यधोऽनेन । एति गच्छति
प्रायश्चित्तेनेति वा । 'इण् गतौ' (अ० प० से०) । 'इण
आगसि' (उ० ४।१९८) इत्यसुन्, नुडागमश्च । ['एनः
पापापराधयोः' इति मे० १७।११९] ॥ (८) ॥ * ॥
अङ्गते गच्छति दानादिना । 'अधि गतौ' (भ्वा० आ०
अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न
नुम् । 'अर्धं दुःखे व्यसनैतसोः' इति हैमः [२।५३] ॥ (९)
॥ * ॥ अमति गच्छति । 'अम गत्यादिषु' (भ्वा० प० से०) ।
'अमेर्हुक्च' (उ० ४।२१३) इत्यसुन्, हुगागमश्च । यद्वा-
अहति । 'अहि गतौ' (भ्वा० प० से०) । असुन् (उ० ४।
१८९) । 'अङ्गः' इति केचित्पठन्ति । तत्र 'अधि गतौ' (भ्वा०
आ० से०) धातुर्वोध्यः ॥ (१०) ॥ * ॥ इणो भावे क्तः
(३।३।११४) । दुष्टमितं गमनमनेन ॥ (११) ॥ * ॥ दुष्टं
कृतं करणमनेन । 'इदुदुपधस्य-' (८।३।४१) इति षः ॥
(१२) ॥ * ॥ द्वादश 'पापस्य' ।

स्याद्धर्ममस्त्रियां पुण्यश्रेयसो सुकृतं वृषः ।

धर्मः (पु न), पुण्यम्, श्रेयः (=श्रेयस्), सुकृतम्
(३ न), वृषः (पु), 'धर्म' के ५ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ धरति विश्वम् । 'धृञ् धारणे' (भ्वा० उ०
से०) । 'अतिस्तुमु-' (उ० १।१४०) इत्यादिना मन् ।
'धर्मोऽस्त्री पुण्य आचारे स्वभावोपमयोः क्रतौ । अहिसोप-
निषन्न्याये ना धनुर्यमसोमपे ॥' [इति मे० १०९।१६] ॥ (१)
॥ * ॥ पुनाति ['पूञ् पवने', क्रया० उ० से०] । 'पूजो यण्
गुणस्वश्च' (उ० ५।१५) इति यत् णक् ह्रस्वश्च । यद्वा-
पुणति । 'पुण कर्मणि शुभे' (तु० प० से०) । 'इगुपध-'
(३।१।१३५) इति कः । पुणमर्हति । तत्र साधुर्वा । यत्
(४।४।९८) । ['पुण्यं तु सुन्दरे । सुकृते पावने धर्मे'] इति
हैमः २।३७५ ॥ (२) ॥ * ॥ अतिशयेन प्रशस्यम् । 'द्विव-
चन-' (५।३।५७) इतीयसुन् । 'प्रशस्यस्य श्रः' (५।३।
६०) । 'श्रेयो मुक्ती शुभे धर्मेऽतिप्रशस्ते च वाच्यवत् ।

[श्रेयसी करिपिप्पल्यामभयापाठयोरपि ॥' इति मे० १७३।
४२-४३] ॥ (३) ॥ * ॥ सुष्ठु कृतम् प्रादिसमासः (२।
२।१८) । ['सुकृतं तु शुभे पुण्ये क्लीबं सुविहिते त्रिषु' इति
मे० ६७।१७२] ॥ (४) ॥ * ॥ वर्षति फलम् । 'वृषु सेचने'
(भ्वा० प० से०) । इगुपधलक्षणः (३।१।१३५) कः ।
'वृषो गव्याखुधर्मयोः । पुराशिभेदयोः शृङ्गां वासके शु-
क्लेऽपि च ॥ श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थश्च' इति हैमः [२।५८४-
८५] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'धर्मस्य' ।

मुत्प्रीतिः प्रमदो हर्षप्रमोदामोदसंमदाः ॥ २४ ॥

स्यादानन्दधुरानन्दशर्मशातसुखानि च ।

मुत् (=मुद्), प्रीतिः (२ स्त्री), प्रमदः, हर्षः, प्रमोदः,
आमोदः, संमदः, आनन्दधुः, आनन्दः (७ पु), शर्म (=शर्मन्),
शातम्, सुखम् (३ न), 'हर्ष' के १२ नाम हैं ।

मुदिति ॥ मोदनम् मुद् । 'मुद् हर्षे' (भ्वा० आ०
से०) । संपदादि (वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥ 'प्रीव
तर्पणे' (क्रया० उ० से०) । भावे क्तिन् (३।३।९४) ।
['प्रीतिर्योगान्तरे प्रेम्णि स्मरपत्नीमुदोः स्त्रियाम्' इति मे०
५६।३४] ॥ (२) ॥ * ॥ 'मदी हर्षे' (दि० प० से०) ।
'प्रमदसंमदौ हर्षे' (३।३।६८) इत्यप् । 'प्रमदः संमदे मत्ते
स्त्रियामुन्मदयोषिति' [इति मे० ७७।३५] ॥ (३) ॥ * ॥
(७) ॥ * ॥ 'हृष तुष्टौ' (दि० प० से०) । घञ् । (३।३।
१८) ॥ (४) ॥ * ॥ प्रमोदामोदौ घनन्तौ । 'आमोदो
गन्धहर्षयोः' [इति विश्वः ७९।१७, मे० च ७६।२१] ॥
(५) ॥ * ॥ (६) ॥ * ॥ 'दुनदि समृद्धौ' (भ्वा० प०
से०) । 'द्वितोऽष्टुच्' (३।३।८९) ॥ (८) ॥ * ॥ आनन्दो
घनन्तः ॥ (९) ॥ * ॥ शृणात्यशुभम् । 'शु हिंसायाम्'
(क्रया० प० से०) । 'सर्वधातुभ्यो मनिन्' (उ० ४।१४५) ।
भावे वा ॥ (१०) ॥ * ॥ श्यति दुःखम् । 'शो तनूकरणे'
(दि० प० अ०) । बाहुलकात्तन् (उ० ३।८५) भावे वा ।
यत्—श्यतेः सौत्रात्—इत्युक्तं मुकुटेन । तन्न । तस्य गण-
पठितत्वात् । सौत्रस्य तस्यादर्शनात् ॥ 'अनुपसर्गाल्लिम्प-'
(३।१।१३८) इति सूत्रपठितात् 'सातेः' पचाद्यचि (३।१।
१३४) 'सातम्' दन्त्यादि । यत्—सिनोत्यशुभम् । सातम् ।
'षै क्षये' (भ्वा० प० अ०)—इत्युक्तं मुकुटेन । तन्न । सि-
नोतीति विशुद्धोक्तधातूपन्यासस्य विरुद्धत्वात् । यदपि—
स्यति दुःखम् । सातम् । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०)—
इति स्वामिन्नोक्तम् । तदपि न । स्यतेः क्ते 'द्यतिस्यति-'
(७।४।४०) इतीत्वप्रसङ्गात् । तनस्त्वविधानात् । बाहुल-
कस्य त्वगतिकगतित्वात् । अत्र तूक्तगतेः सत्त्वात् ॥ (११)
॥ * ॥ शोभनानि खान्यनेन । 'सुख, दुःख, तत्क्रियायाम्'
(चु० उ० से०) । भावेऽच् (३।३।५६) वा । ['सुखं

१. '-मुत्तमयोषिति' इति पा० ।

शर्मणि नाके च सुखा पुण्यां प्रचेतसः' इति विश्वः २२।३,
मे० च २०।८] ॥ (१२) ॥*॥ द्वादश 'आनन्दस्य' ।
श्वःश्रेयसं शिवं भद्रं कल्याणं मङ्गलं शुभम् ॥ २५ ॥
भावुकं भविकं भव्यं कुशलं क्षेममस्त्रियाम् ।

शस्तं च

रवःश्रेयसम्, शिवम्, भद्रम्, कल्याणम्, मङ्गलम्, शुभम्,
भावुकम्, भविकम्, भव्यम्, कुशलम् (१० न), क्षेमम्,
शस्तम् (२ पु न), 'कल्याण' के १२ नाम हैं ।

श्वःश्रेयसमिति ॥ श्व आगामि श्रेयोऽत्र । श्वःश्रेयसम् ।
'श्वसोऽवसीयः श्रेयसः' (५।४।८०) इत्यच् समासान्तः ।
'श्वःश्रेयसं तु कल्याणे परमात्मनि शर्मणि' [इति मे० १७।४।
६४] ॥*॥ श्वोऽवसीयसमपि बोध्यम् ॥ (१) ॥*॥ श्वेतेऽ-
नेन । शिवम् । 'श्रीङ् स्वप्ने' (अ० आ० से०) । 'सर्वनीघृ-
ष्व-' (उ० १।१५३) इति वत्, ह्रस्वश्च निपातितः ।
'शिवं तु मोक्षे क्षेमे सुखे जले । शिवो योगान्तरे वेदे गुम्गुलौ
बालके' हरे । पुण्डरीकद्रुमे कीले' [इति हैमः २।५५०-५१]
॥ (२) ॥*॥ भन्दते । 'भदि कल्याणे' (भ्वा० आ० से०) ।
'ऋज्रेन्द्र-' (उ० २।२८) इति रनि निपात्यते । 'भद्रः
शिवे खञ्जरीटे वृषभे च कदम्बके । करिजातिविशेषे ना वलीवं
मङ्गलमुस्तयोः ॥ काञ्चने च स्त्रियां रास्ताकृष्णाव्योमनदीषु
च । तिथिभेदे प्रसारिण्यां कटफलानन्तयोरपि ॥ त्रिषु श्रेष्ठे
च' साधो च न पुंसि करणान्तरे' [इति मे० १२७।७०-
७२] ॥*॥ पचाद्यचि (३।१।१३४) भन्दम् । 'भन्द' भद्रं
शिवं तथा' इति त्रिकाण्डशेषः [१।४।३२] । ['भन्द' कल्याणे
सौख्ये च' इति हैमः २।२३३] ॥ (३) ॥*॥ कल्यं नीरुजत्वमाणयति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । कल्ये
प्रातःकाले अण्यते । 'अण शब्दे' (भ्वा० प० से०) ।
'अकर्तरि-' (३।३।१९) इति घञ्वा । 'कल्याणं हेमि
मङ्गले' [इति हैमः ३।२०२] ॥ (४) ॥*॥ 'मणि
सर्पणे' (भ्वा० प० से०) । मङ्गति, मङ्गयते वा । 'मङ्गे-
रलच्' (उ० ५।७०) । 'मङ्गलं पुनः । कल्याणे, मङ्गलो
भीमे मङ्गला स्वेतद्विका' [इति हैमः ३।७।१३] ॥ (५)
॥*॥ शोभते । 'शुभ शोभायाम्' (भ्वा० आ० से०) ।
'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥*॥ शु पूजितं भाति ।

१. 'वालुके' इति पाठः ।

२. 'साधो स्यान्' इति पा० ।

३. त्रिकाण्डशेषे तु 'भद्रं भल्लं शिवं तथा' इति पाठो
लभ्यते । तट्टीकायां च 'भल्लम्' इत्यस्य स्थाने 'भद्रम्' इत्यपि
नामेति लिखितम् ।

४. 'शुभ दीप्ति' इत्येव पाठः सर्वत्र तस्मादत्र 'शोभा-
याम्' इत्युक्तिः समानार्थपिप्तया बोध्या ।

'आतः-' (३।२।३) इति को वा । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा०
३।२।१०१) इति डो वा । 'शुभो योगे शुभं भद्रे [शुभा
कान्तीच्छयोर्मता' इति हैमः २।३।१६] ॥ (६) ॥*॥
भवन्शीलम् । 'भू प्राप्नो' (चु० आ० से०) । 'लषपत-
पद-' (३।२।१५४) इत्युक्त्वा ॥ (७) ॥*॥ 'भवो
भद्रातिसत्तयोः' इत्यजयः । भवो भद्रातिरत्रास्ति । 'अत
इनिठनी' (५।२।११५) ॥ (८) ॥*॥ भवति ।
'भव्यगेय-' (३।४।६८) इति साधुः । ['भव्यं शुभे च सत्ये
च योग्ये भाविनि तु त्रिषु । कर्मरङ्गतरी पुंसि स्त्रियां करि-
कणोमयोः ॥ वलीवमस्थनि' इति मे० ११६।४२-४३] ॥
(९) ॥*॥ कुत्सितं शलते संवृणोति' । 'शल चक्रे
संवरणे च' (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
[यद्वा-कुशयति । कुश संश्लेषणे वृथादित्वात् किलच्'] ।
'कुशलं क्षेमपुण्ययोः । पर्याप्तौ कुशलोऽभिज्ञ' [इति हैमः ३।
६७३] ॥ (१०) ॥*॥ क्षयत्यशुभम् । 'क्षि क्षये' (भ्वा० प०
अ०) । मन् (उ० १।१४०) । अस्त्रियामिति क्षेममात्रा-
न्वयि । यत्तु-क्षिणोत्यशुभमिति विशुद्ध 'क्षि क्षये' इति
घातोरुपपन्नसंनं मुकुटेन कृतम् । तदसंगतम् । 'क्षेमस्तु मङ्गले ।
लब्धसंरक्षणे मोक्षे क्षेमोभाधनहर्षणि' [इति हैमः २।३।२२-
२३] ॥ (११) ॥*॥ 'शंसु स्तुतौ' (भ्वा० प० से०) ।
शस्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ।-शस्यते । भावे क्तः
(३।३।११४)-इति मुकुटः । 'शस्तं क्षेमे प्रशस्ते च' [इति
हैमः २।२०३, विश्वः ५।८।२७, मे० च ५।८।६२] ॥ (१२)
॥*॥ द्वादश 'कल्याणमात्रस्य' ।

अथ त्रिषु द्रव्ये पापं पुण्यं सुखादि च ॥ २६ ॥

'पाप, पुण्य' शब्द और 'सुख' शब्द से 'शस्त' शब्दतक
१३ शब्द द्रव्यविशेष में प्रयुक्त होने पर त्रिलिङ्ग होते हैं ।

अथेति ॥ पापपुण्यशब्दी सुखादि च शस्तान्तं शब्दजातं
द्रव्ये वर्तमानं त्रिषु बोध्यम् । तत्र स्त्रियां कल्याणी । अन्ये
टावन्ताः ।

मतल्लिका मचर्चिका प्रकाण्डमुद्धतल्लजौ ।

प्रशस्तवाचकान्यमूनि

मतल्लिका, सचर्चिका (२ नि० स्त्री), प्रकाण्डम् (नि० न),
उद्धः, तल्लजः (२ पु), ये ५ किसी द्रव्यवाचक शब्द के साथ
समस्त होकर अन्त में रहने से उसकी श्रेष्ठता को प्रकट करते
हैं । इनका स्वतन्त्र प्रयोग नहीं होता ।

१. स्वामी तु 'कुशान्' लाति, कुत्सितं शस्यति वा कुश-
लम् इत्येवं विगृहीतवान् ।

२. कोऽस्यः पाठः क्वचिदधिकः ।

३. 'कुशलो विज्ञे' इति पा० ।

मतल्लिकेति । मतल्लिकादयो नियतलिङ्गाः, [न तु विशेष्यनिष्ठाः] व्युत्पन्नाश्चेति प्राञ्चः । व्युत्पत्तिरपि संभवति । मतं मतिमलति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३), क्वुन् (उ० २। ३२) वा । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) अस्य लः ॥ (१) ॥ * ॥ मं शंभुं चर्चति । 'चर्च अध्ययने' (जु० उ० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३), क्वुन् (उ० २।२८) वा । 'मः पुनः शम्भौ' इति हैमः [१।११] ॥ (२) ॥ * ॥ प्रकृष्टं काण्डमवसरो, रसो वास्य । प्रगतः काण्डो धर्मोऽस्मादिति वा । 'प्रकाण्डो विटपे शस्ते मूलस्कन्धान्तरे तरोः' इति विश्वः [४५।२९, हैमश्च ३।१८७] ॥ (३) ॥ * ॥ उद्ध-शब्दस्तु 'संघोद्धी गणप्रशंसयोः' (३।३।८६) इति निपातितः । उत्पूर्वात् हन्तेरप्, टिलोपः, घत्वं च निपात्यते । 'उद्धो हस्तपुटे वल्लौ इलाघायां देहजागिले' इति हैमः [२। ५३] ॥ (४) ॥ * ॥ प्रशस्तः पुरुषः = पुरुषमतल्लिका । ब्राह्मणमर्चचिका । गोप्रकाण्डम् । मनुष्योद्धः ॥ * ॥ लज-तीति लजः । 'लज कान्तौ' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । तद्वल्लजः तल्लजः । कुमारीतल्लजः ॥ (५) ॥ * ॥ प्रकाण्डः पुंस्यपि । 'अस्त्री प्रकाण्डो विटपे तरुस्कन्धप्रशस्तयोः' । मतल्लिकादीनां रुडिशब्दत्वात् 'प्रशंसावचनैश्च' (२।१।६६) इति समासः । कृष्णसर्पवाप्यश्वा-दिवदेते नित्यसमासाः । उद्धस्त्वसमस्तोऽपीति स्वाभ्यादयः । पञ्च 'प्रशस्तस्य' ।

अयः शुभावहो विधिः ॥ २७ ॥

अयः (पु) 'शुभकारक भाग्य' का १ नाम है ।

अय इति ॥ एत्यनेन सुखम् । 'इण् गतौ-' (अ० प० से०) । 'पुंसि संज्ञायाम्' (३।३।११८) इति घः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'शुभावहविधेः' ।

दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं स्त्री नियतिर्विधिः ।

दैवम्, दिष्टम्, भागधेयम्, भाग्यम् (४ न), नियतिः (स्त्री), विधिः (पु), 'भाग्य' के ६ नाम हैं ।

दैवमिति ॥ देवादागतम् । 'तत आगतः' (४।३।७४) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ दिश्यते-उपदिश्यते स्म । 'दिश अतिसर्जने' (तु० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ * ॥ 'भाग्यैकदेशयोर्भागः' इति रुद्रः । भाग एव । 'भागरूपनामभ्यो धेयः' (वा० ५।४।३५) । ['भागधेयं मतं भाग्ये भागप्रत्यययोः पुमान्' इति मे० १२२।१२५] ॥ (३) ॥ * ॥ भज्यते । 'भज सेवायाम्' (भ्वा० उ० अ०) । 'ऋहलो-र्ण्यत्' (३।१।१२४) । 'वजोः-' (७।३।५२) इति कुत्वम् । —'भागाद्यच्च' (५।१।४९) इति स्वामी । 'भाग्यं कर्म

शुभाशुभम्' [इति हैमः २।३।७८] ॥ (४) ॥ * ॥ नियम्यतेऽनया । क्तिन् (३।३।९४) । नियच्छति । 'क्तिक्तौ च-' (३।३।१७४) इति क्तिञ् वा । अत एव 'स्त्री' इति विधानं सार्थकम् । 'नियतिनियमे दैवे' इति विश्वः [६९। १५९, मे० च ६३।१२१] ॥ (५) ॥ * ॥ विधीयतेऽनेन । डुधावः [जु० उ० अ०] 'उपसर्गे घोः किः' (३।३।९२) । 'विधिर्ब्रह्मविधानयोः । विधिवाक्ये च दैवे च प्रकारे कालकल्पयोः ॥' [इति हैमः २।२५२-५३] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'प्राक्तनशुभाशुभकर्मणः' ।

हेतुर्ना कारणं बीजम्

हेतुः (पु), कारणम्, बीजम् (२ न), 'कारण' के ३ नाम हैं ।

हेतुरिति ॥ हितोति व्याप्नोति कार्यम् । 'हि गतौ' (स्वा० प० अ०) । 'कमिमनि-' (उ० १।७२) इति तुम् ॥ (१) ॥ * ॥ कार्यतेऽनेन । ण्यन्ताल्ल्युट् (३।३।११७) ॥ —करोतीति 'ल्युट् च' (३।३।११५) इति चकाराल्ल्युट्—इति मुकुटस्त्वसंगतः । 'कारणं घातने हेतौ करणे, कारणा पुनः । यातना कर्मणं मन्त्रादियोगे कर्मकारके ॥' इति हैमः [३।२०६] ॥ (२) ॥ * ॥ विशेषेण जायतेऽनेन । 'उपसर्गे च संज्ञायाम्' (३।२।९९) इति डः । 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घः । यद्वा-वीयते । 'व्येञ् संवरणे' (भ्वा० उ० अ०) । संपदादि क्विप् (वा० ३।३।१०८) । वियं संवृतं जायते जनयति । अन्तर्भावितण्यर्थः । 'अन्येष्वपि-' (३।२।१०१) इति डः । विशेषेण एः कामात्, इना वा जायते । विशिष्टा ई लक्ष्मीर्जायतेऽस्मादिति वा । वज्रति कार्यं गच्छति । 'वज्र गतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) ईत्वम् । बवयोरभेदाद्बीजम् । 'बीजं तु रेतसि । स्यादाधाने च तत्त्वे च हेतावङ्कुरकारणे ॥' इति हैमः [२।७४] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'कारणस्य' ।

निदानं त्वादिकारणम् ॥ २८ ॥

निदानम् (न), 'मूल कारण' का १ नाम है ।

निदानमिति ॥ नितरां दीयतेऽसाधारणतया जन्यतेऽनेन । 'डुदाव् दाने' (जु० उ० अ०) । 'करणा-' (३। ३।११७) इति ल्युट् । 'निदानं कारणे शुद्धौ तपसः फलयाचने । वत्सदाम्न्यवसाने च' [इति हैमः ३।४।१५] ॥ (१) ॥ * ॥ आदिर्मुख्यं कारणम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मुख्य-कारणस्य' ।

क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषः

क्षेत्रज्ञः, आत्मा (= धामन्), पुरुषः (१ पु), 'शरीर के अधिष्ठान क्षेत्र' के ३ नाम हैं ।

क्षेत्रज्ञ इति ॥ क्षीयते इति क्षेत्रं शरीरम् । तज्जानाति ।
 'ज्ञा अवबोधने' (ऋचा० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।
 २।३) इति कः । यत्तु—क्षेत्रे जानाति—इति मुकुटः । तन्न ।
 'एतद्यो वेत्ति-' इति प्रागुपन्यस्तगीता [१३।१] विरो-
 धात् । 'क्षेत्रज्ञावात्मनिपुणौ' इति हैमः [३।१५०] ॥ (१)
 ॥ * ॥ अतति । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा० प० से०) ।
 'सातिभ्यां मनिन्मनिणौ' (उ० ४।१५३) इति मनिन् ।
 [आत्मा चित्ते घृतौ यत्ने धिषणायां कलेवरे । परमात्मनि
 जीवेऽर्के हुताशनसमीरयोः ॥ स्वभावे' इति हैमः २।२६१-
 ६२] ॥ (२) ॥ * ॥ पुरति । 'पुर अग्रगमने' (तु०
 प० से०) । 'पुरः कुषन्' (उ० ४।७४) । 'अन्येषामपि-'
 (६।३।१३७) इति दीर्घत्वे 'पूरुषः' अपि । पूरयति ।
 'पूरी आप्यायने' (दि० आ० से०) । बाहुलकात्कुषन् ।
 'पूरुषस्त्वात्मनि नरे पुंनागे च' इति हैमः [३।७८१] ॥
 (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'आत्मनः' ।

प्रधानं प्रकृतिः स्त्रियाम् ।

प्रधानम् (न), प्रकृतिः (स्त्री), 'सत्त्वगुण, रजोगुण और
 तमोगुण की साम्यावस्था' के २ नाम हैं ।

प्रधानमिति ॥ प्रघत्तेऽत्र सर्वम् । ल्युट् (३।३।११७),
 प्रघत्ते सर्वमात्मनीति वा । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७८)
 इति युच् । प्रकृष्टं धानमनेन वा । 'प्रधानं प्रकृतौ बुद्धाबु-
 त्तमे' परमात्मनि । महामात्रे' इति हैमः [३।४१६] ॥
 (१) ॥ * ॥ प्रकृष्टा कृतिः कार्यं यस्याः, प्रकरोतीति
 वा । क्तिच् (३।३।१७४) । 'प्रकृतिर्गुणसाम्ये स्यादमा-
 त्यादिस्वभावयोः । योनौ लिङ्गे पौरवर्गे' [इति मे० ६३।
 १३२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मायायाः' ।

विशेषः कालिकोऽवस्था

अवस्था (स्त्री), 'समयकृत विशेष' अर्थात् 'उन्न' का १
 नाम है ।

विशेष इति ॥ कालकृतो धर्मो यौवनादिविशेषोऽवस्था ।
 कालेन निवृत्तः । 'निवृत्तेऽक्षयूतादिभ्यः' (४।४।१९) इति
 ठक् । अवपूर्वात्तिष्ठतेरङ् (३।३।१०६) । 'व्यवस्थायाम्'
 (१।१।३४) इति ज्ञापकात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'का-
 लावस्थायाः' ।

गुणाः सत्त्वं रजस्तमः ॥ २९ ॥

सत्त्वम्, रजः (= रजस्), तमः (तमस् ३। न), ये ३
 'प्रकृति के धर्म' हैं । उनका क्रमशः 'सत्त्वगुण, रजोगुण, और
 तमोगुण' यह १-१ नाम है ।

गुणा इति ॥ सतो भावः सत्त्वम् । सीदन्त्यस्मिन् गुणा-
 दय इति वा । सदेस्त्वन् (उ० ४।१०५) । 'सत्त्वं द्रव्ये गुणे

१. 'बुद्धावुत्ताने' इति पा० ।

चित्ते व्यवसायस्वभावयोः । पिशाचादावात्मभावे बले प्रा-
 णेषु जन्तुषु' [इति हैमः २।५५३] ॥ (१) ॥ * ॥ रञ्जयति ।
 'भूरञ्जिभ्यां कित्' (उ० ४।२१७) इत्यसुन् । ['रजो रेणु-
 परागयोः । स्त्रीपुष्पे गुणभेदे च' इति हैमः २।६०१-२] ॥
 (१) ॥ * ॥ ताम्यत्यनेन । 'तमु ग्लानौ' (दि० प० से०) ।
 असुन् ॥ * ॥ कप्रत्यये 'रजतमौ' अदन्तपुल्लिङ्गावपि । 'पुष्पे
 वेशे गुरो चैव रजोऽयं रजसा सह' इत्युत्पलिनी । 'रजोऽयं
 रजसा सार्धं स्त्रीपुष्पगुणपुल्लिषु' इत्यजयः ॥ (१) ॥ * ॥
 'त्रयाणां गुणानामपि' एकैकम् ।

जनुर्जननजन्मानि जनिरुत्पत्तिरुद्भवः ॥

जनुः (= जनुस्), जननम्, जन्म (= जन्मन् । ३ न),
 जनिः, उत्पत्तिः (२ स्त्री), उद्भवः (पु), 'उत्पत्ति' अर्थात्
 'पैदा होने या जन्म लेने' के ६ नाम हैं ।

जनुरिति ॥ जननम् । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ०
 से०) । 'जनेरसिः' (उ० २।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ ल्युटि (३।
 ३।११५) जननम् । यत्तु—'जन जनने' (जु० प० से०)—
 इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । तस्य छान्दसत्वात् । ['जननी
 तु दयामात्रोर्जननं वंशजन्मनोः' इति मे० ८७।६६] ॥ (२)
 ॥ * ॥ मनिनि (उ० ४।१४५) जन्म ॥ * ॥ 'इषियु-
 धीन्धि-' (उ० १।१४५) इति मकि जन्मशब्दोऽदन्तः पुं-
 ल्लिङ्गः । 'क्लीबोऽपि' इत्युज्ज्वलदत्तः ॥ (३) ॥ * ॥
 'जनिषसिभ्यामिण्' (उ० ४।१३०) । 'जनिवध्योश्च' (७।
 ३।३५) इति वृद्धिनिषेधः । उत्पत्तिसाहचर्याज्जनेः स्त्रीत्वम् ॥
 (४) ॥ * ॥ उत्पदनम् । 'पद गतौ' (दि० आ० अ०) ।
 क्तिन् (३।३।९४) ॥ (५) ॥ * ॥ उद्भवनम् । 'ऋदो-
 रप्' (३।३।५७) ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'जननस्य' ।

प्राणी तु चेतनो जन्मी जन्तुजन्त्युशरीरिणः ॥ ३० ॥

प्राणी (= प्राणिन्), चेतनः, जन्मी (= जन्मिन्),
 जन्तुः, जन्त्युः, शरीरी (= शरीरिन् । ६ पु), 'प्राणी' के ६
 नाम हैं ।

प्राणीति । प्राणाः सन्त्यस्य । 'अत इनि-' (५।२।११५)
 इतीनिः ॥ (१) ॥ * ॥ चेतयते, चेतति ['चित्त संचेतने',
 जु० आ० से०, 'चित्ती संज्ञाने', भ्वा० प० से०] वा ।
 नन्धादिः (३।१।१३४) । 'चेतनः स्यात्सहृदयप्राणिनोश्चे-
 तना तु धीः' [इति हैमः ३।४०२] ॥ (२) ॥ * ॥
 जन्मास्यास्ति । 'अत इनि-' (५।२।११५) । नान्तात्तु
 व्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) ॥ (३) ॥ * ॥ जायते ।
 'कमिगमिजनि-' (उ० १।७३) इति तुन् ॥ (४) ॥ * ॥
 'यजिमनि-' (उ० ३।२०) इति युच् । जन्त्युः ['जन्त्युः
 स्याज्जन्तुमात्रे च पावके परमेष्ठिनि' इति हैमः २।३६६] ॥
 (५) ॥ * ॥ शरीरमस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) ॥
 (६) ॥ * ॥ षट् 'प्राणिनः' ।

जातिर्जातं च सामान्यम्

जातिः (स्त्री), जातम्, सामान्यम् (२ न), 'जाति' के ३ नाम हैं ।

जातिरिति ॥ जायते । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) । 'क्तिचूक्तौ च-' (३।३।१७४) इति क्तिच् । 'जन-सन-' (६।४।४२) इत्यादिनात्वम् । 'तितुत्र-' (७।२।९) इति नेट् । 'जातिः सामान्यगोत्रयोः । मालत्यामाम-लक्यां च चुल्यां कम्पिलजन्मनोः ॥ जातीफले छन्दसि च' इति हैमः [२।१७१-७२] ॥ (१) ॥ * ॥ क्ते (३।३।१७४) जातम् । 'जातं व्यक्तौघजन्मसु । क्लीबं, त्रिलिङ्गमुत्पन्ने' [इति मे० ५५।१८-१९] ॥ (२) ॥ * ॥ समानानां भावः । 'गुणवचन-' (५।१।१२४) इति ष्यञ् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'घटत्वादजातेः' ।

व्यक्तिस्तु पृथगात्मता ।

व्यक्तिः, पृथगात्मता (२ स्त्री), 'व्यक्ति' के २ नाम हैं ।

व्यक्तिरिति ॥ व्यज्यतेऽनया । 'अञ्जू व्यक्त्यादौ' (रु० प० से०) । 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।१९४) । व्यनक्ति वा । क्तिच् (३।३।१७४) ॥ (१) ॥ * ॥ पृथगात्मा यस्य, तस्य भावः । तल् (५।१।११६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'घटादि-व्यक्तेः' ।

चित्तं तु चेतो हृदयं स्वान्तं हृन्मानसं मनः ॥ ३१ ॥

इति कालवर्गः ॥ ४ ॥

चित्तम्, चेतः (चेतस्), हृदयम्, स्वान्तम्, हृत् (= हृद्), मानसम्, मनः (= मनस् । ७ न), 'मन या चित्त' के ७ नाम हैं ।

चित्तमिति ॥ 'चिती संज्ञाने' (भ्वा० प० से०) । भावे क्तः (३।३।११४) । 'श्रीदितः-' (७।२।१४) इतीण्-निषेधः ॥ (१) ॥ * ॥ असुनि (उ० ४।१८९) चेतः ॥ (२) ॥ * ॥ ह्रियते विषयैः 'वृहोः पुन्दुको च' (उ० ४।१००) इति कयन् दुगागमश्च । हरति आहरति विषयानिति वा । ['हृदयं वक्षसि स्वान्ते बुक्कायाम्' इति हैमः ३।५४६] ॥ (३) ॥ * ॥ 'स्वन शब्दे' (भ्वा० प० से०) । स्वन्यते स्म । 'क्षुब्धस्वान्त-' (७।२।१८) इति मनसि निपातितम् । ['स्वान्तं चेतसि गह्वरे' इति मे० ५९।६९] ॥ (४) ॥ * ॥ हृदयस्य 'पद-भ्रस्-' (६।१।६३) इति हृदादेशः । प्रभृतिग्रहणस्य प्रका-रार्थत्वात्कचित्त्वादावपि । हरतेः क्तिप् (३।२।१७८) । तुक् (६।१।७१) । व्यत्ययेन तस्य द इत्यन्ये । ['हृत् क्लीबं बुक्कचित्तयोः' इति मे० ७५।१७] ॥ (५) ॥ * ॥ मन्यतेऽनेन । असुन् (उ० ४।१८९) । प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) मानसम् । ['मानसं स्वान्तसरसोः' इति हैमः ३।७९५] ॥ (६) ॥ * ॥ तदभावे मनः । ['मनश्चित्ते मनीषायाम्' इति

मे० १७२।३०] । अर्धर्चादिः (२।४।३१) अयम्-इत्येके । तदा 'मनाः' इत्यपि ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'मनसः' ।

इति कालवर्गविवरणम् ॥ ४ ॥

अथ धीवर्गः ॥ ५ ॥

बुद्धिर्मनीषा धिषणा धीः प्रज्ञा शेमुषी मतिः ।

प्रेक्षोपलब्धिश्चित्संवित्प्रतिपद्ज्ञप्तिचेतनाः ॥ १ ॥

बुद्धिः, मनीषा, धिषणा, धीः, प्रज्ञा, शेमुषी, मतिः, प्रेक्षा, उपलब्धिः, चित् (= चिद्), संवित् (= संविद्), प्रतिपत् (= प्रतिपद्), ज्ञप्तिः, चेतना (१४ स्त्री), 'बुद्धि' के १४ नाम हैं ।

बुद्धिरिति ॥ बुध्यतेऽनया । बोधनं वा । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ 'ईष गतिर्हिसादर्शनेषु' (भ्वा० आ० से०) । 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यप्रत्ययः । मनस ईषा । शकन्वादित्वात् (वा० ६।१।९४) टेः पररूपम् ॥ (२) ॥ * ॥ घृणुवन्त्यनया । 'निघृषा प्रागल्भ्ये' (स्वा० प० से०) । 'घृषेधिष् च संज्ञायाम्' (उ० २।८२) इति युच् ॥ (३) ॥ * ॥ ध्यायत्यनया । ध्यानं वा । 'ध्यायतेः संप्रसारणं च' (वा० ३।२।१७८) इति क्विप् । 'हलः' (६।४।२) इति दीर्घः । ['धीर्ज्ञानभेदे बुद्धौ च-' इति मे० ७८।२] ॥ (४) ॥ * ॥ प्रज्ञायतेऽनया । प्रज्ञानं वा । 'ज्ञाज्वबोधने' (ऋचा० प० अ०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् । ['प्रज्ञस्तु पण्डिते वाच्यलिङ्गो, बुद्धौ तु योषिति' इति मे० ३३।२] ॥ * ॥ श्रद्धापि । 'प्रज्ञा श्रद्धा धरा ज्ञप्तिः पण्डा सवेदनं विदा' इति शब्दार्णवात् ॥ (५) ॥ * ॥ शेते । शेः विच् (३।२।७५) । मोहः । तं मुष्णाति । शेमुषी । 'मुष स्तेये' (ऋचा० प० से०) । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः । गौरादित्वात् (४।१।४१) ङीष् ॥ (६) ॥ * ॥ मन्यतेऽनया । मननं वा । 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) । क्तिन् (३।३।६४) । ['मतिर्बुद्धीच्छयोः' इति हैमः ३।१८९] ॥ (७) ॥ * ॥ प्रकृष्टमीक्षणम् अनया । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यङ् । टाप् (४।१।४) । 'प्रेक्षा धीरीक्षणं नृत्तम्' इति हैमः [२।५७९] ॥ (८) ॥ * ॥ उपलम्भनम् । उपलभ्य-तेऽनया वा । 'हुलभष् प्राप्तौ' (भ्वा० आ० अ०) । षित्त्वात् (३।३।१०४) अङि प्राप्ते आबादित्वात् (वा० ३।३।९४) बाहुलकाद्वा क्तिन् । ['उपलब्धिर्मनो प्राप्ता' इति हैमः ४।१५७] ॥ (९) ॥ * ॥ 'चिती संज्ञाने' (भ्वा० प० से०) । संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) क्विप् । चित् तान्ता ॥ (१०) ॥ * ॥ सवेदनम् । 'विद ज्ञाने' (अ० प० से०) । ['सवित् संभाषणे ज्ञाने संग्रामे नाम्नि तोषणे । क्रियाकारे प्रतिज्ञायां संकेताचार्योरपि ॥' इति हैमः २।२३९] ॥ (११) ॥ * ॥ प्रतिपदनम् । 'पद गतोः'

(दि० आ० से०)। संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) विवृ-
करणे वा । ['प्रतिपत्संविदि तियो' इति हैमः ३।३६४]
॥ (१२) ॥ * ॥ 'ज्ञप मिच्च' (चु० प० से०) चुरादिः ।
प्यन्तत्वाच्चुचि (३।३।१०७) प्राप्ते आदादित्वात् (वा०
३।३।१०४), बाहुलकाद्वा क्तिन् । यदा तु चुरादीनां णिज-
भावे सामान्यापेक्षं ज्ञापकम् । तदा क्तिन् न्याय्य एव । 'ति-
तुत्र-' (७।२।९) इति नेट् ॥ (१३) ॥ * ॥ 'चित् संचे-
तने' (चु० आ० से०) चुरादिः । 'ण्यासश्चन्थः-' (३।३।
१०७) इति युच् । 'चेतना संविदि स्त्रियाम् । वाच्यवत्प्रा-
णयुक्ते' [इति मे० ८७।६३-६४] ॥ (१४) ॥ * ॥
चतुर्दश 'बुद्धेः' ।

धीर्धारणावती मेधा

मेधा (स्त्री), 'धारणा शक्तिवाली बुद्धि' का १ नाम है ।
धीरिति ॥ धारणाशक्तियुक्ता धीः । 'मेधु संगमे' (भ्वा०
उ० से०) । मेधते संगच्छते सर्वमस्याम् । 'गुरोश्च-' (३।३।
१०३) इत्यकारः । ['मेधा बुद्धौ, कतौ पुमान्' इति मे०
७९।१३] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'धारणावद्बुद्धेः' ।

संकल्पः कर्म मानसम् ।

अवधानं समाधानं प्रणिधानं तथैव च [४४]

संकल्पः (पु), 'संकल्प, मानसिक कर्म' का १ नाम है ।
[अवधानम्, समाधानम्, प्रणिधानम् (३ न), 'समाधान'
के ३ नाम हैं] ।

संकल्प इति । 'इदमिदं कुर्यामिति मनसः कर्म व्यापा-
रः । संकल्पनम् । 'कृप सामर्थ्ये' (भ्वा० आ० से०) । भावे
घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'मनोव्यापारस्य' ।

चित्ताभोगो मनस्कारः

चित्ताभोगः, मनस्कारः (२ पु), 'सुखादि में मन के लगे
रहने' के २ नाम हैं ।

चित्तेति ॥ चित्तस्य मनस आभोगस्तदेकप्रवणता पूर्णता
वा । 'आभोगो वारुणच्छत्रे पूर्णतायत्नयोरपि' [इति विश्वः
२६।३०, मे० च २३।२९] । 'भुज पालनाभ्यवहारयोः' (रु०
प० अ०) । भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥
मनसः कारो व्यापारविशेषः । 'डुकृञ्' (त० उ० अ०) ।
भावे घञ् (३।३।१८) । 'अतः कृकमि-' (८।३।४६) इति
सत्त्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मनसः सुखादौ तत्परत्वस्य' ।

चर्चा संख्या विचारणा ॥ २ ॥

विमर्शो भावना चैव वासना च निगद्यते [४५]

चर्चा, संख्या, विचारणा (३ स्त्री), 'प्रमाणों के द्वारा
किसी विषय के विचार करने' के ३ नाम हैं ।

[विमर्शः (पु), भावना, वासना (२ स्त्री), 'बीती हुई
बात-बानि के संस्कार' के ३ नाम हैं] ।

चर्चेति ॥ 'चर्च अध्ययने' (चु० उ० से०) । चुरादि-
प्यन्ताद्वावे 'चिन्तिपूजि-' (३।३।१०५) इत्यङ् । ['चर्चा
स्याच्चर्ममुण्डायां चिन्तास्थासकयोरपि' इति हैमः २।५८]
॥ (१) ॥ * ॥ संख्यानम् । 'चक्षिङ्' ह्याञ् (२।४।५४) ।
'आतश्च-' (३।३।१०६) इत्यङ् । 'संख्यैकादौ विचारे च' ॥
(२) ॥ * ॥ 'चर असंशये' (चु० उ० से०) चुरादिः ।
'ण्यास-' (३।३।१०७) इति युच् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'विचारस्य' ।

अध्याहारस्तर्क ऊहः

अध्याहारः, तर्कः, ऊहः (३ पु), 'तर्क' के ३ नाम हैं ।

अध्याहार इति ॥ अध्याहरणम् । अध्याङ्पूर्वो 'हृच्'
(भ्वा० उ० अ०) । भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ अपू-
र्वोत्प्रेक्षणं तर्कणम् । 'तर्क भाषार्थः' [चु० प० से०] चुरादौ
'पटपुट-' इति दण्डके पठितः । भावे घञ् (३।३।१८) । कृन्तति,
कृन्तते वा । अच् (३।३।१३४) घञौ (३।३।१९) । पृषोदरा-
दित्वात् (६।३।१०९) वर्णविपर्ययः । 'तर्को वितर्को का-
ङ्क्षायामूहकर्मविशेषयोः' इति हैमः [२।९] ॥ (२) ॥ * ॥
ऊहनम् । 'ऊह वितर्को' (भ्वा० आ० से०) । भावे घञ् (३।
३।१८) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'तर्कस्य' ।

विचिकित्सा तु संशयः ।

संदेहद्वापरो च

विचिकित्सा (स्त्री), संशयः, सन्देहः, द्वापरः (३ पु),
'सन्देह' के ४ नाम हैं ।

विचिकित्सेति ॥ 'कित संशये' (भ्वा० प० से०) ।
'गुतिज्जिदभ्यः सन्' (३।३।५) । 'अ प्रत्ययात्' (३।३।
१०२) । विचिकित्सा ॥ (१) ॥ * ॥ 'शीङ् [स्वप्ने]
(अ० आ० से०) । 'एरच्' (३।३।५६) । संशयः ॥ (२)
॥ * ॥ 'दिह उपचये' (अ० उ० अ०) । संदेहनम् । घञ्
(३।३।१८) ॥ (३) ॥ * ॥ द्वौ परो प्रकारौ यस्य ।
'सर्वनामसंख्ययोः-' (वा० २।२।३५) इति द्विशब्दस्य पूर्व-
निपातः । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) आत्वम् । ['द्वापरं
संशये युगे' इति हैमः ३।६००] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि
'एकधर्माणि विरुद्धानेककोट्यवगाहिज्ञानस्य' ।

अथ समौ निर्णयनिश्चयौ ॥ ३ ॥

निर्णयः, निश्चयः (२ पु), 'निश्चय' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । निर्णय-
नम् । 'एरच्' (३।३।५६) । 'उपसर्गादसमासेऽपि-' (८।
४।१४) इति णत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ 'विञ् चयने' (स्वा०
उ० अ०) । निश्चयनम् । 'ग्रहवृद्ध-' (३।३।५८) इत्यप् ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'निश्चयस्य' ।

१. 'चर संशये' इत्येव पाठः सि० की० ।

मिथ्यादृष्टिर्नास्तिकता

मिथ्यादृष्टिः, नास्तिकता (२ स्त्री), 'नास्तिकपना' के २ नाम हैं ।

मिथ्येति ॥ 'मिथ्या' इत्यपह्नवे । तद्विषयिणी दृष्टिः ॥ (१) ॥ * ॥ नास्ति परलोक इति मतिरस्य । 'अस्तिनास्तिदृष्टिमतिः' (४।४।६०) इति ठक् । तस्य भावो नास्तिकता ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'परलोको नास्तीत्यादिबुद्धेः' ।

व्यापादो द्रोहचिन्तनम् ।

व्यापादः (पु), द्रोहचिन्तनम् (न), 'किसीसे द्रोह करने का विचार करने' के २ नाम हैं ।

व्यापाद इति ॥ 'पद गतौ' (दि० आ० अ०) व्या-
ङ्गपूर्वः । व्यापादनम् । प्यन्तात् (३।१।२६) घञ् (३।३।
१८) ॥ (१) ॥ * ॥ द्रोहस्य चिन्तनम् । 'ल्युट् च' (३।
३।१।१५) ॥ बाहुलकाल्लघुट्-इति मुकुटः । तन्न । स्त्रीत्व-
विशिष्टे भावे अङ्ः (३।३।१०५) विहितत्वेन नपुंसकत्व-
विशिष्टे भावे ल्युटो निरपवादत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'द्रोहचिन्तनस्य' ।

समौ सिद्धान्तराद्धान्तौ

सिद्धान्तः, राद्धान्तः (२ पु), 'सिद्धान्त' के २ नाम हैं ।

समाविति ॥ 'सिद्धान्तो निश्चयो यस्मिन्' ॥ (१)
॥ * ॥ राद्धान्तः सिद्धान्तो निश्चयोऽस्मिन् ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'सिद्धान्तस्य' ।

भ्रान्तिर्मिथ्यामतिभ्रमः ॥ ४ ॥

भ्रान्तिः, मिथ्यामतिः (२ स्त्री), भ्रमः (पु), 'भ्रम' के
३ नाम हैं ।

भ्रान्तिरिति ॥ 'भ्रमु चलने' (भ्वा० प० से०) । भावे
क्तिन् (३।३।९४) । 'अनुनासिकस्य-' (६।४।१५) इति
दीर्घः । 'भ्रान्तिरनवस्थितौ । मिथ्यामती च भ्रमणौ' ॥ (१)
॥ * ॥ 'मिथ्या' इत्यव्ययम् । तेन कर्मधारयः ॥ (२)
॥ * ॥ भावे घञि (३।३।१८) भ्रमः । 'नोदात्तोपदेश-'
(७।३।३४) इति न वृद्धिः । 'भ्रमोऽम्बुनिर्गमे भ्रान्तौ कु-
न्दभ्रमणयोरपि' [इति मे० १०९।२०] ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'अस्तस्मिस्तज्ज्ञानस्य' ।

संविदागूः प्रतिज्ञानं नियमाश्रव-संश्रवाः ।

अङ्गीकाराभ्युपगम-प्रतिश्रव-समाधयः ॥ ५ ॥

संवित् (=संविद्), आगूः (=आगूर । २ स्त्री),
प्रतिज्ञानम् (न), नियमः, आश्रवः, संश्रवः (३ पु), अङ्गी-
कारः, अभ्युपगमः, प्रतिश्रवः, समाधिः (४ पु), 'स्वीकार
करने' के १० नाम हैं ।

संविदिति ॥ संवेदनम् । 'विद ज्ञाने' (अ० प० से०) ।
संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) क्विप् ॥ (१) ॥ * ॥

१० अ० १०

आगमनम् । आगूः । 'गमेः' इत्यनुवर्तमाने 'भ्रमेश्च ङ्' (उ०
२।६८) । डित्वाट्टिलोपः (६।४।१४३) । वधूशब्दवत् ।
यदा तु क्विपि (वा० ३।३।१०८) 'गमः क्वौ' (६।४।
४०) इत्यन्तलोपे 'ऊङ् च गमादीनाम्' (वा० ६।४।४०)
इत्युकारादेशः । तदा 'ओः सुपि' (६।४।८३) इति यणि
अमि शसि च 'आग्वम्, आग्वः' इति विशेषः । 'गुरी उद्य-
मने' (तु० आ० से०) । अस्मात् क्विपि (वा० ३।३।
१०८) तु आगूः, आगुरी, आगुरः, 'इति ध्रुवत् ॥ (२)
॥ * ॥ जानातेः [कघा० उ० अ०] ल्युट् (३।३।११५) ॥
(३) ॥ * ॥ 'यमः समुपनिविषु च' (३।३।६३) इत्यप् ।
'नियमो 'मन्त्रणायां च प्रतिज्ञानिश्चयव्रते' [इति मे० १११।
४६] ॥ (४) ॥ * ॥ आङ्पूर्वाच्छृणोतेः 'ऋदोः-' (३।
३।५७) इत्यप् । 'आश्रवोऽङ्गीकृतौ क्लेशे नान्यवद्वचनस्थिते'
[इति मे० १५९।३२] ॥ (५) ॥ * ॥ एवं संश्रव- (६) प्रति-
श्रवौ ॥ (९) ॥ * ॥ 'अङ्गी' इति च्यन्तमव्ययम् । तत्पूर्वात्
कृजः [त० उ० अ०] भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (७) ॥ * ॥
'अभ्युप' इत्युपसर्गद्वयपूर्वाद्गमेः [भ्वा० प० अ०] 'ग्रहवृट्-'
(३।३।५८) इत्यप् । 'अभ्युपगमस्तु पुंसि स्वीकारे निकट-
गमने च' [इति मे० ६३।११२] ॥ (८) ॥ * ॥ समाङ्पूर्वाद्वागो
भावे किः (३।३।९२) । 'समाधिर्ना समर्थने । ध्याने वै-
रस्यनियमे^२ काव्यस्य च गुणान्तरे' ॥ (१०) ॥ * ॥ दश
'अङ्गीकारस्य' ।

मोक्षे धीर्ज्ञानम्

ज्ञानम् (न), 'मोक्ष-विषयक बुद्धि' का १ नाम है ।

मोक्षे इति ॥ मोक्षफलिका धीर्ज्ञानम् ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'मोक्षोपयोगिबुद्धेः' ।

अन्यत्र विज्ञानं शिल्पशास्त्रयोः ।

विज्ञानम् (न), 'शिल्प (कारीगरी), अथवा शास्त्र-
विषयक बुद्धि' का १ नाम है ।

अन्यत्रेति ॥ अन्यफलिका शिल्पे शास्त्रे च या धीः सा
विज्ञानम् । 'विज्ञानं कर्मणे ज्ञाने' इति हैमः [३।४४३] ।
मुकुटस्तु- 'मोक्ष इति निमित्तसप्तमी । मोक्षनिमित्तं शिल्पशा-
स्त्रयोर्धीर्ज्ञानमुच्यते । अन्यनिमित्तं या तयोर्धीः सा विज्ञानम्'
इति व्याख्यत् । (तन्न । शिल्पज्ञानस्य मोक्षेऽनुपयोगात्^३) ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'शिल्पादिविषयकबुद्धेः' ।

मुक्तिः कैवल्यनिर्वाणश्रेयोनिःश्रेयसामृतम् ॥ ६ ॥

मोक्षोऽपवर्गः

मुक्तिः (स्त्री), कैवल्यम्, निर्वाणम्, श्रेयः (=श्रेयस्),
निःश्रेयसम्, अमृतम् (५ न), मोक्षः, अपवर्गः (२ पु),
'मोक्ष' के ८ नाम हैं ।

१. 'मन्त्रणायां च' इति पा० ।

२. 'ध्याननीवाकनियमे' इति पा० ।

३. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

मुक्तिरिति ॥ मोचनम् । 'मुच्लृ मोक्षणे' (तु० उ० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । 'मुक्तिर्मोचनमोक्षयोः' इति हैमः [२।१९१] ॥ (१) ॥ * ॥ बन्धविरहात्केवलस्य भावः । 'गुणवचन-' (५।१।१२४) इति घञ् ॥ (२) ॥ * ॥ निर्वान्त्यत्र । भावे वा । 'क्तोऽधिकरणे च-' (३।४।७६) इति, 'नयुंसके भावे-' (३।३।११४) इति वा क्तः । 'निर्वाणोऽजाते-' (८।२।५०) इति निष्ठानत्वम् । यद्वा-अधिकरणे भावे वा ल्युट् [३।३।११७, ११४] । बन्धान्निगमनमित्यर्थः । 'निर्वाणं मोक्षनिवृत्त्योर्विधाने' करिमज्जने' इति हैमः [३।२२२] ॥ (३) ॥ * ॥ अतिशयेन प्रशस्यं श्रेयः । 'श्रेयो मुक्तौ शुभे धर्मोऽतिप्रशस्ते तु' वाच्यवत् [इति मे० १७३।४२] ॥ (४) ॥ * ॥ नितरा श्रेयः निःश्रेयसम् । 'अचतुर-' (५।४।७७) इति निपातितम् । 'निःश्रेयसं तु कल्याणमोक्षयोः शंकरे पुमान्' [इति मे० १७४।५६] ॥ (५) ॥ * ॥ अविद्यमानं मृतं मरणमत्र । 'अमृतं यज्ञशेषे स्यात्पीयूषे सलिले धृते । अयाचिते च मोक्षे च ना धन्वन्तरिदेवयोः ॥' [इति मे० ५९।७७] ॥ (६) ॥ * ॥ 'मोक्ष अवसाने' (चु० उ० से०) । अवसानं क्षेपः । चुरादिः । 'एरच्' (३।३।५६), घञ् (३।३।१८) वा । 'मोक्षो निःश्रेयसे वृक्षविशेषे मोचने मृतौ' इति हैमः [२।५८३] ॥ (७) ॥ * ॥ अपवर्जनम् । 'वृजी वर्जने' (अ० आ० से०) । घञ् । 'अपवर्गस्त्यागमोक्षयोः । क्रियावसाने साकल्ये' इति हैमः [४।४७-४८] ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'मोक्षस्य' ।

अथाज्ञानमविद्याहंमतिः स्त्रियाम् ।

अज्ञानम् (न), अविद्या, अहंमतिः (२ स्त्री), 'अज्ञान' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ ज्ञानविरुद्ध । भूज्ञाननिवर्त्यत्वात् (१) ॥ * ॥ 'विद ज्ञाने' (अ० प० से०) । वेदनम् । 'संज्ञायां समज-' (३।३।९९) इति क्यप् । अविद्या विद्याविरुद्धा ॥ (२) ॥ * ॥ अहंमिति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययमहंकारार्थम् । अहं-प्रधाना मतिः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अज्ञानस्य' ।

रूपं शब्दो गन्धरसस्पर्शाश्च विषया अमो ॥ ७ ॥
गोचरा इन्द्रियार्थाश्च

रूपम् (न), शब्दः, गन्धः, रसः, स्पर्शः (४ पु), ये ५ 'नेत्रादि एक-एक इन्द्रिय के एक-एक विषय' के नाम हैं ।

रूपमिति ॥ रोपयति विमोहयति । 'रूप विमोहने' (दि० प० से०) । अच् (३।३।१३४) । 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घः । यद्वा-'रूप रूपकरणे' (चु० उ० से०) इति चौरादिकस्यायमप्यर्थः । यद्वा-रूपते स्तूयते । 'रु शब्दे'

१. विधाते' इति पा० ।

२. 'च' इति पा० ।

३. 'क्रियावसानसाफल्येऽपि' इति पा० ।

(अ० प० अ०) । 'खष्पशिल्प-' (उ० ३।२८) इति पप्रत्ययो दीर्घश्च निपातितः । 'रूपं तु श्लोकशब्दयोः । पशावाकाशे' सौन्दर्ये, नाणके नाटकादिके ॥ ग्रन्थावृत्तौ स्वभावे च' इति हैमः [२।३०१-२] ॥ (१) ॥ * ॥ शप्यते आक्रुश्यते । 'शप आक्रोशे' (भ्वा०, दि० उ० अ०) । 'शाशपिभ्यां ददनौ' (उ० ४।९७) इति दन् । 'शब्दोऽक्षरे यशोगीत्योर्वाक्ये खे श्रवणे ध्वनौ' इति हैमः [२।२३८] ॥ (१) ॥ * ॥ गन्धयति 'गन्ध अर्दने' (चु० आ० से०) । अच् (३।३।१३४) । 'गन्धः संबन्धलेशयोः । गन्धकामोदवर्गेषु' इति हैमः [२।२४२-४३] ॥ (१) ॥ * ॥ रस्यते । 'रस आस्वादने' (चु० प० से०) चुरादिः । 'एरच्' (३।३।५६), घञ् (३।३।१८) वा । 'रसो गन्धरसे जले । शृङ्गारादौ विषे वीर्ये तित्तादौ द्रवरागयोः ॥ देहधातुप्रभेदे च पारदस्वादयोः पुमान्' इति हैमः ॥ (१) ॥ * ॥ 'स्पृश संस्पर्शने' (तु० प० से०) । 'अकर्तरि च-' (३।३।१९) इति घञ् । 'स्पृशो' 'वर्गाक्षरे दाने स्पर्शने स्पर्शके रुजि' इति हैमः [२।५६८] ॥ (१) ॥ * ॥ विसिन्वन्ति निबध्नन्तीन्द्रियाणि । 'पिब् घन्धने' (स्वा० उ० अ०) । पचाद्यच् (३।३।१३४) । 'परिनिवि-' (८।३।७०) इति षत्वम् । 'विषयो यस्य यो ज्ञातस्तत्र गोचरदेशयोः । शब्दादौ जनपदे च' इति हैमः [३।५३६-३७] ॥ (१) ॥ * ॥ गाव इन्द्रियाणि चरन्त्येषु । 'करणाधिकरणयोः' [३।३।११७] इत्यधिकारे 'गोचरसंचर-' (३।३।११९) इति निपातितः ॥ (२) ॥ * ॥ इन्द्रियैरर्थ्यन्ते । 'अर्थ याच्यायाम्' (चु० आ० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) ॥ (३) ॥ * ॥ पञ्चानामपि प्रत्येकं त्रीणि 'विषयाणाम्' ।

दृषीकं विषयोन्द्रियम् ।

दृषीकम्, विषयि (=विषयिन्), इन्द्रियम् (३ न), 'इन्द्रियों' के ३ नाम हैं ।

दृषीकमिति ॥ हृष्यन्त्यनेन । 'हृषु अलीके' (भ्वा० प० से०) । 'अलिहृषिभ्यां कित्' (उ० ४।१७) इति करणे ईकन् ॥ (१) ॥ * ॥ विषयोऽस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) । ['विषयो विषयासक्ते वाच्यवत्, क्लीबमिन्द्रिये । नृसि स्यान्नृपतौ कामदेवे वैषयिकेऽपि च ॥' इति मे० ९८।१०८-९] ॥ (२) ॥ * ॥ इन्द्रस्यात्मनो लिङ्गम् । 'इन्द्रियमिन्द्रलिङ्गम्-' (५।२।९३) इत्यादिना घच् निपातितः । 'इन्द्रियं तु चक्षुरादिषु रेतसि' इति हैमः [३।५११] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'इन्द्रियाणाम्' ।

१. 'पशावाकारे' इति पा० ।

२. 'मोदगर्वेषु' इति पा० ।

३. पाठोऽयं हैमे नास्ति । मेदिन्यां तु (१७०।९-१०) उपलभ्यते ।

४. 'वर्गान्तरे' इति पा० ।

कर्मेन्द्रियं तु पाचवादि

कर्मेन्द्रियम् (न), 'काम करने वाली गुह्य आदि इन्द्रियों' का १ नाम है ।

कर्मेति ॥ कर्मसाधकमिन्द्रियं कर्मेन्द्रियमुच्यते ॥ (१) ॥*॥ पायति शोषयति तैलमिति पायुः । 'पै शोषणे' (भ्वा० प० अ०) । 'कृवापाजि-' (उ० १।१) इत्युण् । 'आतो युक्-' (७।३।३३) । 'पायूपस्थे पाणिपादौ वाक्चेतीन्द्रियसंग्रहः । उत्सर्गानन्दनादानगत्यालापाश्च तत्क्रियाः' ॥ इति कामन्दकीये ॥ एकं 'गुह्यादीन्द्रियस्य' ।

मनोनेत्रादि धीन्द्रियम् ॥ ८ ॥

धीन्द्रियम् (न), 'मन, नेत्र आदि ज्ञानेन्द्रिय' का १ नाम है ।

मन इति ॥ धीसाधनमिन्द्रियं धीन्द्रियम् ॥ (१) ॥*॥ 'मनःकर्णौ तथा नेत्रं रसना च त्वचा सह । नासिका चेति षट् तानि धीन्द्रियाणि प्रचक्षते ॥' एकं 'ज्ञानेन्द्रियस्य' ।

तुवरस्तु कषायोऽस्त्री

तुवरः (पु), कषायः (पु न), 'कषाय, कसाव' के २ नाम हैं ।

तुवर इति ॥ 'तुः' सौत्रो धातुः [हिंसार्थः, अ० प० अ०] । तवीति हिनस्ति रोगाम् । 'छित्त्वरच्छत्वर-' (उ० ३।१) इत्यादिना ष्वरच् । ['तुवरस्तु कषाये स्यात्काक्ष्याढक्योस्तुवर्यपि' इति मे० १३।१६४] ॥*॥ दीर्घादिरपि [तुवरः] । 'नरेऽश्मश्रुणि शृङ्गाभ्यां रहिते गवि तुवरः । काले प्राप्ते कषाये च रसे पुंयञ्जने च्युते ॥' इत्युत्पलिनी । 'नापि कषायस्तुवरः' इति बोपालितः । 'पुंसि कषायस्तुवरम्' इति क्लीबकाण्डे रत्नकोषः ॥ (१) ॥*॥ कषति कण्ठम् । 'कष हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादायः । 'कषायः सुरभी रसे । रागवस्तुनि निर्यासे क्रोधादिषु विलेपने' इति हैमः [३।५१३-१४] ॥ (२) ॥*॥ अस्त्रीत्युभयान्वयि । उक्तकोषाभ्याम् 'कुवरस्तु कषायोऽस्त्री' इत्येके पठन्ति ॥ द्वे 'कषायरसस्य' ।

मधुरो

मधुरः (पु), 'मधुर रस' का १ नाम है (पानी, दूध आदि में मधुर रस है) ।

मधुर इति ॥ मधु माधुर्यमस्यास्ति । 'ऊषसुषि-' (५।२।१०७) इति रः । ['मधुरं विषम्] मधुरस्तु प्रिये स्वादौ रसे च रसवत्यपि । मधुरा मधुरापुर्वा यष्टीमेदामधूलिषु' ।

१. यष्टीमोदामधूलिषु' इति पा० ।

मधुकुक्कुटिकाया' च मिश्रेयाशतपुष्पयोः' इति हैमः [३।६२२-२४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'मधुरस्य' ।

लवणः

लवणः (पु), 'खारे या नमकीन रस' का १ नाम है (नमक, सोडा आदि में 'लवण' रस है) ।

लवण इति ॥ लुनाति जाड्यम् । 'लब् छेदने' (क्रया० उ० से०) । नन्दादिल्युः (३।१।१३४) । 'लवणाल्लुक्' (४।४।२४) इति लिङ्गाणत्वम् । 'लवणो राक्षसे रसे । अस्थिभेदे लवणा त्विट्' इति हैमः ३ ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'लवणस्य' ।

कटुः ।

कटुः (पु), 'कटु रस' का १ नाम है (मिर्चा, काली-मिर्च आदि में कटु रस है) ।

कटुरिति ॥ कटत्यावृणोति तीक्ष्णतया मुखम् । 'कटे वर्षावरणयोः' (भ्वा० प० से०) । कटिवटिभ्यां च (उ० १।८) इत्युः । 'कट्वकार्ये मत्सरे च दूषणे च कट्ट रसे । तिक्ते प्रियङ्गुसुरभौ कट्टका राजिकास्वपि' इति हैमः [२।८४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'कटोः' ।

तिक्तः

तिक्तः (पु) 'तीते रस' का १ नाम है (नीम, चरायता आदि में तिक्त रस है) ।

तिक्त इति ॥ तेजयति स्म । 'तिज निशाने' (चु० प० से०) । सामान्यापेक्षज्ञापकाच्चुरादीनां णिजभावे 'गत्यर्था-कर्मक-' (३।४।७२) इति क्तः । पक्षान्तरे तु संज्ञापूर्वकत्वाद् गुणाभावः । 'तिक्तस्तु सुरभौ रसे । तिक्ता तु कटुरोहिण्यां तिक्तं पर्पटकौषधे' इति हैमः [२।१७३-७४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'तिक्तस्य' ।

अम्लश्च

अम्लः (पु), 'खट्टे रस' का १ नाम है (इमली, नीबू आदि में 'अम्ल रस' है) ।

अम्ल इति ॥ अम्लयते शब्धते भोक्तृभिः । 'अबि शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'मूशक्यविभ्यः कलः' (उ० ४।१०८) । अम्लः ॥*॥ 'अम रोगे' (चु० उ० से०) । अमति रुज-त्यरुचिम् । बाहुलकात् क्ले अम्लोऽपि । 'अम्लो रसेऽम्लवे-तसे । (अम्ली चाङ्गेर्याम्)' इति हैमः [२।४८६] ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'अम्लस्य' ।

१. 'मधुकर्कटिकायाम्' इति पा० ।

२. 'लवणो राक्षसे बले । अब्लिभेद लवणा त्विट् लवणं नामचिह्नयोः ॥' इति हैमपाठः (३।२३४) ।

रसाः पुंसि

रसः (पु), अर्थात् उपर्युक्त मधुरादि छह रस हैं और ये पुंलिंग हैं ।

रसा इति ॥ 'रस आस्वादाने' (जु० उ० से०) अदन्तः । रस्यन्ते आस्वाद्यन्ते । 'एरच्' (३।३।५६), घञ् (३।३।१९) वा । तुवरादयः षट् रसशब्दवाच्याः । तत्र तुवरकपाययोरस्त्रीत्वस्योक्तत्वादितरेषां लिङ्गनिर्णयमाह—'पुंसि' इति । 'गुणमात्रे वर्तमाना मधुरादयः पञ्च पुंसि' इत्यर्थः ।

तद्वत्सु षडमी त्रिषु ॥ ९ ॥

ये छह रसों के वाचक 'तुवर, मधुर, आदि ७ नाम स्वतः रसवाचक रहने पर पुंलिंग हैं, किन्तु द्रव्यवाचक अर्थात् रसवाले पदार्थ के अर्थ में प्रयुक्त होने पर त्रिलिङ्ग हैं ।

तद्वत्स्विति ॥ अमी षट् । षण्णामपि वाचकास्तुवरादयः सप्तापि गुणिनि त्रिलिङ्गा इत्यर्थः । कटुशब्दात्स्वियाम् 'वोतो गुण-' (४।१।४४) इति वा डीष् [कट्वी] ।

विमर्दोत्थे परिमलो गन्धे जनमनोहरे ।

परिमलः (पु), 'किसी पदार्थ के संघर्ष अर्थात् रगड़ से उत्पन्न जनमनोहर गन्धविशेष या बकुल के गन्ध' का १ नाम है ।

विमर्दोत्थ इति ॥ सुरतादिविमर्दोत्थे माल्यादिगन्धे, घर्षणसमुद्भवे चन्दनादिगन्धे च, जनानां मनोहरे, परिमलः । 'मल धारणे' (भ्वा० आ० से०) । मल्यते । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्धभावाः । 'खनो घ च' (३।३।२५) इति घो वा । घित्करणे 'अन्येभ्योऽपि-' इत्यभ्युपगमात् । यद्वा—मलते धारयति जनमनांसि पचाद्यच् (३।३।३४) । 'स्यात्परिमलो' विमर्दातिमनोहरगन्धयोश्चापि । सुरतोपमर्दविकसच्छरीरसङ्गादिसौरभे पुंसि ॥ [इति मे० १५६।१५६] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'परिमलस्य' ।

आमोदः सोऽतिनिहारी

आमोदः (पु), 'अत्यन्त बढ़िया गन्ध या कस्तूरी के गन्ध' का १ नाम है ।

आमोद इति ॥ स परिमलोऽतिनिहारी अत्यन्तमनोहरश्चेत् । आसमन्तान्मोदयति, इत्यामोदः । 'मुद हर्षे' (भ्वा० आ० से०) ण्यन्तः । अच् (३।१।१३४) । 'आमोदो गन्धहर्षयोः' [इति मे० ७६।२१] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सुगन्धस्य' ।

वाच्यलिङ्गत्वमागुणात् ॥ १० ॥

यहाँ से 'गुणे शुक्लादयः पुंसि (१।५।१७)' के पूर्वतक सब शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

१. 'स्यात् परिमलोऽतिमर्दात्' इति पा० ।

२. 'च्छरीररागादिसौरभे' इति पा० ।

वाच्येति ॥ आगुणात् 'गुणे शुक्लादयः पुंसि' [अ० १।५।१७] इत्यतः प्राक् । अतः परं 'वाच्यलिङ्गता' इत्यधिक्रियते ।

समाकर्षी तु निर्हारी

समाकर्षी (=समाकर्षिन्), निर्हारी (=निर्हारिन् । २ त्रि), 'दूरस्थ सुगन्धित पदार्थ' के २ नाम हैं ।

समाकर्षीति ॥ समाकर्षणवश्य मनः । 'आवश्यक-' (३।३।१७०) इति णिनिः । यद्वा—समाकर्षणशीलः । 'सुप्यजाती-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ एवं निर्हारी ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दूरगामिगन्धस्य' ।

सुरभिघ्राणतर्पणः ।

इष्टगन्धः सुगन्धिः स्यात्

सुरभिः, घ्राणतर्पणः, इष्टगन्धः, सुगन्धिः (४ त्रि), 'सुगन्धि' के ४ नाम हैं ।

सुरभिरिति ॥ सुष्ठु रभन्तेऽत्र सुरभिः । इन् (उ० ४।११८) ॥ (१) ॥ * ॥ घ्राणं तर्पयति । नन्द्यादित्युः (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ इष्टो गन्धोऽस्य । 'इष्टगन्धः सुगन्धो स्यात् त्रिषु क्लीबं तु वालुके' [इति मे० ८२।४३] ॥ (३) ॥ * ॥ सुष्ठु गन्धोऽस्य । 'गन्धस्येत्-' (५।४।१३५) इति समासान्त इकारः । 'सुगन्धिः स्यादिष्टगन्धे त्रिषु' क्षीरे नपुंसकम् [इति मे० ८१।३९] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'इष्टगन्धस्य' ।

आमोदी मुखवासनः ॥ ११ ॥

आमोदी (=आमोदिन्), मुखवासनः (२ त्रि), 'मुख को सुगन्धित करने वाले पान आदि' के २ नाम हैं ।

आमोदीति । आमोदयति । 'सुप्यजाती-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ मुखं वासयति । नन्द्यादित्युः (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मुखवासनगुटिकादे' ।

पूतिगन्धिस्तु दुर्गन्धः

पूतिगन्धिः, दुर्गन्धः (२ त्रि), 'दुर्गन्ध, बदबू' के २ नाम हैं ।

पूतीति ॥ 'पूयी विशरणे दुर्गन्धे च' (भ्वा० आ० से०) । पूयते । पूतिः । क्तिन् (३।३।१९४) । पूतिर्दुष्टो गन्धोऽस्य । 'गन्धस्येत्-' (५।४।१३५) इतीकारः ॥ (१) ॥ * ॥ दुर्गन्धे त्विकारो नेति विशेषः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दुर्गन्धस्य' ।

विस्त्रं स्यादामगन्धि यत् ।

विस्त्रम् (त्रि), 'बिना पके हुए मांस आदि के गन्ध' का १ नाम है ।

१. 'त्रिषु क्लीबं तु वालुके' इति पा० ।

विश्वमिति ॥ विस्यति ॥ 'विस प्रेरणे' (दि० प० से०) ।
'स्फायि-' (उ० २।१३) इति बाहुलकाद्रक् । 'विस उ-
त्सर्गे' इति तु भट्टः । 'विश्वसते' इति वा । 'अन्येभ्योऽपि-'
(वा० ३।२।१०१) इति डः । वयोरभेदः ॥ (१)
॥ * ॥ आमोऽपको मलः । तस्येव गन्धोऽस्य । 'उपमानाच्च'
(५।४।१३७) इति समासान्त इत् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'अपक्वमांसादिगन्धस्य' ।

शब्दार्णवे तु 'कस्तूरिकायामामोदः कर्पूरे मुखवासनः ।
बकुले स्यात्परिमलश्चम्पके सुरभिस्तथा ॥' इति ॥

शुक्ल-शुभ्र-शुचि-श्वेत-विशद-श्येत-पाण्डुराः ॥ १२ ॥

अवदातः सितो गौरो वलक्षो धवलोऽर्जुनः ।

शुक्लः, शुभ्रः, शुचिः, श्वेतः, विशदः, श्येतः, पाण्डुरः,
अवदातः, सितः, गौरः, वलक्षः, धवलः, अर्जुनः (१३ त्रि),
'सफेद, उजले' के १३ नाम हैं ।

शुक्लेति ॥ शोकति मनोऽस्मिन् । 'शुक' गतौ (भ्वा० प०
से०) । 'ऋज्जेन्द्र-' (उ० २।२८) इति निपातितः । 'शुक्लो
योगान्तरे सिते । नपुंसकं तु रजते' [इति मे० १४८।५३] ॥
(१) ॥ * ॥ शोभते । 'शुभ दीप्तौ, शोभायां वा' (भ्वा०
आ० से०) । 'स्फायि-' (उ० २।१३) इति रक् । 'शुभ्रं
दीप्तेऽभ्रके सिते' इति हैमः [२।४७६] ॥ (२) ॥ * ॥ 'शुच
दीप्तौ (?)' । इक् (वा० ३।३।१०८) ॥ (३) ॥ * ॥ 'विश्रिता
वर्णे' (भ्वा० आ० से०) भ्वादिः । श्वेतम् । घञ् (३।३।
१८) । 'श्वेतो द्वीपादिभेदयोः । श्वेता वराटिकाकाष्ठपाट-
लाशङ्खिनीषु च । क्लीबं रूप्येऽन्यवच्छुक्ले' [इति मे० ५९।
६७-६८] ॥ (४) ॥ * ॥ विशीयते । 'शदृष्ट शातने'
(भ्वा०, तु० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । 'विशदः
पाण्डुरे व्यक्ते' इति हैमः [३।३६७] ॥ (५) ॥ * ॥
श्यायते । 'श्यैङ् गतौ' (भ्वा० आ० अ०) । 'हृदयाभ्या-
मितन्' (उ० ३।९३) ॥ (६) ॥ * ॥ पण्डते मनोऽस्मिन् ।
'पिडि गतौ' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादरो दीर्घश्च ॥
(७) ॥ * ॥ अवदायते स्म । 'दैप् शोधने' (भ्वा० प०
अ०) । कर्मणि क्तः (३।२।१०२, ३।४।४०) । 'अवदातं तु
विमले मनोज्ञे सितपीतयोः' इति हैमः [४।९६] ॥ (८)
॥ * ॥ सितोति मनः । 'षिच् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) ।
'अज्जिघृक्षिभ्यः क्तः' (उ० ३।८९) । 'सितस्त्ववसिते
बद्धे वर्णे सितानु शर्करा' इति हैमः [२।२।१०] ॥ (९)

१. सि० की० प्रभृतिष्वेतद्वात्वनुपलम्भात् 'ऋज्जेन्द्र-'
इत्युणादिसूत्रोदाहरणे "शुचेऽस्य कः शुक्रः, पक्षे लः शुक्लः"
इत्युक्तेऽत्र 'शुच शोके' (भ्वा० प० से०) इति धातु-
बोधः ।

२. 'पाण्डुरे' इति पा० ।

॥ * ॥ गुरते उद्युङ्क्ते मनोऽस्मिन् । 'गुरी उद्यमने' (तु०
आ० से०) । 'ऋज्जेन्द्र-' (उ० २।२८) इति निपातितः ।
'गौरः श्वेतेऽरुणे पीते विशुद्धे चन्द्रमस्यपि । विशदे गौरं तु
श्वेतसर्षपे पद्मकेसरे ॥' इति हैमः [२।४२५] । यत्तु-
'गोरते' इति स्वामी, 'गोरति' इति मुकुटश्च । तत्र । 'गुरी उद्यमने'
[तु० आ० से०] इति धातुमुपन्यस्योक्तरूपोपन्यास-
स्यासंभवात् ॥ (१०) ॥ * ॥ अवलक्ष्यते । घञ् (३।
३।१९) । 'वष्टि भागुरिः-' इत्यल्लोपः । यद्वा-वलति ।
'वल् चलने' (भ्वा० प० से०) । क्विप् (३।२।१७८) ।
वल् । अक्षन्त्यस्मात् । 'अक्षू व्याप्ती संधाते च' (भ्वा० प०
से०) । घञ् (३।३।१९) । वल् चासौ अक्षश्च । यद्वा-वलं
क्षायति । 'क्षै क्षये' (भ्वा० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।
३) इति कः ॥ (११) ॥ * ॥ धावति मनोऽत्र । 'धावु
गतिशुद्धयोः' (भ्वा० उ० से०) । वृषादित्वात् (उ० १।
१०६) कलच् । बाहुलकाद् ह्रस्वः । यद्वा-धवनं धवः । 'धूम्
कम्पने' (ऋचा० उ० से०) । 'ऋदोरप्-' (३।३।५७) ।
धवं लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-'
(३।२।३) इति कः । 'अथ धवलो महोक्षे सुन्दरे सिते ।
धवलौ गौः' इति हैमः [३।६९२-९३] ॥ (१२) ॥ * ॥
अर्ज्यते । 'अर्ज अर्जने' (भ्वा० प० से०) । 'अर्जेणिलुक्
च' (उ० ३।५१) इत्युनन् । 'अर्जुनः ककुभे पार्थे कार्तवीर्य-
मयूरयोः । मातुरेकसुतेऽपि स्याद्वले' पुनरन्यवत् ॥ नपुंसकं
तृणे नेत्ररोगे स्यादर्जुनी गवि ॥' [इति मे० ८४।३०-३१] ॥
(१३) ॥ * ॥ त्रयोदश 'शुक्लवर्णस्य' ।

शब्दार्णवे तु 'श्वेतस्तु समपीतोऽसौ रक्तेतरजपारुचिः ।
वलक्षस्तु सितश्यावः कदलीकुसुमोपमः । अर्जुनस्तु सितः
कृष्णवेशवान् कुमुदच्छविः ॥' इत्युक्तम् ।

शुद्धशब्दोऽप्यत्र । तथा च धरणिः—'शुद्धः शुक्ले च
पूते च केवले च प्रयुज्यते' इति ।

हरिणः पाण्डुरः पाण्डुः ।

हरिणः, पाण्डुरः, पाण्डुः (३ त्रि), 'पीलापन लिप्
सफेद रंग' के ३ नाम हैं ।

हरिण इति ॥ हरति मनः । 'श्यास्त्याह्रविभ्य इन्च्'
(उ० २।४६) । 'हरिणौ पाण्डुसारङ्गौ हरिणी चारुयो-
षिति । सुवर्णप्रतिमायां च हरितावृत्तभेदयोः' इति हैमः [३।
२४६] ॥ (१) ॥ * ॥ पाण्डुत्वमस्यास्ति । 'नगपांसु-
पाण्डुभ्यो रः' । 'पाण्डुरो वर्णतद्वतोः । पाण्डुरं तु मरुबके'

१. 'पुल्लिङ्गो धवलेऽन्यवत्' इति पा० ।

२. 'नेत्रगदे चाप्यर्जुनी' इति पा० ।

३. 'नगपांसुपाण्डुभ्यश्च' (५।२।१०७) इति वार्तिकस्य
फलिताथकथनमेतत् प्रतीयते ।

इति हैमः [३।६१२] ॥ (२) ॥ * ॥ पण्ड्यते ज्ञायते ।
'पण्डि गतौ' (भ्वा० आ० से०) । मृगय्यादित्वात् (उ० १।
३७) कुः । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) दीर्घः । 'पाण्डु-
स्तु पीतभागार्धः केतकीधूलिसंनिभः' इति शब्दार्णवः । 'पा-
ण्डुः कुन्तीपती सिते' इति हैमः [२।१२४] ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'पीतसंवलितशुक्लस्य' ।

ईषत्पाण्डुस्तु धूसरः ॥ १३ ॥

ईषत्पाण्डुः, धूसरः (त्रि), 'धूसर' के २ नाम हैं ।

ईषदिति ॥ धूनोति चेतः । 'धू विधूनने' (स्वा० आ०
से०) । 'कृष्मदिभ्यः क्सरः' (उ० ३।७३) । बाहुलका-
दषत्वम् । यद्वा-धूसनम् । 'धूस कान्तौ' (चु० प० से०)
चुरादिः । 'एरच्' (३।३।५६) । धूसं राति । 'रा दाने'
(अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ।
'धूसरी किनरीभेदे, ना खरे, त्रिषु पाण्डुरे' [इति मे० १३५।
१७०] । 'धूसरस्तु सितः पीतलेशवान्वकुलच्छविः' इति श-
ब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'धूसरवर्णस्य' ।

कृष्णे नीलासितश्यामकालश्यामलमेचकाः ।

कृष्णः, नीलः, असितः, श्यामः, कालः, श्यामलः, मेचकः
(७ त्रि), 'काले' के ७ नाम हैं ।

कृष्ण इति ॥ कर्षति मनः । 'कृषेर्वर्णे' (उ० ३।४)
इति नक् । 'कृष्णः काके पिके वर्णे विष्णी व्यासेऽर्जुने कली ।
कृष्णा तु नील्यां द्रौपद्यां पिप्पलीद्राक्षयोरपि ॥ कृष्णं तु म-
रिचे लोहे' इति हैमः [२।१३८-३९] ॥ (१) ॥ * ॥
नीलति । 'णील वर्णे' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३।
१।१३५) इति कः । 'नीलो वर्णे मणौ शैले निधिवानर-
भेदयोः । नील्योपध्यां लाञ्छने च' इति हैमः [२।५०७]
॥ (२) ॥ * ॥ सितविरुद्धोऽसितः ॥ (३) ॥ * ॥ श्यायते
मनोऽस्मात् । 'श्याङ् गतौ' (भ्वा० आ० अ०) । 'ईषियु-
षीन्धि-' (उ० १।१४५) इति मक् । 'श्यामोऽम्बुदे शितौ ।
हरिते प्रयागवटे कोकिले वृद्धदारुके' । श्यामं सैन्धवे मरिचं
श्यामा सोमलतानिशोः' इति हैमः (२।३४१-४२) ॥ (४)
॥ * ॥ कल्यते कालः । 'कल संख्याने' (भ्वा० आ० से०) ।
घञ् (३।३।१९) । 'कालः पुनः कृष्णवर्णे महाकालकृता-
न्तयोः ॥ मरणानेहसोः काली कालिकाक्षीरकीटयोः । मातृ-
भेदोमयोन्वयमेधोघपरिवादयोः ॥ काला कृष्णत्रिवृत्तीत्यो-
जुञ्ज्याम्' इति हैमः [२।४९०-९१] ॥ (५) ॥ * ॥
श्यामः श्यामत्वमस्यास्तीति । सिध्मादित्वात् (५।२।९७)

१. 'धू विधूनने' इत्यस्य तीदादिकत्वाद्वा च 'धूनोति'
इति विग्रहदर्शनात् 'धून् कम्पने' (स्वा० उ० से०)
इत्यस्य पाठ उचितः ।

२. 'वृद्धदारुके' इति पा० ।

लच् । 'श्यामलः पिप्पले श्यामे' इति हैमः [३।७२३] ॥
(६) ॥ * ॥ मचति' मिश्रीभवति' वर्णान्तरेण । 'मच
मुचि कल्कने' (भ्वा० आ० से०) । 'कुत्रादिभ्यः संज्ञायां
वुन्' (उ० ५।३५) । 'पश्चिमच्योरिच्चोपधायाः' (उ०
५।३७) इतीत्वे लघूपधगुणः (७।३।८६) । 'मेचकः श्या-
मले कृष्णे तिमिरे बहिचन्द्रके' इति हैमः (३।८२७) ॥
(७) ॥ * ॥ सप्त 'कृष्णस्य' । शब्दार्णवे तु 'मेचकः कृष्ण-
नीलः स्यादतसीपुष्पसंनिभः' इत्युक्तम् ।

पीतो गौरो हरिद्राभः

पीतः, गौरः, हरिद्राभः (३ त्रि), 'पीले' के ३ नाम हैं ।

पीत इति ॥ पीयते पिबति वर्णान्तरम् ['पा पाने', भ्वा०
प० अ०] । औणादिकः क्तः [उ० ३।८९] । 'पीतं पाने
हरिद्रायां स्त्रियां, गौरेऽभिधेयवत्' [इति मे० ५६।३४] ।
यत्तु—पीयते वर्णान् । पातेर्बाहुलकात् 'अञ्जिष्टृषिभ्यः क्तः'
(उ० ३।८९), 'धुमास्थागा-' (६।४।६६) इत्यादिना
ईत्वम्—इति मुकुटेनोक्तम् । तदसंबद्धमिति स्फुटमेव ॥ (१)
॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ हरिद्रेवाभा दीप्तिरस्य ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'पीतवर्णस्य' ।

पलाशो हरितो हरित् ॥ १४ ॥

पलाशः, हरितः, हरित् (३ त्रि), 'हरे' के ३ नाम हैं ।

पलाश इति ॥ पलाशस्य पत्रस्यायम् । 'तस्येदम्' (४।
३।१२०) इत्यण् ॥ * ॥ 'पत्रं पलाशं ना रक्षःशठीहरित-
किशुके' इति रुद्राद् ह्रस्वादिः [पलाशः] अपि । तत्र संज्ञा-
पूर्वकत्वाद् वृद्धचभावः । यद्वा—पलमश्नाति । 'अश भोजने'
(त्र्या० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । ततः प्रज्ञा-
द्यण् (५।४।३८) । 'पलाशः किशुके शठ्यां' [इति विश्वः
१६९।२३] । 'हरिद्वर्णो राक्षसश्च पलाशं छदने स्मृतम्' इति
हैमः । '—'शेषे' (४।२।९२) इत्यस्य विधित्वाङ्गीकारादण्
इत्याहुः । तत्र । 'तस्येदम्' [४।३।१२०] इति सिद्धे शेष-
त्वाभावात् ॥ (१) ॥ * ॥ हरति । 'हृश्याभ्यामितन्' (उ०
३।९३) । 'हरिता स्त्री च द्वयां हरिद्वर्णयुतेऽन्यवत्' [इति
मे० ६७।१०५] ॥ (२) ॥ * ॥ 'हृसरहियुषिभ्य इतिः'
(उ० १।९७) । हरित् । ['हरिदिशि स्त्रियां पुंसि ह्यवर्ण-
विशेषयोः । अस्त्रियां स्यात्तृणे च' इति मे० ६७।१७४-७५]
॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'हरितवर्णस्य' ।

१. 'मच कल्कने' इत्यस्य भौवादिकात्मनेपदित्व-
कथनात् 'मचते' इति पठितुमुचितः ।

२. धातोरस्य मिश्रीभवनमर्थः कथञ्चिदेवोपलब्धुं शक्यः,
सिद्धान्तकीमुखां 'कल्कनं दम्भः शाठ्यं च, कथनमित्यन्ये'
इति तदर्थोल्लेखात् ।

३. हैमे त्वयं पाठः—'हरिद्वर्णं राक्षसे च पलाशं छेदने
स्मृतम्' (१०७।७६२) ।

रोहितो लोहितो रक्तः

रोहितः, लोहितः, रक्तः (३ त्रि), 'लाल' के ३ नाम हैं ।

रोहित इति ॥ रोहिः । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' (भ्वा० प० अ०) । 'रुहे रश्च लो वा' (उ० ३।९४) इतीतन् ॥ (१) ॥ * ॥ 'लोहितो मङ्गले नदे । वर्णभेदे लोहितं तु कुङ्कुमे रक्तचन्दने ॥ गोशीर्षे रुधिरं युद्धे' इति हैमः [३।३१०-११] ॥ (२) ॥ * ॥ रजति स्म । 'रञ्ज रागे' (भ्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । यद्वा-रच्यते स्म । 'रच प्रतियत्ने' (चु० उ० से०) । 'अनित्य-प्यन्ताश्चुरादयः' इति णिजभावे क्तः (३।२।१०२) । 'अतो लोपः' (६।४।४८) । 'चोः कुः' (८।२।३०) । 'रक्तं नील्यादिरञ्जिते । कुङ्कुमेऽस्त्यनुरक्ते प्राचीनामलकेऽरुणे' इति हैमः [२।१९३] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'रक्तवर्णस्य' ।

शोणः कोकनदच्छावि ।

शोणः (त्रि), 'लाल कमल के समान सुख लाल' का १ नाम है ।

शोण इति ॥ शोणयति । 'शोणं वर्णं' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'शोणः कृशानौ स्योनाके लो-हिताश्वे नदे पुमान् । त्रिषु कोकनदच्छाये' [इति मे० ४७।३१-३२] ॥ (१) ॥ * ॥ कोकनदं रक्तोत्पलमिव छवि-यस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शोणवर्णस्य' ।

अव्यक्तरागस्वरुणः

अरुणः (त्रि), किञ्चित् लोहित अर्थात् 'गुलाबी' रंग का १ नाम है ।

अव्यक्तेति ॥ अव्यक्तो रागो यस्य । किञ्चित्लोहितः ॥ (१) ॥ * ॥ ऋच्छति । 'ऋ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'अर्तेरुनन्' (उ० ३।६०) । 'अरुणः कृष्णलोहितः' इत्यमर-माला । 'अरुणोऽव्यक्तरागेऽर्के संध्या रागेऽर्कसारथौ । निः-शब्दे कपिले कुण्ठभेदे ना, गुणिनि त्रिषु ॥ अरुणाऽतिविषा-श्यामामञ्जिष्ठात्रिवृतासु च ॥' [इति मे० ४७।३३-३४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अरुणवर्णस्य' ।

श्वेतरक्तस्तु पाटलः ॥ १५ ॥

पाटलः (त्रि), 'सफेदी लिये हुए लाल रंग' का १ नाम है ।

श्वेतेति ॥ श्वेतरक्तः ॥ (१) ॥ * ॥ पाटयति । 'पट गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'पण्यन्ताद् वृषादित्वात्' (उ० १।१०६) कलच् । पाटलाकुसुमाभः पाटलः । 'पाटलं तु 'कुङ्कुमश्वेत-रक्तयोः । पाटलः स्यादाशुव्रीहौ पाटला पाटलिद्रुमे' इति हैमः [३।७०१] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'श्वेतरक्तवर्णस्य' ।

१. 'कुसुमश्वेत' इति पा० ।

श्यावः स्यात्कपिशः

श्यावः, कपिशः (२ त्रि), 'फीके रङ्ग' के २ नाम हैं ।

श्याव इति ॥ श्यायते । श्यङ् गतौ' (भ्वा० आ० अ०) । बाहुलकात् 'कृष्टगृहभ्यो वः' (उ० १।१५५) ॥ (१) ॥ * ॥ कपिर्वर्णविशेषः । सोऽस्यास्ति । लोमादित्वात् (५।२।१००) शः । कपिर्मर्कटः । तद्वर्णत्वादिति वा । 'कपिशस्त्रिषु श्यामे,' स्त्री माघव्यां, सिंहके पुमान्' [इति मे० १६३।१८] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कृष्णपीतस्य' ।

धूम्रधूमलौ कृष्णलोहिते ।

धूम्रः, धूमलः, कृष्णलोहितः, (३ त्रि), 'कालेपन से युक्त लाल रंग' के ३ नाम हैं ।

धूमेति ॥ धूमं राति । कः (३।२।३) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥ धूमं लाति । 'रा, ला, आदाने' (अ० प० अ०) । कः (३।२।३) ॥ (२) ॥ * ॥ कृष्णमिश्रो लोहितः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'कृष्ण-लोहितस्य' ।

कडारः कपिलः पिङ्गपिशङ्गौ कटुपिङ्गलौ ॥ १६ ॥

कडारः, कपिलः, पिङ्गः, पिशङ्गः, कटुः, पिङ्गलः (६ त्रि), 'भूरे' के ६ नाम हैं ।

कडार इति ॥ गडति । 'गड सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'गडेः कड च' (उ० ३।१३२) इत्यारन् । यद्वा-कडनम् । कडः । 'खनो घ च' (३।३।१२५) इति घः । कडमृच्छति । 'ऋ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।३) । ['कडारः पिङ्गले दासे' इति मे० १३२।१३०] ॥ (१) ॥ * ॥ 'कटु वर्णं' (भ्वा० आ० से०) । 'कवेः पञ्च' (उ० १।५५) इति इलच्प्रत्ययः । पकारश्चान्तादेशः । कपि वर्णं लातीति वा । 'पुण्डरीककरिण्यां तु शिशिपागोविशेषयोः । स्त्री रेणुकायां कपिला वर्णं ना कुक्कुरे मुनी ॥ अनले वासु-देवे च कपिलः परिकीर्तितः' ॥ (२) ॥ * ॥ पिञ्जयति । 'पिजि वर्णं' (अ० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । न्यङ्क्वादिः (७।३।५३) । 'पिङ्गा गोरोचनाहिङ्गुनाडि-काचण्डिकासु च । पिङ्गो शम्भां पिशङ्गे ना वालके तु नपुं-सकम् ॥' [इति मे० २२।९-१०] ॥ (३) ॥ * ॥ पेशति । 'पिश अवयवे' (तु० उ० से०) । 'विडादिभ्यः कित्' (उ० १।१२१) इत्यङ्क् ॥ (४) ॥ * ॥ कन्दति । 'कदि आह्वाने रोदने च' (भ्वा० प० से०) । मृग्यवादित्वात् (उ०

१. 'श्यावे' इति पा० ।

२. हैमे त्वयं पाठः—'कपिलो वल्लिपिगयोः । कुक्कुरे मुनिभेदे च कपिला शिशपातरौ । पुण्डरीककरिण्यां च रेणु-कागोविशेषयोः ॥' (३।६६५-६६)

३. 'हिङ्गुनालिका' इति पा० ।

१।३७) साधुः । 'कद्रुस्त्रिषु स्वर्णपिङ्गे नागानां मातरि स्त्रियाम्' [इति मे० १२३।१२] ॥ (५) ॥ * ॥ पिञ्जति । 'पिजि वर्णे' (अ० आ० से०) । वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । 'न्यङ्क्वादीनां च' (७।३।५३) इति कुत्वम् । पिङ्गं लातीति । 'पिङ्गलः कपिले 'बभ्रौ रुद्रेऽङ्ग-पारिपाश्विके । कपौ मुनी निभेदे पिङ्गला कुमुदस्त्रियाम् ॥' [इति हैमः ३।७०४-५] ॥ (५) ॥ * ॥ षट् 'कपिल-वर्णस्य' ।

शब्दार्णवे तु 'सितपीतहरिद्रक्तः कङ्कालस्तृणवह्निवत् । अयं तूद्रिक्तपीताङ्गः कपिलो गोविभूषणः ॥ हरितांशेऽधिकेऽसौ तु पिशाङ्गः पद्मधूलिवत् । पिशाङ्गस्त्वसितावेशात् पिङ्गो दीपशिखादिषु ॥ पिङ्गलस्तु परच्छायः पिङ्गे शुक्लाङ्गखण्डवत्' इति ।

चित्रं किर्मीरकल्माषशबलेताश्च कर्बुरे ।

चित्रम्, किर्मीरः, कल्माषः, शबलः, एतः, कर्बुरः (६ त्रि), 'चित्त कवरे' के ६ नाम हैं ।

चित्रमिति ॥ चीयते । 'चिच् चीयते' (स्वा० उ० अ०) । 'अमिचिमिदि-' (उ० ४।१६४) इति कः । चित्तं त्रायते वा । 'त्रैङ् पालने' (भ्वा० आ० अ०) । कः (३।२।३) । 'चित्रकिर्मीर-' इति समासमकृत्वा पृथग्रूपभेददर्शनं 'गुणे शुक्लादयः पुंसि' इत्यस्य बाधनार्थम् । 'चित्राखुपर्णीगोडुम्बा-मुभद्रादन्तिकासु च । मायायां सर्पनक्षत्रनदीभेदेषु च स्त्रियाम् । तिलकालेख्ययोः क्लीबं कर्बुराद्भुतयोरपि । तद्युक्तयोस्त्वन्व-लिङ्गम्' [इति मे० १२५।३४-३५] । नामलिङ्गानुशासने तु नानार्थपुंस्काण्डेऽयं पठितः । तदनुरोधेनेहापि 'चित्रकिर्मीर-' इति समस्तं केचित्पठन्ति ॥ (१) ॥ * ॥ कीर्यते । 'कृ विशेपे' (तु० प० से०) । 'गम्भीरादयश्च' इति किरतेरी-रन्, मुडागमः । 'किर्मीरो ना' नागरङ्गे [कर्बुरे राक्षसान्तरे' इति मे० १३२।१३५] ॥ (२) ॥ * ॥ कलयति क्विप् । (३।२।१७८) । कल् । माषयत्यभिभवति वर्णान् । माषः । 'मष हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'हन्त्यर्थाश्च' इति चु-रादौ पाठात् णिच् । कल् चासौ माषश्च । 'कल्माषः कर्बुरे कृष्णे' इति मूर्धन्यान्ते रभसः । 'कल्माषो राक्षसे कृष्णे श-बलेऽपि' इति हैमः [३।७७३] ॥ (३) ॥ * ॥ शप-त्याक्रोशति वर्णान् । 'शप आक्रोशे' (भ्वा० उ० अ०) । 'श-पेर्वश्च' (उ० १।१०५) इति कलः, बत्वं च ॥ (४) ॥ * ॥ एति वर्णान् । एतेर्वर्णं तन् (उ० ३।८६) । 'एतः कर्बुर आगते' [इति हैमः २।१६२] ॥ (५) ॥ * ॥ 'कर्ब हिं-सायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'मद्गुरादयश्च' (उ० १।४१) इति निपातनात्कुरच् । बवयोरभेदात्कर्बुरः । 'कर्बुरं सलिले

१. 'बह्नी' इति पा० ।

२. 'नागरङ्गे च' इति पा० ।

हेमिन् कर्बुरः पापरक्षसोः । कर्बुरा कृष्णवृन्तायां शबले पु-नरन्यवत् ॥' [इति मे० १३१।१२२] ॥ (६) ॥ * ॥ षड् 'नानावर्णस्य' ।

गुणे शुक्लादयः पुंसि

'शुक्ल' आदि सव शब्द गुणवाचक रहने पर पुंलिङ्ग ही होते हैं ।

गुण इति ॥ यद्यपि 'शुक्लं रूपम्' इत्यादौ विशेष्यनि-घ्नतैवेष्यते, तथापि विशेष्यानुपादाने प्राप्तस्य 'सामान्ये न-पुंसकम्' इत्यस्यापवादोऽयम् । पटस्य शुक्ल इत्यादि बोध्यम् । अपवादान्तरमाह—

गुणिलिङ्गास्तु तद्वति ॥ १७ ॥

इति धीवर्गः ॥ ५ ॥

किन्तु वही शुक्लादि शब्द गुणवाचक होने पर त्रिलिङ्ग होते हैं (जैसे—शुक्लः पटः, शुक्ला शाटी, शुक्लं वस्त्रम् इत्यादि) ।

गुणीति ॥ विशेष्यस्यानुपादाने यदेव यल्लिङ्गं प्रतिपि-पादयिषितम्, तल्लिङ्गा इत्यर्थः । यथा शुक्लम्, शुक्लः, शु-क्ला, इत्यादि ।

इति धीवर्गविवरणम् ॥ ५ ॥

अथ शब्दादिवर्गः ॥ ६ ॥

ब्राह्मी तु भारती भाषा गोर्वाग्वाणी सरस्वती ।

ब्राह्मी, भारती, भाषा, गीः (= गिर), वाक् (= वाच्), वाणी, सरस्वती (७ स्त्री) 'शब्द ब्रह्म की 'अधिष्ठात्री देवी सुरभारती' के ७ नाम हैं ।

ब्राह्मीत्यादि ॥ ब्रह्मणः इयम् । 'ब्राह्मोऽजातो' (६।४।१७१) इति टिलोपे 'टिङ्गा-' (४।१।१५) इति डीप् । 'ब्राह्मी तु भारती । शाकभेदः पङ्कगण्डो हञ्जिका^२ सोम-वल्लयपि । ब्रह्मशक्तिः' इति हैमः [३३२-३३] ॥ (१) ॥ * ॥ बिभर्ति । 'भृमृदशि-' (उ० ३।११०) इत्यतच् । ततः प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) डीप् (४।१।१५) । भरत-स्येयमिति वा । 'अथ भारती । वचने च सरस्वत्यां पक्षि-वृत्तिप्रभेदयोः' [इति मे० ६४।१३९-४०] ॥ (२) ॥ * ॥ भाष्यते । 'भाष व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० आ० से०) । 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यप्रत्ययः ॥ (३) ॥ * ॥ गृणन्त्येताम् । 'गृ शब्दे' (कृचा० प० से०) । संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) क्विप् । ['गीः स्त्री भाषासरस्वत्योः' इति मे० १२४।२३] ॥ * ॥ भागुरिमते गिरापि । 'ब्रह्माणी वचनं वाचा जल्पितं गदितं गिरा' इति शब्दार्णवः ॥ (४)

१. 'ब्राह्मी गौभारती' इत्यपि क्वचित् पाठः ।

२. 'हिञ्जिका' इति पा० ।

॥*॥ उच्यते । वाक् । 'वच् परिभाषणे' (अ० प० अ०) ।
'विववचि-' (वा० ३।२।१७८) इत्यादिना विवप्, दीर्घोऽ-
संप्रसारणं च । ['वाग्वाचे भारत्यां वचने स्त्रियौ' इति मे०
२८।९] ॥ (५) ॥*॥ वण्यते । 'वण शब्दे' (भ्वा० प०
से०) । इज् (वा० ३।३।१०८) । 'कृदिकारात्-' (ग०
४।१।४५) इति डीप् । घञि (३।३।१९) गौरादित्वात्
(४।१।४१) वा ॥ (६) ॥*॥ सरोऽस्त्यस्याः । मनुप्
(५।२।९४) । 'सरस्वती सरिद्धिदि । वाच्यापगायां स्त्री-
रत्ने गोवाग्देवतयोरपि' इति हैमः [४।१३४-३५] ॥ (७)
॥*॥ सप्त [शब्दब्रह्मणः] 'अधिष्ठातृदेवतायाः' ।

व्याहार उक्तिर्लपितं भाषितं वचनं वचः^२ ॥ १ ॥

व्याहारः (पु), उक्तिः (स्त्री), लपितम्, भाषितम्, वचनम्,
वचः (=वचस् । ४ न), 'वचन' अर्थात् बोलने के ६ नाम हैं ।

व्याहार इति ॥ व्याहरणम् । व्याङ्पूर्वाद्धृजो [भ्वा०
उ० अ०] भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥*॥ 'वच्
परिभाषणे' (अ० प० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । संप्रसा-
रणम् (६।१।१५) ॥ (२) ॥*॥ 'लप व्यक्तायां वाचि'
(भ्वा० प० से०) । भावे क्तः (३।३।११४) ॥ (३) ॥*॥
'भाष व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० आ० से०) । भाषणं भाषि-
तम् । भावे क्तः (३।३।११४) ॥ (४) ॥*॥ वचेः [अ०
प० अ०] भावे ल्युट् (३।३।११५) ॥ (५) ॥*॥ असुनि
(उ० ४।१९९) वचः ॥ (६) ॥*॥ षट् 'भाषणस्य' ।

केचित्तु 'ब्राह्म्याद्यास्त्रयोदश (वचनस्य) पर्यायाः'
इत्याहुः ।

अपभ्रंशोऽपशब्दः स्यात्

अपभ्रंशः, अपशब्दः (२ पु), 'अष्ट अर्थात् असंस्कृत
शब्द' के २ नाम हैं ।

अपभ्रंश इति ॥ संस्कृतादपभ्रश्यति । 'भ्रंशु अधःपतने'
(दि० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ['अपभ्रंश-
स्तु पतने भाषाभेदापशब्दयोः' इति मे० १६४।३१] ॥ (१)
॥*॥ अपभ्रष्टः शब्दोऽपशब्दः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'व्याकरणा-
निष्पन्नस्य गावीत्यादेः' ।

शास्त्रे शब्दस्तु वाचकः ।

शब्दः (पु), 'व्याकरण आदि शास्त्रों में जो वाचक हैं'
उनका १ नाम है ।

१. ह्रस्वान्तोऽपि वाणिशब्दः । तथा च हैमः—
'वाणिशब्दो दे । व्यूतो मूल्ये सरस्वत्याम्' (२।१५५) ।
विश्वश्च—'वाणिः स्याद् दूतिभारत्योर्वाणि मूल्ये बलाहके'
(४९।२४) ।

२. त्रयोदश नामानि वचनस्य, तत्रापि सरस्वत्यन्तानि
नामानि वचनाधिष्ठात्र्या देव्या अपि, व्याहारादीनि तु
अधिष्ठेयस्यैवेति महेश्वरः ।

शास्त्र इति ॥ शास्त्रे व्याकरणादौ यो वाचकः साधुः
स शब्दः, स एव निरूपपदेन शब्दशब्देन व्यवह्रियते ॥ (१)
॥*॥ एकं 'वाचकस्य' ।

तिङ्मुबन्तचयो वाक्यं क्रिया वा कारकान्विता ॥*॥
वाक्यम् (न), 'वाक्य' अर्थात् 'तिङ्-मुबन्त के समुदाय
अथवा कारक से युक्त क्रिया' का १ नाम है ।

तिङ्गिति ॥ तिङन्तानां चयः—'पचति पश्य' 'पचति
भवति' पाको भवतीत्यर्थः । मुबन्तानां चयः । 'प्रकृतिसिद्ध-
मिदं हि महात्मनाम्' इत्यादि । 'भवति' इत्यध्याहारस्य
भाष्यकारमते 'आवश्यकत्वाभावात्स वाक्यम् । क्रियेत्यादि' ।

१. पातञ्जलमहाभाष्ये "तिङ्समानाधिकरणे प्रथमा'
इत्युक्त्वा 'वृक्षः, प्लक्षः' इत्यादौ अनभिधानात् प्रथमावि-
भक्त्यसिद्धिमाशङ्क्य 'अत्राप्यभिधानमस्ति । कथम् ?
वक्ष्येत्येतत्—अस्ति भवन्तीपरः प्रथमपुरुषोऽप्रयुज्यमानोऽ-
प्यस्ति' इति । वृक्षः, प्लक्षः । 'अस्तीति गम्यते ।'
इत्युक्तम् । ततश्च "वृक्ष इत्यत्रापि तिङ्कत्वस्याभिधानाद-
नवकाशत्वात्तिङ्गभिहितेऽप्येकत्वादौ प्रथमा भवति" इति
कैयटोऽप्याह । तस्मादिदं च 'अनभिहिते' इति सूत्रव्याख्या-
वसरे 'नीलमिदं न तु रक्तम्' इत्यादौ 'विशेषणान्तरनिवृ-
त्तितात्पर्यकेऽस्तिक्रियाया अनावश्यकत्वात्' इति मनोरमोक्ति-
र्भाष्याशयानकबोधमूलिका । अत एव 'शब्दार्थप्रत्ययाना-
मितरेतराध्यासात्सङ्करस्तत्प्रविभामसंभवात्सर्वभूतरुतज्ञानम्'
इति योगसूत्र (३।१७) भाष्ये वेदव्यासेनापि सर्वपदेषु
वाक्यशक्तिः 'वृक्ष' इत्युक्ते 'अस्ति' इति गम्यते, न च सत्तां
पदार्थो व्यभिचरति इत्युक्तम् । एतदेव तत्सूत्रव्याख्याने
'वस्तुतस्तु.....' इति वचनेन नागेशभट्टोऽपि समर्थित-
वान् । ततः क्रियाध्याहारो विधेय एव । 'त्रयः कालाः'
इत्यत्रापि 'सन्ति' इत्येवाध्याहायम् । इत्येतत् 'अतीताना-
गतं स्वरूपतोऽस्त्यध्वभेदाद्धर्माणाम्' इति योगसूत्र (४।१२)-
भाष्ये स्पष्टम् । अत एव तिङ्मुबन्तचयः 'चैत्रः पचति'
इत्यादिरिति बुधमनोहरोक्तं संगच्छते ।

२. 'क्रिया वा' इत्यत्र 'वा'शब्दः चेदर्थकत्वेन बोध्य
इति शेषत्वेनाध्याय 'कारकान्वितक्रियाबोधकमुप्तिङन्तचयो
वाक्यम्' इति तदर्थः । अत्रैवं विग्रहो बोध्यः—'सुप् च तिङ्
च सुप्तिङ्, सुप्तिङ् च' सुप्तिङ् च' इति विग्रहो द्वन्द्वसमासे
'सरूपाणामेकशेष—' इत्येकशेषं कृत्वा 'षष्ठीतत्पुरुषे
द्वन्द्वान्ते श्रूयमाणं प्रत्येकमभिसम्बध्यते' इति प्रत्येक-
सम्बन्धे 'मुबन्तचयः, तिङन्तचयः, सुप्तिङन्तचयश्च
वाक्यम्' इति तदर्थः । एषां त्रयाणामपि क्रमेणोदाहरणानि ।
मुबन्तचयो यथा—छात्रेण पठितव्यम् । तिङन्तचयो यथा—
पचति भवति । सुप्तिङन्तचयो यथा—छात्रः पचति.....।
निरर्थकपदसमुदायेऽतिव्याप्तिनिरासाय 'क्रिया वा' इति,

वाशब्दः समुच्चये । 'कारकान्वितक्रियाबोधकं' 'घटमानय' इत्यादि तिङ्मुपचयात्मकमपि वाक्यम्' इत्यर्थः । केचित्तु-भाष्यकारमतेन प्रथमः पक्षः 'एकतिङ् वाक्यम्' (वा० २। १।१) इति वार्तिकमिप्रायेणापरा—इत्याहुः यत्तु—पूर्वं शब्दात्मकस्य वाक्यस्य लक्षणम् । 'क्रिया—' इत्यादि त्वर्थात्मकस्य—इत्याहुः । तत्तु 'वचोऽशब्दसंज्ञायाम्' (७।३।६७) 'इति कुत्वनिषेधकसूत्रस्याननुगुणम्' । 'उच्यते' इति वाक्यम् । वचः (अ० प० अ०) ण्यत् (३।१।१२४) । 'चजोः—' (७।३।५२) इति कुत्वं शब्दसंज्ञायाम् । अन्यत्र तु वाच्यम् । ['वाच्यं तु कुत्सिते हीने वचनाहं च वाच्यवत्' इति मे० १।१६।५५] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वाक्यस्य' ।

श्रुतिः स्त्री चेद् आम्नायस्त्रयो

श्रुतिः (स्त्री), वेदः, आम्नायः (२ पु), त्रयी (स्त्री), 'वेद' के ४ नाम हैं ।

श्रुतिरिति ॥ श्रूयते । 'श्रु श्रवणे' (भ्वा० प० अ०) । कर्मणि क्तिन् (३।३।९४) । 'श्रूयते धर्मोऽनया' इति वा । 'श्रुयजीपिस्तुभ्यः करणे' (वा० ३।३।९४) इति क्तिन् । 'श्रुतिः श्रोत्रे च तत्कर्मण्याम्नायवार्तयोः स्त्रियाम्' [इति मे० ५।८।६६] ॥ (१) ॥ * ॥ विदन्त्यनेन धर्मम् । 'विद ज्ञाने' (अ० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'वेदः श्रुतो च 'वित्तौ च' [इति मे० ७।५।१५] ॥ (२) ॥ * ॥ आम्नायते अभ्यस्यते । 'म्ना अभ्यासे' (भ्वा० प० अ०) । कर्मणि घञ् (३।३।१६) , 'आमनत्युपदिश्यति धर्माधर्मो' इति वा । 'श्याद्व्यधा—' (३।३।१४१) इति णः । 'आम्नायः कुल आगमे । उपदेशे च' इति हैमः [३।५।११] ॥ (३) ॥ * ॥ (यत्तु)—त्रीणि वेदस्य । त्रयीति । त्रय्या धर्मस्त्रयीधर्मः । तथा त्रय्या विधिर्विधीयमानो यज्ञादिस्त-

केवले 'पचति' इत्यादावतिव्याप्तिवारणार्थं 'सुप्तिङ्चय' इति पदम् । तस्यापि कर्त्रादिविशिष्टक्रियाबोधकत्वात् इति मञ्जूषोक्त्या एकमेवेदं 'वाक्य'लक्षणम् । एवं स्वीकार एव वार्तिककारस्य 'समर्थः पदविधिः' इति सूत्रोक्तं वचः सङ्गच्छते । असत्त्वभावप्रत्ययानामप्याख्यातत्वेन अभिधानचिन्तामणौ 'सविशेषमाख्यातं वाक्यम्' (२।१।५६) इत्येकं लक्षणमुक्त्वा त्याद्यन्तं पदमाख्यातम्, तत् प्रयुज्यमानमप्रयुज्यमानं वा । प्रयुज्यमानैरप्रयुज्यमानैर्वा कर्त्रादिभिर्विशेषणैः सहितम् 'उच्यते इति वाक्यम्' । यथा 'धर्मो वो रक्षतु ।' अप्रयुज्यमानमाख्यातं यथा—'शीलं ते स्वम्', अत्रास्तीति गम्यते । अनयोरर्थात्प्रकरणाद्वाऽऽख्यातादेरवगमादप्रयोगः । 'आख्यातमि'त्यत्र चैकत्वस्य विवक्षितत्वात् 'ओदनं पच तव भविष्यति' इत्यादौ वाक्यभेदः । इति व्याख्यातं हेमचन्द्राचार्यैरौत्थलं पल्लवितेन ।

१. 'वृत्ते च' इति मेदिन्यां पाठः ।

द्विधिः । 'विधानमृग्यजुःसाम्नां त्रयीधर्मं विदुर्वुधाः' । एकम् । —इति मुकुटः । तन्न । 'तानि धर्माणि', 'धर्मेण पापमपनुदति', 'वेदोऽखिलो धर्ममूलं धर्ममूलमिदं स्मृतम्', 'अथातो धर्मजिज्ञासा', 'चोदनालक्षणेऽर्थो धर्मः', 'श्रेयान्स्वधर्मः', 'धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे', 'धर्मः प्रोज्झितकैतवः', 'धर्मस्य ह्यापवर्ग्यस्य', 'धनं च धर्मैकफलम्', 'धर्मादर्थश्च', 'धर्मो रक्षति रक्षितः', 'धर्माधर्मौ तद्विपाकाः', 'धर्मं जिज्ञासमानेन' इत्यादिषु बहुषु ग्रन्थेषु धर्मशब्दस्यैव प्रयोगदर्शनात् । देवदत्तो दत्तः, इतिवदेते प्रयोगाः सन्तिवति चेत् । न । वैषम्यात् । देवदत्तशब्दस्यानेकस्थले प्रयोगो दृष्टः । क्वचिद्दत्तशब्दस्यापि प्रयोगे दृष्टे पूर्वपदलोपादिकं कल्प्यते । प्रकृते तु धर्मशब्दस्यैव प्रयोगो दृष्टः । 'एवं त्रयीधर्मम्' इत्यादौ च क्वचित्त्रयीधर्मशब्दस्यापि प्रयोगे लब्धे षष्ठीसमासः कल्प्यते । प्रतिपाद्य-प्रतिपादकभावः सम्बन्धः षष्ठ्यर्थः । तान्त्रिकसौगतादिधर्मव्यावृत्त्यर्थमिदं धर्मस्य विशेषणं संगच्छते । 'धर्मस्य च चतुर्दश' इति नियमात् । अतस्त्रय्यन्तानि चत्वारि वेदस्य नामानि । न च 'वेदास्त्रयस्त्रयी' इत्यनेन पौनरुक्त्यं शङ्क्यम् । सामान्यविशेषरूपेणोभयसंभवात् । 'ब्राह्मणक्षत्रियवैश्या द्विजाः, विप्रोऽपि द्विजः' इति यथा । न च 'धर्ममस्त्रियाम्' [अ० १।४।२४] इत्यनेन पौनरुक्त्यम् । तत्र धर्मपर्यायाणामभिधानात् । इह तु धर्मस्वरूपस्य धर्मप्रमाणस्य चाभिधानात् । यदपि—समासे गुणीभूतस्यापि त्रयीशब्दस्य बहुवि-वक्षावशात्तच्छब्देन परामर्शः—इत्युक्तम् । तदपि न । तन्मते त्रयीधर्मशब्दस्य विधेयत्वात्तदेकदेशस्य त्रयीशब्दस्यानुवाद्यत्वा-संभवात् । वेदस्यैव तच्छब्देन परामर्शसंभवाच्च । यदपि—यथा शब्दानुशासनम्—इति दृष्टान्तप्रदर्शनम् । तदप्ये-तेन प्रत्युक्तम् । वेदस्यैव परामर्शसंभवात् । त्रीणि 'वेदस्य' ।

धर्मस्तु तद्विधिः ।

धर्मः (पु), 'धर्म' अर्थात् 'वेदोक्त यज्ञादि कर्म' का १ नाम है ।

धर्म इति ॥ तेन वेदेन विधीयते यज्ञादिः । एतेन वेद-विहितत्वं धर्मत्वम्, वेदश्च धर्मं प्रमाणम्—इत्युक्तम् । धरति लोकान् । ध्रियते वा जनैरिति धर्मः, 'अतिस्तुमु—' (उ० १।१४०) इत्यादिना धृमो [भ्वा० उ० अ०] मन् ॥ (१) ॥ * ॥ (एकं 'वेदविहितकर्मणः') ।

स्त्रियामृक् सामयजुषो

ऋक् (= ऋक्, स्त्री), साम (= सामन्), यजुः (यजुस । २ न), ये क्रमशः तीनों वेदों (ऋग्वेद, सामवेद और यजुर्वेद) के नाम हैं ।

१. 'ऋक् स्त्री साम यजुश्चेति वेदास्ते तु त्रयस्त्रयी' इति वैजयन्ती (८।५।२४) वचनात्, 'त्रयी त्रिवेद्यां त्रितये' इति ना० २० मा० (७।८४) वचनाच्चेति बोध्यम् ।

स्त्रियामिति ॥ ऋच्यन्ते स्तूयन्ते देवा अनया । 'ऋच स्तुतो' (तु० प० से०) । क्विप् (वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥ स्यति पापम् । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । मनिच् (उ० ४।१।५३, ३।२।७४) । 'साम क्लीवमुपायस्य भेदे वेदान्तरेऽपि च' ॥ (१) ॥ * ॥ इज्यतेऽनेन । 'अति-युवपि-' (उ० २।१।१७) इत्युस् ॥ (१) ॥ * ॥ प्रत्येक-मेकैकं 'वेदानाम्' ।

इति वेदास्त्रयस्त्रयी ॥ ३ ॥

उपर्युक्त तीनों वेदों का 'त्रयी' (स्त्री) यह १ नाम है ।

इतीति ॥ इति एते त्रयो वेदास्त्रयी । त्रयोऽवयवा यस्याः सा संहति । त्रिशब्दात् 'संख्याया अवयवे तयप्' (५।२।४२) । 'द्वित्रिभ्यां तयस्य-' (५।२।४३) इत्ययच् । 'टि-ड्ढा-' (४।१।१५) इति डीप् । 'त्रयो त्रिवेद्यां त्रितये पुरं-ध्यां सुमतावपि' इति हैमः [२।३६६] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वेदत्रयसंघातस्य' ।

शिक्षेत्यादि श्रुतेरङ्गम्

शिक्षा (स्त्री), आदि ('आदि' शब्द से 'कल्प, व्याकरण, निरुक्त, ज्योतिष और छन्दः इन ५ का संग्रह है') को श्रत्यङ्गम् (न) अर्थात् 'वेदों का अंग' कहते हैं ।

शिक्षेति ॥ श्रुतेर्वेदस्य शिक्षेत्याद्यङ्गम् । 'शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषां गतिः । छन्दोविचितिरित्येतैः षडङ्गो वेद उच्यते' ॥ शिक्षयते स्थानादिकमनया । 'शिक्ष विद्योपादाने' (भ्वा० आ० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यप्रत्ययः ॥ * ॥ अङ्गयते ज्ञायतेऽनेन । 'अगि गतौ' (भ्वा० प० से०) । घः (३।३।११८) घञ् (३।३।१२१) वा ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वेदाङ्गस्य' ।

ओंकारप्रणवौ समौ ।

ओङ्कारः, प्रणवः (२ पु), 'ओंकार' के २ नाम हैं ।

ओंकारेति ॥ अवति । 'अवतेष्टिलोपश्च' (उ० १।१।४२) इति मन्प्रत्ययस्यैव टिलोपः । 'ज्वरत्वर-' (६।४।२०) इत्यु-ठौ । गुणः (७।३।८४) । 'वषट्कारः' (१।२।३५) इति लिङ्गात्समुदायादपि कारप्रत्ययः (वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रणूयते स्तूयते । 'णु स्तुतौ' (अ० प० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'उपसर्गात्-' (८।४।१४) इति णत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ओंकारस्य' ।

इतिहासः पुरावृत्तम्

इतिहासः (पु), पुरावृत्तम् (न), 'इतिहास' के २ नाम हैं ।

इतीति ॥ 'इतिह' इति पारम्पर्योपदेशेऽज्ययम् । तदा-स्तेऽस्मिन् । 'आस उपवेशने' (अ० आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ पुरावृत्तमाचष्टे

पुरावृत्तम् । आख्यानण्यन्तात् (वा० ३।१।२६) पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पूर्वाचरितप्रतिपादक-ग्रन्थस्य' ।

उदात्ताद्यास्त्रयः स्वराः ॥ ४ ॥

उदात्तः (पु), आदि (आदि पद से 'अनुदात्त और स्वरित' का संग्रह है), को 'स्वरः' (पु), अर्थात् 'स्वर' कहते हैं ।

उदात्तेति ॥ 'उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च स्वरास्त्रयः । चतुर्थः प्रचितो नोक्तो यतोऽसौ छान्दसः स्मृतः ॥' स्वरन्ति शब्दायन्ते । 'सृ शब्दोपतापयोः' (भ्वा० प० अ०) । पचा-द्यच् (३।१।१३४) । यद्वा—स्वर्यन्ते अर्था एभिः । 'पुसि-' (३।३।११८) इति घः । यद्वा—स्वेन राजन्ते । 'राजू दीप्तौ' (भ्वा० उ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । स्वरा अचः । तद्धर्मत्वादुदात्तादयोऽपि । 'स्वरो नासासमीरे स्यान्मध्यमादित्रिकस्वरे । उदात्तादावका-रादौ षड्जादौ च ध्वनौ पुमान् ॥' इति विश्वमेदिन्यौ ॥ (१) ॥ * ॥ उत् उच्चैरादीयते उच्चार्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'अच उपसर्गात्' (७।४।४७) । 'उदात्तो दातृमहतोर्हृद्ये च स्वरभिद्यपि' इति हैमः [३।२६७] ॥ * ॥ एकं 'स्व-राणाम्' ।

आन्वीक्षिकी दण्डनीतिस्तर्कविद्यार्थशास्त्रयोः ।

आन्वीक्षिकी, दण्डनीतिः (२ स्त्री), ये दोनों क्रम से 'तर्कविद्या' और 'अर्थशास्त्र' के नाम हैं ।

आन्वीक्षिकीति ॥ अनु श्रवणोत्तरमीक्षणं परीक्षणम्—अन्वीक्षा । सा प्रयोजनमस्याः । 'प्रयोजनम्' (५।१।१०९) इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ दम्यतेऽनेन । 'दमु उपशमे' (दि० प० से०) । 'अमन्ताडुः' (उ० १।१।११) । दण्डो नीयते बो-ध्यतेऽनया दण्डनीतिः । क्तिन् (३।३।९४) । यद्वा—दण्डं ल-यति दण्ड्यान्प्रति प्रापयति । क्तिच् (३।३।१७४) । आन्वी-क्षिकीसाहचर्यात्स्त्रीत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ एतौ द्वौ क्रमात्त-र्कविद्यायां न्यायरूपायाम्, अर्थशास्त्रे च वर्तते । अयंते गम्यते । 'ऋ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'उषिकुषि-' (उ० २।३) इति थन् । अर्थस्य भूम्यादेः शास्त्रम् । एकैकं 'दण्डनीतेः' ।

आख्यायिकोपलब्धार्था

आख्यायिका, उपलब्धार्था (२ स्त्री), 'आख्यायिका' के २ नाम हैं ।

१. विश्वमेदिन्योस्त्वेवं पाठः—स्वरोऽकारादिमात्रासु मध्यमादिषु च ध्वनौ । उदात्तादिष्वपि प्रोक्तः स्वरो नासासमीरणौ ॥ इति विश्वः (१२५।६) ।

'स्वरो नासासमीरणौ । उदात्तादावकारादौ षड्जादौ च ध्वनौ पुमान् ।' (इति मेदिनी १२९।९४-५५) ।

आख्येति ॥ आचष्टे । 'चक्षिडः ख्याव्' (२।४।५४) ।
प्बुल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ उपलब्धो जातोऽर्थो
यस्याः सा । एकं 'जातसत्यार्थभूतायाः कथायाः' ।

पुराणं पञ्चलक्षणम् ॥ ५ ॥

पुराणम् (न), 'पुराण' अर्थात् पाँच लक्षणों से युक्त
ग्रन्थ का १ नाम है ।

पुराणमिति ॥ पुरा भवम् । 'सायंचिरम्-' (४।३।२३)
इति ट्युट्युली । 'पूर्वकालैक-' (२।१।४९) इति सूत्रे नि-
पातनात्तुडभावः । यद्वा-पुरापि नवं पुराणम् । 'पुराणप्रो-
क्तेषु-' (४।३।१०५) इति सूत्रे निपातितम् । यद्वा-पुरा
अतीतानागतार्थावणिति । 'अण शब्दे' (भ्वा० प० से०) ।
पचाद्यच् । 'पुराणं पञ्चलक्षणम् । पणो' पुंसि, त्रिषु प्रत्ने [इति
मे० ४९।६३-६४] ॥ (१) ॥ * ॥ पञ्च लक्षणान्यस्य ।
'सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च । भूम्यादेश्चैव सं-
स्थानं पुराणं पञ्चलक्षणम्' ॥ क्वचिदिह 'वंशानुचरितं चैव'
इति तृतीयपादे पाठान्तरम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'व्यासादिप्रणीत-
मत्स्यपुराणादेः' ।

प्रबन्धकल्पना कथा

कथा (स्त्री), 'कथा' अर्थात् 'वाक्यविस्तारकी कल्पना
वाले ग्रन्थ' का १ नाम है ।

प्रबन्धेति ॥ प्रबन्धस्य कल्पना रचना स्तोकसत्या ॥
(१) ॥ * ॥ 'कथ वाक्यप्रबन्धे' (चु० उ० से०) । 'चिन्ति-
पूजिकथि-' (३।३।१०५) इत्यङ् । कथा कादम्बर्यादिः ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'कथायाः' ।

प्रवल्हिका प्रहेलिका ।

प्रवल्हिका, प्रहेलिका (२ स्त्री), 'पहेली, बुझावल' के २
नाम हैं ।

प्रवेति ॥ प्रवल्हते आच्छादयति । 'वहं वल्ह परिभाष-
णहिंसाच्छादनेषु' (भ्वा० आ० से०) । दन्त्योष्ठ्यादिहान्तः
'ववुन् शिल्पिसंज्ञयोः-' (उ० २।३२) । प्वुल् (३।१।१३३)
वा ॥ (१) ॥ * ॥ प्रहेलयति अभिप्रायं सूचयति । 'हिल
भावकरणे' (तु० प० से०) । प्वुल् (३।१।१३३) । 'व्यक्ती-
कृत्य कमप्यर्थं स्वरूपार्थस्य गोपनात् । यत्र बाह्यार्थसंबन्धः
कथ्यते सा प्रहेलिका' ॥ * ॥ यद्वा-प्रवल्हतेरिति (उ०

१. हेमचन्द्राचार्येणाभिधानचिन्तामणौ षोडशपणा-
नामपि 'पुराण' संज्ञोक्ता, तद्यथा—'पुराणं प्रतनशास्त्रयोः ।
पुराणः षोडशपणे' इति । (३।२२७) ।

२. एतदुदाहरणं यथा—'सर्वस्वापहरो न तस्करगणो
रक्षो न रक्ताशनः सर्पो नैव बिलेशयोऽखिलनिशाचारी
न भूतोऽपि च । अन्तर्धानपटुर्न सिद्धपुरुषो नाप्याणुगो
मारुतस्तीक्ष्णास्यो न च सायकस्तमिह ये जानन्ति ते

४।१।८) प्रवल्हः, ततः 'कृदिकारात्' (ग० ४।१।४५)
इति डीप् । उभाभ्यां स्वार्थे कन् । 'प्रहेलिका प्रवल्ही च
प्रश्नदूतो विपादिका' इत्युत्पलिनी ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दुर्वि-
ज्ञानार्थस्य प्रश्नस्य' ।

स्मृतिस्तु धर्मसंहिता

स्मृतिः (स्त्री), 'स्मृतिशास्त्र' अर्थात् 'मनु आदि के
वनाये हुए धर्म-ग्रन्थ' का १ नाम है ।

स्मृतिरिति ॥ वेदार्थस्मरणपूर्वकं रचितत्वात्स्मृतिः ।
'स्मृतिर्धर्मशास्त्रस्मरणयोः स्त्रियाम्' [इति मे० ५९।७४] ॥
(१) ॥ * ॥ धर्मबोधार्थं रचिता संहिता । संपूर्वाद्दधातेः
[जु० उ० अ०] कर्मणि क्ते 'दधातेहिः' (७।४।४२) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'मन्वादिस्मृतेः' ।

समाहृतिस्तु संग्रहः ॥ ६ ॥

समाहृतिः (स्त्री), संग्रहः (पु), 'संग्रह ग्रन्थ' के २
नाम हैं ।

समेति ॥ समाहरणम् ['हृज् हरणे', भ्वा० उ० अ०] ।
क्तिन् (३।३।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ संग्रहणम् । ['ग्रह
उपादाने', कृया० उ० से०] 'ग्रहवृद्ध-' (३।३।५८) इ-
त्यप् । 'विस्तरेणोपदिष्टानामर्थानां सूत्रभाष्ययोः । निबन्धो
यः समासेन संग्रहं तं विदुर्बुधाः (?) ॥ 'संग्रहो बृहदुद्धृते
मुष्टिसंक्षेपयोरपि' इति मेदिनी ॥ (२) ॥ द्वे 'संग्रहस्य' ।

समस्या तु समासार्था

समस्या, समासार्था (२ स्त्री), 'समस्या' के २ नाम हैं ।

समेति ॥ समसनम् । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) ।
ण्यत् (३।१।१२४) । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्धयभावः । यद्वा-
समं कृत्स्नम् । तद्विषयिणीच्छा समस्या । तत्प्रयोज्यत्वाच्छ-
ब्दोऽपि सा । समशब्दात्क्यचि (३।१।८) 'सर्वप्रातिपदि-
केभ्यः' (वा० ७।१।५१) इति सुगागमे 'अ प्रत्ययात्' (३।
३।१०२) इत्यः, टाप् (४।१।४) ॥ (१) ॥ * ॥ स-
मसनं समासः । घञ् (३।३।१८) । समासोऽर्थो यस्याः
पूरणसाकाङ्क्षा । कविशक्तिपरीक्षार्थमपूर्णतयैव पठ्यमाना ।
यथा 'शतचन्द्रं नभस्तलम्' इति । तत्र 'दामोदरकराघातवि-
ह्वलीकृतचेतसा ! दृष्टं चाणूरमल्लेन-' इत्यादिना सा पूर्यते
॥ (२) ॥ * ॥ 'असमासार्था' इति पाठे तु अपरिपूरणार्था
इत्यर्थः ॥ द्वे 'समस्यायाः' ।

पण्डिताः । 'अत्र पूर्वं परस्परविरुद्धार्थप्रतीतावपि 'मत्कुणा'-
र्थस्वीकारेऽविरुद्धार्थता स्फुटैवेति दिशाऽन्यत्रापि ज्ञेयम् ।

१. वस्तुतस्तु हैमकोशस्थोऽयं पाठः (३।८।१४) ।
मेदिनीपाठस्त्वित्यम्—'संग्रहो बृहद्युत्तुङ्गे ग्रहसंक्षे-
पयोरपि ।' (१।७।२५)

किंवदन्ती जनश्रुतिः ।

किंवदन्ती, जनश्रुतिः (२ स्त्री), 'लोगों में बात-चीत के चलने, लोकापवाद या लोकोक्ति' के २ नाम हैं ।

किंवदन्तीति ॥ कोऽपि वादः । किंपूर्वाद्भेदे: ['वद व्यक्ता-यां वाचि', भ्वा० प० से०] 'भूतुवहिवसि-' (उ० ३।१२८) इति झच् । 'भोऽन्तः' (७।१।३) । गौरादित्वात् (४।१।४१) डीष् । यद्वा—'किंवदन्ति' इत्याख्यायमाना ! अनुकरणशब्दादाख्यातप्यन्तात् (वा० ३।१।२६) 'अच इः' (उ० ४।१।३९) । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति डीष् ॥ (१) ॥ * ॥ जनेभ्यः श्रूयते । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'लोकप्रवादस्य' ।

वार्ता प्रवृत्तिवृत्तान्त उदन्तः स्यात्

वार्ता, प्रवृत्तिः (२ स्त्री), वृत्तान्तः, उदन्तः (२ पु), 'बात' के ४ नाम हैं ।

वार्तेति ॥ वृत्तिलोकवृत्तम् । तदस्त्यस्याम् । 'वृत्तेश्च' (वा० ५।२।१०१) इति वार्तिकेन णः । यत्तु—'प्रज्ञाश्रद्धा-' (५।२।१०१) इत्यादिना णः—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । 'तत्र वृत्तिशब्दस्य पाठोऽप्रामाणिकः' इत्युक्तवार्तिकेनैव ज्ञापितत्वात् । 'वार्ता तु वर्तने वातिङ्गणे कृष्याद्युदन्तयोः । निःसारारोग्ययोः क्लीबम्' [इति मे० ५८।५६-५७] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रवर्तते व्याप्नोति । वृते: (भ्वा० आ० से०) क्तिच् (३।३।१७४) । 'प्रवृत्तिवृत्तवृत्तान्तप्रवाहेषु प्रवर्तने' इति हैमः [३।२९६] ॥ (२) ॥ * ॥ वृत्तोऽनुवर्तनीयो गवेषणीयोऽन्तः समाप्तिर्यस्य । 'वृत्तान्तस्तु प्रकरणे कात्स्न्ये वार्ताप्रकारयोः' इति हैमः [३।३२४] ॥ (३) ॥ * ॥ उदन्तोऽन्तो यस्य । 'उदन्तः साधुवार्तयोः' [इति मे० ६१।९६] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'वार्तायाः' ।

अथाह्वयः ॥ ७ ॥

आख्याह्वे अभिधानं च नामधेयं च नाम च ।

आह्वयः (पु), आख्या, आह्वा (२ स्त्री), अभिधानम्, नामधेयम्, नाम (= नामन् । ३ न), 'नाम' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ आह्वयन्त्याह्वाः । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति के प्राप्ते 'प्रसारणभ्यो डो वक्तव्यः' (वा० ३।२।३) इति डः । तैर्यायते प्राप्यते । 'या प्रापणे' (अ० प० अ०) । घञर्थे कः (वा० ३।३।५८) । 'अन्यत्रापि-' (वा० ३।२।४८) इति डो वा । यद्वा—आह्वानमाहूः । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । तस्या अयः ॥ (१) ॥ * ॥ आख्यानम् । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् ॥ (२) ॥ * ॥ एवमाह्वा ॥ (३) ॥ * ॥ अभिधीयते । कर्मणि ल्युट् (३।३।११३) ॥ (४) ॥ * ॥ म्नायते । 'म्ना अभ्यासे' (भ्वा० प० से०) । यद्वा—नम्यतेऽभिधीयतेऽर्थोऽ-

नेत । 'णम प्रह्वत्वे शब्दे च' (भ्वा० प० अ०) । 'नामन्-सीमन्-' (उ० ४।१।५१) इति निपातितः । 'भागरूपनाम-भ्यो घेयः' (वा० ५।४।३६) इति स्वार्थे वा घेयः ॥ (५) ॥ * ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'नाम्नः' ।

हूतिराकारणाह्वानम्

हूतिः, आकारणा (२ स्त्री), आह्वानम् (न), 'बुलाने या पुकारने' के ३ नाम हैं ।

हूतिरिति ॥ ह्वानम् । ह्वेजः (भ्वा० उ० अ०) क्तिन् (३।३।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ आकारणम् । कृत्रो ण्यन्तात् (३।३।२६) युच् (३।३।१०७) ॥ (२) ॥ * ॥ ['ह्वेज् स्पर्धायां शब्दे च', भ्वा० प० अ० इत्यस्मात्] ल्युटि (३।३।११५) आह्वानम् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'आह्वानस्य' ।

संहृतिर्बहुभिः कृता ॥ ८ ॥

संहृतिः (स्त्री), 'बहुत लोगों के एक साथ पुकारने' का १ नाम है ।

संहृतिरिति ॥ बहुकृत्का (हूतिः) चेत् संहृतिः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'बहुकृत्काह्वानस्य' ।

विवादो व्यवहारः स्यात्

विवादः, व्यवहारः (२ पु), 'विवाद या झगडा' अर्थात् 'लेन-देन आदि किसी विरुद्ध विषय को लेकर परस्पर विरुद्ध भाषण करने' के २ नाम हैं ।

विवाद इति ॥ विरुद्धो वादः ॥ (१) ॥ * ॥ 'वि नानार्थेऽवसंदेहे हरणं हार उच्यते । नानासंदेहहरणाद्व्यवहार इति स्मृतः ॥' इति कात्यायनः । 'व्यवहारः स्थितौ पणे । द्रुभेदे' इति हैमः [४।२८७-८८] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ऋणादिन्यायस्य' ।

उपन्यासस्तु वाङ्मुखम् ।

उपन्यासः (पु), वाङ्मुखम् (न), 'बात को प्रारम्भ करने' के २ नाम हैं ।

उपेति ॥ उपन्यसनम् । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ वाचो मुखमिव मुख-मुपक्रमः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वचनोपक्रमस्य' ।

उपोद्धात उदाहारः

उपोद्धातः, उदाहारः (२ पु), 'कही जाने वाली बात की सिद्धि के लिये भूमिका बाँधने' के २ नाम हैं ।

उपोद्धात इति ॥ उप समीपे उद्धननं ज्ञापनम् । भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ उदाहरणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वक्ष्यमाणोपयोग्यर्थवर्णनस्य' । प्रकृतोपपादकस्य दृष्टान्तादेरित्यन्ये ।

शपनं शपथः पुमान् ॥ ९ ॥

शपनम् (न), शपथः (पु), 'शपथ' के २ नाम हैं ।

शपनमिति ॥ 'शप आक्रोशे' (दि० उ० अ०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ 'शीङ्शप-' (उ० ३।११३) इत्यथः । 'शपथः कार आक्रोशे शपने च सुतादिभिः' इति हैमः [३।३।४९] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सुतस्पर्शादिना शपथ-करणस्य' ।

प्रश्नोऽनुयोगः पृच्छा च

प्रश्नः, अनुयोगः (२ पु), पृच्छा (स्त्री), 'प्रश्न' के ३ नाम हैं ।

प्रश्न इति ॥ प्रच्छन्म् । 'यजयाच-' (३।३।१६०) इति नङ् । 'प्रश्ने चा-' (३।२।११७) इति लिङ्गान्नसंप्रसारणम् ॥ (१) ॥ * ॥ अनुयोजनम् । युजेः ['युजिर् योगे', रु० प० अ०] घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ प्रच्छन्नम् । 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यङ् । संप्रसारणम् (६।१।१६) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'प्रश्नस्य' ।

प्रतिवाक्योत्तरे समे ।

प्रतिवाक्यम्, उत्तरम् (२ न), 'उत्तर, जवाब' के २ नाम हैं ।

प्रतीति ॥ प्रतिवचनम् । ण्यत् (३।१।१२४) ॥ (१) ॥ * ॥ उत्तरणम् । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । ['उत्तरं प्रव-रोध्वयोः । उदीच्यप्रतिवचसोरुत्तरस्तु विराट्जे' इति हैमः ३।५५८] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'उत्तरस्य' ।

मिथ्याभियोगोऽभ्याख्यानम्

मिथ्याभियोगः (पु), अभ्याख्यानम् (न), 'किसी पर झूठा आरोप करने' के २ नाम हैं ।

मिथ्येति ॥ मिथ्या चासावभियोगश्च ॥ (१) ॥ * ॥ चक्षिङः (अ० आ० से०) अभ्याङ्पूर्वाद्वावे ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शतं मे धारयसि' इत्यादि 'मिथ्या-विवादस्य' ।

अथ मिथ्याभिशांसनम् ॥ १० ॥

अभिशापः

मिथ्याभिशांसनम् (न), अभिशापः (पु), 'किसी के ऊपर पापविषयक झूठा सन्देह करने' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ अभिशांसेः (भ्वा० प० से०) भावे ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ अभिशापनम् । षञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मिथ्यारोपस्य मुरापानादिविष-यस्य' ।

प्रणादस्तु शब्दः स्यादनुरागजः ।

प्रणादः (पु), प्रेम से कहे हुए शब्द 'वाहवाही या शाबासी देने' का १ नाम है ।

प्रणाद इति ॥ प्रणदनम् । घञ् (३।३।१८) । 'प्रणा-दस्तु पुमास्तारशब्दे च श्रवणामये । अनुरागकृते शब्दे प्रणा-

दः सीत्कृतं नृणाम्' इति शब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं प्रीतिविशेषजनितस्य 'मुखकण्ठादिशब्दस्य' ।

यशः कीर्तिः समज्ञा च

यशः (= यशस्, न), कीर्तिः, समज्ञा (२ स्त्री), 'कीर्ति' के ३ नाम हैं ।

यश इति ॥ अश्नुते व्याप्नोति । 'अशू व्याप्नो' (स्वा० आ० से०) । 'अशेदेवने युट् च' (उ० ४।१९१) इत्यमुन् ॥ (१) ॥ * ॥ कीर्त्यते । 'कृत संशब्दने' (त्रु० प० से०) । 'कृतियुति-' (३।३।९७) इति निपातितः । 'कीर्तिः प्रसाद-यशसोर्विस्तारे कर्दमेऽपि च' [इति विश्वः ६।१।६६] ॥ (२) ॥ * ॥ समैः सर्वैर्जायते । 'ज्ञा अवबोधने' (कृचा० प० से०) । घञर्थे कः (वा० ३।३।५८) डो [३।२।४८] वा ॥ * ॥ 'समाज्ञा' इति समाङ्पूर्वाज्जः ['ज्ञा अवबोधने', कृचा० प० से०] 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् ॥ * ॥ 'समज्या' इति पाठे [सम्पूर्वकात्] 'अज गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'संज्ञायां समज-' (३।३।९९) इति क्यप् । 'क्यपि प्रतिषेधः' (वा० २।४।५६) इति न वीत्वम् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'कीर्तेः' ।

स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः ॥ ११ ॥

स्तवः (पु), स्तोत्रम् (न), नुतिः, स्तुतिः (२ स्त्री), 'स्तुति' के ४ नाम हैं ।

स्तव इत्यादि ॥ स्तूयतेऽनेन । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥ (१) ॥ * ॥ 'दाम्नी-' (३।२।१८२) इति षट्नि स्तो-त्रम् ॥ (२) ॥ * ॥ क्तिनि (३।३।९४) स्तुतिः ॥ (३) ॥ * ॥ 'गु स्तुती' (अ० प० अ०) । नुतिः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'स्तुतेः' ।

आम्नेडितं द्विस्त्रिरुक्तम्

आम्नेडितम् (न), 'एक ही शब्द को दो या तीन बार कहने' का १ नाम है ।

आम्नेडितमिति ॥ आम्नेडयते आधिक्येनोच्यते स्म । 'म्नेड् उन्मादे' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । यथा 'सर्पः सर्पः' इति ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'द्विस्त्रिरुक्तेः' ।

ऊच्चैर्घुष्टं तु घोषणा ।

ऊच्चैर्घुष्टम् (न), घोषणा (स्त्री), 'ऊँचे स्वर से घोषणा करने' के २ नाम हैं ।

ऊच्चैर्घुष्टमिति ॥ ऊच्चैर्घुष्यते स्म । 'घुषिर् शब्दे' (त्रु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'घुषिरविशब्दने' (७।२।२३) इतीप्तिषेधः । विशब्दने स्वाभिप्रायप्रकाशनम् । तच्च प्रकृते नाभिप्रेतम् ॥ (१) ॥ * ॥ 'ण्यास-' (३।३।१०७) इति युच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ऊच्चैः शब्दनस्य' ।

काकुः स्त्रियां विकारो यः शोकभोत्यादिभिर्ध्वनेः ।

काकुः (स्त्री), 'शोक, डर या काम इत्यादि के कारण विकृत ध्वनि से बोलने' का १ नाम है ।

काकुरिति ॥ आदिना कामक्रोधादेर्ग्रहः । कक्यते । 'कक लौट्योपतापयोः' [भ्वा० आ० से] ॥ (*) ॥ बाहुलकादुण् [३।३।१] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'शोकादिना विकृतशब्दस्य' ।

अवर्णाक्षेपनिर्वाद्परीवादापवादवत् ।

उपक्रोशो जुगुप्सा च कुत्सा निन्दा च गर्हणे ॥१३॥

अवर्णः, आक्षेपः, निर्वाद्, परीवादः, अपवादः, उपक्रोशः (६ पु), जुगुप्सा, कुत्सा, निन्दा (३ स्त्री), गर्हणम् (न), 'निन्दा, शिकायत' के १० नाम हैं ।

अवर्णति ॥ यथा अवर्णादयो निन्दायाम्, तथोपक्रोशादयोऽपीत्यर्थः । वर्ण्यते । 'वर्णं वर्णने' (चु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । वर्णः प्रशंसा । तद्विरुद्धोऽवर्णः । 'वर्णो द्विजादिशुक्लादियशोगुणकथासु च । स्तुतौ ना न स्त्रियां भेदरूपाक्षरविलेपने' [इति मे० ४६।२६] ॥ (१) ॥ * ॥ 'क्षिप प्रेरणे' (तु० उ० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'आक्षेपो भर्त्सनाकृष्टिकाव्यालंकृतिषु स्मृतः' [इति मे० १०२।१४] ॥ (२) ॥ * ॥ निरादिपूर्वाद्धिदेः (भ्वा० प० से०) घञ् (३।३।१८) । 'निर्वाद्ः स्याल्लोकवादपरिनिष्ठितवादयोः' [इति मे० ७७।३४] ॥ (३) ॥ * ॥ 'उपसर्गस्य घञि-' (६।३।१२२) इति (वा) दीर्घः । 'परिवादोऽपवादे स्याद्वीणावादनवस्तुनि' [इति मे० ७८।४९] ॥ (४) ॥ * ॥ 'अपवादस्तु निन्दायामाज्ञाविश्रम्भयोरपि' [इति विश्वः ८०।४०, मे० च० ७७।४५] ॥ (५) ॥ * ॥ 'कुश आह्वाने' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (६) ॥ * ॥ 'गुप गोपनकुत्सनयोः' (भ्वा० आ० से०) । गुपेर्निन्दायां सन् (३।१।५) । 'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०२) ॥ (७) ॥ * ॥ 'कुत्स अवक्षेपणे' (चु० आ० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (८) ॥ * ॥ 'णिदि कुत्सायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः । 'निन्दा स्यादपवादेऽपि कुत्सायामपि योषिति' [इति मे० ७५।७] ॥ (९) ॥ * ॥ 'गर्ह गल्ह कुत्सायाम्' (भ्वा० आ० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१०) ॥ * ॥ दश 'निन्दायाः' ।

पारुष्यमतिवादः स्यात्

पारुष्यम् (न), अतिवादः (पु), 'कटु वचन या कड़ाई से बोलने' के २ नाम हैं ।

पारुष्यमिति ॥ परुषो निष्ठुरभाषी । तस्य भावः पारुष्यम् । ब्राह्मणादित्वात् (५।१।१२४) ष्यञ् । 'पारुष्यं परुषत्वे च दुर्वाक्ये पुंसि गोपितौ' [इति मे० ११९।९४] ॥

(१) ॥ * ॥ अतिक्रम्योक्तिरतिवादः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अप्रियवचसः' ।

भर्त्सनं त्वपकारगोः ।

भर्त्सनम् (न) अपकारगोः (= अपकारगिर्, स्त्री), 'फटकारने' के २ नाम हैं ।

भर्त्सनमिति ॥ अपकारार्था गीः ॥ (१) ॥ * ॥ 'भर्त्स तर्ज संतर्जने' (चु० आ० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चौरोऽसि घातयिष्यामि त्वाम्' इत्यादि 'अपकारार्थवाक्यस्य' ।

यः सनिन्द उपालम्भस्तत्र स्यात् परिभाषणम् ॥ १४ ॥ परिभाषणम् (न), 'शिकायत करते हुए दोष को कहने' का १ नाम है ।

य इति ॥ उपालम्भो द्वेधा—गुणाविष्करणपूर्वको निन्दापूर्वकश्च । आद्यो यथा—'महाकुलीनस्य तव किमुचितमिदम्' । द्वितीयस्तु—'बन्धकीसुतस्य तवोचितमेवेदम्' इति । तत्र यो द्वितीयः स परिभाषणम् । 'भाष व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० आ० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ * ॥ अप्रत्यये (३।३।१०२) । 'परिभाषा' अपि । 'परिभाषाश्च ततो भविष्यन्ति' इति 'हेतुमति च' (३।१।२६) इति सूत्रे भाष्यात् । 'परिभाषणं सनिन्दोपालम्भे नियमेऽपि च' [इति मे० ५३।११४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सनिन्दभाषणस्य' ।

तत्र त्वाक्षारणा यः स्यादाक्रोशो मैथुनं प्रति ।

आक्षारणा (स्त्री), 'परपुरुषगमन या परस्त्रीगमनविषयक दोष लगाने' का १ नाम है ।

तत्रेति ॥ 'क्षर संचलने' (भ्वा० प० से०) । प्रयोजकप्यन्ताद्युच् (३।३।१०७) । ल्युटि (३।३।११५) 'आक्षारणम्' अपि । 'क्षरणाक्षारणाक्रोशाः साभिशापाभिमेथुनाः' (इति दुर्गः) । क्लीबमपि । 'नीचमाक्षारणं यः स आक्रोशो मैथुनं प्रति' इति शब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'परस्त्रीनिमित्तं पुंसः, परपुरुषनिमित्तं स्त्रियाश्च आक्रोशनस्य' ।

स्यादाभाषणमालापः

आभाषणम् (न), आलापः (पु), 'प्रेम से बात करने' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ आभाषेः (भ्वा० आ० से०) ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ 'लप व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'संभाषणस्य' ।

१. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

२. आङ्पूर्वकाद् 'भाष व्यक्तायां वाचि' इत्यस्मादिति यावत् ।

प्रलापोऽनर्थकं वचः ॥ १५ ॥

प्रलापः (पु), निरर्थक 'बड़बड़ाने' का १ नाम है ।

प्रलाप इति ॥ प्रलपनम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१)

॥ * ॥ एकं 'प्रयोजनशून्यस्योन्मत्तादिवचनस्य' ।

अनुलापो मुहुर्भाषा

अनुलापः (पु), मुहुर्भाषा (स्त्री), 'एक ही विषय को बार-बार कहने' के २ नाम हैं ।

अनुलाप इति ॥ मुहुः पुनःपुनर्भाषणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ अनुलपनम् । नञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वारंवारं भाषणस्य' ।

विलापः परिदेवनम् ।

विलापः (पु), परिदेवनम् (न), 'रोते हुए बोलने' के २ नाम हैं ।

विलाप इति ॥ विलपनम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ परिदेवनम् । 'दिवु परिदेवने' (चु० आ० से०) चुरादिः । ल्युट् (३।३।११५) ॥ * ॥ युचि (३।३।१०७) 'परिवेदना' अपि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अनुशोचनोक्तेः' ।

विप्रलापो विरोधोक्तिः

विप्रलापः (पु), विरोधोक्तिः (स्त्री), 'परस्पर विरुद्ध बात कहने' के २ नाम हैं ।

विप्रलाप इति ॥ विरुद्धः प्रलापः । 'विप्रलापो विरुद्धोक्तावनर्थकवचनस्यपि' इति हैमः [४।२।१७] ॥ (१) ॥ * ॥ विरोधस्य उक्तिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अन्योन्य-विरुद्धवचनस्य' ।

संलापो भाषणं मिथः ॥ १६ ॥

संलापः (पु), 'परस्पर बात करने' का १ नाम है ।

संलाप इति ॥ संलपनम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ मिथोऽन्योन्यं प्रति भाषणम् । आलापस्त्वेकेनापि क्रियते । एकं 'मिथोभाषणस्य' ।

सुप्रलापः सुवचनम्

सुप्रलापः (पु), सुवचनम् (न), 'मीठे वचन' के २ नाम हैं ।

सुप्रेति ॥ सुष्ठु प्रकृष्टं लपनम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शोभनवचनस्य' ।

अपलापस्तु निह्वः ।

चोद्यमाक्षेपाभियोगौ शापाक्रोशौ दुरेषणा । [४६]

अत्रो चाटु चटु श्लाघा प्रेम्णा मिथ्याविकथनम् [४७]

अपलापः, निह्वः (२ पु), 'असल विषय को छिपाने के लिये मुकर जाने' के २ नाम हैं ।

[चोद्यम् (न), आक्षेपः, अभियोगः (२ पु), ये तीन 'आक्षेप' के तथा शापः, आक्रोशः (२ पु), दुरेषणा (स्त्री), ये तीन 'शाप देने' के और चाटु, चटु (२ पु न), ये दो 'मुँह-देखी बात कहने' के एवं श्लाघा (स्त्री), यह एक 'प्रेम से झूठी स्तुति करने' के नाम हैं] ।

अपलाप इति ॥ अपलपनम् । घञ् (३।३।१८) । 'अप-लापः प्रेम्ण्यपह्वे' [इति विश्वः १०५।२५, मे० च १०३।२३] ॥ (१) ॥ * ॥ निह्वनम् । 'ह्लुङ् अपनयने' (अ० आ० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । [निह्वः स्याद-विश्वासेऽपलापे निकृतावपि' इति हैमः ३।७३८] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे धार्यमाणे 'न धारयामि' इत्यादि 'निह्वोक्तेः' ।

संदेशवाग् वाचिकं स्याद्

सन्देशनाक् (= सन्देशवाच्, स्त्री), वाचिकम् (न), 'संदेश वचन' के २ नाम हैं ।

संदेशेति ॥ संदिश्यते । घञ् (३।३।१८) । संदेशोऽर्थः । तस्य वाक् ॥ (१) ॥ * ॥ संदिष्टोऽर्थो ययोच्यते सा वाचिकम् । 'वाचो व्याहृतार्थायाम्' (५।४।३५) इति ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'संदेशवचनस्य' ।

वाग्भेदास्तु त्रिषूत्तरे ॥ १७ ॥

यहां से लेकर 'त्रिषु तद्वति' (१।६।२२) तक सब शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

वाग्भेदा इति ॥ उत्तरे वक्ष्यमाणा वाग्भेदा रुशत्यादयः सम्यगन्ताः [अ० १।७।१८-२२ लिङ्गत्रये बोध्याः] ।

रुशती वागकल्याणो

रुशती (त्रि), यह एक नाम 'अकल्याण करने वाली वाणी' का है ।

रुशतीति ॥ 'रुश हिंसायाम्' (तु० प० अ०) ताल-व्यान्तस्तौदादिकः । शत्रन्तान् डीप् । 'आच्छीनद्योः-' (७।१।८०) इति नुमो विकल्पः । रुशती हिंसा । रुशञ् शब्दः । रुशद्वचनम् । मुकुटस्तु ('उषती' इति पाठे) 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) इत्यस्य शत्रन्तस्य 'उषती' इति रूपमाह । तन्न । तस्माच्छपि (३।१।६८) 'पुगन्त-' (७।३।८६) इति गुणस्य 'शप्श्यनोर्नित्यम्' (७।१।८१) इति नुमश्च प्रस-ङ्गात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अकल्याणवाचः' ।

स्यात् कल्या तु शुभात्मिका ।

कल्या (त्रि), यह एक नाम 'मांगलिक वाणी' का है । स्यादिति ॥ कलासु साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् ॥ * ॥ 'काल्या' अपि-इति स्वामी । तत्र काले साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'शुभवचनस्य' ।

१. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

अत्यर्थमधुरं सान्त्वम्

सान्त्वम् (त्रि), यह एक नाम 'अत्यन्त मधुर वचन' का है।

अत्यर्थेति ॥ सान्त्वयति । 'सान्त्व सामप्रयोगे' (चु० प० से०) चुरादिः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ['सान्त्व सामनि दाक्षिण्ये' इति हैमः २।५५४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सान्त्ववचनस्य' ।

संगतं हृदयंगमम् ॥ १८ ॥

सङ्गतम्, हृदयङ्गमम् (२ त्रि), 'संगतियुक्त वचन, मौके की बात' के २ नाम हैं।

संगतमिति ॥ संगच्छते स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति कर्तरि क्तः ॥ (१) ॥ * ॥ हृदयं गच्छति । 'गमश्च' (३।२।४७) इति खच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'युक्त्या मिलितस्य वचनस्य' ।

निष्ठुरं परुषम्

निष्ठुरम्, परुषम् (२ त्रि), 'निष्ठुर या कर्कश वचन' के २ नाम हैं।

निष्ठुरमिति ॥ नितिष्ठति । 'मदगुरादयश्च' (उ० १।४१) इति कुरच् । 'उपसर्गात्सुनोति-' (८।३।६५) इति षत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ पिपति पूरयति अलंबुद्धिं करोति । 'पू पालनपूरणयोः' (जु० प० से०) । 'पूतहि-' (उ० ४।७५) इत्युषच् । 'परुषं' कर्बुरे रूक्षे स्यान्निष्ठुरवचस्यपि' इति हैमः [३।७८०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कर्कशवचनस्य' ।

ग्राम्यमश्लीलम्

ग्राम्यम्, अश्लीलम् (२ त्रि), 'भौंड आदि के कहे हुए लज्जाजनक वचन' के २ नाम हैं।

ग्राम्यमिति ॥ ग्रामे भवम् । 'ग्रामाद्यखनौ' (४।२।९४) इति यत् । 'ग्राम्यं स्त्रीकरणे क्लीबेऽश्लीलप्राकृतयोस्त्रिषु' [इति मे० ११४।१८] ॥ (१) ॥ * ॥ श्रियं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । तद्धितम् । कपिलकादि-त्वात् (वा० ८।२।१८) लत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भण्डादिवचनस्य' ।

सूनृतं प्रिये ।

सत्ये

सूनृतम् (त्रि), 'सत्य और प्रिय वचन' का-१ नाम है।

सूनृतमिति ॥ प्रीणाति । 'प्रीन् तर्पणे' (कृ० प० अ०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ * ॥ सत्सु साधु । यत् (४।४।९८) ॥ * ॥ प्रियं यत्सत्यम् तस्मिन् । सुष्ठु नृत्यन्त्यनेन । घञर्थे कः (वा० ३।३।५८), यद्वा- 'हलश्च'

(३।३।१२१) इति घञ् । संज्ञापूर्वकत्वादगुणाभावः । 'अन्ये-षामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घः । यत्तु—मूलविभुजादि-त्वात् कः (वा० ३।२।५) । इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । तस्य कर्तरि विधानात् । 'सूनृतं मङ्गलेऽपि स्यात्प्रियस-त्ये वचस्यपि' [इति मे० ६७।१७४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सत्यस्य' ।

अथ संकुलक्षिष्टे परस्परपराहते ॥ १९ ॥

सङ्कुलम्, क्लिष्टम्, परस्परपराहतम् (३ त्रि), 'विरुद्धार्थक या बेमौकेकी बात' के ३ नाम हैं।

अथेति ॥ संकुलति । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) । कः (३।१।१३५) । 'संकुलं त्रिषु विस्पष्टवाचि व्याप्ते' [इति मे० १५५।१४३] ॥ (१) ॥ * ॥ क्लिश्यते स्म । 'क्लिशु विबाधने' (कृ० प० से०) । क्तः ।- (३।२।१०२) । 'यस्य विभाषा-' (७।२।१५) इतीडभावः—इति मुकुटः । वस्तुतस्तु 'क्लिशः क्त्वानिष्ठयोः' (७।२।५०) इति वेट् ॥ (२) ॥ * ॥ पराऽघानि । हन्तेः कर्मणि क्तः (३।२।१०२) । परस्परं पराहतम् ॥ (३) ॥ * ॥ 'भाता मे वन्द्या' इतिवत् ॥ त्रीणि 'विरुद्धार्थस्य वचनस्य' ।

लुप्तवर्णपदं ग्रस्तम्

लुप्तवर्णपदम्, ग्रस्तम् (२ त्रि), 'रोगी, बालक या अस्मर्थ के कहे हुए अधूरे वचन' के २ नाम हैं।

लुप्तेति ॥ लुप्तो वर्णः पदं वा यत्र पदे वाक्ये वा ॥ (१) ॥ * ॥ ग्रस्यते स्म । 'ग्रसु अदने' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'ग्रस्तं ग्रासीकृतेऽपि स्याल्लुप्तवर्णपदो-दिते' [इति विश्वः ५८।२६] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अशक्त्यादिनाऽसंपूर्णोच्चारितस्य' ।

निरस्तं त्वरितोदितम् ।

निरस्तम्, त्वरितोदितम् (२ त्रि), 'शीघ्रता से कहे हुए वचन' के २ नाम हैं।

निरस्तमिति ॥ त्वरितमुदितम् ॥ (१) ॥ * ॥ निरस्यते स्म । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'निरस्तः प्रेषितशरे संत्यक्ते त्वरितोदिते । निष्ठयते प्रतिहते च' इति हैमः [३।२८४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शीघ्रोच्चारितस्य वचसः' ।

अम्बूकृतं सनिष्ठेवम्

अम्बूकृतम्, सनिष्ठेवम् (२ त्रि), 'थूक का छौंटा उड़ाते हुए कहे गये वचन' के २ नाम हैं।

अम्बूकृतमिति ॥ निष्ठेवनम् । 'ष्ठिवु निरसने' (भ्वा०

१. लघूपधगुणस्य दुर्वारत्वात् 'संकुलति' इति पाठ-श्चिन्त्यः ।

२. 'प्रेरितशरे' इति पा० ।

१. 'कठिने इति पा० ।

१२ अ० १।०

प० से०) । घञ् (३।३।१८) । लघूपधगुणः (७।३।८६) ।
 'सनिष्ठोवम्' इति पाठे तु पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९)
 ईकारः । सह निष्ठेवेन श्लेषमकणादिनिर्गमेनेति सनिष्ठेवम् ॥
 (*) ॥ अम्बुशब्द उपचारात्तद्वति । अनम्बु अम्बु अकारि ।
 च्विः (५।४।५०) । 'च्वौ च' (७।४।२६) इति दीर्घः ।
 क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ एकं 'श्लेषमनिर्गमसहित-
 वचनस्य' ।

अवद्धं स्यादनर्थकम् ॥२०॥

अवद्धम्, अनर्थकम् (२ त्रि), 'अनर्थक वचन' अर्थात्
 'बिना मतलब की बात' के २ नाम हैं ।

अवद्धमिति ॥ न वध्यते स्म । 'बन्ध बन्धने' (क्रया०
 प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ न अर्थो
 यस्य । 'अर्थान्नञः' [ग०] इत्युरःप्रभृतिषु (५।४।१५१)
 पाठान्नित्यं कप् समासान्तः । अनर्थकं जरदगवादिवाक्यम् ।
 'अवध्यं स्याद्' इति पाठः । इति कौमुदी । 'अवध्यमव-
 घाहं स्यादनर्थकवचस्यपि' इति [हैमे ३।५०६, मेदिन्यां
 ११८।७१ च] दर्शनात् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'समुदायाथशून्यस्य
 वचनस्य' ।

अनक्षरमवाच्यं स्याद्

अनक्षरम्, अवाच्यम् (२ त्रि), 'नहीं कहने योग्य वचन'
 के २ नाम हैं ।

अनक्षरमिति ॥ न प्रवास्तान्यक्षराणि यस्मिन् । अक्ष-
 राणामप्राशस्त्यं चार्थद्वारकम् ॥ (१) ॥*॥ न वचनाहम् ।
 ण्यत् (३।१।१२४) । 'वचोऽशब्दसंज्ञायाम्' (७।३।६७)
 इति न कुत्वम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'निन्दावचनस्य' ।

आहतं तु मृषार्थकम् ।

श्राव्यं ह्यद्यं मनोहारि विपष्टं प्रकटोदितम् [४९]

आहतम्, मृषार्थकम् (२ त्रि), 'सर्वथा झूठे वचन' के २
 नाम हैं ।

[श्राव्यम्, ह्यद्यम्, मनोहारि (=मनोहारिन्), विस्पष्टम्,
 प्रकटोदितम् (५ त्रि), 'स्पष्ट वचन' के ५ नाम हैं ।]

आहतमिति ॥ आहन्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ।
 'आहतं गुणिते चापि ताडिते च मृषार्थके । स्यात्पुरातनव-
 स्त्रेऽपि नववस्त्रे वितानके' [इति मे० ६०।९०-९१] ॥ (१)
 मृषार्थो यस्य ॥*॥ एकम् 'एष वन्द्यासुतो याति' इत्या-
 दिकस्य 'मृषावचनस्य' ।

'सोल्लुण्ठनं तु सोत्प्रासम् ।

सोल्लुण्ठनम्, सोत्प्रासम् (२), 'हँसी की बात' के २
 नाम हैं ।

१. 'च नाऽऽनके' इति पा० ।

सोल्लुण्ठनमिति ॥ 'लुठि आलस्ये प्रतीघाते च' (भ्वा०
 प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) । उल्लुण्ठनेन सहितम् ॥
 (१) ॥*॥ उत्प्रासनम् । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) ।
 घञ् (३।३।१८) । उत्प्रास उपहासः । तत्सहितम् ॥ (२)
 ॥*॥ द्वे 'सोपहासस्य' [वचनस्य] ।

मणितं रतिकूजितम् ।

मणितम्, रतिकूजितम् (२ त्रि), 'रति-काल में किये हुए
 शब्द' के २ नाम हैं ।

मणितमिति ॥ 'मण कूजने' (भ्वा० प० से०) । भावे
 क्तः (३।३।११४) ॥ (१) ॥*॥ रती कूजितम् ॥ (२)
 ॥*॥ द्वे 'रतिकूजितस्य' ।

अथ श्लिष्टमविस्पष्टम्

श्लिष्टम्, अविस्पष्टम् (२ त्रि) 'अस्पष्ट वचन' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ श्लेच्छयते स्म । 'श्लेच्छ अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा०
 प० से०) । 'क्षुब्धस्वान्तः' (७।२।१८) इति निपातितम् ।
 'श्लिष्टं त्रिष्वव्यक्तवाचि श्लाने' [इति मे० ३५।२४] ॥
 (१) ॥*॥ न विस्पश्यते स्म । 'स्पश बाधनस्पर्शनयोः'
 [भ्वा० उ० से०] (०) कर्मणि क्तः (३।२।१०२) ।
 'अविस्पष्टः' (७।२।१८) इति निर्देशादिङभावः ॥ (२)
 ॥*॥ द्वे 'अप्रकटवचनस्य' ।

वितथं त्वनृतं वचः ॥ २१ ॥

वितथम्, अनृतम् (२ त्रि), 'झूठे वचन' के २ नाम हैं ।

वितथमिति ॥ विगतं तथा = सत्यं यस्माद्वितथम् । 'अच्'
 (५।४।७५) इति योगविभागात्समासान्तोऽच् । यद्वा—
 वितन्यते । बाहुलकात्कथन् । 'अनुदात्तो' (६।४।३७) इति
 नलोपः ॥ (१) ॥*॥ न ऋतम् । 'अनृतं कृषावसत्येऽपि'
 [इति मे० ५९।७८] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'असत्यवचनः' ।

सत्यं तथ्यमृतं सम्यग्

सत्यम्, तथ्यम्, ऋतम्, सम्यक् (=सम्यञ् ४ त्रि),
 'सत्य वचन' के ४ नाम हैं ।

सत्यमिति ॥ सति साधु सत्यम् । 'सत्यं कृते च शपथे
 तथ्ये च त्रिषु तद्वति' [इति मे० ११७।६१] ॥ (१)
 ॥*॥ तथा = सत्ये साधु तथ्यम् ॥ (२) ॥*॥ अर्थते स्म ।
 'ऋ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'ऋतं
 शिलोञ्छे पानीये पूजिते दीप्तसत्ययोः' इति हैमः २।
 १६१ ॥ (३) ॥*॥ समञ्जति संगच्छते । 'अञ्चु गतौ'
 (भ्वा० प० से०) । क्विन् (३।२।५९) सम्यक् । सम्यक्
 पुंसि, स्त्रियां समीची ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'सत्यव-
 चनः' ।

अमूनि त्रिषु तद्वति ।

'रुचती' से लेकर यहाँ तक सब शब्द द्रव्यवाचक होनेपर
 त्रिलिङ्ग होते हैं ।

अमूनीति ॥ अमूनि [सत्य-तथ्यादीनि] उपचारात्तद्वति
वर्तमानानि त्रिषु । 'त्रिषूत्तरे' [अ० १।६।१७] इत्यनेन वाग्वि-
शेषपराणां त्रिलिङ्गत्वमुक्तम् । अनेन तु वक्तृपराणाम्-इति
विशेषः ।

शब्दे निनादनिनदध्वनिध्वानरवस्वनाः ॥२२॥

स्वाननिर्घोषनिर्हादनादनिस्वाननिस्वनाः ।

आरवारावसंरावविरावाः

शब्दः, निनादः, निनदः, ध्वनिः, ध्वानः, रवः, स्वनः,
स्वानः, निर्घोषः, निर्हादः, नादः, निस्वानः, निस्वनः, आरवः,
आरावः, संरावः, विरावः (१७ पु) 'शब्द' के १७ नाम हैं ।

शब्द इति ॥ शब्दनम् । 'शब्द शब्दकरणे' (जु० उ०
से०) । 'एरच्' (३।३।५६) । घञ् (३।३।१८) वा ॥
(१) ॥ * ॥ 'णद् अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'नौ
गदनद-' (३।३।६४) इत्यप् ॥ (२) ॥ * ॥ पक्षे घञ्
(३।३।१८) ॥ (३) ॥ * ॥ 'ध्वन शब्दे' (भ्वा० प०
से०) । 'खनिकषि-' (उ० ४।१४०) इति इः ॥ (४)
॥ * ॥ घञि ध्वानः (३।३।१८) ॥ (५) ॥ * ॥ रवणम् ।
'रु शब्दे' (अ० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥
(६) ॥ * ॥ 'स्वनहसोर्वा' (३।३।६२) इत्यप्घञौ ॥ (७)
॥ * ॥ (८) ॥ * ॥ 'घुष घुष्टौ' (भ्वा० उ० से०) । 'ह्लाद
अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥
(९) ॥ * ॥ (१०) ॥ * ॥ 'विभाषा डि रुल्लुवोः' (३।३।
५०) इति घञ् ॥ (११) ॥ * ॥ (१२) ॥ * ॥ (१३)
॥ * ॥ (१५) ॥ * ॥ पक्षे अप् (३।३।५७) ॥ (१४) ॥ * ॥
'उपसर्गे रुवः' (३।३।२२) इति घञ् ॥ (१६) ॥ * ॥ (१७)
॥ * ॥ सप्तदश 'शब्दस्य' ।

अथ मर्मरः ॥२३॥

स्वनिते वस्त्रपर्णानाम्

मर्मरः (पु), 'कपड़े या सूखे पत्तों के शब्द' का १
नाम है ।

अथेति ॥ वस्त्राणां पर्णानां च स्वनिते मर्मरः । शब्दा-
नुकरणमिति स्वामी । 'मृड् प्राणत्यागे' (तु० आ० अ०) ।
'कृदरादयश्च' (उ० ५।४१) इत्यरन् मुगागमो गुणश्च—
इत्यन्ये । मर्म राति वा । कः (३।२।३) । 'मर्मरो वस्त्र-
भेदे च शुष्कपर्णध्वनौ तथा । पुंसि स्त्रियां पुनः प्रोक्ता मर्मरी
पीतदारुणि' ॥ (१) ॥ * ॥ एक 'वस्त्रपर्णध्वनेः' ।

१. पाठोऽयं किञ्चित्परिवर्तनेन हैमस्थः प्रतीयते । तत्र
हि—'मर्मरो वसनान्तरे । शुष्कपत्रध्वनौ चापि मर्मरी पीत-
दारुणि' (३।६२७) ।

भूषणानां च शिञ्जितम् ।

निकाणो निक्कणः क्काणः कणः कणनमित्यपि ॥ २४ ॥

शिञ्जितम् (न), निक्वाणः, निक्वणः, क्वाणः, क्वणः
(४ पु), क्वणनम् (न), 'आभूषणों की ध्वनि' के ६
नाम हैं ।

भूषणानामिति ॥ भूषणानां ध्वनौ । 'शिजि अव्यक्ते
शब्दे' (अ० आ० से०) तालव्यादिः । भावे क्तः (३।
३।११४) ॥ * ॥ 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यप्रत्यये
'शिञ्जा' अपि-इति स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ 'नौ' (३।३।
६४) इति 'अनुपसर्गे' (३।३।६१) इति चानुवर्तमाने
'क्वणो वीणायां च' (३।३।६५) इत्यप् ॥ (३) ॥ * ॥
(५) ॥ * ॥ पक्षे घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥
(४) ॥ * ॥ ल्युट् (३।३।११५) ॥ (६) ॥ * ॥
(यत्तु-) पञ्च वीणाया अन्यस्य च किंनरादेः क्वणने-इति
मुकुटः । तत्र । अपिशब्देन पूर्वान्वयस्य बोधनात् । अतः ष-
डपि 'भूषणध्वनेः' १ ।

वीणायाः कणिते प्रादेः प्रक्वाणप्रक्वणादयः ।

इन 'निक्वाण' आदि शब्दों में 'प्र' आदि उपसर्ग जोड़ने
से बने हुए 'प्रक्वाणः, प्रक्वणः' आदि नाम 'वीणादिके शब्द'
के हैं ।

वीणाया इति ॥ प्रादेरिति । उपसर्गात् । 'वीणायां च'
(३।३।६५) इत्यंशेन सोपसर्गादपि विधानात् । आदिशब्दा-
दुपक्वणादयः ॥ * ॥ इमे 'वीणाक्वणनस्य' ।

कोलाहलः कलकलः

कोलाहलः, कलकलः (२ पु०), 'कोलाहल, शोरगुल'
के २ नाम हैं ।

कोलाहल इति ॥ 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) ।
कोलनम् । कोल एकीभावः । तमाहलति । 'हल विलेखने'
(भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । कः (३।२।
३) वा ॥ (१) ॥ * ॥ 'कल शब्दे' (भ्वा० आ० से०) ।
घञ् (३।३।१८) । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्धयभावः । कलादपि
कलः । (यत्तु-) कोलान्सूकरानाहते त्रासयति-इति स्वा-
म्याह । तत्र । 'आङो यमहनः' (१।३।२८) इत्यकर्मकात्
स्वाङ्गकर्मकाच्च हन्तेरात्मनेपदविधानात् । यदपि—आभी-
क्ष्ये द्विर्भावः (८।१।४) इति । तदपि न । तस्य तिङ्-
व्ययकृन्मात्रविषयत्वात् । 'कलकल उक्तः कोलाहले तथा स-
जनिर्थासे' २ [इति मे० १५५।१५०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'बहुभिः कृतस्य महाध्वनेः' ।

१. अग्निपुराणे तु 'भूषणानां च शिञ्जितम् । वीणाया
निक्वणः क्वाणः' इति विभागो दृश्यते ।

२. 'सालनिर्यासे' इति पा० ।

तिरश्चां वाशितं रुतम् ॥२५॥

वाशितम् (न), 'पक्षियोंके चहचहाने' अर्थात् 'शब्द करने' का १ नाम है ।

तिरश्चामिति ॥ तिरोऽञ्चन्ति ते तिर्यञ्चः । तेषां यदुतम् तद्वाशितम् । 'वाशृ शब्दे' (दि० आ० से०) तालव्यान्तः । भावे क्तः (३।३।११४) । 'वाशिता करिणीनार्योर्वाशितं भाविते स्ते' (?) । ('वासिता करिणीनार्योर्वासितं सुरभीकृते । ज्ञानमात्रे खगारावे वासितं वस्त्रवेष्टिते' इति विश्वकोषादिदर्शनेन तु दन्त्यवानपि) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'पक्षिशब्दस्य' ।

स्त्री प्रतिश्रुतप्रतिध्वाने

प्रतिश्रुत् (स्त्री), प्रतिध्वानः (पु), 'प्रतिध्वनित शब्द' के २ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ 'श्रु श्रवणे' (भ्वा० प० से०) । संपदादि-त्वात् (वा० ३।३।१०८) क्विप् । प्रति प्रथमशब्दं लक्ष्यी-कृत्य श्रूयते प्रतिश्रुत् ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रतिध्वनेः' ।

गीतं गानमिमे समे ।

इति शब्दादिवर्गः ॥ ६ ॥

गीतम्, गानम् (२ न), 'गाना' के २ नाम हैं ।

गीतमिति ॥ गीयते । भावे क्त-ल्युटौ (३।३।११४-१५) । 'गीत' शब्दितगानयोः' इति हैमः [२।१६९] ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गानस्य' ।

इति शब्दादिवर्गविवरणम् ॥ ६ ॥

अथ नाट्यवर्गः ॥ ७ ॥

निषाद्वर्षभगान्धारषड्जमध्यमधैवताः ।

पञ्चमश्चेत्यमो सप्त तन्त्राकण्ठोत्थिताः स्वराः ॥ १ ॥

निषादः, ऋषभः, गान्धारः, षड्जः, मध्यमः, धैवतः, पञ्चमः (७ पु), ये ७ 'वीणा आदिके तार तथा प्राणियोंके कण्ठसे निकले हुए स्वरोंके भेद' हैं ।

निषादेति ॥ निषादति मनोऽस्मिन् । 'षट् लृ विशरणग-त्यवसादनेषु' (भ्वा०, तु० प० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) । इति षत् । 'सदिरप्रतेः' (८।३।६६) इति ष-त्वम् । 'निषादः स्वरभेदेऽपि चण्डाले धीवरान्तरे' [इति मे० ७७।३४] ॥ (१) ॥ * ॥ ऋषति बलीवर्दस्वरसादृश्यं गच्छति । 'ऋषी गतो' (तु० प० से०) । 'ऋषिवृषिभ्यां कित्' (उ० ३।१२३) । इत्यभच् । 'ऋषभस्त्वौषधान्तरे । स्वरभिद्ववृषयोः कर्णरन्ध्रकुम्भीरपुच्छयोः ॥ उत्तरस्थः स्मृतः' ।

१. कण्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

२. आदिपदेन मेदिन्यादेरपि संग्रहः ।

श्रेष्ठे स्त्री नराकारयोषिति । शुकशिम्ब्यां सिरालायां विध-वायां क्वचिन्मता' [इति मे० १०७।११-१२, 'ऋषभः स्यादादिजिने' इति हैमः ३।४।८१] ॥ (१) ॥ * ॥ गन्धारदेशे भवः । अण् (४।३।५३) । 'गान्धारो रागसिन्दूरस्वरेषु नीवृ-दन्तरे' इति हैमः [३।५८५] ॥ (१) ॥ * ॥ षड्भ्यो जातः । 'पञ्चम्यामु-' (३।२।९८) इति डः । 'नासां कण्ठमुस्तालु जिह्वां दन्तांश्च संस्पृशन् । षड्भ्यः संजायते यस्मात्तस्मात्षड्ज इति स्मृतः' ॥ (१) ॥ * ॥ मध्ये भवः । 'मध्यान्मः' (४।३।८) । 'तद्वदेवोत्थितो वायुरुरःकण्ठसमाहृतः । नाभिं प्राप्नो महानादो मध्यस्थस्तेन मध्यमः' । 'मध्यमो मध्यजे स्वरे । देहमध्ये मध्यदेशे (मध्यमा कर्णिकाङ्गलिः । राकारजस्वला चापि)' इति हैमः [३।५००-१] । 'मध्यमो मध्यजेऽन्य-वत् । पुमान् स्वरे मध्यदेशेऽन्यवलगने तु न स्त्रियाम् ॥ स्त्रियां छट्तरजोनार्या कर्णिकाङ्गलिभेदयोः । त्र्यक्षरच्छन्दसि तथा' [इति मे० १११।४९-५१] ॥ (१) ॥ * ॥ धीमतामयं धैवतः, पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'संज्ञायाम्' (८।२।११) इति वा वत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ 'वायुः समुद्रतो नाभेरुरोहृत्कण्ठमूर्धसु । विचरन्पञ्चमस्थानप्राप्त्या पञ्चम उ-च्यते' । तज्जन्यत्वात्स्वरः पञ्चमः । पञ्चानां पूरणः 'तस्य पूरणे-' (५।२।४८) इति डट् । 'नान्तात्-' (५।२।४९) । इति मट् । 'पञ्चमो रागभेदे स्यात्स्वरभेदे च पञ्चमी । पा-ण्डवानां च पत्न्यां स्त्री पञ्चानां पूरणे त्रिषु' [इति मे० १११।४८-४९] । 'पञ्चमो रुचिरे दक्षे' [पञ्चानामपि पूरणे । रागभेदे पञ्चमी तु द्रौपद्याम्-इति हैमः ३।४९८-९९] ॥ (१) ॥ * ॥ अमी सप्त स्वरास्तन्त्रीतः कण्ठाच्चोच्चरन्ति । 'दारवी गा-त्रवीणां च द्वे वीणे स्वरधारिके' इति वचनात् वंशमुरजाद-यस्तु अनुकरणमात्रोपयोगिन इति भावः । नारदः—'षड्जं रौति मयूरस्तु गावो नर्दन्ति चर्षभम् ॥ अजाविकौ च गा-न्धारं क्रौञ्चो नदति मध्यमम् ॥ पुष्पसाधारणे काले कोकि-लो रौति पञ्चमम् । अश्वस्तु धैवतं रौति निषादं रौति कु-ञ्जरः' ॥ इति । एकैकं 'स्वराणां पृथक्पृथक्' ।

काकली तु कले सूक्ष्मे

काकली (स्त्री), 'मधुर ध्वनि' का १ नाम है ।

काकलीति ॥ ईषत्कलः काकली । 'ईषदर्थे ऋ' (६।३।१०५) इति कोः कादेशः । गौरादित्वात् (४।१।४१) ङीष् । अन्ये तु—कलेः (भ्वा० आ० से०) इन् (उ० ४।१।१८) । कलिः शब्द ईषदन्तेति काकलिः । ततः 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् । अत एव 'साधूदितं काकलिभिः कु-लीनैः' इत्यभिनन्दप्रयोगः संगच्छते—इत्याहुः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सूक्ष्मध्वनेः' ।

१. 'पूरणे' इति पा० ।

२. अष्टाध्यायीपाठे चकारो न दृश्यते ।

ध्वनौ तु मधुरास्फुटे ।

कलः

कलः (त्रि), 'अस्पष्ट मधुर ध्वनि' का १ नाम है ।

ध्वनाविति ॥ मधुरः श्रुतिमुखः । स चासावस्फुटोऽव्य-
क्ताक्षरश्च । तादृशे ध्वनौ कलः । 'कड मदे' (भ्वा० प०
से०) । कडति माद्यत्यनेन । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति
धन् । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्धयभावः । डलयोरेकत्वस्मरणम् ।
यद्वा-कलनम् । 'कल संख्याने' (भ्वा० आ० से०) । 'खनो
घ च' (३।३।१२५) इति घः । यद्वा-कलते । पचाद्यच्
(३।३।१३४) । 'कला स्यान्मूलरै' वृद्धौ शिल्पादावंशमात्रके ।
षोडशांशे च चन्द्रस्य कलनाकालमानयोः ॥ कलं शुके त्रि-
ष्वजीर्णं 'नाव्यक्तमधुरध्वनौ' [इति मे० १४५।५-६] ॥ (१)
॥ * ॥ एकम् 'अव्यक्तमधुरध्वनेः' ।

मन्द्रस्तु गम्भीरे

मन्द्रः (त्रि), 'गम्भीर ध्वनि' का १ नाम है ।

मन्द्र इति ॥ गम्भीरे मेघादिध्वनौ । मन्दते । 'मदि स्तु-
त्यादौ' (भ्वा० अ० से०) । 'स्फायि-' (उ० २।१३)
इति रक् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'गम्भीरशब्दस्य' ।

तारोऽत्युच्चैः

तारः (त्रि), 'अत्यन्त ऊँचे शब्द' का १ नाम है ।

तार इति ॥ तारयति अतिक्रामत्यन्याञ्चशब्दान् । 'बहु-
लमेतन्निर्दर्शनम्' इति चुरादिगणसूत्रात्स्वार्थे णिच् । पचाद्यच्
(३।३।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'उच्चशब्दस्य' ।

त्रयस्त्रिषु ॥ २ ॥

नृणामुरसि मध्यस्थो द्वाविंशतिविधो ध्वनिः [५०]

स मन्द्रः कण्ठमध्यस्थस्तारः शिरसि गीयते [५१]

कल, मन्द्र, तार, ये तीनों शब्द त्रिलिङ्ग (विशेष्य-
निध्न) हैं ।

[मनुष्योंके हृदयमें बाह्यस प्रकार की ध्वनियाँ रहती हैं,
उसमें कण्ठके बीच वाली को 'मन्द्रः' (त्रि) और शिरके बीच
में रहनेवाली को 'तारः' (त्रि), कहते हैं] ।

त्रय इति ॥ त्रयः कलमन्द्रताराः [त्रिषु लिङ्गेषु विशेष्य-
निध्ना इति भावः] ।

समन्वितलयस्त्वेकतालः

एकतालः (पु), 'गति और बाजाओं के एक लय को
स्वरमें मिलाने' का १ नाम है ।

समन्वितेति ॥ सम्यगन्वितो लयो नृत्यगीतवाद्यानां सा-
म्यं यत्र सः । एकः समस्तालो मानमस्येत्येकतालः ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'गीतवाद्यलयसाम्यस्य' ।

१. 'मूलविवृद्धौ' इति पा० । २. 'चाव्यक्त' इति पा० ।

वीणा तु वल्लको ।

विपञ्ची

वीणा, वल्लकी, विपञ्ची (३ स्त्री), 'वीणा' के ३ नाम हैं ।
वीणेति ॥ वेति जायते स्वरोऽस्याम् । 'वी गत्यादिषु'
(अ० प० अ०) । 'रास्नासास्ना-' (उ० ३।१५) इत्या-
दिना नप्रत्ययो णत्वं गुणाभावश्च निपातितः । 'वीणा विद्यु-
ति वल्लक्याम्' [इति मे० ४७।२८] ॥ (१) ॥ * ॥
वल्लते । 'वल वल्ल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । क्वुन्
(उ० २।३२) । गौरादित्वात् (४।१।४२) डीष् ॥
(२) ॥ * ॥ विपञ्चयति विस्तारयति शब्दम् । 'पचि वि-
स्तारे' (चु० प० से०) । ण्यन्तादच् (३।३।१३४) । गौ-
रादिः (४।१।४१) । 'विपञ्ची केलिवीणयोः' [इति मे०
२८।१७] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वीणायाः' ।

सा तु तन्त्रोभिः सप्तभिः परिवादिनी ॥ ३ ॥

परिवादिनी (स्त्री), 'सितार' अर्थात् 'सात तारवाली
वीणा' का १ नाम है ।

सेति ॥ सैव सप्तभिस्तन्त्रीभिरुपलक्षिता परिवदति स्व-
रान् । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'सितार इति ख्यातस्य' ।

ततं वीणादिकं वाद्यम्

ततम् (न), 'वीणा आदि बाजाओं' का १ नाम है ।

ततमिति ॥ वीणादि यद्वाद्यं वादनीयम् तत्ततम् । आ-
दिना सैरन्ध्रीरावणहस्ताकिनरपुदि । तन्यते 'तनिमृद्भ्यां
किच्च' (उ० ३।८८) इति तन् । 'अथ ततं व्याप्ते विस्तृते
च त्रिलिङ्गकम् । क्लीबं वीणादिवाद्ये स्यात्पुल्लिङ्गस्तु सदा-
गतौ' [इति मे० ५५।२०-२१] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वीणा-
दिवाद्यस्य' ।

आनद्धं मुरजादिकम् ।

आनद्धम् (न), 'जो चमड़ेसे मढ़े गये हों, उन मुरज
आदि बाजाओं' का १ नाम है ।

आनद्धमिति ॥ आनह्यते स्म मुखे चर्मणा बध्यते स्म ।
'णह् बन्धने' (दि० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'नहो
धः' (८।२।३४) । आदिपदात्पटहादि । 'आनद्धं मुरजादौ
च क्लीबं स्यात्संदिते त्रिषु' [इति मे० ८०।२७] ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'मुरजादिवाद्यस्य' ।

वंशादिकं तु शुषिरम्

शुषिरम् (न), 'वंशी आदि बाजाओं' का १ नाम है ।

वंशेति ॥ वंशो वेणुः । आदिपदात्काहलादि । शुषिरिष्ठ-
द्रमस्यास्ति । 'ऊषशुषि-' (५।२।१०७) इति रः । 'शु-

१. 'समीरणे' इति पा० ।

षिरं वंशादिवाद्ये विवरेऽपि नपुंसकम् । शुषिरो न स्त्रियां गर्ते,
वह्नी, रन्ध्रान्विते त्रिषु [इति मे० १३९।२२९] । 'सूर्यं
सुषिरामिव' इति [महाभाष्य-] प्रयोगात् दन्त्याद्यपि [सुषि-
रम्] । प्राच्यास्तु 'तालव्याद्येव' इत्याहुः ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'वंशावाद्यस्य' ।

कांस्यतालादिकं घनम् ॥ ४ ॥

घनम् (न), 'घडी घण्टा आदि बाजाओं' का १ नाम है ।

कांस्येति ॥ कांस्यमयस्तालः कांस्यतालः । आदिना
घण्टादि घनं निबिडत्वात् । हन्यते । 'हन हिंसागत्योः' (अ०
प० अ०) । 'मूतौ घनः' (३।३।७७) इत्यप् घनादेशश्च ।
'घनः सान्द्रे दृढे दाढ्ये विस्तारे मुद्गरेऽम्बुदे । सङ्घे मुस्ते घनं
मध्यनृत्तवाद्यप्रभेदयोः' इति हैमः [२।२६५] ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'कांस्यतालादेः' ।

चतुर्विधमिदं वाद्यवादिप्रातोद्यनामकम् ।

वाद्यम्, वादित्रम्, आतोद्यम् (३ न), 'पूर्वोक्तं तत् १,
आनन्द २, सुषिर ३ और घन ४, इन चार प्रकारके बाजाओं'
नाम है ।

चतुरिति ॥ इदं ततादि चतुर्विधं वाद्यादित्रिकनामकम् ।
वाद्यते ध्वन्यते । वदेः (भ्वा० प० से०) ण्यन्तात् (३।
१।२६) 'अचो यत्' (३।१।९७) ॥ (१) ॥ * ॥ 'भूवा-
दिगुभ्यो णिन्नन्' (उ० ४।१।७१) ॥ (२) ॥ * ॥ आस-
मन्तात्तुद्यते ताडयते । 'तुद व्यथने' (तु० उ० अ०) । ण्यत्
(३।१।१२४) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'ततादिचतुष्टयस्य' ।

मृदङ्गा मुरजाः

मृदङ्गः, मुरजः (२ पु), 'मृदङ्ग' के २ नाम हैं ।

मृदङ्गा इति ॥ मृद्यन्ते । 'मृद क्षोदे' (ऋया० प० से०) ।
'विडादिभ्यः कित्' (उ० १।१।२१) इत्यङ्गच् । मृत् अङ्ग-
मस्येति वा । 'मृदङ्गो घोषवाद्ययोः' इति हैमः [३।१।२८] ॥
(१) ॥ * ॥ मुराद्वेष्टनाज्जातः । 'मुर संवेष्टने' (तु०
प० से०) तुदादिः । 'पञ्चम्यामु-' (३।२।९८) इति डः ।
पुरं वेष्टनं जातमस्येति वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मृदङ्गस्य' ।

भेदास्त्वङ्ग्यालिङ्गयोर्ध्वकास्त्रयः ॥ ५ ॥

अङ्गयः, आलिङ्गयः, ऊर्ध्वकः (३ पु), ये ३ 'मृदङ्ग
के ३ भेद' हैं ।

१. 'च नपुंसकम् । मूषिके ना स्त्रियां नल्योषधी' इति
पा० ।

२. पस्पशाह्निकमहाभाष्यस्थेयमुक्तिः ।

३. हैमे—'सुषिरं वाद्यगर्तयोः । सुषिरोजनौ सरन्ध्रे
च' (३।६४९-५०) इति, विश्वे—'सुषिरं विवरे वाद्ये
सरन्ध्रे सुषिरोऽन्यवत्' (१३५-१२९) इति, 'सूर्यं सुषिरा-
मिव' इति पूर्वोक्तभाष्ये च दन्त्यादेरेव दर्शना दमरभेदि-
न्योस्तु तालव्यादिसमर्थनादुभयोः साधुत्वे एवकारश्चिन्त्यः ।

भेदा इति ॥ तेषां भेदास्तु त्रयः । अङ्गे उत्सङ्गे भवः ।
शरीरावयवाद्यत् (४।३।५३) ॥ (१) ॥ * ॥ आलि-
ङ्गयते । 'लिङ्गि गतौ' (भ्वा० प० से०) । ण्यत् (३।१।
१२४) ॥ (१) ॥ * ॥ ऊर्ध्वः कायति शब्दायते । 'कै
शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'सुपि' (३।२।४) इति [योगविभा-
गेन] कः । तदुक्तम्—'हरीतक्याकृतिस्त्वङ्गयो यवमध्यस्तथो-
र्ध्वकः । आलिङ्गयश्चैव गोपुच्छो मध्यदक्षिणवामगाः' इति
॥ * ॥ ऊर्ध्वशब्दं निर्वकारम् [ऊर्ध्वम्] अपि केचित् पठन्ति ॥
(१) ॥ * ॥ प्रत्येकमेकैकम् ।

स्याद्यशःपटहो ढक्का

यशःपटहः (पु), ढक्का (स्त्री), 'नगाड़ा' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ यशोऽर्थः पटहः । शाकपाथिवादिः (वा०
२।१।६९) ॥ (१) ॥ * ॥ 'ढक्' इति कायति । 'कै शब्दे'
(भ्वा० प० से०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति 'सुपि'
(३।२।४) इति वा कः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'यशःपटहस्य' ।

भेर्यामानकदुन्दुभी ।

भेरी (स्त्री), आनकः, दुन्दुभिः (२ पु), 'भेरी' के ३
नाम हैं ।

भेर्यामिति ॥ बिभेत्यस्य रवात् । 'निभी भये' (जु० प०
से०) । 'ऋज्जेन्द्र-' (उ० २।२८) इति रन् । गौरादि-
त्वात् (४।१।४१) ङीष् ॥ * ॥ 'वङ्कचादयश्च' (उ०
४।६६) इति रिप्रत्यये 'रिः' अपि ॥ (१) ॥ * ॥ आनि-
त्यनेन वादितेन । ववुन् (उ० २।३२) । आनयति प्राण-
यति सोत्साहान् करोति योधान् । ण्वल् (३।१।१३३) वा ।
'आनकः पटहे भेर्या मृदङ्गे ध्वनदम्बुदे' [इति मे० ५।४७]
॥ (२) ॥ * ॥ 'दुन्दु' इति शब्देन भाति । बाहुलकात्किः ।
यद्वा—द्यामुभति शब्देन । 'उभ पूरणे' (तु० प० से०) ।
पृषोदरादिः (६।३।१०९) । यत्वौणादिक इः—इति कौमुदी ।
तस्मिन् । आतो लोपस्याप्रसंगात् । ['दुन्दुभिस्तु भेर्या दिति-
सुते विषे । अक्षबिन्दुत्रिकद्वन्द्वे' इति हैमः ३।४८५-८६] ॥
(३) ॥ * ॥ स्वामी तु 'भेरी स्त्री दुन्दुभिः पुमान्' इति
पठति ॥ द्वे 'भेर्याः' ।

आनकः पटहोऽस्त्री स्यात्

आनकः, पटहः (२ पु), 'पटह' के २ नाम हैं ।

आनक इति ॥ (१) ॥ * ॥ पटेन हन्यते । डः (वा० ३।
२।१०१) । 'पट' इति शब्दं जहाति ['ओहाक् त्यागे' जु०
प० अ०] । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः इति वा । 'पटहो
ना समारम्भे आनके पुनपुंसकम्' [इति मे० १७६।१९] ।
अस्त्रीति पूर्वान्वयि । 'उपवासं गृहं देहं लोहं पटहमित्यपि'

१. 'भेरिः' इत्यर्थः ।

२. 'त्रीणि' इत्यवगन्तव्यम् ।

इति पुनपुंसकाधिकारे चन्द्रगोम्युक्तेः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पटहस्य' ।

कोणो वीणादिवादनम् ॥ ६ ॥

कोणः (पु), 'वीणा, बेला, सारङ्गी या इसराज आदि ज्ञानेके लिये काठकी बनाई हुई धनुही' का १ नाम है ।

कोण इति ॥ वीणादि वाद्यते येन धनुराद्याकृतिना स कोणः । कुण्यते । 'कुण शब्दोपकरणयोः' (तु० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'द्वयोस्तु कोणो वीणादे-र्वादनं सारिका च सा' इति शब्दार्णवः । 'कोणो वाद्यप्र-भेदे स्याद्वीणादीनां च वादने । एकदेशे गृहादीनामसौ च लघु-डेऽपि च' इति मे० [४५।८-९] । 'कोणो वीणादिवादनम् । लघुडेऽसौ लोहिताङ्गे' इति हैमः [२।१३९] ॥ * ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वीणादिवादनस्य' ।

वीणादण्डः प्रवालः स्यात्

वीणादण्डः, प्रवालः (२ पु), 'वीणादण्ड' के २ नाम हैं ।

वीणेति ॥ वीणाया दण्डः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रकर्षेण वल्यते संव्रियते । 'वल संवरणे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'प्रवालो विद्रुमे वीणादण्डेऽभिनवपल्लवे' इति हैमः [३।६९७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वीणादण्डस्य' ।

ककुभस्तु प्रसेवकः ।

कुकुभः, प्रसेवकः (२ पु), 'वीणाके नीचेवाले, चमड़ा आदिसे ढके हुए भाण्ड' के २ नाम हैं ।

ककुभ इति ॥ कं वातं स्कुभ्नाति । स्कुभेऽसौ त्रान्मूल-विभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) सलोपः । यद्वा-कश्च कुश्च ककु । ते भाति । 'भा दीप्तौ' (अ० प० अ०) अन्तर्भावित्यर्थः । 'आतो-ऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'ककुभो रागभेदेऽपि वीणाङ्के-ऽर्जुनपादपे' [इति विश्वः १०९।३०, मे० १०७।१३ च] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रसेव्यते । 'षेवृ सेवने' (भ्वा० आ० से०) । क्वुन् (उ० २।३२) । अचि (३।१।१३४) प्रसेवः अपि । 'प्रसेवस्तु वीणाङ्गस्यूतयोर्दत्तौ' [इति हैमः ३।७४१] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वीणादण्डाद्यः स्थितशब्दगाम्भीर्यार्थचर्म-वनद्वदारुमयभाण्डस्य' । वीणाप्रान्तस्थवक्रकाष्ठविशेषस्ये-त्यन्ये ।

कोलम्बकस्तु कायोऽस्याः

कोलम्बकः (पु), 'वीणाका ढांचा' अर्थात् 'ताररहित वीणाके दण्डादि समुदाय' का १ नाम है ।

१. 'मश्रौ' इति पा० ।

२. 'लघुडेऽश्रौ' इति पा० ।

३. 'स्तम्भुस्तुम्भु-' (३।१८२) इति सूत्रीयादित्याशयः ।

४. 'वीणाङ्गे' इति पा०

कोलम्बक इति ॥ अस्या वीणायाः कायः अलाबुदण्डककु-भसमुदायस्तन्त्रीरहितः । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादम्बच् । ततः कन् (५।३।९७) । यद्वा-कुलेविच् (३।२।७५) । अम्बते अम्ब्यते वा । 'अवि शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । क्वुन् (उ० ३।३२) वा । कोल् चासावम्बकश्च ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'तन्त्रीहीन-वीणायाः' ।

उपनाहो निबन्धनम् ॥ ७ ॥

उपनाहः (पु), निबन्धनम् (न) 'जहाँ वीणाका तार बाँधा जाता है, उस जगह' के २ नाम हैं ।

उपनाह इति ॥ उपनह्यतेऽनेनास्मिन् वा । 'णह बन्धने' (दि० उ० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'उपनाहो व्रणालेपपिण्डे वीणानिबन्धने' [इति विश्वः १८१-२८, मे० १७७।२८ च] ॥ (१) ॥ * ॥ निबध्यतेऽ-नेनास्मिन्वा । 'बन्ध बन्धने' (कृया० प० अ०) । 'कर-णाधिकरणयोश्च' (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'यत्र तन्त्र्यो निबध्यन्ते तस्योर्ध्वभागस्य' ।

वाद्यप्रभेदा डमरुमड्डिण्डिमझराराः ।

मर्दलः पणवोऽन्ये च

डमरुः, मड्डुः, डिण्डिमः, झरारः, मर्दलः, पणवः (६ पु) आदि 'डमरुः, मड्डु अर्थात् जलतरङ्ग, डुगडुगी, झांझ, मर्दल, ढोल आदि बाजाओं' का क्रमशः १-१ नाम है ।

वाद्येति ॥ 'डम्' इति शब्दमिर्यति । मृग्यादित्वात् (उ० १।३७) अर्तः ['ऋ गतौ' जु० प० से०] कुः । गणपाठादेव गुणः ॥ (१) ॥ * ॥ स एव महान् मड्डुः । 'डुमस्जो शुद्धौ' (तु० प० अ०) । 'भृमृशी-' (उ० १।-७) इत्यादिना उः । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) जस्य डः ॥ (१) ॥ * ॥ 'डिण्डि' इति शब्दं मिनोति प्रकाश-यति । डः (वा० ३।२।१०१) ॥ (१) ॥ * ॥ झरारशब्दं राति । 'आतः-' (३।२।३) इति कः । यद्वा-'झर्झ शब्दे' (भ्वा०, तु० प० से०) । अरन् (*) । 'झर्झरः स्यात्क-लियुगे वाद्यभाण्डे नदान्तरे । झल्लरी झर्झरी च द्वे केशचक्रे तु वाद्यके' [इति मे० १३४।१५८-५९] ॥ (१) ॥ * ॥ मर्दमुपमर्दं लाति । 'आतः-' (३।२।३) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥ पणं व्यवहारं वाति गच्छति । कः (३।२।३) ॥ (१) ॥ * ॥ अन्ये गोमुखहुडुकादयः । ['गोमुखं कुटि-लागारे वाद्यभाण्डे च लेपने' [इति मे० २०।८] । 'हुडुकं' मदमत्ते स्यादात्पूहे वाद्यभिद्यपि' [इति हैमः ३।१०९] । एकैकं 'वाद्यविशेषाणां पृथक् पृथक्' ।

१. 'झलरी च द्वे हुडुके बालचक्रके' इति पा० ।

२. 'हुडुको' इति पा० ।

नर्तकीलासिके समे ॥ ८ ॥

नर्तकी, लासिका (२ स्त्री), 'नाचनेवाली' के २ नाम हैं ।

नर्तकीति ॥ नृत्यति । 'नृती गात्रविक्षेपे' (दि० प० से०) ।

'शिल्पिनि ष्वन्' (३।१।१४५) । षित्त्वात् (४।१।४१)

झीष् । 'नर्तकः केवले' पोटगलचारणयोऽनटे । नर्तकी

लासिकायां च करेणामपि योषिति [इति मे० १।१०८] ॥

(१) ॥ * ॥ लसति । 'लस श्लेषण-क्रीडनयोः' (भ्वा०

प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । अनयोः क्रियोपाधिक-

तया वाच्यलिङ्गत्वात्पुंस्त्वनिर्देशस्यौत्सर्गिकत्वात् 'नर्तको

लासकः समौ' इति वक्तव्ये स्त्रीनिर्देशो झीष्ठापोविवेकार्थः ।

'लासकौ केकिनर्तकौ' इति हैमः [३।९०] ॥ (२) ॥ * ॥

हे 'नर्तक्याः' ।

विलम्बितं द्रुतं मध्यं तत्त्वमोघो घनं क्रमात् ।

तत्त्वम् (न), 'विलम्बसे नाचने, गाने और बजाने' का

१ नाम है । ओघः (पु), 'जल्दी २ नाचने, गाने और बजाने'

का १ नाम है । घनम् (न), 'सामान्य समय (मध्यम

गति) से नाचने, गाने और बजाने' का १ नाम है ।

विलम्बितमिति ॥ विलम्बन्ते करचरणादयोऽत्र । 'लवि

अवसंसने' (भ्वा० आ० से०) ॥ (१) ॥ * ॥ द्रवन्ति

शीघ्रं गच्छन्त्यत्र । 'द्रु गतौ' (भ्वा० प० अ०) । उभय-

त्रापि 'क्तोर्धकरणे च-' (३।४।७६) इति क्तः । यत्तु—'भावे

क्तः' (३।३।११४)—इति मुकुटः । तन्न । अन्यपदार्थस्य

नृत्यस्यालाभप्रसङ्गात् । 'द्रुतं त्रिषु' शीघ्रे विलीने विद्राणे'

[इति मे० ५।५।२५] ॥ (२) ॥ * ॥ तयोर्मध्ये भव-

त्वान्मध्यम् । 'अ सांप्रतिके' (४।३।९) इत्यः । 'मध्यं वलने

न स्त्री स्यान्त्याद्येऽन्तरेऽधमेऽत्रिषु' [इति मे० १।१६।४४] ॥

(३) ॥ * ॥ एषु यथाक्रमं तत्त्वाद्वित्रयम् । तननं तत् ।

संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) क्तिप् । तदस्यास्ति ।

'वप्रकरणेऽन्यत्रापि' (वा० ५।२।१०९) इति वः । 'तसौ

मत्वर्थे' (१।४।१९) इति भत्वान्न जश्त्वम् । 'तत्त्वं परा-

त्मनि' । वाद्यभेदे स्वरूपे च' इति हैमः (२।५।३५) ॥ (१)

॥ * ॥ ओचनम् । 'उच समवाये' (दि० प० से०) । घञ्

(३।३।१८) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) घः । 'ओघो

वेगे जलस्य च । वृन्दे परम्परायां च द्रुतनृत्योपदेशयोः' [इति

मे० २६।२-३] ॥ (२) ॥ * ॥ हननम् । 'हन हिंसागत्योः'

(अ० प० अ०) । 'मूर्तौ घनः' (३।३।७७) इत्यप् घना-

देशश्च । ['घनं मध्यनृत्यवाद्यप्रभेदयोः' इति हैमः २।२६५] ॥

१. 'केलके' इति पा० ।

२. 'ऽधमेऽन्यवत्' इति पा० ।

३. 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' इति वक्तव्यम् ।

४. 'मध्ये नृत्यवाद्यप्रकारयोः' इति पा० ।

(३) ॥ * ॥ तत्त्वादिक्रमेणैकैकं 'विलम्बितद्रुतमध्यानां

तालः कालक्रियामानम्

तालः (पु), 'ताल' अर्थात् 'जिसमें समय और क्रिया

की कमी-बेशी का प्रमाण रहता है, उस'का १ नाम है ।

ताल इति ॥ तलनम् । 'तल प्रतिष्ठाकरणयोः' (चु०

प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'तालः करतलेऽङ्गुष्ठमध्य-

माभ्यां च संमिते । गीतकालक्रियामाने करास्फाले द्रुमा-

न्तरे ॥ वाद्यभाण्डे च कांस्यस्य त्सरी ताली जटौषधौ' । वलीबं

तु हरिताले स्यात्' इति विश्व-मेदिन्यौ [मे० १४६।२३-

२४] ॥ (१) ॥ * ॥ कालस्य क्रियाया आवापनिष्क्रमादिकया

मानं परिच्छेदनम् ॥ * ॥ एकं 'तालस्य' ।

लयः साम्यम्

लयः (पु) 'लय' अर्थात् 'जिसमें गाने बजाने और हाथ,

भ्रू आदि चलाकर भाव दिखलानेके लिये समय और क्रिया-

की कमी-बेशीका प्रमाण रहता है, उस'का १ नाम है ।

लय इति ॥ गीतवाद्यपादादिन्यासानां क्रियाकालयोः

साम्यं लयः । लयनम् । 'लीङ् श्लेषणे' (दि० आ० अ०) ।

'एरच्' (३।३।५६) । यत्तु—'लय गतौ' 'एरच्—' इति

मुकुटेनोक्तम् । तन्न । लयधातोरिकारान्तत्वाभावात् । 'लय-

स्तूर्यत्रयीसाम्ये संश्लेषणविलासयोः' इति हैमः [२।३८४]

॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'गानतन्त्रीलयस्य' ।

अथास्त्रियाम् ॥ ९ ॥

ताण्डवं नटनं नाट्यं लास्यं नृत्यं च नर्तने ।

ताण्डवम् (पु न), नटनम्, नाट्यम्, लास्यम्, नृत्यम्

(= नृत्यम्), नर्तनम् (न), 'नाचने' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ अस्त्रियां ताण्डवम्, इत्यन्वयः । तण्डुना प्रोक्तं

ताण्डवम् । 'तेन प्रोक्तम्' (४।३।१०१) इत्यण् । 'ताण्डवं

तृणभिन्नाट्यभेदयोः' इति हैम-मेदिन्यौ [हैमः ३।७३७] ॥

(१) ॥ * ॥ 'नट अवस्कन्दने' (भ्वा० प० से०) । ल्युट्

(३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ नटस्य कर्म । ण्यञ् (५।१।

१. 'ताल्यजटौषधौ' इति मे० पा० ।

२. विश्वे त्वेवं पाठः—'तालः करतलेऽङ्गुष्ठमध्यमाभ्यां

च संमिते । गीतकालक्रियामाने तालः खड्गादिमुष्टिषु ।

द्रुमभेदे करास्फाले तालं तु हरितालके । वाद्यभाण्डे च

कांस्यस्य तालश्छदिषि कम्पने ॥' (१५०।१६-१७)

३. 'लयस्तूर्य' इति पा० ।

४. 'विनाशयोः' इति पा० ।

५. मेदिन्यां—'ताण्डवोऽस्त्री तृणान्तरे । भवेदुद्धत-

नृत्ये च' (१६०।३६-३७) इत्येवं पाठादत्र 'हैमः' एतावदेव

वक्तव्यमासीत् ।

१२४) । नट्येति (३।१।१२४) वा । 'नाट्यं तौर्यत्रिके लास्ये' [इति मे० ११५।३४] ॥ (३) ॥ * ॥ 'लस एलेषणमीडनयोः' (भ्वा० प० से०) । ण्यत् (३।१।१२४) । 'लास्यं तौर्यत्रिके मतम् । नृत्ये च' इति विश्वः ॥ (४) ॥ * ॥ 'नृती [गात्रविक्षेपे]' (दि० प० से०) । 'ऋदु-पघाच- (३।१।११०) इति क्यप् ॥ (५) ॥ भावे क्ते (३।३।११४) 'नृत्तम्' अपि ॥ * ॥ ल्युटि (३।३।११५) नर्तनम् ॥ (६) ॥ * ॥ 'नृत्यं स्यात्सततेऽपि च' । 'शाश्वते त्रिषु' । षट् 'नृत्यस्य' ।

तौर्यत्रिकं नृत्यगीतवाद्यं नाट्यमिदं त्रयम् ॥ १० ॥

तौर्यत्रिकम्, नाट्यम् (२ न), 'नाचना, गाना और बजाना; इन तीनोंके समुदाय' के २ नाम हैं ।

तौर्येति ॥ नृत्यगीतवाद्यं तौर्यत्रिकम् । 'तुरि त्वरायाम्' (जु० प० से०) । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) । गुणं बाधित्वा 'बाहुलकात्' 'हलि च' (८।२।७७) इति दीर्घः । तूर्यं मुरजादिः । तत्र भवं तौर्यं शब्दः । त्रयोऽशा यस्य त्रिकम् । 'संख्याया अतिशदन्तायाः कन्' (५।१।२२) । 'संख्यायाः संज्ञासङ्घ-' (५।१।५८) इति वा । 'तौर्योपलक्षितं त्रिकम्' इति विग्रहः ॥ (१) ॥ * ॥ इदमेव नृत्यादित्रयं नाट्यमपि । नटस्येदम् । 'छन्दोगीक्यक-' (४।३।१२९) इति ज्यः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नाट्यस्य' ।

भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसश्चेति नर्तकः ।

स्त्रीवेषधारी पुरुषः

भ्रुकुंसः, भ्रुकुंसः, भ्रुकुंसः (३ पु), 'स्त्री का रूप बनाकर नाचने वाले पुरुष' के ३ नाम हैं ।

भ्रुकुंस इति ॥ यः पुरुषः स्त्रीवेषधारी नृत्यति तस्मिन् भ्रुकुंसादित्रयम् । 'पट्पुट-' इति दण्डकोक्त 'कुसि' धातोश्चु-रादिण्यन्तात् [३।१।२५] । 'एरच्' (३।३।५६) । भ्रुवो-र्भुवा वा कुंसो भाषणमस्य । भ्रुवा कुंसपति दा । अच् (३।१।१३४) । 'इको ह्रस्वोऽङ्घो गालवस्य' (६।३।६१) इति सूत्रे 'इयङुवङ्भाविनां न' (वा० ६।३।६१) इति निषेधोत्तरं पठितस्य 'अभ्रुकुंसादीनाम्' इति वार्तिकस्य ह्रस्वनिषेधपर्युदा-

१. मेदिन्यां (११६।५३-५४) पाठोऽयमुपलभ्यते । विश्वे त्वेवं पाठः—'लास्यं तौर्यत्रिके नाट्ये शस्ये शस्ते फले गुणे' (११८।४९) ।

२. 'नृत्यं स्यात् सततेऽपि च । शाश्वते त्रिषु' इति मेदिनी (११५।३४-३५) ।

३. अगतिकगतिबाहुलकं कल्पयित्वा गुणाभावस्य पुनर्दीर्घविधानस्य च कल्पने गौरवादत्र लाघवात् 'तूरी गति-त्वरणहिंसनयोः' इति दैवाविकादेव धातोः 'तूर्य' शब्दसिद्धिः साधीयसी प्रतिभाति ।

सपरतया, अकारादेशपरतया च व्याख्यानद्वयाद्रूपत्रयम् । पृषो-दरादित्वात् (६।३।१०९) ऋवर्णवानपि [भृकुंसः] । 'भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसवत्' इति शब्दान्वयः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'स्त्रीवेषधारिणो नृत्यस्य' ।

नाट्योक्तौ

'नाट्योक्तौ' इस पद का 'अङ्गहारः' (१।७।१६) के पहले तक अधिकार होने से आगे कहे जानेवाले नामों का प्रयोग नाटक में ही होगा, अन्यत्र नहीं ।

नाट्योक्ताविति ॥ 'नाट्योक्तौ' इत्यधिकारः प्रागङ्ग-हारात् [अ० १।७।१६] ।

गणिकाञ्जुका ॥ ११ ॥

अञ्जुका (स्त्री) 'गणिका' का १ नाम है ।

गणिकेति ॥ गणिका अञ्जुका ज्ञेया । 'गणिका यूथि-वैश्येभीतर्कारीषु ना तु दैवज्ञे' [इति मे० ७।८०] ॥ * ॥ 'अर्जं अर्जने' (भ्वा० प० से०) । 'समि कसेः-' (उ० २।१८७) इति बाहुलकादुक्तम्, रस्य जः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अञ्जुकायाः' ।

भगिनीपतिरावुत्तः

आवुत्तः (पु), 'बहनोई' अर्थात् 'बहनके पति' का १ नाम है ।

भगिनीति ॥ आपनमाप् । संपदादिक्विप् (वा० ३।३।१०८) । आपमुत्तनोति । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । आवुत्तः ॥ (१) ॥ * ॥ भगिन्याः पतिः । एकं 'भगिनीपतेः' ।

भावो विद्वान्

भावः (पु), 'विद्वान्' का १ नाम है ।

भाव इति ॥ भावयति परिभावयति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'भावः सत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मस्य । क्रियालीलापदार्थेषु बुधजन्तुविभूतिषु । रत्यादी च' [इति मे० १५९।२०-२१] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'विदुषः' ।

अथावुत्तः ।

जनकः

आवुत्तः (पु), 'पिता' का १ नाम है ।

अथेति ॥ अवति । 'अव रक्षणे' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादुक्तम् । णिस्त्वादुपधावृद्धिः (७।२।११६) ॥ (१) ॥ * ॥ 'जनकः पितृभूषयोः' [इति हैमः ३।४२] । एकं 'जनकस्य' ।

१. नृत्यस्य स्त्रीवेषधारणासम्भवाद्वा 'नर्तकस्य' इति पाठो युक्तः ।

२. 'यूथीवैश्ये' इति पा० ।

३. 'समि कस उकन्' इति सूत्रस्वरूपम् ।

युवराजस्तु कुमारो भर्तृदारकः ॥ १२ ॥

कुमारः, भर्तृदारकः, (२ पु) 'युवराज' के २ नाम हैं ।

युवराज इति ॥ युवा चासौ राजा च । 'राजा-' (५। ४।११) इति टच् ॥ * ॥ कुमारयति । 'कुमार क्रीडायाम्' (चु० उ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'कुमारोऽश्वानुचारके । युवराजे शिशौ स्कन्दे शुके वरुणपादपे ॥ कुमारं जात्यकनके कुमारी त्वपराजिता । नदीभिद्रामतरुणी कन्यका नवमाल्युमा ॥ जम्बूद्वीपविभागश्च' इति हैमः [३। ५७४-७६] ॥ (१) ॥ * ॥ द्रियते । 'दृङ् आदरे' तुदादिः [आ० अ०] । ण्वल् (३।१।१३३) । भर्तृ राज्ञो दारकः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'युवराजस्य' ।

राजा भट्टारको देवः

भट्टारकः, देवः (२ पु), 'राजा' के २ नाम हैं ।

राजेति ॥ भटति । 'भट परिभाषणे' (भ्वा० प० से०) । क्तिप् (३।२।१७८) । भट् चासौ तारकश्च । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) ण्वन्निषेधो न । यद्वा-टलति । 'टल विप्लवे' (भ्वा० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । रलयोरेकत्वस्मरणम् । भट् चासौ तारकश्च । भट्टं स्वामित्वमृच्छति वा । 'ऋ गतो' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३। २।१) । ततः स्वार्थे कन् (५।३।७७) । 'भट्टारको नृपे नाट्यवाचा, देवे तपोधने' इति मेदिनी [१७।२०५] ॥ (१) ॥ * ॥ दीव्यति । अच् (३।३।१३४) । 'देवं हृषीके देवस्तु नृपतो तोयदे सुरे' इति हैमः [२।५३८] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'राज्ञः' ।

तत्सुता भर्तृदारिका ।

भर्तृदारिका (स्त्री), 'राजकुमारी' का १ नाम है ।

तत्सुतेति । भर्तृ राज्ञो दारिका ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'राज्ञः सुतायाः' ।

देवी कृताभिषेकायाम्

देवी (स्त्री), 'पटरानी' का १ नाम है ।

देवीति ॥ अच् (३।१।१३४) । टित्त्वात् ङीप् (४। १।१५) । 'देवी कृताभिषेकायां तेजनीस्पृक्कयोरपि' इति हैमचन्द्रः [२।५३८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'बद्धपट्टाया राज्ञ्याः' ।

इतरासु तु भट्टिनी ॥ १३ ॥

भट्टिनी (स्त्री), 'राजाकी दूसरी सामान्य स्त्रियों' का १ नाम है ।

इतरास्त्विति ॥ भटेः (भ्वा० प० से०) । तनि (बाहुलकात्) भट्टः । सोऽस्त्यस्याः पतित्वेन । भट्टिनी । इतिः (५।२।११५) । 'भट्टिनी द्विजभार्यायां, नाट्योक्त्या राज-

१. 'तेजनीस्पृक्कयोरपि' इति पा० ।

२. 'नाट्योक्तौ' इति पा० ।

योषिति' [इति विश्वः ९५।१३१] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'इतरराज्ञ्याः' ।

अत्र विशेषः शब्दाणवे—'गणिकानुचरैरज्जुकेति नाम्ना नृपेण सा । युवराजस्तु सर्वेण कुमारो भर्तृदारकः ॥ भट्टारको वा देवो वा वाच्यो भृत्यजनेन सः । ब्राह्मणेन तु नाम्नेव राजन्नित्युषिभिः स च ॥ वयस्य राजन्निति वा विदूषक इमं वदेत् । अभिषिक्ता तु राजासौ देवीत्यन्या तु भोगिनी ॥ भट्टिनीन्यपरैरन्या नोचैर्गोस्वामिनीति सा' इति ।

अब्रह्मण्यमबध्योक्तौ

अब्रह्मण्यम् (न), 'सर्वथा अवध्य ब्राह्मण इत्यादिको मारनेके दोषको कहने' का १ नाम है ।

अब्रह्मण्यमिति ॥ वधं नार्हति, इत्युक्तौ । ब्रह्मणि साधु । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । 'ब्रह्मण्यं' स्याद्ब्रह्मसाधु-ब्रह्मादस्मान्श्चरे' [इति मे० ११९।९६] । ततो नञ्समासः (२।२।६) ॥ (१) ॥ * ॥ 'अवध याच्नायाम्' इत्येके । एकं 'वध्यस्य ब्राह्मण-देर्दोषोक्तेः' ।

राजश्यालस्तु राष्ट्रियः ।

राष्ट्रियः (पु), 'राजाके साले' का १ नाम है ।

राजेति ॥ राष्ट्रेऽधिकृतः । 'राष्ट्रावारपाराद्धखौ' (४। २।९३) इति घः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'राज्ञः श्यालस्य' ।

अम्बा माता

अम्बा (स्त्री), 'माता' का १ नाम है ।

अम्बेति ॥ अम्ब्यते शब्द्यते । 'अवि शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥ नाट्योक्तौ' [अ० १।७।११] इत्यधिकारस्य प्रायिकत्वादम्बादीनां केषांचिदन्यत्रापि प्रयोगः । एकं 'मातुः' ।

अथ बाला स्याद्वासुः

वासुः (स्त्री), 'कुमारी' का १ नाम है ।

अथेति ॥ बाला कुमारी वासुः वास्यते स्वगृहे । वसेः (भ्वा० प० अ०) ण्यन्ताद्वाहुलकाद्वा ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'कुमार्याः' ।

१. साहित्यदर्पणे (६।४४२) विश्वनाथमहापात्रेण विषयोऽयं सविस्तरं प्रतिपादितः ।

२. 'ब्रह्मण्यः' इति पा० ।

३. अन्यत्रापि नाट्यभिन्नेऽप्यम्बाशब्दप्रयोगः यथा—'जगदम्ब विचित्रमत्र किम्' (इत्याद्यशंकराचार्यः), 'अम्बां प्रणम्योपनतानताङ्गी' (श्रीहर्षः) इत्यादि । अथ च नाट्येऽपि मातृशब्दप्रयोगः, यथा—'एकोऽहं भवतीमुत्क्षयकरो मातः कियन्तोऽरयः' (बेणीसंहारः) ।

आर्यस्तु मारिषः ॥ १४ ॥

मारिषः (पु), 'अपनेसे श्रेष्ठ या सूत्रधार के पार्श्ववर्त्ती' का १ नाम है ।

आर्य इति ॥ अर्तु योग्यः । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) । 'कतंव्यमाचरन्काममकर्त-
व्यमनाचरन् । तिष्ठति प्रकृताचारे स तु आर्य इति स्मृतः' इति वसिष्ठः । ['आर्यो सज्जनसौविदौ' इति हैमः २।३४९] ॥ * ॥ मर्षणात्सहनात् मारिषः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । हिंसानिवारकत्वाद्वा । 'रिष हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । प्रतिषेधार्थकमाशब्देन समासः । 'मारिषः शाकभिद्यार्ये नाट्योक्तौ पुंसि भाषितः' इति मूषन्यान्ते रभसः । मार्षश्च । 'आर्ये मारिषमार्षकौ' इति शब्दान्वात् । 'मारिषः शाकभिद्यार्ये नाट्योक्त्या' पुंसि, योषिति । दक्षाम्बायाम् [इति मे० १६८।४३-४४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'मान्यस्य' ।

अत्तिका भगिनी ज्येष्ठा

अत्तिका (स्त्री), 'बड़ी बहन' का १ नाम है ।

अत्तिकेति ॥ अत्ता माता । सैव । 'संज्ञायां कन्' (५।३।९७) । 'अत्तिका चान्तिका तथा' इति द्विरूपकोशादन्तिकापि । 'अन्तिकं निकटे वाच्यलिङ्गं स्त्री सातलौषधौ । चुल्ल्यां ज्येष्ठभगिन्यां च नाट्योक्त्या' कीर्त्यतेऽन्तिका' [इति मे० ४।४४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'ज्येष्ठभगिन्याः' ।

निष्ठा निर्वहणे समे ।

निष्ठा (स्त्री), निर्वहणम् (न), 'नाटक की 'निर्वहण' नामक पांचवीं सन्धि-विशेष या आरम्भ किये हुए विषय को पूरा करने' के २ नाम हैं ।

निष्ठेति ॥ नियतं स्थानम् । निष्ठा । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् । 'उपसर्गात्पुनोति-' (८।३।६५) इति षः । 'निष्ठोत्कर्षव्यवस्थयोः । क्लेशे निष्पत्तौ नाशेऽन्ते निर्वहि याचने व्रते' [इति हैमः २।१०८] ॥ (१) ॥ * ॥ निर्वहो निर्वहणम् । मुख-प्रतिमुख-गर्व-विमर्श-निर्वहणाख्याः पञ्च नाटक संधयः^३ । तत्र पञ्चमस्य संधेर्द्वे । प्रस्तुतकथासमापनस्येत्यन्ये । 'निर्वहणं तु निष्ठा स्त्री संहारश्च समापने' इति शब्दान्वात् । समे इति । समानार्थे, न तु समानलिङ्गे । शब्दान्वात् लिङ्गभेददर्शनात् । निष्ठा निर्वहणे वर्तते, इति योजना ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'निर्वहणस्य' ।

१. 'नाट्योक्तौ'—इति पा० ।

२. 'सातलौषधौ' इति पा० ।

३. तदुक्तं विश्वनाथेन—'मुखं प्रतिमुखं गर्भो विमर्श उपसंहतिः । इति पञ्चास्य भेदाः स्युः' इति सा० द० (६।७५-७६) ।

हण्डे हञ्जे हलाह्वानं नीचां चेटीं सखीं प्रति ॥ १५ ॥

हण्डे (व), 'नीचको बुलाने' का १ नाम है । हञ्जे (अ), 'चेटी (दासी) को बुलाने' का १ नाम है । हला (अ), 'सखीको बुलाने' का १ नाम है ।

हण्ड इति ॥ नीचां प्रत्याह्वानं हण्डे । चेटीं प्रति हञ्जे । सखीं प्रति हला । ग्रीण्यव्ययानि । हिण्डते । 'हिडि गत्यनादरयोः' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादेप्रत्ययः, इतोऽकारश्च ॥ (१) ॥ * ॥ हञ्जे इत्यत्र डस्य जोऽपि ॥ (२) ॥ * ॥ हलति । 'हल विलेखने' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादाप्रत्ययः ॥ (३) ॥ * ॥ हलाशब्दष्टाबन्तोऽपि सखीपर्यायः । तत्र पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'बाला वासुः सखी हला' इति स्त्रीकाण्डे बोपालितात् । 'प्रत्येकमेकैकम्' ।

अङ्गहारोऽङ्गविक्षेपः

अङ्गहारः, अङ्गविक्षेपः (२ पु) 'नृत्य-विशेष' के २ नाम हैं ।

अङ्गेति ॥ अङ्गस्य स्थानात् स्थानान्तरे नयनमङ्गहारः । अङ्गस्य हरणम् । 'हृन् हरणे' (भ्वा० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । अङ्गुल्यादिविन्यासः ॥ (१) ॥ * ॥ अङ्गानां विक्षेपः । 'क्षिप प्रेरणे' (तु० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'अङ्गहारस्त्वङ्गहारिद्वित्रादिमाम्बिकाम्बिका' इति शब्दान्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नृत्यविशेषस्य' ।

व्यञ्जकाभिनयौ समौ ।

व्यञ्जकः, अभिनयः (२ पु), 'संकेत आदि से मन के अभिप्राय को प्रकट करने' के २ नाम हैं ।

व्यञ्जकेति ॥ व्यनक्ति । 'अञ्ज व्यक्त्यादौ' (रु० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ अभिनय-त्यर्थम् । पचाद्यच् (३।१।१३४) । वाचिकाङ्गिकाहार्यसात्त्विकभेदाच्चतुर्विधः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मनोगतभावाभिव्यञ्जकस्य' ।

निर्वृत्ते त्वङ्गसत्त्वाभ्यां द्वे त्रिष्वङ्गिकसात्त्विके ॥ १६ ॥

आङ्गिकम् (त्रि), 'अङ्ग के द्वारा किये कटाक्ष आदि' का नाम है । सात्त्विकम् (त्रि), 'सत्त्वगुणसे उत्पन्न स्तम्भ आदि गुणों' का १ नाम है ।

निर्वृत्ते इति ॥ अङ्गेन निर्वृत्तं भ्रूविक्षेपादि । सत्त्वेन मनोवृत्त्या निर्वृत्तं स्तम्भादि । 'निर्वृत्तेऽक्षयूतादिभ्यः' (४।४।१९) इति प्राग्वहतीयष्ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ 'स्तम्भः स्वेदोऽथ रोमाश्च स्वरभङ्गोऽथ वेपथुः । वैवर्ण्यमथ प्रलय इत्यष्टौ सात्त्विका गुणाः' [सा० द० ३।१३५-३६] । क्रमेणैकैकम् ।

शृङ्गारवीरकरुणादुभुतहास्यभयानकाः ।

बीभत्सरौद्रौ च रसाः

शृङ्गारः, वीरः, करुणः, अद्भुतः, हास्यः, भयानकः, बीभत्सः, रौद्रः (८ पु), ये ८ 'शृङ्गार, वीर आदि' 'रसः' (पु) अर्थात् 'रस' हैं ।

शृङ्गारेति ॥ शृङ्गारादयोऽष्टौ रसाः । 'चशब्दाच्छान्तोऽपि नवमः । वात्सल्यं दशमः । रस्यन्ते । 'रस आस्वादने' चुराद्यदन्तः । कर्मणि घञ् (३।३।१६) । 'रसो गन्धरसे जले । शृङ्गारादौ विषे वीर्यं तिक्तादौ द्रवरागयोः ॥ देहधातुप्रभेदे च पारदस्वादयोः पुमान् । स्त्रियां तु रसनापाठाश्लकीकङ्कुभूमिषु' इति विश्व-मेदिन्यौ [मे० १७०।९-१०] ॥ * ॥ एकैकं 'शृङ्गारादिरसानाम्' ।

शृङ्गारः शुचिरुज्ज्वलः ॥ १७ ॥

शृङ्गारः, शुचिः, उज्ज्वलः, (३ पु), 'शृङ्गार रस' के ३ नाम हैं ।

शृङ्गार इति ॥ शृङ्गं प्राधान्यमियति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'शृङ्गारो गजमण्डने । सुरते रसभेदे च शृङ्गारं नागर्तभवे । (घूर्णे लवङ्गपुष्पे च) इति हैमः [३।६५०-५१] ॥ (१) ॥ * ॥ उत्तमयुवप्रकृतिकत्वेन जुगुप्सारहितत्वाच्छुचिः । शोचन्त्यनेन वा । 'द्वगुपधात्किन्' (उ० ४।१२०) इतीप् । 'शुचिः शुद्धे सितेऽजले । ग्रीष्माषाढानुपहतेषूपधाशुद्धमन्त्रिणि । शृङ्गारे च' इति हेमचन्द्रः [२।६१-६२] ॥ (२) ॥ * ॥ उज्ज्वलस्तु प्रकाशते । अच् (३।१।१३४) । न तु 'ज्वलति-' (३।१।१४०) इति णः । तत्र 'अनुपसर्गात्' इत्यनुवृत्तेः । 'उज्ज्वलस्तु विकासिनि । शृङ्गारे विशदे दीप्तेऽपि' इति हैमः [३।६६३] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'शृङ्गारस्य' ।

उत्साहवर्धनो वीरः

उत्साहवर्धनः, वीरः, (२ पु), 'वीररस' के २ नाम हैं ।

उत्साहेति ॥ उत्साहेन वधते । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । युच् (३।२।१४९) । उत्साहं वर्धयतीति वा । ल्युः (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ वीरयति । 'धूरं वीर विक्रान्तौ' चुरादिः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यद्वा-विशेषण इतरे ईरयति वा । 'ईर गतौ' (अ० आ० से०) ।

१. तथा च विश्वनाथः—'शृङ्गारहास्यकरुणरौद्रवीर-भयानकाः । बीभत्सोऽद्भुत इत्यष्टौ रसाः शान्तस्तथा मतः ॥' इति, 'स्फुटं चमत्कारितया वत्सलं च रसं विदुः' इति च (सा० द० ३।१८२, २५१) ।

२. विश्वे त्वेतादृशपाठाभावादिति मेदिनीत्येव पाठो वृत्तः ।

३. हैमपाठे 'च' इति नास्ति ।

कः (३।१।१३५) । अजति वा रक् (उ० २।१३) । 'वीरो जिने भटे श्रेष्ठे वीरं शृङ्गारं नतेऽपि च । वीरा गम्भारिकारम्भातामलक्येलवालुषु ॥ मदिराक्षीरकाकोलीकाष्ठोदुम्बरिकासु च । पतिपुत्रवतीक्षीरविदारीदुग्धिकास्वपि' इति हेमचन्द्रः [२।४६६-७०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वीररसस्य' ।

कारुण्यं करुणा घृणा ।

कृपा दयानुकम्पा स्यादनुकोशोऽपि

कारुण्यम् (न), करुणा, घृणा, कृपा, दया, अनुकम्पा (५ स्त्री), अनुकोशः (पु), 'करुणरस या दया' के ७ नाम हैं ।

कारुण्यमिति ॥ करुणः करुणावान् । तस्य भावः । ब्राह्मणादित्वात् (५।१।१२४) ण्यञ् ॥ (१) ॥ * ॥ करणम् । 'कृवृदारिभ्य उन्ञ्' (उ० ३।५३) । 'करुणो रस-वृक्षयोः । करुणा तु कृपायां स्यात्' इति हैमः [३।२०५] ॥ (२) ॥ * ॥ घ्रियन्तेऽनया । 'घृ सेचने' (भ्वा० प० अ०) । बाहुलकात्तक् । 'घृणा तु स्याज्जुगुप्सायां करुणायाम्' इति हैमः [२।१४२] ॥ (३) ॥ * ॥ कृपणम् । 'कृप कृपायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'कृपेः संप्रसारणं च' (ग० ३।३।१०४) इति भिदादिपाठादह् । 'कृपो द्रोणस्यलके स्याद्द्रोणपत्न्यां कृषी स्मृता' । कृपा दयायाम् [इति मे० १०२।३-४] ॥ (४) ॥ * ॥ दयते रक्षत्यनया । 'दय दान-गतिर्हिसारक्षणीषु' । भिदाद्यह् (३।३।१०४) ॥ (५) ॥ * ॥ अनुकम्पनम् । 'कपि किञ्चिच्चलने' (भ्वा० आ० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (६) ॥ * ॥ अनुकोशन्यनेन । 'कुश आह्वाने रोदने च' (भ्वा० प० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) । इति घञ् ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'करुणरसस्य' ।

अथो हसः ॥ १८ ॥

हासो हास्यं च

हसः, हासः (२ पु), हास्यम् (न), 'हास्यरस' के ३ नाम हैं ।

अथविति ॥ हसनम् । 'हसे हसने' (भ्वा० प० से०) । 'स्वनहसोर्वा' (३।३।६२) इत्यप् । हसः ॥ (१) ॥ * ॥ घञि (३।३।१८) हासः ॥ (२) ॥ * ॥ ण्यति (३।१।१२४) हास्यम् ॥ * ॥ धात्वर्थनिर्देशे ण्वुलि (वा० ३।३।१०८) हसिकाऽपि । 'तत्र हासो हसो हास्यं घर्घरं हासिका स्त्रियाम्' इति शब्दार्णवः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'हास्यरसस्य' ।

बीभत्सं विकृतं त्रिष्विदं द्वयम् ।

बीभत्सम्, विकृतम् (२ त्रि), 'बीभत्स रस' के २ नाम हैं ।

१. 'गोष्ठोदुम्बरिकासु च' इति पा० ।

२. 'मता' इति पा० ।

बीभत्समिति ॥ बधेः ['बध बन्धने', भ्वा० प० अ०] निन्दायां सन् (३११६) । भावे घञ् (३१३१८) । यद्वा- 'अ प्रत्ययात्' (३१३१०२) । बीभत्साऽस्त्यत्र । अशआद्यच् (५१२११७) । 'बीभत्सो नार्जुने, क्रूरशृणात्मविकृते त्रिषु' [इति मे० १७२१२९] ॥ (१) ॥ * ॥ विकरणम्-विकृतम् । जुगुप्साप्रभवत्वात् । 'विष्ठाकामज उद्वेगी क्षोभणो रुधिरादिजः । बीभत्सो द्विविधः' । बीभत्सादिव्यं तद्वति त्रिलिङ्गम् । प्रज्ञाद्यणि (५१४३८) वैकृतोऽपि । 'विकृतो वैकृतोऽथाग्रहायण्यामग्रहायणम्' इति शब्दार्णवात् । 'विकृतं त्रिषु बीभत्से रोगितेऽसंस्कृतेऽपि च' इति 'विश्वः (!)' ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बीभत्सस्य' ।

विस्मयोऽद्भुतमाश्चर्यं चित्रमपि

विस्मयः (पु), अद्भुतम्, आश्चर्यम्, चित्रम् (३ त्रि), 'आश्चर्यं या अद्भुतरस' के ४ नाम हैं ।

विस्मय इति ॥ विस्मयनम् । 'स्मिङ् ईषद्वसने' (भ्वा० आ० अ०) । 'एरच्' (३१३५६) । 'विस्मयोऽद्भुतदर्पयोः' इति हैमः [३१५३७] ॥ (१) ॥ * ॥ अत् आश्चर्यार्थेऽव्ययम् । तस्य भवनम् । 'अदिभुवो डुतच्' (उ० ५११) ॥ (२) ॥ * ॥ आ इति चर्यते अभिनीयते । 'आश्चर्यमनित्ये' (६१११४७) इति साधु ॥ (३) ॥ * ॥ चित्रयति । 'चित्र चित्रकरणे' (जु० उ० से०) ण्यन्तात् पचाद्यच् (३१११३४) । 'चित्रं खे तिलकेऽद्भुते । आलेख्ये कर्बुरे चित्रा त्वा-खुपर्णसिुभद्रयोः । गोडुम्बाप्सरसोर्दन्त्यां नक्षत्रोरगभेदयोः ।' इति हैमचन्द्रः [२१४३०-३१] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'अद्भुतस्य' ।

अथ भैरवम् ॥ १९ ॥

दारुणं भीषणं भीष्मं घोरं भीमं भयानकम् ।

भयंकरं प्रतिभयम्

भैरवम्, दारुणम्, भीषणम्, भीष्मम्, घोरम्, भीमम्, भयानकम्, भयङ्करम्, प्रतिभयम्, (९ त्रि), 'भयानक रस' के ९ नाम हैं ।

अथेति ॥ भीरोरिदम् । 'तस्येदम्' (४१३१२०) इत्यण् । 'भैरवः पुंसि शंकरे, भीषणे त्रिषु । (रागभेदे च)' [इति मे० १६०१४६] ॥ (१) ॥ * ॥ दारयति चित्तम् । 'दृ भये' (भ्वा० प० से०) । 'कृवृदारिभ्य उनन्' (उ० ३१५३) । 'दारुणो रसभेदे ना त्रिषु तु स्याद्भयावहे' इति विश्व-मेदि-न्यो (मे० ४८१५२) ॥ (२) ॥ * ॥ भीषयते । ल्युः (३१११३४) । युच् (३१३१०७) । वा । 'भीषणं' रसे शल्ल-वयो, ना गाढे दारुणे त्रिषु' [इति मेदिनी ५०१७०] ॥ (३) ॥ * ॥ विभेत्यस्मात् । 'भियः षुगवा' (उ० ११४५५) । इति मक् षुगागमश्च । 'भीष्मो रुद्रे च गाङ्गेये राक्षसे च भ-यंकरे' इति हैमः [२१३३५] ॥ (४) ॥ * ॥ 'भीमाद-योऽपादाने' (३१४१७४) । मकि षुगभावे । 'भीमो वृको-दरे घोरे शंकरेऽप्यम्लवेतसे' इति हैमः [२१३३४] ॥ (५) ॥ * ॥ घोरयति । 'घुर भीमार्थशब्दयोः' (तु० प० से०) । ण्यन्तात् (३११२६) । अच् (३१११३४) । हन्ति वा । हन्तेर्धुरञ्च (उ० ५१६४) इत्यच्प्रत्ययो घुरादेशश्च । 'घोरो हरे दारुणे च' इति हैमः [२१४२७] ॥ (६) ॥ * ॥ विभेत्यस्मात् । 'विभी भये' (जु० प० अ०) । 'आनकः शीङ्भियः' (उ० ३१८२) । 'भयानकः स्मृतो व्याघ्रे रसे राहो भयंकरे' [इति मे० १७१२०६] ॥ (७) ॥ * ॥ भयं करोति । 'मेघतिभयेषु कृञः' (३१२४३) इति खच् ॥ (८) ॥ * ॥ प्रतिगतं भयेन । प्रादिसमासः (वा० २१२१८) । प्रति गतं भयमस्मिन् । 'प्रादिभ्यो धातुजस्य-' (वा० २१२१२४) इति वा । 'प्रतिभयं भये भीष्मे' इति हैमः [४१२३२] ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'भयानकरसस्य' । भेदेन कीर्तनं त्वेषां धर्ममात्रपरत्वात् । भैरवादयस्तु धर्मे ध-मिणि च वर्तन्ते इति भेदः ।

रौद्रं तुमम्

रौद्रम्, उग्रम् (२ त्रि), 'उग्ररस' के २ नाम हैं ।

रौद्रमिति ॥ रुद्रस्येदम् । अण् (४१३१२०) । यत्तु-रौद्रो देवताऽस्य-इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । मन्त्रहविःस्वामि-न्या एव देवतात्वात् । 'रौद्रो भीष्मे रसे तीक्ष्णे रौद्री गौर्याम्' इति हैमः [२१४६२] ॥ * ॥ 'उच्च समवाये' (दि० प० से०) । 'ऋज्वेन्द्र-' (उ० २१२८) इति रम् । 'उग्रः शूद्रासुते क्षत्राद्भुते पुंसि, त्रिषूक्तके । स्त्री वचाक्षुद्रयोः' [इति मे० १२३१९-१०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'उग्ररसस्य' । महतः क्रोधस्य इति मुकुटः । तन्न । रसप्रकरणात् क्रोधस्य [अ० ११७१२६] षक्ष्यमाणत्वाच्च ।

अमी त्रिषु ॥ २० ॥

चतुर्दश

'अद्भुतम्' यहाँ से लेकर 'उग्रम्' यहाँतक १४ शब्द 'रस' के अर्थ में प्रयुक्त होने पर पुंलिङ्ग हैं और 'रसवाले' के अर्थ में प्रयुक्त होने पर त्रिलिङ्ग हैं ।

अमीति ॥ असी अद्भुताद्याश्चतुर्दश तद्वति त्रिषु । स्त्रियां रौद्री भैरवी ।

१. पाठोऽयं विश्वे नास्ति, मेदिन्यां (६५१५९)

तूपलभ्यते ।

२. विश्वे एतद्वचसोऽनुपलब्धे 'मेदिनी' त्येव पाठो युक्तः ।

१. 'भीषणो' इति पा० ।

दरत्रासौ भीतिर्भीः साध्वसं भयम् ।

दरः, त्रासः (२ पु), भीतिः, भीः (२ स्त्री), साध्वसम्, भयम् (२ न), 'डर' के ६ नाम हैं ।

दरेति ॥ दीर्यतेऽस्मात् । 'दु भये' (भ्वा० प० से०) । अप् (३।३।५७) । 'दरः स्याद्भयगतयोः । दरी तु कन्दरे' इति हैमः [२।४४१-४२] ॥ (१) ॥ * ॥ 'त्रसी उद्वेगे' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'त्रासो भये मणे'-दोषे' इति हैमः [२।५९५] ॥ (२) ॥ * ॥ 'निभी भये' (जु० प० से०) । क्तिन् (३।३।९४) । 'भीतिर्भये स्त्रियाम् । भीतं भये भीतियुते त्रिषु' [इति मे० ५६।४०] ॥ (३) ॥ * ॥ संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) विविपि भीः ॥ (४) ॥ * ॥ (यत्तु-) साधूनस्यति । अच् (३।१।१३४)-इति मुकुटः । तत्त । अणः (३।२।१) प्रसङ्गात् । तस्मात् 'साधूनामसनम्' ॥ (५) ॥ * ॥ 'अज्विधौ भयादीनामुपसंख्यानम्' (वा० ३।३।५६) । 'भयं भीतौ भयंकरे । कुञ्जकपुष्पे' इति हैमः [२।३७६-७७] ॥ * ॥ बाहुलकादङि भिया । 'स्यादर्शनमृतीया च गर्हा, चाथ भयं भिया । (त्रासोत्रासौ दरो भीतमातङ्को भीश्च साध्वसम्)' इति शब्दानवात् । 'आशङ्का साध्वसं दरः । भिया च' इति हैमाच्च ॥ (६) ॥ षट् 'भयस्य' ।

विकारो मानसो भावः

भावः (पु), 'रत्यादिरूप मन के विचार-विशेष' का १ नाम है ।

विकार इति ॥ मनोविकारो रत्यादिर्भावः । भावयति करोति रसान् इति । 'भावोऽभिप्रायवस्तुनोः' इति हैमः [२।५४५] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'मनोविकारस्य' ।

अनुभावो भावबोधकः ॥ २१ ॥

अनुभावः (पु), 'मन के विकार के प्रकाशक रत्यादिसूचक रोमाञ्च आदि' का १ नाम है ।

अन्विति ॥ भावस्य सूचको गुणक्रियादिः । 'अनुभावयति' इत्यनुभावः । 'अनुभावः प्रभावे स्यान्निश्चये भावसूचने' इति मेदिनी [१६१।५५] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'रत्यादिसूचकरोमाञ्चादेः' ।

१. 'मणिदोषे' इति पा० ।

२. 'भीतिर्भये स्त्रियां भीतं भयेऽथ भीयुते त्रिषु' इति पा० ।

३. कोष्ठस्यः पाठः निर्णयसागरीयः ।

४. हैमे पाठोऽयं नोपलभ्यते । उपलभ्यते त्वभिधान-चिन्तामणी (२।२१५) ।

गर्वोऽभिमानोऽहंकारः

गर्वः, अभिमानः, अहंकारः (३ पु), 'अभिमान, घमण्ड' के ३ नाम हैं ।

गर्व इति ॥ 'गर्वं माने' (चु० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ अभि सर्वतो मानः । 'अभिमानोऽर्थादिदर्पे' जाने प्रणयर्हिसयोः' [इति मे० ९४।६२] ॥ (२) ॥ * ॥ 'अहम्' इति करणमहंकारः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अहंकारस्य' ।

मानश्चित्तसमुन्नतिः ॥

दर्पोऽवलेपोऽवष्टम्भश्चित्तोद्रेकः स्मयो मदः [५२]

मानः (पु), चित्तसमुन्नतिः (स्त्री), 'मान, चित्तोन्नति' के २ नाम हैं ।

[दर्पः, अवलेपः, अवष्टम्भः, चित्तोद्रेकः, स्मयः, मदः (६ पु), 'घमण्ड' के ६ नाम हैं] ।

मान इति ॥ (मत्समो नास्ति, इति) मननम् । 'मनु अवबोधने' (त० आ० से०) । घञ् (३।३।१०) । 'मानं प्रमाणे प्रस्थादौ मानश्चित्तोन्नतौ ग्रहे' इति हैमः [२।२८१] ॥ (१) ॥ * ॥ चित्तस्य समुन्नतिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे अति-योग्यमपि प्रति चित्तोत्कर्षप्रत्ययस्य । गर्वादयः पञ्चापि पर्याया इति तु युक्तम् ।

अनादरः परिभवः परिभावस्तिरस्क्रिया ॥ २२ ॥

रीढावमाननावज्ञावहेलनमसूर्क्षणम् ।

अनादरः, परिभवः, परिभावः (३ पु), तिरस्क्रिया, रीढा, अवमानना, अवज्ञा (४ स्त्री), अवहेलनम्, असूर्क्षणम् (२ न), 'अनादर' के ९ नाम हैं ।

अनादर इति ॥ न आदरः ॥ (१) ॥ * ॥ 'परी भुवः-' (३।३।५५) इति घञो वैकल्पिकत्वात् 'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥ (२) ॥ * ॥ 'उपसर्गस्य घञि-' (६।३।१२२) इति दीर्घः ॥ (३) ॥ * ॥ तिरस्करणम् । 'कृजः श च' (३।३।१००) इति शः । 'तिरसोऽन्यतरस्याम्' (८।३।४२) इति सत्त्वम् ॥ (४) ॥ * ॥ रेहणम् । 'रिह वधे' (तु० प० से०) । औणादिकः क्तः । स्त्री-त्वं लोकात् ॥ (५) ॥ * ॥ अवमाननम् । मनेर्णन्ताद्युच् (३।३।१०७) ॥ (६) ॥ * ॥ अवज्ञानम् । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् ॥ (७) ॥ * ॥ अवहेलनम् । 'हेड अनादरे' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) । डलयोरेकत्वम् । 'घञन्ताः पुंस्ति' इत्यस्य बाधनात् क्लीबत्वम् ॥ (८) ॥ * ॥ 'सूर्क्ष आदरे' (भ्वा० प० से०)

१. 'दर्पोऽज्ञाने' इति पा० ।

सरेफः^१ । 'नर्तुं सूक्ष्मे' । 'तत्तत्सूक्ष्मम्' इति (तैत्तिरीयब्राह्मणे) । दर्शनात् । तस्माल्ल्युट् (३।३।११५) । नञ्समासः । 'अत्र मुकुटस्य वृथाक्लेश उपेक्षणीयः ॥' (९) ॥ * ॥ नव 'परिभवस्य' ।

मन्दाक्षं ह्रीस्त्रपा व्रीडा लज्जा

मन्दाक्षम् (न), ह्रीः, त्रपा, व्रीडा लज्जा, (४ स्त्री) 'लज्जा' के ५ नाम हैं ।

मन्दाक्षमिति ॥ मन्दमक्षं वागाद्यत्र ॥ (१) ॥ ॥ 'ह्री लज्जायाम्' (जु० प० अ०) । संपदादि [वा० ३।३।१०८] क्विप् ॥ (२) ॥ * ॥ 'त्रपूष् लज्जायाम्' (भ्वा० आ० से०) । षित्त्वात् (३।३।१०४) अङ् । 'त्रपा लज्जाकुलटयोः' इति हैमः [३।२९९] ॥ (३) ॥ * ॥ 'व्रीड लज्जायाम्' (दि० प० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यप्रत्यये व्रीडा ॥ * ॥ घञि (३।३।१८) 'व्रीडः' अपि । 'गण्डूषगर्जभुजजागरहारकीलज्जालाजटारभसवतंगधशृङ्गाः । व्रीडादयश्च वरटश्च वराटकश्च उत्कण्ठवाणकरकाश्च समामयाश्च ॥' इति स्त्रीपुंलिङ्गकथने रभसः ॥ (४) ॥ * ॥ लज्जनम् । 'ओलस्जी व्रीडने' (तु० प० से०) । अप्रत्ययः (३।३।१०३) । 'भलां जश् भशि' (८।४।५३) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'लज्जायाः' ।

सापत्रपान्यतः ॥ २३ ॥

अपत्रपा (स्त्री), 'पिता आदि दूसरे से लज्जा करने' का १ नाम है ।

सेति ॥ सा लज्जा अन्यतश्चेत् सापत्रपा अयं ह्रीमात्रेऽपि । 'ह्रीर्लज्जापत्रपा व्रीडा' इति रत्नकोषात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'पित्रादेः पुरतो जातलज्जायाः' ।

क्षान्तिस्तितिक्षा

क्षान्तिः, तितिक्षा (२ स्त्री), 'दूसरेकी उन्नति को सहन करने' के २ नाम हैं ।

क्षान्तिरिति ॥ क्षमणम् । 'क्षमू सहने' दिवादिः [आ० अ०] । अस्याः षित्त्वात्किन् (३।३।९४) । 'अनुनासिकस्य क्विप्-' (६।४।१५) इति दीर्घः ॥ * ॥ भ्वादेस्तु षित्त्वात् अङ् (३।३।१०४) । तदुक्तम् 'अपितः क्षाम्यन्तेः क्षान्तिः षितस्तु क्षमतेः क्षमा' इति । [क्षमः शक्ते हिते युक्ते क्षमावति । क्षमा क्षान्तौ क्षितौ' इति हैमः ३।३२१] ॥ (१) ॥ * ॥ तिजेः (भ्वा० आ० से०) क्षमायां सन् (३।३।१५) तदन्तादप्रत्यये (३।३।१०२) टाप् (४।१।४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'क्षमायाः' ।

१. 'न सुष्ठु उक्षणम्-असूक्षणमिति लक्षणयाऽवज्ञा गम्यते । यत्कौटिल्यः-अयमुच्चैः सिञ्चति, दीर्घश्चारायणः प्रामाजीत् । असूक्षणमित्येके । सूक्ष्यते, 'यस्य हल' इति यलोपात्' इति स्वामी ।

अभिध्या तु परस्य विषये स्पृहा ।

अभिध्या (स्त्री), 'दूसरे की सम्पत्ति आदि को चाहने' का १ नाम है ।

अभिध्येति ॥ अभिध्यानम् । 'ध्वै आध्याने' (भ्वा० आ० से०) । 'आतश्च-' (३।३।१०६) इत्यङ् ॥ (१) ॥ * ॥ परस्य विषये चौर्यादिना स्पृहा । 'परस्वविषयस्पृहा' इति पाठे परस्वे विषयेण चौर्यादिना लिप्सा-इति मुकुटः । वस्तुतस्तु-परस्वविषयविषयिणीच्छेत्यर्थः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'परद्रव्येच्छायाः' ।

अक्षान्तिरीर्ष्या

अक्षान्तिः, ईर्ष्या (स्त्री), 'ईर्ष्या' अर्थात् 'दूसरे की सम्पत्ति को नहीं सहने' के २ नाम हैं ।

अक्षान्तिरिति ॥ न क्षमणम् । क्षाम्यतेः क्तिन् नञ्समासः ॥ (१) ॥ * ॥ ईर्ष्यणम् । 'ईर्ष्य ईर्ष्यायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः (२) ॥ * ॥ द्वे 'परोत्कर्षासहिष्णुत्वस्य' ।

असूया तु दोषारोपो गुणेष्वपि ॥ २४ ॥

असूया (स्त्री), 'औद्विग्यसे किसी के गुण-विषयक काम में भी दोष निकालने' का १ नाम है ।

असूयेति ॥ असूयनम् । 'असूज् असूयायाम्' । कण्ठ्वादिवाद्यकि (३।३।२७) 'अ प्रत्ययात्' (३।३।२०२) इत्यः । 'असूया त्वभ्यसूया च' इति शब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अर्थदानादिषु गुणेषु दम्भकत्वादिरूपदोषारोपणस्य' ।

वैरं विरोधो विद्वेषः

वैरम् (न), विरोधः, विद्वेषः (२ पु), 'वैर करने' के ३ नाम हैं ।

वैरमिति ॥ वीरस्य कर्म । 'वैरमैथुनिकयोः' (४।३।१२५) इति निर्देशात् । युवादित्वात् (५।१।१३०) वाण् ॥ (१) ॥ * ॥ विरोधनम् । विद्वेषणम् । 'रुधिर आवरणे' (रु० उ० अ०) । 'द्विष अप्रीतौ' (अ० उ० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वैरस्य' ।

मन्युशोकौ तु शुक् स्त्रियाम् ।

मन्युः, शोकः (२ पु), शुक् (= शुच्, स्त्री), 'शोक' के ३ नाम हैं ।

मन्यवति ॥ 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) । 'मनिज्-निदसिभ्यो युः' (उ० ३।२०) । 'मन्युर्दैन्ये क्रतौ क्रुधि' इति हैमः [३।३।७९] ॥ (१) ॥ * ॥ 'शुक् शोके' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) क्विप् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'शोकस्य' ।

पश्चात्तापोऽनुतापश्च विप्रतीसार इत्यपि ॥ २५ ॥

पश्चात्तापः, अनुतापः, विप्रतीसारः (३ पु), 'पङ्कताने' के ३ नाम हैं ।

पश्चादिति ॥ पश्चात्तपनम् । अनुतपनम् । 'तप संतापे' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ विप्रतिसरणम् । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'उपसर्गस्य घनि-' (६।३।१२२) इति वा दीर्घः । 'विप्रतीसार उद्दिष्टः कौकृत्येऽनुशये रुषि' इति मे० [१४४।३०७] ॥ * ॥ [पक्षे ह्रस्वतृतीयः (विप्रतिसारः) अपि । 'विप्रतिसारस्त्वनुशये रुषि । कौकृत्ये' इति हैमः ५।४९] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'किञ्चित्कृत्वा पश्चात्तापस्य' । कोपक्रोधामर्षरोषप्रतिघा रुद्रकुधौ स्त्रियौ ।

कोपः, क्रोधः, अमर्षः, रोषः, प्रतिघः (५ पु), रुद्र (= रुष्), क्रुध् (२ स्त्री), 'क्रोध' के ७ नाम हैं ।

कोपेति ॥ 'कुप क्रोधे' (दि० प० से०) । 'क्रुध कोपे' (दि० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) भावे ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ 'मृष तितिक्षायाम्' (दि० उ० से०) । घञ् (३।३।१८) । नञ्समासः (२।२।६) ॥ (३) ॥ * ॥ 'रुष हिसायाम्' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (४) ॥ * ॥ (५) ॥ प्रतिहननम् । 'अन्यत्रापि-' (वा० ३।२।४८) इति डे न्यङ्क्वादित्वात् (७।३।५३) कुत्वम् । 'प्रतिघौ रुद्रप्रतीघातौ' इति हैमः [३।१३५] ॥ * ॥ रुद्रकुधौ संपदादी (वा० ३।३।१०८) ॥ * ॥ टाप् (भागुरिमतेन) 'क्रोधो भामः क्रुधा रुषा' इति शब्दान्तरः ॥ (६) ॥ * ॥ (७) ॥ * ॥ ['भामः क्रोधे रवौ दीप्तौ' इति मे० १०९।२१] ॥ सप्त 'कोपस्य' ।

शुचौ तु चरिते शीलम्

शीलम् (न), 'शील' अर्थात् 'आचरण शुद्ध रखने' का १ नाम है ।

शुचाविति ॥ 'शुचौ' इति भाषितपुंस्कृत्वात्पुंवद्भावाः (७।१।७४) ॥ * ॥ 'शील समाधाने' (भ्वा० प० से०) । ण्यन्तः (३।१।२६) घञ् (३।३।१८) । यद्वा-'शीलो धुकुलुक्कलञ्चालनः' (उ० ८।३८) इति लक् । अधर्चादिः (२।४।३१) । 'शीलं स्वभावे सद्वृत्ते' इति विश्वः [१५०।२४] । 'चरित्रमात्रेऽपि शीलम् । 'निष्ठा च शीलं चारित्रं चरित्रं चरितं तथा' इति रत्नकोषात् । (१) ॥ * ॥ एकं 'सुस्वभावस्य' ।

उन्मादश्चित्तविभ्रमः ॥ २६ ॥

उन्मादः, चित्तविभ्रमः (२ पु), 'पागलपन' के १ नाम है ।

उन्माद इति ॥ उन्मवनम् । 'मही हर्षे' (दि० प० से०) ।

घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ चित्तस्य विभ्रमोऽन्व-स्थानम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चित्तविभ्रमस्य' ।

प्रेमा ना प्रियता हार्द प्रेम स्नेहः

प्रेमा (= प्रेमन्, पु), प्रियता (स्त्री), हार्द, प्रेम (= प्रेमन् २ न), स्नेहः (पु), 'प्रेम' के ५ नाम हैं ।

प्रेमेति ॥ प्रीणाति प्रियः । 'प्रीक् तर्पणे' (ऋधा० उ० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः । तस्य भावः । 'पृथ्वादिभ्य इमनिच्-' (५।१।१२२) । 'प्रियस्थिर-' (६।४।१५६) इति प्रादेशः । ['प्रेमा ना वासवे वाते] प्रेमाऽस्त्री स्नेहनर्मणोः' [इति मे० ८९।९४] ॥ (१) ॥ * ॥ तल् (५।१।११९) । प्रियता ॥ (२) ॥ * ॥ हृदयस्य कर्म । युवादित्वात् (५।१।१३०) अण् । 'हृदयस्य हृल्लेख-' (६।२।५०) इति हृदादेशः ॥ (३) ॥ * ॥ प्रयणम् । 'प्रीक् तर्पणे' (ऋधा० उ० से०) । मनिन् (३।२।७५) । प्रेम नान्तं क्लीबम् ॥ (४) ॥ * ॥ स्नेहनम् । 'ष्णिह प्रीतौ' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'स्नेहः प्रेम्णि घृतादिके' [इति हैमः २।६।१८] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'स्नेहस्य' ।

अथ दोहवम् ।

इच्छा काङ्क्षा स्पृहा ईहा वृद्धिवाञ्छा लिप्सा मनोरथः ॥ २७ ॥

कामोऽभिलाषस्तर्षश्च

दोहवम् (न), इच्छा, काङ्क्षा, स्पृहा, ईहा, वृद्धि (= वृष्), वाञ्छा, लिप्सा (७ स्त्री), मनोरथः, कामः, अभिलाषः, तर्षः (४ पु), 'इच्छा, चाहना' के १२ नाम हैं ।

अथेति ॥ दोहमाकर्षं ददाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । अयमिच्छामात्रवाच्यपि विशेषेण गर्भिणीच्छायां प्रयुज्यते । 'दोहदो गर्भलक्षणे । अभिलाषे तथा गर्भे' इति हैमः [७७।६०-६१] ॥ (१) ॥ * ॥ एषणम् । इच्छा । 'इच्छा' (३।३।१०१) इति सूत्रेण द्वेः ['इषु इच्छायाम्', तु० प० से०] शप्रत्यये निपातितः ॥ (२) ॥ * ॥ 'काक्षि वाञ्छि इच्छायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (३) ॥ * ॥ (७) ॥ * ॥ 'स्पृह ईप्सायाम्' (चु० उ० से०) । भिदादेराकृतिगणत्वादङ् (३।३।१०६) ॥ (४) ॥ * ॥ 'ईह चेष्टायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः । ['ईहोद्यमवाञ्छयोः' इति मे० १७५।२] ॥ (५) ॥ * ॥ तर्षणम् । 'वितृष पिपासायाम्' (दि० प० से०) । संपदादि क्विप् (वा० ३।३।१०८) । ['तृट् लिप्सायामु-दन्यायां स्मरपुत्र्यामपि स्त्रियाम्' इति मे० १६६।१४] ॥ * ॥ ['तृषा लिप्सातृषोः स्त्रियाम्' इति मेदिनी १६६।१३ वज्र-नाद् भागुरिमतेन टाबन्तोऽपि 'तृषा' शब्दः] ॥ (६) ॥ * ॥ घञि (३।३।१८) । 'तर्षो लिप्सोदन्ययोः' [इति मे० १६८।१३] ॥ (१२) ॥ * ॥ लभेः सभन्तावः (३।३।१०२) ॥

(८) ॥ * ॥ मन एव रथोऽत्र । मनो रथ इव वा ॥ (९)
॥ * ॥ कामनम् । 'कमु कान्तो' (भ्वा० आ० से०) ।
घञ् (३।३।१८) । 'कामः स्मरेच्छयोः पुमान् । रेतस्यपि
निकामे च काम्येऽपि स्यान्नपुंसकम्' [इति मे० १०८।५] ॥
(१०) ॥ * ॥ अभिलषणम् । 'लष कान्तो' (भ्वा० उ०
से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (११) ॥ * ॥ द्वादश
'द्वच्छायाः' ।

सोऽत्यर्थं लालसा द्वयोः ।

लालसा (पु स्त्री), 'लालसा' अर्थात् 'अधिक चाहना'
का १ नाम है ।

स इति ॥ स तर्षो महाश्चेत् । 'लल ईप्सायाम्' (जु०
आ० से०) । औणादिकोऽसृण् । यद्वा—'लस कान्तो' (जु०
उ० से०) । भृशं लसनम्, इत्यर्थे यङन्तादः (३।३।१०२) ।
टाप् (४।१।१०२) । घञि तु लालसः । स्त्रीनिर्देश आबन्तता-
सूचनार्थः । 'लालसोत्सुक्यतृष्णातिरेकयाच्चासु च द्वयोः'
इति विश्व-मेदिन्यौ [मे० १७२।३४] ॥ (१) ॥ * ॥
एकम् 'अतिप्रीतेः' ।

उपाधिर्ना धर्मचिन्ता

उपाधिः (पु), धर्मचिन्ता (स्त्री), 'धर्मविषयक चिन्ता'
के २ नाम हैं ।

उपाधिरिति ॥ समीप आधेः । उपपन्न आधिर्वा । 'उ-
पाधिस्तु धर्मध्याने विशेषणे । कुटुम्बव्यापृते छपनि' इति
हैमः [३।३।७१] ॥ (१) ॥ * ॥ धर्मस्य चिन्ता ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'धर्मविचारस्य' ।

पुंस्याधिर्मनसो व्यथा ॥ २८ ॥

आधिः (पु), 'मानसिक दुःख' का १ नाम है ।

पुंसीति ॥ आधीयते दुःखमनेन । 'डुषाव्' (जु० उ०
अ०) । 'उपसर्गे घोः किः' (३।३।९२) । ['आधिर्म-
नोती व्यसनेऽधिष्ठाने बन्धकाशयोः' इति हैमः २।२४२] ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'मनःपीडायाः' ।

स्याच्चिन्ता स्मृतिराध्यानम्

चिन्ता, स्मृतिः (२ स्त्री), आध्यानम् (न), 'याद
करने' के ३ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ चिन्तनम् । 'चिति स्मृत्याम्' (जु० प०
से०) । 'चिन्तिपूजि-' (३।३।१०५) इत्यङ् । यत्तु—अप्र-
त्यये कार्ये 'चिन्तिपूजि-' इत्यङ्विधानं गुणाभावात्, तत्सा-
मर्थ्याणि लोपाभावोऽपि, इति 'चिन्तया' इत्यपि—इति मुकु-
टेनोक्तम् । तन्न । 'भिदा' इत्यादौ कृत्त्वस्य चरितार्थत्वेन
'व्यवधा' इत्यत्रातो लोपार्थत्वेनोत्तरार्थत्वेन सामर्थ्यविरहात् ॥

१. विश्वे तु 'लालसो लालसाऽपि स्याच्चाच्छतृष्णाति-
रेकयोः' (१७५।१८) इत्येवं पाठः ।

१४ अ० रा०

(१) ॥ * ॥ स्मरणम् । 'स्मृ आध्याने' (भ्वा० प० अ०) ।
क्तिन् (३।३।९४) । 'स्मृतिः स्मरणधीच्छासु शास्त्रे' इति
हैमः [२।२।१३] ॥ (२) ॥ * ॥ उपधीयते । 'व्यै
चिन्तायाम्' (भ्वा० प० अ०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'स्मरणस्य' ।

उत्कण्ठोत्कलिके समे ।

उत्कण्ठा, उत्कलिका (२ स्त्री), 'उत्कण्ठा' के २ नाम हैं ।

उत्कण्ठेति ॥ 'कठि शोके' (भ्वा० आ० से०) । उत्क-
ण्ठनम् । 'गुरोश्च' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥
उत्कलेः कृवादिभ्यो वुन् (उ० ५।३५) । वुन् (उ० २।
३२) वा । ['उत्कलिका तु हेलायां तरङ्गोत्कण्ठयोरपि'
इति हैमः ४।४] ॥ (२) ॥ * ॥ स्त्रीत्वेनापि साम्यम् ।
द्वे 'कामादिजस्मृतेः' । 'चिन्ता तु स्मृतिराध्यानं स्मरणं, स-
स्पृहे पुनः । उत्कण्ठोत्कलिके तस्मिन्, अभिध्या तुभयोरपि'
इति शब्दाणवः ।

उत्साहोऽध्यवसायः स्यात्

उत्साहः, अध्यवसायः (२ पु), 'उत्साह' के २ नाम हैं ।

उत्साह इति ॥ उत्सहनम् । 'बह मर्षणे' (भ्वा० आ०
से०) । घञ् (३।३।१८) । 'उत्साहस्तूत्रमे सूत्रे' [इति
विश्वः १८०।१७, मे० १७६।१५८] ॥ (१) ॥ * ॥ अध्य-
वसानम् । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । घञ् (३।
३।१८) । 'आतो युक्' (७।३।३३) ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'उत्साहस्य' ।

स वीर्यमतिशक्तिभाक् ॥ २९ ॥

वीर्यम् (न), 'सामर्थ्ययुक्त उत्साह' का १ नाम है ।

स इति ॥ स उत्साहः अतिशक्तिभाक् । वीरे साधु ।
'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । ['वीर्यं तेजःप्रमा-
वयोः । शुके शक्तौ च' इति हैमः २।३८५] । 'अतिशयश-
क्तिर्वीर्या' इति त्वमरमालायां स्त्रीत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम्
'अतिशयिताध्यवसायस्य' ।

कपटोऽज्ञो व्याजदम्भोपधयश्छद्मकैतवे ।

कुस्मृतिर्निकृतिः शाठ्यम्

कपटः (पु न), व्याजः, दम्भः, उपधिः (३ पु), छद्म
(= छद्मन्), कैतवम् (२ न), कुस्मृतिः, निकृतिः (२ स्त्री),
शाठ्यम् (न), 'धूर्तता, कपट, दगाबाजी' के ९ नाम हैं ।

कपट इति ॥ के मूर्ध्नि पट इवाच्छादकः । यद्वा—पट-
तीति पटः । 'पट गतो' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।
१।१३५) । कस्य ब्रह्माणोऽपि पटो व्यापकः ॥ (१) ॥ * ॥
व्यजन्ति क्षिपन्त्यनेन । 'अज गतिक्षेपणयोः' (भ्वा० प०
से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । निष्ठायां

सेट्त्वान्न कुत्वम् । 'व्याजः शाठ्येऽपदेशे च' इति विश्वः^१ ॥ (२) ॥ * ॥ दम्पतेऽनेन । 'दम्भु दम्भने' (स्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'दम्भः कल्के कैतवे च' इति हैमचन्द्रः [२।३।१३] ॥ (३) ॥ * ॥ उपधीयत आरोप्यतेऽनेन । 'उपसर्गे घोः किः' (३।३।९२) । 'उपधिव्याजचक्रयोः' [इति हैमः ३।३।७२] ॥ (४) ॥ * ॥ छाद्यतेऽनेन । 'छद अपवारणे' (ङु० उ० से०) । मनिन् (३।२।७५) । 'इस्मन्त्रन् विवधु च' (६।४।९७) इति ह्रस्वः । [छद्म शाठ्येऽपदेशे घातिकर्मणि] इति हैमः २।२।६७ ॥ (५) ॥ * ॥ कितवस्य कर्म । युवादित्वात् (५।१।१३०) अण् । 'कैतवं द्यूतदम्भयोः'^२ इति हैमः [३।७।३४] ॥ (६) ॥ * ॥ कुत्सिता सृतिः । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० से०) । क्तिच् (३।१।७४) । 'कुगति-' (२।२।१८) इति समासः ॥ (७) ॥ * ॥ निकृष्टा कृतिः क्रिया परप्रतारणरूपा । यद्वा-पराभीष्टस्य निकर्तनम् । 'कृती छेदने' (तु० प० से०) । 'इक् कृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) इतीक् । 'निकृतिर्मत्संने क्षेपे शठे शाठ्येऽपि च स्त्रियाम्' इति विश्वमेदिन्यौ^३ ॥ (८) ॥ * ॥ शठति । 'शठ कैतवे' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । शठस्य कर्म । ब्राह्मणादित्वात् (५।१।१२४) ण्यञ् । यद्वा-शठनम् । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'कपटस्य' ।

प्रमादोऽनवधानता ॥ ३० ॥

प्रमादः (पु), अनवधानता (स्त्री), 'असावधानी' के २ नाम हैं ।

प्रमाद इति ॥ 'मदी हर्षे' (दि० प० से०) । भावे घञ् (३।३।१८) । 'प्रमादः संमदे मत्ते स्त्रियामुन्मदयोषिति' ॥ (१) ॥ * ॥ न अवधानमस्य । तस्य भावः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अविमृष्टकृत्यस्य' ।

कौतूहलं कौतुकं च कुतुकं च कुतूहलम् ।

कौतूहलम्, कौतुकम्, कुतुकम्, कुतूहलम् (४ न), 'कौतूहल' अर्थात् 'खेल, तमाशा, जादू' के ४ नाम हैं ।

कौतूहलमिति ॥ कुतू चर्मनिर्मितस्नेहपात्रं हलति । 'हल विलेखने' (भ्वा० प० से०) । मूलविभुजादित्वात्

१. हैमस्थोऽयं पाठः (२।७।८) । विश्वे तु 'व्याजः शाठ्यापदेशयोः' (३।२।६) इत्येवं पाठः ।

२. एतदग्रे 'कैतवः कितवे शस्त्रौ' इति पाठः क्वचिदुपलभ्यते, तत्तु हैमे न दृश्यते ।

३. विश्वे तु 'निकृतिर्मत्संने क्षेपे वदन्ति शठशाठ्ययोः' (६०।१६५) इत्येवं पाठः ।

४. मेदिन्यां (७७।३५) तु 'प्रमदः' इति पाठो दृश्यते ।

(वा० ३।२।५) कः । यद्वा-हलति । पचाद्यच् (३।३।१३४) । कृत्वा हलम् । प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) कौतूहलम् ॥ (१) ॥ * ॥ (अणभावे) 'कुतूहलं कौतुके स्यात्प्रशस्तेऽपि च दृश्यते' [इति मे० १५६।१५२] ॥ (४) ॥ * ॥ कुतू कायति । 'कै शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । उपपदसमासः (२।२।१९) । 'इको ह्रस्वोऽङ्गयः-' (६।३।६१) इति ह्रस्वः । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) वा । यद्वा-कुत्वां भवम् । अध्यात्मादित्वात् (वा० ४।३।६०) ठञ् । 'इसुसुक्-' (७।३।५१) इति कः । 'केऽणः' (७।४।१३) इति ह्रस्वः । संज्ञापूर्वकत्वात्पक्षे वृद्धयभावः । यत्तु-'तुज हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । कुं तुजति । 'मूलविभुज-' (वा० ३।२।५) इति कः । न्यङ्-क्वादित्वात् (७।३।५३) कुत्वम्-इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । कुत्वे आन्तरतम्याज्जस्य गत्वप्रसङ्गात् । ['कौतुकं नर्मणीच्छायामुत्सवे कुतुके मुदि । पारम्पर्यागतस्थाने मङ्गलोद्वाहसूत्रयोः । गीतादौ भोगकाले च' इति हैमः ३।२९-३०] ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ चत्वारि 'कौतुकस्य' ।

स्त्रीणां विलासविश्वोकविभ्रमा ललितं तथा ॥ ३१ ॥

हेला लीलेत्यमी हावाः क्रियाः शृङ्गारभावजाः ।

विलासः, विश्वोकः, विभ्रमः (३ पु), ललितम् (न), हेला, लीला (२ स्त्री), ये ६ 'स्त्रियोंके शृङ्गार, भाव अर्थात् रत्यादि और मनोविकारसे उत्पन्न क्रियाविशेष' हैं, इनका 'हावः' (पु), 'हाव' यह १ नाम है ।

स्त्रीणामिति ॥ शृङ्गारादृत्यादेः भावान्मनोविकाराच्च जाताः (स्त्रीणाम्) क्रियाश्चेष्टा अलंकाराख्या विलासादिका हावशब्दवाच्याः । हवनम् । 'हु दानादनयोः' (जु० प० अ०) । 'क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशते' इत्यन्विषये घञ् (३।३।१८) । यत्तु-मुकुट आह-शृङ्गारभावो रतिः । तज्जा-इति । तन्न । 'शृङ्गारभावः' इति समुदायस्य रतिवाचकत्वाभावात् । यदपि-हू हवने-इत्युक्तम् । तदपि न । एतादृशस्य धातोरभावात् । यदपि-उक्तार्थे भरतस्य संमतिरुपन्यस्ता । 'अलंकारश्च नाट्यज्ञैर्ज्ञेया भावरसाश्रयाः । यौवनेऽभ्यधिकाः स्त्रीणां विकारा वक्रगात्रजाः' इति । तत्रापि 'भावरसाश्रयाः' इत्यनेनास्मदुक्त एवार्थो लभ्यते, न भवदुक्तः । यत्तु-ह्वयन्त्यनेनेति हावः-इति स्वामिनोक्तम् । तन्न । ह्वेओ ['ह्वेन् स्पर्द्धायां शब्दे च', भ्वा० आ० अ०] घञि संप्रसारणाविधानात् ॥ (१) ॥ * ॥ विलासनम् । 'लस श्लेषणे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'विलासोऽङ्गे विशेषो यः प्रियाप्तावासनादिषु' । 'विलासो

१. 'यानस्थानासनादीनां मुखनेत्रादिकर्मणाम् । विशेषस्तु विलासः स्यादिष्टसंदर्शनादिना ॥' इति सा० द० (३।१४१) ।

हावभेदे स्याल्लीलायामपि पुंस्ययम्^१ [इति मे० १७२।३९]
॥ (१) ॥ * ॥ विवानम् । 'वा गतौ' (अ० प० अ०) ।
विवुर्गतिविशेषः । (यत्तु-) 'अपष्ट्वादयः' इति कुः-इति
मुकुटः । तन्न । तादृशसूत्रादर्शनात्- । 'मृगय्वादयश्च' (उ०
१।३७) इति तूचितम् । उच्यते समवैत्यत्र । 'उच समवाये'
(दि० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) । इति घञर्थे ।
यद्वा- 'कः' (वा० ३।३।५८) । 'ओक उचः के' (७।३।
६४) इति निपातितः । विवोरोकः स्थानम् । 'विब्वो-
कोऽभिमतप्राप्तावपि गर्वादिनादरः' ॥ (१) ॥ * ॥ विभ्रम-
णम् । 'भ्रमु अनवस्थाने' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ।
'नोदात्तोपदेश-' (७।३।३४) इति न वृद्धिः । चित्तवृत्त्यन-
वस्थानं शृङ्गाराद्विभ्रमो^३ मतः । 'अथ विभ्रमः । शोभायां
संशये हावे' इति हैमः [३।५०३-४] । 'विभ्रमो भ्रान्ति-
हावयोः^४' [इति विश्वः ११३।३९, मे० ११२।५२ च] ॥
॥ (१) ॥ * ॥ 'लल ईप्सायाम्' (चु० आ० से०),
'लड विलासे' (भ्वा० प० से०) वा । डलयोरभेदः, भावे
क्तः (३।३।११४) । 'अनाचार्योपदिष्टं स्याल्ललितं' रतिचे-
ष्टितम् । ['ललितमीप्सिते । तडिते हारभेदे च' इति हैमः
३।३०९-१०] ॥ * ॥ 'हिल भावकरणे' (तु० प० से०) ।
'हेड अनादरे' (भ्वा० आ० से०) । भावे घञ् (३।३।१८)
'स्याद्भावसूचको हावो हेलाऽस्यवानुभावनम्' । 'प्रौढेच्छा
सुरते हेला' इति वा । ['हेला स्त्रियामवज्ञायां विलासे वीर-
योषिताम्' इति मे० १४९।५७] ॥ (१) ॥ * ॥ लयनम् ।

१. एतदग्रे 'वीतंसो बन्धनोपाये मृगाणामपि पक्षि-
णाम् । तेषामेव च विश्वासहेतौ प्रावरणोऽपि च ॥' इति
क्वचिल्लिखितः पाठो न प्रकृतोपयोगी, स तूपयुक्तत्वाद्ग्रे
(अ० २।१०।२६) व्याख्यायां लिखित एव ।

२. 'विब्वोकस्त्वितिगर्वेण वस्तुनीष्टेऽप्यनादरः' इति
सा० द० (३।१४३) ।

३. 'त्वरया हर्षरागादेर्दयिताऽऽगमनादिषु । अस्थाने
भूषणादीनां विन्यासो विभ्रमो मतः ॥' इति सा० द०
(३।१४७) ।

४. एतदनन्तरं 'विभ्रमो रत्नवृक्षेऽपि प्रवालेऽपि पुमा-
नयम्' इति पाठः क्वचिदुपलभ्यते । परंतु मेदिनीविश्व-
योस्तु 'विद्रुमो रत्नवृक्षेऽपि प्रवालेऽपि पुमानयम्' इत्येव
पाठदर्शनादत्रानुपयुक्तत्वं तस्य स्फुटमेव ।

५. 'सुकुमारतयाऽङ्गानां विन्यासो ललितं भवेत्' इति
सा० द० (३।१४८) ।

६. 'हेलाऽत्यन्तसमालक्ष्यविकारः स्यात् स एव च ।'
इति सा० द० (३।१३२), अत्र 'स' इति पदेन पूर्वोक्तो
भावो ग्राह्यः ।

लीः । 'लीङ् श्लेषणे' (दि० आ० अ०) । संपदादित्वात्
(वा० ३।३।१०८) विवप् । लियं लाति । 'ला आदाने'
(अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ।
'प्रियस्यानुकृतिर्लीला' श्लिष्टा वाग्वेषचेष्टितैः । 'लीला
केलिर्विलासश्च शृङ्गारभावजा क्रिया' [इति हैमः २।५२०]
॥ (१) ॥ * ॥ इति शब्दार्णवात्प्रकारार्थदिन्येऽपि ज्ञेयाः ।
'लीला विलासो विच्छित्तिविभ्रमः किलकिञ्चित्तम् । मोट्टा-
यितं कुट्टमितं विव्वोको ललितं तथा ॥ विहृतं चेति मन्त-
व्या दश स्त्रीणां स्वभावजाः' इति नाटकरत्नकोशः । वि-
च्छेदनम् । 'च्छिदिर् द्वैधीकरणे' (रु० उ० अ०) । क्तिन्
(३।३।९४) । 'मण्डनानादरन्यासो विच्छित्ती रूपदर्पतः^२' ।
['विच्छित्तिरङ्गरागे स्याद्भावविच्छेदयोरपि' इति विश्वः
७०।१६८] ॥ (१) ॥ * ॥ किलकिञ्चित्तमत्र । हर्षाद्भुदितगीता-
दिव्यामिश्रं किलकिञ्चित्तम्^३ । स्वामी तु—किलकिञ्चित्तम्—
इति पाठं मन्यते । यदाह 'किलीति कण्ठकूजितम् वा' । 'यथा-
किलिकिलारावः' इति ॥ (१) ॥ * ॥ मोटनम् । 'मुट प्रमर्दने'
(तु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । बाहुलकाद्धनस्तुट् ।
भृशादि (३।१।१२) क्यङन्ताद्भावे क्तः (३।३।११४) ।
'मोट्टायितं^४ प्रियं स्मृत्वा साङ्गभङ्गविजृम्भणम्' । यत्तु—
मोट्टनम् । मोट्टः—इति मुकुटः । तन्न । मोट्टघातोर्दर्शनात् ।
यदपि—लोहितादि (३।१।१३) क्यङन्ताद्भावे क्तः—इति ।
तदपि न । 'लोहितादिडाज्भ्यः क्यङ्चनम्', 'भृशादिष्वित-
राणि' इति वार्तिकविरोधात् ॥ (१) ॥ * ॥ कुट्टनम् । 'कुट्ट
छेदनादौ' (चु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । कुट्टेन
निर्वृत्तम् । भावप्रत्ययान्तादिमप् (वा० ४।४।२०) । ततो
ण्यन्तात् (वा० ३।१।२६) । भावे क्तः (३।३।११४) ॥
तारकादित्वात् (५।२।३६) इतच् वा । 'दुःखोपचारः सौख्ये-
ऽपि हर्षात्कुट्टमितं^५ मतम्' ॥ (१) ॥ * ॥ विहरणम् ।

१. 'अङ्गैर्वर्षैरलङ्कारैः प्रेमभिर्वचनैरपि । प्रीतिप्रयोजि-
तैर्लीलां प्रियस्यानुकृतिं विदुः ॥' इति सा० द० (३।१४०) ।

२. 'स्तोकाऽप्याकल्परचना विच्छित्तिः कान्तिपोषकृत् ।'
इति सा० द० (३।१४२) ।

३. 'स्मितशुष्करदितहसितत्रासक्रोधश्रमादीनाम् । सां-
क्यं किलकिञ्चित्तमभीष्टतमसंगमादिजाद्वर्षात् ॥' इति सा०
द० (३।१४४) ।

४. 'तद्भावभाविता चित्ते वल्लभस्य कथादिषु । मोट्टा-
यितमिति प्राहुः कर्णकण्ठयनादिकम् ॥' इति सा० द० (३।
१४५) ।

५. 'केशस्तनाधरादीनां गृहे हर्षजप संभ्रमात् । प्राहुः
कुट्टमितं नाम शिरःकरविधूतनम् ॥' इति सा० द०
(३।१४६) ।

भावे क्तः (३।३।११४) । 'वक्तव्यभाषणं व्याजाद्विहृतं' दक्षितेङ्गितम् ॥ (१) ॥ * ॥ इति । [एकैकं 'स्त्रीणां शृङ्गारभावजन्यक्रियायाः']

द्रवकेलिपरीहासाः क्रीडा खेला च नर्म च ॥ ३२ ॥

द्रवः, केलिः, परीहासः (३ पु), क्रीडा, खेला (२ स्त्री), नर्म (=नर्मन्, न), 'क्रीडामात्र' के ६ नाम हैं ।

द्रवेति ॥ द्रवणम् । 'द्रु गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'द्रवो विद्रवनर्मणोः । प्राद्रवे रसगत्योश्च' इति हैमः [२।५।३५-३६] ॥ (१) ॥ * ॥ केलनम् । 'किल क्रीडायाम्' (तु० प० से०) । 'केलु चलने' (भ्वा० प० से०) वा । इन् (उ० ४।११८) । 'केली इति स्त्रिया-मपि । 'केलीषु तद्गानगुणान्निपीय' इति नैषधात् (३।२७) इति मुकुटः ॥ (२) ॥ * ॥ परिहसनम् 'हसे हसने' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।११८) । 'उपसर्गस्य घञि-' (६।३।१२२) इति दीर्घः ॥ (३) ॥ * ॥ क्रीडनम् । 'क्रीडु विहारे' (भ्वा० प० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः । 'क्रीडा केलिप्रकारे स्यात्खेलावज्ञानयोरपि' [इति विश्वः ४४।२०, मे० ४०।३ च] ॥ (४) ॥ * ॥ खेलनम् । 'खेलु चलने' (भ्वा० प० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः । मुकुटस्तु 'खेला' इत्यस्य स्थाने 'लीला' इति पठति ॥ (५) ॥ * ॥ नरणम् । 'नृ नये' (भ्वा० प० से०) । मनिङ् (३।२।७५) ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'क्रीडायाः' ।

व्याजोऽपदेशो लक्ष्यं च

व्याजः, अपदेशः (२ पु), लक्ष्यम् (न), 'बहाना करने' के ३ नाम हैं ।

व्याज इति ॥ (१) ॥ * ॥ अपदेशनम् । 'दिश अतिसर्जने' (तु० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) ['अपदेशः पुमां-लक्ष्ये निमित्तव्याजयोरपि' इति मे० १६।३१] ॥ (२) ॥ * ॥ लक्षणम् । 'लक्ष आलोचने' (चु० आ० से०) । ण्यत् (३।३।१२४) । 'लक्ष्यं स्यादपदेशोऽपि शरव्येऽपि नपुंसकम्' इति मेदिनी [११६।५३] ॥ * ॥ घञन्तोऽपि ।

१. साहित्यदर्पणे 'विहृत'स्थाने विकृतेति पाठः, तल्लक्षणं यथा—'वक्तव्यकालेऽप्यवचो व्रीडया विकृतं मतम्' इति सा० द० (१।१५०) ।

२. नाट्यस्य पञ्चसन्धिषु 'विमर्शाख्यसन्धेरकमङ्गं 'द्रवः', तल्लक्षणं यथा—'द्रवो गुरुव्यतिक्रान्तिः शोकवेगादिसंभवा ।' इति सा० द० (६।१८५) ।

३. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

संख्यायां च न ना लक्षं क्लीवं व्याजशरव्ययोः' इति मूर्धन्यान्ते रभसात् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'स्वरूपाच्छादनस्य' ।

क्रीडा खेला च कूर्दनम् ।

क्रीडा, खेला (२ स्त्री), कूर्दनम् (न), 'लङ्कपन के खेल' के ३ नाम हैं ।

क्रीडेति ॥ (१) ॥ * ॥ खेलनम् । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (२) ॥ * ॥ 'कूर्दं क्रीडायाम्' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) । 'वोरूपधायाः—' (८।२।७६) इति दीर्घः । यत्तु—'स्फूर्ज' इति लिङ्गात् कूर्दादीनां न दीर्घः (इति घर्मदासः) । 'वोः' इति विधेरनित्यत्वम्—इति कश्चित् (पूर्णचन्द्रः) आह । तन्न । 'स्फूर्ज' इति स्वरूपनिर्देशार्थं दीर्घानुच्चारणात् । दीर्घविधेः सत्त्वाच्च । यदि 'विधिप्राप्तं कृत्वैव निर्देष्टव्यम्' इति नियमः स्वीक्रियते तदा 'एशिरेचोरेत्वाभावस्याज्ञापकत्वं स्यात्' एत्वस्य लक्षणप्राप्तत्वात् । अत एव 'दीर्घाभावस्तु चिन्त्यः' इति स्वामिग्रन्थोऽपि संगच्छते ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'कन्दुकादिक्रीडनस्य' ।

घर्मो निदाघः स्वेदः स्यात्

घर्मः, निदाघः, स्वेदः (३ पु), 'घाम' या 'पसीने' के ३ नाम हैं ।

घर्म इति ॥ जिघर्त्यङ्गमनेन । 'घृ क्षरणदीप्तयोः' (जु० प० अ०) । 'घर्म-' (उ० १।१४९) इति निपातितः । यत्तु—'घरति' इति विग्रहप्रदर्शनं मुकुटेन कृतम् । तत्तु 'घृ क्षरणे' इति धातूपन्यसनेन विरुध्यते । घरत्यङ्गमनेन वा । 'घृ सेके' (भ्वा० प० अ०) । 'घर्मः स्यादातपे ग्रीष्मेऽप्युष्मस्वेदाम्बुनोरपि' इति मे० १०९।१२] ॥ (१) ॥ * ॥ निदह्यतेऽनेन । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । न्यङ्-क्वादिः (७।३।५३) ॥ (२) ॥ * ॥ स्विद्यतेऽनेनाङ्गम् । घञ् (३।३।१२१) । 'स्वेदो घर्मो स्वेदने च' इति हैमः [२।२४१] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'प्रस्वेदहेतोस्तापस्य' ।—अङ्गजलस्य—इति मुकुटः । तन्न । स्वकृतकरणविग्रहविरोधात् । न हि जलेन प्रस्विद्यते । वस्तुतस्तु—भावकर्मव्युत्पत्त्या सोऽप्यर्थः ।

प्रलयो नष्टचेष्टता ॥ ३३ ॥

प्रलयः (पु), नष्टचेष्टता (स्त्री), 'बेहोशी' के २ नाम हैं ।

प्रलय इति ॥ प्रलयनम् । 'लीङ् [संश्लेषणे]' (दि० आ० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) । 'प्रलयो मृत्युकल्पा-न्तमूर्च्छापायेषु पुंस्ययम्' [इति मे० ११९।९०] ॥ (१)

१. 'कूर्दनमित्येके, कूर्दं क्रीडायाम्' इत्यनन्तरमुक्त' इति शेषः ।

॥*॥ नष्टा चेष्टा यस्य । तस्य भावः । तल् (५।१।१९)
॥ (२) ॥*॥ द्वे 'सात्त्विकभावस्य' मूर्च्छापरपर्यायस्य ।
हर्षशोकादिभिः सकलचेष्टानाशस्येत्यर्थः ।

अवहित्थाकारगुप्तिः

अवहित्था, आकारगुप्तिः (२ स्त्री), 'अपने आकारको छिपाने' के २ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवहिः स्थितिर्बहित्था । 'सुपि स्थः' (३।२
४) इत्यत्र 'स्थः' इति योगविभागात् कः । पृषोदरादिः
(६।३।१०६) ॥ (१) ॥*॥ आकारस्य शोकादिजनितमु-
ख्मलान्यादेर्गोपनम् । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (२) ॥*॥ द्वे
'आकारगोपनस्य' ।

समौ संवेगसंभ्रमौ ।

संवेगः, संभ्रमः (२ पु), 'हर्ष आदिके कारण शीघ्रता
करने' के २ नाम हैं ।

समाविति ॥ संवेजनं संचलनम् । 'ओविजी भयचलनयोः'
(तु० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥*॥ संभ्र-
मणम् । घञ् (३।३।१८) । 'संभ्रमः साध्वसेऽपि स्यात्संवे-
गादरयोऽपि' [इति विश्वः १।३।३९] ॥ (२) ॥*॥ द्वे
'हर्षादिना कर्मसु त्वरणस्य' ।

स्यादाच्छुरितकं हासः सोत्प्रासः

आच्छुरितकम् (न), 'साभिप्राय हँसने' का १ नाम है ।

स्यादिति ॥ उत्प्रासनम् । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) ।
'अस गतिदीप्त्यादानेषु' (भ्वा० उ० से०) वा । घञ् (३।
३।१८) । उत्प्रासेनाधिक्येन क्षेपणेन वा सहितः सोत्प्रासः ।
अच्छुरणं परच्छेदनम् । 'छुर छेदने' (तु० प० से०) ।
भावे क्तः (३।३।११४) । स्वार्थे कम् (५।३।७७) । भावे
'स्यादाच्छुरितकं हासनखराघातभेदयोः' [इति विश्वः २।१।
२३०] ॥ (१) ॥*॥ एकं 'परस्यामर्षजनकहासस्य' ।

स मनाक् स्मितम् ॥ ३४ ॥

स्मितम् (न), 'साभिप्राय मुस्कुराने' का १ नाम है ।

स इति ॥ स हासो मनागल्पः । 'स्मिद् ईषदसने'
(भ्वा० आ० अ०) । भावे क्तः (३।३।११४) । 'ईषद्विक-
सितैर्दन्तैः कटाक्षैः सौष्ठवान्वितैः । अलक्षितद्विजद्वारमुत्त-
मानां स्मितं भवेत्' ॥ (१) ॥ एकम् 'ईषदासस्य' ।

मध्यमः स्याद्विहसितम्

विहसितम् (न), 'सावरण हँसने' का १ नाम है ।

मध्यम इति ॥ स हासो मध्यमो महत्त्वाल्पत्वहीनः ।
'हसे हसने' (भ्वा० प० से०) । भावे क्तः (३।३।११४) ।
आकुञ्चितकपोलाक्षं सस्वनं निःस्वनं तथा । प्रस्तावोत्थं सानु-

रागमाहुर्विहसितं बुधाः' ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'मध्यम-
हासस्य' ।

रोमाञ्चो रोमहर्षणम् ।

रोमाञ्चः (पु), रोमहर्षणम् (न), 'रोमाञ्च होने' के
२ नाम हैं ।

रोमाञ्च इति ॥ रोम्णामञ्चनं पूजनम् । घञ् (३।३।
१८) । 'चजोः-' (७।४।५२) इति सूत्रे 'निष्ठायांमनिटः'
इति प्ररितत्वादस्मात् 'अञ्चेः पूजायाम्' (७।२।५३) इति
क्त्वानिष्ठयोरिडविधानात् कुत्वम् । यत्—'न कादेः' (७।
३।५९) इति योगविभागात् कुत्वम्—इति भाषावृत्त्युपन्य-
सनं मुकुटस्य । तन्न । तस्य वार्तिककृता 'प्रत्याख्यानात् ।
यथोत्तरं मुनीनां प्रामाण्यात् ॥ (१) ॥ * ॥ रोम्णां हृष-
णम् ॥ (२) ॥ * ॥ पुलक-कण्टक-रोमविक्रिया-रोमो-
द्गमाश्चात्रैव । ['पुलको गजान्नपिण्डे रोमाञ्चे प्रस्तरान्तरे ।
असुराज्यां मणिदोषे गत्वर्को तालके कृमौ' ॥ इति हैमः ३।
६६-६७] । ['कण्टकः क्षुद्रवैरिणि । वेणी द्रुमाङ्के रोमा-
ञ्चे' इति हैमः ३।१७ । 'पुलकः पुनः । रोमाञ्चकण्टकौ रोम-
विक्रिया रोमहर्षणम् । रोमोद्गम उद्धर्षणमुल्लासनकमित्य-
पि' । इति अभि० चि० २।२।१९-२० च] । द्वे 'रोमाञ्चस्य' ।

क्रन्दितं रुदितं क्रुष्टम्

क्रन्दितम्, रुदितम्, क्रुष्टम् (३), 'रोने' के ३ नाम हैं ।

क्रन्दितमिति ॥ 'क्रदि रोदने' (भ्वा० प० से०) । क्तः
(३।३।११४) । 'अथ क्रन्दितमाह्वाने रुदिते च नपुंसकम्'
[इति मे० ६।१।१०३] ॥ (१) ॥ * ॥ 'रुदिर् अश्रु-
विमोचने' (अ० प० से०) । भावे क्तः (३।३।११४) ॥
(२) ॥ * ॥ 'क्रुश रोदने' (भ्वा० प० से०) । क्तः
(३।३।११४) । ['क्रुष्टं रोदनरावयोः' इति मे० ३।४।६]
॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'रोदनस्य' ।

जृम्भस्तु त्रिषु जृम्भणम् ॥ ३५ ॥

जृम्भः (त्रि), जृम्भणम् (न), 'जम्हाई' के २ नाम हैं ।

जृम्भ इति ॥ 'जृभि गात्रविनामे' (भ्वा० आ० से०) ।
घञ् (३।३।१८) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः ।
'जृम्भा विकासजृम्भणयोस्त्रिषु' [इति मे० १०।६।४] ।
घञन्तस्यैव क्लीबत्वमपि । लिङ्गशेषविधिव्यापी विशेष्यैव-
बाधितः' इति वक्ष्यमाणत्वात् । यत्तु—जृम्भं तु, अज्जिघौ
भयादिपाठात्—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । 'अज्जिघौ' इत्युक्त-
त्वेन क्लीबत्वस्याविधानात् ॥ (१) ॥ * ॥ ल्युटि
(३।३।११५) जृम्भणम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'मुखादिवि-
कासस्य' ।

१. 'निष्ठायांमनिटः' इति वार्तिकेन' इति शेषः ।

विप्रलम्भो विसंवादः

विप्रलम्भः, विसंवादः (२ पु), 'ठगपने से बात करने' के २ नाम हैं ।

विप्रेति ॥ विशेषेण प्रलम्भनम् । 'डुलभष् प्राप्ती' (भ्वा० आ० अ०) । विरुद्धं सम्यक् वदनम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अङ्गीकृतासंपादनस्य' ।

रिङ्गणं स्खलनं समे ।

रिङ्गणम् ; स्खलनम् (२ न), 'धर्ममार्गसे प्रतिकूल चलने, रेंगने, जगह के चिकनी होने से या अन्य किसी कारण से पैर फिसल जाने' के २ नाम हैं ।

रिङ्गणमिति ॥ 'रिगि गती' (भ्वा० प० से०) । 'स्खल संचलने' (भ्वा० प० से०) । भावे ल्युट् (३।३।१५) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ 'रिखि गती' (भ्वा० प० से०) इत्येके (तन्मते रिङ्गणम्) । द्वे 'धर्मा-देश्वलनस्य'—इति स्वामी, बालानां हस्तपादगमनस्य—इत्यन्ये, 'पिच्छिलादौ पतनस्य' इत्यपरे ।

स्यान्निद्रा शयनं स्वापः स्वप्नः संवेश इत्यपि ॥३६॥

निद्रा (स्त्री), शयनम् (न), स्वापः, स्वप्नः, संवेशः (३ पु), 'नींद' के ५ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ निद्राणम् । 'द्रा कुत्सायां गती' (आ० प० से०) । 'आतश्चोप-' (३।३।१०६) इत्यङ् । निन्दनम्, निन्दतेऽनया, इति वा । 'निन्देर्नलोपश्च' (उ० २।१७) इति रग्, इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ 'शीङ् स्वप्ने' (अ० आ० से०) । भावे ल्युट् (३।३।११५) । 'शयनं सुरते निद्राशययोश्च नपुंसकम्' [इति मे० ९३।३७] ॥ (२) ॥ * ॥ 'विष्वप् शये' (अ० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'स्वापः शयननिद्रयोः । स्पर्शजितायामज्ञाने' [इति मे० १०२।१२] ॥ (३) ॥ * ॥ 'स्वपो नन्' (३।३।९१) । 'स्वप्नः स्वापे प्रसुप्तस्य विज्ञाने दर्शने पुमान्' [इति मे० ८४।८२] ॥ (४) ॥ * ॥ संवेशनम् । 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'संवेशः स्वाप-स्त्रीरतवन्धयोः' ॥ (५) ॥ * ॥ 'सुप्तिः' अप्यत्र । ['सुप्तिः स्पर्शजितानिद्राविश्रम्भे शयने स्त्रियाम्' इति मे० ५९।७२] ॥ * ॥ पञ्च 'निद्रायाः' ।

तन्द्री प्रमीला

तन्द्री, प्रमीला (२ स्त्री), 'तन्द्रा होने' अर्थात् 'अधिक थकावट आदि के कारण शरीरेन्द्रियों के क्षिथिल होने या नींद के आदि और अन्त में आलस्य होने' के २ नाम हैं ।

तन्द्रीति ॥ तत्पूर्वाद्रातेः 'स्पृहगृहि-' (३।२।१५८) इत्यादिना 'तन्द्रा' इति निपात्यते । तन्द्रायाः करणम् । 'तत्करोति-' (ग० ३।१।२६) इति ण्यन्ताद् 'अच्च हः' (उ०

४।१।३९) । तन्द्रीः । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् वा 'तन्द्री निद्राप्रमीलयोः' [इति मे० १२५।४२] । णिजभावे 'तन्द्रा' इत्यपि । मुकुटस्तु—इन्द्रियाणां तननं द्रात्यस्याम् । तन्द्राधातोः सौत्रान्मूर्च्छार्थात् 'तन्द्रेरि-दीती' इति ह्रस्वेकारप्रत्यये तन्द्रीः । ङीष् तन्द्री । दीर्घे-कारप्रत्यये लक्ष्मीशब्दवच्च—इत्याह । तन्न । द्रातिना विगृह्य सौत्रधातोरुपन्यासस्य विरुद्धत्वात् । 'तदो नान्तत्व-निपातनाभ्युपगमविरोधात्' । 'तन्द्रेरिदीती' इति सूत्रस्या-दर्शनाच्च । ईप्रत्ययविधायकाभावाच्च । (यद्यपि—) तन्द्री-स्तन्द्री तन्द्रीस्तन्द्रा—इति रूपचतुष्टयम् । इत्युक्तम् । तदपि न । दीर्घविसर्गान्ते प्रमाणाभावात् ॥ (१) ॥ * ॥ प्रमी-लनम् । 'मील निमेषणे' (भ्वा० प० से०) । 'गुरोश्च—' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अत्यन्तश्रमा-दिना सर्वेन्द्रियासामर्थ्यस्य' ।

भ्रुकुटिर्भ्रुकुटिर्भ्रुकुटिः स्त्रियाम् ।

भ्रुकुटिः, भ्रुकुटिः भ्रुकुटिः (३ स्त्री), 'क्रोध आदि से भौंह को टेढ़ा करने' के ३ नाम हैं ।

भ्रुकुटिरिति ॥ 'कुट कौटिल्ये' (तु० प० से०) । 'इगु-पधात्किट्' (उ० ४।१२०) इतीन् । 'भ्रुवोः कुटिः' भ्रुकु-सवत्त्रैरूप्यम् । पृषोदरादित्वाट्टकारे 'भ्रुकुटो' इत्यपि ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'क्रोधादिना ललाटसंकोचनस्य' ।

अदृष्टिः स्यादसौम्येऽक्षिण

अदृष्टिः (स्त्री), 'क्रूरतापूर्वक देखने' का १ नाम है ।

अदृष्टिरिति ॥ विरुद्धा दृष्टिः ॥ (१) ॥ * ॥ असौ-म्येऽमुन्दरे ॥ एकं 'क्रूराया दृष्टेः' ।

संसिद्धिप्रकृती त्विमे ॥ ३७ ॥

स्व रूपं च स्वभावश्च निसर्गश्च

संसिद्धिः, प्रकृतिः (२ स्त्री), स्वरूपम् (न), स्वभावः, निसर्गः (२ पु), 'स्वभाव' के ५ नाम हैं ।

संसिद्धीति ॥ संसेधनम् । 'विध संराद्धौ' (दि० प०-अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । ['संसिद्धिः प्रकृती सिद्धौ मदोग्रायामपि स्त्रियाम्' इति मे० ८१।३८] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रकरणम् । 'डुकृन्' (त० उ० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ इमे इति द्वयोः स्त्रीत्वबोधनार्थमुक्तम् । स्वं रूपम् ॥ (३) ॥ * ॥ स्वो भावः ॥ (४) ॥ * ॥ विसर्जनम् । 'सृज विसर्गे' (तु० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'निसर्गः सृष्टौ स्वभावे च' इति हैमः [३।१२२] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'स्वभावस्य' ।

१. "अन्ये तु अदृष्टिः इत्यनेन संबध्नन्ति । यदाहुः—भ्रुकुटिः दृगसौम्या स्यात्" इति स्वाम्याह ।

२. क्वचित् चरहितः पाठः ।

अथ वेपथुः ।

कम्पः

वेपथुः, कम्पः (२ पु), 'कौपने' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ वेपनम् । 'दुवेपु कम्पने' (भ्वा० आ० से०) ।
'द्वितोऽयुच्' (३।३।८९) ॥ (१) ॥ * ॥ 'कपि किञ्चि-
न्चलने' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'कम्पस्य' ।

अथ क्षण उद्धर्षो मह उद्धव उत्सवः ॥ ३८ ॥

क्षणः, उद्धर्षः, महः, उद्धवः, उत्सवः (५ पु), 'उत्सव'
के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ क्षणोति दुःखम् । 'क्षणं हिंसायाम्' (त० उ०
से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ['क्षणः कालविशेषे
स्यात् पर्वण्यवसरे महे । व्यापारविकलत्वे च परतन्त्रत्वम-
ध्ययोः' इति हैम. २।१३७] ॥ (१) ॥ * ॥ उद्धर्षयति ।
'हृषु अलीके' (भ्वा० प० से०) णिजन्तः । अच् (३।१।
१३४) । उद्गतो हर्षोऽनेति वा ॥ (२) ॥ * ॥ महनम् ।
'मह पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ।
संज्ञापूर्वकत्वाद्बद्धभावः । घः (३।३।११८) वा । यद्वा-
महति । अच् (३।१।१३४) । 'मही नद्यन्तरे भूमौ मह
उत्सवतेजसोः' [इति मे० १७५] । (यत्तु-) मह्यतेऽनेन
'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः-इति मुकुटः । तन्न । 'हलश्च'
(३।३।१२१) इति घञ्प्रसङ्गात् ॥ (३) ॥ * ॥ उद्धनोति
दुःखम् । 'धून् कम्पने' (स्वा० उ० अ०) । अच् (३।१।
१३४) । 'उद्धवो यादवभिदि महे च क्रतुपावके' [इति मे०
१५९।३२] ॥ (४) ॥ * ॥ उत्सुवति । 'धू प्रेरणे' (तु०
प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'उद्धवो मह उत्सेके
इच्छाप्रसरकोपयोः' [इति विश्वः १६५।३३] ॥ (५)
॥ * ॥ पञ्च 'उत्सवस्य' ।

इति स्वर्गवर्गः ॥

इतीति ॥ स्वर्गप्रधानो वर्गः । एतत्पर्यन्तं स्वर्गसंगता-
थनिरूपणात् ।

इति नाट्यवर्गविवरणम् ॥ ७ ॥

अथ पातालभोगिवर्गः ॥ ८ ॥

अधोभुवनपातालबलिसधरसातलम् ।

नागलोकः

अधोभुवनम्, पातालम्, बलिसध, रसातलम् (४ न),
नागलोकः (पु), 'पाताल' के ५ नाम हैं ।

अथ इति ॥ अधश्च तद्भुवनं च ॥ * ॥ 'अधः' अपि ।
'अधोऽव्ययं स्यात्पाताले' इति त्रिकाण्डशेषात् [१।८।१] ॥
(१) ॥ * ॥ पतन्त्यत्र पापात् । 'प्रतिचण्डिभ्यामालम्'

(उ० १।११७) । 'पातालं वडवानले । रसातले' च' इति
हैमः [३।७००-१] ॥ (२) ॥ * ॥ बलेः सध ॥ (३)
॥ * ॥ रसायास्तलमघः ॥ (४) ॥ * ॥ नागानां लोकः
॥ (५) ॥ * ॥ अधोलोक फणिभुवनादयः अप्यत्र ॥ * ॥
पञ्च 'पातालस्य' ।

अथ कुहरं शुषिरं विवरं विलम् ॥ १ ॥

छिद्रं निर्व्यथनं रोकं रन्ध्रं श्वभ्रं वपा शुषिः ।

कुहरम्, शुषिरम्, विवरम्, विलम् छिद्रम्, निर्व्यथनम्
रोकम्, रन्ध्रम्, श्वभ्रम् (९ न), वपा, शुषिः (२ स्त्री),
'विल' के ११ नाम हैं ।

अथेति ॥ कुं हरति । 'हरतेरनुद्यमनेऽच्' (३।२।९) ।
यद्वा- 'कुह विस्मापने' (चु० आ० से०) । इगुपघत्वात् (३।
१।१३५) कः । कुहं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) ।
'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'कुहरं गह्वरे च्छिद्रे
क्लीवं नागान्तरे पुमान्' [इति मे० १३२।१३६] ॥ (१)
॥ * ॥ शोषणम् । 'शुष शोषणे' (दि० प० अ०) । 'इगुप-
धात्कित्' (उ० ४।१२०) । शुषिरस्यास्ति । ऊषशुषि-
(५।२।१०७) इति रः । 'शुषिरं वंशादिवाद्ये विवरेऽपि
नपुंसकम् । शुषिरो न स्त्रियां गते वह्नी रन्ध्रान्विते त्रिषु'
[इति मे० १३९।२२९] ॥ (२) ॥ * ॥ विवृणोति । 'वृन्
वरणे' (स्वा० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यद्वा-
वित्रियते । 'ग्रहवृद्धनिश्चिगमश्च' (३।३।५८) इत्यप् । विगतो
वरोऽस्माद्वा । वीनां पक्षिणां वरं वा । 'विवरं दूषणे गते'
[इति मे० १३८।२१७] ॥ (३) ॥ * ॥ विलति भिनत्ति ।
'विल भेदने' (तु० प० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५)
इति कः । विल्यते वा । 'कृत्यल्युटो बहुलम्' (३।३।
११३) इति सूत्रे 'कृत्यल्युटः' इति 'इगुपघ-' (३।३।
१३५) इति कः । घञर्थे कः (वा० ३।३।५८) वा । 'खनो
घ च' (३।३।१२५) इति घे संज्ञापूर्वकत्वाद्गुणाभावो वा ।
'खिलं छिद्रे गुहायां च पुमानुच्चैःश्रवो हये' [इति मे०
१४८।४९] ॥ (४) ॥ * ॥ छिद्रचते । 'छिद्र भेदने' (चु०
उ० से०) । घञ् (३।३।१८) । यद्वा-छिद्यते 'छिद्रि द्वैषी-
करणे' (रु० उ० अ०) । 'स्फायि-' (उ० २।१३) इति
रक् । 'छिद्रं विवररन्ध्रवत् । गते दोषे' इति हैमः [२।
४३४] ॥ (५) ॥ * ॥ 'व्यथ भयचलनयोः' (भ्वा० आ०
से०) । भावे ल्युट् (३।३।११५) । निश्चयेन व्यथनं भयं
चलनं वा यत्र । यत्तु-अधिकरणे ल्युट् (३।३।११६)-
इति मुकुट आह । तन्न । व्यथनमिति भावप्रत्यये बहुव्रीहिणा
गतार्थत्वात् ॥ (६) ॥ * ॥ रोचतेऽत्र । 'रुच दीप्तौ' (भ्वा०

१. क्वचित् 'च' रहितः अपि पाठः ।

२. 'शुषिके ना स्त्रियां नल्यौषधौ' इति पा० ।

आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । निष्ठायां
सेट्त्वान्यङ्क्वादित्वात् (७।३।५३) कुत्वम् । यत्तु
मुकुटः—रोचते प्रकाशते । घः (३।३।११८)—इत्याह ।
तन्न । कर्तरि घस्याविधानात् । 'रोक्' क्रयणभेदे ना वि (व-
रेऽया) विले चले । 'रोक्'ोऽशौ' इति हेमचन्द्रः [२।१५-१६]
॥ (७) ॥ * ॥ रमणम् । संपदादि (३।३।१०८) । संज्ञा-
पूर्वकत्वाच्च दीर्घः । रमं क्रीडां धरति । मूलविभुजादिः (वा०
३।२।५) । रन्धयति । 'रध हिंसासंराद्धयोः' (दि० प०
से०) । बाहुलकाद्रक् वा । 'रन्ध्रं तु दूषणे चिच्छ्रे' इति
विश्व-मेदिन्यौ [मे० १२८।७८] ॥ (८) ॥ * ॥ श्वभ्र-
यति । 'श्वभ्र गतौ' (चु० प० से०) । व्यन्तात्पचाद्यच् । शु
शोभनमभ्रं व्योमात्र वा । तालव्यादि^३ ॥ (९) ॥ * ॥ उप्य-
वेऽत्र । 'हुवप्' (भा० उ० अ०) । भिदादिः (३।३।
१०४) । ['वपा विवरमेदसोः' इति मे० १०२।१०] ॥
(१०) ॥ * ॥ शुष्यत्यत्र । 'शुष शोषणे' (दि० प० अ०) ।
'इगुपधात्कि' (उ० ४।१२०) । 'शुषिः शोषे बिलेऽस्त्री
स्यात्' इति मेदिनी [१६७।२८] ॥ * ॥ सुष्ठु स्यति ।
'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । बाहुलकात् किः ।
(सुषिः) । 'विवराभिधायिनि शुषिरादौ शास्त्रेषु दन्त्य-
तालव्यौ' इत्युष्मविवेकः ॥ (११) ॥ * ॥ एकादश विलस्य' ।

मर्तावटौ भुवि श्वभ्रे

गर्तः, अवटः (२ पु), 'गढे' के २ नाम हैं ।

गर्तेति ॥ गिरति 'गृ निगरणे' (तु० प० से०) । 'हसि-
मृग-' (उ० ३।६८) इति तन् । स्त्रियां टाप् (४।१।५) ।
'घारट-कृसर-गर्त-शृङ्गाः' इति स्त्रीपुंसप्रकरणे रभसात् ।
'गर्तोऽवटे कुकुन्दरे । त्रिगतशि' इति हैमः [२।१६७-६८]
॥ (१) ॥ * ॥ अवन्त्यस्मात् । 'अव रक्षणादौ' (भा०
प० से०) । 'शकादिभ्योऽटन्' (उ० ४।८१) । इन्दतो-
ऽपि [अवटिः] । 'दर्भेऽपि पवित्रमव' [टिरवटेऽपि] इति
हलायुधः [५।१६] । 'अवटः कूपबिलयोगते' कुहकजी-
विनि' इति हैमः [३।१५१] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रन्ध्र-
मात्रस्य' ।

सरन्ध्रे शुषिरं त्रिषु ॥ २ ॥

शुषिरम् (त्रि), 'खेदवाली चीज़' का १ नाम है ।

१. 'नावि बिले चरे'—इति पा० ।
२. विश्वे तु पाठोऽयं नोपलभ्यते ।
३. वक्ष्यमाण 'सुषि' वदन्त्याद्यपि । तथा सति 'सुष्ठु
अभ्रम्' इति विग्रहो बोध्यः ।
४. 'त्रिगतशिषि' इति पा० ।
५. 'मवधि' इति पा० ।
६. 'कूपखिलयो' इति पा० ।

सरन्ध्र इति ॥ शुषिरस्यास्ति 'ऊषशुषि-' (५।२।
१०७) इति रः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'भूरन्ध्रस्य' ।

अन्धकारोऽस्त्रियां ध्वान्तं तमिस्रं तिमिरं तमः ।

अन्धकारः (पु न), ध्वान्तम्, तमिस्रम्, तिमिरम्, तमः
(=तमस् । ४ न), अन्धकार के ५ नाम हैं ।

अन्धेति ॥ 'अन्ध दृष्ट्युपघाते' (चु० उ० से०) चुरादिः ।
अन्धनम् । घञ् (३।३।१८) । अन्धं करोति । 'कर्मण्यण्'
(३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ ध्वन्यते । 'ध्वन शब्दे' (भा०
प० वे०) । 'ध्रुवस्वान्त-' (७।२।१८) इति निपातितम्
॥ (२) ॥ * ॥ तमोऽस्त्यत्र । भावप्रधानो निर्देशः । 'ज्यो-
त्स्नातमिस्रा-' (५।२।११४) इति साधु ॥ * ॥ तमिस्राऽ-
स्त्याश्रयत्वेनास्येति वा (५।२।१२७) । 'तमिस्रं तिमिरे
कोपे, तमिस्रा तु तमस्ततौ । कृष्णपक्षनिशायां च' इति
विश्व-मेदिन्यौ [१४२।२०९; १३४।१६१-६२] ॥ (३)
॥ * ॥ तिम्यति । 'तिम आर्द्रभावे' (दि० प० से०) ।
बाहुलकात् किरच् । 'तिमिरं ध्वान्ते नेत्रामयान्तरे' [इति
मे० १३४।१६२] ॥ (४) ॥ * ॥ ताम्यत्यनेन । 'तमु
ग्लानौ' (दि० प० से०) । असुच् (४।१८९) । ['तमो
ध्वान्ते गुणे शोके क्लीबं, वा ना विधुंतुदे' इति मे० १७१।
२४] ॥ * ॥ (उ० ३।११७ असचि) तमसमपि ।
'तमसं तु निशाचम' इति त्रिकाण्डशेषात् [१।८।२] ॥ (५)
॥ * ॥ पञ्च 'अन्धकारस्य' ।

ध्वान्ते गाढेऽन्धतमसम्

अन्धतमसम् (न) 'बहुत अधिक अन्धकार' का १ नाम है ।

ध्वान्त इति ॥ अन्धयति । अन्धं च तत्तमश्च । 'अव-
समन्धेभ्यस्तमसः' (५।४।७९) इत्यच् ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'धनान्धकारस्य' ।

क्षीणेऽवतमसम्

अवतमसम् (न), 'थोड़े अन्धकार' का १ नाम है ।

क्षीण इति ॥ क्षीणे तु ध्वान्ते । अव हीनं तमः । अच्
(५।४।७९) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'क्षीणतमसः' ।

तमः ॥ ३ ॥

विष्वक्संतमसम्

संतमसम् (न), 'सर्वत्र फैले हुए अन्धकार' का १ नाम है ।

तम इति ॥ विष्वक् सर्वतः तमः समन्तात्तमः । अच्
(५।४।७९) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'व्यापकतमसः' ।

१. 'सिद्धस्यानुवादाच्छ्वभ्रं भूरन्ध्रमेव । यत्कात्यः—

'श्वभ्रगर्तावटागाधा भुवो विवरवाचकाः ।' इति स्वामी ।

२. विश्वे 'तमिस्रा च' इति पाठः । मेदिन्यां च 'स्त्री
तु तमस्ततौ' इति पाठः ।

नागाः काद्रवेयाः

नागाः, काद्रवेयः (२ पु), 'नाग' के २ नाम हैं ।

नागा इति ॥ नगे भवाः । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । यद्वा—न गच्छन्ति । अगाः । न अगाः । सुप्सुपा' (२।१।४) इति समासः । अनञ्त्वाच्च नलोपः^२ ['नागो मतङ्गजे सर्पे पंतागे नागकेसरे । क्रूराचारे नागदन्ते मुस्तके वारिदे-ऽपि च ॥ देहानिलविशेषे च श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थितः । नागं रङ्गे सीसपत्रे स्त्रीबन्धे करणान्तरे ॥' इति हैमः २।३४-३६] (१) ॥ * ॥ कद्रवा अपत्यानि । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।१२०) । 'ढे लोपोऽकद्रवाः' (६।४।१४७) इति टिलोपाभावे 'ओर्गुणः' (६।४।१४६) । यत्-स्वामी-शुभ्रादित्वात् (४।१।१२३) ढक् । न तु 'स्त्रीभ्यो ढक्' । कद्रुकमण्डल्वोऽच्छन्द-स्यङ्गनिषेधः—इत्याह । तन्न । 'संज्ञायाम्' (४।१।७२) इति लोकेऽप्यङ्गविधानात् ॥ (२) ॥ * ॥ सर्पेभ्योऽन्ये देव-योनयोऽमी । द्वे 'फणालाङ्गलवतो नराकारसर्पस्य' ।

तदीश्वरः ।

शेषोऽनन्तः

शेषः, अनन्तः (२ पु), 'शेष' अर्थात् 'नागोंके राजा' के २ नाम हैं ।

तदिति ॥ तेषामीश्वरः । शिष्यते । 'शिष्लु विशेषणो' (६० प० अ०) । घम् (३।३।१८) । 'शेषोऽनन्ते वधे सी-रिण्युपयुक्तेतरेऽपि च । शेषा निर्मात्यदाने स्यात्' इति हैमः [२।५८६-८७] ॥ (१) ॥ * ॥ न अन्तोऽस्य । 'अनन्तः केशवे शेषे प्रमान्, अनिरवधौ त्रिषु' [इति मे० ६०।८१] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नागानां स्वामिनः' ।

वासुकिस्तु सर्पराजः

वासुकिः, सर्पराजः (२ पु), 'वासुकि' अर्थात् 'सर्पोंके राजा' के २ नाम हैं ।

वासुकिरिति ॥ वसु रत्नं के मूर्ध्नि यस्य । वसु कायति वा । 'कै शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । कः (३।२।३) । वसुकः तस्यापत्यम् । 'अत् इञ्' (४।१।९५) ॥ (१) ॥ * ॥ सर्पाणां राजा । 'राजा—' (५।४।९१) इति टच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नागराजस्य' ।

अथ गोनसे ॥ ४ ॥

तिलित्सः स्यात्

गोनसः, तिलित्सः (२ पु), 'पनस जातिके सर्प या छोटे जाति के सर्प-सामान्य' के २ नाम हैं ।

१. 'सह सुपा' इति वक्तव्यम् ।
२. 'नलोपो नञः' इति सूत्रेणेत्याशयः ।
३. 'पुमाननवधौ' इति पा० ।

अथेति ॥ गोरिव नासिका यस्य । 'अध्नासिकायाः' (५।४।११८) इत्यच्, नसादेशः ॥ * ॥ गोनासोऽप्यत्र । 'गोना-सगोनसी' इति त्रिकाण्डशेषात् [१।८।५] ॥ (१) ॥ * ॥ तेलति । 'तिल गतौ' (भ्वा० प० से०) । तिलति । 'तिल स्ने-हने' (तु० प० से०) । 'तिल इदुक् च' इति स इदुगा-गमश्च—इति मुकुटः । तन्न । उज्ज्वलदत्तादिभूक्तसूत्राभा-वात् । तेलनम् । तिल् । संपदादिक्विप् (वा० ३।३।१०८) । तिलमेति । 'इण् गतौ' (अ० प० अ०) । क्पि (३।२।१७८) । तुक् (६।१।७१) । तिलित् । तिलितं स्यति । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । कः (३।२।३) । यद्वा—तेलनम् । तिलिः । कृष्यादित्वात् (वा० ३।३।१०८) इक् । तिलि गतिं त्सरति । 'त्सर छद्मगतौ' (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०२) इति डः ॥ (२) ॥ * ॥ 'गोनसी मण्डली षोडः' इति तु विक्रमादित्यः । द्वे 'सर्पविशेषस्य' ।

अजगरे शयुर्वाहस इत्युभौ ।

अजगरः, शयुः, वाहसः (३ पु), 'अजगर सर्प' के ३ नाम हैं ।

अजेति ॥ गिरति । 'गृ निगरणो' (तु० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । अजस्य गरः । अजो नित्यो गरो विषं यस्येति वा । यत्तु—अजं छागमपि गिरति । पचाद्यच्—इति मुकुटः । तन्न । कर्मण्यणः प्रसङ्गात् । 'अजगरः स्मृतः सर्पभेदेऽपि कवचे बुधैः' ॥ (१) ॥ * ॥ शेते । 'शीङ् स्वप्ने' (अ० आ० से०) । 'भृमृदृशि—' (उ० १।७) इत्युः ॥ (२) ॥ * ॥ वहति । 'वहियुभ्यां णित्' (उ० ३।१।१९) इत्यसच् । णित्त्वाद्बुद्धिः । वाहं गतिं स्यति—इति वा । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । 'वाहसोऽजगरे वारिनिर्याणसुनिष-ण्णयोः' इति हैमः [३।७।९८] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अज-गरस्य' ।

अलगर्दो जलव्यालः

अलगर्दः, जलव्यालः (२ पु), 'डोंड सर्प या पानी में रहनेवाले सब सर्प' के २ नाम हैं ।

अलेति ॥ लगति । 'लगे सङ्गे' (भ्वा० प० से०) । लिङ् (३।२।१७८) । अदंयति । अच् (३।१।१३४) । लक् सा-सावर्द्धश्च । लग्नः सन् पीडक इत्यर्थः । निर्विषत्वात्तद्विषयो-ऽलगर्दः । यद्वा—अलति । 'अल गत्यादौ' (भ्वा० प० से०) । गर्दति । 'गर्द शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । अलश्चासौ गर्दश्च ॥ * ॥ 'अलगर्धः' इति तु मुकुटः । अलं गृध्यति । 'गृधु अभिकाङ्क्षायाम्' (दि० प० से०) । पृषो-दरादिः (६।३।१०९) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ जलस्थो व्यालः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जलव्यालस्य' ।

१. 'गोनासाय नियोजितागदरजाः' (विद्वशाल०) इति 'गोनासोऽपि' इति स्वामी ।

समौ राजिलडुण्डुभौ ॥ ५ ॥

राजिलः, डुण्डुभः (२ पु), 'दोनों तरफ मुखवाले साँप' के २ नाम हैं ।

समाविति ॥ राजी रेखाऽस्यास्ति । सिध्मादित्वाल्लच् (५।२।१७) । यद्वा-राजि लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥ 'डुण्डु' इत्यनुकरणशब्दः । तं भणति, तेन भाति, इति वा । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०२) इति डः । लण्डयते । 'ओ लडि उत्क्षेपणे' (चु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । डलयोरेकत्वम् । उभति । 'उभ पूरणे' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । डुण्डुश्चासावुभश्च । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । यत्तु-डुडि तुडि निमज्जने । घञ् (३।३।१८) । डुण्डेन भाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'कर्तृकरणे कृता-' (२।१।३२) इति समासः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । तवर्गतृतीयादिरपि । अत एव 'दो डो दो लश्च' इति नरसिंहः-इति मुकुटः । 'दण्ड भाषणे' । 'दण्डुभः' इत्येके-इति स्वामी । तन्न । उक्तधातूनामदर्शनात् । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कस्य कर्मण्युपपदे विधानात् । परत्वादुपपदसमासस्य (२।२।१९) न्याय्यत्वाच्च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'निर्विषस्य द्विमुखस्य सर्पस्य' ।

मालुधानो मातुलाहिः

मालुधानः, मातुलाहिः (२ पु), 'खट्वाकार चितकबरे साँप' के २ नाम हैं ।

मात्विति ॥ मालुरोषधी । तत्र धानमस्य । 'मालुधानश्चित्रसर्पे महापक्षे च दृश्यते' इत्युत्पलिनी । 'मालुधानो मातुलाहो मालुधानो लतान्तरे' इति विश्वः^१ ॥ (१) ॥ * ॥ मां तुलयति । कः । मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) । मातुलश्चासावहिश्च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चित्रसर्पस्य' ।

निर्मुक्तो मुक्तकञ्चुकः ।

निर्मुक्तः, मुक्तकञ्चुकः (२ पु), 'जिसने केंचुल छोड़ दी हो उस साँप' के २ नाम हैं ।

निर्मुक्त इति ॥ अमोचि । मुक्तः-कञ्चुकः । नास्ति मुक्तोऽस्य । 'निर्निश्चयनिषेधयोः' [इति मे० १८४।६६] । 'निर्मुक्तस्त्यक्तसङ्गे स्यान्मुक्तकञ्चुकभोगिनि' [इति विश्वः ६।४।१०३] ॥ (१) ॥ * ॥ मुक्तः कञ्चुको येन ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मुक्तत्वचः सर्पस्य' ।

सर्पः पृदाकर्भजगो भुजंगोऽहिर्भुजंगमः ॥ ६ ॥

आशीविषो विषधरश्चक्रो व्यालः सरीसृपः ।

कुण्डली गूढपाञ्चश्रवाः काकोदरः फणी ॥ ७ ॥

दर्वाकरो दीर्घपृष्ठो दन्दशूको विलेशयः ।

उरगः पन्नगो भोगी जिह्मगः पवनाशनः ॥ ८ ॥

लेलिहानो द्विरसनो गोकर्णः कञ्चुकी तथा [५३]

कुम्भीनसः फणधरो हरिर्भोगधरस्तथा [५४]

अहेः शरीरं भोगः स्यादाशीरप्यहिदंष्ट्रिका [५५]

सर्पः, पृदाकुः, भुजगः, भुजङ्गः, अहिः, भुजङ्गमः, आशीविषः, विषधरः, चक्री (= चक्रिन्), व्यालः, सरीसृपः, कुण्डली (= कुण्डलिन्), गूढपात् (= गूढपाद्), चक्षुःश्रवाः (= चक्षुःश्रवस्), काकोदरः, फणी (= फणिन्), दर्वाकरः, दीर्घपृष्ठः, दन्दशूकः, विलेशयः, उरगः, पन्नगः, भोगी (= भोगिन्), जिह्मगः, पवनाशनः (२५ पु), 'साँप' के २५ नाम हैं ।

[लेलिहानः, द्विरसनः, गोकर्णः, कञ्चुकी (= कञ्चुकिन्), कुम्भीनसः, फणधरः, हरिः, भोगधरः (८ पु), 'साँप' के ८ नाम ये भी हैं । भोगः (पु), 'साँप के शरीर' का १ नाम है । आशीः (= आशी), अहिदंष्ट्रिका (२ स्त्री), 'साँप के दाँत' के २ नाम हैं] ।

सर्प इति ॥ सर्पति । 'सृप्लृ गतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४), 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति को वा । 'नोक्तमनित्यम्' इति गुणः । यद्वा-सर्पणम् । भावे घञ् । सर्पः । सोऽस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । स्त्रियां जातित्वान्डीष् (४।१।६३) ॥ (१) ॥ पदंते । 'पदं कुत्सिते शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । 'पदंनिर्त्संप्रसारणमल्लोपश्च' (उ० ३।८०) इति काकुः प्रत्ययः । पिपति स्वम् । 'पिपतंदिकुर्हस्वश्च' (?) इति वा । 'पृदाकुर्वृश्चिके व्याघ्रे सर्पंचित्रकयोः पुमान्' [इति मे० ११।१२६] ॥ (२) ॥ * ॥ 'भुजो कौटिल्ये' (तु० प० से०) । इगुपधत्वात् (३।१।१३५) कः । भुजः सन् गच्छति । 'अन्यत्रापि-' (वा० ३।२।४८) इति डः ॥ (३) ॥ * ॥ 'भुजेन कौटिल्येन गच्छति' वा । 'गमेः सुपि' 'खञ्च डिद्वा' (वा० ३।२।३८) इति खचि डित्वे टिलोपे भुजंगः । 'भुजंगः सर्पपिङ्गयोः' इति हैमः [३।१२७] ॥ (४) ॥ * ॥ आहन्ति । 'आङि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्च' (उ० ४।१३८) इतीन् डित् । 'अहिर्वृत्रासुरे सर्पे पुंसि' [इति मे० १७।५।२] ॥ (५) ॥ * ॥ खच्यडित्वे भुजंगमः ॥ (६) ॥ * ॥ 'आशीस्तालुगता दंष्ट्रा तया विद्धो न जीवति' । तत्र विषमस्य । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) दीर्घसलोपी । केचित्त्वीकारान्तमाशीशब्दमाहुः । 'आशीमिव

१. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (९७।१०१) । विश्वे तु- 'मालुधानश्चित्रसर्पे मालुधानी लतान्तरे' इति पाठः (९८।१६२) ।

कलामन्दाः' इति राजशखरः ॥ (७) ॥*॥ विषस्य धरः ॥ (८) ॥*॥ चक्रमस्यास्ति । 'अत इनिः' (५।२।११५) । 'चक्रा कोके कुलालेऽहौ वैकुण्ठे चक्रवर्तिनि' इति हैमः [२। २६६] ॥ (९) ॥*॥ व्याडति । 'अड उद्यमे' (भ्वा० प० से०) व्याड्पूर्वः । अच् (३।१।१३४) । ['व्याडो हिंस्र-पक्षा सप' इति मे० ४२।२५] ॥*॥ डलयोरकत्वस्मरणात् व्यालोऽप । 'व्याला दुष्टगजे सपं खले श्वापदसिंहयोः' इति विश्व-मोदिन्यो ॥ (१०) ॥*॥ कुटिलं सर्पाति । 'नित्यं कौटिल्य गतो' (३।१।२३) इति यङ् । पचाद्यच् (३।१। १३४) । 'यङाश्च च' (२।४।७४) । 'ससार-सारस-सरी-सृप-सस्य-सास्नाः' इति द्विदन्त्ये ऊष्मविवेकः ॥ (११) ॥*॥ कुण्डलं कुण्डलाकारतास्यास्ति । इनिः (५।२। ११५) । यत् मुकुटः—वयं तु कुण्डलमनुकरोतीति कुण्डल-शब्दात् प्रातिपदिकाद्धात्वर्थाणिजन्तात् घनर्थे के (वा० ३।३। ५८) कुण्डलं कुण्डलनं कुण्डलानुकरणम् । तद्योगाद् इनिः (५।२।११५) । 'कुण्डली' इति ब्रूमहे—इत्याह । तन्न । परिग-णनात् काभावात् । प्राचामेव फलितार्थस्य लाभात् । 'कु-ण्डलो वरुणे सपं मयूरे कुण्डलान्विते' [इति हैमः ३।३९५] ॥ (१२) ॥*॥ गूढाः पादा अस्य । पृषोदरादिः (६।३। १०९) । 'पादानामपि विज्ञेये द्वे शते द्वे च विंशती' इत्या-गमः । यद्वा—गूढं पादयति । 'पद गती' (दि० आ० अ०) । ण्यन्तात् (३।१।२६) क्तिप् (३।२।१७८) ॥ (१३) ॥*॥ चक्षुः श्रवः कर्णोऽस्य । सान्तः ॥*॥ अत एव 'गोकर्णः' अपि । ['गोकर्णः प्रमथान्तरे । अङ्गुष्ठानामिकोन्माने मृगे-ऽश्वतरसर्पयोः ॥' इति हैमः २।२०३-४] ॥ (१४) ॥*॥ काकस्येवोदरमस्य । यद्वा—ईषदकति । 'अक कुटिलायां गती' (भ्वा० प० से०) । 'ईषदर्थे' (६।३।१०५) । कोः कादेशः । काकम्—ईषत्कुटिलगतिमद्-उदरमस्य ॥ (१५) ॥*॥ फणास्यास्ति । व्रीह्यादिः (५।२।११६) । फणोऽ-स्यास्ति वा । 'अत इनिः—' (५।२।११५) ॥ (१६) ॥*॥ दर्व्याकारः फण एव करो यस्य, प्रहारसाधनत्वात् । दर्वी फणं करोति, इति वा । 'कृजो हेतु—' (३।२।२०) इति टः ॥ (१७) ॥*॥ दीर्घं पृष्ठमस्य ॥ (१८) ॥*॥ गहितं दक्षति । 'लुपसद—' (३।१।२४) इति यङ् । 'जपजभ—' (७।४।८६) इति नुकि अनुस्वारः । 'यजजप—' (३।२। १६६) इत्यूकः । 'द्वन्द्वशूकस्तु पुल्लिङ्गो राक्षसे च सरी-सृपे' [इति मे० १६।१९४] ॥ (१९) ॥*॥ बिले शेते । 'अधिकरणे शेतेः' (३।२।१५) इत्यच् । 'शयवास—' (६।३। १८) इत्यलुक् । 'बिलेशयो मूषिकेऽहौ' इति हैमः [४। २३४] ॥ (२०) ॥*॥ उरसा गच्छति । 'उरसा लोपश्च' (वा० ३।२।४८) इति डः ॥ (२१) ॥*॥ पन्नं पतितं

यथा तथा गच्छति । 'सर्वत्रपक्षयोः' (वा० ३।२।४८) इति डः । 'पन्नगश्चौषधीभेदे तथैव पवनाशने' [इति मे० २४। ३९] ॥ (२२) ॥*॥ भोगः फणो वक्रगातवोस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) । 'भागा भुजङ्गमेऽप स्याद् ग्राममात्रे नृपे पुमान् । विहाय महिषीमन्यराजयोषात भागना' [इति मे० ९०।२-३] ॥ (२३) ॥*॥ जिह्वां कुटिलं गच्छति । 'अन्यभ्याऽप—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'जिह्वागाऽहो च मन्दग' इति विश्वः ॥ (२४) ॥*॥ पवनो-ऽशन यस्य ॥ (२५) ॥*॥ पञ्चविंशतिः 'सप्तमात्रस्य' ।

। नृणां ह्य विषास्थ्याद्

आह्वयम् (त्र), 'सौप के विष, हड्डो, शरीर, केंचुल, दौत आदि, सौप-सम्बन्धा पदाथमात्र' का १ नाम ह ।

त्रिष्वात् ॥ अहो भवम् । 'दातकुक्ष—' (४।२।५६) इति ढञ् । स्त्रियां 'टिड्ढा—' (४।१।१५) इति ङाप् ॥ (१) ॥*॥ आदिना कञ्चुकादि ॥ एकं 'सपावषास्थ्यादः' ।

स्फटाया तु फणा द्वयोः ।

स्फटा (स्त्री), फणा (स्त्री पु । २ स्त्री पु), 'सौप के फण' के २ नाम हैं ।

स्फटायामिति ॥ स्फटति । 'स्फट विकसने' (ङु० प० से०) चौरादिकः । णिजभावे पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥*॥ 'फटा' इति क्वचित्पाठः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । ['फटा तु कितवे फणे' इति हैमः २।९६] ॥ (१) ॥*॥ फणति । 'फण गती' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१। १३४) ॥ (२) ॥*॥ 'द्वयोः' इत्यनेन 'स्फटा' अपि संब-ध्यते—इति स्वामी ॥ द्वे 'फणायाः' ।

समौ कञ्चुर्कानिर्मोको

कञ्चुकः, निमोकः (२ पु), 'सौप के केंचुल' के २ नाम हैं ।

समाविति ॥ कञ्चते । 'कचि दीप्तिबन्धनयोः' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादुक्त्वा । 'कञ्चुका वारवाणे स्यान्नि-मोक कवचेऽपि च । वधापकगृहीताङ्गास्थितवस्त्रे च चोलके । कञ्चुक्याषाधभदे च' इति विश्व-मोदिन्यो ॥ १२।१२६-२७, ६।६२-६३] ॥ (१) ॥*॥ निश्चयेन मुच्यते ॥ कमणि घञ् (३।३।१९) । 'निमोका माचने व्याप्तिन संनाहे सर्प-कञ्चुक' [इति मे० १०।१११] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'सपत्वचः' ।

१. पाठोऽयं मेदिन्यामविकलमुपलभ्यते (२४।३३) ।

२. 'द्वयोर्वर्तमानायां स्फटायां फणापि द्वयोः, फटेत्येके । दर्विः, कफेलुश्च' इति स्वामी ।

३. विश्वे—'औषधी कञ्चुकी च' इति पाठः, मेदिन्या च '—भेदे' इत्येवं 'च' रहितः पाठः ।

१. हैमस्थोऽयं पाठः (२।५२२) । विश्व-मेदिन्योस्तु भिन्नः पाठः ।

क्ष्वेडस्तु गरलं विषम् ॥ ९ ॥

चवेडः (पु), गरलम्, विषम् (२ न), 'विष, जहर' के ३ नाम हैं ।

क्ष्वेड इति ॥ क्ष्वेडते मोहयति । अच् (३।१।१३४) । क्ष्विचन्त्यनेन वा । 'क्ष्विचिदा स्नेहमोचनयोः' । 'मोहनयोः' इत्येके (भ्वा० प० से०, दि० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति षम् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'क्ष्वेडो ध्वनी कर्णामये विषे । क्ष्वेडा वंशशलाकायां सिंहनादे च योषिति । लोहितार्कपणकले घोषपुष्पे नपुंसकम् । दुरासदे च कुटिले वाच्यलिङ्गः प्रकीर्तितः' [इति मे० ४०।५-६] ॥ (१) ॥ * ॥ गिरति जीवम् । 'गु निगरणे' (तु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । गरं लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । कः (३।२।३) । भावपरत्वं, 'गर-घब्दस्य । गिरतेर्बाहुलकादलच् वा । 'गरलं पन्नगविषे तृण-पूलकमानयोः' इति हैमः [३।६५०] ॥ (२) ॥ * ॥ वेवेष्टि कायम् । 'विष्टु व्याप्ती' (जु० उ० अ०), 'विष विप्रयोगे' (ऋषा० प० से०) वा । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'गरले विषमम्भसि च, स्त्रियामतिविषायाम्' इत्युष्मविवेकान्मूर्धन्यान्तम् । 'पुंसि क्लीबे च' इति विषेणापि संबध्यते—इति केचित् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'विषमात्रस्य' ।

पुंसि क्लीबे च काकोलकालकूटहलाहलाः ।

सौराष्ट्रिकः शौक्लिकेयो ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ॥ १० ॥

दारदो वत्सनाभश्च विषभेदा अमो नव ।

काकोलः, कालकूटः, हलाहलः (३ पु न), सौराष्ट्रिकः, शौक्लिकेयः, ब्रह्मपुत्रः, प्रदीपनः, दारदः, वत्सनाभः (६ पु), 'काकोल, कालकूट आदि स्थावर विष' का १-१ नाम है ।

पुसीति ॥ ईषत् कोलति । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'ईषदर्थे' (६।३।१०५) इति कोः कादेशः । 'काकोलो' नरकान्तरे, ना कुलाले द्रोणकाके, विषभेदे च न स्त्रियाम् [इति मे० १५०।७४] ॥ (१) ॥ * ॥ कालमपि कूटयति । 'कूट परिदाहे' (चु० उ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । कालस्य कर्मणो मृत्योर्वा कूटो राशिरिव—इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ हलति जठरम् । 'हल विले-क्षने' (भ्वा० प० से०) । न हलति आहलति वा अच् (३।१।१३४) । अहलम्—आहलम्, वा । ततः कर्मधारयः । हाला ह्व, हलतीति वा । हलमिव हलति । अच् (३।१।१३४) । प्रज्ञाद्यण् (५।३।३८) । 'हालाहलं हालाहलं वदन्त्यपि हलाहलम्' इति द्विरूपकोषः । 'गोनासगोनसी', हालाहलं

१. 'गरं लाति गरलं इयामश्यामलवत्' इति स्वामी ।

२. 'काकोल' इति पा० ।

३. गोनासगोनसगन्धौ सर्पाथिवाचकतया न प्रकृतोप-योगिनी प्रतीयते ।

हालहलं विषम्' इति त्रिकाण्डशेषः [१।८।५] । 'हलाहल-स्तु ह्यलालोरगे विषे । ज्येष्ठ्यां च' इति हैमः [४।३।१३-१४] ॥ (१) ॥ एते त्रयः क्लीबपुंसोः ॥ * ॥ सौराष्ट्रे देशभेद भवः । अद्यात्मादित्वात् (वा० ४।३।६०) ठक् । 'सौराष्ट्रिकः' इति पाठः—इति मुकुटः । सुराष्ट्रे भव' इति तु स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ शुक्लिकं देशे भवः । 'उतिकुक्षि-' (४।३।५६) इति योगविभागादुक् ॥ (१) ॥ * ॥ ब्रह्मणः 'पुत्रः । [ब्रह्मपुत्रः क्ष्वेडभेदे नदभेदे च पुंस्ययम्' इति मे० १४३।२५५] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रदीपयति । णिच् (३।१।२६) । नन्धादित्युः (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ दरदि देशे भवः । 'दारदा विषभेदे स्यात्पारदे हिङ्गुले पुमान्' [इति मे० ७६।३१] ॥ (१) ॥ * ॥ वत्सान् नन्नाति । 'णभ हिसायाम्' (ऋषा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । वत्सस्य नाभिरिव नाभिरस्येति वा । 'अच् प्रत्यन्वव-पूर्वात्' (५।४।७५) इति योगविभागादच् ॥ (१) ॥ * ॥ प्रत्येकं 'स्थावरविषभेदानाम्' ।

विषवैद्यो जाङ्गलिकः

विषवैद्यः, जाङ्गलिकः (२ पु), 'विष को दूर करनेवाले वैद्य' के २ नाम हैं ।

विषेति ॥ विद्यामधीते वेत्ति वा । 'तदधीते तद्वेद' (४।२।५९) इत्यण् । विषस्य वैद्यः ॥ (१) ॥ * ॥ जाङ्गुलीं विषविद्यामधीते वेद वा । वसन्तादित्वात् (४।२।६३) ठक् । 'परीक्षितं समश्नीयाज्जाङ्गुलीभिर्भिषग्वृतः ॥' जाङ्गुल्या दीव्यतीति वा । 'तेन दीव्यति—' (४।४।२) इति ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गारुडिकस्य' ।

व्यालग्राह्याहितुण्डिकः ॥ ११ ॥

इति पातालभोगिवर्गः । ८ ॥

व्यालग्राही (= व्यालग्राहिन्), आहितुण्डिकः (२ पु), 'सौं प पकड़नेवाले या सँपेरा' के २ नाम हैं ।

व्यालेति ॥ व्यालं गृह्णाति । 'नन्दिग्रहि-' (३।१।१३४) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ अहेस्तुण्डं मुखम् । 'तेन दीव्य-ति—' (४।४।२) ठक् । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्धभावे 'अहितु-ण्डिकः' अपि । 'व्यालग्राहोऽहितुण्डिकः' इत्यमरमाला ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सर्पग्राहिणः' ।

इति पाताल-भोगिवर्गविवरणम् ॥ ८ ॥

१. 'सुराष्ट्रशुक्लिकदरत्सु देशेषु भवाः सौराष्ट्रिकादयः' इति स्वामी ।

२. 'त्वं विष ब्रह्मणः पुत्रः सत्ये धमं व्यवस्थितः ।' इति याज्ञ० स्मृ० (२।११०) ।

३. 'क्षेत्रभेदे' इति पा० ।

अथ नरकवर्गः ॥ ६ ॥

स्यान्नारकस्तु नरका निरया दुर्गातः स्त्रियाम् ।

नारकः, नरकः, निरयः (३ पु), दुर्गातः (स्त्री), 'नरक' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ नरति, दुर्गाति, वा । 'नू नये' (भ्वा०, क्रया० प० से०) । 'कृमादिभ्यः संज्ञाया वुन्' (उ० ५।३५) । 'नरकः पुंसि निरयद्वारात्प्रभदयोः' इति विश्व-मोदय्या ॥ (२) ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यण (५।४।३८) नारकः । यत्तु—'अन्य-धामापे—' (६।३।१३७) इति दीधत्वनु—इति स्वामि-मुकुटौ । तन्न । आणि वृद्धिभेदात् । उत्तरपदपरत्वाभावाच्च । यदापे—नराः कायन्त्यत्र । भूलावनुजादत्वात् (वा० ३।२।५) क नरकः—इति तु स्वामि—इति मुकुटः । तन्न । अधिकरणे उक्तवार्तिकाप्रवृत्तेः । 'कर्तरि कृत्' (३।४।६७) इति बाधात् ॥ (१) ॥ * ॥ नगताऽयात् ॥ (३) ॥ * ॥ दुष्टा गतिः । 'दुर्गातः । नरक निःस्वताया च' इति हैमः [३।२६८] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'नरकस्य' ।

तद्भक्षस्तपनावाचिमहारौरवरवाः ॥ १ ॥
संहारः कालसूत्रं चेत्याद्याः

तपनः, अवीचिः (+ स्त्री), महारौरवः, रौरवः, संहारः (५ पु), कालसूत्रम् (न), आदि 'भिन्न-भिन्न नरक-विशेष' का १-३ नाम हैं ।

तदिति ॥ तस्य नरकस्य भेदाः । तपति । ल्युः (३।१।१३४) । 'तपनोऽरुणकरोऽपि स्याद्भास्करे निरयान्तरे' [इति मे० ८७।६९] ॥ (१) ॥ * ॥ 'वीचिः स्वल्पतरङ्गे स्याद-वकाशे सुखेऽपि च' इति विश्वः [३०।७] । नास्ति वीचिः सुखमत्र । 'अवाचिस्त्वन्तरङ्गे' नरकान्तरे' इति हैमः [३।१३६] ॥ (१) ॥ * ॥ रुर्नाम प्राणि(मृग)विशेषः । तस्यायम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । महतो रुरोर-यम् ॥ (१) ॥ * ॥ 'रौरवो नरके घोरे' इति मेदिनी [१६१।४९] ॥ (१) ॥ * ॥ हरणं हारः । घञ् (३।३।१८) । सम्यग् हारोऽत्र ॥ * ॥ सम्यग् घातोऽत्र ['संघातः पुंसि घाते च संहतो नरकान्तरे' इति मेदिनी ६६।१६७] इत्येके ॥ (१) ॥ * ॥ कालान्ययोमयानि सूत्राण्यत्र ॥ (१) ॥ * ॥ आद्यशब्देन तामिस्रान्धतामिस्रासिपत्रवना-दयः । पृथक् पृथगेकैकं 'नरकभेदानाम्' ।

सत्त्वास्तु नारकाः ।

प्रेताः

१. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (९।१०९) । विश्वे तु 'नरको निरये दैत्ये' (६।५०) इत्येवं पाठः ।

२. 'अवीचिस्तु तरङ्गे' इति पा० ।

नारकः, प्रेतः (२ पु), 'नरक के प्राणियों' के २ नाम हैं ।

सत्त्वा इति ॥ नरकस्थाः सत्त्वा जन्तवः । नरकं भवाः । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । प्रागुः । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः । 'प्रेतो भूतान्तरे पुंसि मृतं स्याद्वाच्यलिङ्गकः' [इति मे० ५६।३७] ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'नरकस्थप्राणिनाम्' ।

वैतरणा सिन्धुः

वैतरणी (स्त्री), 'यमलोक के समीप बहनेवाली, वैतरणी नाम की नदी' का १ नाम है

वेतात ॥ नारको नदी । विगतस्तरणियंत्र तत्र भवा । अण् (४।३।५३) । विगता तरणिनोर्यत्र वा । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । वितरणेन दानेन लङ्घयत इति वा । 'शेष' (४।२।६२) इत्यण् । 'नारका जन्तवः प्रेता नदी वैतरणी स्मृता' इति त्रिकाण्डशेषः । 'वैतरणा नद्यां प्रेतानां, यातु-मातरि' [इति मे० ५३।१०८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वैतरण्याः' ।

स्यादलक्ष्मीस्तु निश्च्येति ॥ २ ॥

अलक्ष्मीः, निश्च्येतिः (२ स्त्री), 'नरक की अशोभा' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ लक्ष्मीविरुद्धा ॥ (१) ॥ * ॥ नियता ऋति-ष्टुणा यस्याः । 'ऋतिगती ष्टुणायां च स्पर्धायां च शुभेऽपि च' इति रभसः । निगता ऋतेः शुभात्—इति वा । 'निश्च्येतिः स्यादलक्ष्म्यां स्त्री, दिशां पालान्तरं पुमान्' [इति मे० ६२।११७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नारकीयाया अलक्ष्म्याः' ।

विष्टिराजुः

विष्टिः, आजुः (२ स्त्री), 'बलात्कार से नरक में ढकेलने' के २ नाम हैं ।

विष्टिरिति ॥ विशति क्लेशम् । 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) । क्तिच् (३।३।१७४) । यद्वा—विष्णाति । 'विष विप्रयोगे' (क्रया० प० से०) । 'क्तिच्क्ती च—' (३।३।१७४) इति क्तिच् । यद्वा,—विष्यते । कर्मणि क्तिन् (३।३।९४) । यत्तु—वेतनेन विमुच्यतेऽनेन । 'विष्णु विप्रयोगे' । करणे क्तिन्—इति मुकुटो व्याख्यत् । तन्न । विग्रहादिप्रदर्शन-स्य परस्परविरुद्धत्वात् । ल्युटा क्तिनो बाधप्रसङ्गाच्च । 'विष्टिः कर्मकरे मूल्ये भद्राजूप्रेषणेषु च' इति हैमः [२।१०१] ॥ (१) ॥ * ॥ आजवते । 'जु गतो' (भ्वा० आ० अ०) । 'क्विब्वचिप्रच्छि—' (वा० ३।२।१७८) इति क्विब्वदीर्घा । आ अज्यते वा । 'आजुवेतनयोर्विष्टिः कमकु-त्कर्मणोरपि' इति शाश्वतः [५०७] इति स्वामी । यत्तु—आजु रेफान्तापि, इति पञ्चिका स्वामी च—इति मुकुटः ।

१. त्रिकाण्डशेषे तु नेदं उपपद्यते ।

तन्न । पूर्वप्रदर्शितस्वाम्युक्तविग्रहद्वयेनापि रेफान्तताया अला-
भात् ॥ (२) ॥*॥ द्वे स्त्रियौ । द्वे निर्मूल्यकर्मकरणे-इति
मुकुटः । नरके हठात्प्रक्षेपस्य-इति स्वामी । 'भद्राख्यकर-
णस्य' इत्यन्ये ।

कारणा तु यातना तीव्रवेदना ।

कारणा, यातना, तीव्रवेदना (३ स्त्री) 'नरकके दुःख' के या
'कठोर दुःख' के ३ नाम हैं ।

कारणेति ॥ 'कृञ् हिंसायाम्' (कृधा० उ० से०) ।
'यत निकारोपस्कारयोः' (यु० उ० से०) । आभ्यां णिच्
(३।१।२६) । 'ण्यासश्चन्य-' (३।३।१०७) इति युच् ।
'कारणं करणे हेतुवधयोश्च नपुंसकम् । स्त्री यातनायां च'
[इति मे० ४।८।४३] ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ 'विद
वेदनाख्यानविवासेषु' (यु० आ० से०) । णिच् (३।१।
२६) । युच् (३।३।१०७) । तीव्रा चासौ वेदना च ॥ (३)
॥*॥ त्रीणि 'तीव्रदुःखस्य' । 'नरकरज'-इति स्वामी ।

पीडाबाधाव्यथा दुःखममानस्यं प्रसूतिजम् ॥ ३ ॥

स्यात्कष्टं कृच्छ्रमाभोलम्

पीडा, बाधा, व्यथा (३ स्त्री), दुःखम्, अमानस्यम्
प्रसूतिजम्, कष्टम्, कृच्छ्रम्, आभोलम् (६ न), 'दुःख'
के ९ नाम हैं ।

पीडेति ॥ 'पीड अवगाहने' चौरादिकः (प० से०) ।
भिदाद्यङ् (३।३।१०४) । 'पीडातिमर्दनोत्तंसकृपासु सरल-
द्वये' इति हैमः [२।१।२६] ॥ (१) ॥*॥ 'बाधु विलोडने'
(भ्वा० आ० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः ।
'बाधा दुःखे निषेधे च' इति मेदिनी [७९।१०] ॥*॥
'आबाधा' इति वा छेदः । 'आबाधा वेदना दुःखम्' इति
हलायुधः [३।४] ॥ (२) ॥*॥ 'व्यथ भयसंचलनयोः'
(भ्वा० आ० से०) । 'घटादयः पितः' इति षित्त्वातिदेशादङ्
(३।३।१०४) ॥ (३) ॥*॥ दुष्टानि खान्यस्मिन् । यद्वा-
दुर्निन्दितं खनति । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१)
इति डः । यद्वा-दुःखयति । 'सुख दुःख तत्क्रियायाम्' चुरादिः
(उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (४) ॥*॥
मानसे साधु । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । मान-
स्याद्भिन्नम् । 'प्रसूतिजममानस्यं कृच्छ्रं कष्टं कलाकलम्'
इति वाचस्पतिः ॥*॥ अमनसो भावः आमनस्यम् । ब्राह्म-
णादित्वात् (५।१।१२४) ष्यञ्-इति स्वामी ॥ (५) ॥*॥
प्रसूतेर्जातम् । 'पञ्चम्याम्-' (३।२।९८) इति डः ॥ (६)
॥*॥ द्वे वैमनस्यस्य-इति स्वामी । षडपि मनःपीडार्थाः-
इति सभ्याः । 'दुःखप्रसूतिजे क्लीवे पीडा बाधा च वेदना'
इति माला । कषति । 'कष हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) ।
क्तः (३।३।१७४) । 'कृच्छ्रगहनयोः कषः' (७।२।२२)
इतीडभावः । 'कष्टं तु गहने कृच्छ्रे' [इति मे० ३।४।६] ॥

(७) ॥*॥ कृन्तति । 'कृती छेदने' (तु० प० से०) ।
'कृतेच्छः कूच' (उ० २।२१) इति रक् छश्च । 'कृच्छ्र-
मंहसि । कष्टे सान्तपने' इति हैमः [२।४।१७-१८] ॥
(८) ॥*॥ आ समन्ताद भियं लाति । कः (३।२।३) ।
'आभीलं भीषणे कृच्छ्रेऽपि' इति हैमः [३।६।६१] ॥
(९) ॥*॥ त्रीणि 'शरीरपीडायाः' । नवापि 'दुःखस्य'
इत्येके ।

त्रिष्वेषां भेद्यगामि यत् ॥

इति ऋकवर्गः ॥ ९ ॥

इनमें 'दुःख' इत्यादि शब्द किसीके विशेषण होनेपर
त्रिलिङ्ग होते हैं ।

त्रिष्विति ॥ एषां मध्ये यद्भेद्यगामि द्रव्यगामि तत्त्रिषु ।
दुःखा सेवा । दुःखः सुतो निर्गुणः । सर्वं दुःखं विवेकिनः ।

इति नरकवर्गविवरणम् ॥ ९ ॥

अथ ऋक्वर्गः ॥ १० ॥

समुद्रोऽब्धिरकूपारः पारावारः सरित्पतिः ।

उदन्वानुदधिः सिन्धुः सरस्वान्सागरोऽर्णवः ॥ १ ॥

रत्नाकरो जलनिधिर्यादः पतिरपांपतिः ।

समुद्रः, अब्धिः, अकूपारः, पारावारः, सरित्पतिः, उद-
न्वान् (=उदन्वत्), उदधिः, सिन्धुः, सरस्वान् (=सर-
स्वत्), सागरः, अर्णवः, रत्नाकरः, जलनिधिः, यादःपतिः,
अपांपतिः (१५ पु), 'समुद्र' के १५ नाम हैं ।

समुद्र इति ॥ समुनति । 'उन्दी क्लेदने' (रु० प० से०) ।
'स्फायि-' (उ० २।१३) इति रक् । समीचीना उद्रा जल-
चरविशेषा यास्मन्निति वा । सह मुद्रया मर्यादया वर्तते इति
वा ॥ (१) ॥*॥ आपो धीयन्तेऽत्र । 'कर्मण्यधिकरणे च'
(३।३।९३) इति घञः ['डुधान् धारणपोषणयोः' जु०
उ० आ०] किः । ['अब्धिर्ना सरसि वारिधौ' इति मे०
७।८।२] । (२) ॥*॥ कुं पृथ्वीं पिपति । 'पृ पालनपूर-
णयोः' (जु० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'अन्ये-
षामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घः । नञ्समासः (२।२।
१८) । यद्वा-न कूपमृच्छति । 'ऋ गतौ' (भ्वा० प० अ०) ।
अगाधत्वात् खनितुमशक्यः । कुश्च उश्च क्वौ पिपति । 'पृ
पालनपूरणयोः' (जु० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ।
तद्भिन्नः । ['अकूपारः कूर्मराजसमुद्रयोः' इति हैमः ४।
२४४] ॥ (३) ॥*॥ पारमावृणोति । 'वृञ् वरणे'
(स्वा० उ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । पारावा-
रावस्य स्त इति वा । अशंआद्यच् (५।२।१२७) । 'पारा-
वारः पयोराशौ पारावारं तटद्वये' [इति हैमः ४।२७८]
॥*॥ पारमपारमस्येति पवर्गादिमध्यः ['पारापारः']-
इति कश्चित् ॥ (४) ॥*॥ सरितां पतिः ॥ (५) ॥*॥

उदकानि सन्त्यत्र । 'उदन्वानुदधौ च' (८।२।१३) इति मत्वन्तो निपातितः ॥ (६) ॥ * ॥ उदकानि धीयन्तेऽत्र । 'कर्मण्यधिकरणे च' (३।३।९३) इति किः । 'पेवंवासवा-हनधिषु च' (६।३।५८) इत्युदः । 'उदकस्य-' (६।३।५७) इति वा ॥ (७) ॥ * ॥ स्यन्दन्ते आपोऽत्र । 'स्यन्दू प्रस्रवणे' (भ्वा० आ० से०) । 'स्यन्देः संप्रसारणं घञ्' (उ० १।११) इत्युः । 'सिन्धुर्वमथुदेशाब्धिनदे ना, सरिति स्त्रियाम्' इति विश्व-मेदिन्यौ ॥ (८) ॥ * ॥ 'सरो नीरे तडागे च' इति रुद्रः । सरो नीरं गतिवस्त्यस्मिन् । मतुप् (५।२।९५) । 'तसौ मत्वर्थे' (१।४।१९) इति भत्वम् । 'सर-स्वांस्तु नदे वाधौ ना, न्यवद्रसिके, स्त्रियाम् । वाणीस्त्रीर-त्नवाग्देवीगोनदीषु नदीभिदि । मनुपत्न्यामपि' [इति मे० ७०।२२३-२४] ॥ (९) ॥ * ॥ सगरस्य राज्ञोऽयम् । 'तस्ये-दम्' (४।३।१२०) इत्यण् । न गरो येनामृतेन मणिना वा सह तेन वा ॥ (१०) ॥ * ॥ अणीस्यत्र सन्ति । 'अण-सो लोपश्च' (वा० ५।२।१०९) इति वः सलोपश्च ॥ (११) ॥ * ॥ रत्नानामाकरः ॥ (१२) ॥ * ॥ जलानि निधीयन्तेऽत्र । 'कर्मण्यधिकरणे च' (३।३।९३) इति किः । जलानां निधिरिति वा ॥ (१३) ॥ * ॥ यादसां जल-जन्तूनां पतिः ॥ (१४) ॥ * ॥ अपांपतिः ३ ॥ (१५) ॥ * ॥ पञ्चदश 'समुद्रस्य' ।

तस्य प्रभेदाः क्षीरोदो लवणोदस्तथापरे ॥ २ ॥

क्षीरोदः, लवणोदः (२ पु), 'क्षीरसमुद्र, खारा समुद्र आदि' का १-३ नाम है ।

तस्येति ॥ क्षीरमुदकं यस्य । 'उत्तरपदस्य च' (वा० ६।३।५७) इत्युदः ॥ (१) ॥ * ॥ एवं लवणोदः, इक्षु-रसोदः, सुरोदः, दधिमण्डोदः, स्वादूदः, घृतोदः । पृथक्पृथ-गेकैकं 'समुद्रविशेषाणाम्' ।

आपः स्त्री भूमिनि वावोरि सलिलं कमलं जलम् ।

पयः कीलालममृतं जीवनं भुवनं वनम् ॥ ३ ॥

कबन्धमुदकं पाथः पुष्करं सर्वतोमुखम् ।

अम्भोऽर्णस्तोयपानीयनोरक्षोराम्बुशंवरम् ॥ ४ ॥

मेघपुष्पं घनरसः

१. मेदिन्यामेव (८०।२५) उपलभ्यते । विश्वे तु 'सिन्धुः समुद्रे नद्यां च नदे देशभदानयोः' (८२।१३) इत्येवं पाठः ।

२. 'सरस्वांश्च नदे चाब्धौ मान्यवद्रसिके' इति पा० ।

३. 'यादःपतिः, पाथःपति' रित्येके । 'सुगममेव हि मध्यमपांपते' इति दर्शनात्समासे बाहुलकात् षष्ठ्या अलुक् । इति स्वामी ।

आपः (= अम्, नित्य स्त्री० व० व०), वाः (= वार), वारि, सलिलम्, कमलम्, जलम्, 'पयः' (= पयस्), कीलालम्, अमृतम्, जीवनम्, भुवनम्, वनम्, कबन्धम्, उदकम्, पाथः (= पाथस्), पुष्करम्, सर्वतोमुखम्, अम्भः (= अम्भस्), अर्णः (= अर्णस्), तोयम्, पानीयम्, नीरम्, क्षीरम्, अम्बु, शंवरम् । मेघपुष्पम् (२५ न), घनरसः (पु), 'पानी' के २७ नाम हैं ।

आप इति ॥ आप्नुवन्ति, आप्यन्ते वा । 'आप्लू व्याप्तौ' (स्वा० प० अ०) । 'आप्नोतेह्रस्वश्च' (उ० २।५८) इति क्विब् ह्रस्वत्वं च ॥ * ॥ असुनि (उ० ४।२०८) आपः सान्तं क्लीबं च । 'कबन्धमुदकमापोनीरवार्वारिन्नारम् । क्लीबमपि' इति संसारावर्तात् ॥ (१) ॥ * ॥ वारयति । वृषो ण्यन्तात् (३।१।२६) क्विप् (३।२।१७८) । वार क्लीबमुक्तसंसारावर्तात् ॥ (२) ॥ * ॥ 'वसिषि' (उ० ४।१२५) इतीति वारि च । ['वारि ह्रीबेरनीरयोः । वारिघट्यां सरस्वत्यां गजबन्धनभुव्यपि' इति हैमः २।४५५] ॥ (३) ॥ * ॥ सलति । 'षल गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'सलिल' (उ० १।५४) इतीलच् । रलयोरे-कत्वम् । 'सरितं सलिरं सलिलम्' इति वाचस्पतिः ॥ (४) ॥ * ॥ कम्पते । 'कमु कान्तौ' (भ्वा० आ० से०) । वृषा-दित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । 'कमला श्रीर्जलं पद्मं कमलं कमलो मृगः' इति धरणिदर्शनात् 'कमलम्' इत्येकं नाम । 'कमलं क्लोमि भेषजे । पङ्कजे सलिले ताम्रे कम-लस्तु मृगान्तरे । कमला श्रीवरनार्योः' इति हैमचन्द्रः [३।६६४-६५] ॥ (५) ॥ * ॥ जलति । 'जल अपवारणे' (चु० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'जलं गोक-लले नीरे ह्रीबेरेऽप्यन्यवज्जडे' इति मेदिनी [१४६।१८] ॥ (६) ॥ * ॥ पयते पीयते वा । 'पय गतौ' (भ्वा० आ० से०) । 'पीङ् पाने' (दि० आ० अ०) वा । असुन् (उ० ४।१८९) । 'पयः क्षीरे च नीरे च' इति हैमः [२।५९८] ॥ (७) ॥ * ॥ कीलां ज्वालामलति वारयति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । और्वग्निः कीलां लाति वा । 'कीलालं रुधिरं तोये' इति हैमः [३।६७३] ॥ (८) ॥ * ॥ न मृतं मरणमस्त्यस्मिन् । प्राणस्यापोमयत्वात् । 'अमृतं यज्ञशेषे' स्यात् पीयूषे सलिले घृते । अयाचिते च मोक्षे च ना घन्व-न्तरिदेवयोः । अमृता मागधीपथ्यागुडूच्यामलकीषु च' [इति मे० ५९।७७-७८] ॥ (९) ॥ * ॥ जीव्यतेऽनेन । 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा० प० से०) । करणे ल्युट् (३।३।११६) । 'जीवनं वर्तते नीरप्राणधारणयोरपि' । जीवनी जीवना चापि जीवन्तीभेदयोः क्रमात् [इति मे० ८७।

१. 'गोकलने' इति पा० ।

२. 'जीवनं वर्तते जीवप्राणधारणयोरपि' इति पा० ।

६८-६९] ॥ (१०) ॥ * ॥ भूयते । 'भू प्राप्ती' (च० अ० से०) । 'भूसूत्रप्रसिद्धिद्वन्द्वसि' (उ० २।८०) इति क्युन् । यद्वा-भवन्त्युत्पद्यन्तेऽनेन । करणे ल्युट् (३।३।११६) । संज्ञा-पूर्वकत्वाद्गुणाभावः । 'भूषणं विष्टपेऽपि स्यात्सलिले गगने जने' [इति मे० ९०।१०२] ॥ (११) ॥ * ॥ वन्यते संभज्यते सेव्यते वा । 'वन संभक्तौ' (भ्वा० प० से०) । 'वनु याचने' (तु० आ० से०) वा । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । संज्ञापूर्वकत्वाद्बद्धभावः । यत्तु-भुवनवद्बाहुलकात् क्युनि 'अनुदा-त्तोपदेश-' (६।४।३७) इत्यादिना नलोपे वनम्—इत्यु-ज्ज्वलदत्तः—इति मुकुटः । तन्न । 'अनुदात्तोपदेश-' (६।४।३७) इत्यनुनासिकलोपस्य विडिति भलि विघ्नानात् क्युनि तदप्रसङ्गात् । अन्यथा वन्यत इत्यादावपि प्रसङ्गात् । 'वनं प्रसवणे मेहे प्रवासेऽम्भसि कानने' इति हैमः [२।२८६] ॥ (१२) ॥ * ॥ कं सुखं घञ्नाति । 'बन्ध बन्धने' (क्र्या० प० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'कबन्धं सलिले रुण्डे' इति शाश्वतादिदमेकं नाम । 'कबन्धोऽस्त्री क्रियायुक्त-मपमर्धकलेवरे । क्लीवं जले, पुंस्यदरे राहुरक्षोविशेषयोः' [इति मे० ८।१।३०-३१] ॥ * ॥ केचित्तु—'कमन्धम्' इति पठित्वा द्वे नामनी-इत्याहः ॥ (१३) ॥ * ॥ उन्नति । 'उन्दी क्लेदने' (रु० प० से०) । 'उदकं-' (उ० २।३९) इत्युणादिमन्त्रेण साधु । यत्तु—उन्दति—इति विगृहीतवन्तौ स्वामि-मुकुटौ । तच्चिन्त्यम् । उन्दे रौघादिकत्वात् ॥ (१४) ॥ * ॥ पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प० से०) । 'उदके धुत् च' (उ० ४।२०४) इत्यसुन् धुट् । यत्तु—पीयते—इति विग्रहप्रदर्शनं स्वामिमुकुटाभ्यां कृतम् । तन्न । 'पाते-बले जट' इत्यनुवृत्तिविरोधात् । तत्र पातेग्रहणम्, न पिबतेः ॥ (१५) ॥ * ॥ पुष्णाति । 'पुष पुष्टौ' (क्र्या० प० से०) । 'पुषः कित्' (उ० ४।४) इति करन् । 'पुष्करं पङ्कजे व्योम्नि पयःकरिकराग्रयोः । ओषधीद्वीपविहगतीर्थ-राजोरगान्तरे । पुष्करं तूर्यवक्त्रे च । काण्डे खड्गफलेऽपि च' [इति विश्वः १३७।१५३-५४] ॥ (१६) ॥ * ॥ सर्वतो मुखान्यस्य । सर्वदिग्गमनात् । सर्वतोमुख उग्रे च क्षेत्रज्ञ-ब्रह्मणोः पुमान् । नपुंसकं तु पानीये सुरवर्त्मन्यपि स्मृतम् [इति मे० २।१।१९-२०] ॥ (१७) ॥ * ॥ आप्नोति, आप्यते वा । 'आप् लृ व्याप्ती' (स्वा० प० अ०) । 'उदके नुम्भौ च' (उ० ४।२१०) इत्यसुन् लृस्वो भान्तादेशो नुमागमश्च । अम्भते वा । 'अभि शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । यत्तु—अमति—इति विग्रहप्रदर्शनं स्वामि-मुकुटाभ्यां कृतम् । यच्च-अमेर्भुक् च—इति सूत्रोपन्यसनं मुकुटेन कृतम् । तन्न । तदुक्तसूत्रस्योज्ज्वलदत्तादावनुपलम्भात् । अस्म-

दुपन्यस्तस्योपलम्भाच्च ॥ (१८) ॥ * ॥ ऋच्छति । 'ऋ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'उदके नुट् च' (उ० ४।१९७) इत्यसुन् नुडागमश्च । यत्तु—ऋणोति—इति विगृहीतं स्वामिना । तन्न । 'अर्तेरुच्च' इत्यतः 'अर्तेः' इत्यनुवृत्तेः स्वादेस्तत्राग्रह-णात् ॥ (१९) ॥ * ॥ तौति । तुः सौत्रा आवरणार्थः । औणादिको यः (४।१।१२) ॥ (२०) ॥ * ॥ पीयते । 'पा पाने' (भ्वा० प० से०) । अनीयर् (३।१।९६) । पायते वा । 'पै शोषणे' (भ्वा० प० अ०) । 'पानीयं पेयजलयोः' इति हैमः [२।५२७] ॥ (२१) ॥ * ॥ नीयते । 'णीञ प्रापणे' (भ्वा० उ० से०) । 'स्फायि-' (उ० २।१३) इति रक् । निर्गन् रादग्नेर्वा । 'निरादयः-' (वा० २।२।१८) इति समासः । 'अग्नेरापः' इति (तैत्तिरीय) श्रुतेः । निष्कान्तो रोऽस्मात् । 'प्रादिभ्यो घातृजस्य-' (वा० २।२।२४) इति बहुव्रीहिः । 'अद्भ्योऽग्निः' इति [मनु-] स्मृतेः [१।३२१] । यत्तु—'ढलोपे-' (६।३।१११) इति दीर्घेण 'नीरम्' इति स्वामी—इति मुकुटः । तन्न । नयति 'नीरम्' इति स्वामिग्रन्थादुक्तार्थान-वगमात् । निश्चयेन राति सुखम् । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति को वा ॥ * ॥ 'नीरवावर्गिनारम्' इति संसारावर्तसंमते 'नार' इति पाठे-नरस्येदम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'आपो वै नरसूनवः' इति [मनु-] स्मृतेः [१।१०] । ['नारस्त-र्णकनीरयोः' इति मेदिनी १२६।५३] ॥ (२२) ॥ * ॥ क्षियति । 'क्षि निवासगत्योः' (तु० प० अ०) । 'क्षमिचि- (क्षि)मीनां दीर्घश्च' (उ० २।२५) इति कन् दीर्घत्वं च । यद्वा-घस्यते । 'घसेः किच्च' (उ० ४।३४) इनीरन् । 'गमहनजन-' (६।४।९८) इत्युपधालोपः । यत्तु—क्षयति—इति विग्रहप्रदर्शनं मुकुटेन कृतम् । तन्न । उपन्यस्तधातोस्ता-दृशरूपाभावात् । 'क्षीरं पानीयदुग्धयोः' इति हैमः [२।४१४] ॥ (२३) ॥ अम्बते । 'अभि शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकाद् । यत्तु—अम्बति इति स्वामिना विगृ-हीतम् । तच्चिन्त्यम् । अस्यात्मनेपदित्वात् ॥ (२४) ॥ * ॥ शं वृणोति । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । शंवं संवरणं राति—इति वा । संवरति । 'षंव संबन्धने' । 'शंव च' (चु० प० से०) । बाहुलकादरन्, इति वा । दन्त्यादिस्नालव्यादिश्च । 'शंवरं सलिले, पुंसि भृगदैत्यविशेषयोः । 'शंवरौ चाकुपण्या स्यात्' इति विश्वः ३

१. "तु ('तुस्तुशम्यमः सार्वधातुके') इति सौत्रो धातुः (अ० प० अ०) गतिवृद्धिर्हिंसासु । अयं च लुग्वि-करण इति स्मरन्ति ।" इति सि० कौ० ।

२. पाठोऽयमेदिन्याम् (१३८।२।१९-२०) उपलभ्यते । विश्वे (१३३।१०२) त्वेवं पाठः—'शंवरं सलिलं चित्त-बौद्धव्रतविशेषयोः । शंवरौ दैत्यहरिणमतस्यशैलजिनान्तरे ॥'

१. 'व्यपमूर्ध' इति पा० ।

२. 'बाहुरक्षोविशेषयोः' इति पा० ।

॥ (२५) ॥ * ॥ मेघस्य पुष्पमिव । 'मेघपुष्पं पिण्डाभाम्बुनादेये ना हरेर्हये' [इति मे० १०११२८] ॥ (२६) ॥ * ॥ घनस्य रसः । 'पुल्लिङ्गः स्याद् घनरसः सान्द्रनिर्यासनीरयोः' इति रभसः । 'नारं घनरसः पुमान्' इति शब्दाण्वः । 'अप्स्वपि शब्- (शम्ब) रपिप्पल्लकुशकमलकाण्डविषवनपयांसि । घनरसमम्बु क्षीरं घृतममृतं जीवनं भुवनम्' इति रत्नकोषात् क्लीबमपि ॥ (२७) ॥ * ॥ दक्षशब्दोऽप्यत्र । 'प्रोक्तं प्राज्ञैर्भुवनममृतं जीवनीयं दक्षं च' इति हलायुधात् [३१२६] ॥ * ॥ सप्तविंशतिः 'जलस्य' ।

त्रिषु द्वे आप्यमम्मयम् ।

आप्यम्, अम्मयम् (२ त्रि) 'पानी के विकार' अर्थात् 'पानी से बने पदार्थ—बर्फ, शर्बत आदि' के २ नाम हैं ।

त्रिष्विति ॥ अपां विकारः । 'तस्य विकारः' (४१३-१३४) इत्यणन्ताच्चतुर्वर्णादित्वात् (वा० ५१११२४) स्वार्थे ष्यञ् । स्त्रियाम् आप्या ॥ (१) ॥ * ॥ 'एकाचो नित्यम्' (वा०) इति मयट् । स्त्रियामम्मयी ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जलविकारस्य' ।

भङ्गस्तरङ्ग ऊर्मिर्वा वीचिः

भङ्गः, तरङ्गः (२ पु), ऊर्मिः, वीचिः (२ पु स्त्री), 'पानी की तरङ्ग, लहर' के ४ नाम हैं ।

भङ्ग इति ॥ भज्यते । 'भञ्जो आमर्दने' (उ० प० अ०) । कर्मणि घञ् (३३११९) । 'भङ्गस्तरङ्गे भेदे च रुविशेषे पराजये । कौटिल्ये भयविच्छिद्योः' । इति हैमः [२१३९] ॥ (१) ॥ * ॥ तराति । 'तु प्लवन-संतरणयोः' (भ्वा० प० से०) । 'तरत्वादिभ्यश्च' (उ० ११२०) इत्यङ्गच् ॥ (२) ॥ * ॥ ऋच्छति । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'अर्तेरुच्च' (उ० ४१४४) इति मिः । अर्तेरुदादेशः (रपरः) । 'वा स्त्रियाम्' इति काकाक्षिगोल-कन्यायेनोर्मिर्वीचिभ्यां संबध्यते । 'पुल्लिङ्गस्त्रीलिङ्गयोर्वीचिमणियष्टिमुष्टयः', 'अशनिश्रुटिशमिपाटलिशात्मलितरणिश्रेणूमयः' । 'वस्तिश्च' इति वामनः । 'ऊर्मिः पीडा-जवोत्कण्ठाभङ्गप्राकाशवीचिषु । वस्त्रसंकोचलेखायाम्' इति हैमः [२१३२०] ॥ (३) ॥ * ॥ वयति, ऊयते वा । 'वेञ् तन्तुसंताने' (भ्वा० उ० अ०) । 'वेञो डिच्च' (उ० ४१७२) इतीचिः । यत्तु—वाति । 'वा गतिगन्धनयोः' (अ० प० अ०) । 'वातेः कित्'—इति मुकुटः । तन्न । तथा सति 'विः' इति रूपप्रसङ्गात् । 'वातेडिच्च' (उ० ४१३४) इति सूत्रे 'जनिषसिभ्यामिण्' (उ० ४१३०) इति सूत्रात् 'इण्' इत्यनुवृत्तेः 'वीचिर्नित्यं स्त्री' इति स्वाप्ती । 'वीचिः स्वल्पतरङ्गे स्यादवकाशे सुखे द्वयोः' [इति मे० २८११०] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'तरङ्गस्य' ।

औषधी शंबरीमाहुः ।

१६ अ० १०

अधोर्मिषु ॥ ५ ॥

महत्सूलोलकल्लोली

उल्लोलः, कल्लोलः (२ पु), 'बड़ी तरङ्ग' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ उत् लोडयति । 'लोड् उन्मादे' (भ्वा० ष० से०) ॥ णिच् (३११२६) । पचाद्यच् (३१११३४) । डलोरेकत्वम् । यत्तु—लोलयतीति लोलः । पचाद्यच् (३११३४) । उद्गतश्चासी लोलश्चेति उल्लोलः, इति स्वाप्ती—इति मुकुटः । तन्न । ऊर्ध्वं लोलयति इति स्वामिना विगृहीतत्वात् । स्वकृतनिर्वचनाविशेषाच्च ॥ (१) ॥ * ॥ कं जलम् । तस्य लोल उन्मादः । 'वा पदान्तस्य' (वा० ५१५९) इत्यनुस्वारस्य लकारः । कल्लन्तेऽनेन नञः । 'कल्ल अव्यक्ते षन्दे' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादोलच्—इति वा । (२) ॥ * ॥ द्वे 'महातरङ्गस्य' ।

स्यादावर्तोऽम्भसां भ्रमः ।

आवर्तः (पु), 'चकोह' भँवर अर्थात् 'पानीके गोलाकार घूमने' का १ नाम है ।

स्यादिति ॥ आवर्तनम् । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा० प० से०) ; भावे घञ् (३१११८) । 'आवर्तश्चिन्तने वारिभ्रमे चावर्तने पुमान्' [इति मे० ६०१९२] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'जलानां भ्रमणस्य' ।

'पृषण्वि बिन्दुपृषताः पुमांसो विप्रुषः स्त्रियः ॥ ६ ॥

पृष्व (न), बिन्दुः, पृषतः (२ पु), विप्रुट् (=विप्रुष्, स्त्री), 'बूँद, छोप' के ४ नाम हैं ।

पृषन्तीति ॥ पृषति । 'पृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'पृषद्बृहन्महत्' (उ० २१८४) इति साधु । बहुवचनभक्त-न्त्रम् । 'पृषन्मृगे पुमान्, बिन्दो न द्वयोः पृषतोऽपि न । अनयोश्च त्रिषु ह्वेतबिन्दुयुक्तेऽप्युभाविमौ' [इति मे० ६४१३६] ॥ (१) ॥ * ॥ विन्दति । 'विदि अवयदे' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकाद्दुः । 'बिन्दुर्दन्तक्षतान्तरे । भ्रुवोर्म्यो रूपकाव्यकृती च पृषते पुमान् । वेदितर्यन्यलिङ्गः स्यात्' [इति मे० ७५११०-११] ॥ (२) ॥ * ॥ पृषन्ति । 'पृषिरञ्जिभ्यां कित्' (उ० ३११११) इत्यतच् । 'पृषतस्तु मृगे बिन्दो खरोहिते । ह्वेतबिन्दुयुक्तेऽपि स्यात्' इति हैमः [३१३००] ॥ (३) ॥ * ॥ 'पृषु प्लुषु दाहे' (भ्वा० प० से०) । संपदादित्वात् (वा० ३१११०८) भावे क्तिप् । विगता रुद्धा वा प्रुद् दाहोऽस्मात् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'जलकणस्य' ।

ब्रह्माणि पुटभेदाः स्युः

ब्रह्म (न), पुटभेदः (पु), 'गोलाकार होकर जल के नीचे जाने' के २ नाम हैं ।

१. मेदिन्या 'रूपकार्यप्रकृतौ' इति पा० ।

वक्राणीति ॥ वञ्चन्ति । 'वञ्च गती' (भ्वा० प० से०) ।
 'स्फायितञ्चि-' (उ० २।१३) इति रक् । 'न्यङ्क्वादीनां
 च' (७।३।५३) इति कुत्वम् । 'वक्रं पुटभेदे वक्रः कुटिले
 क्रूरभीमयोः' इति हैमः (२।४६४) । 'वक्रः शनैश्चरे पुंसि
 पुटभेदे नपुंसकम् । त्रिषु क्रूरे च कुटिले' [इति मे० १२७।
 ६५) । स्वामी तु-चक्राकारेण यान्त्यघः-इति विगृह्यन् चव-
 र्गादित्वं [चक्रम्] मन्यते । 'चक्रः कोके पुमान्, क्लीबं
 व्रजे सैन्यरथाङ्गयोः । राष्ट्रे दम्भान्तरे कुम्भकारोपकरणा-
 स्त्रयोः । जलावर्तेऽपि' इति चादौ मेदिनी [१२५।३१-३२] ॥
 (१) ॥ * ॥ पुटं संश्लिष्टं भिन्दन्ति । 'भिदिर् विदारणो'
 (रु० उ० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'पुटभेदस्तु
 नगरातोद्ययोस्तटिनी मुखे' इति हैमः [४।१४८] ॥ (२)
 ॥ * ॥ द्वे 'चक्राकारेण जलानामधोयानस्य' ।

भ्रमाश्च जलनिर्गमाः ।

भ्रमः, जलनिर्गमः (२ पु०), 'जल निकलने के मार्ग'
 अथवा 'नदी आदि में निम्नस्थ जल के ऊपर निकलने' के २
 नाम हैं ।

भ्रमा इति ॥ भ्रमन्ति जलान्यत्र । 'हलश्च' (३।३।
 १२१) इति घञ् । 'भ्रमोऽम्बुनिर्गमे भ्रान्तौ कुन्दभ्रमण-
 योरपि' [इति मे० १०९।२०] ॥ (१) ॥ * ॥ निर्ग-
 मनानि । 'गम्लु गती' (भ्वा० प० अ०) । 'ग्रहवृद्धनिश्चि-
 णमश्च' (३।३।५८) इत्यप् । करणे वा । 'खनो घ च'
 (३।३।१२५) इति घः । जलानां निर्गमाः ॥ (२)
 ॥ * ॥ द्वे 'जलनिःसरणजालकस्य' । नद्यादौ अधःस्थ-
 जलस्योर्ध्वनिःसरणस्येत्यन्ये । स्वामी तु-चत्वार्येकार्थानि-
 इत्याह ।

कूलं रोधश्च तीरं च प्रतीरं च तटं त्रिषु ॥ ७ ॥

कूलम्, रोधः, तीरम्, प्रतीरम् (४ न), तटम् (त्रि),
 'नदीके किनारे' के ५ नाम हैं ।

कूलमिति ॥ कूलयति । 'कूल आवरणो' (भ्वा० प०
 से०) । पचाद्यच् (३।३।१३४) । 'कूलं तटे सैन्यपृष्ठे
 तडागस्तूम् [प] योरपि' इति हैमः [२।४९३] ॥ (१)
 ॥ * ॥ रुणद्धि । 'रुधिर् आवरणो' (रु० अ० से०) ।
 अणुम् (उ० ४।१८९) ॥ * ॥ अदन्तः [रोधः] अपि ।
 'रोधः प्रोक्तश्च रोधसि' इति संसारावर्तात् । तत्राच् (३।
 १।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ तीरयति । 'पार तीर कर्म-
 समाप्तौ' (ह्र० उ० से०) । पचाद्यच् (३।३।१३४) । यत्तु
 मुकुटः-तीर्यते तरणकर्म समाप्यतेऽनेनात्र वा । चुरादि-
 ण्यन्तात् 'एरच्' (३।३।५६)-इत्याह । तन्न । 'अजम्भ्यां
 स्त्रीखलनाः' (वा० ३।३।१२६) इति ल्युट्प्रसङ्गात् । 'पुंसि
 संज्ञायाम्-' (३।३।११८) इति घप्रसङ्गाच्च । तीरो वज्रे

तीरं पुनस्तटे' इति हैमः [२।४४१] ॥ (३) ॥ * ॥
 'एवं पारम् । प्रतीरमित्युपसर्गान्तरनिवृत्त्यर्थम् ॥ (४)
 ॥ * ॥ तटति । 'तट उच्छ्राये' (भ्वा० प० से०) । पचा-
 द्यच् (३।३।१३४) । स्त्रियां तटी । 'जातेः-' (४।१।६३)
 इति ङीष् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'तीरस्य' ।

पारावारे परार्वाची तीरे

पारम् (न) 'नदीके उधरवाले किनारे' का १ नाम,
 तथा अवारम् (न), 'नदीके इधरवाले किनारे' का १
 नाम है ।

पारेति ॥ पारं तीरं पारम् । 'पारं प्रान्ते परतटे' इति
 हैमः [२।४४८] ॥ (१) ॥ * ॥ अवार्क् तीरम् अवा-
 रम् । अव अर्यते । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । कर्मणि
 घञ् (३।३।११९) । न वार् अस्त्यत्र-इति वा । अश-
 आद्यच् (५।२।१२७) ॥ (१) ॥ * ॥ एकैकं 'पर-
 तीरावर्तीरयोः' ।

पात्रं तदन्तरम् ।

पात्रम् (न), 'दोनों किनारोंके मध्य भाग' का १
 नाम है ।

पात्रमिति ॥ तयोः पारावारयोरन्तरं मध्यम् । पिब-
 न्त्यत्र पान्त्यस्माद्वा । पिबतेः ['पा पाने' भ्वा० प० अ०] पातेः
 ['पा रक्षणे' अ० प० अ०] वा ष्टम् (उ० ४।१५९) ।
 'पात्रं तु कूलयोर्मध्ये पर्णे नृपतिमन्त्रिणि । योग्यभाजनयो-
 र्यज्ञभाण्डे नाट्यानुकर्तरी' इति हैमः [२।४४९-५०] ॥
 (१) ॥ * ॥ एकं 'तटमध्यवर्तिप्रकाहस्य' ।

द्वीपोऽस्त्रियामन्तरीपं यद्गुप्तर्षारिणस्तटम् ॥ ८ ॥

द्वीपम्, अन्तरीपम् (२ पु०), 'टापू' के २ नाम हैं ।

द्वीप इति ॥ द्विगता अन्तर्गता वा आपोऽत्र । 'ऋक्पूर-'
 (५।४।७४) इत्यः समासान्तः । 'द्व्यन्तरुपसर्गेभ्योऽप ईत्'
 (६।३।९७) । काकाक्षिवत् 'अस्त्रियाम्' इत्युभाभ्यां संबध्यते ॥
 (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जलमध्यस्थस्थानस्य' ।

तोयोत्थितं तत्पुलिनम्

पुलिनम् (न), 'पानीसे शीघ्र निकले हुए किनारे' का
 १ नाम है ।

तोय इति ॥ पुलति^२ । 'पुल महत्त्वे' (भ्वा० प० से०) ।
 'तलिपुलिभ्यां च' (उ० २।५३) इतीनन् । 'त्रिकाण्डशेषे
 तु 'पुलिनं द्वीपमुच्यते' इत्यभिहितम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
 'जलादचिरनिर्गततटस्य' ।

१. अनुपदमेव पठितम् ।

२. अत्र 'पोलति' इति पाठ उचितः ।

३. त्रिकाण्डशेषे वचनमिदं नोपलभ्यते ।

सैकतं सिकतामयम् ।

सैकतम्, सिकतामयम् (२ न), 'रेतिले स्थान या किनां' के २ नाम हैं ।

सैकतमिति ॥ सिकताः सन्त्यस्मिन् । 'सिकताशर्कराभ्यां च' (५।२।१०४) इति मत्वर्थेऽण् ॥ (१) ॥ * ॥ सिकतानां विकारः । 'मण्ड्वैतयोः' (४।३।१४३) इति मयट् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वालुकामयतटस्य' ।

निषद्वरस्तु जम्बालः पङ्कोऽस्त्री शादकर्मौ ॥ ९ ॥

निषद्वरः, जम्बालः, पङ्कः (पु न), शादः, कर्मः (२ पु), 'कीचद, पङ्क' के ५ नाम हैं ।

निषेति ॥ निषीदन्त्यत्र । 'षट् लृ विशरणगत्यवसादनेषु' (भ्वा०, तु० प० अ०) । 'नी सदेः' (उ० २।१२२) इति ष्वरच् । 'सदिरप्रतेः' (८।३।३६) इति षत्वम् । यद्वा—निषदनम् । संपदादि क्तिप् (वा० ३।३।१०८) । निषद आसनस्य वर आवारकः । 'वृज आवरणे' (चु० उ० से०) आधुषीयः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'निषद्वरः स्मरे' पङ्के निशायां तु निषद्वरी' इति विश्वः [१४४।२३८] ॥ (१) ॥ * ॥ जमति । 'जमु अदने' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकाशालच् । यद्वा—'जम्ब अदने' इति घातुः । भावे घञ् (३।३।१८) । जम्बम् आलाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप' (३।२।३) इति कः । 'जम्बालः शीवले पङ्के' [इति मे० १५।१९१-९२] ॥ (२) ॥ * ॥ पच्यते । 'पचि विस्तारे' (चु० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति करणे वा । 'पङ्कोऽस्त्री कर्ममे पापे' इति मेदिनी [३।२९] ॥ (३) ॥ * ॥ शीयन्तेऽस्मिन्नेन वा । 'षट् लृ शातने' (भ्वा०, तु० प० अ०) । घञ् (३।३।१२१) । यद्वा—शीयते नश्यति । 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः' (३।१।१४०) । यद्वा—श्यति । 'शो तनूकरणे' (दि० प० अ०) । 'शाशपिभ्यां ददनौ' (उ० ४।९७) इति दः । 'शादः कर्ममशषयोः' इति हैमः [२।२३८] ॥ (४) ॥ * ॥ कर्दति । 'कर्द कुत्सिते शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'कलिकर्धोरमः' (उ० ४।८४) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'कर्मस्य' ।

जलोच्छ्वासाः परोवाहाः

जलोच्छ्वासः, परोवाहः (२ पु), 'बड़े हुए पानी के निकलनेके मार्ग' अर्थात् 'कनवाह' के २ नाम हैं—

जलोच्छ्वासा इति ॥ जलान्युच्छ्वसन्ति परिवहन्त्येभिः । 'भ्रस प्राणने' (अ० प० से०) । 'वह प्राणणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'उपसंगस्य घमि' (६।३।१२२) इति वा दीर्घः । यद्वा—

जलानामुच्छ्वसनम् । परिवहनम् । भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ 'परोवाहो जलोच्छ्वासे महीभृद्योग्यवस्तुनि' [इति मे० १७७।३३] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रवृद्धजलस्य निर्गममार्गस्य' । 'समधिकजलस्य सर्वतो वहनस्य' वा ।

कूपकास्तु विदारकाः ।

कूपकः, विदारकः (२ पु), 'सूखीसी नदियोंमें थोड़ी देर में कुछ पानी इकट्ठा होनेके लिये किये गये गढ़े' के २ नाम हैं ।

कूपका इति ॥ कुत्सिताः कूपाः । 'कुत्सिते' (५।३।७४) इति कः । कूपस्य प्रतिकृतिः इति वा । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।६६) इति कन् । 'कूपको गुणवृक्षे स्यात्तैलपात्रे कुकुन्दरे । उदपाने चितायां च (कूपिकाभोगतोपले)' [इति विश्वः १०।९५] ॥ (१) ॥ * ॥ विदार्यन्ते । 'वृ विदारणे' (कथा० प० से०) । णिच् (३।१।२६) । बाहुलकात्कर्मणि ण्वुल् । यद्वा—विदार्यन्ते । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । कुत्सिता विदाराः । कुत्सायां कः (५।३।७४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गुष्कनद्यादौ [जलार्थ] कृतगर्तस्य' ।

ताव्यं प्रिलिङ्गं नौतार्ये

नाव्यम् (त्री), 'नावसे पार होने योग्य नदी आदि' का १ नाम है ।

नाव्यमिति ॥ नावा तार्यम् । 'नौवयोधर्म' (४।४।९१) इति यत् । 'वान्तो यि' (६।१।८९) इत्यवादेशः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'नौतरणयोग्यजलस्य' ।

स्त्रियां नौस्तरणिस्तरिः ॥ १० ॥

नौः, तरणिः, तरिः (३ स्त्री), 'नाव' के ३ नाम हैं ।

स्त्रियामिति ॥ नुद्यते । 'गुद प्रेरणे' (तु० उ० अ०) । 'ग्लानुदिभ्यां डौः' (उ० २।६४) । यद्वा—नयति । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि' (वा० ३।२।१०१) इति डः । नम् अवति । क्तिप् (३।२।७६) । 'ज्वरत्वर' (६।४।२०) इत्युठौ वृद्धिः (६।१।८९) ॥ (१) ॥ * ॥ तरन्त्यनया । 'तृ प्लवनतरणयोः' (भ्वा० प० से०) । 'अतिसृधुधम्यश्यवितृभ्योऽनिः' (उ० २।१०२) । 'तरणिस्तरणेऽञ्शौ कुमार्योषधिनौकयोः । यष्टावब्धौ' इति हैमः [३।२।१५] ॥ (२) ॥ * ॥ 'अश इः' (उ० ४।१।३९) । 'कृदिकारात्' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् वा । तरणी । तरी । 'तरिदंशायां वेडायां' वस्त्रादीनां च पेटके' इति हैमः [२।४।३८] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'नौकायाः' ।

उडुपं तु प्लवः कोलः

उडुपम् (पु न), प्लवः, कोलः (२ पु), 'छोटी नाव' या 'तेरनेके लिये घड़ा, कनस्तर, तुम्बी आदि से बनाये गये साधन-विशेष' के २ नाम हैं ।

उडुपमिति ॥ उडुनो जलात् पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) । 'सुपि स्थः' (३।२।४) इत्यत्र 'सुपि' इति योगविभागात् कः । उडुनीव पाति, इति वा । 'उडुपश्चन्द्र-भेलयोः' इति धरणिः ॥ (१) ॥ * ॥ प्लवते । 'प्लव् गती' (भ्वा० आ० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'प्लवः प्लवे प्लुतौ कपी । शब्दे कारणवे भ्लेच्छजातौ भेलक-भेकयोः । क्रमनिम्नमहीभागे कुलके जलवायसे । जलान्तरे प्लवं गन्धतृणे मुस्तकभिद्यपि' इति हैमः [२।५४१-४३] ॥ (२) ॥ * ॥ कोलति । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) । 'ज्वलिति-' (३।१।१४०) इति णः । 'पोतृप्लवकयोः कोः कोलं तु बदरीफलम्' इति शाश्वतः । 'कोलो भेलक उत्सङ्गेऽङ्गपाल्यां चित्रके किरौ । कोलं तु बदरे कोला-पिप्पल्यां 'चव्यभेषजे' इति हैमः [२।४९३-९४] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'तृणादिनिर्मिततरणसाधनस्य' ।

स्रोतोऽम्बुसरणं स्वतः ।

स्रोतः (= स्रोतस्, न), 'स्रोता' अर्थात् 'पानीके प्राकृतिक निस्सरण' का १ नाम है ।

स्रोत इति ॥ स्रवति । 'स्रु गती' (भ्वा० प० अ०) । 'स्रुरिभ्यां तुट् च' (उ० ४।२०२) इत्यसुन् तुडागमः । स्रोतो दन्त्यादिः । 'स्रोतः सद्यःसकलसलिलम्' इति दन्त्या-दिषूष्मविवेकात् । 'स्रोतोऽम्बुवेग इन्द्रिये' [इति मे० १७३।४६] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अकृत्रिमजलवहनस्य' ।

आतरस्तरपण्य स्यात्

आतरः (पु), तरपण्यम् (न), 'खेवाई' अर्थात् 'नावके आड़े या उत्तराई' के २ नाम हैं ।

आतर इति ॥ आतरन्त्यनेन । 'पुंसि संज्ञायाम्' (३।१।१८) इति घः । यत्—'ऋदोरप्' (३।३।५७)—इति मुकुटः । तत्र । परत्वाल्लघुटः प्रसङ्गात् । 'आतरस्तरपण्यं स्यादनुत्तरम्' इति बोपालितः ॥ (१) ॥ * ॥ तरणम् । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । तरस्य पण्यम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नद्यादितरौ देयमूल्यस्य' ।

द्रोणी काष्ठाम्बुवाहिनी ॥११॥

द्रोणी, काष्ठाम्बुवाहिनी (२ स्त्री), 'काठकी बनाई गई छोटी नाव' अर्थात् 'डोंगी' के २ नाम हैं ।

१. 'च विभेषजे' इति पा० ।

द्रोणीति ॥ द्रवति । 'द्रु गती' (भ्वा० प० अ०) । 'वहिश्रि-' (उ० ४।५१) इति निः । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् । 'द्रोणिः काष्ठाम्बुसेचनी, द्रुणिश्च' इति रूपरत्नाकरात् द्रुणि रपि । 'द्रुण हिंसागत्योः' (तु० प० से०) । 'द्रुगुपधात् कित्' (उ० ४।१२०) । [ङीप् द्रुणी । द्रुण्यम्बुद्रोणीकच्छप्योः' इति मेदिनी ४६।१७] । 'द्रोणी काष्ठाम्बुवाहिन्यां गवादन्यामपीष्यते' [इति मे० ४६।१८] ॥ (१) ॥ * ॥ पुनःपुनरम्बु वहति । 'बहुलमाभीक्ष्ये' (३।२।८१) इति णिनिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'काष्ठपाषाण-कृतनौकाकाराम्बुसेचन्याः' ।

सांयान्निकः पोतवणिक्

सांयान्निकः, पोतवणिक् (= पोतवणिज् । २ पु) 'नाव या जहाजके व्यापारी' के २ नाम हैं ।

सांयेति ॥ समुदितानां गमनं द्वीपान्तरगमनं वा संयान्ना । सा प्रयोजनमस्य । तदस्य 'प्रयोजनम्' (५।१।१०९) इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ पोतेनोपलक्षितो वणिक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वहित्रगामिनो वणिजः' ।

कर्णधारस्तु नाविकः ।

कर्णधारः, नाविकः (२ पु), 'पतवार पकवनेवाले' के २ नाम हैं ।

कर्णेति ॥ 'कर्णः श्रोत्रमरिश्च च' इति दुर्गः । तं धरति । 'धुम् धारणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ नावा तरति । 'नौद्वयचष्टन्' (४।४।७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नाविकस्य' । 'नौपृष्ठदण्डधारकस्य' इत्यन्ये ।

नियामकाः पोतवाहाः

नियामकः, पोतवाहः (२ पु), 'मगर, मछली आदि दुष्ट जलजन्तुओंसे जहाजकी रक्षाके लिये जहाजके ऊँचे हिस्सेपर बैठनेवाले' के २ नाम हैं ।

नियेति ॥ नियच्छन्ति पोतम् । 'यम नियमने' (भ्वा० प० अ०) । ण्वुल् (३।१।१३९) । 'नियामकः पोतवाहे कर्ण-धारे नियन्तरि' [इति विश्वः १७।१८८] ॥ (१) ॥ * ॥ पोतं वहन्ति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वहित्रवाहकस्य' ।

रूपको गुणवृक्षकः ॥ १२ ॥

रूपकः, गुणवृक्षकः (२ पु), 'मस्तूल' के २ नाम हैं ।

रूपेति ॥ रूपे कायति । 'कै शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥ गुणानां रज्जुनां वृक्षः । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नी-मध्यस्थरज्जुबन्धनकाष्ठस्य' । नौबन्धनकीलकस्येत्यन्ये ।

नौकादण्डः क्षिपणी स्यात्

नौकादण्डः (पु), क्षिपणी (स्त्री), 'डॉहे' २ नाम हैं ।

नौकेति ॥ नौकाया दण्डः ॥ (१) ॥ * ॥ क्षिप्यतेऽनया । 'क्षिपेः किञ्च' (उ० २।१०७) इत्यनिः ॥ * ॥ बाहुलकाद् गुणौ क्षेपणिरपि । 'क्षेपणं प्रेरणौ, नौकादण्डजालभिदोः स्त्रियाम्' [इति मे० ४८।४५] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नौका-पार्श्वद्वयबद्धचालनकाष्ठस्य' ।

अरित्रं केनिपातकः ।

अरित्रम्, केनिपातकः (२ पु), 'पतवार' के २ नाम हैं ।

अरित्रमिति ॥ ऋच्छत्यनेन । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'अतिलूधू-' (३।२।१८४) इतीत्रः ॥ (१) ॥ * ॥ के जले निपातोऽस्य । 'हलदन्तात्-' (६।३।९) इत्यलुक् । 'शेषात्-' (५।४।१५४) इति कप् । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नौपूष्ठस्थ-चालनकाष्ठस्य' ।

अभिः स्त्री काष्ठकुद्दालः

अभिः (स्त्री), काष्ठकुद्दालः (पु), 'जहाज आदि के कतवार आदिको हटाने के लिये काष्ठके बनाये कुद्दाल' के २ नाम हैं ।

अभिरिति ॥ अभ्रति । 'अभ्र गती' (भ्वा० प० से०) । इम् (उ० ४।११८ ॥ (१) ॥ * ॥ कृम् उद्दालयति । 'दल विशरणे' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । शक-भ्वादिः (वा० ६।१।९४) । काष्ठस्य कुद्दालः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पोतादेर्मलापनयनार्थं काष्ठादिरचितकुद्दालस्य' ।

सेकपात्रं तु सेचनम् ॥ १३ ॥

यानपात्रं तु पोतोऽन्विभवे त्रिषु समुद्रियम् [५६] सामुद्रिको मनुष्योऽन्विजाता सामुद्रिका च नौः [५७]

सेकपात्रम्, सेचनम् (२ न), 'नाव, जहाज इत्यादिमें एकत्रित हुए पानीको फेकने के लिये चमड़ा आदिके थैले या मशक' के २ नाम हैं ।

[पोतः (पु), 'जहाज' का १ नाम है । समुद्रियम् (त्रि), 'समुद्रमें होनेवाले पदार्थ' का १ नाम है । सामुद्रिकः (पु), 'समुद्रके मनुष्य' का १ नाम है । सामुद्रिका (स्त्री), 'समुद्र में जानेवाली नाव' का १ नाम है ।]

सेकेति ॥ सेकस्य पात्रम् ॥ (१) ॥ * ॥ सिच्यतेऽनेन । 'करणा-' (३।३।११५) इति ल्युट् । 'सेचनं रक्षणे सेके नौकायाः' सेकभाजने' इति विश्व-भेदिन्यौ [८८।४०, ९४।५६] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नौस्थजलनिःसारणपात्रस्य' ।

१. विश्वे 'नौकासेचनभाजने' इति पा० ।

क्लोबेऽर्धनावं नावोऽर्धे

अर्धनावम् (न), 'नावके आधे हिस्से' का १ नाम है ।

क्लीव इति ॥ नावोऽर्धम् । 'अर्धं नपुंसकम्' (२।२।२) इति तत्पुरुषः । 'नावो द्विगोः' (५।४।९९) 'अर्धाञ्च' (५।४।१००) इति टच् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अर्धनौकायाः' ।

अतीतनौकेऽतिनु त्रिषु ।

अतिनु (त्रि), 'नावकी अपेक्षा अधिक वेग से चलने वाली मनुष्य या पानीके बहाव आदि' का १ नाम है ।

अतीतेति ॥ अतीता नौर्येन । 'उरःप्रभृतिभ्यः-' (५।४।१५१) इति कप् ॥ (१) ॥ * ॥ नावमतिक्रान्तम् । 'अत्यादयः-' (वा० २।३।१८) इति तत्पुरुषः । अतिनौः पुमान् स्त्री वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नौकामतिक्रान्त-जलादेः' ।

त्रिषुवागाधात्

यहाँसे लेकर 'अगाधमतलस्पर्श' (१।१०।१५) के पहले तक 'त्रिषु' शब्द का अधिकार होनेसे सब शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

त्रिष्विति ॥ अगाधम् [अ० १।१०।१५] अभिव्या-प्य त्रिषु ।

प्रसन्नोऽच्छः

प्रसन्नः, अच्छः (२ त्रि), 'साफ, निर्मल पानी आदि' के २ नाम हैं ।

प्रसन्न इति ॥ प्रासदत् । 'षदलु विशरणादौ' (भ्वा०, तु० प० अ०) । 'गत्यर्थ-' (३।३।१७२) इति क्तः । 'प्रसन्ना स्त्री सुरायां' स्यादच्छसंतुष्टयोस्त्रिषु [इति मे० ८९।८६] ॥ (१) ॥ * ॥ 'छो छेदने' (दि० प० अ०) । न च्छयति ढष्टिम् । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः । न च्छ-यते वा । 'अन्येष्वपि-' (३।२।१०१) इति डः । 'अच्छो भल्लूके स्फटिकेऽमलेऽच्छा' अभिमुखोऽन्ययम् इति हैमः [२।६२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'निर्मलस्य' ।

कलुषोऽनच्छ आविलः ॥ १४ ॥

कलुषः, अनच्छः, आविलः (३ त्रि), 'गन्दे पानी आदि' के २ नाम हैं ।

कलुष इति ॥ लुषति । 'लुष हिंसायाम्' 'इगुपष-' (३।१।१३५) इति कः । कस्य जलस्य लुषो घातकः । 'कलुषं त्वाविले पापे' इति विश्वः ॥ (१) ॥ * ॥ भिन्नोऽ-

१. 'स्यात् स्वच्छसंतुष्ट' पा० ।

२. 'च्छोऽभिमुखोऽन्ययम्' इति पा० ।

३. पाठोऽयं भेदिनीस्थः (१६८।३४) । विश्वे तु नोपलभ्यते ।

च्छात् । नवतत्पुरुषः । 'नलोपो नवः' (६।३।७३) । 'तस्मा-
भुडचि' (६।३।७४) ॥ (२) ॥ * ॥ आविलति । 'विल
भेदने' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति
कः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मलिनजलस्य' ।

निम्नं गभीरं गम्भीरम्

निम्नम्, गभीरम्, गम्भीरम् (३ त्रि), 'गम्भीर, गहरे'
के ३ नाम हैं ।

निम्नमिति ॥ निमनति । 'भ्रा अभ्यासे' (भ्वा० प०
अ०) । 'आतश्च' (३।१।१३६) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥ गाते
जलजन्तवोऽत्र । गच्छन्ति वा । 'गाङ् गतौ' (अ० आ० अ०),
'गम्भृ गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'गभीरादयश्च' इति 'गम्भीर-
गम्भीरी' (उ० ४।३५) इति वा निपातितौ ॥ (२)
॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'गम्भीरस्य' ।

उत्तानं तद्विपर्यये ।

उत्तानम् (त्रि), 'थाह, उथला या झिझिल' का १
नाम है ।

उत्तानमिति ॥ उदगतस्तानो विस्तारोऽस्मात् ॥ (१)
॥ * ॥ तस्य गम्भीरस्य विपर्यये । 'उत्तानमगभीरे स्याद्-
ध्वास्थिषयिते त्रिषु' [इति मे० ८५।४०] ॥ (१) ॥ * ॥
एकम् 'उत्तानस्य' ।

अगाधमतलस्पर्शे

अगाधम्, अतलस्पर्शम् (२ त्रि), 'अथाह, बहुत गहरे'
के २ नाम हैं ।

अगाधमिति ॥ नास्ति गाधः स्थितिरत्र । 'नबोऽस्त्य-
थानाम्-' (वा० २।२।२४) इति बहुव्रीहिः ॥ (१) ॥ * ॥
तलस्याधोभागस्य स्पर्शः, न सोऽत्र । 'अगाधमतलस्पर्शे
त्रिषु, शब्दे नपुंसकम्' [इति मे० ८०।२७] ॥ (२) ॥ * ॥
हे 'अतिनिम्नस्य' ।

कैवर्ते दाशधीवरौ ॥ १५ ॥

कैवर्तः, दाशः, धीवरः (३ पु), 'मल्लाह' के ३ नाम हैं ।

कैवर्त इति ॥ के जले वर्तन्ते । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा० आ०
से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । कैवर्तानां मत्स्यानामयं
घातकः । 'तस्येधम्' (४।३।१२०) इत्यण् (१) ॥ * ॥
दशति मत्स्यान् । 'दंश दशने' (भ्वा० प० अ०) । 'दंशे' (उ० ५।११) इति टटनी न आ च । यद्वा-दाश्यते मूल्य-
मस्मै । 'दाशु दाने' (भ्वा० उ० से०) । घञ् (३।३।१८) ।
'शालो शबे, धीवर एव दाशः' इति शबेदात्तालव्यान्तः ।
'कैवर्तभृत्ययोर्दासो दासो बाणा च चेटिका' इति रुद्राह-
न्यान्तः [दासः] । 'दासो भृत्ये च शूत्रे च शानेऽर्थानि च

धीवरे' [इति मे० १७०।४] ॥ (२) ॥ * ॥ दधाति
मत्स्यान् । 'छित्तरछत्तर-' (उ० ३।१) इति निपातितः
॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'धीवरस्य' ।

आनायः पुंसि जालं स्यात्

आनायः (पु), जालम् (न), 'जाल' के २ नाम हैं ।

आनाय इति ॥ नयनम् । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० उ०
अ०) । 'श्रिणीभुवः-' (३।३।२४) इति घञ् । आस-
मन्तान्नायोऽनेन । आनयन्ति मत्स्यान् अनेन । 'जालमानायः'
(३।३।२४) इति घञन्तो निपातितो वा ॥ (१) ॥ * ॥
जले क्षियते । 'शेषे' (४।२।९२) इत्यण् । जलति घनी-
भवति । 'जल धान्ये' (भ्वा० प० से०) 'ज्वलति-' (३।
१।१४०) इति णः । 'जालं वृन्दगवाक्षयोः । क्षारकानाय-
दम्भेषु, नीपे ना, स्त्री तु घोषके' इति रभसः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'शणसूत्रजालस्य' ।

शणसूत्रं पवित्रकम् ।

शणसूत्रम्, पवित्रकम् (२ न), 'सुतलीके बने हुए जाल'
के २ नाम हैं ।

शणति । शणति । 'शण गतौ' (भ्वा० प० से०) । पचा-
द्यच् (३।१।१३४) । शणस्य सूत्रम् ॥ (१) ॥ * ॥
पवित्रभुपवीतम् । तद्वदिव । 'इवे प्रतिकृती' (५।३।९६)
इति कश् । पवित्राद्विपरीतलक्षणया संज्ञायां कः (५।३।७५)
(२) ॥ * ॥ द्वे 'शणसूत्रजालस्य' ।

मत्स्याधानो कुवेणी स्याद्

मत्स्याधानी, कुवेणी (२ स्त्री), 'मछलियोंको पकड़कर
रखनेवाले बर्तन' के २ नाम हैं ।

मत्स्येति ॥ मत्स्या आधीयन्तेऽत्र । 'बुधान् धारण-
पोषणयोः' (जु० उ० अ०) । 'करणाधिकरणयोः-' (३।-
३।११७) इति ल्युट् ॥ (१) ॥ * ॥ कुत्सितं वेणन्ते-
ऽस्यां मत्स्याः । 'वेणु गतौ' (भ्वा० उ० से०) । 'हलश्च'
(३।३।१२१) इति घञ् । गौरादिङीष् (४।१।४१) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'मत्स्यस्थापनपात्रस्य' ।

बलिशं मत्स्यवेधनम् ॥ १६ ॥

बलिशम्, मत्स्यवेधनम् (२ न), 'बंशी अर्थात् लोहेके
बने हुए मछली फँसानेके साधन-विशेष' के २ नाम हैं ।

बलिशमिति ॥ बलिनो मत्स्यान् इयति । 'शो तनूक-
रणे' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः
॥ * ॥ डलयोरैक्याद् 'बडिशम्' अपि । स्त्रियां बडिशाप-
चये तु बडिशी ॥ (१) ॥ * ॥ विध्यतेऽनेन । 'विध विधाने'
(तु० प० से०) । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् ।
मत्स्यानां वेधनम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मत्स्यवेधनस्य' ।

१. अग्रे 'द्वे शणसूत्रजालस्य' इति वक्ष्यमाणतयाऽत्र द्वे
जालमात्रस्य' इत्युचितम् ।

पृथुरोमा झषो मत्स्यो मीनो वैसारिणोऽण्डजः ।

विसारः शकली च

पृथुरोमा (= पृथुरोमन्), झषः, मत्स्य, मीनः, वैसारिणः, अण्डजः, विसारः, शकली (= शकलिन् । ८ पु), 'मछली' के ८ नाम हैं ।

पृथ्विति ॥ पृथूनि रोमाण्यस्य । रोम पक्षोऽत्र-इति स्वामी । वल्कलम्-इति सर्वधरः ॥ (१) ॥ * ॥ भ्रूषति 'भ्रूष हिंसार्थः' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) यद्वा-झष्यते । 'खनो घ च' (३।३।१२५) इति घः । मुकुटस्तु- 'पुंसि' (३।३।११८) इति घः-इत्याह । तन्न । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घनस्तदपवादत्वात् । 'करणाधिकरणयोः-' (३।३।११७) इत्यनुवर्तनाच्च । 'भ्रूषा नागबलायां स्त्री, तापमत्स्याटवीषु ना' [इति मे० १६६। १२] ॥ (२) ॥ * ॥ माद्यति । 'मदी हर्षे' (दि० प० से०) । 'ऋतन्यज्जि-' (उ० ४।२) इति स्यन् । 'मत्स्यो मीनेऽथ पुंभूमि देशे' [इति मे० ११६।४५] ॥ (३) ॥ * ॥ मीनाति, मीयते वा । 'मीन् हिंसायाम्' (क्या० उ० से०) । 'फेनमीनौ' (उ० ३।३) इति निपातितः । [मीनो राशान्तरे भूषे' इति मे० ८३।१५] ॥ (४) ॥ * ॥ विविधं सरति । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । ग्रह्यादित्वाणिनिः । विसारी । 'विसारिणो मत्स्ये' (५।४।१६) इति स्वार्थेऽण् ॥ (५) ॥ * ॥ अण्डाज्जायते स्म । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) । 'पञ्चम्यामजातौ' (३।२।९८) इति डः । 'अण्डजो मृगनाभो, ना' सरटेऽहौ खगे झषे' इति मेदिनी [३।१।१८] ॥ (६) ॥ * ॥ विशेषेण सरति । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'व्याधिमत्स्यबलेषु' (वा० ३।३।७) इति घञ् ॥ (७) ॥ * ॥ शकलमस्यास्ति । अत इतिः (५।२।११५) । 'शकलं वल्कलेऽर्धे च' इति तालव्यादावजयः ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'मत्स्यसामान्यस्य' ।

अथ गडकः शकुलार्भकः ॥ ७ ॥

गडकः, शकुलार्भकः (२ पु), 'गडक मछली' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ गडति । 'गड सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'क्वुन् शिल्पसंज्ञयोः' (उ० २।३२) । ('पचाद्यचि ३।१।१३४, गडोऽपि) । 'गडो मीनान्तराययोः' [इति हैमः २।११७] ॥ (१) ॥ * ॥ शकुलोऽत्र मत्स्यमात्रे- इति स्वामी । तस्यार्भकः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मत्स्यविशेषस्य' ।

सहस्रदंष्ट्रः पाठीनः

सहस्रदंष्ट्रः, पाठीनः (२ पु), 'पहिना मछली' अर्थात् 'बहुत दाँत वाली पहिनानामक एक प्रकार की मछली या पोठिया मछली के २ नाम हैं ।

सहेति ॥ सहस्रं दंष्ट्रा यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ पाठीं पृष्ठं नमयति । 'णम प्रह्वत्वे' (भ्वा० प० अ०) । णिच् (३।१।२६) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घः । अवश्यं पठति । 'पठ व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । आवश्यके णिनिः (३।३।१७०) । पाठी द्विजः । तस्येन इवापेक्षितः, हव्यकव्ययोः प्रशस्तत्वाद्वा । 'पाठीनो गुग्गुलुदुमे । पाठके मीनभेदे च' इति हैमः [३।४।१९-२०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बहुदंष्ट्रस्य मत्स्यस्य' ।

उल्लूपो शिशुकः समौ ।

उल्लूपी (= उल्लूपिन्), शिशुकः (२ पु), 'सुंस' के २ नाम हैं ।

उल्लूपीति ॥ उ विस्मयजनकं रूपमस्यास्ति । अत इतिः (५।२।११५) । रलयोरैक्यम् । ओः शंभो रूपं-उरूपमस्यास्ति, इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ शिशुः शिशुमारः । तस्य प्रतिकृतिरिव । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति कन् । 'शिशुकः शिशुमारे स्याद्वालकौलूपिनोरपि' [इति मे० १४।१६४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शैशु इति ख्यात-मत्स्यविशेषस्य' ।

नलमीनश्चिलिचिमः

नलमीनः, चिलिचिमः (२ पु), 'नरकटमें रहने वाली एक प्रकार की मछली' के २ नाम हैं ।

नलेति ॥ नलवनस्थो मीनः । नडाभो मीन इति वा ॥ * ॥ 'तलमीनः' इति केचित्पठन्ति ॥ (१) ॥ * ॥ 'चिल विलसने' (तु० प० से०) । 'इगुपधात्कित्' (उ० ४। १२०) । वीप्सायां द्वित्वम् (८।१।४) । चिलि चिलि विलासं मिमीते । 'माङ् माने' (जु० आ० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । (पृषोदरादिः) (६। ३।१०९) । श्रीकारोऽदन्तः [चिलिचिमः] । 'नलमीनश्चिलोचिमो बृहन्मीनोऽब्धिजस्तिमिः' इति रत्नमाला । 'लक्ष्मणा सारसी क्रौञ्ची नलमीनचिलीचिमिः' इति बोपालिताच्चतुरिकारवान्मध्यदीर्घ इदन्तोऽपि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नलवनचारिणो मत्स्यविशेषस्य' ।

प्रोष्ठो तु शफरी द्वयोः ॥ १८ ॥

प्रोष्ठी (स्त्री), शफरी (पु स्त्री), 'सहरी या पोठिया मछली' के २ नाम हैं ।

प्रोष्ठीति ॥ प्रकृष्ट ओष्ठोऽस्याः । 'ओत्वोष्ठयोः' (वा० ६।१।९४) इति पररूपम् । 'नासिकोदरोष्ठ-' (४।

१. 'स्यात्' इति पा० .

२. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

१।५५) इति 'जातेः' (४।१।६३) इति वा, ङीष् । द्वयोः इत्यनेन सम्बन्धात् 'प्रोष्ठः' अपि ॥ (१) ॥ * ॥ शफं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'जातेः' (४।१।६३) इति ङीष् । पुंसि अफरः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मत्स्यविशेषस्य' ।

क्षुद्राण्डमत्स्यसंघातः पोताधानम्

पोताधानम् (न), 'अण्डे से निकले हुए मछलियों के छोटे-छोटे बच्चों के समुदाय' का १ नाम है ।

क्षुद्रेति ॥ क्षुद्रादण्डाज्जाता मत्स्याः—क्षुद्राण्डमत्स्याः । तेषां संघातः ॥ (१) ॥ * ॥ पोते वहिन्ने आधीयते । घावः (जु० उ० अ०) कर्मणि ल्युट् (३।३।११३), यद्वा—पोतोऽभंक आधीयतेऽत्र । अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अण्डादचिरनिर्गतमत्स्यसङ्घस्य' ।

अथो मूषाः ।

रोहितो मद्गुरः शालो राजीवः शकुलस्तिमिः ॥ १९ ॥
तिमिगिलादयश्च

अब मछलियों के 'भेद' को कहते हैं अर्थात् वच्यमान शब्द पर्याय नहीं हैं ।

रोहितः, मद्गुरः, शालः, राजीवः, शकुलः, तिमिः, तिमि-
मिलः (७ पु) 'रोहू, मोंगरा, शाल, बरारी, शकुल, तिमि,
तिमिमिल' आदि 'मछलियों के भेद' हैं ।

अथविति ॥ अथो मूषविशेषा उच्यन्ते । रोहित । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' (भ्वा० प० अ०) । 'रुहे रश्च को वा' (उ० ३।९४) इतीतच् । रोहणम् । घञ् (३।३।१८) । रोहो जातोऽस्य । तारकादित्वात् (५।२।३६) इतज्वा । 'रोहितं कुङ्कुमे रक्ते ऋजुशक्ररासने । पुंसि स्यान्मीनमृगयोर्भेदे लोहितकद्रुमे' [इति मे० ६५।१४६-४७] ॥ (१) ॥ * ॥ मज्जति । 'टुमस्जो शुद्धो' (तु० प० अ०) । 'मद्गुरादयश्च' (उ० १।४१) इति निपातितः ॥ (१) ॥ * ॥ शाडयते । 'शाडू इलाघायाम्' (भ्वा० आ० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । डलयोरैक्यम् । 'शालो ऋषे, बीवर एव दाशः' इत्युष्मभेदात्तालव्यादिः [शालः] । ('कैवर्त' इव बद्धराजीवोत्पलसालो वसन्तकालः' इति वासवदत्ताश्लेषादित्यादिश्च [शालः] । कैवर्तपक्षे—सालो मत्स्यभेदः । वसन्तपक्षे—सालं पुष्पम्) । सालं पुष्पे क्लीबं वृक्षे तु पुमान् । 'पुंसि भूरुहमात्रेऽपि सालो वरणसर्जयोः' इति रभसे तु दन्त्यादिः [शालः] । 'शालो हाले मत्स्यभेदे शालौकस्तत्प्रदेशयोः' इति हैमः [२।५२३-२४] ॥ (१) ॥ * ॥ राजी रेखा-
स्यास्ति । 'अन्यत्रापि दृश्यते' (५।२।१०९) इति वः ।

१. 'रोहितकद्रुमे' इति पा० ।

२. कौष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

'अथ राजीवो मीनसारङ्गभेदयोः । राजीवमब्जे' इति हैमः [३।७४७] ॥ (१) ॥ * ॥ शक्नोति गन्तुं वेगेन । 'शक्लृ शक्ती' (स्वा० प० अ०) । बाहुलकादुलच् ॥ (१) ॥ * ॥ ताम्यति । 'तमु ग्लानौ' (दि० प० से०) । 'क्रमित-
मिशतिस्तम्भामत इच्च' (उ० ४।१२२) इतीन् ॥ (१) ॥ * ॥ तिर्मि गिरति । 'गू निगरणे' (तु० प० से०) । 'मूलविभुजा-' (वा० ३।२।५) इति कः । 'अचि विभाषा' (८।२।२१) इति लः । 'गिलेऽगिलस्य' (वा० ६।३।७०) इति नुम् ॥ (१) ॥ * ॥ आदिशब्दात् तिर्मिगिलगिल-
नन्दीवर्तादयः ॥ * ॥ पृथगेकैकम् 'मत्स्यविशेषाणाम्' ।

अथ यादांसि जलजन्तवः ।

यादः (= यादस्, न), जलजन्तुः (पु), 'जलमें रहने-
वाले जीव' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ यान्ति वेगेन । 'या प्रापणे' (अ० प० अ०) । असुन् (उ० ४।१८९) । बाहुलकादुक् । यद्वा—याति । क्तिप् (३।२।१७८) । यामति । 'अद भक्षणे' (अ० प० अ०) । असुन् (उ० ४।१८९) । यां दस्यति वा । 'दसु उपक्षये' (दि० प० से०) । क्विप् (३।२।१७८) । साह-
चर्यस्य सर्वत्रानियामकत्वात् 'सावत्-' (६।४।१०) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ जलानां जन्तवः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जलचरमात्रस्य' ।

तद्भेदाः शिशुमारोद्रशङ्कुबो मकरादयः ॥ २० ॥

शिशुमारः, उद्रः, शङ्कुः, मकरः (४ पु), आदि 'जलमें रहनेवाले जीव' हैं ।

तद्भेदा इति ॥ तेषां जलजन्तूनां भेदा उच्यन्ते ॥ शिशुन् मारयति । 'मृड् प्राणत्यागे' (तु० आ० अ०) । णिच् (३।२।२६) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'शिशुमारोऽम्बुसंभूत-
जन्तो तारात्मकाच्युते' इति विश्व-भेदिन्यो [१४६।२६०, १४४।२९९] ॥ (१) ॥ * ॥ उनति । 'उन्दी क्लेदने' (रु० प० से०) । 'स्फायि-' (उ० २।१३) इति रक् ॥ (१) ॥ * ॥ शङ्कुतेऽस्मात् । 'शकि शङ्कायाम्' (ऋषा० आ० से०) । 'खरुशङ्कुपीयु-' (उ० १।३६) इति निपातितः । 'शङ्कुः पत्रशिराजाले संख्याकीलकशंभुषु । यादोऽस्त्रभेदयो-
र्भेदः' इति हैमः [२।१८] ॥ (१) ॥ * ॥ कृणाति । 'कृ हिसायाम्' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । मनुष्याणां करः । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । यद्वा—
मङ्कते । 'मकि भूषायाम्' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न नुम् । मकं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । कः (३।२।३) । 'मकरो निधौ । 'नक्रे राशिविशेषे च' इति हैमः [३।६२१-२२] ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना ग्राहकुम्भीरादयः ॥ * ॥ पृथक्-
पृथक् 'जलजन्तुविशेषाणाम्' ।

स्यात्कुलीरः कर्कटकः

कुलीरः, कर्कटकः (२ पु), 'केकडे' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ कुलति । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) । 'गम्भीरादयश्च' इतीरन् । कौ लीयते । 'लीङ् श्लेषणे' (दि० आ० अ०) । बाहुलकाद् रक् । यद्वा—कुल-मस्यास्ति । अत इनिः (५।२।११५) । तमीरयति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । जनकभक्षकत्वात् । लयनम्—लीः । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । कुत्सिता लीः । तां राति वा ॥ (१) ॥ * ॥ कृणाति । 'कृ हिसायाम्' (ऋया० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (३।२।७५) इति विच् । कटति । 'कटे वर्षाविरणयोः' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।३४) । कर् चासी कटश्च । 'अहरादीनां पत्यादिषु वा रेफः' (वा० ८।२।७०) । ततः स्वार्थे कन् (५।३।७४) । 'कक' इति सौत्रो घातुः । 'शकादिभ्योऽट्' (उ० ४।८।१) वा । ककं श्वेतवर्णं टलति । 'टल गती' (भ्वा० प० से०) । डः (वा० ३।२।१०१) वा । कर्कटः । 'अथ कर्कटः । कुलीरे करणे स्त्रीणां राशौ खगे' इति हैमः [३।१५४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कुलीरस्य' ।

कूर्मे कमठकच्छपौ ।

कूर्मः, कमठः, कच्छपः (३ पु), 'कछुप' के ३ नाम हैं ।

कूर्म इति ॥ कुत्सितः कौ वा ऊर्मिर्वेगोऽस्य । 'अच्प्रत्यन्वव—' (५।४।७५) इत्यत्र 'अच्' इति योगविभागादच् समासान्तः । 'ऊर्मिः स्त्रीपुंसयोर्वीच्यां प्रकाशे वेगभङ्गयोः' इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ काम्यते । 'कमु कान्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'कमेरठः' (उ० १।१००) । के जले मठति, इति वा । 'मठ मदनवासयोः' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।३४) । 'कमठः कच्छपे पुंसि भाण्डभेदे नपुंसकम्' [इति मे० ३९।१२] ॥ (२) ॥ * ॥ कच्छेन पिबति । 'पा पाने' (भ्वा० प० अ०) । 'सुपि—' (३।२।४) इति योगविभागात् कः । 'कच्छपी वल्लकीभेदे डुलौ क्षुद्रगदान्तरे । पुंसि विध्यन्तरे कूर्मे मल्लबन्धान्तरेऽपि च' इति विश्व-भेदिन्यौ ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'कूर्मस्य' ।

ग्राहोऽवहारः

ग्राहः, अवहारः (पु), 'ग्राह' अर्थात् 'घड़ियाल' के २ नाम हैं ।

ग्राह इति ॥ गृह्णाति । 'गृह उपादाने' (ऋया० उ० से०) । 'विभाषा ग्राहः' (३।१।१४३) इति णः । 'ग्राहो

ग्रहे जलचरे' इति हैमः [२।६११] ॥ (१) ॥ * ॥ अवहरति । अवपूर्वो हव ['हव हरणे' भ्वा० प० अ०] । 'व्याद्वचधा—' (३।१।१४१) इति णः । 'अवहारस्तु युद्धादिविश्रान्तौ ग्राहचौरयोः । निमन्त्रणोपनेतव्ये' इति हैमः [४।२४३-४४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ग्राहस्य' ।

नक्रस्तु कुम्भोरः

नक्रः, कुम्भोरः (२ पु), 'नाक' अर्थात् 'ग्राह के सेव, जलचर-विशेष' के २ नाम हैं ।

नक्र इति ॥ क्रामति दूरस्थलम् । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा० प० से०) । 'अन्यत्रापि—' (वा० ३।२।४८) इति डः । 'नभ्राङ्—' (६।३।७५) इति नलोपो न । 'नक्रं नासा-ग्रदारुणोः । नक्रो यादसि' इति हैमः [२।४४६] ॥ (१) ॥ * ॥ कुम्भनं हस्तिनमीरयति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नक्रस्य' ।

अथ महीलता ॥ २१ ॥

गण्डूपदः किंचुलुकः

महीलता (स्त्री), गण्डूपदः, किंचुलुकः (२ पु), 'केंचुवा' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ मह्या लतेव । कृशत्वदीर्घत्वाभ्याम् ॥ (१) ॥ * ॥ गण्डुवो ग्रन्थयः पदान्यस्य ॥ (२) ॥ * ॥ किंचि-चुलुम्पति । 'कास्यनेकाज्ग्रहणं चुलुम्पाद्यर्थम्' (वा० ३।१।३५) इति वार्तिकनिर्दिष्टश्चुलुम्पघातुः । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'टेः' (६।४।१४३) इति उकारमकारपकाराणां लोपः । ततः 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'किंचुवा' इति ख्यातस्य ।

निहाका गोधिका समे ।

निहाका, गोधिका (२ स्त्री), 'गोह' के २ नाम हैं ।

निहाकेति ॥ नियतं जहाति भुवम् । 'नौ हश्च' (उ० ३।४४) इति हाकः ['ओहाक् त्यागे' जु० प० अ०] कन् । बाहुलकान्न ह्रस्वः ॥ (१) ॥ * ॥ गुच्यति । 'गुघ परि-वेष्टने' (दि० प० से०) । ण्वल् (३।१।३३) । (पचा-द्यचि ३।१।३४) गोघापि । 'गोघा तलनिहाकयोः' [इति मे० ७९।६] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गोह' 'जलगोधिका' इति ख्यातायाः ।

रक्तपा तु जलौकायां खियां भूमिनि जलौकसः ॥ २२ ॥

रक्तपा, जलौका, जलौकसः (=जलौकस् नि० ब०, ३ स्त्री), 'जौक' के ३ नाम हैं ।

रक्तपेति ॥ रक्तं पिबति । 'आतोनुप—' (३।२।३) इति कः । 'रक्तपा स्याज्जलौकायां डाकिन्यां, ना तु राक्षसे' [इति मे० १०३।२१] ॥ (१) ॥ * ॥ जलमोकोऽस्याः । 'ओक उचः के' (७।३।६४) इति निपातितोऽदन्त

१. पाठोऽयमविकलं भेदिन्याम् (१०३।१६) उपलभ्यते । विश्वे त्वेवं पाठः—'कच्छपी वल्लकीभेदे डुलौ क्षुद्र-गदान्तरे । मल्लबन्धाविशेषेऽपि कच्छपः कुणपी पुनः ॥' (१०५।१९-२०) ।

श्लोकशब्दः ॥ (२) ॥ * ॥ सान्तोऽपि । 'जलोरगी जलोका तु जलोका च जलौकसि' इति संसारावर्ताद् बहुवचनं प्रायिकम् । 'जलौकापि जलोकाः स्याज्जलूका जलजन्तुका' इति तारपालः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'जलूकायाः' ['जौक' इति ख्यातायाः] ।

मुक्तास्फोटः स्त्रियां शुक्तिः

मुक्तास्फोटः (पु), शुक्तिः (स्त्री), 'सितुही, सीप' के २ नाम हैं ।

मुक्तेति ॥ मुक्ताः स्फुटन्त्यत्र । 'स्फुट विकसने' (तु० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ शुच्यति, शोचति, शोकति, वा । 'शुच्य अभिषवे' (भ्वा० प० से०) । 'शुच शोके' (भ्वा० प० से०) । शुक्तिः गतौ वा । क्तिच् (३।३।१७४) । 'शुक्तिः कपालशकले शंखे शंखनकेऽपि' च । नख्यश्चावर्तदुर्नाममुक्तास्फोटेषु च स्त्रियाम् [इति मे० ५९।६६-६७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शुक्तिकायाः' ।

शङ्खः स्यात्कम्बुरस्त्रियौ ।

शंखः, कम्बुः (२ पु न), 'शंख' के २ नाम हैं ।

शङ्ख इति ॥ शं खनति जनयति । 'खनु अवदारणे' (भ्वा० उ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि' (वा० ३।२।१०१) इति डः । शं खम् अस्य—इति वा । शाम्यत्यलक्ष्मीं वा । 'शमु उपशमे' (दि० प० से०) । अन्तर्भावितण्यर्थः । 'शमेः खः' (उ० १।१०२) । 'शङ्खः कम्बौ न योषित्' ना भालास्थिनिषिभिन्नखे [इति मे० २०।५] ॥ (१) ॥ * ॥ काम्यते । 'कमु कान्तो' (भ्वा० आ० से०) । 'जत्रवादयश्च' (उ० ४।१०२) इति निपातितः । 'कम्बुर्वलयशङ्खयोः । गजे शम्बूके कर्चूरे ग्रीवायामलिकेऽपि' च इति हैमः [२।३०७] ॥ (२) ॥ * ॥ एतौ पुनपुंसके । द्वे 'शङ्खस्य' ।

क्षुद्रशङ्खाः शङ्खनकाः

क्षुद्रशङ्खः, शङ्खनकः (२ पु), 'छोटे शंख' के २ नाम हैं ।

क्षुद्रेति ॥ क्षुद्राश्च ते शङ्खाश्च ॥ (१) ॥ * ॥ शङ्खन्ते । 'शकि शङ्कायाम्' (भ्वा० आ० से०) । कर्तरि 'अनुदात्ततश्च हलादेः' (३।२।१४९) इति युच् । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) । शङ्खस्य नखा इव (शङ्खनखाः)—इति तु मुकुटः । शं खनन्ति । 'बहलमन्यत्रापि' (उ० २।७८) इति युच् । ल्युट् वा । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । (शङ्खनकाः)—इत्यन्ये ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सूक्ष्मशङ्खानाम्' ।

शम्बूका जलशुक्तयः ॥ ३३ ॥

शम्बूकः (पु), जलशुक्तिः (स्त्री), 'घोंघा, दोहना या पानी में होने वाली हर तरह की सीप' के २ नाम हैं ।

शम्बूका इति ॥ शाम्यति । 'शम उपशमे' (दि० प० से०) । 'उलूकादयश्च' (उ० ४।४१) इति निपातितः । 'शम्बूकपिण्याकमधूकफेनः' इत्यमरमालायां पुल्लिङ्गः । ['शम्बूको गजकुम्भान्ते घोङ्गे च शूद्रतापसे । जलजन्तुविशेषे च—] शम्बूका न नपुंसके' इति मेदिन्या [१३।१६२-६३] द्विलिङ्गता । 'शम्बूकः शम्बुकश्चैव पूर्वः कान्तस्तु सर्वदा । ककारेण विना शेषो (शम्बुः) दृश्यते ग्रन्थविस्तरे' इत्युत्पलिनो ॥ (१) ॥ * ॥ जलजाः शुक्तयः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सर्वजलशुक्तिकानाम्' ।

भेके मण्डूकवर्षाभूशालूरप्लवददुर्गः ।

भेकः, मण्डूकः, वर्षाभूः, शालूरः, प्लवः, ददुर्गः (६ पु), 'मैढक' के ६ नाम हैं ।

भेके इति ॥ बिभेति । 'विभी भये' (जु० प० अ०) । 'इणभीका—' (उ० ३।४३) इति कन् । 'भेको मण्डूकमेघयोः' [इति मे० ३।३०] ॥ (१) ॥ * ॥ मण्डयति जलाशयम् । मण्डते वा । 'मडि भूषायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'शलमण्डिभ्यामूकण्' (उ० ४।४२) । 'मण्डूकी मण्डूकपण्या मण्डूको' भेकशोणयोः इति हैमः [३।७९] ॥ (२) ॥ * ॥ वर्षासु भवति । 'भवः संज्ञान्तरयोः' (३।२।१७९) इति क्विप् । 'वर्षाभूः स्त्री च शोथघ्न्यां भूलताप्लवयोः पुमान्' इति विश्वमेदिन्यौ ॥ (३) ॥ * ॥ शाडते । 'शाडू गतौ' (भ्वा० आ० से०) । 'खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ' (उ० ४।६०) इत्यूरः । डलयोरैक्यम् । शालते वा । 'शाल कथने' (भ्वा० आ० से०) । 'परिसरकृकलासस्वेदसालूर—' इत्यूष्मविवेकादन्त्यादिः [सालूरः] अपि ॥ (४) ॥ * ॥ प्लवते । 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा० आ० अ०) । अच् (३।१।१३४) । 'प्लवः प्लक्षे प्लतौ कपो । शब्दे कारण्डवे म्लेच्छजातौ भेलकभेकयोः । क्रमनिम्नमहीभागे कुलके जलवायसे [जलान्तरे, प्लवं गन्धतृणे मस्तकभिद्यपि ।' इति हैमः २।५४१-४३ । 'प्लवः स्यात् प्लवने भेले भेकेऽत्रौ श्वपचेऽपि च । शाखामृगे च कुलके प्रवणे पकटीदमे । कारण्डवाख्यविहगे शब्दे प्लुतगती पुमान् ॥—] कैवर्तीमुस्तके गन्धतृणेऽपि स्यान्नपुंसकम्' [इति मे० १५८।१६-१८] ॥ (५) ॥ * ॥ दृणाति शब्दैः कर्णौ । 'दृ विदारणे' (कृ० प० से०) ।

१. 'मण्डूकी भेकशोणकौ' इति पा० ।

२. पाठोऽयमेदिन्याः (१०७।१८) । विश्वे (१०९।३३) इवेवं पाठः—'वर्षाभूः पुनर्नवायां प्लवे किञ्चुलुकेऽपि च ।'

१. 'शङ्खनखेऽपि' इति पा० ।

२. 'ग्रीवायां नलकेऽपि च' इति पा० ।

३. 'शङ्खनका इत्यसत्' इति क्षी० स्वा० ।

‘मुकुरदुर्दुरी’ (उ० १।४०) इति निपातितः । ‘दुर्दुर-
स्तोयदे भेके वाद्यभाण्डादिभेदयोः । दुर्दुरी’ चण्डिकायां स्याद्
ग्रामजाले नपुंसकम् [इति मे० १३४-१६७] ॥ (६)
॥*॥ षट् ‘मण्डूकस्य’ ।

शिली गण्डूपदी

शिली, गण्डूपदी (२ स्त्री), ‘केंचुए की स्त्री या केंचुए
के भेद की छोटी जाति’ के २ नाम हैं ।

शिलीति ॥ शिलति । ‘शिल उञ्छे’ (तु० प० से०) ।
‘इगुपध-’ (४।१।१३५) इति कः । ‘जातेरस्त्री-’ (४।
१।६३) इति ङीष् । [‘शिलमुञ्छे स्याद्, गण्डूपधां शिली
मता । स्तम्भशीर्षे शिलाशित्यौ, शिला तु प्रस्तरे मता ।
तथा मनः शिलायां च द्वाराधःस्थितदारुणि’ इति मे० १४८।
५१-५२] ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥*॥ द्वे क्षुद्रकिचुलक-
जातः । ‘किचुलकभार्यायाः’-इति स्वामी ।

भेकी वर्षाभ्वी

भेकी, वर्षाभ्वी (२ स्त्री), ‘वेंगुची, मेंढक की स्त्री या
मेंढक के भेद की छोटी जाति-विशेष’ के २ नाम हैं ।

भेकीति ॥ ‘वर्षाभ्वी’ इत्यसाधु । ङीन्विधायकाभावात्
स्त्रियामपि ‘वर्षाभूः’ इत्येव । ‘भेक्यां पुनर्नवायां स्त्री वर्षाभू-
दंदुरे पुमान्’ इति यादवः । अन्ये तु—गौरादित्वात् (४।
१।४१) ङीष्मिच्छन्ति । अत एव भागुर्यमरमालयोः
‘वर्षाभ्वी’ इति दृश्यते ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
मण्डूक्याः । ‘क्षुद्रमण्डूकस्येत्यन्ये ।

कमठी दुलिः ॥ २४ ॥

कमठी, दुलिः (२ स्त्री), ‘कछुई’ के २ नाम हैं ।

कमठीति ॥ ‘जातेः-’ (४।१।६३) इति, ‘पुंयोगात्-’
(४।१।४८) इति वा ङीष् । कमठी ॥ (१) ॥ * ॥
दोलति । ‘दुल उत्क्षेपे’ (चु० प० से०) । आधुषीयः ।
‘इगुपधात्-’ (उ० ४।१२०) इति किः । ‘दुलिः स्त्रियाम् ।
कमठ्यां, ना मुनौ’ [इति मे० १४७।२६-२७) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे ‘कच्छप्याः’ ।

मद्गुरस्य प्रिया शृङ्गी

शृङ्गी (स्त्री), ‘मगर की स्त्री’ का १ नाम है ।

मद्गुरस्येति ॥ मद्गुरो मत्स्यभेदः । योग्यतया साह-
स्याद्वा तस्य प्रिया स्त्री । शृणाति । ‘शृ हिंसायाम्’ (कृचा०
प० से०) । ‘शृणातेह्रस्वश्च’ (उ० १।१२६) इति गन्
ह्रस्वत्वं कित्त्वं नुडागमश्च । ‘पुंयोगात्-’ (४।१।४८) इति
‘जातेः-’ (४।१।६३) इति वा ङीष् । ‘मद्गुरी’ इत्यपि ।
‘भार्या भेकस्य वर्षाभ्वी, शृङ्गी स्यान्मद्गुरस्य तु । शिली

गण्डूपदस्यापि, दुलिः स्यात्कमठस्य तु’ इत्यमरमाला । [‘शृङ्गी
स्वर्णमीनविशेषयोः । विषायामृषभौषध्याम्’ इति हेमः
२।५०-५२] ॥ (१) ॥*॥ एकं ‘मद्गुरस्त्रियाः’ ।

दुर्नामा दीर्घकोशिका ।

दुर्नामा (=दुर्नामन्, स्त्री), दीर्घकोशिका (स्त्री), ‘जोंक
के समान जलचर-विशेष’ के २ नाम हैं ।

दुर्नामेति ॥ दुर्निन्दितं नामास्याः । ‘अनो बहुव्रीहः’ (४।
१।१२) इति ङीष् न । [‘दुर्नाम क्लीबमशसि । स्याद्दीर्घ-
कोषिकायां स्त्री’ इति मे० ९६।८४] ॥ * ॥ ‘डाबुभा-
भ्याम्-’ (४।१।१३) ॥*॥ ‘अन उपधा-’ (४।१।२८)
इति वा ङीष् । दुर्नाम्नी । धुभ्नादित्वात् (८।४।३९) न
णत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ दीर्घः कोशो यस्याः । ‘जातेः-’
(४।१।६३) इति ङीष् । ‘संज्ञायां कन्’ (५।३।७५) ।
‘केऽणः’ (७।४।१३) इति ह्रस्वः । [मूर्धन्यषान्ता (दीर्घ-
कोषिका) च] । ‘तालव्या मूर्धन्याश्चैते शटी च परिवेशः ।
विश्वक्सेनो भ्रेशः प्रतिष्कशः कोशविशदौ च’ इत्युष्म-
विवेकः ॥ (२) ॥*॥ द्वे ‘भिनामी’ इति ख्यातस्य ‘जलूका-
कारस्य जलचरस्य’ ।

जलाशया जलाधाराः

जलाशयः, जलाधारः (२ पु), ‘तालाब, पोखरा, बावली
आदि’ के २ नाम हैं ।

जलेति ॥ जलम् आशयो हृदयम् अस्य । जलम् आशेते
तिष्ठति अत्र, इति वा । ‘पुंसि’ (३।३।११८) इति घः ।
‘जलाशयो जलाधारे स्यादुशीरे नपुंसकम्’ [इति मे० १२१।
११८] ॥ (१) ॥ * ॥ आध्रियतेऽत्र । ‘धृङ् अवस्थाने’
(तु० आ० अ०) । ‘अध्यायन्याय-’ (३।३।१२२) इति
घञ् । जलस्याधाराः ॥ (२) ॥*॥ द्वे ‘तडागादीनाम्’ ।

तत्रागाधजलो ह्रदः ॥ २५ ॥

ह्रदः (पु), ‘अथाह जलवाले तालाब आदि’ का १ नाम है ।

तत्रेति ॥ तत्र तेषु मध्ये । अगाधं जलं यत्र स जला-
शयः । ह्रादते । ‘ह्राद अव्यक्ते शब्दे’ (भ्वा० आ० से०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । षष्ठीदरादित्वात् (६।३।१०९)
ह्रस्वः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् ‘अगाधजलकूपस्य’ [‘दह’
इत्याख्यस्य] ।

आहावस्तु निपानं स्यादुपकूपजलाशये ।

आहावः (पु), निपानम् (न), ‘सुखपूर्वक गौ आदि के
जल पीने के लिये कूँ के पास बनाये हुए हौज’ के २ नाम हैं ।

आहाव इति ॥ आहूयन्तेऽत्र । ‘ह्लेष् स्पर्धायां शब्दे च’
(भ्वा० उ० अ०) । ‘निपानमाहावः’ (३।३।७४) ॥
(१) ॥ * ॥ नियतं पिबन्त्यस्मिन् । ‘करणा-’ (३।३।

११७) इति ल्युट् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कूपसमीपरचित-
जलाधारस्य' ।

पुंस्येवान्धुः प्रहिः कूप उदपानं तु पुंसि वा ॥ २६ ॥

अन्धुः, प्रहिः, कूपः (३ पु), उदपानम् (न पु), 'कूओं,
हूनारा' के ४ नाम हैं ।

पुंसीति ॥ अम्यते । 'अम गत्यादौ' (भ्वा० प० से०) ।
'अजिह्विकम्यमि'— (उ० १।२७) इति कुः धुक् च ।
यद्वा-अन्धयति । 'अन्ध इष्ट्युपघाते' (घु० उ० से०) ।
मृग्यवादित्वात् (उ० १।३७) कुः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रहि-
यते । 'प्रे हरतेः कूपे' (उ० ४।१३५) इति इः डिञ्च ॥
(२) ॥ * ॥ कीति । 'कु शब्दे' (अ० प० से०) । 'कुयुभ्यां
च' (उ० ३।२७) इति पो दीर्घश्च । कुत्सिता ईषद्वा आपो-
ऽत्र । 'ऋक्पूर'— (५।४।७४) इत्यः । 'ऊदनोः'— (६।३।
९८) इत्यत्र दीर्घनिर्देशादन्यत्राप्युत् इति वा । 'कूपः कूपक-
मुन्माने गर्तान्धु' गुणवृक्षके' [इति मे० १०२।३] ॥ (३)
॥ * ॥ उदकं पिबन्त्यस्मिन् । अधिकरणे ल्युट् (३।३।
११७) । 'उदकस्योदः'— (६।३।५७) ॥ (४) ॥ * ॥ तु-
स्थाने च उचितः ॥ * ॥ चत्वारि 'कूपस्य' ।

नेमिस्त्रिकास्य

नेमिः, त्रिका (२ स्त्री), 'धुरई, गडारी' के २ नाम हैं ।

नेमिरिति ॥ अस्य कूपस्य । नयन्त्यनया । 'नियो मिः'
(उ० ४।४३) । 'नेमिर्ना तिनित्ते, कूपत्रिकाचक्रान्तयोः
स्त्रियाम्' [इति मे० १०९।१७] ॥ (१) ॥ * ॥ तिस्रो-
ऽन्योऽस्याः । 'संख्यायाः संज्ञासङ्घसूत्राध्ययनेषु' (५।१।५८)
इति कन् । 'त्रिका कूपस्य नेमी स्यात्त्रिकं पृष्ठाधरे त्रये'
इति विश्व-मेदिन्यौ [६।४६, ३।२६] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'कूपस्यान्तरे रज्ज्वादिधारणार्थदारुणस्य' ।

वीनाहो मुखबन्धनमस्य यत् ।

वीनाहः (पु), 'कूँ के जगत' का १ नाम है ।

वीनाह इति ॥ विनह्यतेऽनेन । 'णह बन्धने' (दि०
उ० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'उपसर्ग-
स्य घञि' (६।३।१२२) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'कूपमुखे इष्टकादिभिर्बद्धस्य' ।

पुष्करिण्यां तु खातं स्यात्

पुष्करिणी (स्त्री), खातम् (न), 'पोखरी, छोटी तलैया'
के २ नाम हैं ।

पुष्केति ॥ पुष्कराणि सन्त्यस्याम् । 'पुष्करादिभ्यो देशे'
(५।२।१३५) इतीनिः । 'पुष्करिणी नद्याः सरोजिन्यां जला-

शये' [इति मे० ५२।१०४] ॥ (१) ॥ * ॥ अखानि ।
'खनु अवदारणे' (भ्वा० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ।
'जनसन्तवनाम्'— (६।४।४२) इत्यात्वम् ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'समचतुरस्रखातस्य' ।

अखातं देवखातकम् ॥ २७ ॥

अखातम्, देवखातकम् (२ न), 'अकृत्रिम या देवमन्दिर
के आगे वाले पोखरा, तालाब आदि' के २ नाम हैं ।

अखातमिति ॥ खाताद्भिन्नम् ॥ (१) ॥ * ॥ देवेन
खातम् ॥ (२) ॥ * ॥ 'अखातो देवखातकः' इति पुंस्का-
ण्डेऽमरदत्तात् पुंस्यपि ॥ * ॥ द्वे 'अकृत्रिमजलाशयस्य' ।
देवद्वारस्थजलाशयस्येत्यन्ये ।

पद्माकरस्तडागोऽस्त्री

पद्माकरः, तडागः (२ पु), 'कमल उत्पन्न होने के क्षेत्र
तालाब आदि' के २ नाम हैं ।

पद्मेति ॥ पद्मानामाकरः ॥ (१) ॥ * ॥ तड्यते ।
'तड आघाते' (चु० प० से०) । 'तडागादयश्च' इति निपा-
तितः । 'तडागस्तु जलाधारविशेषे यन्त्रकूपके' इति मेदिनी
[२४।३४] । पिनाकादित्वात् (उ० ४।१५) 'तडाकः'
इति कश्चित् ॥ * ॥ तटम् अकति, अगति वा । 'अक अग
कुटिलायां गती' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।
१) । (तटाकः, तटागः) इत्येके ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'सपद्मागाधजलाशयस्य' ।

कासारः सरसी सरः ।

कासारः (पु), सरसी (स्त्री), सरः (=सरस्, न),
'कृत्रिम (किसी के खुदवाये हुए) कमल के उत्पत्तिस्थान तालाब
आदि' के ३ नाम हैं ।

कासार इति ॥ कासते । 'कासृ शब्दे' (भ्वा० आ० से०) ।
'तुपारादयश्च' (उ० ३।१३६) इत्यारन् । यद्वा-ईषत् सारो-
ऽस्य । 'ईषदर्थे' (६।३।१०५) इति कोः कादेशः । कासोऽ-
स्यास्तीति वा । अर्शआद्यच् । कासमृच्छति । 'ऋ गती' (भ्वा०
प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) इति वा ॥ (१)
॥ * ॥ स्त्रियते । 'सृ गती' (भ्वा० प० से०) । कर्मण्यसुन्
(उ० ४।१८९) । ['सरो नीरतडागयोः इति मे० १७३।
४४] ॥ (३) ॥ * ॥ तत एव महत्त्वे गौरादित्वात्
(४।१।४१) ङीष् । ['सरसी विश्वकासारे' इति मे०
१७३।४४] ॥ (२) ॥ * ॥ त्रीणि 'कृत्रिमपद्माकरस्य' ।
पञ्चापि सरोमात्रस्येत्यन्ये ।

१. 'गर्तान्धु' इति पा० ।

२. 'चेभ्यां' इति पा० ।

१. 'यन्त्रकूपके' इति पा० ।

वेशन्तः पल्वलं चाल्पसरः

वेशन्तः (पु), पल्वलम्, अल्पसरः (= अल्पसरस् । २ न), 'पानी के छोटे-छोटे गढ़े' के ३ नाम हैं ।

वेशन्त इति ॥ विशन्त्यत्र भेकादयः । 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) । 'जुविशिभ्यां झच्' (उ० ३।१२६) ॥ (१) ॥ * ॥ पलति पत्यते वा । 'पल गती' (भ्वा० प० से०) । 'सानसिपर्णसि-' (उ० ४।१०७) इति वलच् । 'वेशन्तः पल्वलोऽस्त्री' इति वाचस्पतिः ॥ (२) ॥ * ॥ अल्पं च तत्सरश्च ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'स्वल्पसरोवरस्य' ।

वापी तु दीर्घिका ॥ २८ ॥

वापी, दीर्घिका (२ स्त्री), 'बावली' के २ नाम हैं ।

वापीति ॥ उप्यते पश्चाद्यस्याम् । 'डुवप् बीजतन्तुसंताने' (भ्वा० उ० अ०) । 'वसिवपियजिराजि-' (उ० ४।१२५) इतीच् । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति वा ङीष् । 'वाप्यां वापिरपि स्मृता' इति द्विरूपकोषः ॥ (१) ॥ * ॥ दीर्घेव । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वाप्याः' ।

खेयं तु परिखा

खेयम् (न), परिखा (स्त्री), 'किले आदि के चारों ओर की खाई' के २ नाम हैं ।

खेयमिति ॥ खन्यते । 'खनु अवदारणे' (भ्वा० उ० से०) । 'ई च खनः' (३।१।१११) इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ परितः खन्यते, इति । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दुर्गादिपरितः खातस्य' ।

आधारस्त्वम्भसां यत्र धारणम् ।

आधारः (पु), 'पानी के बाँध' का १ नाम है ।

आधार इति ॥ आध्रियते जलमस्मिन् । 'अध्याय-न्याय-' (३।३।१२२) इति घञ् । आधारश्चाधिकरणोऽप्यालवालेऽम्बुधारणे [इति मे० १३१।११३] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'बांध' इति व्यातस्य ।

स्यादालवालमावालमावापः

आलवालम् आवालम् (२ न), आवापः (पु), 'थाला' अर्थात् 'गांछी या पौधे को सींचने के लिये उनकी जड़में मिट्टी आदि से बनाये हुए घेरे' के ३ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ आ समन्ताज्जलस्य लवम् आलाति । 'ला आदाने' (अ० प० अ०) । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः ॥ * ॥ लवमालाति । तद्भिन्नम् । नञ्समासे (अलवालः) ह्रस्वादिः-इत्यन्ये ॥ (१) ॥ * ॥ आवलतेऽम्भोजेन । 'वल संवरणे' (भ्वा० प० से०) । 'अलञ्च'

(३।३।१२१) इति घञ् । आ ईषत् । वाला वृक्षा अत्र वा ॥ (२) ॥ * ॥ आवपन्ति जलमत्र । 'डुवप् बीजतन्तुसंताने' (भ्वा० उ० से०) । 'हलञ्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'आवापो भाण्डपचने' परिक्षेपालवालयोः [इति विश्वः १०५।१७] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वृक्षमूलकृतजलाधारस्य' ।

अथ नदी सरित् ॥ २९ ॥

तरङ्गिणी शैवलिनी तटिनी हविनी धुनी ।

स्रोतस्वती द्वीपवती स्रवन्ती निम्नगाऽऽपगा ॥ ३० ॥

कूलङ्कषा निर्झरिणी रोधोवका सरस्वती [५८]

नदी, सरित्, तरङ्गिणी, शैवलिनी, तटिनी, हविनी, धुनी, स्रोतस्वती, द्वीपवती, स्रवन्ती, निम्नगा, आपगा (१२ स्त्री), 'नदी' के १२ नाम हैं ।

[कूलङ्कषा, निर्झरिणी, रोधोवका, सरस्वती (४ स्त्री), 'नदी' के ४ नाम ये भी हैं] ।

अथेति ॥ नदति । 'णद अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा० प० से०) । पचादिषु (३।१।१३४) 'नदट्' इति टित्वनिपातनात् 'टिड्वा-' (४।१।१५) इति ङीष् । ['नदी सरिति, शोणादौ ना' इति मे० ७४।६] ॥ (१) ॥ * ॥ सरति । 'सृ गती' (भ्वा० प० से०) । सरतेरितिः (उ० १।१७) ॥ (२) ॥ * ॥ तरङ्गाः सन्त्यस्याम् । अत इतिः (५।२।११५) ॥ (३) ॥ * ॥ शैवलमस्त्यस्याम् ॥ (४) ॥ * ॥ तटमस्त्यस्याः ॥ (५) ॥ * ॥ ह्रदाः सन्त्यस्याम् । 'ह्लादिनी' इत्यन्ये ॥ (६) ॥ * ॥ धुनोति वेतसादीन् । क्तिप् (३।२।१७८) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) नुक् । नान्तत्वान्ङीप् (४।१।५) ॥ (७) ॥ * ॥ स्रोतांसि सन्त्यस्याम् । मतुप् (५।२।९४) ॥ * ॥ 'अस्माया-' (५।२।१२१) इति विनी तु 'स्रोतस्विनी' इत्यपि ॥ (८) ॥ * ॥ द्वीपमस्त्यस्याम् । मतुप् (५।२।९४) ॥ (९) ॥ * ॥ स्रवति । 'लटः शतृ-' (३।२।१२४) । 'उगितञ्च' (४।१।६) इति ङीष् । 'शप्श्यनोः-' (७।१।८१) इति नुम् ॥ (१०) ॥ * ॥ निम्नं गच्छति । 'गम्भृ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः ॥ (११) ॥ * ॥ अपां समूह आपम् । तेन गच्छति । डः (वा० ३।२।४८) ॥ - ॥ अप गच्छति । डः (वा० ३।२।१०१) । ह्रस्वादिरपि [अपगा] । 'विद्यादगारमागारमपगामापगामपि' इति द्विरूपकोषः ॥ (१२) ॥ * ॥ द्वादश 'नद्याः' ।

गङ्गा विष्णुपदी जङ्घतनया सुरनिम्नगा ।

भागीरथी त्रिपथगा त्रिस्रोता भोग्मसूरपि ॥ ३१ ॥

१. 'भाण्डपचने' इति पा० ।

गङ्गा, विष्णुपदी, जह्नुतनया, सुरनिम्नगा, भागीरथी, त्रिपथगा, त्रिस्रोताः (=त्रिस्रोतस्), भीष्मसूः (८ स्त्री), 'गङ्गा नदी' के ८ नाम हैं ।

गङ्गेति ॥ गच्छति । 'गत् गम्यद्योः' (उ० १।१२३) (१) ॥ * ॥ विष्णुः पदं स्थानं यस्याः । गौरादिः (४।१।४१) । विष्णुपदं नभोऽब्जयोः । विष्णुपदस्तु क्षीरोदे विष्णुपदा सुरापगा । इति हैमः [४।१५०-५१] ॥ (२) ॥ * ॥ जह्नु राजर्षस्तनया ॥ (३) ॥ * ॥ सुराणां निम्नगा । क्षुब्भादिः (८।४।३९) ॥ (४) ॥ * ॥ भागीरथस्येयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् ॥ (५) ॥ * ॥ श्रीं पथो गच्छति । डः (वा० ३।२।४८) यद्वा-त्रयाणां पथां समाहारः त्रिपथम् । तेन गच्छति । डः (३।२।४८) ॥ (६) ॥ * ॥ त्रीणि स्रोतांसि यस्याः । ['त्रिस्रोता जह्नु-कन्यायां स्रोतस्वत्यन्तरे स्त्रियाम्' इति मे० १७३।५४] ॥ (७) ॥ * ॥ भीष्मं सूते । 'षूङ् प्राणिप्रसवे' (अ० आ० अ०) । क्तिप् (३।२।१७८) ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'भागीरथ्याः' ।

कालिन्दी सूर्यतनया यमुना शमनस्वसा ।

कालिन्दी, सूर्यतनया, यमुना, शमनस्वसा (=शमनस्वसु, ४ स्त्री), 'यमुना नदी' के ४ नाम हैं ।

कालिन्दीति ॥ कलिन्दस्येयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ सूर्यस्य तनया ॥ (२) ॥ * ॥ यच्छति । 'यम उपरमे' (भ्वा० प० अ०) । 'अजि-यमिशीङ्भ्यश्च' (उ० ३।६१) इत्युनन् ॥ (३) ॥ * ॥ शमनस्य स्वसा ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'यमुनायाः' ।

रेवा तु नर्मदा सोमोद्भवा मेकलकन्यका ॥ ३२ ॥

रेवा, नर्मदा, सोमोद्भवा, मेकलकन्यका (४ स्त्री), 'नर्मदा नदी' के ४ नाम हैं ।

रेवेति ॥ रेवते । 'रेवृ प्लवगती' (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ नर्म ददाति घति वा । 'डुदाम् दाने' (जु० उ० अ०) । 'दो अवख-ण्डने' (दि० प० से०) वा । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ 'नर्मदः केलिसचिवे नर्मदा सरिदन्तरे' इति विश्व-मेदिन्यौ [७९।१८, ७६।३३] ॥ (२) ॥ * ॥ सोमात्सो-मवंशजात् पुरुवरस उद्भवति । तेनावतारितत्वात् । यद्वा—सोमोऽमृतमुद्भवत्यस्याः । स्वर्गप्रदत्वात् । अप् (३।३।५७) । सोमाद्भुद्भवति । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (३) ॥ * ॥ मेकलस्य ऋषेरद्वेर्वा कन्यका ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'नर्मदायाः' ।

कर्तोया सदानोरा

कर्तोया, सदानोरा (२ स्त्री), 'पार्वतीके विवाह-कालमें कन्यादानके जल से निकली हुई नदी-विशेष' के २ नाम हैं ।

करेति ॥ करस्य तोयम् । तदत्रास्ति । अशंआद्यच् (५।२।१२७) । गौरीविवाहे शंकरहस्तच्युतम् ॥ (१) ॥ * ॥ सदा नीरं यस्याः । 'प्रथमं कर्कटे देवी ग्रहं गङ्गा रजस्वला । सर्वा रक्तवहा नद्यः कर्तोयाम्नुवाहिनी' इति स्मृतेः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गौरीविवाहे कन्यादानोदकाज्जातनद्याः' ।

बाहुदा सैतवाहिनी ।

बाहुदा, सैतवाहिनी (२ स्त्री), 'कार्तवीर्यद्वारा निकाली हुई नदी-विशेष' के २ नाम हैं ।

बाहुदेति ॥ बाहुं छिन्नं दत्तवती लिखितस्य ऋषेः । 'डुदाम्' (जु० उ० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । यद्वा-बहुदस्य कार्तवीर्यस्येयम् । तेनावतारितत्वात् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । अजादित्वात् (४।१।४) टाप् ॥ (१) ॥ * ॥ सितानि बाहनानि यस्यार्जु-नस्य । तस्येयम् । यद्वा-सितस्यार्जुनस्येयम् । सैती चासौ वाहिनी नदी च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कार्तवीर्यवतारि-तनद्याः' ।

शतद्रुस्तु शुतुद्रिः स्याद्

शतद्रुः, शुतुद्रिः (२ स्त्री), 'सतलज नदी' के २ नाम हैं ।

शतेति ॥ शतधा^१ द्रवति । 'द्रु गती' (भ्वा० प० अ०) । 'हरिमितयोर्द्रुवः' (उ० १।३४) । 'शते च' (उ० १।३५) इत्युडित् ॥ (१) ॥ * ॥ शु पूजितं तुदति । 'तुद व्यथने' (तु० उ० अ०) । 'इगुपधात्कित्' (उ० ४।१२०) इतीन् । बाहुलकाद्गुक् । 'इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुद्रि' इति हि श्रुतिः । यत्तु मुकुटः—शतद्रुरेव पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) आदिवर्णविकारे 'शतद्रुः' इति स्वामी, शितं तीक्ष्णं द्रुता शितद्रुः इति कौमुदी—इत्याह । तन्न । 'एतदबुध्यमानाः शितद्रुः सितद्रुर्वेत्याहुः' इत्यनेन (स्वामिग्रन्थेन) तेनास्या-र्थस्य दूषितत्वात् । व्युत्पत्त्यन्तरस्य कृतत्वाच्च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शतद्रवाः' ।

१. याज्ञवल्क्यस्मृति 'बालम्भट्टी' टीकायामस्य स्मृति-वचनस्य दर्शनादस्या जलस्य सदा पेयतया 'सदानोरा' इत्यन्वर्थं नामेति बोध्यम् । 'अत एव' सदानोरा इत्यपि नाम ।

२. सितायाः शंकराया अयम्, अण्, सैतो मधुररसः, तं वहति, वह—णिनिः । इति वाच० (५३३२) ।

३. 'वशिष्ठशापाच्छतधा द्रुता' इति स्वामी ।

विपाशा तु विपाट स्त्रियाम् ॥ ३३ ॥

विपाशा, विपाट (=विपाश् १२ स्त्री), 'विपाशा नदी' के २ नाम हैं ।

विपाशेति ॥ पाशं विमोचयति । 'सत्यापपाश-' (३।१।२५) इत्यादिना 'पाशान्मोचने' इति णिच् । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ तस्मादेव 'विपाश् च' (३।२।७६) इति क्विपि विपाट् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पापमोचिन्याः' ।

शोणो हिरण्यबाहुः^१ स्यात्

शोणः, हिरण्यबाहुः (२ पु), 'सोन नामक नद' के २ नाम हैं ।

शोण इति ॥ शोणति । 'शोणं वर्णगतयोः' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'शोणः कुशानी स्योनाके^२ लोहिताश्वे नदे पुमान् । त्रिषु कोकनदच्छाये' [इति मे० ४७।३१-३२] ॥ (१) ॥ * ॥ हिरण्यं बाहावस्य ॥ * ॥ हिरण्यं वहति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । अदन्तः [हिरण्य-वाहः] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नदविशेषस्य' ।

कुल्याल्पा कृत्रिमा सरित् ।

कुल्या (स्त्री), 'कृत्रिम नदी' अर्थात् 'नहर' का १ नाम है ।

कुल्येति ॥ कुले प्राणिगणो कुटुम्बे दांपत्ये वा साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । 'कुल्या नदी कुल्य-मस्थि कुल्या वारिप्रणालिका' इति धरणेनदीमात्रेऽपि । [कुल्यं स्यात्कीकसेज्यष्टद्रोणीशूर्पामिषेषु च । कुल्या-पयः प्रणाल्यां च नद्यां जीवन्तिकौषधी । कुलोद्भवे कुलहिते त्रिषु मान्ये पुनः पुमान् ॥' इति मे० ११४।१४-१५] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'कृत्रिमस्वल्पनद्याः' ।

शरावती वेत्रवती चान्द्रभागी सरस्वती ॥ ३४ ॥

कावेरी

शरावती, वेत्रवती, चान्द्रभागी, सरस्वती, कावेरी (५ स्त्री), 'शरावती आदि प्रत्येक नदी' का १-१ नाम है ।

शरावतीति ॥ शराः सन्त्यस्याम् । मतुप् (५।२।९४) । 'शरादीनां च' (६।३।१२०) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ वेत्रमस्त्यस्याम् । मतुप् (५।२।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ चान्द्रभागीयोः पर्वतयोरियम् । तत्प्रभवत्वात् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'टिड्ढा-' (४।१।१५) इति ङीप् प्राप्तः 'चान्द्रभागान्नद्याम्' (ग० ४।१।४५) इति बाह्यादिगणसूत्रान्न भवति । स्वरूपयोरविशेषात् । 'तापी तु तपती सत्या,

चान्द्रभागी तु चन्द्रिका । चान्द्रभागी, शारदा तु कश्मीरेषु सरस्वती' इति शब्दानवः । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्धभावः । 'चन्द्रभागी चान्द्रभागी चान्द्रभागी च सा मता । चन्द्रभागी च सैवोक्ता' इति द्विरूपकोषः ॥ (१) ॥ * ॥ सरांसि सन्त्यस्याम् । मतुप् (५।२।९४) । 'सरस्वास्तु नदे वाधौ नाज्यवद्रसिके, स्त्रियाम् । वाणी-स्त्रीरत्नवाग्देवी-गो-नदीषु नदीभिदि । मनुपत्न्यामपि' [इति मे० ७०।२२३-२४] ॥ (१) ॥ * ॥ कस्य जलस्य वेरं शरीरम् । तस्ये-यम् ईषद्वेरमस्या वा । 'कावेरी स्यात्सरिद्वेदे पण्यनारीहरि-द्रयोः' [इति विश्वः १४३।२२४] ॥ (१) ॥ * ॥ (पृथक्-पृथक् 'नदीविशेषाणाम्') ।

सरितोऽन्याश्च

और भी -(कौशिकी, गण्डकी, चर्मण्वती, गोदावरी आदि) नदियाँ हैं ।

सरित इति ॥ अन्याः कौशिकी-गण्डकी-चर्मण्वती-गोदावर्यादयः ।

संभेदः सिन्धुसंगमः ।

संभेदः, सिन्धुसंगमः (२ पु), 'नदियों के संगम' के २ नाम हैं ।

समिति ॥ संभिद्यन्ते मिलन्त्यत्र । 'भिदिर् विदारणे' (६० उ० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'संभेदः स्फुटने सङ्गे' [इति मे० ७७।४३] ॥ (१) ॥ * ॥ सिन्धवोः संगमः ॥ * ॥ एकं 'नद्यादिसंगमस्य' ।

द्वयोः प्रणाली पयसः पदव्याम्

प्रणाली (पु स्त्री), 'पनारे या नाले' का १ नाम है ।

द्वयोरिति ॥ नल्यते । 'णल बन्धने' (भ्वा० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । 'उपसगति-' (८।४।१४) इति णत्वम् । गौरादिङीष् (४।१।४१) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'कृत्रिम-जलनिःसारणमार्गस्य' ।

त्रिषु तूत्तरी ॥ ३५ ॥

देविकायां सरयवां च भवे दाविकसारिवौ ।

दाविकः, सारिवः (२ त्रि), 'देविका और सरयू नदी में होनेवाले पदार्थ' का क्रमशः १-१ नाम है ।

त्रिष्विति ॥ दीव्यति । 'दिवु क्रीडादौ' (दि० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । देविकायां नद्याम् । सरति । 'सर्ते-रयुः' (उ० ३।२२) । 'अयूः' इत्येके^१ [सरयूः] । सरयवां च भवे । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'देविकाशिशपा-

१. 'हिरण्यवाहः' इति पा० ।

२. 'स्योनाके' इति पा० ।

१. एके—भट्टोजिदीक्षिताः । तथा च 'सर्तेरयुः' (उ० ३।२२) इति सूत्रव्याख्याने—'सरयुर्नदी । अयूरिति पाठान्तरम् । सरयूः ।' इति ।

(७।३।१) इत्यचामादेरात्त्वम् । 'दाण्डिनायन-' (६।४।१७४) इति लोपः । स्त्रियां 'टिङ्गा-' (४।१।१५) इति ङीष् ॥ (१) ॥ * ॥ क्रमेणैकैकं 'देविकासरयूद्धवयोः' ।

सौगन्धिकं तु कल्लारम्

सौगन्धिकम्, कल्लारम् (२ न), 'सायंकालमें फूलनेवाले श्वेतकमल' के २ नाम हैं ।

सौगन्धिकमिति ॥ सुगन्धेव । स्वार्थे 'विनयादिभ्यष्ठक्' (५।४।३४) । शोभनो गन्धः प्रयोजनमस्य । 'प्रयोजनम्' (५।१।१०९) इति ठक्, इति वा । 'सौगन्धिकं तु कल्लारे पद्मरागे च कत्तूणे' [इति विश्वः २०।२।१८] । [पुंल्लिङ्गो गन्धपाषाणे सुगन्धिव्यवहारिणि' [इति मे० १८।२२४] ॥ (१) ॥ * ॥ कस्य जलस्य हार इव । के ल्लादते वा । अच् (३।१।१३४) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शुक्लकल्लारस्य' । 'मुण्डी' इति ख्यातस्य इत्यन्ये ।

हल्लकं रक्तसंध्यकम् ॥ ३६ ॥

हल्लकम्, रक्तसंध्यकम् (२ न), 'लाल कल्लार या त्रिकालमें फूलनेवाले रक्तपुष्प-विशेष' के २ नाम हैं ।

हल्लकमिति ॥ हल्लति । 'हल्ल विकसने' । ण्वल् (३।१।१३३) । यद्वा-हल्लनम् । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । हलं लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'संज्ञाया कन्' (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ रक्तं संध्येव । इवार्थे कन् (५।३।९६) । 'केऽणः' (७।४।१३) । रक्तान् सन्धीन् अकति । 'अक कुटिलायां गतो' (भ्वा० प० से०) । मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) इति वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रक्तकल्लारस्य', द्वे 'रक्तवर्ण त्रिकालविकासितपुष्पस्य' वा ।

स्यादुत्पलं कुवलयम्

उत्पलम्, कुवलयम् (२ न), 'श्वेत कमल या सामान्यतः कमल और कुमुदमात्र' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ उपलति । 'पल गतो' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ कोवलयमिव । शोभाकरत्वात् । 'कुवलं तूत्पलं कुवम्' इति त्रिकाण्डशेषः [१।१०।२६] । तत्र को वलते । 'वल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३) । ['कुवलं चोत्पले मुक्ताफलेऽपि बदरीफले' इति विश्वः १५।४।६६] ॥ * ॥ 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डे कुवम् । यद्वा-कुवते । 'कूङ् शब्दे' (तु० आ० से०) कुटादिः । पचाद्यच् (३।१।१३४) उवङ् (६।४।७७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कमलकुमुदादीनां' सामान्येन । अत एव 'इन्दीवरे मांस-शून्ये उत्पलं कुष्टभूहे' इति रभसः, 'श्यामं शितिकण्ठनीलं कुवलयमिन्दीवरं च नीलाब्जम्' इति नाममाला च ।

अथ नीलाम्बुजन्म च ।

इन्दीवरं च नीलेऽस्मिन्

नीलाम्बुजन्म (=नीलाम्बुजन्मन्), इन्दीवरम् (२ न), 'नील कमल' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ नीलं च तदम्बुजन्म च ॥ (१) ॥ * ॥ इन्दति । 'इदि परमैश्वर्ये' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।१।१८) । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् । इन्दी लक्ष्मीः । तस्या वरमिष्टम् । 'इन्दीवरं कुवलये शतावयं च योषिति' [इति मे० १४०।२४९] ॥ * ॥ 'कुवलयं स्यादिन्दीवारमित्यपि' इति व्याडेरिन्दीवारमपि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नीलोत्पलस्य' ।

सिते कुमुदकैरवे ॥ ३७ ॥

कुमुदम्, कैरवम् (२ न), 'श्वेत कमल, कुमुद या कोई' के २ नाम हैं ।

सिते इति ॥ को मोदते । 'मुद हर्षे' (भ्वा० आ० से०) । मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) । 'इगुपध-' (३।१।३६) इति को वा । 'कुमुदं कैरवे रक्तपद्मे, स्त्री कुम्भिकीषधी । गम्भार्या, पुंसि दिङ्नागे नागशाखामृगान्तरे' [इति मे० ७६।२५-२६] ॥ * ॥ [क्विपि (३।२।१७८) कुमुद । 'कुमुद त्रिषु स्यात्कृपणे कैरवे तु नपुंसकम्' इति मे० ७६।२५] ॥ (१) ॥ * ॥ के जले रीति । 'रु शब्दे' (अ० प० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'तत्पुरुषे कृति-' (६।३।१४) इत्यलुक् । कैरवस्य हंसस्येदं प्रियम् । 'कैरवं चन्द्रकान्तं गर्दभं कुमुदं कुमुदे' इति माधवः । ['कैरवः कितवे रिपो । नपुंसकं च कुमुदे, चन्द्रिकायां तु कैरवी' इति मे० १६०।३५] । 'चन्द्रकान्तं तु कैरवे । चन्द्रकान्तो रत्नभेदे' [इति हैमः ४।१।१२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शुक्लोत्पलस्य' ।

शालूकमेषां कन्दः स्याद्

शालूकम् (न), 'कमलमात्र के कन्द या जड़' का १ नाम है ।

शालूकमिति ॥ एषां सौगन्धिकादीनां कन्दो मूलम् । शल्यते, शलति वा । 'शल चलनसंवरणयोः' (भ्वा० आ० से०) । 'शलिमण्डिभ्यामूकण्' (उ० ४।४२) । वृद्धिः (७।२।११६) च ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'उत्पलकन्दस्य' ।

वारिपर्णी तु कुम्भिका ।

वारिपर्णी, कुम्भिका (२ स्त्री), 'पुरहन या जलकुम्भी' के २ नाम हैं ।

वारितीति ॥ वारिणि पर्णान्यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति ङीष् । यद्वा-वारि पिपति । 'पृ पालनपूर-

१. 'शल चलन-संवरणयोः' इत्यात्मनेपदिधातोः शलतीति प्रयोगासम्भवादत्र शल गताविति पठितुमुचितम् ।

୧୮ ଖାଦ

(दि० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'नोदात्तोपदेशस्य—'
(७।३।३४) इति निषेधस्यानित्यत्वान्न वृद्धिनिषेधः ।
रस्यते । 'रस आस्वादाने' चुरादावदन्तः । 'एरच्' (३।३।
५६) । ताम्रं च तद्रसं च । ताम्ररं पद्मे ताम्रकाञ्चन-
योरपि [इति मे० १७३।५३] ॥ (१०) ॥ * ॥ सरसि
भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'सारसं सरसी-
रुहे । सारसः पृष्कराख्येन्द्रोः' इति हैमः [३।८०२] ॥
(११) ॥ * ॥ सगरस्यां रोहति । 'इगुपघ—' (३।१।१३६)
इति कः ॥ (१२) ॥ * ॥ विसस्य प्रसूनम् ॥ (१३)
॥ * ॥ केसरस्य राज्यस्यास्ति । 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते'
(वा० ५।२।१०९) इति डः । 'राजीवं नलिने, ना तु भेदे
हरिणमीनयोः' [इति मे० १६१।४८] ॥ (१४) ॥ * ॥
पुष्पाति । 'पष पृष्टौ' (दि० प० अ०) । 'पुषः कित्'
(उ० ४।४) इति करम् । पुष्करं द्वीपतीर्थार्हिलगारागौ-
षधान्तरे । त्र्यास्येऽमिफले काण्डे शुण्डाग्रे खे जल्लेऽम्बुजे'
इति हैमः [३।६१४-१५] ॥ (१५) ॥ * ॥ अम्मसि
रोहति ॥ (१६) ॥ * ॥ षोडश 'पद्मसामान्यस्य' ।

पुण्डरीकं मिताम्भोजम्

पुण्डरीकम्, सिताम्भोजम् (२ न), 'श्वेत कमल' के २
नाम हैं ।

पुण्डेति ॥ पुण्डयति । 'मडि भूषायाम्' । 'पुडि च'
(भ्वा० प० से०) । 'कर्क (फर्क) रीकादयश्च' (उ० ४।
२०) इत्यरीकन् । पुण्डरीकं सिताम्भोजे सितच्छत्रे च भेषजे ।
पुंसि व्याघ्रेऽग्निदिग्गोत्रे कोषकारान्तरेऽपि च' [इति मे०
१६।२००] ॥ (१) ॥ * ॥ सितं शुक्लं च तदम्भोजं च ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'शुभ्रकमलस्य' ।

अथ रक्तसरोरुहे ॥ ४१ ॥

रक्तोत्पलं कोकनदम्

रक्तोत्पलम्, कोकनदम् (२ न), 'लाल कमल' के २
नाम हैं ।

अथेति ॥ रक्तं च तत्सरोरुहं च ॥ (१) ॥ * ॥ रक्तं
च तदुत्पलं च ॥ (२) ॥ * ॥ कोकांश्चक्रवाकान् नदति ।
'णद अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अन्तर्भावितण्यर्थः ।
मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) । 'अथ कोकनदं रक्तकुमुदे
'रक्तपङ्कजे' इति मेदिनी [७।८।४७] ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'रक्तकमलस्य' ।

नाला नालम्

नाला (स्त्री), नालम् (न), 'कमल के डंठल' के २
नाम हैं ।

१. 'खगराजौषधान्तरे' इति पा० ।

२. 'दिङ्नागे' इति पा० ।

नालेति ॥ नलति । 'णल बन्धे' (भ्वा० प० से०) ।
'ज्वलिति—' (३।१।१४०) इति णः । 'नालं न ना पद्म-
दण्डे नाली शाककलम्बके' [इति मे० १४७।२८] ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'उत्पलादिदण्डस्य' ।

अथास्त्रियाम् ।

मृणालं विसम्

मृणालम्, विसम् (२ पु न), 'कमल आदि के डंठल' के
२ नाम हैं ।

अथेति ॥ मृण्यते 'मृण हिंसायाम्' (तु० प० से०) ।
'तमिविशिबिडिमृणि—' (उ० १।११८) इति कालन् । अप-
चयविवक्षायां गौरादित्वात् (४।१।४१) ङीषि 'मृणाली'
इत्यपि । 'मृणालं नलदे क्लीबं, पुंनपुंसकयोर्विसे ।' इति
मेदिनी [१५४।१२५] ॥ (१) ॥ * ॥ विस्यति । 'विस
प्रेरणे' (दि० प० से०) । 'इगुपघ—' (३।१।१३६) इति
कः । 'मृणाले तु विसं विशम्' इति द्विरूपकोशः ॥ (४)
॥ * ॥ द्वे 'अञ्जादीनां मूलस्य' ।

अञ्जादिकदम्बे षण्डमस्त्रियाम् ॥ ४२ ॥

षण्डम् (न पु), 'कमल के फूल, पत्ती, डण्डल, जड़ आदि
सब अवयवमात्र' का १ नाम है ।

अञ्जेति ॥ सनोति । 'षणु दाने' (तु० उ० से०) ।
'अमन्ताडुः' (उ० १।१।१४) । बाहुलकात्सत्वाभावः । 'षण्डः
स्मृतो बलीबर्दे षण्डं तु कानने भवेत्' इति मूर्धन्यादावजयः ।
'षण्डं पद्मादिसंघाते न स्त्री स्याद् गोपती पुमान्' [इति
मे० ४२।२६] । 'शडि रुजायां संघाते च' (भ्वा० आ०
से०) । घञ् (३।३।१८) । 'तालव्यो मूर्धन्योऽञ्जादिकदम्बे
षण्डशब्दोऽयम् । मूर्धन्य एव वृषभे पूर्वाचार्ये विनिर्दिष्टः'
इत्युभयविवेकः । 'मकुरमुकुरी दर्पणे, षण्डः समूहे, दारदोऽ-
म्बुधौ' इति सारस्वतकोशः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अञ्जा-
दीनां समूहस्य' ।

करहाटः शिफाकन्दः

करहाटः, शिफाकन्दः (२ पु), 'कमल की जड़' के २
नाम हैं ।

करेति ॥ करं हाटयति । 'हट दीप्तौ' (भ्वा० प० से०) ।
ण्यन्तः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । (यत्तु)—कं जलं रहति
त्यजति । करहं पद्मम् । ततो हटति बहिर्गच्छति—इति
मुकुटः । तन्न । 'करहहाटः' इति प्रसङ्गात् । (अटतीति
विग्रहेऽपि) वृद्धिप्रसङ्गाच्च । 'करहाटः पद्मकन्दे देशदुम-
विशेषयोः' इति हैमः [४।५९] ॥ (१) ॥ * ॥ शिफा
मूलतरुप्ररोहः तत्सहितः कन्दो मूलम् ॥ * ॥ 'शिफा' इति

१. 'शाककडम्बके' इति पा० ।

‘कन्दम्’ इति च पृथक् नामनी इत्यन्ये ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे ‘पद्मकन्दस्य’ ।

किञ्जल्कः केसरोऽस्त्रियाम् ।

किञ्जल्कः, केसरः (२ पु न), ‘कमल के केसर’ (पराग)
के २ नाम हैं ।

किञ्जल्क इति ॥ किञ्चिज्जलति । ‘जल अपवारणे’ (उ०
प० से०) । बाहुलकात्कः ॥ (१) ॥ * ॥ के जले सरति ।
‘शृ गतौ’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
‘हलदन्तात्-’ (६।३।१) इत्यलुक् । दन्त्यसः [केसरः] ।
(‘सवितृ, किसलयकसरसभाः’ इति सभेदात्) ॥ * ॥
के शीर्यते । ‘शृ हिंसायाम्’ (ऋधा० प० से०) । ‘ऋदो-
रप्’ (३।३।५७) । ‘तालव्यशः [केशरः] । ‘केसरं हिङ्गुनि
क्लीबं, किञ्जल्के न स्त्रियां, पुमान् । सिंहच्छटायां पुंनाने
बकुले नागकेशरे’^२ [इति मे० १३३।१४२] ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे ‘पद्मकेसरस्य’ ।

संवर्तिका नवदलम्

संवर्तिका (स्त्री), नवदलम् (न), ‘कमल के नये पत्ते’ के
२ नाम हैं ।

समिति ॥ संवर्तते । ‘वृत्तु वर्तने’ (भ्वा० आ० से०) ।
‘हृपिषिरुहिवृत्तिविदिच्छदिकीर्तिभ्यश्च’ (उ० ४।१।१९)
इतीन् । ‘संवर्तिनवपत्रिका’ इति बोपालितः । ततः स्वार्थे
कन् (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ नवं च तदलं च ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे ‘पद्मादीनां नवपत्रस्य’ ।

बीजकोषो वराटकः ॥ ४३ ॥

इति वारिवर्गः ॥ १० ॥

बीजकोशः, वराटकः (२ पु), ‘कमलगद्दे’ के २ नाम हैं ।

इति श्रीवघेलवंशोद्भवश्रीमहीधरविषयाधिपश्रीकीर्तिसिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीक्षितात्मजश्रीभानुजी-
दीक्षितविरचितायाममरटीकायां व्याख्यासुधायां प्रथमकाण्डः संपूर्णतामगात् ।

इति श्रीमदमरसिंहविरचितेऽमरकोषे प्रथमं काण्डं समाप्तम् ।

बीजति ॥ बीजस्य कोषः पात्रमाधारः । तालव्यान्तः
[बीजकोशः] अपि ॥ (१) ॥ * ॥ त्रियते दलैः ।
‘वृत् आवरणे’ । ‘अन्येभ्योऽपि-’ इत्याटच् । ततः स्वार्थे
कन् (५।३।७५) । यद्वा—वरं दलवरणमु अटति । ‘अट
गतौ’ (भ्वा० प० से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) ।
ततः स्वार्थे कन् (५।३।७५) । वराटकः पद्मबीजकोशे
रज्जौ कपदके’ (इति मे० १६।२०२) ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे ‘पद्मबीजस्य’ ।

इति वारिवर्गविवरणम् ॥ १० ॥

उक्ताद् वर्गाद् संगृह्णाति—

उक्तं स्वर्ग्योमदिक्तालधोशब्दादिसनाद्यकम् ।

पातालभोगिनरकं वारि चैषां च संगतम् ॥ ४४ ॥

इत्यमरसिंहकृतौ नामलिङ्गानुशासने ।

स्वरादिकाण्डः प्रथमः साङ्ग एव समर्थितः ॥ ४५ ॥

मैने (अमरसिंहने) ‘स्वर् १, व्योम २, दिक् ३, काल ४,
धी ५, शब्दादि ६, नाट्य ७, पातालभोगि ८, नरक ९ और
वारि १०’ इन दस वर्गों तथा इनके प्रसङ्ग से प्राप्त ‘देवता,
राक्षस, मेघ, विद्युत्’ आदि को कहा है । (‘शब्दादि’ के
‘आदि’ शब्द से रस, गन्ध, ... का संग्रह है) ।

श्रीअमरसिंह के बनाये हुए, नाम (‘स्वर्, स्वर्ग, नाक ...’)
और लिङ्ग (‘पुल्लिङ्ग, स्त्रीलिङ्ग, नपुंसकलिङ्ग और अव्ययादि’)
को बतलानेवाले ‘नामलिङ्गानुशासन’ अर्थात् ‘अमरकोष’
नामक इन ग्रन्थ में ‘स्वर्’ आदि का यह प्रथम काण्ड (भाग)
अङ्ग (भेद और उपभेद) के सहित समर्थित होकर
सम्पूर्ण हुआ ।

उक्तमिति ॥ अत्रैकादश^४ वर्गाः ।

१. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

२. ‘केशरं हिङ्गुनि प्रोक्तं केशरो नागकेशरे ।’ इति विश्वः (१४१।१९४) ।

३. आदिशब्देनात्र पातालवर्गो विवक्षितो यतः नाट्यवर्गान्तं स्वर्गवर्गः तदुत्तरं काण्डसमाप्तिं यावत् पातालवर्गः
इति प्रथमे काण्डे द्वयोरेव वर्गयोर्व्यवस्थेति मुकुटाशयः ।

४. ‘मङ्गलाचरण-प्रतिज्ञा-परिभाषा-श्लोकानामेकं पृथग्वर्गं मत्वा ‘अत्रैकादशवर्गा’ इत्युक्तिसङ्गतिर्बोध्या’ इति यत्
कैश्वरसमाहितं तन्न, स्वव्योमेतिमूलविरुद्धत्वात्, पातालवर्गस्य भोगिवर्गस्य च पृथग्वर्गणन्यैकादशवर्गोक्तिसंगतेश्च ।

॥ श्रीः ॥

अमरकोषः

सटिप्पण 'रामाश्रमो' (व्याख्यासुधा) संस्कृतव्याख्यया
प्रकाशाख्यहिन्दीव्याख्यया चोपेतः

द्वितीयं काण्डम्

अथ भूमिवर्गः

वर्गाः पृथ्वीपुरक्ष्माभृद्वनौषधिमृगादिभिः ।

नृब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैः साङ्गोपाङ्गैरिहोदिताः ॥ १ ॥

इस द्वितीय काण्ड में अङ्गों और उपाङ्गों के सहित 'पृथ्वी पुर, पर्वत, वनौषधि, 'मृगादि' ('आदि' शब्द से 'पची, कीट' आदि का संग्रह है अथवा 'मृगादि' शब्द सिंहवाचक है), मनुष्य, ब्रह्म, क्षत्रिय, वैश्य और शूद्र; ये १० वर्ग अर्थात् 'भूमिवर्ग' १, पुरवर्ग २, शैलवर्ग ३, वनौषधिवर्ग ४, कहे गये हैं ।

वर्गा इति ॥ इह द्वितीयकाण्डे । वर्गा उक्ता वदितुमा-
रब्धाः । 'आदिकर्मणि क्तः' (३।४।७१) । कीदृशाः—साङ्गो-
पाङ्गः, पृथिव्यादिभिरुपलक्षिताः । तन्नाङ्गानि मृदादीनि ।
उपाङ्गानि खिलादीनि । आपणादीनि विपण्यादीनि । शिला-
दीनि । मनःशिलादीनि । वृक्षादीनि पुष्पादीनि । मृगशब्द
आरण्यपशुमात्रपरः । 'आरण्याः पशवो मृगाः' इति स्मृतेः ।
आदिशब्देन पक्षिकीटादीनां ग्रहणम् । तस्य चाङ्गोपाङ्गानि
पक्षिपक्षादीनि । यद्वा—मृगान्तुं शीलं यस्य स मृगादी
सिंहः ।

भूमिर्मिरचलानन्ता रसा विश्वंभरा स्थिरा ।

धरा धरित्री धरणी क्षोणी ज्या काश्यपो क्षितिः ॥ २ ॥

सर्वसहा वसुमती वसुधोर्वी वसुंधरा ।

गोत्रा कुः पृथिवी पृथ्वी क्ष्मावनिर्मेदिनी मही ॥ ३ ॥

विपुला गङ्गरी धात्री गौरिला कुम्भिनी क्षमा [१]

भूतधात्री रत्नगर्भा जगती सागराम्बरा [२]

भूः (=भूर, अ०), भूमिः, अचला, अनन्ता, रसा, विश्व-
म्बरा, स्थिरा, धरा, धरित्री, धरणी, क्षोणी, ज्या, काश्यपी,

क्षितिः, सर्वसहा, वसुमती, वसुधा, उर्वी, वसुन्धरा, गोत्रा,
कुः, पृथिवी, पृथ्वी, क्ष्मा, अवनिः, मेदिनी, मही (२७ स्त्री),
'पृथ्वी' के २७ नाम हैं ।

[विपुला, गङ्गरी, धात्री, गौः (=गो), हला, कुम्भिनी,
क्षमा, भूतधात्री, रत्नगर्भा, जगती, सागराम्बरा (११ स्त्री),
'पृथ्वी' के ११ नाम ये भी हैं] ।

भूरिति ॥ भवति । कर्तरि क्विप् (३।२।१७८) । 'भूः
स्थानमात्रे कथिता धरण्यामपि योषिति' (इति मे० १०६।
१) । यत्तु—'भवत्यस्यां सर्वम्' इति भूः । बहुलवचनात् (३।
३।११३)—अधिकरणे क्विप् (३।३।१७८)—इत्याह
मुकुटः । तन्न । उक्तरीत्या निर्वाहात् । 'अद्भ्यः पृथिवी' इति
श्रुतिविरोधाच्च ॥ (१) ॥ * ॥ भवति । 'भुवः क्विप्'
(३० ४।४५) इति मिः ।—'भुवः किमन्'—इति मुकुटः ।
तन्न । तादृशसूत्रादर्शनात् । 'कृदिकारात्—' (ग० ४।१।४५)
इति ङीष् वा । 'भूमिः क्षितौ स्थानमात्रे' इति हैमः [२।
३३५] ॥ (२) ॥ * ॥ न चलति । 'चल कम्पने' (भ्वा०
प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । अचलाः सन्त्यस्याम्,
इति वा । अच् (५।२।१२७) । 'अचलस्तु गिरिकीलयोः ।
अचला भुवि' इति हैमः [३।६५६-६०] ॥ (३) ॥ * ॥
नास्त्यन्तोऽस्याः । यद्वा—अनन्तोऽस्ति धारको यस्याः ।
'अनन्तः केशवे शेषे पुमान्, अनवधौ त्रिषु । अनन्ता च
विशल्यायां शारिवाह्वयोरपि । कणादुरालभापथ्यापार्वत्या-
मलकीषु च । विश्वंभरागुडूच्योः स्यादनन्तं सुरवर्त्मनि'
[इति मे० ६०।८१-८३] ॥ (४) ॥ * ॥ 'रसोस्या-
मस्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । रस्यते वा । 'रस
आस्वादेने' दुरादावदन्तः । घञ् (३।३।११३) । अच् (३।
३।५६) वा । यत्तु—घञर्थे को (३।३।५८) वा—इति
मुकुटः । तन्न । परिगणनात् । अचः सत्त्वाच्च । ['रसा

तु रसनापाठासल्लकीक्षितिकङ्गषु [इति हैमः २।६०१] ॥
 (५) ॥ * ॥ विश्वं । बिभर्ति ['डुभृन् धारणपोषणयोः'
 जु० उ० अ०] 'संज्ञायां भृतवृजि-' (३।२।४६) इति खच् ।
 'विश्वम्भरोऽन्युते शक्ने पुंसि, विश्वम्भरा भुवि' [इति मे०
 १४४।२९५] ॥ (६) ॥ * ॥ तिष्ठति । अजिरादि-
 त्वात् (उ० १।५३) किरच् । 'स्थिरा भूशालपण्योर्ना शनौ
 मोक्षेऽचले त्रिषु' [इति मे० १२९।९७] ॥ (७) ॥ * ॥
 धरति विश्वम् । 'धृन् धारणे' (भ्वा० उ० अ०) । यद्वा-
 ध्रियते । 'धृद् अवस्थाने' (तु० आ० अ०) । पचाद्यच्
 (३।१।१३४) । धराः सन्त्यस्यां वा । 'धरः कूर्माधिपे
 गिरौ । कर्पासतुलेऽथ धरा भेदोभूमिजरायुषु' इति हैमः [२
 ४४२-४३] ॥ (८) ॥ * ॥ 'अशित्रादिभ्य इत्रोत्रौ'
 (उ० ४।१७३) । गौरादिङीष् (४।१।४१) ॥ (९)
 ॥ * ॥ 'अतिसृष्टु-' (उ० २।१०२) इत्यनिः । 'कृदि-
 कारात्-' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् ।—गौरादित्वा-
 ङ्ङीष् (४।१।४१)—इति मुकुटस्य प्रमादः । ['धरणोऽ-
 हिपतौ लोके स्तने धान्ये दिवाकरे ।-] धरणं धारणे मान-
 विशेषे धरणी भुवि' इति हैमः [इति हैमः ३।२।१८-१९] ॥
 (१०) ॥ * ॥ क्षीति । 'दुशु शब्दे' (अ० प० अ०) ।
 बाहुलकान्निः । ('कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति
 ङीष्वा) ॥ (११) ॥ * ॥ जिनाति । 'ज्या वयोहानौ'
 (ऋषा० प० अ०) । अघ्न्यादित्वाद्यगन्तो (उ० ४।१।१२)
 निपातितः । 'ज्या मौर्वी ज्या वसुंधरा' इति शाश्वतः
 [६२९] । ['ज्या तु मातरि क्षमामौर्वीः' इति हैमः १।११-
 १२] ॥ (१२) ॥ * ॥ कश्यपस्येयम् । 'काश्यप उक्तो
 मुनिमृगयोर्भेदे च काश्यपी क्षमायाम्' इति मेदिनी [१०३।
 १८] ॥ (१३) ॥ * ॥ क्षियति । 'क्षि निवासगत्योः' (तु०
 प० अ०) । 'क्लिच्त्तौ च-' इति (३।३।१७४) क्लिच् ।
 यत्तु—क्षियन्त्यत्र—इति मुकुटः । तन्न । 'अजन्भ्याम्-'
 (वा० ३।३।१२६) इति ल्युटा बाधात् । 'क्षितिर्गेहे भुवि
 क्षये' इति हैमः [२।१६४] ॥ (१४) ॥ * ॥ सर्वं सहते ।
 'सह मर्षणे' (भ्वा० आ० अ०) । 'पूःसर्वयोः-' (३।२।
 ४१) इति खच् । [सर्वसहः सहिष्णो स्यात्सर्वसहा पुनः
 क्षितौ' इति हैमः ४।३५९] ॥ (१५) ॥ * ॥ वसु धनम-
 स्त्यस्याम् । मत्तुप् (५।२।९४) ॥ (१६) ॥ * ॥ वसु दधाति ।
 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (१७) ॥ * ॥
 ऊर्णयति, ऊर्णयते वा । 'ऊर्णम् आच्छादने' (अ० उ०
 से०) । 'महति ह्रस्वश्च' (उ० १।३१) इत्युः, नुलोपः,
 ह्रस्वः च । 'वोतो गुणवचनात्' (४।१।४४) इति ङीष् ॥
 (१८) ॥ * ॥ वसु धारयति । 'संज्ञायां भृतवृजि-' (३।२।
 ४६) इति खच् । 'खचि ह्रस्वः' (६।४।९४) ॥ (१९)
 ॥ * ॥ गोत्राः शैलाः सन्त्यस्याम् । अर्शआद्यच् (५।२।
 १२७) । गां जलं त्रायते वा । 'त्रैद् पालने' (भ्वा० आ०

अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (२०) ॥ * ॥
 कुवते । 'कुड् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । मितद्र्वादित्वाद्
 (वा० ३।२।१८०) डुः ॥ (२१) ॥ * ॥ प्रथते । 'प्रथ
 विस्तारे' (भ्वा० आ० से०) । 'प्रथेः धिवन् संप्रसारणं च'
 (उ० १।१४९) । पित्त्वात् (४।१।४१) । ङीष् ॥ * ॥
 'षवन्' इत्येके । पुथवी । 'पुथिवी पुथवी पुथ्वी' इति शब्दा-
 ण्वः ॥ (२२) ॥ * ॥ 'प्रथिन्नदि-' (उ० १।२८) इति
 उप्रत्यये संप्रसारणे 'वोतो गुण-' (४।१।४४) इति ङीष्
 पुथ्वी । 'पुथ्वी भूमौ महत्यां च त्वक्पत्र्यां कृष्णजीरके'
 [इति मे० १५९।१९] ॥ (२३) ॥ * ॥ क्षमते । 'क्षमूष्
 सहने' (भ्वा० आ० से०) । 'क्षमेरुपधालोपश्च' (उ० ५।
 ६५) इत्यच् । यत्तु—पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९)
 अल्लोपः । बाहुलकान्मन् टिलोपश्च—इति मुकुटः । तन्न ।
 उक्तरीत्या निर्वाहात् ॥ * ॥ पचाद्यच्चि (३।१।१३४) क्षमा
 च । ['क्षमा भूमौ तितिक्षायां स्त्रियां, युक्ते नपुंसकम् ।
 वाच्यवच्छक्तहितयोः' इति मे० १०८।४-५] ॥ (२४)
 ॥ * ॥ अवति अव्यते वा । 'अव रक्षणादौ' (भ्वा० प०
 से०) । 'अतिसृष्टु-' (उ० २।१०२) इत्यनिः ॥ (२५)
 ॥ * ॥ भेदमस्त्यस्याम् । अत इनिः (५।२।११५) । 'मलघ्नो
 भेदकुण्ठा' इति शालिहोत्रः । भेद्यति वा । 'निमिदा-' (दि०
 प० से०) । ग्रह्यादित्वात् (३।१।१३४) इनिः ॥ (२६)
 ॥ * ॥ मह्यते । 'मह पूजायाम्' चुरादावदन्तः । ण्यन्तात्
 'अच इः' (उ० ४।१३९) । महिः । 'कृदिकारात्-' (ग०
 ४।१।४५) इति ङीष् । यत्तु—मह्यन्ते भूतान्यस्याम्, मह्यते
 वा । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः । गौरादिङीष् (४।१।
 ४१)—इति मुकुटः । तन्न । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति
 घवप्रसङ्गात् । कर्मणि घस्याप्रसङ्गाच्च । 'करणाधिकर-
 णयोः' अनुवर्तनात् । 'वीचिः पंक्तिर्महिः केलिरित्याद्या
 ह्रस्वदीर्घयोः' इति वाचस्पतिः । यद्वा—महीयते । 'महीद्
 पूजायाम्' कण्डवादिद्यगन्तः । 'क्विप् च' (३।२।७५) इति
 क्विप्प्यल्लोपयलोपी । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति
 ङीष् । तदभावे विसर्गः—इति कश्चित् । तन्न । 'कारग्रह-
 णान्न' इत्युक्तत्वात् । 'मही नद्यन्तरे भूमौ मह उद्भव-
 तेजसोः' इति हैमः १ ॥ (२७) ॥ * ॥ सप्तविंशतिः 'भूमेः' ।

मृन्मृत्तिका

मृत् (=मृद्), मृत्तिका (२ स्त्री), 'मिट्टी' के २
 नाम हैं ।

मृदिति ॥ मृद्यते । 'मृद क्षोदे' (ऋषा० प० से०) ।

१. 'उत्सवतेजसोः' इति पा० ।

२. पाठोऽयमेदिन्याम् (१७५।७) वर्तते । हैमे तु
 'मही भुवि नदीभेदे' (२।६।१४) इत्येवं पाठः ।

संपदादिः (वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥*॥ स्वार्थे 'मृद-
स्तिकम्' (५।४।३९) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'मृदः' ।

प्रशस्ता तु मृत्सा मृत्सना च मृत्तिका ।

मृत्सा, मृत्सना (२ स्त्री), 'अच्छी मिट्टी' के २ नाम हैं ।

प्रशस्तेति ॥ मृच्छन्दात् 'सस्तो प्रशंसायाम्' (५।४।
४०) ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे 'प्रशस्तमृदः' ।

उर्वरा सर्वसस्याढ्या

उर्वरा (स्त्री), 'उपजाऊ मिट्टी' का १ नाम है ।

उर्वरेति ॥ ऋच्छति । 'ऋ गतौ' (भ्वा० प० अ०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । यद्वा-ईर्यते । 'ऋ गतौ' (क्र्या०
प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । उरुणामरा । यद्वा-
उर्व्यते । 'उर्वी हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'खनो घ
च' (३।३।१२५) इति घः । 'उपघायां च' (८।२।७८)
इति दीर्घस्तु संज्ञापूर्वकत्वान्न । उर्वं राति । कः (३।२।३) ।
यद्वा-'संपदादिक्विप्' (वा० ३।३।१०८) । 'राल्लोपः'
(६।४।२१) । उर् चासौ वरा च । उर्षु वरा वा । 'उर्वरा
तु भूमात्रे सर्वसस्याढ्यभुव्यपि' इति हैमः [३।५६०] ॥ (१)
॥*॥ सर्वाणि च ३।३।३५० सस्यानि च । तैराढ्या मृत् । एकं
'सस्याढ्यभूमेः' ।

स्यादूषः क्षारमृत्तिका ॥ ४ ॥

ऊषः (पु), क्षारमृत्तिका (स्त्री), 'खारी मिट्टी' अर्थात्
'सादी मिट्टी, रेह' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ ऊषति । 'ऊष रजायाम्' (भ्वा० प०
से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः । [ऊषः क्षार-
मृत्तिकायां प्रभातेऽति पुमानयम् । तत्संख्यायां च रन्ध्रे च
चन्दनादौ श्रवोबिले' इति मेदिनी १६५।५] ॥ (१) ॥*॥
क्षारयति । 'क्षार संचलने' (भ्वा० प० से०) । णिच् (३।
१।२६) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । क्षारा चासौ मृत्तिका
च ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'क्षारमृत्तिकायाः' ।

ऊषवानूषरो द्वावप्यन्यलिङ्गौ

ऊषवान् (=ऊषवत्), ऊषरः (२ त्रि), 'खारी मिट्टीवाले
स्थान' अर्थात् 'ऊसर, या रेहचट जमीन' के २ नाम हैं ।

ऊषेति ॥ ऊषोऽस्त्यस्मिन् । मतुप् (५।३।९४) ॥ (१)
॥*॥ 'ऊषसुषि-' (५।२।१०७) इति रः ॥ (२) ॥*॥
द्वे 'क्षारमृद्विशिष्टस्य' ।

स्थलं स्थली ।

स्थलम् (न), स्थली (स्त्री), 'स्थल' के २ नाम हैं ।
('भूमिमात्र' का 'स्थलम्', 'अकृत्रिम भूमि' का 'स्थली' तथा
'कृत्रिम भूमि' का 'स्थल' नाम है) ।

स्थलमिति ॥ स्थलति । 'ष्ठल स्थाने' (भ्वा० प०
से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यत्तु-स्थल्यतेऽत्र ।

'घञर्थे कः' (वा० ३।३।५८)—इति मुकुटः । तन्न । परि-
गणनात् ॥ (१) ॥*॥ स्थली अकृत्रिमा । 'जानपद-' (४।
१।४२) इति ङीष् । कृत्रिमा स्थला । स्थलं तूभयसाधार-
णम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'स्थलस्य' ।

समानौ मरुधन्वानौ

मरुः, धन्वा (=धन्वन् । २ पु), 'मरुस्थल' के २ नाम हैं ।

समानाविति ॥ म्रियन्तेऽस्मिन्भूतानि । 'भूमृशी-' (उ०
१।७) इत्युः । 'मरुर्ना गिरिधन्वनोः' [इति मे० १२८।
७५] ॥ (१) ॥*॥ धन्व्यतेऽस्मात् !—घविर्गन्त्यर्थः सौत्र-
इति मुकुटः तन्न । [धातुपाठे 'धवि गत्यर्थः' इति भ्वादौ
दर्शनात्] 'कनिन् युवृषि-' (उ० १।१५६) इति कनिन् ।
'धन्वा तु मरुदेशे ना क्लीबं चापे स्थलेऽपि च' (इति मे०
८८।७८] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'निर्जलदेशस्य' ।

द्वे खिलाप्रहते समे ॥ ५ ॥

त्रिषु

खिलम्, अप्रहतम् (२ त्रि), 'बिना जुती हुई जमीन' के
२ नाम हैं ।

द्वे इति ॥ खिलति । 'खिल उज्छे' (तु० प० से०) ।
'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः । खिल्यते वास्मिन् ।
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । संज्ञापूर्वकत्वान्न गुणः ।
['खिलमप्रहते क्लीबं सारसंक्षिप्तवेधसोः' इति मे० १४६।
१३] ॥ (१) ॥*॥ न प्रहन्यते स्म । 'हन हिंसागत्योः'
(अ० प० अ०) । कर्मणि क्तः (३।२।१०२) ॥ (२)
॥*॥ समे समानार्थे । द्वे 'हलाद्यकृष्टस्य' । ('त्रिषु'
लिङ्गत्रये । स्त्रियां खिला अप्रहता) ।

अथो जगती लोको विष्टपं भुवनं जगत् ।

जगती (स्त्री), लोकः (पु), विष्टपम्, भुवनम्, जगत्
(३ न), 'भूतल जगत्' ५ नाम हैं ।

अथविति ॥ गच्छति । 'गम्लु गतौ' (भ्वा० प० उ०) ॥
'पृषद्बृहन्महज्जगत्-' (उ० २।८४) इति निपातितः । शतृ-
वद्भावात् 'उगितश्च' (४।१।६) इति ङीष् । 'जगती भुवने
क्षमायां छन्दोभेदे जनेऽपि च' ॥ [इति मे० ६२।१०९] (१)
॥*॥ लोक्यते । 'लोक दर्शने' (भ्वा० आ० से०) । घञ्
(३।३।१४) । 'लोको विस्वे जने' इति हैमः [२।१६] ॥ (२)
॥*॥ विशन्त्यत्र । 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) । 'विष्टप-
विष्टपविशिपोलपाः' (उ० ३।१४५) ॥*॥ पादिपाठे तु-पिष्यते
पिश्यते, वात्र । 'पिश गतौ' । 'पिष्लु संचूर्णने' (ह० प०
अ०) वा । ('भुवनं) पिष्टपः पुमान्' इति बोपालितः ॥

१. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

२. तालव्यान्तः 'अवयवार्थकः' तौदादिकः, गत्यथस्तु
दन्त्यान्तः चौरादिक इति बोध्यम् ।

(३) ॥ भवन्त्यस्मिन् । 'रञ्जेः क्युन्' (उ० २।७९) 'भू-
सृष्टिभ्रजिभ्यः—' (उ० २।८०) इति क्युन् । ['भुवनं पिष्ट-
पेऽपि स्यात्सलिले गगने जने' इति मे० ९०।१०२] ॥ (४)
॥*॥ यत्—जङ्गम्यते—इति स्वामिना विगृहीतम् । यच्च
पुनः पुनर्वृद्धिर्वा गच्छति—इति मुकुटेन । तन्न । 'वर्तमाने
बृहत्—' (उ० २।८४) इति सूत्रे यङर्थस्य वृत्तिकृद्भिर-
नुक्तः । गत्यर्थानां कौटिल्य एव यङ्विधानाच्च । 'जगत्
स्याद्विष्टपे क्लीबं, वायो ना, जङ्गमे त्रिषु' [इति मे० ६२।
१०९] ॥ (५) ॥*॥ 'एकं महाभूतं पृथ्वी, पञ्चमहाभूते-
न्द्रियविषयात्मकं तु जगत्' इति पृथ्वीजगतोर्भेदः । पञ्च
'भूतलस्य' ।

लोकोऽयं भारतं वर्षम्

भारतम् (न), 'हिन्दुस्तान' का १ नाम है ।

लोक इति ॥ अयं जम्बूद्वीपनवमांशः^१ । भरतस्य राज्ञ
इदम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'महर्षिव्यासरचिते
जम्बूद्वीपे च भारतम्' इति रभसः ॥ (१) ॥*॥ वृष्यते
'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'भयादीनामुपसंख्यानम्'
(वा० ३।३।५६) इत्यच् । 'पुनपुंसकयोर्वर्षं जम्बूद्वीपाब्द-
वृष्टिषु' इति रुद्रः । 'वर्षं स्थानं विदुः प्राज्ञा इमं लोकं च
भारतम् इति भारविः । 'उत्तरं यत्समुद्रस्य हिमाद्रेश्चैव
दक्षिणम् । वर्षं तद्भारतं नाम भारती यत्र संततिः' । 'वर्षो-
ऽग्री भारतादौ च जम्बूद्वीपाब्दवृष्टिषु' [इति मे० १६७।
२४] ॥ एकं 'भारतवर्षस्य' ।

शरावत्यास्तु योऽवधेः ॥ ६ ॥

देशः प्राग्दक्षिणः प्राच्यः

प्राच्यः (पु), 'शरावती नदी के पूर्व और दक्षिण वाले
देश' का १ नाम है ।

शरेति ॥ शरावत्या^२ नद्या मर्यादायाः । प्राचा सहितो
दक्षिणो देशः । प्राच्यां भवः । 'द्युप्रागपाग्—' (४।२।१०१)
इति यत् ॥ (१) ॥*॥ एकं 'प्राच्यदेशस्य' ।

उदीच्यः पश्चिमोत्तरः ।

उदीच्यः (पु), 'शरावती नदी के पश्चिम और उत्तर
वाले देश' का १ नाम है ।

१. 'हिमवान् हेमकूटश्च निषधो मेरुरन्तरे । नीलः
श्वेतश्च शृङ्गीवान् गन्धमादनमष्टमम् ॥' इति सीमाविच्छि-
न्नान्यन्यानीलावृत्त्यादीन्यष्टौ वर्षाणि ।' इति क्षी० स्वा०
अष्टवर्षाणां नामान्याह, तत्रैवं भारतं मिलित्वा
नव वर्षाणि ।

२. 'एङ् प्राचां देशे' इति सूत्रस्य 'काशिका' वक्षनमत्र
क्षी० स्वा० उद्धृतम्—'प्रागुदञ्चौ विभजते हंसः क्षीरोदके
यथा । विदुषां शब्दसिद्धयर्थं सा नः पातु शरावती ॥' इति ।

उदीच्य इति ॥ तत एवावधेः । पश्चिमेन सहित उत्तरो-
देशः उदीच्यां भवः । 'द्युप्राग्—' (४।२।१०१) इति यत् ॥
(१) ॥*॥ एकम् 'उदीच्यदेशस्य' ।

प्रत्यन्तो म्लेच्छदेशः स्यात्

प्रत्यन्तः, म्लेच्छदेशः (२ पु), 'म्लेच्छ देश' अर्थात्
'कामरूप आदि' के २ नाम हैं ।

प्रत्यन्त इति ॥ प्रतिगतोऽन्तम् । 'अत्यादयः क्रान्ता-
द्यर्थे—' (वा० २।२।१८) इति समासः ॥ (१) ॥*॥
म्लेच्छानां देशः ॥ (२) ॥*॥ 'चातुर्वर्ण्यव्यवस्थानं
यस्मिन्देसे न विद्यते । तं म्लेच्छविषयं प्राहुरार्यावर्तमतः
परम्' ॥ द्वे 'शिष्टाचाररहितखशादिदेशस्य' ।

मध्यदेशस्तु मध्यमः ॥ ७ ॥

मध्यदेशः, मध्यमः (पु), 'मध्यदेश' के २ नाम हैं ।

मध्येति ॥ मध्यश्चासौ देशश्च ॥ (१) ॥*॥ मध्ये भवः ।
'मध्यान्मः' (४।३।८) ॥ (२) ॥*॥ 'हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यं
यत्प्राग्वेनशनादपि । प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तितः'
इति मनुः (२।२१) । विनशनं कुरुक्षेत्रम् । द्वे 'मध्यदेशस्य' ।

आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यं विन्ध्यहिमागयोः ।

आर्यावर्तः (पु), पुण्यभूमिः (स्त्री), 'विन्ध्याचल और
हिमालय पहाड़ के बीचवाले देश' के २ नाम हैं ।

आर्येति ॥ आर्या आ समन्तात् वर्तन्तेऽत्र । 'हलश्च'
(३।३।१२१) इति घञ् ॥ (१) ॥*॥ पुण्यस्य भूमिः । पुण्या
चासौ भूमिश्च, इति वा ॥ (२) ॥*॥ 'आसमुद्रात्तु वै
पूर्वादासमुद्राच्च पश्चिमात् । तयोरेवान्तरं गिर्योरायावर्तं
विदुर्बुधाः' इति मनुः (२।२२) । हिमप्रधानोऽयः हिमागः ।
'हिमालयोः' इति पाठे तु हिमेन अत्यते । 'अल भूषणादी'
(भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१५) । द्वे 'विन्ध्य-
हिमागमध्यदेशस्य' ।

नीवृज्जनपदः

नीवृत्, जनपदः (२ पु), 'मनुष्यों के ठहरने की जगह—
ग्राम, नगर' के २ नाम हैं ।

नीवृदिति ॥ नियतो वर्तते । अधिकरणस्य कर्तृत्वविव-
क्षाऽत्र । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा० आ० से०) । विवप् (३।२।
१७८) । 'नहिवृति—' (६।३।११६) इति दीर्घः । यत्—
'नियमेनावश्यतया, नियतं वा वर्तन्ते वसन्ति जना अत्र'
इति पुंसि बाहुलकात्, संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८),

१. 'कृष्णसारस्तु चरति मृगो यत्र स्वभावतः' । त
ज्ञेयो यज्ञियो देशो म्लेच्छदेशस्ततः परः ॥ इति
मनुः (२।२३) ।

२. 'पुंसि संज्ञायां चः प्राप्तेन' इति सूत्रेण ।

‘अन्येभ्योऽपि दृश्यते’ (३।२।१७८) इति वा अधिकरणे
क्विप्—इति मुकुटः । तन्न । बाहुलकस्यागतिकगतित्वात् ॥
(१) ॥ * ॥ जनः पदं वस्तु यत्र । ‘भवेज् जनपदो जान-
पदोऽपि जनदेशयोः’ इति विश्व-भेदिन्यौ ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
‘जननिवासस्थानस्य’ ।

देशविषयौ तूपवर्तनम् ॥ ८ ॥

देशः, विषयः (२ पु), उपवर्तनम् (न), ‘देश’ अर्थात्
‘ग्राम के समुदाय’ के ३ नाम हैं ।

देशेति ॥ दिशति । ‘दिश अतिसर्जने’ (तु० उ० अ०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । दिश्यते वा । घञ् (३।३।१४) ॥
(१) ॥ * ॥ विसिनोति । ‘घिञ् बन्धने’ (स्वा० उ० अ०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘परिनिविभ्यः—’ (८।३।७०) इति
षत्वम् ।—विसीयन्तेऽत्रेति । ‘एरच्’ (३।३।५६)—इति विग्रहे
तु मूर्धन्योऽनुपपन्नः । ‘सितसय’ (८।३।७०) इति क्ताज-
न्तयोः सूत्रेऽनुवादात् । ‘विषयो यस्य यो ज्ञातस्तत्र गोचर-
देशयोः । शब्दादौ जनपदे च’ इति हैमः [३।५।३६-७] ॥
(२) ॥ * ॥ उपवर्तन्तेऽत्र ।—ल्युट् (३।३।११४) इति
मुकुटः । तन्न । घञो ल्युट्पवादत्वात् । अतः—‘अन्यत्रापि—’
(उ० २।७८) इति युच् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘ग्रामसमु-
दायलक्षणस्य स्थानमात्रस्य’ ।

त्रिष्वागोष्ठात्

यहाँ से लेकर ‘गोष्ठं गोस्थानकं...’ (२।१।१२) के
पहले तक ‘त्रिषु’ का अधिकार होने से सब शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।
त्रिष्विति ॥ (आगोष्ठात्) गोष्ठशब्दमभिव्याप्य ।

नडप्राये नड्वान्नड्वलं इत्ययि ।

नड्वलः (२ त्रि), ‘नरसल या नरकट जिस देशमें
अधिक हों, उस देश’ के २ नाम हैं ।

नडेति ॥ नडाः प्राया यत्र । ‘कुमुदनड्वेतसेभ्यो ड्मतुप्’
(४।२।८७) । ‘ऋयः’ (८।२।१०) इति ‘मादुपधायाः’
(८।२।९) इति वा वत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ नडाः सन्त्य-
स्मिन् । ‘नडशादाङ् ड्वलच्’ (४।२।८८) ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे ‘नडाधिकदेशस्य’ ।

कुमुद्वान्कुमुदप्राये

कुमुद्वान् (=कुमुद्वत्, त्रि), ‘जिस देशमें कुमुद अधिक
हों, उस देश’ का १ नाम है ।

कुमुदानिति ॥ कुमुदानि सन्त्यत्र ॥ (१) ॥ * ॥ कुमु-
दानि प्रायाण्यत्र । एकं ‘कुमुदबहुलदेशे’ ।

वेतस्वान्बहुवेतसे ॥ ९ ॥

वेतस्वान् (=वेतस्वत्, त्रि), ‘जिस देशमें बेंत अधिक हों,
उस देश’ का १ नाम है ।

वेतेति ॥ वेतसाः सन्त्यत्र ॥ (१) ॥ * ॥ बहवो वेतसा
यत्र । एकं ‘बहुवेतसदेशे’ ।

शाद्वलः शादहरिते

शाद्वलः (त्रि), ‘नई घासोंसे हरा भरा स्थान या देश’
का १ नाम है ।

शाद्वल इति ॥ शीयते । ‘शद्लृ शातने’ (भ्वा०, तु०
प० अ०) । ज्वलादित्वात् (३।१।१४०) णः । शीयतेऽस्मि-
न्निति वा । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) इति घञ् । शादो बाल-
तृणमस्मिन् । ड्वलच् (४।२।८८) ॥ (१) ॥ * ॥ शादैर्बाल-
तृणैर्हरितः । एकं ‘नवतृणप्रचुरस्य’ ।

सजम्बाले तु पङ्किलः ।

पङ्किलः (त्रि), ‘कीचड़वाले देश या स्थान’ का १
नाम है ।

सजम्बेति ॥ जम्बालेन पङ्केन सह । ‘पङ्कोऽस्मिन्नस्ति’ ।
पिच्छादित्वात् (५।२।१००) इलच् ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे
‘सकर्मस्य’ ।

जलप्रायमनूपं स्यात्पुंसि कच्छस्तथाविधः ॥ १० ॥

जलप्रायम्, अनूपम् (२ त्रि), कच्छः (पु), ‘बहुत जल-
वाले स्थान’ के ३ नाम हैं ।

जलेति ॥ जलं प्रायं यत्र ॥ (१) ॥ * ॥ अनुगता आपो-
ऽत्र । ‘ऋक्पूर—’ (५।४।७४) इत्यः । ‘ऊदनोदेशे’ (६।३।
९८) । [‘अनूपो महिषे नाम्बुप्रायदेशे तु वाच्यवत्’ इति
मेदिनी १०२।१३] ॥ (२) ॥ * ॥ तथाविधो जलप्रायः ।
कं जलं छयति परिच्छिनत्ति । ‘छो छेदने’ (दि० प० अ०) ।
‘आतोऽनुप—’ (३।२।३) इति कः । ‘कच्छमनूपम्’ इति
बोपालितः । ‘कच्छो द्रुभेदे नौकाङ्गेऽनूपप्राये तटेऽपि च ।
कच्छास्तु देशे, कच्छा स्यात्परिधानापरान्तले । चीर्या वारा-
ह्याम्’ इति हैमः २।६३-४] । ‘त्रिषु’ [अ० २।१।९]
इत्यस्य बाधनार्थं ‘पुंसि’ इति ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘जला-
धिकदेशस्य’ ।

श्री शर्करा शर्करिलः शर्करः शर्करावति ।

शर्करा (नि० स्त्री), शर्करिलः, शर्करः, शर्करावान्
(=शर्करावत्, ३ त्रि), ‘अधिके बालूवाले या छोटे-छोटे कङ्कड़
से युक्त बालूवाले प्रदेश’ के ४ नाम हैं ।

१. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (७८।४८) । विश्वे तु—
‘भवेज्जनपदो देशे जने जानपदोऽपि च’ इति पाठः ।

१. अनूपदेशलक्षणं यथा—‘नानाद्रुमलतावीरुभिर्भर-
प्रान्तशीतलैः । वनैर्व्याप्तमनूपं तत्सस्यैर्वीहियवादिभिः ॥’
इति महे० ।

स्त्रीति ॥ ['शर्करा खण्डविकृतो कर्पराशे रुगन्तरे । उपलायां' शर्करायुग्देशे च शकलेऽपि च ॥' इति हैमः ३।६४२-४३] शर्करा (अश्मप्राया मृत) अस्त्यत्र । 'देशे लुबिलची च' (५।२।१०५) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ 'सिकताशर्कराम्यां च' (५।२।१०४) इत्यण् । ['शार्करः स्याद् दुग्धफेने शर्करान्वितदेशयोः' इति मेदिनी १३८।२२३] ॥ (३) ॥ * ॥ 'अन्यतरस्याम्' (५।२।९६) ग्रहणान्मतुप् (५।२।९४) च ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'अश्मप्रायमृदधिकस्य वालुकायुक्तदेशस्य' ।

देश एवादिमौ

उपर्युक्त चारों में आदिम 'शर्करा' और 'शर्करिलः' ये २ नाम केवल रेतीले प्रदेश के ही हैं ।

देशे इति ॥ (तत्र) आदौ भवौ । 'मध्यान्मः' (४।३।८) इत्यत्र 'आदेश्व' इति वचनान्मः^२ ॥ आदिमौ शर्करा-शर्करिलौ देश एव नान्यत्र । 'शार्करः, शर्करावान्' इतीमौ तु 'देशादेशयोः' ।

एवमुन्नेयाः सिकतावति ॥ ११ ॥

इसी तरह 'सिकता' आदि शब्दोंसे भी तर्क कर समझ लेना चाहिये ।

एवमिति ॥ एवं 'सिकता', 'सिकतिलः' इतीमौ देश एव । 'सिकतः', 'सिकतावान्' इति तु देशादेशयोः । केचित्तु सिकताशर्कराशब्दो बहुवचनान्तावाहुः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'वालुकाबहुलदेशस्य' ।

देशौ नद्यम्बुवृष्ट्यम्बुसंपन्नब्रोहिपालितः ।

स्यान्नदीमातृको देवमातृकश्च यथाक्रमम् ॥ १२ ॥

नदीमातृकः, देवमातृकः (२ त्रि), 'नदी, नहर आदि के पानीसे सींचनेपर तथा वर्षा होने पर जहाँ अन्न पैदा हो उस देश' का क्रमशः १-१ नाम है ।

देश इति ॥ नद्यम्बुभिर्वृष्ट्यम्बुभिश्च संपन्नैर्धान्यैः पालितः । नदी माताऽस्य । 'नद्यतश्च' (५।४।१५३) इति कप् ॥ (१) ॥ * ॥ देवो माताऽस्य । 'देवो मेघे सुरे राज्ञि' [इति मे० १५८।१२] ॥ (१) ॥ * ॥ क्रमेण एकैकं 'नद्यम्बुभिर्वृष्ट्यम्बुभिः संपन्नदेशस्य' ।

१. वस्तुतस्तु 'देशे लुबिलची च' इति सूत्रे 'च' कारग्रहणान्मतुप् इति पाठः साधीयान्, अत एवोक्तसूत्रे 'आदण्मतुप् च' इति सिद्धान्तकौमुद्यामुक्तम् ।

२. 'आदेश्व' इति वचनस्य 'मध्यान्म' इति सूत्रभाष्येऽनुपलब्धेः 'सार्यचिरं—' इति सूत्रोक्तेन 'अग्रादिपश्चिमा-ट्टिमच' इति वार्तिकेन 'आदि'शब्दात् 'ट्टिमच'प्रत्यये, आदिम'शब्दसाधुत्वं सि० कौ० सम्मतमिति ।

सुराक्षि देशे राजन्वान् स्यात्

राजन्वान् (=राजन्वत्, त्रि), 'धर्मात्मा, शीलवान् और सदाचारी राजासे पालित देश' का १ नाम है ।

सुराक्षीति ॥ शोभनो राजा यत्र । 'न पूजनात्' (५।४।६९) इति टचोऽभावः—इति मुकुटः । तन्न । बहुव्रीहौ टचोऽप्रसङ्गात् । मतुप् (५।२।९४) । प्रशंसायाम् (वा० ५।२९४) 'राजन्वान् सौराज्ये' (८।२।१४) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'स्वधर्मपरराजयुक्तदेशस्य' ।

ततोऽन्यत्र राजवान् ।

राजवान् (=राजवत्, त्रि), 'सामान्य राजासे पालित देश' का १ नाम है ।

तत इति ॥ अन्यत्र राजमात्रयुक्तदेशे ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सामान्यराजयुक्तदेशस्य' ।

गोष्ठं गोस्थानकम्

गोष्ठम्, गोस्थानकम् (२ न), 'गौओं के रहनेके स्थान, गोशाला आदि' के २ नाम हैं ।

गोष्ठमिति ॥ गावस्तिष्ठन्ति यत्र । 'घर्भे—' (वा० ३।३।५८) इति कः । 'अम्बाम्ब—' (८।३।९७) इति षत्वम् । 'गोष्ठं गोस्थानके, गोष्ठी सभासंलापयोः स्त्रियाम्' [इति मे० ३।९।४] ॥ (१) ॥ * ॥ गवां स्थानम् । स्वार्थे कः^१ (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गवां स्थानस्य' ।

तत्त गौष्ठोनं भूतपूर्वकम् ॥ १३ ॥

गौष्ठीनम् (न), 'जहाँ पहरे गौ रहती हो, उस स्थान' का १ नाम है ।

तत्त्विति ॥ पूर्वं भूतं गोष्ठम् । 'गोष्ठात्खन् भूतपूर्व' (५।२।१८) इति खञ् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'भूतपूर्वगोष्ठस्य' ।

पर्यन्तभूः परिसरः

पर्यन्तभूः (स्त्री), परिसरः (पु), 'नदी और पहाड़ आदिके पासकी भूमि' के २ नाम हैं ।

पर्यन्तेति ॥ पर्यन्ते भूः ॥ (१) ॥ * ॥ परितः सरन्त्यत्र । 'पुंसि' (३।३।१८) इति घः । ['परिसरः प्रान्तभू-देवयो-मृत्तौ' इति हैमः ४।२७६] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नद्यादिसमीप-भूमेः' ।

सेतुरालौ स्त्रियां पुमान् ।

सेतुः (पु), आलिः (स्त्री), 'पुल' के २ नाम हैं ।

सेतुरिति ॥ स्त्रियां वर्तमानायाम् आली सेतुः (पुमान्) । सिनोति, सीयते वा । 'षिञ् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) ।

१. 'संज्ञायां कप्' इत्यनेन 'कप्'विधानादत्रापि 'कः' इत्यत्र 'कप्' एव युक्तः ।

‘सितनि-’ (उ० १।६।९) इति तुन् ॥ (१) ॥ * ॥ आ अल-
त्यम्भः । ‘अल वारणे’ (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।
११८) । यद्वा-अल्यतेऽनया । ‘इणजादिभ्यः’ (वा० ३।३।
१०८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘सेतोः’, ‘पुल’ इति स्यात्तस्य ।

वामल्लरश्च नाकुश्च वल्मीकं पुनपुसकम् ॥ १४ ॥

वामल्लरः, नाकुः (२ पु), वल्मीकम् (पु न), ‘वामी,
वम्बोड, वदमकाण’ अथात् ‘वामकी द्वारा इकट्ठा का इह मिह
के डेर’ के ३ नाम हैं ।

वामेति ॥ वामेर्वामं वा ल्यते । ‘लून् छेदने’ (क्र्या०
उ० से०) । बाहुलकाद्रक् । (१) ॥ * ॥ न अकात् । ‘अक
कुटिलायां गतो’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादुः । यद्वा-
नम्यते भुरनेन । ‘णम प्रह्वत्वे शब्दे च’ (भ्वा० प० अ०) ।
‘फलपाटिर्नाममनिजनां गुक्पटिनाकिधतश्च’ (उ० १।१८)
इत्युः, नाकिश्च । इकार उच्चारणार्थः । [‘नाकुर्मन्यन्तरे
पृथ्वीधर-वल्मीकयोः पुमान्’ इति मे० ३।२७] ॥ (२)
॥ * ॥ वलन्ते प्राणिनोऽत्र । ‘अलीकादयश्च’ (उ० ४।२५)
इति निपातितः । [‘व (ब) ल्मीको नाकुवाल्मीकयो रोग-
भेदे’ इति हैमः ३।९३] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘पिपीलिका-
दिनिष्कासितमृत्पुञ्जस्य’ ।

अयनं वर्त्म मार्गाध्वपन्थानः पदवी सृतिः ।

सरणिः पद्धतिः पद्या वर्तन्येकपदीति च ॥ १५ ॥

अयनम्, वर्त्म (=वर्त्मन् । २ न), मार्गः, अध्वा
(=अध्वन्), पन्थाः (=पथिन् ३ पु), पदवी, सृतिः,
सरणिः, पद्धतिः, पद्या, वर्तनी, एकपदी (७ स्त्री), ‘मार्ग,
रास्ते’ के १२ नाम हैं ।

अयनमिति ॥ अयन्ते ईयते वाऽनेन । ‘करणा-’ (३।
३।११७) इति मुकुटः । तन्न । यवो ल्युङ्पवादत्वात् । आतो
युच् (उ० २।७८) कर्मणि वा ल्युट् (३।३।११३) । ‘अय-
नं पथि गेहेऽर्कस्योदगदक्षिणतो गतो’ इति हैमः [३।३८०] ॥
(१) ॥ * ॥ वृत्तं तत् । वर्ततेऽत्र वर्तन्तेऽनेन वा । मनिन् (उ०
४।१४५) ॥ (२) ॥ * ॥ मृज्यते वितृणीक्रियते पादेः । ‘मृज्
शुद्धौ’ (अ० प० से०) । मार्ग्यते । ‘मार्गं अन्वेषणे’ (डु० उ०
से०) वा । यत्तु-मृग्यतेऽनेन-इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । अ-
ल्लोपस्य स्थानिवत्वाल्लक्षणाभावान्नोपधावृद्धिः स्यात् ।
‘मार्गो मृगमदे मासे सौम्यर्क्षेऽन्वेषणे पथि’ इति हैमः [२।
४२] ॥ (३) ॥ * ॥ अत्ति बलम् (पथिकानाम्) । ‘अद भक्षणं’
(अ० प० अ०) । ‘अदेधं च’ (उ० ४।११६) इति क्वनिप्,
धश्चान्तादेशः । यत्तु-अत्यते सततं गम्यते अनेन इति मुकुटे-
नोक्तम् । तन्न । उक्तसूत्रविरोधात् । अततेर्धक्वनिपोरविधा-
नात् [‘अध्वा ना पथि संस्थाने स्यादवस्कन्दकालयोः’ इति
मे० ८५।३५] ॥ (४) ॥ * ॥ पथन्तेऽनेन । ‘पथे गतो’

(भ्वा० प० से०) । पथिमथिभ्यामिनिः । पतन्त्यनेन इति
वा । ‘पतस्थ च’ [उ० सू० ४।१२] इतीनिः, थोऽन्तादेशश्च
॥ * ॥ ‘पथः’ इत्यदन्ताऽपि । ‘वाटः पथश्च मार्गश्च’ इति
त्रिकाण्डशेषः [२।१।१९] ॥ (५) ॥ * ॥ पद्यतऽनया ।
‘पद्याटभ्यामावः’ । ‘क्रादकारात्-’ (ग० ४।१।४५)
इति ङीप् ॥ (६) ॥ * ॥ सरन्त्यनया । ‘सु गतो’
(भ्वा० प० अ०) ।—क्तिन् (३।३।९४)—इति मुकुटः ।
तन्न । ‘अजन्मभ्यामु-’ (वा० ३।३।१२६) इति ल्युट्प्रस-
ङ्गात् । (अतः) करणस्यापि कर्तृत्वाववक्षायां ‘क्तिचूक्तौ
च’ (३।३।१७४) इति क्तिच् । ‘सुतगतो पथ’ इति हैमः
[२।२।१२] ॥ (७) ॥ * ॥ ‘अत्ति-’ (उ० २।१०२)
इत्यनिः । ‘सरणिः श्रेणिवर्त्मनोः’ इति दन्त्यादो रभसः ।
‘शुभं शुभे प्रदीप्ते च, शरणिः पथि चावली’ इति तालव्यादा-
वजयात्तालव्यादिरपि [शरणिः] । तत्र ‘शु हिंसायाम्’
(क्र्या० प० से०) । बाहुलकादनिः ॥ (८) ॥ * ॥
पादाभ्यां हन्यते । ‘हन हिंसागत्योः’ (अ० प० अ०) ।—
क्तिन् (३।३।९४) । ‘हिमकाषिहतिषु च’ (६।३।५४)
इति पद्मावः । ‘पद्धतिः पथि पद्धतौ च’ इति हैमः [३।
२९४] ॥ (९) ॥ * ॥ पादाय हिता । ‘शरीरावयवाद्यत्’
(५।१।६) । ‘पद्यत्यतदर्थे’ (६।३।५३) इति पद्मावः ।
‘पदमस्मिन्ष्टयम्’ (४।४।८७) इति वा ॥ (१०) ॥ * ॥
वर्तन्तेऽनया । ‘वृतेश्च’ (उ० २।१०६) इत्यनिः । ‘वर्तनी
पथि । वर्तने तर्कुपिण्डे ‘च’ इति हैमः [४।४४०] ॥ * ॥
‘चात् (२।१०६ उणादिसूत्रेण) मुट्’ इत्येके । तत्र वर्त्मनि ॥
(११) ॥ * ॥ एकः पादोऽस्याम् । ‘कुम्भपदीषु च’ (५।
४।१३९) इति निपातितः । यद्वा-‘संख्यासुपूर्वस्य’ (५।
४।१४०) इति पादस्यान्तलोपः । ‘पादोऽन्यतरस्याम्’ (४।
१।८) इति वा ङीप् । ‘पादः पत्’ (६।४।१४०) ॥ * ॥ अत्र
पक्षे ‘एकपाद्’ इत्यापि रूपान्तरम् । ‘एकपदं तत्काले नपुं-
सकं, वर्त्मनि स्त्री स्यात्’ [इति मे० ७७।४६] ॥ (१२)
॥ * ॥ द्वादश ‘मार्गस्य’ ।

आतिपन्थाः सुपन्थाश्च सत्पथश्चार्चितेऽध्वनि ।

अतिपन्थाः (= अतिपथिन्), सुपन्थाः (= सुपथिन्),
सत्पथः (३ पु), ‘अच्छे मार्ग’ के ३ नाम हैं ।

अतीति ॥ ‘स्वती पूजायाम्’ । ‘कुगति-’ (२।२।१८)
इति समासः । ‘न पूजनात्’ (५।४।६९) ॥ (१) ॥ * ॥

१. ‘वा’ इति पा० ।

२. ‘वृतेश्च’ इत्युणादिसूत्रे ‘च’ ग्रहणान्मुट्प्रत्ययो
‘गोवर्धनमते, अत एवोक्तसूत्रस्य ‘वर्तनिः’ इत्युदाहरणं
दत्त्वा ‘गोवर्धनस्तु चकारान्मुट् । वर्त्मनिः । इत्याह ।’
इत्युक्तं सि० कौ० ।

(२) ॥ * ॥ संश्रासौ पन्थाश्च । 'सन्महत्-' (उ० २।१६१) इति तत्पुरुषः 'ऋक्पूर्-' (५।४।७४) इत्यः ॥
(३) ॥ * ॥ त्रांण 'शोभनमार्गस्य' ।

व्यध्वा दुरध्वा विपथः कदध्वा कापथः समाः ॥१६॥

व्यध्वः, दुरध्वः, विपथः, कदध्वा (= कदध्वन्), कापथः (५ पु), 'खराव मार्ग' के ५ नाम है ।

व्यध्व इति ॥ विरुद्धोऽध्वा । 'प्रादयो गताद्यर्थे' (वा० २।२।१८) इति समासः । 'उपसर्गादध्वनः' (५।४।८५) इत्यच् ॥ (१) ॥ * ॥ दुष्टोऽध्वा ॥ (२) ॥ * ॥ विरुद्धः पन्थाः 'ऋक्पूर्-' (५।४।७४) इत्यः-इति मुकुटः । तन्न । ('पथः संख्याव्ययादेः') (वा० २।४।३०) इति 'क्लाबताप्रसङ्गात्' । अतः 'विरुद्धः पथः' इति विग्रहीतव्यम् । (३) ॥ * ॥ कुत्सितोऽध्वा । 'कुर्गात-' (३।२।१८) इति समासः । 'काः कत्तत्पुरुषाच्च' (६।३।१०१) ॥ (४) ॥ * ॥ 'इपदथे च' (६।३।१०५) इति कादेशः । कुमा-गोऽपीषन्मागा भवति । कुत्सितः पथः । 'वाटः पथश्च मार्गश्च' इति त्रिकाण्डशेषात् [२।१।१९] अदन्तः पथ-शब्दः । पथशब्देन समासितं पुस्त्वनिर्वाह्यम् । पथिन्शब्देन समास 'का पथ्यक्षयोः' (६।३।२०४) इति कादेशः 'पथः संख्याव्ययादेः' (वा० २।४।३०) इति क्लीबत्वं भवति । 'सत्पथस्तु सुपन्थाः स्याद् व्यध्वो विपथकापथौ' इति रभ-सोऽप्येवम् । ['कापथः, कुत्सितपथे उशीरे क्लीबमिष्यते' इति म० ७।३।१८] ॥ * ॥ कुत्सितार्थकुशब्दस्य पथशब्देन समासे कुपथः अपि ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'दुर्मागस्य' ।

अपन्थास्त्वपथं तुल्ये

अपन्थाः (= अपथिन्, पु), अपथम् (न), 'मार्गा-भाव (कुमार्ग या खराव रास्ते)' के २ नाम हैं ।

अपन्था इति ॥ पथोऽभावः । 'नञ्' (१।२।६) इति तत्पुरुषः ॥ (१) ॥ * ॥ 'पथो विभाषा' (५।४।७२) इत्यः । 'अपथं नपुंसकम्' (२।४।३०) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मार्गाभावस्य' ।

शृङ्गाटकचतुष्पथे ।

शृङ्गाटकम्, चतुष्पथम् (२ न), 'चौरास्ता या चौक' के २ नाम हैं ।

शृङ्गेति ॥ शृङ्गं प्राधान्यमटति । 'अट गती' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) । ['शृङ्गाटकं भवेद्धारिकण्टके च चतुष्पथे' इति मे० १८।२।१९] ॥ (१) ॥ * ॥ चतुर्णां पथां समाहारः । 'तद्वितार्थो-' (२।१।५१) इति समासः । 'ऋक्पूर्-' (५।

४।७४) इति समासान्तः । 'इदुदुपथस्य-' (८।३।४१) इति षत्वम् । 'पथः संख्या-' (वा० २।४।३०) इति क्लीब-त्वम् । ['चतुष्पथं चतुर्मार्गसंगमे, ब्राह्मणे तु 'ना' इति मे० ७।४।२७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चतुष्पथस्य' ।

प्रान्तरं दूरशून्योऽध्वा

प्रान्तरम् (न), 'जिसमें बहुत दूरतक छाया और पानी नहीं मिले, उस रास्ते' का १ नाम है ।

प्रान्तरमिति ॥ प्रकृष्टमन्तरमत्र । 'प्रादिभ्यः-' (वा० २।२।२४) इति बहुव्रीहिः ['प्रान्तरं कोटरेऽरण्ये दूरशून्य-पथेऽपि च' इति हैमः ३।६।१०] ॥ (१) ॥ * ॥ दूर-श्रासौ शून्यश्च ॥ एकं 'दूरशून्यच्छायाजलादिवर्जितमा-गस्य' ।

कान्तारं वर्त्म दुर्गमम् ॥ १७ ॥

कान्तारम् (पु न), 'चोर, कण्टक और झाड़ी इत्यादिसे दुर्गम रास्ते' का १ नाम है ।

कान्तारमिति ॥ कस्य जलस्य सुखस्य वान्तः । कान्त-मृच्छति । 'ऋ गती' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ['कान्तारोऽस्त्री महारण्ये विले दुर्गमवर्त्मनि' इति मे० १३।२।१३४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'चोराद्युप-द्रवैर्दुर्गममार्गस्य' ।

गव्यूतिः स्त्री क्रोशयुगम्

गव्यूतिः (स्त्री), 'दो कोश लम्बे रास्ते या स्थान' का १ नाम है ।

गव्यूतिरिति ॥ 'गोर्यूती छन्दस्युपसंख्यानम्' 'अध्वपरि-मार्गे च' (वा० ६।१।७९) इत्यवादेशः । 'धन्वन्तरस-हस्रं तु क्रोशः, क्रोशद्वयं पुनः । गव्यूतं, स्त्री तु गव्यूतिर्गोस्तं गोमतं च तत्' इति वाचस्पतिः । 'धनुर्हस्तचतुष्टयम्' द्वाभ्यां धनुःसहस्राभ्यां गव्यूतिः पुंसि भाषितः । इति शब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ क्रोशयोर्युगम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'क्रोश-द्वयपरिमितस्य' ।

नल्वः किष्कुचतुःशतम् ।

नल्वः (पु), 'चार हजार हाथ लम्बे रास्ते या रस्सी आदि' का १ नाम है ।

नल्व इति ॥ किष्कूणां हस्तानां चतुःशती । 'चतुःशतम्' इति तु पात्रादित्वात् (वा० २।४।३०) । चतुर्गुणं शतम्, इति वा । शाकपार्थिवादिः (वा० २।१।६९) । नल्यते । 'णल बन्धने' (भ्वा० प० से०) । उल्वादित्वात् (उ०

४।९५) वः । कात्यस्तु 'नल्वं हस्तशतम्' इत्याह । एकं 'चतुःशतहस्तपरिमितस्य' ।

घण्टापथः संसरणम्

घण्टापथः (पु), संसरणम् (न), 'राजमार्ग' का १ नाम है ।

घण्टेति ॥ घण्टापलक्षितः पन्थाः । शाकपार्थिवादिः (वा० २।१।६९) । यद्वा-घण्टानां पन्थाः । घण्टाग्रहणं वादित्राणां तद्वतां हस्त्यादीनां चोपलक्षणम् । 'ऋक्पूर' (५।४।७४) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥ संभूय सरन्त्यत्र, अनेन, वा । 'सृ गतो' (भ्वा० प० अ०) ।- 'करणा' (३।३।११७) इति ल्युट्-इति मुकुटः । तन्न । घस्य ल्युडप-वादत्वात् । बाहुलकाद्वा ल्युट् (३।३।११३) । युच् (उ० २।७८) तु युक्तः ॥ (२) ॥ * ॥ 'दश धन्वन्तरो राज-मार्गो घण्टापथः स्मृतः' इति चाणक्यः । द्वे 'राजमार्गस्य' ।

तत्पुरस्थोपनिष्करम् ॥ १८ ॥

द्यावापृथिव्यौ रोदस्यौ द्यावाभूमी च रोदसो [३]

दिवस्पृथिव्यौ गङ्गा तु रुमा स्याल्लवणाकरः [४]

उपनिष्करम् (न), 'गौं के राजमार्ग' का १ नाम है ।

[द्यावापृथिव्यौ, रोदस्यौ, द्यावाभूमी, रोदसी, दिवस्पृथि-व्यौ (५ स्त्री, नि० द्विव०), ये ५ नाम 'आकाश और पृथ्वीके समुदाय' के तथा गङ्गा, रुमा (२ स्त्री), लवणाकरः (पु), ये ३ नाम 'खारा समुद्र' के हैं] ।

तदिति ॥ तत् संसरणम् । पुरस्य चेद्भवति तदा । उप-निष्करन्ति निस्सरन्ति सैन्यान्वयः । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) इति मुकुटः । तन्न । अपो बाधकस्य ल्युटोऽपि 'पुंसि' (३।३।११८) इति घस्या-पवादत्वात् । यद्वा-उपनिःकीर्यते सैन्यैर्हैन्यते । 'कम् हिंसा-याम्' (ऋचा० उ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'इदुदुपधस्य-' (८।३।४१) इति षः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'पुरमार्गस्य' ।

इति भूमिवर्गविवरणम् ॥ १ ॥

अथ पुरवर्गः ॥ २ ॥

पूः स्त्री पुरोनगर्यो वा पत्तनं पुटभेदनम् ।

स्थानीयं निगमः

पूः (=पुर, स्त्री), पुरी, नगरी (२ स्त्री न-), पत्तनम्, पुटभेदनम्, स्थानीयम् (३ न), निगमः (पु), 'नगर' के ७ नाम हैं ।

१. 'किष्कुर्हस्तस्तेषां चतुःशती नल्वमिति माला । कात्यस्तु—नल्वं (विश) हस्तशतमित्याह ।' इति स्त्री० स्वा० ॥ मुकुटस्तु 'नल्वो विशं हस्तशतम्' इति व्याख्यात-वान् ।

पूरिति ॥ पिपति । 'पू पालनपूरणयोः' (जु० प० से०) । 'भ्राजभास-' (३।३।१७७) इति क्विप् । 'उदोष्ठ्य' (७।१।१०२) इत्युत्वम् ।—'हलि च' (८।२।७७) इति दीर्घः—इति मुकुटः । तन्न । 'वोः-' (८।२।७६) इत्यस्य विष-यात् । पूर्यते । 'पुर अग्रगमने' (तु० प० से०) । संपदा-दिक्विप् (वा० ३।३।१०८) वा । यत्तु—पिपति, पूरति वा इति विग्रहः 'पू पालन' इति धातुमुपन्यस्य 'भ्राजभास-' इति क्विप्—इति मुकुटः । तन्न । उक्तधातोः 'पूरयति' इति रूपासंभवात् । 'पूरी आप्यायने' (जु० उ० से०) इत्य-स्मादुक्तसूत्रेण क्विपोऽविधानात् । सर्वत्र दीर्घोच्चारणश्रवण-प्रसङ्गाच्च । ['पूः शरीरे नगर्यां च' इति हैमः १।१३] ॥ (१) ॥ * ॥ यदपि—'पू पालने' इत्यस्माद् 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । पूर्वविप्रतिषेधेन गुणादुत्वम्—इत्युक्तम् । तदपि न । पूर्वविप्रतिषेधे प्रमाणाभावात् । 'पिपति' इत्यादावति-प्रसङ्गाच्च । पुरति । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । कर्मणः कर्तृत्वविवक्षात् । गौरादित्वात् (४।१।४१) 'जातेः-' (४।१।६३) इति वा ङीष् ॥ (२) ॥ * ॥ नगाः सन्त्यत्र । 'नगपांसुपाण्डुभ्यो ङः' (वा० ५।२।१०७) ॥ (३) ॥ * ॥ पक्षे क्लीबत्वं पत्तनसाहचर्यात् ॥ * ॥ पतन्ति जना यत्र । 'वीपतिभ्यां तनन्' (उ० ३।१५०) ॥ * ॥ 'पट्टनं पुटभेदनम्' इति वाचस्पतिः । बाहुलकात् पटेरतनन् ॥ (४) ॥ * ॥ पुटानि पात्राणि भिद्यन्तेऽत्र । 'भिदिर् विदारणो' (रु० उ० अ०) ।—अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७)—इति मुकुटः । तन्न । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञो ल्युडपवादत्वात् । युच् (उ० २।७८) तूचितः ॥ (५) ॥ * ॥ स्थानाय हितम् । 'तस्मै हितम्' (५।१।५) इति छः ॥ (६) ॥ * ॥ नितरां गच्छ-न्त्यत्र । 'गोचर-' (३।३।११९) इति निपातितः । 'निगमाः पूर्वाणि वेदनिश्चयाध्ववणिकपथाः' इति हैमः [३।४९७] ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'नगरस्य' ।

अन्यत्तु यन्मूलनगरात् पुरम् ॥ १ ॥

तच्छाखानगरम्

शाखानगरम् (न), मूलनगर अर्थात् राजधानी या महा-नगर के अतिरिक्त जो छोटे-छोटे नगर हैं उनका यह १ नाम है ।

अन्यदिति ॥ मूलनगरं राजधानी । ततोऽन्यत् यत्तु पुरम् । शाखेव नगरम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'शाखानग-रस्य' ।

वेशो वेश्याजनसमाश्रयः ।

वेशः, वेश्याजनसमाश्रयः (२ पु), 'वेश्याओं के वासस्थान' के २ नाम हैं ।

वेश इति ॥ विशन्त्यत्र 'विशं प्रवेशने' (तु० प० से०) ।
'हलश्च' (३।३।१२१) घञ् । नेपथ्ये गृहमात्रे च वेशो
वेश्यागृहेऽपि च' इति तालव्यान्ते रभसः । 'गृहमात्रे गणि-
कायाः सन्ननि वेशो भवेत्तु तालव्यः । तालव्यो मूर्धन्योऽलं-
करणे कथित आचार्यैः' इत्यूष्मविवेकः ॥ (१) ॥ * ॥
वेश्याजनस्य समाश्रयो वासस्थानम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'वेश्यानिवासस्य' ।

आपणस्तु निषद्यायाम्

आपणः (पु), निषद्या (स्त्री), 'बाजार, हाट या ग्राहकों
के खरीदने योग्य वस्तु (सौदा) रखनेके स्थान' अर्थात्
'गोदाम' के २ नाम हैं ।

आपण इति ॥ आ समन्तात् पणायन्तेऽत्र, पणन्तेऽत्र
वा । 'पण व्यवहारे' (भ्वा० आ० से०) । 'गोचरसंचर-'
(३।३।११९) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ निषीदन्त्य-
स्यां जनाः । 'षट् लृ विशरणगत्यवसादनेषु' (भ्वा०, तु० प०
अ०) । 'संज्ञायां समज-' (३।३।१९९) इति क्यप् । 'सदि-
रप्रतेः' (८।३।६६) इति ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'हट्टस्य'
'क्रय्यवस्तुशालायाः' ।

विपणिः पण्यवीथिका ॥२॥

विपणिः, पण्यवीथिका (२ स्त्री), 'दूकानों की पंक्ति या
बाजार का रास्ता या बाजारसे भिन्न सौदा बेचने के किसी
भी स्थान' के २ नाम हैं ।

विपणिरिति ॥ विपणन्तेऽत्र । 'पण व्यवहारे' (भ्वा०
आ० से०) । 'इक् कृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) । 'कृदि-
कारात्-' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् ॥ (१) ॥ * ॥
पण्यानां वीथी । स्वार्थे कम् (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
हट्टशून्यविक्रयस्थानस्य । हट्टमार्गस्य—इति स्वामी । 'आप-
णः पण्यवीथी च द्वयं वीथीति' संज्ञितम्' इति शाश्वतः
[३२५] । 'आपणः पण्यवीथ्यां च पण्ये च विपणिः स्त्रियाम्'
इति रभसः । द्वयं 'क्रय्यवस्तुशालापङ्क्तेः' ।

रथ्या प्रतोली विशिखा

रथ्या, प्रतोली, विशिखा (३ स्त्री), 'गली' के ३
नाम हैं ।

रथ्येति ॥ रथं वहति । 'तद्वहति रथयुग-' (४।४।७६)
इति यत् । 'रथ्या तु रथसंघाते प्रतोल्यां पथि चत्वरं' इति
हैमः [२।३।८३] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रतोलयति । 'तुल उन्माने'
हुरादिः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । गौरादिङीष् (४।१।
४१) । यत्तु—'एरच्' (३।३।५६)—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न ।
'प्रतोलयति' इति विग्रहप्रदर्शनात् । अकर्तरि कारके भावे

च एरचो विधानात् ॥ (२) ॥ * ॥ विशेते । 'शीङः किद्घ-
स्वश्च' (उ० ५।२४) इति खः । 'विशिखा खनित्रिकायां
रथ्यायां विशिखः शरे' इति हैमः [३।१।१२] ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'ग्राममध्यमार्गस्य' ।

स्याच्चयो वप्रमस्त्रियाम् ।

चयः (पु), वप्रम् (न पु), 'धूस' अर्थात् 'किलेके
चारों तरफ ऊँचे किये हुये मिट्टीके ढेर' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ चीयते । 'चिन् चीयने' (स्वा० उ० अ०) ।
कर्मणि 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (१) ॥ * ॥ उप्यतेऽत्र । 'डु-
वप् बीजतन्तुसंताने' (भ्वा० उ० अ०) । 'वपिवृद्धिभ्यां
रन्' (उ० २।२७) । 'वप्रश्चावरणे वृन्दे प्राकारे मूलबन्धने'
इति धरणिः । 'वप्रस्ताते पुमान्, अस्त्री रेणी क्षेत्रे चये तटे'
इति मेदिनी [१२८।८२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्राकाराधा-
रस्य', 'परिखोद्धतमृत्तिकाकूटस्य' ।

प्राकारो वरणः सालः

प्राकारः, वरणः, सालः (३ पु), 'बौंस या काँटा
आदिके घेरे' के ३ नाम हैं ।

प्राकार इति ॥ प्र क्रियते । 'डुकृन् करणे' (त० उ०
अ०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । 'उपसर्गस्य घञि' (६।
३।१२३) इति दीर्घः । आङ् वा—'सादकारयोः कृत्रिमे'
[भा० वा० ६।३।१२२] इति दीर्घः—इति स्वामि-मुकुटौ ।
तन्न । अस्यादर्शनात् ॥ (१) ॥ * ॥ वृणोति । 'वृन् वरणे'
(स्वा० उ० से०) । कर्तरि ल्युट् (३।३।११३) । करणे (३।
३।११७) वा । 'वरणो वरणद्रुमे' । प्राकारे, वरणं वृत्याम्'
इति हैमः [३।२।३५] ॥ (२) ॥ * ॥ सत्यते । 'षल गतो'
(भ्वा० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । 'सालो
वरणसर्जयोः' इति रभसः ॥ * ॥ 'तालव्यो नृपक्षपयोः
शालो, वृक्षे वृती द्रुभेदे च । तालव्यदन्त्य उक्तस्तथा स्त्रियां
वृक्षशाखायाम्' इत्यूष्मविवेकः । तत्र 'शल गतो' (भ्वा०
प० से०) घातुर्बोध्यः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'यष्टिकाकण्ट-
कादिरचितवेष्टनस्य' ।

प्राचीनं प्रान्ततो वृत्तिः ॥ ३ ॥

प्राचीनम् (न), 'काँटा आदिसे घिरे हुए नगरके समीप-
वाले स्थान' का १ नाम है ।

प्राचीनमिति ॥ प्रागेव । 'विभाषाञ्चेरदिक् स्त्रियाम्'
(५।४।८) इति खः ॥ * ॥ 'प्राचीरम्' इति पाठे-तु प्राची-
यते । प्राङ्पूर्वः । 'चिन् चीयने' (स्वा० उ० अ०) । 'शुसि-

१. 'उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये—' इति सूत्रभाष्येऽस्य
वार्तिकस्योपलब्धेश्चिन्त्यमेतत् ।

२. 'वरुणद्रुमे' इति पा० ।

चिमीनां दीर्घश्च' (उ० २।२५) इति ऋन्दीर्घो ॥ (१)
॥ * ॥ प्रान्ततः, सप्तम्यास्तसिः । वरणं वृतिः । 'वृन् वरणे'
(स्वा० उ० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) ।—त्रियतेऽनया
इति 'वृतिः' इत्यपि नाम, इति स्वामी—इति मुकुटः । तन्न ।
करणे ल्युट्प्रसङ्गात् ॥ * ॥ एकं 'ग्रामादेरन्ते कण्टकादिवेष्ट-
नस्य' ।

भित्तिः स्त्री कुड्यम्

भित्तिः (स्त्री), कुड्यम् (न), 'दीवाल' के २ नाम हैं ।

भित्तिरिति ॥ भिद्यते । 'भिदिर् विदारणे' (रु० उ०
अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । 'भित्तिः कुड्ये प्रभेदे' च' इति
हैमः [२।१८६] ॥ (१) ॥ * ॥ कुट्यां साधु । 'तत्र साधुः'
(४।४।९८) इति यत् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ।
कुड्यते वा । 'कुडि कार्कश्ये' । ण्यत् (३।१।१२४) ।
['कुड्यं भित्ती विलेपने' इति विश्वः १।७।३२] ॥ * ॥ द्वे
'भित्तेः' ।

एडूकं यदन्तर्न्यस्तकीकसम् ।

एडूकम् (न), 'मजबूतीके लिये भीतरमें हड्डी, लोहा,
लकड़ी या टीन आदि देकर बनाई हुई दीवाल' का १
नाम है ।

एडूकमिति ॥ यत् कुड्यं मध्यन्यस्तास्थि तत् ईड्यते ।
'ईड स्तुतो' (अ० आ० से०) । 'उलूकादयश्च' (उ० ४।४।१)
इति साधु । 'भवेदेडो कमेडूकमेडूकं च' इति द्विरूपकोशः ॥
(१) ॥ * ॥ एकम् 'अस्थ्यादिमयकुड्यस्य' ।

गृहं गेहोदवसितं वेश्म सद्य निकेतनम् ॥ १ ॥

निशान्तवस्त्यसदनं भवनागारमन्दिरम् ।

गृहाः पुंसि च भूम्येव निकायनिलयालयाः ॥ ५ ॥

गृहम्, गेहम्, उदवसितम्, वेश्म (=वेश्मन्), सद्य
(=सद्यन्), निकेतनम्, निशान्तम् वस्त्यम्, सदनम्, भवनम्,
अगारम्, मन्दिरम् (१२ न), गृहाः (पु नि० ब० व०),
निकायः, निलयः, आलयः (३ पु), 'मकान' के १६ नाम हैं ।

गृहमिति ॥ गृह्णाति । 'ग्रह उपादाने' (क्रया० उ० से०) ।
'गेहे कः' (३।१।१४४) । ['गृहं गृहाश्च पुंभूमि कलत्रेऽपि
च सद्यनि' इति मेदिनी १७।५।५] ॥ (१) ॥ * ॥ गेन गणे-
शेन ईड्यते काम्यते । 'ईह चेष्टायाम्' (भ्वा० आ० से०) ।
कमणि घञ् (३।३।१९) । गो गणेशो गन्धर्वो वा ईह
ईप्सितो यस्मिन्वा । 'गेहमस्त्री, शालासभे स्त्रियाम्' इति
वाचस्पतिः ॥ (२) ॥ * ॥ उत् ऊर्ध्वम् अवसीयते स्म ।
'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) 'षिञ् बन्धने' (स्वा० उ०
अ०) वा । क्तः (३।२।१०२) । 'द्यतिस्यति—' (७।४।४०)

इतीत्वम् । 'अवसितमृद्धे ज्ञातेऽप्यवसानगते च वाच्यलिङ्गं
स्यात्' [इति मे० ६७।१७७] ॥ (३) ॥ * ॥ विशन्त्यत्र ।
'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) । मनिन् (उ० ४।१।४५) ॥
(४) ॥ * ॥ सीदन्त्यत्र । 'षद्लृ विशरणादौ' (भ्वा०, तु०
प० अ०) । मनिन् (उ० ४।१।४५) । ['सद्य स्यान्मन्दिरे
नीरे' इति मेदिनी ९४।५१] ॥ (५) ॥ * ॥ नि केत्यतेऽ-
स्मिन् । 'कित निवासे' (भ्वा० प० से०) । अधिकरणे युच्
(उ० २।७८) ॥ (६) ॥ * ॥ निशायामम्यते स्म । 'अम
गत्यादौ' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'रुष्य-
मत्वर—' (७।२।२८) इति नेट् । 'निशान्तं सदनं वस्त्य-
मगारं मन्दिरं पुरम्' इति वाचस्पतिः । ['निशान्तं त्रिषु
शान्ते स्यात्क्लीबं तु भवनोषसोः' इति मेदिनी ६३।१२०]
॥ (७) ॥ * ॥ वसनम् । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) ।
'वसेस्तिः' (उ० ४।१८०) । तत्र साधुः । यत् (४।४।९८) ।
अप स्त्यायति संहतं भवति । 'स्त्यै ष्ट्यै शब्दसंघातयोः'
(भ्वा० प० अ०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति
कः । पृषोदरादि (६।३।१०९) ।—'वष्टि भागुरिः' इत्य-
ल्लोपः—इति स्वामि-मुकुटौ । तन्न । तत्रापस्याग्रहणात् ।
'कुलोदवसितं पस्त्यम्' इति वाचस्पतिः ॥ (८) ॥ * ॥
सीदन्त्यत्र । 'षद्लृ' (भ्वा० प० अ०) । अधिकरणे युच्
(उ० २।७८) । 'सदनं मन्दिरे तोये' [इति मे० ९४।५१]
॥ * ॥ स्वार्थण्यन्ताद्युचि सादनमपि । सदनं सादनम्' इति
द्विरूपकोशः ॥ (९) ॥ * ॥ भवन्त्यत्र । 'भू' (भ्वा० प०
से०) । युच् (उ० २।६८) । भवनमस्त्यत्र वा । अशंभाद्यच्
(५।२।१२७) । 'भवनं सदने भावे' इति हैमः [२।४२४]
॥ (१०) ॥ * ॥ अगान् ऋच्छति । 'ऋ गतौ' (भ्वा० प०
अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ * ॥ आ अग्यते । 'अग
कुटिलायां गतौ' (भ्वा० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।
१९) । 'विद्यादगारमागारमपगामापगामपि' इति द्विरूप-
कोशः ॥ (११) ॥ * ॥ मन्द्यते सुप्यतेऽत्र । 'मदि स्तुत्यादौ'
(भ्वा० आ० से०) । 'इषिमदि—' (उ० १।५१) इति
किरच् । 'मन्दिरो मकरावासे मन्दिरं नगरे गृहे' इति हैमः
[३।६२४] ॥ (१२) ॥ * ॥ गृहशब्दो भूम्येव पुंसि ।
चात् क्लीबे ॥ (१३) ॥ * ॥ निचीयते धान्यादिकमत्र ।
'चिञ् चयने' (स्वा० उ० अ०) । 'पाय्यसांनाय्य—' (३।
१।१२९) इति साधुः । घञि (३।३।४१) निकायोऽपि ।
'निकायः सद्यसंघयोः । परमात्मनि लक्षे च' इति हैमः [३।
५२०—२१] ॥ (१४) ॥ * ॥ निलीयतेऽत्र । 'लीङ् श्लेषणौ'
(दि० आ० अ०) । 'पुंसि' (३।३।११९) इति घः । 'एर-
च्' (३।३।५६) वा । 'निलयोऽस्तमये गृहे । गोपनस्य

प्रदेशोऽपि' इति हैमः [३।५२१] ॥ (१५) ॥ * ॥ एवम्
आलयः ॥ (१६) ॥ * ॥ षोडश 'गृहस्य' ।

वासः कुटी द्वयोः शाला सभा

वासः (पु), कुटी (पु स्त्री), शाला, सभा (२ स्त्री),
'सभाभवन या वैटकखाना' के ४ नाम हैं ।

वास इति ॥ वसन्त्यत्र । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ।
'वासो वैश्मन्यवस्थाने वासा स्यादाटरूपके' इति हैमः [२।
६०५] ॥ (१७) ॥ * ॥ कुटति कुटिलीभवति । 'कुट कौटिल्ये'
(तु० प० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः । 'इगुपघात्
क्ति' (उ० ४।१२०) इति, इनि 'कृदिकारात्-' (ग० ४।
१।४५) इति ङीष् वा । 'कूटः कोट्टे शिलाकुटे' घटे गेहे
कुटी सुरा । चित्रगुच्छा कुम्भदासी इति हैमः [२।८५] ।
['कूटः कोट्टे पुमानस्त्री घटे, स्त्रीपुंसयोर्गृहे । कुटी स्यात्कु-
म्भदास्यां तु सुरायां चित्रगुच्छके' इति मेदिनी [३।४।६-७]
॥ (१८) ॥ * ॥ शलन्त्यत्र । 'शल गतौ' (भ्वा० प० से०) ।
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'शालो हाले मत्स्य-
भेदे शालीकस्तत्प्रदेशयोः । स्कन्धशाखायाम्' इति हैमः [२।
५२३-२४] ॥ (१९) ॥ * ॥ सह भान्त्यत्र । 'अन्येभ्योऽपि-'
(वा० ३।३।१०१) इति डः । 'सभा द्यूतसमूहयोः । गोष्ठ्यां
सभ्येषु शालायाम्' इति हैमः [२।३।१७] ॥ (२०) ॥ * ॥
चत्वारि 'सभागृहस्य' ।

संजवनं त्विदम् ।

चतुःशालम्

संजवनम्, चतुःशालम् (२ न), 'चौतरफा घरवाले
स्थान' के २ नाम हैं ।

संजति ॥ संजवन्त्यत्र । 'जु गतौ' सौत्रः । अधिकरणो
ल्युट् (३।३।११८) ॥ (१) ॥ * ॥ चतस्रः शालाः समाहृ-
ताः । 'आवन्तो वा' (वा० २।४।३०) इति वा क्लीबत्वम्
॥ * ॥ एकम् 'अन्योन्याभिमुखशालाचतुष्टयगृहस्य' ।

मुनीनां तु पर्णशालोऽजोऽस्त्रियाम् । ६ ॥

पर्णशाला (स्त्री), उटजः (पु न), 'पत्तोंसे बनाई हुई
मुनियों की कुटी' के २ नाम हैं ।

मुनीनामिति ॥ पर्णनिर्मिता शाला । शाकपार्थिवादिः
(वा० २।१।६९) ॥ (१) ॥ * ॥ 'उटस्तृणपर्णादिः'
इति देशीकोशः । उटाज्जायते । 'पञ्चम्याम्-' (३।२।९८)
इति डः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मुनीनां गृहस्य' ।

चैत्यमायतनं तुर्ये

चैत्यम्, आयतनम् (२ न), 'यज्ञस्थान-विशेष' के २
नाम हैं ।

१. 'स्यादटरूपके' इति पा० ।

२. 'कूटः कोट्टे शिलाकुट्टे' इति पा० ।

चैत्यमिति ॥ चीयते । 'चित्याग्निचित्ये च (३।१।
१३२) इति साधुः । चित्याया इदम् । 'तस्येदम्' (४।३।
१२०) इत्यण् ।—तस्येदम्—इति विग्रहप्रदर्शनं मुकुटस्य
प्रमादः । चित्यायाः स्त्रीलिङ्गत्वात् । 'चैत्यमायतने बुद्धावि-
म्बेऽप्युद्देश्यपादपे' इति रुद्रः ॥ (१) ॥ * ॥ आयत-
न्तेऽत्र । 'यती प्रयत्ने' (भ्वा० आ० से०) । अधिकरणो
ल्युट् (३।३।११८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'यज्ञस्था-
नस्य' । उद्देश्यवृक्षस्येत्यन्ये ।

वाजिशाला तु मन्दुरा ।

वाजिशाला, मन्दुरा (२ स्त्री), 'अस्तबल' के २
नाम हैं ।

वाजीति ॥ वाजिनां शाला ॥ (१) ॥ * ॥ मन्द-
न्तेऽत्र । 'मदि स्तुत्यादौ' (भ्वा० आ० से०) । 'मन्दि-
वाशि-' (उ० १।३८) इत्युरच् । 'मन्दुरा वाजिशा-
लायां शयनीयार्थवस्तुनि' [इति मे० १३७।२००] ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'अश्वशालायाः' ।

आवेशनं शिल्पिशाला

आवेशनम् (न), शिल्पिशाला (स्त्री), 'कारीगरों के घर'
के २ नाम हैं ।

आवेशनमिति ॥ आविशन्त्यत्र । 'विश प्रवेशने' (तु०
प० अ०) । 'करणा-' (३।३।११८) इति ल्युट् । युच् (उ०
२।७८) वा । 'आवेशनं शिल्पिशाले' भूनावेशप्रवेशयोः
इति विश्व-मेदिन्यो [९९।१७२, ९५।६८] ॥ (१) ॥ * ॥
शिल्पिनां शाला ॥ * ॥ शिल्पस्य शाला—इति तु स्वामी ।
(२) ॥ * ॥ द्वे 'स्वर्णकारादीनां शालायाः' ।

प्रपा पानीयशालिका ॥ ७ ॥

प्रपा, पानीयशालिका (२ स्त्री), 'पौसरा, प्याऊ या
पानी रखने की जगह' के २ नाम हैं ।

प्रपेति ॥ प्रपिबन्त्यस्याम् । 'पा पाने' (भ्वा० प०
अ०) । 'आतश्चोप-' (३।३।१०६) इत्यङ् ॥ (१) ॥ * ॥
पानीयस्य शाला । स्वार्थे कन् (५।३) ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'जलशालायाः' ['पौसरा, प्याऊ' इति ख्यातायाः ।]

मठश्छात्रादिनिलयः

मठः (पु), 'विद्यार्थियों या संन्यासियों के रहनेकी जगह'
का १ नाम है ।

मठ इति ॥ मठन्त्यत्र । 'मठ मदनवासयोः' (भ्वा०
प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । संज्ञापूर्वक-
त्वान्न वृद्धिः । यद्वा—मठति निवासयति । पचाद्यच् (३।
३।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ छात्रोऽन्तेवासी आदिर्येषां

१. 'शिल्पिगृहे'—इति पाठो विश्वस्य ।

परिव्राजक-क्षपणकादीनां तेषां निलयः । बौद्धानां तु विहारोऽस्त्री ॥ * ॥ एकं 'शिष्याणां गृहस्य = मठस्य' ।

गञ्जा तु मदिरागृहम् ।

गञ्जा (स्त्री), मदिरागृहम् (न), 'कलवरिया या मदिरा के घर' के २ नाम हैं ।

गञ्जेति ॥ गञ्जन्त्यस्याम् । 'गञ्जि' शब्दार्थः (भ्वा० प० से०) । 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यः । 'गञ्जा खनी सुरागृहे । गञ्जः स्यात्पुंसि रीढायां भाण्डागारे तु न स्त्रियाम्' इति विश्व-मेदिन्यौ ॥ (१) ॥ * ॥ मदिराया गृहम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मद्यसंधानगृहस्य' ।

गर्भागारं वासगृहम्

गर्भागारम्, वासगृहम् (२ न), 'घर के बीच के हिस्से' अर्थात् 'तहखाने' के २ नाम हैं ।

गर्भेति ॥ गर्भ इवागारम् ॥ (१) ॥ * ॥ वासस्य गृहम् (२) ॥ * ॥ द्वे 'गृहमध्यभागस्य' ।

अरिष्टं सूतिकागृहम् ॥ ८ ॥

कुट्टिमोऽस्त्री निबद्धा भूश्चन्द्रशाला शिरोगृहम् [५]

अरिष्टम्, सूतिकागृहम् (२ न), 'सौरीके घर' अर्थात् 'जिसमें लड़का जन्मा उस घर' के २ नाम हैं ।

[कुट्टिमः (पु न), 'पत्थर या संगमरमर आदि के बने हुए फर्श' का १ नाम है] ।

[चन्द्रशाला (स्त्री), शिरोगृहम् (न), 'अटारी या घर के ऊपरी छत' के २ नाम हैं] ।

अरिष्टमिति ॥ नास्ति रिष्टमत्र । न रिष्यते स्म हिंस्रः इति वा । 'रिष हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'अरिष्टो लघुने निम्बे फेनिले काककङ्कयोः । अरिष्टमशुभे तक्त्रे सूतिकागार आसवे । शुभे मरणचिह्ने च' इति विश्व-मेदिन्यौ ॥ (१) ॥ * ॥ सूतैव सूतिका । 'सूतकादीनां' वा (वा० ७।३।४४) । सूतिकाया गृहम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रसवस्थानस्य', चत्वारः पर्यायाः, इत्यन्ये ।

१. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (३०।८) । विश्वे तु—'गञ्जा खानी सुरागृहे स्याद्भाण्डागाररीढयोः । गञ्जः' इति भिन्नः पाठः (३३।११-१२) ।

२. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (३३।३२-३३) । विश्वे तु—'अरिष्टः फेनिले निम्बे लघुने काककङ्कयोः । अरिष्टं सूतिकागारे तक्त्रे चिह्ने शुभाशुभे ॥' (३१।४८) इति भिन्नपाठः ।

३. भाष्ये तु—'वा सूतिकापुत्रिकावृन्दारकाणाम्' इत्येवं वार्तिकस्वरूपम् ।

२० अ०

वातायनं गवाक्षः

वातायनम् (न), गवाक्षः (पु), 'झरोखे' के २ नाम हैं ।

वातेति ॥ ईयतेऽनेन । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । करणे ल्युट् (३।३।११८), युष् (उ० २।७८) वा । वातस्यायनम् ॥ (१) ॥ * ॥ गवामक्षीव । 'अक्षोऽदर्शनात्' (५।४।७६) इत्यच् । गावो जलानि किरणां वाक्षन्ति व्याप्नुवन्ति एनमनेन वा । 'अक्षू व्याप्ती' (भ्वा० प० से०) । अकर्तर्यर्थे घञ् (३।३।१९) । यत्—'इन्द्राक्षयोः समासे च' इत्यवङ्-इति स्वामिनोक्तम् । तच्च । एतद्वचनस्यादर्शनात् । 'गवाक्षी शक्रवारुण्यां गवाक्षो जालके कपी' [इति मे० १६८।३५] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जालकस्य' ।

अथ मण्डपोऽस्त्री जनाश्रयः ।

मण्डपः (पु न), जनाश्रयः (पु), 'मण्डप' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ मण्डनं मण्डः । 'मडि भूषायाम्' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । मण्डं पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प० ख०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । मण्डं पिबति वा ॥ (१) ॥ * ॥ जनानामाश्रयः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्त्रीवासोचितमण्डपस्य' ।

हर्म्यादि धनिनां वासः

हर्म्यम् (न), आदि ('आदि' शब्द से 'स्वस्तिकम्, अट्टालिकम्, वासगृहम् । ३ न), 'धनिशों के रहने के स्थान' के नाम हैं ।

हर्म्येति ॥ हरति मनः । 'हृन् हरणे' (भ्वा० उ० अ०) । अघ्न्यादित्वात् (उ० ४।११२) यत् मुट् च ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना स्वस्तिकादि ॥ एकं 'धनवतां वास-गृहस्य' ।

प्रासादो देवभूभुजाम् ॥ ९ ॥

प्रासादः (पु), 'देवताओं और राजाओं के निवासस्थान या कोठे' का १ नाम है ।

प्रासेति ॥ देवानां भूभुजां च गृहम् । प्रसीदति मनोऽत्र । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'उपसर्गस्य घञि' (६।३।१२२) इति दीर्घः । आङ् वा ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'देवानां राज्ञां च गृहस्य' ।

सौधोऽस्त्री राजसदनम्

सौधः (पु न), राजसदनम् (न), 'राजा के घर' के २ नाम हैं ।

सौध इति ॥ 'सुधा स्त्री लेपने मूर्त्यां स्नुहि गङ्गेष्टिका-मृते' । सुधा लेपोऽस्यास्ति । ज्योत्स्नादित्वात् (वा० ५।२।१०३) ञ् ॥ (१) ॥ * ॥ राज्ञः सदनं योग्यत्वात् ।

१. विग्रहोऽयमत्र न समुचितः प्रकृतार्थविरुद्धत्वात् ।

यद्वा—सदनानां राजा । राजदन्तादिः (२।२।३१) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'राजगृहस्य' ।

उपकार्योपकारिका ।

उपकार्या, उपकारिका (२ स्त्री), 'तम्बू, कनात, सामियाना' के २ नाम हैं ।

उपेति ॥ उपक्रियते । कर्मणि 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) । ['उपकार्या राजसधन्युपकारोचितेऽन्यवत्' इति मे० १२१।११८] ॥ (१) ॥ * ॥ उपकरोति ण्वल् (३।३।१३३) । ['उपकारिकोपकर्त्या पिष्टभेदे नृपालये' इति मे० १८।२२५] ॥ * ॥ 'उपकार्युपकारिका' इति द्विरूपकोश-दर्शनादुपकार्यपि । तत्र उपकारयति पचाद्यचि (३।१।१३४) गौरादि (४।१।४१) ङीष् । यत्तु—उप अधिकं करोतीति विगृह्य 'कर्मण्यण्' (३।२।१) इत्युक्तं मुकुटेन । तन्न । निपातानामसत्त्वार्थकत्वेन कारकत्वायोगात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'राजगृहसामान्यस्य' ।

स्वस्तिकः सर्वतोभद्रो नन्द्यावर्तादयोऽपि च ॥ १० ॥

विच्छन्दकः प्रभेदा हि भवन्तीश्वरसधनानाम् ।

स्वस्तिकः, सर्वतोभद्रः, नन्द्यावर्तः, आदि ('आदि' शब्द से 'रूपकः, वर्द्धमानः, ...'), विच्छन्दकः (४ पु), 'धनियों के गृहों' के १-१ नाम हैं ।

स्वस्तिक इत्यादि ॥ स्वस्ति क्षेमं कायति । 'कै' शब्दे (भ्वा० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । ['स्वस्तिको मङ्गलद्रव्ये चतुष्क-गृहभेदयोः' इति मे० १४।१६७] ॥ (१) ॥ * ॥ सर्वतो भद्रमत्र ॥ (१) ॥ * ॥ नन्दयतीति नन्दी आवर्तोऽत्र । ['नन्द्यावर्तः पुमान्वेश्म-प्रभेदे भगवद्भुमे' इति मे० ६९।२०२] ॥ (१) ॥ * ॥ विशिष्टच्छन्दोऽत्र । यद्वा—विशिष्टाच्छन्दयति साभिलाषान् करोति । ण्वल् (३।१।१३३) क्वल् (उ० २।३२) वा ॥ * ॥ 'विच्छन्दकः' इति पाठः—इति स्वामी । तत्र 'उच्छदिर् दीप्तौ' (रु० उ० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना रुचक-वर्द्धमानादिपरिग्रहः ॥ 'ईश्वरगृह-विशेषाणां' पृथगेकैकम् ।

स्त्र्यगारं भूभुजामन्तःपुरं स्याद्वरोधनम् ॥ ११ ॥

शुद्धान्तश्चावरोधश्च

अन्तःपुरम्, अवरोधनम् (२ न), शुद्धान्तः, अवरोधः (२ पु), 'रनिवास' के ४ नाम हैं ।

स्त्र्येति ॥ स्त्रीणामगारम् । अन्तरभ्यन्तरे पुरं गृहम् ॥ (१) ॥ * ॥ अवरोधयन्तेऽत्र । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ * ॥ घञि (३।३।१४) त्ववरोधः । [अवरोधस्तिरोधाने राजदारेषु तद्गृहे' इति मे० ८१।४०] ॥ (४) ॥ * ॥

शुद्धा उपधाशुद्धा रक्षका अन्ते समीपेऽस्य ॥ (३) ॥ * ॥ चत्वारि 'राज्ञां स्त्रीगृहस्य' ।

स्यादृष्टः क्षोममस्त्रियाम् ।

अदृष्टः (पु), क्षोमम् (न पु), 'अटारी' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ अदृच्यते । 'अदृ अतिक्रमणे' (भ्वा० आ० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१४) । अदृचति वा । अच् (३।३।१४) ॥ (१) ॥ * ॥ क्षुब्धव्यत्र । 'दुक्षु शब्दे' (अ० प० से०) । 'अतिस्तु-' (उ० १।१३७) इति मः ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) 'क्षोमः' अपि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'हर्म्याद्युपरि-गृहस्य' ।

प्रघाणप्रघणालिन्दः बहिर्द्वारप्रकोष्ठके ॥ १२ ॥

प्रघाणः, प्रघणः, अलिन्दः (३ पु), 'पठवेहर' अर्थात् 'चौकट की बाहरी जगह' के ३ नाम हैं ।

प्रघाणेति ॥ प्रहण्यते । 'अगारैकदेशे प्रघणः प्रघाणश्च' (३।३।७९) ॥ (१) ॥ * ॥ 'प्रघणोऽलिन्दके ताम्र-कलशे लोहमुदरे' इति हैमः [३।२२४] ॥ (२) ॥ * ॥ अत्यते भूष्यते । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । बाहु-लकात्किन्दच् ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि 'अलिन्दः' अपि । 'गृहैकदेशे अलिन्दः प्रघाणः प्रघणस्तथा' इत्यमरमाला । 'अलिन्दस्त्व-ल्पपिण्डिका' इति सुभूतिः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'द्वारप्रको-ष्ठाद्विहिराश्रयवर्तिचतुष्कस्य' ।

गृहावग्रहणी देहली

गृहावग्रहणी, देहली (२ स्त्री), 'बेहरी या दरवाजे के नीचे वाले भाग' के २ नाम हैं ।

गृहेति ॥ गृहमवगृह्यतेऽनया । 'ग्रह उपादाने' (कृया० उ० से०) । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (१) ॥ * ॥ देहनम् । 'दिह उपचये' (अ० उ० अ०) । भावे घञ् (३।३।१३) । देहं गोमयाद्युपलेपं लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'उदुम्बरस्य' ।

अङ्गनं चत्वरजिरे ।

अङ्गनम्, चत्वरम्, अजिरम् (३ न), 'आँगन, चबूतरे' के ३ नाम हैं ।

अङ्गनमिति ॥ अङ्गत्यत्र । 'अगि गती' (भ्वा० प० से०) । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् । 'अङ्गनं प्राङ्गणे याने कामिन्यामङ्गना मता' इति नान्तवर्गे विश्वः [११।७४] । 'अङ्गणम्' इति पाठे तु पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥ चत्यते । 'चते याचने' (भ्वा० उ० से०) । 'कृगुशु-वृश्चतिभ्यः ण्वरच्' (उ० २।१२१) । 'चत्वरं स्यात्पथां श्लेषे स्थण्डिलाङ्गनयोरपि' इति हैमः [२।५८७] ॥ (२) ॥ * ॥ अजन्त्यत्र । 'अज गती' (भ्वा० प० से०) । 'अजिर-

शिशिर— (उ० १।५३) इति किरच् ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'प्राङ्गनस्य' ।

अधस्तादारुणि शिला

शिला (स्त्री), 'दरवाजे के दोनों खम्भों के नीचे वाले काष्ठ, लोहे या पत्थर' का १ नाम है ।

अध इति ॥ शिलति । 'शिल उञ्छे' (तु० प० से०) ।
'इगुपध—' (३।१।१३५) इति कः । 'शिल उञ्छे स्त्रियां
प्रावद्वाराधःस्थितदारुणोः' इति तालव्यादौ रभसः ॥ * ॥
'तलदारु शिली योषित् नासा दारुध्वमस्य यत्' इति
बोपालितात् 'शिली' इत्यपि ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'द्वारस्त-
म्भाधःस्थितकाष्ठस्य' ।

नासा दारुपरि स्थितम् ॥ १३ ॥

नासा (स्त्री), 'दरवाजे के दोनों खम्भों के ऊपरवाले काष्ठ, लोहे या पत्थर' का १ नाम है ।

नासेति ॥ नास्यते । 'णामृ शब्दे' (भ्वा० आ० से०) ।
'गुरोश्च—' (३।३।१०३) इत्यः । 'विज्ञेया नासिका नासा नासा
द्वारोर्ध्वदारु च' इति दन्त्यान्ते रुद्रः । नासा दारुपरि द्वार-
स्य । 'अधोदारु^३ शिला स्त्रियाम्—' इति नाममाला ॥ (१)
॥ * ॥ 'स्तम्भद्वारस्थकाष्ठस्य', 'उपरिभित्तिधारकस्य काष्ठ-
स्य' वा एकम् ।

प्रच्छन्नमन्तद्वारं श्यात्

प्रच्छन्नम्, अन्तद्वारम् (२ न), 'खिड़की' के २ नाम हैं ।

प्रच्छन्नमिति ॥ प्रकर्षेण छन्नं द्वारम् । 'कुगति—' (२।
२।१८) इति समासः ॥ (१) ॥ * ॥ अन्तःस्थितं द्वारम् ।
शाकपार्थिवादिः (२।१।६९) । एकं^३ 'सौधादौ गुप्तद्वारस्य'
(खिड़की) इति श्यातस्य ।

पक्षद्वारं तु पक्षकः ।

पक्षद्वारम् (न), पक्षकः (पु), 'मुख्य द्वार' के २ नाम हैं ।

पक्षेति ॥ पक्षे पार्श्वे द्वारम् ॥ (१) ॥ * ॥ पक्ष इव ।
'इवे प्रतिकृती' (५।३।९६) कन् । संज्ञायां (५।३।९७) वा ।
['पक्षकस्तु पुमान्पार्श्वद्वारे च पार्श्वमात्रके' इति मे० १०।
११४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पार्श्वद्वारस्य' । 'प्रच्छन्नमन्त-
द्वारं श्यात्पक्षद्वारं तदुच्यते' इति कात्यात् पूर्वान्वयी—
इत्यन्ये ।

१. 'नासा—' इति द्वितीयपादस्य तु द्वितीयचरणो
उपयोगित्वम् ।

२. 'अधो दारु.....' इति वचनम् एतत्पूर्वचरणो-
पयुक्तं न त्वत्र ।

३. अत्र 'द्वे' इत्युचितम् ।

वलीकनीध्रे पटलप्रान्ते

वलीकम्, नीधम्, पटलप्रान्तम् (३ न), 'झान्हा, ओरी,
या घोड़मुहों' के ३ नाम हैं ।

वलीकेति ॥ वलत्यावृणोति भित्त्यादि । 'अलीकादयश्च'
(उ० ४।२५) इति निपातः । 'वलीकः पटलप्रान्ते' इति
पुंस्काण्डे बोपालितात् पुंस्त्वमपि ॥ (१) ॥ * ॥ नितरां
ध्रियते । 'धृङ् अवस्थाने' (तु० आ० अ०) । 'निश्चयेन धरति
जलम्' इति वा । 'धृञ् धारणे' (भ्वा० उ० अ०) । मूल-
विभुजादिः (वा० ३।२।५) । 'अन्येषामपि—' (६।३।१३७)
इति दीर्घः । निश्चयेन इन्धे । 'मि इन्धी दीप्तौ' (रु० आ०
से०) । 'स्फायि—' (उ० २।१३) इति रक् । मुकुटोक्ता
करणव्युत्पत्तिस्तु नादत्तव्या, 'कर्तरि कृत्' (३।४।६७) इति
वाक्यशेषात् । 'नीधं नेमौ वलीकेन्द्रो रेवतीभेऽपि कानने'
[इति विश्वः १३०।६०] ॥ (२) ॥ * ॥ पटलस्य छदिषः
प्रान्ते ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पटलप्रान्ते गृहाच्छादनस्य' ।

अथ पटलं छदिः ॥ १४ ॥

पटलम् (न), छदिः (= छदिस्, स्त्री), 'छावना,
छाजन' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ पटं लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) ।
'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । पटति उदकं वा । 'पट
गती' (भ्वा० प० से०) अन्तर्भावितण्यर्थः । वृषादिः (उ०
१।१०६) । 'पटलं तिलके नेत्ररोगे छदिषि संचये । पिटके
परिवारे च' इति हैमः [३।६९८] ॥ (१) ॥ * ॥ छादयति ।
'छद अपवारणे' चुरादिः । 'अचिशुचि—' (उ० २।१०८) इती-
सिः । 'इस्मन्—' (६।४।९७) इति ह्रस्वः ।—'साहचर्यात्
सान्तं वलीबम्—' इति मुकुटः । तन्न । 'छदिः स्त्रियाम्' इति
लिङ्गानुशासनसूत्रात् ॥ (२) ॥ * ॥ 'पटम्' 'चालम्' अप्यत्र ।
द्वे 'छादनस्य' ।

गोपानसी तु बलभी छादने वक्रदारुणि ।

गोपानसी, बलभी (२ स्त्री), 'धरन, कैची या छाने के
लिये दिये हुए टेढ़े काष्ठ' के २ नाम हैं ।

गोपेति ॥ गोपायति । 'गुप् रक्षणे' (भ्वा० प० से०) ।
बाहुलकान्नसट् प्रत्ययः । अल्लोप (६।४।४८) यलोपौ
(६।१।६६) । यद्वा—गवां गोभिर्वा पानं गोपानं किरणानां
किरणैर्वा शोषणम् । तत् स्यति निवर्तयति । 'षो अन्त-
कर्मणि' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः ।
गौरादिः (४।१।४१) ॥ (१) ॥ * ॥ बलति । 'बल संवरणे'
(भ्वा० प० से०) । बाहुलकादभच् । गौरादिः । 'शुद्धान्ते
बलभीचन्द्रशाले सौधोर्ध्ववेदमनि' इति रभसः ॥ (२) ॥ * ॥
वक्राणि दारुणि यस्मिन् । द्वे 'कुड्येषु छादनाय दत्तस्य वक्र-

१. 'बलभीछादने' इति कृते समासे तु गोपानसी इति
एकमेव नाम ।

काष्ठस्य' (छज्जा) इति ख्यातस्य । पटलाधारवंशपञ्जरस्य इत्यन्ये ।

कपोतपालिकायां तु विटङ्कं पुनपुंसकम् ॥ १५ ॥

कपोतपालिका (स्त्री), विटङ्कम् (न पु), 'कवूतर आदि पक्षियों के लिये लकड़ी आदि के बनाए हुए घर' के २ नाम हैं ।

कपोतेति ॥ पालयति । 'पाल रक्षणे' (चु० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । कपोतानां पालिका । कपोतान्पालयति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । ङीप् (४।१।१५) । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ विशेषेण टङ्क्यन्तेऽत्र । 'टकि वन्धने' (चु० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ।—कर्मण्यच् (३।३।५६) वा—इति मुकुटस्य प्रमादः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गृहप्रान्ते रचितपक्षिस्थानस्य' ।

स्त्री द्वारद्वारं प्रतीहारः

द्वाः (= द्वार, स्त्री), द्वारम् (न), प्रतीहारः (पु), 'दरवाजे' के ३ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ द्वारयति । 'द्व वरणे' णिजन्तः । विच् (३।२।७५) । यद्वा—द्वार्यते । संपदादिः (३।३।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥ पचाद्यचि (३।१।१३४) द्वारम् । 'द्वारं निर्गमेऽभ्युपाये' इति हैमः [२।४४२] ॥ (२) ॥ * ॥ प्रतिलिख्यते आत्रियते । कर्मणि घञ् (३।३।१४), 'उपसर्गस्य घनि—' (६।३।१२२) इति वा दीर्घः । 'प्रतीहारो द्वारि द्वाःस्थे द्वाःस्थितायां तु योषिति' [इति मे० १४२।२८०] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'द्वारस्य' ।

स्याद्वितर्हिस्तु वेदिका ।

वितर्हिः, वेदिका (२ स्त्री), 'वेदी, चौतरा' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ विगता तद्विहिसाऽस्याः । 'तर्द हिसायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।१।१८) इतीन् ॥ (१) ॥ * ॥ विदन्त्यस्याम् । इन्नन्तात् 'कृदिकारात्—' (ग० ४।१।४५) इति वा ङीष् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्राङ्गणादिषु कृतस्योपवेशस्थानस्य' ।

तोरणोऽश्त्रो बहिर्द्वारम्

तोरणः (पु न), बहिर्द्वारम् (न), 'तोरण, बाहरी फाटक' के २ नाम हैं ।

तोरेति ॥ तुरन्त्यत्र । 'तुर त्वरणहिसनयोः' () ।

१. 'सम्पदादिभ्यः क्वप्' इति वार्तिकेन किप्प्रत्यय इति तत्त्वम् ।

अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७) । 'तोलयन्त्यत्र' इति वा । 'तुल उन्माने' (चु० प० से०) । रलयोरेकत्वम् । तुरत्यनेन । 'तुर त्वरणे' जौहोत्यादिकः ॥ (१) ॥ * ॥ बहिर्द्वारात् । ['अपपरि—' (२।१।१२) इति समासः] । 'बहिश्च तद्द्वारं च' इति वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'द्वारवाहाभागस्य' ।

पुरद्वारं तु गोपुरम् ॥ १६ ॥

पुरद्वारम्, गोपुरम् (२ न), 'नगरके बड़े फाटक' के २ नाम हैं ।

पुरेति ॥ पुरस्य द्वारम् ॥ (१) ॥ * ॥ गोपायति । 'गुप् रक्षणे' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादुरच् । यद्वा—पोलति । 'पुल महत्त्वे' (भ्वा० प० से०) । इगुपधत्वात् कः (३।१।१३५) । रलयोरभेदः । गोभिः पुरम् । गाः पुरति । पुर अग्रगमने (तु० प० से०) ण्यर्थः । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नगरद्वारस्य' ।

कूटं पृथ्वीरि यद्धस्तिनखस्तस्मिन्

हस्तिमखः (पु), 'सुखपूर्वक चढ़नेके लिये राजद्वार या नगरद्वारपर बनाई हुई ढालू जमीन' का १ नाम है ।

कूटमिति ॥ हस्तिनो नख इव । हस्तिना न खन्यते । इति वा । 'खनु अवधारणे' (भ्वा० उ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०२) इति ङः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'पुरद्वारेऽवतारणार्थं कृतस्य क्रमतिम्नस्य मृत्कूटस्य' ।

अथ त्रिषु ।

कपाटमररं तुल्ये

कपाटम्, अररम् (२ स्त्री), 'किवाड़' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ कं वातं शिरो वा पाटयति । 'पट गती' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ * ॥ 'कवाटम्' इत्यन्ये । तत्र कं वातं वटति । 'वट वेटने' (भ्वा० प० से०) । स्त्रियाम् 'टिड्ढा—' (४।१।१५) इति ङीष् । 'कुङ् शब्दे' (तु० आ० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । कवं शब्दमटतीति वा ॥ (१) ॥ * ॥ इयति । 'अतिक्रमि—' (उ० ३।१।३२) इत्यरन् । स्त्रियाम् गौरादिङीप् (४।१।४१)—इति पञ्जिका । 'कपाटश्च कवाटश्च त्रिषु स्यादररं न ना' इति वाचस्पतिः । 'अररं छदकपाटयोः' इति 'विश्व-मेदिन्यौ ॥ * ॥ ऋच्छति । विच् (३।२।७५) । अरम् ऋच्छति । 'सर्वधातुभ्यः—' (उ० ४।१।१८) इतीनि 'अररिः' इदन्तोऽपि । ('अररं पुनः । कपाटोऽररिः कवाटः' इति हैमः) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कपाटस्य' ।

१. विश्वे (१३४।१०८) 'अररं कपाटे छदनेऽपि च' इति भिन्नपाठोपलब्धेः 'हैम-मेदिन्यौ' (३।५५१, ११०।११०) इति पठितुमुचितम् ।

२. कोष्ठस्यः पाठः निर्णयसागरीयः ।

तद्विष्कम्भोऽर्गलं न ना ॥ १७ ॥

अर्गलम् (न स्त्री), 'किष्ठी' के २ नाम हैं ।

तदिति ॥ तत् कपाटं विष्कम्भाति । 'स्कम्भुः' सौत्रो रोधनार्थः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ।—मुकुटस्तु—आवश्यके णिनिः (३।३।१७०) इति वदन् 'तद्विष्कम्भार्गलम्' इति मूलपाठं मन्यते । 'वेः स्कम्भातेनित्यम्' (८।३।७७) इति षत्वम् ॥ * ॥ अजं अर्जते । 'अजं अर्जने' (भ्वा० प० से०) । वृषा-दित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । न्यङ्क्वादित्वात् (७।३।५३) कुत्वम् । ['स्यादर्गलं तु कल्लोले परिघेऽपि' इति विश्वः १५५।८२] । स्त्रियां टाप् (४।१।४) । लघुत्वविवक्षायां ङीष् (४।१।५५)—इति पञ्जिका ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'कपाटरोधनकाष्ठस्य' ।

आरोहणं स्यात्सोपानम्

आरोहणम्, सोपानम् (२ न), 'सीढ़ी' के २ नाम हैं ।

आरोहेति ॥ आरुह्यतेऽनेन । 'रुह प्रादुर्भावे' (भ्वा० प० अ०) । करणे ल्युट् (३।३।११७) । 'आरोहणं स्यात् सोपाने समारोहे प्ररोहणे' [इति मे० ५१।९१] ॥ (१) ॥ * ॥ सह विद्यमान उप उपरि आनो गमनमनेन ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पाषाणादिकृतसौधाद्यारोहणमार्गस्य' ।

निश्रेणिस्त्वधिरोहणी ।

निश्रेणिः, अधिरोहणी (२ स्त्री), 'काठकी सीढ़ी' के २ नाम हैं ।

निश्रेणिरिति ॥ नियता श्रेणिः पङ्क्तिरत्र ॥ * ॥ सवि-सर्गपाठे निश्रिता श्रेणिरत्र । परसाहचर्यात्स्त्रीत्वम् । 'निश्रे-^२ निरधिरोहणं खर्जूरीपादपेऽपि च' इति हैमः [३।२।२३] ॥ (१) ॥ * ॥ अधिरुह्यतेऽनया । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'काष्ठादिकृतारोहणमार्गस्य' ।

संमार्जनी शोधनी स्यात्

संमार्जनी, शोधनी (२ स्त्री), 'झाड़ू' के २ नाम हैं ।

संमेति ॥ संमृज्यतेऽनया । ल्युट् (३।३।११७) । 'मुजे-वृद्धिः' (७।२।११४) ॥ (१) ॥ * ॥ शोधयतेऽनया । 'शुध शौचे' (दि० प० अ०) ण्यन्ताल्ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ * ॥ एषु कर्तरि ल्युट् (३।३।११३) वा । 'वर्धनी' अप्यत्र । ['संमार्जनी बहुकरी वर्धनी च समूहनी' इति अभि० चि० ४।८२] ॥ द्वे 'गृहादिसंमार्जन्याः' 'झाड़ू' इति ख्यातायाः ।

संकरोऽवकरस्तथा ॥ १८ ॥

शिक्षे

संकरः, अवकरः (२ पु), 'कतवार, बहारन' के २ नाम हैं ।

१. 'निःश्रेणि'—इति पा० ।

समिति ॥ संकीर्यते । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । हिंसायाम् (कचा० उ० से०) वा । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । ['संकरोऽग्निचट्टकारे' इति मे० १३९।२३२] ॥ * ॥ 'संकारः' इति पाठे तु कर्मणि घञ् (३।३।१४) । ['अथ संकारोऽवकरेऽग्निचट्टकृतौ' इति हैमः ३।६।५३] ॥ (१) ॥ * ॥ अवकीर्यते ॥ (२) ॥ * ॥ (तथा शोधन्या) क्षिप्ते धृत्यादौ । [द्वे] 'कचरा' इति ख्यातस्य

मुखं निःसरणम्

मुखम्, निःसरणम् (२ न), 'घर आदिके प्रधान द्वार' के २ नाम हैं ।

मुखमिति ॥ खन्यते । 'खनु अवदारणे' (भ्वा० उ० से०) । 'डित्खनेमुट् स चोदात्तः' (उ० ५।२०) इत्यच् आदेर्मुडागमः । 'मुखमुपाये प्रारम्भे श्रेष्ठे निःसरणास्ययोः' इति हैमः [२।२४] ॥ (१) ॥ * ॥ निःसरन्त्यनेन । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० अ०) ल्युट् (३।३।११७) । 'निःसरणं मृती । उपाये गेहादिमुखे निर्वाणे निर्गमेऽपि च' इति हैमः [४।८४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'निर्गमनप्रवेश-मार्गस्य' ।

संनिवेशो निकर्षणः ।

संनिवेशः (पु), निकर्षणः (पु), 'ठहरने योग्य सुन्दर स्थान' के २ नाम हैं ।

समिति ॥ संनिविशन्तेऽत्र । 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ कर्षणाग्निरतः । 'निरादयः—' (वा० २।२।१८) इति समासः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पुरादौ गृहादिरचनापरिच्छिन्नदेशस्य' ।

समौ संवसथग्रामौ

संवसथः, ग्रामः (२ पु), 'ग्राम के २ नाम हैं ।

समाविति ॥ संवसन्त्यत्र । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) । 'उपसर्गे वसेः' (उ० ३।११६) इत्ययच् ॥ (१) ॥ * ॥ ग्रसते । 'ग्रसु अदने' (भ्वा० आ० से०) । 'ग्रसेरा-च' (उ० १।१४०) इति मन् आत्वम् । 'ग्रामः स्वरे संवसथे ग्रीष्म ऊष्मर्तुभेदयोः' [इति मे० १०८।१०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ग्रामस्य' ।

वेशमभूर्वास्तुरस्त्रियाम् ॥ १९ ॥

वेशमभूः (स्त्री), वास्तुः (पु न), 'घरकी जमीन' के २ नाम हैं ।

१. अयं द्वितीयः पादोऽग्रे मेदिन्यामेवोपलभ्यमानोऽपि 'ग्रीष्म'शब्दाथंकतया न प्रकृतोपयुक्तः ।

वेद्यमेति ॥ वेद्यमनो भूः ॥ (१) ॥ * ॥ वसन्त्यत्र ।
'वसेस्तुन्नगारे णिच्च' (उ० १।७५) इति तुन् । ['वास्तु
स्याद् गृहभूपुर्योर्गृहे सीमसुरङ्गयोः' इति हैमः २।१९९] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'गृहरचनावच्छिन्नभूमेः' ।

ग्रामान्त उपशत्यं स्यात्

ग्रामान्तम्, उपशत्यम् (२ न), 'गाँवके पासवाली
जमीन' के २ नाम हैं ।

ग्रामेति ॥ ग्रामस्यान्तं समीपम् ॥ (१) ॥ * ॥ शल्य-
मुपगतः । प्रादिसमासः (वा० २।२।१८) ॥ (२) ॥ * ॥
ग्रामग्रहणं चोपलक्षणम् । अत एव 'उपकण्ठोपशत्ये द्वे' इति
त्रिकाण्डशेषः [२।२।७] ॥ * ॥ द्वे 'ग्रामादिसमीपदेशस्य' ।

सीमसीमे स्त्रियामुभौ ।

सीमा (=सीमन्), सीमा (२ स्त्री), 'सिवान, सीमा,
सरहद' के २ नाम हैं ।

सीमेति ॥ सीयते । 'पिबू बन्धने' (स्वा० उ० अ०) ।
'नामन्सीमन्' (उ० ४।१५१) इत्यादिना निपातितः,
'मनः' (४।१।११) इति न डीप् ॥ (१) ॥ * ॥ 'डाबुभा-
भ्याम्' (४।१।१३) इति पक्षे डाप् । ['सीमा घाट-
स्थितिक्षेत्रेष्वाण्डकोपेऽपि च स्त्रियाम्' इति मे० ९४।५५] ॥
(२) ॥ * ॥ 'आघाटशब्दोऽप्यत्र' ॥ * ॥ द्वे 'सीमायाः' ।
चत्वार्येकार्थानि—इत्यन्ये ।

घोष आभीरपल्ली स्यात्

घोषः (पु), आभीरपल्ली (स्त्री), 'अहीरोंके झोपड़े या
गाँव' के २ नाम हैं ।

घोष इति ॥ घोषन्ति गावोऽत्र । 'घुषिरविशब्दने'
(भ्वा० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ।
'घोष आभीरपल्ल्यां स्याद् गोपालध्वनिघोषके । कांस्ये चाम्बु-
दनादे ना घोषा मधुरिकोषधौ' [इति मे० १६६।११] ॥
(१) ॥ * ॥ आभीराणां पल्लिः । 'कुटिग्रामकयोः पल्लिः'
इति शाश्वतः [६७८] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गोपग्रामस्य' ।

पक्कणः शवरालयः ॥ २० ॥

पक्कणः, शवरालयः (२ पु), 'कोल, भील, किरात आदि
म्लेच्छ जातियोंके घर' के २ नाम हैं ।

पक्कण इति ॥ पचन्ति । क्विप् (३।२।१७८) । कण-
न्ति । 'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।३।
१३४) । पचः कणा यत्र । पाककलहाद्येव प्रधानं तत्र
नान्यत् ॥ (१) ॥ * ॥ शवं रान्ति शवराः । तेषामा-
लयः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भिल्लग्रामस्य' ।

इति पुरवर्गविवरणम् ॥ २॥

१. तथा च शिशुपालवधे—'शैलोपशत्यनिपतद्रणनेमि-
धाराणिष्पिष्टनिष्ठुरशिलातलचूर्णगर्भाः' इति (५।८) ।

२. 'कुटी' इति पा० ।

अथ शैलवर्गः ॥ ३ ॥

महीध्रे शिखरिद्धमाभृद्धार्यधरपर्वताः ।

अद्रिगोत्रगिरिमावाचलशैलशिलोच्चयाः ॥ १ ॥

महीध्रः, शिखरी (=शिखरिन्), द्रमाभृत्, अहार्यः, धरः,
पर्वतः, अद्रिः, गोत्रः, गिरिः, मावा (=मावन्), अचलः,
शैलः, शिलोच्चयः (१३ पु), 'पहाड़' के १३ नाम हैं ।

महीध्र इति ॥ मही धरति । 'धृञ् धारणे' (भ्वा०
उ० अ०) । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः ॥
(१) ॥ * ॥ शिखरमस्यास्ति । अत इनिः (५।२।११५) ।
'शिखरी स्यादपामार्गे शैलपादपयोः पुमान्' [इति मे० ९८।
११२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्रमां विभति । 'धृभृञ् धारण-
पोषणयोः' (जु० उ० अ०) । 'क्विप् च' (३।२।७६)
इति क्विप् ॥ (३) ॥ * ॥ ह्रियते । 'हृञ् हरणे' (भ्वा०
उ० अ०) । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) । न हार्यः ।
'अहार्यो हर्तुमशक्ये शैलेऽपि' इति हैमः [३।५०९] ॥
(४) ॥ * ॥ धरति । 'धृञ् धारणे' (भ्वा० उ० अ०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३५) । 'धरः कूर्माधिपे गिरौ । कार्पास-
तूलेऽथ धरा मेदोभूमिजरायुषु' इति हैमः [२।४४२-४३] ॥
(५) ॥ * ॥ पर्वणि सन्त्यत्र । 'तप् पर्वमरुद्भ्यां' (वा०
५।२।१२२) यद्वा-पर्वति । 'पर्व पूरणे' (भ्वा० प० से०) ।
'भृमृदणि' (उ० ३।११०) इत्यतच् । ['पर्वतः पादपे पुंसि
शाकमत्स्यप्रभेदयोः । देवमुन्यन्तरे शैले' इति मेदिनी ६३।
१२७-२८] ॥ (६) ॥ * ॥ अत्ति, अद्यते वा । 'अद
भक्षणे' (अ० प० अ०) । 'अदिशदिभृशुभिभ्यः क्तिन्' (उ०
४।६५) । 'अद्रिस्तु पर्वते । सूर्ये शास्त्रिणि च' इति हैमः [२।
४०४-५] ॥ (७) ॥ * ॥ गां प्रायते । 'त्रैङ् पालने'
(भ्वा० आ० अ०) । 'आतः' (३।२।३) इति कः ।
'गोत्रं क्षेत्रेऽन्वये छत्रे संभाव्ये बोधवर्त्मनोः । वने नाम्नि
च गोत्रोऽद्वौ, गोत्रा भुवि गवां गणे' इति हैमः [२।४२४]
(८) ॥ * ॥ गिरति । 'गृ निगरणे' (तु० प० से०) ।
बाहुलकात्किः । 'ऋत इद्धातोः' (७।१।१००) । 'गिरिः
पूजयेऽक्षिरुजि कन्दुके । शैले गैरेयके गोर्णाविपि' इति हैमः
[२।४२१-२२] ॥ (९) ॥ * ॥ ग्रसते । 'ग्रसु अदने'
(भ्वा० आ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि' (३।२।७५) इति
वनिप् । पुषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१०) ॥ * ॥
न चलति । 'चल कम्पने' (भ्वा० प० से०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३५) । 'अचलस्तु गिरिकीलयोः । अचला
भुवि' इति हैमः [३।६५९-६०] ॥ (११) ॥ * ॥
प्रचुराः शिलाः सन्त्यत्र । ज्योत्स्नादित्वादण् (वा० ५।२।
१०३) ॥ 'शैलो भृभृति शैलं तु शैले ताक्यशैलके' इति
हैमः [२।५२७] ॥ (१२) ॥ * ॥ शिलाभिरुच्यते ।

‘चिम् चयने’ (स्वा० उ० अ०) । ‘एरच्’ (३।३।५६) ॥ (१३) ॥ * ॥ त्रयोदश ‘पर्वतसामान्यस्य’ ।

लोकालोकचक्रवालः

लोकालोकः, चक्रवालः (२ पु), ‘सात द्वीपोंवाली पृथ्वी को घेरे हुए पहाड़’ के २ नाम हैं ।

लोकेति ॥ ‘लोक’ दर्शने’ (भ्वा० आ० से०) । भावे घञ् (३।३।१३) । न लोकः । लोकालोको प्रकाशान्ध-कारावत्र स्तः । अन्तर्वहिः सूर्यकिरणानां स्पर्शास्पर्शाभ्याम् ॥ (१) ॥ * ॥ चक्रं भूमण्डलं वलते । ‘वल वेष्टने’ (भ्वा० आ० से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) । डलयोरेकत्वस्मरणात् ‘चक्रवादः’ अपि । यद्वा—चक्राकारेण वाडते । ‘वाड् आप्लाव्ये’ (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३५) । ‘चक्रवालमस्यास्ति’ इति वा । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । ‘चक्रवालोऽद्रिभेदे स्याच्चक्रवालं तु मण्डले’ इति हैमः [४।३०१] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘सप्तद्वीपवत्या भूमेः’ ।

त्रिकूटस्त्रिककुत्समौ ।

त्रिकूटः, त्रिककुत् (= त्रिककुट् । २ पु), ‘त्रिकूट पहाड़’ के २ नाम हैं ।

त्रिकूट इति ॥ त्रीणि कूटान्यस्य । ‘त्रिकूटं सिन्धुलवणे त्रिकूटः पर्वतान्तरे’ इति हैमः ॥ (१) ॥ * ॥ त्रीणि ककुत्सदृशानि शृङ्गाण्यस्य । ‘त्रिककुत् पर्वते’ (५।४।१४७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘लङ्काधिष्ठानपर्वतस्य’ ।

अस्तस्तु चरमक्षमाभृत्

अस्तः, चरमक्षमाभृत् (२ पु), ‘अस्ताचल’ के २ नाम हैं ।

अस्त इति ॥ असति स्म । ‘अस दीप्तौ’ (भ्वा० उ० से०) । ‘गत्यर्था-’ (३।४।७२) इति क्तः । यद्वा—अस्यते स्म । ‘असु क्षेपणे’ (दि० प० से०) । क्तः (३।४।७२) । ‘अस्तं क्षिप्तेऽप्यवसिते त्रिषु, ना पश्चिमाचले’ इति विश्व-^२ मेदिन्यौ ॥ (१) ॥ * ॥ चरन्त्यत्र । ‘चर गतौ’ (भ्वा० प० से०) । ‘चरेरमः’ (उ० ५।६९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘पश्चिमपर्वतस्य’ ।

उदयः पूर्वपर्वतः ॥ २ ॥

उदयः, पूर्वपर्वतः (२ पु), ‘उदयाचल’ के २ नाम हैं ।

उदय इति ॥ उद्यन्ति ग्रहा अस्मात् । ‘इण् गतौ’ (अ० प० अ०) । ‘एरच्’ (३।३।५६) । ‘उदयः पर्वतोन्नत्योः’ इति

१. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (३६।४३) । हैमे (३।१६०)

तु—‘त्रिकूटं सिन्धुलवणे त्रिकूटः स्यात्सुवेलके’ इत्येवं पाठः ।

२. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (५४।२) । विश्वे (५८।२६)

तु—‘अस्तं क्षिप्ते गते प्रोक्तमस्तः पश्चिमभूषरे’ इति भिन्नः पाठः ।

हैमः [३।५१२] ॥ (१) ॥ * ॥ पूर्वः पर्वतः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘उदयाचलस्य’ ।

हिमवान्निषधो विन्ध्यो मात्यवान्पारियात्रकः ।

गन्धमादनमन्ये च हेमकूटादयो नगाः ॥ ३ ॥

हिमवान् (= हिमवत्), निषधः, विन्ध्यः, मात्यवान् (= मात्यवत्), पारियात्रकः (५ पु), गन्धमादनम् (न), हेमकूटः (पु), ‘हिमालय, निषध आदि पहाड़ों’ का क्रमशः १-१ नाम है । (अन्य शब्दसे ‘मन्दरः, मलयः, सह्यः, चित्रकूटः, मैनाकः (५ पु), ...’ का संग्रह है) ।

हिमेति ॥ हिममस्मिन्नस्ति । मतुप् (५।२।९५) ॥ (१) ॥ * ॥ निषीदति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । ‘निषधः कठिने देशे तद्राजे पर्व-^१तान्तरे’ इति विश्व-मेदिन्यौ [८३।२२, ८१।३३] ॥ (१) ॥ * ॥ विरुद्धं व्यायति । ‘ध्वै चिन्तायाम्’ (भ्वा० प० अ०) । ‘आतश्चोपसर्गे’ (३।१।१३६) इति कः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । यद्वा—वि इध्यते । ‘जि इन्धी दीप्तौ’ (ह० आ० से०) । ण्यत् (३।१।१२४) अन्तर्भावितण्यर्थः । शकन्ध्वादिः (६।१।९४) । वीन्धे वा । अघ्न्यादिः (उ० ४।१२२) । ‘विन्ध्या स्त्रियां लवल्यां स्यात्पुंसि व्याघाद्रि-भेदयोः’ [इति मे० ११६।५५] ॥ (१) ॥ * ॥ मात्या-कारताऽस्यास्ति । मतुप् (५।२।९५) ॥ (१) ॥ * ॥ परितो यात्रया दृश्यते । ‘क्षेपे’ (४।२।९२) इत्यण् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ गन्धेन मादयति । ‘मदी हर्षे’ (दि० प० से०) । णिजन्तः । नन्धादिः (३।१।१३४) । ‘स्याद्गन्धमादनो भृङ्गे गन्धके वानरान्तरे । स्त्री सुरायां नगे न स्त्री चिरजीवि^२ द्विकाजयोः’ [इति मे० १००।१३४] ॥ (१) ॥ * ॥ हेमनः कूटो राशिः ॥ (१) ॥ * ॥ आदिशब्दान् मलय-दर्दुर-चित्रकूट-मैनाक-सह्यादि-संग्रहः ।

पाषाणप्रस्तरप्रावोपलाहमानः शिला दृषत् ।

पाषाणः, प्रस्तरः, प्रावा (= प्रावन्), उपलः, अरमा (= अरमन् । ५ पु), शिला, दृषत् (= दृषद् । २ स्त्री), ‘पत्थर’ के ७ नाम हैं ।

पाषाणेति ॥ पिनष्टि । ‘पिण्डु संचूर्णने’ (ह० प० अ०) । बाहुलकादानच् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । ‘मूर्ध-^१न्यषः । पषत्यनेन । ‘पष बाधे ग्रन्थे च’ () । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) इति घञ् । अणति । ‘अण शब्दे’ (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । पाषाणासावणश्च । अत्तु—

१. विश्वे ‘च नगान्तरे’ इति पा० ।

२. ‘चिरजीविककाजयोः’ इति पा० ।

‘पथैर्णित्’ इत्यानच्- इति मुकुटः । तन्न । उक्तसूत्रादशंनात् ॥ (१) ॥ * ॥ प्रस्तृणाति । ‘स्तृञ् आच्छादने’ (कृया० उ० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘प्रस्तरो ग्रावणि मणौ’ इति हैमः^१ ॥ (२) ॥ * ॥ गिरति, गृणाति वा । ‘गृ निगरणे’ (तु० प० से०), ‘शब्दे’ (कृया० प० से०) वा । ‘अन्येभ्योऽपि-’ (३।२।७५) इति वनिप् । पृषोदरादिः (३।१।१०९) । यद्वा-गरति । ‘गृ सेके’ (भ्वा० प० अ०) । मूल-विभुजादिः (वा० ३।२।५) । अवति । ‘अव रक्षणादौ’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकात्कनिः । ग्रावासाववा च । ‘ग्रावा तु प्रस्तरे पृथ्वीधरे पुंसि’ इति मेदिनी [८७।५८] ॥ (३) ॥ * ॥ उप लाति । ‘ला दाने’ (अ० प० अ०) । ‘आतश्चोप-’ (३।१।१३६) इति कः । यद्वा-पलति । ‘पल गती’ (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । ओः शंभोः पलो बोधकः । ‘उपलो ग्रावरत्नयोः । उपला तु शर्करायाम्’ इति हैमः [३।६६२] ॥ (४) ॥ * ॥ अश्नुते । ‘अश्नुद् व्याप्ती संघाते च’ (स्वा० आ० से०) । ‘अन्येभ्योऽपि-’ (३।२।७५) इति मनिन् ॥ (५) ॥ * ॥ शिलति । ‘शिल उञ्छे’ (तु० प० से०) ताल-व्यादिः । ‘इगुपध-’ (३।१।१३५) इति कः ॥ (६) ॥ * ॥ दृणाति । ‘दृ विदारणे’ (कृया० प० से०) । ‘दृणातेः पुत्र-स्वश्च’ (उ० १।१३१) इत्यदिः । ‘दृषत्पाषाणमात्रके । निष्पेषणार्थपट्टेऽपि’ [इति हैमः २।२२९-३०] । (‘कषायः कृष्माण्डो महिषः वृषभव्योषट्षट्’ इत्यूष्मभेदान्मूर्धन्यमध्यः ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त ‘पाषाणस्य’ ।

कूटोऽस्त्री शिखरं शृङ्गम्

कूटः (पु न), शिखरम्, शृङ्गम् (२ न), ‘पहाड़की चोटी’ के ३ नाम हैं ।

कूट इति ॥ कूटयति । ‘कूट दाहे’ (चु० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यत्तु—‘इगुपध-’ (३।१।१३५) इति कः—इति मुकुटः । तन्न । कूटेश्चुरादित्वेन णिजन्तत्वा-दिगुपधत्वासंभवात् । णिजभावे वा । कूटयते वा घञ् (३।१।१४) । ‘कूटं पूर्वारयन्त्रयोः । मायादम्भाद्रिशृङ्गेषु सीरा-ङ्गैः स्तुततुच्छयोः । निश्चलेऽयोधने राशौ’ इति हैमः [२।८५-८६] ॥ (१) ॥ * ॥ शिखाऽस्यास्ति । ‘शिखाया ह्रस्वश्च’ (वा० ५।२) इति रः । शिखां राति, इति वा । ‘ङ्यापोः-’ (६।३।६३) इति ह्रस्वः । ‘शिखरं पुलकाग्रयोः । पक्वदाडि-मबीजाभमाणिक्यशकलेऽपि च । गिरिवृक्षाग्रकक्षासु’ इति हैमः [३।६४६-४७] । ‘अस्त्री’ इति पूर्वोत्तराभ्यां संबध्यते

१. हैमे तु—‘प्रस्तारः प्रस्तारे ग्रावणि मणौ च’ (३।६०७) इत्येवं पाठः ।

२. ‘निश्चले योधने’ इति पा० ।

३. ‘वृक्षाग्रे पर्वताग्रे च’ इति पा० ।

॥ (२) ॥ * ॥ शृणाति । ‘शृ हिंसायाम्’ (कृया० प० से०) । ‘शृणातेर्ह्रस्वश्च’ (उ० १।१२६) इति गन्तुङ् ह्रस्वाः । ‘शृङ्गं प्रभुत्वे शिखरे चित्ते क्रीडाम्बुयन्त्रके । विषाणोत्कर्षयो-श्चाथ शृङ्गः कूर्चकशीर्षके’ । स्त्री विषायां स्वर्णमीनभेदयो-र्दृषभौषधौ’ इति मेदिनी [२३।२५।२६] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘पर्वताग्रस्य’ ।

प्रपातस्त्वतटो भृगुः ॥ ४ ॥

प्रपातः, अतटः, भृगुः (३ पु), ‘पहाड़से गिरने योग्य स्थान’ के ३ नाम हैं ।

प्रपात इति ॥ प्रपतन्त्यस्मात् । ‘पल्ल गती’ (भ्वा० प० से०) । ‘अकर्तरि-’ (३।३।१४) इति घञ् । ‘प्रपातो निर्भरे भृगौ । अवटे पतने कच्छे’ इति हैमः [३।२९२-९३] ॥ (१) ॥ * ॥ न तटमत्र ॥ (२) ॥ * ॥ भृज्जति भृज्यते वा । ‘भ्ररज पाके’ (तु० उ० अ०) । ‘प्रथिन्नदिभ्रस्जां संप्रसारणं सलोपश्च’ (उ० १।२८) । न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् (७।३।५३) । ‘भृगुः सानी जमदग्निप्रपातयोः । शुक्रे रुद्रे च’ इति हैमः [२।४१] । ‘प्रपातस्तु तटो भृगुः’ इति पाठे प्रपत्यते यतस्तटात् स भृगुः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘पर्वतात्पतनस्थानस्य’ ।

कटकोऽस्त्री नितम्बोऽद्रेः

कटकः (पु न), ‘पहाड़के मध्यभाग’ का १ नाम है ।

कटक इति ॥ कटति, कट्यते वा । ‘कटे वर्षाविर-णयोः’ (भ्वा० प० से०) । ‘क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः’ (उ० २।३२) । ‘कटकस्त्वद्रिनितम्बे बाहुभूषणे । (सेनायां राज-धान्यां च)’ इति हैमः [३।१६] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं ‘पर्वतमध्यभागस्य मेखलाख्यस्य’ ।

स्तुः प्रस्थः सानुरस्त्रियौ^२ ।

स्तुः (पु), प्रस्थः, सानुः (२ पु न), ‘पहाड़ की समतल भूमि के किसी एक भाग’ के ३ नाम हैं ।

स्तुरिति ॥ स्तनीति जलम्, स्नाति वा । ‘ष्णु प्रस्रवणे’ (अ० प० अ०) । ‘ष्णा शीचे’ (अ० प० से०) वा । मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रतिष्ठन्तेऽत्र । घञर्थे कः (वा० ३।३।१०८) । ‘प्रस्थो-ऽस्त्रियां मानभेदे सानावुन्मितवस्तुनि’ [इति मे० ७२।९] ॥ (२) ॥ * ॥ सनोति । ‘षणु दाने’ (त० उ० से०) । ‘दसनिजनि-’ (उ० १।३) इति युष् । ‘सानुरस्त्री वने प्रस्थे वात्यामार्गाग्रके विदे’ [इति मे० ८४।२२] ॥ (३)

१. ‘शृङ्गः स्यात् कूर्चशीर्षके ।’ इति पा० ।

२. ‘सानुरस्त्रियाम्’ इति महेश्वरसम्मतः पाठः ।

३. ‘मार्गाग्रकोविदे’ इति पा० ।

॥*॥ द्वित्वात्प्रस्थोऽप्यस्त्री । त्रीणि 'पर्वतसमभूभागस्य' ।

उत्सः प्रस्रवणम्

उत्सः (पु), प्रस्रवणम् (न) 'पहाड़से गिरे हुए अधिक जलके इकट्ठा होनेवाले स्थान' के २ नाम हैं ।

उत्स इति ॥ उनत्ति जलेन । 'उन्दी क्लेदने' (रु० प० से०) । 'उन्दिगुधिकुषिभ्यश्च' (उ० ३।६८) इति सः । 'किप्' इत्यनुवृत्तेर्नलोपः । 'उन्दति' इति मुकुटेन कृतं विग्रह-प्रदर्शनं प्रामादिकम् । उन्दे रौघादिकत्वात् ॥ (१) ॥*॥ प्रस्रवन्त्यापोऽस्मात् । 'स्रु गतो' (भ्वा० प० अ०) । 'भीमादयः-' (३।४।७४) इति 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति वाऽपादाने ल्युट् । (२) ॥*॥ द्वे 'यतो जलं स्रवति तस्य स्थानस्य' ।

वारिप्रवाहो निर्झरो झरः ॥ ५ ॥

वारिप्रवाहः, निर्झरः, झरः (३ पु), 'झरना' के ३ नाम हैं ।

वारीति ॥ वारिणः प्रवाहः ॥*॥ निर्झरणम् । 'झृष् वयोहानी' (दि० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । यत्तु-निर्झरन्त्यनेन-इति विग्रहप्रदर्शनं मुकुटेन कृतम् । तन्न । करणेऽपो दुर्लभत्वात् । ल्युटा बाधात् । शबपि दुर्लभः । झृषो देवादिकत्वात् ॥ (१) ॥*॥ एवं झरः ॥ पित्त्वात् (३।३।१०४) अङि 'झरा' ॥*॥ 'अच इः' (उ० ४।२३९) । 'झरिः' ॥*॥ ततो ङीष् (ग० ४।१।४५) 'झरी' च ॥ (२) ॥*॥ उपसर्गान्तरनिवृत्त्यर्थो निर् ॥*॥ द्वे 'उत्सास्त्रि-गंतजलप्रवाहस्य' । पञ्चापि पर्याया इत्यन्ये ।

दरो तु कंदरो वा स्त्री

दरी (स्त्री), कन्दरः (पु स्त्री), 'पहाड़ की कन्दरा' के २ नाम हैं ।

दरीति ॥ दृणाति । 'दृ विदारणे' (क्था० प० से०) । पञ्चादी (३।१।१३४) 'दरट्' इति पाठात् 'टिड्ढा-' (४।१।१५) इति ङीप् । 'दरोऽस्त्री साध्वसे गते कंदरे तु दरी स्मृता । दराऽज्ययं मनांगर्थे' [इति मे० २६।४६-४७] ॥ (१) ॥*॥ कं जलम् । तेन दीर्यते । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । ['कन्दरोऽङ्गुशे । विवरे च गुहायां च' इति हेमः ३।५६२-६३] ॥ * ॥ स्त्रियां टाप् (४।१।४) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कृत्रिमस्य गुहाकारस्य गिरिविवरस्य' ।

देवस्नातविले गुहा ।

गह्वरम्

देवस्नातम्, विलम् (२ न), गुहा (स्त्री), गह्वरम् (न), 'स्नानादि से बने हुए बिल या गुहा' के ४ नाम हैं ।

२१ अ०

देवेति ॥ अकृत्रिमे पर्वतस्य विले । विलति । 'विल भेदने' (तु० प० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (१) ॥*॥ गूहति । 'गूह संवरणे' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः । यत्तु-गूह-तेऽनया । भिदाद्यङ् (३।३।१०४)—इति मुकुटः । तन्न । 'अजब्भ्याम्' (वा० ३।३।१२६) इति वार्तिकविरोधात् । 'गूहः षाण्मातुरे गुहा । सिंहपुच्छ्यां च गते च पर्वतादेश गह्वरे' [इति मे० १७५।४] ॥ (२) ॥*॥ गाहते । 'गाह विलोडने' (भ्वा० आ० से०) । 'छित्त्वरच्छत्वर-' (उ० ३।१) इति ष्वरजन्तं निपात्यते । ['अथ गह्वरम् । गुहागहन-दम्भेषु निकुञ्जे तु पुमानयम्' इति मे० १३३।१४८-४९] ॥ (३) ॥ * ॥ केचित्तु—'देवस्नाते विलं गुहा' इति कात्यात् 'गह्वरं विलदम्भयोः' इति शाश्वतात् [६५६] च [विलरन्ध्रे गुहायां च' इति हेमतः (२।५।५) च] चत्वारि नामानि-इत्याहुः । त्रीणि 'अकृत्रिमस्य गिरिविलस्य' ।

गण्डशैलास्तु च्युताः स्थूलोपला गिरेः ॥ ६ ॥

दन्तकास्तु बहिस्तिर्थकप्रदेशाभिर्गता गिरेः [६]

गण्डशैलः (पु), 'पहाड़से गिरी हुई चट्टान' का १ नाम है ।

[दन्तकः (पु), पहाड़के टेढ़े स्थानसे बाहर निकली हुई बड़ी चट्टान का एक नाम है ।]

गण्डेति ॥ 'गण्डः कपोले पिटके' इति विश्वः [४३।८] । गण्ड इव शैलाः । शैलशब्दस्तदवयवे वर्तते । 'विशेषणं विशेषेण-' (२।१।५७) इति समासः । शैलानां गण्डा इव इति वा । राजदन्तादिः (२।२।३१) । 'गण्डशैलो ललाटे स्था-च्युतस्थूलोपले गिरेः' [इति मे० १५६।१५३] ॥ (१) ॥*॥ एकं 'गिरेः पतितस्थूलपाषाणस्य' ।

खनिः स्त्रियामाकरः स्यात्

खनिः (स्त्री), आकरः (पु), 'खान' अर्थात् 'रत्न, जवा और कोयला आदिके निकलनेके स्थान' के २ नाम हैं ।

खनिरिति ॥ खन्यते । 'खनु अवदारणे' (भ्वा० उ० से०) । 'खनिकषि-' (उ० ४।१।४०) इति इः ॥*॥ 'कुदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति वा ङीष् ॥*॥ 'इक्ष्वादिभ्यः' (भा० ३।३।१०८) इतीम् । 'खनिरेव मता खानिः' इति द्विरूप-कोशः ॥ (१) ॥*॥ आकुर्वन्त्यत्र । 'कुक्कु' (त० उ० अ०) । आकीर्यन्ते घातवोऽत्र । 'कृ विशेपे' (तु० प० से०) । 'पुंसि संज्ञायाम्' (३।३।११९) इति कः । 'आकरो निकरे खनी' [इति हेमः २।५।५६] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'रत्नाद्युत्प-त्तिस्थानस्य' ।

पादाः प्रत्यन्तपर्वताः ।

पादः, प्रत्यन्तपर्वतः (२ पु), 'आसपासकी छोटी पहाड़ी' के २ नाम हैं ।

पादा इति ॥ पद्यते एभिः । 'पद गतौ' (दि० आ० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'पादो मूलोऽस्तु यांशाङ्घ्रिषु प्रत्यन्तपर्वते' इति हैमः [२।२२३] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रत्यन्ते महाद्वीपां समीपे ये क्षुद्राः पर्वताः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पर्वतसमीपस्थात्पर्वतानाम्' ।

'उपत्यकाद्रेरासन्ना भूमिरूर्ध्वमधित्यका ॥ ७ ॥

पहाड़ के पास की भूमि के निचले भाग' का 'उपत्यका' यह १ नाम तथा 'पहाड़ के ऊपरवाले स्थान' का अधित्यका यह १ नाम है ।

उपेति ॥ उप आसन्ना । अधि आरूढा । 'उपाधिभ्यां त्यक्त्रासन्नारूढयोः' (५।२।३४) इति त्यक्त् ॥ (१) ॥ * ॥ एकैकम् 'अद्रेरधरूर्ध्वसिन्नभूमेः' ।

धातुर्मनःशिलाद्यद्रेः

धातुः (पु), 'पहाड़से निकले हुए मैनसिल आदि धातु' का १ नाम है ।

धातुरिति ॥ दधाति शोभाम् । 'सितनि-' (उ० १।६९) इति तुन् ॥ (१) ॥ * ॥ 'सुवर्णरूप्यताम्राणि हरितालं मनःशिला । गैरिकाञ्जनकासीससीसलोहाः सहिङ्गुलाः । गन्धकोऽभ्रकमित्याद्या धातवो गिरिसंभवाः' ॥ * ॥ एकं 'मनःशिलादिधातोः' ।

गैरिकं तु विशेषतः ।

गैरिकम् (न), 'गेरू' अर्थात् 'पहाड़से निकले हुए लाल रंगके धातु-विशेष' का १ नाम है ।

गैरिति ॥ गिरौ भवम् इति विग्रहे गिरिकशब्दादण् (४।२।५३) । अव्यविकन्यायात्, अध्यात्मादित्वात् (वा० ४।३।६०) ठञ् वा । गैरिकं तु विशेषेण धातुः । धातुशब्देनैव प्रसिद्धत्वात् । 'गैरिकं धातुस्त्वयोः' [इति मे० ७।८४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'धातुविशेषस्य' ।

निकुञ्जकुञ्जौ वा क्लीबे लतादिपिहितोदरे ॥ ८ ॥

निकुञ्जः, कुञ्जः (२ पु न), 'कुञ्ज' अर्थात् 'लता या झाड़ी आदिसे आच्छादित स्थान-विशेष' के २ नाम हैं ।

१. गिरेरित्यधिकृत्य 'अधोभूमिरुपत्यका' इति हेमचन्द्रः (अभि० चिन्ता० ४।१०१) । 'अद्रेः' इत्यस्य सम्बन्धमात्रोपलक्षकत्वेनान्यत्रापि प्रयोगः, तद्यथा—'समुद्रोपत्यका हैमी पर्वताधित्यका पुरी' इति भट्टिः (५।८९), 'मारीचोद्भ्रान्तहारीता मलयाद्रेरुपत्यकाः' इति रघुः (४।४६) ।

निकुञ्जेति ॥ कावजनि । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) । 'सप्तम्यां जनेर्ङः' (३।२।९७) । 'पृषोदरादिः' (६।३।१०९) ।—कुञ्जन्त्यत्र । 'कुजि अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ्—इति मुकुटः । तन्न । 'कुजिधातोर्धातुपाठेऽदर्शनात् । यत्तु 'न्यङ्क्वादेः' इति कुत्वाभावः—इति । तदपि न । 'न्यङ्क्वादेः' इत्यस्य कुत्वविधायकत्वात् । निरत्रोपसर्गान्तरव्यावृत्त्यर्थम् । कुञ्जिरावरणार्थो लोकात्—इति क्षीरस्वामी । 'कुञ्जोऽस्त्रियां' निकुञ्जेऽपि हनौ दन्ते च दन्तिनाम् इति विश्वः [३।३।१२] ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'लतादिभिः पिहितस्य स्थानस्य' ।

इति शैलवर्गविवरणम् ॥ ३ ॥

अथ वनौषधिवर्गः ॥ ४ ॥

अटव्यरण्यं विपिनं गहनं काननं वनम् ।

अटवी (स्त्री), अरण्यम्, विपिनम्, गहनम्, काननम्, वनम् (५ न) 'वन, जङ्गल' के ६ नाम हैं ।

अटवीति ॥ अटन्त्यत्र । 'अट गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'पद्यटिभ्यामविः' () । 'कृदिकारात्—' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् । यत्तु मुकुटः—अटा वयः पक्षिणोऽत्र । पूर्ववन्ङीष् । संज्ञाशब्दत्वात् 'अनुपसर्जनात्' इति स्त्रीप्रत्ययस्य न निषेधः—इत्याह । तन्न । अटविशब्दस्य कृदन्तत्वाभावात् । 'संज्ञाशब्दत्वात्' इति हेतोरप्रयोजकत्वात् समुदायस्यानुपसर्जनत्वाच्च ॥ (१) ॥ * ॥ अयंते । 'अट गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'अर्तेनित्' (उ० ३।१०२) इत्यन्यः ॥ (२) ॥ * ॥ वेपन्तेऽत्र । 'टुवेपृ कम्पने' (भ्वा० आ० से०) । 'वेपितुहयोर्ह्रस्वश्च' (उ० २।५२) इतीनन् । विशेषेण पियन्त्यत्र वा । 'पि गतौ' (तु० प० से०) । बाहुलकान्नक् ॥ (३) ॥ * ॥ गाह्यते । 'गाहू विलोडने' (भ्वा० आ० से०) । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७८) इति युच् । 'कृच्छ्रगहनयोः—' (७।२।२२) इति निर्देशाद्घ्रस्वः । 'गहनं वनदुःखयोः । गह्वरे कलिले चापि' इति हैमः [३।३९८] ॥ (४) ॥ * ॥ कानयति दीपयति स्मरादि । 'कनी दीप्तिकान्तगतिषु' (भ्वा० प० से०) । युच् (उ० २।७८) । ल्युट् (३।१।१३४) वा । 'कं जलम् अननं जीवनमस्य' इति वा । 'काननं तु ब्रह्मास्ये विपिने गृहे' इति हैमः [३।

१. धातुपाठे भ्वादी 'अथ चवर्गीयान्ता व्रज्यन्ताः परस्मैपदिनो द्विसप्ततिः ।' इत्युक्ततया 'गुजि अव्यक्ते शब्दे', 'अर्चं पूजायाम्' इत्यनयोर्मध्ये 'कुजि' धातोरपि सत्तास्वीकार एव द्विसप्ततिसंख्यायाः पूर्त्या नेयमुक्तिः सम्यक् प्रतिभाति ।

२. अस्त्रियाम् इति क्वचिन्न दृश्यते ।

३. 'वनगुहयोः' इति पा० ।

३९४] ॥ (५) ॥*॥ वनति । 'वन संभक्तौ' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ यत्तु—वन्यते । अच्—इति मुकुटः । तन्न । कर्मणि पचाद्यचोऽसंभवात् । 'वनं नपुंसकं नीरे निवासालयकानने' [इति मे० ८४।१९] ॥ (६) ॥*॥ षट् 'अरण्यस्य' ।

महारण्यमरण्यानी

महारण्यम् (न), अरण्यानी (स्त्री), 'बड़े जङ्गल' के २ नाम हैं ।

महेति ॥ महच्च तदरण्यं च । 'सन्महत्—' (२।१।६१) इति समासः ॥ (१) ॥*॥ महदरण्यम् । 'हिमारण्ययोर्महत्त्वे' (वा० ४।१।४९) इति ङीषानुको ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'महतो वनस्य' ।

गृहारामास्तु निष्कुटाः ॥ १ ॥

गृहारामः, निष्कुटः (२ पु), 'घरके पासमें लगाये हुए जङ्गल' के २ नाम हैं ।

गृहेति ॥ गृहस्यारामाः ॥ (१) ॥*॥ कुटाद् गृहान्निष्क्रान्ताः । 'निरादयः—' (वा० २।२।१८) इति समासः । 'निष्कुटस्तु गृहोद्याने स्यात्केदारकवाटयोः' [इति मे० ३७।४७] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'गृहसमीपोपवनस्य' ।

आरामः स्यादुपवनं कृत्रिमं वनमेव यत् ।

आरामः (पु), उपवनम् (न), 'किसीके लगाये हुए उद्यान या बगीचे' के २ नाम हैं ।

आरेति ॥ आरमन्त्यत्र । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ॥ (१) ॥*॥ उपगतं वनम् । 'प्रादयो गताद्यर्थे' (वा० २।२।१८) इति समासः ॥ (२) ॥*॥ एवकारादकृत्रिम-वनव्युदासः ॥*॥ द्वे 'कृत्रिमवृक्षसमूहस्य' ।

अमात्यगणिकागेहोपवने वृक्षवाटिका ॥ २ ॥

वृक्षवाटिका (स्त्री), 'मन्त्रियों या वेश्याओंके गृह के उपवन' का १ नाम है ।

अमेति ॥ वट्यते । 'वट वेष्टने' (भ्वा० प० से०) । 'संज्ञायाम्' (३।३।१०९) इति ण्वल् । 'वुम्' इति मुकुट-स्य प्रमादः । टाप् (४।१।४) । 'प्रत्ययस्थात्—' (७।३।४४) इतीत्वम् । वृक्षाणां सा ॥ (१) ॥*॥ एकं 'मन्त्रिणो वेश्या-याश्च गृहस्योपवनस्य' ।

पुमानाक्रीड उद्यानं राज्ञः साधारणं वनम् ।

आक्रीडः (पु), उद्यानम् (न), 'प्रमदाओं या मित्रोंके साथ क्रीडा करनेके लिये लगाये हुए साधारण वन या बगीचे' के २ नाम हैं ।

१. 'कक्ष्यकं कुन्दिलं वार्क्षं वनी गहनमित्यपि' इति वैज० (४५१) वचनाद् 'वनी' शब्दोऽपि गौरादित्वाद् बोध्यः ।

पुमानिति ॥ आक्रीडन्त्यत्र । 'क्रीडू विहारे' (भ्वा० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'ज्ञेयमा-क्रीडमुद्यानम्' इत्यमरमालायां तु क्लीबमुक्तम् ॥ (१) ॥*॥ उद्यान्त्यत्र । 'या प्रापणे' (अ० प० अ०) । अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७) । 'उद्यानं स्यान्निःसरणे वनभेदे प्रयोजने' [इति हैमः ३।३।८८] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'राज्ञः सर्वो-पभोग्यवनस्य' ।

स्यादेतदेव प्रमदवनमन्तःपुरोचितम् ॥ ३ ॥

प्रमदवनम् (न), रानियों की क्रीडाके लिये लगाये हुए वन या फुलवारी का १ नाम है ।

स्यादिति ॥ प्रमदानां वनम् । 'ङघापोः—' (६।३।६३) इति ह्रस्वः ॥ (१) ॥*॥ एकं 'यत्र सस्त्रीको राजा क्रीडति तस्य' ।

वीथ्यालिरावलिः पंक्तिः श्रेणी

वीथी, आलिः, आवलिः, पंक्तिः, श्रेणी (५ स्त्री), 'कतार, पंक्ति' के ५ नाम हैं ।

वीति ॥ विध्यते । 'विथ् याचने' (भ्वा० आ० से०) । 'ङगुपधात्किन्—' (उ० ४।१२०) इतीन् । बाहुलकाद्दीर्घः । 'कृदिकारात्—' (ग० ४।१।४५) इति वार् ङीष् । 'वीथी वर्त्मनि पङ्क्तौ च गृहाङ्गे नाट्यरूपके' इति हैमः [२।२२४] ॥ (१) ॥*॥ आलति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । आङि इन् (उ० ४।११८) । 'आलिः सख्याव-लीसेत्वनर्थेषु विशदाशये' इति हैमः [२।४८७] ॥ (२) ॥*॥ आवलति । 'वल संवरणे' (भ्वा० प० से०) । आङि । इन् (उ० ४।११८) ॥ (३) ॥*॥ पञ्चते । 'पञ्च विस्तारे' (भ्वा० आ० से०) । क्तिच् (३।३।१७४) । 'पङ्क्तिश्छन्दःश्रेण्योः' इति हैमः [२।१८०] ॥ (४) ॥*॥ श्रीयते । 'श्रिन् सेवायाम्' (भ्वा० उ० से०) । 'वहिश्रि—' (उ० ४।५३) इति निः । 'श्रेण्याल्यां कारुसंहतो' इति हैमः [२।१५७] ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'सान्तपङ्क्तेः' ।

लेखास्तु राजयः ।

लेखा, राजिः (२ स्त्री), 'रेखा, लकीर' के २ नाम हैं ।

लेखा इति ॥ लिख्यते । 'लिख अक्षरविन्यासे' (तु० प० से०) । भिदादौ (३।३।१०४) पाठादङ्गुणौ । 'लेखो

१. 'सान्तःपुरस्य प्रमदावनं—' इति वैज० (४५।३) वचनानुरोधात् ह्रस्वाभावे प्रमदावनमित्यपि । तथा च प्रयोगः—'प्रविष्टः प्रमदावनम्' इति भट्टिः ।

२. ङीषोऽभावे ह्रस्वान्तो 'वीथिः' इत्यपि । तथा च प्रयोगः—'सिद्धं मुखे नवमु वीथिषु कश्चिदस्वं—' इति शिशु० व० (५।६०) ।

३. 'सेतुपवनर्थे' इति पा० ।

लेख्ये दैवते च लेखा राज्यां लिपावपि' इति हैमः [२।२५]
॥*॥रलयोरेकत्वस्मरणात् 'रेखा' अपि ॥ (१) ॥*॥ राज-
ति । 'राज् दीप्ती' (भ्वा० उ० से०) । इन् (उ० ४।११८) ।
'वपि वसि-' (उ० ४।१२५) इतीज् वा । 'राजी रेखायां
पङ्क्तौ च' इति हैमः [२।७५] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'निरन्तर-
पङ्क्त्यपङ्क्तिसाधारणायाः' ।

वन्या वनसमूहे स्याद्

वन्या (स्त्री), 'वनके समूह' का १ नाम है ।

वन्येति ॥ वनानां समूहः । 'पाशादिभ्यो यः' (४।२।
४९) । ['वन्यं त्रिषु वनोद्भूते स्त्री वनाम्बुसमूहयोः' इति
मे० १।१६।५४] ॥ (१) ॥*॥ एकं 'वनसमूहस्य' ।

अङ्कुरोऽभिनवोद्भिदि ॥ ४ ॥

अङ्कुरः (पु), अभिनवोद्भिद् (= अभिनवोद्भिज्, स्त्री),
'अङ्कुर' के २ नाम हैं ।

अङ्कुर इति ॥ अङ्कुर्यते । 'अकि लक्षणे' (भ्वा० आ०
से०) । 'मन्दिवाशिमथि-' (उ० १।३८) इत्युरच् । 'अङ्कुरो
रोम्णि सलिले रुधिराभिनवोद्गमे' इति हैमः [३।५५१] ॥*॥
खर्जूरदित्वात् ऊरः 'अङ्कुराङ्कुरः प्रोक्तः' इति हलायुधः
[२।३०] ॥ (१) ॥*॥ उद्भिन्नन्ति भुवम् । 'भिदिर्
विदारणे' (ह० उ० अ०) । 'सत्सूद्विष-' (३।२।६१) इति
क्विप् । अभिनवश्चासावुद्भिच्च ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'वृत्तना-
ङ्कुरस्य' ।

वृक्षो महीरुहः शाखो विटपी पादपस्ततः ।

अनोकहः कुटः सालः पलाशी द्रुमागमाः ॥ ५ ॥

वृक्षः, महीरुहः, शाखी (= शाखिन्), विटपी (विट-
पिन्), पादपः, ततः, अनोकहः, कुटः, सालः, पलाशी
(= पलाशिन्), द्रुः, द्रुमः, अगमः (१३ पु), 'पेद' के
१३ नाम हैं ।

वृक्ष इति ॥ वृक्षति । 'वृक्ष वरणे' () । पचा-
द्यच् (३।१।१३४) वृक्ष्यते वा । 'ओव्रश्चू छेदने' (तु०
प० से०) । सक् (उ० ३।६६) ॥ (१) ॥*॥ मह्यं
रोहति । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' (भ्वा० प० अ०) ।
—मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः—इति मुकुटः ।
तन्न । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इत्यस्य सत्त्वात् ॥ (२)
॥*॥ शाखाऽस्यास्ति । व्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) इतिः ।
यद्वा—अवश्यं शाखति । 'शाख् व्याप्ती' (भ्वा० प० से०) ।
आवश्यके णिनिः (३।३।१७०) । 'शाखी स्यात्पादपे वेदे तुरु-
ष्कास्यजने पुमान्' [इति मे० ९३।४१] ॥ (३) ॥*॥ विटपः
शाखाविरुद्धोऽस्यास्ति । 'अत इतिः-' (५।२।११५) ॥
(४) ॥*॥ पादः पिबति । 'पा पाने' (भ्वा० प० अ०) ।

'सुपि-' (३।२।४) इति कः । 'पादपः पादपीठेऽदौ पादु-
कायां तु पादपा' इति विश्वः [१०।१।१६] ॥ (५) ॥*॥
तरति । तरन्त्यनेन इति वा । 'तु प्लवनसंतरणयोः' (भ्वा०
प० से०) । 'भृमृशीङ्-' (उ० १।७) इत्युः ॥ (६)
॥*॥ अनसः शकटस्याकं गतिं हन्ति । 'अन्येष्वपि-' (३।
२।१०१) इति हन्तेर्ङः ॥ (७) ॥*॥ कुटति । 'कुट कौ-
टिल्ये' (तु० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४), 'इगु-
पध-' (३।१।१३५) इति को वा । मुकुटस्तु—'कौति
शब्दायते पक्ष्यत्र' इति । 'कण्ठः' बाहुलकात् अन्येभ्योऽपि
टः कुटादित्वात् (१।२।१) डित्वे गुणाभावः । बाहुलका-
न्नेकादेशः—इति वदन् टवर्गद्वितीयं मन्यते । तत्र 'कौति'
इति विगृह्य कुटादित्वोक्तिः प्रामादिकी । आदादिकस्य
'कौति' इति रूपसंभवात् । तौदादिकस्य 'कुवते' इति रूपस्य
संभवात् ॥ (८) ॥*॥ सत्यते । 'पल गतौ' (भ्वा० प०
से०) । 'अकर्तरि-' (३।३।१४) इति घञ् । मुकुटस्तु—
सलति । वायुना चलति । 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः' (३।१।
१४०)—इत्याह । तन्न । दन्त्यादेस्तत्र पाठाभावात् ।
तालव्योष्मादेस्तत्र पाठात् । 'पुंसि भूरुहमात्रेऽपि सालो वर-
णसर्जयोः' इति दन्त्यादौ रभसः । 'सालः सर्जतरौ वृक्ष-
मात्रप्राकारयोरपि' [इति हैमः २।५२७] ॥ (९) ॥*॥
पलाशानि सन्त्यस्य । अत इतिः (५।२।११५) । 'पलाशी
वृक्षरक्षसोः' इति विश्व-मेदिन्यौ [१००।१८४, ९७।९१] ॥
(१०) ॥*॥ द्रवत्यूध्वम् । 'द्रु गतौ' (भ्वा० प० अ०) ।
मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) हुः ॥ (११) ॥*॥
'समुदाये वृक्षाः शब्दा अवयवेष्वपि वर्तन्ते' इति न्यायात्
द्रुः शाखाऽस्यास्ति । 'द्युद्रुभ्यां मः' (५।२।१०८) । 'द्रुमस्तु
पादपे पारिजाते किंपुरुषेश्वरे' इति हैमः [२।३।२९] ॥
(१२) ॥*॥ न गच्छति । 'गम्लु गतौ' (भ्वा० प० अ०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१३) ॥*॥ त्रयोदश 'वृक्षस्य' ।

वानस्पत्यः फलैः पुष्पात्

वानस्पत्यः (पु), 'फूलकर फलनेवाले पेड़' का १ नाम
है (जैसे—आम, लीची, अमड़ा आदि) ।

वानेति ॥ वनस्य पतिः । 'पारस्करप्रभृतीनि-' (६।१।
१५७) इति सुट् । वनस्पती भवः । 'दित्यदित्या-' (४।१।
८५) इति ण्यः ॥ (१) ॥*॥ पुष्पाज्जातैः फलैर्हेतुभिः
॥*॥ एकं 'पुष्पाज्जातफलोपलक्षितवृक्षस्य' ।

तैरपुष्पाद्वनस्पतिः ।

वनस्पतिः (पु), 'बिना फूले फलनेवाले पेड़' का १
नाम है ।

तैरिति ॥ 'वनस्पतिर्ना द्रुमात्रे बिना पुष्पं' फलिद्रुमे'

१. 'बिनापुष्पफलद्रुमे' इति पाठः (सह सुपेति योग-
विभागात् समासः) ।

[इति मे० ७०।२१८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'आम्नादि-
वृक्षस्य' ।

ओषधिः फलपाकान्ता

ओषधिः (खी), 'फलकर पकनेके बाद नष्ट होनेवाले
उद्भिन्त' का १ नाम है (जैसे—धान, चना, जौ, गेहूं
आदि) ।

ओषेति ॥ ओषः प्लोषो दीतिर्वा धीयतेऽत्र । 'डुधाम्
धारणोषणयोः' (जु० उ० अ०) । 'कर्मण्यधिकरणो च' (३।
३।९३) इति किः ॥ * ॥ ['कृदिकारात्—' (ग० ४।१४५)
इति ङीष् 'ओषधी' अपि] ॥ (१) ॥ * ॥ फलपाक
एवान्तो यस्याः । रूपभेदात्स्त्रीत्वम् । एकं 'व्रीहियवादेः' ।

स्याद्बन्ध्यः फलेग्रहिः ॥ ६ ॥

अनन्ध्यः, फलेग्रहिः (२ त्रि), 'अपने-अपने समय में
फलनेवाले पेड़ आदि' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ फलानि गृह्णाति । 'ग्रह उपादाने' (कथा०
उ० से०) । 'फलेग्रहिरात्मभरिश्च' (३।२।२६) इति साधुः ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'फलसमये फलग्राहकस्य' ।

बन्ध्योऽफलोऽवकेशो च

बन्ध्यः, अफलः, अवकेशी (=अवकेशिन् । ३ त्रि),
'जहाँ फलनेवाले पेड़ आदि' के ३ नाम हैं ।

बन्ध्य इति ॥ 'बन्धस्त्वाधौ च बन्धने' । बन्धे साधुः ।
'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । यत् मुकुटः—दिगादि-
त्वात् (४।३।५४) यत्—इत्याह । तन्न । अस्य सूत्रस्य 'तत्र
भवः' (४।३।५३) इत्यत्र पाठात् । 'तत्र साधुः' इत्यस्य
'प्राग्विज्ञातत्' (४।४।७५) इत्यधिकारे पाठात् ॥ (१) ॥ * ॥
न फलान्यस्य ॥ (२) ॥ * ॥ अवसन्नाः केषां केषां सोऽव-
केशो निष्केशः । सोऽस्ति दृष्टान्तत्वेनास्य । अतः इति (५।२।
११५) । स यथा निष्केशः । एवमयं निष्फलः । अवकेशो बन्ध-
मीष्टे तच्छीलः । 'सुप्यजाती—' (३।२।७८) इति 'जिनिः'
इति वा ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'ऋतावपि फलरहितस्य' ।

फलवान्फलिनः फली ।

फलवान् (=फलवत्), फलिन्, फलो (=फलिन् ।
३ त्रि), 'फले हुए पेड़ आदि' के ३ नाम हैं ।

फलेति ॥ फलान्यस्य सन्ति । मतुप् (५।२।९५) ॥ (१)
॥ * ॥ 'फलबर्हिभ्यामिनच्' (वा० ५।२।१२२) ॥ (२)
॥ * ॥ अतः इति (५।२।११५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'फल-
सहितवृक्षस्य' ।

१. 'ओषधयो जातिमात्रे स्युः' (२।४।१३६) इति
वक्ष्यमाणत्वात्, तस्य 'ओष' धयत्योषधी फलपाकान्ता
जातिः' इति ली० त्वा० व्याख्यानोपेत्यवयवम् ।

प्रफुल्लोऽपुल्लसंफुल्लव्याकोशविकचस्फुटाः । ७ ॥

ल्लश्चैते विकसिते

प्रफुल्लः, उफुल्लः, संफुल्लः, व्याकोशः, विकचः, स्फुटः,
फुल्लः, विकसिता (८ त्रि), 'फूले हुए पेड़-लता आदि' के
८ नाम हैं ।

प्रफुल्लविति ॥ फलति । 'विकला विशरणे' (भ्वा० प०
से०) । 'जीतः क्तः' (३।२।१८७) । 'आदितश्च' (७।२।
१६) इतीडभावः । 'अनुपसर्गात्फुल्लक्षीब—' (८।२।५५)
इति तस्य लः ॥ (७) ॥ * ॥ प्रादिसमासः (वा० २।२।
१८) । प्रफुल्लति वा । 'फुल्ल विकसने' (भ्वा० प० से०) ।
अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ 'उत्फुल्लसंफुल्लयोरुप-
संख्यान्तम्' (वा० ८।२।५५) । 'उत्फुल्लं करणे स्त्रीणामु-
त्ताने च 'विकस्वरे' [इति विश्वः १५८।१११] ॥ (२)
॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ व्यावृत्तः कोशः संकोचोऽस्मात् ।
'प्रादिभ्यो धातुजस्य—' (वा० १।२।२।२४) इति समासः
॥ * ॥ मूर्धन्यान्तो वा ॥ (४) ॥ * ॥ कचति । 'कच बन्धने'
(भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । विगतः कचो-
ऽस्मात् । 'विकचः क्षेपणे केतो ना केशे स्फुटितेऽन्यवत्'
[इति मे० २८।१८] ॥ (५) ॥ * ॥ स्फुटति । 'स्फुट
विकसने' (तु० प० से०) । 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति
कः । 'स्फुटो व्यक्तप्रफुल्लयोः । सिते व्याप्ते' इति हैमः
[२।१०।१-२] ॥ (६) ॥ * ॥ व्यकासीत् । 'कस गती'
(भ्वा० प० से०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः ॥
(८) ॥ * ॥ अष्टौ 'प्रफुल्लितवृक्षस्य' ।

स्युरबन्ध्यादयस्त्रिषु ।

'अबन्ध्यः' से 'विकसितः' शब्दतक सब शब्द
त्रिलिङ्ग हैं ।

स्युरिति ॥ अबन्ध्यादयो विकसितान्तास्त्रिलिङ्गधां स्युः ।

स्थाणुर्वा ना ध्रुवः शङ्कुः

स्थाणुः (पु न), ध्रुवः, शङ्कुः (२ पु), 'खुत्थ, टूँठे पेड़'
के ३ नाम हैं ।

स्येति ॥ तिष्ठतीति स्थाणुः । यत् सुभूतिः—धेन्वादि-
त्वाच्च, णत्वं च—इत्याह । तन्न । 'स्थो णुः' (उ० ३।३७)
इति सूत्रस्य सत्त्वात् । धेन्वादिसूत्राभावाच्च । 'वा ना'
इति पुंस्त्वम् । रूपभेदात् क्लीबत्वम् । 'स्थाणुरस्त्री' इति वा
पाठः । 'स्थाणुः कीले हरे पुमान् । अस्त्री ध्रुवे' इति मे०
[४७।३२] ॥ (१) ॥ * ॥ ध्रुवति । 'ध्रुव गतिस्वै-
र्ययोः' (तु० प० से०) । 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति
कः । 'ध्रुवो वटे । वसुयोगभिदोः शंभौ शङ्कावुत्तानपादजे ।

१. 'उत्ताने च विकस्वरे' इति वा० ।

स्थिरे नित्ये निश्चिते च ध्रुवं खेऽजस्रतर्कयोः । ध्रुवा मूर्धा-
शालिपण्योः स्रग्भेदे गीतमिद्यपि' इति हैमः [२।५३९-४०] ॥
(२) ॥ * ॥ शङ्कतेऽस्मात् । 'शकि शङ्कायाम्' (भ्वा०
आ० से०) । 'खल्लङ्कु-' (उ० १।३६) इति साधुः ।
'शङ्कुः पत्रशिखराजाले संख्याकीलकशंभुषु । यादोऽस्त्रभेदयो-
र्मद्रे' इति हैमः [२।१८] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'शाखा-
पत्ररहिततरोः' ।

ह्रस्वशाखाशिफः क्षुपः ॥ ८ ॥

क्षुपः (पु), 'गांड़ी, या जिसकी डाल आदि छोटी हों'
उस पेड़ आदि' का १ नाम है ।

ह्रस्वेति ॥ शाखा च शिफा—मूलं च ते । ह्रस्वे शाखा-
शिफे यस्य ॥ * ॥ स्त्रीति । 'दु क्षु शब्दे' (अ० प० से०) ।
बाहुलकात्पोऽणुश्च । (१) ॥ * ॥ एकं 'सूक्ष्मशाखा-
मूलस्य शाखोटकादेः' ['गाड़ी इत्याख्यस्य'] ।

अप्रकाण्डे स्तम्बगुल्मौ

स्तम्बः, गुल्मः (२ पु), 'बिना डालवाले पेड़ आदि' के
२ नाम हैं ।

अप्रकाण्ड इति ॥ न प्रकाण्डोऽस्य ॥ * ॥ तिष्ठति ।
'ष्ठां गतिनिवृत्ती' (भ्वा० प० से०) । 'स्थः स्तोऽम्बज-
वको' (उ० ४।९६) । 'स्तम्बो गुल्मे तृणादीनामकाण्ड-
द्रुमगुच्छयोः' [इति विश्वः १०६।३, मे० च० १०५।८] ॥
(१) ॥ * ॥ गुडति । 'गुड रक्षायाम्' (तु० प० से०) ।
बाहुलकान्मन् । डलयोरेक्यम् । 'गुल्मः सेनाघट्टभिदोः सैन्य-
रक्षणरुग्भिदोः । स्तम्बे, स्त्रियामामलक्येलावनीवस्त्रवेशमसु'
[इति मे० १०९।११] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्कन्ध-
रहितस्य' ।

वल्ली तु व्रततिर्लता ।

वल्ली, व्रततिः, लता (स्त्री), 'लता, लत्तर' के ३ नाम हैं ।

वल्लीति ॥ वल्लते । 'वल वल्ल संवरणे' (भ्वा० आ०
से०) । 'सर्वधातुस्य इन्' (उ० ४।११८) । ['कृदिका-
रात्-' (ग० ४।१।४५) इति वा ङीष्] ।—पचाद्यच्
(३।१।३४) । गौरादित्वात् (४।१।४१) ङीष् इति मुकुटोक्ति-
श्रित्या । 'वल्ली स्यादजमोदायां लतायां कुसुमान्तरे' इति
हैमः [२।५२१] ॥ * ॥ [वेल्ल (भ्वा० प० से०)
घातोतिरिति 'वेल्लः' इत्यपि । अत एव] । 'वल्ली तु वेलिः
सरणी' इति वाचस्पतिः ॥ (१) ॥ * ॥ व्रतनोति । 'तनु
विस्तारे' (त० उ० से०) । 'क्तिवृत्तौ च संज्ञायां' (३।
३।१७४) । पुषोदरादित्वात् (६।३।१०९) पस्य वो
वा । 'व्रततिर्लतस्त्वया' इति ह्रस्वाच्चः [२।२५] ॥ * ॥
वृद्धा—वृद्धमिव करोति । वृद्धा—'वृद्धा—' (व० ॥ ३

१।२६) इति ण्यन्ताद्बाहुलकादतिः । 'व्रततिस्तु प्रता-
नित्यां विस्तारेऽपि' इति हैमः [३।३।१३] ॥ (२) ॥ * ॥
लतति । 'लतिः' सौत्रो घातुर्वेष्टनार्थः । पचाद्यच् (३।१।
१३४) । 'लता ज्योतिष्मती दूर्वा शाखावल्लीप्रियङ्गुषु ।
स्पृक्कामाधव्योः कस्तूर्याम्' इति हैमः [२।१९५] ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'लतामात्रस्य' ।

लता प्रतानिनी वीरुद्गुल्मिन्युलप इत्यपि ॥ ९ ॥

वीरुत् (= वीरुध्), गुल्मिनी (२ स्त्री), उलपः (पु),
'बहुत डालोंसे युक्त लता' के ३ नाम हैं ।

लतेति ॥ शाखापत्रसंचयः प्रतानः । सोऽस्त्यस्याः । सा
प्रतानिनी । ईदृशी लतावीरुदादिशब्दत्रयवाच्या ॥ * ॥ वि-
रुणद्धि । 'रुधिर आवरणे' (रु० उ० अ०) । विवप् (३।
२।१७८) । 'अन्येषामपि—' (६।३।१३७) इति दीर्घः ।
'—नहिदृति—' (६।३।११६) इति दीर्घः । न्यङ्क्वादि-
त्वात् (७।३।५३) कुत्वम्—इति स्वाम्युक्तिश्रित्या ।
रुधेस्तत्रादर्शनात् कुत्वाददर्शनाच्च । 'वीरुल्लताविटपयोः
स्त्रियाम्' [इति मे० ८१।३६] ॥ (१) ॥ * ॥ गुल्मः प्रतानोऽ-
स्त्यस्याः । 'अत इनि—' (५।१।११५) वा ॥ (२) ॥ * ॥
वलति । 'वल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । 'विटपविष्टपवि-
शिपोलपाः' (उ० ३।१४५) इति 'वलेः संप्रसारणं कपश्च' ॥
—उल्यते । उलः सौत्र आवरणार्थो दाहार्थो वा । 'कपश्चा-
क्वमणस्य' (उ० ३।१४४) इति कपो वा । 'विटपादयः'
इत्यपः—इति स्वामि-मुकुटौ । तन्न । तादृशसूत्राभावात् ।
'उलपस्तु गुल्मिनीतृणभेदयोः' इति हैमः [३।४६९] ॥ (३)
॥ * ॥ इति त्रीणि 'शाखादिभिर्विस्तृतवल्ल्याः' ।

नगाद्यारोह उच्छ्राय उत्सेधश्चोच्छ्रयश्च सः ।

उच्छ्रायः, उत्सेधः, उच्छ्रयः (३ पु), 'पेड़ आदिकी
ऊँचाई' के ३ नाम हैं ।

नगेति ॥ नगस्य तरोः ॥ * ॥ आरोहणम् । भावे घञ्
(३।३।१८) । दैर्घ्यम् । 'आरोहो दैर्घ्यं उच्छ्रये । आरोहणे
गजारोहे स्त्रीकृत्यां मानमिद्यपि' इति हैमः [३।७६२] ।
आदिना गिरिदेवालयदिग्रहः ॥ * ॥ उच्छ्रयणम् । 'अत्र
सेवायाम्' (भ्वा० उ० से०) । 'उदि श्रयति—' (३।३।४९)
इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ उत्सेधनम् । 'विध गत्याम्' (भ्वा०

१. 'त्रिपाकपिङ्गास्तुहिनस्थलीरुहो धराधरेन्द्रं व्रत-
तीततीरिव' इति शिशु० व० (१।५) प्रयोगादीर्घान्तोऽपि ।

२. व्युपसर्गपूर्वकरुच-दीप्ताविति भ्वादिघातोः 'नहिवृति
—' इति दीर्घः, वीरुदित्यस्य न्यङ्क्वादिगणे पाठात् चस्य
चत्वं (न तु कुत्वं) चेति स्वाम्याशयमननुवर्तमानेनैव
चञ्चनमिदं प्रस्तुतमिति प्रतीयते ।

प० से०) । 'भावे' (३।३।१८) इति घञ् । 'उत्सेधस्तु-
च्छये न स्त्री क्लीबं संनहनेऽपि' च [इति मे० ८०।२९]
(२) ॥*॥ श्रियो बाहुलकात् 'एरच्' (३।३।५६) अपि ॥
(३) ॥*॥ त्रीणि 'वृक्षादिदैर्घ्यस्य' ।

अस्त्री प्रकाण्डः स्कन्धः स्यान्मूलाच्छाखावधिस्तरोः ॥

प्रकाण्डः (पु न), स्कन्धः (पु), 'कन्धा, पेड आदिकी
शाखा की जड़' के २ नाम हैं ।

अस्त्रीति ॥ प्रकाण्डयते । 'कड भेदने' दुरादिः । 'एरच्'
(३।३।५६) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । काम्यते । 'कमु
कान्ती' (भ्वा० आ० से०) । णिङ् (३।१।३०) । 'वर-
ण्डादयश्च' () इति डो वा । 'प्रकाण्डो जितपे शस्ते
मूलस्कन्धान्तरे तरोः' इति विश्वः [४५।२९] ॥ (१)
॥*॥ स्कन्धते । 'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः' (भ्वा० प० अ०) ।
कर्मणि घञ् (३।३।१९) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । यत्तु
मुकुटेन—उणादौ स्कन्दिर् धातो 'कन्देरच् स्वाङ्गे' (उ०
४।२०७) इत्यच् प्रत्ययो धश्चान्तादेशः—इत्युक्तम् । तन्न ।
तत्रासुनो विधानात् । अचोऽविधानात् । 'स्कन्धः स्यान्नुप-
तावसे संपरायसमूहयोः । काये^२ तरुप्रकाण्डे च भ्रात्रादौ
छन्दसो भिदि' इति धान्तेषु भेदिनी [८०।२२-२३] ॥
(२) ॥*॥ द्वे 'मूलमारभ्य शाखावधिभागस्य' ।

समे शाखालते

शाखा, लता (२ स्त्री), 'डाल' के २ नाम हैं ।

समे इति ॥ शाखति । 'शाख् व्याप्ती' (भ्वा० प० से०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । यत्तु—शाख्यते वृक्षोऽनया ।
'शुरोश्च' (३।३।१०३) इत्यः—इति मुकुटः । तन्न । 'अ-
जब्भ्याम्' (वा० ३।३।१२६) इति वार्तिकविरोधात् ।
'शाखा द्रुमांशे वेदांशे भुजे पक्षान्तरेऽन्तिके' इति हैमः [२।
२७] ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे 'शाखायाः' ।

स्कन्धशाखाशाले

स्कन्धशाखा, शाला (२ स्त्री), 'सबसे पहले फूटनेवाली
डाल' के २ नाम हैं ।

स्कन्धेति ॥ स्कन्धजा शाखा ॥ (१) ॥*॥ शलति ।
'शल चलने' (भ्वा० प० से०) । 'ज्वलति—' (३।१।१४०)
इति णः । 'शाला उतरुस्कन्धशाखा शाला भवनमिष्यते' इति
शाश्वतः [४९४] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'स्कन्धात्प्रथमोत्प-
न्नशाखायाः' ।

१. 'संहननेऽपि च' इति पा० ।

२. 'कार्ये' इति पा० ।

३. 'शाला तरोः स्कन्धशाखा—' इति च पाठः
शाश्वते ।

शिफाजटे ।

शिफा, जटा (२ स्त्री), 'सोर' अर्थात् 'जमीनके भीतर
फैली हुई पेड़की जड़' के २ नाम हैं ।

शिफेति ॥ शेते । 'शीङ् स्वप्ने' (अ० आ० से०) ।
बाहुलकात् फक् ह्रस्वश्च । 'शिफा जटायां सरिति मांसिका-
यां च मातरि' [इति विश्वः १०६।२] ॥ (१) ॥*॥
जटति । 'जट संघाते' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।
१।१३४) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'तरुमूलस्य जटाग्रस्य' ।

शाखाशिफावरोहः स्यात्

अवरोहः (पु), 'डालकी जड़' का १ नाम है ।

शाखेति ॥ वटादेः शाखाया अवलम्बिनी शिफा ॥*॥
अवरोहति लम्बते । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' (भ्वा०
प० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'अवरोहोऽवतरणेऽ-
प्यारोहे च लतोद्गमे' [इति मे० १७७।२७] ॥ (१) ॥*॥
एकं 'शाखामूलस्य' ।

मूलाद्याग्रं गता लता ॥ ११ ॥

लता (स्त्री), 'वृक्षके ऊपर चढ़नेवाली लता' का १
नाम है ।

मूलादिति ॥ मूलादूर्ध्वं गता शिफा लता । यत् मुकु-
टस्तु—'प्रसङ्गादवरोहस्यार्थान्तरमाह । तरुमूलप्रभृति
वृक्षाग्रपर्यन्तं गता गुडूच्यादिलताप्यवरोहः' इत्याह ॥ (१)
॥*॥ एकं 'वृक्षाग्रगामिन्या लतायाः' ।

शिरोऽग्रं शिखरं वा ना

शिरः (=शिरस्), अग्रम् (२ न), शिखरम् (पु न), 'कुनगी'
अर्थात् 'पेड़ आदिके सबसे ऊपरके हिस्से' के ३ नाम हैं ।

शिर इति ॥ श्रियते । 'श्रीक् सेवायाम्' (भ्वा० स०
से०) । 'श्रियतेः स्वाङ्गे शिरः किच्च' (उ० ४।१९४)
इत्यसुन् धातोः शिरादेशश्च । यत्तु—शेते स्वाङ्गोपरि तिष्ठ-
ति । 'शीङ् किच्च' इत्यसुन् शिरादेशश्च—इति मुकुटः ।
तन्न । उज्ज्वलदत्तादिपूक्तसूत्रादर्शनात् । 'शिरः प्रधाने सेनाग्रे
शिखरे मस्तकेऽपि च' [इति मे० १७३।४१] ॥ (१)
॥*॥ अगति । 'अग कुटिलायां गती' (भ्वा० प० से०) ।
'ऋज्वेन्द्राग्रवज्र—' (उ० २।२८) इति साधु । 'अग्रं पुर-
स्तादुपरि परिमाणो पलस्य च । आलम्बने समूहे च प्रान्ते
च स्यान्नपुंसकम् । अधिके च प्रधाने च प्रथमे चाभिधेयवत्'
[इति मे० १२३।३४] ॥ (२) ॥*॥ शिखां राति ।
'रा दाने' (अ० प० अ०) । कः (३।२।३) । 'शिख-
रोऽस्त्री द्रुमाग्रे चाद्रिशृङ्गपुलकाग्रयोः' [इति मे० १३९।
२२६] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'शिखरस्य' ।

१. 'द्रुमाग्रेऽद्रिशृङ्गे पुलककक्षयोः' इति पा० ।

मूलं बुध्नोऽङ्घ्रिनामकः ।

मूलम् (न), बुध्नः, अङ्घ्रिनामकः ('पैरके वाचक सब शब्द' । २ पु), 'पेड़ आदिकी जड़' के ३ नाम हैं ।

मूलमिति ॥ मूलति । 'मूल प्रतिष्ठायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'मूलं शिफा-द्ययोः । भे 'निकुञ्जेऽन्तिके वा ना' [इति मे० १४८।४५-४६] ॥ (१) ॥ * ॥ वध्नाति वध्यते वा । 'वन्ध वन्धने' (क्र्या० प० अ०) । 'वन्धेर्ब्रधितुधी च' (उ० ३।५) इति नक् । 'बुध्नो ना मूलरुद्रयोः' [इति मे० ८४।२०] ॥ (२) ॥ * ॥ अङ्घ्रेर्नाम नाम यस्य । 'अङ्घ्रिर्ना पादमूल-योः' [इति मे० १२३।६] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मूल-मात्रस्य' ।

सारो मज्जा समौ

सारः, मज्जा (मज्जन् । २ पु), 'लकड़ीके बीचका हीर' अर्थात् 'सारिल लकड़ी' के २ नाम हैं ।

सारविति ॥ सारति कालान्तरम् । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'सृ स्थिरे' (३।३।१७) इति घञ् । 'सारो बले मज्जति च स्थिरांशे, न्याय्ये च नीरे च धने च सारम् । वरेऽन्यवत् सारमुदाहरन्ति' [इति विश्वः १२७।२३] ॥ (१) ॥ * ॥ मज्जति । 'टुमस्जो शुद्धौ' (तु० प० अ०) । 'श्वन्नुक्षद्-' (उ० १।१५९) इति साधुः ॥ * ॥ समौ समानलिङ्गौ । 'नरि' इति वा पाठः । पुंसीत्यर्थः ॥ * ॥ 'लज्जावद्राजवन्मज्जा मांससारास्थिसारयोः' इति भागुरेरा-बन्तोऽपि । 'मज्जोक्ता मज्जया सह' इति द्विरूपकोषाच्च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वृक्षादेः स्थिरांशस्य' ।

त्वक् स्त्री वल्कं वल्कलमस्त्रियाम् ॥ १२ ॥

त्वक् (त्वच्, स्त्री), वल्कम्, वल्कलम् (२ पु न), 'पेड़ आदिके छिलके' के ३ नाम हैं ।

त्वगिति ॥ त्वचति । 'त्वच संवरणे' (तु० प० से०) । क्विप् (३।२।१८०) यद्वा-तनोति, तन्यते वा । 'तनु वि-स्तारे' (त० उ० से०) । 'तनोतेरेनश्च वः' (उ० २।६३) चाच्चिक् । ['त्वक् स्त्री चर्मणि वल्के च गुडत्वचि विशेषतः' इति मे० २७।६] ॥ (१) ॥ * ॥ वलति । 'वल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । 'शुकवल्कोल्काः' (उ० ३।४२) इति कञ् । यद्वा-वल्क परिभाषणे' (चु० प० से०) । वल्कयति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ['वल्कं वल्कल-शल्कयोः' इति मे० ४।३४] ॥ (२) ॥ * ॥ वलते । बाहुलकात्कलः । वल्कं लाति [वयामलवत्] इति तु स्वामी । यत्तु-वलतेः कलच्-इति मुकुटः । तन्न । उक्तसूत्रादर्श-नात् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'त्वचः' ।

१. 'वृक्षविशेषान्तिके वा ना' इति पा० ।

काष्ठं दारु

काष्ठम्, दारु (२ न), 'लकड़ी' के २ नाम हैं ।

काष्ठमिति ॥ काशते । 'काशृ दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । 'हनिकुषिनीरमिकाशिम्यः कथन्' (उ० २।२) । 'तितुत्र-' (७।२।९) इति नेट् । 'काष्ठं दारुणि काष्ठा च प्रकर्षे स्थानमात्रके । दिशि दारुहरिद्रायां कालमानप्रभि-द्यपि' इति हैमः [२।१०५] ॥ (१) ॥ * ॥ दीर्यते । 'दृ ञिदारणे' (क्र्या० प० से०) । 'दृसनिजनि-' (उ० १।३) इति वृण् । 'पुनपुंसकयोर्दारुः' इति त्रिकाण्डशेषः [५।८] । 'दारु स्यात्पित्तले काष्ठे देवदारौ नपुंसकम्' [इति मे० १२६।४७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'काष्ठमात्रस्य' ।

इन्धनं त्वेध इधममेधः समित् स्त्रियाम् ।

इन्धनम्, एधः (= एधस्), इधमस् (३ न), एधः (पु), समित् (= समिध् । स्त्री), 'जलावन, इंधन' के ५ नाम हैं ।

इन्धेति ॥ इन्धेऽग्निरनेन । 'नि इन्धी दीप्ती' (रु० आ० से०) । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (१) ॥ * ॥ एधतेऽनेन । असुन् (उ० ४।१८९) ॥ यत्तु-बाहु-लकान्नलोपो गुणश्च-इति मुकुटः । तन्न । 'एधतेरुभयासंभ-वात् ॥ (२) ॥ * ॥ इध्यतेऽनेन । 'नि इन्धी दीप्ती' (रु० आ० से०) । 'इषियुधीन्धि-' (उ० १।१४२) इति मक् । 'अनिदिताम्-' (६।४।२४) इति नलोपः ॥ (३) ॥ * ॥ एधेः 'हलश्च' (३।३।१२१) इति करणे घञ् । 'नि इन्धी' (रु० आ० से०) 'अवोदैधौश्च-' (६।४।२९) इति निपातो वा । एधः पुंस्ययम् ॥ (४) ॥ * ॥ समिध्यतेऽनया । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) ॥ (५) ॥ * ॥ त्रीणि 'अग्निसंदीपनतृणकाष्ठादेः' । द्वे 'यागादौ हूयमानस्य काष्ठ-स्य' । पञ्चापि पर्याया इति स्वामी ।

निष्कुहः कोटरं वा ना

निष्कुहः (पु), कोटरम् (पु न), 'पेड़ के खोंदरा' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निश्चयेन कुहयते । 'कुह विस्मापने' (चु० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४)—निश्चयेन कुहयति । 'कुह विस्मापने' । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः—इति मुकुटः । तन्न । कुहेऽचुरादावदन्तादात्मनेपदित्वात् ॥ (१) ॥ * ॥ कुटनं कोटः । 'कुट कोटित्ये' (तु० प० से०) ।

१. 'एध वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) इति घातोरेव प्रयोगसाधुतायाम् 'इन्धेर्बाहुलकान्नलोपः, गुणः' इति मुकुट-कल्पनं गौरवावहमेवेत्याशयो व्यज्यते व्याख्यासुधाकर्तुः ।

२. 'पुमानेधः समित् स्त्रियाम्' इति वैजयन्ती (९१।९९) ।

भावे घञ् (३।३।१८) । कोटं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'वृक्षादिरन्ध्रस्य' ।

बल्लरिर्मञ्जरीः स्त्रियौ ॥ १३ ॥

बल्लरिः, मञ्जरीः (२ स्त्री), 'मञ्जरीः बौर, मौजरी' के २ नाम हैं ।

बल्लेति ॥ बल्लते । 'बल्लसंवरणे' (भ्वा० आ० से०) । क्विप् (३।२।१८०) । ऋच्छति । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । बल् चासावरिश्च । यद्वा-बल्लेः संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) क्विप् । बल्लमृच्छति । 'अच इः' (उ० ४।१३९) ॥ (१) ॥*॥ मृजुत्वमृच्छति । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । शकन्वादिः (वा० ६।१।९४) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'तुलस्यादेरभिनवोद्भिदि' ।

पत्रं पलाशं छदनं दलं पर्णं छदः पुमान् ।

पत्रम्, पलाशम्, छदनम्, दलम्, पर्णम् (५ न), छदः (पु), 'पत्ता' के ६ नाम हैं ।

पत्रमिति ॥ पतति । 'पल्ल गती' (भ्वा० प० से०) । ष्टन् (उ० ४।१५९) । 'पत्रं तु वाहने पर्णे स्यात् पक्षे शर-पक्षिणोः' [इति मे० १२६।५५] ॥ (१) ॥*॥ 'पलमुन्मानमांसयोः' [इति मे० १४७।२९] । पलं मांसमश्नाति । 'अश भोजने' (कृषा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । मुकुटस्तु—'पल गती' (भ्वा० प० से०) । 'घमर्थे कः' (३।३।५८) । पलति रक्षति जलादेः । पाल रक्षणे पचादिः (३।१।१२४) । पलं चलनमश्नुते व्याप्नोति-इत्याह । तन्न । 'घमर्थे कः' इति न । स्थास्नापाव्यधिहिनियुध्यर्थम् इति परिगणनात् । 'पाल रक्षणे' इति घातोरसत्त्वात् । पचाद्यजन्तस्य 'पलं चलनम्' इति वाक्यासंभवात् । 'पलाशं छदने मतम् । शती किशुररक्षःसु पुंसि स्याद्वरिते त्रिषु' इति मेदिनी [१६४।२३-२४] । 'पलाशः किशुकेऽक्षपे । हरिते, पलाशं पत्रे' इति हैमः ॥ (२) ॥*॥ छद्यतेऽनेन । 'छद अपवारणे' (चु० उ० से०) । 'आघुषाद्वा' (ग० ३।१।२५) इति णिजभावे पक्षे करणे ल्युट् (३।३।११७) । 'छदनं च दले पक्षे पिघाने' [इति मे० ८७।६५] ॥ (३) ॥*॥ दलति । 'दल विदारणे' (चु० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'दलमुत्सेषसण्डयोः । शस्त्रीछेदेऽप्यद्रव्ये पत्रे' [इति मे० १४७।२६] ॥ (४) ॥*॥ पिपति । 'पू पालनपूरणयोः'

(चु० प० से०) । 'कृपुविषिषाङ्भ्यो नः' । यद्वा-पूणति । 'पूण प्रीणने' (तु० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यद्वा-पर्णयति । 'पर्णं हरितभावे' (चु० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यत्तु मुकुटः—पिपति प्रीणयति । 'पू प्रीणने' । पचाद्यचि (३।१।१३४) वा पर्णम्—इत्याह । तन्न । असंभवात् । 'पर्णस्त्रिपर्णे पर्णं तु पत्रे' इति हैमः [२।१४९] ॥ (५) ॥*॥ छद्यतेऽनेन । णिजभावे 'पुंसि संज्ञायाम्' (३।३।११९) इति घः । णिजन्तस्यापि छाद्यतेऽनेन । 'छादेर्वे-' (६।४।९६) इति ह्रस्वः । 'छदः पलाशे गरुति ग्रन्थिपर्णतमालयोः' [इति मे० ७४।५] । 'पुमान्' इति विशेषणं सान्तकसीबभ्रमनिरासार्थम् ॥ (६) ॥*॥ 'षट् पत्रमात्रस्य' ।

पल्लवोऽस्त्री किसलयम्

पल्लवः, किसलयम् (२ पु न), 'नये पल्लव' के २ नाम हैं ।

पल्लव इति ॥ पल्यते । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । ल्ययते । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । पल् चासी लवश्च । पद्भ्यां ल्ययते वा 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । पादवाचकः पच्छब्दोऽस्ति । 'तोलि' (८।४।६०) । 'पल्लवः किसले बले । विटपे विस्तरेऽलक्ताराने शृंगारविज्ञयोः' [इति हैमः ३।७४१-४२] । व्याडिस्तु—'पुंसि बलीवे च पल्लवः' ॥ (१) ॥*॥ किंचित्सलति । 'षल गती' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकात् कयन् प्रत्ययः । पुषोदरादिः (६।३।१०९) (२) ॥*॥ द्वे 'नवपत्रस्य' ।

विस्तारो विटपोऽस्त्रियाम् ॥ १४ ॥

विस्तारः, (पु), विटपः (पु न), 'वेक्के फैलाव' के २ नाम हैं ।

विस्तेति ॥ विस्तरणम् । 'स्तृञ् आच्छादने' (स्वा० उ० अ०) । 'प्रथने वावशब्दे' (३।३।३३) इति भावे घञ् । 'विस्तारस्ततौ विटपे' ॥ (१) ॥*॥ विटान् पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । यद्वा-विटानां पानम् । 'पा पाने' (भ्वा० प० अ०) । 'घमर्थे कः' (वा० ३।३।५८) । यद्वा-विटति, विटयते वा । 'विट आक्रोशे' (भ्वा० प० से०) । 'विटपविष्टप-' (उ० ३।१।४५) इति कपन् । यत्तु—वठयते वेष्टयतेऽनेन । 'वट वेष्टने' (भ्वा० प० से०) । 'विटपादयश्च' इति सूत्रमुपन्यस्तं मुकुटेन । तन्न । एतादृशसूत्रादर्शनात् । 'विटपो न

१. 'बल्लरी मञ्जरी स्त्रियौ' इति स्वामिमुकुट-सम्मतः पाठः । तथा च हैमः (३।६२८-२९)—'मञ्जरी तिलकद्रुमे । बल्लर्यां स्थूलमुक्तायाम्' ।

२२ अ०

१. इदं सूत्रं नोणादिसूत्रपाठे लभ्यते, किन्तु 'घापूव-स्यज्यतिभ्यो नः' इति सूत्रं दृश्यते, सि० कौ० चास्योदाहरणं 'पर्णं पत्रम्' इत्युक्तम् ।

२. 'किसले वटे' इति पा० ।

स्त्रियां स्तम्बशाखाविस्तारपल्लवे । विटाघिपे ना' [इति मे० १०३१२२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शाखादिविस्तारस्य' । केचित्तु—उक्तमेदिनीकोषादेव पल्लवादितुष्टयमेकार्थमाहुः । 'शाखायां पल्लवे स्तम्बे विस्तारे विटपोऽस्त्रियाम्' इति रभसाच्च । 'स्कन्धादूर्ध्वं तरोः शाखा कटपो' विटपो मतः' इति कात्याच्च ।

वृक्षादीनां फलं सस्यम्

फलम्, सस्यम् (२ न), पेड, लता आदि के 'फल' के २ नाम हैं ।

वृक्षादीति ॥ आदिना लतागुल्मादिग्रहः । केचित्तु 'वृक्षादीनाम्' इति पूर्वेणापि संवन्तन्ति । फलति । 'फल निष्पत्ती' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३१११३४) । फलं निष्पन्नं सस्यशब्दवाच्यम् । 'फलं हेतुकृते जातीफले फलक-सस्ययोः । [त्रिफलायां च कक्कोले शङ्खाग्रे व्युष्टिलाभयोः इति हैमः २।५१०-११] ॥ * ॥ सस्ति । 'षस पस्ति स्वप्ने' (अ० प० से०) । 'माछाससिभ्यो यः' (उ० ४।१०९) ॥ * ॥ तालव्यादिपाठे तु 'शमु हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । शस्यते । 'तकिशसिचति—' (वा० ३।१।९७) इति यत् ।—'क्यपि' इति मुकुटोक्तिश्चिन्त्या । 'अचो यत्' (३।१।९७) इत्यत्र हरीतक्यादीनामुपसंख्यानात् । षसेद्विदन्त्यस्य 'तकि—' (वा० ३।१।९७) इत्यत्राग्रहणाच्च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'फलस्य' ।

वृन्तं प्रसवबन्धनम् ।

वृन्तम्, प्रसवबन्धनम् (२ न), 'मैंटी' अर्थात् 'पेड आदिके फल या फूलकी जड़' के २ नाम हैं ।

वृन्तमिति ॥ वृणोति । 'वृब् वरणे' (स्वा० उ० से०) । बाहुलकात् 'अञ्जिष्टसि—' (उ० ३।८९) इति क्तः, नुम् च । मुकुटस्तु 'वृणोतेनुक्च' इति सूत्रं कल्पितवान् ।—बाहुल्यान्न णत्वम् इति चिन्त्यम् । अनुस्वारं प्रति णत्वस्य (णत्वं प्रति परसवर्णस्य) असिद्धत्वात् । 'वृन्तं प्रसवबन्धे च घटीधाराकुचाग्रयोः' [इति मे० ५।८।६०] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रसूयते । 'षु प्रसवे' (भ्वा० प० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । बध्यतेऽनेन । 'बन्ध बन्धने' (क्र्या० प० से०) । करणे, ल्युट् (३।३।११७) । प्रसवस्य पुष्पफलपत्रस्य बन्धनम् ॥ (५) ॥ * ॥ द्वे 'पुष्पादिमूलाधारवृन्तस्य' ।

आमे फले शलाटुः स्यात्

शलाटुः (त्रि), 'कच्चे फल' का १ नाम है ।

आम इति ॥ शलति । 'फल चलनसंवरणयोः' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।११३४) । अटति । 'अट गती'

(भ्वा० प० से०) । मृग्यवादित्वात् (उ० १।३७) कुः । शलश्चासावदुश्च । तालव्यादिः । 'शटीशटितं शलाटुः' इत्युष्मभेदात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अपक्वफलस्य' ।

शुष्के वानम् ।

वानम् (त्रि), 'सूखे फल' का १ नाम है ।

शुष्क इति ॥ 'फले' इत्येव ॥ वायति स्म । 'पै ओवे शोषणे' (भ्वा० प० अ०) । 'गत्यर्थकर्मक—' (३।४।७२) इति कर्तरि क्तः । 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति नत्वम् । वन्यते । 'वनु याचने' (त० आ० से०), घञ् (३।३।१८) वा । 'वानं शुष्कफले शुष्के सीवने गमने कटे । जलसंप्लुत—वातोमिसुरज्जासीरभेषु च' इति हैमः [२।२८८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'शुष्कफलस्य' ।

उभे त्रिषु ॥ १५ ॥

शलाटुः तथा 'वानम्' दोनों शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

उभे इति ॥ उभे शलाटुवाने त्रिषु ॥ स्त्रियां 'वा ना' ॥ * ॥ क्षारको जालकं क्लीबे

क्षारको जालकं क्लीबे

क्षारकः (पु), जालकम् (न), 'नई कली या कलियों के समूह के २ नाम हैं ।

क्षारक इति ॥ क्षरति । 'क्षर संचलने' (भ्वा० प० से०) । ष्वल् (३।१।३३) । 'क्षारको रसे । कोरके पक्ष्यादि पाशे' इति हैमः [३।२१-२२] । 'क्षारकः पक्षि मत्स्यादिपिठके जालकेऽपि च' [इति विश्वः ९।८४] ॥ (१) ॥ * ॥ जालमिव । 'इवे प्रति—' (५।३।९६) इति कन् । 'जालकं कोरके दम्भे कुलायानाययोरपि । न पुंसि मोचनफले स्त्रियां तु वसनान्तरे । गिरिसारजलौकायामपि स्याद्विधवास्त्रियाम् । भटानामश्मरचिताङ्गरक्षिण्यां च जालिका' [इति मे० ८।९२-९४] ॥ (२) द्वे 'नवकलिकावृन्दस्य' ।

कलिका कोरकः पुमान् १ ।

कलिका (स्त्री), कोरकः (पु), 'कोढ़ी' अर्थात् 'बिना खिले हुए फूल' के २ नाम हैं ।

कलिकेति ॥ कलयति 'कल गतौ संख्याने च' (चुरादिः) । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ कुर्यते । 'कुर शब्दे' (तु० प० से०) । 'कुवादिभ्यः संज्ञायाम्—' (उ० ५।३५) इति वुन् । 'कोरकोऽस्त्री

१. 'जलसंप्लव' इति पा० ।

२. पुमानिति पुंसि प्रचुरप्रयोगदर्शनादुक्तं न तु लिंगान्तरनिषेधार्थम् । तथा हि विश्वः—'कोरकः कुड्मले न स्त्री' (१२।६५) । प्रयोगो यथा माघे—'समुपहरन् विचकार कोरकाणि' (७।२६) ।

१. 'कटपो' इति पा० । २. 'बन्धेऽस्त्री' इति पा० ।

कुड्मले स्यात्कक्कोलकमृणालयोः' [इति मे० ७।७५] ॥
(२) ॥*॥ द्वे 'अविकसितकलिकायाः' ।

स्याद् गुत्सकस्तु स्तबकः

गुत्सकः, स्तबकः (२ पु), 'शीघ्र खिलनेवाली कली'
(अथवा 'फूल या फल आदि के गुच्छे') के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ गुच्यते । 'गुध परिवेष्टने' (दि० प० से०) ।
'उन्दिगुधिकुषिभ्यश्च' (उ० ३।६८) इति सः कित् । स्तब-
के हारभेदे च गुत्सः स्तम्बेऽपि कीर्तितः' इति दन्त्यान्तेषु
रुद्रः ॥*॥ श्रीभोजस्तु 'शस्यादिभ्यश्छक्' इत्याह । स्वार्थं
कन् (५।३।७५) । 'पुष्पादिस्तबके गुच्छो मुक्ताहारकला-
पयोः' इति चवर्गान्ते रन्तिदेवः ॥ (१) ॥ * ॥ स्तूयते ।
'ष्टुम् स्तुतौ' (अ० प० अ०) । 'कृवादिभ्यः-' (उ० ५।
३५) इति वुन् । यद्वा-तिष्ठति । 'स्थः स्तोऽम्बजबको'
(उ० ४।९६) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'विकासोन्मुखकलिकायाः'
इति मुकुटः ॥ कलिकादिकदम्बरस्येत्यन्ये ।

'कुट्मलो मुकुलोऽस्त्रियाम् ॥१६॥

कुट्मलः, मुकुलः (२ पु न) 'अधखिली कली' के २
नाम हैं ।

कुट्मल इति ॥ कुट्यते, कुटति वा । 'कुट छेदने'
'कोटिल्ये' (तु० प० से०) वा । 'कुटिकुषिभ्यां कमलच्' (उ०
१।१०९) इति कमलच् ॥*॥ बाहुलकात् 'कुडेः' (तु० प०
से०) अपि (कमनि 'कुड्मलः') । ['कुड्मलो मुकुले पुंसि न
द्वयोर्नरकान्तरे' इति मे० १५०।७८] ॥ (१) ॥ * ॥
मुञ्चति कलिकात्वम् । 'मुञ्चल मोक्षणे' (तु० उ० अ०) ।
बाहुलकादुलक् ॥—'मुञ्चेरलक् कत्वमुत्वं चातः' इति
'स्वामिमुकुटौ । तन्न । तादृशसूत्राभावात् । (२) ॥*॥
द्वे 'ईषद्विकासोन्मुखकलिकायाः' ।

स्त्रियः सुमनसः पुष्पं प्रसूनं कुसुमं समम् ।

सुमनसः (=सुमनस्, नि० स्त्री ब० ।), पुष्पम्, प्रसूनम्,
कुसुमम् (४ न), 'फूल' के ५ नाम हैं ।

स्त्रिय इति ॥ सुष्ठु मन्यन्ते आभिः । 'मन ज्ञाने' (दि०
प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । मुकुटस्तु—'सुप्रीतं
मनो आभिः' इति विगृह्य 'प्रादिसमासः' इत्याह । तन्न ।
अन्यपदार्थत्वाभावात् । 'भूमि स्त्रियां सुमनसः' इति रत्न-

कोषः । 'सुमनाः पुष्पमालत्योः स्त्रियां ना धीरदेवयोः' इति
'भेदिन्यादेरेकत्वमपि । 'पुष्पं सुमनाः कुसुमम् इति नाम-
माला ॥ (१) ॥*॥ पुष्प्यति । 'पुष्प विकसने' (दि० प०
से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'पुष्पं विकास आर्तवे ।
धनदस्य विमाने च कुसुमे नेत्ररुज्यपि' इति इति हैमः [२।
३००] ॥ (२) ॥*॥ प्रसूयते स्म । 'षुङ् प्राणिप्रसवे'
(दि० आ० से०) । 'स्वादय ओदितः' (ग० ३।३।१) ।
'ओदितश्च' (८।२।४५) इति निष्ठानत्वम् । 'प्रसूनं तु प्रसूते
फलपुष्पयोः' इति हैमः [३।४।१६] ॥ (३) ॥*॥ कुस्यति ।
'कुस संश्लेषणे' (दि० प० से०) । 'कुसेरुम्भोमेदेताः' (उ०
४।१०६) इत्युमः । संज्ञापूर्वकत्वान्न गुणः । 'कुसुमं स्त्रीर-
जोनेत्ररोगयोः फलपुष्पयोः' [इति हैमः ३।२९२] ॥
(४) ॥*॥ 'सर्वसाधुसमानेषु समं स्यादभिधेयवत्' [इति
मे० ११०। ३४-३५] ॥ * ॥ चत्वारि 'पुष्पसामान्यस्य' ।

मकरन्दः पुष्परसः

मकरन्दः, पुष्परसः (२ पु), 'फूलके रस' के २ नाम हैं ।

मकरन्द इति । मकरमपि द्यति । कामजनकत्वात् ।
'दो अवखण्डने' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप- (३।२।३)
इति कः । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । यद्वा—मकरमप्य-
न्दति । 'अदि बन्धने' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।
२।१) । शकन्च्वादिः (वा० ६।१।९४) । यत्तु—'गतिका-
रकोपपदानाम्-' (प० २।२।१९) इत्युक्तेः सुबुत्पत्तेः प्राक्
समासे प्रध्ययनवत् पररूपत्वम्—इति मुकुटः । तन्न । उत्तर-
दले विभक्त्यनुत्पत्तावपि पूर्वदले विभक्तिसत्त्वात् । अन्यथा
'राजदर्शी' 'चर्मकारः' इत्यादी नलोपो न स्यात् । इष्टान्तो-
ऽप्यसंगतः । 'प्राध्ययनम्' इत्यस्यैवेष्टत्वात् ॥ (१) ॥*॥
पुष्पस्य रसः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'पुष्पमधोः' ।

परागः सुमनोरजः ॥ १७ ॥

परागः (पु), सुमनोरजः (=सुमनोरजस्, न) 'फूलके
परागके २ नाम हैं ।

पराग इति ॥ परा गच्छति । 'गम्लु गतो' (भ्वा०
प० अ०) । 'अन्येऽपि—' (वा० ३।२।४८) इति डः । 'परागः
सुमनोरेणो धूलीस्नानीययोरपि । गिरिप्रभेदे विख्यातावुप-
रागे च चन्दने' [इति मे० २४।४०-४१] ॥ (१) ॥*॥
सुमनसां रजः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'पुष्परेणोः' ।

१. कुड्मलो' इति पा० ।

२. स्वामिग्रन्थे तु नेदं वचो दृश्यते, किन्तु तत्र 'मुञ्चति
कलिकात्वं मुकुलः' इत्येव पाठो दृश्यते ।

३. 'सुमम्' इति पा० ।

४. 'प्रादिसमास' इत्यस्य 'प्रादिभ्यो घातुजस्य वाच्यो
या चोत्तरपदलोपः' इति तात्पर्यत्वे न काचित् क्षतिः ।

१. 'आदि'शब्देन 'सुमनाः प्राज्ञदेवयोः । इति हैमस्य
(३।८०२), 'सुमनाः पुष्पमालत्योस्त्रिदशे कोविदेऽपि
च' इति विश्वा देश्च (१७८।५५) संग्रहः । बहुत्वे यथा—
'दधति सुमनसो वनानि बह्वीः' इति 'आरण्याः सुमनस
ईषिरे न भृङ्गः' इति च (७।२, ८।१०) माघप्रयोगौ ।
एकत्वे यथा—'वेश्या इमशानसुमना इव वर्जनीया' इति
शूद्रकप्रयोगः ।

द्विहीनं प्रसवे सर्वम्

‘द्विहीनं’ इस शब्दसे अब विशेषतया लिङ्गनिर्देश करते हैं, आगे कहे जानेवाले पेड़, लता और औषधके वाचक शब्द यदि फूल, फल, जड़ और पत्ते के वाचक हों तो वे नपुंसक-लिङ्गमें प्रयुक्त होते हैं।

द्वीति ॥ द्वाभ्यां स्त्रीपुंसाभ्यां हीनं फले पुष्पे पत्रे च ।
वक्ष्यमाणमश्वत्थादि फलपुष्पादिषु वर्तमानं नपुंसकं लिङ्गं
ज्ञेयमित्यर्थः । विकारावयवयोस्तत्पन्नस्य प्रत्ययस्य ‘फले लुक्’
(४।३।१६३) । ‘पुष्पमूलेषु बहुलम्’ (वा० ४।३।१६६)
इति लुक् ।

हरीतक्यादयः स्त्रियाम् ।

‘हरीतकी, कर्कटी’ आदि शब्द (फल आदि अर्थमें प्रयुक्त होनेपर भी) स्त्रीलिङ्ग ही रह जाते हैं अर्थात् नपुंसकलिङ्ग नहीं होते ।

हरीति ॥ पूर्वोक्तापवादः । ‘स्त्रियाम्’ इति हरीतक्याः
फलम् । ‘हरीतक्यादिभ्यश्च’ (४।३।१६७) इति लुप् । ‘लुपि
युक्तवद्व्यक्तिवचने’ (१।२।५१) ‘हरीतक्यादिषु व्यक्तिः’
(वा० १।२।५२) इति लिङ्गमेव प्रकृतिवत् । न संख्या ।
आदिना ‘कोशातकी (द्राक्षा) बदरी कण्टकारिका’ इत्या-
दयः ॥

आश्वत्थ-वैणव-प्लाक्ष-नैयग्रोधैर्बहुदं फले ॥ १८ ॥

बार्हतं च

आश्वत्थम्, वैणवम्, प्लाक्षम्, नैयग्रोधम्, ऐङ्गुदम्,
बार्हतम् (६ न), ‘पीपल, बाँस, पाकड़, बट और
भटकद्वैयाके फल’ के क्रमशः १-१ नाम हैं ।

आश्वत्थेति ॥ अश्वत्थस्य फलम् । अश्वत्थम् । ‘प्लाक्षा-
दिभ्योऽण्’ (४।३।१६४) ॥ (१) ॥ * ॥ वेणोः । ‘बिल्वा-
दिभ्योऽण्’ (४।२।१३६) । [मयटि (४।१।१४३) प्रकृते
अणः] विधेर्नाणो लुक् ॥ (१) ॥ * ॥ ‘नैयग्रोधस्य च
केवलस्य’ (७।३।५) इत्येच् ॥ (१) ॥ * ॥ इङ्गुद्या इदम्
॥ (१) ॥ * ॥ बृहत्याः फलम् ॥ (१) ॥ * ॥ ‘अश्वत्थादि
फलानाम्’ पृथक्पृथगेकैकम् ।

फले जम्बूवा जम्बूः स्त्री जम्बु जाम्बवम् ।
जम्बूः (स्त्री), जम्बु, जाम्बवम् (२ न), ‘जामुनके
फल’ के ३ नाम हैं ।

फले इति ॥ जमति । ‘जमु अदने’ (श्वा० प० से०) ।
‘अन्दूहम्भूजम्बू-’ (उ० १।९३) इत्यनेन कृप्रत्ययो बुगा-
गमश्च निपातितः । ‘जम्बूः स्यात्पादपान्तरे । तथा सुमेरु-
रिति द्वीपभेदेऽपि च स्त्रियाम्’ [इति मे० १०५।४] ।
जम्बूवाः फलम् । ‘जम्बूवा वा’ (४।३।१६५) इत्यण् । तस्य

विधानसामर्थ्यान्नि लुक् । पक्षे ‘ओरब्’ (४।१।१३९) तस्य
‘लुप् च’ (४।३।१६६) इति वा लुप् । ‘लुपि युक्तवत्-’
(१।२।५१) । पक्षे ‘फले लुक्’ (४।३।१६३) । लुपि
जम्बूः (१) ॥ * ॥ लुकि ‘ह्रस्वो नपुंसके-’ (१।२।४८)
इति ह्रस्वे जम्बु ॥ (२) ॥ * ॥ अणि जाम्बवम् ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि ‘जम्बूफलस्य’ ।

पुष्पे जातिप्रभृतयः स्वलिङ्गाः

जातिः (स्त्री) प्रभृति ‘यूथिका, मल्लिका’ आदि शब्दके
पुष्प अर्थमें प्रयुक्त होने पर पूर्ववत् लिङ्ग रहते हैं अर्थात्
उनका नपुंसकलिङ्ग नहीं होता ।

पुष्प इति ॥ जात्याः पुष्पम् । जातिः । ‘पुष्पमूलेषु बहु-
लम्’ (वा० ४।३।१६६) इति ‘अनुदात्तादेरब्’ (४।३।
१४०) अणः (४।३।१३५) च लुप् । ‘यूथिकाशेफालिकाम-
ल्लिकाद्याः’ ।

ब्रीहयः फले ॥ १९ ॥

ब्रीहयः (पु), बहुवचन शब्दोपादान से यहाँ ब्रीहिः,
‘यवः, सुन्नः माषः, प्रियङ्गुः, गोधूमः, चणकः, आदि’ शब्द
फूल अर्थ में प्रयुक्त होनेपर भी पूर्ववत् लिङ्ग रहता है अर्थात्
नपुंसकलिङ्ग नहीं होता, ऐसा समझना चाहिए ।

वीति ॥ यवानां फलानि । यवाः । ‘अवयवे च प्राण्यो-
प्-’ (४।३।१३५) इत्यण् । फलपाकशुषाम्—’ (वा०
४।३।१६६) इति लुप् । माषाः । मुद्गाः ॥

विदार्याद्यास्तु मूलेऽपि

विदारी (स्त्री), आदि (‘आदि’ शब्दसे शालपर्णी,
अंशुमती, गम्भारी, आदि) शब्दके ‘मूल, फल और
फूल’ अर्थमें प्रयुक्त होनेपर भी पूर्ववत् लिङ्ग रहता है
अर्थात् नपुंसकलिङ्ग नहीं होता ।

वीति ॥ विदायां भूकूष्माण्ड्या मूलं पुष्पं फलमपि ।
विदारी । गम्भारी । शालपर्णी ।

पुष्पे क्लोबेऽपि पाटला ।

पाटला (स्त्री न), ‘पाटलाके फूल’ अर्थमें यह स्त्रीलिङ्ग
और नपुंसकलिङ्ग दोनों होता है ।

पुष्प इति ॥ पाटलायां पुष्पम् । लुकि (वा० ४।२।
१६६) पाटलम् । ‘पाटलः कुसुमे वर्णोऽप्याशुब्रीहिश्च’ पाटलः
इति शाश्वतात् [४५५] पुल्लिङ्गोऽपि ।

बोधिद्रुमश्च उदलः पिप्पलः कुञ्जराशनः ॥ २० ॥

अश्वत्थे

बोधिद्रुमः, उदलः, पिप्पलः, कुञ्जराशनः, अश्वत्थः
(५ पु), ‘पीपलके पेड़’ के ५ नाम हैं ।

१. ‘ब्रीही च’ इति पा० ।

बोधीति ॥ बुध्यते । 'बुध अवगमने' (दि० आ० अ०) 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।११८) । 'नोक्तमनित्यम्' इति न गुणनिषेधः । 'बोधिः पुंसि समाधेः भेदे पिप्पलपादपे' [इति मे० ७९।११] रत्नकोषेऽपि 'पिप्पलो बोधिरश्वत्थः' इति । बोधिभ्रासौ द्रुमश्च ॥ (१) ॥ * ॥ चलं दलमस्य ॥ (२) ॥ * ॥ पिप्पलं जलमस्यास्ति । मूले सित्तत्वात् । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । 'पिप्पलं सलिले वस्त्रच्छेदभेदे च ना तरो' [इति मे० १५३।१११] ॥ (३) ॥ * ॥ कुञ्जरेणाश्रयते । 'अश भोजने' (त्रया० प० से०) कर्मणि ल्युट् (३।३।११३) ॥ (४) ॥ * ॥ शाल्मलिषट्पाद्येक्षया न श्वश्चरं तिष्ठति । 'सुपि स्थः' (३।२।४) इति कः । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । यद्वा, -अश्वत्थं जलमस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । 'आपः प्रजाहितं शीतमश्वत्थं पवनं विषम्' इति केशरमाला । 'अश्वत्थः पिप्पलद्रो स्यादश्वत्था पूर्णिमा मता' [इति मे० ७३।१५] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'पिप्पलवृक्षस्य' ।

अथ कपित्थे स्युर्दधित्थम्राहिमन्मथाः ।

ससिम्बधिविलः पुष्पफलदन्तशठावपि ॥ २१ ॥

कपित्थः, दधित्थः, म्राही (=म्राहिन्), मन्मथः, दधिविलः, पुष्पफलः, दन्तशठः (७ पु), 'कैथ' के ७ नाम हैं ।

अथेति ॥ कपयस्तिष्ठन्त्यत्र । पुषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ * ॥ अमरमालायां पवर्गतृतीयमध्यः (कवित्थः) अपि पुषोदरादिः ॥ (१) ॥ * ॥ दधिवर्णो द्रवस्तिष्ठत्यस्मिन् ॥ (२) ॥ * ॥ गृह्णाति । 'ग्रह उपादाने' (कथा० प० से०) । ग्रहादित्वात् (३।१।१३४) णिनिः ॥ (३) ॥ * ॥ मननम् । 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । 'गमः क्वौ' 'गमादीनाम्' (६।४।४०) इति नलोपः । तुक् (६।१।७१) । मथति । 'मथे विलोडने' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । मतो मथः । 'मन्मथः कामचिन्तायां कपित्थे कुसुमायुधे' [इति विश्वः ७६।१३] (४) ॥ * ॥ दधि फलेऽस्य ॥ (५) ॥ * ॥ पुष्पयुक्तं फलमस्य ॥ (६) ॥ * ॥ दन्तानां शठ इव । अपकारित्वात् ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'कपित्थस्य' 'कैथ' इति ख्यातस्य ।

उदुम्बरो जम्बुफलो यज्ञाङ्गो हेमदुग्धकः ।

उदुम्बरः, जम्बुफलः, यज्ञाङ्गः, हेमदुग्धकः (४ पु), 'गूलर' के ४ नाम हैं ।

उद्विति ॥ उल्लङ्घितमम्बरमनेन । उदतिशयेनाम्बते वा । 'अवि शब्दे' (भ्वा० आ० से०) बाहुलकादरन् ।

पुषोदरादिः (६।३।१०९) । 'उदुम्बरस्तु देहत्यां वृक्षभेदे च पण्डके । कुष्ठभेदेऽपि च पुमांस्ताम्रेऽपि' स्यान्नपुंसकम्' इति मेदिनी [१४०।२४९-५०] । मुकुटस्तु मेदिनीसंमत्या टवर्ग-तृतीयमध्यम् [उदुम्बरम्] अप्याह । तस्य । तत्र मध्यवर्णं नियमाभावात् । आद्यन्तयोरेव नियमात् ॥ (१) ॥ * ॥ जन्तवः फलेऽस्य ॥ (२) ॥ * ॥ यज्ञमङ्गति । अंगिर्गन्त्यर्थः (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (३) ॥ * ॥ हेमवर्णं दुग्धमस्य ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'उदुम्बरस्य' । कोविदारो चमरिकः कुहालो युगपत्रकः ॥ २२ ॥

कोविदारः, चमरिकः, कुहालः, युगपत्रकः (४ पु), 'कचनार' के ४ नाम हैं ।

कोवीति ॥ कुं भूमि विट्णाति । 'द विदारणे' (कथा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) पुषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥ चमरमस्यास्ति । 'अत इनिठनौ' (५।२।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ कुमुहालयति । 'दल विदारणे' (जु० उ० से०) । कर्मण्यण् (३।२।१) । शक-च्छादिः (वा० ६।१।९४) । ['कुहालः स्यात्पुमान्भूमिदारणे युगपत्रके' इति मे० १५०।१५०।८] ॥ (३) ॥ * ॥ भुगं युगं पत्रमस्य ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कोविदारस्य' 'कचनार' इति ख्यातस्य ।

सप्तपर्णे विशालत्वक् शारदो विषमच्छदः ।

सप्तपर्णः, विशालत्वक् (=विशालत्वच्), शारदः, विषम-च्छदः (४ पु), 'सतवना, छितवन' अर्थात् 'सात पत्तेवाले वृक्ष-विशेष, 'सप्तपर्ण' के ४ नाम हैं ।

सप्तेति ॥ काण्डे काण्डे सप्त पर्णान्यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ विशाला त्वगस्य ॥ (२) ॥ * ॥ शारदी पुष्प्यति । 'कालात्साधु-पुष्प्यत्-' (४।३।४३) इत्यण् ॥ * ॥ शारदी छयन्ताऽपि । 'शारदी तोयपिप्पल्यां सप्तपर्णे च शारदी' इति दन्त्यान्तेषु रुद्रः । [शारदोऽब्दे, स्त्रियां तोयपिप्पलीसप्तपर्णयोः । सस्ये क्लीबं, शरज्जातनूननाप्रतिभे त्रिषु' इति मे० ७७।४०] ॥ (३) ॥ * ॥ विषमाश्छदा यस्य ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'सप्तपर्णस्य' 'छतवती' इति ख्यातस्य ।

आरग्वधे राजवृक्षसंपाकचतुरङ्गलाः ॥ २३ ॥

आरेवतव्याधिघातकृतमालसुवर्णकाः ।

आरग्वधः, राजवृक्षः, संपाकः, चतुरङ्गलः, आरेवतः, व्याधिघातः, कृतमालः, सुवर्णकः (८ पु), 'अमलतास' के ८ नाम हैं ।

आरगिति ॥ आ रगणम् 'रगे शङ्कायाम्' (भ्वा० प० से०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । आरगं

रोगशङ्कामपि हन्ति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । बहुलं तणि' (वा० २।४।५४) इति हन्तेर्वधोऽदन्तः । 'ण्य-ल्लोपी' (वा० ६।४।४८) इत्यल्लोपः । 'रञ्ज रागे' (भ्वा०, दि० उ० अ०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । आरजं रोगरागमपि हन्ति । यत्तु मुकुटः—आस-मन्तात् रुजं वधति छिनत्ति । 'वध छेदनसेवनपूरणेषु' । पृषो-दरादिः (६।३।१०९)—इत्याह । तन्न । उक्तघातोः पाणि-नीये कुत्राप्यदर्शनात् । यत्तु-वधिः प्रकृत्यन्तरम्—इति 'जनि-वध्योश्च' (७।३।३५) इति सूत्रेऽपि वृत्तिः । तन्न । मुनि-त्रयविरोधात्, इति प्रपञ्चितं मनोरमामण्डने । यदपि स्वा-भिनोक्तम्—आ समन्ताद् रुजां वधोऽत्र—इति । तदपि न । व्यधिकरणबहुव्रीहित्व-पृषोदरादि (६।३।१०९) त्वकल्प-नप्रसङ्गात् ॥ * ॥ व्यञ्कः [आर्ग्वधः] अपि, ह्रस्वादिः [अर्ग्वधः] अपि । 'आरग्वधोऽथ संपाकः कृतमालस्तथाग्वधः' इति रत्नकोषात् ॥ (१) ॥ * ॥ राजा चासौ वृक्षश्च । वृक्षाणां राजा । राजदन्तादिः (२।२।११) इति वा । रोगाणां राजानं वृक्षति इति वा । 'ओव्रश्च छेदने' (तु० प० से०) । बाहुलकात् सक् ॥ (२) ॥ * ॥ सम्यक् पाको-ऽस्य । दन्त्यादिः । 'संपाकस्तर्कके, घृष्टे त्रिषु ना चतुरङ्गले' [इति मे० १४।१६६] ॥ * ॥ शं कल्याणं पाकोऽस्य इति (शंपाकः) तालव्यादिरपि ॥ * ॥ स्वामी तु—शमीं शिविम् अकति, इति विगृह्य 'शम्याकः' इति पाठं मन्यते ॥ (३) ॥ * ॥ चतस्रोऽङ्गुलयः प्रमाण-मस्य पर्वणः । तद्योगाद् वृक्षोऽपि ॥ (४) ॥ * ॥ आरेवयति निःसारयति मलं सारकत्वात् । 'रेवृ, प्लव, गती' (भ्वा० आ० से०) । णिच् (३।१।२६) । विच् (३।२।७५) । अतति । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । आरेव् चासावतश्च ॥ (५) ॥ * ॥ व्याधीन् हन्ति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'हनस्तोऽचिण्णालोः' (७।३।३२) ॥ (६) ॥ * ॥ कृता मालाऽस्य पुष्पैः ॥ (७) ॥ * ॥ शोभनो वर्णोऽस्य ॥ * ॥ सुष्ठु पर्णान्यस्य, इति वा पाठः । ['सुपर्णः स्वर्णचूडे च गरुडे कृतमालके । सुपर्णा कमलिन्यां च वैनतेयस्य मातरि' इति मे० ५१।८५-८६] ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'सोनालु घनवहेड' इति ख्यातस्य ।

इयुर्जम्बीरे दन्तशठ जम्भजम्भीरजम्भलाः ॥ २४ ॥

जम्बीरः, दन्तशठः, जम्भः, जम्भीरः, जम्भलः, (५ पु), 'जम्बीरी नीबू' के ५ नाम हैं ।

स्युरिति ॥ जम्भ्यते । 'जम्भु अदने' (भ्वा० प० से०) । 'जम्भीरादयश्च' (उ० ४।३५) इति साधुः । 'जम्बीरः प्रस्थ-पुष्पे स्यात्तथा दन्तशठद्रुमे' [इति मे० १३४।१५७] ॥

(१) ॥ * ॥ दन्तानां शठ इव । ['स्यादन्तशठो जम्बीरे कपित्थे कर्मरङ्गके । नागरङ्गेऽपि च पुमान् स्याच्चाङ्गेर्या तु योषिति' इति मे० ४०।१९-२०] ॥ (२) ॥ * ॥ जम्भ-यत्यम्लत्वात् । 'जम्भी गात्रविनामे' (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'रधिजम्भो-' (७।१।६१) इति तुम् । 'जम्भः स्यादानवान्तरे । दन्तभोजनयोरंसे हनी जम्बीरतूनयोः' [इति हैमः २।३।१२] ॥ (३) ॥ * ॥ गम्भीरादित्वात् (उ० ४।३५) इरन् ॥ (४) ॥ * ॥ वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । ['जम्भलः पुंसि जम्बीरे बुद्धदेवान्तरेऽपि च' इति मे० १५।१९३] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'जम्बीरस्य', 'जम्भेरी' इति ख्यातस्य ।

वरणे वरुणः सेतुस्तित्तशाकः कुमारकः ।

वरणः, वरुणः, सेतुः, तित्तशाकः, कुमारकः, (५ पु) 'वरण' के ५ नाम हैं ।

वरेति ॥ वृणोति । 'वृब् वरणे' (स्वा० उ० से०) । कर्तरि ल्युट् (३।३।११३) । कर्तरि ल्युट् (३।३।११३) (३।३।११७) वा ॥ (१) ॥ * ॥ 'कवृदारिभ्य उन्नन्' (उ० ३।५३) । 'वरुणस्तरुभेदेऽस्य प्रतीचीपतिसूर्ययोः' [इति विश्वः ५०।३१] ॥ (२) ॥ * ॥ सिनोति, सीयते वा । 'षिब् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) । 'सितनि—' (उ० १।६९) इति तुन् । 'सेतुर्नालो कुमारके' ॥ (३) ॥ * ॥ तित्तः शाकोऽस्य । शाकत्वं चास्य पत्राणां शाकमध्ये पाठात् । 'तित्तशाकस्तु खदिरे वरुणे पत्रसुन्दरे' [इति मे० १६।१९५] ॥ (४) ॥ * ॥ कुमारश्चिरतरुणत्वात् । कुमा-रयति । 'कुमार क्रीडायाम्' (चु० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । कुमार इव 'इवे प्रतिकृती' (५।३।९६) इति कट् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'वरणस्य' ।

पुंनागे पुरुषस्तुङ्गकेसरो देववल्लभः ॥ २५ ॥

पुंनागः, पुरुषः, तुङ्गः, केसरः, देववल्लभः (५ पु), 'नाग-केसर वृक्ष' के ५ नाम हैं ।

पुनेति ॥ पुमान् नाग इव । 'उपमितं व्याघ्रा—' (२।१।५६) इति समासः । पुंनागो नृश्रेष्ठः । प्राधान्यात्स इव । 'पुंनाग्रस्तु सितोत्पले । जातीफले नरश्रेष्ठे पाण्डुनागे द्रुमा-न्तरे' [इति मे० २५।४३-४४] ॥ (२) ॥ * ॥ पुरति । 'पुर अग्रगमने' (तु० प० से०) । 'पुरः कुषन्' (उ० ४।७४) । यत्तु—'पिपति' इति विगृह्य 'पुरः कुषन्' इत्युपन्यस्तं मुकुटेन । तद्रभसात् । 'पुरुषस्त्वात्मनि नरे पुंनागे च' [इति हैमः ३।७८१] ॥ (२) ॥ * ॥ तुज्यते । 'तुजि हिसा-याम्' (भ्वा० प० से०, चु० उ०) । घञ् (३।३।१८) । न्यङ्क्वादिः (७।३।५३) । उच्चत्वाद्वा । 'तुङ्गः पुंनाग-नगयोर्बुधे स्यादुन्नतेऽन्यवत् । तुङ्गी प्रोक्ता हरिद्रायां वर्वरा-

यामपीष्यते' इति हैमः [२।३३] ॥ (३) ॥ * ॥ प्रशस्ताः
केसरा अस्य । अशंआद्यच् (५।२।१२७) । 'केसरो नाग-
केसरे । तुरंगसिंहयोः स्कन्धकेशेषु बकुलद्रुमे । पुंनागवृक्षे
किजल्के स्यात्केसरं तु हिङ्गुनि' इति हैमः [३।५७८-७९]
(४) ॥ * ॥ देवानां वल्लभः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च
'पुंनागस्य', गुर्जरदेशे 'संदेशरा' इति ख्यातस्य ।

पारिभद्रे निम्बतरुर्मन्दारः पारिजातकः ।

पारिभद्रः, निम्बतरुः, मन्दारः, पारिजातकः (४ पु),
'वकायन' के ४ नाम हैं ।

पारीति ॥ पारमस्यास्ति । अत इतिः (५।२।११५) ।
पारि पारं गतं भद्रमस्य, परितो भद्रमस्य, इति वा । प्रजा-
द्यण् (५।४।३८) । 'पारिभद्रस्तु निम्बद्रौ मन्दारे देवदारु-
णि' [इति मे० १४३।२८२] ॥ (१) ॥ * ॥ नियमयति ।
'यम उपरमे' (भ्वा० प० से०) । 'पृषोदरादिः (६।३।
१०९) । निवति । 'णिवि सेचने' (भ्वा० प० से०) । पचा-
द्यच् (३।१।१३४) । बवयोरैक्यम् । कर्मणि घञ् (३।३।
१९) वा । निम्बसंज्ञकस्तरुः । शाकपार्थिवादिः (वा० २।
१।६९) ॥ (२) ॥ * ॥ मन्दा अरा यस्य । मन्दमृच्छति
वा । 'ऋ गतो' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ।
यद्वा-मन्दते । 'मदि स्तुत्यादौ' (भ्वा० आ० से०) । 'अ-
ङ्गिमदिमन्दिभ्य आरन्' (उ० ३।१३४) । ['मन्दारः
स्यात् सुरद्रुमे । पारिभद्रेऽर्कपर्णे च' इति मे० १३६।१९६-
९७] ॥ (३) ॥ * ॥ पारि पारं गतं जातं जन्मास्य ।
पारिणः समुद्राज्जातो वा । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (४)
॥ * ॥ चत्वारि 'निम्बतरौः' 'वकायिनी' इति ख्यातस्य ।
तिनिशे स्यन्दनो नेमो रथद्रुरतिमुक्तकः ॥ २६ ॥

वक्रजुलश्चित्रकृन्च

तिनिशः, स्यन्दनः, नेमिः, रथद्रुः, अतिमुक्तकः, वक्रजुलः,
चित्रकृत् (७ पु), 'तिनिश' के ७ नाम हैं ।

तिनीति ॥ अतिशयेन नेशति । 'णिश समाधौ' (भ्वा०
प० से०) 'इगुपध्-' (३।१।१३५) इति कः । यद्वा, - अति
क्रान्तो निशाः । 'अत्यादयः-' (वा० २।२।१८) इति
समासः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥
स्यन्दते । 'स्यन्द प्रलवणे' (भ्वा० आ० से०) । 'बहुल-
मन्यत्रापि' (उ० २।७८) इति युच् 'स्यन्दनं तु स्मृतं क्लीबे
रथाङ्गे तिनिशे नरि' इति रभसः । स्यन्दनं तु स्मृतौ नीरे
तिनिशे ना, रथेऽस्त्रियाम् [इति मे० ९३।४८] ॥ (२)
॥ * ॥ नयति । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० प० से०) 'नियो
मिः' (उ० ४।४३) । 'पुलिङ्गस्तिनिशे नेमिश्चक्रप्रान्ते स्त्रिया
मपि, इति रुद्रः । 'ढ्रलोपे-' (६।३।१११) इति दीर्घः ॥
(३) ॥ * ॥ रथस्य द्रुः । तत्रोपयुक्तत्वाद् ॥ (४)

॥ * ॥ अतिशयितो मुक्तो विस्तारोऽस्य । कप् (५।४।१५४)
(५) ॥ * ॥ वच्यते । 'बञ्चु गतो' (भ्वा० प० से०) ॥
बाहुलकादुलो जत्वं च । 'वञ्जुलः पुंसि तिनिशे वेतसाशो-
कयोरपि' [इति मे० १५४।१२९] ॥ (६) ॥ * ॥
चित्रं करोति । अतिदाढ्येऽपि लघुत्वात् । क्विप् (३।२।
७६) ॥ * ॥ सप्त 'तिनिशस्य' ।

अथ द्वौ पीतनकपीतनौ ।

आम्रातके

पीतनः, कपीतनः, आम्रातकः, (३ पु), 'अमदा' के ३
नाम हैं ।

अथेति ॥ पीतं करोति । 'तत्करोति-' (वा० ३।१-
२६) इति णिच् । 'बहुलमन्यत्रापि-' (उ० २।७८) इति
युच् ['पीतनं पीतदारुणि । कुकुमे हरिताले च पुमानाम्रा-
तके मतः' इति मे० ८९।९२-९३] ॥ (१) ॥ * ॥
तनोति । 'तनु विस्तारे' (त० उ० से०) । पचाद्यच् (३।
१।१३४) कपीनां कपेर्वर्णस्य वा तनः । 'अन्येषामपि-' (६-
३।१३७) इति दीर्घः । यद्वा, - याः लक्ष्म्यास्तन ईतनः,
कपीनां कपेर्वा ईतनः । ['कपीतनो गार्दभाण्डशिरीषाम्रा-
तकेषु च । अश्वत्ये च' इति मे० ९५।७३] ॥ (२) ॥ * ॥
आम्रमतति 'अत सातत्यगमने' (भ्वा० प० से०) 'कृवा-
दिभ्यो वुन्' (उ० ५।३५) ॥ * ॥ ह्रस्वादिरपि [आम्रातकः]
अम्लत्वमतति । रलयोरैक्यम् । 'कपिचूतोऽम्रातकोऽस्य
फले पशुहरीतकी' इति त्रिकाण्डशेषः [२।४।९] ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'आम्रातकस्य' 'अंबाडा' इति ख्यातस्य ।

मधूके तु गुडपुष्पमधुद्रुमौ ॥ २७ ॥

वानप्रस्थमधुश्रीलौ

मधूकः, गुडपुष्पः, मधुद्रुमः, वानप्रस्थः मधुश्रीलः, (५ पु)
'महुआ' के ५ नाम हैं ।

मध्वति ॥ मधूते मन्यते वा । 'मह पूजायाम्' (भ्वा०
प० से०) 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) वा । 'उलूकादयश्च'
(उ० ४।४१) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ गुड इव
पुष्पमस्य ॥ (२) ॥ * ॥ मधुनामा द्रुमः ॥ (३) ॥ * ॥
वनप्रस्थे वनैकदेशे भवः । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् ।
'वानप्रस्थो मधूकेऽपि स्यात्तृतीयाश्रमे पुमान् [इति मे० ७४
२९] ॥ (४) ॥ * ॥ मधु ष्ठीवति । 'ष्ठिवु निरसने'
(भ्वा० प० से०) । 'इगुपध्-' (३।१।१३५) इति कः ।
पृषोदरादिः । (६।३।१०९) । मधु ष्ठीले गर्भेऽस्य इति
वा ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'मधूकस्य' 'महुआ' इति ख्या-
तस्य ।

जलजेऽत्र मधूलकः ।

मधूलकः, (पु), 'पानी में या पहाड़पर होनेवाले महुए' का एक नाम है ।

जलेति ॥ अत्र मधूके । मधु लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'अन्ये-षामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घः । स्वार्थे कन् (५।३७५) ॥ (१) ॥ * ॥ 'गिरिजे' इति मूलपाठः—इति सुभूत्यादयः । 'गौरशाको मधूकोऽन्यो गिरिजः सोऽल्पपत्रकः इति माधवः । 'मधूकोऽन्यो मधूलस्तु जलजो दीर्घपत्रकः' इति स्वामी ॥ एकं 'जलजमधूकस्य' ।

पीलौ गुडफलः संसो

पीलुः, गुडफलः, संसो (= संसिन् । ३ पु), 'पीलुनामक वृक्षविशेष' के ३ नाम हैं ।

पीलाविति ॥ पीलति । 'पील प्रतिष्ठम्भे' (भ्वा० प० से०) । मृग्यादित्वात् (उ० १।३७) उः ['पीलुः पुमान् प्रसूने स्यात् परमाणौ मतङ्गजे । अस्थिखण्डे च ठास्यस्य क्राण्डपादपभेदयोः' इति मे० १४७।३२] ॥ (१) ॥ * ॥ गुड इव फलमस्य ॥ (२) ॥ * ॥ संसयति मलम् । 'सं' सु अघः पतने (भ्वा० आ० से०) । आवश्यक्ये गिनिः (३।३।१७०) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि गुर्जरदेशे 'पीलु' इति स्यात्स्य ।

तस्मिन् गिरिसंभवे ॥ २८ ॥

अक्षोटकर्पराळौ द्वौ

अक्षोटः, कर्पराळः (२ पु), 'पहाड़ी पीलु' के २ नाम हैं ।

तस्मिन्निति ॥ तस्मिन् पीलो गिरिजे । अक्षोति । 'अक्षू व्याप्ती संघाते च' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादोटः । 'अक्षस्येवोटाः पर्णान्यस्य, इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ कर्प रमालति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । कर्मण्यण् (३।२।१) । यद्वा,—कर्परास्यास्ति । सिध्मादित्वात् (५।२।९७) लच् ॥ * ॥ 'कन्दरालः, इति वा पाठः । पूर्ववत् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पर्वतपीलोः' 'अक्षरोट' इति स्यात्स्य ॥

अक्षोटे तु निकोचकः ।

अक्षोटः, निकोचकः (२ पु), 'ढेरानामक वृक्षविशेष' के २ नाम हैं ।

अक्षोट इति—अक्षयते 'अकि लक्षण' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादोटः ॥ (१) ॥ * ॥ निकुच्यते । 'कुच् शब्दे तारे' (भ्वा० प० से०) 'कुवादिभ्यो वुच्' (उ० ५।३५) ॥ (२) ॥ * ॥ 'अक्षोलः' अपि ॥ * ॥ द्वे 'अक्षोलस्य' 'ढेरा' इति स्यात्स्य ॥

पलाशे किशुकः पर्णो वातपोथः

पलाशः, किशुकः, पर्णः, वातपोथः (४ पु), 'पलाश' के ४ नाम हैं ।

पलेति ॥ प्रशस्तानि पलाशान्यस्य । अर्शाद्यच्च (५।२।१२७) । यद्वा,—पलं मांसमश्नाति । 'अश भोजने' (कथा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'पलाशः' किशुके-ऽसृपे । हरिते पलाशं पत्रे इति हैमः^१ ॥ (१) ॥ * ॥ किञ्चित् शुक् इव । शुक्तुण्डाभपुष्पत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ पुणति । 'पुण प्रीणने' (तु० प० से०) अच् (३।१।१३४) । यद्वा,—प्रशस्तानि पर्णान्यस्य । अर्शाद्यच्च (५।२।१२७) । यद्वा,—पिपति । 'पु पालनपूरणयोः' (जु० प० से०) 'कृप-वृषिभ्याम्भ्यो नः' () । 'पर्ण पत्रे किशुके ना' [इति मे० ४६।२०] ॥ (३) ॥ * ॥ वातं पोथयति 'पुय हिंसा-याम्' (दि० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'पलाशस्य' ।

अथ वेतसे ॥ २९ ॥

रथाभ्रपुष्पविदुलशीतवानीरबहुलः ।

वेतसः, रथः, अभ्रपुष्पः विदुलः, शीतः, वानीरः, बहुलः (७ पु), 'वेत' के ७ नाम हैं ।

अयेति ॥ अयनम् ॥ 'इण् गती' (अ० प० अ०) । 'नपुंसके' (३।३।११४) इति क्तः । वा विकल्पस्येतं ज्ञानं स्यति । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । 'अतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । यद्वा,—ऊयते । 'वेम् तन्तुसन्ताने' भ्वा० उ० अ०) । 'वेमस्तुट् च' (उ० ३।११८) इत्यसच् । बाहुलकादात्वं न । यत्तु—'वेतसबाहसपनसाः' इत्यसनि निपातनादेव तुट्—इत्याह मुकुटः । तन्न । उणादिषु तत्सूत्रादर्शनात् ॥ (१) ॥ * ॥ रम्यतेऽत्र । 'रमु ङीडायाम्' (भ्वा० आ० अ०) । 'ह्रिकुपिणिर्गमिकाशिभ्यः । कथन' (उ० २।२) । 'रथौ स्यन्दनवानीरौ' इत्यजयः । 'रथः पुमानव-यवे स्यन्दने वेतसेऽपि ॥ च' [इति मे० ७२-१२] ॥ (२) ॥ * ॥ अभ्रमिव अभ्रसमये वा पुष्पमस्य ॥ (३) वेत्ति, विद्यते, वा । बाहुलकादुलच् गुणाभावश्च । 'विदुलस्तु पुमा-नम्बुवेतसे वेतसेऽपि च' [इति मे० १५४।१३२] ॥ (४) ॥ * ॥ शीतमस्यास्ति । अच् (५।२।१२७) । वेतसे बहुवारे ना गुणे शीतं हिमे त्रिषु इति रभसः । क्लीबलिङ्गमपि । 'शीतं तुषारवानीरबहुवारद्विषु च' इत्यजयात् ॥ (५) ॥ * ॥ वायति । 'ओवै शोषणे' (भ्वा० प० अ०) क्तिप् (३।२।१७८) । वां शुष्कम् आ समन्तान्नीरमस्य ॥ (६) ॥ * ॥ वजति 'वज गती' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादुलच्, नुम् च 'वज्जुलः पुंसि तिनिशे वेतसाशोकयोरपि' इति मे० १५४।१२९] ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'वेत' इति स्यात्स्य ।

१. हैमे तु—'पलाशः किशुकः शटी । हरिद्वर्णे राक्षसे च पलाशं छद्मे स्मृतम् ।' इति पाठः (३।७६२) ।

द्वौ परिव्याधविदुलौ नादेयो चाम्बुवेतसे ॥ ३० ॥

परिव्याधः, विदुलः (२ पु), नादेयो (स्त्री), अम्बुवेतसः (पु), 'जलवेत' के ४ नाम हैं ।

द्वाविति ॥ परिविध्यते । 'व्यध ताडने' (दि० प० अ०) । घञ् (३।३।१६) । 'परिव्याधस्तु पुंसि स्याद्वेतसे च द्रुमोत्पले' [इति मे० ८२।४७] ॥ (१) ॥ * ॥ नद्यां भवा । 'नद्यादिभ्यो ढक्' (४।२।९७) । 'नादेयो नागरङ्गे स्याज्जयायां जलवेतसे । भूमिजम्बवां च जम्बवां च काङ्गुष्ठेऽपि च योषिति' [इति विश्वः १२३।१०५] ॥ (३) ॥ * ॥ अम्बुनि जातो वेतसः । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।६९) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'जलजात-वेतसस्य' ।

शोभाञ्जने शिश्रुतीक्ष्णगन्धकाक्षीवमोचकाः ।

शोभाञ्जनः, शिश्रुः, तीक्ष्णगन्धकः, अक्षीवः, मोचकः (५ पु), 'सहिजन' के ५ नाम हैं ।

शोभेति ॥ शोभामनक्ति । 'अञ्जू व्यक्तिभक्षणकान्ति-गतिषु' (६० प० से०) । कर्तरि ल्युट् (३।३।११३) । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७८) इति युज्वा ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) 'शोभाञ्जनः' ॥ * ॥ सुष्ठु भा तामनक्ति । ल्युट् (३।३।११३) । प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) दन्त्यादिः ('सौभाञ्जनः') अपि ॥ (१) ॥ * ॥ शिनोति । 'शिञ् निशाने' (स्वा० उ० अ०) । 'जञ्वाद्यश्च' (उ० ४।१०२) इति निपातितः । 'शिश्रुर्ना शाकमात्रे च शोभाञ्जनमहीरहे' [इति मे० १२९।९०] ॥ (२) ॥ * ॥ तीक्ष्णो गन्धोऽस्य । 'शेषाद्विभाषा' (५।४।१२४) इति कप् ॥ (३) ॥ * ॥ आक्षीवते, आक्षीवयति वा । 'क्षीवृ मदे' (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१२४) ॥ * ॥ ह्रस्वादिः [अक्षीवम्] अपि । 'अक्षीवं वशिरे, शिश्रौ ना, -ऽमत्ते पुनरन्यवत्' [इति मे० १५९।३०] ॥ (४) ॥ * ॥ मोचयति । 'मुच्लु मोक्षणे' (तु० प० अ०) । णिच् (३।१।२६) । अच् (३।१।१३४) । 'मोचः शोभाञ्जने पुंसि मोचा शात्म-लिरम्भयोः' [इति मे० २७-८] । ततः स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'शिश्रुः' 'सहिजन' इति ख्यातस्य ।

रक्तोऽसौ मधुशिश्रुः स्यात्

मधुशिश्रुः (पु), 'लाल फूलवाले सहिजन' का १ नाम है ।

रक्त इति ॥ असौ शोभाञ्जनः । रक्तपुष्पः । मधुप्रधानः शिश्रुः—इति मुकुटः । रक्तो मधुकरः । 'रक्तकण्ठानाम्' इति

दर्शनात् । मधुमधुरः । शिश्रुः—इत्येके ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'मधुशिश्रुः' 'मधुना' इति ख्यातस्य ।

अरिष्टः फेनिलः समौ ॥ ३१ ॥

अरिष्टः, फेनिलः (२ पु), 'रीठा' के २ नाम हैं ।

अरीति ॥ न रिष्टमस्मात् । 'अरिष्टो लशुने निम्बे फे-निले काककङ्कयोः' [इति मे० ३५।३२] ॥ * ॥ रिष्टोऽपि । 'रिष्टं क्षेमाशुभाभावे पुंसि खङ्गे च फेनिले' [इति मे० ३५-२६] ॥ (१) ॥ * ॥ फेनोऽस्यास्ति । 'फेनादिलच्च' (५।२।९९) । ['फेनिलोऽरिष्टपादपे । फेनिलं मदनफले बदरे फेनवत्यपि' इति हैमः ३।७०९] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अरिष्टस्य' 'रीठा' इति ख्यातस्य ।

विल्वे शाण्डिल्यशैलूषौ मालूरश्रीफलावपि ।

विल्वः, शाण्डिल्यः, शैलूषः, मालूरः, श्रीफलः (५ पु), 'बेल' के ५ नाम हैं ।

वीति ॥ विलति । 'विल भेदने' (तु० प० से०) । उल्वादिः (उ० ४।९५) । ['विल्वं फले श्रीफले ना' इति मे० १५९।२४] ॥ (१) ॥ * ॥ शण्डते । 'शडि रुजायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'सलि-' (उ० १।५४) इत्यादिने-लच् । शाण्डिल्यस्य गोत्रापत्यम् । 'गर्गादिभ्यो यञ्' (४।१।१०५) शाण्डिल्य इव, इति । शण्डयति रुजं करोति वा । हलचि (उ० १।५४) स्वार्थे ष्यञ् (वा० ५।१।१२४) । 'शाण्डिल्यः पावकान्तरे । विल्वे मुनौ च' इति हैमः [३।५३९] ॥ (२) ॥ * ॥ शिलूषस्यापत्यम् । शैलूष इव इति वा । 'नटे विल्वे च शैलूषः' इति तालज्यादिमूर्धन्यान्ते रभसः ॥ (३) ॥ * ॥ मां लक्ष्मीं परेषां लुनाति । 'लून् छेदने' (ऋथा० उ० से०) । बाहुलकाद्रक् ॥ (४) ॥ * ॥ श्रीपदं श्रीप्रियं वा फलमस्य । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।६९) । श्रीफलः पुंसि मालूरे धात्रीनीलिकयोः स्त्रियाम् [इति मे० १५५।१३८] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'विल्व-वृक्षस्य' ।

प्लक्षो जटी पर्कटी स्यात्

प्लक्षः, जटी (= जटिन् २ पु), पर्कटी (स्त्री), 'पाकड़' के ३ नाम हैं ।

प्लेति ॥ प्रक्षरति 'क्षर संचलने' (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । कपिलिका-दिः (वा० ८।२।१८) । यद्वा—प्लक्षयते । 'प्लक्ष भक्षणे' (भ्वा० उ० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । प्लक्षति—अधो गच्छति वा । अच् (३।१।१३४) । 'प्लक्षो जटीग-र्दभाण्डद्वीपभित्कुञ्जराशने' [इति मे० १६६।१७] ॥ (१) ॥ * ॥ जटति । 'जट संघाते' (भ्वा० प० से०) । 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।१।१८), डीष् (ग० ४।१।४५)

वा । 'जटा लग्नकचे मूले मांस्यां प्लक्षे पुनर्जटी' [इति मे० ३४।१४] । रुद्रे तु—'गर्दभाण्डे जटीप्लक्षी' ॥ (२) ॥*॥ पृच्यते । 'पृची संपर्क' (रु० प० से०) । बाहुलकात् कटः । गौरादिडीष् (४।१।४१) । 'पर्कटी नूतनफले पूगा-देः प्लक्षपादपे' [इति मे० ३७।४७] । शाश्वतेऽपि—'विज्ञे-या पर्कटी प्लक्षः प्लक्षः पिप्पलपादपः' [५२६] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'प्लक्षस्य' 'पाकर' इति ख्यातस्य ।

न्यग्रोधो बहुपाद्वटः ॥३२॥

न्यग्रोधः, बहुपात् (बहुपाद्), वटः (३ पु), 'वट, वरगद्' के ३ नाम हैं ।

न्यगिति ॥ न्यक् रुणद्धि । 'रुधिर् आवरणे' (रु० उ० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'न्यग्रोधस्तु पुमान् व्याम-वटयोश्च शमीतरी । न्यग्रोधो तूपचित्रायाम्' [इति मे० ८१।३२] ॥ (१) ॥*॥ बहवः पादा अस्य । 'संख्यासु-पूर्वस्य' (५।४।१४०) ॥ (२) ॥*॥ वटति । 'वट वेष्टने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।३४) । 'वटी त्रिषु गुणे पुंसि स्यान्न्यग्रोधकपर्दयोः' [इति मे० ३५।२३] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'वटस्य' ।

गालवः शाबरो लोघ्रस्तिरीटस्तिल्वमार्जनौ ।

गालवः, शाबरः, लोघ्रः, तिरीटः, तिल्वः, मार्जनः (६ पु), 'लोघ' के ३ नाम हैं ।

गालेति ॥ गालवस्यापत्यम् । 'ऋष्यन्धक—' (४।१।११४) इत्यण् । गालं नेत्रस्त्रवं वायति । 'ओवै शोषणे' (भ्वा० प० अ०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति को वा । 'गालवो मुनिभेदे स्याल्लोघ्रवृक्षे च कीर्तितः' ॥ (१) ॥*॥ शबराणामयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'शाबरी शूकशिम्ब्यां स्यात् पुंसि पापापराधयोः । लोघ्रे च' [इति मे० १३९।२२५] इति तालव्यादिः ॥*॥ दन्त्यादिः [सा-बरी] अपि । 'साबराख्यापराधे च लोघ्रे पापे च पठ्यते' इति दन्त्यादावजयः ॥ (२) ॥*॥ रुणद्धि । 'रुधिर् आवरणे' (रु० उ० अ०) । बाहुलकाद्गन् । 'शूद्रादयः' इति रन्—इति मुकुटः । तन्न । तादृशसूत्राभावात् । कपिलिकादिः (वा० ८।२।१८) । [रोघ्रोऽपि लत्वाभावे । 'रोघ्रो ना सावरे क्लीबमपराधे च किल्बिपे' इति मे० १२८।८०] ॥ (३) ॥*॥ तीर्यते मलमनेन । 'कृतकृषिभ्यः कीटन्' (उ० ४।१।८५) । इत्वम् (७।१।१००) । रपरत्वम् (१।१।५१) ॥ (४) ॥*॥ तिलत्यनेनाङ्गम् । 'तिल स्नेहने' (तु० प० से०) । उल्वादिः (उ० ४।९५) ॥ (५) ॥*॥ माष्ट्यनेन । 'मृजू शुद्धौ' (अ० प० से०) । ल्युट् (३।३।११७)—नन्द्यादिल्युः (३।१।३४)—इति मुकुटः । तन्न । तस्य कर्तरि विधानात् । 'मार्जनं न द्वयोर्मार्जौ पुंसि स्याल्लोघ्रशास्त्रिनि' [इति मे०

१०।५] ॥ (६) ॥*॥ षट् 'श्वेतलोघ्रस्य' । 'आघौ श्वेत-लोघ्रे, शेषा रक्तलोघ्रे'—इति स्वामी ।

आम्रश्चूतो रसालः

आम्रः, चूतः, रसालः (३ पु), 'आम' के ३ नाम हैं ।

आम्र इति ॥ अम्यते । 'अम गत्यादौ' (भ्वा० प० से०) । 'अमितम्योर्दीर्घश्च' (उ० २।१६) इति रक् दीर्घश्च ॥ (१) ॥*॥ चूष्यते स्म । 'चूष पाने' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । च्योतति रसम् इति वा । 'च्युतिर् क्षरणे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।३४) ॥ (२) ॥*॥ रसमलति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । ['रसाल इक्षौ चूते च' इति हैमः ३।७।१६] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'आम्रवृक्षस्य' ।

असौ सहकारोऽतिमौरभः ॥ ३३ ॥

कामाङ्गो मधुदूतश्च भाकन्दः पिकवल्लभः । [७]

सहकारः (पु), 'सुगन्धियुक्त आम' का १ नाम है ।

[कामाङ्गः, मधुदूतः, भाकन्दः, पिकवल्लभः (४ पु), 'आम' के ये ४ नाम और भी हैं] ॥ ७ ॥

असाविति ॥ सह कारयति मेलयति द्वन्द्वम् ।^१ अच् (३।१।३४) ॥ (१) ॥*॥ अतिशयितं सौरभमस्य ॥*॥ एकम् 'अतिसुगन्धास्य' ।

कुम्भोलूखलकं क्लीबे कौशिको गुग्गुलुः पुरः ।

कुम्भम्, उलूखलकम् (२ न), कौशिकः, गुग्गुलुः, पुरः (३ पु), 'गुग्गुलु' के ५ नाम हैं ।

क्विति ॥ 'कुम्भोलूखलकम्' इति संघातविगृहीतम् । 'कामुके वारनार्यां च कुम्भः क्लीबं तु गुग्गुलौ' इति रभसः । 'उदूखले गुग्गुलौ च क्लीबमुक्तमुलूखलम्' इति रुद्रः । 'कुम्भोलूखलकं कुम्भं कुम्भोलुः खलकं वरम्' इति वाचस्पतिः ॥*॥ कमुम्भति । 'उम्भ पूरणे' (तु० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । शकन्धादिः (वा० ६।१।९४) ॥ (१) ॥*॥ ऊर्ध्वं खम् उलूखम् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । उलूखं लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । ततः स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (२) ॥*॥ कुम्भोलूखलकाकाराद् वृक्षकोशान्निर्यातम् ॥*॥ कोशे भवः । अध्यात्मादिठञ् (वा० ४।३।६०) । 'कौशिको नकुले व्यालग्राहे गुग्गुलुशुक्रयोः । 'कोशजोलूकयोश्च स्याद्

१. 'आम्रश्चूतो रसालश्च सचेष्टो मदिरासखः ।

कामाङ्गः सहकारश्च परपुष्टमहोत्सवः ॥

इति स्वामी ।

२. 'कोशजोलूकयोश्च' इति पा० ।

विश्रामित्रमुनावपि । कौशिकी चण्डिकायां च नदीभेदे च योषिति' [इति मे० ७।७७-७८] ॥ (३) ॥ * ॥ गोजति । 'गुज स्तेये' (भ्वा० प० से०) । क्तिप् (३।२।१७८) । गुजो व्याधेर्गुडति । 'गुड रक्षणे' (तु० प० से०) । बाहुलकादुः । डलयोरेकत्वम् ॥ (४) ॥ * ॥ पुरति । 'पुर अग्रगमने' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'पुरं पाटलिपुत्रेऽङ्गे गुग्गुलौ तु पुमानयम्' इति रभसः । यत्तु—पिपति । पुरः । 'इगुपध-' इति कः । 'उदोष्यपूर्वस्य' (७।१।१०२) इत्युत्—इति स्वाम्याह । तत्र । 'प्रीन् तर्पणे कान्तौ च' (क्रया० उ० से०) । इत्यस्य तत्र ग्रहणान् । 'प्रीणातीति प्रियः' इति वृत्तिकृता विगृहीतत्वात् । 'प्रीणातीति प्रियः' इत्युक्त्वा 'इगुपधज्ञाप्रीकरः कः' इति माधवोक्तेश्च ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'गुग्गुलवृक्षस्य' ।

शेलुः श्लेष्मातकः शीत उद्दालो बहुवारकः ॥ ३४ ॥

शेलुः, श्लेष्मातकः, शीतः, उद्दालः, बहुवारकः (५ पु), 'लसोडा' के ५ नाम हैं ।

शेलुरिति ॥ शिलति । 'शिल उञ्छे' (तु० प० से०) । बाहुलकादुः ॥ (१) ॥ * ॥ श्लेष्माणमतति । 'अत सातत्य-गमने' (भ्वा० प० से०) । 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि' (उ० २।३२) ॥ (२) ॥ * ॥ श्यायते स्म । 'श्यैङ् गतौ' (भ्वा० आ० अ०) । 'गत्यर्थिकर्मक-' (३।४।७२) इति क्तः । 'द्रवमूर्ति-' (६।१।२४) इति संप्रसारणम् । 'हलः' (६।४।२) इति दीर्घः ॥ (३) ॥ * ॥ उद्दालयति । 'दल विशरणे' (भ्वा० प० से०) । णिच् (३।१।२६) । अच् (३।१।१३४) ॥ (४) ॥ * ॥ बहून् वारयति । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । णिजन्तः (३।१।२६) । 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उ० २।३२) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'उद्दालकस्य' 'बहुवार' इति 'लसोडा' इति ख्यातस्य ।

राजादनं पियालः स्यात्सन्नकदुर्धनुष्पटः ।

राजादनम् (न), पियालः, सन्नकद्रुः, धनुष्पटः (३ पु), 'चिरौंजी, पियार' के ४ नाम हैं ।

राजेति ॥ राजभिरद्यते । 'अद भक्षणे' (अ० प० अ०) । कर्मणि ल्युट् (३।३।११३) । 'राजादनं क्षीरिकायां पियाले किशुकेऽपि च' [इति मे० ९८।१०३] ॥ * ॥ 'राजातनम्' इति पाठे राजानमतति, इति वा ल्युः (३।१।१३४) । 'राजादनं प्रसरको राजातनः' इति वाचस्पतिः ॥ (१) ॥ * ॥ पीयते । 'पीयुः' सौत्रो धातुः । 'पीयुक्वणिभ्यां कालन् ह्रस्वः—' (उ० ३।७६) ॥ * ॥ बाहुलकात् प्रीणातेः कालनि प्रियालश्च । 'प्रियालश्च पियालकः' इति माधवः ॥

(२) ॥ * ॥ सन्नो लीनः कदुर्वर्णोऽस्य ॥ (३) ॥ * ॥ दधन्ति धारयन्ति । 'धन धान्ये' (जु० प० से०) । 'भृमृशी-' (उ० १।७) इत्युः । 'धनुः पियालद्रुमः' इति रूपरत्नाकरः । 'धनुः पुमान् प्रियालद्रौ राशिभेदे शरासने' इति नान्तेषु मेदिनी [८३।११] ॥ * ॥ उसिः (२।१।१७) वा । 'धनुः पियाले ना, न स्त्री राशिभेदे शरासने' इति सान्तेषु च मेदिनी [१७।१।२६] ॥ * ॥ पटति । 'पट गतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'पटः प्रिया-लवृक्षे ना सुचेले पुनपुंसकम्' इति रभसः ॥ * ॥ 'धनुष इव पटो विस्तारोऽस्य, समस्तं नाम' [धनुष्पटः] इति स्वामी ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'प्रियालस्य' 'चार' [चिरौंजी] इति ख्यातस्य ।

गंभारी सर्वतोभद्रा काश्मरी मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥

श्रीपर्णी भद्रपर्णी च काश्मर्यश्चापि

गम्भारी, सर्वतोभद्रा, काश्मरी, मधुपर्णिका, श्रीपर्णी, भद्रपर्णी (६ स्त्री), काश्मर्यः (पु), 'गंभार' के ७ नाम हैं ।

गमिति ॥ कं जलं बिभर्ति । 'डुभृन् धारणपोषणयोः' (जु० उ० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । पृषोदरादित्वात् गत्वम् ॥ * ॥ 'कंभारी' इत्यपि ॥ (१) ॥ * ॥ सर्वतो भद्रं यस्याः । 'सर्वतोभद्र इत्युक्तः काव्यचित्रे गृहान्तरे । निम्बे ना सर्वतोभद्रा गंभारी नटयोषितोः' इति मेदिनी [१४५।३०८] ॥ (२) ॥ * ॥ काशते । 'काश्ट दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (३।२।७५) इति मनिन् । 'वनो र च' (४।१।७) इति डीब्रौ ॥ (३) ॥ * ॥ मध्वेष पर्णान्यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति डीष् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (४) ॥ * ॥ श्रीयुक्तानि पर्णान्यस्याः । 'श्रीपर्णस्त्वग्निमन्थेऽब्जे श्रीपर्णी शात्मलौ हठे' इति हैमः [३।२४१] । 'श्रीपर्णी काश्मरीकुम्भयोः क्लीबे पद्माग्नि-मन्थयोः' [इति मे० ५१।८२] ॥ (५) ॥ * ॥ भद्राणि पर्णान्यस्याः ॥ (६) ॥ * ॥ काश्मरीशब्दोऽस्त्यस्य । 'अन्ये-भ्योऽपि दृश्यते' (वा० ५।२।१२०) इति यप् ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'काश्मर्याः' 'खंभारी' इति ख्यातस्य ।

अथ द्वयोः ।

कर्कधूबदरी कोली

कर्कन्धूः, बदरी, कोली (३ स्त्री), 'बेर' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ कर्क कण्टकं दधाति । 'डुधाक्-' (जु० उ० अ०) । 'अन्दूहन्भू-' (उ० १।९३) इति निपातितः कूप्रत्य-यान्तः ॥—शकन्ध्वादित्वात् (वा० ६।१।९४) पररूपम्—इति स्वामी चिन्त्यः ॥ (१) ॥ * ॥ बदति । 'बद स्थैर्ये'

१. कर्काणाम् अन्धुः कर्कन्धुरिति विगृह्य ह्रस्वान्तपाठं.

(भ्वा० प० से०) । 'दिवि भ्रमि-' (उ० ३।१।१७) इत्यमरः । गौरादिङीष् (४।१।४१) । यत्तु—'द्वयोः' इत्युक्तेः कर्कश्वंदरश्च—इति मुकुटः । तन्न । 'बदरी कोले,' क्लीबं तु तत्फले' इति मेदिनी । [१३७।२०७]-विरोधात् ॥ (२) ॥ * ॥ कोलति घनीभवति । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । गौरादिङीष् (४।१।४१) । मुकुटस्तु—इन् (उ० ४।१।१८) प्रत्यये वा ङीष् (ग० ४।१।४५) —इत्याह । तन्न । कोल्याः फले अण्- (४।३।१३४) लुकोः (४।३।१६४) ङीषो लुकि (१।२।४९) च 'कोलि' इति रूपापत्तेः । ('कोलम्' इति रूपानु-पत्तेः) ॥ * ॥ इनि (उ० ४।१।१८) (कोलिः) ह्रस्वा-न्तोऽपि ॥ (३) ॥ * ॥ की वलति । 'वल प्राणने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । कुवलीशब्दोऽप्यत्र ॥ * ॥ त्रीणि 'बदर्याः' [वृक्षस्य] ।

कोलं कुबलफेनिले ॥ ३६ ॥

सौवीरं बदरं घोण्टापि

कोलम्, कुबलम्, फेनिलम्, सौवीरम्, बदरम् (५ न), घोण्टा (स्त्री), 'वैर के फल या वनवैर' के ६ नाम हैं ।

कोलमिति ॥ कोलीकुवलीबदरीणां फलेऽण् (४।३।१३४) लुकी (४।३।१६४) । 'लुक् तद्धितलुकि' (१।२।४९) इति ङीषो लुक् । 'कोलं कोलिफले क्लीबं पिप्पलीचव्ययोः स्त्रियाम्' [इति मे० १४५।१०] ॥ (१) ॥ * ॥ [कुबलं चोत्पले मुक्ताफले च बदरीफले' इति मे० १५०।७८] । (२) ॥ * ॥ फेनोऽस्यास्ति । 'फेनादिलञ्च' (५।२।९९) ॥ (३) ॥ * ॥ सुवीरदेशे भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'स्रोतोऽञ्जने तु सौवीरं बदरे काञ्जिकेऽपि च' इति दन्त्यादौ रभसः ॥ (४) ॥ * ॥ (५) ॥ * ॥ घोणते । 'घुण भ्रमणे' (भ्वा० आ० से०) बाहुलकाट्टः । 'घोण्टा तु बदरीपूगवृक्षयोरपि योषिति' [इति मे० ३४।१३] । 'बदरीसदृशाकारो वृक्षः सूक्ष्मफलो भवेत् । अटव्या-मेव सा घोण्टा गोपघण्टेति' चोच्यते' [इति शब्दर० इति वाच० पृ० २७०६] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'कर्कशूफलस्य' । स्वामी तु—आद्यास्त्रयो वृक्षार्थाः । अन्ये फलार्थाः । घोण्टा तूभयार्थाः—इत्याह । स्वामी तु घोण्टाकोले व्यत्यासेन पठति ।

मत्वा स्वामिना प्रदर्शितः साधुत्वप्रकारः सिद्धान्तकौमुदी-सम्मतत्वाच्च चिन्त्यः प्रतिभाति ।

१. 'कोली' इति पा० ।

२. 'गोपघण्टे'ति पा० ।

अथ स्यात्स्वादुकण्टकः ।

विकङ्कतः सुवावृक्षो ग्रन्थिलो व्याघ्रपादपि ॥ ३७ ॥

स्वादुकण्टकः, विकङ्कतः, सुवावृक्षः, ग्रन्थिलः, व्याघ्रपात् (= व्याघ्रपाद् । ५ पु), 'कटाय' के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ कण्टकोऽस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । स्वादुश्चासी कण्टकश्च ॥ (१) ॥ * ॥ विकङ्कते । 'ककि-र्गन्त्यर्थः' (भ्वा० आ० से०) । अतच् प्रत्ययः ॥ (२) ॥ * ॥ सुवाया वृक्षः । 'सुवा द्वयोर्होमपात्रे' सल्लकीमूर्वयोः स्त्रियाम्' [इति मे० १५९।२९] ॥ (३) ॥ * ॥ ग्रन्थि-रस्यास्ति सिद्धमादित्वाल्लच् (५।२।९७) ॥ (४) ॥ * ॥ व्याघ्रस्य पादा इव पादा मूलान्यस्य । 'पादस्य लोपः—' (५।३।१३८) इत्यकारलोपः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'विक-ङ्कतस्य' 'कठेर' इति ख्यातस्य ।

ऐरावतो नागरङ्गः

ऐरावतः, नागरङ्गः (२ पु), 'नारङ्गी वृक्ष' के २ नाम हैं ।

ऐरेति ॥ ऐरावत्या विद्युत् इवायम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'ऐरावतोऽभ्रमातङ्गे नारङ्गे' लुकुटद्वये । नागभेदे च पुंसि स्याद्विद्युत्तद्भेदयोः स्त्रियाम् । नपुंसके महेन्द्र-स्य ऋजुदीर्घशरासने' [इति मे० ६८।१९२-९३] ॥ (१) ॥ * ॥ नागा रजन्त्यत्र । 'रञ्ज रामे' (भ्वा० उ० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । नागस्य सिन्दूरस्येव रङ्गोऽस्य, इति वा ॥ * ॥ नागरङ्गे तु नारङ्गो नार्यङ्ग-स्तद्भासनः' इति वाचस्पतिः । 'नारङ्गः पिप्पलीरसे । यमजप्राणिनि विटे नागरङ्गद्रुमेऽपि च' [इति मे० २४।३७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नारङ्गी' इति ख्यातस्य ।

नादेयी भूमिजम्बुका ।

नादेयी, भूमिजम्बुका (२ स्त्री), 'भूमिजम्बू' अर्थात् 'एक प्रकार के कन्द' के २ नाम हैं । (किन्हीं आचार्यों का मत है कि उपर्युक्त २ नाम और ये २ नाम, चारों नाम नारंगी के ही हैं) ।

नेति ॥ नद्यां भवा । 'नद्यादिभ्यो ङक्' (४।२।९७) । 'नादेयी नागरङ्गे स्याज्जयायां जलवेतसे । भूमिजम्बवां जपायां च काङ्गुष्ठे च समीक्ष्यते' इति विश्वः [१२३।१०५] ॥ (१) ॥ * ॥ भूमेर्जम्बूः ह्रस्वत्वात्स्वार्थे कन् (५।३।८६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नारङ्गस्य', चत्वारि 'नारङ्गस्य' इत्यन्ये ।

१. 'यज्ञपात्रे शल्लकी' इति पा० ।

२. 'लुकुचद्रुमे' इति पा० ।

३. 'जवायां' इति पा० ।

तिन्दुकः स्फूर्जकः कालस्कन्धश्च शितिसारके ॥३८॥

तिन्दुकः, स्फूर्जकः, कालस्कन्धः, शितिसारकः (४ पु),
'तेन्दुधा' नामक वृक्ष के ४ नाम हैं ।

तीति ॥ तिम्पति । 'तिम आर्द्रत्वे' (दि० प० से०) ।
मृग्यवादिः (उ० १।३७) । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७१) ॥
(१) ॥ * ॥ स्फूर्जति । 'दुओ स्फूर्जा वज्रनिघोषे' (भ्वा०
प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (२) ॥ * ॥ कालः
स्कन्धो यस्य । 'कालस्कन्धस्तमाले स्यात्तिन्दुके जीवकद्रुमे'
इति विश्वः [८।४।३८] ॥ (३) ॥ * ॥ शिति कालः
सागे मज्जा यस्य ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'तिन्दुकस्य'
'तेदु' इति स्यात्तस्य ।

काकेन्दुः कुलकः काकपीलुकः काकतिन्दुके ।

काकेन्दुः, कुलकः, काकपीलुकः, काकतिन्दुकः (४ पु),
'कुचिला' के ४ नाम हैं ।

केति ॥ काकानां काकवर्णो वा तिन्दुः ॥ (४) ॥ * ॥
पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥ कुलस्य गृहस्य
प्रतिकृतिरिव । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।६६) इति कन् ।
'कुलकं तु पटोले स्यात्संबद्धश्लोकसंहतौ' । पुंसि वल्मीका-
केन्दुकुलश्रेष्ठेषु कथ्यते' इति विश्वमेदिन्यौ^२ ॥ (२) ॥ * ॥
काकैः पील्यते । 'पील प्रतिष्ठम्भे' (भ्वा० प० से०) ।
बाहुलकादुः । 'काकानां पीलरिव' इति वा ॥ (३) ॥ * ॥
चत्वारि 'कटुतिन्दुकस्य', 'कुचिला' इति स्यात्तस्य इत्यन्ये ।
गोलीढो श्वाटलो घण्टापाटलिर्मोक्षमुष्ककौ ॥ ३९ ॥

गोलीढः, श्वाटलः, घण्टापाटलिः, मोक्षः, मुष्ककः (५ पु),
'काला पादर या लोध-विशेष' के ५ नाम हैं ।

गोलीति ॥ गोभिलिह्यते स्म । 'लिह आस्वादने' (अ०
उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ श्वाटं संघातं
लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (२) ॥ * ॥
अहानि । घण्टा । बाहुलकादन्तेष्टो घट्वं च । 'पट गती'
(भ्वा० प० से०) । घम् (३।३।१८) । पाटं लाति । बाहु-
लकाद्भिः । घण्टा चासौ पाटलिश्च ॥ * ॥ स्वामी तु (घण्टा,
पाटलिः इति) नामद्वयमाह ॥ (३) ॥ * ॥ मोक्षयति
रोगम् । मुचेः (तु० प० अ०) सन्नन्तादकर्मकाणिजन्तादच्

१. तदुक्तं साहित्यदर्पणे—'छन्दोबद्धपदं यच्च तेनैकेन
च मुक्तकम् । द्वाभ्यां तु युग्मकं सन्दानितकं त्रिभिरिष्यते ॥
कलापकं चतुर्भिश्च पञ्चभिः कुलकं स्मृतम् ।' इति (६।
५७८) ।

२. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (६।६७-७०) । विश्वे तु—
'कुलकं तु पटोले स्याच्छ्लोकसम्बद्धगुच्छके । कुलकः स्यात्
कुलश्रेष्ठे वल्मीके काकतिन्दुके ॥' इति पाठः (७।५९) ।

(३।१।१३४) । 'मोक्षस्तु मुक्तिपाटलिमोचने' । [इति मे०
१६७।२२] । यत्तु—'मोक्ष अवसाने' चुरादिः—इति मुबुटः ।
तन्निर्मूलम् ॥ (४) ॥ * ॥ मुष्णाति रोगम् । 'मुष स्तेये'
(कृचा० प० से०) । 'सृवृभूषुषिमुषिभ्यः कक्' (उ० ३।
४१) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । यत्तु—'मुष्णाति' इति
विगृह्य 'मुष खण्डने—' इत्युपन्यस्तम् । तदयुक्तम् । तस्य
(दि० प० से०) दन्त्यान्तत्वात् । त्रयादिषु पाठाभावाच्च ।
'मुष्को मोक्षकवृक्षे स्यात् संघाते' वृषणेऽपि च' [इति मे०
३।३१] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'लोघ्रविशेषस्य' ।

तिलकः क्षुरकः श्रीमान्

तिलकः, क्षुरकः, श्रीमान् (=श्रीमत् । ३ पु), 'तिलकवृक्ष'
के ३ नाम हैं ।

तिलेति ॥ तिलति । 'तिल स्नेहने' (तु० प० से०) ।
'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उ० २।३२) तिल इव, इति वा ।
कन् (५।३।९६) । 'तिलको द्रुमभेदेऽश्वभेदे^३ च तिलकालके ।
क्लीबं सौवर्चलक्लीमनोर्न स्त्रियां तु विशेषके' [इति मे०
१।१००-१०१] ॥ (१) ॥ * ॥ क्षुरति । 'क्षुर विलेखने'
(तु० प० से०) । क्वुन् (उ० २।३२) । 'क्षुरकः कोकि-
लाक्षे स्याद् गोक्षुरे तिलकद्रुमे' [इति मे० ६।७२] ॥ (२)
॥ * ॥ श्रीरस्त्यस्य । मत्तुप् (५।२।९४) । 'श्रीमांस्तिलकवृक्षे
ना मनोज्ञे धनिके त्रिषु' [इति मे० ६।१६३] ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'तिलकस्य' ।

समौ पिचुलश्चावुकौ ।

पिचुलः, श्वावुकः (२ पु), 'श्वावृक्ष' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ 'पिचुः स्यात्तूलकर्थयोः' इति धरणिः । पिचुं
तूलं लाति । 'पिचुलो श्वावुकेऽपि स्यान्नचुले^४ जलवायसे'
[इति मे० १५३-११२] ॥ (१) ॥ * ॥ 'ष्ठा' इति
शब्दं वेति गच्छति । 'वी गत्यादिषु' (अ० प० अ०) ।
मितद्वादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । ततः 'संज्ञायां
कन्' (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'श्वावुकस्य' 'श्वाऊ'
इति स्यात्तस्य ।

श्रीपर्णिका कुमुदिका कुम्भी कैटर्यकटफलौ ॥ ४० ॥

श्रीपर्णिका, कुमुदिका, कुम्भी (३ स्त्री), कटर्यः, कटफलः
(२ पु), 'कायफर' के ५ नाम हैं ।

श्रीति ॥ श्रीः पर्णेषु यस्याः । 'पाकवर्णपर्ण-' (४।१.
६४) इति डीप् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । 'श्रीपर्णी काश्म-

१. तादृशधातूपलब्धभावात् ।

२. 'संहते' इति पा० ।

३. 'द्रुमरोगाश्वभेदेषु' इति पा० ।

४. 'इज्जले' इति पा० ।

रीकुम्भयोः क्लीवे पद्माग्रिमन्थयोः' [इति मे० ५१।८२] ॥
 (१) ॥ * ॥ कौ मोदते । 'मुद हर्षे' (भ्वा० आ० से०) ।
 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । स्वार्थे कन् (५।३।
 ७५) । 'कुमुदं कैरवे रक्तपद्मे स्त्री कुम्भिकौषधी । गंभार्या
 पुंसि दिङ्नागे' नागशाखामृगान्तरे' [इति मे० ७६।२५-
 २६] ॥ (२) ॥ * ॥ कुम्भीव कुम्भी रसाधारत्वात् ।
 'पृश्निकायां च कुम्भी स्यात्पाटली कट्फलेऽपि च' इति
 रन्तिदेव ॥ (३) ॥ * ॥ केटनम् । 'किट त्रासे' (भ्वा०
 प० से०) । घञ् (३।३।१८) । केटं राति अतितित्त्वात्
 चतुर्वर्णादित्वात् (वा० ५।१।१२४) ष्यञ् ॥ (४) ॥ * ॥
 कटति । 'कटे वर्षाविरणयोः' (भ्वा० प० से०) । विवप् (३।
 २।७८) । कट् फलमस्य ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'कुम्भ्याः',
 'कायफल' इति ख्यातस्य ।

क्रमुकः पट्टिकाख्यः स्यात्पट्टी लाक्षाप्रसादनः ।

क्रमुकः, पट्टिकाख्यः, पट्टी (=पट्टिन्), लाक्षाप्रसादनः
 (४ पु), 'पठानीलोध' के ४ नाम हैं ।

केति ॥ क्रामति । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा० प० से०) ।
 बाहुलकादुः । 'क्रमुकः पट्टिकालोघ्रे गुवाके भद्रमुस्तके' [इति
 विश्वः ७।५५] । यत्तु- 'शिल्पिसंज्ञयोः-' (उ० २।३२) इति
 कुनि वा-इत्याह मुकुटः । तन्न । 'क्रमक' इति रूपापत्तेः ॥
 (१) ॥ * ॥ पट्टिका आख्या यस्य ॥ (२) ॥ * ॥
 पट्टोऽस्यास्ति । 'अत इनि-' (५।२।११५) । 'पट्टः पेष-
 णपाषाणे व्रणादीनां च बन्धने । चतुष्पथे च राजादिशासना-
 न्तरपीठयोः' [इति मे० ३।४।२१] ॥ * ॥ यद्वा-पट्टिशब्दात्
 क्तिजन्तान्दीप् (ग० ४।१।४५) । ['पट्टिः स्त्री पट्टभेदे स्या-
 ल्ललाटे' क्रमुकद्रुमे' इति मे० ३५।२२ । 'पट्टी ललाटभूषायां
 पट्टी लाक्षाप्रसादने' इति टवर्गान्ते विश्वः ३।७।१५] ॥ (३)
 ॥ * ॥ लाक्षा प्रसीदत्यनेन । युच् (उ० २।७८) करणे ।
 लाक्षां प्रसादयति वा । 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति
 ल्युट् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'लोहितलोघ्रभेदस्य' ।

नूदस्तु यूपः क्रमुको ब्रह्मण्यो ब्रह्मदारु च ॥ ४१ ॥
तूलं च

नूदः, यूपः, क्रमुकः, ब्रह्मण्यः (४ पु), ब्रह्मदारु, तूलम्
 (२ न), 'सहवृत्त या तूत' के ६ नाम हैं ।

नूद इति ॥ नूदति पापम् । 'णुद प्रेरणे' (तु० उ०
 अ०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । पृषोदरादिः

(६।३।१०९) ।—'अन्येषामपि' (६।३।१३७) इति दीर्घः—
 इति मुकुटः । तन्न । तत्र 'उत्तरपदे' इत्यधिकारात् ।—
 'घञर्थे कः'—इत्यपि न । यद्वा-नुवदति । 'वद व्यक्तायां
 वाचि' (भ्वा० प० से०) । मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) ।
 कर्मणः कर्तृत्वम् । यद्वा-नूयते । 'णू स्तुतौ' (तु० प० से०)
 कुटादिः । बाहुलकाद् ॥ * ॥ 'तूदः' इति स्वामी । तन्न
 'तूद व्यथने' (तु० उ० अ०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५)
 इति कः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥ युव-
 न्त्यनेन । 'यु मिश्रणामिश्रणयोः' (अ० प० से०) । 'क्युभ्यां
 च' (उ० ३।२७) इति पो दीर्घश्च । मुकुटस्तु—'पूष वृद्धौ'
 (भ्वा० प० से०) । इगुपधत्वात् (३।१।१३५) कः । पवते
 वा । 'यूप्वोलोपश्च' इति पवतेरूपन् धात्वन्तलोपः—इति
 वदन् 'पूषः' इति पाठं मन्यते । किन्तु 'यूप्वोलोपश्च' इति
 सूत्रमुज्ज्वलदत्तादौ न दृश्यते ॥ (२) ॥ * ॥ क्रामति ।
 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादुक्त् ।
 'क्रमुको भद्रमुस्तके । गुवाके पट्टिकालोघ्रे' इति हेमः
 [५०।१६-१७] ॥ (३) ॥ * ॥ ब्रह्मणि वैदिके साधुः । 'तत्र
 साधुः' (४।४।९८) इति यत् । 'ये चाभावकर्मणोः' (६।४।
 १६८) इत्यन् प्रकृत्या । ['ब्रह्मण्यो ब्रह्मासाधौ स्याद्
 ब्रह्मण्यश्च शनैश्चरे' इति विश्वः १२।१।८४] ॥ (४)
 ॥ * ॥ ब्रह्मणो ब्रह्मणि वा दारु ॥ (५) ॥ * ॥ तूलयति,
 तूल्यते वा । 'तूल निष्कर्षे' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध-'
 (३।१।१३५) इति कः । घञ् (३।३।१९) वा । 'पुल्लिङ्गस्तु
 पिचौ तूलः क्लीवं स्याद् ब्रह्मदारुणि' इति रुद्रः ॥ (६) ॥ * ॥
 षट् 'अश्वत्थाकारस्य' 'पार्श्वपिप्पल' इति ख्यातस्य । 'तूत'
 इति ख्यातस्य इत्यन्ये ।

नीपप्रियककदम्बारुतु हलिप्रिये ।

नीपः, प्रियकः, कदम्बः, हलिप्रियः (४ पु), 'कदम्ब वृक्ष'
के ४ नाम हैं ।

नीपेति । नयति, नीयते वा । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० उ०
 अ०) । 'पानीविषिभ्यः पः' (उ० ३।२३) । बाहुलकादुणा-
 भावः । 'नीपः कदम्बबन्धूकनीलाशोकद्रुमेषु च' [इति मे०
 १०।२।८] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रीणाति । 'प्रीञ् तर्पणे' (क्त्वा०
 उ० अ०) । 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उ० २।३२) । 'प्रियकः
 पीतसारके' । नीपे चित्रमृगे चाली प्रियंगी कुङ्कुमेऽपि च'
 [इति मे० १०।११८-१९] ॥ (२) ॥ * ॥ कदति । 'कद'
 सौत्रो हिंसार्थः । 'कृकदिकडिकटिभ्योऽम्बच्' (उ०
 ४।८२) ।—'कदेणिद्वा' इत्यम्बच्—इति मुकुटः । तन्न ।
 तादृशसूत्राभावात् । 'कदम्बं निकुरम्बे स्यान्नीपसंज्ञपयोः

१. 'नागे शाखामृगान्तरे' इति पा० ।

२. 'भद्रे मुस्तकपूगयोः ।' इति पा० ।

३. 'वागुलौ कुम्भिकाद्रुमे' इति पा० ।

४. 'प्रसाधने' इति पा० ।

१. 'द्रुमेष्वपि' इति पा० ।

२. 'पीतशालके' इति पा० ।

पुमान् [इति मे० १०५।९] ॥ (३) ॥ * ॥ हलिनः प्रियः । सुराया अधिवासनात् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कदम्ब' इति ख्यातस्य ।

वीरवृक्षोऽरुष्करोऽग्निमुखो भल्लातको त्रिषु ॥ ४२ ॥

वीरवृक्षः, अरुष्करः (२ पु), अग्निमुखी (स्त्री), भल्लातकी (त्रि), 'भिलावा' के ४ नाम हैं ।

वीरेति ॥ वीर इव वृक्षो दुःस्पर्शत्वात् । 'वीरवृक्षस्तु' भल्लातकार्जुनद्रुमयोः पुमान् [इति मे० १६९।५५] ॥ (१) ॥ * ॥ अर्धव्रणं करोति । 'दिवाविभा-' (३।२।२१) इति टः । 'नित्यं समासेऽनुत्तरपदस्थस्य' (८।३।४५) इति षः । 'अरुष्करो व्रणकृति त्रिषु, भल्लातके पुमान्' [इति मे० १४०।२४०] ॥ (२) ॥ * ॥ अग्निरिव मुखमस्याः, गौरादिः (४।१।४१) । 'भवेदग्निमुखो देवे विप्रे भल्लातके स्त्रियाम्' [इति मे० २०।१३] ॥ (३) ॥ * ॥ भल्ल इवातति । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा० प० से०) । क्वुन् (उ० २।३२) । 'जातेः-' (४।१।५३) इति डीष् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'भल्लातक्याः', 'भेलावा' इति ख्यातस्य ।

गर्दभाण्डे कंदरालकपीतनमुपाश्वकाः ।

प्लक्षश्च

गर्दभाण्डः, कंदरालः, कपीतनः, सुपाश्वकः, प्लक्षः (५ पु), 'लाही पीपल' के ५ नाम हैं ।

गर्देति ॥ 'गर्दभो गन्धभिद्यपि' [इति मे० १०७।१५] । गर्दभममिति (?) । 'अम गत्यादिषु' (भ्वा० प० से०) । 'अमन्ताडुः' (उ० १।११४) ॥ (१) ॥ * ॥ कंदरां लाति । 'आतः-' (३।२।३) इति कः । 'कंदरालः पुमान् गर्दभाण्डे प्लक्षतरावपि' [इति मे० १५६।१५१] ॥ (२) ॥ * ॥ या लक्ष्म्यास्तन ईतनः । कपीनां कपेर्वर्णस्य वा ईतनः । 'कपीतनो गर्दभाण्डशिरीषाभ्रातकेषु च ॥ अश्वत्थे च' इति विश्वः ॥ (३) ॥ * ॥ शोभनं पार्श्वमस्य ॥ (४) ॥ * ॥ प्रक्षरति । 'क्षर संचलने' (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । कपिलिकादित्वात् (वा० ८।२।१८) लत्वम् । 'प्लक्षो द्वीपे गर्दभाण्डेऽश्वत्थे जटिनि पक्षके' इति हैमः [२।५७९] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'प्लक्षस्य' 'गेढी' इति ख्यातस्य ।

तिन्तिडी चिञ्चा अम्ब्लिका

तिन्तिडी, चिञ्चा, अम्ब्लिका (३ स्त्री), 'हमली' के ३ नाम हैं ।

१. 'वीरवृक्षो भल्लातककुभद्रुमयोः' इति पा० ।

२. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (९५।७३) । विश्वे तु कपीतनमिति पाठ उपलभ्यते (९७।१५०) ।

तिन्तीति ॥ तिन्म्यति । 'तिम आर्दोभावे' (दि० प० से०) । 'अलीकादयश्च' (उ० ४।२५) इति निपातः । 'तिन्तिडी त्वम्ब्लिका चिञ्चा तिन्तिडीका कपिप्रिया' इति वाचस्पतिः । ['तिन्तिडी क्षुद्रचिञ्चयोः' इति हैमः ३।१८५] ॥ (१) ॥ * ॥ 'चिम्' इत्यव्यक्तं शब्दं चिनोति । 'चिञ्चयने' (स्वा० उ० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः ॥ (२) ॥ * ॥ अम्ब्लो रसोऽस्यास्ति । 'अतः-' (५।२।११५) इति ठन् । 'अम्ब्लिका चाम्ब्लिका चिञ्चा तिन्तिडीका च तिन्तिला' इति चन्द्रः । ['अम्ब्लिका तिन्तिडीकाम्लोद्गारचाङ्गेरिकामु च' इति मे० ५।४६] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'चिञ्चायाः' ।

अथो पीतसालके ॥ ४३ ॥

सर्जकासनबन्धूकपुष्पप्रियकजीवकाः ।

पीतसालकः, सर्जकः, असनः, बन्धूकपुष्पः, प्रियकः, जीवकः (६ पु), 'विजयसार' के ६ नाम हैं ।

अथविति ॥ पीतः सारोऽस्य रलयोरेकत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ सृजति । 'सृज विसर्गे' (तु० प० अ०) । ण्वुल् (३।१।३३) । यद्वा-सर्ज्यते । 'पर्ज अर्जने' (भ्वा० प० से०) । क्वुन् (उ० २।३२) ॥ (२) ॥ * ॥ अस्यति रुजम् । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । ल्युः (३।१।३३) । 'प्रियको जीवकोऽसनः' इति रत्नकोशः । 'असनं क्षेपणे क्लीबं पुंसि स्याज्जीवकद्रुमे' [इति मे० ८४।२९] । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । 'पीठेभस्कन्धयोः क्लीबमासनं ना तु जीवके' इति रुद्र-रभसौ ॥ (३) ॥ * ॥ बन्धूकस्येव पुष्पाण्यस्य ॥ (४) ॥ * ॥ प्रीणाति । 'प्रीन् तर्पणे' (ऋधा० उ० अ०) । क्वुन् (उ० २।३२) । 'प्रियकः पीतसारके । नीपे चित्रमृगे चालौ प्रियंगो कुङ्कुमेऽपि च' [इति मे० १०।११८-१९] ॥ (५) ॥ * ॥ जीवयति । 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा० प० से०) । ण्वुल् (३।१।३३) । 'जीवकः प्राणके पीतसारकृपणयो-^२ रपि । कूर्चशीर्षे च पुंसि स्यात्' [इति मे० ८।९५] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'जीवकस्य', 'विजयसार' इति ख्यातस्य ।

साले तु सर्जकार्ण्याश्वकर्णकाः सस्यसंवरः ॥ ४४ ॥

सालः, सर्जः, कार्ण्यः, अश्वकर्णकः, सस्यसंवरः (५ पु), 'शाल या सखुभा' के ५ नाम हैं ।

सेति ॥ सत्यते । 'षल गती' (भ्वा० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । सारो दाढ्यमतिशयितमस्य । अर्श-

१. 'वृन्दावने तु विकसितकन्दलदशनैर्वोषति दरीमुखैश्च कन्दलदशनैः' इत्युज्ज्वल० (वाच० पृ० ५४०) दर्शना-सालव्यमध्योऽपि ।

२. 'पीतशालकृपणयोः' 'पीतशालक्षपणयोः' इति च पा० ।

आद्यच् (५।२।१२७) वा । 'पुंसि भूरुहमात्रेऽपि सालो वरण-
सर्जयोः' इति दन्त्यादौ रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ सर्ज्यन्ते ।
'सर्जं अर्जने' (भ्वा० प० से०) । ण्यन्तादच् (३।३।५६) ॥
(२) ॥ * ॥ कृषति । 'कृष विलेखने' (तु० उ० अ०) ।
'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः । चातुर्वर्ण्यादित्वात्
(वा० ५।१।१२४) ण्यञ् ॥ (३) ॥ * ॥ अश्वकर्ण इव
पत्रमस्य ॥ (४) ॥ * ॥ सस्यैः संत्रियते । 'वृत् वरणे'
(स्वा० उ० से०) । 'ग्रहवृट्-' (३।३।५८) इत्यप् ॥
(५) ॥ * ॥ पञ्च 'सालस्य' 'शालवृक्षस्य' ।

नदीसर्जो वीरतरुः इन्द्रद्रुः ककुभोऽर्जुनः ।

नदीसर्जः, वीरतरुः, इन्द्रद्रुः, ककुभः, अर्जुनः (५ पु),
'अर्जुनवृक्ष' के ५ नाम हैं ।

नेति ॥ नद्याः सर्जः ॥ (१) ॥ * ॥ वीरश्चासी तरुश्च ।
दृढकाष्ठत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ इन्द्रस्य, इन्द्र इव वा द्रुः ॥
(३) ॥ 'ककुप् स्त्रियां प्रवेणीदिक्शोभः सु चम्पकस्रजि' [इति
मे० १०७।१३] । ककुभो दिशः सन्त्यस्य । बहुविस्तार-
त्वात् । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । 'ककुभो रागभेदेऽपि
वीणाङ्केऽर्जुनपादपे' [इति मे० १०७।१३] ॥ (४) ॥ * ॥
अर्ज्यन्ते । 'अर्जं अर्जने' (भ्वा० प० से०) । 'अर्जेणिलुक्
च' (उ० ३।५८) इत्युनन् ॥ * ॥ 'पार्थस्तु ककुभे जिष्णौ'
इति विषवात् [७६।९] पार्थोऽपि ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च
'अर्जुनवृक्षस्य' 'कौपीतक' इति ख्यातस्य ।

राजादनः फलाध्यक्षः क्षीरिकायाम्

राजादनः, फलाध्यक्षः (२ पु), क्षीरिका (स्त्री), 'खिरि-
नीके पेद' के ३ नाम हैं ।

राजेति ॥ राजभिरद्यते । 'अद् भक्षणे' (अ० प० अ०) ।
कर्मणि ल्युट् (३।३।११४) । 'राजादनं क्षीरिकायां पिया-
ले किशुकेऽपि च' [इति मे० ९८।१०३] । 'राजादनः
पियालद्वी क्षीरिकायां त्रिपत्रके' इति हैमात् [४।१९४]
पुल्लिङ्गोऽपि ॥ (१) ॥ * ॥ फलानामध्यक्षः ॥ (२)
॥ * ॥ क्षीरमस्त्यस्याः । 'अतः-' (५।२।११५) इति ठ
॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'क्षीरिकायाः' 'खिरनी' इति
ख्यातस्य ।

अथो द्वयोः ॥ ४५ ॥

इक्षुदी तापसतरुः

इक्षुदी (स्त्री पु), तापसतरुः (पु), 'इक्षुदी या इक्षुआके
पेद' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ इङ्गनम् । 'इङि गती' (भ्वा० प० से०) ।
घञ् (३।३।१८) । इङ्गं घति । 'दो अवस्रण्डने' (दि० प०
अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । पृषोदरादिः
(६।३।१०९) । 'जातेः-' (४।१।५३) इति ङीष् ॥

(१) ॥ * ॥ तपस्विन उपयुक्ततरुः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'इक्षुद्याः' 'इक्षुआ' इति ख्यातस्य । 'जियापूता' इति ख्या-
तस्य-इति मुकुटः ।

भूर्जे वर्मिमृदुत्ववौ ।

भूर्जः, चर्मो (=चर्मिन्), मृदुत्वक् (=मृदुत्वच् । ३ पु),
'भोजपत्रके पेद' के ३ नाम हैं ।

भिवति ॥ ऊर्जनमूर्जः । 'ऊर्जं वलप्राणनयोः' (चु०
प० से०) । घञ् (३।३।११८) । भूर्जोऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥
प्रशस्तं चर्मस्यास्ति । ग्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) इतिः ।
'चर्मो फलकपाणी स्याद्भूर्जे भृङ्गिरिटावपि' [इति मे० ८७।
६३] ॥ (२) ॥ * ॥ मृदुस्त्वगस्य ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'भोजपत्रवृक्षस्य' ।

पिच्छला पूरणी मोचा स्थिरायुः शाल्मलिर्द्रयोः ॥ ४६ ॥

पिच्छला, पूरणी, मोचा (स्त्री), स्थिरायुः (=स्थिरा-
युस्, पु), शाल्मलिः (स्त्री), 'सेमलके पेद' के ५ नाम हैं ।

पीति ॥ पिच्छा शाल्मलिनिर्यासोऽस्या अस्ति पिच्छा-
दित्वात् (५।२।१००) इलच् ॥ (१) ॥ * ॥ पूरयति ।
'पूरी आन्यायने' (चु० उ० से०) । ल्युट् (३।३।११४) ।
'टिड्ढा-' (४।१।१५) इति ङीप् । यत्तु मुकुटः—'वोः-'
(८।२।७६) इत्यादिना दीर्घः—इत्याह । तन्न । हल्पदा-
न्तयोरभावान् । धातोर्दीर्घोपधत्वाच्च । 'पूरणः पूरके त्रिषु ।
क्लीबं पिष्टप्रभेदे च पूरणी शाल्मलिर्द्रुमे । (पटारम्भकसू-
त्रेषु)' [इति मे० ४९।६४-६५] ॥ (२) ॥ * ॥ मुञ्चति
रसम् । 'मुच्ल मोक्षणे' (तु० उ० अ०) । पचाद्यच् (३।१।
१३४) । 'मोचः शोभाञ्जने पुंसि मोचा शाल्मलिरम्भयोः'
[इति मे० २७।८] ॥ (३) ॥ * ॥ स्थिरमायुर्यस्याः ।
'षष्टिवर्षसहस्राणि वने जीवति शाल्मलिः' इति वचनात् ॥
(४) ॥ * ॥ शालयति । 'शल संचलने' (भ्वा० आ० से०)
णिजन्तः । क्विप् (३।२।१७८) । मलते । 'मल धारणे'
(भ्वा० आ० से०) । 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।११८) ।
शाल् चासी मलिश्च ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'शाल्मल्याः'
'सेमल' [सेमल] इति ख्यातस्य ।

पिच्छा तु शाल्मलीवेष्टे

पिच्छा (स्त्री), शाल्मलीवेष्टः (पु), 'मोचरस' के २
नाम हैं ।

पीति । पतितुमिच्छति । 'पत्लु गती' (भ्वा० प० से०)
सन्नन्तः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । पृषोदरादिः (६।३।
१०९) । यद्वा—पिच्छ (य) ति, पिच्छयते, वा । 'पिच्छ
बाधे' (चु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।
३।१८) वा ॥ (१) ॥ * ॥ शाल्मल्या वेष्टः । 'क्वाथः

कषायो निर्युषो निर्यासो वेष्टकस्तथा' इति रभसः ॥ (२)
॥*॥ द्वे 'शाल्मलिकवायस्य' 'सैवरीगोद' इति ह्यातस्य ।

रोचनः कूटशाल्मलिः ।

रोचनः, कूटशाल्मलिः (२ पु), 'काला सेमर' के २ नाम हैं ।

रोचेति ॥ रोचते । 'रुच दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'अनुदात्तेतश्च-' (३।२।१४९) इति युच् । 'रोचना रक्त-
कल्लारे गोपित कवरयोषितोः' । रोचनः कूटशाल्मल्यां पुंसि
स्याद्रोचके त्रिषु [इति मे० ९१।१६-१७] ॥ (१) ॥*॥
कूटश्चासौ शाल्मलिश्च ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कृष्णशाल्मलेः' ।
'कुत्सितशाल्मलेः' इत्येके ।

चिरविल्वो नक्तमालः करजश्च करञ्जके ॥ ४१ ॥

चिरविल्वः, नक्तमालः, करजः, करञ्जकः (४ पु), 'करञ्ज'
के ४ नाम हैं ।

चिरेति ॥ 'चिरं विलति । 'विल भेदने' (तु० प० से०) ।
बाहुलकाद्दः ॥ * ॥ 'चिरिविल्वः' इत्यन्ये ॥ (१) ॥*॥
नक्तं मालो धारणमस्य । नक्तमा अलति वा । 'अल भूष-
णादौ' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥*॥
'रक्तमालः' इति स्वामी ॥ (२) ॥*॥ करेण जन्यते ।
'अन्यत्रापि-' (३।२।१०१) इति डः । कं सुखं जलं वा
रञ्जयति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) — 'त्यजरज-' (३।२।
१४२) इति निर्देशादविडत्यपि नलोपः । संज्ञापूर्वकत्वाच्च
वृद्धिः ।—णिगोपस्य स्थानिवत्त्वान्नोपधा वृद्धिः—इति मुकुटः ।
तस्मै । एवमपि णिनिमित्तवृद्धेर्दुर्वारत्वात् । 'करजं स्याद्व्याघ्र-
नखे करञ्जनखयोः पुमान्' [इति मे० ३१।२१] ॥ (३)
॥*॥ कं रञ्जयति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । ('ज्ञापक-
सिद्धं न सर्वत्र' इत्युक्तेर्नलोपाभावः) । स्वार्थे कन् (५।३।
७५) ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'करञ्जवृक्षस्य' ।

प्रकीर्यः पूतिकरजः पूतीकः कलिमारकः ।

प्रकीर्यः, पूतिकरजः, पूतिकः, कलिमारकः (४ पु),
'कौटिदार करञ्ज पेक्ष' के ४ नाम हैं ।

प्रकीर्येति ॥ प्रकीर्यते । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) ।
अध्यादित्वात् (उ० ४।११२) यक् ।—ण्यति पूर्वविप्र-
तिषेधादीर्घपरत्वे च—इति मुकुटः । तस्मै । पूर्वविप्रतिषेधस्य
निर्मूलत्वात् । 'इत्वोत्वाभ्यां गुणवृद्धौ विप्रतिषेधेन' (वा०
७।१।१००) इति वचनाच्च । 'प्रकीर्यः पूतिकरजे विप्र-
कीर्ण'² तु वाच्यवत् [इति विश्वः १२१।८७] ॥ (१)

॥*॥ पूतिश्चासौ करजश्च ॥ (२) ॥*॥ पुनाति । 'पूज्
पवने' (कथा० उ० से०) । 'तिन्तिडीकादयश्च' (उ०
४।२०) इतीकन् तुक्च ॥*॥ ('पूतिकः' इति पाठे पूति
कायति । 'पूतीकः पूतिकः' इति माघवः) ॥ (३) ॥*॥
कलिं मारयति । यदाहेन्दुः—'पूतीकरञ्जः सुमनास्तथा
कलहनाशनः ।' मुकुटस्तु—कलिं करोति । 'कर्मण्यण्' (३।
२।१) स्वार्थे कन् (५।३।७५) । कलिकारकः—इत्याह ॥
(४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कण्टकवत्करञ्जस्य' ।

करञ्जभेदाः षडग्रन्थो मर्कटयङ्गारवल्लरी ॥ ४८ ॥

षडग्रन्थः (पु), मर्कटी, अङ्गारवल्लरी (२ स्त्री)
'करञ्जके भेद' का १-१ नाम है ।

केति ॥ षड् ग्रन्थयो यस्य । 'अच्' 'प्रत्यन्ववपूर्वात्—'
(५।४।७५) इत्यत्र 'अच्' इति योगविभागादच् । षड्
ग्रन्था यस्य वा । 'षडग्रन्था तु वचायां स्त्री स्यात्करञ्जान्तरे
पुमान्' [इति मे० ७३।२४] ॥ (१) ॥ * ॥ मर्कंति
'मर्क' सौत्रो घातुः । 'शकादिभ्योऽटन्' (उ० ४।८१) ।
गौरादिः (४।१।४१) । 'अथ मर्कटी । करञ्जमिच्छक-
शिम्भ्योः पुंसि वानरलूतयोः' [इति मे० ३७।५२] ॥ (१)
॥ * ॥ अङ्गारवर्णपर्णा वल्लरी ॥ (१) ॥ * ॥ एकैकं
'करञ्जभेदानाम्' ।

रोही रोहितकः प्लीहशत्रुर्दाडिमपुष्पकः ।

रोही (=रोहिन्), रोहितकः, प्लीहशत्रुः, दाडिमपुष्पकः
(४ पु) 'गुलनार या लाल करञ्ज' के ४ नाम हैं ।

रोहीति ॥ अवश्यं रोहति 'आवश्यक' (३।३।१७०)
इति णिनिः । 'रोही रोहितकेऽश्वत्थवटपादपयोः पुमान्'
[इति मे० ९१।१८ (१) ॥*॥ रोहितो वर्णोऽस्यास्ति ।
अशआद्यच् (५।२।१२७) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ।
'रोहितं कुङ्कुमे रक्ते ऋजुशकशरासने । पुंसि स्यान्मीन-
मृगयोर्भेदे ना रोहितद्रुमे'² [इति मे० ६५।१४६-४७] ॥
(२) ॥*॥ 'प्लीहशत्रुर्वनतिक्तश्च रोहितः' इति माघवः ।
प्लीहः शत्रुः ॥ (३) ॥*॥ दाडिमस्य पुष्पमिव पुष्प-
मस्य ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'रोहितकस्य' 'रोहिड' 'गुल-
नार' इति ह्यातस्य ।

गायत्री बाढतनयः खदिरो दन्तधावनः ॥ ४९ ॥

गायत्री (स्त्री) । बालतनयः, खदिरः, दन्तधावनः
(३ पु), कथा, खैर' के ४ नाम हैं ।

गायेति ॥ गायन्तं प्रायते । 'त्रैङ् पालने' (भ्वा० आ०
अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'गायत्री

१. 'वारयोषितोः' इति पा० ।

२. 'विनिकीर्ण' इति पा० ।

१. कोष्ठस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

२. 'भेदे रोहितकद्रुमे' इति पा० ।

खदिरं स्त्री स्यात्' इति रभसः । 'गायत्री त्रिपदादेवीछन्दो-
मित्खदिरेषु च' [इति मे० १३३।१५०] ॥ * ॥ 'वलि-
गायत्रिणा तथा इति वैद्यकान्त्रान्तोऽपि । त्रीह्यादित्वात्
(५।२।११६) इतिः ॥ (१) ॥ * ॥ बालास्तनयाः
पत्राण्यस्य ॥ * ॥ 'बालपत्रश्च' इति मूलपाठः—इत्यन्ये ।
'बालपत्रो यवासः खदिरश्च' इति प्राञ्चः । आह च—'खदि-
रो रक्तसारश्च गायत्री दन्तधावनः । कण्टकी बालपत्रश्च
जिह्वाश्लयः क्षितिक्षमः'^२ ॥ (२) ॥ * ॥ खदति । 'खद
स्थैर्यं हिमायां च' (भ्वा० प० से०) । 'इषिमदिमुदिखिदि—'^३
(उ० १।५१) इति किरच् । 'खदिरा शाकभेदे स्त्री ना
चन्द्रे दन्तधावने' [इति मे० १३३।१४६] ॥ (३) ॥ * ॥
दन्ताच्च धावति । 'धावु गतिशुद्ध्योः' (भ्वा० उ० से०) ।
ल्युट् (३।३।११४) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'खदिरस्य' ।

अरिमेदो विट्खदिरे

अरिमेदः, विट्खदिरः (२ पु), 'बदवू करनेवाले कथे'
के २ नाम हैं ।

अरीति ॥ अरिरिव मेदः स्नेहोऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥
विङ्गन्धिः खदिरः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दुर्गन्धिखदिरस्य' ।

कदरः खदिरे सिते ।

सोमवल्कोऽपि

कदरः, सोमवल्कः (२ पु), 'सफेद कथे' के २ नाम हैं ।

कदेति ॥ दृणाति । 'दृ विदारणे' (ऋचा० प० से०)
पचाद्यच् (३।१।१३४) । कस्य जलस्य दरः । 'कदरः
श्वेतखदिरे ऋकचव्याधिभेदयोः' [इति मे० १३१।१२१] ॥
(१) ॥ * ॥ सोम इव वल्कोऽस्य । 'सोमवल्कस्तु धवल-
खदिरे कटफलेऽपि च' [इति मे० १८।२२३] ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'श्वेतखदिरस्य' ।

अथ व्याघ्रपुच्छगन्धर्वहस्तकौ ॥ ५० ॥

एरण्ड उरुबूकश्च रुचकश्चित्रकश्च सः ।

चञ्चः पञ्चाङ्गुलो मण्डवर्धमानव्यङ्गम्बकाः ॥ ५१ ॥

व्याघ्रपुच्छः, गन्धर्वहस्तकः, एरण्डः, उरुबूकः, रुचकः,
चित्रकः, चञ्चुः, पञ्चाङ्गुलः, मण्डः, वर्धमानः, व्यङ्गम्बकः (११
पु), 'एरण्ड, रेड' के ११ नाम हैं ।

१. 'बालपत्रो यवासः खदिरश्चेतिद्वयर्थेषु धन्वन्तरि-
पाठमदृष्ट्वा 'बालपुत्र' भ्रान्त्या ग्रन्थकृद् 'बालतनय' माह इति
स्वामीवचनादत्र 'प्राञ्च' इत्यनेन 'धन्वन्तरि' रभिमतः, अतो
'बालपत्र' इत्येव पाठः सम्यक् ।

२. इदं वचः स्वामिनोक्तं स्वव्याख्यायाम् ।

३. अनेन सूत्रेण 'खदिर' शब्दस्य सिद्धिर्न तु 'खदिर'
शब्दस्य, तस्मादत्र 'अजिरशिशिरशिशिलस्थिरस्फिरस्थवि-
विरखदिराः' इत्यस्योणादिसूत्रस्योपन्यासो युक्तः ।

अथेति ॥ व्याघ्रस्य पुच्छमिव पुच्छमस्य ॥ (१) ॥ * ॥
गन्धर्वस्य मृगभेदस्य हस्त इव (हस्तः) पत्रमस्य ॥ (२)
॥ * ॥ आ ईरयति वायुम् । 'ईर गती कम्पने च' (अ०
आ० से०) । अस्माणिजन्ताद्वाहलकादण्डच् ॥ (३) ॥ * ॥
उरुं महान्तं वायं वायति । 'ओवै शोषरो' (भ्वा० प०
अ०) । 'उलूकादयश्च' (उ० ४।४१) इत्युक्कः । 'खपुरः
क्रमुको, निचुलो हिज्जल, एरण्ड उरुबूकः' इति वोपालितः ।
'उरुबूकोरुवुकव्याघ्रदलाश्च' इति रभसः ॥ (४) ॥ * ॥
रोचते । 'रुच दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'क्वुद् शिल्पि-
संज्ञयोः' (उ० २।३२) इति क्वुन् ॥ (५) ॥ * ॥ चित्र-
यति । 'चित्र अदभुतादौ' (चु० उ० से०) । क्वुन् (उ०
२।३२) । 'चित्रकं तिलके ना तु व्याघ्रमिच्चञ्चुपाठिषु'
[इति मे० ८।८८] ॥ (६) ॥ * ॥ चञ्चति । 'चञ्चु-
गत्यर्थः' (भ्वा० प० से०) । यत्तु—'चकि, मकि, गती'
इति घातूपन्यसनं मुकुटस्य । तच्चिन्त्यम् । बाहुलकादुः ।
'चञ्चुस्त्रोऽयां स्त्रियां पुंसि गोनाडीके व्यङ्गम्बके' [इति मे०
२७।५] ॥ (७) ॥ * ॥ पञ्चाङ्गुल्योऽस्य । 'तत्पुष्पस्या-
ङ्गुलेः—' (५।४।८६) इत्यच् । यत्तु—'द्वित्रिभ्याम्—' (५।
४।१०२) । इत्ययच्—इति मुकुटेनोक्तम् । तच्चिन्त्यम् ॥
(८) ॥ * ॥ मण्डयति । 'मडि भूषायाम्' (भ्वा० प०
से०) । णिच् (३।१।२६) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
'आमलक्यां स्त्रियां मण्ड एरण्डे मोचपिच्छयोः' इति रभसः ।
'मण्डः पञ्चाङ्गुले शाके पुंसि क्लीबं तु मस्तुनि । आमल-
क्यां स्त्रियां मण्डायास्त्रियां सारपिच्छयोः' [इति मे० ४२।
२१-२२] ॥ * ॥ अकारप्रश्लेषोऽपि । 'अमण्डपञ्चाङ्गुलवर्ध-
मानगन्धर्वहस्ता' इति हारावली ॥ * ॥ आकारादिरपि ।
'गन्धर्वहस्तकोऽमण्ड आमण्डो व्याघ्रपुच्छकः' इति तारपालः
॥ * ॥ 'आदण्डः इत्येके (दीर्घदण्डत्वात्)—इति स्वामी ॥
(९) ॥ * ॥ वर्धते^३ । 'वर्धं छेदनपूरणयोः' (चु० प० से०) ।
चानश् (३।२।१२९) । 'वर्धमानः प्रअभेदे शरः वैरण्ड-
विष्णुषु' [इति मे० ९८।१०५] ॥ (१०) ॥ * ॥ व्यङ्गं
मलमम्बयति । 'अबि संसने' (भ्वा० आ० से०) । णिच्
(३।१।२६) । ण्वल् (३।१।३३) ॥ * ॥ 'व्यङ्गम्बनः' इति
स्वामी । तत्र ल्युट् (३।३।११४) । 'युच्' (उ० २।७८)
वा ॥ (११) ॥ * ॥ एकादश 'एरण्डस्य' ।

अल्पा शमी शमीरः स्यात्

शमीरः (पु), 'छोटी शमी' का १ नाम है ।

अल्पेति ॥ अल्पा शमी । 'कुटीशमीशुण्डाभ्यो रः' (५।
३।८८) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अल्पशम्याः' ।

१. 'शाकभेदे क्लीबं' इति पा० ।

२. चौरादिकस्य णिजन्तपरस्मैपदित्वाद्धर्तते इति रूपं तु
'वृधु वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) इत्यस्य घातोर्ज्ञेयम् ।

शमी सक्तुफला शिवा ।

शमी, सक्तुफला, शिवा (३ स्त्री), 'शमी' के ३ नाम हैं ।

शमीति ॥ शमयति रोगान् । पचाद्यच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) । 'शमी सक्तुफलायां च शिम्बिकायां च 'वल्गुली' [इति मे० ११०।३१] ॥ (१) ॥ * ॥ सक्तु-
वत् फलमस्याः । अजादिः (४।१।४) ॥ (२) ॥ * ॥ शिवं करोति । 'तत्करोति—' (वा० ३।१।२६) इति णिच् ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'शिवा झाटामलीषधी । अभया-
मलकीगौरीफेरसक्तुफलासु' च [इति मे० १५९।२५-२७] ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'शम्याः' ।

पिण्डीतको मरुवकः श्वसनः करहाटकः ॥ ५१ ॥

शक्यश्च मदनै

पिण्डीतकः, मरुवकः, श्वसनः, करहाटकः, शक्यः,
मदनः (६ पु), 'मयनफल' के ६ नाम हैं ।

पिण्डीति । पिण्डी तनोति । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा०
३।२।१०१) इति डः । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ।
'पिण्डीतकः स्यात्तगरे मदनारुख्यमहीरुहे' [इति मे० १६।
१९९] ॥ (१) ॥ * ॥ मरुं वाति क्वन् (उ० २।३२) ॥
(२) ॥ * ॥ निर्जलेऽपि श्वसिति । नन्दादिः (३।१।१३४) ।
'श्वसनं श्वसिते पुंसि मारुते मदनद्रुमे' [इति मे० ९३।३८]
॥ (३) ॥ * ॥ करं हाटयति । 'हट दीप्तौ' (भ्वा० प०
से०) । णिच् (३।१।२६) 'कर्मण्यण्' (३।३।१) । स्वार्थे
कन् (५।३।७५) । 'करहाटः शिफाकन्दे पद्मस्य मदनद्रुमे'
[इति मे० ३७।५७] ॥ (४) ॥ * ॥ शलति । 'शल गतौ'
(भ्वा० प० से०) । अङ्ग्यादित्वात् (उ० ४।१।१२) यक् ।
'श्वेडाशंकुशरे शल्यं ना श्वाविन्मदनद्रुमे' इति तालव्यादौ
रभसः ॥ (५) ॥ * ॥ मलयति । 'मदी हर्षश्लेषनयोः'
(भ्वा० प० से०) । ल्युः (३।१।१३४) । 'मदनः स्मरव-
सन्तद्रुभिद्वत्तूरसिल्लके' [इति मे० ९०।३] ॥ (६) ॥ * ॥
षट् 'मदनस्य' 'मयनफलारुख्यवृक्षस्य' ।

शक्रपादपः पारिभद्रकः ।

भद्रदारुद्रुक्लिमं पीतदारु च दारु च ॥ ५३ ॥

पूतिकाष्ठं च सप्त स्युर्द्वदारुणि

शक्रपादपः, पारिभद्रकः, (२ पु), भद्रदारु, द्रुक्लिमम्,
पीतदारु, दारु, पूतिकाष्ठम्, देवदारु (६ न), 'देवदारु' के
८ नाम हैं ।

१ 'वाग्गुलौ' इति, 'गुग्गुलौ इति च पा० ।

२. 'फलास्वपि' इति पा० ।

३. 'ध्वस्तूरसिक्यके' इति पा० ।

शक्रेति ॥ शक्रस्य पादपः ॥ (१) ॥ * ॥ पारि निष्ठां

प्राप्तं भद्रमस्य । 'पारिभद्रस्तु निम्बद्वी मन्दारे देवदारुणि'
[इति मे० १४३।२८२] ॥ (२) ॥ * ॥ भद्रं दारु
'भद्रदारुणि च वलीबम्' इत्यमरमाला । 'पुनपुसकयोदारुः'
इति त्रिकाण्डशेषात् [३।५।८] पुस्यपि ॥ (३) ॥ * ॥
किलति । 'किल श्वेत्यक्राडनधाः' (तु०/ प० से०) ।
बाहुलकात् किमच् । दुश्वासो कालिमं च ॥ (४) ॥ * ॥
पीत च तदारु च ॥ (५) ॥ * ॥ दीयते । 'द्विषदारुणे'
(ऋषा० प० से०) । 'द्वसनिजति—' (उ० १।३) इति
बुण् । 'पुनपुसकयोदारु' इति त्रिकाण्डशेषः [३।५।८]
॥ (६) ॥ * ॥ पूति च तत्काष्ठं च ॥ (७) ॥ * ॥ देवस्य
दारु ॥ (८) ॥ * ॥ अष्ट 'देवदारुवृक्षस्य' ।

अथ द्वयोः ।

पाटलिः पाटलाऽमोघा काचस्थाली फलेरुहा ॥ ५४ ॥

कृष्णवृन्ता कुबेराक्षी

पाटलिः (पु), पाटला, अमोघा, काचस्थाली, फलेरुहा,
कृष्णवृन्ता, कुबेराक्षी (६ स्त्री), 'पादर' के ७ नाम हैं ।

अथेति ॥ पाति । क्तिप् (३।२।१७८) । टलति । 'टल
वैक्लव्ये' (भ्वा० प० से०) । 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।
११८) । पाश्चासी टलिश्च ॥ (१) ॥ * ॥ पाटं लाति ।
'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । 'पाटला पाटली
स्त्री स्यादस्याः पुष्पे पुनर्न ना' [इति मे० १५३।१०९]
॥ (२) ॥ * ॥ न मोघा । 'अलिप्रिया विशालाग्राप्यमोघा
पाटलिर्द्वयोः' इति वाचस्पतिः ॥ * ॥ 'मोघा स्त्री पाटलावृक्षे
मोघं त्रिषु निरर्थके' इति रुद्रात् 'मोघा' अपि । मोहयति ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) न्यङ्कादिः (७।३।५३) ॥ (३)
॥ * ॥ काचस्य काष्ण्यस्य स्थाली पात्रम् ॥ * ॥ स्वामी तु
'काला' 'स्थाली' इति पठति । कालो वर्णोऽस्या अस्ति ।
'अश्वआद्यच्' (५।२।१२७) अजादिः (४।१।४) । 'काला
तु कृष्णवृन्ताख्यामञ्जिष्ठानीलिकामु' च [इति मे० १४५।
७-८] ॥ * ॥ तिष्ठति । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा० प०
अ०) । 'स्थाचतिमूजेरालज्वालजालीयचः' (उ० १।
११६) । 'स्थाली स्यात्पाटलोऽप्ययोः' [इति मे० १४२।
५५] ॥ (४) ॥ * ॥ फले रोहति । 'इगुपध—' (३।१।
१३५) इति कः । 'तत्पुरुषे कृति—' (६।३।१४) इत्यनुक्
॥ (५) ॥ * ॥ कृष्णं वृन्तमस्याः । 'कृष्णवृन्ता पाटलाया
माषण्यया च योषिति' [इति मे० ६८।१९६] ॥ (६)
॥ * ॥ कुबेरस्येवाक्षि यस्याः । 'अक्षणोऽदर्शनात्' (५।४।
७६) इत्यच् । गौरादिः (४।१।४१) । मुकुटस्तु—'बहु-

१. कृष्णाश्रितवृतामञ्जिष्ठानीलिनीषु च' इति पा० ।

घोही सविध- (५।४।११३) इत्यादिना षच्—इत्याह ।
तत्र । अस्वाङ्गत्वात् वृक्षस्याप्राणित्वात् ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त
'पाटलायाः' 'पाटली' इति ल्यातस्य ।

इयामा तु महिलाह्वया ।

लक्ष्मी गोवन्दनी गुन्द्रा प्रियंगुः फलिनो फली ॥ ५५ ॥

विष्वक्सेना गन्धफली कारम्भा प्रियकश्च सः ।

इयासा, महिलाह्वया, लता, गोवन्दनी, गुन्द्रा, प्रियङ्गुः,
फलिनी, फली, विष्वक्सेना, गन्धफली, कारम्भा (११ स्त्री),
प्रियकः (पु), 'ककुनी, टोंगुन' क १२ नाम हैं ।

इयामात ॥ इयामो वर्णास्त्यस्याः । अश्वआदिः (५।
३।१२७) । 'इयामो वटे प्रयागस्य वारिदे वृद्धदारके । पिके
च कृष्णहारतोः पुंस स्यात्तद्वाति त्रिषु । मरिचे सिन्धुलवणे
क्लीब स्त्री शारवोषधी । अप्रस्तूताङ्गनायां च प्रियंगा-
वाप वल्गुलो' । यमुनयां त्रियामायां कृष्णात्रिवृत्तिकोषधी ।
नीलकायाम् [इति मे० ११०।३१।३४] ॥ (१)
॥ * ॥ महिलाया आह्वय आह्वयो यस्याः । 'सप्तम्युप-
मान-' (६।२।२) इति साधुः ॥ (२) ॥ * ॥
लतति । 'लतिः' सोत्रो घातुः । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
'प्रियंगुनखयोलता' । स्पृक्काज्योतिष्मतीवल्लीलताकस्तूरि-
कासु च' [इति मे० ५७।५१-५२] ॥ (३) ॥ * ॥ गवि
भूमो वन्धत । 'वदि अभिवादनस्तुत्योः' (भ्वा० आ० से०) ।
कमाण ल्युट् (३।३।११३) ॥ (४) ॥ * ॥ गुन्द्रयति ।
'गुद्री क्षोदे' () अच् (३।१।१३४) । 'गुन्द्रस्तेजनके स्त्री तु
प्रियंगी भद्रमुस्तके' [इति मे० १२४।२४] ॥ (५) ॥ * ॥
प्रियं गच्छति । मृग्यवादी (उ० १।३७) निपातः । 'प्रियंगुः ।
स्त्री राजिकाकणयोरपि । 'फलिन्यां कङ्गुसस्ये च' [इति मे०
२४।४३] ॥ (६) ॥ * ॥ फलमस्त्यस्याः । 'अतः-' (५।२।
११५) इतीनिः । 'फलिन्यग्निशिखायां स्त्री फलिन्यां फलिने
त्रिषु' [इति मे० ८९।९५] ॥ (७) ॥ * ॥ गौरादित्वात् (४।
१।४१) ङीष् । 'फली फलिन्याम्' ॥ (८) ॥ * ॥ विष्वक्
सिनोति । 'षिक् वन्धने' (स्वा० उ० अ०) । 'कवृजसि-'
(उ० ३।१०) इति नः । —अच् (३।१।१३४) —इति
मुकुटोक्तिश्चिन्त्या । 'विष्वक्सेना फलिन्यां स्याद् विष्वक्सेनो
जनार्दने' [इति मे० ९८।१०९] ॥ (९) ॥ * ॥ गन्धवन्
फलमस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति ङीष् । 'गन्ध-
फल्यपि गुन्द्रायां चम्पकस्य च कोरके' [इति मे० १५६।
१५३] ॥ (१०) ॥ * ॥ ईषद् रम्भा । 'ईषदर्थे' (६।३।

१०५) इति कोः का ॥ (११) ॥ * ॥ प्रीणाति । 'प्रीन्
तर्पणे' (ऋचा० उ० से०) । क्वन् (उ० २।३२) 'प्रियकः
पीतसारके' । नीपे चित्रमृगे चाली प्रियंगो कुकुमेऽपि च'
[इति मे० १०।११८-१९] ॥ (१२) ॥ * ॥ द्वादश
'प्रियंगुवृक्षस्य' ।

मण्डूकपर्णपत्रोर्णनटकट्वक्लटुण्डकाः ॥ ५६ ॥

स्यानाकशुकनासक्षेदीघवृत्तकुटभटाः ।

शाणकश्चारली

मण्डूकपर्णः, पत्रोर्णः, नटः, कट्वक्लः, टुण्डकः, स्योनाकः,
शुकनासः, ऋक्षः, दीर्घवृन्तः, कुटन्नटः, शोणकः, अरलुः,
(१२ पु), 'सोनापाठा' के १२ नाम हैं ।

मण्डूकेति ॥ मण्डूक इव पर्णमस्य ॥ (१) ॥ * ॥ पत्रे
कर्णास्ति । 'पत्रोर्णं घीतकौशेये क्लीबं स्याच्छोणके पुमान्'
[इति मे० ४९।६२] ॥ (२) ॥ * ॥ नटति । 'णट नृत्तौ'
(भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (३)
॥ * ॥ कट्वक्लान्यस्य ॥ (४) ॥ * ॥ 'टुण्ड' इति कायति ।
'कै शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३)
इति कः । 'टुण्डकः शोणकाल्पयोः' [इति मे० ८।९७] ॥
(५) ॥ * ॥ सीव्यति । 'षिव तन्तुसंताने' (दि० प० से०) ।
बाहुलकान्नः । अन्तरङ्गत्वाद्यण् (६।१।७७) । 'स्योनः'
किरणसूर्ययोः' [इति विश्वः ८६।१०] तेनाकति, अवयते,
वा । 'अक कुटिलायां गतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।
१३४) घञ् (३।३।१९) वा ॥ * ॥ श्यायते । 'श्येङ् गतौ'
(भ्वा० प० अ०) । पिनाकादी (उ० ४।१५) निपातितः ।
'श्योनाकः'^३ तालव्यादिरपि ॥ (६) ॥ * ॥ शुकनासा इव
पुष्पमस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) ॥ (७) ॥ * ॥
ऋषति । 'ऋषी गतौ' (तु० प० से०) । 'स्नुवश्चिकृत्यु-
षिभ्यः कित्' (उ० ३।६६) इति सेः । 'ऋक्षः' पर्वतराजे
स्याङ्गल्लूके शोणके पुमान् [इति मे० १६६।६] ॥ (८)
॥ * ॥ दीर्घं वृन्तमस्य ॥ (९) ॥ * ॥ कुटन् वक्त्रीभवन्
नटति' । 'नट स्पन्दने' पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१०)
॥ * ॥ शोणति । 'शोणू वर्णे' (भ्वा० प० से०) । पचा-

१. 'पीतशालके' इति पा० ।

२. 'स्यूनः' इति पा० ।

३. यथा—'श्योनाको दीपनः पाके—इति भा० म०'
इति वाच० (पु० ५।१४८) ।

४. 'पर्वतभेदे' इति पा० ।

५. 'नटति' इति विश्वहानुरोधात् घातुपाठे 'नट अव-
स्यन्दने' इति पाठाच्चात्र 'णट नृत्तौ' (भ्वा० प० से०)
इति पाठो युक्तः ।

१. 'वाशुजी' इति पा० ।

२. 'कृता पियङ्गुशाखयोः । पुष्का' इति पा० ।

३. 'फलयां स्त्री फलिनि त्रिषु' इति पा० ।

यच् (३।१।३४) । ['शोणः कुशानी श्योनाके लोहि-
ताश्वे नदे पुमान् । त्रिषु कोकनदच्छाये' इति मे० ४७।
३१-३२] । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ * ॥ स्वामी तु-
द्यवति । शोनकः—इत्याह ॥ (११) ॥ * ॥ इयति ।
'अर्तेरुः' (उ० ४।७९) । कपिलिकादिः (वा० ८।२।
१८) ॥ (१२) ॥ * ॥ द्वादश 'शोनकस्य' ।

तिष्यफला भामलका त्रिषु ॥ ५० ॥

अमृता च वयस्था च

तिष्यफला, भामलकी, (त्रि), अमृता, वयस्था (स्त्री),
'अमृता' के ४ नाम हैं ।

तिष्येति ॥ 'नित्यमामलके लक्ष्मीनित्यं हरितगोमये ।
नित्यं शंखे च पद्मे च नित्यं शुक्ले च वाससि' इति श्रवणात्
तिष्यं मङ्गल्यं फलमस्याः । अजादित्वात् (४।१।४) टाप् ।
तिष्ये कलियुगे फलमस्याः सेवया, इति वा ॥ (१) ॥ * ॥
भामलते । 'मल धारणे' (भ्वा० आ० से०) । ध्रुवन् (उ०
२।३२) । 'जातेः—' (४।१।५३) इति ङीष् । गौरादित्व-
कल्पनं तु चिन्त्यम् ॥ (२) ॥ * ॥ न भ्रियन्तेऽनया ।
'तनिमृद्धभ्यां किञ्च' (उ० ३।८८) इति तन् । 'अमृता
मागधीपत्यागुह्यमलकीषु च' [इति मे० ५९।७७-
७८] ॥ (३) ॥ * ॥ वयो यौवनं तिष्ठत्यनया । 'घमर्थे
कः' (वा० ३।३।५८) । 'वयस्था तु स्त्रियां ब्राह्मीगुह्यम-
लकीषु च । सूक्ष्मलायां च काकोल्यां पथ्यायां तरुणे त्रिषु'
[इति मे० ७३।२२-२३] ॥ * ॥ कायस्थाऽपि । 'कायस्था ।
तु हरीतक्यामलकयोश्च प्रकीर्तिता' इति रभसः ॥ (४)
॥ * ॥ चत्वारि 'आमलक्याः' ॥

त्रिलिङ्गस्तु विभीतकः ।

नाऽक्षस्तुषः कर्षफलो भूतावासः कलिद्रुमः ॥ ५८ ॥

विभीतकः (त्रि), अक्षः, तुषः, कर्षफलः, भूतावासः,
कलिद्रुमः (५ पु), 'बहेडा' के ६ नाम हैं ।

श्रीति ॥ विगतं भीतं रोगभयमस्मात् । 'जातेः—' (४।
१।५३) इति ङीष् । गौरादित्वकल्पनं त्वयुक्तम् । विशिष्टं
भीतमस्माद्वा, भूतकल्योराश्रयत्वात् ॥ (१) ॥ * ॥ अक्षति ।
'अक्ष व्याप्ती' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।३४) ।
'अक्षो' ज्ञानात्मशकटव्यवहारेषु पाशके । रुद्राक्षे रात्र्यम् । सर्वे
विभीतकतरावपि । चक्रे कर्षे पुमान् क्लीबं तुत्ये सौवर्चले-
न्द्रिये [इति मे० १६५।२-३] ॥ (२) ॥ * ॥ तुष्यति । 'तुष
तुष्टौ' (दि० प० से०) । 'इगुपध—' (३।१।३५) इति
कः ।—'घमर्थे कः' (वा० (३।३।५८)—इत्युक्तिश्चिन्त्या ।

१. अक्षो ज्ञातार्थशकट..... । रुद्राक्षेन्द्राक्षयोः सर्वे—
इति पा० ।

परिगणनात् 'धान्यत्वचि तुषः पुंसि विभीतकतरावपि' इति
मूषंन्यान्ते रुद्रः ॥ (३) ॥ * ॥ कर्षः फलमस्य ॥ (४)
॥ * ॥ भूतानामावासः ॥ (५) ॥ * ॥ कलेर्द्रुमः ॥ (६)
॥ * ॥ षट् 'विभीतकस्य' 'बहेडा' इति ख्यातस्य ।

अभया त्वव्यथा पथ्या कायस्था पूतनाऽमृता ।

हरीतकी हैमवती चेतकी भ्रयसा शिवा ॥ ५९ ॥

अभया, अव्यथा, पथ्या, कायस्था, पूतना, अमृता,
हरीतकी, हैमवती, चेतकी, भ्रयसा, शिवा (११ स्त्री), 'हरे'
के ११ नाम हैं ।

अभेति ॥ न भयमस्याः । 'अभया स्त्री' हरीतक्यामु-
शीरे च नपुंसकम् । निर्भये वाच्यलिङ्गः स्यात् इति मेदिनी
[११८।६९-७०] (१) ॥ * ॥ न व्यथा यस्याः । 'अव्यथो
निर्व्यथे सर्वे चारटीपथ्ययोः स्त्रियाम्' इति मेदिनी [७३।
१५] (२) ॥ * ॥ पथोऽनपेता । 'धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते'
(४।४।९२) इति यत् । 'पथ्या स्त्री हरीतक्यां हिते त्रिषु'
इति मेदिनी [११५।३५] ॥ (३) कायस्तिष्ठत्यनया ।
'घमर्थे कः' (वा० ३।३।५८) । 'कायस्था तु हरीतक्याम-
लकयोश्च प्रकीर्तिता' इति रभसः । 'कायस्थः परमात्मनि ।
नरजातिविशेषे ना हरीतक्यां तु योषिति' इति मेदिनी
[७३।१७-१८] ॥ (४) ॥ * ॥ पूतं करोति 'तत्करोति—'
(वा० ३।३।२६) इति णिच् । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७८)
इति युच् । 'पूतना तु हरीतक्यां दानवीरोगभेदयोः' इति
मेदिनी [८९।९३] ॥ (५) ॥ * ॥ अमृता व्याख्याता) ।
(६) ॥ * ॥ हरिर्वर्ण इतो यस्याम् । 'संज्ञायां कन्' (५।३।
७५) । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (७) ॥ * ॥ हैमवति
जाता । 'तत्र जातः' (३।३।२५) इत्यण् । 'हैमवत्यभया-
स्वर्णक्षीयोः श्वेतवचोभयोः' इति विश्व-मेदिन्या [७४।२१९,
७१।२३०] ॥ (८) ॥ * ॥ चेतयति । 'चिति संज्ञाने'
(भ्वा० आ० से०) । ण्वल् (३।१।३३) गौरादिः (४।१।
४१) ॥ (९) ॥ * ॥ अतिप्रशस्ता । ईयसुन् (५।३।५७)
'प्रशस्यस्य श्रः' (५।३।६०) । 'उगितश्च' (४।१।६) इति
ङीप् । 'श्रेयसी करिपिप्पल्यामभयापाठयोरपि' इति मेदिनी
[१७३।४३] ॥ (१०) ॥ * ॥ शिवं करोति । 'तत्करोति—'
(वा० ३।१।२६) इति णिच् । पचाद्यच् (३।१।३४)
'शिवो मोक्षे महादेवे कीलकग्रहयोगयोः । बालुके गुग्गुली
वेदे पुण्डरीकद्रुमे पुमान् । 'सुखे क्षेमे जले क्लीबं शिवा
झाटामलोषधौ । अभयामलकीगौरीफेसक्तुफलासु च' इति
मेदिनी [१५९।२५-२७] ॥ (११) ॥ * ॥ एक. दश
'हरीतक्याः' ।

१. 'अभय तु... मुक्षीरे तु... लिङ्गं स्यात्' इति पा० ।

२. '—सुखक्षेमे... सक्तुफलात्त्वपि' इति पा० ।

पीतद्रुः सरलः पूतिकाष्ठं च

पीतद्रुः, सरलः (२ पु), पूतिकाष्ठम् (न), 'सरलनामक काष्ठ (वृक्ष)-विशेष' के ३ नाम हैं ।

पीति ॥ पीतश्चासी द्रुश्च—पीतये चक्षुषाऽयम् । 'पा पाने' (भ्वा० प० से०) । 'पः किच्च' इति तः । 'पुमास्था—' (६।४।६६) इतीत्वम्—इति मुकुटः । तच्चिन्त्यम् । उक्तपुत्रादधनात् । क्तप्रत्ययेन गतार्थत्वाच्च ॥ (१) ॥*॥ सरति । 'सृ गती' (भ्वा० प० अ०) । बाहुलकादल् । 'सरलः पूतिकाष्ठे नाऽधोदारावक्रयोस्त्रिषु' इति मेदिनी [१५३।१४३] ॥ (२) ॥*॥ पूतेः पावनस्य काष्ठम् । 'पूतिकाष्ठं च सरलदेवदारुमहीरुहोः' इति मेदिनी [४०।२०] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'सरला' इति ख्यातस्य ।

अथ द्रुमोत्पलः ।

कर्णिकारः परिब्याधे

द्रुमोत्पलः, कर्णिकारः, परिब्याधः (३ पु), 'कठचम्पा' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ द्रुमे उत्पलं तदाकारं पुष्पमस्य ।—'सप्तमी—' (२।१।४०) इति योगविभागात् समासः—इति मुकुटोक्तिश्चिन्त्या । बहुव्रीहिविग्रहस्य प्रदर्शनात् ॥ (१) ॥*॥ कर्णिकामिर्यति । 'ऋ गती' (जु० प० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'कर्णिकारः पुमानारग्वधदौ च द्रुमोत्पले' इति मेदिनी [१४१।२५४] (२) ॥*॥ परिविध्यति । 'व्यध ताडने' (दि० प० अ०) । 'श्याद्व्यधा—' (२।१।१४१) इति णः । 'परिव्याधस्तु पुंसि स्याद्वेतसे च द्रुमोत्पले' इति मेदिनी [८२।४७] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'कर्णिकारस्य' 'कठचम्पा' इति ख्यातस्य ।

लकुचो लिकुचो बडहुः ॥ ६० ॥

लकुचः, लिकुचः, बडहुः (३ पु), 'बडहर' के ३ नाम हैं ।

लेति ॥ लक्यते । 'लक आस्वादने' () । बाहुलकादुचः ॥ (१) ॥*॥ पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) इत्वेलिङ्गोऽपि ॥ (२) ॥*॥ दहति, तोहति, वा । 'दह भस्मीकरणे' (भ्वा० प० अ०) । 'तुहिर् अर्दने' (भ्वा० प० से०) । मृगश्वादित्वात् (उ० १।३७) निपातितः ॥*॥ 'अडहुः' इत्यपि—इति स्वामी ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'लिकुचस्य' 'बडहर' इति ख्यातस्य ।

पनसः कण्टकिफलः

पनसः, कण्टकिफलः (२ पु), 'कटहल' के २ नाम हैं ।

पनेति ॥ पनाय्यते स्तूयते 'वेतसवाहस'—' इत्यसजन्तो

निपातितः । 'पनसः कण्टकिफले कण्टके वानरान्तरे । स्त्रियां रोगप्रभेदे स्यात्' इति मेदिनी [१७२।२७-२८] । 'पणसः' इत्यपि पाठः ॥ (१) ॥*॥ कण्टकाः सन्त्यस्य । 'अतः—' (५।२।११५) इतीनिः । कण्टकिफलमस्य ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'पनसस्य' 'कटहर' इति ख्यातस्य ।

निचुलो हिज्जलोऽम्बुजः ।

निचुलः, हिज्जलः, अम्बुजः (३ पु), किसी के मत से 'स्थलवेत' के, किसी के मत से 'जलवेत' के और किसी के मतसे 'समुद्रफल' के ३ नाम हैं ।

नीति ॥ निचोलति । 'चुल समुच्छ्राये' (चु० प० से०) चुरादीनां णिच्वा । 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति कः । यत्तु—'निचोत्यते' इति विगृह्य 'धनर्थे कः' (वा० ३।३।५८) इत्युक्तं मुकुटेन । तन्न । परिगणनविरोधात् । अन्तरङ्गत्वेन-(णिजाश्रय)-गुणप्रसङ्गाच्च । 'निचुलस्तु निचोले स्यादिज्जलाख्यमहीरुहे' इति मेदिनी [१५२।१०२] ॥ (१) ॥*॥ हिनोति । 'हि गती वृद्धी च' (स्वा० प० अ०) क्विप् (३।२।१७८) हित् जलमस्य ॥*॥ 'इज्जलः' इत्यपि पाठः । एति । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । क्विप् (३।२।१७८) तुक् (६।१।७१) इत् जलमस्य । 'निचुलेज्जलहिज्जलाः' इति रभसः ॥ (२) ॥*॥ अम्बुनि जातः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) 'सप्तम्यां जनेर्ङः' (३।२।९७) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'स्थलवेतसस्य', 'वानीरे कविभेदे स्यान्निचुलः स्थलवेतसे' इति शब्दार्णवात् । 'समुद्रफलस्य' इत्यन्ये ।

काकोदुम्बरिका फल्गुर्मलपूजघनेफला ॥ ६१ ॥

काकोदुम्बरिका, फल्गुः, मलयूः जघनेफला (४ स्त्री), 'कटुमर, कालागूलर' के ४ नाम हैं ।

केति ॥ काकप्रिया उदुम्बरी । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ (१) ॥*॥ फलति । 'फल निष्पत्तौ' (भ्वा० प० से०) । 'फलिपाटि—' (उ० १।१८) इति साधुः । 'फलवसारेऽभिधेयवत् । नदीभेदे मलपूजां स्त्री' इति मेदिनी [२२।१०-११] ॥ (२) ॥*॥ 'मलं पापे च किट्टे च वर्चस्के कृपणे मलः' इति धरणिः । मलात् पापात् पुनाति । 'पूव् पवने' (ऋथा० प० से०) । क्विप् (३।२।१७८) मलं यवते । 'यु जुगुप्सायाम्' (चु० आ० से०) । क्विप् (३।२।१७८) बाहुलकादीर्घः । यद्वा—मलते । 'मल धारणे' (भ्वा० आ० से०) बाहुलकादयूः । 'मलयूः' इति वा पाठः ॥ (३) ॥*॥ जघने फलं यस्याः । 'अमूर्धम—'

मिरमिनमिरभिलभिनभितपिपतिपनि—' (उ० ३।११७) इति सूत्रेणासच् प्रत्ययो बोध्यः ।

१. सुत्रमिदं नोपलभ्यते । अतश्चात्र 'अत्यतिचमित-

(६।३।१२) इति सप्तम्या अलुक् ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि
'मलध्वाः' 'कदुम्बरी' इति ख्यातस्य ।

अरिष्टः सर्वतोभद्रहिङ्गुनिर्यासमालकाः ।

पिचुमर्दश्च निम्बे

अरिष्टः, सर्वतोभद्रः, हिङ्गुनिर्यासः, मालकाः, पिचुमर्दः,
निम्बः (६ पु), 'नीम' के ६ नाम हैं ।

अरीति ॥ न रिष्टमशुभमस्मात् । 'अरिष्टो लशुने नि-
म्बे फेनिले काककच्छयोः । अरिष्टमशुभे तत्रे सूतिकागार
आसवे । शुभे मरणचिह्ने च' इति मेदिनी [३६।३२-३३] ॥
(१) ॥*॥ सर्वतोभद्रं यस्मात् । 'सर्वतोभद्र इत्युक्तः का-
व्यचित्रे गृहान्तरे । निम्बे ना सर्वतोभद्रा गम्भारीनटयोषि-
तोः' इति मेदिनी [१४५।३०८] ॥ (२) ॥*॥ हिङ्-
ग्वाकारो हिङ्गुगन्धो वा निर्यासोऽस्य । 'हिङ्गुनिर्यास इत्ये-
ष निम्बे हिङ्गुरसेऽपि च' इति मेदिनी [१७५।६९] ॥
(३) ॥*॥ मलते । 'मल धारणे' (भ्वा० आ० से०)
ण्वल् (३।१।१३३) । परस्मैपदं वुन्प्रत्ययविधानं च
चिन्त्यम् ॥ (४) ॥*॥ पिचुं कुष्ठभेदं मर्दयति । 'मृद
क्षोदे' (ऋया० प० से०) णिच् (३।१।२६) 'कर्मण्यण्'
(३।२।१) ॥*॥ पिचुं मन्दयति, इति 'पिचुमन्दः' इति
स्वामी ॥ (५) ॥*॥ निर्व्वेति स्वास्थ्यम् । 'णिवि सेचने'
(भ्वा० प० से०) पचाद्यच् (३।१।१३४) वययोरेक-
त्वम् ॥ (६) ॥*॥ पट् 'नीम्ब' इति ख्यातस्य ।

अथ पिच्छलाऽगुरुशिशपा ॥ ६२ ॥

पिच्छला (स्त्री), अगुरु (न), शिशपा (स्त्री),
'शीशम' (सिसैव) के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ पिच्छाऽस्त्यस्याः । पिच्छादित्वात् (५।२।
१००) इलच् । 'पिच्छल' विजिलेऽन्यवत् । स्त्री पोतिका-
शिशपयोः शात्मलीसिन्धुभेदयोः' [इति मे० १५३।११५] ॥
(१) ॥*॥ न गुरुस्मात् । 'अगुरु वलीबे शिशपायां जोङ्ग-
के, लघुनि त्रिषु' इति रुद्रः ॥ (२) ॥*॥ शीघ्रं शीघ्रं वा
प्राति । 'आतः-' (३।२।३) इति कः । पृषोदरादिः (६।
३।१०९) यद्वा, -'शिम्' इत्यव्यक्तं शब्दं शब्देन वा शपति ।
'शप आक्रोशे' (भ्वा० उ० अ०) पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
शिम्बाभिः शपति इति वा । 'देविकाशिशपा-' (७।३।१) ।
इति निर्देशाद्वाशब्दलोपः । द्वितालव्या शिशपा । 'श्वश्रूस्त-
था श्वसुरशश्वतशिशपाश्च' इति शभेदात् ॥*॥ अगुरुसारा
शिशपा 'अगुरुशिशपा' इत्येकं नाम-इति स्वामी । तन्न ।
उत्तरुद्रविरोधात् ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'सिसैव' इति
ख्यातस्य ।

१. 'पिच्छलः' इति पा० ।

कपिला भस्मगर्भा सा

कपिला, भस्मगर्भा (२ स्त्री), 'कपिलवर्णवाले शीशम'
के २ नाम हैं ।

केति ॥ सा कपिलवर्णपुष्पा सती भस्मगर्भोऽन्यते । भस्म
गर्भे यस्याः शुक्लसारत्वात् ॥ (१) ॥*॥ एकं 'कपिल-
वर्णायाः' ।

शिरीषस्तु कपीतनः ।

भण्डिलोऽपि

शिरीषः, कपीतनः, भण्डिलः (३ पु) 'सिरस' के ३ नाम हैं

शीति ॥ शृणाति शीर्यते वा । 'शृ हिसायाम्' (ऋया०
प० से०) । 'शृपृभ्यां कित्' (उ० ४।२७) इतीषन् ॥ (१)
॥*॥ तनोति । 'तनु विस्तारे' (त० उ० से०) । अच् (३।
१।१३४) । यास्तनः इतनः । कपीनां कपेर्वर्णस्य वा इतनः
॥ (२) ॥*॥ भण्डति । 'भाडे कल्याणे' (चु० प० से०) ।
'सलिकल्यनि-' (उ० १।५४) इतीलच् ।—बाहुलकात्-
इति मुकुटस्तु चिन्त्यः ॥*॥ रलयोरेकत्वात् भण्डिलोऽपि ।
'भण्डिलो भण्डिलो ना' इति वाचस्पतिः ॥ (३) ॥*॥
त्रीणि 'शिरीषस्य' 'सिरीस' इति ख्यातस्य ।

अथ चाम्पेयश्चम्पको हेमपुष्पकः ॥ ६३ ॥

चाम्पेय चम्पकः, हेमपुष्पकः (३ पु) 'चम्पा' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ चम्पाया अपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।
१२०) । 'चाम्पेयश्चम्पके स्वर्णं किजल्के नागकेसरे' इति
मेदिनी [११८।८३] ॥ (१) ॥*॥ चम्पयति चम्प्यते
वा । 'चपि गत्याम्' (चु० प० से०), ववुन् (उ० २।३२)
॥ (२) ॥*॥ हेमवर्णं पुष्पमस्य । ['हेमपुष्पं तु चम्पके ।
अशोकद्रो जपापुष्पे' इति हेमः ४।२१८-१९] । कन् (५।
३।७५) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'चम्पकस्य' ।

एतस्य कलिका गन्धफली स्यात्

गन्धफली (स्त्री), 'चम्पाकी कली' का १ नाम है ॥

एतेति ॥ गन्धः फलं साध्यमस्याः । 'पापकर्ण-' (४।-
१।५४) इति ङीष् । 'प्रियंगी स्त्री गन्धफली चम्पकस्य
च कोरके' इति रुद्रः ॥ (१) ॥*॥ एकं 'चम्पककलि-
कायाः' ।

अथ केसरे ।

वकुलः

केसरः, वकुलः, (२ पु), 'मौलसरी' के २ नाम हैं ॥

अथेति ॥ केसराः सन्त्यस्य । अर्शमाद्यच् (५।२
१२७) । के जले सरति । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० अ०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) वा । 'केसरं हिङ्गुनि वलीबं
किजल्के न स्त्रियां पुमान् । सिद्धच्छदायां पुंनाने वकुले नागः

केसरे' इति मेदिनी [१३३१४२] ॥ (१) ॥ * ॥ वङ्कते
'वकिं गंत्यर्थः' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादुलच् ।
'आगमशासनमनित्यम्' इति न नुम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बकु-
लस्य' 'मौलिसरी' इति स्यातस्य ।

वञ्जुलोऽशोके

वञ्जुलः, अशोकः (२ पु), 'अशोक' के २ नाम हैं ।

वञ्जिवति ॥ वजति 'वज गतो' (भ्वा० प० से०) ।
'बाहुलकादुलच्' नुम् ॥ (१) ॥ * ॥ न शोकोऽस्मात् ।
'अशोकस्त्रिषु निःशोके पुंसि कङ्कल्लिपादपे । स्त्रियां तु क्रदु-
रोहिण्यां पारदे स्यान्नपुंसकम्' इति मेदिनी [४१४०] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'अशोकस्य' ।

समौ करकदाडिमौ ॥ ६४ ॥

करकः, दाडिमः (२ पु), 'अनार' के २ नाम हैं ।

समाविति ॥ करोति दोषाभावम् 'कृवादिभ्यो वुन्'
(उ० ५।३५) । 'करकस्तु पुमान् पक्षिविशेषे दाडिमेऽपि
च । द्वयोर्भेषोपले, न स्त्री करङ्के च कमण्डली' इति मेदिनी
[५।५४-५५] ॥ (१) ॥ * ॥ दलन् दालः । 'दल विशरणे'
(भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) दालेन निवृत्तः ।
'भावप्रत्ययान्तादिमप' (वा० ४।४।२०) डलयोरेकत्वम् ।
'दाडिमस्तु त्रिलिङ्गः स्यादेलायां करके त्रिषु' इति मेदिनी
[१११।४४] ॥ * ॥ दाडिम्बोऽपि । 'दाडिम्बसारपिण्डी-
रस्वादम्लशुकवल्लभाः' इति रभसात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'दाडिमस्य' ।

चाम्पेयः केसरः नागकेसरः काञ्चनाह्वयः ।

चाम्पेयः, केसरः, नागकेसरः, काञ्चनाह्वयः (४ पु),

'नागचम्पा' पुष्पवृक्ष के ४ नाम हैं ।

चेति ॥ चम्पाया अपत्यम् । 'चाम्पेयश्चम्पके स्वर्णे
किजल्के नागकेसरे' इति मेदिनी [११८।८३] ॥ (१)
॥ * ॥ केसराः सन्त्यस्य । अर्शाद्यच् (५।२।१२७) ॥
(२) ॥ * ॥ नागाख्यः केसरः । 'स्वर्णेभसर्पाख्यो नाग-
केसरः षट्पदप्रियः' इति रभसः ॥ (३) ॥ * ॥ काञ्चन-
स्याह्वय आह्वा यस्य ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'चाम्पेयस्य' ।
जया जयन्ती तर्कारी नादेयो वैजयन्तिका ॥ ६५ ॥

जया, जयन्ती, तर्कारी, नादेयो, वैजयन्तिका (५ स्त्री),

'जाही, अरणी या गणिचार' के ५ नाम हैं ।

जयेति ॥ जयति । 'जि जये' (भ्वा० प० अ०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) 'जया जयन्तीतिथिप्रतिपत्त्योमातत्स-

स्त्रीषु च । अग्निमन्थे ना जयन्ते विजये च युधिष्ठिरे' इति
मेदिनी [११४।२४-२५] ॥ (२) ॥ * ॥ 'तृभ्रवहि-'
(उ० ३।१२८) इति झच् । 'षित्' इत्यनुवृत्तेर्डीष् (४।१।
४१) । 'जयन्ती वृक्षभिद्वीयोरिन्द्रपुत्रीपताकयोः । पुमान्द्वी
हरे भीमे' इति मेदिनी [६२।११०] ॥ (२) ॥ * ॥ तर्क-
मृच्छति । 'ऋ गतो' (भ्वा० प० अ०) । 'कर्मण्यण्'
(३।२।१) ॥ (३) ॥ * ॥ नद्यां भवा । 'नद्यादिभ्यो ढक्'
(४।२।९७) 'टिड्ढा-' । (४।१।१५) इति ङीप् । ['नादेयो
नागरङ्गे स्याज्जयायां जलवेतसे । भूमिजम्बां जवायां च
काङ्गुठे च समीक्ष्यते ॥' इति विश्वः १२३।१०५] ॥
(४) ॥ * ॥ विजयन्तस्येयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०)
इत्यण् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । यद्वा-वैजयन्ती पता-
केव । 'द्वे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति कन् ॥ (५) ॥ * ॥
पञ्च 'वैजयन्तिकायाः' 'अरणी' इति स्यातायाः । 'जाही'
इति स्याताया इत्यन्ये ।

श्रीपर्णमग्निमन्थः स्यात् कणिका गणिकारिका ।

जया

श्रीपर्णम् (न), अग्निमन्थः, (पु), कणिका, गणिकारिका
(२ स्त्री), जयः (पु), 'जयपर्ण' के और किसी के मत से अरणी
के ५ नाम हैं । किसी के मत से उपर्युक्त 'जया से' 'जयः'
पर्यन्त १० नाम 'अरणी' के ही हैं ।

श्रीति ॥ श्रीः पर्णेषु यस्य । 'श्रीपर्णमग्निमन्थेऽञ्जे
श्रीपर्णी शाल्मली हठे' इति हेमः [३।२४१] ॥ (१)
॥ * ॥ अग्नि मथ्नाति । 'मन्थ विलोडने' (कृया० प०
से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ कणति ।
'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । ववुन् (उ० २।३२) ।
गणाः सन्त्यस्या वा । 'अतः-' (५।२।१५) इति ठन् ।
'कणिका सूक्ष्मवस्तुनि । अग्निमन्थे' इति हेमः [३।१९] ॥
(३) ॥ * ॥ गणनम् । 'गण संख्याने' (चु० उ० से०) ।
इक् कृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) । गणि करोति ।
'कर्मण्यण्' (३।२।१) ङीप् (४।१।१५) स्वार्थे कन्
(५।३।७५) । यद्वा-गणयति । ऋच्छति । ण्वुल् (३।१।
१३३) गणिका चासावारिका च ॥ (४) ॥ * ॥ जयति ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'जया जयन्तीतिथिप्रतिपत्त्योमा
तत्सखीषु च । अग्निमन्थे ना जयन्ते विजये च युधिष्ठिरे'
इति मेदिनी [११४।२४-२५] ॥ (५) ॥ ५ ॥ पञ्च
'जयपर्णस्य' । 'अरणी' इति स्याताया इत्येके । 'दशाप्यर-
णिप्रयायाः' इति स्वामी ॥

अथ कुटजः शक्रो वत्सको गिरिमखिलका ॥ ६६ ॥

कुटजः, शक्रः, वत्सकः (३ पु), गिरिमखिलका (स्त्री),
'कीरेवा' के ४ नाम हैं ।

१. मेदिन्यां तु 'केसरं.....नागकेसरे' इति तालव्य-
मिभ्यः पाठः । हेमे तु वत्सकमन्थः ।

अथेति ॥ कूटे शृङ्गे जायते स्म । 'सप्तम्यां जनेष्टः' (३।२।१७) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) कौटजश्च । 'कौटजः कुटजः कोटी' इति चन्द्रः । ['कुटजो वृक्षभेदे स्यादगस्त्यद्रोणयोरपि' इति मे० ३।१।२३] ॥ (१) ॥ * ॥ शक्नोति । 'शकल शक्तौ' (स्वा० प० अ०) । 'स्फायितञ्चि' (उ० २।१३) इति रक् । 'शक्रः पुमान् देवराजे कुटजार्जुनभूरुहोः' [इति मे० १२९।८७] ॥ (२) ॥ * ॥ वदति । 'वद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । 'वृत्तुवदिवचिह्निकमिकविभ्यः सः' (उ० ३।६२) । ततः 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ (३) ॥ * ॥ गिरिमल्लीव । इवार्थे कन् (५।३।९३) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कुटजस्य' 'कुरैया' इति ख्यातस्य ॥

एतस्यैव कलिङ्गेन्द्रयवभद्रयव फले ।

कलिङ्गम्, इन्द्रयवम् भद्रयवम्, (३ न), 'इन्द्रयव' के ३ नाम हैं ।

एतेति ॥ कलि गच्छति । अन्तर्भावितव्यर्थाद्रमेः 'अन्यत्रापि-' (वा० ३।२।४८) इति डः । -'खच्च जिह्वा-' (३।२।३८)-इति मुकुटः । -कलि गायति-इति स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ यवाकारबीजत्वाद्यवम् । इन्द्रसंज्ञस्य वृक्षस्य यवम् ॥ (२) ॥ * ॥ भद्रं च तद्यवं च ॥ (३) ॥ * ॥ 'कलिङ्गेन्द्रयवः पुमान्' इत्यमरमालादर्शनादिन्द्रयवः पुमानपि । तत्रैव स्त्रीकाण्डपाठात् कलिङ्गा च ॥ * ॥ त्रीणि 'इन्द्रयवस्य' कुटजबीजस्य ।

कृष्णपाकफलाविग्नसुषेणाः करमर्दके ॥ ६७ ॥

कृष्णपाकफलः, अविग्नः, सुषेणः, करमर्दकः (४ पु), 'करोदा, करवन' के ४ नाम हैं ।

कृष्णेति ॥ कृष्णः पाकोऽस्य । कृष्णपाकं फलमस्य ॥ (१) ॥ * ॥ आ विजते स्म । 'ओविजी भयचलनयोः' (तु० प० से०) आङ्पूर्वः । 'गत्यर्थकर्मक-' (३।४।७२) इति क्तः । 'श्रीदितः-' (७।२।१४) इतीप्तिषेधः । 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति नत्वम् ॥ * ॥ केचित्तु 'नञ्पूर्वः' इत्याहुः ॥ (२) ॥ * ॥ शोभना सेना यस्य । 'एति संज्ञायामगात्' (८।३।९९) इति षत्वम् । 'रषाभ्याम्-' (८।४।१) इति णत्वम् । मुकुटस्तु-मुण्डु सिनोति । 'षिब् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) । 'कृवृत्स्वपिसिद्भ्यो नः'-इत्याह । उज्ज्वलदत्तादौ तूणादिसूत्रस्य 'कृवृजृसिद्भ्यो नः' इत्याह ।

नित्' (३।१०) इति पाठो दृश्यते । ['सुषेणः करमर्दं स्याद्विष्णुसुग्रीववैद्ययोः' इति मेदिनी ५।१।८४] ॥ (३) ॥ * ॥ करं मृदनाति । 'मृद क्षोदे' (कृष्ण० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । 'मकरज्जः करमर्दः शिरीषो मूर्धपुष्पकः' इति शुभाङ्गा । -करो मर्दकोऽस्य-इति मुकुटः । तन्न । उक्तकोशदिनेषां (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'करमर्दकस्य' 'करोदा' इति ख्यातस्य ।

कालस्कन्धस्तमालः स्यात्तापिच्छोऽपि

कालस्कन्धः, तमालः, तापिच्छः, (३ पु), 'तमाल' के ३ नाम हैं ।

कालेति ॥ कालः स्कन्धोऽस्य । 'कालस्कन्धस्तमालः स्यात्तिन्दुके जीवकद्रुमे' इति मेदिनी [८।२।४५] ॥ (१) ॥ * ॥ ताम्यति । 'तमु ग्लानो' (दि० प० से०) 'तमिविशि-' (उ० १।११८) इति कालन् । 'तमालस्तिलके खड्गे तापिच्छे वरुणद्रुमे' इति मेदिनी [१५।२।९७] ॥ तापिनं छादयति । 'छाद अपवारणे' (चु० उ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) यत्तु- 'तत्पुरुषे कृति-' (६।३।१४) इत्यमोऽलुकि 'तापिच्छ-' इति मुकुटः । तन्न । अलीकिकविग्रहेऽमः प्रवेशाभावात् ॥ (३) त्रीणि 'तमालस्य' ।

अथ सिन्दुकः ।

सिन्दुवारैन्द्रसुरसौ निर्गुण्डीन्द्राणिकेः यषि ॥ ६८ ॥

सिन्दुकः, सिन्दुवारः, इन्द्रसुरसः, (३ पु), निर्गुण्डी, इन्द्राणिका (२ स्त्री), 'सिंधुवार' के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ स्यन्दते । 'स्यन्द प्रसवणे' (भ्वा० आ० से०) 'स्यन्देः संप्रसारणं वश्च' (उ० १।११) इत्युः । बाहुलकादत्र धो न ॥ * ॥ मुकुटस्तु धमिच्छति । स्वार्थे 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) तदुक्तम् [स्वामिव्याख्याने] 'सिन्दुवारः श्वेतपुष्पः सिन्दुकः सिंधुवारितः । नीलपुष्पः सीतसहो निर्गुण्डी नीलसिंधुकः' इति ॥ (१) ॥ * ॥ सिन्दुं वृणोति, वारयति वा । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'वृञ् आवरणे' (चु० उ० से०) वा । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) (२) ॥ * ॥ शोभनो रसोऽस्य । इन्द्रस्य सुरसः ॥ * ॥ 'इन्द्रसुरसः' इति स्वामी ॥ (३) ॥ * ॥ निर्गुण्डीति । 'गुह रक्षायाम्' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।३५) इति कः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । गुडाद्वेष्टनाभिगता,

१. स्वामी तु द्वयोर्भेदमाह, यथा—“इन्द्रयवं कुटजफलं भद्रयवं तु कुटजबीजम् । यदाह—‘फलानि तस्येन्द्रयवा बीजं भद्रयवास्तथा ।’ इति । एतत्प्रमाणकवचनेन ‘भद्रयवेन्द्रयवशब्दयोः’ पुंस्त्वमपि सिद्धम् ॥

१. काव्यकल्पलतायां 'रविमिव तापिच्छविशालं वनम्' इति श्लेषान्निरनुस्वारस्यैव समर्थनाच्च ॥

२. “इन्द्रस्य सुरसो यस्मिन्, दिव्य इत्यर्थः” इत्येवं स्वाभ्युक्त्या इकारमध्यत्वोक्तिरत्र चिन्त्या ॥

इति स्वामी । गौरादिः (४।१।४१) । मुकुटस्तु—'गुडिः' अपठितोऽपि सूत्रादेराकृतिगणत्वाद् द्रष्टव्यः—इत्याह । निर्गुण्डी नीललोफात्यां सिन्दुवारद्रुमेऽपि च' इति मेदिनी [४२।३०] ॥ (४) ॥ * ॥ इन्द्रस्य जन्या 'इन्द्रवरुण—' (४।१।४९) इति डीषानुको, जन्यजनकभावलक्षणोऽपि च पुंयो-गस्तत्र गृह्यते ।—इन्द्रमानयति । अनेर्ण्यन्तात् 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । डीष् ४।१।१५ । कन् (५।३।७५) ह्रस्वत्वम् (७।४।१३) च—इति मुकुटः । 'इन्द्राणी करणे स्त्रीणां पीलोमीसिन्दुवारयोः' इति मेदिनी [४७।३५] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'सिन्दुवारस्य' 'स्योडी' इति ख्यातस्य ।

वेणी खरा गरी देवताडो जीमूत इत्यपि ।

वेणी, खरा, गरी (३ स्त्री,) देवताडः, जीमूतः (२ पु), 'देवताल' अर्थात् 'बन्हाली' एक तरह के गुजराती वृक्ष के ५ नाम हैं ।

वेणीति ॥ वेणीव । 'देवताडेऽपि वेणी स्यात्प्रवेण्या-मपि योषिति' इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ तीक्ष्णत्वात् खरा । 'देवताडे खरा तीक्ष्णे त्रिषु स्याद् गदंभे पुमान्' इति रभसः ॥ (२) ॥ * ॥ गृणाति । 'गू शब्दे' (ऋधा० प० से०) । पञ्चाद्यच् । (गौरादिः) (४।१।४१) । 'गरी खरायो करणे क्लीबं नागविषे विषे' [इति मे० १२।४।२२] ॥ * ॥ खरं विषमागिरति । मूषकविषघ्नत्वात् । 'खरागरी' इत्येकमाहुः ॥ * ॥ —गरामागिरति । 'गरागरी' इति तु स्वामी ॥ तदुक्तम् [स्वामिण्याख्याने]—'जीमूतको देवताडो वृन्तकोशो गरागरी' इति ॥ (३) ॥ * ॥ 'देवो मेघे सुरे राज्ञि स्यान्नपुंसकमिन्द्रिये' इति मेदिनी [१५।८।१२] ॥ 'देवमिन्द्रियं ताडयति । 'तड आघाते' (च० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'देवताडः सैहिकेये जीमूते च हुताशने' इति मेदिनी [४३।४०] ॥ (४) ॥ * ॥ जीमूत इव 'जीमूतोऽद्वी भूतिकरे' देवताडे पयोधरे' इति मेदिनी [६५।१११] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'देवतालस्य' ।

भीहस्तिनी तु भूदण्डी

भीहस्तिनी, भुगुण्डी (२ स्त्री), 'एक तरह के शाक-विशेष' के २ नाम हैं ।

श्रीति ॥ श्रिया हस्तः । श्रीहस्तो विद्यतेऽस्याः । 'अतः—' (५।२।११५) इतीनिः । हस्तं गृह्णाति, हस्तयति, अवश्यं श्रियं हस्तयति । 'आवश्यक—' (३।३।१७०) इति णिनिः, इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ भुवं रुण्डयति आच्छादयति 'रुटि लुटि स्तेयकरणे' (भ्वा० प० से०) इत्यत्र माधवी-यायां वृत्तौ 'रुडि, लुडि, इत्यपरे' इति पाठान्तरमुपन्यस्तम् ।

१. 'भूतिकरे' इति पा० ।

'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ हस्तिकणपत्रा शाकविशेष इति स्वामी । द्वे (माषादिक्षेत्रभवाया वकुल-पुष्पाभलोहितपुष्पायाः 'हस्तिकर्णाभपत्रस्य' 'शिरीहथिनी' इति ख्यातायाः) ।

तृणशून्यं तु मल्लिका ॥ ६९ ॥

भूपदी शीतभीरुश्च

तृणशून्यम् (न), मल्लिका, भूपदी, शीतभीरुः (३ स्त्री) 'छोटी वेला' के ४ नाम हैं ।

तृणेति ॥ 'इतो वत्तूरान्तानि पुष्पाणि' इति स्वामी । तृणशून्ये स्थाने साधु । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । 'हलो यमाम्—' (८।४।६४) यलोपः । 'तृणशून्यं मल्लिकायां तथा स्यात्केतकीफले' इति 'विश्व-मेदिन्यौ [१२।४।११९, १२।१।११९] ॥ * ॥ —'तृणशूले गुल्मे साधु तृण-शूल्यम्—' इति तु स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ मल्लते गन्धम् । मल्यते वा । 'मल्ल धारणे' (भ्वा० आ० से०) । 'सर्वधा-तुभ्य इन्' (उ० ४।१।९८) । वा डीष् (ग० ४।१।४५) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । 'मल्लिको हंसभिद्यपि । मल्लिका तृणशून्येऽपि मीनमृत्पात्रभेदयोः' इति मेदिनी [१२।१।३८] (२) ॥ * ॥ भुवि पदमस्याः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (३) ॥ * ॥ शीताङ्गीरुः ॥ २॥ 'शतभीरुः' इति वा पाठः । शतं वियोगिनो भीरवोऽस्याः । 'मल्लिका शतभीरुश्च गवाक्षी भद्रमल्लिका । शीतभीरुर्मदायन्ती' भूपदी तृणशून्य-कम्' इति वाचस्पतिः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'मल्लिकायाः', 'वेल्लि' इति ख्यातायाः ।

सैवास्फोता वनोद्भवा ।

आस्फोता (स्त्री), 'जङ्गली वेला' का १ नाम है ।

सैवेति ॥ आस्फोटयति । 'स्फुटिर् विकसने' (भ्वा० प० से०) । पञ्चाद्यच् (१।३।१३४) । पृषोदरादित्वात् (१।३।१०२) टस्य तो वा । 'आस्फोता विष्णुक्रान्तायां वनमल्लयकंपणयोः' इति रभसः । 'आस्फोटस्तु पुमानकंपणं स्यात्कोविदारके । आस्फोता गिरिकर्ण्यी च वनमल्लयां च योषिति' इति मेदिनी [६०।९२-९३] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वनमल्लयाः' ।

शोफाडिका तु सुवहा निर्गुण्डी नीलिका च सा ॥ ७० ॥

शोफालिका, सुवहा, निर्गुण्डी, नीलिका, (४ स्त्री), 'काळी नेवारी' के ४ नाम हैं ।

शोफेति ॥ शेरते शोफा अलयोऽस्याम् । वा डीष् () । स्वार्थे कन्—' (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ सुष्ठु वहत्यामोदम् ।

१. विश्वे तु 'केतक्याश्च फले मृतम्' इति पा०

२. स्वामी तु 'मदायन्ती' शब्दमाह ।

‘वह प्रापणे’ (भ्वा० उ० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ‘सुवहा सल्लव्येलापणीगोघापदीषु वीणायाम् । रास्नाशेफालिकयोः स्त्री, सुखवाहोऽन्यलिङ्गः स्यात्’ [इति मे० १७७-२५-२६] ॥ (२) ॥ * ॥ नीलवर्णा । ‘नीलादौषधी’ ‘प्राणिनि च’ (वा० ४।१।४२) इति ङीष् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । ‘नीलिका नीलिनीक्षुद्ररोगशेफालिकासु च’ [इति मेदिनी १०।११२] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि ‘कृष्णपुष्पाया निर्गुण्ड्याः’ ‘न्यवारी’ इति ख्यातायाः ।

सिसासौ श्वेतसुरसा भूतवेशी

श्वेतसुरसा, भूतवेशी (रक्षी), ‘सफेद फूलवाली नेवारी’ के २ नाम हैं ।

सितेति ॥ शोभनो रसोऽस्याः । श्वेता चासौ सुरसा च ॥ (१) ॥ * ॥ भूतानि विशति । ‘विश प्रवेशने’ (तु० प० अ०) ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘श्वेतनिर्गुण्ड्याः’ ।

अथ मागधी ।

गणिका यूथिकाम्बुठा

मागधी, गणिका, यूथिका, अम्बुठा (४ स्त्री), ‘जूही’ के ४ नाम हैं ।

अथेति ॥ मगधे देशे भवा । ‘तत्र भवः’ (४।३।५३) इत्यण् । ‘मागधो मगधोद्भूते शुक्लजीरकवन्दिनोः । वैश्यतः क्षत्रियापुत्रे मागधी स्यात्तु पिप्पली ॥ यूथी‘भाषाविशेषश्च’ हैमः [३।३७५-७६] ॥ (१) ॥ * ॥ चित्ताकर्षकत्वाद्गणिकेव । ‘गणिका यूथीवेश्येभीतकारिषु ना तु दैवज्ञे’ इति मेदिनी [७।८०] ॥ (२) ॥ * ॥ यूथमस्त्यस्याः । ‘अत इनिठनी’ (५।२।११५) ‘यूथिकाम्रातके’ पुष्पविशेषेऽपि च योषिति’ इति मे० [१२।१४४] ॥ (३) ॥ * ॥ अम्बेव मातेव तिष्ठति । ‘सुपि स्थः’ (३।२।४) इति कः । ‘अम्बाम्ब-’ (८।३।२७) इति षत्वम् । ‘ख्यापोः-’ (६।३-६३) इति ह्रस्वः ।—अम्बे तिष्ठति—इति स्वामी । ‘अम्बुठो देशभेदेऽपि विप्राद्वैश्यासुतेऽपि च’ । ‘अम्बुठोऽप्यम्ललोण्यां स्यात्पाठायूथिकयोरपि’ इति विश्वमेदिन्यौ [४२।१३, ३९।११] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि ‘यूथिकायाः’ ‘जूही’ इति ख्यातायाः ।

सा पीता हेमपुष्पिका ॥७॥

हेमपुष्पिका (स्त्री), ‘पीले फूलवाली जूही का १ नाम है ।

सेति ॥ हेमवर्णं पुष्पमस्याः । ‘पाककर्ण-’ (४।१।५४)

१. ‘यूथि’ ह्रस्वोऽपि पा० ।

२. ‘यूथिका म्लानके’ इति पा० ।

३. ‘चाम्ललोण्यां’ इत्युभयत्र पा० ।

इति ङीष् । ‘स्याद्धेमपुष्पिका यूथ्यां चम्पको हेमपुष्पकः’ [इति मेदिनी १९।२३४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं ‘तस्या एव पीतपुष्पायाः’ ।

अतिमुक्तः पुण्ड्रकः स्याद्वासन्तो माधवी लता ।

आतिमुक्तः, पुण्ड्रकः (२ पु), वासन्ती, माधवी लता, (रक्षी), वसन्त ऋतु में फूलने वाले कुन्द-विशेष, या माधवी क ४ नाम हैं ।

अतीत ॥ अतिक्रान्तो मुक्तां शोक्लपात् । ‘अत्याद्यः’

(वा० २।२।१८) । इति तत्पुरुषः । ‘गोस्त्रियोः-’ (१।२।४८) इति ह्रस्वः । यद्वा,—मुक्तान् विरक्ताम् । ‘अतिमुक्तस्तु निःसङ्गं वासन्त्यां तानशप च’ [इति मे० ६७।१८३] (१) ॥ * ॥ पुण्डति पुण्डयते वा ‘मुडि खण्डने’ ‘पुडि च’ (भ्वा० प० से०) । ‘स्फायि-’ (उ० २।१३) इति रक् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ वसन्ते पुष्यति । ‘कालात्साधुपुष्यत्-’ इत्यण् । ‘वासन्ती माधवीयूथ्योरुद्धे नावहिते त्रिषु’ [इति मे० ६५।१५३] ॥ (३) ॥ * ॥ मधौ पुष्यति । ‘माधवोज्जे मधौ राधे वसन्ते न स्त्रियां मिसौ । वासन्ती कुट्टनीमद्यमधुशर्करासु’ स्त्रियाम्’ इति मेदिनी [१६०।४६-४७] । रन्तिदेवोऽपि ‘वैशाखे माधवः कृष्णे माधवी चातिमुक्तके’ ॥ (४) ॥ * ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च ‘कुन्दभेदस्य’ ।

सुमना मालती जातिः

सुमनाः (=सुमनस्), मालती, जातिः (३ स्त्री), ‘चमेली’ के ३ नाम हैं ।

स्विति ॥ सुष्ठु मन्यते । ‘मन ज्ञाने’ (दि० आ० अ०) असुन् (उ० ४।१८९) । यद्वा,—शोभनं मनोऽस्याम् । ‘स्त्रियां सुमनसो भूमिन् पुष्पे, जातो तु भेदतः । विदुष्यपि यदा दृष्टस्तदा भेदेन शिष्यते’ इति व्याडिः ॥ * ॥ ‘सुमनायाश्च पत्रेण’ इति सुश्रुतदर्शनात् टाबन्ता [सुमना] अपि ॥ (१) ॥ * ॥ मां लक्ष्मीं लतति । ‘लत’ सौत्रो वेष्टनार्थः । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः । गौरादिः (४।१।४१) । मालं तनोति वा । ‘अन्येभ्योऽपि-’ (वा० ३।२।१००) इति डः । ‘मालती युवती काकमाच्यां जातिविशल्ययोः । ज्योत्स्नायां निशि नद्यां च’ [इति हैमः ३।३०४-५] ॥ (२) ॥ * ॥ जायते । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि० आ० से०) । क्तिच् (३।३।७४) । ‘जनसन-’ (६।४।४२) इत्यात्वम् । वा ङीष् (ग० ४।१।४१) यत्तु—जायते प्रीतिरनयेति बाहुलकाज्जनेः कर्तरि क्तिच्—इत्याह । तन्न । ‘अनया’ इति करणविग्रहं प्रदर्श्य ‘कर्तरि’ इति कथनं व्याहृतम् । ‘बाहुलकात्’

१. ‘मधुशर्करावासन्तीकुट्टनीमधिरासु च’ इति पा० ।

इति च । 'क्तिक्ती च-' (३३।१७४) इति सूत्रस्य सत्त्वात् । 'जातिः स्त्री गोत्रजन्मनोः । अश्मन्तिकामल-
क्योश्च सामान्यच्छन्दसोरपि । जातीफले च मालत्याम्'
[इति मे० ५५।१९-२०] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'जातेः'
'चंबेली' इति ख्यातायाः ।

सप्तला नवमालिका ॥ ७२ ॥

सप्तला, नवमालिका (२ स्त्री), 'वसन्ती नवारी' के
३ नाम हैं ।

सप्येति ॥ सप्त पर्णानि मनोबुद्धान्द्रियाणि वा लाति ।
'ला दान' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३)
'इति कः । 'अथ सप्तला । 'नवमालाचर्मकषागुञ्जासु पादलो-
पस्याम्' । इति मे० १५५।१४३-४४] ॥ (१) ॥ * ॥
नवा स्तुत्या मालाऽस्याः । कप् (५।४।१४४) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'नवमालिकायाः' ।

माध्यं कुन्दम्

माध्यम, कुन्दम् (२ पु न) 'कुन्द' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ माघे साधु, 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति
यत् ।—माघे भवम् । दिगादित्वात् (४।३।५४) यत्—इति
प्राश्चः ॥ (१) ॥ * ॥ कुं भुवं दायति, घति वा । 'द्विपु
बोधने' (भ्वा० प० अ०) 'दो अवखण्डने' (दि० प०
अ०) वा । 'आतः-' (३।२।३) इति कः । पृषोदरादिः
(६।३।१०९) कुणति । 'कुण शब्दे' (तु० प० से०) ।
'अन्दादयश्च' (उ० ४।९८) इति दो वा । यत्तु—'तत्पु-
रुषे-' (६।३।१४) इति द्वितीयाया अलुक्—इति मुकुटः ।
तन्न । अलौकिकविग्रहे द्वितीयाया अप्रवेशात् । षष्ठ्याः
प्रवेशाच्च । 'माध्यः कुन्दः कुरुण्टकः' इति पुंस्काण्डे रत्नको-
षात् पुंस्त्वमपि । 'कुन्दो माध्येऽस्त्री मुकुन्दभ्रमिनिधन्तरेषु
ना' [इति मे० ७४।३] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कुन्दस्य' ।

रक्तकस्तु बन्धूको बन्धुजीवकः ।

रक्तकः, बन्धूकः, बन्धुजीवकः (३ पु), 'दुपहरिया नामक
पुष्पवृक्ष' के ३ नाम हैं ।

रक्तेति ॥ रक्तपुष्पत्वाद्भक्तः । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ।
['रक्तकोऽम्लानबन्धूकरक्तवस्त्रानुरागिषु' इति मे० १२।
१४५] ॥ (१) ॥ * ॥ बध्नाति चित्तम् । 'बन्ध बन्धने'
(कथा० प० अ०) । 'उल्लादयश्च' (उ० ४।४१) इत्यूकः ।
'बन्धूकं बन्धुजीवे स्याद्वन्धूकः पीतसारके' [इति मे० ११।
१२८] बन्धुरिव जीवं जलमस्य ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'बन्धूकस्य' 'दोपहरिया' इति ख्यातस्य ।

१. 'नवमाली' इति पा० ।

२. 'पीतचालके' इति पा० ।

सहा कुमारी तरणिः

सहा, कुमारी, तरणिः (३ स्त्री), 'धीकुआर' के ३ नाम हैं ।

सहेति ॥ आतपं सहते । 'यह मर्षणे' (भ्वा० आ०
से०) । अच् (३।१।१३४) टाप् (४।१।४) । 'सहो बले न
स्त्रियां स्यात्स्त्रियां तु नखभेषजे । ढण्डोत्पलामुद्गपर्णीकुमा-
रीपुथिवीषु च' [इति मे० १७६।१०-११] ॥ (१) ॥ * ॥
कुमारीव । यद्वा,—कुमारयति । 'कुमार कीडायाम्' (चु०
उ० से०) । अच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) ।
यद्वा,—कामयते । 'कमु कान्ती' (भ्वा० आ० से०) । 'कमेः
किदुच्चोपधायाः' (उ० ३।१।३८) इत्यारन् । 'वयसि प्रथमे'
(४।१।२०) इति डीप् । 'कुमारी' 'रामतरण्यां नवमाल्ये
नदीभिदि । कन्याऽपराजितागौरीजम्बूद्वीपेषु च स्मृता'
[इति विश्वः १३९।१७५] ॥ (२) ॥ * ॥ तरत्यनया
'तु प्लवनतरणयोः' (भ्वा० प० से०) । 'अतिमुष्टुभ्रम्यस्य-
व्यवित्तुम्योऽनः' (उ० २।१०२) 'तरणिर्द्युमणी पुंसि कुमा-
रीनीकयोः स्त्रियाम्' [इति मे० ४८।५०] ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'कुमार्याः' 'धीउकुआरी' इति ख्यातायाः ।

अम्लानस्तु महासहा ॥ ७३ ॥

अम्लानः (पु), महासहा (स्त्री), 'कटसरैया' के २ नाम हैं ।

अम्लेति ॥ न म्लायति स्म । 'गत्यर्थकर्मक-' (३।४।
७२) इति क्तः । 'संयोगादेरातो घातोर्यन्तः' (८।२।४३)
इति नत्वम् । 'अम्लानस्त्वमले किंटीभेदे' इति हैमः [३।
३८०] 'अम्लानो महासहायां ना रेवाच्यलिङ्गस्तु निर्मले'
इति मेदिनी [८५।३२] ॥ (१) ॥ * ॥ महती चासी सहा
च । 'सन्महतः' (२।१।६१) इति तत्पुरुषः । 'आन्महतः—'
(६।३।४३) इत्यात्वम् ।—महतो विमर्दस्य सहा वा—इति
मुकुटः । तन्न । असामानाधिकरण्यात्वात्प्रसङ्गात् । 'महासहा
माषपण्यामम्लानेऽपि च योषिति' [इति मे० १७७।३४]
(२) ॥ * ॥ द्वे 'महासहायाः' 'कटसरैया'—सामान्यस्य ।

तत्र शोणे कुरवकः

कुरवकः (पु), 'लाल कटसरैया का' १ नाम है ।

तत्रेति ॥ तत्राम्लाने शोणे रक्ते । कुत्सित ईषद्वालीनां
अल्पमकरन्दत्वाद् रवोऽत्र । बहुव्रीहित्वान्न कादेशः । 'कुर-
वकः शोणाम्लानक्षिटीप्रभेदयोः' [इति मे० १५।१८२]
॥ * ॥ कु ईषद्वीति । संज्ञायां क्वुन् (उ० २।३२) । उवङ्

१. 'रामतरणीनवमाल्योर्नदी—' इति विश्वे पाठः ।

२. 'नान्यलिङ्गस्तु निर्मले' इति पा० ।

३. मेदिन्यां तु कुरवकः' इति पा० । विश्वे तु 'स्मृतः
कुरवकः शोणाम्लानक्षिटीप्रभेदयोः (१७।१८२) इत्ये-
कोकारवान् पाठः ।

(६।४।७७) उकारद्वयवान् (कुरुवकः) इति मुकुटः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् ‘रक्तवर्णायाः’ [महासहायाः] ।

तत्र पीते कुरुण्टकः ।

कुरुण्टकः (पु), ‘पीले फूलवाली कटसरैया’ का १ नाम है ।

तत्रेति ॥ रुण्टि । ‘रुटि स्तेयकरणे’ (भ्वा० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ववुन् (उ० २।३२) वा । कृत्सितः कोर्वा रुण्टकः । ‘कुगति-’ (२.२।१८) इति समासः । ‘कुरुण्टकः’ पीतपुष्पाभ्लानक्षिटिकयोः पुमान् [इति मे० १५।१८३] ॥ * ॥ कुर्यते । ‘कुर छेदने’ (तु० प० से०) । बाहुलकादण्टः । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । ‘कुरु-ण्टी’ दारुपुष्पां ना क्षित्यभ्लानप्रभेदयोः [इति मे० ३६।१८] । इत्येकोकारवान्-इति कश्चित् । तत्र ‘कुर शब्दे’ (तु० प० से०) इति पठितुं युक्तम् ॥ (१) ॥ * ॥ रक्तपीतपुष्पयुक्त-‘कुरुण्टकः’ ‘कटसरैया’-इति ख्याताया एकैकम् ।

नीला क्षिण्टी^३ द्वयोर्वाणा दासी चार्तगलश्च सा ॥ ७४ ॥

वाणा, दासी (रक्ती), आर्तगलः (पु), ‘काली ‘कटसरैया’ के ३ नाम हैं ।

नीलेति ॥ वण्यते । ‘वण शब्दे’ (भ्वा० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । ‘वाणा तु वाणमूले स्त्री नील-क्षिट्या पुनर्द्वयोः’ [इति मे० ४६।२७] ॥ (१) ॥ * ॥ दस्यते । ‘दसु उपक्षये’ (दि० प० से०) । कर्मणि घञ् । (३।३।१९) + गौरादिः (४।१।४१) । ‘दासी बाणाभुजि-व्ययोः’ [इति मे० १७०।४] ॥ (२) ॥ * ॥ आर्तः क्षीणो गलति । ‘गल अदने’ (भ्वा० प० से०) अच् (३।१।१३४) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘नीलक्षिटिकायाः’ ।

सैरीयकस्तु क्षिण्टी स्यात् ।

सैरेयकः (पु) क्षिण्टी (स्त्री), ‘कटसरैया’ के २ नाम हैं ।

सैरीयेति ॥ सीरे भवः । ‘तत्र भवः’ (४।३।५३) इत्यण् । कर्षः । तत्र भवः । ‘वृद्धाच्छः’ (४।२।११४) । ‘संज्ञायां कम्’ (५।३।७५) । ‘सैरेयकः’ इति पाठे ‘नद्या-दिभ्यो ढक्’ (४।२।९७) । ‘सैरीयकः सहचरः सैरेयश्च सहाचरः । पीतो रक्तोऽथ नीलश्च कुसुमैस्तं विभावयेत् । पीतः कुरुण्टको ज्ञेयो रक्तः कुरुवकः स्मृतः । नील आर्तगलो दासी वाणा ओदनपाक्यपि ॥ (१) ॥ * ॥ ‘क्षिम्’ इति रटति अच् (३।१।१३४) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ।

१. ‘कुरुण्टकः पीतपुष्पाभ्लानक्षिण्टीकयोः-इति पा० ।

२. ‘कुरुण्टो दारुपुष्पां-’ इति पा० ।

३. अत्र सामान्याया क्षिण्ट्या विवरणमनुक्त्वा विशेषनीत्यादेर्भेदकथनस्य सर्वपद्धतिविपरीतत्वात्पूर्वं सैरीय-कस्तु ‘.....रुणे’ इति पठित्वैव नीला क्षिण्टी ‘.....सा’ इत्यस्य पठनं समुचितं प्रतीयते ।

गौरादिक्षीप् (४।१।४१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे क्षिण्टी-सामान्यस्य ।

तासमन् कुरुवकोऽरुणे ।

कुरुवकः (पु), ‘काल कटसरैया’ का १ नाम है ।

तस्मिन्निति ॥ तस्मिन् सैरेयके ॥ (१) ॥ * ॥ एकं ‘रक्तकुरुण्टकस्य’ ।

पीता कुरुण्टको क्षिण्टी तस्मिन् सहचरो द्वयोः ॥ ७५ ॥

कुरुण्टकः (पु), सहचरी (स्त्री पु), ‘पीली कटसरैया’ के २ नाम हैं ।

पीतेति ॥ सह चरति । पचादो ‘चरट्’ इति टित्वनि-पातभात् ङीप् (४।१।१५) । यत्तु-‘भिक्षासेना-’ (३।२।१७) इति चकारस्यानुक्तसमुच्चयाथत्वात् ‘चरेष्टः’-इत्याह मुकुटः । तन्न । तत्र प्रमाणाभावात् । [‘भवेत्सह-चरो क्षित्यां द्वयोरनुचरे त्रिषु’ इति मे० १४४।२९९] ॥ (१) ॥ * ॥ ‘अन्येषामपि-’ (६।३।१३७) इति दीर्घत्वे ‘सहाचरः’ इत्यपि स्वामी-इति मुकुटः । तदपि न । आह्वं सिद्धत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘पीतकुरुण्टकस्य’ ।

ओड्पुष्पं जवापुष्पं

ओड्पुष्पम्, जवापुष्पम् (२ न), ‘ओडुल, गुडहल’ के २ नाम हैं ।

ओड्रेति ॥ आ ईषदुनति । ‘उन्दी क्लेदने’ (रु० प० से०) ‘स्फायितश्चि-’ (उ० २।१३) इति रक्, बाहुलका-दस्य डत्वम् । ओड् पुष्पमस्य । यत्तु-‘उड श्लेषणे’ । बाहु-लकाद्रन्-इति मुकुटः । तन्न । धातुपाठे उडेरदशनात् । [‘ओड्स्तु तरुभेदे’ स्यात्’ इति मे० १२३।११] ॥ (१) ॥ * ॥ जवति ‘जु’ सौत्रो धातुगंतौ वेगे च अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ जपति । अच् (३।१।१३४) । ‘जवायां तु जपा स्मृता’ इति धर्मदासः । ‘ओड्पुष्पेऽपि वृक्षेऽपि जवाशब्दः प्रकीर्तितः’ इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘जपायाः’ ‘ओडर’ इति ख्यातायाः ।

वज्रपुष्पं तिलस्य यत् ।

वज्रपुष्पम् (न), ‘तिलके फूल’ का १ नाम है ।

वज्रेति ॥ वज्रमिव पुष्पम् ॥ (१) ॥ * ॥ तिलस्य (यत्) पुष्पम् ॥ * ॥ एकं तिलपुष्पस्य ।

प्रतिहासशतप्रासचण्डातहयमारकाः ॥ ७६ ॥

करवीरे

प्रतिहासः, शतप्रासः, चण्डातः, हयमारकः ‘करवीरः (५ पु) ‘कनहल, कनेर पुष्प वृक्ष’ के ५ नाम हैं ॥

१. (‘ओड्राः पुंभुम्नि नीवृति । ओड्रः स्यातो जवापुष्पे’ इति मेदिनी) इति कोष्ठान्तर्गतो निर्णयसागरीयः पाठोऽत्र चिन्त्यः, मेदिन्यां तदनुपलम्भात् ।

प्रतीति ॥ प्रतीपो हासो विकासोऽस्य ॥ (१) ॥*॥
 शतं प्रासाः कुन्ता इव पत्रण्यस्य । शतं पुष्पाणि प्रास्यति
 वा । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।
 १) ॥ (२) ॥ * ॥ चण्डमतति । 'अत सातत्यगमने'
 (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (३)
 ॥ * ॥ हयानां मारकः ॥ (४) ॥*॥ करं वीरयति ।
 'वीर विक्रान्ती' (चु० उ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ।
 'करवीरः कृपाणे स्याद्द्वैत्यभेदाश्रमारयोः । करवीर्यद्विती-'
 'श्रेष्ठगवीपुत्रवतीषु च' [इति मे० १४१।२५५] ॥ (५)
 पञ्च 'करवीरस्य' 'कणेर' इति ख्यातस्य ॥

करीरे तु क्रकरग्रन्थिलालुभौ ।

करीरः, क्रकरः, ग्रन्थिलः (१ पु), करील' के ३ नाम हैं ।

करोति ॥ किरति । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०)
 'कृशृपृकटिषीटिभ्य ईरम्' (उ० ४।३०) । यत्—'कृशृ-
 डिभ्य ईरच्—इति मुकुटः । तन्न । उणादिवृत्तिषु तत्पाठ-
 स्यादर्शनात् । करिणमीरयति वा । 'वंशाङ्कुरे करीरोऽश्री
 वृक्षमिद्वटयोः पुमान् । करीरी चीरिकायां च दन्तमूले च
 दन्तिनाम्' [इति मे० १३१।१२५] ॥ (१) ॥*॥ 'क्र'
 इति करोति । अच् (३।१।१३४) । टः (३।२।२०) वा ।
 'क्रकरः करीरवृक्षे दीने क्रकचे च पक्षिभेदे च' ॥ (२)
 ॥*॥ ग्रन्थिरस्यास्ति । सिध्मादित्वात् (५।२।९७) लच् ।
 ग्रन्थि लाति वा । 'ग्रन्थिलस्तु करीरद्रौ विकङ्कततरो
 पुमान् । सग्रन्थो त्रिषु' [इति मे० १५१।८५] ॥ (३)
 ग्रीणि 'करीरस्य' 'करील' इति ख्यातस्य ।

क्रमत्तः कितवो धूर्तो घत्तूरः कनकाह्वयः ॥७०॥

मातुलो मदनश्च

उन्मत्तः, कितवः, धूर्तः, घत्तूरः, कनकाह्वयः, मातुलः,
 मदनः (७ पु), 'घत्तूरे' के ७ नाम हैं ॥

उन्मत्त इति ॥ उन्मत्तयति । 'तत्करोति—' (वा० ३।
 १।२६) इति णिच् । पचाद्यच् (३।१।१३४) 'उन्मत्त
 उन्मादवति घृस्तूरमुञ्चकुन्दयोः' [इति मे० ६१।१०१] ॥
 (१) ॥*॥ कितवाः सन्त्यस्य ग्राहकाः । अर्शआद्यच् (५-
 २।१२७) । कितान् निवसतो वञ्चति 'वञ्चु गतो' (भ्वा०
 प० से०) 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः ।
 'कितवो धूर्तवन्मत्ते वञ्चके कनकाह्वये' [इति विश्वः
 १६४।३०] ॥ (२) ॥ * ॥ धूर्वते स्म । 'धूर्वो
 हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) कर्मणि क्तः (३।२।
 १०२) ।—धूर्वति—इति तु प्राञ्चः । तश्च कर्तरि क्तो
 दुर्लभः । 'मतिबुद्धिपूजायैभ्यश्च' (३।२।१८८) इति
 चकारादा बोध्यः । यद्वा,—धूर्वणं धूर्तम् । भावे क्तः (३।३।

११३) । तदस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । 'धूर्तं तु
 खण्डलवने' घृस्तूरे ना विटे त्रिषु' [इति मे० ५३।२८] ॥
 (३) ॥*॥ घयति घातून् । 'धेट् पाने' (भ्वा० प० अ०)
 बाहुलकाद्वरच् । पृषोदरादिः (६।२।१०९) । 'घत्तूरस्तु
 स्मृतो घूर्तो देविता कितवः शठः' इति स्वामी ॥ * ॥
 घूसयति । 'घूस कान्तिकरणे' (चु० प० से०) । क्वि
 (३।२।१७८) त्र्यंते । 'तूरी त्वरणहिसयोः' (दि० आ०
 से०) । इगुपधत्वात् कः (३।१।१३५) । घृश्चासौ घृश्च
 घृस्तूरस्तु पुण्डरीको घृस्तूरः कनकाह्वयः' इति शब्दान्तरः—
 इति मुकुटः ॥ (४) ॥ कनकमाह्वयो यस्य । 'कनकं हेम्नि
 पुंसि स्यात्किंशुकं नागकेसरे । घत्तूरे काञ्चनारे च कालीये
 चम्पकेऽपि च' [इति मे० ५।५३-५४] ॥ (५) ॥*॥
 मास्ति नास्ति तुला यस्य । मा श्रीस्तुलाऽस्य, इति वा ।
 कनकनामत्वात् । 'मातुलो व्रीहिभिन्मातृभ्रात्रोश्च मदनह्वये ।
 घत्तूरे' [इति मे० १५१।१२३] ॥ (६) ॥*॥ मलयति ।
 'मदी हर्षलेपनयोः' (भ्वा० प० से०) । ल्युः (३।१।
 १३४) । 'मदनः स्मरवसन्तद्रुमिद्वत्तूरसिंहके' [इति मे०
 ९०।३] ॥ (७) ॥*॥ सप्त 'घत्तूरस्य' ।

अथ फले मातुलपुत्रकः ।

मातुलपुत्रकः (पु), 'घत्तूरे के फल' का १ नाम है ।

अस्येति ॥ मातुलस्य पुत्र इव । कन् (५।३।९६)
 'मातुलपुत्रक इत्यपि मामकतनये' फले च घूर्तस्य' [इति मे०
 १९।२३६] ॥ (१) ॥*॥ एकं 'घत्तूरफलस्य' ।
 फलपूरो बीजपूरः

फलपूरः, बीजपूरः, (२ पु), 'बिजौरा नीबू' के ४ नाम हैं ।

फलेति ॥ फलेन पूर्यते । 'पूरी आप्यायने' (दि० आ०
 से०) 'इगुपध—' (३।१।१३४) इति कः । कर्मणि घम्
 (३।३।१९) वा । मुकुटस्तु—फलं बीजं च पूरयति ।
 कः—इत्याह । तत्राणुचितः । इगुपधत्वाभावाण्णजन्तस्य ।
 (१) ॥*॥ एवं बीजपूरः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'मातुलिङ्गस्य'
 'बिजौरा' इति ख्यातस्य ।

रुचको मातुलङ्गके ॥ ७ ॥

रुचकः, मातुलङ्गकः (२ पु) 'मातुलिङ्ग' के दो नाम हैं ।

१. साम्प्रतं मेदिन्यामुपलभ्यमानः '—खण्डलवणे—'
 इत्येव पाठोऽत्रापि विश्व (५८।२२) हैम (२।१७८)—
 योरनुरोषोदुचितः, न तु 'खण्डलवने' इत्ययं पाठः ।

२. 'स्वामि' व्याख्याने 'घत्तूरकः स्मृतः—' इत्येव
 पाठः ।

३. मेदिन्यां '—घृस्तूरसिक्थके' इति पाठः ।

४. मेदिन्यां वचिन्त—'मातुलतनये—' इति पाठः ।

रुचेति ॥ रोचते । 'रुच दीप्तावभिप्रीती च (भ्वा० आ० से०) अन्तर्भावितव्यर्थः । क्वन् (उ० २।३२) । 'रुचको बीजपुरे च निष्के दन्तकपोतयोः । न द्वयोः सर्जिकाक्षारेऽप्यश्वाभरणमाल्ययोः । सौवचलेऽपि मङ्गल्य-^१ द्रव्ये चाप्युत्कटेऽपि च' [इति मे० १२।१४७-४८] ॥ (१) ॥ * ॥ मीनात्यरुचिम् 'मीन् हिंसायाम्' (कृया० उ० अ०) । बाहुलकात्तुन् । लुञ्ज्यते । 'लुजि भासार्थः' (चु० प० से०) । घञ् (३।३।१९) न्यङ्क्वादिः (७।३।५३) मातुश्चासौ लुङ्गश्च । स्वार्थे ण् (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मातु-
लिङ्गस्य' । स्वामी तु चतुर्णां पर्यायतामाह । तदुक्तम्—
'फलपूरो बीज पूरः केसरी बीजपूरकः । बीजकः केसरा-
म्लश्च मातुलुङ्गश्च पूरकः' । अनेकार्थ—'सौवचलं मातुलुङ्गं
शिलाचन्दनपेषणी^२ । ग्रीवाभरणकं चैषु चतुर्षु रुचकं
स्मृतम्'—इति ।

समीरणो मरुवकः प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः ।

जम्बीरोऽपि

समीरणः, मरुवकः, प्रस्थपुष्पः, फणिज्जकः, जम्बीरः
(५ पु), 'मरुवा' के ५ नाम हैं ।

समीति ॥ समीरयति 'ईर गती' (अ० आ० से०) ।
ल्युः । 'समीरणस्तु पवने पथिके च फणिज्जके' [इति मे०
५।३।१११] ॥ (१) ॥ * ॥ मरी वाति । क्वन् । (उ०
२।३२) । 'भवेन्मरुवकः पुष्पभिच्छल्यद्रुफणिज्जके'^३ [इति
मे० १७।२०७] ॥ ॥ * ॥ प्रस्थे सानी पुष्पयति । 'पुष्प
विकसने' (दि० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (३)
॥ * ॥ फणी जातोऽस्मात् । फणाभपत्रपुष्पवात् । फणी
उज्झको वर्जकोऽस्य—इति केचित् । उभौ पुषोदरादी
(६।३।१०९) ॥ (४) ॥ * ॥ जम्यते । 'जमु अदने' (भ्वा०
प० से०) विच् (३।२।७५) । वीरयति । अच् (३।१।
१३४) । जम् चासौ वीरश्च^४ । 'जंवीरः प्रस्थपुष्पे स्यात्तथा
दन्तशठद्रुमे' [इति मे० १३।४।१५७] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च
'जम्बीरस्य' 'मरुवा' इति ख्यातस्य ।

अथ पर्णासे कठिजङ्गकुठेरकौ ॥ ७९ ॥

पर्णासः, कठिजङ्गरः, कुठेरकः (३ पु), 'पर्णास, या बवई'
के ३ नाम हैं ।

१. —'माङ्गल्यद्रव्ये—' इति पा० ।

२. स्वामिग्याख्याने '—मातुलुङ्गस्तु'—इति, '—शिला
चन्दनपेषणी—' इति च पाठः ।

३. '—पुष्पविशेषे मदनद्रुमे' इति पाठः ।

४. 'जम्बीरः' इति पा० ।

५. मूले 'जम्बीरः' टीकायां 'जंवीरः' अथ बीजं मृगम् ।

अथेति ॥ पर्णान्यस्यति । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०)
'कर्मण्यण्' (३।२।१) । यद्वा,—पर्णैरसति । 'अस दीप्तौ'
(भ्वा० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१)
॥ * ॥ कठिनं जरयति । 'जृष्' (दि० प० से०) ण्यन्तः ।
'कर्मण्यण्' (३।२।१) । पुषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (२)
॥ * ॥ कुण्ठति । 'शुठ प्रतीघाते' 'कुठि च' (भ्वा० प०
से०) । 'पति-कठिकुठि' (उ० १।५८) इत्येरक् । आगम-
शास्त्रस्यानित्यत्वान्न भुम् ॥—'कुठ गुठ प्रतीघाते' च'
इत्यतो 'ददुंरादयश्च' (उ० १।१४०) इति ढक् । पुषोद-
रादित्वात् (उ० ६।३।१०९) अनुषङ्गलोपः—इति
मुकुटः । तन्न । कुठ-घातोः सत्त्वे पुषोदरादित्वकल्पनावय-
व्यात् । ढक्कल्पनाऽपि व्यर्था । एरका सिद्धत्वात् ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'पर्णासस्य' ।

सितेऽर्जकोऽत्र

अर्जकः (पु), 'सफेद बवई' का १ नाम है ।

सीति ॥ अत्र पर्णासि । अर्जयति । 'अर्ज सर्ज अर्जने'
(भ्वा० प० से०) । 'ऋज गतिस्थानार्जनोपार्जनेषु' (भ्वा०
आ० से०) वा ण्यन्तः । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'श्वेतपर्णासस्य' ।

पाठी तु चित्रको वह्निसंज्ञकः ।

पाठी (= पाठिन्), चित्रकः, वह्निसंज्ञकः (३ पु), (अग्नि-
वाचक) 'चीत' के ३ नाम हैं ।

पेति । पाठोऽस्यास्ति । 'अतः—' (५।२।११५)
इतीनिः ॥ (१) ॥ * ॥ चित्तं बुद्धिं प्रायते । 'त्रैष्ट पालने'
(भ्वा० आ० अ०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः ।
स्वार्थे कन् (५।३।७५) । 'चित्रकं तिलके ना तु व्याघ्रमि-
श्चञ्चुपाठिषु' [इति मे० ८।८८] ॥ (२) ॥ * ॥ वह्निः
संज्ञा यस्य । वह्निपर्यायनामक इत्यर्थः ॥ (३) त्रीणि
'चित्रकस्य' 'चीता' इति ख्यातस्य ।

अर्काह्वयसुकास्कोतगणरूपविकीरणाः ॥ ८० ॥

मन्दारश्चार्कपर्णे

अर्काह्वः, वसुकः, आस्कोतः, गणरूपः, विकीरणः, मन्दारः,
अर्कपर्णः (७ पु), 'एकवन, आक, मन्दार' के ७ नाम हैं ।

अर्केति ॥ अर्कं आह्वा यस्य । 'अर्कोऽर्कपर्णे स्फटिके
रवौ ताम्रे दिवस्पतौ' [इति मे० ७।२।१६] ॥ (१) ॥ * ॥
वसति । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) । 'शूस्वुस्तिहि—'
(उ० १।१०) इत्युः । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । 'वसुकं
रोमके पुंसि शिवमल्ल्यर्कपर्णयोः' [इति मे० १३।१५३]
बाहुलकात् 'भृम्' [उ० सू०...] इत्युः—इति मुकुटः
तन्न । उक्तसूत्रे वसतेऽहणात् । (२) ॥ * ॥ आ स्फो-

टयति । 'स्फुटिर् विकसने' । (भ्वा० प० से०) । अच्
(३।१।१३४) । पृषोदरादिः (६।१।१०९) 'आम्फोतस्तु
पुमानर्कपणं स्यात् ऋविदारके । आस्फोता गिरिवर्ण्या च
वनमल्ल्यां च योषिति' [इति मे० ६०।९२-९३] ॥ (३)
॥ * ॥ नानात्वाद्गणा बहूनि रूपाण्यस्य ॥ (४) ॥ * ॥
विकिरति । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । 'कृप्—' (उ० २।
८१) इति क्युन् । इत्वम् (७।१।१००) रपरत्वम् (१।१।५१)
बाहुलकादीर्षः ॥ * ॥ विविधः किरणोऽस्य—इत्यन्ये ॥
(५) ॥ * ॥ मन्दान् इयति । अण् (३।२।१) मन्दैरयते वा ।
घञ् (३।३।१९) । 'मन्दारः' स्यात्सुरद्रुमे । पारिभद्रेऽर्क-
पणं च मन्दारो हस्तिधूर्तयोः' [इति मे० १३६।१९६-
९७] ॥ (६) ॥ * ॥ अर्कभानि तीक्ष्णानि पत्राण्यस्य ॥
(७) ॥ * ॥ सप्त 'अर्कस्य' 'आक' इति ख्यातस्य ।

अत्र शुक्लेऽलर्कप्रतापसौ ।

अलर्कः, प्रतापसः (२ पु), 'सफेद फूलवाले एकवन' के
२ नाम हैं ।

अत्रेति ॥ अस्मिन् शुक्ले । अलति । 'अल भूषणादौ
(भ्वा० प० से०) क्विप् (३।२।७६) । अल् चासावर्कश्च ।
'अलर्को घवलाकं स्याद्योगोन्मादितकुक्कुरे' [इति मे० ४।
४५] । अलयति-इति मुकुटः । तन्न । णाबुपघावृद्धिप्रस-
ङ्गात् ॥ (१) ॥ * ॥ प्रतापं चक्षुस्तेजः स्यति । 'षोऽन्तः-
कर्मणि' (दि० प० अ०) । कः (३।२।३) । प्रकृतास्ता-
पसा येन वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'श्वेताकस्य' ।

शिवमल्ली पाशुपत एकाष्टीलो वुको वसुः ॥ ८१ ॥

शिवमल्ली (= शिवमिल्लन्), पाशुपतः, एकाष्टीलः,
वुकः, वसुः (५ पु), 'गुल्मा' के ५ नाम हैं ।

१. विश्वे पुस्तकद्वये 'मन्दारः पारिभद्रार्कपणयोः ।
सुरद्रुमेऽपि' (१३८।१६६), 'मदारो द्विरदे धूर्ते' (१३९।
१६९) इति पठितत्वेन 'मन्दार-मदारे'तिशब्दद्वयस्यो-
पलब्ध्याऽत्रापि 'मन्दारः..... पणं च' एतावानेव पाठः
समुचितः । मेदिन्यां यद्यपि 'मन्दारो हस्तिधूर्तयोः' इत्यपि
पाठस्तदग्रे लभ्यते, किन्तु उक्तविश्वानुरोधादत्रापि 'मदारो
हस्तिधूर्तयोः' इति पठितव्ये लेखकादिप्रमादात् 'मन्दारो
हस्तिधूर्तयोः' इति पाठो लिखितः । अत एव हैमे मन्दार
शब्दार्थकथनप्रसङ्गे 'मन्दारस्त्रिदशद्रुमे । पारिभद्रेऽर्कपणं
च (३।६२५-२६) इत्येवोक्तम्, न तु तस्य 'हस्तिधू-
र्त'व्यर्थो कथितो, एवमेव नानार्थरत्नमालायामपि
'मन्दार' शब्दार्थकथने 'मन्दारः पारिभद्रेऽर्कपणं कल्पमही-
रहे' (पु० ९९ पं० १८९८) इत्येवोक्तं, न तु हस्ति-धूर्त-

शिवेति ॥ शिवप्रिया मल्ली ॥ (१) ॥ * ॥ पशुपते-
रयम् । तत्प्रियत्वात् । 'पाशुपतो बकपुष्पे स्यात्पशुपत्यधि-
दैवते च तद्भुक्ते' [इति मे० ७०।२१३] ॥ (२) ॥ * ॥
एकमस्थि लाति । 'सुषामादित्वात्' (८३।९८) 'वत्सं
दीर्घत्वं च । 'एकाष्टीला' वनतिक्तकोषधौ पुंसि बकपुष्पे
[इति मे० १५५।१४९] ॥ (३) ॥ * ॥ वाति । बाहुल-
कात् कुकः । क्वुनोऽकारस्योत्वं वा ॥ * ॥ 'बकः' इति पाठे
क्वुन् (उ० २।३२) । 'बकस्तु बकपुष्पे स्यात्कक्के श्रीदे
च रक्षसि' [इति मे० ३।३०] ॥ (४) ॥ * ॥ वस्ते,
वसति वा । 'शस्वृस्निहित्रप्यसिवसि—' (उ० १।१०)
इत्युः । 'वसुर्ना' देवभेदाग्निभायोक्त्रवकराजसु । [इति मे०
१७०।६] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'गुल्मा' इति ख्यातस्य
'बकपुष्पस्य' ।

वन्दा वृक्षादनी वृक्षरुहा जीवन्तिकेत्यपि ।

वन्दा, वृक्षादनी, वृक्षरुहा, जीवन्तिका, (४ स्त्री),
'वन्दा, बाँदा' के ४ नाम हैं ।

वन्देति ॥ वन्द्यते । 'वदि अभिवादनस्तुत्योः' (भ्वा०
आ० से०) । 'गुरोश्च' (३।३।१०३) इत्यः । ('वन्दा
लतान्तरे स्मृता । भिक्षुक्यामपि वन्द्यां च' इति
मेदिनी ७५।१०) ॥ (१) ॥ * ॥ वृक्षमति ।
'अद भक्षरो' (अ० प० अ०) ल्युट् (३।३।११३) ।
'वृक्षादनी' तु वन्दायां विदारीकन्दकेऽपि च' इति विश्व-
मेदिन्यौ [९७।१५३, ९८।१११] ॥ (२) ॥ * ॥ वृक्षं
रोहति । मूलविभुजादित्वात् (३।२।५) क । वृक्षे रोहति
इति वा । 'इगुपघं—' (३।१।१३५) इति कः ॥ (३)
॥ * ॥ जीवति । 'रुहिनन्दिजीविप्राणिभ्यः' शिदाशिधि'
(उ० ३।१२७) इति झच् । शित्वात् (४।१।४१) ङीष् ।
क्वन् (५।३।७५) । 'जीवन्तिका गुह्य्यां च जीवाख्यशोक-
वन्दयोः' [इति मे० १६।१९१] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि
'वृक्षोपरिजातलताविशेषस्य' ।

वत्सादनी छिन्नरुहा गुडूची तन्त्रिकाऽमृता ॥ ८२ ॥

जीवन्तिका सोमवल्ली विशलया मधुपर्ण्यपि ।

वत्सादनी, छिन्नरुहा, गुडूची, तन्त्रिका, अमृता, जीवन्ति-
का, सोमवल्ली, विशलया, मधुपर्णी (९ स्त्री), 'गिलोय
गुडूच' के ९ नाम हैं ।

वप्यर्थो तस्योक्ताविति । एवं चात्रापि 'मन्दारो हस्तिधूर्त-
यो'रिति पाठोऽधिक एवेत्यवधेयम् ॥

१. वनतिक्तकोषधौ पुंसि बकपुष्पे च' इति पा० ।

२. विश्वे 'वृक्षादनी स्मृता वन्दाविदारीकन्दयोरेपि
'इति पा० ॥

वत्सेति ॥ वत्सैरद्यते । 'अद भक्षणे' (अ० प० अ०) ।
 ल्युट् (३।३।११३) ॥ (१) ॥ * ॥ छिन्ना रोहति ।
 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'ह्यापोः-' (६।३।
 ६३) इति ह्रस्वः ॥ (२) ॥ * ॥ गुडति । 'गुड रक्षणे'
 (तु० प० से०) । बाहुलकादूचट् ॥ (३) ॥ * ॥ तन्त्रयति ।
 'तत्रि कुटुम्बधारणे' (चु० उ० से०) । ण्वल् (३।१।
 १३३) ॥ (४) ॥ * ॥ न मृतमस्याः । 'अमृता मागधी-
 पथ्यागुडूच्यामलकीषु च' [इति मे० ५९।७७] ॥ (५)
 ॥ * ॥ जीवति । भृच् (उ० ३।१२७) । 'जीवन्तिका
 गुडूच्यां च जीवाख्यशाकबन्धयोः' इति मेदिनी [१६।
 १९१] ॥ (६) ॥ * ॥ सोमस्य वल्ली ॥ (७) ॥ * ॥
 विगतं शल्यमस्याः । 'विशल्याऽग्निशिखादन्तीगुडूची-
 त्रिपुटासु च' [इति मे० १२०।१०७] ॥ (८) ॥ * ॥ मधु-
 मयानि पर्णान्यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।५४) इति
 ङीष् ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'गुडूच्याः' ।

मूर्वा देवी मधुरसा मोरटा तेजनी स्रवा ॥ ८३ ॥

मधूलिका मधुश्रेणी गोकर्णी पीलुपर्णपि ।

मूर्वा, देवी, मधुरसा, मोरटा, तेजनी, स्रवा, मधूलिका,
 मधुश्रेणी, गोकर्णी, पीलुपर्णी (१० स्त्री), 'मूर्वा' अर्थात्
 'चिनार, चुरनहार, धनुष के लिए उपयोगी लताविशेष' के
 १० नाम हैं ।

मूर्वेति ॥ मूर्वति । 'मूर्वी बन्धने' (भ्वा० प० से०) ।
 अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ दीव्यति । पचादौ
 (ग० ३।१।१३४) 'देवट्' इति निपातनात् (४।१।४५)
 ङीप् । मुकुटोक्तं गौरादित्वं चिन्त्यम् । 'देवी कृताभिषेकायां
 तेजनीस्पृक्क'योरपि' [इति मे० १५८।१२] ॥ (२) ॥ * ॥
 मधु रसोऽस्याः । 'भवेन्मधुरसा द्राक्षामूर्विकादुग्धिकासु च'
 [इति मे० १७४।६०] ॥ (३) ॥ * ॥ मुरति । 'मुर
 संवेष्टने' । 'शकादिभ्योऽटन्' (उ० ४।८१) । [मोरटं तु
 भवेदिक्षुमूलाङ्कोटप्रसूनयोः । सप्तरात्रात्परक्षीरे] मूर्विकायां
 तु मोरटा' [इति मे० ३७।५३-५४] ॥ (४) ॥ * ॥
 तेजति । 'तेज पालने' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।३।
 ११३) ॥ (५) ॥ * ॥ स्रवति । 'स्रु गती' (भ्वा० प०
 अ०) अच् (३।१।१३४) ॥ * ॥ संज्ञापूर्वकत्वादगुणाभावे
 स्रवाऽपि । 'स्रवा द्वयोर्होमपात्रे^२ सल्लकीमूर्वयोः—स्त्रियाम्'
 [इति मे० १५९।२९] ॥ (६) ॥ * ॥ मधु लाति । 'आतोऽ-
 नुप-' (३।२।३) इति कः । 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७)

इति दीर्घः ॥ (७) ॥ * ॥ मधुनः श्रेणिरत्र ॥ (८) ॥ * ॥
 गोः कर्णं इव, गोः कर्णो यस्याः, इति वा । 'पाककर्ण-'
 (४।१।५४) इति ङीष् । 'गोकर्णोऽश्वतरेऽपि^१ स्यान्मृगसर्प-
 गणान्तरे । अङ्गुष्ठानामिकोन्माने गोकर्णी मूर्विकौषधी'
 इति विश्वः [५३।७०-७१] ॥ (९) ॥ * ॥ पीलोरिव
 पर्णान्यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।५४) इति ङीष् । 'पीलुपर्णी
 चिचिकायां' मूर्वायामौषधीभिदि' [इति मे० ५२।१०४] ॥
 (१०) ॥ * ॥ दश 'मूर्वायाः' 'मुहार' इति ख्यातायाः ।

पाठाऽम्बष्ठा विद्वकर्णी स्थापनी श्रेयसी रसा ॥ ८४ ॥

एकाष्टीला पापचेली प्राचीना वनतिक्तिका ।

पाठा, अम्बष्ठा, विद्वकर्णी, स्थापनी, श्रेयसी, रसा, एका-
 ष्ठीला, पापचेली, प्राचीना, वनतिक्तिका (१० स्त्री), 'पाठा
 या पाठर' के १० नाम हैं ।

पाठेति ॥ पठ्यते । 'पठ व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प०
 से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । 'पाठस्तु पठने ख्यातो
 विद्वकर्ण्यां तु योषिति' [इति मे० ३९।७] ॥ (१) ॥ * ॥
 अम्बष्ठाऽप्यम्ललोण्यां स्यात् पाठायथिकयोरपि' [इति मे०
 ३९।११] ॥ (२) ॥ * ॥ विद्वौ कर्णौ यया ॥ * ॥—अविद्वो-
 ऽच्छिद्रः पर्णरूपः कर्णोऽस्याः—इति मुकुटः ॥ (३) ॥ * ॥
 स्थापयति । ल्युट् (३।३।११३) । 'स्थापनं रोपणे, पुंसि^१
 वने, पाठौषधी स्त्रियाम्' [इति मे० ९४।५२] ॥ (४) ॥ * ॥
 अतिशयेन प्रशस्ता । 'प्रशस्यस्य श्रः' (५।३।६०) । 'श्रेयसी
 करिपिप्पल्यामभयापाठयोरपि' [इति मे० १७३।४२] ॥
 (५) ॥ * ॥ रस्यते । 'रस आस्वादने' (चु० उ० से०) ।
 कर्मणि घञ् (३।३।१९) । अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वान्न वृद्धिः ।
 'रसो गन्धरसे जले । शृङ्गारादौ विषे वीर्ये तित्तादौ द्रव-
 रागयोः । देहघातुप्रभेदे च पारदस्वादयोः पुमान् । स्त्रियां तु
 रसनापाठासल्लकीकङ्गभूमिषु' [इति मे० १७०।९-१०] ॥
 (६) ॥ * ॥ (७) ॥ * ॥ पापे चलति । 'चल विलसने'
 (तु० प० से०) । पचादौ 'चेलट्' इति निपातनात् ङीप्
 (४।१।१५) । गौरादित्वकल्पनं मुकुटकृतं व्यर्थम् । पचेर्यङ्-
 न्तादचि 'पापक्ति' इति पापचो वायुः । तमीरयति वा ।
 अण् (३।२।१) ॥ (८) ॥ * ॥ प्राचि भवा । 'विभा-
 षाञ्चेः' (५।४।८) इति खः ॥ (९) ॥ * ॥ वने तित्ता ।
 स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (१०) ॥ * ॥ दश 'पाठा'
 इति ख्यातायाः ।

१. 'पृक्कयोरपि' इति पा० ।

२. 'यज्ञपात्रे शल्लकी' इति पा० ।

१. 'तरे सर्पे सारङ्गे प्रमथान्तरे' इति पा० ।

२. 'बिम्बिकायां' इति पा० ।

३. 'पुंसवने' इति पा० ।

कटुः कटं वराऽशोकरोहिणी कटुरोहिणी ॥ ८५ ॥

मत्स्यपित्ता कृष्णभेदी चक्राङ्गी शकुलादनी ।

कटुः, कटं वरा, अशोकरोहिणी, कटुरोहिणी, मत्स्यपित्ता, कृष्णभेदी, चक्राङ्गी, शकुलादनी (८ स्त्री), 'कुटकी' के ८ नाम हैं ।

केति ॥ कटति । 'कटे वर्षावरणयोः' (भ्वा० प० से०) । 'मृत्स्विहि-' (उ० १।१०) इत्यत्र चकारादुः । —'वटिकटिभ्यां च' इत्युः—इति मुकुटः । तत्र । उज्ज्वल-दत्तादिषु तत्सूत्रस्यादर्शनात् । 'कटुः स्त्री कटुरोहिण्यां लताराजिकयोरपि । [नपुंसकमकार्ये स्यात्पुल्लिङ्गे रसमाश्रके । त्रिषु तद्वत्पुण्योश्च मत्सरेऽपि खरेऽपि च' इति मे० ३३।४-५] ॥ (१) ॥ * ॥ कटति । अच् (३।१।१४) । कटं (रोगम्) वृणोति । 'वृन् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'संज्ञायां भृत्-' (३।२।४६) इति खच् । 'अश्द्विषत्-' (६।३।६७) इति मुम् ॥ * ॥ —'कटंभरा' इति पाठः—इत्यन्ये । 'कटंभरा प्रसारण्यां रोहिण्यां गजयोषिति । कलम्बिकायां' गोलायां वर्षाभूमव्योरपि' [इति मे० १४।१२५६] ॥ (२) ॥ * ॥ अशोक इव रोहति । 'कर्तयुंमाने' (३।२।७९) इति णिनिः । 'अशोकरोहिणी शक्ता चक्राङ्गी शकुलादनी' इति निघण्टुः ॥ * ॥ व्यस्तमपीदं नाम । 'अशोकः कटुरोहिण्यामशोको वञ्जुलद्रुमे' इति रभसः । 'अशोकस्त्रिषु निःशोके पुंसि कच्छेलिपादपे । स्त्रियां तु कटुरोहिण्यां पारदे स्यान्नपुंसकम्' [इति मे० ४।१०] ॥ * ॥ 'रोहिणी कटुरोहिण्याम्' इति रुद्रः । 'रोहिणी कण्ठरुग्भिदि । अभित्कटंभरासोमवत्केषु लोहितागवोः' [इति मे० ५०।७४] ॥ (३) ॥ * ॥ कटुश्चासौ रोहिणी च । 'कटुरोहिण्यरिष्टा च प्रोक्ता तित्तकरोहिणी' इति निघण्टुः ॥ (४) ॥ * ॥ मत्स्यानां पित्तमिव । तद्वत्स्वादुत्वात् ॥ (५) ॥ * ॥ कृष्णे वर्णेन भेदश्छेदोऽस्याः । कृष्णं मलं भिनत्ति वा । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । ङीप् (४।१।१५) । 'कृष्णभेदा चण्डरुहा' इति निघण्टुः ॥ (६) ॥ * ॥ चक्राकारमङ्ग-मस्याः । गौरादिः (४।१।४१) । 'अङ्गगात्र-' इति निर्मूलम् । 'चक्राङ्गो मानसीकसि । चक्राङ्गी कटुरोहिण्याम्' इति मेदिनी [२४।३३] ॥ (७) ॥ * ॥ शकुलं मत्स्यभेदै-रक्षते । अस्तेः कर्मणि ल्युट् (३।३।११३) । 'शकुलादनी स्त्रियां कृष्णभेदे कटुः शकयोः' [इति मे० १०।१।४७] ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'कटुरोहिण्याः' 'कुटकी' इति ख्यातायाः ।

आत्मगुप्ताजडाऽव्यण्डा कण्डूरा प्रावृषायणी ॥ ८६ ॥

ऋष्यप्रोक्ता शूकशिम्बिः कपिकच्छुश्च मर्कटी ।

आत्मगुप्ता, अजडा, अव्यण्डा, कण्डूरा, प्रावृषायणी, ऋष्यप्रोक्ता, शूकशिम्बिः, कपिकच्छुः, मर्कटी (९ स्त्री), 'कैवाँच' के ९ नाम हैं ।

आत्मेति ॥ आत्मना गुप्ता । दुःस्पर्शत्वात् । 'कर्तृकरण-' (२।१।३२) इति समासः ॥ (१) ॥ * ॥ जडयति । 'तत्करोति-' (वा० ३।१।२६) इति णिजन्तादच् (३।१।१३४) । 'जडा स्त्रियाम् । शूकशिम्ब्यां हिमप्रस्तमूकाप्र-ज्ञेषु तु त्रिषु' [इति मे० ४।१।१३-१४] । मुकुटस्तु—कण्डवादिना दौःस्थ्यजननादिन्द्रियाणि जडयति स्तम्भयति । 'जल अपवारणे' (चु० प० से०)—इत्यवोचत् । तत्र । णौ द्विप्रसङ्गात् । जडति वा । डलयोरैक्यात् ॥ * ॥ —न जहाति शूकान् । अजहा । 'ज्ञेया जाङ्गलिका सैव साऽजहा प्रावृषायणी' इतीन्दुः—इति स्वामी ॥ (२) ॥ * ॥ न विगतमण्डमस्याः । 'अव्यण्डा वृषभी गुप्ता' इतीन्दुः । मुकुटस्तु—अधिकमण्डं बीजमस्याः, अधिकममति । 'अम रोगे' (भ्वा० प० से०) । 'अमन्ताडुः' (उ० १।१।१४) वा । अव्यण्डा—इत्याह । तत्र मूलं मृग्यम् ॥ (३) ॥ * ॥ कण्डूं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ * ॥ पुषोदरादित्वात् (६।३।१०९) ह्रस्वत्वमपि । 'कपिकच्छुश्च कण्डूरा कण्डूरा शूकशिम्बिका' इतीन्दुः । मुकुटस्तु—कण्डूरस्त्यस्याः । 'कण्डूकच्छुभ्यां ह्रस्वश्च' इति रो ह्रस्वत्वं च—इत्याह । तत्र । उक्तवार्ति-कस्यादर्शनात् ॥ (४) ॥ * ॥ 'प्रावृषा तु 'जलार्णवे' इति त्रिकाण्डशेषः । प्रावृषामेति, अयते वा । कर्तरि ल्युट् (३।३।११३) । 'कृत्यचः' (८।४।२९) इति णत्वम् ॥ (५) ॥ * ॥ ऋष्यैर्मृगैः प्रोक्ता । ऋषिभिरप्रोक्ता, इति वा । 'ऋष्यप्रोक्ता शतावर्यतिबलाशूकशिम्बिषु' [इति मे० ६८।१९२] ॥ (६) ॥ * ॥ 'शूकयुक्ता शिम्बिः' । 'शम्बच्छशा-ङ्कशिशिराणि च शूकशिम्बिः' इत्युष्मविवेकात् द्वितालव्या । 'शूकशिम्बिस्तु मर्कटी । शूकशिम्बा च' इति वाचस्पतिः ॥ (७) ॥ * ॥ कपीनां कच्छुः । कण्डूहेतुत्वात् ॥ (८) ॥ * ॥ मर्कटीव । विविधचेष्टाहेतुत्वात् । 'अथ मर्कटी । करञ्ज-मिच्छूकशिम्ब्योः पुंसि वानरलूतयोः' [इति मे० ३७।५२] ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'मर्कट्याः' 'कैवाँच' इति ख्यातायाः ।

१. 'कलविङ्कायां' इति पा० ।

२. 'तदित्कटंभरा' इति पा० ।

१. 'जहाव्यङ्गा' इति पा० ।

२. 'जलार्णवः' इति पा० ।

चित्रोपचित्रा न्यग्रोधी द्रवन्ती शंबरी वृषा ॥ ८७ ॥
प्रत्यक्ष्रेणी सुतश्रेणी रण्डा मूषिकपर्ण्यपि ।

चित्रा, उपचित्रा, न्यग्रोधी, द्रवन्ती, शंबरी, वृषा,
प्रत्यक्ष्रेणी, सुतश्रेणी, रण्डा, मूषिकपर्णी (१० स्त्री),
'मूसाकर्णी' के १० नाम हैं ।

चित्रेति ॥ चित्रं रूपमस्याः । 'चित्राखुपर्णीगोडुम्बा-
सुभद्रादन्तिकासु च । मायायां सर्वनक्षत्रनदीभेदेषु च स्त्रियाम्'
[इति मे० १२५।३४] ॥ (१) ॥ * ॥ उपगता चित्रम् ॥
(२) ॥ * ॥—न्यग्रं रण्डि । बहुमूलत्वात् । अच् (३।१।
१३४) । गौरादिः (४।१।४१) —इति प्राञ्चः । न्यञ्चं
रण्डि, इति वा । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । '[न्यग्रोघस्तु
पुमान्वयोमवटयोश्च शमीतरो] । न्यग्रोधी तूपचित्रायाम्'
[इति मे० ८१।३२] ॥ (३) ॥ * ॥ द्रवति । 'द्रु गती'
(भ्वा० प० से०) । 'लटः शतृ-' (३।२।१२४) ॥ (४)
॥ * ॥ शं वृणोति । 'वृम् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'शमि
घातोः—' (३।२।१४) इत्यच् । गौरादिः (४।१।४१) ।
मुकुटस्तु—खच् (३।२।४६) —इत्याह । [शंबरं सलिले
पुंसि मृगदैत्यविशेषयोः ।] शंबरी चाखुपर्ण्या स्यात् [इति
मे० १३८।२१९-२०] ॥ (५) ॥ * ॥ वर्षति । 'वृषु
सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति
कः । [वृषो घर्मे बलीवर्दे शृङ्गायां पुराशिभेदयोः । श्रेष्ठे
स्यादुत्तरस्थश्च व्यासमूषिकशुक्रले । तथा वास्तुस्थानभेदे
पुमानेषु प्रकीर्तितः । वृषा मूषिकपर्ण्या च, यतीनामासने
वृषी' इति मे० १६७।२५-२७] ॥ (६) ॥ * ॥ प्रतीची
श्रेणी यस्याः ॥ (७) ॥ * ॥ सुतानां श्रेणी यस्याः ॥ (८)
॥ * ॥ रमन्तेऽत्र । 'रमु ब्रीडायाम्' (भ्वा० आ० अ०) ।
'अमन्ताडुः' (उ० १.११४) । 'रण्डा मूषिकपर्ण्या च
विधवायां च योषिति' [इति मे० ४२।२३] ॥ * ॥ स्वामी
तु—चण्ड्यते । 'चण्डा' । 'प्रत्यक्ष्रेणी वृषा चण्डा पुत्रश्रे-
ण्याखुपर्णिका' इति निघण्टुः—इत्याह ॥ (९) ॥ * ॥ मूषिकः
पर्णमस्याः । मूषिककर्णाकारपत्रत्वात् । 'पाककर्ण-' (४।
१।५४) इति ङीष् ॥ (१०) ॥ दश 'मूषिकपर्ण्याः'
'मूसाकर्णी' इति ख्यातायाः ।

अपामार्गः शैखरिको धामार्गवमयूरकौ ॥ ८८ ॥

प्रत्यक्षपर्णी कीशपर्णी किणिहीखरमञ्जरिः ।

अपामार्गः, शैखरिकः, धामार्गवः, मयूरकः (४ पु),
प्रत्यक्षपर्णी, कीशपर्णी, किणिही, खरमञ्जरी (४ स्त्री),
'चिचिदा' के ८ नाम हैं ।

१. 'पुमानय' इति पा० ।

अपेति ॥ अपमार्जन्यनेन । 'हलञ्च' (३।३।२१) इति
घम् । निष्ठायामनिट्त्वात् कुत्वम् (७।३।५२) । 'उपस-
र्गस्य घञि-' (६।३।१२२) इति दीर्घः । अपकृष्ट आसम-
न्तात् मार्गोऽय्य, इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ शिखरे प्रायेण
भवति । अध्यात्मादित्वात् (वा० ४।३।६०) ठक् ॥ (२)
॥ * ॥ धाम्नोऽर्गः । धामार्गं वाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३)
इति कः । 'धामार्गवस्तु पुंसि स्यादपामार्गं च घोषके' [इति
मे० १६१।५९] ॥ * ॥—'अधामार्गवः' । 'अधामार्गवोऽ-
पामार्गः कोशातकी च इति द्वयर्थे—इति स्वामी ॥ (३)
॥ * ॥ मयूरप्रतिकृतिः । 'इवे प्रतिकृती' (५।३।९६)
इति कन् । 'मयूरकोऽय्यपामार्गं क्लीबं तुत्याञ्जने पुनः'
[इति मे० १७।२०६] ॥ (४) ॥ * ॥ प्रत्यक्षि पर्णा-
न्यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।५४) इति ङीष् ॥ (५)
॥ * ॥ कपिलोमतुल्यानि लोमशानि पर्णान्यस्याः ॥ * ॥
'केशपर्णी' इति स्वामी ॥ (६) ॥ * ॥ किणिनो व्रणान्
जिहीते । 'ओहाङ् गती' (जु० आ० अ०) । 'आतोऽनुप-'
(३।२।३) इति कः । गौरादिः (४।१।४१) । किणिनो
व्रणान् हन्ति वा । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१)
इति डः ॥ (७) ॥ * ॥ खरा मञ्जरिरस्याः ॥ * ॥
गौरादिः (४।१।४१) वा ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ
'अपामार्गस्य' ।

हस्त्रिका ब्राह्मणी पद्मा भार्गी ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥

अङ्गारवल्ली बालेयशाकवर्वरवर्धकाः ।

हस्त्रिका, ब्राह्मणी, पद्मा, भार्गी, ब्राह्मणयष्टिका,
अङ्गारवल्ली (६ स्त्री), बालेयशाकः, वर्वरः, वर्धकः (३ पु),
'ब्रह्मनेटी, भारङ्गी' के ९ नाम हैं ।

हञ्जीति ॥ हन्ति रोगान् । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
पुषोदरादिः (६।३।१०९) । 'अङ्गारवल्ली हञ्जी च वर्दो
वर्वरकस्तथा' (इति निघण्टुः) ॥ * ॥ भनक्ति रोगान् ।
'भञ्जो आमर्दने' (रु० प० अ०) । ण्वल् (३।१।१३३)
वा । पुषोदरादिः (६।३।१०९) (फञ्जिका, इति वा—इति
मुकुटः) ॥ (१) ॥ * ॥ ब्रह्मण इयम् । 'ब्राह्मणं ब्रह्मसंघाते
वेदभागे नपुंसकम् । भूमिदेवे तु पुल्लिङ्गः फञ्जिकापुष्पकयोः
स्त्रियाम्' [इति मे० ५०।६७-६८] ॥ (२) ॥ * ॥
पद्मामं पुष्पमस्याः । 'पद्मोऽस्त्री पद्मके व्यूहनिधिसंख्या-
न्तरेऽम्बुजे । ना नागे, स्त्री फञ्जिकाश्चाचार्याटीपद्मगीषु-
च' [इति मे० १०९।१८-१९] ॥ (३) ॥ * ॥ भर्जनम् ।

१. स्वामिव्याख्याने तु अकारहीनो 'धामार्गव'
इत्येवोपलभ्यते ।

२. '—श्रीचारटीपन्नगेषु च' इति पा० ।

‘अस्ज पाके’ (तु० उ० से०) । घञ् (३।३।१८) ‘अस्जो रोपघयो रमन्त्यतरस्याम्’ (६।४।४७) इति रमागमः । ‘चजोः—’ (७।३।५२) इति कुत्वम् । ‘भृजो भजने’ (भ्वा० आ० से०) वा । घञ् (३।३।१८) । भर्गोऽस्त्यस्याः । ज्योत्स्नाद्यण् (वा० ५।२।१०३) ॥ (४) ॥ * ॥ ब्राह्मण-यष्टिरिव । तादृशप्रकाण्डत्वात् ‘इवे प्रतिकृतो’ (५।३।१६) इति कन् ॥ (५) ॥ * ॥ अङ्गारवद्वल्लघस्याः । समासा-न्तविधेरनित्यत्वान्न कप् ॥ (६) ॥ * ॥ वालेयस्य शाकः । गदंभमक्षयशाकत्वात् ॥ (७) ॥ वर्वति । ‘वृञ् वरणे’ (स्वा० उ० से०) यङ्लुगन्तः । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (८) ॥ * ॥ वधंते । ‘वृषु छेदने’ (भ्वा० आ० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ (९) ॥ * ॥ नव ‘भार्ग्याः’ ।

मञ्जिष्ठा विकसा जिङ्गी समङ्गा कालमेशिका ॥ ९० ॥

मण्डूकपर्णी भण्डीरो भण्डी योजनवल्लघपि ।

मञ्जिष्ठा, विकसा, जिङ्गी, समङ्गा, कालमेशिका, मण्डूक-पर्णी, भण्डीरो, भण्डी, योजनवल्लघी (९ स्त्री), ‘मँजीठ’ के ९ नाम हैं ।

मञ्जीति ॥ मञ्जो शोभने वर्णे तिष्ठति । ‘सुपि स्थः’ (३।२।४) इति कः । ‘अम्बाम्ब—’ (८।३।९७) इति षत्वम् । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । यद्वा—अतिशयेन मञ्जुः । ‘अतिशायने तमविष्ठनो’ (५।३।५५) ॥ (१) ॥ * ॥ विकसति । ‘कष गतो’ (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ * ॥—विकषति । ‘कष हिंसायाम्’ (भ्वा० प० से०) । (विकषा)—इति मुकुटः ॥ (२) ॥ * ॥ जिङ्गति । ‘जिगि गतो’ इति केचित्पठन्ति । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (३) ॥ * ॥ समन्ततोऽङ्गति । ‘अगि गतो’ (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (४) ॥ * ॥ काले मिष्यते । ‘मिष शब्दे’ (भ्वा० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । गौरादिः (४।१।४१) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ * ॥ कालं वर्णं मिषति । ‘मिष स्पर्शायाम्’ (तु० प० से०) । पूर्ववत् । मूषंन्यषा इति वा । ‘मञ्जिष्ठा कालमेषी च’ इति निषण्डुः ॥ (५) ॥ * ॥ मण्डूकवत् पर्णमस्याः । ‘पा ळकण्—’ (४।१।५३) इति ङीष् । ‘मण्डूकपर्णी मञ्जिष्ठा-ब्राह्मण्योर्ना तु शोणके’ [इति मे० ५।३।११५] ॥ (६) ॥ * ॥ भण्डति । ‘भण्ड आभण्डने’ ।—‘भडि गतो’—इति स्वामी । बाहुलकादीरन् । गौरादिः (४।१।३१) । भण्डीरी ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । ‘हेमपुष्पी च भाण्डीरी’ इति रभसः ॥ (७) ॥ * ॥ पचाद्यच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) । ‘भण्डी योजनवल्लघपि । रक्ता भण्डीरिका च’ इतीन्द्रः ॥ (८) ॥ * ॥ योजनगामिनी

वल्ली ॥ (९) ॥ * ॥ नव ‘मञ्जिष्ठायाः’ ‘मँजीठ’ इति ख्यातायाः ।

यासो यवासो दुःस्पर्शो धन्वयासः कुनाशकः ॥ ९१ ॥
रोदनी कच्छुराऽनन्ता समुद्रान्ता दुरालभा ।

यासः, यवासः, दुःस्पर्शः, धन्वयासः, कुनाशकः (५ पुं), रोदनी, कच्छुरा, अनन्ता, समुद्रान्ता, दुरालभा (५ स्त्री), ‘जवासा’ के १० नाम हैं ।

येति ॥ यसनम् । ‘यसु प्रयत्ने’ (दि० प० से०) । भावे घञ् (३।३।१८) । यासोऽस्त्यस्य । अर्शांआद्यच् (५।२।१२७) । याति । बाहुलकादसच् वा ॥ (१) ॥ * ॥ यीति । ‘यु मिश्र-णामिश्रणयोः’ (अ० प० से०) । ‘ऋतन्यञ्जि—’ (उ० ४।२) इत्यासः ॥ (२) ॥ * ॥ दुःखेन स्पृश्यते । ‘स्पृश स्पर्शने’ (तु० प० अ०) । घञ् । (३।३।१९) । खल् (३।३।१२६) वा । ‘दुःस्पर्शो धन्वयासे ना कण्टकार्या स्त्रियां त्रिषु । खरस्पर्शो’ [इति मे० १६।४।२१] ॥ (३) ॥ * ॥ धन्वनो यासः मरुभवत्वात् ॥ (४) ॥ * ॥ कुं नाशयति । ‘णश अदर्शने’ (दि० प० अ०) ण्यन्तः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । स्वार्थे कन् ॥ (५) ॥ * ॥ रोदयति । ‘रुदिर अश्रुविमोषने’ (अ० प० से०) । ल्युट् (३।३।११३) । ‘रोदनं क्रन्दनेऽस्त्रेऽपि दुरालम्भौषधौ स्त्रियाम्’ [इति मे० ९१।१७] ॥ * ॥ ‘चोदनी’ (इति स्वामी) ॥ (६) ॥ * ॥ कच्छूराति । ‘रा दाने’ (अ० प० अ०) । ‘आत.—’ (३।२।३) इति कः । पुषोदरादित्वात् (६।३।१०९) ह्रस्वः । ‘कच्छुरा शूकशिम्यां च शटीदुःस्पर्शयोरपि’ [इति मे० १३।२।१२६] ॥ (७) ॥ * ॥ नान्तोऽस्याः । ‘अनन्ता च विशल्यायां शारिवाद्द्वयोरपि । कणादुरालभा-पथ्यापार्वत्यामलकीषु च । (विश्वंभरागुडूच्योः स्यात्)’ [इति मे० ६०।८२-८३] ॥ (८) ॥ * ॥ समुद्रान्तोऽस्त्यस्याः । अर्शांआद्यच् (५।२।१२७) । समुद्रोऽन्तोऽस्याः । ‘समुद्रान्ता तु कार्पासीपृक्कादुरालभासु च’ [इति मे० ७१।२२५] ॥ (९) ॥ * ॥ दुःखेनालभ्यते । ‘दुलभप् प्राप्ती’ (भ्वा० आ० अ०) । ‘ईषद्दुःसुषु—’ (३।३।१२६) इति खल् । आगमशासनस्यानित्यत्वान्न नुम् ॥ (१०) ॥ * ॥ यथा ‘धन्वयासस्य’ ‘यवास’ इति ख्यातस्य ।

पृथिनपर्णी पृथक्पर्णी चित्रपर्ण्यङ्घ्रिपर्णिका ॥ ९२ ॥

क्रोष्टुविन्ना सिंहपुच्छी कलशिर्धावनिर्गुहा ।

पृथिनपर्णी, पृथक्पर्णी, चित्रपर्णी, अङ्घ्रिपर्णिका, क्रोष्टुविन्ना, सिंहपुच्छी, कलशिः, धावनिः, गुहा (९ स्त्री), ‘पिठिवन’ के ९ नाम हैं ।

पूनीति ॥ पुनितरुणं पर्णमस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।५४) इति डीष् ॥ (१) ॥*॥ पृथगसक्तं पर्णमस्याः । डीष् (४।१।५४) ॥ (२) ॥*॥ चित्रं पर्णमस्याः ॥ (३) ॥*॥ अङ्घ्रेरालभ्य पर्णान्यस्याः । डीष् (४।१।५४) । स्वार्थे कन् (५।१।७५) ॥ * ॥—अङ्घ्रि मूलमारभ्य वल्लिरस्याः । 'अङ्घ्रिवल्लिका'—इति मुकुटः ॥ (४) ॥*॥ क्रोष्ठुभिर्विघ्ना विचारितेव । दत्तेव, इति वा ॥ (५) ॥*॥ सिंहपुच्छमस्याः, सिंहपुच्छाकारपुष्पत्वात् । 'उपमानात् पक्षाच्च पुच्छाच्च' (वा० ४।१।५) इति डीष् ॥ (६) ॥*॥ 'कलं शुक्रं त्रिष्वजीर्णे [चाव्यक्तमधुरव्वनी' इति मे० १४५।६] । कलं इति । 'शो तनूकरणे' (दि० प० अ०) । इन् (उ० ४।१।१८) । बाहुलकादाकारलोपः ॥ (७) ॥*॥ धावति । 'धावु गतिशुद्धयोः' (भ्वा० उ० से०) । बाहुलकादनिः ॥ (८) ॥ * ॥ गूहति । 'गूह संवरणे' (भ्वा० उ० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (९) ॥*॥ नव 'सिंहपुच्छायाः' 'पिठवनी' इति ख्यातायाः ।

निदिग्धिका स्पृशी व्याघ्री बृहती कण्टकारिका ॥९३॥
प्रचोदनी कुली क्षुद्रा दुःस्पर्शा राष्ट्रकेत्यपि ।

निदिग्धिका, स्पृशी, व्याघ्री, बृहती, कण्टकारिका, प्रचोदनी, कुली, क्षुद्रा, दुःस्पर्शा, राष्ट्रिका (१० स्त्री), 'भटकटैया, रंगनी' के १० नाम हैं ।

निदीति ॥ निदिह्यते स्म । 'दिह उपचये' (अ० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । टाप् (४।१।४) स्वार्थे कन् (५।१।७५) ॥ (१) ॥*॥ स्पृशति । 'स्मृश स्पर्शने' (तु० प० अ०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ।—'स्पृश बाधनस्पर्शनयोः'—इति मुकुटोक्तं निर्मूलम् । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (२) ॥*॥ व्याजिघ्रति । 'उपमितं व्याघ्रादिभिः'—(२।१।५६) इति लिङ्गात् 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति कः । न तु 'पाघ्रा-' (३।१।१३७) इति शः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (३) ॥*॥ बृहति । 'बृह बृद्धौ' (भ्वा० प० अ०) । 'वर्तमाने पृषद्बृहत्'—(उ० २।८४) इति निपातः । शतृवत्त्वाद् डीष् (४।१।६) । 'क्षुद्रायां क्षुद्रवार्ताव्यां बृहती छन्दसि' 'क्वचित्' इति शाश्वतः ॥ (४) ॥*॥ कण्टकानियति । 'ऋ गतौ' (जु० प० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । स्वार्थे कन् (५।१।७५) ॥ (५) ॥*॥ प्रचोदयति । 'बुद संचोदने' (जु० प० से०) । ल्युट् (३।१।१३) ॥ (६) ॥*॥ कोलति । 'कुल संस्थाने' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । गौरादिः (४।१।४१) ।—'णिजन्तेन विगुह्य 'कः'—इत्यभिधानं

मुकुटस्य चिन्त्यम् । णिजन्तस्येगुपधत्वाभावात् अनुपयोगाच्च ॥ (७) ॥*॥ क्षुण्ति । 'क्षुदिर् संपेषणे' (ह० उ० अ०) । 'स्फायि-' (उ० २।१३) इति रक् । यस्तु—'क्षुद संप्रेरणे'—इति घातुस्वन्यस्तो मुकुटेन । स घातुपाठे न लभ्यते । 'क्षुद्रा व्यङ्गानटीकण्टकारिकासरघासु च । चाङ्गे-रीवेद्ययोर्हिस्त्रामक्षिकामात्रयोरपि' [इति मे० १२४।१८] ॥ (८) ॥*॥ दुस्पृश्यते । 'ईषद्दुर्-' (३।३।१२६) इति खल् ॥ (९) ॥*॥ 'राष्ट्रं स्यात्तूपवर्तने' । उपद्रवे क्लीब-पुंसोः [इति मे० १२८।७८-७९] । राष्ट्रमस्त्यस्याः । 'अतः-' (५।२।११५) इति ठन् ॥ (१०) ॥*॥ दश 'कण्टकारिकायाः' 'भटकटा' इति ख्यातायाः ।

नीली काला क्लीतकिका ग्रामीणा मधुपर्णिका ॥९४॥
रञ्जनी श्रीफली तुत्था द्रोणी दोला च नीलिनी ।

नीली, काला, क्लीतकिका, ग्रामीणा, मधुपर्णिका, रञ्जनी, श्रीफली, तुत्था, द्रोणी, दोला, नीलिनी (११ स्त्री), 'नील' के ११ नाम हैं ।

नीलीति ॥ 'नीलादोषधौ' (वा० ४।१।४२) इति डीष् । 'नीली रुभेदनीलिन्योः' [इति मे० १४७।२९] ॥ (१) ॥*॥ कल्यते । 'कल क्षेपे' (जु० प० से०) । कर्मणि घम् (३।३।१९) । यत्तु—कर्मणि 'एरच्' (३।३।५६)—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । कलघातोर्विघ्नान्तत्वाभावात् । वृद्धयभावप्रमङ्गान्च । ण्यन्तत्वे 'कल्यते' इति विग्रहप्रदर्शनस्यासंभवाच्च । वर्णत्वाभावान्न डीष् । 'काला तु कृष्णत्रिवृतामज्जिष्ठानीलिकासु^१ च' [इति मे० १४५।८] ॥ (२) ॥*॥ क्रीतकं क्रयोऽस्त्यस्याः । कपिलिकादित्वात् (वा० ८।२।१८) लत्वम् । 'अतः-' (५।२।११५) इति ठन् । 'क्रीतकं विनिमयः' इति स्वामि-मुकुटो ॥ (३) ॥*॥ ग्रामे भवा । 'ग्रामाद्यस्त्रजौ' (४।२।९४) । 'ग्रामीणा नीलिकायां स्त्री ग्रामोद्धृतेऽभिधेयवत्' [इति मे० ४८।४६] ॥ (४) ॥*॥ मधुराणि पर्णान्यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।५४) इति डीष् । 'मधुपर्णी तु गंभायां^२ नीलसंज्ञौषधावपि' [इति मे० ५२।१०५] ॥ (५) ॥*॥ रञ्जयति । ल्युट् (३।३।११३) । णिलोपस्य स्थानिवद्भावात् 'असनयोश्च' इति नलोपो न । रज्यतेऽनया, इति विग्रहे तु 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युटि भवत्येव । 'रञ्जेः क्युन्' (उ० २।७९) इति वा । 'गुडारोचनिकानीली-

१. 'स्यादुपवर्तने' इति पा० ।

२. '—कृष्णात्रिवृता.....नीलिनीषु च' इति पा० ।

३. 'ग्रामीणी' इति पा० ।

४. 'गुण्डारोचनिका' इति पा० ।

१. 'स्मृता' इति पा० ।

मञ्जिष्ठासु च रञ्जनी । रञ्जनी नीलिनीरात्रिहरिद्राजतु-
कासु च [इति मे० ९१।१३-१४] ॥ (६) ॥ * ॥
श्रीमत् फलमस्याः । 'श्रीफलः पुंसि मालूरे घात्रीनीलिकयोः
स्त्रियाम्' [इति मे० १५४।१३८] ॥ (७) ॥ * ॥ तुद्यते ।
'तुद व्यथने' (तु० उ० अ०) । 'पातुतुदि-' (उ० २।७)
इति थक् । तुत्ययति वा । 'तुत्य आवरणे' । पचाद्यच्
(३।१।१३४) । 'तुत्यमञ्जनभेदे स्यान्नीलीसूक्ष्मैल्योः
स्त्रियाम्' [इति मे० ७२।८] ॥ (८) ॥ * ॥ द्रवति । 'द्रु
गती' (भ्वा० प० अ०) । 'वहिश्रि-' (उ० ४।५१) इति
नित् ॥ * ॥ 'तूणी'—इति स्वामी । 'तूण पूरणे' (जु०
आ० से०) । तूण्यतेऽनया । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति
षव् । गौरादिः (४।१।४१) । 'तूणी नील्यां निषङ्गे ना'
[इति मे० ४६।१६] ॥ (९) ॥ * ॥ दोलयति । 'दुल
उत्क्षेपे' (जु० प० से०) । पचाद्यच् । 'दोला नील्यां
यानान्तरेऽपि च' [इति मे० १४७।२७] ॥ * ॥ 'मेला'
[इत्येके] इति स्वामी । 'तुत्या श्रीफलिका मेला सारवाही
च रञ्जनी' इति निघण्टुः ॥ (१०) ॥ * ॥ नीलो वर्णोऽस्त्य-
स्याः । 'अतः-' (५।२।११५) इतीनिः ॥ (११) ॥ * ॥
एकादश 'नील्याः' 'नील' इति ख्यातस्य ।

अवल्लुजः सोमराजी सुवल्लिः सोमवल्लिका ॥ ९५ ॥
कालमेषी कृष्णफला वाकुची पूतिफल्यपि ।

अवल्लुजः (पु), सोमराजी, सुवल्लिः, सोमवल्लिका,
कालमेषी, कृष्णफला, वाकुची, पूतिफली (६ स्त्री), 'वाकुची,
वकुची' के ८ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवल्लोरेखोभनाज्जातः ॥ (१) ॥ * ॥ सोम
इव सोमेन वा राजति । 'राजू दीप्ती' (भ्वा० उ० से०) ।
'-उपमाने' (३।२।७९) इति 'सुप्यजातो-' (३।२।७८)
इति वा णिनिः ॥ (२) ॥ ॥ शोभना वल्लिरस्याः ॥
(३) ॥ * ॥ सोमस्य वल्लिः । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥
(४) ॥ * ॥ कालं मिषति । 'मिष स्पर्धायाम्' (तु० प०
से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (५) ॥ * ॥ कृष्णं
फलमस्याः । अजादित्वात् (४।१।४) टाप् ॥ (६) ॥ * ॥
वातं कोचयति । 'कुच शब्दे तारे' (भ्वा० प० से०) ।
मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः । पृषोदरादिः

१. 'नीलिनी' इति पा० ।

२. 'रञ्जनी' शब्दार्थकत्वात् । 'रञ्जनी कासु च'
इत्यंशः प्रकृतानुपयोगी ।

३. 'नीलसूक्ष्म' इति पा० ।

४. 'कालेन मिष्यते शब्दयते कालमेषी कृष्णफल-
त्वात्' इति स्वामी ।

(६।३।१०९) ॥ * ॥ मुकुटस्तु—वाचं गुञ्जति । 'वागुजी'
इत्याह । 'गुजि अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा० प० से०) । पूर्व-
वत् । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (७) ॥ * ॥ पूतिः फले-
ष्वस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति ङीष् ॥ (८) ॥ * ॥
अष्टौ 'वकुची' इति ख्यातायाः ।

कृष्णोपकुल्या वैदेही मागधी चपला कणा ॥ ९६ ॥

उषणा पिप्पली शौण्डी कोला

कृष्णा, उपकुल्या, वैदेही, मागधी, चपला, कणा,
उषणा, पिप्पली, शौण्डी, कोला (१० स्त्री), 'पीपरि' के
१० नाम हैं ।

कृष्णेति ॥ कृष्णो वर्णोऽस्त्यस्याः । अर्शआद्यच् (५।२।
१२७) । 'कृष्णा स्याद्द्रौपदीनीलीकणाद्राक्षासु योषिति'
[इति मे० ४५।८] ॥ (१) ॥ * ॥ उपकोलति । 'कुल
संस्त्याने बन्धुषु च' (भ्वा० प० से०) अघ्यादिः (उ०
४।१।१२) ॥ * ॥ उपगता कुल्याम्, इति वा ॥ (२)
॥ * ॥ विदेहेषु भवा । 'वैदेही रोचनासीतावणिक्स्त्रीपिप्पलीषु
च' [इति मे० १७७।२४] ॥ (३) ॥ * ॥ मगधेषु भवा ।
'मागधी स्त्री कणायूय्योर्वाच्यवन्मगधोद्भवे । पुंसि वैश्यात्क्ष-
त्रियाजे शुक्लजीरकबन्दिनोः' [इति मे० ८१।३४-३५] ॥
(४) ॥ * ॥ चपति । 'चप सान्त्वने' (भ्वा० प० से०) ।
वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । 'चपला कमला-
विद्युत्पुंश्चलीपिप्पलीषु च' [इति मे० १५१।८७-८८] ॥
(५) ॥ * ॥ कणति । 'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) अन्त-
र्भावितप्यर्थः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'कणा जीरक-
कुम्भीरमक्षिकापिप्पलीषु च' [इति मे० ४५।५] ॥ (६)
॥ * ॥ ओषति । 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) । बाहुल-
कात् क्युन् (उ० २।७८) ॥ * ॥ ['ऊषणम्' इति] दीर्घा-
दिरपि । ऊषति । 'ऊष रुजायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'ऊ-
षणं मरिचे क्लीबं कणायामूषणा स्त्रियाम्' [इति मे० ४७।
३६] ॥ (७) ॥ * ॥ पिपति । 'पू पालनपूरणयोः' (जु०
प० से०) । बाहुलकादलच् । पृषोदरादिः । गौरादिः (४।१।
४१) । 'पिपलं सलिले वस्त्रच्छेदभेदे च ना तरौ । निरगले'
पक्षिभेदे कणायां पिप्पली स्मृता' [इति मे० १५३।१११-
१२] ॥ (८) ॥ * ॥ शुण्डायां मद्यपानगृहे भवा । 'शौण्डी मत्ते
च विह्यते पिपल्यां तु भवेत्स्त्रियाम्' [इति मे० ४२।२५-
२६] ॥ (९) ॥ * ॥ कोलति । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा०
प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'कोलं कोलफले
क्लीबं पिप्पलीचव्ययोः स्त्रियाम्' [इति मे० १४५।११] ॥
(१०) ॥ * ॥ दश 'पिप्पल्याः' ।

१. 'निरगुके' इति पा० ।

अथ करिपिप्पली ।

कपिवल्ली कोलवल्ली श्रेयसी वशिरः पुमान् ॥ ९७ ॥

करिपिप्पली, कपिवल्ली, कोलवल्ली, श्रेयसी (४ स्त्री),
वशिरः (पु), 'गजपीपरि' के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ करीव पिप्पली । बृहत्त्वात् ॥ (१) ॥ * ॥
कपिरिव वल्ली ॥ * ॥ कोल इव वल्ली । तयोस्तुल्यरोम-
त्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ अतिशयेन प्रशस्ता ।
'श्रेयसी करिपिप्पल्यामभयापाठयोरपि' [इति मे० १७३।
४३] ॥ (४) ॥ * ॥ वस्ते । 'वस' आच्छादने (अ०
आ० से०) । बाहुलकात्किरच् ॥ * ॥ तालव्यपाठ तु—
वष्टि । 'वश कान्ती' (अ० प० से०) । संज्ञापूर्वकत्वान्न
संप्रसारणम् । 'वशिरः पुमान् । किणिहीहस्तिपिप्पल्योः
वलीवेऽब्धिलवणे स्मृतः' [इति मे० १३७।२०८] ॥
(५) ॥ * ॥ पञ्च 'गजपिप्पली' इति ख्यातायाः ।

चव्यं तु चविकम्

चव्यम्, चविकम् (२ न), 'चाभ, चव्य' के २ नाम हैं ।

चेति ॥ चव्यते । 'चर्व अदने' (भ्वा० प० से०) ।
प्यत् (३।१।१२५) । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । 'चव्यं
तु चविके क्लीबं वचायामपि योषिति' [इति मे० ११४।
२१] ॥ (१) ॥ क्वन् (उ० २।३२) । चविकम् ॥
(२) ॥ * ॥ ['चव्या' इति] स्त्रियामपि । 'चव्या
कोला च चविका चव्यं कुञ्जरपिप्पली' इति हट्टचन्द्रः ॥ (१)
॥ * ॥ द्वे 'चव्य' इति ख्यातस्य । केचित्तु पूर्वान्वयमाहुः ।
यदाह चन्द्रनन्दनः— 'चव्या कोलाथ चविका श्रेयसी गज-
पिप्पली । च्यवना कोलवल्ली तु चव्यं कुञ्जरपिप्पली' ।
अत्र पक्षे 'तु' स्थाने 'च' पाठ्यः ।

काकचिचागुञ्जे तु कृष्णला ।

काकचिञ्चा, गुञ्जा, कृष्णला (३ स्त्री), 'गुंजा, लाल
धुंधुची, करेजनी' के ३ नाम हैं ।

काकेति ॥ काकवर्णा चिचा ॥ * ॥ गौरादिः (४।१।
४१) इति स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ गुञ्जति । 'गुञ्जि अ-
व्यक्ते शब्दे' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
'गुञ्जा तु काकचिचायां पटहे च कलघ्वनी' [इति मे०
३०।९] ॥ (२) ॥ * ॥ कृष्णं वर्णं लाति ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'गुञ्जायाः' 'धोंगची' इति ख्यातायाः ।

पलंकषा त्विक्षुगन्धा श्वदंष्ट्रा स्वादुकण्टकः ॥ ९८ ॥

गोकण्टको गोक्षुरको वनशृङ्गाट इत्यपि ।

१. मूले तालव्यमध्यस्य पाठात् 'वश कान्ती' इत्यंशो
'मेदिनी' त्यस्य अनन्तरपठ नीय आसीत् ।

पलङ्कषा, इक्षुगन्धा, श्वदंष्ट्रा (३ स्त्री), स्वादुकण्टकः,
गोकण्टकः, गोक्षुरकः, वनशृङ्गाटः (४ पु), 'गोक्षरू' के ७
नाम हैं ।

पलमिति ॥ पलं म सं कषति । 'कष हिसार्थः' (भ्वा०
प० से०) । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः ।
पुषोदरादिः (६।३।१०९)— 'तत्पुरुषे—' (६।३।१४)
इति द्वितीयाया अलुक्—इति मुकुटः । तन्न । अलौकिकवि-
ग्रहेऽमोऽप्रवेशात् । 'पलंकषा गोक्षुरके स्त्रियां रास्नापलाशयोः'
इति मूर्धन्यान्तेषु रभसः । यत्तु— 'कषति' इति विगृह्य 'पु-
षोदरादिः' (६।३।१०९)— इत्युक्तम् । तन्विन्त्यम् । कषि-
तिनैव सिद्धत्वात् । अच्प्रत्ययविधानमपि चिन्त्यम् । कर्म-
ण्यणः प्रसङ्गात् । 'पलंकषा गोक्षुरके रास्नागुग्गुलुकिक्षुके ।
तु(मु)ण्डीरीलाक्षयोश्च स्त्री राक्षसे तु पलंकषः' [इति विश्वः
१७३३४, मे० च १६९।५४-५५] ॥ (१) ॥ * ॥ इक्षुगन्ध
इव गन्धोऽस्याः । समासान्तो विधिरनित्यः । 'इक्षुगन्धा
कोकिलाक्षे क्रोष्टृणां काशे च गोक्षुरे' [इति मे० ८२।४४] ॥
(२) ॥ * ॥ शुनो दंष्ट्रेव । संज्ञापूर्वकत्वान्न दीर्घः ॥ (३)
॥ * ॥ स्वादुः कण्टकोऽस्य ॥ (४) ॥ * ॥ गोर्धनोः पृथि-
व्या वा कण्टकः । 'गोकण्टको गोक्षुरके स्थपुटे च गवां खुरे'
[इति मे० १५।१८६] ॥ (५) ॥ * ॥ क्षुरति । 'क्षुर
विलेखने' (तु० प० से०) । 'इगुपध—' (३।१।१३५)
इति कः, स्वार्थे कन् (५।३।७५) । गोगौर्वा क्षुरकः ॥ (६)
॥ * ॥ वनस्य शृङ्गाट इव । 'श्वदंष्ट्रो गोक्षुरस्त्रिकण्टकपुटः
श्वदंष्ट्रा स्वादुकण्टकः' इति रभसः ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त
'गोक्षुरस्य' 'गोक्षुरू' इति ख्यातस्य ।

विश्वा विषा प्रतिविषातिविषोपविषारुणा ॥ ९९ ॥

शृङ्गी महौषधं च

विश्वा, विषा, प्रतिविषा, अतिविषा, उपविषा, अरुणा,
शृङ्गी (७ स्त्री), महौषधम् (न), 'अतीस' के ८ नाम हैं ।

वीति ॥ विशति । 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) ।
'अशू प्रुषि—' (उ० १।१५१) इति क्वन् । 'विश्वं समस्ते
जगति, विश्वे देवेषु, नागरे । विश्वा चातिविषायां स्यात्'
[इति वि० १६३।१९] ॥ (१) ॥ * ॥ वेवेष्टि । 'विष्णु
व्याप्तौ' (जु० उ० से०) । 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति
कः । 'विषं जलेऽतिविषायां स्त्रियां, क्ष्वेडे तु न स्त्रियाम्'
[इति मे० १६७।२५] ॥ (२) ॥ * ॥ प्रतीपं विष-

१. विश्वे तु— 'गोक्षुरकरास्ना—'— तुण्डीरीलाक्ष-
योश्चापि राक्षसेऽपि पलङ्कषः' इति प्रा० ।

२. 'विश्वदेवेऽपि' इति पा० ।

मस्याः ॥ (३) ॥ * ॥ विषमतिक्रान्ता ॥ (४) ॥ * ॥
विषमुपगता ॥ (५) ॥ * ॥ अरुणो वर्णोऽस्याः । 'अरुणा-
तिविषाश्यामामज्जिष्ठान्निवृतासु च' [इति मे० ४७।३३-
३४] ॥ (६) ॥ * ॥ शृणाति । 'शृ हिंसायाम्' (कृचा०
प० से०) । 'शृणातेर्ह्रस्वश्च' (उ० १।१२६) इति गन्
क्ति नृद् च । गौरादिः (४।१।४१) । 'शृङ्गी विषायाशृ-
षभे स्वर्णमीनविशेषयोः' इति विश्वः [२५।२२] ॥ (७)
॥ * ॥ महच्च तदोषधं च । 'महोषधं तु शुण्ठ्यां स्याद्विषायां
लशुनेऽपि च' [इति मे० ८२।४८] ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ
'अतिविषायाः' 'अतीस' इति ख्यातस्य ।

अथ क्षीरावो दुग्धिका समे ।

क्षीरावी, दुग्धिका (२ स्त्री), 'दुधिया घास' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ क्षीरमवति । 'अव रक्षणादौ' (भ्वा० प०
से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ दुग्ध-
मस्त्यस्याः । ठन् (५।२।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'दुग्धिकायाः' 'दुधौ' इति ख्यातायाः ।

शतमूली बहुसुताऽभीरुर्इन्दीवरी वरी ॥ १०० ॥

ऋष्यप्रोक्ताभीरुपत्नीनारायण्यः शतावरी ।

अहेरुः

शतमूली, बहुसुता, अभीरुः, इन्दीवरी, वरी, ऋष्यप्रोक्ता,
अभीरुपत्नी, नारायणी, शतावरी, अहेरुः (१० स्त्री),
'शतावर' के १० नाम हैं ।

शतेति ॥ शतं मूलान्यस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ बहवः सुता
यस्याः ॥ (२) ॥ * ॥ न भीरुः । स्थिरपत्नत्वात् ॥ (३)
॥ * ॥ नीलोत्पलाकारपुष्पत्वाद् इन्दीवरमस्त्यस्याः । अर्श-
आद्यच् (५।२।१२७) । 'इन्दीवरं कुवले शतावर्यां तु
योषिति' [इति मे० १४०।२४९] ॥ (४) ॥ * ॥ वृ-
णोति (गन्धेनेन्द्रियम्) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । गौरा-
दिः (४।१।४१) ॥ (५) ॥ * ॥ ऋष्यैः प्रोक्ता । 'ऋष्य-
प्रोक्ता शतावर्यतिबलाशुकशिम्विषु' [इति मे० ६८।१९२] ॥
(६) ॥ * ॥ अभीरुणि पत्न्यायस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।
६४) इति ङीष् ॥ (७) ॥ * ॥ नारायणाज्जाता । 'नारा-
यणोऽच्युतेऽभीरुगौर्योर्नारायणी मता' [इति मे० ५२।९८] ॥
(८) ॥ * ॥ शतेनावृणोति । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
गौरादिः (४।१।४१) । 'शतावरी तु शच्यां^१ स्यादिन्दीव-
र्यामपि स्त्रियाम्' [इति मे० १४४।२९८] ॥ (९) ॥ * ॥
न हिनोति । 'हि गती' (स्वा० प० अ०) । बाहुलकाद् ॥
(१०) ॥ * ॥ दश 'सहस्रमूल्याः' 'शतावरी' इति ख्या-
तायाः ।

१. 'वरा' इति स्वामिसम्मतः पा० ।

२. 'शुण्ठ्यां' इति पा० ।

अथ पीतद्रुकालेयकहरिद्रवः ॥ १०१ ॥

दार्वी पचंपचा दारुहरिद्रा पर्जनीत्यपि ।

पीतद्रुः, कालेयकः, हरिद्रः (३ पु), दार्वी, पचंपचा,
दारुहरिद्रा, पर्जनी (४ स्त्री), 'दारुहलदी' के ७ नाम हैं ।

अथेति ॥ पीतं द्रवति । 'द्रु गती' (भ्वा० प० अ०) ।
मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । यत्तु—मुकुटेनो-
क्तम्—'अपष्ट्रुदयः' इति कुः—इति । तन्न । टिलोपस्या-
लाभाद् । एतादृशसूत्राभावाच्च ॥ (१) ॥ * ॥ कलेरयम् ।
'सर्वत्राग्निफलभ्यां ढक्' (वा० ४।२।८) । स्वार्थे कन् (५।
३।७५) ॥ * ॥ 'कालीयकः' इति वा पाठः । कालस्य वर्ण-
स्यायम् । 'वृद्धाच्छः' (४।२।११४) । 'निदिष्टा वै कटकिकी
स च कालेयकः स्मृतः । कालीयको दारुनिशा' इति रुद्रः ॥
(२) ॥ * ॥ हरिः पिङ्गः पीतो वा द्रुस्य । 'हरिद्रुः पीत-
चन्दनम्' इति निघण्टुः ॥ (३) ॥ * ॥ दीर्यते । 'दु विदा-
रणे' (कृचा० प० से०) । 'दूसनि-' (उ० १।३) इति वृण् ।
'वोतः-' (४।१।४४) इति '-गौरादिभ्यः-' (४।१।४१)
इति वा ङीष् । 'दार्वी दारुहरिद्रायां तथा गोजिह्विकोषधी'
[इति मे० १५८।११] ॥ (४) ॥ * ॥ पचति । पचाद्यच्
(३।१।१३४) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'पीतदारु
पचंपचा' इति निघण्टुः (५) ॥ * ॥ दारुश्चासौ हरिद्रा च ॥
(६) ॥ * ॥ पिपति । 'पृ पालनपूरणयोः' (जु० प० से०) ।
विच् (३।२।७५) । पर् चासौ जनी च । परं पालकं स्वा-
स्थ्यं जनयति वा । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) ण्य-
न्तः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'पर्जन्याः'
'दारुहलदी' इति ख्यातायाः ।

वचोग्रगन्धा षड्ग्रन्था गोलोमी शतपर्विका ॥ १०२ ॥

वचा, उग्रगन्धा, षड्ग्रन्था, गोलोमी, शतपर्विका
(५ स्त्री), 'घुङ्गवच या वच' के ५ नाम हैं ।

वेति ॥ वक्ति । वरेरन्तर्भाविताप्यर्थात् पचाद्यच् (३।१।
१३४) । 'वचः कीरे वचोषधी । शारिकायां च' [इति
मे० २८।९] ॥ (१) ॥ * ॥ उग्रो गन्धोऽस्याः । 'उग्र-
गन्धाऽजमोदायां वचायां छिक्किकोषधौ' [इति मे० ८२।
४५] ॥ (२) ॥ * ॥ षड् ग्रन्था ग्रन्थयो यस्याः । 'षड्-
ग्रन्था तु वचायां स्त्री स्यात्करञ्जान्तरे पुमाद्' [इति मे०
७३।२४] ॥ (३) ॥ * ॥ गोलोमास्याः । गोशब्दो
गोलोमसदृशे लाक्षणिकः । अच् (५।४।७५) योगविभागात्
समासान्तः । गौरादिङीष् (४।१।४१) । 'गोलोमी
श्वेत्तुर्वायां स्याद्वचाभूतकेशयोः' [इति मे० १११।४२] ॥
(४) ॥ * ॥ शतं पर्वण्यस्याः सन्ति । व्रीह्यादित्वात्
(५।३।११६) ठन् । डावन्तात्स्वार्थे कन् (५।३।७५)
वा । 'शतपर्विका तु' द्वर्वायां वचायामपि योषिति' [इति

१. 'तु' इति पाठो नोपलभ्यते ।

मे० ११२३३] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'वचायाः' 'वच'
इति ख्यातायाः ।

शुक्ला हैमवती

हैमवती (स्त्री), 'खुरासानी वच' का १ नाम है ।

शुक्लेति ॥ हिमवति भवा । 'हैमवत्यभयास्वर्णक्षीयोः
श्वेतवचोमयोः' [इति मे० ७१२३०] ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'श्वेतमूलवचायाः' ।

वैद्यमानसिंहयौ तु वाशिका ।

धृषोऽटरूपः सिंहास्यो वासको वाजिदन्तकः ॥ १०३ ॥

वैद्यमाता, सिंही, वाशिका (३ स्त्री), वृषः, अटरूपः,
सिंहास्यः, वासकः, वाजिदन्तकः (५ पु), 'अदूसा, वासक'
के ८ नाम हैं ।

वैद्येति ॥ वैद्यस्य मातेव ॥ (१) ॥ * ॥ हिनस्ति ।
'हिसि हिंसायाम्' (५० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।
१३४) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । गौरादिः (४।१।
४१) । 'सिंही तु कण्टकायां स्याद् [वार्ताकी वासकेऽपि
च' इति मे० १७६।१२] । 'सिंही स्वभानुमातरि । वासा-
वृहत्योः क्षुद्रायाम्' [इति हैमः २।६।७-१८] ॥ (२) ॥ * ॥
वाशयते । 'वाशु शब्दे' (दि० आ० से०) । 'गुरोश्च'-
(३।३।१०३) इत्यः । स्वार्थे कन् । यद्वा-उच्यते । 'वश
कान्तौ' (अ० प० से०) । 'संज्ञायाम्' (३।३।१०९) इति
ण्वुल् ॥ * ॥ दन्त्यान्तः [वासिका] अपि । वासयति ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । [वासो वेदमन्यवस्थाने वासा
स्यादटरूपके' इति हैमः २।६०५] । 'वासो गृहेऽप्यवस्थाने
वासा स्यादटरूपके' इति छद्मः ॥ (३) ॥ * ॥ वर्षति मधु ।
'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५)
इति कः । 'वृषः स्याद्वासके धर्मं सौरभेये च शुक्ले' इति
मूर्धन्यान्ते विश्वः [१७।१।१-२] । यत्तु—वृष्यते पीयते ।
'वृष पाने' । 'वर्ष्ये कः' (वा० ३।३।५८)—इति मुकुटे-
नोक्तम् । तन्न । धातुपाठेऽदर्शनात् । परिगणनाच्च ॥ (४)
॥ * ॥ अटान् गच्छतो रोषति । 'रुष हिंसायाम्' (स्वा०
प० से०) । मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) । अटै रूषति ।
'रूष मिश्रणे' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।
१३५) । इति के 'दीर्घोकारवान् [अटरूपकः] अपि ।
'वैद्यमाताटरूपकः । सिंहास्यो वाजिदन्तकः' इति रभसः ।
'वृषो वासाटरूपकः' इति माधवः ॥ (५) ॥ * ॥ सिंह आस्य-
मस्य । सिंहास्यसदृशपुष्पत्वात् ॥ (६) ॥ * ॥ वासयति ।
ण्वुल् (३।१।१३३) । वस्ते आच्छादयति वा ॥ (७)

॥ * ॥ वाजी दन्तोऽस्य । वाजिदन्ताभकेसरत्वात् । ताड्य-
पुष्पत्वाद्वा ॥ (८) ॥ * ॥ अदूसा 'अटरूपस्य' 'अरदूसा'
(अदूसा) इति ख्यातस्य ।

आस्फोटा गिरिकर्णी स्याद्विष्णुक्रान्ताऽपराजिता ।

आस्फोटा, गिरिकर्णी, विष्णुक्रान्ता, अपराजिता (४ स्त्री),
'अपराजिता' के ४ नाम हैं ।

आस्फोटेति ॥ आस्फोटयति । 'स्फुटिर् विकसने'
(भ्वा० प० से०) ण्यन्तः । अच् (३।१।१३४) । पृषोद-
रादिः (६।३।१०९) । 'आस्फोटा गिरिकर्णी च वनम-
ल्लयां च योषिति' [इति मे० ६०।९२-९३] ॥ (१) ॥ * ॥
गिरिर्बालमूषिका कर्णोऽस्याः, तत्कर्णतुल्यपत्रत्वात् ॥ (२)
॥ * ॥ विष्णुना क्रान्ता ॥ (३) ॥ * ॥ न पराजिता ।
अपराजित ईशाजेष्टयन्तरे (?) नाऽजिते त्रिषु । गिरि-
कर्णीजयादुर्गालपर्णीषु योषिति' [इति मे० ७१।२३१] ॥
(४) ॥ * ॥ चत्वारि 'विष्णुक्रान्तायाः' । स्वामी तु—
वासकपर्यायानिमान् मन्यते ।

इक्षुगन्धा तु काण्डेक्षुकोकिलाक्षेक्षुरक्षुराः ॥ १०४ ॥

इक्षुगन्धा (स्त्री), काण्डेक्षुः, कोकिलाक्षः, इक्षुरः, क्षुराः
(४ पु), 'तालमखाना' के ५ नाम हैं ।

इति ॥ इक्षुः गन्धोऽस्य । इक्षुशब्द इक्षुगन्धसदृशे लाक्ष-
णिकः । 'इक्षुगन्धा कोकिलाक्षे क्रोष्ट्र्यां काशे च गोक्षुरे'
[इति मे० ८२।४४] ॥ (१) ॥ * ॥ काण्डेनेक्षुरिव ॥
(२) ॥ * ॥ कोकिलोऽक्षि यस्य । कोकिलशब्दः कोकिला-
क्षिसदृशे लाक्षणिकः । 'अक्षोऽदर्शनात्' (५।४।७६)
इत्यच् ॥ (३) ॥ * ॥ इक्षुमिक्षुगन्धं राति । 'आतोऽनुप-'
(३।२।३) इति कः ॥ (४) ॥ * ॥ क्षुर इव । 'क्षुरः
स्याच्छेदनद्रव्ये कोकिलाक्षे च गोक्षुरे' इति विश्वः [१२६।
१२] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'कोकिलाक्षस्य' 'तालमखाना'
इति ख्यातस्य ।

शालेयः स्याच्छीतशिवश्छत्रा मधुरिका मिसिः ।

मिश्रेयोऽपि

शालेयः, शीतशिवः (२ पु), छत्रा, मधुरिका, मिसिः
(३ स्त्री), मिश्रेयः (पु) 'सोभा या वनसौफ' के ६ नाम हैं ।

शेति ॥ शालीनां भवनं क्षेत्रं शालेयम् । तदस्यास्ति ।
अर्धआद्यच् (५।२।१२७) । 'शालेयः स्यान्मिसी पुमान् ।
त्रिषु शाल्युद्भवे क्षेत्रे' [इति मे० १२०।१०८] ॥ (१)
॥ * ॥ शीतमस्यास्ति । अच् (५।२।१२७) । शिवम-
स्यास्ति । अच् (५।२।१२७) । शीतश्चासौ शिवश्च । 'अथ
शीतशिवं क्लीबं शालेयमणिमन्ययोः । पुंसि सक्तुफलायुक्षे

१. मूले दीर्घमध्यस्यैव पाठात् पूर्वमस्यैव व्याख्योचिता
ततो ह्रस्वमध्यस्येति ।

तथा मधुरिकीषधी' [इति मे० १६२।६३-६४] ॥ (२) ॥ * ॥ छत्रमस्यास्ति । छत्राकारस्तबकत्वात् । 'छत्रा मिसावतिच्छत्रे कुस्तुम्बुहशिलीन्द्रयोः । नपुंसकं चातपत्रे' [इति मे० १२५।३८] ॥ (३) ॥ * ॥ मधुरो रसोऽस्त्यस्याः । अच् (५।२।११५) । 'मधुरा शतपुष्पायां मिश्रया-नगरीभिदोः । मधुकुक्कुटिकामेदामधूलीयष्टिकासु च । क्लीबं विसे पुंसि रसे तद्वत्स्वादुप्रियेऽन्यवत्' [इति मे० १३६।१९४-१९५] ॥ (४) ॥ * ॥ मस्यते । 'मसी परिमाणे' (दि० प० से०) । इन् (उ० ४।११८) । बाहुलकादत इः । 'स्यान्मास्यां शतपुष्पायां मधुरायां मिसिः स्त्रियाम्' इति दन्त्यान्ते रभसः । 'मिसिः स्त्री मधुरामास्योः शतपुष्पाजमोदयोः' [इति मे० १७०।८] ॥ * ॥ सोमनन्दी तु 'मिशी' 'मिशिः' इति तालव्यान्ते आह । मि(मे)शति । 'मिश शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपधात् कित्' (उ० ४।१२०) इति इन् । ङीष् (ग० ४।१।४५) वा ॥ (५) ॥ * ॥ मिश्रयति । अच् (३।१।१३४) । ईयते^१ । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । 'अचो यत्' (३।१।९७) । मिश्रा चासावेया च । शकन्वादिः (वा० ६।१।९४) ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'मधुरिकायाः' 'वनसोंफ' इति ख्यातायाः ।

अथ सीहुण्डो वज्रदुः स्नुक्स्नुही गुडा ॥१०५॥

समन्तदुग्धा

सीहुण्डः, वज्रः (२. पु), स्नुक्, स्नुही, गुडा, समन्तदुग्धा (४ स्त्री), 'सेहुण्ड' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ 'सी' इति ह्रण्डते । 'हुडी वरणे' (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'सिहतुण्डस्यापभ्रंशोऽयम्—इति स्वामी । पुषोदरादिः । 'वज्रद्रुमः सिहुण्डोऽथ' इति रभसादध्रस्वादिः [सिहुण्डः] अपि ॥ (१) ॥ * ॥ 'वज्रदुः स्नुक् स्नुही' इति पाठः ।—वज्रनामा द्रुः—इति मुकुटः । स्वामी तु—'वज्रः स्नुक् स्त्री स्नुही गुडा'—इति पठति । 'वज्रा स्नुह्यां गुहूच्यां च वज्री स्नुह्यान्तरे स्मृता' [इति मे० १२८।८१] ॥ (२) ॥ * ॥ (स्नुह्यति) । 'ष्णुह उद्दिगरणे' (दि० प० से०) । विवप् (३।२।१७८) । 'वा द्रुह—' (वा० २।३३) इति कुत्वम् ॥ * ॥ भागुरिमते टाप् । स्नुही च स्नुहा स्नुग्भा स्नुङ् इत्यमरदत्तः ॥ (३) ॥ * ॥ 'इगुपधात् कित्' (उ० ४।१२०) । वा ङीष् (ग० ४।१।४५) ॥ (४) ॥ * ॥ गुडति । 'गुड वेष्टने' (तु० प० से०) । 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति कः । 'गुडी गोलेशु-विकृती स्नुहीगुडिकयोर्गुडा' इति रुद्रः । 'गुडश्च स्नुहीगुड-

योगुड ऐक्षवगोलयोः' इत्यजयः । [गुडः कुञ्जरसन्नाहे गोलकेशुविकारयोः । गुडा तु गुण्डिकस्तुह्योः' इति हैमः २।११७-१८] ॥ (५) ॥ * ॥ समन्ताद् दुग्धमस्याः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'सेहुण्ड' इति ख्यातस्य ।

अथो वेल्लममोघा, चित्रतण्डुला ।

तण्डुलश्च कृमिघ्नश्च विडङ्गं पुंनपुंसकम् ॥ १०६ ॥

वेल्लम् (न), अमोघा, चित्रतण्डुला (२ स्त्री), तण्डुलः, कृमिघ्नः (२ पु), विडङ्गम् (पु न), 'वायविडङ्ग' के ६ नाम हैं ।

अथविति ॥ वेल्लति । 'वेल्ल चलने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३५) । 'अथ वेल्लं कृमिघ्नतण्डुली' इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ न मोघा । अमोघं सफले वाच्यवत् स्त्री पथ्याविडङ्गयोः' [इति मे० २६।७] ॥ * ॥ मोघापि । 'कृमिघ्नं तण्डुलं मोघा' इति वाक्स्पतिः ॥ (२) ॥ * ॥ चित्रास्तण्डुला अस्याः ॥ (३) ॥ * ॥ तड्यते । 'तड आघाते' (चु० प० से०) । 'सानसिवर्णसि—' (उ० १।१०७) निपातः । 'तण्डुलः स्याद्विडङ्गोऽपि' घान्यादिनिकरे पुमान् [इति मे० १५२।९६] ॥ * ॥ तन्तुं कृमिसूत्रं लाति । कः (३।२।३) ।—'तन्दूलः—इति मुकुटः ॥ (४) ॥ * ॥ कृमीन् हन्ति । 'अमनुष्यकर्तृके च' (३।२।५३) इति ठक् ॥ (५) ॥ * ॥ विडति । 'विड भेदने' (तु० प० से०) । 'विडादिभ्यः कित्' (उ० १।१२१) इत्यङ्गच् । 'विडङ्गस्त्रिष्वभिज्ञे स्यात्कृमिघ्ने पुंनपुंसकम्' [इति मे० २५।४७] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'विडङ्गस्य' ।

बला वाट्यालकः

बला (पु स्त्री), वाट्यालकः (पु), 'गरिआरा' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ बलति । 'बल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) ।

पचाद्यच् (३।१।१३४) । बलमस्त्यस्याः इति वा । अर्श-आद्यच् (५।२।११५) । 'बलयुक्तेऽन्यलिङ्गः' स्याद्वला वाट्यालके स्त्रियाम् [इति मे० १४७।३८] ॥ (१) ॥ * ॥ वाटीमलति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । वाट्यालकः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बलायाः' 'बलिआरा' इति ख्यातस्य ।

घण्टारवा तु शणपुष्पिका ।

घण्टारवा, शणपुष्पिका (२ स्त्री), 'सन, सनई' के २ नाम हैं ।

१. 'विडङ्गे च' इति पा० ।

२. 'बल प्राणने' (भ्वा० प० से०) इति पाठो युक्तः । 'बल संवरणे' इति तु चिन्त्यः प्रकृतविरोधात् ।

३. 'स्याद्वाट्यालके तु योषिति' इति पा० ।

१. एतदनन्तरं 'ईङ् गती' (दि० आ० अ०)—इति पाठः क्वचिदुपलभ्यते ।

घण्टेति ॥ घण्टेवारोति । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ शणः पुष्पं यस्याः । शणशब्दस्तत्पुष्पसदृशे लाक्षणिकः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति डीष् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शणपुष्पिकायाः' 'घण्टा' इति ख्यातायाः ।

मृद्वीका गोस्तनी द्राक्षा स्वाद्वी मधुरसेति च ॥ १०७ ॥

मृद्वीका, गोस्तनी, द्राक्षा, स्वाद्वी, मधुरसा (५ स्त्री), 'दाख, मुनक्का' के ५ नाम हैं ।

मृद्वीति ॥ मृद्वनाति । मृद्यते वा । 'मृद क्षोदे' (क्रया० प० से०) । 'किङ्किणीकादयश्च' इति निपातः ॥ (१) ॥ * ॥ गौः स्तनोऽस्याः । गोस्तनसदृशे गोशब्दे गौणः । 'स्वाङ्गाच्चोपसर्जनात्-' (४।१।५४) इति डीष् । 'गोस्तनो हारभेदे ना द्राक्षायां गोस्तनी स्त्रियाम्' [इति मे० ८७।५९] ॥ (२) ॥ * ॥ द्राक्ष्यते । 'द्राक्षि काङ्क्षायाम्' (भ्वा० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । आगम-शासनमनित्यम् ॥ (३) ॥ * ॥ स्वद्यते । 'स्वद आस्वादाने' (भ्वा० आ० से०) । 'कृवापा-' (उ० १।१) इत्युण् । 'वोतो गुण-' (४।१।४४ इति डीष् ॥ (४) ॥ * ॥ मधुरसोऽस्याः । भवेन्मधुरसा द्राक्षामूर्वीकादुषिक्कासु च [इति मे० १७४।६०] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'द्राक्षायाः' 'दाख' इति ख्यातायाः ।

सर्वानुभूतिः सरला त्रिपुटा त्रिवृता त्रिवृत् ।

त्रिभण्डी रोचनी

सर्वानुभूतिः, सरला, त्रिपुटा, त्रिवृता, त्रिवृत्, त्रिभण्डी, रोचनी (७ स्त्री), 'सफेद निशोथ' के ७ नाम हैं ।

सर्वेति ॥ सर्वा अनुभूतयोऽस्याम् । सर्वैरनुभूयते । कर्मणि क्तिन् (३।३।१४) इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ सरति । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादल् ॥ * ॥ 'सरणा' इति पाठे युच् (३।२।१५०) । 'सर्वानुभूतिः सरला त्रिपुटा रेचनी सरा' इति वाचस्पतिः ॥ (२) ॥ * ॥ त्रयः पुटा यस्याः । 'त्रिपुटा मल्लिकायां च सूक्ष्मला-त्रिवृतोः स्त्रियाम्' [इति मे० ३६।४४] ॥ * ॥ 'त्रिपुटी' इत्यपि । 'त्रिपुटी महती स्वाशा' इति वाचस्पतिः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रिभिरवयवैर्वृता ॥ (४) ॥ * ॥ त्रीनवयवान् वृणोति । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । विवप् (३।२।१७८) । तुक् (६।१।७१) ॥ (५) ॥ * ॥ त्रीन् दोषान् भण्डते । 'भडि परिभाषणे' (भ्वा० आ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (६) ॥ * ॥ रोचते । 'रुच दीप्तावभिप्रीतो च' (भ्वा० आ० से०) । ल्युट् (३।३।११३) ॥ * ॥ 'रेचनी' इति पाठे 'रिचिर् विरेचने' (६० उ० अ०) ।

'रेचनी त्रिवृतादन्त्योः । रोचनी कर्कशे 'स्मृता' [इति मे० ९१।१६] ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'शुक्लत्रिधारा' इति ख्यातायाः ।

श्यामापालिन्द्यौ तु सुषेणिका ॥ १०८ ॥

काला मसूरविदलार्धचन्द्रा कालमेषिका ।

श्यामा, पालिन्दी, सुषेणिका, काला, मसूरविदला, अर्धचन्द्रा, कालमेषिका (७ स्त्री), 'काला निशोथ' के ७ नाम हैं ।

श्येति ॥ श्यायते । 'श्यैङ् गतौ' (भ्वा० आ० अ०) । 'इषियुधि-' (उ० १।१४५) इति मक् ॥ (१) ॥ * ॥ पालयति । 'पाल रक्षणे' (उ० प० से०) । बाहुलकात् किन्दच् । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (२) ॥ * ॥ सुष्ठु सेनया याति । सेनाशब्दात् 'सत्यापपाश-' (३।१।२५) इति णिच् । पचाद्यच् । 'एति संज्ञायामगात्' (८।३।९९) इति षत्वम् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (३) ॥ * ॥ कालयति । 'कल विलक्षेपे' (चु० प० से०) ण्यन्तः । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (४) ॥ * ॥ मसूरवद् विदलमस्याः ॥ (५) ॥ * ॥ अर्धचन्द्रो यस्याः । एतद्विदलस्यार्धचन्द्राकारत्वात् ॥ (६) ॥ * ॥ कालं मिषति । 'मिषं स्पर्धायाम्' (तु० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'श्यामत्रिधारा' इति ख्यातायाः ।

मधुकं क्लीतकं यष्टीमधुकं मधुयाष्टिका ॥ १०९ ॥

मधुकम्, क्लीतकम्, यष्टीमधुकम् (३ न), मधुयाष्टिका (स्त्री), 'मुलहठी, जेठीमधु' के ४ नाम हैं ।

मेति ॥ मध्विव । 'इवे-' (५।३।९६) इति कन् । 'मधुकं क्लीतके खगे । वन्धन्तरे' ना' [इति मे० ११।१३६] ॥ (१) ॥ * ॥ क्लीबन् । 'क्लीबृ अघाष्टर्थे' (भ्वा० आ० से०) । भावे क्तः (३।३।११४) । आगम-शासनमनित्यम् । क्लीतमघाष्टर्थं कलति । 'कल क्षेपे' (चु० प० से०) । 'चुरादिभ्यो णिज्वा' इति णिजभावः । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । यत्तु—'क्लीबृ मदे' इत्युक्तं मुकुटेन । तत् 'क्लीबृ मदे' इत्यस्य भ्रमात् । यद्वा-संपदादिक्विप् (वा० ३।३।१००) ।

१. 'स्त्रियाम्' इति पा० ।

२. 'रेचनी त्रिवृता दन्ती गुडरोचनिकासु च' इति विश्वः (१९६।१३२) ।

३. अयं न प्रकृतोपयुक्तः ।

४. 'वेत्यन्तरे' इति पा० ।

५. चुरादेः 'कलति' इति विग्रहो न संभवति तस्मात् 'कलयति' इति पाठो युक्तः ।

बाहुलकादलोपः । क्लीं क्लीबत्वं तदिति । वृष्यत्वात् । 'तक हसने' (भ्वा० प० से०) । मूलविभुजादिकः (वा० ३। २।५) ॥ (२) ॥ * ॥ यष्टी मध्विवास्याः । कप् (४।४।१५४) ॥ (३) ॥ * ॥ मधुयष्टीव- । 'इवे-' (५। ३।९६) इति कन् । मधुयष्टी च यष्टी च यष्टीमधुकमेव च' इति वाचस्पतिः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'यष्टिमधुकस्य' 'जेठीमधु' इति स्यात्स्य ।

विदारी क्षीरशुक्लेक्षुगन्धा क्रोष्ट्री च यासिता ।

विदारी, क्षीरशुक्ला, इक्षुगन्धा, क्रोष्ट्री (४ स्त्री), 'कृष्ण भूमिकृष्माण्ड' के ४ नाम हैं ।

वेति ॥ विदारयति । 'दू विदारणे' (कथा० प० से०) ण्यन्तः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) । 'विदारी शालपर्ण्या च रोगभेदेक्षुगन्धयोः' [इति मे० १३८।२।७] ॥ (१) ॥ * ॥ क्षीरमिव शुक्ला ॥ (२) ॥ * ॥ इक्षुगन्धोऽस्याः । इक्षुशब्दस्तद्गन्धसदृशे गोणः । समासान्तविधेरनित्यत्वान्नेत्वम् ॥ (३) ॥ * ॥ क्रोशति । 'क्रुश आह्वाने [रोदने च]' (भ्वा० प० से०) । 'सितनि-' (उ० १।६९) इति तुन् । 'स्त्रियां च' (७।१।९६) इति तृज्वत् । 'ऋन्नेभ्यो ङीप्' (४।१।५) । मुकुटस्तु—ट्टनि षित्वान् ङीप्—इत्याह । 'क्रोष्ट्री शृगालिकाकृष्णविदारीलाङ्गलीषु च' [इति मे० १२४। २०] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कृष्णभूकृष्माण्डस्य' । मुकुटस्तु—शुक्लस्य—इत्याह । तत्र । 'कृष्णविदारी' इति मेदिनीविरोधात् । एतेन—या सिता शुक्ला—इत्यपास्तम् । 'या असिता' इति छेत्तुमुचितत्वात् । स्वामी तु—विदार्यादित्रयं पठित्वा 'कृष्णो भूकृष्माण्डोऽयं प्राक्षु देशेषु' इत्युक्त्वा 'क्रोष्ट्री तु या सिता' इति पठित्वा 'शुक्लो

१. 'कृदिकाराद्वित्तनः' इति ङीषो वैकल्पिकत्वाद् 'यष्टिः' इत्यपि साधुः ।

२. वस्तुतस्तु—'क्षीरमिव शुक्ला' इति स्वयमुल्लिखितस्य 'क्षीरशुक्ला' शब्दविग्रहस्य, 'क्रोष्ट्री शृगालिकाक्षीरविदारीलाङ्गलीषु च' इति मेदिन्याः (१२४।२०), 'क्रोष्ट्री क्षीरविदारिका' इति हेमोक्तेः (२।४०६) च विरोधान्मुकुटोक्तिः सम्भवेव । अत्र च क्षी० स्वा० सम्मतः 'क्रोष्ट्री तु यासिता' इति पाठो भा० दी० सम्मतः 'या असिता' इति छेदश्चापि सम्भवेव प्रतिभाति । एतदङ्गीकारेणैव वाच० 'क्रोष्ट्री-क्षीरशुक्ला-इक्षुगन्धानां' इवेतविदारीपर्यायत्वं 'महाश्वेता-क्षीरविदारी-ऋक्षगन्धिका'दीनां कृष्णविदारीपर्यायत्वं संगच्छते । एवञ्च 'विदारी' प्रभृतिनामत्रयं शुक्लकृष्माण्डस्य, 'क्रोष्ट्री' प्रभृतिनामचतुष्टयं तु कृष्णकृष्माण्डस्येति तत्त्वम् ।

भूकृष्माण्डः' इत्युक्त्वा 'अन्या क्षीरविदारी-' इति त्रयं पपाठ । तत्र विभागत्रयमनुचितम् । उक्तमेदिनीविरोधात् । अन्या क्षीरविदारी स्यान्महाश्वेतैर्क्षगन्धिका ॥११०॥

क्षीरविदारी, महाश्वेता, ऋक्षगन्धिका (३ स्त्री), 'शुक्ल भूमिकृष्माण्ड' के ३ नाम हैं ।

अन्येति ॥ क्षीरवती विदारी ॥ (१) ॥ * ॥ महती चासी श्वेता च ॥ (२) ॥ * ॥ ऋक्षान् गन्धयति । 'गन्ध अर्दने' (चु० आ० से०) । मूलविभुजादिः (वा० ३।२। ५) । कन् (५।३।७५) । यद्वा—ऋक्षो गन्धोऽस्याः । ऋक्षशब्दस्तद्गन्धसदृशे गोणः ॥ (३) ॥ * ॥ अन्या असितायाः शुक्ला—कृष्णा—इति मुकुटोक्तं चिन्त्यम् । त्रीणि 'शुक्लभूकृष्माण्डस्य' ।

लाङ्गली शारदी तोयपिप्पली शकुलादनी ।

लाङ्गली, शारदी, तोयपिप्पली, शकुलादनी (४ स्त्री), 'जलपीपरि' के ४ नाम हैं ।

लेति ॥ लाङ्गलाकारोऽस्त्यस्याः । अशंआद्यच् (५। २।१२७) । गौरादिः (३।१।४१) । 'लाङ्गली तोयपिप्पल्यां क्लीबं तु कुसुमान्तरे । गोदारणे तृणराजगृहदारुविशेषयोः' [इति मे० १५४।१२८] ॥ (१) ॥ * ॥ शारदि भवा । 'संधिवेला-' (४।३।१६) इत्यण् । 'शारदी वत्सरे नवे । शरद्धवे पीतमुद्गे शालीनेऽप्यय शारदी । सप्तपर्णाम्बुपिप्पल्योः' इति हेमः [३।३६७] ॥ (२) ॥ * ॥ तोयस्य पिप्पलीव ॥ (३) ॥ * ॥ शकुलैरुच्यते । 'अद भक्षणे' (अ० प० अ०) । 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति ल्युट् । 'टिड्वा-' (४।१।१५) इति ङीप् । युचि (उ० २।७८) तु गौरादित्वम् (४।१।४१) । 'शकुलादनी स्त्रियां कृष्णभेदीकटुकशकयोः' [इति मे० १०१।१४७] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'जलपिप्पली' इति स्यात्स्य शाकभेदस्य ।

खराश्वा कारवी दीप्यो मयूरो लोचमस्तकः ॥१११॥

खराश्वा, कारवी (२ स्त्री), दीप्यः, मयूरः, लोचमस्तकः (३ पु), 'अजमोदा' के ५ नाम हैं ।

खरेति ॥ खरमश्नुते । खरैरश्नते वा । 'अशूङ् गगती संचाते च' (स्वा० आ० वे०) । 'अश भोजने' (ब्रह्मा० प० से०) वा । 'उल्वादयश्च' (उ० ४।९५) इति वः । 'अशि-प्रुषि-' (उ० १।१५१) इति वन् वा ॥ (१) ॥ * ॥ केन जलेन रीति । 'ह शब्दे' (अ० प० अ०) । पचाद्यच् (३। १।१३४) । करवस्य मयूरस्येयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । यत्तु—'कारोरियम्' कारवस्येयं वा—इति व्याख्यातं मुकुटेन । तत्र । वृद्धत्वाच्छप्रसङ्गत्वात् । 'कारवी मधुरादीप्यस्वक्पत्रीकृष्णजीरके' [इति मे० १६०।३३] ॥ (२)

॥ * ॥ दीपनम् । घञ् (३।३।१८) । दीपे साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् ॥ * ॥ 'दीपकः' अपि । 'अलंकारे यवान्यां च दीपको लोचमस्तके' इति रभसः । ['दीपकं वागलङ्कारे दीपको दीप्तिकारके' इति विश्वः १०।१००] ॥ (३) ॥ * ॥ मीनाति रोगम् । 'मीन् हिंसायाम्' (क्रया० उ० अ०) । 'मीनातेरुर्न' (उ० १।६७) । मुकुटस्तु—मिनोति प्रक्षिपत्यग्निमान्धमिति खर्जूरदित्वात् ऊरच्—इत्याह । तन्मन्दम् । 'मीनातेरुर्न' इति सूत्रस्य सत्त्वात् । 'मयूरो नीलकण्ठेऽपि स्यान्मयूर-शिखीषधी' इति रभसः । ['मयूरो बहिर्बुडायामपामार्गे शिखण्डिनि' इति विश्वः १४।१२००, मे० १३७।१९९ च] ॥ (४) ॥ * ॥ लोच्यते । 'लोच दर्शने' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । यद्वा—लोचयति । 'लोच भासने' (चु० उ० से०) । पवाचच् (३।१।१३४) । लोचो दर्शनीयो भासमानो वा मस्तकोऽस्य । मुकुटस्तु—लुच्यते—इति विगृहीतवान् । तन्न । 'लुच अपनयने' (भ्वा० प० से०) । अस्मात् घञि नलोपविधायकाभावात् ।—'लोचमकटः' इत्यपि—इति स्वामी ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'मयूरशिखायाः' । गोपी श्यामा शारिवा स्यादनन्तोत्पलशारिवा ।

गोपी, श्यामा, शारिवा, अनन्ता, उत्पलशारिवा (५ स्त्री), 'शारिवा, श्वार' के ५ नाम हैं ।

गोपीति ॥ गोपायति । 'गुप् रक्षणे' (भ्वा० प० से०) । आयाभावे पञ्चाद्यच् (३।१।१३४) । गौरादिङीष् (४।१।४१) ॥ * ॥ केचित्तु अजादित्वात् (४।१।४) टापमाहुः । 'गोपां श्यामा गोपवल्ली गोपा गोपालिका च सा' इति वाचस्पतिः ॥ (१) ॥ * ॥ श्यायते । 'श्येङ् गतो' (भ्वा० आ० अ०) । 'इषियुधि—' (उ० १।१४५) इति मक् ॥ (२) ॥ * ॥ शरणम् । 'शु हिंसायाम्' (क्रया० प० से०) । 'कृगृशपुकुटि—' (उ० ४।१४२) इतीष् । शारिरस्त्यस्याः । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ५।१।१०९) इति वः ॥ (३) ॥ * ॥ न अन्तोऽस्याः । ['अनन्तः केशवे शेषे पुमाननवधौ त्रिषु ।] अनन्ता च विशल्यायां शारिवाह्वयोरपि' [इति मे० ६०।८१-८२] ॥ (४) ॥ * ॥ उत्पलमस्त्यस्याः । उत्पलाकारपुष्पत्वात् । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । यद्वा—उद्यतं पलमनया । उत्पला चासौ शारिवा च ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'उत्पलशारिवायाः' 'गुलीमर' इति ख्यातस्य ।

योग्यमृद्धिः सिद्धिलक्ष्मी

योग्यम् (न), ऋद्धिः, सिद्धिः, लक्ष्मीः (३ स्त्री), 'सिद्धि-नामक औषध-विशेष' के ४ नाम हैं ।

१. अनेन सूत्रेण 'शारि' शब्दस्य सिद्धिर्न तु 'शारि' शब्दस्य, तस्मादत्र 'श्रः शकुनो' (उ० ४।१२७) इति सूत्रो-पन्यासो युक्तः ।

योग्यमिति ॥ युज्यते । 'युजिर् योगे' (ह० उ० अ०) । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) । यद्वा—योगाय प्रभवति । 'योगा-द्यञ्च' (५।१।१०२) । 'योग्यः प्रवीणयोगार्होपायिषक्तेषु वच्यवत् । क्लीबमृद्धयोषधी, पुष्पे' नास्त्रयभ्यासाकंयोषितोः' [इति मे० ११६।४९] ॥ (१) ॥ * ॥ ऋन्नोति । 'ऋषु वृद्धौ' (स्वा० प० से०) । क्तिच् (३।३।१७४) । 'ऋद्धिः स्यादौषधीभेदे समृद्धावपि योषिति' [इति मे० ७९।५] ॥ (२) ॥ * ॥ सिध्यति । 'षिषु संराद्धौ' (दि० प० अ०) । क्तिच् (३।३।१७४) । 'सिद्धिस्तु मोक्षे निष्पत्तिर्योगयोः' इति हैमः [२।२५८] । ['सिद्धिः स्त्री योगनिष्पत्तिपादु-कान्तद्विवृद्धिषु' इति मे० ८०।२५] ॥ (३) ॥ * ॥ लक्ष- (य) ति । लक्ष्यते वा । 'लक्ष दर्शने' (चु० प० से०) । 'लक्षेर्मुद् च' (उ० ३।१६०) इतीः । 'लक्ष्मीः संपत्ति-शोभयोः । ऋद्धयोषधी च पद्मायां वृद्धिनामौषधेऽपि च' [इति मे० ११०।२८] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'ऋद्ध्याल्यौषधेः' ।

वृद्धेरप्याह्वया इमे ॥ ११२ ॥

वृद्धिः (स्त्री), पूर्वोक्त (योग्यम्, ऋद्धिः, सिद्धिः, लक्ष्मीः) चार शब्द 'वृद्धिनामक औषध-विशेष' के ५ नाम हैं ।

वृद्धेरिति ॥ इमे उक्ताश्चत्वारो वृद्ध्याल्यौषधेरप्याह्वया नामानि ॥ (४) ॥ * ॥ वर्धतेऽनया । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । क्तिच् (३।३।१७४) । 'वृद्धिस्तु वर्धने योगेऽप्यष्टवर्गौषधान्तरे । कालान्तरे चाभ्युदये समृद्धावपि योषिति' [इति मे० ८०।१८-१९] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'वृद्धयोषधेः' ।

कदली वारणबुसा रम्भा मोचांशुमत्फला ।

काष्ठिला

कदली, वारणबुसा, रम्भा, मोचा, अंशुमत्फला, काष्ठिला (६ स्त्री), 'केला' के ६ नाम हैं ।

कदेति ॥ कन्दते । कन्द्यते वा । 'कदि आह्वाने रोदने च' (भ्वा० आ० से०) । वृषादित्वात् (उ० १।१०६) साधुः (आगमशासनमनित्यम्) । केन वायुना दल्यते वा । 'दल विशरणे' (भ्वा० प० से०) । 'खनो घ च' (३।३।१२५) इति घः । गौरादिः (४।१।४१) । यत्—'घञ्बे कः' (वा० ३।३।५८)—इति मुकुटः । तन्न । परिग-णनात् । मुकुटस्तु—कदेः सौत्रात् 'कदल्यादयः' इत्यलच्—

१. नानार्थरत्नमाला (पं० ८२४) नुरोधान्मेदिनीस्यः 'पुष्य—' इति पाठ उपेक्ष्यः । परं वैजयन्त्यां (२३५।६७) अयं पुष्पार्थक उक्तः ।

इत्याह । तन्न । कदेः सौत्रस्य घातोरभावात् । उज्ज्वलदत्ता-
द्युणादिवृत्तिषुक्तसूत्रस्यादर्शनात् । 'कदला कदली पृष्ण्यां
कदली-कदली पुनः । रम्भावक्ष्ये कदली पताकामृग-
भेदयोः । कदला डिम्बिकायां च शाल्मलीभूदहेऽपि च'
[इति मे० १५०।७०-७१] ॥ * ॥ अजादित्वात् (४।१।४)
टोपि कदला । 'कदलश्च कदल्यसी' इति व्याडिः ॥ (१)
॥ * ॥ वारणानां वुसा । वुस्यति वुस्यते वा । 'वुस
उत्सर्गे' (दि० प० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५)
इति कः । मिदाद्यच् (३।३।१०४) वा । 'घञर्थे कः'
इति परिगणनान्नेह प्रवर्तते ॥ * ॥ 'वुषा' इति मूर्धन्यान्तः
इति केचित् ॥ (२) ॥ * ॥ रभति । 'रभ राभस्ये' (भ्वा०
आ० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'रभेरश्लिटोः' (७।
१।६३) इति नुम् । रभ्यते वा । घञ् (३।३।१९) । मुकुट-
स्तु—रभन्तेऽनया । 'घञर्थे कः' (वा० ३।३।५८) इत्याह ।
तन्न । परिगणनात् कस्याप्राप्तेः । सति तु के 'अनिदिताम्—'
(६।४।२४) इति नलोपप्रसङ्गाच्च । 'रम्भा कदल्यप्सरसोर्ना
वेणौ वारणान्तरे' [इति मे० १०६।७] ॥ (३) ॥ * ॥
मुञ्चति । 'मुञ्च मोक्षणे' (तु० प० अ०) । पचाद्यच् (३।१।
१३४) । ['मोचः शोभाञ्जने पुंसि मोचा शाल्मलि-
रम्भयोः' इति मे० २७।८] ॥ (४) ॥ * ॥ अंशुमन्ति
सूक्ष्मावयववन्ति फलान्यस्याः । यद्वा—अंशुमानिव फलान्य-
स्याः । अजादिः (४।१।४) । 'कदली सुकुमारा च रम्भा
भानुफला मता' इति धन्वन्तरिः ॥ (५) ॥ * ॥ कण्ठिना
इत्यते । 'इल स्वप्नक्षेपणयोः' (तु० प० से०) । घञ् (३।
३।१९) ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'कदल्याः' ।

मुद्रपर्णी तु काकमुद्रा सहेत्यपि ॥ ११३ ॥

मुद्रपर्णी, काकमुद्रा, सहा (३ स्त्री), 'मूंगपर्णी, मुंगौनी,
वनमूंग' के ३ नाम हैं ।

मुद्रोति ॥ मुद्रगः पर्णमस्याः । मुद्रगशब्देन मुद्रगपर्ण-
मदृशं पर्णं लक्ष्यते । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति ङीष् ॥
(१) ॥ * ॥ ईषत् कम् । 'ईषदर्थे' (६।३।१०५) इति
कोः कादेशः । काकेनेषजलेन मुद्रं गच्छति । 'गमश्च' (३।
२।४७) इति डः । यद्वा—काका मुद्रगा हर्षप्राप्ता यस्याम् ॥
(२) ॥ * ॥ सहते । 'पह मर्षणे' (भ्वा० आ० से०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'संहो बले न स्त्रियां स्यात् स्त्रियां
तु नखभेषजे । दण्डोत्पला मुद्रगपर्णीकुमारीपुष्यिवीषु च' [इति
मे० १७६।१०-११] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'काकमुद्रगायाः'
'मुंगौनी' इति ख्यातायाः ।

१. अनेन सूत्रेण 'खच्' प्रत्ययस्य विधानात् ङचोऽवि-
धानाच्चात्र 'अन्तात्यगताध्वदूर—' इति सूत्रस्थेन 'ङप्रकरणे
अन्येष्वपि दृश्यते' इति वार्तिकेन ङप्रत्ययो वाच्यः ।

वार्ताकी हिङ्गुली सिंही भण्टाकी दुष्प्रधर्षणी ।

वार्ताकी, हिङ्गुली, सिंही, भण्टाकी, दुष्प्रधर्षिणी (५ स्त्री),
'वनभण्टा' के ५ नाम हैं ।

वार्तेति ॥ वार्तामारोग्यमाकयति । 'अक कुटिलायां
गती' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ।
यद्वा—वार्तं फल्गु अकं यस्याः । 'जातेः-' (४।१।६३)
इति ङीष् । 'वातिङ्गणस्तु वार्ताङ्गो वार्ताकः शाकबिल्वकः'
इति रभसात् पुंस्यपि ॥ * ॥ 'वार्ता वातिङ्गणे वृत्ती' इति
विश्वात् [६०।४६] 'वार्ता' अपि ॥ * ॥ 'वार्ताकरेषा गुण-
सप्तयुक्ता' इति वैद्यकात् ['वातिङ्गणश्च वार्ताकुः वार्ताकः
शाकबिल्वकः । क्लीबे वङ्गं च वार्ताकी स्यान्महावृहतीत्य-
पि' इति त्रिकाण्डशेषात् (२।४।२८) 'वार्ताकुः' अपि] ॥
(१) ॥ * ॥ हिङ्गुलाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति
कः । गौरादि ङीष् (४।१।४१) । 'हिङ्गुली वर्णकद्रव्ये
ना भण्टाक्यां तु हिङ्गुली' [इति मे० १५५।१४६] ॥
(२) ॥ * ॥ हिनस्ति । 'हिसि हिसायाम्' (रु० प० से०) ।
पचाद्यच् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'सिहस्तु राशिभेदे
मृगाधिपे । श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थश्च सिंही स्वर्भानुमातरि ।
वासावृहत्योः क्षुद्रायाम्' इति हैमः [२।६।१७-१८] ॥ (३)
॥ * ॥ भटघते । भण्यते वा । 'भट भृती' (भ्वा० प० से०) ।
'भण शब्दे' (भ्वा० प० से०) वा । 'पिनाकादयश्च' (उ०
४।१५) इति साधुः ॥ (४) ॥ * ॥ दुःखेन प्रधुष्यते । 'नि-
धृषा प्रागल्भ्ये' (स्वा० प० से०) । कर्मणि ल्युट् (३।३।
११३) ॥ * ॥ आभीक्ष्ये णिनी (३।२।८१) तु 'दुष्प्र-
धर्षिणी' ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'भण्टाक्याः' ।

नाकुली सुरसा रास्ना सुगन्धा गन्धनाकुली ॥ ११४ ॥

नकुलेशा भुजंगाक्षी छत्राक्षी सुवहा च सा ।

नाकुली, सुरसा, रास्ना, सुगन्धा, गन्धनाकुली, नकुलेशा,
भुजंगाक्षी, छत्राक्षी, सुवहा (९ स्त्री), 'रास्ना, रासना' के
९ नाम हैं ।

नेति ॥ नकुलानामियम् । प्रियत्वात् । 'तस्येदम्' (४।
३।१२०) इत्यण् । न आकुलत्वं यया वा । 'नाकुली कुक्कु-
टीकन्दे रास्नायां 'चविके स्त्रियाम्' [इति मे० १५२।१०१]
॥ (१) ॥ * ॥ शोभनो रसोऽस्याः । 'सुरसं तु त्रिषु स्वादौ,
पर्णासि तु नपुंसकम् । स्त्री रास्नानागमात्रोश्च' [इति मे०
१७३।४६] ॥ (२) ॥ * ॥ राति । रायते वा । रस्यते
वा । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'रस आस्वादाने' (चु०
उ० से०) । 'रास्नासस्ना-' (उ० ३।१५) इति साधुः ।—
'रास्नादयः' इत्यानुपूर्वी मुकुटोक्तोज्ज्वलदत्तादिषु नास्ति ।

१. 'चविके' इति पा० ।

‘रास्ना तु स्याद्भुजंगाख्यामेलापण्यामपि स्त्रियाम्’ [इति मे० २३।१७] ॥ (३) ॥ * ॥ शोभनो गन्धः सुगन्धः । ‘कुगति-’ (२।२।१८) इति समासः । सुगन्धोऽस्त्यस्याः । मुकुटस्तु—शोभनो गन्धोऽस्याम् । अर्शआद्यच् (५।२।१२७)—इत्याह । तन्न । ‘गन्धस्येत्-’ (५।४।१३५) इतीत्प्रसङ्गात् । बहुव्रीहिणोक्तार्थत्वादचोऽप्रसङ्गात् । मत्वर्थे बहुव्रीहिविधानात् ॥ * ॥ स्वामी तु—रास्नासुगन्धयोः स्थाने ‘नाग-सुगन्धा’ इति पठित्वा ‘सर्पसुगन्धा’ इति व्याख्यत् ॥ (४) ॥ * ॥ गन्धवती नाकुली ॥ (५) ॥ * ॥ नकुलानामिष्टा ॥ (६) ॥ * ॥ भुजंगानक्षति । ‘अक्षू व्याप्तौ’ (भ्वा० प० से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) । यद्वा—भुजंगोऽक्षि यस्याः । ‘अक्षणोऽदर्शनात्’ (५।४।७६) इत्यच् । ‘जाते-’ (४।१।६३) इति—‘गौरादि-’ (४।१।४१) इति वा डीष् । भुजंगशब्दस्य भुजंगाक्षिसदृशे लक्षणा ॥ (७) ॥ * ॥ छत्रमकति । ‘अक कुटिलायां गती’ (भ्वा० प० से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) ॥ (८) ॥ * ॥ सुष्ठु वहति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘सुवहा सल्लव्येलापर्णीगोधापदीषु वीणायाम् । रास्नाशेफालिकयोः स्त्री सुखवाह्येऽन्यलिङ्गः स्यात्’ [इति मे० १७७।२५-२६] ॥ (९) ॥ * ॥ नव ‘रासना’ इति ख्यातायाः ।

विदारिगन्धांशुमती सालपर्णी स्थिरा ध्रुवा ॥ ११५ ॥

विदारिगन्धा, अंशुमती, सालपर्णी, स्थिरा, ध्रुवा (५ स्त्री), ‘सरिवन’ के ५ नाम हैं ।

विदेति ॥ विदार्या गन्धः । विदारिगन्धः । ‘ङघापो-’ (६।३।६३) इति ह्रस्वः । सोऽस्त्यस्याः । मुकुटस्तु—विदारी-गन्ध इव गन्धोऽस्याः—इति विववार । तच्चिन्त्यम् । ‘उपमानाच्च’ (५।४।१३७) इतीकारप्रसङ्गात् ॥ (१) ॥ * ॥ अंशवः सन्त्यस्याः । दीर्घमूलत्वात् । ‘अंशुमान् भास्करे सालपर्ण्यामंशुमती स्मृता’ [इति मे० ६८।१८] ॥ (२) ॥ * ॥ सालः पर्णमस्याः । सालशब्दस्य सालपर्णसदृशे लक्षणा ॥ * ॥ तालव्यशा [सालपर्णी] अपीत्येके ॥ (३) ॥ * ॥ तिष्ठति, ‘अजिरशिशिर-’ (उ० १।५३) इति साधुः । अन्तर्भावित्यर्थो वा । तिष्ठतिः । ‘स्थिरा भूसालपर्ण्यानि शनौ मोक्षिञ्चले त्रिषु’ [इति मे० १२६।१७] ॥ (४) ॥ * ॥ ध्रुवति । ‘ध्रुव स्थैर्ये’ (तु० प० अ०) । ध्रुवो वटे । वसुयोगभिदोः शंभौ शङ्कावुत्तानपादजे । स्थिरे नित्ये निश्चिते च ध्रुवं खेज्जलतर्कयोः । ध्रुवा मूर्वासालपर्णयोः स्रुभेदे गीत-भिद्यपि [इति हैमः २।५३९-४०] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च ‘सालपर्ण्याः’ ।

तुण्डिकेरी समुद्रान्ता कार्पासी बदरेति च ।

तुण्डिकेरी, समुद्रान्ता, कार्पासी, बदरा- (४ स्त्री) ‘कपास’ के ४ नाम हैं ।

तुण्डीति ॥ तुण्डिकाञ्जरीराणि ईरयति । ‘ईर गति प्रेरणयोः’ (अ० आ० से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ समुद्रोऽन्तो यस्याः । यद्वा—मुद्रया सह वर्तमानोऽन्तः समीपं यस्याः । आच्छादकत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ करोति क्रियते वा । ‘कृबः पासः’ (उ० ५।४५) । जातित्वात् (४।१।६३) गौरादित्वात् (४।१।४१) वा डीष् । पृषोदरादिः (५।३।१०९)—इति मुकुटोक्तिस्तु चिन्त्या । कर्पासीशब्दस्य ह्रस्वादित्वात् । दीर्घादित्वे प्रामाणिके तु प्रज्ञा-द्यणा (५।४।३८) सिद्धत्वात् ॥ (३) ॥ * ॥ बदति । ‘बद स्थैर्ये’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादरः [‘बदरा स्यादेलापण्यां विष्णुक्रान्तोषधावपि’ इति हैमः ३।६१८] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि ‘कार्पास्याः’ ‘कपास’ इति ख्यातस्य ।

भारद्वाजी तु सा वन्या

भारद्वाजी (स्त्री), ‘वनकपास या नर्मा’ का १ नाम है ।

भारेति ॥ भारद्वाजस्य मुनेरियम् । तेन निमित्तत्वात् । ‘तस्येदम्’ (४।३।१२०) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ सा कर्पासी वन्या चेत्तदा भारद्वाजी । ‘वनकर्पासिकायां तु सहा चन्दन-वीजिका । भारद्वाजी महावीर्या कुष्ठला कुष्ठनाशिनी’ इति वाचस्पतिः । एकं ‘वनकर्पास्याः’ ‘नर्मा’ इति ख्यातायाः ।

शृङ्गी तु ऋषभो वृषः ॥ ११६ ॥

शृङ्गी (स्त्री), वृषभः, वृषः (२ पु), ‘काकरासिगी’ के ३ नाम हैं ।

शृङ्गीति ॥ शृणाति गदम् । शृ हिंसायाम् (ऋषा० प० से०) । ‘शृणातेर्ह्रस्वश्च’ (उ० १।१२६) इति गन् नुम् च । गौरादित्वात् (४।१।४१) डीष् । ‘ऋषभेऽतिविषायां च शृङ्गी मदगुरवल्लभा’ इति रुद्राजयो । [‘शृङ्गी विषायामृषभे स्वर्णमीनविशेषयोः’ इति विश्वः २५।२२] ॥ (१) ॥ * ॥ ऋषति। ‘ऋषी गती’ (तु० प० से०) । ‘ऋषिवृषिभ्यां कित्’ (उ० ३।१२३) इत्यभच् । ‘ऋषभस्त्वोषधान्तरे । स्वर भिदृषयोः कर्णरन्ध्रकुम्भीरपुच्छयोः’ [इति मे० १०७।११] ॥ (२) ॥ * ॥ वर्षति । ‘वृधु सेचने’ (भ्वा० प० से०) । ‘इगुपघ-’ (३।१।१३५) इति कः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘ऋषभारूपोषधेः’ ‘काकरासिगी’ इति ख्यातायाः ।

गाङ्गेरुकी नागबला क्षपा ह्रस्वगवेधुका ।

गाङ्गेरुकी, नागबला, क्षपा, ह्रस्वगवेधुका (४ स्त्री), ‘गंगोरन’ के ४ नाम हैं ।

गेति ॥ गाङ्गं जलमीरयति । 'ईर गती क्षेपणे च' (अ० आ० से०) । 'मृगव्यादयश्च' (उ० १।३७) इति साधुः । कम् (५।३।७५) । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (१) ॥ * ॥ नागानां हस्तिनां बला ॥ (२) ॥ * ॥ भ्रूषति वातम् । 'क्षय हिंसायः' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'क्षया नागबलायां स्त्री तापमत्स्याटवीषु ना' [इति मे० १६६।१५] ॥ (३) ॥ * ॥ गवि भूमावेधते । 'एष वृद्धो' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादुः । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) । ह्रस्वा चासौ गवेधुका च ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'बलायाः' 'कंकही' 'गंगेरण' इति श्वातायाः ।

धामार्गवो घोषकः स्यात्

धामार्गवः, घोषकः (२ पु), 'सफेद फूलवाली तरौई' के २ नाम हैं ।

धामेति ॥ धाम ऋच्छति । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (३।२।७५) इति विच् । धामार् चासौ गौश्च । 'गौरतद्धितलुकि' (५।४।९२) इति टच् । 'धामार्गवस्तु पुंति स्यादधामार्गे च घोषके' [इति मे० १६१।५९] ॥ * ॥ घोषति । 'घुषिर् विशब्दने' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । 'घोष आभीरपल्लयां स्याद् गोपालध्वान' घोषके । कांस्ये चाम्बुदनादे ना घोषा मधुरिकोषधो' [इति मे० १६६।११] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'घोषवल्लयाः' 'श्वेतपुष्प-तोरयी' इति श्वातायाः ।

महाजाली स पीतकः ॥ ११७ ॥

महाजाली (स्त्री), 'पीले फूलवाली तरौई' का १ नाम है ।

महेति ॥ जालयति । 'जल आच्छादने' घुरादिः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) । महती चासौ जाली च ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'पीतघोषवल्लयाः' 'धीया' इति श्वातायाः ।

ज्योत्स्नी पटोलिका जाली

ज्योत्स्नी, पटोलिका, जाली (३ स्त्री), 'चिचिदानामक तरकारी' के ३ नाम हैं ।

ज्योत्स्नीति ॥ ज्योत्स्नाऽस्त्यस्याः । 'ज्योत्स्नादिभ्य उप-संख्यानम्' (वा० ५।२।१०१) इत्यण् । 'ज्योत्स्नी पटोली ज्योत्स्नावन्निधोः' इति द्वैमः [२।२६९-७०] ॥ * ॥ संज्ञा-पूर्वकत्वात् वृद्धयभावे 'ज्योत्स्नी' अपि ॥ (१) ॥ * ॥ पटति । 'पट गती' (भ्वा० प० से०) । 'कपिगडिगण्डि—' (उ० १।६६) इत्योलच् । गौरादिः (४।१।४१) । स्वार्थे कन् (१।३।७५) । 'पटोलं वस्त्रभेदे नौषधी ज्योत्स्नयां तु योषि-

ति' [इति मे० १५२।१०६] ॥ (२) ॥ * ॥ जलति । 'जल घान्ये' (भ्वा० प० से०) । 'ज्वलति—' (३।१।१४०) इति णः । 'जातेः—' (४।१।६३) इति '—गौरा—' (४।१।४१) इति वा झीष् । 'जालं गवाक्ष आनाये क्षारके दम्भ—' वृन्दयोः । जालो नीपद्रुमे जाली पटोलिकौषधी स्त्रियाम्' [इति मे० १४६।१९] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पटोलिकायाः' 'छिछिडा' 'तोरयी' इति श्वातस्य ।

नादेयी भूमिजम्बुका ।

नादेयी, भूमिजम्बुका (२ स्त्री), 'मुई जामुन' के नाम हैं ।

नादेति ॥ नद्यां भवा । 'नद्यादिभ्यो ढक्' (४।२।९७) । 'नादेयी' नागरङ्गे स्याज्जयायां जलवेतसे । भूमिजम्बुकां च जम्बुकां च अङ्गुष्ठेऽपि च योषिति' [इति मे० ११९।८६-८७] ॥ (१) ॥ * ॥ भूमिलग्ना जम्बुका । शाकपार्थिवादिः (२।१।६९) । भूमिलग्नपत्रत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥—प्रागुक्तापि भ्रमात्पुनरिहोक्ता—इति स्वामी । द्वे 'भूमिजम्बुकायाः' ।

स्याल्लाङ्गलिक्यमिशिखा

लाङ्गलिकी, अग्निशिखा (२ स्त्री), 'करिहारी' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ लाङ्गलं पुष्पविशेषोऽस्त्यस्याः । ठक् (५।२।११५) । 'जातेः—' (४।१।६३) इति '—गौरादि—' (४।१।४१) इति वा झीष् । लाङ्गलवत् खनति भूमिम् । 'तेन दीव्यति—' (४।४।२) इति ठक् । 'टिड्ढा—' (४।१।१५) इति झीप् ॥ (१) ॥ * ॥ अग्नेरिव शिखाऽ-स्याः । 'अग्निज्वाला लाङ्गलिकी' इति वाचस्पतिः । '[अग्निशिखा लाङ्गलिक्याम्' इति द्वैमः ४।४४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'लाङ्गल्याः' 'करिहारी' इति श्वातायाः ।

काकाङ्गी काकनासिका ॥ ११८ ॥

काकाङ्गी, काकनासिका (२ स्त्री), 'कौवाठोटी' के २ नाम हैं ।

काकेति ॥ काकस्येवाङ्गं नासारूपं फलमस्याः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (१) ॥ * ॥ काकस्येव नासिका यस्याः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'काकजङ्घायाः' 'कौवाठोटी' इति श्वातायाः ।

१. 'दन्तवृन्दयोः' इति पा० ।

२. 'नादेयो.....जयायामम्बुवेतसे । भूमिजम्बुकां जयायाश्च अङ्गुष्ठेऽपि च—' इति पा० ।

गोधापदी तु सुवहा

गोधापदी, सुवहा (२ स्त्री), 'लजालू' के २ नाम हैं ।
गोधेति ॥ गोधाया इव पादो मूलमस्याः । 'कुम्भ-
पदीषु च' (५।४।१३९) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥
सुवहति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'गोधापदी तु सुवहा
त्रिफला हंसपद्यपि' इति कोषान्तरम् ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'हंसपद्याः' ।

मुसली तालमूलिका ।

मुसली, तालमूलिका (२ स्त्री), 'मुसलीकन्द' के २ नाम हैं ।

मुसेति ॥ मुस्यति । 'मुस खण्डने' (दि० प० से०) ।
वृषादिः (उ० १।१०६) । 'मुसलं' स्यादयोः च पुन-
पुंसकयोः स्त्रियाम् । तालमूल्यामाखुपर्णीगृहगोधिकयोरपि
[इति मे० १५४।१२४] ॥ (१) ॥ * ॥ तालो मूल-
मस्याः । तालशब्दस्तालमूलसदृशे लाक्षणिकः । 'पाककर्ण'-
(४।१।६४) इति ङीष् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'मुसली' इति ख्यातायाः ।

अजशृङ्गी विषाणी स्यात्

अजशृङ्गी, विषाणी (२ स्त्री), 'मेडासीङ्गी' के २ नाम हैं ।
अजेति ॥ अजः शृङ्गमस्याः । अजशब्दोऽजशृङ्गसदृशे
लाक्षणिकः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (१) ॥ * ॥
फलस्याजशृङ्गसदृशत्वात् विषाणमस्त्यस्याः । अर्शआद्यच्
(५।२।११५) । गौरादिङीष् (४।१।४१) । 'विषाणी क्षीर-
काकोल्यामजशृङ्गायां च योषिति । कुष्ठनामौषधे क्लीबं
त्रिषु शृङ्गेभदन्तयोः' [इति मे० ५०।७७-७८] ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'अजशृङ्गायाः' 'मेडासीङ्गी' इति ख्यातायाः ।

गोजिह्वादर्विके समे ॥ ११९ ॥

गोजिह्वा, दर्विका (२ स्त्री), 'गोभी' के २ नाम हैं ।
गोजीति ॥ गोजिह्वेव ॥ (१) ॥ * ॥ दर्वीव ।
'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति कन् ॥ * ॥ 'दार्विका'
इति पाठे दारयति । 'दृ विदारणे' (ऋधा० प० से०) ।
उल्वादित्वात् (उ० ४।९५) साधुः । 'दार्वी दारुहरिद्रायां
तथा गोजिह्विकौषधौ' [इति मे० १५८।९] ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'गोजिह्वायाः' 'गोभी' इति ख्यातायाः ।

ताम्बूलवल्ली ताम्बूली नागवल्लयपि

ताम्बूलवल्ली, ताम्बूली, नागवल्ली (३ स्त्री), 'नागबेल,
पान' के ३ नाम हैं ।

तेति ॥ ताम्यति । 'तमु ग्लानौ' (दि० प० से०) ।
क्विप् (३।२।१७८) । 'अनुनासिकस्य-' (६।४।१५)
इति दीर्घः । बोलति । 'बुल् मज्जने' (चु० प० से०) ।
चुरादीनां णिज्वा । 'ह्युपघ-' (३।१।१३५) इति कः ।
ताम् चासौ बुली च । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । ताम्बू-
लाख्या वल्ली । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।६९) ॥ (१)
॥ * ॥ गौरादिः (४।१।४१) । 'ताम्बूली नागवल्ल्या
स्त्री क्रमुके तु नपुंसकम्' [इति मे० १५२।६७] ॥ (२)
॥ * ॥ नागलोकस्य वल्ली ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'नागवेली' इति ख्यातायाः ।

अथ द्विजा ।

हरेणू रेणुका कौन्ती कपिला भस्मगन्धिनी ॥ १२० ॥

द्विजा, हरेणुः, रेणुका, कौन्ती, कपिला, भस्मगन्धिनी
(६ स्त्री), 'रेणुकाबीज' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ द्विर्जाता । 'जनी-' (दि० आ० से०) ।
'अन्येष्वपि-' (३।२।१०१) इति ङः । 'द्विजो विप्रक्षत्रिय-
योर्वैश्ये दन्ते विहंगमे । द्विजा भार्गीरेणुकयोः' इति हेमचन्द्रः
[२।७१] ॥ (१) ॥ * ॥ हरति । 'कृहृभ्यामेणुः'
(उ० २।१) । 'ढ्रलोपे-' (६।३।१११) इति दीर्घः ।
'कषायेऽपि हरेणुर्ना रेणुकायां स्त्रियां भवेत्' इति रुद्रः ['हरेणुः
कुलयोषायां रेणुकायां सतीनके' इति हैमः ३।२४७] ॥
(२) ॥ * ॥ रेणुरस्या अस्ति । ब्रीह्यादित्वात् (५।२।
११६) ठन् । 'इसुमुक्तान्तात्कः' (७।३।५१) । रेणुरेव ।
'संज्ञायाम्-' (५।३।७५) इति कन् वा । मुकुटस्तु—रेणुं
करोति । ङः (वा० ३।२।१०१) । टाप् (४।१।४) ।
रेणुका । पृषोदरादिः (६।३।१०९)—इत्याह । तत्र 'पृषो-
दरादिः' इत्युक्तिश्चिन्त्या । 'रेणुकापि हरेणी च जामदग्न्य-
स्य मातरि' [इति मे० १२।१४९] ॥ (३) ॥ * ॥
'कुन्तिषु देशेषु भवा । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् ॥
(४) ॥ * ॥ कपिलो वर्णोऽस्त्यस्याः । अर्शआद्यच् (५।२।
१२७) । 'कपिला रेणुकायां च शिशपागोविशेषयोः । पुण्ड-
रीककरिण्यां स्त्री वर्णभेदे त्रिलङ्गकम् । नानले वासुदेवे च
मुनिभेदे च कुक्कुरे' [इति मे० १४९।६६-६७] ॥ (५)
॥ * ॥ भस्मनो गन्धः । भस्मगन्धोऽस्त्यस्याः । 'अतः-'
(५।२।११५) इतीति ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'हरेणुकायाः' ।

एलाबालुकमैलेयं सुगन्धि हरिबालुकम् ।

बालुकं च

एलाबालुकम्, ऐलेयम्, सुगन्धि, हरिबालुकम्, बालुकम्
(५ न), 'एलुआ' के ५ नाम हैं ।

एलेति ॥ एलयति । 'इल प्रेरणे' (चु० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । टाप् (४।१।४) । एला इव बलति । 'बल प्राणने' (भ्वा० प० से०) । बाहलकादुण । स्वार्थे क्न् (५।३।७५) ॥ * ॥ 'एलबालुकम्' इति स्वामी । तत्र 'ह्यापोः—' (६।३।६३) इति ह्रस्वः ॥ (१) ॥ * ॥ इलाया अपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।१२०) ॥ (२) ॥ * ॥ शोभनो गन्धोऽस्य । 'गन्धस्येत्—' (५।४।१३५) इतीत्त्वम् ॥ (३) ॥ * ॥ हरिवर्णं बालुकम् ॥ (४) ॥ * ॥ ['बालुका सिकतासु स्याद् बालुकं त्वेलबालुके' इति मे० ११।१३२] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'बालुकाख्य-गन्धद्रव्यस्य' ।

अथ पालङ्क्यां मुकुन्दः कुन्दकुन्दुरु ॥ १२१ ॥

पालङ्की (स्त्री), मुकुन्दः, कुन्दः, कुन्दुरुः (३ पु), 'पालक' के ४ नाम हैं ।

अथेति ॥ पालनम् । 'पाल रक्षणे' (चु० प० से०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । पाला अङ्कयते । 'अङ्क पदे लक्षणे च' (चु० उ० से०) अदन्तः । 'अचो यत्' (३।१।९७) ॥ (१) ॥ * ॥ मुक्तिं ददाति । 'दाञ्—' (जु० उ० अ०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'मुकुन्दः पारदे विष्णो' रत्नभेदे च कुन्दुरो [इति मे० ७७।३८] ॥ (२) ॥ * ॥ कुं भूमिमुनत्ति । 'उन्दी क्लेदने' (रु० प० से०) । 'कर्म-ण्यण्' (३।२।१) । शकन्धवादिः (वा० ६।१।९४) । 'कुन्दो माघ्येऽस्त्री' मुकुन्दभ्रमिनिध्यन्तरेषु ना [इति मे० ७४।३] ॥ (३) ॥ * ॥ कुमुनत्ति । उन्दयति वा । 'जन्वादीयश्च' (उ० ४।१०२) इति साधुः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कुन्दस्य', 'पालक' इति ख्यातशाकस्य, 'कुन्दुरु' इति ख्यातस्य वा ।

बालं ह्रीवेरबर्हिष्ठोदीच्यं केशाम्बुनाम च ।

वालम्, ह्रीवेरम्, बर्हिष्ठम्, उदीच्यम्, केशाम्बुनाम (५ न), 'नेत्रवाला' के ५ नाम हैं ।

वेति ॥ वालयति । 'वल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) ण्यन्तः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'बालो ना कुन्तलेऽश्वस्य करिणश्चापि बालधी । [नारिकेले हरिद्रायां मल्लिकाभिद्यपि स्त्रियाम् ॥] वाच्यलिङ्गोऽभंके मूर्खे ह्रीवेरे पुनपुंसकम् । अलंकारान्तरे मेघ्ये बाली बाला वृटौ स्त्रियाम्' [इति स्पर्शादी मे० १४७।३९-४०] ॥ (१) ॥ * ॥ ह्रीयुवतं वेरमस्य । 'वेरं क्लेबरे क्लीबं वार्ताकी कुङ्कुमेऽपि च' [इति मे० १२९।८५] ॥ (२) ॥ * ॥ बर्हिषि कुशे

तिष्ठति । 'सुपि स्थः' (३।२।४) इति कः । 'अम्बा-म्ब—' (८।३।९७) इति षत्वम् ॥ (३) ॥ * ॥ उदीचि जातम् । 'द्युप्रागपा—' (४।२।१०१) इति यत् ॥ (४) ॥ * ॥ केशाम्बुनोर्नाम नाम यस्य ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'ह्रीवेरस्य' 'नेत्रवाला' इति ख्यातस्य ।

कालानुसार्यवृद्धाश्मपुष्पशीतशिवानि तु ॥ १२२ ॥

शैलेयम्

कालानुसार्यम्, वृद्धम्, अश्मपुष्पम्, शीतशिवम्, शैलेयम् (५ न), 'शिलाजीत' के ५ नाम हैं ।

केति ॥ कालेनानुस्रियते । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) ॥ (१) ॥ * ॥ वर्धते स्म । 'वृध वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । 'गत्यर्थकर्मक—' (३।४।७२) इति क्तः । 'वृद्धो जीर्णे प्रवृद्धे जे त्रिषु क्लीबं तु शैलजे' [इति मे० ८०।१८] ॥ (२) ॥ * ॥ अश्मनः पुष्पमिव । अश्मप्रभवत्वात् ॥ (३) ॥ * ॥ शीतं च तन्निष्ठं च ॥ (४) ॥ * ॥ शिलायां भवम् । 'नद्यादिभ्यः—' (४।२।९७) इति ढक् । 'शैलेयं तालपण्यां च सैन्धवे । शैलजे ना तु मधुपे शिलातुल्येऽन्य-लिङ्गकम्' [इति मे० १२०।१०९] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'शैलेयस्य' 'शिलाजित' इति ख्यातस्य ।

तालपर्णी तु दैत्या गन्धकुटी मुरा ।

गन्धिनी

तालपर्णी, दैत्या, गन्धकुटी, मुरा, गन्धिनी (५ स्त्री), 'मुरा, ममोरफली' के ५ नाम हैं ।

तालेति ॥ तालः पर्णमस्याः । तालशब्दस्तालपर्णसदृशे लाक्षणिकः । 'पाककर्ण—' (४।१।६४) इति ङीष् ॥ (१) ॥ * ॥ दितेरियम् । 'दित्यदित्या—' (४।१।८५) इति ण्यः ॥ (२) ॥ * ॥ गन्धस्य कुटीव ॥ (३) ॥ * ॥ मुरति । 'मुर वेष्टने' (तु० प० से०) । इगुपधत्वात् (३।१।१३५) कः । ['मुरा गन्धद्रव्ये दैत्यान्तरे पुमान्' इति मे० १२८।७७] ॥ (४) ॥ * ॥ प्रशस्तो गन्धोऽस्याः । 'अत इनिठनौ' (५।२।११५) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'मुराख्यसुगन्धिद्रव्यस्य' ।

गजभक्ष्यान्तु सुवहा सुरभी रसा ॥ १२३ ॥

महेरणा कुन्दुरुको सल्लकी ह्यादिनीति च ।

गजभक्ष्याः, सुवहा, सुरभी, रसा, महेरणा, कुन्दुरुकी, सल्लकी, ह्यादिनी (८ स्त्री), 'सलई' के ८ नाम हैं ।

गजेति ॥ गजैर्भक्ष्यते । ण्यत् (३।१।१२४) ॥ * ॥ घञि (३।३।१९) 'गजभक्षा' वा ॥ (१) ॥ * ॥ सुवहति । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ सुष्ठु रभते । 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।१।१८) । आगमानि-

त्यत्त्वान्न नुम् (७।१।६३) । 'सुरभिः सल्लकीमातृभिन्मुरा-
गेषु योषिति' [इति मे० १०७।२२] ॥ (३) ॥*॥ रस्यते
'रस आस्वादाने' (उ० उ० से०) अदन्तः । घञ् (३।३।१९) ।
'रसः स्वादे जले वीर्ये शृङ्गारादौ विषे द्रवे । बोले रागे
गृहे धातौ तिक्तादौ पारटेऽपि च ॥ [रसा तु रसनापाठा-
सल्लकीक्षितिकङ्गुषु' इति हैमः २।६००-१] ॥ (४)
॥*॥ महदीरणमस्याः । महमुत्सवमीरयति वा । ल्युः (३।१।
१३४) ॥ (५) ॥*॥ कुन्दुरिव प्रतिकृतिः । 'इवे प्रतिकृतौ'
(५।३।९६) इति कन् । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (६)
॥*॥ सलति । 'षल गतौ' (भ्वा० प० से०) । क्वप्
(उ० २।३२) । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । गौरादिः
(४।१।४१) । सत्कृत्य लक्ष्यते वा । 'लक आस्वादाने' ।
क्वन् (उ० २।३२) ॥*॥ 'सल्लकी सल्लकी ह्लादा' इति
रुद्रः ॥*॥ 'श्वाविद्बुभेदौ शल्लक्यौ' इति तालव्यादौ रभसः ।
तत्र 'शल चलने' (भ्वा० प० से०) धातुः ॥ (७) ॥*॥
शादयत्यवश्यम् । 'ह्लादी सुखे च' (भ्वा० आ० से०) ।
'आवश्यक'- (३।३।१७०) णिनिः ॥ (८) ॥*॥ अष्टौ
'कुन्दुरक्याः' 'साला' इति ख्यातायाः ।

अग्निज्वालासुभिक्षे तु धातकी धातुपुष्पिका ॥ १२४ ॥

अग्निज्वाला, सुभिक्षा, धातकी, धातुपुष्पिका (४ स्त्री),
'धव' के ४ नाम हैं ।

अग्नीति ॥ अग्नेर्ज्वलिव । रक्तपुष्पत्वात् ॥ (१)
॥*॥ सुष्ठु भिष्यते । घञ् (३।३।१९) ॥ (२) ॥*॥
धातुं करोति । 'तत्करोति-' (वा० ३।१।२६) इति
ण्यन्तात् ण्वल् (३।१।१३३) । गौरादिः (४।१।४१) ॥
(३) ॥*॥ धातु पुष्पमस्याः । शैषिकः कप् (५।४।१५४) ॥
(४) ॥*॥ चत्वारि 'धातक्याः' 'धवा' इति ख्यातायाः ।

पृथ्वीका चन्द्रबालैला निष्कुटिर्बहुला

पृथ्वीका, चन्द्रबाला, एला, निष्कुटिः, बहुला (५ स्त्री),
'बहु इलायची' के ५ नाम हैं ।

पृथ्वीति ॥ प्रथते । 'प्रथ प्रथाने' (भ्वा० आ० से०) ।
'फर्फरीकादयश्च' (उ० ४।२०) इति साधुः ॥ (१) ॥*॥
चन्द्रस्य कर्पूरस्य बालेव । कर्पूरगन्धत्वात् ॥ (२) ॥*॥
एलयति । 'इल प्रेरणे' (उ० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।
१३४) ॥ (३) ॥*॥ निश्चिता कुटिः कौटिल्यमस्याः ।
निष्क्रान्ता कुटिर्वा ॥ * ॥ 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५)
इति वा डीष् [निष्कुटी] ॥ (४) ॥ * ॥ बहूनि बीजानि
लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'बहुला
नीलिकायां स्यादेलायां गवि योषिति । कृत्तिकासु स्त्रियां
भूमि विहायसि नपुंसकम् । पुंस्यग्नौ कृष्णपक्षे च वाच्य-

वत्प्राज्यकृष्णयोः' [इति मे० १५३।११७-१८] ॥
(५) ॥*॥ पञ्च 'एलायाः' 'एलायची' इति ख्यातायाः ।

अथ सा ।

सूक्ष्मोपकुञ्चिका तुत्था कोरङ्गी त्रिपुटा त्रुटिः ॥ १२५ ॥

उपकुञ्चिका, तुत्था, कोरङ्गी, त्रिपुटा, त्रुटिः (५ स्त्री),
'छोटी इलायची' के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ उपकुञ्चति । 'कुञ्च कौटिल्याल्पीभावयोः'
(भ्वा० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥*॥
तुदति । 'तुद व्यथने' (तु० उ० अ०) । 'पातुतुदि-'
(उ० २।७) इति थक् । 'तुत्थमञ्जनभेदे स्यात्तुली-
सूक्ष्मैल्योः स्त्रियाम्' [इति मे० ७२।८] ॥ (२) ॥*॥
कुरति । 'कुर शब्दे' (तु० प० से०) । बाहुलकादङ्गच् ।
गौरादिः (४।१।४१) ॥ (३) ॥*॥ त्रयः पुटा यस्याः ।
'त्रिपुटा मल्लिकायां च सूक्ष्मैलात्रिवृतोः स्त्रियाम् । सतीनके
च तीरे च त्रिपुटः समुदाहृतः' [इति मे० ३६।४४] ॥
(४) ॥ * ॥ त्रुटति । 'त्रुट छेदे' (तु० प० से०) ।
'इगुपधात्-' (उ० ४।१२०) इतीन् । 'त्रुटिः स्त्रीसंशये
स्वल्पे सूक्ष्मैलाकालमानयोः' [इति मे० ३४।१६] ॥ (५)
॥ * ॥ पञ्च 'सूक्ष्मैलायाः' ।

व्याधिः कुष्ठं पारिभाष्यं व्याप्यं पाकलमुत्पलम् ।

व्याधिः (पु), कुष्ठम्, पारिभाष्यम्, व्याप्यम्, पाकलम्,
उत्पलम् (५ न), 'कूठ' (औषधि-विशेष) के ६ नाम हैं ।

व्येति ॥ विगत आधिरेनेन । 'कौबेरं भास्वरं कुष्ठं
पारिभाष्यं गदाह्वयम्' इति रभसः । 'व्याधिः कुष्ठे च रोगे
ना' [इति मे० ७९।१५] ॥ (१) ॥ * ॥ कुष्णाति
रोगम् । 'कुष निष्कर्षे' (ऋचा० प० से०) । 'हनिकुषि-'
(उ० २।२) इति क्यन् । 'कुष्ठं रोगे पुष्करेऽस्त्री' [इति
मे० ३९।३] ॥ (२) ॥ * ॥ परिभावे साधुः । 'तत्र
साधुः' (४।४।९८) इति यत् । स्वार्थेऽण् (५।४।३८) ॥
(३) ॥*॥ व्याप्यते । 'आप्लु व्याप्नो' (स्वा० प० अ०) ।
'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) ॥*॥ व्याप्यां भवम् । 'वाप्यम्' इति
क्वचित्पाठः । उच्यते । 'डुवप् बीजसंताने' (भ्वा० प० अ०) ।
ण्यत् (३।१।१२४) वा ॥*॥ 'आप्यम्' इति च ॥ (४)
॥ * ॥ पाकं लाति । 'पाकलं कुष्ठभैषज्ये पुंसि स्यात्कुञ्जर-
ज्वरे' [इति मे० १५२।१०८] ॥ (५) ॥*॥ उत्पलति ।
'पल गतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'उत्पलः
तुषपर्पट्यां क्लीबं कुष्ठप्रसूनयोः' [इति मे० १४९।६२] ॥
(६) ॥*॥ षट् 'कुष्ठस्य' 'कूठ' इति ख्यातस्य ।

१. 'उत्पली तुषचर्पट्यां' इति पा० ।

शङ्खिनी चोरपुष्पी स्यात्केशिनी

शङ्खिनी, चोरपुष्पी, केशिनी (३ स्त्री), 'शंखा-
हलीनामक लताविशेष' के ३ नाम हैं ।

शङ्खीति ॥ शङ्खाः सन्त्यस्याः । शङ्खाकारपुष्पत्वात् ।
'अतः-' (५।२।११५) इतीनिः । 'शङ्खिनी श्वेतवृन्दायां'
चोरपुष्प्यां वृद्धिर्भिदि' [इति मे० ९३।३९] ॥ (१) ॥
॥*॥ चोर इव पुष्पं यस्याः । रात्रिविकासितत्वात् ।
'पाककण-' (४।१।६४) इति ङीष् ॥ (२) ॥*॥ केशाः
सन्त्यस्याः । 'अतः-' (५।२।११५) इतीनिः । 'केशी
केशवति त्रिषु । दैत्ये ना चोरपुष्प्यां स्त्री' [इति मे०
८६।५३] ॥ (३) ॥*॥ श्रीणि 'चोरवल्त्याः' 'शंखाहली'
इति ख्यातायाः ।

अथ वितुन्नकः ॥ १२६ ॥

झटाऽमलाऽज्झटा ताली शिवा तामलकीति च ।

वितुन्नकः (पु), झटा, अमला, अज्झटा, ताली, शिवा,
तामलकी (६ स्त्री), 'भुई' आँवरा, छोटा आँवरा' के ७
नाम हैं ।

अथेति ॥ वितुन्नते स्म । 'तुद व्यधने' (तु० उ० अ०) ।
क्तः (३।२।१०२) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (१) ॥
॥*॥ झटघते । 'झट संघाते' (भ्वा० प० से०) । घञ्
(३।३।१८) । संज्ञापूर्वकत्वात् वृद्धिः । झटति वा । अच्
(३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ न मलो यस्याः ॥ (३)
॥*॥ अदध्ययमाश्रयं । अत आश्रयस्य झटः संघातोऽस्याम् ।
अस्ति । क्विप् (३।२।१७८) । झटति । अच् (३।१।१३४) ।
टाप् (४।१।४) । अच्चासौ झटा च ॥ (४) ॥*॥ तालयति ।
'तल प्रतिष्ठायाम्' (चु० प० से०) ण्यन्तः । अच् (३।१।
१३४) । 'तालः करतलेऽङ्गुष्ठमध्यमाभ्यां च संमिते ।
गीतकालक्रियामाने 'करस्फाले' द्रुमान्तरे । बाद्यभाण्डे च
कांस्यस्य तस्यो ताली' झटोषधौ । क्लीबं तु हरिताले स्यात्'
[इति मे० १४६।२३-२४] ॥ (५) ॥*॥ शिवमस्त्यस्याम् ।
अर्शांआद्यच् (५।२।१२७) । 'शिवा' झटामलोषधौ । अभ-
यामलकीगौरीफेरसक्तुफलासु च' [इति मे० १५९।२५-
२७] ॥ (६) ॥*॥ तनुश्चासावामलकी च । पृषोदरादिः ॥
(७) ॥*॥ षट् [सप्त] 'भूम्यामलक्याः' ।

१. 'श्वेतवृन्दायां' इति पा० ।

२. 'करास्फाले' इति पा० ।

३. 'ताल्यजटोषधौ' इति पा० ।

४. 'झाटामलोषधौ' इति पा० ।

प्रपौण्डरीकं पुण्डर्यम्

प्रपौण्डरीकम्, पौण्डर्यम् (२ न), 'पुण्डरीय वृक्ष' के २
नाम हैं ।

प्रेति ॥ पुण्डरीकेण सहस्रम् । 'क्षे' (४।२।९२)
इत्यण् । प्रकृष्टं पौण्डरीकम् । यद्वा-स्वार्थेऽण् (५।४।३८) ।
'साधुपुष्पं स्थलपद्मं दृष्टिकृत् पुण्डरीकम्' इति रभसः ॥
(१) ॥*॥ पुण्डयति । 'पुडि खण्डने' (भ्वा० प० से०) ।
अच् (३।१।१३४) । पुण्डस्य अयं प्रधानम् । शकन्धादिः
(वा० ६।१।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पौण्डर्यस्य'
'पुण्डरीया' इति ख्यातस्य ।

अथ तुन्नः कुबेरकः १२७ ॥

कुणिः कच्छः कान्तलको नन्दिवृक्षः

तुन्नः, कुबेरकः, कुणिः, कच्छः, कान्तलकः, नन्दिवृक्षः
(६ पु), 'तून, तूणी' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ तुद्यते स्म । 'तुद व्यधने' (तु० उ० अ०) ।
क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ कुतिसतं वेरमस्य । 'कुवे-
रकः कुवेरे स्यात्पुंसि नन्दाख्यपादपे' । ['कुबेरः स्यात्पुंसि
नन्दीवृक्षे पुण्यजनेश्वरे' इति मे० १३३।१४१] ॥ (२) ॥*॥
कुणति । 'कुण संकोचे' (तु० प० से०) । 'इगुपधात् कित्'
(उ० ४।१२०) इतीन् । 'कुणिस्तुन्नकवृक्षे ना कुकरे
त्वभिधेयवत्' [इति मे० ४५।६] ॥*॥ 'तुणिः' इति
क्वचित् पाठः । तूणयति । 'तूण संकोचे' (चु० आ० से०) ।
'अच इः' (उ० ४।१३९) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥
(३) ॥*॥ कचति । 'कची दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) ।
बाहुलकाच्छः । यद्वा-केन छृणति । 'छृदिर् दीप्त्यादौ'
(रु० उ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति
ङः । 'अथ कच्छः स्यादनूपे तुन्नकद्रुमे । नौकाङ्गे पुंसि
वाराह्यां चीरिकायां च योषिति' [इति मे० २९।२] ॥
(४) ॥*॥ काम्यते । 'कमु कान्तौ' (भ्वा० आ० से०) ।
'मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च' (३।२।१८८) इति क्तः । लकति ।
'लक आस्वादने' । अच् (३।१।१३४) । कान्तश्चासौ
लकश्च ॥ (५) ॥*॥ नन्दनम् । 'दुनदि समृद्धौ' (भ्वा०
प० से०) । इन् (उ० ४।११८) । ङीष् (ग० ४।१।४५)
वा । नन्दा वृक्षः ॥ (६) ॥*॥ षट् 'नन्दिवृक्षस्य' 'तुणी'
इति ख्यातस्य ।

अथ राक्षसी ।

चण्डा धनहरी क्षेमदुष्पन्नगणहासकाः ॥ १२८ ॥

राक्षसी, चण्डा, धनहरी (३ स्त्री), क्षेमः, दुष्पन्नः,
गणहासकः (३ पु), 'चोरानामक गन्धद्रव्य' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ रक्षस इयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०)
इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ चण्डते । 'चडि कोपे' (भ्वा० आ०
से०) । अच् (३।१।१३४) । 'चण्डा घनहरीशङ्खपुण्यो-
स्त्रिष्वतिकोपने । तीव्रेऽपि' [इति मे० ४।१।१२-१३] ॥
(२) ॥ * ॥ घनं हरति । 'हरतेरनुद्यमनेऽच्' (३।२।९)
गौरादिः (४।१।४१) । 'दुष्कुलीना घनहरी विरोकः
क्रोधमूर्च्छितः' इति बाचस्पतिः ॥ (३) ॥ * ॥ क्षिणोति ।
'क्षिणु हिंसायाम्' (त० उ० से०) । 'अतिस्तु-' (उ० १।
१४०) इति मन् । 'क्षेमोऽस्त्री' लब्धरक्षणे । चण्डायां ना
शुभे न स्त्री कात्यायन्यां च योषिति' [इति मे० १०।८।८] ॥
(४) ॥ * ॥ दुष्टानि पश्याप्यस्य ॥ (५) ॥ * ॥ गणं
हासयति । 'हसे हसने' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तः । ण्वल्
(३।१।१३३) ॥ * ॥ 'गणः' इत्यप्यस्य नाम । 'गणः
प्रमथसंख्योपे चण्डः सैन्यप्रभेदयोः' इति रुद्रः ॥ (६) ॥ * ॥
षट् 'चोरा' इत्याख्यगन्धद्रव्यस्य ।

व्याडायुधं व्याघ्रनखं करजं चक्रकारकम् ।

व्याडायुधम्, व्याघ्रनखम्, करजम्, चक्रकारकम् (४ न),
'व्याघ्रनखनामक गन्धद्रव्य, बघनखा' के ४ नाम हैं ।

व्याडेति ॥ व्याडस्य व्याघ्रस्यायुधमिव ॥ (१) ॥ * ॥
व्याघ्रस्य नखमिव । क्षुभ्नादिः (८।४।३९) । 'भवेद्व्याघ्र-
नखं कन्दगन्धद्रव्यविशेषयोः । नखक्षतान्तरे क्लीबम्' [इति
मे० २।१।१६-१७] ॥ (२) ॥ * ॥ करजं नखम् । तदिव ॥
(३) ॥ * ॥ चक्रस्य कारकम् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि
'व्याघ्रनखा' ख्यगन्धद्रव्यस्य ।

शुषिरा विद्रुमलता कपोताङ्घ्रिर्नटी नली ॥१२९॥

शुषिरा, विद्रुमलता, कपोताङ्घ्रिः, नटी, नली (५ स्त्री),
'मालकाङ्गनी' के ५ नाम हैं ।

शुषीति ॥ शुषिरस्त्यस्याः । 'ऊषशुषि-' (५।२।१०७)
इति रः । शुषिरमस्त्यस्यां वा । 'अर्शादिभ्योऽच्' (५।२।
१२७) ॥ (१) ॥ * ॥ विद्रुमस्येव लता । (२) ॥ * ॥
कपोतस्याङ्घ्रिरिव ॥ (३) ॥ * ॥ नटीति । 'नट स्पन्दने'
(चु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।
४१) ॥ (४) ॥ * ॥ नलति । 'णल गन्धे' (भ्वा० प०
से०) । अच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) । ['नलः
पोटगले राज्ञि पितृदेवे कपीश्वरे । कमलेऽपि च नटयां च
क्रमेण क्लीबयोऽपि' इति मे० १४७।२७-२८] ॥ (५)
॥ * ॥ पञ्च 'मालकाङ्गनी' इति ख्यातायाः ।

धमन्यञ्जनकेशी च हनुर्हृद्विलासिनी ।

धमनी, अञ्जनकेशी, हनुः, हृद्विलासिनी (४ स्त्री),
'अञ्जनकेशी' के ५ नाम हैं ।

१. 'क्षेमं स्याल्लब्ध' इति पा० ।

धमेति ॥ धम्यते । 'धमिः सौत्रः' । 'अतिसृष्ट-' (उ०
२।१०२) इत्यनिः । डीष् (ग० ४।१।४५) वा । 'धमनो
नाज्जले भस्वाष्मापकक्रूरयोस्त्रिषु । धमनी तु शिराहृद्विला-
सिन्योश्च योषिति' [इति मे० ८।८।७८-७९] ॥ (१) ॥ * ॥
अञ्जनमिव केशा अस्याः ॥ (२) ॥ * ॥ केचित्तु—इदं
द्वयं पूर्वान्वयि—इत्याहुः ॥ * ॥ हन्ति । 'शुस्वृत्निहि-'
(उ० १।१०) इत्युः । 'हनुर्हृद्विलासिन्यां मृत्पावस्त्रे गदे
स्त्रियाम् । द्वयोः कपोलावयवे' [इति मे० ८।४।२५-२६] ॥
(३) ॥ * ॥ हृद्वे विलसति तच्छीला । 'लस क्रीडायाम्'
(भ्वा० प० से०) । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥
(४) ॥ * ॥ चत्वारि 'अञ्जनकेश्याः' ।

शुक्तिः शङ्खः खुरः कोलदलं नखम्

शुक्तिः (स्त्री), शङ्खः, खुरः (२ पु), कोलदलम्, नखम्,
(२ न), 'नखनामक गन्धद्रव्य' के ५ नाम हैं ।

शुक्तिरिति ॥ शोचति । 'शुच शोके' (भ्वा० प० से०) ।
क्तिच् (३।३।७४) । 'शुक्तिः शङ्खनखे शङ्खे कपालखण्ड-
दण्डजोः । नख्यश्चावर्तयोर्मुक्तास्फोटदुर्नामयोरपि' इति हैमः
[२।२० ६-७] ॥ (१) ॥ * ॥ शाम्यति । 'शमेः खः'
(उ० १।१०२) । 'शङ्खः कम्बो निधेर्भेदे स्यान्नख्यामलि-
कास्थनि' इति हैमः [२।२६] ॥ (२) ॥ * ॥ खुरति ।
'खुर छेदने' (तु० प० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५)
इति कः । 'खुरः शफे कोलदले' इति हैमः [२।४२०] ॥
(३) ॥ * ॥ कोलस्य बदर्या इव दलम् ॥ (४) ॥ * ॥ न
खनति । 'अन्येन्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः ।
'नखं पुनर्गन्धद्रव्ये नखः करजषण्डयोः' इति हैमः [४।२२] ।
['नखी स्त्रीक्लीबयोः शुक्तौ नखरे पुनपुंसकम्' इति मे०
२०।२] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'नखाख्यगन्धद्रव्यस्य' ।

अथाढकी ॥ १३० ॥

काक्षी मृत्सना तुवरिका मृतालकसुराष्ट्रजे ।

आढकी, काक्षी, मृत्सना, तुवरिका (५ स्त्री), मृतालकम्,
सुराष्ट्रजम् (२ न), 'रहर' 'अरहर (तुवर)' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ आढकमस्त्यस्याः परिच्छेदकत्वेन । अर्ध-
आद्यच् (५।२।१२७) । आढीकते वा । 'ढीकृ गतो' (भ्वा०
आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । पुषोदरादिः (६।३।
१०९) । गौरादिः (४।१।४१) । 'आढकी तु तुवर्या स्त्री
परिमाणान्तरे त्रिषु' [इति मे० ५।४८] ॥ (१) ॥ * ॥ कक्षे
भवा । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'काक्षी तुवरिकायां च
सौराष्ट्रमुद्यपि स्त्रियाम्' [इति मे० १६६।९] ॥ (२) ॥ * ॥

१. 'शङ्खनके' इति पा० ।

मृत्सनाऽस्त्यस्याः क्षेत्रत्वेन । अशंआद्यच् (५।२।१२७) ।
 'मृत्सना मृत्सातुवयोः स्त्री' [इति मे० ८३।१६] ॥ (३)
 ॥ * ॥ तुवरोऽस्त्यस्याः । ठन् (५।२।११५) । टाप् (४।१।४)
 ॥ * ॥ 'वार्षिका मल्लिका तुवर्याढकी कच्छुरा छोटी' इति
 बोपालितात् 'तुवरी' च ॥ (४) ॥ * ॥ मृतमालयति ।
 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तः । अण् (३।२।१) ।
 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ * ॥ 'अजिता तुवरा स्तुत्या
 मृत्सना मृत्तालकम्' इति कोशाद् द्वितकारं च । मृदि तालः
 प्रतिष्ठाऽस्य ॥ (५) ॥ * ॥ सुराष्ट्रे जातम् । 'जनी-'
 (दि० आ० से०) । 'सप्तम्यां जनेर्हः' (३।२।९७) ॥ (६)
 ॥ * ॥ षट् 'तुवरिकायाः' 'तुवर्' इति ख्यातायाः ।

कुटभटं दाशपुरं वानेयं परिपेलवम् ॥ १३१ ॥

प्लवगोपुरगोनर्दकैवर्तीमुस्तकानि च ।

कुटभटम्, दाशपुरम्, वानेयम्, परिपेलवम्, प्लवम्,
 गोपुरम्, गोनर्दम्, कैवर्तीमुस्तकम् (८ न), 'छोटा
 नागरमोथा, कैवर्तीमुस्तक, जलमोथा' के ८ नाम हैं ।

विवति ॥ कुटन् वक्त्रीभवन् नटति । 'नट स्पन्दने'
 (जु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥
 दाशाम् कैवर्तान् पिपति । 'पू पालनपूरणयोः' (जु० प०
 से०) । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः ॥ * ॥
 'दशपूरम्' इति, 'दशपुरं' इति च क्वचित् पाठः । दश
 पूरयति । 'पूर पूतौ' 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । यत्तु— दश
 पूरयति— इति विग्रह इगुपधत्वात् (३।१।१३५) 'कः'—
 इत्याह मुकुटः । तन्न । 'णिजन्तस्येगुपधत्वाभावात् ।
 अकारान्तिरुपधात्तोपपदो विप्रतिषेधेन' (३।२।१) इति
 वार्तिकाद् अण्प्रसङ्गाच्च ॥ * ॥ दश पुरोऽस्याः । 'ऋक्पूर-
 ष्वद्' (५।४।७४) इति समासान्तः । 'दशपूरं
 दशपुरं प्लवनं जीविताह्वयम्' इति वाचस्पतिः ॥ (२)
 ॥ * ॥ वने पानीये जायते । 'नन्द्यादित्वात्' (४।३।९७)
 ढक् ॥ * ॥ वन्यं च । 'परिपेलवं प्लवं वन्यं तत्
 कुटभटसंज्ञकम् । जायते मण्डूकाकारं शैवालदलसंचये ।
 कैवर्तीमुस्तके वलीवं शोणके वा कुटभटः' इत्य-
 जयः ॥ (३) ॥ * ॥ परितः पेलवं मृदु ॥ (४) ॥ * ॥
 प्लवते । 'प्लुङ् गती' (भ्वा० आ० अ०) । अच् (३।१।
 १३४) । 'प्लवः प्लारण्डे भेके कुलके भेलके कपी । शब्दे
 प्लुतिगती प्लक्षे चण्डालजलकाकयोः । प्लवं गन्धतृणे प्रोक्तं
 कैवर्तीमुस्तकेऽपि च' [इति विश्वः १६२।५-६] । 'प्लवगो
 वानरे भेके सारथी चोष्णदीधितेः' [इति मे० २४।४०] ॥
 (५) ॥ * ॥ गां जलं पिपति । 'पू पालने' (जु० प० से०) ।
 मूलविभुजादिः (३।२।५) । गीजलं पुरमस्य, इति वा ॥

(६) ॥ * ॥ गां जलं नर्दयति । 'नर्द शब्दे' (भ्वा० प०
 से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (७) ॥ * ॥ कवर्तानां
 जातिः कैवर्ती । कैवर्त्या मुस्तकम् ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ
 'कैवर्तीमुस्तकस्य' 'मोथा' इति ख्यातस्य ।

ग्रन्थिपर्णं शुक्रं बर्हिपुष्पं स्थौण्यकुक्कुरे ॥ ३२ ॥

ग्रन्थिपर्णम्, शुक्रम्, बर्हिपुष्पम्, स्थौण्यम्, कुक्कुरम्
 (५ न), 'कुकरौन्हा या गठिवन' के ५ नाम हैं ।

ग्रन्थीति ॥ ग्रन्थी पर्णान्यस्य । ग्रन्थय इव पर्णान्यस्य,
 इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ शोचति । 'शुच शोके' (भ्वा० प०
 से०) । 'शु गती' () वा । 'शुकवल्कोल्का' (उ०
 ३।४२) इति निपातः । 'ग्रन्थिपर्णे शिरीषे च शुक्रः' स्यात्
 इति विश्वः । [४।२६] । 'शुक्रो व्याससुते कीरे
 रावणस्य च मन्त्रिणि । शिरीषपादपे पुंसि, ग्रन्थिपर्णे
 नपुंसकम्' [इति मे० ४।३७] ॥ * ॥—शुक्रस्येव बर्हिणि
 पर्णान्यस्य ('शुक्रबर्हम्') इत्येकं नाम—इत्येके ॥ (२)
 ॥ * ॥ बर्हं पत्रं प्रशस्तमस्य । इनिः (५।२।११५) ॥
 पुष्प्यति । 'पुष्प विकसने' (दि० प० से०) । अच् (३।१।
 १३४) । 'बर्हिपुष्पम्' इत्येकं नाम—इत्येके ॥ * ॥ 'बर्ह-
 पुष्पम्' इत्यन्ये ॥ * ॥ 'बर्हम्' इति पृथग् नाम, इति कश्चित् ॥
 (३) ॥ * ॥ स्थूणाया अपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।
 १२०) ॥ (४) ॥ * ॥ कुक्कुरोऽस्यास्ति । कुक्कुरशब्दस्तद्-
 गन्धे लाक्षणिकः । अशंआद्यच् (५।२।१२७) ॥ (५)
 ॥ * ॥ 'मरुत्' इत्यत्राप्यन्वेति । 'मरुदेवे समीरे ना
 ग्रन्थिपर्णे नपुंसकम्' [इति मे० ६४।१४३] ॥ * ॥ पञ्च
 'ग्रन्थिपर्णस्य' 'कुक्कुरवद्रा' इति ख्यातस्य ।

मरुन्माला तु पिशुना स्पृक्का देवी लता लघुः ।

समुद्रान्ता वधूः कोटिवर्षा लङ्कोपिकेत्यपि ॥ १३३ ॥

मरुन्माला, पिशुना, स्पृक्का, देवी, लता, लघुः, समुद्रान्ता,
 वधूः कोटिवर्षा, लङ्कोपिका (१० स्त्री), 'असवरग, स्पृक्का,
 अस्थिरक, एक तरह का शाक-विशेष' के १० नाम हैं ।

मरुदिति ॥ मरुद्भिर्मल्यते । 'मल धारणे' (भ्वा०
 आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । व्यस्तं समस्तं च
 नामेदम् । 'स्पृक्का तु ब्राह्मणी देवी मरुन्माला लता लघुः ।
 समुद्रान्ता वधूः कोटिवर्षा लङ्कोपिका मरुत् । मुनिर्मल्य-
 वती माला मोहना कुटिला लता' इति वाचस्पतिः ।
 म्रियते । 'मृङ् प्राणत्यागे' (तु० आ० से०) । 'मृग्रोऽस्तिः'
 (उ० १।९४) ॥ * ॥ मल्यते । 'मल धारणे' (भ्वा० आ०
 से०) । घञ् (३।३।१९) ॥ (१) ॥ * ॥ पिशति । 'पिश

१. 'शुक' इति पा० ।

अवयवे' (तु० प० से०) । 'क्षुधिपिशिमिथिभ्यः कित्' (उ० ३।५५) इत्यनन् । 'पिशुनं कुङ्कुमेऽपि च । कपिवक्त्रे च काके ना सूचकक्रूरयोस्त्रिषु । पृक्कायां पिशुना स्त्री स्यात्' [इति मे० ८९।९१-९२] ॥ (२) ॥ * ॥ स्पृश्यते । 'स्पृश स्पृशने' (तु० प० अ०) । बाहुलकात्कक् ॥ * ॥ पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) सलोपे 'पृक्कां' अपि ॥ (३) ॥ * ॥ दीव्यति । 'देवी कृताभिषेकायां तेजनीपृक्कयो-रपि' [इति मे० १५८।१२] ॥ (४) ॥ * ॥ लतति । 'लत आघाते' सौत्रः । अच् (३।१।१३४) । 'लता प्रियंगु-शाखयोः । पृक्काज्योतिष्मतीवल्लीलताकस्तूरिकासु च । माधवीद्वयोः-' [इति मे० ५७।५१-५२] ॥ (५) ॥ * ॥ लङ्घते । 'लधि गतौ' (भ्वा० आ० से०) । 'लङ्घिबंह्यो-नलोपश्च' (उ० १।२९) इत्युः । 'लघुरगुरौ च मनोजे निःसारे वाच्यवत् क्लीबम् । शीघ्रे कृष्णागरणि पृक्काना-मौषधौ तु स्त्री' [इति मे० २६।५] ॥ (६) ॥ * ॥ समुद्रोऽन्तोऽस्याः ॥ (७) ॥ * ॥ वहति । उह्यते वा । 'वहो धश्च' (उ० १।८३) इत्युः । 'वधूः स्त्री शारिवौषधौ । स्नुषाशटीनवोढासु भार्यापृक्काङ्गनासु च' [इति मे० ७९।१४-१५] । 'पृक्का च महिला वधूः' इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।२२३] ॥ (८) ॥ * ॥ कोटिभिरग्रैर्वर्षति मधु । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (९) ॥ * ॥ लङ्कायामुप्यते । 'डुवप्' [बीजसन्ताने] (भ्वा० उ० अ०) । क्वुन् (उ० २।३२) । 'वचिस्वपि-' (६।१।१५) इति वस्य उः ॥ (१०) ॥ * ॥ दश 'स्पृक्कायाः' 'अस्यर' इति ख्यातस्य ।

तपस्विनी जटा मांसी जटिला लोमशा मिसी ।

तपस्विनी, जटा, मांसी, जटिला, लोमशा, मिसी (६ स्त्री), 'जटामांसी' के ६ नाम हैं ।

तपेति ॥ तपोऽस्त्यस्याः । जटिलत्वात् । 'अस्माया-' (५।२।१२१) इति विनिः ॥ (१) ॥ * ॥ जटाऽस्त्यस्याः । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । यद्वा, जटति । 'जट संघाते' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ मन्यते । 'मनेर्दीर्घश्च' (उ० ३।६४) इति सः । गौरादिः (४।१।४१) । 'मांसं स्यादामिषे क्लीबं कङ्कोलीजटयोः स्त्रियाम्' [इति मे० १७०।८] ॥ (३) ॥ * ॥ जटाऽस्त्य-स्याः । पिच्छादीलच् (५।२।१००) । 'जटिला पिप्पली-मांस्योर्जटायुक्ते तु वाच्यवत्' [इति मे० १५१।९२] ॥ (४) ॥ * ॥ लोमानि सन्त्यस्याः । लोमादिशः (५।२।१००) । 'लोमशो मुनिमेषयोः । [लोमान्विते स्त्रियां काकजङ्घा-मांसीवचासु च । शूकशिम्बिमहामेदाकासीसे' डाकिनीभिदि

[इति मे० १६४।२७-२८] ॥ (५) ॥ * ॥—मांसीत्वा-दामिषी—इति स्वाम्युक्तो विग्रहोऽयुक्तः । तथापाठस्य क्वचिददर्शनात् । मस्यति । 'मसी परिणामे' (दि० प० से०) । 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।११८) । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति वा ङीष् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'जटामांसी' इति ख्यातायाः ।

त्वक्पत्रमुत्कटं भृङ्गं त्वचं चोचं वराङ्गकम् ॥ १३४ ॥

त्वक्पत्रम्, उत्कटम्, भृङ्गम्, त्वचम्, चोचम्, वराङ्गकम् (६ न), 'दालचीनी' के ६ नाम हैं ।

त्वगिति ॥ त्वगिव पत्रमस्य ॥ * ॥ 'त्वग्' अपि नामास्य । 'त्वक् स्त्री चर्मणि वल्के च गुडत्वचि विशेषतः' [इति मे० २७।६] ॥ (१) ॥ * ॥ अन्यत उत्कटगन्धित्वात् 'संप्रोदश्च कटच्' (५।२।२९) ॥ (२) ॥ * ॥ विभर्ति । 'भृवः किन्नुट् च' (उ० १।१२४) इति गन् ॥ (३) ॥ * ॥ प्रशस्ता त्वगस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) ॥ (४) ॥ * ॥ प्रशस्तं चोचमस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । 'त्वक्त्वचचोचशब्दाः स्युर्वल्के चर्मणि पत्रके' इति धरणिः (५) ॥ * ॥ वरमङ्गमस्य । 'शेषाद्विभाषा' (५।४।१५४) इति कप् ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'त्वक्पत्रस्य' 'तज्' इति ख्यातस्य ।

कर्चूरको द्राचिडकः काल्पको वेधमुख्यकः ।

कर्चूरकः, द्राचिडकः, काल्पकः, वेधमुख्यकः (४ पु), 'कर्चूर' के ४ नाम हैं ।

केति ॥ कर्जति । 'कर्ज व्यथने' (भ्वा० प० से०) । खर्जादित्वात् (उ० ४।९०) ऊरः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ द्रविडे-देशे जातः । 'तत्र जातः' (४।३।२५) इत्यण् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ कल्पे विधौ भवः । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । कन् (५।३।७५) ॥ * ॥ पाठान्तरे काले साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (३) ॥ * ॥ वेधे मुख्यः । स्वार्थे कम् (५।३।७५) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कर्चूर' इति ख्यातस्य ।

ओषधो जातिमात्रे स्युः

ओषधी (स्त्री), 'जातिमात्र' अर्थात् 'व्रीहि (धान्य), यव, चना आदि' के अर्थ में प्रयुक्त होता है ।

ओषेति ॥ जातिमात्रविवक्षायाम् 'ओषधी' शब्द-प्रयोगः ।

अजातौ सर्वमौषधम् ॥ १३५ ॥

औषधम् (न), 'जातिसे भिन्न' अर्थात् 'दवा आदि' के अर्थ में प्रयुक्त होता है ।

अत्रेति ॥ द्रव्यमात्रविवक्षायां तु 'औषध'शब्दप्रयोगः । 'औषधेरजातौ' (५।४।३७) इत्यण् । 'सर्वम्' इत्यनेन—वृत्तैलादिकमप्यौषधशब्दवाच्यम्—इत्युक्तम् ।

शाकाख्यं पत्रपुष्पादि

शाकम् (न), 'साग' अर्थात् 'जिससे फल, फूल आदि (जड़, शाखा, कन्द ...)', का बोध हो, उसका १ नाम है ।

शाकेति ॥ शक्यते भोक्तुम् । 'शक्ल शक्ती' (स्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१९) । यद्वा—इति । 'शो तनूकरणे' (दि० प० से०) । बाहुलकात् कः ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना फलनाड्यग्रमूलादिपरिग्रहः । 'मूलपत्रकरीराग्रफलकाण्डाधिकरूढकम् । त्वक् पुष्पं कवचं चैव शाकं दशविधं स्मृतम्' । अधिकरूढकं तालबीजाङ्कुरास्थिमज्जादि ।

तण्डुलीयोऽल्पमारिषः ।

तण्डुलीयः, अल्पमारिषः (२ पु), 'चौराई' के २ नाम हैं ।

तेति ॥ तण्डुलाय हितः । 'तस्मै हितम्' (५।१।५) इति छः । 'तण्डुलीयः शाकभेदे विडङ्गतस्ताप्ययोः' [इति हेमः ४।२३०, मे० १२१।११९ च] ॥ (१) ॥ * ॥ 'मारिषः शाकभिर्द्यै नाट्योक्त्या पुंसि, योषिति । [दक्षाम्बायाम्' इति मे० १६८।४३-४४] । अल्पश्चासौ मारिषश्च ॥ (२) ॥ * ॥ 'तण्डुलीयस्य' 'चउराई' इति ख्यातस्य ।

विशल्याऽग्निशिखाऽनन्ता फलिनी शक्रपुष्पयि ॥ १३६ ॥

विशल्या, अग्निशिखा, अनन्ता, फलिनी, शक्रपुष्पी (५ स्त्री) 'अग्निशिखा, इन्द्रपुष्पी' के ५ नाम हैं ।

विशेति ॥ विगतं शल्यमनया । 'विशल्या लाङ्गली-दन्तीगुडूचीत्रिपुटासु च । शल्येन रहितायां च प्रियायां लक्ष्मणस्य च' इति हेमचन्द्रः [४।५३८] ॥ (१) ॥ * ॥ अग्नेरिव शिखा संतापो यस्याः । 'अथाग्निशिखमुद्दिष्टं कुमुभे कुङ्कुमेऽपि च । लाङ्गलिक्याख्यौषधी च विशल्यायां च योषिति' [इति मे० २१।१४] ॥ (२) ॥ * ॥ न अन्तो यस्याः ॥ (३) ॥ * ॥ फलानि सन्त्यस्याः । इनिः (५।२।११५) । 'फलिन्यग्निशिखायां स्त्री 'फलिन्यां फलिने त्रिषु' [इति मे० ८९।९५] ॥ (४) ॥ * ॥ शक्रोऽर्जुनतरुः पुष्पमस्याः । शक्रशब्दः पुष्पे लाक्षणिकः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति ङीष् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'अग्निशिखायाः' 'इन्द्रपुष्पी' इति ख्यातायाः ।

१. 'फल्यां स्त्री फलिनि त्रिषु' इति पा० ।

स्यादक्षगन्धा छगलान्यावेगी वृद्धदारकः ।

जुङ्गः

क्षुद्रगन्धा, छगलान्त्री, आवेगी (३ स्त्री), वृद्धदारकः, जुङ्गः (२ पु), 'विधारा' के ५ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ ऋक्षस्येव गन्धोऽस्याः । समासान्तस्या-नित्यत्वात् 'उपमानाच्च' (५।४।१३७) इतीत्त ॥ * ॥ 'ऋक्षगन्धा' इति पाठान्तरम् ॥ (१) ॥ * ॥ छगलस्ये-वान्त्रमस्याः ॥ * ॥ 'छगला' इति पृथग् नाम—इत्यन्ये । छागे तु 'छगलश्छागीवृद्धदारकयोः स्त्रियाम्' इत्यनेकार्थ-कोशः । ['छगलं नीलवस्त्रे, ना छागे, स्त्री वृद्धदारके' इति मे० १५१।९१] ॥ (२) ॥ * ॥ आवेगोऽस्त्यस्याः । अर्श-मे० १५१।२७) । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (३) आद्यच् (५।२।१२७) । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (३) आद्यच् ॥ * ॥ वृद्धो दारकोऽस्मात् । वृद्धत्वं दारयति वा । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (४) ॥ * ॥ जुङ्गति । 'जुगि वर्जने' (३।१।१३३) अच् (३।१।१३४) जुङ्गयते वा । (स्वा० प० से०) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'वृद्धदारकस्य' । घञ् (३।३।१९) ॥ (५) ॥ * ॥

ब्राह्मी तु मत्स्याक्षी वयस्था सोमवल्लरी ॥ १३७ ॥

ब्राह्मी, मत्स्याक्षी, वयस्था, सोमवल्लरी (४ स्त्री), 'ब्राह्मी' के ५ नाम हैं ।

ब्राह्मीति ॥ ब्रह्मण इयम् । 'ब्राह्मोऽजातौ' (६।४।१७१) इत्यणि टिलोपः ॥ (१) ॥ * ॥ मत्स्याक्षीव पुष्पमस्याः । मत्स्यशब्दः स्वावयवे गौणः । 'बहुव्रीहौ-' (५।४।१३३) इति षच् । ङीष् (४।१।४१) ॥ (२) ॥ * ॥ वयसि तिष्ठत्यनया । 'घञर्थे कः' (वा० ३।३।५८) । 'वयस्था तु स्त्रियां ब्राह्मीगुडूच्यामलकीषु च । सूक्ष्मेलायां च काकोल्यां पथ्यायां तरुणे त्रिषु' [इति मे० ७३।२२] ॥ (३) ॥ * ॥ सोमस्य वल्लरी ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'ब्राह्म्याः' ।

पटुपर्णी हैमवती स्वर्णक्षीरी हिमावती ।

पटुपर्णी, हैमवती, स्वर्णक्षीरी, हिमावती (५ स्त्री), 'मकोय' के ५ नाम हैं ।

पट्विति ॥ पटूनि पर्णान्यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति ङीष् ॥ (१) ॥ * ॥ हिमवति जाता । 'तत्र जातः' (४।३।२५) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ स्वर्ण-मिव क्षीरमस्याः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (३) ॥ * ॥ हिममस्त्यस्याः । मतुप् (५।३।९४) । 'शरादीनां च' (६।३।१२०) इति दीर्घः ॥ (४) ॥ * ॥ 'हैमवर्णं पयस्त-स्या हिमवद्भूमिसंभवा । सा नागजिह्वाकाकारा तन्मूलं वणिजौषधम्' ॥ * ॥ चत्वारि 'स्वर्णक्षीर्याः' 'मको' इति ख्यातायाः ।

हयपुच्छी तु काम्बोजी माषपर्णी महासहा ॥१३८॥

हयपुच्छी, काम्बोजी, माषपर्णी, महासहा (४ स्त्री), 'माषपर्णी, वनउडद' के ४ नाम हैं ।

हयेति ॥ हयपुच्छमिव पर्णान्यस्याः । गौरादिः (४।१। ४१) ॥ (१) ॥ * ॥ काम्बोजे देशे भवा । 'तत्र भवः' (४। ३।५३) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ माषस्येव पर्णान्यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति ङीष् ॥ (३) ॥ * ॥ महती सहा । 'आन्महतः-' (६।३।४६) इत्यात्वम् । 'महासहा माषपर्णमिलानेऽपि च योषिति' (इति मे० १७७।३४) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'माषपर्ण्याः' ।

तुण्डिकेरी रक्तफला बिम्बिका पीलुपर्ण्यपि ।

तुण्डिकेरी, रक्तफला, बिम्बिका, पीलुपर्णी (४ स्त्री), 'कुनुरुन, कुन्दरु' के ४ नाम हैं ।

तुण्डीति ॥ तुण्डं चञ्चुरस्ति येषाम् । 'अतः-' (५।२। ११५) इति ठन् । तुण्डिकानीरयति । 'ईर प्रेरणे' (अ० आ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ * ॥ (तुण्डिकेरी) इति पाठान्तरे प्रशस्तं तुण्डम् । 'प्रशंसायां कन्' () । तुण्डकमीर्ते । अण् (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ रक्तं फल-मस्याः । अजादिटाप् (४।१।४) ॥ (२) ॥ * ॥ बिम्बं कायति । 'कै शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'ङ्यापोः-' (६।३।६३) इति ह्रस्वः ॥ (३) ॥ * ॥ पीलोऽरिव पर्णमस्याः । पीलुशब्दः स्वावयवे गौणः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति ङीष् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'तुण्डिकेरीः' 'कुण्टूरी' इति ख्यातायाः ।

वर्वरा कवरी तुङ्गी खरपुष्पाजगन्धिका ॥ १३९ ॥

वर्वरा, कवरी, तुङ्गी, खरपुष्पा, अजगन्धिका (५ स्त्री), 'पवई, बवईनामक शाक-विशेष' के ४ नाम हैं ।

वर्वेति ॥ वृणोति । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'कृञ्-' (उ० २।१२१) इति ष्वरच् । अनित्यः षितां ङीष् । 'वर्वरः पामरे केशे चक्रले नीवृदन्तरे । फञ्जिकायां पुमान् शाकभेदपुष्पभिदोः स्त्रियाम्' [इति मे० १३७।२०९] ॥ (१) ॥ * ॥ वृणोति । अच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) । कस्य शिरसो वरी । 'कवरं लवणाम्लयोः । कवरी केश-विन्यासशाकयोः' इति हैमः [३।५६७-६८] ॥ (२) ॥ * ॥ तुञ्जति । 'तुजि हिसायाम्' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३५) । न्यङ्क्वादिः (७।३।५३) । 'तुङ्गः पुंनाग-नगयोर्बुधे स्यादुन्नतेऽन्यवत् । तुङ्गी प्रोक्ता हरिद्रायां वर्वरा-यामपीष्यते' [इति हैमः २।३३] ॥ (३) ॥ * ॥ खरं पुष्प-मस्याः ॥ (४) ॥ * ॥ अजस्येव गन्धोऽस्याः । अजशब्दः स्वगन्धे लाक्षणिकः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'खरपुष्पायाः' ।

एलापर्णी तु सुवहा रास्ना युक्तरसा च सा ।

एलापर्णी, सुवहा, रास्ना, युक्तरसा (४ स्त्री), 'एलापर्णी' के ४ नाम हैं ।

एलेति ॥ एलाया इव पर्णान्यस्याः । 'पाक-' (४।१। ६४) इति ङीष् ॥ (१) ॥ * ॥ सुवहति । अच् (३।१। १३४) । 'सुवहा शल्लक्येलापर्णीगोषापदीषु वीणायाम् । रास्नाशेफालिकयोः स्त्री सुखवाह्येऽन्यलिङ्गः स्यात्' [इति मे० १७७।२५-२६] ॥ (२) ॥ * ॥ रासते । 'रासृ शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । रास्यते वा । 'रास्नासाम्ना-' (उ० ३।१५) इति साधुः ॥ (३) ॥ * ॥ युक्तो रसो यस्याः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'एलापर्ण्याः' ।

चाङ्गेरी चुक्रिका दन्तशठाऽम्बष्ठाऽम्ललोणिका ॥ १४० ॥

चाङ्गेरी, चुक्रिका, दन्तशठा, अम्बष्ठा, अम्ललोणिका (५ स्त्री), 'नोनी, चूक' (शाक-विशेष) के ५ नाम हैं ।

चेति ॥ 'चाङ्गस्तु शोभने दक्षे' [इति मे० २२।५] । चाङ्गमीरयति । 'ईर् गती' (अ० आ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ चुक्कयति । 'चुक्क व्यथने' (चु० प० से०) । 'ऋज्जेन्द्र-' (उ० २।२८) इति साधु । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । चुक्रमिव । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति कन् वा ॥ (२) ॥ * ॥ शठति । 'शठ हिंसाक्लेशकैतवे' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) दन्तानां शठा । 'स्यादन्तशठो जम्बीरे कपित्थे' २ करमर्दके । नागरङ्गेऽपि च पुमान् स्याच्चचाङ्गेर्या च योषिति' [इति मे० ४०।१९-२०] ॥ (३) ॥ * ॥ अम्बे तिष्ठति । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः । 'अम्बाम्ब-' (८।३।६७) इति षत्वम् । 'अम्बष्ठा देश-भेदेऽपि विप्राद्विषयासुतेऽपि च । अम्बष्ठाप्यम्ललोण्यां स्यात् पाठागृथिकयोरपि' [इति मे० ३९।११] ॥ (४) ॥ * ॥ अम्ललेभ्य ऊना । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । पृषोदरा-दित्वात् (६।३।१९) णः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'अम्ललोणि-कायाः' 'लोनिजा' इति ख्यातायाः ।

सहस्रवेधी चुक्रोऽम्लवेतसः शतवेध्यपि ।

सहस्रवेधी, चुक्रः, अम्लवेतसः, शतवेधी (४ पु), 'अमलबेत' के ४ नाम हैं ।

सहेति ॥ सहस्रं शतं वा वेधितुं शीलमस्य । विष विधाने' (तु० प० से०) । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ चुक्कयत्यनेन । 'ऋज्जेन्द्र-' (उ० २। २८) इति साधुः ॥ (२) ॥ * ॥ अम्लश्चासौ वेतसश्च ।

१. 'चङ्ग' इति पा० ।

२. 'कर्मरङ्गके' इति पा० ।

नम्रत्वात् ॥ (३) ॥*॥ चत्वारि 'अम्लवेतसस्य' 'अम्ल-
वेद' इति ख्यातस्य ।

नमस्कारी गण्डकाली समङ्गा खदिरा ॥ १४१ ॥

नमस्कारी, गण्डकाली, समङ्गा, खदिरा (४ स्त्री),
'लजालू, छुईसुई' के ४ नाम हैं ।

नमेति ॥ नमस्करणशीला । 'सुपि-' (३।२।७८) इति
णिनिः ॥ (१) ॥*॥ गण्डेषु ग्रन्थिषु काली ॥ (२) ॥*॥
समङ्गति । 'अगि गतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।
१३४) ॥ (३) ॥*॥ खदति । 'खद स्थैर्ये' (भ्वा० प०
से०) । 'अजिरशिशिर-' (उ० १।५३) इति साधुः ।
'खदिरा' शाकभेदे स्त्री ना चन्द्रे दन्तधावने [इति मे० १३३।
१४६] ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'खदिरायाः' 'हाताजोडी'
इति ख्यातायाः । —नव 'लजालू' इति ख्यातस्य—इति
मुकुटः ।

जीवन्ती जीवनी जीवा जीवनीया मधुः स्रवा ।

जीवन्ती, जीवनी, जीवा, जीवनीया, मधुः, स्रवा
(४ स्त्री), 'जीवन्ती' के ६ नाम हैं ।

जीवेति ॥ जीवति । 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा० प०
से०) । शता^१ (३।२।१२४) 'उगितश्च' (४।१।६)
इति डीप् । 'जीवन्ती जीवनीशम्योर्गुड्वी^२वन्दयोरपि'
[इति मे० ६२।११२] ॥ (१) ॥*॥ जीव्यतेऽनया ।
'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट्, युच् (उ० २।३७)
वा । 'जीवनी जीवना चापि जीवन्तीभेदयोः क्रमात्'
[इति मे० ८७।६९] ॥ (२) ॥*॥ जीवयति । पचाद्यच्
(३।१।१३४) । 'जीवा जीवन्तिका मोर्वीवचाशिञ्जितभूमिषु ।
न स्त्री तु जीविते' [इति मे० १५८।८-९] ॥ (३) ॥*॥
जीवनाय हिता । 'तस्मै हितम्' (५।१।५) इति छः ॥
(४) ॥*॥ मन्यते । 'मन ज्ञाते' (दि० आ० अ०) ।
'फलिपाटि-' (उ० १।१८) इत्युः घञ् । 'मधु पुष्परसे
क्षौद्रे मधे ना तु मधुद्रुमे । वसन्तदैत्यभिचच्चैत्रे स्याज्जीवन्त्यां
तु योषिति' [इति मे० ७९।११-१२] ॥ (५) ॥*॥ स्रवति ।
'स्र गतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥*॥
'मधुस्रवा' इत्येकं नाम—इत्यन्ये ॥ (६) ॥*॥ षट्
'जीवन्तिकायाः' गुर्जरदेशे 'दोडी' इति ख्यातायाः ।

कूर्चशीर्षो मधुरकः शृङ्गह्रस्वाङ्गजीवकाः ॥ १४२ ॥

कूर्चशीर्षः, मधुरकः, शृङ्गः, ह्रस्वाङ्गः, जीवकः (५ पु),
'जीवक' के ५ नाम हैं ।

कूर्चेति ॥ कूर्चं शमश्रु । तद्वच्छीर्षमस्य ॥ (१) ॥*॥
मधुर एव । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । 'स्याद्घ्रस्वाङ्गो
मधुरको मुकुरश्चिरजीवकः' इति रभसः ॥ (२) ॥*॥
शृणाति । 'शृ हिसायाम्' (कृचा० प० से०) । 'शृणातेर्ह्रस्वश्च'
(उ० १।१२६) इति गन् नुट् च । 'शृङ्गं प्रभुत्वे शिखरे
चित्ते क्रीडाभ्युपन्यसे । विषाणोत्कर्षयोश्चाथ शृङ्गः स्यात्
कूर्चशीर्षके । स्त्री विषायां स्वर्णमीनभेदयोर्दृष्टभौषधौ'
[इति मे० २३।२५-२६] ॥ (३) ॥*॥ ह्रस्वान्यङ्गान्यस्याः
॥ (४) ॥*॥ जीवयति । ण्वल् (३।१।१३३) । 'जीवकः
प्राणके पीतसारकृपणयोरपि । कूर्चशीर्षे च पुंसि स्यादा-
जीवे जीविका मता । त्रिषु सेविनि वृद्ध्याशीर्जीविनोराहि-
तुण्डिके' [इति मे० ८।९५-९६] ॥ (५) ॥*॥ पञ्च
'अष्टवर्गान्तर्गतजीवकस्य' इति मुकुटः ।

किराततिक्तो भूनिम्बोऽनार्यतिक्तः

किराततिक्तः, भूनिम्बः, अनार्यतिक्तः (३ पु), 'चिरा-
यता' के ३ नाम हैं ।

किरेति ॥ किरातदेशोऽस्ति जन्मस्थानमस्य । अशं-
आद्यच् (५।२।१२७) । किरातश्चासौ तिक्तश्च ॥ (१) ॥*॥
भुवो निम्ब इव ॥ (२) ॥*॥ अनार्यप्रियश्चासौ तिक्तश्च ।
शाकपाथिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (३) ॥*॥ 'चिरा-
तिक्तः' अपि । 'किरातश्चिरात्तिक्तश्च भूनिम्बहिमकावपि'
इति रभसः ॥*॥ त्रीणि 'भूनिम्बस्य' 'चिरायता' इति
ख्यातस्य ।

अथ सप्तला ।

विमला सातला भूरिफेना चर्मकषेत्यपि ॥ १४३ ॥

सप्तला, विमला, सातला, भूरिफेना, चर्मकषा (५ स्त्री),
'सेहुङ्ग, थूहर' के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ सप्त लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति
कः । 'अथ सप्तला । 'वनमालाचर्मकषागुञ्जासु पाटलो
स्त्रियाम्' [इति मे० १५५।१४३-४४] ॥ (१) ॥*॥
विगता मला यया । 'स्याद्विमला स्त्रियाम्' । 'सातलायां
भुवो भेदे निर्मले त्वभिधेयवत्' [इति मे० १५४।१३१] ॥

१. 'खादिरी' इति पा० ।

२. शतृप्रत्ययेनेत्यर्थः ।

३. 'वृन्दयोरपि' इति पा० ।

१. 'पीतशाल' इति पा० ।

२. 'नवमाली' इति पा० ।

३. 'सातलायाम्' इति पा० ।

(२) ॥ * ॥ सातं सुखं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३)
इति कः ॥ (३) ॥ * ॥ भूरयः फेना यस्याः ॥
(४) ॥ * ॥ चर्मणः कषा ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'सप्तलायाः',
'सीहुण्ड'भेदस्य 'चर्मघासस्य' इत्यन्ये ।

वायसोली स्वादुरसा वयस्था

वायसाली, स्वादुरसा, वयस्था (३ स्त्री), 'काकोली' के
३ नाम हैं ।

वायात ॥ वायसान् ओलण्डति । 'ओलडि उत्सेपणे'
(तु० प० स०) । 'अन्यभ्योऽप-' (वा० ३।२।१०६) इति
ङः । शकण्डवाऽदः (वा० ६।१।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ स्वादु
रसोऽस्याः ॥ (२) ॥ * ॥ वयसि स्थीयतेऽनया । 'घञर्थे
कः' (वा० ३।३।५८) । 'वयस्था तु स्त्रियां ब्राह्मीगुह्य्या-
मलकोषु च । सूत्रमलायां च काकोल्यां पथ्यायां तरुणे
'त्रिषु' [इति मे० ७३।२२-२३] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'वयस्थायाः' 'ककोडी' इति ख्यातायाः ।

अथ सकूलकः ।

निकुम्भो दन्तिका प्रत्यक्ष्रेण्युदुम्बरपर्यपि ॥ १४४ ॥

मकूलकः, निकुम्भः (२ पु), दन्तिका, प्रत्यक्ष्रेणी,
उदुम्बरपर्णी (३ स्त्री), 'दन्तीनामक औषध' के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ मङ्कते । 'मकि मण्डने' (भ्वा० आ०
से०) । पिञ्जाद्यलच् (उ० ४।९०) । स्वार्थे कन् ।
आगमशासनस्यानित्यत्वान्न नुम् ॥ * ॥ पृषोदरादित्वात्
(६।३।१०९) उत्वे 'मुकूलकः' अपि-इत्यन्ये ॥ (१)
॥ * ॥ कुं भूमि विभर्ति । 'संज्ञायां भृत्-' (३।२।४६)
इति खच् । 'खच्च डिट्वा' (३।२।३८) । नियतः कुम्भः ।
'प्रादयो गता-' (२।२।१८) इति समासः । 'निकुम्भः
कुम्भकर्णस्य तनये दन्तिकोषधी' [इति मे० १०७।१७] ॥
(२) ॥ * ॥ दाम्प्यति । दम्प्यते वा । 'दमु उपशमे' (दि०
प० से०) । 'हसिमृगिण्-' (उ० ३।८६) इति तन् ।
स्वार्थे कन् (५।३।७५) । 'दन्तोऽद्रिकटके कुञ्जे दशने-
षधी स्त्रियाम्' [इति मे० ५५।२३] ॥ (३) ॥ * ॥
प्रत्यञ्ची श्रेण्यस्याः । समासान्तानित्यत्वान्न कप् ॥ (४)
॥ * ॥ उदुम्बरस्येव पर्णान्यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४)
इति ङीष् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'वज्रदन्त्याः' ।

अजमोदा तूग्रगन्धा ब्रह्मदर्भा यवानिका ।

अजमोदा, तूग्रगन्धा, ब्रह्मदर्भा, यवानिका (४ स्त्री),
'अजमोदा, अजवाइन' के ४ नाम हैं ।

अजेति ॥ अजं मोदयति । 'मुद हर्षे' (भ्वा० आ० से०)
ण्यन्तः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । अजादित्वात् (४।१।४)
टाप् । अजेन मोदते मोद्यते वा । पचाद्यच् (३।१।३४) ।
घञ् (३।३।१८) वा ॥ (१) ॥ * ॥ उग्रो गन्धोऽस्याः ।
'उग्रगन्धा वचाक्षेत्रयवान्याश्छिक्किषधी' इति हैमः [४।
१।५६] ॥ (२) ॥ * ॥ ब्रह्मणा दृश्यते । 'दृभी ग्रन्थे' (तु०
प० स०) । घञ् (३।३।१९) । 'कर्तृकरणे कृता-' (२।
१।३२) इति समासः ॥ (३) ॥ * ॥ दुष्टो यवः । 'इन्द्र-
वधण-' (४।१।४६) इति ङीषानुकी । इवार्थे (५।३।९३)
स्वार्थे (५।३।७५) वा कन् ॥ * ॥ ['यमानिका' इति] सम-
कास्पाठे ममेनानिति । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) ।
ण्वल् (३।१।३३) ॥ (४) ॥ * ॥ 'यवानीद्वयस्य' द्वेष्टे
नामनी ।—चत्वारः पर्यायाः—इत्येके ।

मूले पुष्करकाश्मीरपद्मपत्राणि पौष्करे ॥ १४५ ॥

पुष्करम्, काश्मीरम्, पद्मपत्रम् (३ न), 'पुष्करमूल'
के ३ नाम हैं ।

मूल इति ॥ पौष्करे मूले, इत्यन्वयः । पुष्णाति, पुष्यति
वा । 'पुष पुष्टौ' (दि० प० अ०, कृचा० प० से०) । 'पुषः
कित्' (उ० ४।४) इति करन् । 'पुष्करं पङ्कजे व्योम्नि
पयःकरिकराग्रयोः । ओषधिद्वीपविहग'तीर्थरागौरगान्तरे ।
पुष्करं तूर्यवक्त्रे च काण्डे खङ्गफलेऽपि च' [इति विश्वः १३७।
१५३-५४] ॥ (१) ॥ * ॥ कश्मीरेषु भवम् । 'तत्र भवः'
(४।३।५३) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ पद्मस्येव पत्रमस्य ॥ * ॥
'पद्मवर्णम्' इति क्वचित् पाठः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'पुष्करमूलस्य' ।

अव्यथाऽतिचरा पद्मा चारटी पद्मचारिणी ।

अव्यथा, अतिचरा, पद्मा, चारटी, पद्मचारिणी (५ स्त्री),
'पद्मचारिणी, स्थलकमलिनी' के ५ नाम हैं ।

अव्येति ॥ न व्यथते । 'व्यथ दुःखसंघलनयोः' (भ्वा०
आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।३४) । 'अव्यथो निर्व्यथे सप
चारटीपथ्ययोः स्त्रियाम्' [इति मे० ७३।१५] ॥ (१)
॥ * ॥ अति चरति । अच् (३।१।३४) ॥ (२)
॥ * ॥ पद्यते । 'पद गतो' (दि० आ० अ०) । 'अतिस्तु-'
(उ० १।१४०) इति मन् ॥ (३) ॥ * ॥ चारयति ।
'शकादिभ्योऽटन्' (उ० ४।८१) ॥ (४) ॥ * ॥ पद्मे चरितुं
शीलमस्याः । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (५)
॥ * ॥ पञ्च 'पद्माकस्य' ।

काम्पित्यः कर्कशश्चन्द्रो रक्ताङ्गो रोचनीत्यपि ॥ १४६ ॥

काम्पित्यः, कर्कशः, चन्द्रः, रक्ताङ्गः (४ पु), रोचनी
(स्त्री), 'कबीला' के ५ नाम हैं ।

केति ॥ कम्पिलाया अदूरभवः । संकाशादित्वात् (४।२।८०) ण्यः ॥ * ॥ कम्पते । 'कपि किञ्चिच्चलने' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादिल्लः । 'प्रज्ञाद्यण्' (५।४।३८) । कं जलं पीलयति श्लेष्मघ्नत्वात् । 'पील प्रतिष्टम्भे' (भ्वा० प्र० से०) । कंपूर्वात् 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः— इति मुकुटः । तत्र । ण्यन्तस्येगुपघत्वाभावात् । अण्यन्तादप्यणः प्रसङ्गाच्च । —इत्थं निर्यकारम् ['काम्पिल्लः'] मन्यते—इत्येके ॥ (१) ॥ * ॥ करे कशति । 'कश शब्दे' () । पचाद्यच् (३।१।१३४) । अन्तर्भावितण्यर्थो वा । शकन्वादिः (वा० ६।१।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ चन्दति । 'चादि बाह्यादने' (भ्वा० प० से०) । 'स्फायितश्चि-' (उ० २।१३) इति रक् । 'चन्द्रः कर्पूरकाम्पिल्लसुधांशुस्वर्णवारिषु' [इति मे० १२५।३१] ॥ (३) ॥ * ॥ रक्तमङ्गमस्य । 'रक्ताङ्गस्तु महीसुते । कम्पिल्ले स्त्री तु जीवन्त्यां क्लीबं विद्रुमधीरयोः' [इति मे० २५।४५-४६] ॥ (४) ॥ * ॥ रोचते । 'रुच दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति ल्युट् । 'रोचनी कर्कशे स्त्रियाम्' [इति मे० ९१।१६] ॥ * ॥ 'रोचनी' इति क्वचित् पाठः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'रोचन्याः' 'कपीला' इति ख्यातायाः ।

प्रपुन्नाडस्त्वेडगजो दद्रुघ्नश्चक्रमर्दकः ।

पद्माट उरणाख्यश्च

प्रपुन्नाडः, एडगजः, दद्रुघ्नः, चक्रमर्दकः, पद्माटः, उरणाख्यः (६ पु), 'चक्रवर्ध' के ६ नाम हैं ।

प्रपुन्नेति ॥ पुमांसं नाडयति । 'नड भ्रंशे' चुरादिः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । मस्यानुस्वारे (८।२।१२३) परसवर्णः (८।४।५८) । प्रकृष्टः प्रगतो वा पुन्नाडः ॥ (१) ॥ * ॥ एडो मेष एव गजो यस्य । भञ्जकत्वात् । यद्वा—एलनम् । 'इल प्रक्षेपे स्वप्ने च' (तु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । डलयोरेकत्वम् । एडे स्वप्ने गजति । 'गज मदे शब्दे च' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ दद्रुं हन्ति । 'अमनुष्यकर्तृके च' (३।२।५३) इति टक् । 'अत्पूर्वस्य' (८।४।२२) इति नियमान्न णत्वम् । —शुभ्नादित्वात् (८।४।३९)—इति मुकुटस्तु चिन्त्यः ॥ (३) ॥ * ॥ चक्रं दद्रुं मृदाति । 'मृद क्षोदे' (क्रथा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (४) ॥ * ॥ पद्ममित्र पद्मां वा पद्मसमूहं वाऽटति । 'अट गती' (भ्वा० प० से०) । अण् (३।२।१) ॥ (५) ॥ * ॥ उरणस्य मेषस्याख्यास्य ॥ * ॥ उरणस्याक्षीवाक्षि यस्य । तत्तुल्यपुष्पत्वात् । 'अक्ष्णोऽदर्शनात्' (५।४।७६) इत्यच्—इति स्वामी ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'पद्माटस्य' 'पुन्नाड' इति ख्यातस्य ।

पलाण्डुस्तु सुकन्दकः ॥ १४७ ॥

पलाण्डुः, सुकन्दकः (२ पु), 'प्याज' के २ नाम हैं ।

पलेति ॥ पलति । 'पल रक्षणे' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकाद् आण्डुप्रत्ययः ॥ (१) ॥ * ॥ शोभनमतीव वा कन्दयाति । भक्षकजातिभ्रंशकत्वात् । 'कदि रोदने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । ण्वुल् (३।१।१३३) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पलाण्डोः' 'प्याज' इति ख्यातस्य ।

लताक्रदुर्दुमौ तत्र हरिते

लताकः, दुर्दुमः (२ पु), 'हरे प्याज' के २ नाम हैं ।

लतेति ॥ लतासु अक्यते अर्च्यते, विरुद्धलक्षणया निन्द्यते वा । 'अर्कं स्तवने' (भ्वा० प० से०), 'अर्च पूजयाम्' (भ्वा० प० से०) वा । घञ् (३।३।१९) ॥ (१) ॥ * ॥ दुष्टो द्रुमः ॥ (२) ॥ * ॥ तत्र पलाण्डो । हरिते पालाश ॥ * ॥ द्वे 'हरिद्वणपलाण्डोः' ।

अथ महौषधम् ।

लशुनं गृञ्जनारिष्टमहाकन्दरसोनकाः ॥ १४८ ॥

महौषधम्, लशुनम् (२ न), गृञ्जनः, अरिष्टः, महाकन्दः, रसोनकः (४ पु), 'लहसुन' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ महच्च तदौषधं च । 'महौषधं तु शुण्ठ्यां स्याद्विषायां लशुनेऽपि च' [इति मे० ८२।४८] ॥ (१) ॥ * ॥ अश्नाति अश्नुते वा । 'अश भोजने' (क्रथा० प० से०) । 'अशूह व्याप्ती' (स्वा० आ० से०) । 'अशोल्श च' (उ० ३।५७) इत्युनन् ॥ (२) ॥ * ॥ गृञ्जते = भक्ष्यत्वेन कथ्यते रोगेषु । 'गृञ्जि शब्दे' (भ्वा० प० से०) । कर्मणि ल्युट् । 'गृञ्जनम् । 'विषदिग्धपक्षोर्मांसे क्लीबं, पुंसि रसोनके' [इति मे० ८७।५८-५९] । 'लशुनं गृञ्जनं चैव पलाण्डुकवकानि च । वृत्ताकारालिकालाबुजातीया जातिदूषितम्' इति । श्वेतकन्दः पलाण्डुविशेषो गृञ्जनम् । 'लशुनं दीर्घपत्रश्च पिच्छगन्धो महौषधम् । फरणश्च पलाण्डुश्च लतार्कश्चापराजिता । गृञ्जनं यवनेष्टश्च पलाण्डोर्दश जातयः' इति सुश्रुतेनोक्तत्वात् । 'गन्धाकृतिरसैस्तुल्यो गृञ्जनस्तु पलाण्डुना । दीर्घनालाग्रपत्रत्वात् भिद्यतेऽसौ पलाण्डुतः' [?] ॥ (३) ॥ * ॥ न रिष्टमशुभमस्मात् । 'अरिष्टो लशुने निम्बे फेनिले काककङ्कयोः । अरिष्टमशुभे तत्रे सूतिकागार आसवे । शुभे मरणचिह्ने च' [इति मे० ३५।३२-३३] ॥ (४) ॥ * ॥ महत् कन्दमस्य ॥ (५) ॥ * ॥ रसे आस्वादाने ऊन्यते पातक-

१. 'विषदिग्ध' इति पा० ।

हेतुत्वात् । 'ऊन परिहाणे' (हु० उ० से०) । 'एरच्' (३।३।५६) । घञ् (३।३।१९) वा । स्वार्थे कन् (५।३। ७५), क्वन् (उ० २।३२) वा ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'लशुन' इति ख्यातस्य ।

पुनर्नवा तु शोधघ्नी

पुनर्नवा, शोधघ्नी (२ स्त्री), 'गदहपुर्णा' के २ नाम हैं ।

पुनरिति ॥ पुनरभीक्षणं नवा । न्यते वा । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । धुम्नादिः (८।४।३९) ॥ (१) ॥ * ॥ शोधं हन्ति । 'अमनुष्य-' (३।२।५३) इति टक् । 'टिड्वा-' (४।१।१५) इति डीप् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पुनर्नवायाः' 'गदहपुर्णा' इति ख्यातायाः ।

वितुन्नं सुनिषण्णकम् ।

वितुन्नम्, सुनिषण्णकम् (२ न), 'बिसखपरिया' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विगतं तुन्नं व्यथनमस्मात् । 'वितुन्नं सुनिषण्णे च शैवाले च नपुंसकम्' [इति मे० ६२।२६] ॥ (१) ॥ * ॥ सुष्ठु निषण्णमस्मात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वितुन्नस्य' 'विषखपरिया' इति ख्यातस्य ।

स्याद्वातकः शीतलोऽपराजिता शणपर्ण्यपि ॥ १४९ ॥

वातकः, शीतलः, (२ पु), अपराजिता, शणपर्णी (२ स्त्री), 'पटुआ, पटसन' के चार नाम हैं ।

स्यादिति ॥ वातं करोति । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३। २।१०१) इति डः ॥ (१) ॥ * ॥ शीतं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ * ॥ 'शीतलवातकः' इत्यपि नाम । 'शणपर्णी शीतलवातकः' इति धन्वन्तरिः ॥ (२) ॥ * ॥ न पराजिता । 'अपराजित ईशाजेष्ठ्यन्तरे नाऽजिते त्रिषु । गिरिकर्णजयादुर्गाऽशनपर्णीषु योषिति' [इति मे० ७१।२३१] ॥ (३) ॥ * ॥ शणः पर्णान्यस्याः । शणशब्दः शणपर्णसदृशे लाक्षणिकः । 'पाककर्ण-' (४।१।६४) इति डीष् ॥ * ॥ -अशन इव पर्णमस्याः [अशनपर्णी] -इति कश्चित् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'शतपर्ण्याः' 'पटशण' इति ख्यातस्य ।

पारावताङ्घ्रिः कटभी पण्या ज्योतिष्मती लता ।

पारावताङ्घ्रिः, कटभी, पण्या, ज्योतिष्मती, लता (५ स्त्री), 'मालकांगनी' के ५ नाम हैं ।

पारेति ॥ पारावत इवाङ्घ्रिरस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ कट-वद्भाति । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (२) ॥ * ॥ पण्यते । 'पण व्यवहारे' (भ्वा० आ० से०) । 'अवचपण्य-' (३।१।१०१) इति साधुः ॥

(३) ॥ * ॥ ज्योतिरस्त्यस्याः । मनुषु (५।२।९४) ॥ (४) ॥ * ॥ लतति । 'लतिः सौत्रः' । अच् (३।१।१३४) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'ज्योतिष्मत्याः' 'मालकांगनी' इति ख्यातायाः ।

वार्षिकं त्रायमाणा स्यात्त्रायन्ती बलभद्रिका ॥ १५० ॥

वार्षिकम् (न), त्रायमाणा, त्रायन्ती, बलभद्रिका (३ स्त्री), 'त्रायमाणा' के ४ नाम हैं ।

वेति ॥ वर्षासु भवं जातं वा । 'वर्षाभ्यष्टक्' (४।३। १८) । 'वार्षिकं त्रायमाणायां बलीबं वर्षाभवे त्रिषु' [इति मे० १३।५७] ॥ (१) ॥ * ॥ त्रायते । 'वैङ् पालने' (भ्वा० आ० अ०) । शानच् (३।२।१२४), चानश् (३।२।१२९) वा । ['त्रायमाणा वार्षिके स्त्री रक्ष्यमाणेऽभ्येयवत्' इति मे० ५२।९६] ॥ (२) ॥ * ॥ त्राणम् । त्राः । संप्रदादिः (वा० ३।३।१०८) । त्रा अयति । 'इ गती' (भ्वा० प० से०) । शता (३।२।१२४) डीप् (४।१।६) । 'क्षप्-श्यनोः-' (७।१।८१) (इति नुम्) ॥ (३) ॥ * ॥ बलेन भद्रा । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'त्रायमाण' इति ख्यातस्य ।

विष्वक्सेनप्रिया गृष्टिर्वाराही बदरेति च ।

विष्वक्सेनप्रिया, गृष्टिः, वाराही, बदरा (४ स्त्री), 'वाराही कन्द' के ४ नाम हैं ।

वीति ॥ विष्वक्सेनस्य प्रिया ॥ (१) ॥ * ॥ गृह्णाति । क्तिच् (३।३।१७४) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । यत्तु—'गर्षति हिनस्ति रोगम्' 'गृषु हिंसायाम्' क्तिच् (३।३। ९४)—इति व्याख्यातं मुकुटेन । तन्न । उक्तधातोर्दर्शनात्, कर्तरि क्तिनोऽसंभवाच्च । 'अथ गृष्टिः सकृत्सूतगवीबदरयोः स्त्रियाम्' [इति मे० ३४।११] ॥ * ॥ 'गृष्टिः' इति पाठान्तरम् । गर्षति । 'गृषु संघर्षे' (भ्वा० प० से०) । क्तिच् (३।३।१७४) । 'गृष्टिः स्त्री घर्षणस्पघाविष्णु-क्रान्तासु ना किरी' [इति मे० ३४।१२] ॥ (२) ॥ * ॥ वराहस्येयम् । प्रियत्वात् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'वाराही मातृभेदे स्याद्विष्वक्सेनप्रियोषधी' [इति मे० १७६।२२] ॥ (३) ॥ * ॥ बदति । 'बद स्थैर्ये' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादरन् । 'ब(व)दरा गृष्टि-कार्पास्योरेलापर्ण्या स्त्रियां, पुमान् । कर्पासस्यास्थिन, बदरी कोले, बलीबं तु तत्फले' [इति मे० १३७।२०७] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'वाराहीकन्द' इति ख्यातायाः ।

मार्कवो भृङ्गराजः स्यात्

मार्कवः, भृङ्गराजः (२ पु), 'भेंगराज' के २ नाम हैं ।

मार्कति ॥ मारयति । क्विप् (३।२।१७८) । 'मारि

केशशौक्यनाशने' । कूयते । 'कुङ् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) ।
'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥ (१) ॥ * ॥ भृङ्ग इव राजते ।
'राजू दीप्ती' (भ्वा० उ० से०) । अच् (३।१।१३४) ।
['अथ भृङ्गराज उक्तः पक्षिविशेषे च मार्कवे भ्रमरे' इति
मे० ३।२।३५] 'भृङ्गरजः' इति पाठे भृङ्ग इव रजोऽस्य ।
सान्तोऽदन्तोऽपि । रजशब्दस्य द्विविध्यात् । 'स्यान्मार्कवो
भृङ्गरजः भृङ्गराजः सुजागरः' इति रभसात् ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'भृङ्गराज' इति ख्यातस्य ।

काकमाची तु वायसी ॥ १५१ ॥

काकमाची, वायसी (२ स्त्री), 'मकोय, काकप्रिया' के
२ नाम हैं ।

काकेत ॥ काकान् मञ्चते । 'मचि धारणोच्छ्राय-
पूजनेषु' (भ्वा० आ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । आगम-
शास्त्रस्यानित्यत्वान्न नुम् ॥ (१) ॥ * ॥ वायसानामियम् ।
'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'काकोदुम्बरिकायां
च काकमाच्यां च वायसी' [इति मे० १७२।३८] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'काकमाच्याः' 'कवप्रिया' इति ख्यातायाः ।

शतपुष्पा सितच्छत्राऽतिच्छत्रा मधुरा मिसिः ।

अवाक्पुष्पी कारवी च

शतपुष्पा, सितच्छत्रा, अतिच्छत्रा, मधुरा, मिसिः, अवा-
क्पुष्पी, कारवी (७ स्त्री), 'सौफ' के ७ नाम हैं ।

शतेति ॥ शतं पुष्पाण्यस्याः । 'सदच्काण्ड-' (ग०
४।१।४) इति टाप् ॥ (१) ॥ * ॥ सितं बद्धं शुभ्रं वा
छत्रमस्याः ॥ (२) ॥ * ॥ छत्रमतिक्रान्ता । 'अत्यादयः-'
(वा० २।२।१८) इति समासः ॥ (३) ॥ * ॥ मधुरस्त्यस्याः ।
'ऊषधुषि-' (५।२।१०७) इति रः । 'मधुरा शतपुष्पायां
मिश्रेयानगरीभिदोः' [इति मे० १३६।१९४] ॥ (४)
॥ * ॥ मस्यति । 'मसी परिणामे' (दि० प० से०) ।
इन् (उ० ४।१।१८) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ।
'मिसिः स्त्री मधुरामांस्योः शतपुष्पाजमोदयोः' [इति मे०
१७०।८] ॥ (५) ॥ * ॥ अवाक्चि पुष्पाण्यस्याः । गौरादि-
त्वात् (४।१।४१) ङीष् । यत्तु—'पाककर्ण-' (४।१।६४)
इति ङीष्—इत्याह मुकुटः । तन्न । 'सदच्काण्ड-' (ग० ४।
१।४) (वा० ६४) इत्यस्य तदपवादत्वात् ॥ (६)
॥ * ॥ के आरोति । पचाद्यच् । (यत्तु मुकुट आह—
कारोरियम्—अण्)—कारवी इति । तन्न । 'वृद्धाच्छः' (४।२।
११४) इत्यस्याणपवादत्वात् । 'कारवी मधुरादीप्यत्व-
वपत्रीकृष्णजीरके' [इति मे० १६०।३३] ॥ (७) ॥ * ॥
सप्त 'मधुरायाः' 'सौफ' इति ख्यातायाः । अन्यद्वयम्
'उंधावली' इति ख्यातायाः—इत्येके ।

सरणा तु प्रसारिणी ॥ १५२ ॥

तस्यां कटंभरा राजबला भद्रबलेति च ।

सरणा, प्रसारिणी, कटंभरा, राजबला, भद्रबला (५ स्त्री),
'आकाशबेल' (बंवर) के ५ नाम हैं ।

सरेति ॥ सरति । 'सृ गतो' (भ्वा० प० अ०) ।
'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७८) इति युच् ॥ * ॥ ल्युटि
(३।३।११३) 'सरणी' इत्यपि । 'सरणा सरणी चार्वा
कटंभरा महाबला' इति रुद्रः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रसाय-
तऽङ्गमनया । 'करणा-' (३।३।११३) इति ल्युट् ॥ * ॥
'सारणी' इत्यपि । ('सारणी राक्षसान्तर') रुभद
ना, प्रसारण्यां स्वल्पनद्यां च सारिणी' [इति मे० ५१।
८३] ॥ (२) ॥ * ॥ कटं बिभर्ति । 'संज्ञायां भृतु-'
(३।२।४६) इति खच् ॥ (३) ॥ * ॥ बलानां
बलप्रदानां राजेव । राजदन्तादिः (२।२।३१) ॥ (४)
॥ * ॥ भद्रं बलमस्याः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'कुब्ज-
प्रसारिणी' इति ख्यातायाः ।

जनी जतूका रजनी जतुकृच्चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥

संस्पर्शा

जनी, जतूका, रजनी, जतुकृत्, चक्रवर्तिनी, संस्पर्शा
(६ स्त्री), 'चक्रवत्' के ६ नाम हैं ।

जनीति ॥ जायते आरोग्यमनया । 'जनिषसिभ्यामिण्'
(उ० ४।१३०) । 'जनिवध्योश्च' (७।३।३५) इति न
वृद्धिः । 'कृदि-' (ग० ४।१।४५) इति वा ङीष् । 'जनी
सीमन्तिनीवध्वोरुत्पत्तावोषधीभिदि' [इति मे० ८३।६] ॥
(१) ॥ * ॥ जायते । 'जनी-' (दि० आ० से०) ।
'जलूकादयश्च' (उ० ४।४१) इति साधुः ॥ * ॥ जतु-
शब्दात् 'संज्ञायां-' (५।३।७५) इति कनि 'जतुका' च ।
[जतुका जिनपत्त्रायाम्] इति मे० ८।९१ ॥ (२) ॥ * ॥
रज्यतेऽनया । 'रञ्ज रागे' (भ्वा० उ० अ०) । 'करणा-'
(३।३।११७) इति ल्युट् । 'त्यजरज-' (३।२।१४२) इति
निपातनात् क्वचिद्विकृत्यपि नलोपः । 'रजनी नीलिनी-
रात्रिहरिद्राजतुकासु च' [इति मे० ६१।१४] ॥ (३)
॥ * ॥ जतु करोति । क्विप् (३।२।१७८) ॥ (४) ॥ * ॥
चक्रं चक्रमिव वा वर्तितुं शीलमस्याः । 'सुपि-' (३।२।
७८) इति णिनिः ॥ (५) ॥ * ॥ सम्यक् स्पृशति स्पृश्यते
वा । 'स्पृश स्पर्शने' (तु० प० से०) । 'पदरज-' (३।३।
१६) इति घञ् । पचाद्यच् (३।१।१३४) वा । कर्मणि
घञ् (३।३।१९) वा ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'चक्रवर्तिन्या'
'चक्रवत्' इति ख्यातस्य ।

अथ शटी गन्धमूलीषडग्रन्थिकेत्यपि ।

कर्चूरोऽपि पलाशः

शटी, गन्धमूली, षडग्रन्थिका (३ स्त्री), कर्चूरः, पलाशः (२ पु), 'आमाहल्दी' के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ शटति । 'शट रुजादी' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।३३) । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (१) ॥*॥ गन्धं मूलमस्याः ॥ (२) ॥*॥ षड् बहवो ग्रन्थयोऽस्याः ॥ (३) ॥*॥ कर्चति । 'कर्चं गती' () । खर्जादित्वात् (उ० ४।९०) ऊरः । 'कर्चूरो' स्यात् पुमाञ्शट्यां सुवर्णे तु नपुंसकम् [इति मे० १३२।१३२] ॥*॥ 'कर्चूरः' अपि ॥ (४) ॥*॥ पलमश्नाति । 'अश भोजने' (क्र्या० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । पले मांसे आशा यस्य वा । 'पलाशः किशुकः शटी । 'हरिद्वर्णो राक्षसश्च पलाशं छदने मतम्' इति हैमः [३।७६२] ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'शम्याः' 'कचूर' इति ख्यातस्य ।

अथ कारवेल्लः कटिल्लकः ॥ १५४ ॥

सुषवी च

कारवेल्लः, कटिल्लकः (२ पु), सुषवी (स्त्री), 'करैला' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ 'कारो वधे निश्चये च वलौ यत्ने यतावपि । [तुषारसौलेऽपि पुमान् स्त्रियां दूत्यां प्रसेवके । सुगणकारिकायां च बन्धनागारबन्धयोः' इति मे० १२३।१३-१४] । कारं वेत्तति । 'वेत्त चलने' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥*॥ कटति । 'कटे वर्षाविरणयोः' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादिल्लः ॥*॥ कठति । 'कठ शोके' (भ्वा० प० से०) । अस्मादिल्लः—इत्यन्ये । स्वार्थे कम् (५।३।७५) । 'कठिल्लकस्तु पर्णासे वर्षाभूकारवेल्लयोः' इति विश्व-भेदिन्यौ [१८।१९६, १५।१७९] ॥ (२) ॥*॥ सु सुवति ॥ 'सु प्रेरणे' (तु० प० से०) । अच् (३।१।३४) । 'उपसर्गात्सुनोति—' (८।३।६५) इति षः । गौरादिः (४।१।४१) । 'सुषवी कृष्णजीरके कारवेल्ले च जीरे च' इति हैमः [३।७५२-५३] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'कारवेल्लस्य' 'करैला' इति ख्यातस्य ।

अथ कुलकं पटोलस्तित्तकः पटुः ।

कुलकम् (न), पटोलः, तित्तकः, पटुः (३ पु), 'परवल' के ४ नाम हैं ।

१. 'कर्चूरः' इति पा० ।

२. 'हरिद्वर्णो राक्षसे च' इति पा० ।

अथेति ॥ कोलति । 'कुल संस्त्याते' (भ्वा० प० से०) ।

'इगुपध—' (३।१।३५) इति कः । स्वार्थे कन्, क्वुन् (उ० २।३२) वा । 'कुलकं तु पटोले स्यात्संबद्धश्लोकसंहतौ । पुंसि वल्मीककाकेन्दुकुलश्रेष्ठेषु कथ्यते' [इति मे० ६।६९-७०] ॥ (१) ॥*॥ पटति । 'पट गती' (भ्वा० प० से०) । अन्तर्भावितण्यर्थो वा । 'कपिगडिगण्डि—' (उ० १।६६) इत्योलच् । 'पटोलं वस्त्रभेदे, नौषधी ज्योत्स्न्यां तु योषिति' [इति मे० १५२।१०६] ॥ (२) ॥*॥ तित्त एव । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (३) ॥*॥ पाटयति । 'पट गती' (भ्वा० प० से०) । 'फलिपाटि—' (उ० १।१८) इत्युः पटि-रादेशश्च । 'पटुर्दक्षे च नीरोगे चतुरेऽप्यभिधेयवत् । पटोले तु पुमान् क्लीबे छत्रालवणयोरपि' [इति मे० ५।३२०] ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'पटोलस्य', 'परवर' इति ख्यातस्य ।

कूष्माण्डकस्तु कर्कारुः

कूष्माण्डकः, कर्कारुः (२ पु), 'कदीमा, तरकारीवाले कोहड़ा' के २ नाम हैं ।

क्विति ॥ कु ईषद् ऊष्मा अण्डेषु बीजेषु यस्य । पित्त-लत्वात् । 'कूष्माण्डचुमायां स्त्री, पुंसि कर्कारी च गणान्तरे । भ्रूणान्तरे' [इति मे० ४२।२७-२८] ॥ (१) ॥*॥ कर्कं शुक्लवर्णमृच्छति । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । बाहुल-कादुण् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कूष्माण्डस्य' ।

ईर्वाहः कर्कटी स्त्रियौ ॥ १५५ ॥

ईर्वाहः, कर्कटी (२ स्त्री), 'ककड़ी, कांकर' के २ नाम हैं ।

ईर्वेति ॥ ईरण 'ईर गती' (अ० आ० से०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । ईरं वृणोति, वारयति वा । 'वृन् वरणे' (स्वा० उ० से०) । बाहुलकादुण् । 'तुर्यस्वरादिर् ईर्वाहः कर्कट्यां पठ्यते बुधैः' [?] ॥*॥ ह्रस्वादिः [ईर्वाहः] अपि । 'उन्मत्तो धुस्तुर ईर्वाहः कर्कटिः स्यात्' इति पुंस्काण्डे रत्नकोषात् ॥*॥ 'एर्वाहः' इति पाठे आह् बोध्यः ॥*॥ ('उर्वाहकमिव बन्धनात्' इति श्रुतेः पृषोदरादित्वेनादेरुत्वे 'उर्वाहः' इति च) ॥ (१) ॥*॥ करं कटति । 'कटे वर्षादौ' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।११८) । शकन्धवादिः (वा० ६।१।९४) । डीष् (वा० ४।१।४१) वा ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'काकडी' इति ख्यातायाः ।

इक्ष्वाकुः कटुतुम्बी स्यात्

इक्ष्वाकुः, कटुतुम्बी (२ स्त्री), 'तितलौकी, तीता कद्दू' के २ नाम हैं ।

ईति ॥ इक्षुमाकरोति । मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । यद्वा-छिक्कायां जातम् 'इक्षु' इति

शब्दमकति । 'अक गती' (भ्वा० प० से०) । बाहुलका-
द्रूप । 'इश्वराकुः कदुतुम्ब्यां स्त्री सूर्यवंशनृपे पुमान्' [इति
मे० ५।५०] ॥ (१) ॥ * ॥ कदुश्चासी तुम्बी च ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'कदुतुम्ब्याः' ।

तुम्ब्यलाबूरुभे समे ।

तुम्बी, अलावूः (२ स्त्री), 'कदू, लौकी' के २
नाम हैं ।

त्विति ॥ तुम्बति रुचिम् । 'तुबि अर्दने' (भ्वा० प०
से०) । अच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) ।
इन् (उ० ४।१।१८) वा । 'कृत्-' (ग० ४।१।४५) इति
वा ङीष् ॥ (१) ॥ * ॥ न लम्बते । 'लबि अवसंसने'
(भ्वा० आ० से०) । 'नवि लम्बेर्नलोपश्च' (उ० १।८७)
इत्युणित् । 'अलाम्बुस्तु पिण्डफला तुम्बिस्तुम्बी महाफला ।
तुम्बा तु वर्तुलाऽलाबूनि(नि)म्बचूर्णा तु लाबुका' इति
वाचस्पतिः । 'अलाबूस्तुम्बकः प्रोक्तः' इति चन्द्रः ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'तुम्बा' इति ख्यातायाः ।

चित्रा गवाक्षी गोडुम्बा

चित्रा, गवाक्षी, गोडुम्बा (३ स्त्री), 'जेडुई कौंकर' के
३ नाम हैं ।

चित्रेति ॥ चियते । 'चिच् चयने' (स्वा० उ० अ०) ।
'अमिचि-' (उ० ४।१।६४) इति ऋः । 'चित्राखुपर्णी गोडु-
म्बासुभद्रादन्तिकासु च । मायायां सर्पनक्षत्रनदीभेदेषु च
स्त्रियाम्' [इति मे० १२५।३४] ॥ (१) ॥ * ॥ गां
भूमिमक्ष्णोति । 'अक्ष व्याप्तौ' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्'
(३।२।१) । 'गवाक्षी त्विन्द्रवारुण्यां गवाक्षो जालके कपी'
इति हैमः [३।७७५] ॥ (२) ॥ * ॥ गां भुवं तुम्बति ।
'तुबि अर्दने' (भ्वा० प० से०) । मूलविभुजादिकः (वा०
३।२।५) । टाप् (४।१।४) । षष्ठोदरादिः (६।३।१०९) ।
मुकुटस्तु—गां डुम्बयति । 'डुबि अर्दने' अण् (३।२।१)—
इत्याह । तन्न । घातुपाठेषु डुबिघातोरदर्शनात् । अणि
ङीप्प्रसङ्गाच्च ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'कर्कटीविशेषस्य' ।

विशाला त्विन्द्रवारुणी ॥ १५६ ॥

विशाला, इन्द्रवारुणी (२ स्त्री), 'इनारुन' के २ नाम हैं ।

विशेति ॥ वि शलति । 'शल चलने' (भ्वा० प०
से०) । 'ज्वलति-' (३।१।१४०) इति णः । टाप् (४।
१।४) विशति वा, अत्र वा । 'विश प्रवेशने' (तु० प०
से०) । 'तमिविशिविडि-' (उ० १।१।१८) इति कालन् ।
'विशाला त्विन्द्रवारुण्यामुज्जयिन्यां तु योषिति । ॥ * ॥
नृपवृक्षभिदोः पुंसि पृथुलेऽप्यभिधेयवत्' [इति मे० १५४।
१३३-३४] ॥ (१) ॥ * ॥ इन्द्रं वारयति । 'वृक् वरणे' चुरादिः ।

'कृवदारि-' (उ० ३।५३) इति बाहुलकाद् ण्यन्तादप्युनन् ।
यत्तु मुकुटः—इन्द्रवारुणी देवते अस्याः । अण् (४।२।२४) ।
'उत्तरपदस्य च' (७।३।१०) इत्युत्तरपदवृद्धिः—इत्याह ।
तन्न । मन्त्रहविषोरेव स्वामिनि देवतात्वव्यवहारात् ।
'उत्तरपदस्य च' (७।३।१०) इत्यस्याधिकारत्वेन वृद्धि-
विधायकत्वाभावाच्च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'इन्द्रवारुणी'
इति ख्यातायाः ।

अशोघ्नः शूरणः कन्दः

अशोघ्नः, शूरणः, कन्दः (३ पु), 'ओल, सूरन' के
३ नाम हैं ।

अशंविति ॥ अशंसि हन्ति । 'अमनुष्य-' (३।२।५३)
इति टक् ॥ (१) ॥ * ॥ शूर्यते । 'शूरी हिंसायाम्' (दि०
आ० से०) । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७८) इति युच् ।
कर्तरि ल्युट् (३।३।११३) वा । यत्तु—शूरति—इति
विगृहीतं मुकुटेन । तन्न । शूरीघातोर्दिवाद्यात्मनेपदित्वान्
॥ * ॥ सूर्यते । 'शूरी हिंसायाम्' । युच् (उ० २।७८) । ल्युट्
(१।१।११३) वा । इति दन्त्यादिरपि [शूरणः] ॥ (२)
॥ * ॥ कन्दति । कन्दयति । कन्द्यते वा । अच् (३।१।१३४) ।
घञ् (३।३।१९) वा । 'कन्दोऽस्त्री शूरणे सस्यमूले जलधरे
पुमान्' [इति मे० ७४।३] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'शूरण'
इति ख्यातस्य ।

गण्डोरस्तु समष्टिला ।

गण्डीरः (पु), समष्टिला (स्त्री), 'गांडरनामक शाक-
विशेष' के २ नाम हैं ।

गण्डीति ॥ गण्डति, गण्ड्यते वा । 'गडि वदनैकदेशे'
(भ्वा० प० से०) । बाहुलकादीरन् । यद्वा—गण्डीन्
ग्रन्थीनीरयति । 'ईर प्रेरणे' (अ० आ० से०) । 'कर्मण्यण्'
(३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ समे तिष्ठति । 'मिथिलादयश्च'
(उ० १।५७) इति साधुः । यद्वा—सम्यगष्टिला बीजं
यस्याः । 'गण्डीरो ना समष्टिला' इति माला ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'गण्डीरद्वी' इति ख्यातस्यानूपजशाकभेदस्य ।
'गडिनी' इति भाषा ।

कलम्बी

कलंबी (स्त्री), 'करेम् शाक' का १ नाम है ।

केति ॥ कडति । 'कड मदे' (भ्वा० प० से०) । 'कृक-
दिकडिकटिभ्योऽम्बच्' (उ० ४।८२) । डलयोरेकत्वम् । के
जले लम्बते । लबि अवसंसने' (भ्वा० आ० से०) । पचा-
द्यच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) । 'कलम्बी तु
शतपर्वा कलम्बूवासु वीरुधः' इति वाचस्पतिः । 'कलम्बी
शाकभेदेऽपि कदम्बशरयोः पुमान्' [इति मे० १०५।९] ।
॥ * ॥ एकं 'करेम्बु' इति ख्यातस्य ।

उपोदका

उपोदका (स्त्री), 'पोई शाक' का १ नाम है ।

उपेति ॥ उपाधिकमुदकमस्याम् । '—उत्तरपदस्य च' (वा० ६।३।५७) इत्युदः कप् (५।४।१५४) । टाप् (४।१।४) ॥ * ॥—अपगतोदका । जाङ्गलत्वात् । 'अपो-दका'—इति स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'पोई' इति ख्यातस्य ।

अस्त्री तु मूलकं

मूलकम् (न पु), 'मूली' का १ नाम है ।

(अस्त्रीति ।) मूलति । 'मूल प्रतिष्ठायाम्' (भ्वा० प० से०) । क्वन् (उ० २।३२) । यद्वा—मूलयति । 'मूल रोहणे' चुरादिः । अच् (३।१।१३४) । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'मूली' इति ख्यातस्य ।

हिलमोचिका ॥१५७॥

हिलमोचिका (स्त्री), 'हिलसाल' का १ नाम है ।

हिलेति ॥ हिलति । 'हिल भावकरणे' (तु० प० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः । मोचयति । ण्वल् (३।१।१३३) । हिला चासौ मोचिका च । 'छ्या-पोः-' (६।३।६३) इति ह्रस्वः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'हिलसाल' इति ख्यातस्य ।

वास्तुकम्

वास्तुकम् (न), 'बथुआ साग' का १ नाम है ।

वेति ॥ वसति देहे । चिरं गुणा वाऽस्मिन् वसन्ति । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) । 'उल्लादायश्च' (उ० ४।४१) इति साधु ॥ * ॥ वास्तो भवम् । अध्यात्मादिठम् (वा ४।३।६०) । 'इसुसुक्-' (७।३।५१) इति कः । एवं ह्रस्वमध्यम् [वास्तुकम्] अपि ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'बथुवा' इति ख्यातस्य ।

शाकभेदाः स्युः

यहाँतक शाक-भेदका वर्णन है ।

शाकेति ॥ कलम्ब्याद्याः पञ्च शाकभेदाः स्युः । 'शाका-ह्यं पत्रपुष्पादि' [२।४।१३६] इत्यत आरभ्य च । 'अपहृक्पर्णी पालङ्क्या चिल्लिका चाप्युपोदिका । चाङ्गेरी हिलमोचा च कलम्बी शाकजातयः' इति माला ।

दूर्वा तु शतपर्विका ।

सहस्रवीर्याभार्गव्यौ रुहानन्ता

दूर्वा, शतपर्विका, सहस्रवीर्या, भार्गवी, रुहा, अनन्ता (३ स्त्री), 'दूब' के ६ नाम हैं ।

दूर्वेति ॥ दूर्वति, दूर्व्यते वा । 'दूर्वी हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । ञ् (३।३।१९) वा ।

३० अ०

'उपघायां च' (८।२।७८) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ शतं पर्वाण्यस्याः । 'शेषात्' (५।४।१५४) इति कप् । शतं पर्वति । 'पर्व पूरणे' (भ्वा० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । 'शतपर्विका तु दूर्वायां वचायामपि योषिति' [इति मे० १९।२३३] ॥ (२) ॥ * ॥ सहस्रं वीर्याण्य-स्याः ॥ (३) ॥ * ॥ भृगोरियम् । 'भार्गवी पार्वतीश्रियोः । दूर्वायाम्' [इति मे० १६०।४५-४६] ॥ (४) ॥ * ॥ छिन्नापि रोहति । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (५) ॥ * ॥ न अन्तो यस्याः । 'अनन्ता च विशल्यायां शारिवादूर्वयोरपि । कणादुरालभापथ्यापावत्यामलकीषु च । विश्वभरागुडूच्योः स्यादनन्तं सुरवर्त्मनि । अनन्तः केशवे शेषे पुमान्निर्वधौ' त्रिषु [इति मे ६०।८१-८३] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'दूर्वायाः' ।

अथ सा सिता ॥१५८॥

गोलोमी शतवीर्या च गण्डाली शकुलाक्षकः ।

गोलोमी, शतवीर्या, गण्डाली (३ स्त्री), शकुलाक्षकः (पु), 'सफेद दूब' के ४ नाम हैं ।

अथेति ॥ सा दूर्वा । सिता शुक्ला । गोलोमसु जाता । 'तत्र जातः' (४।३।२५) इत्यण् । संज्ञापूर्वकत्वात् वृद्धिः । 'गोलोमी श्वेतदूर्वायां स्याद्वचाभूतकेशयोः' [इति मे० १११।४२] ॥ (१) ॥ * ॥ शतं वीर्याण्यस्याः ॥ (२) ॥ * ॥ गण्डति । 'गण्डि वदनैकदेशे' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादालम् । गण्डमलति वा । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'टिड्ढा-' (४।१।१५) इति ङीप् । गौरादिः (४।१।४१) वा ॥ (३) ॥ * ॥ शकुलस्य मत्स्यस्येवाक्षि यस्य । 'अक्षणोऽद्वयान्' (५।४।७६) इत्यच् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'शुक्लदूर्वायाः' । स्वामी तु—परे द्वे दूर्वा-भेदस्य—इत्याह ।

कुरुविन्दो मेघनामा मुस्ता मुस्तकमस्त्रियाम् ॥१५९॥

कुरुविन्दः, मेघनामा (२ पु), मुस्ता (स्त्री), मुस्तकम् (न पु), 'मोथा' के ४ नाम हैं ।

कुर्विति ॥ कुरुन् विन्दति । 'विद्ल लाभे' (तु० उ० अ०) । 'अनुपसर्गाल्लिम्प-' (३।१।१३८) इति शः । 'कुरुविन्दं रत्नभेदे मुस्ताकुल्माषयोः पुमान्' इति विश्व-^२ मेदिन्यौ ॥ (१) ॥ * ॥ मेघनामानि नामान्यस्य ॥ (२) ॥ * ॥ मुस्तयति । 'मुस्त संघाते' चुरादिः । अच् (३।१।

१. 'पुमाननवधौ' इति पा० ।

२. पाठोऽयं मेदिन्याम् (७७।४७); विश्वे तु—'कुरुविन्दस्तु मुस्तायां कुल्माषव्रीहिभेदयोः' इति पाठः (८१।४६) ।

१३४) ॥ (३) ॥*॥ ष्वल् (३।१।१३३) ॥ (४) ॥*॥
चत्वारि 'मुस्तायाः' 'मोथा' इति ख्यातायाः ।

स्याद्भद्रमुस्तको गुन्द्रा

भद्रमुस्तकः (पु), गुन्द्रा (स्त्री), 'नागरमोथा' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ भन्दते । 'भदि कल्याणे' (भ्वा० आ० से०) । 'भृजेन्द्र-' (उ० २।१८) इति साधुः । भद्रं करोति वा । 'तत्करोति-' (वा० ३।१।२६) इति प्यन्तादच् (३।१।१३४) । भद्रभ्रातृ मुस्तकश्च ॥*॥ 'भद्रम्' अपि नाम । 'भद्रं स्यान्मङ्गले हेमिन् मुस्तके करणान्तरे' इति वरः । ['भद्रः शिवे खञ्जरीटे वृषभे च कदम्बके । करिजाति-विशेषे ना क्लीबं मङ्गलमुस्तयोः' ॥ इति मे० १२७।७० च] ॥ (१) ॥*॥ गां जलं द्राति । 'द्रा गती' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'गुन्द्रस्तेजनके स्त्री तु प्रियंगो भद्रमुस्तके' [इति मे० १२४।२४] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'नागरमोथा' इति ख्यातस्य ।

चूडाला चक्रलोष्टा ।

चूडाला, चक्रला, उच्चटा (३ स्त्री), 'चुडाला, एक प्रकारके मोथा घास' के ३ नाम हैं ।

चूडेति ॥ चूडास्त्यस्याः । 'प्राणिस्थादातो लजन्य-तरस्याम्' (५।२।१६) । 'चूडाला तूच्चटायां स्त्री चूडावति च वाच्यवत्' [इति मे० १५।१९०] ॥ (१) ॥*॥ चक्रं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (२) ॥*॥ उच्च-इति । 'चट गती' (भ्वा० प० से०) अन्तर्भावित्यर्थः । अच् (३।१।१३४) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'मुस्ताविशेष-स्य' ।

वंशे त्वक्सारकर्मारत्वचिसारवृणध्वजाः ॥ १६० ॥
शतपर्वा यवफलो वेणुमस्करतेजनाः ।

वंशः, त्वक्सारः, कर्मारः, त्वचिसारः, वृणध्वजः, शतपर्वा, यवफलः, वेणुः, मस्करः, तेजनः (१० पु), 'बाँस' के १० नाम हैं ।

वंशे इति ॥—वमति । 'दुवम उद्विरणे' (भ्वा० प० से०) । 'वृभुवमि कुभ्यः शक्'—इति मुकुटः । तन्न । उक्तसूत्रस्योच्च-लक्षणादिवृत्तिर्भवदर्शनात् । अनुनासिकलोपस्य (६।४।३७) उपधादीर्घस्य (६।४।१५) च प्रसङ्गान्च । कुशभृशयोर्धा-त्वन्तरेण सिद्धत्वान्च । वनति, वन्यते वा । 'वन शब्दे' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकाच् शः । उदयते, वष्टि वा । 'वंश कान्ती' (अ० प० से०) । धक् (३।३।१९) । संज्ञा-पूर्वकत्वाच्च वृद्धिः । अच् (३।१।१३४) । 'संख्या वंश्येन'

(२।१।१९) इति निर्देशास्तुम् । 'वंशो वेणौ कुले वर्गे पुष्ठा-
'द्यवयवेऽपि च' [इति विश्वः १६८।१०] ॥ (१) ॥*॥
त्वक् त्वचि वा सारोऽस्य ॥ (२) ॥*॥ कर्म क्रियामृच्छति ।
'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (३) ॥*॥ 'हलदन्तात्-' (६।३।९) इति वा लुक् ॥ (४) ॥*॥ तृणेषु ध्वज इव ॥ (५) ॥*॥ शतं पर्वाण्यस्य ॥ (६) ॥*॥ यव इव फला-
न्यस्य । 'यवफलो मांसिकायां कुटजत्वचिसारयोः' इति हैमः [४।३०९] ॥ (७) ॥*॥ वेणति । 'वेणु निशा-
मनवादिभ्रादानगमनज्ञानचिन्तासु' (भ्वा० उ० से०) :
बाहुलकादुः । यद्वा—अजति । 'अजिकुरीभ्यो निच्च' (उ० ३।३८) इति णुः । 'अजेर्वी-' (२।४।५६) ।—वयन्ति
शोभन्ते स्वनेन । 'वी' धातोः 'धेन्वादयश्च' इति नुः, णत्वं
च—इति सुभूतिः । तन्न । उक्तसूत्राभावात् । 'वी' धातोरा-
दादिकत्वेन 'वयन्ति' इति रूपाभावाच्च । 'वेणुर्नृपान्तरे ।
त्वक्सारेऽपि च पुंसि स्यात्' [इति मे० ४७।२६] ॥ (८) ॥*॥ मस्करे अनेन वा । 'मस्क गती' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादरः । यद्वा—मङ्कते । 'मकि मण्डने' (भ्वा० आ० से०) अरः । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न नुम् ।
'मस्करमस्करिणौ वेणुपरिव्राजकयोः' (६।१।१५४) इति
सुट् ॥ (९) ॥*॥ तेजयति शस्त्रमार्गिन वा । नन्द्यादित्युः
(३।१।१३४) । युच् (उ० २।७८) वा ॥ (१०) ॥*॥
दश 'वेणोः' ।

वेणवः कीचकास्ते स्युर्ये स्वनन्त्यनिलोद्धताः ॥ १६१ ॥

कीचकः (पु), 'छिद्रमें हवाके प्रवेश करनेपर बजनेवाले बाँस' का १ नाम है ।

वेणेति ॥ ये वेणवोऽनिलेनोद्धतास्ताडिताश्चालिता वा
शब्दायन्ते । चीकति चीकयते वा । शब्दायते । 'चीक
मषण्णे' (चु० उ० से०) । 'चीकयतेराद्यन्तविपर्ययश्च'
(उ० ५।३६) इति वुच् ।—पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९)
आद्यन्तविपर्ययश्च—इति मुकुटः । तद् उक्तसूत्रादर्शनमूल-
कम् । यद्वा—'की' इत्यव्यक्तम् । चकते । 'चक तृप्यादौ'
(भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'संज्ञायां
कन्' (५।३।७५) । वुन् (उ० २।३२) वा । 'कीच'
इत्यव्यक्तं कायति । मूलविभुजादिकः (वा० ३।२।५),
'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति ङो वा । 'कीचको
दैत्यभिद्राताहतसस्वनवंशयोः' [इति मे० ६।६८] ॥ (१)
॥*॥ एकम् 'वाताहतवेणूनाम्' ।

प्रन्थिर्ना पर्वपरुषी

प्रन्थिः (पु), पर्व, परुः (२ स्त्री न), 'बाँस आदि की गोंठ या पोर' के ३ नाम हैं ।

१. 'पुष्पस्यावयवे' इति पा० ।

ग्रन्थिरिति ॥ ग्रन्थते । 'ग्रन्थि कौटिल्ये' (भ्वा० आ० से०) । 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।१।१८) । 'ग्रन्थिस्तु ग्रन्थिपणं ना बन्धे रुग्भेदपर्वणोः' [इति मे० ७२।६] ॥ (१) ॥ * ॥ पर्वति । 'पर्व पूरणे' (भ्वा० प० से०) । बाहुल-
कात्कनिन् । 'पर्व क्लीबं महे ग्रन्थो प्रस्तावे लक्षणान्तरे । दर्शप्रतिपदोः संधौ विषुवत्प्रभृतिष्वपि' [इति मे० ८९। ८८] ॥ (२) ॥ * ॥ पिपति 'पू पालनपूरणयोः' (जु० प० से०) । 'अतिपूवपि-' (उ० २।१।१७) इत्युस् ॥ * ॥ बाहुलकादुपप्रत्यये उदन्तो [परः] अपि । 'मज्जा सारो, ग्रन्थिः परः, परागः कुसुमरेणुः' इति पुंस्काण्डे रत्नकोषात् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वंशादिग्रन्थेः' ।

गुन्द्रस्तेजनकः शरः ।

गुन्द्रः, तेजनकः, शरः (३ पु), 'सरकण्डा, सरई' के ३ नाम हैं ।

निवति ॥ गोदते । 'गुद क्रीडायाम्' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकाद्गक् । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । 'गुन्द्रस्तेजनके स्त्री तु प्रियंगी भद्रमुस्तके' [इति मे० १२४।२४] ॥ (१) ॥ * ॥ तेजयति । 'तिज निशाने' क्षुरादिः । ण्वुल् (३।१। १३३) । क्वुन् (उ० २।३२) वा ॥ (२) ॥ * ॥ श्रूणाति । 'शृ हिंसायाम्' (कृथा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'शरस्तेजनके बाणे दध्यग्रे ना शरं जले' [इति मे० १२९।८६] ॥ * ॥ 'सुरस्तु मुञ्जो बाणाख्यो गुन्द्रस्तेजनकः शरः' इति वाचस्पतेर्दन्त्यादिः [सुरः] च । सरति । 'स्र गती' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१। १३४) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'शरस्य' 'सरहरी' इति ख्यातस्य ।

नडस्तु धमनः पोटगलः

नडः, धमनः, पोटगलः (३ पु), 'नरसल, नरकट, नरई' के ३ नाम हैं ।

नड इति ॥ नडति । 'नड गहने () । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ धमति । 'धम ध्वाने' सौत्रः । धम्यते वा । 'बहुलम्-' (उ० २।७८) इति युच् । यत्तु—'धमो धमश्च' इति नप्रत्ययो धमादेशश्च—इत्याह मुकुटः । तन्न । उज्ज्वलजलदत्तादिष्वेतत्सूत्रस्यादर्शनात् । वधुन-
प्रकरणे दर्शनात् । सौत्रषातुना गतार्थत्वाच्च । 'धमनो नले । क्रूरे भस्त्राध्मापके च धमनी कंधरा शिरा । हरित्रा च' इति हैमः [३।४।१२-१३] ॥ (२) ॥ * ॥ पोटन संश्लेषेण । गलति । 'गल अदने' (भ्वा० प० से०), छवणे (चु० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'अथ पोटगलः पुंसि नले च काशमत्स्ययोः' [इति मे० १५६।

१५७] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'धमनस्य' 'नलः' इति ख्यातस्य ।

अथो काशमत्स्ययाम् ॥ १६२ ॥

इक्षुगन्धा पोटगलः

काशम् (न पु), इक्षुगन्धा (स्त्री), पोटगलः (पु), 'काशनामक तृण-विशेष' के ३ नाम हैं ।

अथविति ॥ काशते । 'काश्रु दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'काशस्तृणे रोगभेदे' [इति हैमः २।५५७] । 'काशी वाराणसीपुरी [न स्त्रियां तृणभेदे स्यात्] इति मे० १६२।३] । 'काशी काशश्च तृणवाचकः' इति शभेदः । गौरादिङीष् (४।१।४१) ॥ (१) ॥ * ॥ इक्षुवङ्गधोऽस्याः । समासान्तविधेरनित्यत्वाच्चेत्त्वम् (५।४। १३५) । 'इक्षुगन्धा कोकिलाक्षे क्रोष्टृणां काशे च गोक्षुरे' [इति मे० ८२।४४] ॥ (२) ॥ * ॥ (पोटगलो व्या-
ख्यातः) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'काशस्य' ।

पुंभूमनि तु वल्बजाः ।

वल्बजाः (पु नित्य ब० व०), 'बगई' का ३ नाम है ।

पुमिति ॥ वलते । 'वल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । क्विप् (३।२।१७८) । वजति । 'वज गती' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । वल् बासी वजश्च । 'एको वल्बजः' इति (१।२।४५ सूत्रे) भाष्यकारवचनादेकत्वेऽपि ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वगई' इति ख्यातस्य ।

रसाल इक्षुः

रसालः, इक्षुः (२ पु), 'ईख, गन्ना, उख' के २ नाम हैं ।

रसेति ॥ रसेनालति, अल्पते वा = पूरयति, पूर्यते वा । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१। १३४), घम् (३।३।१९) वा । 'रसालं सिल्लके बोले रसालश्चेक्षुचूतयोः' [इति मे० १५४।१२६-२७] ॥ (१) ॥ * ॥ इष्यते । 'इष इच्छायाम्' (तु० प० से०) । 'इषेः वसुः' (उ० ३।१५७) । 'षढोः कः सि' (८।२।४१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'इक्षोः' ।

तद्देहाः पुण्ड्रकान्तारकादयः ॥ १६३ ॥

पुण्ड्रः, कान्तारकः (२ पु), आदि 'उखके भेद-विशेष' हैं ।

तदिति ॥ कोषकाराद्या आदिना गृह्यन्ते । 'इक्षुः कर्क-
टको वंशः कान्तारो वेणुनिःसृतः । इक्षुरन्यः पोण्ड्रकश्च रसालः सुकुमारकः' । पुण्ड्र्यन्ते । 'पुडि खण्डने' (भ्वा० प० से०) । 'स्फायि-' (उ० २।१३) इत्यादिना रक् ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) । पोण्ड्रः । 'पुण्ड्रैक्षौ पुण्ड्रकौ सेव्यः पोण्ड्रकोऽतिरसो मधुः' इति वाचस्पतिः । 'पुण्ड्रो दैत्यविशे-

षेक्षुभेदयोरतिमुक्तके [चित्रे कृमौ पुण्डरीके पुंभूमिनीवृ-
दन्तरे । इति मे० १२७।५९-६०] ॥ (१) ॥ * ॥
कान्तं रसमृच्छति । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'कर्म-
ण्यण्' (३।२।१) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ण्वल् (३।
१।१३३) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'इक्षुभेदस्य' ।

स्याद्वीरणं वीरतरम्

वीरणम्, वीरतरम् (२ न), 'गौडर घास' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ वि पक्षिणमीरयति । ल्युः (३।१।१३४) ।
युच् (उ० २।७८) वा ।—विशिष्टजनमीरयति । 'शूर
वीर विक्रान्ती' (चु० आ० से०)—इति मुकुटः । तन्न ।
विग्रहप्रदर्शनधातूपन्यसनयोर्विद्वत्वात् ॥ (१) ॥ * ॥
अच् (३।१।१३४) । अतिशयितं वीरम् । 'द्विवचन-'
(५।३।७५) इति तरप् । 'स्याद्वीरणे वीरतरं वीरश्रेष्ठे
शब्दे च ना' [इति मे० १४३।२८८] ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'तृणभेदस्य' 'गौडर' इति ख्यातस्य ।

मूलेऽस्योशीरमस्त्रियाम् ।

अभयं नलदं सेव्यममृणालं जलाशयम् ॥ १६४ ॥

लामज्जकं लघुलयमवदाहेष्टकापथे ।

उशीरम् (न पु), अभयम्, नलदम्, सेव्यम्, अमृ-
णालम्, जलाशयम्, लामज्जकम्, लघुलयम्, अवदाहम्,
इष्टकापथम् (९ न) 'खश' के १० नाम हैं ।

मूल इति ॥ वीरणस्य मूले । उष्यते । 'वश कान्ती'
(अ० प० से०) । 'वशेः कित्' (उ० ४।३१) इतीरन् ॥
(१) ॥ * ॥ न भयमस्मात् । 'अभया स्त्री हरीतक्या-
मुशीरे च नपुंसकम् । निर्भये वाच्यलिङ्गः स्यात्' [इति
मे० ११८।६९-७०] ॥ (२) ॥ * ॥ नलं गन्धं ददाति, दयते
वा । 'डुदाब् दाने' (जु० प० अ०), 'देङ् पालने' (भ्वा०
आ० अ०) वा । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ।
'नलदं स्यात्पुष्परसोशीरमांसीषु न द्वयोः' [इति मे० ७६।
३३] ॥ (३) ॥ * ॥ सेवितुमर्हम् । 'षेवृ सेवने' (भ्वा०
आ० से०) । अर्हं ण्यत् (३।३।१६९) । 'सेव्यं क्लीबमु-
शीरे स्यात्सेवार्हं पुनरन्यवत्' [इति मे० ११७।६४] ॥
(४) ॥ * ॥ मृणालमिव । सादृश्येऽत्र नन् ॥ * ॥ 'मृणा-
लम्' अप्यत्र । 'मृणालं नलदे क्लीबं पुंनपुंसकयोर्विसे' [इति
मे० १५४।१२५] ॥ (५) ॥ जले आशेते । अच् (३।
१।१३४) यद्वा—जलो जड आशयो यस्य । 'जलाशयो
जलाधारे स्यादुशीरे नपुंसकम्' [इति मे० १२१।११८] ॥
(६) ॥ * ॥ लाति दोषान् । अच् (३।१।१३४), विवप्
(३।२।१७८) वा ।—ला मज्जा सारोऽस्य । कप् (५।४।
१५४)—इति मुकुटस्तु चिन्त्यः ॥ (७) ॥ * ॥ लङ्घते

रोगान् । लङ्घयते वा भूस्थत्वात् । 'लघि गती' (भ्वा० आ०
से०) । 'लङ्घिबन्धोर्नलोपश्च' (उ० १।२९) । लघु लीयते ।
'लीङ् श्लेषणे' (दि० आ० अ०) । अच् (३।१।१३४) समस्तं
नाम ॥ * ॥ व्यस्तं [लघु, लयम्] अपि । 'लामज्जकं सुवासं
स्यादमृणालं लयं लघु' इति सुश्रुतः । 'लामज्जकं सुनालः
स्यादमृणालं लयं लघु' ॥ (८) ॥ * ॥ अवलीयते
दाहोऽस्मात् ।—अवदीयते दाहोऽनेन, इति—'अवदानम्' इति
तु स्वामी—इति मुकुटः । तन्न । स्वामिग्रन्थेऽदर्शनात् ।
'अवदीयते दाहोऽनेन' इति स्वामिना व्याख्यातत्वाच्च ॥ * ॥
केचित्तु—'अवदाहेष्टम्' 'कापथम्' इति नामद्वयमाहुः ।
'लामज्जकं लघुलयमवदाहेष्टकापथे । अवदानमिन्द्रगुप्तमव-
दाहेष्टकापथे' इति वाचस्पतिः ॥ (९) ॥ * ॥ इष्टं
कापथमस्य । अधोवायुकरत्वात् । यद्वा—इष्टकेव इष्टः पन्था
यस्य, इष्टकायामपि पन्था यस्य इति वा ॥ (१०) ॥ * ॥
दश 'वीरणमूलस्य' 'खश' इति ख्यातस्य ।

नलादयस्तृणं गर्मुच्छयामाकप्रमुखा अपि ॥ १६५ ॥

'नल' आदि और गर्मुत्त, श्यामाकः (२ पु), आदि
ये 'तृणधान्य' हैं ।

नलेति ॥ तृणजातयः । तृण्यते । 'तृणु अदने' (त० उ०
से०) । घञ् (३।३।१९९) । संज्ञापूर्वकत्वाद् गुणो न ।
घञर्थे कस्तु परिगणनान्न ॥ (१) ॥ * ॥ गिरति,
गीर्यते वा । 'गृ निगरणे' (तु० प० से०) । 'ग्री मुट् च'
(उ० १।९५) इत्युतिः ॥ (१) ॥ * ॥ श्यायते ।
'श्यङ् गती' (भ्वा० आ० अ०) । 'पिनाकादयश्च' (उ०
४।१५) इति साधुः । यद्वा—श्यामं वर्णमकाते । 'अक गती'
(भ्वा० प० से०) । अण् (३।२।१) ॥ * ॥ 'श्यामाकः
श्यामकोऽपि च' इति हलायुधः [२।४२९] । तत्र मूल-
विभुजादिके (वा० ३।२।५) शकन्ध्वादित्वम् (वा० ६।
१।९४) बोध्यम् । यत्तु—'श्यालूधूभ्यो मकन्'—इत्याह
मुकुटः । तन्न । तस्योणादिवृत्तावदर्शनात् ('सांवा' इति
लोके ख्यातः) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रमुखशब्दान्नीवाराद्याः ।
मुकुटस्तु—अनन्तराः कुशादयो व्यवहिताश्च कङ्गकोद्रवा-
दयो गृहीताः—इत्याह । [तन्न युक्तिसहम्] कोद्रवादी-
नामेवं सति हविष्यत्वापातात् ।

अस्त्री कुशं कुथो दर्भः पवित्रम्

कुशम् (पु न), कुथः, दर्भः (२ पु), पवित्रम् (न),
'कुशा' के ४ नाम हैं ।

अस्त्रीति ॥ की शेते । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।
१०१) इति ङः । यद्वा—कुशयति । 'कुशिर श्लेषे' () ।

‘इगुपध-’ (३।१।१३५) इति कः । ‘कुशो रामसुते द्वीपे’ पापिष्ठे योक्त्रमत्तयोः । कुशी^२ फाले कुशो दर्भे कुशा वल्गा कुशं जले’ इति हैमः [२।५५८] ॥ (१) ॥ * ॥ कुध्यति । ‘कुथ पूतीभावे’ (भ्वा० प० से०) । ‘इगुपध-’ (३।१।१३५) इति कः ।—‘कुथति’—इति स्वाम्युक्तविग्रह-विचिन्त्यः । ‘कुथः स्त्रीपुंसयोर्वर्णे’ कम्बले पुंसि बहिषि [इति मे० ७२।४] ॥ (२) ॥ * ॥ इभ्यते । ‘दभी ग्रन्थे’ (तु० प० से०) । घञ् (३।३।१९) ॥ (३) ॥ * ॥ पूयतेऽनेन । ‘पुवः संज्ञायाम्’ (३।२।१८५) इतीत्रः । ‘पवित्रं वर्षणे कुशे । ताम्रे पयसि च क्लीबं मेघे स्यादभि-धेयवत्’ [इति मे० १३५।१७७] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि ‘दर्भविशेषस्य’ ।

अथ कत्तृणम् ।

पौरसौगन्धिकध्यामद्वजग्धकरौहिषम् ॥ १६६ ॥

कत्तृणम्, पौरम्, सौगन्धिकम्, ध्यामम्, देवजग्धकम्, रौहिषम् (६ न), ‘रौहिषनामक सुगन्धित घास’ के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ कुत्सितं तृणम् । ‘तृणे च जाती’ (६।३। १०३) इति कोः कदादेशः [‘कत्तृणं तृणमित्पूष्योः’ इति मे० ४।३८] ॥ (१) ॥ * ॥ पुरे भवम् । ‘तत्र भवः’ (४।३। ५३) इत्यण् । ‘पौरं त्रिषु पुरोद्धूते कत्तृणे पुनपुंसकम्’ [इति मे० १२७।६१] ॥ (२) ॥ * ॥ शोभनो गन्धः । सुगन्धः प्रयोजनमस्य । ‘प्रयोजनम्’ (५।१।१०९) इति ठक् । ‘सौगन्धिको गन्धवणिक् सौगन्धिकं तु कत्तृणे । गन्धोत्पलेऽपधरागे कल्लारे’ इति हैमः [४।४३] ॥ (३) ॥ * ॥ ध्यायन्ते पशुभिः । ‘ध्यै चिन्तायाम्’ (भ्वा० प० अ०) । बाहुलकान्मक् । [‘ध्यामं दमनके गन्धतृणेऽथ इयामले त्रिषु’ इति मे० १०९।१७] ॥ (४) ॥ * ॥ देवैरद्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । ‘अदो जग्धित्यसि किति’ (२।४।३६) ॥ (५) ॥ * ॥ रोहति । ‘रुहेर्वृद्धिश्च’ (उ० १।४७) इति टिषच् । ‘कत्तृणे रौहिषं क्लीबं पुंलिङ्गो हरिणान्तरे’ इति मूर्धन्यान्ते रभसः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् ‘रोहिष’ इति ख्याततृणविशेषस्य ।

छत्रातिच्छत्रपालघ्नौ

छत्रा (स्त्री), अतिच्छत्रः, पालघ्नः (२ पु), ‘पानीमें होनेवाले तृण-विशेष’ के ३ नाम हैं ।

१. ‘दर्भे’ इति पा० ।

२. ‘कुशी लोहविकारे स्यात्’ इति तृतीयचरणे पा० ।

३. ‘स्त्रीपुंसयोर्वर्णकम्बले’ इति पा० ।

४. ‘गन्धोत्पले’ इति पा० ।

छत्रेति ॥ छदति, छादयति वा । ‘छद अपवारणे’ । त्रन् (उ० ४।१५९) । ‘इस्मन्त्रन्किषु च’ (६।४।९७) इति ह्रस्वः । ‘छत्रा मिसावतिच्छत्रे कुस्तुस्वुरुशिलीन्द्रयोः । नपुंसकं चातपत्रे’ [इति मे० १२५।३८] ॥ (१) ॥ * ॥ अतिक्रान्तच्छत्रम् ॥ (२) ॥ * ॥ पालं क्षेत्रं हन्ति । ‘अम-नुष्य-’ (३।२।५२) इति ठक् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘जल-जतृणविशेषस्य’ ।

मालातृणकभूस्तृणौ ।

मालातृणकम्, भूस्तृणम् (२ न), ‘बचके समान रूप तथा पानीमें होनेवाले तृण-विशेष’ के २ नाम हैं ।

मालेति ॥ मालाकाराणि तृणान्यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ भुवस्तृणम् । पारस्करादित्वात् (६।१।१५७) सुट् । ‘सुट्’ अव्ययं वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘तृणविशेषस्य’ । स्वामी तु—छत्रादिपञ्चपर्यायानाह ।

शष्पं बालतृणम्

शष्पम्, बालतृणम् (२ न), ‘नई और कोमल घास’ के २ नाम हैं ।

शष्पमिति ॥ शस्यते, शुष्यति वा । ‘शसु हिसायाम्’ (भ्वा० प० से०) । ‘शुष शोषणे’ (दि० प० अ०) वा । ‘शष्पशिल्पशष्प-’ (उ० ३।२८) इति साधुः ।—‘नीपादयः’ इति पः—इति मुकुटस्तु चिन्त्यः । उज्ज्वलदत्तादिवृत्तिषु ‘नीपादयः’ इति सूत्राभावात् । ‘शष्पं बालतृणे स्मृतम् । पुंसि स्यात् प्रतिमाहानौ’ [इति मे० १०२।११] ॥ (१) ॥ * ॥ बालं तृणम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘नवतृणस्य’ ।

घासो यवसम्

घासः (पु), यवसम् (न), ‘गवत’ अर्थात् ‘बैल, घोड़ा, आदि पशुओंके खाने योग्य भूसा-घास’ के २ नाम हैं ।

येति ॥ अद्यते । घञ् (३।३।१९) । ‘घमपोश्च’ (२। ४।३८) इत्यदर्शस्त्व ।—‘घस्यते’—इति विगुहन्ती स्वामि-मुकुटो चिन्त्यौ । घसेः सर्वत्र प्रयोगाभावात् । अन्यथा ‘घम-पोश्च’ (२।४।३८) इति सूत्रवैयर्थ्यापातात् ॥ (१) ॥ * ॥ यीति, गृयते वा । ‘यु मिश्रणेऽमिश्रणे च’ (अ० प० से०) । ‘बहियुभ्यां णित्’ (उ० ३।१।१९) इत्यसच् । संज्ञापूर्वक-त्वान्न वृद्धिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘गवाद्यदनीयतृणविशे-षस्य’ ।

तृणमर्जुनम् ॥ १६७ ॥

तृणम्, अर्जुनम् (२ न), ‘तृणमात्र’ के २ नाम हैं ।

तृणमिति ॥ तृण्यते । ‘तृणु अदने’ (त० उ० से०) । घञ् (३।३।१९) । संज्ञापूर्वकत्वाच्च गुणः ॥ (१) ॥ * ॥ अ-ज्यते । ‘अर्जं अर्जने’ (भ्वा० प० से०) । ‘तृणाख्यायां चित्’

(उ० ३।५९) इत्युनन् । 'अर्जुनः ककुभे पार्थे कार्तवीर्यमयुरयोः । मातुरेकसुतेऽपि स्याद् धवले 'पुनरन्यवत् । नपुंसकं तृणे नेत्ररोगे स्याद् अर्जुनीगवि । उषायां बाहुदानद्यां कुट्टन्यामपि च कचित्' [इति मे० ८४।३०-३१] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'तृणमात्रस्य' ।

तृणानां संहतिस्तृण्य

तृण्या (स्त्री), 'घासकी ढेरी' का १ नाम है ।

तृणेति ॥ तृणानां संहतिः समूहः । 'पाशादिभ्यो यः' (४।२।४९) ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'तृणसमूहस्य' ।

नड्या तु नडसंहतिः ।

नड्या (स्त्री), 'नड-समूह' का १ नाम है ।

नेति ॥ नडानां संहतिः । 'पाशादिभ्यो यः' (४।२।४९) ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'नडसमूहस्य' ।

तृणराजाह्वयस्तालः

तृणराजः, तालः (२ पु), 'ताड़' के २ नाम हैं ।

तृणेति ॥ तृणानां राजा । 'राजाहःसखिभ्यष्टच्' (५।४।९१) । तृणराज इत्याह्वयो यस्य ॥ (१) ॥*॥ ताल-यति । 'तल प्रतिष्ठायाम्' चुरादिः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'तालः करतलेऽङ्गुष्ठमध्यमाभ्यां च संमिते । गीतकालक्रियामाने करस्फाले द्रुमान्तरे । बाद्यभाण्डे च कांस्यस्य त्सरी ताली 'जटोषघो' । क्लीबं तु हरिताले स्यात्' [इति मे० १४६।२३-२४] ॥*॥ तलति । अच् (३।१।१३४) । 'तल-अपेते तालद्वी तलं ज्याघातवारणे । त्सरी स्वभावधरयोस्तन्त्रीघाते च संमतम्' ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'तालस्य' ।

नालिकेरस्तु लाङ्गली ॥ १६८ ॥

नालिकेरः, लाङ्गली (२ पु), 'नारियल' के २ नाम हैं ।

नालीति ॥ नलति, नल्यते वा । 'णल गन्धे' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादिण् । केन वायुना ईर्यते । 'ईर प्रेरणे' (अ० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । नालिश्चासी केरश्च ॥*॥ कपिलिकादिः (वा० ८।२।१८) [नारिकेलः] ॥ (१) ॥*॥ लङ्गति । 'लङ्गि गङ्गा' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकाद् अलच् दीर्घश्च । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'नारिकेलस्य' ।

घोण्टा तु पूगः क्रमुको गुवाकः खपुरः

घोण्टा (स्त्री), पूगः, क्रमुकः, गुवाकः, खपुरः (४ पु), 'सुपारी, कसैलीके पेड़' के ५ नाम हैं ।

१. 'पुल्लिङ्गो घवलेऽन्यवत्' इति पा० ।

२. 'ताल्यजटोषघो' इति पा० ।

३. हेमे 'तलं ज्याघातवारणे । तलश्चपेते तालद्वी स्व-भावाधरयोः त्सरी' इत्येवं भिन्न एव पाठः (४०।५०-२) ।

घोण्टेति ॥ घोणते । 'घुण भ्रमणे' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकात् टः । 'घोण्टा तु बदरीपूगवृक्षयोरपि योषिति' [इति मे० ३४।१३] ॥ (१) ॥*॥ पवते, पुनाति वा । 'पूम् पवने' (भ्वा० आ० से०) । 'छापूखडिभ्यः कित्' (उ० १।१२४) इति-गन् । मुकुटस्तु-पूज्यते मान्यते सेचनाः दिना फलद्वारेण, अनेन वा । घञि कुत्वे पूगः—इत्याह । तन्न । पूजेऽनुरादिण्यन्तत्वेन णिलोपस्य स्थानिवत्त्वेन कुत्वा-प्रसङ्गात् । 'निष्ठायामनिटः' (७।३।५३) इति वार्तिकाच्च । 'पूगः क्रमुकसंघयोः' इति हेमः [२।३७] ॥ (२) ॥*॥ क्रामति । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा० प० से०) । बाहुल-कादुः । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) । 'क्रमुकस्तु पुमान् भद्र-मुस्तके ब्रह्मदारुणि । फले कार्पासिकायाश्च पट्टिकालोध्र-पूगयोः' [इति मे० ५।५५-५६] ॥ (३) ॥*॥ गुवन्त्यनेन । संसकत्वात् । 'गु पुरीषोत्सर्ग' (तु० प० अ०) । 'पिनाका-दयश्च' (उ० ४।१५) इति साधुः । यत्तु मुकुटः—बाहुल-काद् गुणाभाव इति । तन्न । अस्य कुटादित्वात् ॥*॥ 'गुवा-कोऽपि च गुवाकः' इति तारपालः । तन्न बाहुलकादीर्घः ॥ (४) ॥*॥ खमिन्द्रियमाकाशं वा पिपति । 'पू पालनपूर-णयोः' (जु० प० से०) । मूलविभुजादिकः (वा० ३।२।५) । 'उदोष्ठघपूर्वस्य' (७।१।१०२) । यत्तु—अचि (३।१।१३४) उत्त्वम् (७।१।१०२) आह मुकुटः । तन्न । 'इत्वोत्वाभ्यां गुणवृद्धी' (७।१।१०२) इति वार्तिकविरो-धात् । यदपि—'पूरी आप्यायने' (दि० आ० से०)।—इत्ययं धातुरूपन्यस्तः । तदपि न । 'खपुरः' इति रूपप्रसङ्गात् । ['खपुरः क्रमुके भद्रमुस्तकेऽलसकेऽपि च' इति मे० १३३।१४५] ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'पूगवृक्षस्य' 'सोपारी' इति ख्यातस्य ।

अस्य तु ।

फलमुद्देगम्

उद्देगम् (न), 'सुपारी फल' का १ नाम है ।

अस्येति ॥ अस्य पूगस्य । उद्गतो वेगोऽस्मात् । संसक-त्वात् । उद्विजन्तेऽनेन । 'ओविजी—' (तु० आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ॥ (१) ॥*॥ एकं 'क्रमुक-फलस्य' ।

एते च हितालसहितास्त्रयः ॥ १६९ ॥

खजूरः केतकी ताली खजूरी च तृणद्रुमाः ।

हिन्तालः (पु) के सहित पूर्वोक्त तीन शब्द (नारिकेल, ताल, घोण्टा) और खजूरः (पु), केतकी, ताली, खजूरी (३ स्त्री) को तृणद्रुमः (पु), अर्थात् 'तृणद्रुम' कहते हैं ।

एत इति ॥ एते नालिकेराद्यास्त्रयो हितालेन चतुर्थेन सहिताः खजूराद्याश्च चत्वारः । तृणजातीया द्रुमाः । शाक-

पार्थिवादिः (वा० २।१।७८) हीनोऽल्पस्तालः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥*॥ खर्जति । 'खर्जं व्यथने' (भ्वा० प० से०) । 'खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊरोलची' (उ० ४।९०) इत्यूरः । 'खर्जूरं रूप्यफलयोः खर्जूरः कीटवृक्षयोः' [इति हैमः ३।५८२] ॥ (१) ॥*॥ 'जातेरस्त्री-' (४।१।६३) इति ङीष् । गौरादिः (४।१।४१) वा । 'वन-खजूरी' इति ख्याता ॥ (१) ॥*॥ केतयति । 'कित निवासे' (भ्वा० प० से०) । क्वन् (उ० २।३२), ण्वल् (३।१।३४) वा । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (१) ॥*॥ तालयति । 'तल प्रतिष्ठायाम्' चुरादिः । अच् (३।१।३४) । जातित्वात् (४।१।६३) गौरादित्वात् (४।१।४१) वा ङीष् ॥ (१) ॥*॥ 'तृणद्रुमभेदानां पुथक्' एकैकम् ।

इति वनीषधिवर्गविवरणम् ॥ ४ ॥

अथ सिंहादिवर्गः ॥ ५ ॥

सिंहो मृगेन्द्रः पञ्चास्यो हर्यक्षः केसरी हरिः ।

कण्ठीरवो मृगरिपुर्मृगद्विर्मुगाशनः [८]

पुण्डरीकः पञ्चनखचित्रकायमृगद्विषः [९]

सिंहः, मृगेन्द्रः, पञ्चास्यः, हर्यक्षः, केसरी, हरिः (६ पु), 'सिंह' के ६ नाम हैं ।

[कण्ठीरवः, मृगरिपुः, मृगद्विः, मुगाशनः, पुण्डरीकः, पञ्चनखः, चित्रकायः, मृगद्वि (८ पु), 'सिंह' के ये भी ८ नाम हैं] ।

सिंह इति ॥ सिञ्चति । 'षिच क्षरणे' (तु० उ० ४०) । 'सिञ्चेः संज्ञायां हनुमौ कश्च' (उ० ५।६२) । यद्वा-हिनस्ति । 'हिसि हिंसायाम्' (रु० प० से०) । अच् (३।१।३४) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'सिंहः कण्ठीरवे राक्षो सत्तमे चोत्तरस्थितः । सिंही तु कण्ठकार्या स्यात्' [इति मे० १७६।११-१२] । 'सिंही स्वभानुमातरि । वासा-बृहत्योः क्षुद्रायाम्' [इति हैमः २।६१७-१८] ॥ (१) ॥*॥ मुगाणामिन्द्रः ॥ (२) ॥*॥ पञ्चते । 'पचि विस्तारे' (भ्वा० आ० से०) । पञ्चं विस्तृतमास्यमस्य । यद्वा-मुखं पादाश्च पञ्च आस्यानीव यस्य । युद्धे मुख्यत्वात् ॥ (३) ॥*॥ हरिणी पिङ्गले अक्षिणी यस्य । 'बहुव्रीहौ-' (५।४।११३) इति षच् ॥ (४) ॥*॥ केसराः स्कन्धबालाः सन्त्यस्य । 'अतः-' (५।२।११५) इतीनिः । 'केसरी तुरगे सिंहे पुंनगे नागकेसरे' [इति मे० ९६।७७] ॥*॥ केचित् [केसरी] इति तालव्योष्ममध्यमाहुः । के वारि शिरसि वा शीर्यते । 'क्षु हिंसायाम्' (ऋषा० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'हलदन्तात्-' (६।३।९) इत्यलुक् । सोऽस्त्यस्य ।

इन् (५।२।११५) ॥ (५) ॥*॥ हरति । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । 'हरिश्चन्द्रार्कवाताश्वशुकभेकयमाहिषु । कपो सिंहे हरेऽजंऽशौ शक्ने लोकान्तरे पुमान् । वाच्यवत् पिङ्ग-हरितोः' [इति मे० १३०।९९-१००] ॥ (६) ॥*॥ षट् 'सिंहस्य' ।

शार्दूलद्वीपिनौ व्याघ्रे

शार्दूलः, द्वीपी, व्याघ्रः (३ पु), 'बाघ' के ३ नाम हैं ।

शार्दूलि ॥ शारयति । 'क्षु हिंसायाम्' (ऋषा० प० से०) । स्वार्थणिचः क्विप् । दूयते । 'दूङ् परित्यापे' (दि० आ० से०) । अन्तर्भावितण्यर्थः । बाहुलकाल्लुक् । यद्वा-शृणाति । पिञ्जाबूलच् (उ० ४।९०) । बाहुलकाद्दुकुवृद्धी । 'शार्दूलो राक्षसान्तरे । व्याघ्रे च पशुभेदे च सत्तमे तूत्तर-स्थितः' [इति मे० १५४।१३७] ॥ (१) ॥*॥ द्वौ वर्णौ ईयते । इङ् गतौ (दि० आ० अ०) । बाहुलकात् पो गुणाभावश्च । द्वीपाकाररेखावत्त्वाद् द्वीपं चर्मस्थित्यर्थः । 'अतः-' (५।२।११५) इतीनिः ॥ (२) ॥*॥ व्याजिघ्रति । 'घ्रा' गन्धोपादाने (भ्वा० प० अ०) । 'व्याजिघ्रातेश्च जातौ' (उ० ५।६३) इति कः । यद्वा-'आतश्चोपसर्गे' (३।१।३६) इति कः । 'पाघ्रा-' (३।१।३७) इति शो न । 'जिघ्रः संज्ञायाम्-' (वा० ३।१।३७) इति निषेधात् । 'व्याघ्रा स्यात्पुंसि शार्दूले रक्तैरण्डकरञ्जयोः । श्रेष्ठे नरादुत्तरस्थः कण्ठकार्या तु योषिति' [इति मे० १२८।८४] ॥ (१) ॥*॥ त्रीणि 'बाघ' इति ख्यातस्य ।

तरक्षुस्तु मुगादनः ॥ १ ॥

तरक्षुः, मुगादनः (२ पु), 'चीता या तेंदुआ बाघ' के २ नाम हैं ('मुकुट' के मतसे 'वृक' अर्थात् 'हुंकार मेंविषा' के ये २ नाम हैं) ।

तरेति ॥ तरं गतिं मार्गं वा क्षिणोति । 'क्षिणु हिंसायाम्' (त० उ० से०) । मितद्र्वाद्विदुः (वा० ३।२।१८०) ॥ (१) ॥*॥ मृगमत्ति । 'अद भक्षणो' (अ० प० अ०) । ल्युः (३।१।३३) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'तेंदुआबाघ' इति ख्यातस्य-इत्यन्ये । 'हुण्डातर' इति ख्यातस्य-इति मुकुटः । वराहः सूकरो घृष्टिः कोलः पोत्री किरः किटिः । दंष्ट्रो घोणी स्तब्धरोमा क्रोडो भूदार इत्यपि ॥ २ ॥

वराहः, सूकरः, घृष्टिः, कोलः, पोत्री, किरः, किटिः, दंष्ट्री, घोणी, स्तब्धरोमा, क्रोडः, भूदारः (१२ पु), 'सूकर' के १२ नाम हैं ।

वरेति ॥ वरं श्रेष्ठमाहन्ति । 'अन्येभ्योऽपि'-(वा० ३।२।१०१) इति डः । 'वराहो नाणके किरो । मेघे मुस्ते

गिरो विष्णो' इति हैमः [३।८११-१२] ॥ (१) ॥ * ॥
 सवनम् । 'षूङ् प्राणिगर्भविमोचने' (अ० आ० से०) ।
 संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । सुवं प्रसवं करोति । 'कृजो
 हेतु-' (३।२।२०) इति टः ॥ * ॥ 'तालव्या अपि दन्त्या-
 श्च शम्बल्लकरपांशवः' इति शभेदः । श्लोकोऽस्त्यस्य । खर-
 रोमत्वात् । रः । यद्वा—श्लोकं राति । 'रा आदाने' (अ०
 प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । यद्वा—
 'शू' इति घ्वनि करोति । अच् (३।१।१३४) , टः (३।
 २।२०) वा ॥ (२) ॥ * ॥ घर्षति । 'वृषु संघर्षे' (भ्वा०
 प० से०) । क्तिच् (३।३।१७४) । 'वृष्टिः स्त्री
 घर्षणस्पर्धाविष्णुकान्तासु ना किरो' इति विश्वः^१ ॥
 (३) ॥ * ॥ कोलति पीनत्वात् । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा०
 प० से०) । अच् (३।१।१३४) । यद्वा—कोलन्त्यङ्गान्यत्र ।
 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'कोलो भेलक उत्स-
 ङ्गेऽङ्गाल्यां चित्रके किरो । कोलं च बदरे कोला पिप्पल्यां
 चव्यभेषजे' इति हैमः [४०।४९३-९४] ॥ (४) ॥ * ॥
 पोत्रं मुखाग्रमस्त्यस्य । 'अतः-' (५।२।११५) इतीनिः ॥
 (५) ॥ * ॥ किरति । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) ।
 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः ॥ * ॥ 'किरिः' इति
 पाठे बाहुलकात् किः । [अथ किरः किरिः । भूदारः इति
 शूकरः' इति अभि० चि० ४।३५३] ॥ (६) ॥ * ॥ केटति ।
 'किट गतो' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपघात् कित्' (उ०
 ४।१२०) ।—किटति—इति मुकुटश्चिन्त्यः । किटेस्तोदा-
 दिकत्वाभावात् ॥ (७) ॥ * ॥ दंष्ट्राऽस्त्यस्य । व्रीह्यादीनिः
 (५।२।११६) ॥ (८) ॥ * ॥ घोणा नासाऽस्त्य । व्रीह्यादिः
 (५।३।११६) ॥ (९) ॥ * ॥ स्तब्धानि रोमाणि यस्य ॥
 (१०) ॥ * ॥ क्रुडति । 'क्रुड घनत्वे' (तु० प० से०) । अच्
 (३।१।१३४)—इति मुकुटः । तन्न । कुटादित्वाद् गुणाप्रस-
 ज्जात् । क्रुडनम् । घञ् (३।३।१९) । क्रोडोऽस्यास्ति ।
 अर्शमाद्यच् (५।३।१२७) ॥ (११) ॥ * ॥ भुवं दारयति ।
 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१२) ॥ * ॥ द्वादश 'शुकरस्य' ।
 कपिप्लवंगप्लवगशाखामृगवलीमुखः ।

मर्कटो वानरः कोशो वनौकाः

कपिः, प्लवङ्गः, प्लवगाः, शाखामृगः, वलीमुखः, मर्कटः,
 वानरः, कीशः, वनौकाः (९ पु) , 'वन्दर' के ९ नाम हैं ।

केति ॥ कम्पते । 'कपि चलने' (भ्वा० आ० से०) ।
 'कुण्टिकम्प्योर्नलोपश्च' (उ० ४।१४४) इतीन् । 'कपिर्ना
 सिङ्गके शाखामृगे च मधुसूदने' इति विश्व-मेदिन्यौ^२ ॥ (१)

॥ * ॥ प्लवनम् । 'प्लुङ् गतो' (भ्वा० आ० अ०) । 'श्रुदो-
 रप्' (३।३।५७) प्लवेन गच्छति । 'गमश्च' (३।२।४७)
 इति खच् । 'खच्च डिद्वा' (वा० ३।२।३८) ॥ * ॥ डित्वा-
 भावे 'प्लवंगमः' च । 'प्लवंगमश्च मण्डूके तथा शाखामृगेऽपि
 च' [इति मे० ११२।६१] ॥ (२) ॥ * ॥ 'अन्येष्वपि-' (वा०
 ३।३।४८) इति डः । 'प्लवगः कपिभेकयोः । अर्कसूते'
 इति हैमः [३।१२३] ॥ (३) ॥ * ॥ शाखाचारी मृगः
 पशुः । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (४) ॥ * ॥
 वलीयुक्तं मुखमस्य । वली मुखेऽस्य—इति वा ॥ (५)
 ॥ * ॥ मर्कति । 'मर्क' धातुग्रहणे । 'शकादिभ्योऽटन्' (उ०
 ४।८१) । मुकुटस्तु—मर्कः सौत्राद्वत्यर्थान्चुरादित्वाद्दि-
 कल्पितणिचः 'शकादिभ्योऽटन्'—इत्याह । तच्चि-
 न्त्यम् । मर्कश्चौरादित्वाभावात् । यदपि—प्रियते । 'जट-
 मर्कटौ' इति मृडोऽटन् ककारश्चान्तादेशः—इत्युक्तम् ।
 तदपि निर्मूलत्वादुपेक्ष्यम् ॥ (६) ॥ * ॥ वने भवं फलादि ।
 अण् (४।३।५३) वानं राति । 'रा आदाने' (अ० प०
 अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । वानम् । 'वा
 गत्यादौ' (अ० प० से०) । संपदादिक्विप् (वा० ३।३।
 १०८) । विगमनेऽपि नृणाति बालकम् । 'नृ नये' (क्रया०
 प० से०) । अच् (३।१।१३४) । वा किञ्चित् नरो वा ॥
 (७) ॥ * ॥ 'की' इति शब्दमीष्टे । 'ईश ऐश्वर्ये' (अ०
 आ० से०) । 'मूलविभुजा-' (वा० ३।२।१५) इति कः ।
 यद्वा—कस्य वायोरपत्यम् । 'अत इव' (४।१।९५) ।
 किहंनुमान ईशो यस्य ॥ (८) ॥ * ॥ वनमोकोऽस्य ॥
 (९) ॥ * ॥ नव 'वानरस्य' ।

अथ भल्लुके ॥ ३ ॥

श्रुक्षाच्छभल्लभाल्लुकाः

भल्लुकः, श्रुक्षः, अश्रुक्षभल्लः, भाल्लुकः (४ पु), 'भाल्ल'
 के ४ नाम हैं ।

अथेति ॥ भल्लते । 'भल्ल हिंसायाम्' (भ्वा० आ०
 से०) । बाहुलकाद्भुः । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) । यत्तु
 मुकुटेन—'श्रुकादयश्च' इति सूत्रमुक्तम् । तदुज्ज्वलवत्तादौ
 न दृश्यते ।—भल्लति—इत्युक्तिः स्वामि-मुकुटयोश्चिन्त्या
 ॥ * ॥ उल्लुकादित्वात् (उ० ४।४१) दीर्घमध्यः [भल्लुकः]
 अपि । 'भल्लुको भल्लुको भल्ल इत्युल्लुकादयश्च सः' इति
 पुरुषोत्तमः ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) 'भाल्लुकः' 'भाल्लुकः'
 च ॥ (१) ॥ * ॥ श्रुक्षणीति । 'श्रुक्ष हिंसायाम्' (स्वा०
 प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'श्रुक्षः पर्वतभेदे स्याद्

१. विश्वे तु नोपलभ्यते ।

२. विश्वे तु 'व्युष्टिः स्याद् घर्षणे विष्णुकान्तास्पर्धा-

किरिष्वपि' इत्येवं भिन्न एव पाठः (३।७।२४) । मेदिन्या
 (१०२।३) एवोपलभ्यते ।

भल्लूके शोणके पुमान् । कृतवेधनेऽन्यलिङ्गं नक्षत्रे च
नपुंसकम् [इति मे० १६६।६-७] । —ऋक्षति—इति
स्वामी चिन्त्यः । ऋक्षेः सौवादिकत्वात् ॥ (२) ॥*॥
अच्छ आभिमुख्येन भल्लते । अच् (३।१।१३४)—
भल्लति—इत्युक्तिः स्वामि-मुकुटयोषिचन्त्या ॥*॥ संघात-
विगृहीतमिदं नाम । ‘अच्छः स्फटिकभल्लूकनिर्मलेष्वच्छ-
मव्ययम् । आभिमुख्ये’ [इति मे० २९।१-२] । [‘भल्लः
स्यात् पुंसि भल्लूके शस्त्रभेदे तु न द्वयोः । भल्लातक्यां स्त्रियां
भल्ली’ [इति मे० १४८।४२] ॥ (३) ॥*॥ भालयते ।
‘भल आभण्डने’ चुरादिराकुस्मीयः । —भालयति—इति
मुकुटश्चिन्त्यः ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि ‘भालु’ इति ख्या-
तस्य ।

गण्डके खड्गखड्गिनौ ।

गण्डकः, खड्गः, खड्गी (३ पु), ‘गंडा’ के ३ नाम हैं ।

गण्डेति ॥ गच्छति । ‘गम्लृ गती’ (भ्वा० प० अ०) ।
‘अमन्ताडुः’ (उ० १।११४) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ।
यद्वा—गण्डति संहतो भवति । ‘गडि वदनैकदेशे’ (भ्वा० प०
से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । ‘गण्डकः पुंसि खड्गे स्यात्’
संख्याविद्याप्रभेदयोः । अवच्छेदेऽन्तराये च गण्डकी सरिद-
न्तरे’ इति विश्व-मेदिन्यौ [१३।१३३, ७।८२] ॥ (१)
॥*॥ खडति । ‘खड भेदने’ (चु० प० से०) । छापूखडि-
भ्यः कित् (उ० १।१२४) इति गन् । ‘खड्गो गण्डक-
शृङ्गासिवुद्धभेदेषु गण्डके’ [इति मे० २२।४] ॥ (२) ॥*॥
खड्गः शृङ्गमस्त्यस्य । इनिः (५।२।११५) । ‘खड्गी ना
गण्डके मञ्जुघोषे खड्गधरे त्रिषु’ [इति मे० ८६।५६]
॥ (३) ॥*॥ त्रीणि ‘गंडा’ इति ख्यातस्य ।

लुलापो महिषो बाहद्विषत्कासरसैरिभाः ॥ ४ ॥

लुलापः, महिषः, बाहद्विषन्, कासरः, सैरिभः (५ पु),
‘भैंसा’ के ५ नाम हैं ।

लुलेति ॥ लुडति पङ्के । ‘लुड संश्लेषे’ (तु० प० से०) ।
‘इगुपध-’ (३।१।१३५) इति कः । डलयोरेकत्वम् ।
आप्नोति । ‘आप्लृ व्याप्तौ’ (स्वा० प० अ०) । अच् (३।१।
१३४) । लुलश्चासावापश्च । यद्वा—लुडयन्ते । ‘लुड विलो-
डने’ () भिदाद्यङ् (३।३।१०४) । लुला विलोडिता
आपो येन । ‘लुल विमर्दने’ इति सौत्रो धातुर्वा ॥*॥
[‘लुलायः’ इति] अन्तस्थयकारान्तपाठे बाहुलकादायङ्-
प्रत्ययः । —‘लुलिकुलिकृषिभ्य आयः’—इति मुकुटलि-
खितमूत्रमुज्ज्वलदत्तादिषु न पश्यामः । यद्वा—अयते । ‘अय

गती’ (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । लुलश्चा-
सावयश्च [‘महिषो यमवाहनः । रजस्वलो बाहरिपु-
र्ललायः सैरिभो महः’ इति अग्नि० चि० ४।३४७-४८]
॥ (१) ॥*॥ महति, मह्यते वा । ‘मह पूजायाम्’
(भ्वा० प० से०) । ‘अविमह्योष्टिषच्’ (उ० १।४५) ।
यद्वा—मंहते । ‘महिङ् वृद्धौ’ (भ्वा० आ० से०) । आगम-
शासनस्यानित्यत्वान्न नुम् । ‘टिड्वा-’ (४।१।१५) इति डीप् ॥
(२) ॥*॥ बाहानां द्विषन् । बाहेषु द्विषन् वा । ‘सप्तमी’
(२।१।४०) इति योगविभागात् समासः ॥ (३) ॥*॥
के जले आसरति । ‘सृ गती’ (भ्वा० आ० अ०) । अच्
(३।१।१३४) । यद्वा—ईषत् सरति । स्थूलकायत्वात् ।
‘ईषदर्थे’ (६।३।१०५) इति कोः कादेशः ॥ (४) ॥*॥
सीरोऽस्त्येषाम् । इनिः (५।२।११५) । सीरिणां कर्षकाणा-
मिभ इव । शकन्वादिः (वा० ६।१।९४) । प्रज्ञाद्यण् (५।४।
३८) । यद्वा—‘सीरोऽर्कहलयोः पुंसि’ [इति मे० १२९।९८] ।
सीरस्य सूर्यस्य इभ इव । पुत्रवाहनत्वात् । पूर्ववत् ॥ (५)
॥*॥ पञ्च ‘महिषस्य’ ।

स्त्रियां शिवा भूरिमायगोमायुमृगधूर्तकाः ।

सृगालवञ्चकक्रोष्टुफेरुफेरवजम्बुकाः ॥ ५ ॥

शिवा (नि० स्त्री०), भूरिमायः, गोमायुः, सृगधूर्तकः,
सृगालः, वञ्चकः, क्रोष्टा, फेरुः, फेरवः, जम्बुकः (९ पु), ‘स्थार,
शृगाल’ के ९ नाम हैं ।

स्त्रियामिति ॥ शिवः शिवा वा देवतास्त्यस्याः । अर्श-
आद्यच् (५।२।१२७) । शकुनावेदकत्वात् । ‘शिवः किलः
शिवा क्रोष्टा भवेदामलकी शिवा’ इति शाश्वतात् [२।
१] शृगालेऽपि स्त्रीलिङ्गः । चतुष्पदां द्विलिङ्गता वक्ष्यते ।
तदपवादोऽयम् ॥ (१) ॥*॥ भूरयो माया यस्य ॥ (२)
॥*॥ गां विकृतां वाचं मिनोति । ‘डुमिन् प्रक्षेपणे’ (स्वा०
उ० से०) । ‘कृवापा-’ (उ० १।१) इत्युण् ॥ (३)
॥*॥ मृगेषु धूर्त इव । ‘संज्ञायां कन्’ (५।३।७५) ॥ (४)
॥*॥ सृजति मायाम् । ‘सृज विसर्गे’ (तु० प० अ०) ।
बाहुलकात् कालन् । न्यङ्क्वादिः (७।३।५३) । असृण्
आलाति वा । कः (३।२।३) । पृषोदरादिः (६।३।१०९)
॥*॥ ‘तालव्या अपि दन्त्याश्च शम्बशम्बरशूकराः । रक्ष-
नापि च जिह्वायां शृगालः कलशोऽपि च’ इति शभेदः ।
शृङ्गं न लाति । पूर्ववत् । ‘शृगालो वञ्चके’ दैत्ये शृगालं
डमरे विदुः’ इति विश्वः [१५७।१०७] ॥ (५) ॥*॥
वञ्च्यते । ‘वञ्चु प्रलम्भने’ (चु० आ० से०) । ण्वल् (३।१।
१३३) । —वञ्चयति—इति मुकुटोक्तिश्चिन्त्या । आकुस्मी-

यस्य वञ्चैरात्मनेपदित्वात् । 'वञ्चस्तु खले घूर्ते गृहवधो
च जम्बुके' [इति मे० १३।१५५] ॥ (६) ॥ * ॥ क्रोशति ।
'कुश आह्वाने' (भ्वा० प० से०) । 'सितनि-' (उ० १।६९)
इति तुन् । 'तृज्वत् क्रोष्टुः' (७।१।९५) ॥ (७) ॥ * ॥
'फे' इत्यव्यक्तं रीति । मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०)
डुः । (८) ॥ * ॥ 'फे' इत्यव्यक्तो रवोऽस्य । 'गुहारूपं
वृषमेरुः फेरवस्तारवः शिवा । सूकरोऽतिरुजः फेरः श्रभीरु-
मण्डलाहितः' इति साहसङ्कः ॥ (९) ॥ * ॥ जमति ।
'जमु अदने' (भ्वा० प० से०) । मृगयादिः (उ० १।
३७) ।—मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः, वृक्
च—इति मुकुटश्चिन्त्यः । टिलोपप्रसङ्गात् । बुकोऽप्रस-
ङ्गाच्च ॥ * ॥ उलूकादित्वात् (उ० ४।४१) जम्बुकश्च ।
'खरोष्ट्रकपिजम्बूकवायसाजम्बरो यमः' इति वाचस्पतिः ॥
(१०) ॥ * ॥ दश 'जम्बुकस्य' ।

ओतुर्विडालो मार्जारो वृषदंशक आखुभुक् ।

ओतुः, विडालः, मार्जारः, वृषदंशकः, आखुभुक् (५ पु)
'बिलाव' के ५ नाम हैं ।

ओतुरिति ॥ अवति विण्ठाम्, आखुभ्यो गृहम् वा ।
'अव रक्षणादौ' (भ्वा० प० से०) । 'सितनि-' (उ० १।
६९) इति तुन् । 'ज्वरत्वर-' (६।४।२०) इत्युठौ दीर्घः
(६।१।१०१), गुणः (७।३।८४) ॥ (१) ॥ * ॥
वेडति, विड्यते वा । 'विड आक्रोशे' (भ्वा०) 'तमिवि-
शिविडि-' (उ० १।११८) इति कालन् । 'विडालो नेत्र-
पिण्डे स्याद् वृषदंशकके पुमान्' [इति मे० १५४।१३३] ॥
(२) ॥ * ॥ माष्टि मुखम् । 'मृष्ट शुद्धौ' (अ० प० से०) ।
'कञ्जिज्जिभ्यां चित्' (उ० ३।१३७) इत्यारन् । 'मृजे-
वृद्धिः' (७।२।११४) । 'मार्जार ओतो खट्वांशे' [इति
मे० १३७।२०४] ॥ (३) ॥ * ॥ वृषान् मूषकान्
दशति । 'दंश दशने' (भ्वा० प० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।
२।१) । स्वायें कन् (५।३।७५) ॥ (४) ॥ * ॥ आखून्
भुङ्क्ते । आखुभ्यो भुनक्ति वा । 'भुज पालनाभ्यवहारयोः'
(६० प० अ०) । क्विप् (३।२।१७८) ॥ (५) ॥ * ॥
पञ्च 'मार्जारस्य' ।

त्रयो गौधारगौधेरगौधेया गोधिकात्मजे ॥ ६ ॥

गौधारः, गौधेरः, गौधेयः (३ पु), 'गोहरा, चन्दनगोह'
अर्थात् 'काले सौंप से गोह में पैदा होनेवाले जीवविशेष'
'विसखपरा' के ३ नाम हैं ।

त्रेति ॥ गोधाया अपत्यम् । 'गोधाया ढक्' (४।१।
१२९) ॥ (१) ॥ * ॥ 'आरगुदीचाम्' (४।१।१३०) ॥
(२) ॥ * ॥ शुभ्रादित्वात् (४।१।१२३) ढक् ॥ (३)

॥ * ॥ त्रीणि सर्पाद् गोधायां जातस्य 'चन्दनगोहा' इति
ख्यातस्य ।

श्रावित्तु शल्यः

श्रावित्, शल्यः (२ पु), 'साही' के २ नाम हैं ।

श्वेत ॥ श्रानं विध्यति । 'व्यध ताडने' (दि० प०
अ०) । क्विप् (३।२।१७८) । 'नहिवृति-' (६।३।
११६) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ शलति । 'शल चलने'
(भ्वा० प० से०) । अघ्न्यादित्वात् (उ० ४।११२)
यः । 'शल्यं तु न स्त्रियां शङ्को क्लीवं क्ष्वेडेष्टोमरे । मदन-
द्रुश्राविघोर्ना' [इति मे० ११७।५७] ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'शल्यस्य' 'सेह' इति ख्यातस्य ।

तल्लोम्नि शलली शललं शलम् ।

शलली (स्त्री), शललम्, शलम् (२ न), 'साही के
काँटे' के ३ नाम हैं ।

तदिति ॥ तस्य श्राविधो लोमनि । शलति । वृषादि-
त्वात् (उ० १।१०६) कलच् । 'गौरादित्वात् (४।१।
४१) जातित्वात् (४।१।६४) वा डीष् स्त्रियाम् ॥ (१)
॥ * ॥ स्त्रीत्वाविवक्षायां शललम् ['तच्छलाकायां शललं
शलमित्यपि' इति हैमनाममाला ४।३६२] । 'शललस्तु
नृशण्डयोः' इत्यमरमाला ॥ (२) ॥ * ॥ पचाद्यचि ।
'शलं तु शलकीलोम्नि शलो भृङ्गे गणो विधौ' [इति विश्वः
१४९।८] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'शल्यरोम्णाम्' ।

वातप्रमीर्वातमृगः

वातप्रमीः (स्त्री), वातमृगः (२ पु), 'बहुत तेज दौड़ने
वाले मृग-विशेष' के २ नाम हैं ।

वातेति ॥ वातं प्रमिमीते—वाताभिमुखधावनात् ।
'वातप्रमीः' (४।१) इत्युणादिसूत्रेण माङ् ईप्रत्ययः कित् ।
'वातप्रमीर्वातमृगः' इति पुंस्काण्डेऽमरमाला । 'योषिति
वातप्रमीः समीरमृगः' इति बोपालितात् स्त्रीत्वमप्यस्य—
'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति वा डीष्—इत्येके ।
अन्ये तु—कारग्रहणस्य तपरार्थत्वादीर्घान् डीष् न—इत्याहुः ।
(१) ॥ * ॥ वात इव वातस्य वा मृगः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'मृगभेदस्य' ।

कोक ईहामृगो वृकः ॥ ७ ॥

कोकः, ईहामृगः, वृकः (३ पु), 'भेंड़िया, हुंडार' के ३
नाम हैं ।

कोक इति ॥ कोकते । 'कुक् आदाने' (भ्वा० आ०
से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ ईहा
मृगेऽवस्य । ईहां मृगयते वा । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ।
—मृगयति—इति मुकुटश्चिन्त्यः । 'मृग अन्वेषणे' इत्यस्या-

त्मनेपदित्वात् । ईहाप्रधानो मृगो वा । शाकपार्थिवादिः
(वा० २।१।७८) । 'ईहामृगस्तु पुंसि स्यात् कोकरूपक-
भेदयोः' [इति मे० २५।५२] ॥ (२) ॥ * ॥ वर्कते ।
'वृक आदाने' (भ्वा० आ० से०) । 'इगुपध-' (३।१।
१३५) इति कः । यद्वा-वृणोति । 'वृक् वरणे' (स्वा०
उ० से०) । 'सुवृशुषिमुषिभ्यः कक्' (उ० ३।४१) ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीण 'वृकस्य' 'विग' इति ख्यातस्य ।

मृगो कुरङ्गवातायुहरिणाजिनयोनयः ।

मृगः, कुरङ्गः, वातायुः, हरिणः, अजिनयोनिः (५ पु),
'मृग, हरिण' के ५ नाम है ।

मृग इति ॥ मृग्यते व्याधेः । 'मृग अन्वेषणे' (चु०
आ० से०) । घञ् (३।३।१६) ।—'घञर्थे कः' (वा०
३।३।५८)—इति मुकुटः । तन्न । परिगणनात् । घञापि
रूपसिद्धेः । अदन्तत्वाद् गुणाप्रसङ्गात् । 'मृगः पशो कुरङ्गे
च करिनक्षत्रभेदयोः । अन्वेषणायां याच्नायां मृगी तु वनि-
तान्तरे' इति विश्व-भेदिन्यो [२४।५, २३।१६] ॥ (१)
॥ * ॥ कौ रङ्गति । 'रगि गतौ' (भ्वा० प० से०) ।
अच् (५।२।१२७) । कौ रङ्गोऽस्त्यस्य वा ॥ (२) ॥ * ॥
वातमयते । 'अय गतौ' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलका-
दृण् ॥ * ॥ 'वानायुः' इत्येके । वनभवमयते ॥ (३)
॥ * ॥ हरति मनः, ह्रियते गीतेन वा । 'श्यास्त्याह्ववि-
भ्य इनच्' (उ० १।४६) । 'हरिणः पुंसि सारङ्गे विशदे
त्वभिधेयवत् । हरिणी हरितायां च नारीभिद्वत्तभेदयोः ।
सुवर्णप्रतिमायां च' [इति मे० ५१।८७-८८] ॥ (४)
॥ * ॥ अजिनस्य योनिः ॥ (५) ॥ * ॥ 'विश्वाची चारु-
लोचनः' इति रभसः । पञ्च 'हरिणस्य' ।

ऐणेयमेण्याश्चर्माद्यम्

ऐणेयम् (त्रि), 'मृगी के चमड़े, सींग आदि' का १ नाम
है ।

ऐणयिति ॥ मृग्याश्चर्मास्थिमांसादि । एण्या विकारो-
ऽवयवो वा । 'एण्या ढञ्' (४।३।१५९) ॥ (१) ॥ * ॥
(एकम्) 'हरिणाजिनस्य' ।

एणस्यैणम्

ऐणम् (त्रि), 'मृगके चमड़े, सींग आदि' का १ नाम है ।

ऐणेति ॥ एणस्य मृगस्य विकारोऽवयवो वा । 'प्राण-
रजतादिभ्योऽञ्' (४।३।१५४) ॥ (१) ॥ * ॥ [एकमेणस्य
चमदिः] ।

उभे त्रिषु ॥ ८ ॥

'ऐणेय' और 'ऐण' तीनों लिङ्गों में होते हैं ।

उभे इति ॥ उभे ऐणेयैषे ।

कदली कन्दली चीनश्चमूरुप्रियकावपि ।

समूरुश्चेति हरिणा अमी अजिनयोनयः ॥ ९ ॥

कदली, कन्दली (२ स्त्री), चीनः, चमूरुः, प्रियकः, समूरुः
(४ पु), 'मृगविशेष' के ६ नाम हैं । 'कदली' आदि ६ शब्दों
और आगे कहे जानेवाले 'कृष्णसार' आदिको 'अजिनयोनिः'
(पु) कहते हैं (इनके चमड़े का उपयोग होता है) ।

केति ॥ षडेते हरिणभेदा अजिनयोनयः स्युः । के
दलति । 'दल विशरणे' (भ्वा० प० से०) । अच् (४।
१।३४) ।—'कन्देर्नलोपश्च' इत्यरन्-इति मुकुटस्तु
चिन्त्यः । उज्ज्वलदत्तादिषुक्तसुत्रदर्शनात् । ङीष् (४।१।
६३) । 'कदली हरिणान्तरे । रम्भायां वैजयन्त्यां च' इति
हैमः [३।६७०] । रम्भावृक्षे च कदली पताकामृगभे-
दयोः' [इति मे० १५०।७०-७१] । 'कदलं त्रिषु' इत्य-
मरमाला ॥ (१) ॥ * ॥ कन्दे सस्यमूले लीयते ।
'लीङ् श्लेषणे' (दि० आ० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा०
३।१।१०१) इति डः । यद्वा-कन्दति । 'कदि आह्वाने'
(भ्वा० प० से०) । वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलच् ।
गौरादिः (४।१।४१) । ('कन्दलं त्रिषु कपालेऽप्युपरागे
नवाङ्कुरे') । 'कलघ्वानी कन्दली तु मृगगुल्मप्रभेदयोः'
[इति मे० १५०।६९-७०] । अत एव—इक्षन्तावेतौ-इति
स्वामी चिन्त्यः ॥ (१) ॥ * ॥ चिनोति । 'चिञ् चयने'
(स्वा० उ० अ०) । बाहुलकाद् नक् दीर्घश्च । 'चीनो
देशांशुकव्रीहिभेदे तन्तो मृगान्तरे' [इति मे० ८३।४] ॥
(१) ॥ * ॥ चमति । 'चमु अदने' (भ्वा० प० से०) ।
खर्जादित्वात् (उ० ४।९०) ऊरः । पुषोदरादित्वात् (६।
३।१०९) अत उत् । यद्वा-चमूः चम्वां वा ऊर्यस्य ॥
(१) ॥ * ॥ प्रीणाति, प्रीयते वा । 'प्रीञ् तर्पणे' (कथा०
उ० अ०), 'प्रीङ् प्रीणने' (दि० आ० अ०) वा । 'इगु-
पध-' (३।१।१३५) इति कः । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥
(१) ॥ * ॥ शोभनावूरु यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ 'अजिन-
जातीयमृगाणाम्' पृथक् ।

कृष्णसाररुन्यङ्कुरङ्कुशंवररौहिषाः ।

गोकर्णपृषतैर्गश्यरोहिताश्चमरो मृगाः ॥ १० ॥

कृष्णसारः, रुः, न्यङ्कुरः, रङ्कुरः, शंवरः, रौहिषः, गोकर्णः,
पृषतः, एणः, ऋश्यः, रोहितः, चमरः (१२ पु), ये १२ 'मृग
के भेद' हैं ।

कृष्णेति ॥ कृष्णेन सारः शबलः । 'तृतीया-' (२।१।

१. कोष्ठान्तरस्थः पाठः निर्णयसागरीयः ।

३०) इति समासः । 'कृष्णसारः शिंशपायां मृगभेदे स्नुही-
तरी' इति हेमः [४२५७] ॥ * ॥ ['कृष्णसारः' इति]
तालव्यपाठे । कृष्णश्चासौ शारश्च । 'वर्णा वर्णन' (२।१।
७८) इति समासः । 'शारः शबलवातयोः' इति तालव्यादौ
रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ रीतिः । 'रु शब्दे' (अ० प० से०) ।
'जम्बादयश्च' (उ० ४।१०२) इति साधुः । 'रुर्दत्ते
मृगेऽपि च' इति हेमः [२।४६१] ॥ (२) ॥ * ॥
नितरामञ्चति । 'नावञ्चः' (उ० १।१७) इति कुः ।
न्याङ्क्वादित्वात् (७।३।५३) कुत्वम् । 'न्यङ्कुमृगे मुनौ'
इति हेमचन्द्रः [२।१०] ॥ (३) ॥ * ॥ रमत रज्यते
वा । मृगञ्वादिवात् (उ० १।३७) साधुः । मुकुटस्तु—
रङ्गति गच्छति—इति व्याख्यतु । तन्न । रङ्गिधातोर्धातु-
पाठ्यदशनात् ॥ (४) ॥ * ॥ शं वृणोति । 'वृब् वरणे'
(स्वा० उ० से०) । 'शमि धातोः संज्ञायाम्' (३।२।१४)
इत्यच् । 'शंवरो दानवान्तरे । मत्स्येणगिरिभेदेषु शंवरी
पुनरोषधी' इति हेमः [३।६४१-४२] ॥ (५) ॥ * ॥
रौहिषं वृणुभेदमति । 'शेषे' (४।२।९२) इत्यण् । 'रौहिषं
कत्तुणे क्लीबं पुंसि स्याद्वरिणान्तरे' [इति मे० १६८।४५] ॥
(६) ॥ * ॥ गोरिव कर्णावस्य । 'गोकर्णोऽश्वतरे सर्पे
सारङ्गे च गणान्तरे । अङ्गुष्ठानामिकोन्माने गोकर्णी मूवि-
कौषधी' इति मेदिनी [४८।४७] ॥ (७) ॥ * ॥
पुषताः सन्त्यस्य । अशंआद्यच् (५।२।१२७) । यद्वा-पर्वति ।
'पुषु सेवने' (भ्वा० प० से०) । 'पुषिरञ्जिम्यां कित्'
(उ० ३।१११) इत्यतच् । 'मृगो विन्दुः पृषश्चैव पृषतश्च
प्रकीर्तितः' इति व्याडिः । ['पृषतवत्' पृषः मृगे । विन्दौ'
इति हेमः २।१८३-८४] । 'पृषतस्तु मृगे विन्दौ खरो-
हिते । श्वेतविन्दुयुतेऽपि स्यात्' इति हेमचन्द्रः [३।३००] ॥
(८) ॥ * ॥ एति । बाहुलकाणः ॥ (९) ॥ * ॥
ऋच्छति, इयति वा । बाहुलकात् इयन् ॥ * ॥ [ऋष्यः]
मूर्धन्यान्तोऽपि ऋषति । 'ऋषी गतौ' (तु० प० से०) ।
अन्यादित्वात् (उ० ४।११२) साधुः ॥ * ॥ 'रिष्यः'
अपि । रिष्यते । 'रिष हिंसायाम्' (दि० प० से०) ।
अन्यादिः (उ० ४।११२) । 'एणः कुरङ्गे मारिष्यः स्या-
द्वयश्चास्त्रलोचनः' इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (१०) ॥ * ॥
रोहति । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' (भ्वा० प० अ०) ।
'रुहे रस्य लो वा' (उ० ३।१९४) इतीतच् ॥ (११)
॥ * ॥ चमति, चम्यते वा । 'चमु अदने' (भ्वा० प०
से०) । 'अतिकमिभ्रमिचमि-' (उ० ३।१३२) इत्यमरः ।
'चमरं चामरे स्त्री तु मञ्जरीमृगभेदयोः' [इति मे०
१३३।१५२] ॥ (१२) ॥ * ॥ एते द्वादश 'मृगभेदाः' ।

गन्धर्वः शरभो रामः सूमरो गवयः शशः ।

इत्यादयो मृगेन्द्राद्या गवाद्याः पशुजातयः ॥ ११ ॥

गन्धर्वः, शरभः, रामः, सूमरः, गवयः, शशः (६ पु),
क्रमशः 'गन्धयुक्त मृगविशेष, लङ्घिसरा या एक प्रकारका
बन्दर-विशेष, सुन्दरजातीय मृग-विशेष, बहुत भागनेवाला
मृग-विशेष, नीलगाय और खरहा' का १-१ नाम है । ये छह
(पूर्वोक्त 'मृगेन्द्र' आदि) और वक्ष्यमाण (आगे कहे जाने-
वाले) 'गो, महिष' आदि पशुजातिः (स्त्री), 'पशुजाति' हैं
अर्थात् इनकी पशुजातिमें गणना होती है ।

गन्धेति ॥ गन्धयति, गन्ध्यते वा । 'गन्ध अदने'
धुरादिः । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१६)
वा । अर्बति । 'अर्बं गतौ' (भ्वा० प० से०), अच् (३।
१।१३४) । गन्धश्चासावर्बश्च । शकन्च्वादिः (वा० ६।
१।९४) । यद्वा-गन्धे अर्बो बोधोऽस्य । 'गन्धर्वः पशुभेदे
स्यात् पुंस्कोकिलतुरंगयोः । अन्तराभवसत्त्वे च गायने स्त्रेच-
रेऽपि च' इति विश्व-मेदिन्यौ [१०७।११, १०५।११] ॥
(१) ॥ * ॥ शृणाति । 'शृ हिंसायाम्' (ऋषा० प०
से०) । 'कृशुशलिकलिगदिभ्योऽभच्' (उ० ३।१२२) ।
'अष्टापदे च करभे शरभः स्यान्मृगान्तरे' इति तालव्यादौ
रभसः । 'शरभस्तु पशोर्भिदि । करभे वानरभिदि' [इति
मे० १०७।२१-२२] ॥ (१) ॥ * ॥ रमते अन्तर्भा-
वितण्यर्थो वा । 'ज्वलति-' (३।१।१४०) इति णः ।
रमन्तेऽस्मिन्ननेन वा । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ।
'रामा योषाहिङ्गुलिन्योः' क्लीबं वास्तुककुण्ठयोः । ना राघवे
च वरुणे रैणुकेये हलायुधे । हये च पशुभेदे च त्रिषु चारी
सितेऽसिते' [इति मे० ११०।२६-२७] ॥ (१) ॥ * ॥
सरणशीलः । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'सृघस्यदः
कमरच्' (३।२।१६०) ॥ (१) ॥ * ॥ गवते । 'गुङ्
शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । बाहुलकादयः । यद्वा-गवनम् ।
'ऋदोरप्' (३।३।५७) । गवं गवेन वा याति । मूलविभुजा-
दिकः (वा० ३।२।५) ॥ (१) ॥ * ॥ शशति । 'शश
प्लुतगतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (१)
॥ * ॥ इत्यादयो येऽत्रोक्ताः, ये च पूर्वोक्ताः सिंहादयः,
वक्ष्यमाणश्च ये गोमेघहस्त्यश्वादयः, सर्वे ते पशुजातयः
पशुशब्दवाच्याः । पश्यति सर्वमविशेषेण । 'दृशिर् प्रेक्षणे'
(भ्वा० प० अ०) । 'अजिदृशि-' (उ० १।२७) इत्युः पशिरा-
देशश्च । यत्तु मुकुटः-पशोः सौत्रधातोः 'अपष्ट्वादयः' इति
कुः' इति सुभूतिः—इत्याह । तदुक्तसूत्रास्मरणमूलकम् ।—
पाश्यन्ते पाशैः—इति स्वाम्यप्येवम् । 'मृगभेदानाम्' पृथक् ।

उन्दुरुमूषिकोऽप्याखुः

अधोगन्ता तु खनको वृकः पुंश्वज उन्दुरः [१०]

उन्दुरुः, मूषकः, आखुः (३ पु), 'चूहा, मस' के ३ नाम हैं ।

अधोगन्ता, खनकः, वृकः, पुंश्वजः, उन्दुरः (५ पु), 'चूहा, मस' के ५ नाम और भी हैं ।

उन्दिति ॥ उनति । 'उन्दी क्लेदने' (६० प० से०) । बाहुलकादुहः । 'कन्दुरुन्दुरुन्दुरः' इति शब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ मुष्णाति । 'मुष स्तेये' (क्रथा० प० से०) । 'मुष्णा-तेर्दीर्घश्च' (उ० २।४२) इति किकम् ॥ * ॥ 'मुष स्तेये' (भ्वा० प० से०) दीर्घोपधोऽस्ति । मुषति । ण्वल् (३।१।१३३) । 'भद्रमूषिक आसन्दी कुन्दुरुन्दुरुन्दुरः । मुषको वज्रदशनः क्रमः काण्डो विलेशयः' इति वाचस्पतिः ॥ (२) ॥ * ॥ आ खनति । 'खनु अवदारणे' (भ्वा० उ० से०) । 'आङ्परयोः खनिशृभ्यां ङिञ्च' (उ० १।३३) इत्युः । मुकुटस्तु—'आङि खनिवंहोर्नलोपश्च' इति कुर्नलोपश्च । बाहुलकादलोपः—इति सूत्रमुपन्यास्यत् । तच्चिन्त्यम् । उज्ज्वलदत्तादिविरोधात् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मूषिकस्य' ।

गिरिका बालमूषिका ।

छुछुन्दरी गन्धमुखी दीर्घतुण्डी दिवान्धिका [११]

गिरिका, बालमूषिका (२ स्त्री), 'मुसरी, छोटी चुहिया' के २ नाम हैं ।

[छुछुन्दरी, गन्धमुखी, दीर्घतुण्डी, दिवान्धिका (४ स्त्री), 'छुछुन्दर' के ४ नाम हैं] ।

गिरिति ॥ गिरति । 'कृगृपृकुटि-' (उ० ४।१४३) इति इः किञ्च । 'ऋत इत्' (७।१।१००) । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ क्षुद्रत्वात् बाला चासौ मूषिका च । 'खर्वाखुर्बालमूषिका' इति दुर्गः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्वल्पमूषकजातेः' ।

सरटः कृकलासः स्यात्

सरटः, कृकलासः (२ पु), 'गिरगिट' के २ नाम हैं ।

सरेति ॥ सरति । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'शका-दिभ्योऽटन्' (उ० ४।८१) ॥ (१) ॥ * ॥ कृकं शिरो ग्रीवां कण्ठं च लासयति चालयति । 'लस शिल्पयोगे' चुरादिः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ * ॥ द्वे 'सरटस्य' 'किर्काट' इति ह्यः तस्य ।

मुसली गृहगोधिका ॥ १२ ॥

मुसली, गृहगोधिका (२ स्त्री), 'बिछुतिआ, छिपकिली' के २ नाम हैं ।

मुसेति ॥ मुस्यति संशयम् । 'मुस खण्डने' (दि० प० से०) । वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । गौरादित्वा-न्डीष् ।—जाती डीष् (४।१।६३)—इति मुकुटः । तन्न । स्त्रीविषयत्वात् । 'मुसलं' स्यादयोऽग्रे च पुंनपुंसकयोः स्त्रियाम् । तालमूल्यामाखुपर्णीगृहगोधिकयोरपि [इति मे० १५४।१२४] ॥ * ॥ तालव्यमध्या [मुशली] इति स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ मल्पा गोषा । 'मल्ये' (५।३।८५) इति कन् । गृहस्य गोषिका । 'ज्येष्ठा स्त्री कुड्यमस्त्या च गृहगोषा गृहालिका' इति साहसाङ्कः ।—'गृहगोलिका' इति पाठः सम्यः—इति स्वामी ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गृहगोषायाः' 'विछुत्तिया' इति स्यातायाः ।

लूता स्त्री तन्तुवायोर्णनाभमर्कटकाः समाः ।

लूता (स्त्री), तन्तुवायः, ऊर्णनाभः, मर्कटकः (३ पु), 'मकड़ी' के ४ नाम हैं ।

लूतेति ॥ लुनाति । 'लुन् छेदने' (क्रथा० उ० से०) । 'हसिभृगू-' (उ० ३।६६) इति तन् । संज्ञापूर्वकत्वाद्गुणा-भावः ।—बाहुलकात्तन्—इति मुकुटस्त्वेतत्सूत्राज्ञानमूलकः । 'लूता लूतका' इत्यमरदत्तः । 'लूता तु रोगे पिपीलिकोर्ण-नाभयोः' इति हेमचन्द्रः [२।१९६] ॥ (१) ॥ * ॥ तन्तून् वयति । 'वेल् तन्तुसंताने' (भ्वा० उ० अ०) । 'ह्वावामश्च' (३।२।२) इत्यण् ॥ * ॥ तन्त्रं तन्तून् वयति 'तन्त्रवायः' इति स्वामी ॥ (२) ॥ * ॥ ऊर्णं व तन्तुर्ना-भावस्य । अच् (५।४।७५) इति योगविभागादच् । 'ङ्या-पोः-' (६।३।६३) इति ह्रस्वः ॥ * ॥ मर्कति । मर्कं सौत्रो धातुग्रहणार्थः । शकादित्वात् (उ० ४।८१) अटच् । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) । 'अथ मर्कटकः सस्यभेदे वानर-लूतयोः' इति मेदिनी [१७।२०८] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'ऊर्णनाभस्य' 'मकड़ी' इति स्यातस्य ।

नीलङ्गुस्तु क्रिमिः

नीलङ्गुः, क्रिमिः (२ पु), 'छोटे-छोटे कीड़ों' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ नितरां लङ्गति । 'लङि गतौ' (भ्वा० प० से०) । नीलति वा । 'नील वर्णे' (भ्वा० प० से०) । 'खरु-शङ्कु-' (उ० १।३६) साधुः । 'नीलङ्गुरपि नीलाङ्गुः' इति द्विरूपकोशः । 'नीलङ्गुः स्यात् कृमौ पुंसि भम्भरात्यां तु योषिति' इति मेदिनी [२४।३८] ॥ (१) ॥ * ॥ क्रामति । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा० प० से०) । 'क्रमित-मिशस्तम्भामत इत्' (उ० ४।१२२) इति किः ॥ * ॥ बाहुलकात् संप्रसारणमपि । 'द्रुमामये भवेत्पुंसि कीटे च क्रमिवत् कृमिः' इति रभसः । 'क्रमिर्ना कृमिवत् कीटे

१. 'मूषलं' इति पा० ।

लाक्षायां कृमिले खरे' [इति मे० १०८।७] ॥ (२) ॥*॥ द्वे
'मुनकीडा' इति ख्यातस्य ।

कर्णजलौका शतपद्युभे ॥ १३ ॥

कर्णजलौका, शतपदी (२ स्त्री), 'गोजर, कनखजुरा' के
२ नाम हैं ।

कर्णेति ॥ कर्णस्य जलौकेव [आदन्ता] ॥*॥ [कर्णजलो-
काः] सान्ता वा ॥ (१) ॥*॥ शतं पादा यस्याः । 'कुम्भप-
दीषु च' (५।४।१३९) इति साधुः ॥ (२) ॥*॥ सान्त-
त्वेऽपि स्त्रीत्वबोधनाय—'उभे' इति । द्वे 'कर्णजलौकायाः'
'गोजर' इति ख्यातस्य ।

वृश्चीकः शूककीटः स्यात्

वृश्चीकः, शूककीटः (२ पु), 'ऊनी वस्त्रको काटनेवाले
कीड़े' के २ नाम हैं ।

वृश्चीति ॥ वृश्चति । 'ओ व्रश्चु छेदने' (तु० प०
से०) । 'व्रश्चिकृष्णोः किकन्' (उ० २।४०) । 'ग्रहिज्या—'
(६।१।१६) इति संप्रसारणम् । 'वृश्चिकस्तु द्रुणे राशी
शूककीटौषधीभिदोः' [इति मे० १३।१६०] ॥ (१) ॥*॥
शूकयुक्तः कीटः । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (२)
॥*॥ द्वे 'ऊर्णादिभक्षककृमिविशेषस्य' ।

अलिद्रुणौ तु वृश्चिके ।

अलिः, द्रुणः, वृश्चिकः (३ पु), 'बिच्छू' के ३ नाम हैं ।

अलीति ॥ अलति—दंशे समर्थो भवति । 'अल भूष-
णादौ' (भा० प० से०) । 'सर्वधातुभ्ये इन्' (उ० ४।
११८) । 'भङ्गवृश्चिकयोरलिः' इति रभसः ॥*॥ बाहुल-
कादिणप्रत्यये दीर्घादिः [अलिः] अपि । 'वृश्चिको द्रुण
अलिः स्यात्' इति बोपालितः ॥*॥ नान्तोऽप्यस्ति । अल-
मर्थोऽस्यास्ति । 'व्रीह्यादित्वात्' (५।२।११६) इति ।
'अव्ययानां भमात्रे टिलोपः' (वा० ६।४।१४४) इति
टिलोपः । 'अथाली स्याद्वृश्चिके भ्रमरे पुमान्' [इति मे०
८५।३४] ॥ (१) ॥*॥ द्रुणति । 'द्रुण हिंसागतिकोटि-
त्येषु' (तु० प० से०) । 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति कः ।
'द्रुणं चापेऽलिनि द्रुणः' [इति मे० ४६।१६] ॥*॥
अचि (३।१।१३४) 'द्रोणः' इत्येके—इति स्वामी ॥
(२) ॥*॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'वृश्चिकस्य' 'वीछी' इति
ख्यातस्य ।

पारावतः कलरवः कपोतः

पारावतः, कलरवः, कपोतः (३ पु), 'कबूतर' के ३
नाम हैं ।

पारेति ॥ परं जीवमवति । पराच्छत्रोरहंकाराद्वा
ज्ञानोपदेशेन । 'अव रक्षणादौ' (भा० प० से०) । शतृ-
प्रत्ययः (३।२।१२४) । 'द्वितीया—' (२।१।२४), 'पञ्चमी—'
(२।१।३७) इति योगविभागात् समासः । परावतो दत्ता-
त्रेयस्यायं गुरुः । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् ॥*॥
'पारापतः' इति पाठे पारादप्यापतति प्रेम्णा । 'पत्तु
गती' (भा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'पारावतश्च
छेद्यश्च कपोतो रक्तलोचनः । पारापतः कलरवः' इति
रभसः ॥ (१) ॥*॥ कलो रवोऽस्य ॥ (२) ॥*॥ कस्य
वायोः पोत इव, को वायुः पोतो नोरिवास्य वा । 'पारावतः
कपोतः स्यात्कपोतो विहगान्तरे' इति विश्वः ॥ (३) ॥*॥
त्रीणि 'पारावतस्य' 'परेवा' इति ख्यातस्य ।

अथ शशादनः ॥ १४ ॥

पत्नी श्येनः

शशादनः, पत्नी, श्येनः (३ पु), 'बाज पत्नी' के ३
नाम हैं ।

अथेति ॥ शशमति । 'अद भक्षणे' (अ० प० अ०) ।
ल्युः (३।१।१३३), ल्युट् (३।१।१३३) वा । युच् (उ०
२।७८) । 'श्येने पत्त्रिशशादनी' (इत्यमरमाला) ॥ (१)
॥*॥ 'अतिशयितं प्रशस्तं वा पत्त्रमस्य । 'अतः—' (५।२।
११५) इतीनिः । 'श्येनाख्यो विहगः पत्नी पत्त्रिणी शर-
पक्षिणी' इति शाश्वतः [२२३] ॥ (२) ॥*॥ श्यायते ।
'श्यैङ् गती' (भा० आ० अ०) । 'श्यास्त्याह्वमविभ्य
इनच्' (उ० २।४६) । ['श्येनः पक्षिणि पाण्डुरे' इति
मे० ८४।२१] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'श्येनस्य' 'वाज' इति
ख्यातस्य ।

उल्लूके तु वायसारातिपेचकौ ।

दिवान्धः कौशिको घूको दिवाभीतो निशाटनः [१२]

उल्लूकः, वायसारातिः, पेचकः (३ पु), 'उल्लू' के ३
नाम हैं ।

[दिवान्धः, कौशिकः, घूकः, दिवाभीतः, निशाटनः
(५ पु), 'उल्लू' के ये ५ नाम और भी हैं] ।

उल्ल्वति ॥ उल्ल्वति । 'उच्च समवाये' (तु० प०
से०) । 'उल्लूकादयश्च' (उ० ४।४१) इति साधुः ।
'उल्लूकः पुंसि काकाराविन्द्रे भारतयोधिनि' [इति मे०
५।५१] ॥ (१) ॥*॥ वायसस्य काकस्यारातिः ॥ (२)
॥*॥ पचति—संतपति, पच्यते वा दुःखेन । 'डुपचष् पाके'

(भ्वा० उ० अ०)। 'पचिमच्योरिचोपघायाः' (उ० ५। ३७) इति वुन् । अत इत्वम् । 'पुगन्त-' (७।३।८६) इति गुणः । यत् मुकुटः—कुंवादित्वात् (उ० ५।३५) वुन् । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) अत एत्वम्—इत्याह । तन्न । 'पचिमच्योः-' इति सूत्रस्य सत्त्वात् । पृषोदरादित्व-कल्पनाया अन्याय्यत्वात् । 'अथ शक्राख्यो दिवान्धो वक्र-नासिकः । हरिनेत्रो दिवाभीतो नखाशी पीयूषधरौ काकभीरुर्नक्तचारी' इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'घूकस्य' ।

व्याघ्राटः स्याद्भरद्वाजः

व्याघ्राटः, भरद्वाजः (२ पु), 'भर्दूल, भारद्वाज पत्नी' के २ नाम हैं ।

व्याघ्रेति ॥ व्याघ्रमटति । 'अट गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । व्याघ्र इवाटति वा । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ भरन् धारको वाजोऽस्य । यद्वा—भरद्वाजस्यापत्यम् । ऋण्यण् (४।१।११४) । संज्ञा-पूर्वकत्वाद् वृद्धयभावः । 'भरद्वाजो गुरोः पुत्रे व्याघ्राटाख्य-विहंगमे' [इति मे० ३२।३४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भरद्वाज-पक्षिणः' 'मर्दूल' इति ख्यातस्य ।

खञ्जरीटस्तु खञ्जनः ॥ १५ ॥

खञ्जरीटः, खञ्जनः (२ पु), 'खँडरिच पत्नी' के २ नाम हैं ।

खञ्जेति ॥ खञ्ज इव ऋच्छति । 'ऋ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । बाहुलकात् कीटन् ॥ (१) ॥ * ॥ खञ्जति । 'खजि गतिवैकल्ये' (भ्वा० प० से०) । नन्धादित्वात् (३।१।१३४) ल्युः । 'खञ्जनः खञ्जरीटे, स्त्री सर्षपां, खञ्जनं गतौ' [इति मे० ८६।५५] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'खञ्जन' इति ख्यातस्य ।

लोहपृष्ठस्तु कङ्कः स्यात्

लोहपृष्ठः, कङ्कः (२ पु), सफेद 'चील' अर्थात् 'कंकहडा पत्नी' जिसका पंख बाण में लगाया जाता है, उसके २ नाम हैं ।

लोहेति ॥ लोहमिव पृष्ठमस्य ॥ (१) ॥ * ॥ कङ्कते । 'ककि गतौ' (भ्वा० ग्रा० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'कङ्कश्छद्वाद्विजे ख्यातो लोहपृष्ठकृतान्तयोः' [इति मे० २। १९] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बाणोपयोगिपत्रस्य पक्षिभेदस्य' 'कंकहड' इति ख्यातस्य ।

अथ चाषः किक्कीदिविः ।

चाषः, किक्कीदिविः (२ पु), 'चास (नीलकण्ठ) पत्नी' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ चाषयति । 'चष हिंसायाम्' (उ० प० से०) स्वार्यण्यन्तः, 'चष भक्षणे' (भ्वा० उ० से०) हेतु-मण्यन्तो वा । अच् (३।१।१३४) । 'चासः' अपि । 'इक्षु-पक्षिभिदोश्चासः' इति दन्त्यान्तेषु रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ 'किक्की' इति दीव्यति वाशते । 'दिवु क्रीडादौ' (दि० प० से०) । 'कृविष्टृष्वि-' (उ० ४।५६) इति साधुः । 'किक्की-दिविश्च चाषः स्यात्' इति रत्नकोषः । 'चाषो दिविः किक्की-स्मृतः' इति व्याडिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चाषस्य' 'चास' इति ख्यातस्य ।

कलिङ्गभृङ्गधूम्याटाः

कलिङ्गः, भृङ्गः, धूम्याटः (३ पु), 'भुचेंगा पत्नी' के ३ नाम हैं ।

केति ॥ के मूर्ध्नि लिङ्गं चूडाऽस्य । कलि कलहं गच्छति वा । 'गमश्च' (३।२।४७) इति खच् । 'खच्च डिद्धा वक्तव्यः' (वा० ३।२।३८) । 'कलिङ्गः पूतिकरजे धूम्याटे भूमिनीवृति । न द्वयोः कौटजफले महिलायां तु योषिति' [इति मे० २४।३१-३२] ॥ (१) ॥ * ॥ भृङ्ग इव । कृष्णत्वात् । यद्वा—विभर्ति कुलम् । 'भृजः किमुट् च' (उ० १।१२५) इति गन् । 'भृङ्गो धूम्याट षिङ्गयोः । मधुव्रते भृङ्गराजे पुंसि भृङ्गं गुडत्वचि' [इति मे० २२। १३-१४] ॥ (२) ॥ * ॥ धूम्या धूमसमूह इवाटति । अच् (३।१।१३४) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'भृङ्गस्य' ।

अथ स्याच्छतपत्रकः ॥ १६ ॥

दार्वाघाटः

शतपत्रकः, दार्वाघाटः (२ पु), 'कठखोलवा, कठफोरवा पत्नी' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ शतं पत्राण्यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ दारु आहन्ति । 'दारावाहनोऽणन्त्यस्य च टः-' (वा० ३।२। ४९) । वासार्थं दारु आघाटयति । 'घट संघाते' चुरादिः । अण् (३।२।१) ॥ सुभूतिस्तु चिन्त्यः । घटिना विगृही-तत्वात् । 'काष्ठकुट्टः शतच्छदः' इति त्रिकाण्डशेषः [२।५। १६] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'काष्ठकुट्टस्य' 'काठकोरा' इति ख्यातस्य ।

अथ शारङ्गः स्तोककश्चातकः समाः ।

शारङ्गः, स्तोककः, चातकः (३ पु), 'चातक पत्नी' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ शारयति, शायते वातपादिना । 'शु हिंसा-याम्' (क्रधा० प० से०) ण्यन्तः । 'तरत्यादिभ्यश्च' (उ० १।१२०) इत्यङ्गच् ।—शारेरङ्गच्—इति मुकुटः । तन्न । उज्ज्वलदत्तादिवृत्तिष्वेतत्सुत्रादर्शनात् । 'शारङ्गश्चातके

ख्यातः शबले हरिणेऽपि च' इति तालव्यादावजयः ॥ * ॥ सरति । 'सुवृणोर्वृद्धिश्च' (उ० १।११२) इत्यङ्गच् ।—'सु गतो' (भ्वा० प० अ०) । णिच् (३।१।२६) पूर्ववत् । अण् (३।२।१) वृद्धिश्च—इति मुकुटश्चिन्त्यः । अणोऽप्रसङ्गात् । 'सुवृणोः' [उ० १।१२७] इति सिद्धत्वाच्च । णिच् प्रयोजनाभावाच्च । 'चातके हरिणे पुंसि सारङ्गः शबले त्रिषु' इति दन्त्यादौ रभसात् । यद्वा—सारमङ्गमस्य । शकन्वादिः (वा० ६।१।९४) । 'सारङ्गः पुंसि हरिणे चातके च मतङ्गजे । शबले त्रिषु' [इति मे० २५।५०-५१] ॥ (१) ॥ * ॥ स्तोकं कं जलमस्य । स्तोकं कायति वा । 'कं शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (२) ॥ * ॥ चतति । 'चते याचने' (भ्वा० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'चातकपक्षिणः' 'पपिहा' इति ख्यातस्य ।

कुकवाकुस्ताम्रचूडः कुक्कुटश्चरणायुधः ॥ १७ ॥

कुकवाकुः, ताम्रचूडः, कुक्कुटः, चरणायुधः (४ पु), 'सुर्गा' के ४ नाम हैं ।

कृकेति ॥ कृकेन गलेन वक्ति । 'वच परिभाषणे' (अ० प० अ०) । 'कृके वचः कुश्च' (उ० १।६) इत्युण् । 'कुकवाकुर्मयूरेऽपि सरटे चरणायुधे' इति विश्वः [१९।२१७] ॥ (१) ॥ * ॥ ताम्रा चूडाऽस्य ॥ (२) ॥ * ॥ कोकनम् । 'कुक आदाने' (भ्वा० आ० से०) । संपदादिभ्यः क्विप् (वा० ३।३।१०८) । कुटति । 'कुट कोटिल्ये' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । कुका कुटः । 'कर्तृकरणे-' (२।१।३२) इति समासः । कुत्सितः कुटो वा । कोः पृथिव्याः कुटो वा । पृषोदरादिः (६।३।१०९) वा ।—कुं पृथ्वीं कुटति । इगुपधत्वात् (३।१।१३५) कः—इति मुकुटः । तन्न । अणस्तदपवादत्वात् । 'अकारान्निरुपपदात्सोपपदो विप्रतिषेधेन' (३।२।१) इति वार्तिकाद्वा । मूलविभुजादित्वम् (वा० ३।२।५) युक्तम् । 'कुक्कुट्यनृतचर्यायां पुंसि स्याच्चरणायुधे । निषादशूद्रयोः पुत्रे तृणोल्कायां च कुक्कुभे' इति विश्व-भेदिन्यौ ॥ (३) ॥ * ॥ चरण आयुधमस्य ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कुक्कुटस्य' ।

चटकः कलविङ्कः स्यात्

चटकः, कलविङ्कः (२ पु), 'गवरा, चटका पक्षी' के २ नाम हैं (यह नर होता है) ।

१. पाठोऽयं भेदिनीयः (३६।३८-३९) । विश्वे तु 'कुक्कुटस्ताम्रचूडे स्यात् कुक्कुभेऽग्निर्गणेऽपि च । निषादशूद्रयोः पुत्रे, तालमध्ये तु कुक्कुटम्' (३९-३८) इति पाठः ।

चटेति ॥ चटति । 'चट भेदने' (भ्वा० प० से०) । ऋवुन् (उ० २।३२) ॥ (१) ॥ * ॥ कलं वङ्कते । 'वकि गती' (भ्वा० आ० से०) । अण् (३।२।१) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'कलविङ्कः पुमान् ग्रामचटकेऽपि कलविङ्क' [इति मे० १५।१८०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चटकस्य' ।

तस्य स्त्री चटका

चटका (स्त्री), 'गवरैया, चटका पक्षी' का १ नाम है (यह मादा होती है) ।

तस्येति ॥ 'चटकस्य स्त्रीति स्त्रीत्वविवक्षायां 'पुंयोगात्-' (४।१।४८) इति प्राप्तो ङीप् जातिलक्षणङीष् (४।१।६३) च अजादि (४।१।४) पाठाद्वाध्यते । क्षिपकादित्वात् (७।३।४५) नेत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'चटकस्त्रियाः' ।

तयोः ।

पुमपत्ये चाटकैरः

चाटकैरः (पु) 'गवरा और गवरैयाके पुत्र' का १ नाम है ।

तयोरिति ॥ चटकायाश्चटकस्य वा पुमपत्यम् । 'चटकाया ऐरक्' (४।१।१२८) । 'चटकादपीति वक्तव्यम्' फलितम् । तयोश्चटकाचटकयोः—इति मुकुटः । तन्न । 'पुमान् स्त्रिया' (१।२।६६) इत्यन्तरङ्गिकशेषप्रवृत्त्या द्वन्द्वा-संभवात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'चटकपुमपत्यस्य' ।

स्त्र्यपत्ये चटकैव हि ॥ १८ ॥

चटका (स्त्री), 'गवरा और गवरैयाकी पुत्री' का १ नाम है ।

स्येति ॥ स्त्री च तदपत्यं चेति, तस्मिन् । 'स्त्रियामपत्ये लुग्वक्तव्यः' (वा० ४।१।१२८) इत्यैरको लुक् । 'लुक्छितलुकि' (१।२।४९) । पुनष्ठाप् (४।१।४) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'चटकस्त्र्यपत्यस्य' ।

कर्करेडुः करेडुः स्यात्

कर्करेडुः, करेडुः (२ पु), 'अशुभ बोलनेवाले पक्षि-विशेष, या टिटिहिरी' के २ नाम हैं ।

कर्केति ॥ 'कर्क' इति रेटति । 'रेट् भाषणे' (भ्वा० उ० से०) । मृग्यवादिः (उ० १।३७) ।—'अपष्टादयश्च'—इति मुकुटस्तु चिन्त्यः । उज्ज्वलदत्तादिष्वस्य सूत्र-स्यादर्शनात् ॥ (१) ॥ * ॥ के वायी जले वा रेटति । पूर्ववत् । 'कर्करेडुः करेडुः स्यात् करेडुः कर्कराटुकः' इति रमसः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अशुभवादिपक्षिभेदस्य' ।

कृकणक्रकरो समौ ।

कृकणः, क्रकरः (२ पु), ये २ 'अशुभ बोलनेवाले पक्षीके भेदविशेष' हैं ।

कृकेति ॥ 'कृ' इति कणति । 'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । कृकेण कण्ठेन अणति वा । 'अण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । शकन्धवादिः (वा० ६।१।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ 'क्र' इति शब्दकरणशीलः । 'कृवो हेतुताच्छील्या-' (३।२।२०) इति टः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अशुभपक्षिभेदस्य' ।

वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिक इत्यपि ॥ १९ ॥

वनप्रियः, परभृतः, कोकिलः, पिकः (४ पु), 'कोयल' के ४ नाम हैं ।

वनेति ॥ वनं प्रियमस्य ॥ (१) ॥ * ॥ परेण काकेन भृतः ॥ (२) ॥ * ॥ कोकते । 'कुक् आदाने' (भ्वा० आ० से०) । 'सलिलक्यनि-' (उ० १।५४) इति लच् ।—'अजिरादयश्च' इति किरः—इति मुकुटः । तत्र । किरचि गुणाभावप्रसङ्गात् । कोकतेरजिराद्यनन्त-र्भावात् उज्ज्वलदत्तादिध्वस्य सूत्रस्यादर्शनाच्च ॥ (३) ॥ * ॥ अपि कायति । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति कः । 'वष्टि भागुरिः' इत्यल्लोपः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कोकिलस्य' ।

काके तु करटारिष्ठबलिपुष्टसकृत्प्रजाः ।

ध्वाङ्मात्मघोषपरभृद्वलिभुग्वायसा अपि ॥ २० ॥

स एव च चिरञ्जीवी चैकदृष्टिश्च मौकुलिः [१३]

काकः, करटः, अरिष्टः, बलिपुष्टः, सकृत्प्रजः, ध्वाङ्कः, आत्मघोषः, परभृतः, बलिभुक्, वायसः (१० पु), 'कौआ' के १० नाम हैं ।

[चिरञ्जीवी, एकदृष्टिः, मौकुलिः (३ पु), 'कौआ' के ये ३ नाम और भी हैं] ।

काके इति ॥ कायति । 'कै शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'इण्भीका-' (उ० ३।४३) इति कन् । 'काकः स्याद्वा-यसे वृक्षप्रभेदे पीठसर्पिणि । शिरोवक्षालने' मानप्रभेदद्वीप-भेदयोः^१ । काका स्यात्काकनासायां काकोलीकाकजङ्घयोः । रक्तिकायां^२ मलखां च काकमाच्यां च योषिति ॥ काकं सुरतबन्धे^३ स्यात् काकानामपि संहतौ इति विश्व-

मेदिन्यौ [५।३२-३४, २।२०-२२] ॥ (१) ॥ * ॥ करोति शकुनम् । 'शकादिभ्योऽटन्' (उ० ४।८१) । के रटति । 'रट परिभाषणे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) वा । 'करटो गजगण्डे स्यात्कुसुम्भे निन्द-जीवने । एकादशाहादिश्चाद्धे दुर्दुस्तेऽपि वायसे । [करटो वाद्यभेदेऽयं' इति मे० ३६।३६-३७] ॥ (२) ॥ * ॥ न रिष्टमस्य । 'अरिष्टो लशुने निम्बे फेनिले काककङ्कयोः' [इति मे० ३५।३२] ॥ (३) ॥ * ॥ बलिना पुष्टः ॥ (४) ॥ * ॥ सकृत् प्रजा यस्य ॥ (५) ॥ * ॥ ध्वाङ्क्षति । 'ध्वाक्षि घोरवासिते च' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'ध्वाङ्क्षः काके बकेऽयिनि । गृहे, ध्वाङ्क्षी तु काकोल्याम्' [इति हैमः २।५७६-७७] ॥ (६) ॥ * ॥ 'कौ, कौ' इति शब्दनात् आत्मानं घोष-यति । 'घुषिर् विशब्दने' (चु० उ० से०) । अण् (३।२।१) ॥ (७) ॥ * ॥ परं बिभ्रति । 'डुभ्रम्' (जु० उ० से०) । क्विप् (३।२।७५) ॥ (८) ॥ * ॥ बलि भुङ्क्ते । 'भुज पालनादी' (रु० प० अ०) । क्विप् (३।२।७५) ॥ (९) ॥ * ॥ वयते । 'वय गतौ' (भ्वा० आ० से०) । 'वयश्च' (उ० ३।१२०) इत्यसच् ।—वयति—इति मुकुटश्चिन्त्यः । वयतेरात्मनेपादत्वात् । 'वाय-सोऽङ्गुलवृक्षेऽपि श्रीवासध्वाङ्क्षयोः पुमान्' [इति मे० १७२।३८] ॥ (१०) ॥ * ॥ दश 'काकस्य' ।

द्रोणकाकस्तु काकोलः

द्रोणकाकः, काकोलः (२ पु), 'डोमकौआ' के २ नाम हैं ।

द्रोणेति ॥ द्रुणति । 'द्रुण हिंसागतिकौटिल्येषु' (तु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । द्रोणाख्यः काकः । 'द्रोणो ना दग्धकाके स्यादश्वत्थाम्नो गुरावपि' इति रुद्रः । 'द्रोणोऽस्त्रियामाढके स्यादाढकानां' चतुष्टये । पुमान् कृपी-पती कृष्णकाके, स्त्री नीवृदन्तरे । तथा काष्ठाभ्नुवाहिण्यां गत्रादन्यामपीष्यते इति मे० [४६।१७-१८] ॥ (१) ॥ * ॥ काकयति । 'कक लौत्ये' (भ्वा० आ० से०) स्वार्थण्य-न्तः । बाहुलकादोलच् । 'काकोलं नरकान्तरे । ना कुलाले द्रोणकाके, विषभेदे तु न स्त्रियाम्' । [इति मे० १५०।७४] ॥ (२) ॥ * ॥ 'द्रोणकाको दग्धकाको वृद्धकाको वना-श्रयः' इति त्रिकाण्डशेषः । द्वे 'डोडकाक' इति ह्यातस्य ।

दात्यूहः कालकण्ठकः ।

दात्यूहः, कालकण्ठकः (२ पु), 'जलकौआ, धूँसे रंग-वाले कौवे' के २ नाम हैं ।

देति ॥ 'दाप् लवने' (अ० प० अ०) । क्तिन् (३।१४) । दाति मारणमूहते । 'ऊह वितर्क' (भ्वा० आ०

१. 'शिरोवक्षालिने' इति विश्वे पा० ।

२. 'दीपभेदयोः' इति विश्वे पा० ।

३. 'रक्ते कायां च कीर्तिता' इति विश्वे पा० ।

४. 'स्त्रीरतबन्धे' इति विश्वे पा० ।

से०)। अण् (३।२।१) । यद्वा-दित्यौहोऽयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'देविकाशिशपा-' (७।३।१) इत्यात्वम् । 'वाह ऊठ्' (६।४।१३२) । शकन्वादिः (वा० ६।१९४) । 'दात्यूहः कालकण्ठके । चातकेऽपि' इति हेमः [३।८०७] ॥ (१) ॥ * ॥ काले वर्षाकाले कण्ठो ध्वनिरस्य । 'कण्ठः स्वरेऽन्तिके गले' इति रुद्रः । कालः कण्ठोऽस्य । कप् (५।४।१५४) । 'कालकण्ठनीलकण्ठी पीतसारे महेश्वरे । दात्यूहे ग्रामचटके खञ्जरीटे शिखावले' इति हेमचन्द्रः [४।६९-७०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दात्यूहस्य' ।

आतायिचिल्लौ

आतायी, चिल्लः (२ पु), 'चील' के २ नाम हैं ।

आतेति ॥ आतायते तच्छीलः । 'तायू संतानपालनयोः' (भ्वा० आ० से०) । 'सुप्यजातो-' (३।२।७८) इति णिनिः । यद्यप्यत्र वृत्तिकारादिभिः- 'अनुपसर्गो'-इत्युक्तम् । तथा भाष्ये उपसर्गोऽपि णिनिः स्वीकृतः ॥ * ॥ स्वामी तु—आतपति—इति विगुल्लन् 'आतापी' इति पाठं मन्यते ॥ (१) ॥ * ॥ चिल्लति । 'चिल्ल शैथिल्ये हावकृतौ च' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'चिल्लः खगे स च्छुल्लश्च पिल्लवत् किलन्नलोचने । किलन्नाक्षिण' इति हेमः [२।४९७-९८] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चील' इति ख्यातस्य ।

दाक्षाय्यगृध्रौ

दाक्षाय्यः, गृध्रः, (२ पु), 'गृध्र' के २ नाम हैं ।

दाक्षेति ॥ दक्षते । 'दक्ष वृद्धौ शीघ्रार्थे च' (भ्वा० आ० से०) । 'श्रुदक्षिस्पृहिगृहिभ्य आर्यः' (उ० ३।९६) । दाक्षाय्यस्यायम् । अण् (४।३।१२०) ॥ (१) ॥ * ॥ गृध्रयति । 'गृधु अभिकाङ्क्षायाम्' (दि० प० से०) । 'सुसू-घावृगृधिम्यः कृन्' (उ० २।२४) । 'गृध्रः खगान्तरे पुंसि वाच्यलिङ्गस्तु लुब्धके' [इति मे० १२४।२६] ।—गंधंते—इति मुकुटश्रित्यः । गृधेर्देवादिकत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गृध्रस्य' 'ग्रीध' इति ख्यातस्य ।

कीरशुकौ

कीरः, शुकः (२ पु), 'तोता, सुग्गा' के २ नाम हैं ।

कीरेति ॥ 'कि' इति ईरयति । अच् (३।१।१३४) —इगुपधत्वात् (३।१।१३५) कः—इति मुकुटः । तन्न । णिजन्तविग्रहप्रदर्शनादिगुपधत्वाभावात् । 'कीरः शुकं पुंभूमिनीवृत्ति' [इति मे० १२४।१६] ॥ (१) ॥ * ॥ शोकति । 'शुक गती' () । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । यद्वा—शोभते । शवति वा । 'शुभ दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । 'शु गती' () वा ।

'शुकवल्कोत्काः' (उ० ३।४२) इति साधुः । 'शुको व्यास-सुते कीरे रावणस्य तु मन्त्रिणि । शिरीषपादपे पुंसि ग्रन्थिपर्णे नपुंसकम्' [इति मे० ४।३७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कीरस्य' ।

समौ ॥ २१ ॥

सेति ॥ 'समौ' इति त्रिषु योज्यम् ।

क्रुङ् क्रौञ्चः

क्रुङ्, क्रौञ्चः (२ पु), 'क्रौञ्च, कराकुल पक्षी' के २ नाम हैं ।

क्रुङ्ङिति ॥ क्रुञ्चति । 'क्रुञ्च कौटिल्याल्पीभावयोः' (भ्वा० प० से०) । 'ऋत्विग्दधृक्-' (३।२।५९) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । 'क्रौञ्चो द्वीपप्रभेदे स्यात् पक्षिपर्वतभेदयोः' [इति मे० २७।४] । स्त्रियामजादित्वाट्वाप् ॥ * ॥ 'क्रुञ्चः' इति पाठे पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'क्रौञ्चस्य' 'करांगुल' इति ख्यातस्य ।

अथ बकः कह्नः

बकः, कह्नः (२ पु), 'बगुला' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ बङ्कते । 'वकि कौटिल्ये गतौ च' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वाच्च नुम् । ब्रवयोरैक्यम् । यद्वा—वाति, वायति वा । 'वा गत्यादौ' (अ० प० से०), 'ओ वै शोषणे' (भ्वा० प० से०) वा । ववुन् (उ० २।३२) । 'आतो लोपः-' (६।४।६४) । 'व' इति कायति वा । मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) । वक्ति वा । अच् (३।१।१४) । न्यङ्कादिः (७।३।५३) । 'बकस्तु बकपुष्पे स्यात् कह्ने श्रीदे च रक्षसि' [इति मे० ३।३०] ॥ (१) ॥ * ॥ 'क' इति शब्दम्, के जले वा ह्वयति । 'ह्वेन् स्पर्धायां शब्दे च' (भ्वा० उ० अ०) । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः ॥ (२) ॥ * ॥ 'दीर्घजङ्घो निशैडः (तः) स्याद्वकोटः शुक्लवायसः । कङ्केरुर्दारुबलि-भुक् शिखीचन्द्रविहंगमः' इति त्रिकाण्डशेषः [२।५।२३] ॥ * ॥ द्वे 'बकस्य' ।

पुष्कराहस्तु सारसः ।

पुष्कराहः (कमलके पर्यायवाचकं सब शब्द), सारसः (२ पु), 'सारस' के २ नाम हैं ।

पुष्केति ॥ पुष्करं पद्मं तस्याह्ना आह्ना यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ सरसि भवः । 'तत्र भवः' (४।२।५३) इत्यण् । 'सारसः पक्षिभेदेन्द्रोः क्लीबं तु सरसीरुहे' [इति मे० १७३।४५] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सारसस्य' ।

१. 'आतायिचिल्लौ' इत्यादिषु त्रिष्वित्यर्थः ।

२. 'द्वीपविशेषे' इति पा० ।

कोकश्चक्रश्चक्रवाको रथाङ्गाङ्गनामकः ॥ २२ ॥

कोकः, चक्रः, चक्रवाकः, रथाङ्गः (रथाङ्ग अर्थात् पहियेके वाचक सब शब्द । ४ पु), 'चक्रवा' के ४ नाम हैं ।

कोकेति ॥ कोकते । 'कुक् आदाने' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'कोकश्चक्रे वृके ज्येष्ठ्या खजुरीद्रुमभेकयोः' [इति विश्वः ४।३०] ॥ (१) ॥ * ॥ क्रियते निशया वियोगी ।—घञर्थे कः—इति मुकुटः । तन्न । परिगणनात् । वस्तुतस्तु 'ढकि लोपः' (४।१।१३३) इति-वत् 'कं कुवादीनाम्' (वा० ६।१।१२) इत्यनेनैव कः द्वित्वं च । चकते । 'चक तृप्ति' (भ्वा० आ० से०) । रक् (उ० २।१३) वा । 'चक्रः कोके पुमान्, क्लीब द्वजे संन्यरथाङ्गयोः । राष्ट्रे दम्भान्तरे कुम्भकारोपकरणास्त्रयोः । जलावर्तऽपि' [इति मे० १२५।३१-३२] ॥ (२) ॥ * ॥ चक्र-शब्देनोच्यते । 'वच भाषणे' (अ० प० अ०) । षच् (३।२। १६) ॥ (३) ॥ * ॥ रथाङ्गस्य चक्रस्याङ्गयो नाम यस्य ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'चक्रवाकस्य' 'चक्रवा' इति ख्यातस्य ।

कादम्बः कलहंसः स्यात्

कादम्बः, कलहंसः (२ पु), 'वत्तख पची' के २ नाम हैं ।

कादेति ॥ कदम्बे समूहे भवः । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'कादम्बः स्यात् पुमान्पक्षिविशेषे सायकेऽपि च' [इति मे० १०५।१०] ॥ (१) ॥ * ॥ कलो मधुरवाक् हंसः । 'कलहंसस्तु कादम्बे राजहंसे नृपोत्तमे' [इति मे० १७३।५०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कादम्बस्य' 'वत्तक' इति ख्यातस्य ।

उत्क्रोशकुररौ समौ ।

उत्क्रोशः, कुररः (२ पु), 'कुकर पची' के २ नाम हैं ।

उदिति ॥ उत्क्रोशति । 'क्रुश आह्वाने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ * ॥ कवते । 'कुङ् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । 'कुवः क्ररन्' (उ० ३।१।३३) ।—कुरति । 'कुर शब्दे' (तु० प० से०) । 'कुर छेदने' (तु० प० से०) । बाहुलकात् अरक्—इति स्वामि-मुकुटौ 'कुवः क्ररन्' इति सूत्रास्मरणमूलकौ ज्ञेयौ ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कुररस्य' ।

हंसास्तु श्वेतगरुतश्चक्राङ्गा मानसौकसः ॥ २३ ॥

हंसः, श्वेतगरुत्, चक्राङ्गः, मानसौकः (४ पु), 'हंस' के ४ नाम हैं ।

हंसा इति ॥ हन्ति गच्छति । 'वृत्तुवदिहनि'—(उ० ३। ६२) इति सः । यद्वा—अचि (३।१।१३४), 'भवेद्वर्णगि-मादंसः' इति सक् । 'हंसः स्यान्मानसौकसि । निर्लोभनप-

'विष्णवर्कपरमात्मन्यमत्सरे । योगभेदे मन्त्रभेदे शा । रमरुद-न्तरे । तुरंगमप्रभेदे च' [इति मे० १७०।१२-१४] ॥ (१) ॥ * ॥ श्वेता गरुतोऽस्य ॥ (२) ॥ * ॥ चक्राण्यङ्गा-न्यस्य । 'चक्राङ्गो मानसौकसि । चक्राङ्गी कटुरोहिण्याम्' [इति मे० २४।३३] ॥ (३) ॥ * ॥ मानसं सर ओकोऽ-स्य ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'हंसस्य' ।

राजहंसास्तु ते चञ्चुचरणैर्लोहितैः सिताः ।

राजहंसः (पु), 'सफेद शरीर और लाल रंगके चोंच-पैरवाले हंस' का १ नाम है ।

राजेति ॥ चञ्चुसहितैश्चरणैः । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।७८) यद्वा—चञ्चुभिश्चरणैश्चेति द्वन्द्वः । 'द्वन्द्वश्च प्राणि-तुर्य'—(२।४।२) इत्येकत्वं तु न भवति । 'मुखनासिका'—(१। १।८) इति 'ह्रस्वदीर्घानुतः' (१।२।२७) इति च निर्देशेन तस्यानित्यत्वज्ञापनात् । तैर्लोहितैरुपलक्षिताः । हंसानां राजा । राजदन्तादिः (२।२।३१) । 'राजहंसस्तु कादम्बे कलहंसे नृपोत्तमे' [इति हैमः ४।३।४७] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'राजहंसस्य' ।

मलिनैर्मल्लिकाख्यास्ते

मल्लिकाक्षः (पु), 'सफेद शरीर और धूँएँके समान धूमिल रंगके चोंच-पैरवाले हंस' का १ नाम है ।

मलीति ॥ किञ्चिद्भ्रवणैश्चञ्चुचरणैरुपलक्षिताः । 'मल्लिक' इति आख्या येषां ते । मल्लते । 'मल्ल धारणे' (भ्वा० आ० से०) । 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।१।१८) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ।—अच इः (उ० ४।१।३९)—इति मुकुटः । तन्न । मल्लेलान्तत्वात् । 'मल्लिको हंसभेदे स्यात् तृणशून्येऽपि मल्लिका' इति रुद्रः । 'मल्लिको हंसमिद्यपि । मल्लिका तृणशून्येऽपि मीनमृत्पात्रभेदयोः' [इति मे० १२। १३७-३८] ॥ * ॥—मल्लिकाकारमक्षि यस्य । शुक्लापाङ्ग-त्वात् (इति 'मल्लिकाक्षः')—इति स्वामी । 'बहुव्रीहः । सक्थ्यक्ष्णोः' (५।४।११३) इति षच् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'हंसभेदस्य' ।

धार्तराष्ट्राः सितेतरैः ॥ २४ ॥

धार्तराष्ट्रः (पु), 'सफेद शरीर और काले रंगके चोंच-पैरवाले हंस' का १ नाम है ।

धार्तेति ॥ कृष्णैश्चञ्चुचरणैरुपलक्षिताः । धृतराष्ट्रे भवाः । 'तत्र भवः' (४।३।४३) इत्यण् । 'धृतराष्ट्रः सुराज्ञि स्यात् पक्षिक्षत्रियभेदयोः' इति रभसः । ['धृतराष्ट्रः खगे

१. 'विष्णवर्क परमात्मनि मत्सरे । योगिभेदे मन्त्रभेदे शरीर'—इति पा० ।

सर्वे सुराजि क्षत्रियान्तरे । धृतराष्ट्री हंसपद्याम् इति हैमः
[४।२६९-७०] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'कृष्णचञ्चुचरण-
हंसस्य' ।

शरारिराटिराडिश्च

शरारिः, आटिः, आडिः (३ स्त्री), 'आडो पत्नी' के ३
नाम हैं ।

शरेति ॥ शरं नीरमृच्छति । शरं हिसां वा । 'शृ-
गती' (भ्वा० प० अ०) । 'अष इः' (उ० ४।१३९) ।
'गुन्द्रेष्वोर्ता शरं नीरे' इति तालव्यादौ रभसः ॥ * ॥ कपि-
लिङ्गादित्वात् (वा० ८।२।१८) सत्वे 'शरालिः' अपि
॥ * ॥ 'शरातिः' इति पाठान्तरम् । शरमतति । अत सात-
स्वमने' (भ्वा० प० से०) । 'अज्यतिभ्यां च' (उ० ४।
१३१) इतीप् ॥ (१) ॥ * ॥ आ अटति । इन् (उ०
४।११८) ॥ (२) ॥ * ॥ आ अडति । 'अडु उद्यमने' (भ्वा०
प० से०) । इन् (उ० ४।११८) ॥ — 'अक्यडिभ्यामिण्'
— इति मुकुटः । तन्न । उज्ज्वलदत्तादावेतत्सूत्रादर्शनम् ॥ (३)
॥ * ॥ त्रयोऽपि स्त्रीलिङ्गाः । 'आडिः शरालिर्वरटी गन्धो-
ली, वानरी कपी' इति स्त्रीलिङ्गकाण्डे रत्नकोषात् ॥ * ॥
अपि 'शरार्माः' 'आडो' इति ख्यातायाः ।

बलाका विसकण्ठिका ।

बलाका, विसकण्ठिका (२ स्त्री), 'बगुला-विशेष' के
२ नाम हैं ।

बलेति ॥ 'बल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । 'बला-
कादयश्च' (उ० ४।१४) इति साधुः । बलेनाकति वा ।
अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ विसवत् कण्ठोऽस्याः ।
(२) ॥ * ॥ द्वे 'बकमेदस्य' ।

हंसस्य योषिद्वरटा

वरटा (स्त्री), 'हंसकी स्त्री' अर्थात् 'हंसिनी' का १ नाम है ।

हंसेति ॥ वृणीते सेवते सरः । 'वृङ् संभक्तौ' (कृष्ण०
आ० से०) । 'शकादिभ्योऽटन्' (उ० ४।८१) । 'वरटा,
द्वयोर्वरट्यां, स्त्री हंस्यां तु, तत्पती पुमान्' [इति मे० ३।७।
५०] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'हंसस्त्रियाः' ।

सारसस्य तु लक्ष्मणा ॥ २५ ॥

लक्ष्मण (स्त्री), 'सारसी' अर्थात् 'सारसकी स्त्री' का
१ नाम है ।

सारेति ॥ लक्ष्मीरस्त्यस्याः । 'लक्ष्म्या अच्' (ग० ५।
२।१००) इति नः । 'सारस्यां लक्ष्मणा, ना तु सोमिनी,
श्रीमति त्रिषु' इति रुद्रः । 'लक्ष्मणा त्वोषधीभेदे सारस्या-
मपि योषिति । रामभ्रातरि पुंसि स्यात् सश्रीके चाभिधेय-

वत्' इति मेदिनी [५०।७६-७७] ॥ * ॥ निर्मकारोऽपि
[लक्षणः] । 'लक्षणश्चैव सारसे' इत्यमरमाला । 'लक्षणं
नाम्नि चित्तेऽथ सारस्यां लक्षणा क्वचित्' [इति मे०
५०।७६] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'सारसस्त्रियाः' ।

जतुकाऽजिनपत्रा स्यात्

जतुका, अजिनपत्रा (२ स्त्री), 'चमगादद, बादुर' के
२ नाम हैं ।

जत्विति ॥ जत्विव । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति
कन् । 'रामठे जतुकं चर्मपत्राजतुकतोः स्त्रियाम्' इति चवर्ग-
तृतीयादौ रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ अजिनमिव पत्रमस्याः ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'जतुकायाः' 'चामचिरयि' इति ख्यातायाः ।

परोष्णी तैलपायिका ।

परोष्णी, तैलपायिका (२ स्त्री), 'चंपदानामक कीट-
विशेष, तेलचटा' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ परं शत्रुं उष्णं यस्याः । गौरादिः (४।१।४१) ।
— 'जातेः—' (४।१।६३) इति डीष्—इति मुकुटः । तन्न ।
'स्त्रीत्वाविष्टा जातिरियम्' इति स्वयमेव व्याख्यातत्वेन
— 'अस्त्रीविषयात्—' (४।१।६३) इति डीषो निषेधात् ॥
(१) ॥ * ॥ तैलं पिबति । 'पा पाने' (भ्वा० प० अ०) ।
ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (२) ॥ * ॥ 'तनुकुमिस्त्व-
न्द्रगोपः, परोष्णी तैलपायिका । तैलाभ्यक्ता खलाधारा
हीरा पिप्पलिका स्त्रियाम्' इति रभसः ॥ * ॥ द्वे मुखविष्टा
'वागुलिकादिनामिकायाः' ।

वर्वणा मक्षिका नीला

वर्वणा, मक्षिका, नीला (३ स्त्री), 'नीले रंगकी मक्खी'
के ३ नाम हैं ।

वर्वेति ॥ 'वर' इति वणति । 'वण शब्दे' (भ्वा० प०
से०) । अच् (३।१।१३४) । यद्वा—वर्वति । 'वर्व गती'
(भ्वा० प० से०) । युच् (उ० २।७८) ॥ (१)
॥ * ॥ मक्षति । 'मक्ष शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'हनि-
मक्षिभ्यां सिकन्' (उ० ४।१५४) । मक्षति वा । 'मक्ष रोषे
संधाते च' (भ्वा० प० से०) । क्वन् (उ० २।३२),
ण्वल् (३।१।१३३) वा ॥ (२) ॥ * ॥ नीलति ।
'नील वर्णे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ।
'नीला' इति क्रियाशब्दोऽयं विवक्षितो न तु गुणशब्दः ।
अतो न डीष् । गुणविवक्षायां 'नीली' इति भवत्येव ॥
(३) ॥ * ॥ 'नीलवर्णमक्षिकायाः' एकम् । केचित्तु नाम-
त्रयमिदमाहुः । तदा तु 'वा संज्ञायाम्' (वा० ४।१।४२)
इति युक्त एव डीषभावः ।

सरधा मधुमक्षिका ॥ २६ ॥

सरधा, मधुमक्षिका (२ स्त्री), 'मधुमक्खी' के २ नाम हैं ।

सरेति ॥ सरं गतिमन्तं घातयति । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । णिलोपे (६।४।५१) टिलोपः (६।४।१४३) । यद्वा-रङ्गणं रघः । 'रघि गतो' (भ्वा० आ० से०) । 'खनो घ च' (३।३।१२५) इति घित्करणत् 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति घः । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न नुम् । सह रवेण गत्या वर्तते ॥ (१) ॥ * ॥ मधुकर्त्री मक्षिका ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मधुमक्षिकायाः' ।

पतङ्गिका पुत्तिका स्यात्

पतङ्गिका, पुत्तिका (२ स्त्री), 'एक तरहकी मधुमक्खी' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पतति । 'पतेरङ्गच् पक्षिणि' (उ० १।११९) इत्यङ्गच् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) संज्ञायां वा ॥ (१) ॥ * ॥ पुत् कुत्सितं तायते । 'तायु संतानपालनयोः' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकात् कः, यलोपः (६।१।६६) । 'केऽणः' (७।४।१३) इति ह्रस्वः । 'प्रत्यय-स्थात्-' (७।३।४४) इतीत्वम् । पुत् कुत्सितं शब्दं तनोति वा । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः, स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (२) ॥ द्वे 'मधुमक्षिकाविशेषस्य' ।

दंशस्तु वनमक्षिका ।

दंशः (पु), वनमक्षिका (स्त्री), 'दंश, डँस, बड़े मच्छड़' के २ नाम हैं ।

दंश इति ॥ दशति । 'दंश दशने' (भ्वा० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । 'दंशः कीटविशेषे च वर्मदंशनयोः पुमान्' [इति मे० १६३।७] ॥ (१) ॥ * ॥ वनस्य मक्षिका ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वनमक्षिकायाः' ।

दंशी तज्जातिरल्पा स्याद्

दंशी (स्त्री), 'मस, छोटे मच्छड़' का १ नाम है ।

दंशीति ॥ अल्पा दंशजातिः । अपचयविवक्षायां गौरा-दित्वात् (४।१।४१) ङीष् ।—'जातेः-' (४।१।६३) इति ङीष्—इति मुकुटः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'मक्षि-काल्पजातेः' ।

गन्धोली वरटा द्वयोः ॥ २७ ॥

गन्धोली (स्त्री), वरटा (पु), 'बरें, भिरं, बिहिनी, गन्धयुक्त मक्खी-विशेष' के २ नाम हैं ।

गन्धविति ॥ गन्धयते । 'गन्ध अर्द्धने' (चु० आ० से०) । बाहुलकादोलच् । गौरादिः (४।१।५१) । [गन्धोली

वरटाशुण्ड्योर्भद्रायाम्' इति हैमः ३।६८०] ॥ (१) ॥ * ॥ वृणोति । 'वृक् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'शकादिभ्योऽ-टन्' (उ० ४।८१) ॥ * ॥ ङीष् (४।१।४१) 'वरटी' अपि । 'वरटा वरटीहंस्योस्तत्पती वरटः स्मृतः' इति तार-पालः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वरटायाः' 'वरडे' इति स्यातायाः । भृङ्गारी चीरुका चीरी क्षिल्लिका च समा इमाः ।

भृङ्गारी, चीरुका, चीरी, क्षिल्लिका (४ स्त्री), 'झींगुर' के ४ नाम हैं ।

भृङ्गेति ॥ भृङ्गं भृङ्गरूपम् आ राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) । गौरादिः (४।१।४१) । यद्वा-विभति । 'भृङ्गारभृङ्गारी' (उ० ३।१३६) इति साधुः । यद्वा-रूपेण भृङ्गमुच्छाति । 'श्रु गतो' (भ्वा० प० अ०) । अण् (३।१।२) । 'भृङ्गारी क्षिल्लिकायां च कनकाली पुनः पुमान्' [इति मे० १३६।१९३] ॥ (१) ॥ * ॥ 'ची' इति रोति । 'र शब्दे' (अ० प० अ०) । बाहुलकात् कक् ॥ * ॥ 'शीरुका' इति मुकुटः ॥ (२) ॥ * ॥ विनोति । 'चिक् चयने' (स्वा० उ० अ०) । 'शुसिचिमीनां दीर्घश्च' (उ० २।२५) इति ऋच् । 'चीरी क्षिल्लिकायां, नपुंसकम् । गोस्तने वस्त्रभेदे च रेखालेखनभेदयोः' [इति मे० १२५।३५-३६] ॥ (३) ॥ * ॥ चिल्लति । 'चिल्ल शैथिल्ये' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । पृषोदरादित्वाच्चस्य झः । गौरादिः (४।१।४१) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । 'क्षिल्ली' चीर्या-तपरुचोर्वर्त्यामुद्धर्तनांशके [इति मे० १४६।२०] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'क्षिल्लिकायाः' 'क्षिगुरी' इति स्यातायाः ।

समौ पतङ्गशलभौ

पतङ्गः, शलभः (२ पु), 'फर्तिगा, मतंग' के २ नाम हैं ।

समाविति ॥ पतति । 'पतेरङ्गच् पक्षिणि' (उ० १।११९) इत्यङ्गच् । 'पतङ्गः शलभे शालिप्रभेदे पक्षिसु-र्ययोः' । क्लीबं सूते' इति विश्व-भेदिन्यौ [२७।४१, २४।४२-४३] ॥ (१) ॥ * ॥ शलति । 'शल चलने' (भ्वा० प० से०) । 'कृशशलिकलिगदिभ्योऽभच्' (उ० ३।१२२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पतंगस्य' 'फणिग' इति स्यातस्थ ।

खद्योतो ज्योतिरिङ्गणः ॥ २८ ॥

खद्योतः, ज्योतिरिङ्गणः (२ पु), 'जुगनू' के २ नाम हैं ।

खेति ॥ खे द्योतते । 'द्युत दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । खं द्योतयति । अण् (३।२।१)

१. 'क्षिल्ली' इति पा०

२. विश्वे 'विहगे रवी । पतङ्ग पारद' इति पा० ।

वा ॥ (१) ॥ * ॥ ज्योतिर्नक्षत्रम् । तद्वदिङ्गति । 'इगि गती' (भ्वा० प० से०) । 'चलनशब्दार्थात्-' (३।२। १४८) इति युच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'खद्योतस्य' ।

मधुव्रतो मधुकरो मधुलिण्मधुपालिनः ।

द्विरेफपुष्पलिङ्भृङ्गषट्पदभ्रमरालयः ॥ २९ ॥

मधुव्रतः, मधुकरः, मधुलिङ्, मधुपः, अली, द्विरेफः, पुष्प-
लिङ्, भृङ्गः, षट्पदः, भ्रमरः, अलिः (११ पु), 'मौरा, भ्रमर'
के ११ नाम हैं ।

मध्विति ॥ मधु व्रतं भक्ष्यं यस्य ॥ (१) ॥ * ॥
मधु करोति तच्छीलः । 'कृमो हेतु-' (३।२।२०) इति
टः ॥ (२) ॥ * ॥ मधु लेढि । 'लिह आस्वादाने' (अ०
उ० अ०) । क्तिप् (३।२।७६) ॥ (३) ॥ * ॥ एवं
पुष्पलिङ् ॥ (७) ॥ * ॥ मधु पिबति । 'पा पाने' (भ्वा०
प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'पिबतेः
सुराशीघ्रः-' (वा० ३।२।८) इति नियमान्न टक् (३।
२।८) ॥ (४) ॥ * ॥ अलो वृश्चिकलाङ्गूलम् । तदि-
वास्य । 'अतः-' (५।२।११५) इतीनिः ॥ (५) ॥ * ॥
द्वौ रेफौ नाम्नि यस्य ॥ (६) ॥ * ॥ विभति । 'भृजः
किञ्चुट् च' (उ० १।१२५) इति कन् ।—'शृङ्गाङ्गभृङ्गाः'
इति—इति मुकुटश्चिन्त्यः । उणादिषु तादृशसुत्राभावात् ॥
(८) ॥ * ॥ षट् पदान्यस्य ॥ (९) ॥ * ॥ भ्रमति ।
'भ्रमु अनवस्थाने' (दि० प० से०) । 'अर्तिकमिभ्रमि-
चमि-' (उ० ३।१२३) इति करन् । 'भ्रमरः कामुके
भृङ्गे' [इति मे० १३६।१९१] ॥ (१०) ॥ * ॥
अलति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । 'सर्वधातुभ्य
इन्' (उ० ४।११८) । 'अलिः सुरापुष्पलिहोः' [इति मे०
१४५।२] ॥ (११) ॥ * ॥ एकादश 'भ्रमरस्य' ।

मयूरो बर्हिणो बर्ही नीलकण्ठो भुजङ्गभुक् ।

शिखावलः शिखी केकी मेघनादानुलास्यपि ॥ ३० ॥

मयूरः, बर्हिणः, बर्ही, नीलकण्ठः, भुजङ्गभुक्, शिखावलः,
शिखी, केकी, मेघनादानुलासी (९ पु), 'मोर' के ९ नाम हैं ।

मेति ॥ मयते । 'मय गती' (भ्वा० आ० से०) ।
खर्जादित्वात् (उ० ४।९०) ऊरः । मह्यां रोति वा ।
'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । पृषोदरादिः
(६।३।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥ बर्हमस्त्यस्य । 'फलबर्हि-
भ्यामिनन्' (वा० ५।२।१२२) ॥ (२) ॥ * ॥ इनिः
(५।२।११५) ॥ (३) ॥ * ॥ नीलः कण्ठोऽस्य ॥ (४)
॥ * ॥ भुजङ्गं भुङ्क्ते । 'भुज पालनादौ' (रु० प० अ०) ।
क्तिप् (३।२।७६) ॥ (५) ॥ * ॥ शिखाऽस्त्यस्य ।
'दन्तशिखात् संज्ञायाम्' (५।२।२१३) इति वल्च् ॥

(६) ॥ * ॥ पक्षे व्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) इनिः ।
'शिखी वल्ली बलीवर्दे शरे केतुग्रहे द्रुमे । मयूरे कुक्कुटे पुंसि
शिखावत्यन्यलिङ्गकः' [इति मे० ९३।४२] ॥ (७)
॥ * ॥ केकाऽस्त्यस्य । व्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) इनिः
॥ (८) ॥ * ॥ मेघनादेनानुलसति तच्छीलः । 'लस श्लेषण-
श्रीडनयोः' (भ्वा० प० से०) । 'सुप्यजाती-' (३।२।७८)
इति णिनिः ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'मयूरस्य' ।

केका वाणी मयूरस्य

केका (स्त्री), 'मोरकी बोली' का १ नाम है ।

केकेति ॥ के मूर्धनि कायति । 'कै शब्दे' (भ्वा० प०
अ०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः ।
'हलदन्तात्-' (६।१।९) इत्यलुक् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम्
'मयूरवाण्याः' ।

समौ चन्द्रकमेचकौ ।

चन्द्रकः, मेचकः (२ पु), 'मोरकी पूँछमें स्थित नेत्राकार
चमकदार चिह्न' के २ नाम हैं ।

समाविति ॥ चन्द्र इव । 'इवे प्रतिकृती' (५।६।६६)
इति कन् ॥ (१) ॥ * ॥ मेचको वर्णोऽस्त्यस्य । अच् (५।२।
१२७) । 'बर्हिकण्ठसमं वर्णं मेचकं ब्रुवते बुधाः' इति कात्यः ।
'मेचकः श्यामले कृष्णे तिमिरे बर्हिचन्द्रके' इति हैमः [३।
८२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पिच्छस्थचन्द्राकृतेः' ।

शिखा चूडा

शिखा, चूडा (२ स्त्री), 'मोरके शिरकी कलंगी या मुकुट'
के २ नाम हैं ।

शीति ॥ शेते । 'शीङो ह्रस्वश्च' (उ० ५।२४) इति
खः । 'शिखा शाखाबर्हिचूडालाङ्गलिक्यग्रमात्रके । चूडामात्रे
'शिफायां च ज्वालायां प्रपदेऽपि च' [इति मे० २०।६-७]
॥ (१) ॥ * ॥ चुड्यते । 'चुड समुच्छ्राये' (तु० प० से०) ।
भिदादिपाठाद् (३।३।१०४) अङ् दीर्घः । 'चूडा वडभी
शिखायां वाहुभूषणे' [इति मे० ४१।१३] ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'मयूरशिखायाः' ।

शिखण्डश्च पिच्छबर्हे नपुंसके ॥ ३१ ॥

शिखण्डः (पु), पिच्छम्, बर्हम् (२ न), 'मोरके पंख' के
३ नाम हैं ।

शिखेति ॥ शिखिनाऽम्यते । 'अम गत्यादिषु' (भ्वा०
प० से०) । 'अमन्ताहुः' (उ० १।११४) । शकन्ध्वादिः
(वा० ६।१।९४) । 'शिखण्डो बर्हचूडयोः' इति हेमचन्द्रः
[२।१९२] ॥ (१) ॥ * ॥ पिच्छयति, पिच्छयते वा । 'पिच्छ
कुट्टने' (चु० प० से०) । अच् (३।३।१३४), घञ् (३।

१. 'शिखायां' इति पा० ।

३।१९) वा । 'पिच्छा पृगच्छाकोषमोचाशः मलितेः । भक्तसंभूतमण्डे च पङ्क्तावश्वपदामये । स्त्रियां, पुंसि तु लाङ्गले न द्वयोर्बर्हण्डयोः' [इति मे० २९।३-४] ॥ (२) ॥ * ॥ बर्हन्ति । 'बृह वृद्धौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१। १३४) । 'बर्हं पिच्छे दलेऽस्त्रियाम्' [इति मे० १७५।६] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मयूरपिच्छस्य' ।

खगे विहंगविहगविहंगमविहायसः ।

शकुन्तिपक्षिशकुनिशकुन्तशकुनद्विजाः ॥ ३२ ॥

पतत्रिपत्त्रिपतगपतत्पत्त्ररथाण्डजाः ।

नगौकोवाजिविकिरविविष्किरपतत्रयः ॥ ३३ ॥

नीडोद्भवा गरुत्मन्तः पित्सन्तो नभसंगमाः ।

खगः, विहंगः, विहगः, विहङ्गमः, विहायाः, शकुन्तिः, पक्षी, शकुनिः, शकुन्तः, शकुनः, द्विजः, पतत्री, पत्त्री, पतगः, पतन्, पत्त्ररथः, अण्डजः, नगौकाः, वाजी, विकिरः, विः, विष्किरः, पतत्रिः, नीडोद्भवः, गरुत्मान्, पित्सन्, नभसङ्गमः (२७ पु), 'पक्षी, चिद्विया' के २७ नाम हैं ।

खग इति ॥ खे गच्छन्ति । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३। २।१०१) इति डः । 'खगः सूर्ये ग्रहे देवे मार्गरो च विहंगमे' [इति मे० २२।४] ॥ (१) ॥ * ॥ विहायसि गच्छन्ति । 'गमश्च' (३।२।४७) इति खच् । 'विहायसो विह—' (वा० ३।२।३८) । 'खच्च डिद्वा' (वा० ३।२।३८) ॥ (२) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ डे (वा० ३।२।४८) तु 'विहगस्तु त्रिलिङ्गः स्यादाशुगे ना विहंगमे' [इति मे० २५। ४९] ॥ (३) ॥ * ॥ विजहाति भुवम् । 'ओहाक् त्यागे' (जु० प० अ०) । 'वहिहाधाम्भ्यश्छन्दसि' (उ० ४।२२१) इत्यसुन् णिच्च । क्वचिच्छान्दसा अपि भाषायां प्रयुज्यन्ते । तेन लोकेऽपि । यद्वा—विहाययति । 'हय गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'हि गतौ' (स्वा० प० अ०) । वा स्वार्थण्यन्तः । 'सर्वधातुभ्योऽसुन्' (उ० ४।१८९) । 'विहायाः शकुनौ पुंसि गगने पुनपुंसकम्' [इति मे० १७४।६३] ॥ (५) ॥ * ॥ शक्नोति । 'शक्लु शक्तौ' (स्वा० प० अ०) । 'शके रुनोन्तोन्त्युनयः' (उ० ३।४९) इति त्रत्ययचतुष्टयम् ॥ (६) ॥ * ॥ पक्षावस्य स्तः । इनिः (५।२।११५) ॥ (७) ॥ * ॥ 'शकुनिः पुंसि विगहे सौबले करणान्तरे' [इति मे० ९२।३६] ॥ (८) ॥ * ॥ 'शकुन्तः कीटभेदे स्याद्भासपक्षिविहंगयोः' इति मे० [६६।१६२] ॥ (९) ॥ * ॥ 'शकुनस्तु पुमान् पक्षिमात्र-पक्षिविशेषयोः । शुभशसिनिमित्ते च शकुनं स्यान्नपुंसकम्' [इति मे० ९३।३८-३९] ॥ (१०) ॥ * ॥ द्विर्जायते । 'अपि—' (३।२।१०१) इति डः । 'द्विजः स्याद् ब्राह्मण-

क्षत्रवैश्यदन्ताण्डजेषु ना । द्विजा भाग्यौ, हरेणौ च' [इति मे० ३०।९-१०] ॥ (११) ॥ * ॥ पतत्रमस्त्यस्य । इनिः (५।२।११५) ॥ (१२) ॥ * ॥ एवं पत्त्री । 'पत्त्री श्येने पत्त्ररथे काण्डद्रुथिकादिषु' [इति मे० ८९।८७] ॥ (१३) ॥ * ॥ पतेन पक्षेण गच्छति । डः (वा० ३।२।४८) ॥ (१४) ॥ * ॥ पतति । 'पल् गतौ' (भ्वा० प० से०) । शता (३।२।१२४) ॥ (१५) ॥ * ॥ पत्त्रं पतत्रं रथ इव यस्य ॥ (१६) ॥ * ॥ अण्डाज्जायते स्म । 'पञ्चम्याम्—' (३।२।९८) इति डः । 'अण्डजो मृगनाभौ स्यात्सरटेऽहौ खगे क्षपे' [इति मे० ३१।१८] ॥ (१७) ॥ * ॥ नगो वृक्षः, नगे वा ओको यस्य । 'नगौकाः पुंसि शरभे पक्षि-पञ्चास्ययोरपि' इति मे० [१७४।५६] —जलीकावद् 'आदन्तः' [नगौका] अपि—इति मुकुटः ॥ (१८) ॥ * ॥ वाजाः पक्षाः सन्त्यस्य । इनिः (५।२।११५) । 'वाजी बाणाश्वपक्षिषु' इति मे० ६२।२६] ॥ (१९) ॥ * ॥ विकिरति । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । 'इगुपच—' (३।१।१३५) इति कः ॥ (२०) ॥ * ॥ वाति । 'वा गतौ' (अ० प० अ०) । 'वातेडिच्च' (उ० ४।१३४) इतीण् । —'वेजो डित्' (उ० ४।७२) —इति स्वामि-मुकुटौ चिन्त्यौ । ईचिप्रत्ययप्रकरणोऽस्य पाठाद् 'वीचिः' इति रूपापत्तेः ॥ (२१) ॥ * ॥ 'विष्किरः शकुनिर्वा' (६।१। १५०) इति पक्षे सुट् । 'परिनिविभ्यः—' (८।३।७०) इति षत्वम् ॥ (२२) ॥ * ॥ पतति । 'पतेरन्निन्' (उ० ४।६६) । —'उणादयो बहुलम्' (३।३।१) इति पतेरन्निः —इति मुकुट एतत्सूत्राज्ञानमूलकः ॥ (२३) ॥ * ॥ नीडे उद्भवो येषाम् ॥ (२४) ॥ * ॥ गरुतः पक्षाः सन्त्यस्य । मतुप् (५।२।९४) । 'क्षयः' (८।२।१०) इति वत्वं तु न । यवादित्वात् (८।२।९) 'तसौ मत्वर्थे' (१।४।१९) इति भत्वम् ॥ (२५) ॥ * ॥ पतितुमिच्छवः । लटः शता (३।२।१२४) । 'सनि सीमा—' (७।४।५४) इतीस् ॥ (२६) ॥ * ॥ 'नभसं च मेघवर्त्म विहायसम्' इति निगमाददन्तम् । नभसं गच्छति । 'गमश्च' (३।२।४७) इति खच् ॥ (२७) ॥ * ॥ सप्तविंशतिः 'पक्षिमात्रस्य' । तेषां विशेषा हारीतो मद्गुः कारण्डवः प्लवः ॥ ३४ ॥

तित्तिरिः कुक्कुभो लावो जीवजीवश्चकोरकः ।

कोयष्टिकष्टिद्रिभको वर्तको वर्तिकादयः ॥ ३५ ॥

हारीतः, मद्गुः, कारण्डवः, प्लवः, तित्तिरिः, कुक्कुभः, लावः, जीवजीवः, चकोरकः, कोयष्टिकः, टिट्टिभकः, वर्तकः, वर्तिकः (१३ पु), आदि (आदि शब्दसे शारिका, कपि-अलः.....), ये 'पक्षि-विशेष' हैं । [उनमें क्रमशः 'हारिल, जलमुर्गा, करडुआ (कौवेके समान काले रङ्गके बड़े २ पैरवाला

वत्सविशेष), जलकौवा, तीतर, वनमुर्गा, लावा या लवा, मोरके तुल्य पंखवाला पक्षि-विशेष, चकोर-पक्षि-विशेष, टिट्ठिहरी और वत्स' का १-१ नाम तथा 'बटेर' के २ नाम हैं]

तेषामिति ॥ एते पक्षिणां भेदाः । 'हारिः पक्षिक-संतानद्युतादिभङ्गयोः स्त्रियाम्' [इति मे० १३०।१०१] । हारिमित् ईतो वा हारोऽस्त्यस्मिन् । इनिः (५।२।११५) । हारि मनोहरम् इतं गमनमस्य । यद्वा-हारयति । 'क्वप्-' (३।२।१७८) । एति स्म । 'ई गतौ' (अ० प० अ०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । हा चासावीतश्च । 'हारीतो' विहगान्तरे । मुनौ छद्मनि' इति हेमचन्द्रः [७५।३३८] । ('हरीयाल' इति ख्यातः) ॥ (१) ॥ * ॥ यज्जति । 'दुमस्जो शुद्धौ' (तु० प० अ०) । 'भृमृशी-' (उ० १।७) इत्युः । न्यङ्क्वादिः (७।३।५३) । सस्य जस्त्वेन (८।४।५३) दः । 'मद्गुः पानीयकाकिका' इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ रमणम् । 'अमन्ताडुः' (उ० १।११४) इति रमेडः । ईषद्रण्डः । 'ईषदर्थे' (६।३।१०५) इति कोः का । कारण्डं वाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥ प्लवते । 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा० आ० अ०) । अच् (३।१।१३४) ॥ 'प्लवः प्लक्षे प्लुतौ कपो । शब्दे कारण्डवे म्लेच्छजाती भेलकभेकयोः । क्रमनिम्नमहीभागे कुलके जलवायसे । जलान्तरे प्लवं गन्धतृणे मुस्तकभिद्यपि' इति हेमचन्द्रः [२।५४१-४३] ॥ (१) ॥ * ॥ 'ति' शब्दं राति । बाहुलकात्किः । 'ति'तिरिः पक्षिणि मुनौ' इति हेमः [३।५९६] ॥ * ॥ अदन्तपक्षे 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'कपोतला-वतिस्तिराः' इति वाचस्पतिः ॥ (१) ॥ * ॥ 'कुक्' इति शब्दं कौति । 'कु शब्दे' (अ० प० अ०) । बाहुलका-द्भक् । 'कुक्कु' शब्दं भाषते । 'भाष व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० आ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । वनकुक्कुटोऽयम् । (१) ॥ * ॥ लावयति । 'लूक् छेदने' (ऋधा० उ० से०) स्वार्थण्यन्तः । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ जीवं जीवयति । तद्दर्शनेन विषनाशकत्वात् । 'कृत्यत्युटो बहुलम्' (वा० ३।३।११३) इति बाहुलकात्त्वच् । 'जीवंजीवः खगान्तरे । दुमभेदे चकोरे च' इति हेमः [४।३।१८] ॥ (१) ॥ * ॥ चकति । 'चक तृप्ते' (भ्वा० प० से०) । 'कठिचकिभ्यामोरन्' (उ० १।६४) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ कं जलं यष्टिरियास्य । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । (१) ॥ * ॥ 'टिट्ठि'शब्दं भाषते । 'टिट्ठि'शब्देन भाति वा ।

१. 'हारीतो मुनिभेदे स्यात् कौतवे विहगान्तरे' इति पा० ।

'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । कन् (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ वर्तते । 'वृत्तु वर्तने' । ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ —उदीचां तु स्त्रियामि-त्त्वम् । प्राचां न (वा० ७।३।४५) । इति स्त्रियां रूपद्वयप्रदर्शनाय 'वर्तिका'ग्रहणम्—इति प्राञ्चः ॥ वस्तुतस्तु 'वृतेस्तिकन्' (उ० ३।१४६) इति तिकघ्नन्तस्य मूषिकवत् पुंस्यपि 'वर्तिकः' इति रूपकथनमिदम् । 'वर्तकस्तु खुरेऽश्वस्य विहगे वर्तिका द्वयोः' [इति मे० १३।१५४] ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना शारिकादयो ज्ञेयाः । 'पक्षिजातिविशेषाः' ।

गरुपक्षच्छदाः पत्रं पतत्रं च तनूरुहम् ।

गरुन्, पक्षः, छदः (३ पु), पत्रम्, पतत्रम्, तनूरुहम् (३ न), 'पंख' के ६ नाम हैं ।

गरुदिति ॥ गिरति । 'गृ निगरणे' (तु० प० से०) । यद्वा-गृणाति । 'गृ शब्दे' (ऋधा० प० से०) । 'मृगोरुतिः' (उ० १।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ पक्षयति । पक्षयते वा । 'पक्ष परिग्रहे' (चु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा । 'पक्षस्तु मासार्धे गृहसाध्ययोः । चुल्लीरुध्रे बले पार्श्वे वर्गे केशात्परश्चये । पिच्छे विरोधे देहाङ्गे सहाये राजकुञ्जरे' इति हेमः [२।५७७-७८] ॥ * ॥ सान्तोऽपि । 'पक्षसी च स्मृतौ पक्षौ' इति शुभाङ्कः ॥ (२) ॥ * ॥ छाद्यतेऽनेनाङ्गम् । 'छद संवरणे' (चु० उ० से०) । ण्यन्तः । 'पुंसि-' (३।३।१२१) इति घः । 'छादेर्घे-' (६।४।६६) इति ह्रस्वः । 'गरुपक्षौ नरो छदम्' इति बोपालितात्क्लीबमपि ॥ (३) ॥ * ॥ पतत्यनेन । 'दाम्नी-' (३।२।१८२) इति षट् । 'पत्रं तु वाहने पर्णे स्यात् पक्षे शरपक्षिणोः' इति मेदिनी [१२६।५५] ॥ (४) ॥ * ॥ पतन्तं त्रायते । 'त्रैङ् रक्षणे' (भ्वा० आ० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । पतेर्बाहुल-कादत्रन् वा ॥ (५) ॥ * ॥ तन्वां रोहति । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'पक्षस्य' ।

स्त्री पक्षतिः पक्षमूलम्

पक्षतिः (स्त्री), पक्षमूलम् (न), 'पंखकी जड़' के २ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ पक्षस्य मूलम् । 'पक्षातिः' (५।२।२५) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पक्षमूलस्य' ।

चञ्चुस्त्रोटिरुभे स्त्रियौ ॥ ३६ ॥

चञ्चुः, त्रोटिः (२ स्त्री), 'चोंच, ठोर' के २ नाम हैं ।

चञ्चुरिति ॥ चञ्चति । 'चञ्चु गतौ' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकाद्दुः । 'चञ्चश्चञ्चुस्तथा त्रोटिः'

इति हलायुधः । मित्रवादी (?) निपातितः । अपष्ट्वादित्वा-
दित्यन्ये—इति मुकुटः । तत्र । गणद्वयस्योज्ज्वलदत्तादिष्व-
दर्शनात् । 'चञ्चुः पञ्चाङ्गले त्रोटचाम्' इति हैमः [२।५९]
॥ (१) ॥ * ॥ त्रोटचते । 'त्रुट छेदने' (चु० आ० से०)
चुरादिः । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । 'त्रोटिश्चञ्चवां
खगान्तरे । मीनकटफलयोः' इति हैमः [२।९२-९३] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'पक्षितुण्डस्य' 'चोंच' इति ख्यातस्य ।

प्रडीनोड्डीनसंडीनान्येताः खगगतिक्रियाः ।

प्रडीनम्, उड्डीनम्, संडीनम् (३ न), ये ३ 'पक्षियोंकी
चालें' हैं, इनमें 'तिरछा या अत्यन्त उड़नेका, ऊपर उड़नेका,
मिलकर उड़ने' का क्रमशः १-१ नाम है ।

प्रेति ॥ प्रथमम्, ऊर्ध्वम्, संगतम् वा डयनम् । 'डीङ्
विहायसा गतौ' (दि० आ० अ०) । 'नपुंसके भावे क्तः'
(३।३।११४) । 'स्वादय ओदितः' (दि० गणसूत्रम्) इत्यो-
दित्वात् (८।२।४५) निष्ठानतत्वम् ॥—प्रडीनं तिर्यग्गमनम्
—इत्यन्ये ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ 'एताः'
इत्यनेन हि डीनाद्या बोध्याः ॥ * ॥ 'पक्षिणां गतिविशेषाणां
पृथक्पृथगेकैकम्' ।

पेशी कोषो द्विहीनेऽण्डम्

पेशी (पु-पेशिन्, स्त्री-पेशी), कोषः (पु न), अण्डम्
(न), 'अण्डा' के ३ नाम हैं ।

पेशीति ॥ पिशति । 'पिश अययवे' (तु० प० से०) ।
'हृपिशिरुहि—' (उ० ४।११९) इतीन् । 'कृदिकारात्—'
(ग० ४।१।४५) इति वा डीष् । 'पेशी' 'सुपक्वकलिके
मांस्यां खङ्गपिधानके । मांसपिण्डचामण्डभेदे' [इति मे० १६३।
१२] ॥ (१) ॥ * ॥ कुण्ठयति निष्क्रामत्यस्मात्स्वयमेव ।
'अकर्तरि च' (३।३।१९) इति घञ् । 'कोषोऽस्त्री कुड्मले
पात्रे पेश्यां शब्दादिसंग्रहे । जातिकोशेऽर्थसंघाते दिव्ये
खङ्गपिधानके' [इति मे० १६६।१०] ॥ * ॥ तालव्यान्तोऽ-
प्ययम् ॥ 'कोशोऽस्त्री—' [इति मे० १६२।६] यथा पठि-
तम् ॥ (२) ॥ * ॥ नामद्वयमिदम् ॥ स्वामी तु—पेशीनां
मांसखण्डानां कोशो भाण्डागारः—इति व्याचक्षाणो नामै-
कमिदमिच्छति ॥ * ॥ द्वाभ्यां हीने क्लीब इत्यर्थः । अमत्य-
स्मात् । 'अम गत्यादिषु' (भ्वा० प० से०) । 'अमन्ताडुः'
(उ० १।११४) ॥ 'अण्डं मुष्के च पेश्यां स्यात्' [इति मे०
४०।१] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अण्डस्य' 'अण्डा' इति ख्यातस्य ।

कुलायो नीडमस्त्रियाम् ॥ ३७ ॥

कुलायः (पु), नीडम् (न पु), 'खोंता, घोंसला' के
२ नाम हैं ।

१. 'सुपक्वकलिके' इति पा० ।

कुलेति ॥ कुलं पक्षिसंतानोऽयतेऽत्र । 'अय गतौ'
(भ्वा० आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ।
यद्वा—कौ लायो गतिरस्मात् ।—कुलान्ययन्ते निःसर-
न्त्यतः । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ्—इति मुकुटः ।
तत्र । 'हलश्च' (३।३।१२१) इत्यत्र 'करणाविकरणयोः—'
(३।३।११७) इत्यनुवृत्तेरपादानेऽप्राप्तेः । 'कुलायस्तु पुमान्
स्थानमात्रे स्यात् पक्षिवासके' [इति मे० ११८।१९] ॥
(१) ॥ * ॥ नितराम् ईड्यते । घञ् (३।३।१९) ।
यद्वा—निश्चिता इलन्त्यत्र । 'इल स्वप्ने' (तु० प० से०) ।
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । संज्ञापूर्वकत्वान्न गुणः ।
डलयोरेकत्वम् । 'नीडं स्थानकुलाययोः' [इति मे० ४१।
१७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पक्षिवासस्य' ।

पोतः पाकोऽर्भको डिम्भः पृथुकः शावकः शिशुः ।

पोतः, पाकः, अर्भकः, डिम्भः, पृथुकः, शावकः, शिशुः
(७ पु), 'बच्चे' के ७ नाम हैं ।

पोत इति ॥ पुनाति, पवते वा । 'पूण् पवने' (कथा०
उ० से०) । 'पूङ् पवने' (भ्वा० आ० से०) वा । 'हसिम्-
शिण्—' (उ० ३।८६) इति तन् । स्त्रियाम् 'पोती' । 'वयसि
प्रथमे' (४।१।२०) इति डीप् । 'पोतः शिशौ वहित्रे च
गृहस्थाने च वामसि' इति मेदिनी [५६।३८] ॥ (१)
॥ * ॥ पायते । पित्रति वा । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) ।
'पा पाने' (भ्वा० प० अ०) वा । 'अर्भकपृथुकपाका वयसि'
(उ० ५।५३) इति साधुः । स्त्रियाम् अजादित्वात् (४।१।
४) टाप् । मुकुटस्तु—'इण्भीका—' (उ० ३।४३) इति
कन् । पच्यते परिणम्यतेऽनेन । 'हलश्च' (३।३।१२१)
इति घञि वा इत्याह । तत्र । अवयसि चरितार्थयोरन-
योर्वयसि 'अर्भक—' (उ० ५।५३) इत्यनेन बाधनात् ।
पाकः परिणतो शिशौ । केशस्य जरसा शीकल्ये स्थात्यादी
पचनेऽपि च' [इति मे० ३।२९] । इत्येतेष्वर्थेषु शिशु-
भिन्नेषु मुकुटव्याख्या युक्ता । शिशौ त्वस्मदीया—इति
ध्येयम् ॥ (२) ॥ * ॥ अयंते वृद्धि प्राप्यते । 'ऋ गतौ
प्रापणेऽपि च' (भ्वा० प० से०) । 'अर्भकपृथुकपाका
वयसि' (उ० ५।५३) इति साधुः । मुकुटस्तु—सदैव
इयति चलति, वृद्धि गच्छति वा । 'अतिगृभ्यां भः' (उ०
३।१५२) । ततः स्वार्थे कन् (५।३।७५)—इति व्याख्यत् ।
तत्र । 'अर्भकः कथितो बाले मूर्खेऽपि च क्रूरेऽपि च' [इति
मे० ५।४७] इत्यत्र बालभिन्नेऽर्थे सावकाशस्यास्य 'अर्भक-
पृथुक—' (उ० ५।५३) इत्यनेन बाधनात् ॥ (३) ॥ * ॥
डिम्भयति । 'डिभडिभि संघे' चुरादिः । अच् (३।१।१३४) ।
'डिम्भोऽपि बालिशे बाले' [इति मे० १०६।४] । डीड आ-

स्मनेपदित्वात्—'डयति—' इति स्वामी—डयनं डीः । डिया भाति—इत्यादि मुकुटश्रोपेक्ष्यौ ॥ (४) ॥ * ॥ पथयति । पथ्यते वा । 'पृथु प्रक्षेपे' चुरादिः । प्रथते वा । 'प्रथ प्रख्याने' (भ्वा० आ० से०) । 'अभक्तपृथुकपाका वयसि' (उ० ५। ५३) इति साधुः ।—पृथु कायति—इति स्वामि-मुकुटौ चिन्त्यौ । 'पृथकः पुंसि चिपिटे शिशौ स्यादभिधेयवत्' [इति मे० ११।१२६] इत्यत्र पूर्ववदवयसि चरितार्थत्वेनास्य वयसि बाधनात् ॥ (५) ॥ * ॥ शव्यते । 'शव गतौ' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥ (६) ॥ * ॥ शयति, शायते वा । 'शो तनूकरणे' (दि० प० अ०) । 'शः कित् सन्वच्च' (उ० १।२०) इत्युः सन्वद्धा-वाद्द्वित्वेत्वे ।—शशति प्लुतेन गच्छति । 'शश प्लुतगतौ' (भ्वा० प० से०) । 'शशिरपोरत इः' इति (कुः)—इति मुकुटश्चिन्त्यः । उज्ज्वलदत्तादिषु 'शशिरपोरतः' इति सूत्रादर्शनात् ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'शिशमात्रस्य' ।

स्त्रीपुंसौ मिथुनं द्वन्द्वम्

स्त्रीपुंसौ (नित्य द्विव० पु), मिथुनम्, द्वन्द्वम् (२ न), 'स्त्री और पुरुषकी जोड़ी' के ३ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ स्त्री च पुमांश्च । 'अचतुर—' (५।५।७७) इति अच् ॥ (१) ॥ * ॥ मेथति । 'मिथू मेथू संगमे' (भ्वा० उ० से०) । 'क्षुषिपिशिमिथिम्यः कित्' (उ० ३। ५५) इत्युनन् ।—बाहुलकाद्गुणाभावः—इति मुकुटस्तु एतत्सूत्राज्ज्ञानमूलकः । 'मिथुनं न द्वयो राशिभेदे स्त्रीपुंसयुग्मके' [इति मे० ९०।७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वौ द्वौ । 'द्वन्द्वं रहस्य—' (८।१।१५) इति साधुः । 'द्वन्द्वं रहस्ये कलहे तथा मिथुन-युग्मयोः' [इति मे० १५८।१०] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'स्त्रीपुरुषरूपयुग्मस्य' । मुकुटस्तु द्वन्द्वस्योत्तरान्वयित्वमेव स्वीकुर्वन्नुक्तमेदिनीविरोधादुपेक्ष्यः ।

युग्मं तु युगलं युगम् ॥ ३८ ॥

युग्मम्, युगलम्, युगम् (३ न), 'जोड़ा, सम' के ३ नाम हैं ।

युग्ममिति ॥ युज्यते । 'युजिर् योगे' (रु० उ० अ०) । 'युजिरचितिजां कुश्च' (उ० १।१४६) इति मक् । 'युग्मं यमलयामले' इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । न्यङ्कादित्वात् (७।३।५३) कुत्वम् । युगं लाति वा । युगमस्त्यस्य वा । सिध्मादित्वात् (५। २।९७) लच् ॥ (२) ॥ * ॥ युज्यते । घञ् (३।३।१९) । कुत्वम् (७।३।६२) । संज्ञापूर्वकत्वात्—'रथयुगप्रासङ्गम्' (४।४।७६) इति लिङ्गाद् वा गुणाभावः । 'युगो रथहलाद्यङ्गे न द्वयोस्तु कृतादिषु । युग्मे हस्तचतुष्केऽपि

वृद्धिनामौषधेऽपि च' [इति मे० २३।१७] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'यमलस्य' ।

समूहनिवहव्यूहसंदोहविसरव्रजाः ।
स्तोमौघनिकरव्रातवारसंघातसंचयाः ॥ ३९ ॥

समुदायः समुदयः समवायश्च यो गणः ।
स्त्रियां तु संहतिर्वृन्दं निकुरम्बं कदम्बकम् ॥ ४० ॥

समूहः, निवहः, व्यूहः, संदोहः, विसरः, व्रजः, स्तोमः, ओघः, निकरः, व्रातः, वारः, संघातः, संचयः, समुदायः, समुदयः, समवायः, चयः, गणः (१८ पु), संहतिः (स्त्री), वृन्दम्, निकुरम्बम्, कदम्बकम् (३ न), 'समूह' के २२ नाम हैं ।

समूहेति ॥ समूह्यते । 'ऊह वितर्क' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) ।—'हलश्च' (३।३।१२१)—इति मुकुटस्य प्रमादः । तत्र 'करणाधिकरणयोः—' इत्यस्यानुवर्तनात् ॥ (१) ॥ * ॥ नितरामुह्यते । 'वह प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'पुंसि—' (३।३।११८) इति घः । 'खनो घ च' (३।३।१२५) इति वा । वहति वा । अच् (३।३। १३४) ॥ (२) ॥ * ॥ व्यूह्यते । घञ् (३।३।१९) । 'व्यूहः स्याद्वलविन्यासे निर्माणे वृन्दतर्कयोः' [इति मे० १७५। १०] ॥ (३) ॥ * ॥ संदुह्यते । 'दुह प्रपूरणे' (अ० उ० अ०) । घञ् (३।३।१९) ॥ (४) ॥ * ॥ विसरति । 'सृ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । अच् (३।३।१३४) । ['विसरः प्रसरे व्रजे' इति मे० १३८।२१७] ॥ (५) ॥ * ॥ व्रजति । 'व्रज गतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।३।१३४) । 'व्रजो गोष्ठाध्ववृन्देषु' [इति मे० ३०।१५] । करणाधिकरणव्युत्पत्तौ तु 'गोचरसंचर—' (३।३।११९) इति निपातितः ॥ (६) ॥ * ॥ स्तूयते । 'ष्टुब् स्तुतो' (अ० उ० अ०) । 'अतिस्तुषु' (उ० १।१४०) इति मन् ॥ (७) ॥ * ॥ आ उह्यतेऽनेन । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । न्यङ्कादित्वात् (७।३।५३) कुत्वम् । 'ओघो वेगे जलस्य च । वृन्दे परम्परायां च द्रुतनृत्योपदेशयोः' इति मेदिनी [२६। २-३] ॥ (८) ॥ * ॥ निकीर्यते । 'कृ विक्रमे' (तु० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'निकरो निवहे सारे न्यायदेयधने निधौ' [इति मे० १३५।१७२] ॥ (९) ॥ * ॥ व्रत्यते नियम्यते । 'मुण्डमिश्र—' (३।३।२१) इति ण्यन्ताद्वतशब्दाद् घञ् (३।३।१९) । अच् (३।३।५६) वा । 'व्रातच्छब्दोः—' (५।३।११३) इति लिङ्गाद्द्विः ॥ (१०) ॥ * ॥ वार्यते आच्छाद्यतेऽनेन । 'वृ वरणे' चुरादिः । 'पुंसि—' (३।३।११८) इति घः । 'वारः सूर्यादिवासरे । द्वारे हरे कुब्जवृक्षे वृन्दावसरयोः क्षणे' [इति मे० १२७। ६४-६५] ॥ (११) ॥ * ॥ संहन्यते । घञ् (३।३। १९) । 'हनस्तोऽचिण्णलोः' (७।३।३२) । 'हो हन्तेः—'

(७।३।५४) इति घः । 'सघातः पुंसि घाते च संहती नर-
कान्तरे' [इति मे० ६६।१६७] ॥ (१२) ॥ * ॥
संवीयते । 'चिन् चयने (स्वा० उ० अ०) । 'एरच्'
(३।३।५६) ॥ (१३) ॥ * ॥ समुदायते । 'अय गतो'
(भ्वा० आ० से०) । आङ् । अच् (३।१।१३४) । 'समु-
दायः समूहे स्याद्युद्धे' [इति मे० १२२।१३०] ॥ (१४)
॥ * ॥ समुदीयते । 'इण् गतो' (अ० प० अ०), 'ई गतो'
(अ० प० अ०) वा । 'एरच्' (३।३।५६) । 'भवेत्स-
मुदयः सधे समुगे च समुद्रमे' [इति मे० १२२।१३०] ॥
(१५) ॥ * ॥ समवाय्यते । 'अय गतो' (भ्वा० आ०
से०) । घञ् (३।३।१९) ।—समवयन्यनेनास्मिन् वा ।
घञ् (३।३।१९)—इति मुकुटः । तन् । 'अज०भ्याम्—'
(वा० ३।३।१२६) इति वार्तिकविरोधात् । बाहुलक-
स्यागतिकगतित्वात् ॥ (१६) ॥ * ॥ चीयते । 'चिन्
चयने' (स्वा० उ० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) । 'चयः
समूहे प्राकारमूलबन्धे' समाहृतौ [इति मे० ११४।२१] ॥
(१७) ॥ * ॥ गण्यते । 'गण संघाते' (चु० उ० से०) ।
घञ् (३।३।१९), 'एरच्' (३।३।५६) वा । अल्लोपस्य
स्थानिवत्त्वान्न वृद्धिः । 'गणः प्रमथसंख्यौघे चण्डीसैन्यप्रभे-
दयोः' [इति मे० ४५।९] ॥ (१८) ॥ * ॥ संहन्यते ।
क्तिन् (३।३।९४) ॥ (१९) ॥ * ॥ वृण्यते । 'वृणु
भक्षणे' (तु० प० से०) । वृणोति वा । 'अब्दादयश्च'
(उ० ४।९८) इति साधुः ॥ (२०) ॥ * ॥ निकु-
रति, निकुर्यते वा । 'कुर छेदने' (तु० प० से०) । बाहु-
लकादम्बच् अत उत्त्वं च ॥ (२१) ॥ * ॥ कुत्सितम-
म्बते, अम्ब्यते वा । 'अबि शब्दे' (भ्वा० आ० से०) ।
अच् (३।१।१३४), 'कोः कत्—' (६।३।१०१), घञ्
(३।३।१९) वा । कदति, कद्यते वा । 'कदिः' सौत्रः ।
बाहुलकादम्बच् । 'कदम्बं निकुरम्बे स्यात्तृपसर्षपयोः
पुमान्' [इति मे० १०५।९] ॥ (२२) ॥ * ॥ द्वाविंशतिः
'समूहस्य' ।

वृन्दभेदाः

अब समूहों के भेद-विशेष कहते हैं ।

वृन्देति ॥ समूहविशेषा उच्यन्ते ।

समैवर्गः

वर्गः (पु), 'एकजातीय प्राणियों या अप्राणियों के समूह'
का १ नाम है (जैसे—मनुष्यवर्गः, ब्राह्मणवर्गः,
शैलवर्गः आदि) ।

सेति ॥ समैरुपलक्षितम् । वृज्यते । 'वृजी वर्जने' (अ०

१. 'प्राकारे मूलबन्धे' इति पा० ।

आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । कुत्वम् (७।३।५२) ॥
(१) ॥ * ॥

संघसार्थो तु जन्तुभिः ।

संघ, सार्थः (२ पु), 'एकजातीय या भिन्नजातीय प्राणि-
मात्रकं समूह' के २ नाम हैं (जैसे—पशुसङ्घः, पांचसङ्घः,
वाणिकसङ्घः आदि) ।

संवेति ॥ संहन्यते । घञ् (३।३।१९) । 'संघोद्धौ गण-
प्रघंसयोः' (३।३।८६) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ सरति,
स्त्रियते वा । 'सृ गतो' (भ्वा० प० अ०) । 'सर्तेणितः'
(उ० २।५) इति थः । 'सार्थो वणिकसमूहे स्यादपि
संघातमात्रके' [इति मे० ७२।१३] ।—'यूथादयश्च'—
इति मुकुटश्चिन्त्यः ॥ (२) ॥ * ॥ भागुरिस्तु पर्यायतामाह
—'संघसंघातपुञ्जोघसार्थयूथकदम्बकाः' इति ।

सजातीयैः कुलम्

कुलम् (न), 'एकजातीय केवल प्राणियों के समूह' का
१ नाम है (जैसे—ब्राह्मणकुलम्, ऋषिकुलम्, गोकुलम्
आदि) ।

सजेति ॥ सजातीयैरेव जन्मभिरुपलक्षितम् । कोलति ।
'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपघ—'
(३।१।१३५) इति कः । 'कुलं जनपदे गोत्रे सजातीय-
गणोऽपि च । भवने च तनी क्लीबम्' [इति मे० १४५।९] ॥
(१) ॥ * ॥

यूथं तिरश्चां पुंनपुंसकम् ॥ ४१ ॥

यूथम् (न पु), 'एक जातिके तिर्यग्जातीय (पशुपक्षी
आदि) के समूह' का १ नाम है (जैसे—मृगयूथम्, गजयूथम्,
बर्हिःयूथम् आदि) ।

यूथमिति ॥ योति, यूयते वा । 'यु मिश्रणे' (अ०
प० से०) । 'तिथपृष्ठगूयप्रोथाः' (उ० २।१२) इति
साधुः । 'यूथं तिर्यक्समुद्देश्चो पुष्पभेदे च योषिति' [इति
मे० ७२।११] ॥ (१) ॥ * ॥

पशूनां समजः

समजः (पु), 'केवल पशुओं के समूह' का १ नाम है
(जैसे—गोसमजः आदि) ।

पेति ॥ संवीयतेऽत्र । 'अज गतिक्षेपणयोः' (भ्वा० प०
से०) । 'समुदोरजः पशुषु' (३।३।६९) इत्यप् । 'समजः
पशुवृन्दे ना विपिने तु नपुंसकम्' [इति मे० ३१२।९] ॥
(१) ॥ * ॥ एक 'पशुसंघस्य' ।

अन्येषां समाजः

समाजः (पु), 'पशुसे भिन्न जातिवालों के समूह' का
१ नाम है (जैसे—श्रोत्रियसमाजः, ब्राह्मणसमाजः आदि) ।

अन्येषामिति ॥ अन्येषां संघः । संवीयतेऽत्र । घञ्
(३।३।१९) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'पशुभिन्नसंघस्य' ।

अथ सधर्मिणाम् ।

स्यान्निकायः

निकायः (पु), 'एक जातिवालों के समूह' का १ नाम है
(जैसे—ब्राह्मणनिकायः, गोनिकायः, श्रमणनिकायः आदि) ।

अथेति ॥ निचीयते । 'चिञ् चयने' (स्वा० उ०
अ०) । 'संघे चानौत्तराधर्म्ये' (३।३।४२) इति घञ्
आदेः कश्च । 'निकायस्तु पुमान्लक्ष्ये सर्वाभिप्राणिसंहतो ।
[समुच्चये संहतानां निलये परमात्मनि' इति मे० ११९।
८७-८८] ॥ (१) ॥ * ॥ 'वृन्दभेदानां' पृथक्-पृथक् ।

पुञ्जराशी तूत्करः कूटमस्त्रियाम् ॥ ४२ ॥

पुञ्जः, राशिः, उत्करः (३ पु), कूटम् (न पु), 'अञ्ज
इत्यादिकी ढेरी' के ४ नाम हैं (जैसे—धान्यराशिः, तृण-
राशिः आदि) ।

पुञ्जेति ॥ पिञ्जयति, पिञ्ज्यते वा । 'पिजि हिंसा-
बलादाननिकेतनेषु' (चु० प० से०) । अच् (३।१।१३४),
घञ् (३।३।१९) वा । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । यद्वा-
उभयस्यापुमांसं जयति । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१)
इति डः ।—पुञ्ज्यते पुञ्जः—इति स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥
अश्नुते । 'अशू व्याप्ती' (स्वा० आ० से०) । 'अशिपणाय्यो
रुडायलुकी च' (उ० ४।१३३) इतीप् घातो रुडागमः ।
यद्वा—रक्षयते । रक्ष सौत्रः शब्दार्थः ।—दीप्त्यर्थः—इति
स्वामी । बाहुलकादिष् । ण्यन्तात् 'अच इः' (उ० ४।
१३९) वा । 'राशिमेषादिपुञ्जयोः' [इति मे० १२।
१६३] ॥ (२) ॥ * ॥ उत्कीर्यते । 'कृ विक्षेपे' (तु०
प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥ (३) ॥ * ॥
कूटयति, कुट्यते वा । 'कूट आप्रदाने' (चु० आ० से०),
'कूट दाहे मन्त्रणे' (चु० उ० से०) वा । अच् (३।१।
१३४), घञ् (३।३।१९) वा । 'कूटं पूर्वारयन्त्रयोः ।
मायादम्भाद्रिमृङ्गेषु सीराङ्गेषु तनुच्छयोः । निश्चलेऽग्रोघने'
राशौ' इति हेमचन्द्रः [२।८५-८६] ॥ (४) ॥ * ॥
चत्वारि 'मान्यादेरुच्छितवृन्दस्य' ।

कापोतशौकमायूरतैत्तिरादीनि तद्गणे ।

कापोतम्, शौकम्, मायूरम्, तैत्तिरम् (४ न), आदि
(आदिसे—कौककुटम्, काकम्, आदि), 'कबूतर, सुग्गा,
मोर और तीतर' आदि (आदिसे—मुर्गा और कौआ आदि)
के समूह का क्रमशः १-१ नाम है ।

केति ॥ तेषां कपोतशुकमयूरतित्तिरीणां गणे ।
कपोतानाम्, शुकानाम्, मयूराणाम्, तित्तिरीणां च गणः ।
'अनुदात्तादेरञ्' (४।२।४४) । शुकात् 'तस्य समूहः' (४।२।
३७) इत्यण् । आदिना काकवर्तकोल्लादीनां ग्रहः । 'का-
पोतो रुचके, क्लीबं कपोतीषेऽञ्जनान्तरे' [इति मे०
६।१।१०४] ॥ (१) ॥ * ॥ 'शौकं शुकगणे स्त्रीणां करणे'
[इति मे० ४।३९] ॥ (२) ॥ * ॥ 'कपोतादीनां गणस्य'
पृथक् पृथक् ।

गृहासक्ताः पक्षिमृगाश्छेकास्ते गृह्यकाश्च ते ॥ ४३ ॥

छेकः, गृह्यकः (२ पु), 'पालतू पशु-पक्षी' अर्थात् 'घरमें
पाले हुए तोता, मोर, मैना आदि पक्षी और मृग आदि
पशुओं' के २ नाम हैं ।

गृहेति ॥ छयति, छीयते वा । 'छो छेदने' (दि० प०
अ०) । बाहुलकादीकन् । 'छेको गृहाश्रितमृगपक्षिणोर्नागरे
त्रिषु' [इति मे० ३।२४] । 'छेकस्त्रिषु विदग्धेषु गृहासक्त-
मृगाण्डजे' इति चवर्गादौ रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ गृह्यते ।
'ग्रह उपादाने' (ऋधा० उ० से०) । 'पदास्वैरिवाह्याप-
क्ष्येषु च' (३।१।११९) इति क्यप् । 'गृह्यं गुदे ग्रन्थभेदे
क्लीबं, शाखापुरे स्त्रियाम् । 'गृहासक्तमृगादौ ना, त्रिषु चास्वै-
रिपक्ष्ययोः' १ [इति मे० ११४।१९] । ततोऽनुकम्पायां
कन् (५।३।७६) । 'गृह्यको निघ्नके छेके' [इति मे०
७।८४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गृहासक्तपक्षिणाम्' ।

इति सिंहादिवर्गविवरणम् ॥

इति सिंहादिवर्गः ॥ ५ ॥

अथ मनुष्यवर्गः ॥ ६ ॥

मनुष्या मानुषा मर्त्या मनुजा मानवा नराः ।

मनुष्यः, मानुषः, मर्त्यः, मनुजः, मानवः, नरः (६ पु),
'मनुष्यमात्र' के ६ नाम हैं ।

मनुष्या इति ॥ मनोरपत्यम् । 'मनोजातावज्यतो षुक्
च' (४।१।१६१) । स्त्रियाम् '—ह्यगवय—' (वा० ४।१।
६३) इति प्रतिप्रसवेन ङीप् (४।१।६३) । 'हलस्तद्धि-
तस्य' (६।४।१५०) इति यलोपः । मनुषी । 'टिड्ढा—'
(४।१।१५) इति ङीष् मानुषी । जातिविवक्षायां ङीष्ः
(४।१।६३) परत्वादवन्तत्वात् (४।१।७३) ङीन् ॥ (१)
॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ म्रियते । 'मृद् प्राणत्यागे' (तु० आ०
अ०) । 'हसिमृग्नि—' (उ० ३।८६) इति तन् । स्वार्थे यत्
(वा० ५।४।३६) ॥ (३) ॥ * ॥ मनोजातिः । 'जनी

प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) । 'पञ्चम्याम्-' (३।२।९८) इति डः ॥ (४) ॥ * ॥ मनोरयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । यद्वा-मनोरपत्यम् । 'ब्राह्मणमाणव-' (४।२।४२) इति ज्ञापकादण् । अत्रि षुगभावो वा ।— औपसंख्यानिकोऽण्—इति मुकुटश्चिन्त्यः । उपसंख्यानानाभावात् ॥ (५) ॥ * ॥ नरति, नृणाति वा । 'नृ नये' (भ्वा०, ऋधा० प० से०) । अच् (३।१।१३४), 'नरोऽजे मनुजेऽर्जुने । वलीबं तु रामकपूर्णे' [इति मे० १२६।४९] ।— नयन्ति पूर्वपुरुषानुत्तमां गतिम् । 'नयतेडिच्च' (उ० २।१००) इति ऋन् । डित्वाट्टिलोपः—इति मुकुटः । तप्त । एवं सत्यदन्तरूपानुपपत्तेः । ऋदन्तरूपपत्तेश्च । ऋदन्तस्य वक्ष्यमाणत्वाच्च ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'मनुष्यमात्रस्य' ।

स्युः पुमांसः पञ्चजनाः पुरुषाः पूरुषा नरः ॥१॥

पुमान्, पञ्चजनः, पुरुषः, पूरुषः, ना (५ पु), 'पुरुष' के ५ नाम हैं ।

स्युरिति ॥ पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) । 'पातेडुम्सुन्' (उ० ४।१७८) । क्वचित् 'पूवो डुम्सुन्' इति पाठः । पुनाति । 'पूव् पवने' (ऋधा० उ० से०) ॥ (१) ॥ * ॥ पञ्चमिर्मूर्तैर्जन्यते । घञ् (३।३।१९) । 'जनि-वध्योश्च' (७।३।३५) इति न वृद्धिः । यद्वा-पञ्च जना उत्पादका यस्य ॥ (२) ॥ * ॥ पुरति । 'पुर अग्रगमने' (तु० प० से०) । 'पुरः कुषन्' (उ० ४।७४) ॥ (३) ॥ * ॥ पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) दीर्घः । यद्वा-'पूरी प्राप्यायने' (दि० आ० से०) । बाहुलकात्कुषन् ॥ (४) ॥ * ॥ नयति । 'नयतेडिच्च' (उ० २।१००) इत्यण् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'मनुष्यजातो पुरुषस्य' ।

स्त्री योषिदबला योषा नारी सीमन्तिनी वधूः ।

प्रतीपदर्शिनी वामा वनिता महिला तथा ॥२॥

स्त्री, योषित्, अबला, योषा, नारी, सीमन्तिनी, वधूः, प्रतीपदर्शिनी, वामा, वनिता, महिला (११ स्त्री), 'सामान्य स्त्री' के ११ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ स्त्यायति गर्भोऽस्याम् । 'स्त्यायतेडुट्' (उ० ४।६६) । टिलोपः (६।४।१४३) । यलोपः (६।१।६६) । 'टिड्वा-' (४।१।१५) इति ङीप् ॥ (१) ॥ * ॥ योषति, युष्यते वा । 'युष' सौत्रः सेवायाम् । 'हृष्टृह-युषिभ्य इतिः' (उ० १।९७) ॥ * ॥ योष्यते स्म । निजन्तात्कर्मणि क्तः (३।२।१०२) । 'स्त्री वधूयोषिता रामा' इति त्रिकाण्डशेषः [२।६।१] ॥ (२) ॥ * ॥ अल्पं बल-मस्याः । अल्पार्थे नम् ॥ (३) ॥ * ॥ योषति, योषयति वा । अच् (३।१।१३४) । युष्यते, योष्यते वा । घञ् (३।३।१९) ॥ * ॥ ['योषा' इति] चवर्गादिपाठे षुषते,

जुष्यते वा । 'जुषी प्रीतिसेवनयोः' (तु० आ० से०) । अच् (३।१।१३४), घञ् (३।३।१९) वा ।— जुषति—इति मुकुटस्य प्रमादः ॥ (४) ॥ * ॥ 'नृनरयोर्वृद्धिश्च' इति शाङ्गैरवादि (४।१।७३) गण्ये पाठान्डीन् । जातिलक्षणस्य (४।१।६३) ङीषोऽपवादः, ङीन्संनियोगेन वृद्धिश्च । मुकुटस्तु—नृनरस्य वा घर्म आचारोऽस्याः । 'नृनराभ्यां च' (वा० ४।४।४९) इत्यण् । वृद्धिः (७।२।११७) । 'टिड्वा-' (४।१।१५) इति ङीप् । नारी । नृनरस्य वेयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यणि वृद्धौ (७।२।११७) नारी, इति वा—इत्याह । तप्त । 'नृनराभ्याम्-' इत्यस्याप्रसिद्ध-त्वात् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यणि 'नृनरयोः' इत्यस्य वेयर्थप्रसङ्गात् । ङीप्ङीनोः स्वरभेदाच्च ॥ (५) ॥ * ॥

सीमनोऽन्तः । 'शकन्वादिः' (वा० ६।१।९४) । सीमन्तो-ऽस्त्यस्याः, इनिः (५।२।११५) ॥ (६) ॥ * ॥ वहति, उह्यते वा । 'वहो घश्च' (उ० १।८३) इत्युः । मुकुटस्तु—वह्नात्यविद्यया । 'चमितनिबन्धिभ्यः' इत्युः—इत्याह । तन्न । 'कृषिचमितनिषनिर्जिह्वजिभ्य ऊः' (उ० १।८०) इति सूत्रे बन्धेरग्रहणात् नलोपविधेरदर्शनाच्च ॥ (७) ॥ * ॥ प्रतीपं द्रष्टुं शीलमस्याः । अपाङ्गनिरीक्षणात् । 'सुप्यजातो-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (८) ॥ * ॥ वमति स्नेहम् । 'दुवम उद्गिरणे' (भ्वा० प० से०) । ज्वलादित्वात् (३।१।१४०) णः । यद्वा-वामः कामोऽस्त्य-स्याः । अर्शग्राह्यच् (५।२।१२७) । 'वामं घने पुंसि हरे कामदेवे पयोधरे । वल्गुप्रतीपसव्येषु त्रिषु नायां स्त्रियाम्' [इति मे० ११०।२९-३०] ॥ (९) ॥ * ॥ वनति । 'वन संभक्तौ' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादितन् । यद्वा-वन्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'वनिता जातरागस्त्री-स्त्रियोस्त्री त्रिषु याचिते । सेविते' [इति मे० ६५।१५०-५१] ॥ (१०) ॥ * ॥ महति, मह्यते वा । 'मह पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'सलिकल्यनिमहि-' (उ० १।५४) इतीलच् । 'महिला फलिनीस्त्रियोः' [इति मे० १५३।१२२] ॥ * ॥ महस्योत्सवस्य इला भूमिः, इति विग्रहे 'महेला' अपि ॥ (११) ॥ * ॥ एकादश 'स्त्रीमात्रस्य' ।

विशेषास्तु

अब स्त्रियों के भेद कहे जाते हैं ।

वीति ॥ स्त्रीणां विशेषा भेदाः ।

१. भाष्ये 'नुर्धर्म्या नारी' इति स्पष्टमुक्तेर्मुकुटोक्तं युक्तमेव प्रतिभाति ।

२. 'स्त्रियोस्त्रिषु च याचिते' इति पा० ।

अङ्गना भीरुः कामिनी वामलोचना ।

प्रमदा मानिनी कान्ता ललना च नितम्बिनी ॥ ३ ॥
सुन्दरी रमणी रामा

अङ्गना, भीरुः, कामिनी, वामलोचना, प्रमदा, मानिनी, कान्ता, ललना, नितम्बिनी, सुन्दरी, रमणी, रामा (१२ स्त्री), ये १२ स्त्रियोंके भेद-विशेष हैं ।

अङ्गनेत्यादि ॥ प्रशस्तान्यङ्गान्यस्याः । 'अङ्गात्कल्याणे' (ग० ५।२।१००) इति नः । 'अङ्गनं प्राङ्गणे यानेऽप्यङ्गना तु नितम्बिनी' इति हेमः [३।३८२] ॥ (१) ॥ * ॥ भयशीला । 'त्रिभी भये' (जु० प० अ०) । 'भियः कृष्णकनी' (३।२।१७४) इति कृः । 'भीरुः स्यात्कातरं नार्याम्' इत्यजयः । 'भीरुर्नाते जने स्त्रियाम्' इति रभसः । 'भीरुर्नाते त्रिलिङ्गः स्याद्वरयोषिति योषिति' [इति मे० १२८।७३] ॥ (२) ॥ * ॥ भूयान् कामोऽस्याः । इनिः (५।२।११५) । 'कामिनी भीरुवन्दयोः' [इति मे० ८६।४९] ॥ (३) ॥ * ॥ वामः कामो लोचने आलोचने नेत्रे वाऽस्याः । यद्वा-वामे सुन्दरे लोचने चक्षुषी यस्याः ॥ (४) ॥ * ॥ प्रमदो हर्षोऽस्त्यस्याः । 'प्रमदः संमदे मत्ते स्त्रियामुन्मदयोषिति' [इति मे० ७७।३५] ॥ (५) ॥ * ॥ 'मानश्चित्तोन्नतो गृहे । क्लीबं प्रमाणे प्रस्थादौ' [इति मे० ८३।१४-१५] । मानोऽस्त्यस्याः । इनिः (५।२।११५) । 'मानिनी तु स्त्रियां फल्यां मानी मानवति त्रिषु' [इति मे० ९०।७] ॥ (६) ॥ * ॥ कम्प्यते स्म । 'कम्पु कान्तौ' (भ्वा० आ० से०) । णिङभावे क्तः (३।२।१०२) । 'कान्ता नार्या प्रियंगो स्त्री, शोभने त्रिषु ना धवे । लोढे च चन्द्रसूर्यायः पर्यायान्तःशिलासु च' [इति मे० ५४।९९] ॥ (७) ॥ * ॥ ललते । 'लल ईप्सायाम्' । 'चुरादीनां वा णिच्' इति पक्षे ल्युः (३।१।१३४), युच् (उ० २।७८) वा । यद्वा-लडति । 'लड विलासे' (भ्वा० प० से०) । 'बहुलमन्यत्रापि-' (उ० २।७८) इति युच् । डलयोरेकत्वम् । 'ललना कामिनीनारीभेदजिह्वासु योषिति' इति विश्व-मेदिन्यौ ॥ (८) ॥ * ॥ अतिशयितो नितम्बो यस्याः । इनिः (५।२।११५) ॥ (९) ॥ * ॥ अतीवोनति । 'उन्दी क्लेदने' (रु० प० से०) सुपूर्वः । बाहुलकादरः । शकन्वादिः (वा० ६।१।९४) । गौरादिः (४।१।४१) । 'सुन्दरी तरुभिन्नारीभिदोः स्त्री रुचिरेऽन्यवत्' [इति मे० १३९।२३७] ॥ (१०) ॥ * ॥ रमयति, रम्यते वा । अस्यां वा रम्यते । ल्युट् (३।३।११३, ११७) ॥ (११) ॥ * ॥ रमते । ज्वलादित्वात् (३।१।१४०) णः ।—रमयति—इति तु मुकुटस्य प्रमादः ।

१. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (९१।१९) । विश्वे तु 'ललना नाडिकाभेदे जिह्वायां वरयोषिति इति पाठः ।

प्यन्तस्य ज्वलादित्वाभावात् । मित्वाणिनिमित्तवृद्धचभावान्च । 'रामः श्यामे हलायुधे । पशुभेदे सिते चारी राघवे रेणुकासुते । रामं तु वास्तुके कुण्ठे रामा हिङ्गुलिनी-स्त्रियोः' इति हेमः [२।३३७-३८] ॥ (१२) ॥ * ॥ उत्कृष्टस्त्रीविशेषाणां पृथक् पृथक् । एते द्वादश भेदाः 'स्त्रीणाम्' ।

कोपना सैव भामिनी ।

कोपना, भामिनी (२ स्त्री), 'क्रोध करनेवाली स्त्री' के २ नाम हैं ।

कोपेति ॥ कुपयति तच्छीला । 'कुप क्रोधे' (दि० प० से०) । 'क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च' (३।२।१५१) इति युच् ॥ (१) ॥ * ॥ अवश्यं भामते । 'भाम क्रोधे' (भ्वा० आ० से०) । 'आवश्यकार्थे' (३।३।१७०) इति णिनिः, ग्रह्यादिणिनिः (३।१।१३४) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कोपनस्त्रियाः' ।

वरारोहा मत्तकाशिन्युत्तमा वरवर्णिनी ॥ ४ ॥

वरारोहा, मत्तकाशिनी, उत्तमा, वरवर्णिनी (४ स्त्री), 'गुणवती स्त्री' के ४ नाम हैं ।

वरेति ॥ वर आरोहो नितम्बोऽस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ मत्ता क्षीबेव काशते भाति । 'कर्तर्युपमाने' (३।२।७९) इति णिनिः ॥ * ॥ दन्त्यसपक्षे 'कस गतिशासनयोः' (अ० आ० से०) ॥ (२) ॥ * ॥ उत्कर्षार्थात् 'उत्'शब्दात्तमप् (५।३।५५) । द्रव्यप्रकर्षात्तमप् (५।४।११) ॥ (३) ॥ * ॥ वरवर्णोऽस्त्यस्याः । इनिः (५।२।११५) । 'शीते सुखोष्ण-सर्वाङ्गी ग्रीष्मे या सुखशीतला । भर्तृ भक्ता च या नारी सा भवेद्वरवर्णिनी' इति रुद्रः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'अत्यन्तोत्कृष्टस्त्रियाः' ।

कृताभिषेका महिषी

महिषी (स्त्री), 'पटरानी' का १ नाम है ।

कृतेति ॥ कृतोऽभिषेकोऽस्याः । मह्यते । 'मह पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'अविमह्योष्टिषच्' (उ० १।४५) । 'महिषी नृपयोषिति । सैरिभ्यामोषधीभेदे' इति हेमचन्द्रः [३।७८२] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'पट्टाभिषिक्तनृपस्त्रियाः' ।

भोगिन्योऽन्या नृपस्त्रियः ।

भोगिनी (स्त्री), 'पटरानियोंसे भिन्न रानियों' का १ नाम है ।

भोगीति ॥ अतिशयितो भोगोऽस्याः । इनिः (५।२।११५) । 'विहाय महिषीमन्यराजयोषिति भोगिनी' [इति मे० ९०।३] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अन्यराज-स्त्रियाम्' ।

पत्नी पाणिगृहीती च द्वितीया सहधर्मिणी ॥ ५ ॥

भार्या जायाथ पुंभूमिनि दाराः

पत्नी, पाणिगृहीती, द्वितीया, सहधर्मिणी, भार्या, जाया (६ स्त्री). दाराः (पु नि० व० व०), 'द्याही स्त्री' के ७ नाम हैं ।

पत्नी ॥ पत्युर्नो यज्ञसंयोगे यया । दंपत्योः सहाधिकारात् । 'पत्युर्नो यज्ञसंयोगे' (४।१।३३) ॥ (१) ॥ * ॥ पाणिगृहीतोऽस्याः । 'पाणिगृहीती भार्यायाम्' (वा० ४।१।५२) इति डीष् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वयोः पूरणी । 'द्वेस्तीयः' (५।२।५४) । 'द्वितीया तिथिगेहिन्योद्वितीयः पूरणे द्वयोः' इति हेमचन्द्रः [२।५।१९] ॥ (३) ॥ * ॥ सह धर्मोऽस्त्यस्याः । पत्या सह कर्मस्वधिकारात् । 'धर्म-शीलवर्णान्ताच्च' (५।२।१३२) इतीति । 'वोपसर्जनस्य' (६।३।८२) इति सहस्य वा सः ॥ (४) ॥ * ॥ भ्रियते, भ्रूयते वा । 'डुभृन् धारणपोषणयोः' (जु० प० अ०) । 'भृ भरणदौ' (क्र्या० प० से०) वा ण्यत् (३।१।२४) । यत्तु—संज्ञायां भृजः (भ्वा० उ० अ०) । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।२४)—इति स्वामी व्याख्यत् । तन्न । 'संज्ञायां समजनिषद-' (३।३।९९) इति क्यपा भाव्यं, परत्वात् । संज्ञापर्युदासः (३।१।१२२) तु पुंल्लिङ्गे सावकाशः । 'तदनुबन्धकग्रहणे नातदनुबन्धकस्य' (प० ४।२।९) इति न्यायाद्भूज एव क्यप् । न डुभृजः ॥ (५) ॥ * ॥ जायतेऽस्याम् । 'जनेर्यक्' (उ० ४।१।११) । 'जाया-यास्तद्धि जायात्वं यदस्यां जायते पुनः' इति मनुः [९।८] ॥ (६) ॥ * ॥ दारयन्ति भ्रातृन् । 'दृ विदारणे' (क्र्या० प० से०) । णिजन्तः । 'दारजारौ कर्तरि णिलुक् च' (वा० ३।३।२०) इति घञ् । यद्यपि दारयतेः पचाद्यच्चा (३।१।१३४) सिद्धम् । स्वरश्च समः । 'कर्षात्त्वतः-' (६।१।१५९) इति घञ्ज्यन्तोदात्तत्वात् । तथापि 'अच्चावशक्तौ' (६।२।१५७) इति स्वरबाधनार्थमिदम् ॥ * ॥ टावन्तः [दारा] अपि । 'क्रोडा हारा तथा दारा त्रय एते यथाक्रमम् । क्रोडे हारे च दारेषु शब्दाः प्रोक्ता मनीषिभिः' इति व्याडि-शुभाङ्गौ ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'परिणीतायाः स्त्रियाः' ।

स्यात्तु कुटुम्बिनी ।

पुरन्ध्री

कुटुम्बिनी, पुरन्ध्री (२ स्त्री), 'पति-पुत्रवाली' स्त्री के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ कुटुम्बमस्त्यस्याः । इतिः (५।२।११५) । 'कुटुम्बं पोष्यवर्गे च' इत्यमरमाला ॥ (१) ॥ * ॥ 'पुरं नपुंसकं गेहे' [इति मे० १२७।५८] । पुरं धारयति ।

'धृन् धारणे' (भ्वा० उ० अ०) । स्वार्थण्यन्तः । 'संज्ञायां भृतृव-' (३।२।४६) इति खच् । 'खचि ह्रस्वः' (६।४।९४) । गौरादिः (४।१।४१) । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । हलन्तात् 'इगुपधात् किः'- इति मुकुटः । तन्न । धरतेर्हलन्तत्वेगुपधत्वयोरभावात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पुत्रादिमत्याः सधवायाः' ।

सुचरित्रा तु सती साध्वी पतिव्रता ॥ ६ ॥

सुचरित्रा, सती, साध्वी, पतिव्रता (४ स्त्री), 'पतिव्रता स्त्री' के ४ नाम हैं ।

सुचेति ॥ शोभनं चरित्रमस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ अस्ति एकस्मिन् पत्यौ । 'अस भुवि' (अ० प० से०) । शतृ (३।२।१२४) । 'धनसोरल्लोपः' (६।४।१११) । 'उगितश्च' (४।१।६) इति डीष् । 'सन् साधौ धीरशस्तयोः । मान्ये सत्ये विद्यमाने त्रिषु माध्युभयोः स्त्रियाम्' [इति मे० ५।९।६८-६९] ॥ (२) ॥ * ॥ साध्वीति पर-कार्यं परलोकं वा । 'साध संसिद्धौ' (स्वा० प० अ०) । 'कृवापा-' (उ० १।१) इत्युण् । 'वोतो गुण-' (४।१।४४) इति वा डीष् ॥ (३) ॥ * ॥ पत्यौ व्रतं निय-मोऽस्याः ॥ पतिव्रतमस्याः । पतिशब्दः पतिसेवायां लाक्ष-णिकः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'पतिसेवातत्परायाः' ।

कृतसपत्निकाध्यूढाधिविन्ना

कृतसपत्निका, अध्यूढा, अधिविन्ना (३ स्त्री), 'अनेक विवाह किये हुए पुरुषकी पहली स्त्री' के ३ नाम हैं ।

कृतेति ॥ सपत्न्येव स्वार्थे कन् (५।३।७५) । कृता सपत्निका यस्याः ॥ * ॥ 'कृतसापत्निका' इति क्वचित् पाठः । सपत्न्या भावः । ष्यञ् (५।१।२२४) । डीष् (४।१।४१) । यलोपः (६।४।१५०) । स्वार्थे कन् (५।३।७५), ह्रस्वत्वम् (७।४।१३) च । कृता सापत्निका यस्याः ॥ * ॥ क्वचित् 'कृतसापत्निका' इति पाठः । सप-त्न्या आगतम् । 'तत आगतः' (४।३।७४) इत्यण् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) । कृतं सपत्नकमस्याः । '-असुपः' (७।३।४४) इति पर्युदासान्नेत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ अधि उपरि ऊढमुद्रहनमस्याः । 'अध्यूढा कृतसापत्न्यनार्यामध्यूढ ईश्वरे' इति विश्व-मेदिन्यौ [४७।९, ४४।६] ॥ (२) ॥ * ॥ अधि उपरि विन्नं लाभोऽस्याः । यद्वा-अधिका विन्ना लब्धा यस्याः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि अनेकभार्यस्य 'प्रथममूढायाः' ।

अथ स्वयंवरा ।

पतिवरा च वर्या च

स्वयंवरा, पतिवरा, वर्या (३ स्त्री), 'जिसके लिये स्वयंवर किया गया हो उस कन्या' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ स्वयं वृणीते । 'वृङ् संभक्तौ' (ऋधा० आ० से०) । 'संज्ञायां भृतवृजि-' (३।२।४६) इति खच् ॥ (१) ॥ * ॥ एवं पति वृणीति ॥ (२) ॥ * ॥ त्रिय-
तेऽनया । 'अवद्यपण्य-' (३।१।१०१) इत्यनिरोधे यत् ।
['वर्या पतिवरायां स्त्री, वरेण्ये त्रिषु, ना स्मरे' इति मे०
११५।४०] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'स्वेच्छाकृतपति-
वरणायाः' ।

कुलस्त्री कुलपालिका ॥ ७ ॥

कुलस्त्री, कुलपालिका (२ स्त्री), 'कुलीन स्त्री' के २ नाम हैं ।

कुलेति ॥ कुलपालिका स्त्री । शाकपाथिवादिः (वा०
२।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ कुलं पालयति । 'पाल रक्षणे'
(चु० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । स्वार्थे कन्
(५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'व्यभिचारवारणेन
कृतकुलरक्षायाः' ।

कन्या कुमारी

कन्या, कुमारी (२ स्त्री), 'प्रथम अवस्थावाली या कुमारी
लङ्की' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कनति, कन्यते वा । 'कनी दीप्तौ' (भ्वा०
प० से०) । अघ्न्यादिः (उ० ४।११२) । 'कन्या नायां
कुमार्या च राख्योषधिविशेषयोः' इति हैमः [२।३५२] ।
'कन्या कुमारिकानार्योरौषधिराशिभेदयोः' [इति मे०
११३।७] ॥ (१) ॥ * ॥ कन्यते । 'कमु कान्तौ'
(भ्वा० आ० से०) । 'कमेः किदुच्चोपधायाः' (उ०
३।१३८) इत्यारन् । 'वयसि प्रथमे' (४।१।२०) इति डीप् ।
पूर्वत्र तु न । 'कन्यायाः कनीन च' (४।१।११६) इति
लिङ्गात् । यद्वा-कुमारयति । 'कुमार क्रीडायाम्' (चु०
उ० से०) । अच् (३।१।१३४) । कुत्सितो मारोऽस्या
वा । 'कुमारः स्याच्छुके स्कन्दे युवराजेऽश्ववारके । बालके
वरुणद्वी ना न द्वयोर्जात्यकाञ्चने' [इति मे० १३२।१३८-
१३९] । 'कुमारी रामतरुणीनवमाल्योर्नदीभिदि । कन्या-
पराजितागोरीजम्बूद्वीपेषु च स्मृता' इति विश्वः [१३९।
१७५] । 'जम्बूद्वीपविभागे च' इति हैमः ३।५७६ ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'प्रथमवयस्ककन्यायाः' ।

गौरी तु नग्निकानागतार्तवा ।

गौरी, नग्निका, अनागतार्तवा (३ स्त्री), 'जिसे रजोधर्म
नहीं हुआ हो उस स्त्री' के ३ नाम हैं ।

गौरीति ॥ गूयते । 'गुड् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) ।
'ऋज्वेन्द्रा-' (उ० २।२८) इत्यादिना रघ्नन्तो निपातितः ।
गौरादित्वात् (४।१।४१) डीष् । 'गौरी त्वसंजातरजः-

कन्याशंकरभार्ययोः । रोचनीरजनीपिङ्गाप्रियंगुवसुधासु च ।
आपगाया विशेषेऽपि यादसांपतियोषिति' [इति मे० १२४।
२८-२९] ॥ (१) ॥ * ॥ नजते स्म । 'ओणजी व्रीडे'
(तु० आ० से०) ॥ 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति
क्तः । 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति नत्वम् । स्वार्थे कन्
(५।३।७५) । 'नग्निका तु कुमार्या स्यात् पुमान् क्षपण-
बन्दिनोः' [इति मे० १।१०९] ॥ (२) ॥ * ॥
अनागतमार्तवं रजोऽस्याः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अदृष्ट-
रजस्कायाः' ।

स्यान्मध्यमा दृष्टरजाः

मध्यमा, दृष्टरजाः (२ स्त्री), 'जिसे पहली बार
रजोधर्म हुआ हो उस स्त्री' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ बाल्ययौवनयोर्मध्ये भवा । 'मध्यान्मः' (४।
३।८) । तयोर्मध्ये मा शोभा यस्याम्, वा । 'मध्यमो मध्य-
जेऽन्यवत् । पुमान् स्वरे मध्यदेशेऽप्यवलगने तु न स्त्रियाम् ।
स्त्रिणां दृष्टरजोनार्या कर्णिकाङ्गलिभेदयोः । त्र्यक्षरच्छन्दसि
तथा' [इति मे० १११।४९-५१] ॥ (१) ॥ * ॥ दृष्टं रजो
यस्याः, यया वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रथमप्राप्त-
रजोयोगायाः' ।

तरुणी युवतिः समे ॥ ८ ॥

तरुणी, युवतिः (२ स्त्री), 'जवान स्त्री' के २ नाम हैं ।

तेति ॥ तरति । 'नृ प्लवनतरणयोः' (भ्वा० प०
से०) । 'त्रो रश्च लो वा' (उ० ३।५४) इत्युनन् ।
'वयसि-' (४।१।२०) इति डीप् । नञ्स्ननीकक्- (वा०
४।१।१५) इति वा । 'तरुणी तलुनीति च' इति शब्दभेदः ।
['तलुनः पवने यूनियुवत्यां तलुनी स्मृता' इति मे० ८७।
७०] ॥ (१) ॥ * ॥ यीति । 'यु मिश्रणे' (अ० प० अ०) ।
'कनिन्युवृषि-' (उ० १।१५६) इति कनिन् । 'युनस्तिः'
(४।१।७७) । यत्तु- 'यीतेः कतिः' इति कतिप्रत्ययान्तात्
पाक्षिके डीपि (ग० ४।१।४५) 'युवती'-इति मुकुटो
व्याचक्ष्यी । तन्न । यीतेः शत्रन्तात्- डीपि (४।१।१५)
युवतिशब्दाद्वा 'सर्वतोऽक्तिन्नार्थात्' (ग० ४।१।१५) इति
डीषा गतार्थत्वात् । उज्ज्वलदत्तादिषूक्तसूत्राभावाच्च ।
स्त्रीसामान्येऽप्ययम् । 'प्रमदा चेति विज्ञेया युवतिस्तु तथा
स्मृता' इति भागुरिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मध्यमवयसि
वर्तमानायाः' ।

समाः स्नुषाजनीवध्वः

स्नुषा, जनी, वधूः (३ स्त्री), 'पतोडू' अर्थात् 'पुत्र,
भतीजा या शिष्य आदिकी स्त्री' के ३ नाम हैं ।

समा इति ॥ स्नोति । 'स्नु प्रस्त्रवणे' (अ० प० से०) ।
'स्नुवृश्चिकृत्युषिभ्यः कित्' (उ० ३।६६) इति सः ॥ (१)

॥ * ॥ जायते वंशोऽस्याम् । 'जनवसिभ्यामिण्' (उ० ४। १३०) । 'जनवध्योश्च' (७।३।३५) इति न वृद्धिः । 'कृदि-' (ग० ४।१।४५) इति वा झीष् । 'जनी लोके जगद्भेदे पुष्यजने । जनी क्षुषावनितयोः' इति हैमः [२। २६८-६९] । 'जनी सीमन्तिनी वध्वोरुत्पत्तावोषधीभिदि' [इति मे० ८३।६] ॥ (२) ॥ * ॥ वहति । 'वहो वध्व' (उ० १।८३) इत्यूः । 'वध्वः पत्न्यां क्षुषानार्योः स्पृक्कासारिवयोरपि । नवपरिणीतायां च' इति हैमः [२।२५१] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पुत्रभार्यायाः' ।

चिरण्टी तु सुवासिनी ।

चिरण्टी, सुवासिनी (२ स्त्री), 'जिसे यौवनके चिह्न कुछ-कुछ मालूम पड़ रहे हों ऐसी विवाहिता स्त्री' के २ नाम हैं ।

चिरेति ॥ चिरेणाटति पितृगेहाद्भर्तुं गेहम् । अच् (३। १।१४) पुषोदरादिः (६।३।१०६) । 'वयस्यचरमे' (वा० ४।१।२०) इति झीप् ॥ * ॥ चरति । बाहुलकादण्टप्रत्यये 'चरण्टी' इत्येके ॥ * ॥—चिरिणोति । चिरिण्टी । इति स्वामी । तत्र 'चिरि हिसायाम्' (स्वा० प० से०) इति घातुः; पुषोदरादिः । 'चिरिण्टी तु सुवासिन्यां स्याद् द्वितीयवयःस्त्रियाम्' [इति मे० ३६।४२] ॥ (१) ॥ * ॥ सु अतीव वसति पितृगृहे तच्छीला । 'सुप्यजातो-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ २ ॥ 'स्ववासिनी' इत्यपि पाठः । स्वेषु पित्रादिषु वस्तुं शीलमस्याः । 'स्ववासिन्यां चिरिण्टी स्याद् द्वितीयवयसि स्त्रियाम्' इति रुद्रः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्राप्तयौवनायाः पितृगेहस्थायाः' ।

इच्छावती कामुका स्यात्

इच्छावती, कामुका (२ स्त्री), 'किसी पदार्थको चाहने-वाली स्त्री' के २ नाम हैं ।

इच्छेति ॥ इच्छाऽस्त्यस्याः । मनुप् (५।२।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ कामयते । 'कमु कन्ती' (भ्वा० आ० से०) । 'लषपतपद-' (३।२।१५४) इत्युक्त्वा । 'कामुकाः कमनेऽशोकपादपे चातिमुक्तके' [इति मे० ६।६४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'धनादीच्छायुक्तायाः' 'यभनादीच्छावत्याः' वा ।

वृषस्यन्ती तु कामुकी ॥ ९ ॥

वृषस्यन्ती, कामुकी (२ स्त्री), 'अधिक मैथुनकी इच्छा करनेवाली स्त्री' के २ नाम हैं ।

वृषेति ॥ 'वृषो नरो वृषः कालः' इत्यनेकार्थमञ्जरी । वृषं नरं शुक्रलं वेच्छत्यात्मनः । 'सुप आत्मनः क्यच्' (३। १।८) । 'अश्वक्षीर-' (७।१।५१) इत्यत्र 'अश्ववृषयो-मैथुनेच्छायाम्' इति वचनादसुक् । लटः शता (३।२।१२-

३४ अ०

४) । 'उगितश्च' (४।१।६) इति झीप् । 'आच्छीनघोर्नुम्' (७।१।८०) ॥ (१) ॥ * ॥ 'जानपद-' (४।१।४२) इति झीष् । कामुकी ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मैथुनेच्छावत्याः' ।

कान्तार्थिनी तु या याति संकेतं साभिसारिका ।

अभिसारिका (स्त्री), 'रतिके लिये अपने पति या जारके संकेत किये हुए स्थान पर जानेवाली या जार वा पतिको संकेत-स्थान पर बुलानेवाली स्त्री' का १ नाम है ।

कान्तेति ॥ अभिसरति । 'सृ गतो' (भ्वा० प० अ०) ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'भन्विच्छया रतिस्थानं गच्छन्त्याः' ।

पुंश्चली चर्षणी बन्धव्यसती कुलदेत्वरी ॥ १० ॥

स्वैरिणी पांशुला च स्यात्

पुंश्चली, चर्षणी, बन्धकी, असती, कुलटा, इत्वरि, स्वैरिणी, पांशुला (स्त्री), 'न्यभिचारिणी स्त्री' के ८ नाम हैं ।

पुंश्चलीति ॥ पुंसो भर्तुः सकाशाच्चलति पुरुषान्तरं गच्छति । 'चल गतो' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१। १३४) । गौरादिः (४।१।४१) ।—पुमांसं वृत्ताच्चलयति च्यावयति । कर्मण्यणन्ताङ्गीप् (४।१।१५)—इति मुकुटः । तत्र । 'चल कम्पने' इत्यनेन कम्पनादन्यत्र मित्वा-विधानाद्विप्रसङ्गात् । संज्ञापूर्वकत्वं वा वृद्धेः ॥ (१) ॥ * ॥—कर्षति मनः । 'कृष विलेखने' (भ्वा० प० अ०) । 'कृषेरादेश्च चः' (२।१०४) इत्यनिः—इति स्वामी ॥ * ॥ 'चर्षणी' इति वा पाठः । चर्षयति । 'विषूषा प्रागल्भ्ये' (स्वा० प० से०) । ल्युट् (३।३। ११३) । 'चर्षणं स्यात्परिभवे रतेऽसत्यां तु चर्षणी' [इति मे० ४९।५५] ॥ * ॥ 'चर्षणी' इति वचिच् पाठः । 'आवश्यक-' (३।३।१७०) इति णिनिः ॥ (२) ॥ * ॥ बध्नाति मनोऽत्र । 'बन्ध बन्धने' (क्रथा० प० अ०) । ण्वुल् (३।१।१३३) । गौरादिः (४।१।४१) ['बन्धकः स्याद्विनिमये पुंश्चल्यां स्याच्च बन्धकी' इति मे० ११।१२९] ॥ (३) ॥ * ॥ सत्याः भिन्ना ॥ (४) ॥ * ॥ अटति । 'अट गतो' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'कुलं जनपदे गेहे' इति विश्वः [१४९।१०] । कुलस्य अटा । शकन्वादिः (वा० ६। १।९४) । 'कुलटा मनःशिलायां नेपाल्यामपि योषिति' [इति मे० ३६।३९] ॥ (५) ॥ * ॥ एति तच्छीला 'इणश्चि-' (३।२।१६३) इति ऋवरप् । 'दिङ्मा-

१. मेदिन्यां 'कुनटी मनः' इति पाठादस्योपन्यासो-
ऽत्रानुपयुक्तः ।

(४।१।१५) इति ङीप् । 'इत्वंयसत्यां पथिके क्रूरकर्मणि च त्रिषु' [इति मे० १३१।११५] ॥ (६) ॥ * ॥ स्वया, इच्छया स्वेन स्वातन्त्र्येण, वा ईरितुं शीलमस्याः । 'ईर गतो' (अ० आ० से०) । 'सुपि-' (३।२।७८) णिनिः । 'स्वादीरेरिणोः' (वा० ६।१।८९) इति वृद्धिः ॥ (७) ॥ * ॥ पांशु पापमस्त्यस्याः । 'खमुख-' (वा० ५।२।१०७) इति रः । कपिलकादिः (वा० ८।२।१८) सिष्मादित्वात् (५।२।९७) । लज् वा । पांशु लाति वा । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'असत्याः' 'स्वैरिण्याः' ।

अशिश्वी शिशुना विना ।

अशिश्वी (स्त्री), 'वंशहीन स्त्री' का १ नाम है ।

अशीति ॥ न शिशुर्यस्याः । 'सख्यशिश्वी-' (४।१।६२) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अपत्यरहितायाः' ॥

अवीरा निष्पतिसुता

अवीरा (स्त्री), 'पति और पुत्रसे हीन स्त्री' का १ नाम है ।

अवीति ॥ वीरयति । 'वीर विक्रान्तो' (षु० उ० से०) । अच् (३।१।१३४) 'पतिपुत्रवती वीरा' इति नाममाला । वीराया भिन्ना ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'पतिपुत्ररहितायाः' ।

विश्वस्ता विधवे समे ॥ ११ ॥

विश्वस्ता, विधवा (२ स्त्री), 'विधवा स्त्री' के २ नाम हैं ।

विश्वेति ॥ विफलं श्वसिति स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । आगमशासनस्यानित्यत्वान्नेट् । 'विश्वस्तो जातिविश्वासे विश्वस्ता विधवास्त्रियाम्' इति मेदिनी [६५।१५६] ॥ (१) ॥ * ॥ विगतो धवोऽस्याः ॥ (२) ॥ * ॥ 'विश्वस्ताविधवे तुल्ये विश्वस्तापतिनी च सा' इति वाचस्पतिः ॥ * ॥ द्वे 'रण्डायाः' ।

आलिः सखी वयस्या च

आलिः, सखी, वयस्या (३ स्त्री), 'सहेली' के ३ नाम हैं ।

आलिरिति ॥ आलयति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । णिच् (३।१।२६) । 'अच इः' (उ० ४।१।३९) । बाहुलकादिण्—इति मुकुटो व्यर्थः । 'आलिः सखी सेतुरालिरालिरावलिरिष्यते' इति शाश्वतः ॥ (१) ॥ * ॥ समानं ख्यायते जनैः । 'समाने ख्यः स चोदात्तः' ॥

१. 'जातविश्वासे' इति पा० ।

(उ० ४।१।३७) इतीण् डित् समानस्य स च । 'सख्य-शिश्वी-' (४।१।६२) इति ङीप् । 'सखा मित्रे सहाये ना वयस्यायां सखी मता' [इति मे० २०।७] ॥ (२) ॥ * ॥ वयसा तुल्या । 'नौवयोधर्म-' (४।४।९१) इति यत् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'सख्याः' ।

पतिवत्नी सभर्तृका ।

पतिवत्नी, सभर्तृका (२ स्त्री), 'सधवा स्त्री' के २ नाम हैं ।

पतीति ॥ पतिरस्त्यस्याः । मतुप् (५।२।९४) । 'अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक्' (४।१।३२) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ सह भर्ताऽस्ति । 'नष्टतश्च' (५।४।१५३) इति कप् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जीवद्भर्तृकायाः' ।

वृद्धा पलिकनी

वृद्धा, पलिकनी (२ स्त्री), 'वृद्ध या पके हुए बालवाली स्त्री' के २ नाम हैं ।

वृद्धेति ॥ वर्धते स्म 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । गत्यर्था- (३।४।७२) इति क्तः । 'वृद्धो जीर्णं प्रवृद्धे ज्ञे त्रिषु क्लीबं तु शैलजे' [इति मे० ८०।१८] ॥ (१) ॥ * ॥ पलितमस्त्यस्याः । अच् (५।२।१२७) । 'असित-पलितयोः प्रतिषेधः' 'छन्दसि कनमेके' (वा० ४।१।३९) । नान्तत्वात् (४।१।५) ङीप् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पक्वकेऽयाः' ॥

प्रज्ञा तु प्राज्ञी

प्रज्ञा, प्राज्ञी (२ स्त्री), 'किसी विषयको अच्छी तरह स्वयं जाननेवाली स्त्री' के २ नाम हैं ।

प्रज्ञेति ॥ प्रजानाति । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।३६) इति कः । 'प्रज्ञस्तु पण्डिते वाच्यलिङ्गो बुद्धौ तु योषिति' [इति मे० ३३।२] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्वयंज्ञात्र्याः' ॥

प्राज्ञा तु धीमती ॥ १२ ॥

प्राज्ञा, धीमती (२ स्त्री), 'चतुर स्त्री' के २ नाम हैं ।

प्राज्ञेति ॥ प्रज्ञास्त्यस्याः । 'प्रज्ञाश्चद्धा-' (५।२।१०१) इति णः ॥ (१) ॥ * ॥ धीरस्त्यस्याः । मतुप् (५।२।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रज्ञस्तबुद्धेः' ।

शूद्री शूद्रस्य भार्या स्यात्

शूद्री (स्त्री), 'किसी भी वर्णमें उत्पन्न हुई शूद्रकी स्त्री' का १ नाम है ।

शूद्रीति ॥ शूद्रस्य स्त्री । 'पुंयोगा-' (४।१।४८) इति ङीप् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं भिन्नजातीयाया अपि 'शूद्र-भार्यायाः' ।

शूद्रा तज्जातिरेव च ।

शूद्राति (स्त्री), 'शूद्र वर्णमें उत्पन्न हुई शूद्रकी या अन्य किसी जातिकी स्त्री' का १ नाम है ।

शूद्रेति ॥ 'शूद्रा चामहत्पूर्वा जातिः' (वा० ४।१।४) इति टाप् ॥ (१) ॥ * ॥ एकमन्यभार्याया अपि 'शूद्र-जातीयायाः' ॥

आभीरी तु महाशूद्री जातिपुंयोगयोः समा ॥ १३ ॥

अभीरी, महाशूद्री (२ स्त्री), 'ग्वालिन या गोपकी स्त्री, महाशूद्रकुलमें उत्पन्न किसी भी जातिकी स्त्री, अन्य वर्णमें उत्पन्न महाशूद्रकी स्त्री' के २ नाम हैं ।

आभीरिति ॥ आभीरस्य स्त्री, तज्जातीया वा । 'पुंयोगात्-' (४।१।४८) इति 'जातेः-' (४।१।६३) इति च ङीष् ॥ (१) ॥ * ॥ एवं महाशूद्री ॥ * ॥ या तु महती शूद्रा । तत्र 'महाशूद्रा' इत्येव ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'आभीर्याः' ॥

अर्याणी स्वयमर्या स्यात्

अर्याणी, अर्या (२ स्त्री), 'वैश्य कुल में उत्पन्न स्त्री' के २ नाम हैं ।

अर्येति ॥ स्वयं पुंयोगं विना जातिमात्रे । 'अर्यक्षत्रियाम्यां वा' (वा० ४।१।४९) इति स्वार्थे ङीषानुको ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वैश्यजातीयायाः' ॥

क्षत्रिया क्षत्रियाण्यपि ।

क्षत्रिया, क्षत्रियाणी (२ स्त्री), 'क्षत्रिय कुलमें उत्पन्न स्त्री' के २ नाम हैं ।

क्षत्रियेति ॥ एवम् ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'क्षत्रियजातीयायाः' ।

उपाध्यायाप्युपाध्यायी

उपाध्याया, उपाध्यायी (२ स्त्री), 'स्वयं पढ़ानेवाली स्त्री' के २ नाम हैं ।

उपेति ॥ उपेत्याधीयतेऽस्याः । 'इङश्च' (३।३।२१) इत्यत्र 'अपादाने स्त्रियामुपसंख्यानं तदन्ताच्च वा ङीष्' इति (वार्तिकेन) षम् ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्वयं विद्योपदेशिन्याः' ।

स्यादाचार्यापि च स्वतः ॥ १४ ॥

आचार्या (स्त्री), 'मन्त्रोंकी स्वयं व्याख्या करनेवाली स्त्री' का १ नाम है ।

स्यादिति ॥ अः चयंते । 'चर गतो' (भ्वा० प० से०) । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'स्वयं मन्त्रव्याख्यायाः' ।

आचार्यानी तु पुंयोगे

आचार्यानी (स्त्री), 'आचार्यकी स्त्री' का १ नाम है ।

आचेति ॥ आचार्यस्य स्त्री । 'इन्द्रवरुण-' (४।१।४९) इति ङीषानुको । 'आचार्यादिणत्वं च' (वा० ४।१।४९) इति णत्वाभावः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'आचार्यभार्यायाः' ।

स्यादर्या

अर्या (स्त्री), 'किसी भी जातिमें पैदा हुई वैश्यकी स्त्री' का १ नाम है ।

स्यादिति ॥ अर्यस्य स्त्री । 'पुंयोगात्-' (४।१।४८) इति ङीष् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वैश्यपत्न्या अन्यजातीयाया अपि' ।

क्षत्रियो तथा ।

क्षत्रियो (स्त्री), 'किसी भी जातिमें उत्पन्न हुई क्षत्रिय की स्त्री' का १ नाम है ।

क्षेति ॥ एवम् । क्षत्रियस्य स्त्री ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अन्यजातीयाया अपि क्षत्रियपत्न्याः' ॥

उपाध्यायान्युपाध्यायी

उपाध्यायानी, उपाध्यायी (२ स्त्री), 'पढ़ानेवाली स्त्री' के २ नाम हैं ।

उपेति ॥ उपाध्यायस्य स्त्री । 'मातुलोपाध्याय-' (वा० ४।१।४९) ङीषानुको ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'विद्योप-पदेष्टुभार्यायाः' ॥

पोटा स्त्रीपुंसलक्षणा ॥ १५ ॥

पोटा (स्त्री), 'स्तन और दाढ़ी (स्त्री पुरुष के इन दो लक्षणों) से युक्त स्त्री या नपुंसक स्त्री' का १ नाम है ।

पोटेति ॥ पोटयति । 'पुट भासने' चुरादिः । अच् (३।१।१३४)—पुटति । 'पुट संश्लेषणे' (तु० प० से०) । अच् (३।१।१३४)—इति स्वामि-मुकुटो । तच्च । पुटेः कुटादित्वाद्गुणाभावप्रसङ्गात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'स्त्रीपुंसयोः स्तनश्मश्रुवादिविज्ञेययुक्तायाः' ॥

वीरपत्नी वीरभार्या

वीरपत्नी, वीरभार्या (२ स्त्री), 'शूर-वीरकी पत्नी' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ वीरः पतिरस्याः । 'नित्यं सपत्न्यादिषु' (४।१।३५) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ वीरस्य भार्या ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वीरस्य भार्यायाः' ॥

वीरमाता तु वीरसूः ।

वीरमाता वीरसूः (२ स्त्री), 'शूर-वीरकी माता' के २ नाम हैं ।

वीरमेति ॥ वीरस्य माता ॥ (१) ॥ * ॥ वीरं सूते ।
'बूङ् प्राणिगर्भविमोचने' (अ० आ० से०) 'सत्सूद्विष-'
(३।२।६१) इति क्विप् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वीरस्य मातरि' ।
जातापत्या प्रजाता च प्रसूता च प्रसूतिका ॥ १६ ॥

जातापत्या, प्रजाता, प्रसूता, प्रसूतिका (४ स्त्री) 'प्रसूति'
अर्थान् 'जिसे सन्तान पैदा किये थोड़े दिन बीते हों उस
'जच्चा' स्त्री के ४ नाम हैं ।

जातेति ॥ जातमपत्यमस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रजायते
स्म । अन्तर्भावितप्यर्थोऽत्र जनिः । 'गत्यर्था-' (३।४।७२)
इति क्तः ॥ (२) ॥ * ॥ प्राप्तविष्ट । बूङ्कुत्तः । प्राग्वत् ॥
(३) ॥ * ॥ स्वार्थे कन् (५।३।७५) 'सूतिकापुत्रिका-'
(वा० ७।३।४५) इतीत्वं वा । 'प्रसूतं कुसुमे क्लीबं त्रिषु
'संजातसूनयोः' [इति मे० ६३।१२४] ॥ (४) ॥ * ॥
चत्वारि 'प्रसूतायाः' ॥

स्त्री नम्रिका कोटवी स्यात्

नम्रिका कोटवी (२ स्त्री), 'नंगी स्त्री' के २ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ नजते स्म । 'ओलजी ब्रीडे' (तु० आ०
से०) । 'गत्यर्था-' (३।१।७२) इति क्तः । 'ओदि-
तश्च' (८।२।४५) इति नत्वम् । स्वार्थे कन् (५।३।७५) ॥
'नग्नो बन्दिक्षपणयोः पुंसि, त्रिषु विवाससि' [इति मे०
८३।१३] ॥ (१) ॥ * ॥ कोटनम् । 'कुट कोटिल्ये'
(तु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । कोटं वाति ।
'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । गौरादिः (४।१।१)
॥ * ॥ 'कोटवी' इति पाठे 'कुट्ट छेदने' (तु० प० से०) ।
बाहुलकाद्गुणः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नग्नायाः' ।

दूतीसंचारिके समे ।

दूती, संचारिका (२ स्त्री), 'दूती' के २ नाम हैं ।

दूतीति ॥ दवति । 'दु गती' (भ्वा० प० अ०) ।
दुनोति । 'दुदु उपतापे' (स्वा० प० अ०) वा । 'दुत-
निभ्यां दीर्घश्च' (उ० ३।६०) इति क्तः । गौरादिः (४।
१।४१) यद्वा, -दयते । 'दूङ् परितापे' (दि० आ० से०) ।
क्तिच् (३।३।७४) । दूयन्तेऽनया वा । बाहुलकात्
क्तिन् । 'कृत्-' (ग० ४।१।४५) इति वा ङीष् । गौरादिः
(४।१।४१) वा ॥ (१) ॥ * ॥ संचरति । संचा-
रयति, वा । 'चर गती' (भ्वा० प० से०) । ण्वुल् (३।
१।१३३) 'संचारिका तु युगले कुट्टनीघ्राणयोरपि' इति
विश्व-मेदिन्यौ [२०।२२७, १८।२०] ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'दूत्याः' ।

१. 'संजातसूनयोः' इति पा० ।

२. विभवे तु 'सङ्घाटिका तु युग्मे स्यात्' इति पा० ।

कात्यायन्यर्धवृद्धा या कषायवसनाधवा ॥ १७ ॥

कात्यायनी (स्त्री), 'अधवूङ्, गेरुआ कपड़ा पहनी हुई
विधवा स्त्री' का १ नाम है ।

केति ॥ कतस्यापत्यम् । 'गर्गादिभ्यो यञ्' (४।१-
१०५) । 'सर्वत्र लोहितादि-' (४।१।१८) इति षफः ।
ऋषिपत्नीसदृशत्वात् । 'कात्यायनी वररुची विशेषे च मुनेः
पुमान् । 'कषायवस्त्रविधवार्षजस्त्युभयोः स्त्रियाम्' [इति
मे० ९५।७५] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'विशेषणत्रय-
वत्याः' ।

सैरन्ध्री परवेदमस्था स्ववशा शिल्पकारिका ।

सैरन्ध्री (स्त्री) 'जो दूसरे के घर रहे, स्वतन्त्र हो और
केश झाड़ना-गूँथना आदि, शिल्पकार्य करती हो, उस स्त्री'
का १ नाम है ।

सायिति ॥ सीरं धरति । 'धृञ् धारणे' (भ्वा० उ०
अ०) । मूलविभुजादिकः (वा० ३।२।५) बाहुलका-
न्मुक् । सीरं धरत्येयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२१) इत्यण् ।
शिल्पकरणात् कर्षकस्त्रीव । यद्वा, -स्वैरं स्वाच्छन्धं धरति ।
प्राग्वत् कः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । गौरादिः
(४।१।४१) । 'सैरन्ध्री परवेदमस्थशिल्पकृत्स्ववशस्त्रियाम्'
इति दन्त्यादौ रभसः । 'चतुःषष्टिकलाभिज्ञा शीलरूपादि-
सेविनी । प्रसाधनोपचारज्ञा सैरन्ध्री परिकीर्तिता' इति
कात्यः । ('सौरिन्ध्री' इति) इकारमध्यपाठे पृषोदरा-
दित्वं (६।३।१०९) बोध्यम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
'विशेषणत्रयवत्याः' ।

असिकनी स्यादवृद्धा या प्रेष्यान्तःपुरचारिणी ॥ १८ ॥

असिकनी (स्त्री), 'जो वृद्धा नहीं हो, आज्ञा पाकर कहीं
आया जाया करे और रनिवास में रहे उस स्त्री' का १
नाम है ।

असीति ॥ सिनेति । 'षिञ् बन्धने' (भ्वा० उ०-
अ०) । 'अञ्जिघृसिभ्यः क्तः' (उ० ३।८९) । यद्वा, -
सोयते स्म । क्तः (३।२।१०२) 'द्यतिस्यतिमास्थामिति
किति' (७।४।४०) इतीत्वम् । सिता शूलकेशा ।
तद्धिन्ना । 'छन्दसि वनमेके' (वा० ४।१।३९) इति तरय
वतः । नान्तत्वान्ङीप् (४।१।५) । -द्वे वाक्ये ['असि-
कन्यन्तःपुरप्रेष्या' इति हैमात् ३।१८५] -इत्येके ॥ 'असि-
किनका स्यादवृद्धा या प्रेष्यान्तःपुरोषिता' इति कात्यः ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'कृष्णकेशादित्रिविशेषणायाः' ।

वारस्त्री गणिका वेश्या रूपाजीवा

वारस्त्री, गणिका, वेश्या, रूपाजीवा (४ स्त्री), 'वेश्या' के
४ नाम हैं ।

१. 'काषाय'—इति पा० ।

वारेति ॥ वारस्य वृन्दस्य स्त्री, साधारणत्वात् ॥

(१) ॥ * ॥ गणः समूहोऽस्त्यस्याः भर्तृत्वेन । ठन् (५।२।११५) ॥ गणयति । 'गण संख्याने' (चु० उ० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३) वा ॥ (२) ॥ * ॥ 'वेशो वेश्यागृहे गृहे । नेपथ्ये च' [इति मे० १६३।१४-१५] । वेशेन नेपथ्येन शोभते । 'कर्मवेशाद्यत्' (५।१।१००) । वेशे वेश्यावाटे भवा वा । 'दिगादिभ्यो यत्' (४।३।५४) वेशः प्रवेशोऽस्त्यस्याः । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ५।४।१२०) इति यब् वा । 'वेश्यं वेश्यागृहे क्लीबं गणिकायां तु योषिति' [इति मे० ११७।५६] । ॥ * ॥ 'वेण्या' इति मूर्धन्यमध्यपाठोऽपि । वेवेष्टि । 'विष्णु व्याप्तौ' (जु० उ० अ०) । अघ्न्यादिः (उ० ४।११२) ॥ (३) ॥ * ॥ रूपमाजीवोऽस्याः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'वेश्यायाः' ।

अथ सा जनैः ।

सत्कृता वारमुख्या स्यात्

वारमुख्या (स्त्री) 'सौन्दर्यं और गान आदि से बड़े लोगों के द्वारा प्रतिष्ठा पानेवाली वेश्या' का १ नाम है ।

अथेति ॥ वारे वेश्यावृन्दे मुख्या ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'जनैः सत्कृतवेश्यायाः' ।

कुट्टनी शंभली समे ॥१९॥

कुट्टनी, शम्भली (२ स्त्री), 'कुटिनी' के २ नाम हैं ।

कुट्टेति ॥ कुट्टयति । 'कुट्ट छेदने' (चु० प० से०) । ल्युट् (३।३।११३) ॥ (१) ॥ * ॥ शं सुखं भलते । 'भल परिभाषणे' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१-१३४) । गौरादिः (४।१।४१) । 'शालूकं शंभलीशाल-लशुष्क-' इति शमेदात्तालव्यादिः ॥ * ॥ सं भलते । इति दन्त्यादिः [शंभली] अपि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'परनारीं पुंसा संयोजयिष्याः' ।

विप्रशिनका त्वीक्षणिका दैवज्ञा

विप्रशिनका, ईक्षणिका, दैवज्ञा (३ स्त्री), 'हाथ-पैर आदि की रेखाओं को देखकर शुभाशुभ लक्षणोंको जाननेवाली स्त्री' के ३ नाम हैं ।

विप्रेति ॥ विविधः प्रश्नोऽस्त्यस्याः । ठन् (५।२।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ शुभाशुभयोरीक्षणमस्त्यस्याः । ठन् (५।२।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ दैवं शुभाशुभं जानाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'दैवज्ञो गणके पुमान् । दैवज्ञेक्षणिकायां स्त्री' [इति मे० ३३।४-५] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'लक्षणादिना शुभाशुभे जानत्याः' ।

अथ रजस्वला ।

स्त्रीधर्मिण्यविरात्रेयी मलिनी पुष्पवत्यपि ॥ २० ॥

ऋतुमत्यप्युदक्यापि

रजस्वला, स्त्रीधर्मिणी, अविः, आत्रेयी, मलिनी, पुष्पवती, ऋतुमती, उदक्या (८ स्त्री) 'रजस्वला स्त्री' के ८ नाम हैं ।

अथेति ॥ रजोऽस्त्यस्याः । 'रजःकृष्या-' (५।२।११२) इति वलच् । 'तसौ मत्वर्थे' (१।४।१९) इति भत्वाच्च क्त्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ स्त्रीधर्मो रजोऽस्त्यस्याः । इनिः (५।२।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ अवति लज्जया । 'अव रक्षणादौ' (भ्वा० प० से०) । 'अवितृस्तृतन्निभ्य ईः' (उ० ३।१५८) ॥ * ॥ 'अवि स्त्रीधर्मिणीं विद्यात्' इति कात्यात् (अविः) ह्रस्वान्तापि । 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।११८) ॥ (३) ॥ * ॥ अत्रेरपत्यम् । 'इत-भ्रानिजः' (४।१।१२२) इति ढक् । आत्रेयीवागम्यत्वात् । 'आत्रेयो मुनिरात्रेयी पुष्पवत्यां सरिद्धिदि' इति हैमः [३।५१०] ॥ (४) ॥ * ॥ मलमस्त्यस्याः । इनिः (५।२।११५) । 'मलिनं कृष्णदोषयोः । मलिनी रजस्वलायाम्' इति हैमः [३।४२६] ॥ (५) ॥ * ॥ पुष्पं रजोऽस्त्यस्याः । मतुप् (५।२।९४) ॥ (६) ॥ * ॥ ऋतु-रस्त्यस्याः । मतुप् (५।२।९४) ॥ (७) ॥ * ॥ उदक-महंति 'संज्ञायाम्' (?) इति यत् ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'रजस्वलायाः' ।

स्याद्रजः पुष्पमार्तवम् ।

रजः, पुष्पम्, आर्तवम् (३ न), 'स्त्रियोंके रज' के ३ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ रज्यतेऽनेन । 'भूरज्जिभ्यां कित्' (उ० ४।२।१६) इत्यसुन् । 'रजः क्लीबं गुणान्तरे । आर्तवे च परागे च रेणुमात्रे च दृश्यते' [इति मे० १७२।३१-३२] ॥ (१) ॥ * ॥ पुष्प्यते । 'पुष्प विकसने' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'पुष्पं 'विकासिकुसुमस्त्रीरजःसु नपुंसकम्' [इति मे० १०२।८] ॥ (२) ॥ * ॥ ऋतुरेव । प्रज्ञाद्यण् । (५।४।३८) 'आर्तवं स्त्रीरजे पुष्पे क्लीबं स्या-दनुजे त्रिषु' [इति मे० १५९।३१] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'स्त्रीपुष्पस्य' ।

अद्यालुर्दोहदवती

अद्यालुः, दोहदवती (२ स्त्री), 'गर्भ रहने पर किसी वस्तु या कार्य को चाहनेवाली स्त्री' के २ नाम हैं ।

१. 'विकासकुसुम' इति पा० ।

२. 'स्त्रीरजःपुष्पे' इति पा० ।

श्रेति ॥ श्रद्धते तच्छीला । 'स्पृहिगृहि-' (३।२। १५८) इत्यालुच् । 'श्रद्धालुर्दोहदिन्यां स्त्री श्रद्धायुक्ते च वाच्यवत्' [इति मे० १५४।१३६] ॥ (१) ॥ * ॥ दोहदं गर्भिण्यभिलाषोऽस्त्यस्याः । मनुप् (५।२।१४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे (गर्भवशात्) 'अभिलाषविशेषवत्याः ।

निष्कला विगतार्तवा ॥ २१ ॥

निष्कला विगतार्तवा (२ स्त्री), 'रजोधर्म से हीन स्त्री' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ 'कलं शुक्ले त्रिष्वजीर्णे नाव्यक्तमधुरध्वनी' [इति मे० १४५।५-६] ॥ कलान्निष्क्रान्ता । 'निरादयः क्रान्ताद्यर्थे' (वा० २।२।१८) इति समासः । निर्गतं कलं शुक्रमस्या वा । 'निष्कलं तु कलाशून्ये नष्टवीर्ये तु वाच्य-वत्' [इति मे० १४२।१०३] ॥ (१) ॥ * ॥ विगत-मार्तवं रजोऽस्याः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रजोहीनायाः' ।

आपन्नसत्त्वा स्याद्गुर्विण्यन्तर्वत्नी च गर्भिणी ।

आपन्नसत्त्वा, गुर्विणी, अन्तर्वत्नी, गर्भिणी (४ स्त्री), 'गर्भवती स्त्री' के ४ नाम हैं ।

आपेति ॥ आपन्नः सत्त्वो जन्तुरनया, अस्यां वा ॥ (१) ॥ * ॥ 'गुरुस्त्रिलिङ्ग्यां महति दुर्जरालघुनोरपि' [इति मे० १२४।२५] ॥ गुरुर्दुर्जरोऽलघुर्वा गर्भोऽस्त्य-स्याः । ग्रीह्यादीनिः (५।२।११६) । संज्ञापूर्वकत्वाच्च गुणः (६।४।१४६) । यद्वा-गर्वति । 'गर्वेत उच्च' (उ० २।५४) इतीनन् । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (२) ॥ * ॥ अन्तरस्त्यस्यां गर्भः । 'अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक्' (४। १।३२) इति साधुः ॥ (३) ॥ * ॥ गर्भोऽस्त्यस्याः । इनिः (५।१।११५) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'गर्भिण्याः' ।

गणिकादेस्तु गाणिक्यं गार्भिणं यौवतं गणे ॥ २२ ॥

गाणिक्यम्, गार्भिणम्, यौवतम् (३ न), 'वेश्याभों, युवतिभों और गर्भिणियों के समूह' का क्रमशः १-१ नाम है ।

गेति ॥ गणिकानां समूहः । 'गणिकायाश्च यन् वाच्यः' (वा० ४।२।४०) ॥ (१) ॥ * ॥ गर्भिणीनां समूहः । 'भिक्षादिभ्योऽण्' (४।२।३८) 'भस्यादे तद्धिते' (वा० ६।३।३५) इति पुंवद्भावेः । 'नस्तद्धिते' (६।४।१४४) इति टलोपि प्राप्ते 'इनप्यनपत्ये' (६।४।१६४) इति प्रकृतिभावः ॥ (१) ॥ * ॥ युवतीनां समूहः । 'भिक्षा-दिभ्योऽण्' (४।२।३८) । 'भस्यादे तद्धिते' (वा० ६। ३।३५) इति पुंवद्भावेः । यौतेः शत्रन्तात् 'उगितश्च

(४।१।६) इति ड्यन्तो युवतीशब्दोऽयम् । 'यूनस्तिः' (४।१।७७) इति त्यन्तस्य तु अणि (४।२।३७) विव-क्षिते पुंवद्भावे (वा० ६।३।३५) 'अन्' (६।४।१३७) इति प्रकृतिभावे च 'यौवनम्' इत्येव रूपम् । न च—भिक्षा-दिषु (४।२।३८) 'युवति' शब्दपाठसामर्थ्याच्च पुंवत्त्वम् । अन्यथा पुंवद्भावेन तैर्निवृत्तावनुदात्तादित्वाभावात् 'अमः' (४।२।४४) अप्राप्नो 'तस्य समूहः' (४।२।३७) इत्यणि सिद्धे भिक्षादिपाठवैयर्थ्यात्—इति वाच्यम् । भिक्षादिषु 'युवति' शब्दपाठस्य ('भिक्षादिषु युवतिग्रहणानर्थक्यं पुंवद्भावस्य सिद्धत्वात्प्रत्ययविधौ' इत्यादिग्रन्थेन) भाष्ये (४।२।३८) प्रत्याख्यानात् । एतेन—'युवत्या अपुंवत्' इति गणपाठात्—इति स्वामी—युवतीशब्दस्य भिक्षादिषु पाठाङ्गीकारकृतो मतभेदः—इति मुकुटश्च प्रत्युक्तः ॥ (१) ॥ * ॥ एकैकम् 'समूहस्य' ।

पुनर्भूदिधिषूखडा द्विः

पुनर्भूः, दिधिषूः (२ स्त्री), 'दो बार व्याही हुई स्त्री' के २ नाम हैं ।

पुनरिति ॥ पुनर्भवति संस्कृता । विवप् (३।२।७६) ॥ (१) ॥ * ॥ दधाति पापम् । 'डुधान् धारणपोषणयोः' (जु० उ० अ०) । धिष्यते । 'धिष शब्दे' (जु० प० से०) । 'अन्दूहम्भू-' (उ० १।९३) इति साधुः । यद्वा,—दिधि धैर्यं स्यति । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । प्राग्वत् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वौ वारो ऊढा । 'द्वित्रिचतु-र्म्यः सुच्' (५।४।१८) 'अक्षता च क्षता चैव पुनर्भूः संस्कृता पुनः' (याज्ञवल्क्यः १।६७) ॥ * ॥ द्वे 'द्विवारं वृतायाः' ।

तस्या दिधिषूः पतिः ।

दिधिषूः (पु०), 'दो बार व्याही हुई स्त्री के पति' का १ नाम है ।

तेति ॥ तस्या दिधिष्वाः । दिधिषूमात्मन इच्छति । 'सुप आत्मनः क्यच्' (३।१।८) । विवप् (३।२।७८) । 'पुनर्भूपतिरुक्तश्च पुनर्भूदिधिषूस्तथा' इत्येषोऽप्युदन्त—इति स्वामी ॥ * ॥ मुकुटस्तु [दिधिषुम्] ह्रस्वमाह बाहुल-कात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'द्व्यूढापत्युः' ।

मनुस्तु—'ज्येष्ठायां यद्यनूढायां कन्यायामुह्यतेऽनुजा । सा चाग्रेदिधिषूर्जया पूर्वा तु दिधिषूर्मता' (?) इत्याह । स तु द्विजोऽग्रेदिधिषूः सैव यस्य कुटुम्बिनी ॥ २३ ॥

अग्रेदिधिषूः । (पु०) 'दो बार व्याही हुई स्त्री के द्विजाति (ब्राह्मण, क्षत्रिय और वैश्य) वर्णवाले पति' का १ नाम है ।

स इति ॥ अग्रे प्रधानं दिधिषूयस्या 'अग्रे' इति विभक्तिप्रतिरूपको निपातः । समासान्तविधेरनित्यत्वात् कप् (५।४।१५३) ॥ (१) ॥ * ॥ द्विजः क्षत्रियादिरपि । 'दिधिषूः परपूर्वाग्निदिधिषूस्तत्पुरंध्रिकः' इति नाम-माला ॥ * ॥ एकं 'पुनर्भूप्रधानभार्यस्य' ।

कानीनः कन्यकाजातः सुतः

कानीनः (पु), 'कवारी स्त्री के पुत्र' का १ नाम है ।

कानीति ॥ कन्याया अपत्यम् । 'कन्यायाः कनीन च' (४।१।११६) इत्यण् । 'कानीनः कन्यकासुते । कर्णे व्यासे' इति हेमचन्द्रः [३।३९४] ॥ (१) ॥ * ॥ कन्यकया जातः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अनूढापत्यस्य' ।

अथ सुभगासुतः ।

सौभागिनेयः

सुभगासुतः, सौभागिनेयः (२ पु), 'सौभाग्यवती स्त्री के पुत्र' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ सुभगायाः सुतः ॥ (१) ॥ * ॥ सुभगाया अपत्यम् । 'कल्याण्यादीनामिनङ्' (४।१।१२६) इति ढक् । 'हृद्भृग-' (७।३।१९) इत्युभयपदवृद्धिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सुभगापुत्रस्य' ।

स्यात्पारस्त्रैण्यस्तु परस्त्रियाः ॥ २४ ॥

पारस्त्रैण्यः (पु), 'परस्त्री के पुत्र' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ परस्त्रिया अपत्यम् । प्राग्वत् । 'अनुशति-कादीनां च' (७।३।२०) इत्युभयपदवृद्धिः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'परभार्यापुत्रस्य' ।

पैतृस्वसेयः स्यात् पैतृष्वस्त्रीयश्च पितृष्वसुः ।

सुतः

पैतृष्वसेयः, पैतृष्वस्त्रीयः (२ पु), 'फूआ का पुत्र अर्थात् फुकेरे भाई' के २ नाम हैं ।

पैत्रिति ॥ पितृष्वसुरपत्यम् । 'ढाके लोपः' (४।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ 'पितृष्वसुस्त्रिण्' (४।१।१३२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पितृष्वसुः सुतस्य' ।

मातृष्वसुश्चैवम्

इसी प्रकार 'मौसी का लड़का अर्थात् मौसेरे भाई' के मातृष्वसेयः, मातृष्वस्त्रीयः (२ पु), २ नाम हैं ।

मात्रिति ॥ मातृष्वसुरपत्यम् । 'मातृष्वसुश्च' (४।१।१३४) इति प्राग्वत् । (मातृष्वसेयः । मातृष्वस्त्रीयः) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मातृष्वसुः सुतस्य' ।

वैमात्रेयो विमातृजः ॥ २५ ॥

वैमात्रेय, विमातृजः (२ पु), 'सौतेली मां का लड़का' के २ नाम हैं ।

वैमेति ॥ विरुद्धा माता । 'प्रादयो गता-' (वा० २।१।१८) इति समासः । विमातुरपत्यम् । शुभ्रादित्वात् (४।१।१२३) ढक् ॥ (१) ॥ * ॥ विमातुर्जातः । 'पञ्चम्याम-जाती' । (३।२।९८) इति ङः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अपरमातृसुतस्य' ॥

अथ बान्धकिनेयः स्याद्वन्धुलश्चासतीसुतः ।

कौलटेयः कौलटेरः

बान्धकिनेयः, बन्धुलः, असतीसुतः, कौलटेरः, कौलटेयः (५ पु), 'व्यभिचारिणी स्त्री के पुत्र' के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ बन्धक्या अपत्यम् । 'कल्याण्यादीनामिनङ्' (४।१।१२६) इति ढक् ॥ (१) ॥ * ॥ बन्धून् छाति ॥ (२) ॥ * ॥ असत्याः सुतः ॥ (३) ॥ * ॥ कुलटाया अपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।१२०) ॥ (४) ॥ * ॥ 'क्षुद्राभ्यो वा' (४।१।१३१) ढक् ॥ (५) ॥ * ॥ यत्तु—'कुलटाया वा' (४।१।१२७) इति ढक्—इति मुकुटः । तन्न । अनेनेनङो विकल्पनात् ॥ * ॥ पञ्च 'कुलटायाः पुत्रस्य' ।

भिक्षुकी तु सती यदि ॥ २६ ॥

तदा कौलटिनेयोऽस्याः कौलटेयोऽपि चात्मजः ।

कौलटिनेयः, कौलटेयः (२ पु), 'भीख मांगने के लिये घर घर घूमनेवाली सदाचारिणी स्त्री के पुत्र' के २ नाम हैं ।

भीति ॥ कुलटाया अपत्यम् । 'कुलटाया वा' (४।१।१२७) 'इतीनङ् वा । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।१२०) क्षुद्रात्वाभावात् ढक् । अङ्गहीना शीलहीना हि क्षुद्रा ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सत्या भिक्षार्थं गेहं गेहम-दन्त्याः पुत्रस्य' ।

आत्मजस्तनयः सनुः सुतः पुत्रः

आत्मजः, तनयः, सनुः, सुतः, पुत्रः (५ पु), 'पुत्र' के ५ नाम हैं ।

आत्मेति ॥ आत्मनो देहाज्जातः । 'पञ्चम्याम्-' (३।२।९८) इति ङः ॥ (१) ॥ * ॥ तनोति कुलम् । तन्यते वा । 'तनु विस्तारे' (तु० उ० से०) । 'वलमलितनिभ्यः क्यन्' (उ० ४।९९) ॥ (२) ॥ * ॥ सूयते । 'षुङ् प्राणि-प्रसवे' (दि० आ० से०) । 'सुवः कित्' (उ० ३।३५) इति नुः । 'सनुः पुत्रेऽनुजेऽर्के ना' [इति मे० ८।४।२५] ॥ (३) सूयते स्म । 'षु प्रसवे' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) —सुवति—इति स्वामी । तन्न । दीर्घश्चक्षुः ।

सङ्गात् । तस्याप्राप्तेश्च । सुतस्तु पार्थिवे पुत्रे, स्थपत्ये तु
तु सुता स्मृता [इति मे० ५१।७२] ॥ (४) ॥ * ॥
पुनाति, पूयते, वा । 'पूप् पवने' (क्रया० उ० से०) । 'पुवो
ह्रस्वश्च' (उ० ४।१६५) इति क्रः । यद्वा, -पुन्नरकात्त्रा-
यते । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः । 'पुन्नाम्नो नरकाद्य-
स्मात् पितरं प्रायते सुतः । तस्मात् 'पुत्र' इति प्रोक्तः
स्वयमेव स्वयंभुवा' (मनुः ९।१३८) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च
'पुत्रस्य' ।

स्त्रियां त्वमी ॥ २७ ॥

आहुर्दुहितरं सर्वे

दुहिता (= दुहितृ-स्त्री), और 'आत्मज' आदि ५ शब्द
स्त्रीलिङ्ग होने पर (५ स्त्री), 'लङ्की, पुत्री' के ६ नाम हैं ।

स्त्रियामिति ॥ अमी आत्मजाद्याः स्त्रियां वर्तमानाः
सन्तो दुहितरं वदन्ति शार्ङ्गरवादित्वात् (४।१।७३) ङीनि
'पुत्री' ।—गौरादौ (४।१।४१) 'पुत्री'—इति स्वामिनः
प्रमादः । 'सुता तु' दुहिता पुत्री' इति त्रिकाण्डशेषः [२।६।
७] ॥ (५) ॥ * ॥ दोग्धि । 'दुह' प्रपूरणे (अ० उ० अ०)
दहति । 'दह भस्मीकरणे' (भ्वा० प० अ०) । 'नप्तृनेष्टृत्व'-
(उ० २।९५) इति साधु । स्वस्मादित्वात् (४।१।१०) न
ङीप् (४।१।५) ॥ (६) ॥ * ॥

अपत्यं लोकं तयोः समे ।

अपत्यम्, लोकम् (२ न), 'सन्तान' अर्थात् 'लङ्के या
लङ्की' के नाम हैं ।

अपेति ॥ न पतन्ति पितरोऽनेन । 'पत्तु गतो' (भ्वा०
प० से०) । बाहुलकाद्यः । अघ्यादिः (उ० ४।१।१२) वा
॥ (१) ॥ * ॥ तोति । 'तु' सौत्रो हिसावृत्तिपूर्णिषु ।
बाहुलकात् कः । 'लोकं संतानसुतयोः' इति हैमः [२।१०]
॥ (२) ॥ * ॥ तयोस्तनयदुहित्रोः । समे = समानलिङ्गे ।

स्वजाते त्वौरसोरस्यौ

औरसः, उरस्यः (२ पु), 'अपने खास लङ्के' के २
नाम हैं ।

स्वेति ॥ 'उरो वक्षसि च श्रेष्ठे' [इति मे० १७।१।१९]
उरसा निमित्तः । 'उरसोऽण् च' (४।४।९४) इत्यण् ॥
(१) ॥ * ॥ चाद्यत् ॥ (२) ॥ * ॥ स्वस्माज्जातः, इति
कुण्डगोलकादिवारणम् ॥ * ॥ द्वे 'स्वस्माज्जातस्य पुत्रस्य' ।

तातस्तु जनकः पिता ॥ २८ ॥

तातः, जनकः, पिता (३ पु), 'पिता' के ३ नाम हैं ।

१. समदुर्दुहिता, पुत्रो द्वितीयः—' इति पाठस्त्रि-
काण्डे ॥

तातेति ॥ तनोति । 'दुतनिभ्यां दीर्घश्च' (उ० ३।९०)
इति क्तः । 'अनुदात्त-' (६।४।३७) इति नलोपः ।—
'तातपलितजतु' सूरताः' इति तनोतेः क्तः, नलोपदीर्घौ च-
इति मुकुटस्तु चिन्त्यः । तादृशसूत्राभावात् । 'तातोऽनुकम्प्ये
पितरि' इति हैमचन्द्रः [२।१७३] ॥ (१) ॥ * ॥ जनयति ।
ण्वल् (३।१।१३३) । 'जनिवध्योश्च' (७।३।३५) इति न
वृद्धिः । 'जनकः पितृभूषयाः' इति हैमः [३।४२] ॥ (२)
॥ * ॥ पाति । 'नप्तृनेष्टृ-' (उ० २।९५) इति साधुः ।
—'पित्रादयः' इति तुच् इत्व च—इति सुभ्रूतिः । तन्न ।
तादृशसूत्राभावात् ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'पितुः' ।

जनयित्री प्रसूर्माता जननी

जनयित्री, प्रसूः, माता, जननी, (४ स्त्री), 'माता' के ४
नाम हैं ।

जनेति ॥ जनयति । तृच् (३।१।१३३) । 'ऋक्षेभ्यो
ङीप्' (४।१।५) ॥ * ॥ अन्तर्भावितण्यर्थात् 'जनित्री' ॥
(१) ॥ * ॥ प्रसूयते । 'सत्सूद्विष-' (३।२।६१) इति
विवप् ॥ (२) ॥ * ॥ मान्यते । 'मान पूजायाम्' (भ्वा०
आ० से०) माति वा । माति गर्भोऽस्यां वा । 'मा माने'
(अ० प० अ०) । 'नप्तृनेष्टृ-' (उ० २।९५) इति
साधुः । 'माता गौर्दुर्गा जननी मही । मातरश्च ब्रह्माण्या-
द्याः' इति हैमः [२।१८९-९०] ॥ (३) ॥ * ॥ जनयति ।
'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति ल्युट् ॥ (४) ॥ * ॥
चत्वारि 'जनन्याः' ।

भगिनी स्वसा ।

भगिनी, स्वसा (२ स्त्री), 'बहन' के २ नाम हैं ।

भेति ॥ भगं कल्याणं यत्नो वा इच्छा वाऽस्त्यस्याः ।
इतिः (५।२।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ सुष्ठु अस्यति, अस्यते
वा । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । 'सावसेः' (उ० २।
९६) ऋन् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्वसुः' ।

ननन्दा तु स्वसा पत्युः

ननान्दा (स्त्री), 'ननद' अर्थात् 'पतिकी बहन' का १
नाम है ।

ननेति ॥ न नन्दति-न तु यति । 'न नन्दयति भ्रातृ-
जायाम्' इति वा । 'नञि च नन्देः' (उ० २।९८)
इति ऋन् ॥ * ॥ केचित् पूर्वसूत्रात् (उ० २।९७)
वृद्धिग्रहणमनुवर्तयन्ति । 'ननन्दा तु स्वसा पत्युर्ननन्दा
नन्दिनी च सा' इति रभसः ।—'नञि च नन्देर्दीर्घश्च'
—इति मुकुटः । तन्न । उज्ज्वलदत्तादावभावात् ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'भर्तृभगिन्याः' ।

नप्त्री पौत्री सुतात्मजा ॥ २९ ॥

नप्त्री, पौत्री, सुतात्मजा (३ स्त्री), 'नातिन' अर्थात्
'पुत्र की या पुत्री की लङ्की' के ३ नाम हैं ।

नप्त्रीति ॥ न पतन्ति पितरोऽनेन । 'नप्तृनेष्टृ-'
उ० २।९५) इति साधुः । 'ऋत्नेभ्यो ङीप्' (४।१।५) ।
'नप्ता, नप्त्री च पौत्रिका' इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ पुत्रस्य
पुत्र्याश्चापत्यम् । 'अनृष्यान्तर्त्ये बिदादिभ्योऽञ्' (४।१
१०४) ॥ (२) ॥ * ॥ सुतस्य सुतायाश्चात्मजा ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'सुतकन्यकयोरपत्यस्य' ।

भार्यास्तु भ्रातृवर्गस्य यातरः स्युः परस्परम् ।

याता (स्त्री), 'गोतिनी' अर्थात् 'पति के भाइयों की स्त्री' का १ नाम है ।

मेति ॥ यतते । 'यती प्रयत्ने' (भ्वा० आ० से०) :
'यतेर्वृद्धिश्च' (उ० ३।९७) इत्यृन् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम्
'परस्परं भ्रातृभार्याणाम्' ।

प्रजावती भ्रातृजाया

प्रजावती, भ्रातृजाया (२ स्त्री), 'भाई की स्त्री भौजाई' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रजास्त्यस्याः । मतुप् (५।२।९४) । यत्—
जायायां प्रविश्य पुनः पुनर्जायते । 'उपसर्गे च संज्ञायाम्'
(३।२।९९) इति ङः । प्रजः पतिस्तच्छोभात् मतुप् (५।२।
९४) 'शरादीनां च' (६।३।१२०) इति दीर्घः—इति
मुकुटः । तच्च । 'प्रजः' इत्यस्य संज्ञात्वेनाप्रसिद्धत्वात् ।
अस्मदुक्तरीत्या निवहिनीककल्पनाया व्यर्थत्वाच्च ॥ (१)
॥ * ॥ भ्रातृज्या । (२) ॥ * ॥ द्वे 'भ्रातृपत्न्याः' ।

मातुलानी तु मातुली ॥ ३० ॥

मातुलानी, मातुली (२ स्त्री), 'मामी' अर्थात् 'मामाकी स्त्री' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ मातुलस्य स्त्री । 'पुंयोगात्' (४।१।४८)
इति ङीप् 'मातुलोपाध्याय' [वा० ४।१।४९] इत्यानुग्
वा ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मातुलभार्यायाः' ।

पतिपत्न्योः प्रसूः श्वश्रूः

श्वश्रूः (स्त्री), 'सास' अर्थात् 'पति या स्त्री की माता' का १ नाम है ।

पेति ॥ पत्युर्मता पत्न्याः श्वश्रूः । पत्न्या माता पत्युः
श्वश्रूः । श्वशुरस्य स्त्री । 'श्वशुरस्योकाराकारलोपश्च' इत्यूङ्
पुंयोगलक्षणङीषोऽपवादः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'श्वश्रूवाः' ।

श्वशुरस्तु पिता तयोः ।

श्वशुरः (पु), 'ससुर' अर्थात् 'पति या स्त्री के पिता' का १ नाम है ।

श्वेति ॥ तयोः पतिपत्न्योः पिता परस्परं श्वशुरः ।
'शु' इति आश्रयं पूजायां वा । शु आशु अश्नुते, अश्नते वा ।

'अशु व्याप्ती संघाते च' (स्वा० आ० से०) । 'शावशेराप्ती'
(उ० १।४४) इत्युरन् । द्वितालव्यः 'श्वश्रूः शिशुश्वशुरः'
इति शभेदात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'श्वशुरस्य' ।

पितुर्भाता पितृव्यः स्यात्

पितृव्यः (पु), 'चाचा' अर्थात् 'पिताके भाई' का १ नाम है ।

पित्रिति ॥ 'पितृव्यमातुल' (४।२।३६) इति निपा-
तितः ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पितृव्यस्य' ।

मातुर्भाता तु मातुलः ॥ ३१ ॥

मातुलः (पु), 'मामा' अर्थात् 'माताके भाई' का १ नाम है ।

मेति ॥ ('पितृव्यामातुल' (४।१।३६) इति निपा-
तितः ।) 'मातुलो मदनद्रुमे । घत्तूरेऽहित्रीहिभिदोः पितुः
शालेऽपि' इति हेमः [३।७।१४] ॥ (१) ॥ * ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'मातुलस्य' ।

श्यालाः स्युर्भातरः पत्न्याः

श्यालः (पु), 'साला' अर्थात् 'स्त्रीके भाई' का १ नाम है ।

श्वेति ॥ श्यायते । 'श्वैङ् गतो' (भ्वा० आ० अ०) ।
बाहुलकात्कालन् ।—उच्छिष्टमधुपर्कवाची 'श्या'शब्दः ।
श्यां लाति । 'आतोऽनुप' (३।२।३) इति कः—इति मुकुटः
॥ * ॥—स्यामयति । 'स्यम वितर्क' चुरादिः । अच् (३।१
१३४) पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) मस्य लः—इति
स्वामी । 'स्यालसालसमसूरसूरयः' इति सभेदादन्त्यादिः ।—
'स्याल वितर्क'—इति मुकुटस्य प्रमादः । स्यालधातोर-
भावात् ॥ (१) ॥ * ॥ पत्युः श्यालाः स्युः ॥ * ॥ एकम्
'पत्नीभ्रातुः' ।

स्वामिनो देवदेवरौ ।

देवा, देवरः (२ पु), 'देवर' अर्थात् 'पतिके छोटे भाई के २ नाम हैं ।

श्वेति ॥ पत्युर्भाता पत्न्याः । दीव्यति । 'दिवेऽर्द्धः'
(उ० २।९९) ॥ (१) ॥ * ॥ देवते । 'देव देवने' (भ्वा०
आ० से०) 'अतिकमिभ्रमि' (उ० ३।१३२) ।
(२) ॥ * ॥ 'देवदेवरदेवानः' इति शब्दार्णवः ॥ * ॥ द्वे
'पत्युः कनिष्ठभ्रातुः' इति स्वामी । ज्येष्ठस्तु श्वशुर एवेति
सुभ्रत्यादयः ।

स्वस्त्रीयो भागिनेयः स्यात्

स्वस्त्रीयः, भागिनेयः (२ पु), 'भाता' अर्थात् 'बहनके लड़के' के २ नाम हैं ।

श्वेति ॥ स्वसुरपत्यम् । 'ससुसु' (४।१।१४३) ॥
(१) ॥ * ॥ भगिन्या अपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो ङक्' (४।१।
१२०) ॥ (२) ॥ द्वे 'भगिनीसुतस्य' ।

जामाता दुहितुः पतिः ॥ ३२ ॥

जामाता (पु), 'दामाद, जमाई' का १ नाम है ।

जेति ॥ जायां मिमीते । मिनोति वा । 'माङ् माने' (जु० आ० अ०) 'डुमिक् प्रक्षेपणे' (स्वा० उ० अ०) वा । 'नप्तृनेष्टु-' (उ० २।१५) इति साधुः ॥ (१) ॥*॥ 'विभाषा स्वसृपत्योः' (६।३।२४) इति बालुक् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'जामातुः' ।

पितामहः पितृपिता

पितामहः, पितृपिता (२ पु), 'पिताके पिता, दादा, बाबा' के २ नाम हैं ।

पितेति ॥ पितुः पिता । (२) ॥*॥ 'मातृपितृभ्यां पितरि ढामहच्' 'मातरि षिच्च' (वा० ४।२।३६) । 'पितां महः पश्योनी जनके जनकस्य च' इति हैमः [४।३।५८] ॥ (१) ॥*॥ द्वे 'पितामहस्य' ।

तत्पिता प्रपितामहः ।

प्रपितामहः (पु), 'परदादा' अर्थात् 'पितामहके पिता' का १ नाम है ।

तदिति ॥ तस्य पितामहस्य पिता । प्रकर्षेण पितामहः 'प्रादयो गता-' (वा० २।२।१८) इति समासः ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'प्रपितामहस्य' ।

मातुर्मातामहाद्येवम्

मातामहः (पु), 'नाना' अर्थात् 'माताके पिता' का १ नाम है ।
मेति ॥ मातुः पितरि ढामहच् (वा० ४।२।३६) ।
प्रकृष्टो मातामहः (प्रमातामहः) ॥ (१) ॥*॥ एकैकम् 'मातामहस्य' ।

सपिण्डास्तु सनाभयः ॥ ३३ ॥

सपिण्डः, सनाभिः (२ पु), 'सात' पुस्त (पीढ़ी) के भीतर-बाके परिवार' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ समानः पिण्डो देहो मूलपुरुषो निर्वाण्यो वाऽस्य । 'वान्यस्मिन्सपिण्डे-' (४।१।१६५) इत्यादिनिर्देशात् समानस्य सः । यद्वा, -सह पिण्डेन वर्तते । 'सपिण्डता तु पुष्ये सप्तमे विनिवर्तते' (मनुः ५।६०) ॥ (१) ॥*॥ समानो नाभिर्मूलपुरुषोऽस्य । 'ज्योतिर्जनपद-' (६।३।८५) इति समानस्य सः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'सप्तपुरुषावधिजातिषु' ।

समानोदर्यसोदर्यसगर्भ्यसहजाः समाः ।

समानोदर्यः, सोदर्यः, सगर्भ्यः सहजः (४ पु), 'सहोदर भाई' अर्थात् 'एक मातासे उत्पन्न भाई' के ४ नाम हैं ।

समेति ॥ समान उदरे शयितः 'समानोदरे शयितः' (४।४।१०८) इति यत् ॥ (१) ॥*॥ 'विभाषोदरे'

(६।३।८८) इति समानस्य वा सः । 'सोदराद्यः' (४।४।१०९) ॥ (२) ॥*॥ समाने गर्भे भवः । 'सगर्भसंयुथ-' (४।४।११४) इति यत् । 'सगर्भ' इति निर्देशात्सः । यद्वा, -सह तुल्ये गर्भे कुक्षी भवः । 'सह साकल्यसादृश्ययोगपद्य-समृद्धिषु' इति विश्वः [१९२।७३] ॥ (३) ॥*॥ सह तुल्य उदरे जातः । 'अन्येष्वपि-' (३।३।१०१) इति डः ॥ (४) ॥*॥ सह उदरेण वर्तते । 'वोपसर्जनस्य' (६।२।८२) इति सः । 'सोदरः' 'सहोदरः' चात्र । ['भ्राता तु स्यात्सहोदरः । समानोदर्यसोदर्यसगर्भ्यसहजा अपि । सोदरश्च' इति नाममाला, हैमः ३।२१४-१५] ।—'सहस्य सोऽन्यतरस्याम्' इति पाक्षिके सभावे—इति मुकुटश्चिन्त्यः, तादृश-सूत्राभावात् ॥*॥ चत्वारि 'एकोदरोत्पन्नभ्रातुः' ।

सगोत्रबान्धवज्ञातिबन्धुस्वस्वजनाः समाः ॥ ३४ ॥

सगोत्रः, बान्धवः, ज्ञातिः, बन्धुः स्वः (यह सर्वनाम-संज्ञक है) स्वजनः (६ पु), 'सगोत्र, अपने खास खान्दान' के ६ नाम हैं ।

सेति ॥ समानं गोत्रं कुलमस्य । 'ज्योतिर्जनपद-' (६।३।८५) इति सः ॥ बध्नाति । 'बन्ध बन्धने' (कथा० प० अ०) । 'शृस्वृस्निहि-' (उ० १।१०) इत्युः । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) वा । 'बान्धवो बन्धुमित्रयोः' इति हैमः [३।७।४४] ॥ (२) ॥*॥ 'बन्धुर्मातृबान्धवयोः' इति हैमः [२।२।४६] ॥ (४) ॥*॥ जानाति । क्तिच् (३।३।१७४) ज्ञायते वा । 'क्तिन्' (३।३।९४) । ['ज्ञातिस्तातसगोत्रयोः' इति मे० ५।५।२०] ॥ (३) ॥*॥ स्वनति स्वमशब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।३।१०१) इति डः (५) ॥*॥ स्व आत्मीयश्चासौ जनश्च ॥ (६) षट् 'सगोत्रस्य' ।

ज्ञातेयं बन्धुता तेषां क्रमाद्भावसमूहयोः ।

ज्ञातेयम् (न), 'जातियों के धर्म या भाव' का १ नाम है ।
बन्धुता (स्त्री), 'बन्धुओंके समूह' का १ नाम है ।

जेति ॥ ज्ञातेर्भावः । 'कपिज्ञात्योढक' (५।१।१२७) ॥ (१) ॥*॥ बन्धूनां समूहः । 'ग्रामजनबन्धुभ्यस्तल्' (४।२।४३) ॥ (२) ॥*॥ एकैकम् 'ज्ञातिसमूहस्य' ।

धवः प्रियः पतिर्भर्ता

धवः, प्रियः, पतिः, भर्ता (४ पु), 'पति' के ४ नाम हैं ।

१. 'स्त्रियां क्तिन्' इति सूत्रेण क्तिनः स्त्रियामेव विधानादत्र क्तिन् प्रत्यये 'ज्ञाति' शब्दस्य स्त्रीत्वापत्त्या 'कृतोऽत्र भिन्नलिङ्गानां नैकशेषो न सङ्करः' (१।१।४) इति स्वप्रतिज्ञाविरोधात् 'भेदिनी' (२६।२१) विरोधाच्चात्र क्तिजेव युक्तः ।

धेति ॥ धवति, धूयते, वा । 'धून् कम्पने' (जु० उ० से०) । 'आधृषाद्वा' (जु० गण०) इति वा णिच् अच् । (३१। १३४) । धन् (३१।१९) वा । संज्ञापूर्वकत्वात्त वृद्धिः । 'ऋदोरप्' (३१।५७) वा । 'धवः पुमाश्चरे धूर्ते पत्यौ वृक्षान्तरेऽपि च' [इति मे०] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रीणाति । 'प्रीन् तर्पणे' (ऋचा० उ० से०) । 'इगुपध-' (३१।१३५) इति कः । 'प्रियो वृद्धयोषधी हृद्ये धवे' इति हेमः [२।३७५] ॥ (२) ॥ * ॥ पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) । 'पातेर्ङितिः' (उ० ४।५७) ॥ (३) ॥ * ॥ बिभति । 'डुभृन् धारणपोषणयोः' (जु० उ० से०) तृच् (३१।१३३) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'पत्युः' ।

जारस्तूपपतिः समौ ॥३५॥

जारः, उपपतिः (२ पु), 'जार' अर्थात् 'उपपति' के २ नाम हैं ।

जेति ॥ जारयति । 'जृष् वयोहानी' (भ्वा० प० से०) 'दारजारी कर्तरि णिलुक् च' (वा० ३।३।२०) इति घन् । यत्तु—जीर्यत्सनेन । करणे घन् (३१।१९) इति—मुकुटः । तप्त । 'अजब्भ्याम्—' (वा० ३।३।१२६) इति वातिकविरोधात् । 'जारस्तूपपती जायौषधीभिदि' इति हेमः [२।४३४] ॥ (१) ॥ * ॥ उपमितः पत्या । 'अवाद्यः कृष्ठाद्यर्थे तृतीयया' (वा० २।२।१८) इति समासः । उपसृष्टा पतिरनेन वा । 'प्रादिभ्यो घातुजस्य वाच्यो वा चोत्तरपदलोपश्च' (वा० २।२।२४) इति समासः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मुख्यादन्यस्य भर्तुः' ।

अमृते जारजः कुण्डः

कुण्डः (पु), 'पतिके जीते रहनेपर जारसे पैदा हुए लड़के' का १ नाम है ।

अम्रिति ॥ जाराज्जातः । कुण्डयते कुलमनेन । 'कुडि दाहे' (भ्वा० आ० से०) । घन् (३१।१६) । 'कुण्ड-मन्यालये मानभेदे देवजलाशये । कुण्डी कमण्डली, जारा (पतिवत्नीसुते पुमाद् । पिठरे तु न ना' इति मे० ४०। ४-५) सुते पुमान् । सुतायां तु जातिलक्षणः (४।१।६३) ङीष् भवत्येव ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'जीवति पत्यौ जारजातस्य' ।

मृते भर्तरि गोलकः ।

गोलकः (पु), 'पतिके मरनेपर जारसे पैदा हुए लड़के' का १ नाम है ।

म्रिति ॥ 'जारजः' इत्येव । गुडयते 'गुड रक्षायाम्' (तु० प० से०) घन् (३१।१९) । स्वार्थे क्ङ (५।४।५) ।

'गोलको विधवापुत्रे जारात्, स्यान्मणिके गुडे' । [इति मे० ८।८५] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'विधवायां जारजातस्य' ।

भ्रात्रीयो भ्रातृजः

भ्रात्रीयः भ्रातृजः (२), 'भतीजा' अर्थात् 'भाई के लड़के' का १ नाम है ।

भ्रात्रीति ॥ भ्रातुरपत्यम् । 'भ्रातृव्यञ्च' (४।१। १४४) इति चकाराच्छः ॥ (१) ॥ * ॥ भ्रातृजातः ङः (३।२।९८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भ्रातृपुत्रस्य' ।

भ्रातृभगिन्यौ भ्रातरावुभौ ॥३६॥

भ्रातृभगिन्यौ, भ्रातरौ (२ पु नि० द्विव०), 'भाई-बहन' के २ नाम हैं ।

भ्रात्रिति ॥ भ्राता च भगिनी च ॥ (१) ॥ * ॥ भ्राजते । 'भ्राजू दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । 'तप्तृनेष्टृ-' (उ० २।९५) इति साधुः । यत्तु—बिभति । 'पित्रादयः' इति तृच् । आदेशश्च—इति—भ्राजते । 'स्वसादयः' इति ऋन् 'जस्य तत्वे—इति च मुकुटेनोक्तम् । तदुपेक्ष्यम् । अपाणिनीयत्वात् । स्वसा च भ्राता च 'भ्रातृपुत्री स्वसृदु-हितृभ्याम्' (१।२।६८) इत्येकशेषः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भ्रातृभगिन्योः' ।

मातापितरौ पितरौ मातरपितरौ प्रसूजनयितारौ ।

मातापितरौ, पितरौ, मातरपितरौ, प्रसूजनयितारौ (४ पु, नि० द्विव०), 'माता और पिताके समुदाय' के ४ नाम हैं ।

मेति ॥ माता च पिता च । आनङ्गतो द्वन्द्वे' (६।३।३५ 'अभ्यहितं च' (वा० २।२।३४) इति मातुः पूर्वनिपातः ॥ (१) ॥ * ॥ 'पिता मात्रा' (१।२।७०) इत्येकशेषो वा ॥ (२) ॥ * ॥ 'मातरपितरावुदीचाम्' (६।३।३२) इति मातुरङ्ङन्तादेशो वा ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मातापित्रोः' ।

श्वश्रूश्चशुरौ श्वशुरौ

श्वश्रूश्चशुरौ (२ पु, नि० द्विव०), 'सास और ससुरके समुदाय' के २ नाम हैं ।

श्वेति ॥ श्वश्रूश्च श्वशुरश्च ॥ (१) ॥ * ॥ 'श्वशुरः श्वश्रूवा' (१।२।७१) इत्येकशेषो वा ॥ द्वे 'सहोक्तयोः श्वश्रूश्चशुरयोः' ।

पुत्रौ पुत्रश्च दुहिता च ॥ ॥३७॥

पुत्रौ (पु० नि० द्विव०), 'लड़का और लड़कीके समुदाय' का १ नाम है ।

पुत्राविति ॥ पुत्रश्च दुहिता च । 'भ्रातृपुत्री-' (१।२। ६८) इत्येकशेषः (१) ॥ * ॥ 'पुत्रकन्ययोः' एकम् ।

दंपती जंपती जायापती भार्यापती च तौ ।

दम्पती, जम्पती (२ स्त्री), जायापती, भार्यापती (४ पु, नि० द्विव०), 'पति और पत्नीके समुदाय' के ४ नाम हैं ।

दंपेति ॥ जाया च पतिश्च । राजदन्तादि (२।२।३१) गणे पाठाज्जायाशब्दस्य 'दम्' 'जम्' भावो वा निपात्यते । 'दाराः पुंसि बहुत्वे च दं कलत्रे नपुंसकम्' इत्यमरमाला । 'पत्न्यां जं दमलिङ्गत्वे' इति नामप्रपञ्चः ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ भार्या च पतिश्च ॥ (४) ॥ * ॥ 'तौ इत्यनेन पुंस्त्वमुक्तम्' । 'शात्मली मैथिली मैत्री दंपती जंपती च सा' इति वाचस्पती स्त्रीत्वमप्युक्तम् ॥ * ॥ चत्वारि 'जायापत्योः' ।

गर्भाशयो जरायुः स्यात्

गर्भाशयः, जरायुः (२ पु), उत्तमम् (न), 'गर्भाशय' अर्थात् 'जिसमें गर्भ लिपटा रहता है, उस चर्म' के ३ नाम हैं ।

गर्भेति ॥ गर्भं आशेते अत्र । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः ॥ (१) ॥ * ॥ जरामेति । 'किजरयोः श्रिणः' (उ० १।४) इति झृण् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे गर्भवेष्टन-चर्मणः ।

उल्वं च कल्लोऽस्त्रियाम् ॥ ३८ ॥

कल्लः (पु न), 'वीर्य और शोणितके समुदाय' का १ नाम है ।

उल्वमिति ॥ उल्लीयते 'लीङ् श्लेषणे' (दि० आ० अ०) । 'उल्वादयश्च' (उ० ४।१५) इति साधुः । यद्वा, ओलति, उल्यते, वा । 'उल' सौत्रो दाहे । वल्यते वा । 'वल प्राणने' (भ्वा० प० से०) प्राग्वत् ॥ (१) ॥ * ॥ कल्यते । 'कल संख्याने' (चु० उ० से०) । 'वृषादिभ्यश्चित्' (उ० १।१०६) इति कलः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शुक्रशोणितसंपातस्य' । चत्वारि 'गर्भवेष्टनस्य'—इत्यन्ये ।

सूतिमासो वैजननः

सूतिमासः, वैजननः (२ पु), 'सन्तान पैदा होनेवाले महीने' के २ नाम हैं ।

स्विति ॥ सूतेः प्रसवस्य मासः ॥ (१) ॥ * ॥ विजायतेऽस्मिन् । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् । विजनन एव । प्रजाघण् (५।४।३८) यद्वा,—विजननस्य गर्भमोचनस्यायम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'नवमे दशमे वापि प्रबलैः सूतिमास्तैः । निःसार्यते बाण इव जन्तुष्विष्ट्रेण सत्वरः' [इति स्मृतेः] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रसवमासस्य' ।

गर्भो भ्रूण इमौ समौ ।

गर्भः, भ्रूणः (२ पु), 'गर्भ वा गर्भस्थ जीव' के २ नाम हैं ।

गर्भ इति ॥ गीयंते उद्गीयंते शब्धते । वा । 'गु निगरणे' (तु० प० से०) 'गु शब्दे' (कथा० प० से०) वा । 'अतिगुभ्यां भन्' (उ० ३।१५२) । 'गर्भो भ्रूणोऽर्भके कुक्षी संघौ पनसकण्टके' इति विश्व-मेदिन्यौ [१०८।२०, १०६।३] ॥ (१) ॥ * ॥ भ्रूण्यते । 'भ्रूण आशविशङ्कयोः' (चु० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'भ्रूणः स्त्रीगर्भ-डिम्भयोः' [इति मे० ४६।२३] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कुक्षिस्थगर्भस्य' ।

तृतीया प्रकृतिः शण्डः क्लीबः पण्डो नपुंसकम् ॥ ३९ ॥

तृतीयाप्रकृतिः (स्त्री), शण्डः क्लीबः, पण्डः (३ पु), नपुंसकम् (न), 'नपुंसक, हिजड़ा' के ५ नाम हैं ।

तृतीयेति ॥ स्त्रीपुंसावपेक्ष्य तृतीया प्रकृतिः—तृतीयः प्रकारः । असमस्तमेतत् ॥ * ॥ समासे तु 'तृतीयप्रकृतिः' । (१) ॥ * ॥ शाम्यति । 'शमु उपशमे' (दि० प० से०) । 'शमेदः' (उ० १।९९) । 'क्लीबं शण्डश्च कञ्चुकी' इति तालव्यादौ रभसः । 'शण्डः स्यात्पुंसि गोपती । आकृष्टाण्डे वर्षवरे तृतीयप्रकृतावपि' [इति मे० ४४।४-५] । 'शण्ड-शण्डो तु सौविदी । वन्ध्यपुंसीद्वरे क्लीबे' इति हैमः २। १३३ ॥ (२) ॥ * ॥ क्लीबते । 'क्लीवृ अघाष्टर्थे' (भ्वा० आ० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः । 'अस्त्री नपुंसके क्लीबं वाच्यलिङ्गस्त्वविक्रमे' इति रुद्रः ॥ (३) ॥ * ॥ पण्डते । 'पडि गती' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । यद्वा,—पणते । 'पण व्यवहारे स्तुती च' (भ्वा० आ० से०) । 'अमन्ताडुः' (उ० १।११४) ॥ 'पण्डः पण्डे, घियि स्त्री स्यात्' [इति मे० ४१।१८] ॥ (४) ॥ * ॥ 'न स्त्री न पुमान्' इत्यस्य नपुंसकभावो 'नभ्राट्-' (६।३।७५) इत्यत्र निपातनात् । 'स नपुंसको भवेत्' () इति 'भाष्यात्पुंस्यप्ययम्' ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'नपुंसकस्य' ।

शिशुत्वं शैशवं बाल्यम्

शिशुत्वम्, शैशवम्, बाल्यम् (३ न), 'लड़कपन, बाल्यावस्था' के ३ नाम हैं ।

शिश्विति ॥ शिशोर्भावः । 'तस्य भावस्त्वतली' (५।१।११९) । 'आ च त्वात्' (५।१।१२०) इति वा त्वः । (१) ॥ * ॥ 'इगन्ताच्च लघुपूर्वात्' (५।१।१३१) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ बालस्य भावः । ब्राह्मणादित्वात् (५।१।१२४) घञ् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'बाल्यत्वे' ।

तारुण्यं यौवनं समे ।

तारुण्यम्, यौवनम् (२ न), 'जवानी, युवावस्था' के २ नाम हैं ।

१. स्थलत्रये एते शब्दा मूर्धन्यादयः पठिताः ।

तेति ॥ तरुणस्य भावः । ष्यञ् (५।१।१२४) ॥ (१) ॥ * ॥ युनो भावः । 'हायनान्तयुवादिभ्योऽण्' (५।१।१३०) 'अन्' (६।४।१६७) इति प्रकृतिभावः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'तारुण्यस्य' ।

स्यात्स्थाविरं तु वृद्धत्वम्

स्थाविरम्, वृद्धत्वम् (२ न) 'बुद्धापा' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ स्थविरस्य भावः । कर्म वा । युवादित्वात् (५।१।१३९) अण् ॥ (१) ॥ * ॥ वृद्धस्य भावः । त्वः (५।१।१२०) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वृद्धत्वस्य' ।

वृद्धसंघेऽपि वार्धकम् ॥ ४० ॥

वृद्धसंघः (पु) वार्धकम् (न), 'वृद्धसमूह' के २ नाम हैं ।

वृद्धेति ॥ वृद्धानां संघः ॥ (१) वृद्धानां समूहः ।

'वृद्धाच्च' (वा० ४।२।३९) इति वुञ् । भावकर्मणोस्तु मनोज्ञादित्वात् (५।१।१३३) वुञ् । अपिशब्दाद्वृद्धत्वेऽपि । वार्धकशब्दात् चतुर्वर्णादित्वात् (वा० ५।१।११४) स्वार्थे ष्यणि 'वार्धक्यम्' अपि । 'वार्धकं' वृद्धसंघाते वृद्धत्वे वृद्धकर्मणि' इति विश्वः [८।७७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वृद्धसमूहस्य' ।

पलितं जरसा शौक्ल्यं केशादौ

पलितम् (न), 'बाल पकने' अर्थात् 'बुद्धापा आदिसे दादी-मूँछ आदिके बालके सफेद होने' कः १ नाम है ।

पेति ॥ फलति । फलनम्, वा । 'फल निष्पत्ती' 'निफला विशरणे' वा (भ्वा० प० से०) । 'लोष्टपलितौ' (उ० ३।९२) इति साधुः । यद्वा, -पलति स्म । 'पल गती' (भ्वा० प० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । पलनं वा । 'नपुंसके भावे क्तः' (३।३।११४) 'पलितं शैलजे तापे केशपाके च कदम्बे' (इति मेदिनी) ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना लोमश्मश्रुणोः ॥ * ॥ एकम् 'जरया शुक्लस्य' ।

विस्त्रसा जरा ।

विस्त्रसा, जरा (२ स्त्री), 'बुद्धौती' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विस्त्रस्यतेऽनया 'ससु अधःपतने' (भ्वा० आ० से०) भिदाद्यङ् (३।३।१०४) ॥ (१) ॥ * ॥ जीयतेऽनया । 'जृष् वयोहानी' (दि० प० से०) 'षिद्धिदादिभ्योऽङ्' (३।३।१०४) । यद्वा, -जरणम् । भावेऽङ् (३।३।१०४) । 'ऋद्धोऽङ्' गुणः' (७।४।१६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जरायाः' । स्यादुत्तानशया हिम्भा स्तनपा च स्तनंधयी ॥ ४१ ॥

उत्तानशया, हिम्भा, स्तनपा, स्तनंधयी (४ त्रि), 'दूध पीनेवाली लड़की' के ४ नाम हैं ।

१. 'जरसा केशादेः शौक्ल्यस्य' इत्युचितम् ।

स्यादिति ॥ उत्ताना शेते । 'उत्तानादिषु कर्तृषु' (वा० ३।२।१५) इत्यच् ॥ (१) ॥ * ॥ हिम्भयति । 'हिम्भि संधे' बुरादिः । अच् (३।१।१३४) हिम्भ्यते वा । षन् (३।३।१९) अच् (३।३।५६) वा । 'हिम्भोऽपि बालिषे बाले' [इति मे० १०६।४।] ॥ (२) ॥ * ॥ स्तनो पिबति । 'आतोऽमुप-' (३।२।३) इति कः ।—'सुपि-' (३।३।४) इति योगविभागात्कः—इति स्वामि-मुकुटो चिन्त्यो ॥ (३) ॥ स्तनं धयति । 'धेट् पाने' (भ्वा० प० अ०) । 'नासिकास्तनयोः-' (३।२।१९) इति खश् । घेट्ठित्वात् (४।१।१५) झीप् ॥ (४) ॥ एषु त्रिलिङ्गता । 'त्रिषु जरावराः' इति [२।६।४९] वक्ष्यमाणत्वात् । स्त्रीलिङ्ग-निर्देशः स्त्रीप्रत्ययप्रदर्शनार्थः ॥ * ॥ चत्वारि 'अतिबालिकायाः' ।

बालस्तु स्यान्माणवकः

बालः, माणवकः (२ त्रि), 'छोटे बच्चे' के २ नाम हैं ।

बाल इति ॥ बल्यते, बलते वा । 'बल संचलने' (भ्वा० आ० से०) षन् (३।३।१९) । ज्वलादि (३।१।१४०) णो वा । 'बालोऽज्ञेऽश्वेभपुच्छयोः' । शिशो ह्रीवैरक-वयोर्बाला तु त्रुटियोषितोः । बाली भूषान्तरे मेघौ' इति हैमः [२।५।१४-१५] ॥ (१) ॥ * ॥ मनोरयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'ब्राह्मणमाणव-' (४।२।४२) इति निपातनाणत्वम् । 'अल्पे' (५।३।८५) इति कन् । 'हारभेदे माणवको बाले कुपुरुषेऽपि च' इति रभसः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बालस्य' ।

वयस्थस्तरुणो युवा ।

वयस्थः, तरुणः युवा (३ त्रि), 'नौजवान, युवा' के ३ नाम हैं ।

वयेति ॥ वयः पक्षिणि बाल्यादौ वयो यौवनमात्रके' इति विश्वः [१७६।३२] । वयसि तिष्ठति । 'सुपि-' (३।२।४) इति योगविभागात् कः ॥ (१) ॥ * ॥ तरति । 'तृ प्लवनतरणयोः' (भ्वा० प० से०) 'त्रो रस्य लो वा' (उ० ३।५४) इत्युनन् । 'तरुणं कुञ्जपुष्पे ना रुचके यूनि तु त्रिषु' इति विश्वः ॥ (२) ॥ * ॥ यीति । 'यु मिश्रणे (अ० प० से०) । 'कनिन्युवृषि-' (उ० १।१५६) इति कनिन् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'यूनः' ।

प्रवयाः स्थविरो वृद्धो जीनो जीर्णो जरन्नपि ॥ ४२ ॥

प्रवयाः, स्थविरः, वृद्धः, जीनः, जीर्णः, जरन् (६ त्रि), 'बूढ़े' के ६ नाम हैं ।

१. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (४८।४९) । विश्वे तु

'तरुणः स्यान्नवे यूनि कुञ्जपुष्णोरुपूकयोः' इति पा० ।

प्रेति ॥ प्रगतं वयोऽस्य ॥ (१) ॥*॥ तिष्ठति
'अजिरशिशिर-' (३० १५३) इति निपातः ।—'स्थि-
रादयः' इति किरन्—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः ॥ (२)
॥*॥ वर्धते स्म । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) ।
'गत्यर्था-' (३४१७२) इति क्तः । 'वृद्धः प्राज्ञे च स्थविरे
वृद्धं शैलेयरूढयोः' इति हैमः [२१२५४] ॥ (३) ॥*॥
जिनाति स्म । प्राग्वत् क्तः (३४१७२) । 'ग्रहिज्या-'
(६१११६) इति संप्रसारणम् । 'हलः' (६४४२) इति
दीर्घः । 'त्वादिभ्यश्च' (८१२४४) इति नत्वम् ॥ (४)
॥*॥ जीर्यति स्म । 'जृष् वयोहानौ' (दि० प० से०) ।
'गत्यर्था-' (३४१७२) इति क्तः । 'जीर्णं परिपक्वपुरा-
णयोः' [इति मे० ४५१३३] ॥ (५) ॥*॥ 'जीर्यतेरतृन्'
(३१२१०४) ॥ (६) ॥*॥ षट् 'वृद्धस्य' ।

वर्षीयान्दशमी ज्यायान्

वर्षीयान्, दशमी, ज्यायान् (३ त्रि), 'बहुत बूढ़े' के ३ नाम हैं ।

वेति ॥ अतिशयेन वृद्धः । 'द्विवचन-' (५१३१५७)
इतीयसुन् । 'प्रियस्थिर-' (६४११५७) इति वर्षादेशः
(१) ॥*॥ दशमोऽवस्थाविशेषोऽस्यास्ति । 'वयसि
पूरणात्' (५१२१३०) इतीति ॥ (२) ॥*॥ अतिशयेन
वृद्धः । 'वृद्धस्य च' (५१३१६२) इति ज्यादेशः ।
'ज्यादादीयसः' (६४११६०) इत्यात्वम् ॥ (३) ॥*॥
त्रीणि 'अतिवृद्धस्य' ।

पूर्वजस्त्वग्रियोऽग्रजः ।

पूर्वजः, अग्रियः, अग्रजः (३ त्रि), 'बड़े भाई या अपनेसे
पहले जन्मे हुए' के ३ नाम हैं ।

पूर्वेति ॥ पूर्वस्मिन्काले जातः । 'सप्तम्यां जनेडः'
(३१२१७७) ॥ (१) ॥*॥ अग्रे जातः । 'अग्राद्यत्'
(४१४११६) 'घच्छौ च' (४१४११७) इति घः ॥*॥
अग्रप्राप्तीयो च ॥*॥ ववचित् 'अग्रिमः' इति पाठः ।
'अग्रादिपञ्चाङ्गिमच्' (वा० ४३१२३) ॥ (२) ॥*॥ अग्रे
जातः । डः (३१२१७७) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'प्रथमजा-
तस्य' ।

जघन्यजे स्युः कनिष्ठयवीयोऽवरजानुजाः ॥ ४३ ॥

जघन्यजः, कनिष्ठः, ववीयान्, अवरजः, अनुजः (५ त्रि),
'छोटे भाई या अपनेसे पीछे जन्मे हुए' के ५ नाम हैं ।

जवेति ॥ जघन्येऽवरकाले जातः । डः (३१२१७७) ॥
(१) ॥*॥ अतिशयेन युवा । 'अतिशयने तमविष्ठनी'
(५१३१५४) । 'युवाल्पयोः कनन्यतरस्याम्' (५१३१६४)
॥*॥ 'द्विवचन-' (५१३१५७) इतीयसुनि 'कनीयाम्'
अपि ॥ (२) ॥*॥ पक्षे 'स्थूलदूर-' (६४११५६) इति

यणादिलोपगुणी ॥ (३) ॥*॥ अवरस्मिन् काले जातः
डः (३१२१६७) ॥ (४) ॥*॥ अनु पञ्चाज्जातः
'उपसर्गे च' (३१२१९९) इति डः ॥ (५) ॥*॥ पञ्च
'कनिष्ठभ्रातुः' ।

अमांसो दुर्बलश्छातः

अमांसः, दुर्बलः, छातः (३ त्रि), 'दुर्बल, कमजोर' के ३ नाम हैं ।

अमेति ॥ न अल्पं मांसमस्य अल्पार्थे नन् ॥ (१)
॥*॥ दुष्टं बलमस्य ॥ (२) ॥*॥ छद्यति स्म । 'छो
छेदने' (दि० प० अ०) । 'गत्यर्था-' (३४१७२) इति
क्तः । छाद्यते स्म वा । क्तः (३१२१०२) । 'शाच्छोरन्य-
तरस्याम्' (७४४४१) इत्वम् ॥*॥ 'शातः' इति वा
पाठः । तत्र 'शैङ् गती' (भ्वा० आ० अ०) । क्तः (३१२१०२)
'दुर्बले निश्चिते स्यातां शितशाताविमौ त्रिषु' इति ताल-
व्यादौ रभसः ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'निर्बलस्य' ।

बलवान्मांसलोऽंसलः ।

बलवान्, मांसलः, अंसलः (३ त्रि), 'बलवान्, मज्जबूत
या मोटे' के ३ नाम हैं ।

बलेति । बलमस्यास्ति । मतुप् (५१२१९४) ॥ (१)
॥*॥ मांसमस्त्यस्य । सिष्मादिलच् (५१२१९७) ॥ (२)
॥*॥ अंसोऽस्यास्ति । 'वत्सांसाभ्यां कामबले' (५१२१९८)
इति लच् ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'बलवतः' ।

तुन्दिलस्तुन्दिकस्तुन्दी बृहत्कुक्षिः पिचिण्डिलः ॥ ४४ ॥

तुन्दिलः, तुन्दिकः, तुन्दी, बृहत्कुक्षिः, पिचिण्डिलः (५ त्रि),
'तोंदवाले, बड़े पेटवाले' के ५ नाम हैं ।

त्विति ॥ अतिशयितं तुन्दमुदरमस्य । 'तुन्दादिलच्च'
(५१२११७) । चादिनिठनी । 'तुन्दिभः' इति पाठे तु
'तुन्दिबलिवटेर्भः' (४१२१३९) ॥ (१) ॥*॥ (२)
॥*॥ (३) ॥*॥ बृहत् कुक्षिरस्य ॥ (४) ॥*॥ अति-
शयितं पिचिण्डमुदरमस्य । पिच्छादित्वात् (५१२१०८)
इलच् ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'स्थूलोदरस्य' ।

अवटीटोऽवनाटश्चावभ्रटो नतनासिके ।

अवटीटः, अवनाटः, अवभ्रटः, नतनासिकः (४ त्रि),
'नकचिपटा' अर्थात् 'चिपटी नाकवाले' के ४ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवनमनं नासिकायाः । 'नते नासिकायाः
संज्ञायां टीटव्नाटज्भ्रटचः' (५१२३१) । अवटीटम्,
अवनाटम्, अवभ्रटम्, च = नासिकाया नतमस्त्यस्याः ।
अर्शमाद्यच् (५१२१२७) । अवटीटा, अवनाटा,
अवभ्रटा, च नासिकास्त्यस्य पुरुषस्य । अर्शमाद्यच्
(५१२१२७) ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ (३)
त्रीणि 'चिपिटनासस्य' ।

केशवः केशिकः केशी

केशवः, केशिकः, केशी (३ त्रि), 'सुन्दर केशवाले' के ३ नाम हैं।

केशेति ॥ प्रशस्ताः केशा यस्य । 'केशाद्वोऽन्यतरस्याम्' (५।२।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥ पक्षे इनिठनौ (५।२।११५) (२) ॥ * ॥ त्रीणि 'प्रशस्तकेशस्य' स्थूल-केशस्य वा ।

बलिनो बलिभः समौ ॥४५॥

बलिनः, बलिभः (२ त्रि), 'जिसका चमड़ा सिकुड़ गया हो उस' के २ नाम हैं।

बलीति ॥ बलिस्त्वक्संकोचोऽस्यास्ति । पामादित्वात् (५।२।१००) ॥ (१) ॥ * ॥ 'तुन्दिवलि-' (५।२।१३६) इति भः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'इलथचर्मवतः' ।

विकलाङ्गस्तु पोगण्डः

विकलाङ्गः, अपोगण्डः (२ त्रि), 'कम या अधिक अङ्गवाले' के २ नाम हैं।

वीति ॥ विकलमङ्गमस्य ॥ (१) ॥ * ॥ पवते, पुनाति, वा । विच् (३।२।७५) । पौर्ण्ड एकदेशोऽस्य । अपकृष्टं गच्छति वा । 'अमन्ताहुः' (उ० १।११४) इति गमेर्ङः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'पोगण्डो विकलाङ्गकः' इति रत्नकोषः । 'पोगण्डो विकलाङ्गः स्यात्' [इति हलायुधः २।१।३२] ॥ * ॥ 'अपोगण्डः' इति पाठे नञ्समासः । 'अपोगण्डस्तु शिशुके विकलाङ्गे च 'भीरुके' इति विश्वः [४३।३९] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्वभावान्यूनाधिकाङ्गस्य' ॥

खर्वो ह्रस्वश्च वामनः ।

खर्वः, ह्रस्वः, वामनः (३ त्रि), 'बौना, वामन' के ३ नाम हैं।

खेति ॥ खर्वति । 'खर्वं गतो' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'खर्वं संख्यानतरे क्लीबं नीचि^२ वामनके त्रिषु' [इति मे० १०४।३] ॥ (१) ॥ * ॥ ह्रसति । ह्रस्यते वा । 'ह्रस शब्दे' (भ्वा० प० से०) । उल्वादिः (उ० ४।९५) 'ह्रस्वो न्यक्खर्वयोस्त्रिषु' [इति मे० १५९।३०] ॥ (२) ॥ * ॥ वामयति । 'टुवम उद्दिगरणे' (भ्वा० प० से०) । नञ्यादित्युः (३।१।१३४) ल्युट् (३।३।११४) वा । 'मितां ह्रस्वः' (६।४।९२) इत्यत्र 'वा चित्तविरागे' (६।४।९१) इत्यतो 'वा' इत्यनुवर्तते—इति वृत्तिकृत् । 'वामनो नीचि खर्वं च त्रिषु पुंसि तु दिग्गजे ।

१. 'ऽतिभीरुके' इति पा० ।

२. 'नीचे' इति पा० ।

३. 'वामनोऽन्यतिखर्व' इति पा० ।

हरावच्छोटवृक्षे' [इति मे० ९२।२७] ।—वामोऽस्यास्ति । पामादित्वात् (५।२।१००) नः—इति स्वामी ।—स्त्रियां वामनी—इति मुकटः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि खर्वपुंसः । 'ह्रस्वस्य' ।

खरणाः स्यात्खरणसः

खरणाः, खरणसः (२ त्रि) 'नुकोली नाकवाले' के २ नाम हैं।

खरेति ॥ खरा तीक्ष्णा नासिकाऽस्य । 'खुरखरायां वा नस्' (वा० ५।४।११८) ॥ (१) ॥ * ॥ पक्षे 'अन् नासिकायाः—' (५।४।११८) इत्यच् नसादेशश्च । 'पूर्वपदात्—' (८।४।३) इति णत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'तीक्ष्णनासिकस्य' ।

विग्रस्तु गतनासिके ॥ ४६ ॥

विग्रः, गतनासिकः (२ त्रि), 'नकटा' के २ नाम हैं।

विग्रेति ॥ विगता नासिका यस्य । 'प्रादिभ्यो घातुजस्य—' (२।२।२४) इति समासः । 'वेग्रो वक्तव्यः—' (वा० ५।१।११८) ॥ (१) ॥ * ॥ 'खुखी च' इति शाकटायनः । 'ह्यश्च' (वा० ५।४।११८) 'विखुः' 'विखः' 'विख्यः' । 'विग्रो विखुर्विनासिकः' इति रभसः । 'विनसा हतबान्धवा' इति तु टे 'पद्मसू—' (६।१।६३) इति नस् । विगतया नासिकयोपलक्षिता इत्यर्थः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गतनासिकस्य' ।

खुरणाः स्यात्खुरणसः

खुरणाः, खुरणसः (२ त्रि), 'पशुके खुरके समान नाकवाले' के २ नाम हैं।

खुरेति ॥ खुर इव नासिकाऽस्य । प्राग्वत् ॥ * ॥ द्वे 'पशुखुरसदृशनासिकस्य' ॥

प्रजुः प्रगतजानुकः ।

प्रजुः, प्रगतजानुकः (२ त्रि), 'रोगसे या स्वभावतः विरल जङ्घावाले' के २ नाम हैं।

प्रेति ॥ प्रगते विरले जानुनो यस्य । 'प्रसंभ्यां जानुनोजुः' (५।४।१२९) ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'वातादिना विरलजानुकस्य' ॥

ऊर्ध्वजुः ऊर्ध्वजानुः स्यात्

ऊर्ध्वजुः, ऊर्ध्वजानुः (२ त्रि), 'बैठनेपर जिसकी जङ्घा ऊपरको उठी रहती हो उस' के २ नाम हैं।

ऊर्ध्वेति ॥ ऊर्ध्वे जानुनी यस्य । 'ऊर्ध्वादिभाषा' (५।४।१३०) इति जुः ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'ऊर्ध्वजानुकस्य' ॥

संजुः संहतजानुकः ॥ ४७ ॥

संजुः, संहतजानुकः (२ त्रि), 'सटे हफ जङ्घावाले' के २ नाम हैं।

समिति ॥ संहते जानुनी यस्य । प्राग्वत् जुः (५।४। १२९) (१) ॥ * ॥ द्वे संलग्नजानुकस्य । 'प्रजुः प्रगत-जानुः स्यात् प्रज्ञोऽप्यत्रैव दृश्यते । संजुः संहतजानौ च भवेत् संज्ञोऽपि तत्र हि । ऊर्ध्वजुर्ध्वजानुः स्यादूर्ध्वज्ञोऽ-प्यूर्ध्वजानुके' इति साहसङ्कः । द्वे 'संलग्नजानुकस्य' ॥

स्यादेडे बधिरः

एडः, बधिरः (२ त्रि), 'बहरा' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ आ इलति । 'इलस्वप्ने' (तु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । डलयोरैक्यम् । 'यद्वा, -आ सर्वत ईड्यते, ईट्टे, वा । 'ईड स्तुतौ' (अ० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । अच् (३।१।१३४) वा ॥ (१) ॥ * ॥ बध्नाति कर्णम्, वध्यते वा । 'बन्ध बन्धने' (क्रया० प० अ०) इषिमदि- (उ० १।५१) इति किरच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'श्रवणशक्तिहीनस्य' ॥

कुब्जे गडुलः

कुब्जः, गडुलः (२ त्रि), 'कूबड़ा' के २ नाम हैं ।

किति ॥ कौ उब्जति । 'उब्ज आर्जवे' (तु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । यद्वा, -कु ईषदुब्जमाजं वमस्य । शक-न्वादिः (वा० ६।१।९४) । 'कुब्जो वृक्षप्रभेदे ना न्युब्जे स्याद्वाच्यलिङ्गकः' [इति मे० ३०।५] ॥ (१) ॥ * ॥ गडति, गड्यते, वा । 'गड सेचने' (भ्वा० प० से०) । बाहुल-कादुः । गडुरस्यास्ति । सिध्मादिवात् (५।२।९७) लच् । 'गडुः पुष्ठगुडे कुब्जे' [इति मे० ४१।९] ॥ (२) द्वे 'कुब्जस्य' ।

कुकरे कुणिः ।

कुकरः, कुणिः (२ त्रि), 'टेढे हाथवाले' के २ नाम हैं ।

कुकेति ॥ कुत्सितः करोऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥ कुणति, कुण्यते, वा । 'कुण शब्दोपकरणयोः' (तु० प० से०) । 'इगुपधात् कित्' (उ० ४।१२०) इतीन् । 'कुणिस्तुन्नक-वृक्षे ना कुकरे त्वभिधेयवत्' [इति मे० ४५।६] ॥ * ॥ 'निसर्गतः कूणिपङ्गुपौगण्डाः' इति नाममालायामार्यापाठा-दीर्घोकारवानपि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रोगादिना वक्रकरस्य' ।

पृश्निरल्पतनौ

पृश्निः, अल्पतनुः (२ त्रि), 'छोटे शरीरवाले नाटा' के २ नाम हैं ।

प्रिति ॥ स्पृशति, स्पृश्यते, वा । 'स्पृश संस्पृशे' (तु० प० अ०) । 'पृश्निपृश्निपाणि' (उ० ४।५२) इति साधुः । पृच्छति, पृच्छ्यते, वा 'प्रच्छ जीप्सायाम्' (तु० प० अ०) । पर्वति । पृष्यते वा । 'पृषु सेचने' (भ्वा० प०

से०) वा ॥ (१) ॥ * ॥ अल्पा तनुरस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अल्पशरीरस्य' ।

श्रोणः पङ्गौ

श्रोणः, पङ्गुः (२ त्रि), 'पङ्गु' के २ नाम हैं ।

श्रविति ॥ श्रोणति । 'श्रोणु संघाते' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । यत्तु—शृणोति । 'रास्ना-दयः' इति नक् प्रत्ययादिः—इति मुकुटः । तन्न । रास्ना-दयः' इति सूत्राभावात् । नगादेर्विधायकाभावाच्च ॥ (१) ॥ * ॥ पनते । 'पन स्तुतौ' (भ्वा० आ० से०) । बाहुल-कादुः । स्त्रियाम् 'पङ्गोश्च' (४।१।६८) इत्युङ् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जङ्घाहीनस्य' ।

मुण्डस्तु मुण्डिते ॥ ४८ ॥

मुण्डः, मुण्डितः (२ त्रि), 'मुण्डन कराये हुए' के २ नाम हैं ।

मुण्डेति ॥ मुण्ड्यते । 'मुडि खण्डने' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१९) 'मुण्डो मुण्डितशीर्षयोः । राहौ दैत्यान्तरे' इति हेमः [२।१२८] ॥ (१) ॥ * ॥ मुण्ड्यते स्म । क्तः (३।२।१०१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'खण्डितकेशस्य' ।

वलिरः केकरे

वलिरः, केकरः (२ त्रि) ऐंचकर देखनेवाले' अर्थात् 'एक भौंको ऊँचा और एक भौंको नीचाकर देखनेवाले' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वलते । 'वल संवरणे, संचलने वा' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकात् किरच् ॥ (१) ॥ * ॥ के मुद्धि कर्तुं शीलमस्य । 'कृनो हेतु' (३।२।२०) इति टः । 'हल-दन्तात्' (६।३।९) इत्यलुक् ॥ (२) ॥ * ॥ 'टेरे वलिर-केकरो' इति रभसः ॥ * ॥ द्वे 'नेत्रवियुक्तस्य' ।

खोडे खञ्जः

खोडः, खञ्जः (२ त्रि) 'लंगड़ा' के २ नाम हैं ।

खविति ॥ खोडति । 'खोड गतिप्रतिघाते' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ खञ्जति । 'खजि गतिवैकल्ये' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ 'अथ खञ्जके खोडखोरी' इति रभसः ॥ * ॥ द्वे 'गतिविकलस्य' ।

त्रिषु जरावराः ।

'जरा' (२।६।४१) शब्दके बादसे यहाँतक सब त्रिलिङ्ग हैं ।

त्रिष्विति ॥ जराशब्दादवरा अवर्वाचीना उत्तानशया-द्यालितलिङ्गाः ।

जडुलः कालकः पिप्लुः

जडुलः, कालकः, पिप्लुः (३ पु), 'लहसन' अर्थात् 'जन्म-कालसे ही उत्पन्न शरीरके चिह्न-विशेष' के ३ नाम हैं।

जेति ॥ जलति । 'जल घातने' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादुलच् ॥ * ॥ 'जटुलः' इति मुकुटः । 'जट संघाते' (भ्वा० प० से०) ॥ (१) ॥ * ॥ कालयति । 'कल क्षेपे' चुरादिः । ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ (२) ॥ * ॥ अपि प्लवते । 'प्लुङ् गतो' (भ्वा० आ० से०) । मितद्र्वादि-त्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । 'वष्टि भागुरिः—' इत्यल्लोपः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'कृष्णवर्णदेहगतचिह्नस्य' 'लसुन' इति ख्यातस्य ।

तिलकस्तिलकालकः ॥ ४९ ॥

तिलकः, तिलकालकः (२ पु), 'तिल' अर्थात् 'काली तिलके समान देहके चिह्न-विशेष' के २ नाम हैं।

तीति ॥ तिल इव । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति कन् ॥ (१) ॥ * ॥ तिल इव कालकः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'देहस्थतिलस्य' ।

अनामयं स्यादारोग्यम्

अनामयम्, आरोग्यम् (२ न), 'नीरोग' के २ नाम हैं।
अनेति ॥ आमयस्याभावः । अर्थाभावेऽप्ययीभावः (२।१।६) ॥ (१) ॥ * ॥ न रोगोऽस्य । अरोगस्य भावः । ब्राह्मणादित्वात् (५।१।१२४) ण्यञ् ॥ (२) ॥ द्वे 'रोगाभावस्य' ।

चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया ।

चिकित्सा, रुक्प्रतिक्रिया (२ स्त्री), 'चिकित्सा' अर्थात् 'रोगको दूर करनेके लिये दवा आदिके सेवन करने' के २ नाम हैं।

चिकीति ॥ 'कितेर्ग्याधिप्रतीकारे' [वा० इति] सन् । चिकित्सनम् । 'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ रुजः प्रतिक्रिया निरसनम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रोगनिवारणस्य' ।

भेषजौषधभैषज्यान्त्यगदो जायुरित्यपि ॥ ५० ॥

भेषजम्, औषधम्, भैषज्यम् (३ न), अगदः, जायुः (२ पु), 'दवा' के ५ नाम हैं।

भेषेति ॥ भेषयति । 'भेष भये' (भ्वा० उ० से०) । ण्यन्तः । अच् (३।१।१३४) । भेष रोगं जयति । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । भेषं जयति वा । 'जै क्षये' (भ्वा० प० से०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः ।—भिषज इदम् । 'तस्येदम्' (४।३।१३०) इत्यण् ।

३६ अ०

'अनन्तावसथेतिहभेषजात्' (५।४।२३) इति निर्देशादेत्वम्—इत्यन्ये ॥ (१) ॥ * ॥ औषधेरिदम् । 'औषधेरजातो' (५।४।३७) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ भेषजमेव । 'अनन्ता—' (५।४।२३) इति ज्यः ॥ (३) ॥ * ॥ गदविरुद्धम् । न गदोऽस्मात्, इति वा ॥ (४) ॥ * ॥ जयति रोगान् । 'जि अभिभवे' (भ्वा० प० अ०) । 'कृवापाजि—' (उ० १।१) इत्युण् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'औषधस्य' ।

स्त्री रुग्जा चोपतापरोगव्याधिगदामयाः ।

रुक्, रुजा (२ स्त्री), उपनापः, रोगः, व्याधिः, गदः, आमयः (५ पु), 'रोग' के ७ नाम हैं।

स्त्रीति ॥ रुजति देहम् । 'रुजो भङ्गे' (तु० प० अ०) । क्तिप् (३।२।१७८) रोजनं वा । संपदादिक्विप् (वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥ 'इगुपध—' (३।१।१३४) इति कः । टाप् (४।१।४) । भिदाद्यङ् (३।३।१०४) वा, 'रुजा त्वामयभङ्गयोः' इति हैमः [२।७५] ॥ (२) ॥ * ॥ उपतापयति । 'तप दाहे' चुरादिः । अच् (३।१।१३५) । उपतपनं वा । 'तप संतापे' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'उपतापो गदे ताते' इति हैमः [४।२।१३] ॥ (३) ॥ * ॥ रुजति । 'पदरुज—' (३।३।१६) इति घञ् । रोजनं वा । भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (४) ॥ * ॥ विविधा आधयोऽस्मात् व्याधानं वा । 'उपसर्गे घोः किः' (३।३।९२) ॥ (५) ॥ * ॥ गदति । अच् (३।१।१३४) । 'गदः कृष्णानुजे रोगे गदा प्रहरणान्तरे' इति हैमः [२।२।२८] ॥ (६) ॥ * ॥ 'अम रोगे' (भ्वा० प० से०) । भावे घञ् (३।३।१८) । आमं यान्त्यनेन । 'या प्रापरो' (अ० प० अ०) 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । यद्वा,—आमयनम् अनेन । 'मीड् हिंसायाम्' (दि० आ० अ०) 'एरच्' (३।३।५६) । घः (३।३।११८) वा ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'रोगस्य' ।

क्षयः शोषश्च यक्ष्मा च

क्षयः, शोषः, यक्ष्मा (३ पु), 'राजयक्ष्मा रोग' के ३ नाम हैं।

क्षय इति ॥ क्षयति देहम् । 'क्षि क्षये' (भ्वा० प० अ०) अन्तर्भावितण्यर्थः । अच् (३।१।१३४) । 'क्षयो गेहे कल्पान्तेऽपचये रुजि' इति हैमः [२।३।५१] ॥ (१) ॥ * ॥ शोषयति । 'शुष शोषणे' (दि० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । 'शोषः शोषणयक्ष्मणोः' इति हैमः [२।५८७] ॥ (२) ॥ * ॥ यक्षयते, यक्ष्यते, वा । 'यक्ष पूजायाम्' चुरादिः । मनिन् (उ० ४।१।४५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'राजयक्ष्मणः' ।

प्रतिश्यायस्तु पीनसः ॥ ५१ ॥

प्रतिश्यायः, पीनसः (२ पु), 'पीनस रोग' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रतिक्षणं श्यायते । 'श्यैङ् गती' (भ्वा० आ० अ०) । 'श्याद्वचधा-' (३।१।१४१) इति णः ॥ * ॥
प्रतिश्यायतेऽनया । 'आतंश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङि
'प्रतिश्या' अपि ॥ (१) ॥ * ॥ पीनं स्यति, सायति
वा । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । 'क्षै क्षये' (भ्वा०
प० अ०) वा । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥
(२) ॥ * ॥ 'आपीनसः प्रतिश्या स्यात्' इति रभसः ॥ * ॥
द्वे 'नासारोगस्य' ।

स्त्री क्षुत् क्षुतं क्षवः पुंसि

क्षुत् (स्त्री), क्षुतम् (न), क्षवः (पु), 'छींक' के ३ नाम हैं ।

क्षीति ॥ क्षवणम् । 'दुक्षु शब्दे' (अ० प० से०) ।
संपदादिः (वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥ भावे
क्तः (३।३।११४) ॥ (२) ॥ * ॥ 'ऋदोरप्' (३-
३।५७) ॥ (३) ॥ * ॥ 'स्त्रियां क्षुत् क्षुतं हंछिका'
इति रभसः ॥ * ॥ त्रीणि 'छिवकायाः' ।

कासस्तु क्षवथुः पुमान् ।

कासः, क्षवथुः (२ पु), 'खाँसी' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कासतेऽनेन । 'कासृ शब्दकुत्सायाम्' (भ्वा०
आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । ['का-
सस्तृणे रोगभेदे' इति हेमः (२।५।५७) । 'वाराणस्यां
भवेत्काशी क्षवथो ना तृणेऽस्त्रियाम्' इति तालव्यान्ते रभ-
साच्च तालव्यान्तोऽपि] ॥ (१) ॥ * ॥ क्षीत्यनेन ।
'दुक्षु शब्दे' (अ० प० से०) 'द्वितोऽप्युच्' (३।३।८९) ॥
'क्षवथुः कासे छिवकायाम्' इति हेमचन्द्रः [३।३।४२] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'कासरोगस्य' ।

शोफस्तु श्वथुः शोथः

शोफः, श्वथुः, शोथः (३ पु), 'शोथ, सूजन' के ३ नाम हैं ।

श्विति ॥ श्वति । 'श्व गती' (भ्वा० प० से०)
बाहुलकात् फः । यश्च । 'च्छ्वोः-' (६।३।१९) इत्पूर्व ।
'आद्गुणः' (६।१।८७) । संज्ञापूर्वकत्वात् 'एत्येध-' (६।
१।८९) इति न वृद्धिः । यद्वा, -श्वति । 'शु गती'
() । 'शोफ ओषधिभेदे स्यादुत्कृते त्वग्विवर्धने' इति
हेमः [२।३०६] ॥ (१) ॥ * ॥ श्वयति अनेन ॥
'दुओश्च गतिवृद्धयोः' (भ्वा० प० से०) 'द्वितोऽप्युच्'
(३।३।८९) ॥ (२) ॥ * ॥ यत्तु—'शु गती'
'यूयादयश्च'—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्निर्मूलम् ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'शोथस्य' ।

पादस्फोटो विपादिका ॥ ५२ ॥

पादस्फोटः (पु), विपादिका (स्त्री), 'बिवाय' अर्थात्
'पैरके तलवेमें फटनेवाले रोग-विशेष' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ स्फुटनम् 'स्फुट विकसने' (तु० प० से०) ।
घञ् (३।३।१८) पादस्य स्फोटः । पादौ स्फोटयति वा ।
'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ विपद्यते
ऽनया । 'पद गती' (दि० आ० अ०) । 'रोगाख्यायां
ण्वुल् बहुलम्' (३।३।१०८) । (२) ॥ * ॥ द्वे
'पादस्फोटनरोगस्य' ।

किलाससिध्मे

किलासम्, सिध्मम् (२ न), 'सेहुआ, सिहुला' के २ नाम हैं ।

कीति ॥ किलति । 'किल श्वैत्यक्रीडनयोः' (तु० प०
से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । अस्यति ।
'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ।
किलं च तदसं च । यद्वा, -केलनम् । भिदाद्यङ् (३।३।
१०४) । किलमस्यति । अण् (३।२।१) । किलेन श्वैत्येन
असति वा । 'अस दीप्ती' (भ्वा० उ० से०) । अच् (३।
१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ सिध्यति । 'विधु गत्याम्'
'(संराद्धौ)' (दि० प० अ०) । बाहुलकान्मक् ।
यत्तु—पामादित्वान्मनिन्—इति मुकुटः । तन्न । पामादे-
र्मनिन् विधानाभावात् । घातोः पामादिप्रत्ययाभावात् ॥
(२) ॥ * ॥ 'पादस्फोटोऽथ त्वक्पुष्पी किलासं सिध्मलीति
च' इति रभसः ॥ * ॥ द्वे 'सेहुआ' इति ख्यातस्य ।

कच्छां तु पाम पामा विचर्चिका ।

कच्छः (स्त्री), पाम (न), पामा, विचर्चिका (२ स्त्री),
'गीली खुजली या खसरा' के ४ नाम हैं ।

केति ॥ कषति । 'कष हिसायाम्' (भ्वा० प० से०) ।
'कषेष्ठ च' (उ० १।८४) इत्यूः ॥ (१) ॥ * ॥ पायत्य-
ङ्गम् । 'पै शोषणे' (भ्वा० प० से०) । मनिन् (उ० ४।
१४५) । पायते देहोऽस्माद्वा । 'पा रक्षणे' (अ० प०
अ०) । पिबति देहं वा ॥ (२) ॥ * ॥ स्त्रियां तु 'मनः'
(४।१।११) इति न ङीष् । 'डावुभास्याम्-' (४।१।१३)
इति डाव् वा ॥ (३) ॥ * ॥ विचर्च्यते । 'चर्चं ग्रध्ययने'
(चु० उ० से०) । 'रोगाख्यायां ण्वुल्-' (३।३।१०८) ॥
(४) ॥ * ॥ चत्वारि 'खसुरोगस्य' ।

१. अभिधानचिन्तामणौ 'सिध्म किलासं त्वक्पुष्पं
सिध्मम्' (३।१३१) इति पाठान्तातोऽपि 'सिध्म' शब्दः ।
तस्य च सिद्धिर्वाचस्पत्ये, विषधातोर्मनिन्प्रत्यये कित्वाहु-
क्ता, अतो मुकुटोक्तो मनिन् प्रत्ययः सम्यगेव प्रतिभाति ।

कण्डूः खर्जुश्च कण्डूया

कण्डूः, खर्जुः, कण्डूया (३ स्त्री), 'खाज या खुजलाहट' के ३ नाम हैं।

केति ॥ कण्डूयनम् । 'कण्डून् गात्रविघर्षणे' (कण्डू-वादिः) । 'कण्डूवादिभ्यो यक्' (३।१।२७) संपदादिविवप् (वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥ 'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ खर्जनम् । 'खर्जं मार्जने च ।' चाद्वयथने (भ्वा० प० से०) । 'कृषिचमि-' (उ० १।८०) इत्युः । 'खर्जुः खर्जूरीकीटकण्डुषु' इति हैमः [२।६९] ॥ (२) ॥ * ॥ त्रीणि 'गात्रविघर्षणस्य' ।

विस्फोटः पिटकस्त्रिषु ॥ ५३ ॥

विस्फोटः, पिटकः (२ त्रि) 'फोड़ा' के २ नाम हैं।

वीति ॥ विस्फोटति । 'स्फुटिर विशरणे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । करणे घञ् (३।३।१९) वा ॥ (१) ॥ * ॥ पेटति । 'पिट शब्दसंघातयोः' (भ्वा० प० से०) क्वन् (उ० २।३२) । 'पिटकः स्यात्तु विस्फोटे मञ्जू-षायामपीष्यते' इति हेमचन्द्रः [३।६५] । स्त्रियां पिटका । क्षिपकादिः (वा० ७।३।४५) ॥ * ॥ 'विस्फोटा विटिका स्त्रियाम्' इत्यमरमालायां वकारादिरपि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'फोड़ा' इति ख्यातस्य ।

व्रणोऽस्त्रियामीर्ममरुः क्लीवे

व्रणः (पु न), ईर्मरु, अरुः (२ न), 'घाव या व्रण' के ३ नाम हैं।

व्रेति ॥ व्रणति । 'व्रण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । यद्वा, -व्रणयति । 'व्रण गात्रविचूर्णने' (चु० उ० से०) । अदन्तः । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ ईरयति सुखम् । 'ईर गतिप्रेरणयोः' (अ० आ० से०) । बाहुलकान्मन् ॥ (२) ॥ * ॥ इयति । 'ऋ गतौ' (जु० प० अ०) । 'अतिपूवपि-' (उ० २।११७) इत्युस् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'व्रणस्य' ।

नाडीव्रणः पुमान् ।

नाडीव्रणः (पु), 'सइन' अर्थात् 'सर्वदा पीब वहानेवाले व्रण-विशेष' का १ नाम है।

नेति ॥ नाड्यां व्रणः ॥ (१) ॥ * ॥ एक 'सदा गलतो व्रणस्य' ।

कोठो मण्डलकम्

कोठः (पु), मण्डलकम् (न), 'गजकर्ण रोग' अर्थात् 'जिससे शरीरमें गोले २ चकत्ते पड़ जायँ उस रोग' के २ नाम हैं।

कविति ॥ कुण्ठति । 'कुठि प्रतिघाते' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न नुम् ॥ (१) ॥ * ॥ मण्डलमिव । 'इवे प्रातिकृती' (५।३।९३) इति कन् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मण्डलाकारकुण्ठस्य' ।

कुष्ठश्चित्रे

कुष्ठम्, शिवत्रम् (२ न), 'सफेद कोठ' अर्थात् 'चरक फूटने' के २ नाम हैं।

विवति ॥ कुष्णात्यङ्गम् । 'कुष निष्कर्षे' (कृचा० प० से०) 'निकुषि-' (उ० २।२) इति कथञ् । कुत्सितं तिष्ठति वा । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः । 'अम्बाम्ब-' (८।३।९७) इति षः । 'कुष्ठं भेषजरोगयोः' इति हैमः [२।१०६] ॥ (१) ॥ * ॥ श्वेतते । 'श्विता वर्णे' (भ्वा० आ० से०) 'स्फायिताश्च-' (उ० २।१३) इति रक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'श्वेतकुष्ठस्य' ।

दुर्नामकार्शसी ॥ ५४ ॥

दुर्नामकम्, अर्शः (२ न), 'ववासीर' के २ नाम हैं।

दुरिति ॥ दुष्टं नामास्य । पापरोगत्वात् । क्षुब्धादिः (८।४।३९) ॥ (१) ॥ * ॥ ऋच्छति । 'ऋ गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'अर्तेर्व्याधौ शुट् च' (उ० ४।१९६) इत्यमुन् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गुदरोगस्य अर्शाख्यस्य' ।

आनाहस्तु विबन्धः स्यात्

आनाहः, विबन्धः (२ पु), 'जिसमें मल और मूत्र रुक जाँय उस रोग' के २ नाम हैं।

आनेति ॥ आनहनम् । 'णह बन्धने' (दि० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ विबन्धनम् । 'तन्ध बन्धने' (कृचा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ आभ्यां करणे वा घञ् (३।३।१९) ॥ * ॥ द्वे आध्मानस्य 'मलमूत्रनिरोधस्य' ।

ग्रहणी रुक् प्रवाहिका ।

ग्रहणी, प्रवाहिका (२ स्त्री), 'संग्रहणी' के २ नाम हैं।

ग्रेति ॥ गृह्णाति जठराग्निम् । 'ग्रह उपादाने' (कृचा० उ० से०) । 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति ल्युट् ॥ (१) ॥ * ॥ प्रवहति । ण्वल् (३।१।१३३) । प्रवहणम् । 'रोगाख्यायां ण्वल्-' (३।३।१०८) ॥ (२) ॥ * ॥ रुक् रोगः । प्रवाहिका रोगो ग्रहणी स्यात् ॥ * ॥ द्वे 'संग्रहणीरोगस्य' ।

प्रच्छर्दिका वमिश्च स्त्री पुमांस्तु वमथुः समाः ॥ ५५ ॥

प्रच्छर्दिका, वमिः (२ स्त्री), वमथुः (पु), 'वमन या उल्टी' के ३ नाम हैं।

प्रेति ॥ प्रच्छदंनम् । 'छर्द वमने' (चु० प० से०) ।
'रोगाख्या-' (३।३।१०८) इति ण्वुल् ॥ (१) ॥*॥ वम-
नम् । 'दुवम उद्विरणे' (भ्वा० प० से०) । 'इक् कृष्या-
दिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) ॥ (२) ॥*॥ 'दिवतोऽणुच्'
(३।३।८९) । 'वमयुः पुंसि वमने गजस्य करशीकरे' [इति
मे० ७३।२३] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'वमनस्य' ।

व्याधिभेदा विद्रधिः स्त्री ज्वरमेहभगंदराः ।

विद्रधिः (स्त्री,), ज्वरः, मेहः, भगन्दरः (३ पु), 'पेट
आदि कोमल स्थानमें होनेवाला फोड़ा, ज्वर, प्रमेह और
भगन्दर' का क्रमशः १—१ नाम है । ये सब 'व्याधिके
भेद' हैं ।

व्येति ॥ वेदनम् । छिद्रम् । 'बहुलमन्यत्रापि संज्ञाछ-
न्दसोः', इति रक् । यद्वा,—विद्राति । 'द्रा स्वप्ने पलायने'
(अ० प० अ०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६)
इति कः । विद्रं धीयतेऽस्याम् । 'डुधाञ्' । 'कर्मण्यधिकरणे
च' (३।३।९३) इति किः । यद्वा,—विद्रस्य धानम् ।
'इक्कृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥*॥
ज्वरति । 'ज्वर रोगे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।
१।१३४) । ज्वरणं वा । ण्यन्तात् घञ् (३।३।१८) णिलो-
पस्य स्थानिवत्त्वान्न वृद्धिः । 'एरच्' (३।३।५६) वा ॥ (१)
॥*॥ मेहति । 'मिह सेवने' (भ्वा० प० अ०) । अच्
(३।१।१३४) । मेहनं वा । घञ् (३।३।१८) ॥ (१)
॥*॥ भगं दारयति । 'भगे च दारेः' (काशिका०) इति
वच् ॥ (१) ॥*॥

[श्लीपदं पादवलमीकं केशघ्नस्त्विन्द्रलुप्तकः ।]

[श्लीपदम्, पादवलमीकम् (२ न), 'पीलपांव' अर्थात्
'जिसमें पैरके घुटनेके नीचेका हिस्सा फूलकर बहुत मोटा हो
जाय, रोग' के २ नाम हैं ।

केशघ्नः, इन्द्रलुप्तकः (२ न), 'टुनकी ल गना' अर्थात्
'जिसमें शिर आदिके बाल झड़कर गिर जाय, उस रोग' के
२ नाम हैं]

अश्मरी मूत्रकृच्छ्रं स्यात्

अश्मरी (स्त्री), 'मूत्रकृच्छ्रम्' (न), 'मूत्रकृच्छ्र' अर्थात्
'जिसमें पेशाब करनेमें अत्यन्त कष्ट हो, उस रोग' के २
नाम हैं ।

अश्मेति ॥ अश्मानं राति । 'आतोऽनुप-' (३।१।३)
इति कः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (१) ॥*॥ मूत्रे
कृच्छ्रमत्र ॥ (१) ॥*॥ 'विद्रध्यादीनां व्याधिप्रभेदानां'
प्रत्येकमेकैकम् ।—अश्मर्यास्तु द्वे नाम्नी—इत्येके ।

पूर्वे शुक्रावधेस्त्रिषु ॥ ५६ ॥

यहांसे आगे 'शुक्रम' (२।६।६२) के पहलेवाले सब
शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

प्विति ॥ इतः परं शुक्रशब्दात् [२।६।६२] प्राक्पठिता
वाच्यलिङ्गा इत्यर्थः ।

रोगहार्यगदंकारो भिषवैद्यौ चिकित्सके ।

रोगहारी, अगदङ्कारः, भिषक्, वैद्यः, चिकित्सकः (५ पु),
'वैद्य डाक्टर, कविराज, हकीम आदि दवा करनेवाले' के
५ नाम हैं ।

रोगेति ॥ रोगं हरति तच्छीलः । 'सुपि-' (३।२।७८)
इति णिनिः ॥ (१) ॥*॥ अगदमरोगं जन्तुं करोति
'कर्मण्यण्' (३।२।१) 'कारे सत्यागदस्य' (६।३।७०)
इति मुम् ॥ (२) ॥*॥ भिषज्यति । 'भिषज रुजये' ।
'कण्ठ्वादिभ्यो यक्' (३।१।२७) । विवप् (३।१।१७८) ॥
(३) ॥*॥ विद्यामधीते । 'तदधीते तद्वेद' (४।२।५९)
इत्यण् ॥ (४) ॥*॥ चिकित्सति । 'कितेर्व्याधिप्रतीकारे'
[वा०] इति सन्नन्तात् ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ (५)
॥*॥ पञ्च 'वैद्यस्य' ।

वार्तो निरामयः कल्य उल्लाघो निर्गतो गदात् ॥ ५७ ॥

वार्तः, निरामयः, कल्यः (३ त्रि), 'नीरोग' के ३ नाम
हैं ।

उल्लाघः (त्रि), 'रोगसे शीघ्र ही छुटे हुए' का १ नाम है ।
वेति ॥ वृत्तिरस्यास्ति । 'वृत्तेश्च' (वा० ५।२।१०१)
णः ॥ 'वार्ता तु वर्तने वातिङ्गणे कृष्याद्युदन्तयोः । निः-
सारारोग्ययोः क्लीबं 'वृत्तिमन्नीरुजोस्त्रिषु' [इति मे० ५८।
५६-५७] ॥ (१) ॥*॥ निष्क्रान्त आमयात् । 'निरादयः
-' (वा० २।२।१८) इति समासः । 'निरामयस्तु पुंसि
स्यादिङिक्के विगतामये' इति हैमः [४।२३१] । 'निरा-
मयस्तु पुंसि स्यादिङिक्के त्रिषु नीरुजे' इति विश्व-^२मेदिन्यो ॥
(२) ॥*॥ कलामु साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८)
इति यत् । 'कल्यं प्रभाते मधुनि सज्ये' दक्षे निरामये ।
कल्या कल्याणवाचि स्यात्' इति हैमः [२।३।५०-५१] ॥
(३) ॥*॥ उल्लाघते स्म । 'लाघ सामर्थ्ये' (भ्वा० आ०
से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'उल्लाघ्यते'

१. 'वृत्तिर्मल्लीरुजोः स्त्रियाम्' इति पा० ।

२. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (१२१) । विश्वे तु 'निरा-
मयोऽज्यवत् कल्ये स्यादिङिक्के निरामयः ।' इति पा०
(१२३।११०)

३. 'सज्ये' इति पा० ।

स्म इति वा । 'अनुपसर्गात्फुल्ल-' (८।२।५५) इति साधुः । 'उल्लाघो निपुणो हृष्टे शुचिनीरोगयोरपि' इति हैमः [३।१३३] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'रोगनिर्मुक्तस्य' ।

ग्लानग्लास्तू

ग्लानः, ग्लास्तूः (२ त्रि), 'रोगसे खिन्न' के २ नाम हैं । ग्लेति ॥ ग्लायति स्म । 'ग्लै हर्षक्षये' (भ्वा० पा० अ०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'संयोगादेः-' (८।२।४३) इति नत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ ग्लानशीलः । 'ग्लानिस्थश्च स्तुः' (३।२।१३९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रोगेण क्षीणस्य' ।

आमयावी विकृतो व्याधितोऽपटुः ।

आतुरोऽभ्यमितोऽभ्यान्तः

आमयावी, विकृतः, व्याधितः, अपटुः, आतुरः, अभ्यमितः, अभ्यान्तः (७ त्रि), 'रोगी' के ७ नाम हैं ।

आमेति ॥ आमयोऽस्यास्ति । 'आमयस्य दीर्घश्च' (वा० ५।२।१२२) इति विनिः ॥ (१) ॥ * ॥ विक्रियते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'विकृतो रोग्यसंस्कृतः' । 'बीभत्सश्च' इति हैमः [३।३।१९] ॥ (२) ॥ * ॥ व्याधिः संजातोऽस्य 'तदस्य संजातं तारकादिभ्य इतच्' (५।२।३६) ॥ ॥ * ॥ 'पटुर्दक्षे च नीरोगे' [इति मे० ३५।२०] । पटोरन्यः ॥ (४) ॥ * ॥ आतोतोति । 'तुर त्वरणे' ह्वादिः । 'छान्दसा अपि क्वचिद्भाषायां प्रयुज्यन्ते' । 'इगुपध-' (३।१।१३४) इति कः । मुकुटस्तु—आतुरयति = असु-स्थत्वादितत्त्वरिते । 'तुण त्वरणे' (जु० प० से०) अत इगुपधकः—इति व्याचक्ष्यौ । तत्र ण्यन्त उपधा-गुणाभावश्चिन्त्यः । ण्यन्तस्येगुपधत्वाभावात्कप्रत्ययोऽपि । —आतोरति । आतुरः । आतरति रोगं वा—इति स्वाम्यपि चिन्त्यः । तुरेःस्तरूपाभावात् । तरतेरिष्टरूपा-संभवाच्च ॥ (५) ॥ * ॥ अभ्यम्यते स्म । 'अम रोगे' (चु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । चुरादीनां णिचो वैकल्पिकत्वाणिजभाव इदम् । अभ्यमति स्म वा । 'अम गती' (भ्वा० प० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'रूप्यमत्वर-' (७।२।२८) इति वेट् ॥ (६) ॥ * ॥ इडभावे 'अनुनासिकस्य—' (६।४।१५) इति दीर्घः ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'रोगिणः' ।

समौ पामनकच्छुरौ ॥ ५८ ॥

पामनः कच्छुरः (२ त्रि), 'गीली खजलीवाले या खसरा रोगवाले' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ पामाऽस्यास्ति । पामादित्वात् (५।२।१००) नः ॥ (१) ॥ * ॥ कच्छुरस्यास्ति । 'कच्छ्वा ह्रस्वश्च'

() इति रः । 'कच्छुरा शूकशिम्ब्यां च शटीदुःस्प-शयोरपि । कच्छुरं वाच्यवत्प्राहुः पामने पृश्चलेपि च' इति विश्वः [१४२।२१७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'विचचिकायु-क्तस्य' ।

दद्रुणो दद्रुरोगी स्यात्

दद्रुणः, दद्रुरोगी (२ त्रि), 'दाद रोगवाले' के २ नाम हैं ।

देति ॥ दरिद्राति । 'दरिद्रा दुर्गती' (अ० प० से०) । 'दरिद्रातेर्यलोपश्च' (उ० १।९०) इति साधुः । दद्रूरस्या-स्ति । 'शाकीपलाशीदद्रूणां ह्रस्वश्च' इति पामादिषु (५।२।१००) पाठान्नः ॥ (१) ॥ * ॥ दद्रूश्चासी रोगश्च । 'इको ह्रस्वोऽङ्यः' (६।३।६१) इति ह्रस्वः । दद्रुरोगोऽस्यास्ति । 'द्वन्द्वोपताप-' (५।२।१२८) इतीनिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दद्रुयुक्तस्य' ॥

अशोरोगयुतोऽर्शसः ।

अशोरोगयुतः, अर्शसः (२ त्रि), 'बवासीर रोगवाले' के २ नाम हैं ।

अशंविति ॥ अशोरोगेण युतः (१) ॥ * ॥ अर्शासि सन्त्यस्य । 'अर्शादिभ्योऽच्' (५।२।१२७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मूलव्याधिमतः' ।

वातकी वातरोगी स्यात्

वातकी, वातरोगी (२ त्रि), 'वात रोगवाले' के २ नाम हैं ।

वातेति ॥ वातोऽतिशयितोऽस्य । 'वातातीसाराभ्यां कुक् च' (५।२।१२९) इतीनिः ॥ (१) ॥ * ॥ वातरोगोऽस्यास्ति । 'द्वन्द्वोपताप-' (५।२।१२८) इतीनिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वातरोगिणः' ॥

सातिसारोऽतिसारकी ॥ ५९ ॥

सातिसारः, अतिसारकी (२ त्रि), 'अतिसार रोगवाले' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सहातिसारेण वर्तते ॥ (१) ॥ * ॥ अतिसा-रोऽस्यास्ति । प्राग्वत् (५।२।१२६) इति कुक् च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अतिसारवतः' ।

स्युः क्लिन्नाक्षे चुल्लचिल्लपिल्लाः क्लिन्नेऽक्षिण चाप्यमी ।

क्लिन्नाक्षः, चुल्लः, चिल्लः, पिल्लः (४ त्रि), 'कीचरसे युक्त आँखवाले' के ४ नाम हैं । प्रथम 'क्लिन्नाक्ष' शब्दको छोड़कर शेष ३ नाम 'कीचरसे युक्त आँख' के हैं ।

स्युरिति ॥ (वा० ५।२।३३) क्लिन्नस्य लप्रत्ययः । चिल् चिल्, पिल्, आदेशाः 'अस्य चक्षुषि' इत्यर्थे । चक्षुर्गतः ।

फलेदरोगश्चुल्लादिवाच्यः । तच्चक्षुश्चुल्लादिवाच्यम् । तच्च-
क्षुर्योगात्पुरुषोऽपि । 'चिल्लः खगे सञ्चल्लश्च पिल्लवत् क्लिन्न-
लोचने । क्लिन्नाक्षिण' इति हैमः [२।४।७-९८] ॥ (१)
॥*॥ (२) ॥*॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'क्लिन्ननेत्रतद्वतोः' ।

उन्मत्त उन्मादवति

उन्मत्तः, उन्मादवान् (२ त्रि), 'पागल, उन्माद-
रोगी' के २ नाम हैं ।

उन्मेति ॥ उन्माद्यति स्म । 'मदी हर्षे' (दि० प० से०) ।
'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'न ध्याख्या-' (८।२।
५७) इति नत्वं न । 'उन्मत्तो मुचुकुन्दे स्याद्वत्तूरोन्मादयु-
क्तयोः' इति हैमः [३।२६७] ॥ (१) ॥*॥ उन्मदनम् ।
घञ् (३।३।१८) । उन्मादोऽस्यास्ति । मनुप् (५।२।९४)
॥ (२) ॥*॥ द्वे 'वातकृतचित्तविभ्रमस्य' ।

श्लेष्मलः श्लेष्मणः कफी ॥ ६० ॥

श्लेष्मलः, श्लेष्मणः, कफी (३ त्रि), 'कफवाले रोगी' के
३ नाम हैं ।

श्लेष्मेति ॥ श्लेष्माऽस्यास्ति । 'सिध्मादिभ्यश्च' (५।
२।९७) इति लच् ॥ (१) ॥*॥ पामादित्वात् (५।२।
१००) नः ॥ (२) ॥*॥ कफोऽस्यास्ति । 'द्वन्द्वोप-' (५।
२।१२८) इतीति ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'कफवतः' ।

न्युब्जो भुग्ने रुजा

न्युब्जः (त्रि), 'रोगसे कुबड़ा' का १ नाम है ।

न्युविति ॥ न्युब्जनम् 'उब्ज आर्जवे' (तु० प० से०) ।
घञ् (३।५।१८) । 'भुज्न्युब्जौ पाण्युपतापयोः' (७।३।३१)
इति साधुः । न्युब्जः पृष्ठवक्रत्वकारी यस्यास्ति । अर्शआ-
द्यच् (५।२।१२७) । रुजा रोगेण भुग्ने पुरुषे न्युब्जो वर्तते ।
'न्युब्जः कुब्जे कुगस्तुचि । अधोमुखेऽपि च न्युब्जं कर्मरङ्ग-
तरोः फले' इति हैमः [२।७२-७३] ॥ (१) ॥*॥ एकम्
'कुब्जस्य' ।

वृद्धनाभौ तुण्डिभतुण्डिलौ ।

वृद्धनाभिः, तुण्डिलः, तुण्डिभः (३ त्रि), 'दोणर' अर्थात्
'कब्जा आदिके कारण बड़े हुए नाभिवाले' के ३ नाम हैं ।

वृद्धेति ॥ वृद्धा उन्नता नाभिरस्य ॥ (१) ॥*॥
तुण्ड्यते । 'तुडि तोडने' (भ्वा० आ० से०) । 'सर्वधा-
तुभ्य इन्' (उ० ४।११८) । 'तुण्डिलविलेभः' (५।२।
१३९) ॥ (२) ॥*॥ सिध्मादित्वात् (५।२।९६) लच्
॥*॥ 'तुन्दिल' इति पाठे 'तुन्दादिभ्य इलच्' (३।२।११७)
॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'उन्नतनाभियुक्तपुरुषस्य' ॥

किलासी सिध्मलः

किलासी, सिध्मलः (२ त्रि), 'सिड्डला, सेंडुआ या
पपकीवाले रोगी' के २ नाम हैं ।

कोति ॥ किलासमस्यास्ति । 'द्वन्द्वोप-' (५।२।१२८)
इतीति ॥ (१) ॥*॥ सिध्ममस्यास्ति । 'सिध्मादिभ्यश्च'
(५।२।९७) इति लच् । 'सिध्मला मत्स्यविकृती वाच्य-
वत्तु किलासिनि' इति मेदिनी [१५५।१४५] ॥ (२)
॥*॥ द्वे 'सिध्मयुक्तस्य' ।

अन्धोऽदृक्

अन्धः, अदृक् (२ त्रि), 'अन्धा, सूर' के २ नाम हैं ।

अन्ध इति ॥ अन्धयति । 'अन्ध दृष्ट्युपघाते' (चु०
उ० से०) अच् (३।१।१३४) । ['अन्धं स्यात्तिमिरे वलीबं
चक्षुर्हीनेऽभिधेयवत्' इति । ७९।३] ॥ (१) ॥*॥ न
दृगस्य ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'अचक्षुषः' ॥

मूर्च्छाले मूर्तमूर्च्छितौ ॥ ६१ ॥

मूर्च्छालः, मूर्त्तः, मूर्च्छितः (३ त्रि), 'मूर्च्छा या मृगी रोग-
वाले' के ३ नाम हैं ।

म्विति ॥ मूर्च्छाऽस्यास्ति । सिध्मादिषु (ग० ५।२।९६)
'क्षुद्रजन्तूपतापाच्च' इति पठितत्वालच् । 'प्राणिस्थादातः
—' (५।२।९५) इति न भवति । 'प्राण्यङ्गादेव' इति
(वातिकरूपव्याख्यानात् ॥ (१) ॥*॥ मूर्च्छति स्म । 'मूर्च्छा
मोह-समुच्छ्रययोः' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।४।७२) ।
'राल्लोपः' (३।४।२१) । 'न ध्याख्या-' (८।२।५७)
इति न नत्वम् । 'मूर्तं स्यात्त्रिषु मूर्च्छाले कठिने मूर्तिमत्यपि'
इति विश्व-मेदिन्यौ ॥ (२) ॥*॥ मूर्च्छा जाताऽस्य ।
तारकादित्वात् (५।२।३६) इतच् । 'मूर्च्छितं सोच्छ्रये मूढे'
इति हैमः [३।३०६] ॥*॥ त्रीणि 'मूर्च्छावतः' ।
शुक्रं तेजोरेतसी च बीजवीर्येन्द्रियाणि च ।

शुक्रम, तेजः, रेतः, बीजम्, वीर्यम्, इन्द्रियम् (६ न),
'वीर्ये' अर्थात् 'मनुष्यके शरीरस्थ स्निग्ध तथा श्वेतवर्ण धातु'
के ६ नाम हैं ।

श्विति ॥ शोचत्यनेन । 'शुच शोके' (भ्वा० प० से०)
शोचयति वा । 'ऋज्रेन्द्र-' (उ० २।२८) इति साधुः ।
'शुक्रं तु रेतोऽक्षिरुजोः' इति हैमः [२।४७६] ॥ (१) ॥*॥
तेजयति । 'तिज निशाने' (भ्वा० आ० से०) असुन् (उ०
४।१८९) ॥ (२) ॥*॥ रिणाति । 'री गतिरेषणयोः'
(क्र्या० प० अ०) । 'सुरीभ्यां तुट् च' (उ० ४।२०२)
इत्यसुन् ॥ (३) ॥*॥ विशेषेण ईजते । 'ईज गतिकुत्स-
नयोः' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) बवयोर-
भेदः । बीज्यते वा । घञ् (३।३।१९) । कुत्वं तु न
भवति । 'चजोः-' (७।३।५२) इत्यत्र 'निष्ठायामनिटः'

१. पाठोऽयं मेदिन्याम् (५७।४६) ।

विश्वे तु 'मूर्तं मूर्तिमति प्रोक्तं मूर्च्छाले कठिनेऽपि च' इति ।

इति वार्तिककृता पूरितत्वात् । अस्य च निष्ठायां सेट्त्वात् ।
यद्वा, वीजयति, वीज्यते वा । अनेन वा । 'वीज व्यजने'
() । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१८, १९)
। 'वीजः' रे तसि । स्यादाधाने च तत्त्वे च हेतावकुर-
कारणे' इति हैमः [२।७४] ॥ (४) ॥*॥ वीरेऽक्लीवे
साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । यद्वा,-
वीरयति । वीर्यते वा । अनेन वा । 'वीर विक्रान्ती' (चु०
उ० से०) । अघ्न्यादिः (उ० ५।११२) । 'अचो यत्'
(३।१।९७) वा० 'वीर्यं तेजःप्रभावयोः । शुक्रे शक्ती च'
इति हैमः [२।३८५] ॥ (२) ॥*॥ इन्द्रस्यात्मनो
लिङ्गम् । 'इन्द्रियमिन्द्रलिङ्ग-' (५।२।९३) इति साधुः ।
'इन्द्रियं तु चक्षुरादिषु रेतसि' इति हैमचन्द्रः [३।५११] ॥
(६) ॥*॥ षट् 'रेतसः' ।

मायुः पित्तम्

मायुः (पु), पित्तम् (न), 'पित्त' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ मिनोति देह उष्माणम् । 'डुमिञ् प्रक्षेपणे'
(स्वा० उ० अ०) । 'कृवापाजि-' (उ० १।१) इत्युण् ॥
(१) ॥*॥ अपि दीयते स्म । 'दो अवखण्डने' (दि० प०
अ०) । 'देहः पालने' (भ्वा० आ० अ०) वा । क्तः (३।-
२।१०२) । 'अच उपसर्गतिः' (७।४।४७) । 'वष्टि
भागुरिः-' इत्यल्लोपः । संज्ञापूर्वकत्वात् 'दस्ति' (६।३।
१२४) इति दीर्घो न ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'पित्तस्य' ।

कफः श्लेष्मा

कफः, श्लेष्मा 'कफ' के २ नाम हैं ।

केति ॥ केन जलेन फलति । 'फल निष्पत्ती' (भ्वा०
प० से०) । 'अग्न्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति
ङः । यद्वा,-के शिरसि फणति, फक्कति, वा । प्राग्वत् ङः
(वा० ३।२।१०१) ॥ (१) ॥*॥ श्लिष्यति । 'श्लिष
आलिङ्गने' (दि० प० अ०) । 'सर्वधातुभ्यो मनिन्'
(उ० ४।१।४५) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कफस्य' ॥

स्त्रियां तु त्वगसृग्धरा ॥ ६२ ॥

त्वक् (स्त्री), असृग्धरा (२ स्त्री), 'चमड़ा' के २ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ त्वचति । 'त्वच संवरणे' (तु० प० से०) ।
क्विप् (३।२।१७८) यद्वा,-तनोति । 'तनोतिरनश्च वः'
(उ० २।६३) इति चिक् च । 'त्वक् स्त्री चर्मणि वल्के च
गुडत्वचि विशेषतः' (इति मे० २७।६) ॥*॥ 'पुसि-'
(३।३।११८) इति घे 'त्वच' इत्यदन्तोऽपि 'त्वक्त्वचचो-
चशब्दाः स्युर्वल्के चर्मणि पत्रके' इति 'धरणिः ॥ (१)

१. 'रत्नकोष' इति ।

॥*॥ असृजो रक्तस्य धरा ॥*॥ 'असृग्धरा' इत्येके ॥ (२)
॥*॥ द्वे 'चर्मणः' ॥

पिशितं तरसं मांसं पल्लं क्रव्यमामिषम् ।

पिशितम्, तरसम् मांसम्, पल्लम्, क्रव्यम्, आमिषम्
(६ न), 'मांस' के ६ नाम हैं ।

पिशति ॥ पिशति । 'पिश अवयवे' (तु० प० से०) ।
'पिशेः किच्च' (उ० ३।१५) इतीतन् । पिशयते स्म वा । क्तः
(३।२।१०२) । 'पिशितं मांसं पिशिता मांसिका' इति हैमः
[३।२८२] ॥ (१) ॥*॥ 'तरो जवे बले' इति हैमः [२।
५९४] । तरो बलमस्त्यस्मिन् । अशंआद्यच् (५।२।
१२७) ॥ (२) ॥*॥ मन्यते । 'मन ज्ञाने' (दि० आ०
अ०) । 'मनेर्दीर्घश्च' (उ० ३।६४) इति सः ॥ (३)
॥*॥ पलति, पल्यते वा । अनेन वा । 'पल गती' (भ्वा०
प० से०) । 'वृषादिभ्यश्चित्' (उ० १।१०६) इति कलः ।
'पललं तिलमिश्रे स्यात् पललं पिशितेऽपि च' इति शाश्वतः
[२९५] । 'पललं पङ्कमांसयोः । तिलचूर्णे पललस्तु राक्षसे'
इति हैमः [३।६९९] (४) ॥*॥ क्लवते । क्लव्यतेऽस्माद्वा ।
'क्लव भये' () । न्यन्तो मित् । 'अचो यत्' (३।१।९७)
रलयोरेकत्वम् ।—कूयते । 'कूङ् गती' (भ्वा० आ० अ०)
इति स्वामी ॥ (५) ॥*॥ आमिषति । 'मिष स्पर्धायां'
(तु० प० से०) मेषति वा । 'मिषु सेचने' (भ्वा० प०
से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (७)
षट् 'मांसस्य' ॥

उत्तप्तं शुष्कमांसं स्यात्तद्वल्लूरं त्रिलिङ्गकम् ॥ ६३ ॥

उत्तप्तम्, शुष्कमांसम् (२ न), वल्लूरम् (त्रि), 'सूखे
मांस' के ३ नाम हैं ।

उत्तेति ॥ उत्तप्यते स्म । 'तप संतापे' (भ्वा० प०
से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'उत्तप्तं चञ्चले शुष्कमांस-
संतपयोरपि' इति हैमः [३।२६४] ॥ (१) ॥*॥ शुष्कं च
तन्मांसं च ॥ (२) ॥*॥ वल्लते, वल्लयते वा 'वल्ल संवरणे'
(भ्वा० आ० से०) । खर्जादित्वात् (उ० ४।९०) ऊरः ।
'वल्लूरं स्याद्वनक्षेत्रे, वाहनोषरयोरपि । वल्लूरा त्रिषु संशु-
ष्कमांसशूकरमांसयोः' [इति मे० १३७।२१०-२११] ॥
(३) ॥*॥ त्रीणि ॥*॥ 'शुष्कमांसस्य' ॥

रुधिरं सृग्लोहितास्ररक्तक्षतजशोणितम् ।

रुधिरम्, असृक्, लोहितम्, अस्रम्, रक्तम्, क्षतजम्,
शोणितम्, (७ न), 'रक्त, खून' के ७ नाम हैं ।

१. हैमे 'क' पुस्तके तु 'पिशितं मांसवाचकम् । पिशिता
मांसिकायां स्यात्' (३।२९८-२९९) इत्येवं भिन्ने एव
पाठः ।

रुधीति ॥ रुणद्धि । रुध्यते वा । 'रुधिर् आवरणे' (उ० अ०) । 'इषिमदिमुदि-' (उ० १।५१) इति किरच् । 'रुधिराऽङ्गारके पुंसि क्लीबं तु कुंकुमासृजोः' [इति मे० १३७।२०६] (१) ॥ * ॥ अस्यते । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । बाहुलकाट्टजः । न सृजति वा । 'सृज विसर्ग' (तु० प० अ०) । क्विप् । 'क्विन्प्रत्ययस्य-' (८।२।६२) इति कुः । 'क्विन् प्रत्ययो यस्मात्' इति बहुव्रीहिः । 'ऋत्विग्दधृक्त्वक्-' (३।२।५९) इति हि सृजेः क्विन् विहितः (२) ॥ * ॥ रोहति । रुह्यते वा । 'रुहे रश्च लो वा' (उ० ३।१९४) इतीतच् । 'लोहितं रक्तगोशीर्षं कुङ्कुमे रक्तचन्दने पुमान्दान्तरे भीमे वर्णे च त्रिषु तद्वति' [इति मे० ६५।१४८-४९] ॥ (३) ॥ * ॥ अस्यते । 'बहुलमन्यत्रापि-' इति रक् । 'अलः कोणे कचे पुंसि क्लीबमश्रुणि शोणिते' [इति मे० १२३।५] ॥ (४) ॥ * ॥ रज्यते स्म । 'रज्ज रागे' (भ्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'रक्तोऽनुरक्ते नील्यादिरञ्जिते लोहिते त्रिषु । क्लीबं तु कुंकुमे ताग्रे प्राचीनामलकेऽसृजि' [इति मे० ५७।४८-४९] ॥ (५) ॥ * ॥ क्षताज्जातम् । डः (३।२।९८) ॥ (६) ॥ * ॥ शोणति स्म । 'शोणू वर्णगतयोः' (भ्वा० प० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ।—शोणते—इति मुकुटश्चिन्त्यः ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'रक्तस्य' । बुक्काऽग्रमांसम्

बुक्का (स्त्री), अग्रमांसम् (न) 'कलेजा' अर्थात् हृदयके भीतरवाले कमलके समानाकार मांस-विशेष' के २ नाम हैं ।
विवति ॥ बुक्यते स्वादुत्वान्मृग्यते । 'बुक्क भणणे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१६) । 'शोणितेषु स्त्रियां बुक्का बुक्कं सुरसमद्वयोः' इति रभसः । 'उरस्यपि च बुक्कायां हृदयं मानसेऽपि च' इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।३२५] (१) ॥ * ॥ अग्रं मुख्यं मांसम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'हृदयान्तर्गतमांसविशेषस्य' ।

हृदयं हृत्

हृदयम्, हृत् (२ न), 'हृदय' के २ नाम हैं ।

ह्रिति ॥ हरति । ह्रियते वा । 'वृहोः पुक्दुको च' (उ० ४।१००) इति कयन् । 'हृदयं मानसे बुक्कोरसोरपि नपुसकम्' [इति मे० १२१।११५] ॥ (१) ॥ * ॥ बाहुलकात्केवलोऽपि बुक् ॥ (२) ॥ * ॥ 'पञ्चकोशप्रतीकाशं रुचिरं चाप्यधोमुखम् । हृदयं तद्विज्ञानीयाद्विश्वस्यायतनं महत्' इति ॥ * ॥ द्वे 'हृदयकमलस्य' । चत्वारि पर्याया इत्येके ।

मेदस्तु वपा वसा ॥ ६४ ॥

मेदः (व), वपा, वसा (२ स्त्री), 'वर्षा' के ३ नाम हैं ।

मयिति ॥ मेद्यति । 'त्रिमिदा स्नेहने' (दि० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) ॥ * ॥—घञ् (३।३।१९)—इत्यन्ये ॥ (१) ॥ * ॥ वपति । उप्यते वा । 'ब्रुवप् बीजतन्तुसंताने' (भ्वा० उ० अ०) । अच् (३।१।३४) । भिदाद्यङ् (३।३।१०४) वा । 'वपा विवर-मेदसोः' इति हैमः [२।३।३] ॥ (२) ॥ * ॥ वसति, वस्ते, वा । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) । 'वस आच्छादने' (अ० आ० से०) वा । अच् (३।१।३४) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'शुद्धमांसस्नेहस्य' ।

पश्चाद्ग्रीवा सिरा मन्या

मन्या (स्त्री), 'गर्दनके पीछेवाली नस' का १ नाम है ।
पेति ॥ पश्चाद्भागे ग्रीवायाः सिरा । मन्यतेऽनया । 'संज्ञायां समज-' (३।३।९९) इति क्यप् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'ग्रीवायाः पश्चाद्भागे स्थितसिरायाः' ।

नाडी तु धमनिः सिरा ।

नाडी, धमनिः, सिरा (३ स्त्री), 'नस' के ३ नाम हैं ।
नेति ॥ नाडयति, नाड्यते, वा । 'नड भ्रंशे' (चुरादिः । 'अच इः') (उ० ४।१३९) । 'नाडी नाले व्रणान्तरे । शिरायां गण्डदूर्वायां चर्यायां कुहनस्य च । तथा षट्क्षण-कालेऽपि' [इति मे० ४१।१६-१७] ॥ (१) ॥ * ॥ धमति । ध्वाने धमिः सौत्रः । 'अतिमृष्ट-' (उ० २।१०२) इत्यनिः । डीष् (ग० ४।१।४५) । 'धमनी तु शिराहृद-विलासिः योश्च योषिति' [इति मे० ८८।७८] ॥ (२) ॥ * ॥ सिनोति । 'षिञ् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) । 'बहुलमन्यत्रापि-' इति रक् ॥ * ॥ तालव्यादिरपि । 'शिरा ना पिप्पलीमूले स्याद्धमन्यां च योषिति' इति तालव्यादौ रभसात् । शिनोति । 'शिङ् निशाने' (स्वा० उ० अ०) । 'बहुलमन्यत्रापि-' [उ०] इति रक् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'धमन्याः' ।

तिलकं क्लोम

तिलकम्, क्लोम (२ न), 'पेटमें जल रहनेके स्थान' के २ नाम हैं ।

तीति ॥ तेलति । 'तिल गती' (भ्वा० प० से०) । तिलति वा । 'तिल स्नेहने' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१५५) इति कः । स्वार्थे कञ् (जापि० ५।४।५) क्वुन् (उ० १।३२) वा । 'तिलको द्रुमरोगाश्वभेदेषु तिलकालके । क्लीबं सौवर्चलक्लोमनोर्न स्त्रियां तु विशेषके' इति विश्व-भेदिन्यौ ॥ (१) ॥ * ॥ क्लवते 'प्लुङ् गतौ'—

१. पाठोऽयं भेदिन्याम् (१।१००-१) ।

विश्वे तु—'तिलकं चित्रके प्राहुलंलाभे तिलकालके । रोगविद्रुमभेदेषु क्लोमि सौवर्चलेऽपि च ।' इति पाठः ।

(भ्वा० आ० अ०) । मनिन् (उ० ४।१४५) ॥ (२)
॥*॥ द्वे 'उदयजलाशयस्य' ।

मस्तिष्कं गोदंम्

मस्तिष्कम्, गोदंम् (२ न), 'दिमाग, मस्तिष्क, माइण्ड' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ मस्यते, मसनं वा । 'मसी परिणामे' (दि० प० से०) । क्तिन् (३।३।९४) । मस्ति मस्कते । 'मस्क गती' (भ्वा० आ० से०) । अच् (१।१।१३४) । पृषो-दरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥*॥ गुर्यते । गुरते वा । 'गुरी उद्यमने' (तु० आ० से०) । 'अन्दादयः' (उ० ४।९८) इति साधुः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'मस्तकभव-स्नेहस्य' ॥

किट्टं मलोऽस्त्रियाम् ॥ ६५ ॥

किट्टम्, (न) मलम् (पु न), 'नाक, कान आदिके बारह मल' के २ नाम के ।

कीति ॥ केटति स्म । 'किट गती' (भ्वा० प० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । आगमशास्त्रस्या-नित्यत्वाच्चेट् (१) ॥*॥ मलते । 'मल धारणे' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'मलोऽस्त्री पापविट्-किट्टे कृपणे त्वभिधेयवत्' [इति मे० १४८।४४] । 'वसा मुक्रमसृग्मजा' 'कर्णविट्मूत्रविट्मलाः । इलेऽमाश्रुदूषिकाः स्वेदो द्वादशैते नृणां मलाः' [इति मनुः ५।१३५] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'मलस्य' ॥

अन्त्रं पुरीतत्

अन्त्रम्, पुरीतत् (२ न), 'आंत' के २ नाम हैं ।

अन्त्रमिति ॥ अमति, अनेन, वा । 'अम गती' (भ्वा० प० से०) । 'सर्वधातुभ्यः ष्टृन्' (उ० ४।१५९) । 'अमि-विमिदिशसिभ्यः कः' (उ० ४।१६४) । संज्ञापूर्वकत्वाच्च दीर्घः । अन्तति 'अति बन्धने' (भ्वा० प० से०) ष्टृन् (उ० ४।१५९) वा । —'अमियमिमिदेस्त्रक्'—इति मुकुटोपन्यस्तं सूत्रं त्वपाणिनीयम् ॥ (१) ॥*॥ पुरीं शरीरं तनोति । विवप् (३।२।७६) । 'गमादीनां-' (वा० ६।४।४०) इत्यमुनासिकलोपः । तुक् (६।१।७१) । 'पुरीं तनोति' इति पक्षे 'नहिवृति' (६।३।११६) । इति दीर्घः । 'अनुदात्तोप-देश-' (६।४।३७) इति नलोपः—इति मुकटस्य प्रमादः । यस्य भ्रष्टत्वाभावात् । 'पुरीतदस्त्रियाम्' इति वाचस्पतिः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'आंत' इति व्यातस्य ।

१. 'मूत्रविट् घ्राणकर्णविट्' इति पाठः ।

३७ अ०

गुल्मस्तु प्लीहा पुंसि

गुल्मः (पु) प्लीहा (स्त्री), 'गुल्म रोग' अर्थात् 'हृदय की बायीं कोखमें होनेवाले मांस-पिण्ड-विशेष' के २ नाम हैं ।

गिवति ॥ गुडघतेऽस्मात् 'गुड रक्षायाम्' (तु० प० से०) मक् । 'भीमादयोऽपादाने' (३।४।७४) ॥ (१) ॥*॥ प्लेहते 'प्लिह गती' (भ्वा० आ० से०) । 'इवसु-क्षन्पूषन्प्लीहन्-' (उ० १।१५७) इति साधुः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कुक्षिवामपाश्वे मांसखण्डस्य' ॥

अथ वस्नसा ।

स्नायुः स्त्रियाम्

वस्नसा, स्नायुः (२ स्त्री), 'प्रत्येक अङ्ग-उपाङ्गके जोड़की जस' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ वस्ते शरीरम् । 'वस आच्छादने' (अ० आ० से०) । 'घातुवस्यज्यतिभ्यो नः' (उ० ३।६) वस्नं चर्म स्यति । 'घोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (१) ॥*॥ स्नाति । 'ष्णा शौचे' (अ० प० अ०) । बाहुलकादुण् । 'आतो युक् चिष्कृतोः' (७।३।३३) (२) ॥*॥ द्वे 'अङ्गप्रत्यङ्गसन्धिबन्धनरूपायाः स्नायोः' ॥

कालखण्डयकृती तु समे इमे ॥ ६६ ॥

कालखण्डम्, यकृत् (२ न), 'यकृत्' अर्थात् 'हृदयकी कोखमें होनेवाले मांस-पिण्ड-विशेष' के २ नाम हैं ।

कालेति ॥ कालं च तत्खण्डं च ॥ (१) ॥*॥ यम-नम् । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । 'गमादीनाम्-' (वा० ६।४।४०) इति मलोपः । आगमानित्यत्वाच्च तुक् । यं संयमं करोति क्विप् (३।२।७६) । तुक् (६।१।७१) ॥ (२) ॥*॥ 'करण्डा तु महास्नायुः, कालेयं कालखण्डके' इति रभसः ॥*॥ द्वे 'कुक्षेर्दक्षिणभागस्यमांस-खण्डस्य' 'कलेजा-' इति व्यातस्य ॥

सृणिका स्यन्दिनी लाला

सृणिका, स्यन्दिनी, लाला (३ स्त्री), 'लार' के ३ नाम हैं ।

सिति ॥ सरति 'सुवृषिभ्यां कित्' (उ० ४।४९) इति निः । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥*॥ 'सर्तेर्नुं च' (उ० ४।२३) ईकन् कित्त्वं नुम् च । इति [सृणीका] दीर्घ-मध्यापि ॥ (१) ॥*॥ अवश्यं स्यन्दते । 'आवश्यका-' (३।१।१७०) इति णिनिः ङीप् (४।१।५) ॥ (२) ॥*॥ लालयते । 'लल ईप्सायाम्' चुरादिः । अच् (३।१।३४) ॥ (३) ॥*॥ ङीणि 'लार' इति व्यातायाः ।

दूषिका नेत्रयोर्मलम् ।

['नासामलं तु सिङ्गाणं पिञ्जुषं कर्णयोर्मलम्,']

दूषिका (रू), आँख के 'कीचर' का १ नाम है ।

[नासामलम्, सिङ्गाणम् (२ न), 'नकटी, नेटा' अर्थात् 'नाककी मैल' के २ नाम हैं । पिञ्जुषम् (न), 'खोंट' अर्थात् 'कानकी मैल' का १ नाम है ।

द्विति ॥ दूषयति । 'दुष वैकृत्ये' (दि० प० अ०)
प्यन्तः । 'दोषो णौ' (६।४।९०) इत्युत्वम् । णुल् (३।१।
१३३) । 'अच इ' (उ० ४।१३९) । 'कृत्-' (ग० ४।१।
१४५) इति ङीष् वा । स्वार्थे कन् (जापि० ५।४।५)
अपि । 'पिञ्चोण्डकं नेत्रमलं दूषी च दूषिकापि च' इति
'दूषिका' अपि ॥ (१) ॥०॥ एकम् 'नेत्रमलस्य' ।

मूत्रं प्रस्रावः

मूत्रम् (न), प्रस्रावः (पु), 'पेशाब' के २ नाम हैं ।

भ्विति ॥ मूत्रयते । 'मूत्र प्रस्रवणे' (चु० उ० से०) ।
घञ् (३।३।१९) ॥ (१) ॥०॥ प्रस्रयते । 'सु प्रस्रवणे'
(भ्वा० प० अ०) । 'प्रे द्रुस्तुस्रुवः' (३।३।२७) इति
घञ् । करणे तु परत्वाल्गुट्प्रसङ्गः ॥ (२) ॥०॥ द्वे
'मूत्रस्य' ।

उच्चारणस्करौ शमलं शकृत् ॥ ६७ ॥

गूथं पुरीषं वर्चस्कमस्त्री विष्ठाविषौ स्त्रियौ ।

उच्चारः, अवस्करः (२ पु), शमलम् शकृत्, पुरीषम्
(३ न), गूथम्, वर्चस्कम् (२ पु न), विष्ठा, विट् (२ स्त्री),
'विष्ठा, पाखाना' के ९ नाम हैं ।

उच्चेति ॥ उच्चारयते त्यज्यते । 'चर गतो' (भ्वा०
प० से०) । प्यन्तः । घञ् (३।३।१६) अच् (३।३।५६)
वा ॥ (१) ॥०॥ अवकीर्यते अधः क्षिप्यते । 'कृ विक्षेपे'
(तु० प० से०) 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'वर्चस्केज्वस्करः'
(६।१।१४८) इति सुट् ॥ (२) ॥०॥ शाम्यति, शम्यते
वा । 'शकिशम्योनि' (उ० १।११२) इति कलः ।—
'शकिशमिवहिम्योऽलः'—इति मुकुटोपन्यस्तमपाणिनीयम् ॥
(३) ॥०॥ शक्नोति, शक्यते वा निःसर्तुं निःसारयितुं
वा । 'शक्नेर्द्धति' (उ० ४।५८) ॥ (४) ॥०॥ गूयते ।
'गुह् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । 'गु पुरीषोत्सर्ग' (तु०
प० अ०) वा । 'तिथपृष्ठगूथ'—(उ० २।१२) इति साधुः ॥
(५) ॥०॥ पिपति शरीरम् । 'पृ पालनपूरणयोः' (जु०
प० से०) । 'कृतृभ्यामीषन्' (उ० ४।२६) । 'शृपृभ्यां
किच्च' (उ० ४।२७) इतीषन् किच्च । 'उदोष्यपूर्वस्य'
(७।१।१०२) ॥ (६) ॥०॥ वर्चते, वर्च्यते वा । 'वर्च

दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) ।
कुत्सायां कन् (५।३।७४) ॥ (७) ॥०॥ वितिष्ठते
उदरे । अनया वा पुरुषः । 'आतश्चोपसर्ग' (३।१।१३६)
इति कः । अङ् (३।३।१०६) वा । 'उपसर्गात्-' (८।३।
६५) इति षत्वम् ॥ (८) ॥०॥ वेवेष्टि । 'विष्टु व्याप्ति'
(जु० प० अ०) । विवप् (३।२।१७८) ॥०॥ ('विष्'
इति) तालव्यान्तपाठे विवति । 'विष प्रवेशने' (तु० प०
अ०) विवप् (३।२।१७८) ॥ (९) ॥०॥ नव 'विष्टायाः' ।

स्यात् कर्परः कपालोऽस्त्री

कर्परः (पु), कपालः (पु न) 'कपाल' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ कल्पते । 'कृपू सामर्थ्ये' (भ्वा० आ० से०)
बाहुलकादरः, लत्वाभावश्च । ['कर्परस्तु कटाहे स्याच्छस्त्र-
भेदकपालयोः' इति हैमः २।५६४] ॥ (१) ॥०॥ कं
पालयति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । कम्पते । 'कपि
चलने' (भ्वा० आ० से०) । 'तमिविधि'—(उ० १।११८)
इति कालन् । 'कपि' इति निर्देशाग्नलोपः । आगमशास्त्र-
स्यानित्यत्वं वा । 'कपालोऽस्त्री शिरोऽस्थि स्यात् घटादेः
शकले व्रजे' [इति मे० १५०।७२] (२) ॥०॥ द्वे
'शिरोस्थिखण्डस्य' ।

कीकसं कुल्यमस्थि च ॥ ६८ ॥

कीकसम्, कुल्यम्, अस्थि (३ न), 'हड्डी' के ३ नाम
हैं ।

कीति ॥ 'कि' इति कसति । 'कस गतो' (भ्वा० प०
से०) । अच् (३।१।१३४) 'कीकसः कृमिजाती स्यात्पुंसि
कुल्ये नपुंसकम्' [इति मे० १७१।२१] ॥ (१) ॥०॥ 'सजाती-
यगणे गोत्रे देहेऽपि काथंतं कुलम्' इति विश्वः [१४९।११]
कुले भवम् । साधु वा । दिगादित्वात् (४।३।५३) यत् ।
'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति वा । कोलति, कुल्यते वा
'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) । अघ्न्यादिः (उ० ४।
११२) । 'कुल्यः कुलोद्भवे मान्ये कुलस्यातिहितेऽपि च ।
कुल्यं स्यात्कीकसेऽप्यष्टद्रोणीशूर्पागिषेषु च । पयःप्रणाली-
सरितोः कुल्य । जीवन्तिकौषधौ' इति विश्वः [११८।४६-
३७] । 'अशिसञ्जिभ्यां विधन्' (उ० ३।१५४) ॥ (३)
॥०॥ त्रीणि 'अस्थिमात्रस्य' ।

स्याच्छरीरास्थि कङ्कालः

कङ्कालः (पु), 'कङ्काल, ठठरी' का १ नाम है ।

स्यादिति ॥ 'कम्' इत्यव्ययं सुखे शिरसि च । कं
कालयति । 'कल क्षेपे' चुरादिः । अच् (३।१।१३४) ।
यद्वा,— कङ्कते । 'ककि गतो' (भ्वा० आ० से०) ।
बाहुलकात्कालन् ॥ (१) ॥०॥ एकं 'त्वङ्गङ्गसरहित-
शरीरास्थिः' ।

पृष्ठास्थि तु कशेरुका ।

अथ कलेवरम् ।

कशेरुका (स्त्री), 'रीढ़' अर्थात् 'पीठके बीचकी हड्डी' का १ नाम है ।

पृष्ठेति ॥ कं वायुं शृणाति । केन शीर्यते वा । 'के श्र एरङ् चास्य' (उ० १।८८) इत्युः । 'संज्ञायां कन्' (५। ३।७५) । 'केऽणः' (७।४।१३) इति ह्रस्वः । यद्वा-कशति । कश्यते वा । 'कश शब्दे' () । बाहुलकादेरुः स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥ * एकं 'पृष्ठ-वंशस्य' ॥

शिरोस्थि करोटिः स्त्री

शिरोस्थि (न), करोटिः (स्त्री), 'खोपड़ी' के २ नाम ।

शीति ॥ [शिरसोऽस्थि] (१) ॥ * ॥ कं वायुं रोदते । 'रुद दीप्तौ प्रतिघाते च' (भ्वा० आ० से०) । केन रुदयते वा इन् (उ० ४।११८) वा, डीप् (ग० ४।१।४५) । कं रोदयति वा । 'रुद दीप्तौ' चुरादिः । 'अच इः' (उ० ४। १३९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मस्तकास्थिनः' ।

पार्श्वस्थि तु पशुका ॥ ६९ ॥

पशुका (स्त्री), 'पँजड़ी' का १ नाम है ।

पेति ॥ स्पृशति, पृश्यते वा । 'स्पृश संस्पर्शश्च' (तु० प० अ०) । 'स्पृशेः अणुशुनो पु च' (उ० ५।२७) स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । यद्वा, -परं शृणाति । 'आङ्परयोः खनिशुभ्यां ङिच्च' (उ० १।३३) इति कुः । बाहुलका-त्परस्याकारलोपः । पशुरिव । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति कन् ॥ * ॥ 'अप्राणिजातेभ्यः' (वा० ४।१।६६) इत्यूङि 'पशूः' अपि ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'पार्श्वस्थिनः' ।

अङ्गं प्रतीकोऽवयवोऽपघनः

अङ्गम् (न), प्रतीकः, अवयवः, अपघनः (३ पु), 'शरीर के अङ्ग' के ४ नाम हैं ।

अङ्गमिति ॥ अङ्गति । 'अङ्गि गतो' (भ्वा० प० से०) । अच् (२।१।१३४) । 'अङ्गं गात्रे प्रतीकोपाययोः पुंभूमिनि नीवति । क्लीबैकत्वे त्वप्रधाने त्रिवृज्जवति चान्तिके' [इति मे० २२।२-३] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रत्येति प्रतीयते वा । 'इण् गतो' (अ० प० अ०) । 'अलीकादयश्च' (उ० ४।२५) इति साधुः । 'प्रतीकोऽवयवोऽपि स्यात्प्र-तिकूलविलोमयोः' [इति मे० १०।११३] ॥ (२) ॥ * ॥ अव योति । 'यु मिश्रणे' (अ० प० अ०) । अच् (३।१। १३४) ॥ (३) ॥ * ॥ अपहन्यते । 'अपघनोऽङ्गम्' (३।३।८१) इति साधुः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'देहावयवस्य' ।

गात्रं वपुः संहननं शरीरं वर्ष्म विग्रहः ॥ ७० ॥

कायो देहः क्लीबपुंसोः स्त्रियां मूर्तिस्तनुस्तनूः ।

कलेवरम्, गात्रम्, वपुः, संहननम्, शरीरम्, वर्ष्म (६ न), विग्रहः, कायः (२ पु), देहः (पु न), मूर्तिः, तनुः, तनूः (३ स्त्री), 'शरीर, देह' के १२ नाम हैं ।

अथेति ॥ कले शुक्रे मधुराभ्यक्तध्वनी वा वरं श्रेष्ठम् । 'हलदन्तात्-' (६।३।९) इत्यलुक् । यत्तु—कले रेतसि न्नियते उपयुज्यते । 'कर्मण्यण्' (३।२।१)—इति मुकुटः । तन्न । कर्मोपपदत्वाभावात् । कर्मणि कारके विधायकाभा-वात् । वृद्धिप्रसङ्गाच्च ॥ (१) ॥ * ॥ गाते 'गाङ् गतो' (अ० आ० अ०) । ष्टन् (उ० ४।१५९) इति वा । 'बहुलं तणि' (वा० २।४।५४) इति इणो गा । 'गात्रं गजाम्रजङ्घादिभागेऽप्यङ्गे कलेवरे' इति विश्व-मेदिन्यौ ॥ (२) ॥ * ॥ वपति, उप्प्यते, वा । 'डुवप्' । 'अतिपवपि' (उ० २।१।१७) इत्युसिः । 'वपुः क्लीबं तनो शस्ताकृता-वपि' [इति मे०] ॥ (३) ॥ * ॥ संहन्ति । संहन्यते वा । 'कुत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति ल्युट् । यद्वा,—संहन्यन्ते-ऽस्मिन् भूतानि । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (४) ॥ * ॥ शृणाति, शीर्यते वा । 'शृ हिंसायाम्' (कृपा० प० से०) । 'कृशूपकटि-' (उ० ४।३०) इतीरन् ॥ (५) ॥ * ॥ वर्षति, वृष्यते, वा । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । मनिन् (उ० ४।१।४५) ॥ (६) ॥ * ॥ विविधं सुखादि गुह्णाति । अच् (३।१।१३४) विविधैर्ग्याधिभिर्गुह्यते वा । 'ग्रहवृद्-' (३।३।५८) इत्यप् । 'विग्रहः कायविस्तार-विभागे ना रणोऽस्त्रियाम्' [इति मे० १७६।२३] ॥ (७) ॥ * ॥ चीयतेऽप्लादिभिः । 'चिच् चीयने' (स्वा० उ० अ०) । 'निवासचिति-' (३।३।४१) इति षच् । चस्य कः । 'कायः कदैवते मूर्ती संघे लक्षस्वभावयोः । मनुष्यतीर्थे कायं स्यात्' [इति मे० ११३।१२] ॥ (८) ॥ * ॥ दिह्यते । 'दिह उपचये' (अ० उ० अ०) । षच् (३।३।१९) ॥ (९) ॥ * ॥ मूर्च्छति । 'मूर्च्छा मोहसमुच्छ्राययोः' (भ्वा० प० से०) । क्तिच् (३।३।१७४) । 'राल्लोपः' (६।४। २१) । 'मूर्तिः पुनः प्रतिमायां कायकाठिन्ययोरपि' इति हैमः [२।१९१] ॥ (१०) ॥ * ॥ तनोति, तन्यते, वा । 'भृमुशि-' (उ० १।७) इत्युः । 'तनुर्वपुस्त्वचोः । विरले-ऽल्पे कृशे' इति [हैमः २।२७०] । 'तनुः काये त्वचि' स्त्री स्यात् त्रिवल्ले विरले कृशे' इति विश्व-मेदिन्यौ [८६।

१. 'कृशे चाल्पे विरलेऽपि च वाच्यवत्' इति विश्व-पाठः ।

१८, ८३।१] ॥*॥ 'अतिपुवपि' (उ० २।११७) इत्यादिना
उसि 'तनु' सान्तापि ॥*॥ 'प्राणिजातेः' () इत्युङ् ॥
(११) ॥*॥ एकादश 'देहस्य' ।

पादाग्रं प्रपदम्

पादाग्रम्, प्रपदम् (२ न), 'पैरका चौवा' अर्थात् 'पैरके
आगेवा' के हिस्से' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ पादस्याग्रम् । (१) ॥*॥ प्रकृष्टं प्रारब्धं प्रगतं
वा पदम् । 'प्रादयो गता' (वा० २।२।१८) इति
समासः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'पादाग्रस्य' ॥

पादः पदं गच्छति ॥ ७१ ॥

पादः, पद, अङ्घ्रिः (३ पु), चरणः (पु न), 'पैर' के ४
नाम हैं ।

पाद इति ॥ पद्यते । 'पद गतो' (दि० आ० अ०) ।
'पदरज' (३।३।१६) इति षन् । 'पादो बुध्ने तुरीयांशे
शैलप्रत्यन्तपर्वते । चरणे च मयूखे च' [इति मे० ७५।९-
१०] ॥ (१) ॥*॥ पद्यते । विवप् (३।२।१७८) ।
स्वामी तु 'पदोऽङ्घ्रिः'—इति पठन् दान्तं न मन्यते ।
'पद्म' (६।१।६३) इत्यादेशविधानाज्ज्ञापकात् । अन्ये
तु—पादादेश एवायं पठितः—इत्याहुः । प्रभृतिग्रहणस्य
प्रकारार्थत्वेन शसाद्यनन्तर्भूतेऽपि तत्प्रवृत्तेः संभवात् ।
अत एव 'ओढः क्वाप् ककुद्दोषणी' इति (प्रकृतसूत्रे)
आध्योदाहरणमपि संगच्छते । पद्यतेऽनेन । खनो 'व च'
(३।३।१२५) इति घो घित्करणे 'अन्यतोऽपि' इति
पदशब्दोऽन्तः स्वाम्युक्तः ॥ (२) ॥*॥ अंहते, अनेन ।
'अहि गतो' (भ्वा० आ० से०) । 'वङ्क्यादयश्च' (उ०
४।६६) इति साधुः ॥*॥ 'अहो रंहो द्रुहिणः सहर्षाह्नी
च वश्रुतयः' ॥ (३) ॥*॥ चरन्त्यनेन । 'करणा'
(३।३।११७) इति ल्युट् । 'चरणोऽस्त्री बह्वृचादी मूले गोत्रे
पदेऽपि च । भ्रमणे भक्षणे चापि नपुंसक उदाहृतः' इति
भेदिनी [४८।४८] ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'चरणस्य' ।

तद्ग्रन्थी घुटिके गुल्फौ

घुटिका (स्त्री), गुल्फः (पु), 'पैरकी घुट्टी' के २ नाम
हैं ।

तदिति ॥ तस्य पादस्य ग्रन्थी । घोटतेऽनया । 'घुट
परिवर्तने' (भ्वा० आ० से०) । क्वुन् (उ० २।३२) ॥
(१) ॥*॥ गलति, गल्यते वा । 'गल अदने' (भ्वा० प०
से०) । 'कलिगलिभ्यां फगस्योच्च' (उ० ५।५६) इति
फक् । अत उत्वं च ॥ (२) ॥*॥ द्वे पादग्रन्थयोः ॥

१. 'तनुषी तनुविस्तृती' इति वज्रयन्ती (२२५।१२) ।
(१।४७) नान्तश्च ।

पुमान्पार्णिस्तयोरधः ।

पार्णिः (पु), 'पैरकी घुट्टीके नीचेवाले हिस्से' का १
नाम है ।

पुमेति ॥ तयोर्गुल्फयोरधः । पृथ्यते अनेन वा । 'पृषु
सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'घृणिपुष्पिपार्णि' (उ० ४।
५२) इति साधुः ।—'पार्ण्यादयश्च' इति त्वपाणिनीयम् ।
'पार्णिः स्त्रीपुंसयोः पादमूले स्याद् भवजनीकटौ' इति रन्ति-
देवः ॥ (१) ॥*॥ एकं 'पादपद्माङ्गास्य' ।

जङ्घा तु प्रसृता

जङ्घा, प्रसृता (२ स्त्री), 'जंघा' के २ नाम हैं ।

जेति ॥ जायते । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) ।
'अच् तस्य जंघ' (उ० ५।३१) । यद्वा,—जङ्घन्यते कुटिलं
गच्छति । हन्तेयंङ्लुगन्तात् 'अन्येभ्योऽपि' (वा० ३।१०१)
इति ङः ॥ (१) ॥*॥ प्रसरति स्म, प्रजियते स्म वा ।
'गत्यर्था' (३।४।७२) इति क्तः । कर्मणि क्तः (३।२।
१०२) । प्रकृष्टं सृतं गमनमनया वा ॥ (२) ॥*॥ द्वे
'जङ्घायाः' ।

जानूरुपर्याष्टीवदस्त्रियाम् ॥ ७२ ॥

जानु, ऊरुपर्व, अष्टीवत् (३ पु न), 'घुटना, ठेहुन' के ३
नाम हैं ।

जान्विति ॥ जायते । 'दसनिजनिचरि' (उ० १।३)
इति युष् । 'जनिवध्योश्च' (७।३।३५) इति न प्रवर्तते ।
अनुबन्धव्यसामर्थ्यात् । 'जानुरर्ध्वादिः' (२।४।३१) ।
'अस्त्रियाम्' इति त्रिभिः संबध्यते । (समस्तत्वात्) ॥
(१) ॥*॥ ऊर्णयते । 'ऊर्णतेर्नुलोपश्च' (उ० १।३०)
इति कुः । ऊरोः पर्व ॥ (२) ॥*॥ अतिशयितमस्थि
यस्मिन् । मनुप् (५।२।९४) । 'आसन्दीवत्' (८।२।१२)
इति साधुः ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'जानूरुसंघेः' ।

सक्थि क्लीबे पुमानूरुः

सक्थि (न), ऊरुः (पु), 'घुटनेके ऊपरवाले हिस्से' के २
नाम हैं ।

सेति ॥ सजति, सज्यते, वा । 'षञ्ज सञ्जे' (भ्वा०
प० अ०) 'असिसञ्जिभ्यां क्थिन्' (उ० ३।१५४) ॥
(१) ॥*॥ अर्थतेऽनेन । 'ऋ गतो' (भ्वा० प० से०) ।
'अर्तेरुच् च' इति कुः, ऊरादेशश्च । ऊरुः—इति मुकुटः ।
तदपाणिनीयम् ।—ऊर्वति । 'ऊर्वी हिंसायाम्' (भ्वा० प०
से०) इति स्वामी । तदपि न । उपत्ययवलोपयोर्विधायका-
भावाच्च । 'ऊर्णतेर्नुलोपश्च' (उ० १।३०) इत्यस्य
सत्त्वाच्च ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'जानूरुपरिभागस्य' ॥

तत्संधिः पुंसि वङ्क्षणः ।

वङ्क्षणः (पु), 'घुटना तथा उसके ऊपरके जोड़' का १ नाम है ।

तदिति ॥ तस्य ऊरोः । वाङ्क्षति, वाङ्क्षयते, वा । 'वाक्षि काङ्क्षायां' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।३।११३) । बाहुलकाद्धातोर्ह्रस्वः । वङ्क्षते । वङ्क्षणः—इति स्वामी । यद्वा,—वक्षति । 'वक्ष रोषसंहृत्योः' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।३।११३) 'आच्छीनद्योर्नुम्' (७।१।८०) इत्यत्र 'नुम्' इति योगविभागान्नुम् ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'ऊरुसंवेः' ॥

गुदं त्वपानं पायुर्ना

गुदम्, अपानम् (२ न), पायुः (पु), 'पाखानाके रास्ता' के २ नाम हैं ।

गिवति ॥ गोदते । 'गुद क्रीडायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति कः ।—गुधति—इति मुकुटस्य प्रमादः । यद्वा,—गूयतेऽनेन 'गु पुरीषोत्सर्ग' (तु० प० अ०) । गवते । 'गुञ् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) वा, 'अब्दादयश्च' (उ० ४।९८) इति साधु ।—'गुदादयः'—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयत्वादुपेक्ष्यः ॥ (१) ॥*॥ अपा-नित्यनेन । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।२२१) इति घञ् ॥ (२) ॥*॥ पाति मलनिःसारणेन । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) 'कृवापा—' (उ० १।१) इत्युण् । यद्वा,—पिबति वस्त्योषधम् । 'पा पाने—' (भ्वा० पा० अ०) । प्राग्वत् ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'विष्ठानिर्गम-मार्गस्य' ।

वस्तिर्नाभेरधो द्वयोः ॥ ७३ ॥

वस्तिः (पु स्त्री) 'मूत्राशय' का १ नाम है ।

वेति ॥ वसति मूत्रमत्र । यद्वा,—वस्ते, वस्यते वा । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) । 'वस आच्छादने' वा । (अ० आ० से०) 'वसेस्तिः' (उ० ४।१८०) ।—'वस-सिभ्यां क्तिन्—' इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः ॥*॥ 'मूत्राशय'-पुटे वस्तिः' इति रत्नमाला ॥ (१) ॥*॥ एकं 'नाभ्यधो-भागस्य' ॥

कटो ना श्रोणिफलकं

कटः (पु), श्रोणिफलकम् (न) 'कमरके दोनों बगल' के २ नाम हैं ।

१. 'नाभेरधो मूत्रपुटं वस्तिर्मूत्राशयोऽपि च' (अभि० चि० म० ३।२७०) इति हेमोक्तेः आशयपुटयोर्द्वन्द्वं कृत्वा मूत्राशब्देन सम्बन्धात् मूत्राशयो मूत्रपुटश्चेत्यर्थो बोध्यः ।

केति ॥ कटते । 'कटे वर्षाविरणयोः' (भ्वा० प० से०) । 'पुंसि—' (३।३।११८) इति घः । 'शवे श्रोणी कलिञ्जे च गजगण्डे भृशे कटः' इति शाश्वतः ॥ (१) ॥*॥ श्रोणोः फलकमिव । चर्माकारत्वात् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कटीफलकस्य' ॥

कटिः श्रोणिः ककुब्धती ।

कटि, श्रोणिः, ककुब्धती (२ स्त्री), 'कमर' के ३ नाम हैं ।

केति ॥ कट्यते । 'कटे वर्षाविरणयोः' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।१।११८) वा । डीष् (ग० ४।१।४५) ॥ (१) ॥*॥ श्रोणति । 'श्रोणु संघाते' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।१।१८) वा । डीष् (ग० ४।१।४५) (२) ॥*॥ ककुद् वृषांस इव मांसपिण्डः ककुत् । सोऽतिशयितोऽस्यामु मनुष्य (५।२।९४) । यवादित्वात् (८।२।९) न वत्वम् ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'कटेः' ॥ 'पञ्चापि पर्यायाः' इत्यन्ये ॥

पश्चान्नितम्बः स्त्रीकट्याः

नितम्बः (पु) 'स्त्रियों के चूतड़' का १ नाम है ।

पेति ॥ नितम्बति । नितम्बयते, वा । 'तम्ब गती' () । अच् (३।१।१३४) घञ् । (३।३।१९) वा । यद्वा,—निभृतं तम्यते कामुकैः । 'तमु काङ्क्षायाम्' (दि० प० से०) । तम्यति मुरतसंमर्दाद्वा । 'तमु ग्लानौ' (दि० प० से०) । 'उत्वादयश्च' (उ० ४।९५) इति साधुः ॥ (१) ॥*॥ एकं 'स्त्रीकट्याः पश्चाद्भागस्य' ॥

क्लीबे तु जघनं पुरः ॥ ७४ ॥

जघनम् (न), 'स्त्रियोंकी जंघा' का १ नाम है ।

क्लीति ॥ हन्यते । 'हन्तेः शरीरावयवे द्वे च' (उ० ५।३२) इत्यच् ।—'हनो जघ—' इति वयुर्जघादेशश्च—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः । यद्वा,—वक्त्रं हन्ति । यङ्लुगन्तात् 'अच—' (३।१।१३४) । 'अनित्यमागमशास्त्रम्' इत्यभ्यासस्य नुक् न । मुकुटस्तु—भृशं हन्यते । हनो यङ्लुगन्तात् पचाद्यचि नैस्क्ते नलोपे वा—इत्याह । तन्न । हिंसार्थस्य ङीभावप्रसङ्गात् । गत्यर्थस्य 'भृशं हन्यते' इति विग्रहासंभवात् । गत्यर्थानां कौटिल्य एव यङ्लुगन्तात् । 'हन्यते' इति कर्मविग्रहे पचाद्यचोऽसंभवाच्च । 'जघनं स्यात् स्त्रियाः श्रोणि-पुरोभागे कटावपि' [इति मे०] ॥ (१) ॥*॥ एकं 'स्त्रीकट्या अग्रभागस्य' ॥

कूपकौ तु नितम्बस्थौ द्वयहीने कुकुन्दरे ।

कूपकः (पु), कुकुन्दरम् (न), 'चूतड़पर पृष्ठ-वंशके नीचेवाले गढ़े' के २ नाम हैं ।

कूपेति ॥ कूपाविव । 'इवे—' (५।३।९६) इति कन् । कूपको गुणवृक्षे स्यात्तैलपाने कुकुन्दरे' इति हेमः [३।

२७] ॥३॥ नितम्बे तिष्ठतः । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः ॥३॥ कुं भूमि दारयति । 'ह भये' (ऋचा० प० से०) ण्यन्तः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) णिलोपस्य स्थानिवत्त्वान्न वृद्धिः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । कुत्सितं कुन्दरम् । इषत् कुन्दरमत्र इति वा । यद्वा, -स्कृन्धते कामिना । 'स्कुदि आप्रवणे' (भ्वा० आ० से०) 'मद्गुरादयश्च' (उ० १।४१) इति साधुः (१) ॥३॥ द्वयेन हीने ॥३॥ एकं 'पृष्ठ-वंशादघोषतंयोः' ।

स्त्रियां स्फिचौ कटिप्रोथौ

स्फिक्, (स्त्री) कटिप्रोथः (पु), 'कुह्वा' अर्थात् 'कमरमें होने वाले मांस-पिण्ड' के २ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ स्फायते । 'स्फायी वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकात् डिच् प्रत्ययः । -स्फेटयति । 'स्फिट हिसायाम्' (चु० प० से०) । क्विप् (३।२।१७८) । 'स्फिगपूत-' (६।२।१८७) इति निपातानाट्टस्य चः— इति मुकुटः ॥ (१) ॥३॥ कटी, प्रोथौ, इति नामद्वयं वा । 'स्त्रियां स्फिचौ कटिप्रोथौ कटी प्रोथौ च पुलको' इति रभसः । 'प्रोथोऽध्वघोणाध्वगयोः कट्याम्' इति हेमः [२।२२२] ॥ (२) ॥३॥ द्वे 'कटिस्थमांस पिण्डयोः' ।

उपस्थो वक्ष्यमाणयोः ॥ ७५ ॥

उपस्थः (पु न), 'भग और लिंग' अर्थात् 'स्त्री या पुरुष के पेशाब करनेके रास्ता' का १ नाम है ।

उपेति ॥ भगशिशनयोः । उपतिष्ठते । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः । अर्धर्चादिः (२।४।३१) । 'उपस्थः शेफसि क्रोडे तथा मदनमन्दिरे' इति विश्व-मेदिन्यौ ॥ (१) ॥३॥ 'भगशिशनयोः' एकम् ॥

भगं योनिर्द्वयोः

भगम् (न), योनिः (पु स्त्री), 'स्त्रीके पेशाब करनेके रास्ता' के १ नाम है ।

भेति ॥ भज्यते । 'भज सेवायाम्' (भ्वा० उ० अ०) 'लनो घ च' (३।३।१२५) इति घित्त्वात् 'भजेः' अपि घः । 'भगं श्रीयोनिवीर्यच्छाज्ञानवैराग्यकीर्तिषु । माहात्म्यैश्वर्य-यत्नेषु धर्म मोक्षे च ना रवौ' इति विश्व-मेदिन्यौ ॥ (१)

१. मेदिन्यामेवैतत्पाठोपलब्धिः, विश्वे तु 'उपस्थो मेढ्र उत्सङ्गे भगे पाथौ च कथ्यते ।' पाठः (७७।२१) ।

२. मेदिनीस्थोऽयं पाठः (२२।१२) । विश्वे तु 'भगमैश्वर्यमाहात्म्यज्ञानवैराग्ययोनिषु । यशोवीर्यप्रयत्ने-च्छाश्रीधर्मरविमुक्तिषु' (२४।२) इति भिन्नपाठ उपलभ्यते ।

॥३॥ योति । 'यु मिश्रणे' (अ० प० से०) । 'वह्निश्चि-' (उ० ४।५१) इति निः । 'द्वयोः' इति 'योनिः स्त्रीषुंसयोश्च स्यादाकारे स्मरमन्दिरे' इति मेदिनी [८३।१६] 'योनिः कारणे भगतोययोः' इति हेमः [२।२८३] ॥ (२) ॥३॥ द्वे 'स्त्रीणामुपस्थस्य' ।

शिशनो मेढ्रं मेहनशेफसी ।

शिशनः १ मेढ्रम् मेहनम्, शेफः (३ न), 'शिशन, पुरुषके पेशाब करनेके रास्ता' के ४ नाम हैं ।

शीति ॥ शशति । 'शश प्लुतगती' (भ्वा० प० से०) । शिनोति । 'शिम् निशाने' (स्वा० उ० अ०) । बाहुलका-न्नक् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । -रास्नादिनिपाता-न्नक्—इति मुकुटोऽपाणिनीयः ॥ (१) ॥३॥ मेहन्यनेन । 'मिह सेचने' (भ्वा० प० अ०) । 'दास्नी-' (३।२।१८२) इति षट्त्वं (२) ॥३॥ करणे ल्युट् (३।३।११७) । 'मेहनं मूत्रशिशनयोः' [इति मे० ९०।८] ॥ (३) ॥३॥ शेते रेतःपाते । 'वृक्षीङ्भ्यां फुट् च' (उ० ४।२०१) इत्यसुन् ॥३॥ 'पुट् च' इति वा पाठः । 'शेषः' ॥३॥ बाहुलकात् प-फ-प्रत्ययाभ्यामदन्तावप्येती [शेफ-शेषी] । अत एव 'शेषपुच्छ-' (६।३।२१) इति वार्तिक संगच्छते ॥ (४) ॥३॥ चत्वारि 'शिशनस्य' ॥

मुष्कोऽण्डकोशो वृषणः

मुष्कः, अण्डकोशः, वृषणः (३ पु), 'अण्डकोः, फोता' के ३ नाम हैं ।

म्विति ॥ मुष्णाति रेतः । 'मुष स्तेये' (ऋचा० प० से०) 'सृवृभूषुषिमुषिभ्यः क्' (उ० ३।४१) । -भूषु-षिमुषिभ्यः कः कित् इति कः—इति मुकुटोऽपाणिनीयः । 'मुष्को मोक्षकबृक्षे स्यात्संघाते वृषणोऽपि च' [इति मे० ३।३१] ॥ (१) ॥३॥ अण्डयोः कोशः ॥ (२) ॥३॥ वर्षन्ति । 'वृषु सेचने' (भ्या० प० से०) । बाहुलकात् क्युः । 'बहुलमन्यत्रापि-' (उ० २।७८) इति युचि वा संज्ञापूर्वकत्वाद्गुणाभावः ॥ (३) ॥३॥ त्रीणि 'अण्डको-शस्य' ।

पृष्ठवंशाधरे त्रिकम् ॥ ७६ ॥

त्रिकम् (न), 'पीठकी रीढ़के आधारपर तीन हड्डीयोंके जोड़वाले स्थान-विशेष' का १ नाम है ।

पृष्ठेति ॥ पृष्ठवंशस्याधोभागे । त्रयाणां संघः । 'संख्यायाः संज्ञासंघ-' (५।१।५८) । इति कन् । 'त्रिका कूपस्य नेमौ स्यात्त्रिकं पृष्ठाधरे त्रये' (इति मेदिनी) ॥ (१) ॥३॥ एकम् 'पृष्ठवंशाधोभागस्य' ।

पिचण्डकुक्षी जठरोदरं तुन्दम्

पिचण्डः, कुक्षिः (२ पु), जठरम्, उदरम्, तुन्दम् (३ न), 'पेट' के ५ नाम हैं।

पीति ॥ अपि चमत्यन्नम् । अमन्ताहुः (उ० १। ११४) । 'वष्टि भागुरि-' इत्यल्लोपः । अपि चण्ड्य-
तेऽनेन हेतुना । 'चडि कोषे' (भ्वा० आ० से०) । 'पुसि-'
(३।३।११८) । इति घो वा । 'पिचण्ड' उदरे पशोर-
वयवे पुमान् (इति मे०, ४२।३२) ॥ * ॥ (पिचण्डः
इति) इकारद्वयवत्त्वे तु पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥
(१) ॥ * ॥ कुष्यते निष्कास्यते मलोऽस्मात् । 'कुष
निष्कर्षे' (क्र्या० प० से०) 'प्लुषिकुषिषुषिभ्यः क्सिः'
(उ० ३।१५५) ।—'कुषः सिः'—इति मुकुटवाक्यम-
पाणिनीयम् ॥ (२) ॥ * ॥ जायतेऽत्र जन्तुर्मलो वा ।
'जनेररष्ठ च' (उ० ५।३८) इत्यरप्रत्यये ठोऽन्त्या-
देशः । 'जठरो न स्त्रियां कुक्षी, बद्धककण्टयोस्त्रिषु' (इति
'मेदिनी १३४ - १५६) । मुकुटस्तु—जनयत्यन्नादिना
स्वभरणम् । बाहुलकादरम् । 'पृषोदरादित्वात्' (६।३
१०९) अन्त्यस्य ठः—इति । स उक्तसूत्रास्मरणप्रयुक्तः ।
—जमत्याहारम् । जठरम्—इति स्वाम्यप्येवम् ॥ (३)
॥ * ॥ उदृणाति । 'ऋ गती' (क्र्या० प० से०) अच्
(३।१।१३४) । यद्वा,—उदृच्छति, उदिरति, वा । 'ऋ
गती' (भ्वा०, जु० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) ।
यद्वा,—उदृहणाति । 'दृ विदारणे' (क्र्या० प० से०) ।
उदि हणातेरजक्षी पूर्वपदान्त्यलोपश्च (उ० ५।१९) ।
'उदरं तुन्दरणयोः' इति हैमः [३।५५८] ॥ (४)
॥ * ॥ तुदति । 'तुद व्यथने' (तु० उ० अ०) । 'इगु-
पध-' (३।१।१३५) इति कः । 'आच्छीनघोः' (७।१।
८०) इत्यत्र 'नुम्' इति योगविभागान्नुम् । यद्वा,—तर्णो-
त्यन्नम् 'तृणु अदने' (त० उ० से०) । 'अब्दादयश्च'
(उ० ४।९८) इति साधुः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च
'जठरस्य' ।

स्तनौ कुचौ

स्तनः, कुचः (२ पु), 'स्तन' के २ नाम हैं।

स्तेति ॥ स्तनति कथयति यौवनोदयम् । स्तन्यते
शब्द्यते वा कामुकैः । 'ष्टन शब्दे' (भ्वा० प० से०) ।
अच् (३।१।१३४) । 'पुसि-' (३।१।११८) इति घो
वा ॥ (१) ॥ * ॥ कुचति । 'कुच संकोचे' (तु० प०

से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'वक्षोजस्य' ।

चूचुकं तु कुचाग्रं स्यात्

चूचुकम् कुचाग्रम् (२ न), 'स्तनके ऊपर वाले काले भाग'
के २ नाम हैं।

चिविति । चूष्यते । 'चूष पाने' (भ्वा० प० से०) ।
बाहुलकादुक्तः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'चूचु' इत्य-
व्यक्तं कायति पीयमानम् । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।
२।१०१) इति ङः ॥ (१) ॥ * ॥ कुचस्याग्रम् ॥
(२) ॥ * ॥ 'चूचुको ना कुचाननम्' इति रत्नकोषः
॥ * ॥ द्वे 'स्तनाग्रस्य' ।

न ना क्रोडं भुजान्तरम् ॥ ७७ ॥

क्रोडम् (न स्त्री), भुजान्तरम् (न), 'गोदी' के २ नाम
हैं।

नेति ॥ कुडघते । 'क्रुड वाल्पेऽदने' (तु० प० से०) ।
घन् (३।३।१९) । मुकुटस्तु—क्रोडति घनीभवति । 'क्रुड
घनत्वे' । अच् (३।१।१३४) ।—इत्याह । तप्त । घनत्वा-
यस्य ऋदुपधत्वात् । उदुपधत्वेऽपि कुटादित्वेनाचि गुणासंभ-
वाच्च । 'क्रोडः कोले शनौ क्रोडमङ्गै' इति हैमः [२।११५]
'क्रोडः शनौ सूकरे ना, न पुमानङ्करक्षसोः' इति मेदिनी
[४।१।७७] ॥ (१) ॥ * ॥ भुजयोरन्तरम् ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'अङ्गस्य' ।

उरो वत्सं च वक्षश्च

उरः, वत्सम्, वक्षः (३ न), 'छाती' के ३ नाम हैं।

उरविति ॥ इयति । 'ऋ गती' (जु० प० अ०) ।
'अर्तेरुच्च' (उ० ४।१९५) इत्यसुन्, उरादेशः किञ्च ।
'उरो वक्षसि मुख्ये स्यात्' इति हैमः [२।५८९] ॥ (१)
॥ * ॥ वदति सामर्थ्यम् । 'वद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा०
प० से०) । 'वद स्थैर्ये' (भ्वा० प० से०) वा । 'वृत्तुवदि-
हनि-' (उ० ३।६२) इति सः । 'वत्सः पुत्राहिवर्षयोः ।
तर्णके नोरसि क्लीबम्' इति मेदिनी [१७०।११-१२] ।
'पुत्रादौ तर्णके वर्षे वत्सो वत्सं तु वक्षसि' इति रुद्रः ॥
(२) ॥ * ॥ वक्षति । 'वक्ष संघाते' (भ्वा० प० से०) ।
असुम् (उ० ४।१८९) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'उरसः' ॥—
'पञ्चापि वत्सस्य'—इत्यन्ये ।

पृष्ठं तु चरमं तनोः ।

पृष्ठम् (न), 'पीठ' का १ नाम है।

प्रिति ॥ पृष्यते 'पृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) ।
'तिथपृष्ठगूथ-' (उ० २।११) इति साधु । 'पृष्ठं चरम-
मात्रे स्याद्देहस्यावयवान्तरे' (इति मेदिनी ३९।७) ॥ (२)
॥ * ॥ एकं 'देहपञ्चाङ्गागत्य' ।

१. 'पिचण्डो जठरे प्रोक्तः पशोरवयवेऽपि च' इति
हैमः (३।१८७) इति पाठा० ।

२. मेदिन्यां—'बुद्धककण्टयोस्त्रिषु' इति पाठः ।

स्कन्धो भुजशिरोऽसोऽस्त्री

स्कन्धः (पु), भुजशिरः, (न०) अंसः (पु न), 'कन्धे' के ३ नाम हैं।

स्केति ॥ स्कन्धते । 'स्कन्दिर् गतिक्षोषणयोः' (भ्वा० प० अ०) घञ् (३।३।१९) । 'स्कन्देश्च स्वाङ्गे' (उ० ४।२०७) इति बाहुलकादनसुन्यपि घः । 'स्कन्धः प्रकाण्डे कार्योऽसे विज्ञानादिषु पञ्चसु । सुपे समूहे ऋह्ये च' इति हेमः [२।२५६] ॥ (१) ॥ * ॥ भुजस्य शिरः ॥ (२) ॥ * ॥ अस्यते समाहन्यते भारादिना । 'अंस समाधाते' (डु० उ० से०) । घञ् (३।३।१९) यद्वा, -अमति, अम्यते, वा । 'अम गतो' (भ्वा० प० से०) । 'अमेः सञ्' (उ० ५।२१) । 'अंसः स्कन्धे विभागे स्यात्' इति हेमः [२। ५८७] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'भुजशिरसः' ।

संधी तस्यैव जत्रुणी ॥७८॥

जत्रु (न), 'कन्धेके जोड़' का १ नाम है।

समिति ॥ जायते बाहुरस्मात् । 'जत्रवादयश्च' (उ० ४।१०२) इति साधु ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अंसकक्षयोः संधेः' ।

बाहुमूले उभे कक्षौ

बाहुमूलम् (न), कक्षः (पु), 'कौल' के २ नाम हैं।

वेति ॥ कक्ष्यते । 'कष हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) 'वृत्तवदिहानिकमिकषिभ्यः सः' (उ० ३।६२) । 'कक्षा स्यादन्तरीयस्य पश्चादक्षलपल्लवे । स्पर्शापदे, ना दोर्मूल'-कच्छवीरुत्तरेषु च' (इति मेदिनी) ॥ (२) ॥ * ॥ बहोर्मूलम् ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'कक्षस्य' ।

पार्श्वमस्त्री तयोरधः ।

पार्श्वम् (न पु), 'कोल' अर्थात् 'कौल' के भीचेवाले भाग का १ नाम है।

पेति ॥ स्पृश्यते । 'स्पृश स्पृशने' (तु० प० अ०) 'स्पृशेः श्रण्णुनी पृ च' (उ० ५।२७) । णित्वाद्वाङिः (७।२।११५) । यद्वा-पश्चानां समूहः । 'पश्चां णस् वक्तव्यः' (वा० ४।२।४३) सित्वात् (१।४।१६) पदत्वेन भत्वा-भावाद् 'ओगुं णः' (६।४।१४६) इति न । 'पार्श्वमन्तिके । कक्षाधोऽवयवे चक्रोपान्ते पशुगणेषु च' इति हेमः [२। ५४३-५४४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'कक्षयोरधोभागस्य' ।

मध्यमं चावलम् च मध्योऽस्त्री

मध्यमम्, अवलम् (२ न), मध्यः (३ पु न), 'शरीरके मध्य भाग' के ३ नाम हैं।

१. 'स्पृशस्पृशे'... 'कक्षदोर्मूल'- इति मेदिनीपाठः ।

२. हेमे पुस्तकत्रये- 'पान्तपशुसमूहयोः' इति पाठः ।

मेति ॥ मध्ये भवम् । 'मध्यान्मः' (४।३।८) ।

'मध्यमो मध्यजेऽन्यवत्' । पुमान्त्वरे मध्यदेशेऽप्यवसाने तु न स्त्रियाम् । स्त्रियां छ्ण्टरजोनायां कणिकाङ्गलिभेदयोः । 'त्र्यक्षरच्छन्दसि तथा' [इति मेदिनी १११।४९-५१] ॥ (१) ॥ * ॥ लग्यते स्म । 'लगे सङ्गे' (भ्वा० प० से०) । 'क्षुब्धस्वान्तः' (७।२।१८) इति साधुः । यद्वा, -लज्जते स्म । 'ओलस्त्री व्रीडे' (तु० आ० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'स्कोः-' (८।२।२९) इति सलोपः । 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति नत्वम् । 'श्रीदितः' (७।२।१४) इति नेट् । अवकृष्टम्, अवसन्नम्, वा लग्नम् । 'प्रादयो गता-' (वा० २।२।१८) इति समासः । 'अवल-लग्नोऽस्त्रियां मध्ये त्रिषु स्वात्स्न्यगनात्रके' (इति मेदिनी ८४।५९) ॥ (२) ॥ * ॥ मध्ये शरीरस्य भवम् । 'असा-प्रतिके' (४।३।९) इत्यः । यद्वा, -मां शोभां घसे । 'अध्या-दयश्च' (उ० ४।११२) इति साधुः । 'मध्यं' विलम्बे न स्त्री स्यान्न्यायेऽन्तरेऽधमे त्रिषु' [इति मेदिनी २।२७१] ॥ (३) ॥ * ॥ 'मध्योऽवलग्नं विलग्नं मध्यमः' इति नाम-मासा । ॥ * ॥ त्रीणि 'देहमध्यस्य' ।

द्वौ परौ द्वयोः ॥ ७९ ॥

भुजबाहु प्रवेष्टो दोः स्यात्

भुजः, बाहुः (२ पु स्त्री), प्रवेष्टः, दोः (२ पु), 'बाँह' के ४ नाम हैं।

द्वाविति ॥ परौ भुजबाहु । भ्रूज्यतेऽनेन । 'भुज पाल-नाभ्यवहारयोः' (उ० प० अ०) 'भुजभ्युज्जो-' (७।३। ३१) इति साधुः । यद्वा, भुजति । 'भुजो कौटिल्ये' (तु प० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३४) इति कः । 'अधो भुजा । द्वयोर्बाहो करे' इति मेदिनी [३०।१२-१३] ॥ (१) ॥ * ॥ बाधते । 'बाधु विलोडने' (भ्वा० आ० से०) । 'अजिह-शिकम्पमि-' (उ० १।२७) इत्युः, हृदयान्त्यस्य । मुकु-टस्तु-बहन्त्यनेन । 'बहिरहितलिपिभ्यश्च' इत्युष्-इत्याह । तदपणिनीयत्वादुपेक्ष्यम् ॥ * ॥ बहेः 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । बाहते 'बाह प्रयत्ने' (भ्वा० आ० से०) अच् (३।१।१३४) वा । 'बाहोऽश्वभुजयोः पुमान्' इति दामोदरः । 'बाहो बाहुरिति स्मृतः' इति देशीकोषः । ('बाहोऽश्वमानयोः । द्रुपे, बाहा तु बाहो स्यात्' इति हेमः २।६१५) ॥ (२) ॥ * ॥ प्रवेष्टते । 'वेष्ट वेष्टने' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । (३) ॥ * ॥ दाम्यत्यनेन । 'दमु उपशमे' (दि० प० से०) । 'दमेर्दोस्' (उ० २।६९) ॥ * ॥ भागुरित्ते टाप् ॥

१. 'मध्यं विलम्बे'... 'अधमे त्रिषु' इति पाठो मेदिन्याम्

(४) ॥ * ॥ 'दोर्दोषा च भुजो बाहुः, पाणिर्हस्तः कर-
स्तथा' इति धनंजयः ॥ * ॥ चत्वारि 'भुजस्य' ।

कफोणिस्तु कूर्परः ।

कफोणिः (पु स्त्री) कूर्परः (पु) 'केहुनी' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कं सुखं स्फोरयति । 'स्फुर स्फुरणे संचलने
च' (तु० प० से०) । ण्यन्तः । 'अच इः' (उ० ४।
१३९) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । यद्वा, -केन
सुखेन फणति, स्फुरति, वा । 'फण गतो' (भ्वा० प०
से०) । 'स्फुर संचलने' (तु० प० से०) वा । इन् (उ०
४।११८) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'कफोणिः
कफणिर्द्वयोः' इति शब्दार्णवः ॥ (१) ॥ * ॥ कुरति
'कुर शब्दे' (तु० प० से०) विवप् (३।२।१७८) ।
कोरणम् । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) वा । पिपति ।
'पृ पालनपूरणयोः' (जु० प० से०) । अच् (३।१।
१३४) । कूर् चासौ परश्च । यद्वा, -कुरा शब्देन परः ।
यद्वा, -कुप्यत्यनेन वा 'कुप क्रोधे' (दि० प० से०) ।
बाहुलकादरन् दीर्घश्च ॥ (२) ॥ * ॥ 'कफोणिः कूर्प-
रोऽरत्नेः पृष्ठम्' इति नाममाला [१७९।७२] द्वे 'कूणी'
इति ख्यातस्य 'भुजमध्यग्रन्थेः' ॥

अस्योपरि प्रगण्डः स्यात्

प्रगण्डः (पु), 'केहुनीके ऊपरवाले भाग' का १ नाम है ।

अस्येति ॥ कूर्परस्योर्ध्वं प्रत्यासन्नो गण्डः । कपोलोऽ-
स्य ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'कूर्परोपरिभागस्य' ।

प्रकोष्ठस्तस्य चाप्यधः ॥ ८० ॥

प्रकोष्ठः (पु, न), 'केहुनीके नीचेवाले भाग' का १ नाम
है ।

प्रेति ॥ प्रकुप्यतेऽनेन कुसूलादन्नम् । 'कुष निष्कर्षे'
(ऋचा० प० से०) । 'उषिकुपिगातिभ्यस्थन्' (उ० २।४)
प्रविष्टः कोष्ठं कुसूलम् । 'अत्यादयः क्कान्ता-' (वा० २।२।
१८) इति समासो वा । 'प्रकोष्ठमन्तरं विद्यादरत्नमणि-
बन्धयोः' इति कात्यः । 'प्रकोष्ठो मणिबन्धस्य कूर्परस्यान्त-
रेऽपि च । भूपकक्षान्तरेऽपि स्यात्' [इति मे० ३९।१४-
१५] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'कफोणेरधो मणिबन्धपर्यन्तस्य' ।
मणिबन्धादाकनिष्ठं करस्य करभो बहिः ।

करभः (पु), 'हाथकी कलाईसे कनिष्ठातकवाले बाहरी
मांसल भाग' का १ नाम है ।

१. सान्तोऽयम् । तथा च लक्ष्यम्—'दोर्दण्डाश्रित-
बन्धोऽखरधनुर्दण्डावभङ्गोद्यतः' इति महावीरचरितम्, इति
सा० द० (पृ० २५६) । 'नूनमस्मद्विनाशाय विधिना
दोः प्रसारितः' इति रामा.

३८ अ०

मणीति ॥ मणिर्बन्ध्यतेऽत्र । 'बन्ध बन्धने' (कथा० प०
अ०) । 'हलश्च' (३।४।१२१) इति घञ् । ['मणिबन्धः
पाणिमूलम्' इति हलायुधः २।३७८] । 'करोऽस्यादौ
मणिबन्धो मणिश्च सः' इति हैमनाममाला [३।२५५]
॥ * ॥ कनिष्ठाया आ । 'आङ् मर्यादाभिविध्योः' (२।१
१३) इत्यव्ययीभावः ॥ * ॥ कृणाति । 'कृन् हिंसायाम्'
(कथा० प० से०) । किरत्यनेन । 'कृ विक्षेपे' (तु० प०
से०) वा । 'कृ शूलकलिलगदिभ्योऽभच्' (उ० ३।१२२) ।
—'कृशृगदिराशिवल्लिभ्योऽभच्' इति मुकुटोऽपाणिनीयः ।
करे भाति । 'मा दीप्ती' (अ० प० अ०) । 'सुपि-' (३।
२।४) इति को वा । 'करभो मणिबन्धादिकनिष्ठान्तो-
ष्ट्रतत्सुते' [इति मे० १०७।१४] ॥ (१) ॥ * ॥
'ज्ञापकसिद्धं न सर्वत्र' इति बहिर्योगे पञ्चमी (ज्ञापि०
२।१।१२) न ॥ * ॥ एकम् 'करबहिर्भागस्य' ।

पञ्चशाखः शयः पाणिः

पञ्चशाखः, शयः, पाणिः (३ पु), 'हाथ' के ३ नाम हैं ।

पञ्चेति ॥ पञ्च शाखा इवांगुलयोऽस्य ॥ (१) श्वेते-
ऽस्मिन् सर्वम् । 'पुंसि-' (३।३।१२१) इति घः । 'शमः
शय्याहिपाणिषु' (इति मे० ११७।५७) ॥ * ॥ 'शमः'
इति पाठान्तरम् । शाम्यति कण्ठमूलो वाऽनेन । 'शमु
उपशमे' (दि० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति
घञ् । 'नोदात्तोपदेश-' (७।३।३४) इति न वृद्धिः ।
'पणिः शमः शयो हस्तः' इत्यमरमाला ॥ (२) ॥ * ॥ पणाय-
न्त्यनेन । 'पण व्यवहारे' (भ्वा० आ० से०) । 'अशिपणा-
य्योरुडायलुको च' (उ० ४।१३३) इतीण् शयप्रत्ययस्य
लुक् च ।—पण्यतेऽनेन । बाहुलकात् इन्—इति मुकुटस्तु-
क्तसूत्रास्मरणमूलकः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'हस्तस्य' ।

तर्जनी स्यात्प्रदेशनी ॥ ८१ ॥

तर्जनी, प्रदेशनी (२ स्त्री), 'तर्जनी' अर्थात् 'अँगुठेके
पासवाली अंगुली' के २ नाम हैं ।

तेति ॥ तज्यंतेऽनया । 'तर्जं भर्त्सने' (भ्वा० प०
से०) । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (१)
॥ * ॥ प्रदिश्यतेऽनया । 'दिश अतिसर्जने' (तु० उ० अ०) ।
ल्युट् (३।३।११७) ॥ * ॥ 'प्रदेशिनी' इति पाठान्तरम् ।
प्रदिशति । 'सुपि' (३।२।७८) इति णिनिः । प्रदेशोऽ-
स्त्यस्याः । इनिः (५।२।११५) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
अंगुष्ठसमीपांगुल्याः ।

अङ्गुल्यः करशाखाः स्युः

अङ्गुली, करशाखा (२ स्त्री), 'अङ्गुली' के २ नाम हैं ।

अङ्गिवति ॥ अङ्गति । 'अगि गतो' (भ्वा० प० से०) ।
'ऋतन्यञ्जि-' (उ० ४।२) इत्युलिः । अंगुं पाणिपाद-

मवयवं लाति । बाहुलकाडिर्वा । 'अंगुलिः' करशाखायां
कर्णिकायां गजस्य च' इति हैमः [३।३६०] । विश्वप्रकाशः
[१५९।१२९] ॥ * ॥ 'बालमूललङ्घगुलीनां वा लो रः'
(वा० ८।२।१८) । (अंगुरिः) ॥ * ॥ 'अंगुलस्तु यवो
मतः' इत्यमरदत्तः । 'अंगुलो ना यवमानम्' इति वाचस्पतिः ।
तत्राङ्गेर्वाहुलकादुलः ॥ (१) ॥ * ॥ करस्य शाखा इव ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'अंगुलीमात्रस्य' ।

पुंस्यङ्गुष्ठः प्रदेशिनी ।

मध्यमानामिका चापि कनिष्ठा चेति ताः क्रमात् ॥ ८२ ॥

अङ्गुष्ठः (पु), प्रदेशिनी, मध्यमा, अनामिका, कनिष्ठा
(४ स्त्री), 'अंगूठेसे लेकर कनिष्ठा तकवाली प्रत्येक अङ्गुली'
का क्रमशः १-१ नाम है ।

पुंसीति ॥ अंगुशब्दोऽङ्गवाची । अङ्गी पाणी
तिष्ठति । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः । 'अम्बाम्ब-'
(८।३।९७) इति षत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ तर्जन्युक्तापि
यथासंख्याय पुनरुक्ता ॥ (१) ॥ * ॥ मध्यभवा । 'मध्यान्मः'
(४।३।८) । 'मध्यमो मध्यजे खरे । देहमध्ये मध्यदेशे
मध्यमा कर्णिकांगुलिः । राका रजस्वला चापि' इति
हैमः [३।५००-५०१] ॥ (१) ॥ * ॥ न नाम ग्रहणयो-
ग्यमस्याः ब्रह्मणोऽनया शिरश्छेदनात् । अत एवास्यो
पवित्रीक्रियते ॥ (१) अत्यल्पा । 'अतिशयने-२' (५।३।
५५) इतीष्टम् । 'युवाल्पयोः कन्-' (५।३।६४) 'कनिष्ठो-
ऽल्पेऽनुजे घृनि कनिष्ठा त्वन्तिमांगुली' इति हैमः (३।
१७७) ॥ (१) ॥ * ॥ क्रमेण एकैकम् 'अंगुलीनाम्' ॥

पुनर्भवः कररुहो नखोऽस्त्री नखरोऽस्त्रियाम् ।

पुनर्भवः, कररुहः (२ पु), नखः, नखरः (२ पु न),
'नाखून नह' के ४ नाम हैं ।

प्विति ॥ पुनर्भवति । अच् (३।१।१३४) ॥ * ॥
'पुनर्भवः' इति वा पाठः ॥ (१) ॥ * ॥ करे रोहति ।
'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (२) ॥ * ॥ न
खमस्य । 'न भ्राट्-' (६।३।७५) इति साधुः । 'नखी
स्त्रीपुंसयोः शुक्ती नखरे पुंनपुंसकम्' इति मेदिनी [१६४।
२५] ॥ (३) ॥ * ॥ न खनति, खन्यते वा । 'डडरेकवकाः'
(वा० ३।३।१२५) । नखं राति वा । 'नखरं त्रिषु' इत्य-
मरमाला ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'नखस्य' ।

१. विश्वे 'अंगुली'—इति दीर्घकारान्तः पाठः ।

२. 'द्विवचन'—इतीष्टम् । इति पाठः ।

३. 'नखी स्त्रीवलीबयोः—' इति पाठो मेदिन्याम् ।

प्रादेशतालगोर्कर्णास्तर्जन्यादियुते तते ॥ ८३ ॥

प्रादेशः (पु), 'फैलाये हुए तर्जनी और अँगूठेके बीचके
प्रमाण-विशेष' का १ नाम है ।

तालः (पु), 'फैलाये हुए मध्यमा और अँगूठेके बीचके
प्रमाण-विशेष' का १ नाम है ।

गोर्कर्णः (पु), 'फैलाये हुए अनामिका और अँगूठेके
बीचके प्रमाण-विशेष' का १ नाम है ।

प्रेति ॥ प्रदिश्यते । 'दिश अतिसर्जने' (तु० उ० अ०) ।
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'उपसर्गस्य-' (६।३।
१२२) इति वा दीर्घः । 'प्रदेशो देशमात्रे स्यात्तर्जन्यंगुष्ठ-
संमिते' (इति मेदिनी) ॥ (१) ॥ * ॥ तलस्यत्र । 'तल
प्रतिष्ठायाम्' (चु० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१)
इति घञ् । 'तालः करतलेऽंगुष्ठमध्यमाभ्यां च संमिते ।
गीतकालक्रियामाने करस्फाले द्रुमान्तरे' [इति मे० १४६।
२३] ॥ (१) ॥ * ॥ गोः कर्ण इव । गोकर्णोऽश्वतरे सर्वे
सारङ्गे प्रमथान्तरे । अंगुष्ठानामिकोन्माने गोकर्णी मूवि-
कौषधौ' इति विश्वः [५३।७०-७१] ॥ (१) ॥ * ॥
'तर्जन्यादिसहिते विस्तृतैः अंगुष्ठे' क्रमेणैकैकम् ।

अङ्गुष्ठे सकनिष्ठे स्याद्वितस्तिर्द्वादशाङ्गुलः ।

वितस्तिः (पु स्त्री), द्वादशाङ्गुलः (पु), 'वित्ता अर्थात्
फैलाये हुए कनिष्ठा और अँगूठेके बीचके प्रमाण-विशेष' के २
नाम हैं ।

एति ॥ कनिष्ठया सह विततेऽङ्गुष्ठे । वितस्यति ।
वितस्यते वा । 'तसु उपक्षये' (दि० प० से०) । 'वौ
तसेः' (उ० ४।१८२) इति तिः ॥—बाहुलकात्तिः—इति
मुकुट एतत्सूत्रास्मरणमूलकः ॥ (१) ॥ * ॥ द्वादश
अंगुलयः प्रमाणमस्य । 'तद्वितार्थोत्तर-' (२।१।५१) इति
द्विगुः । 'द्विगोर्नित्यम्' (वा० ५।२।३७) इति मात्रचो
लुक् । 'तत्पुरुषस्यांगुलेः' (५।४।८६) इत्यच् ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'वितस्तेः' ।

पाणौ चपेटप्रतलप्रहस्ता विस्तृताङ्गुलौ ॥ ८४ ॥

चपेटः, प्रतलः, प्रहस्तः (३ पु), 'थप्पड़, चटकन' के ३
नाम हैं ।

पेति ॥ चपति । 'चप सान्त्वने' (भ्वा० प० से०) ।
अच् (३।१।१३४) । एटति । 'इट गती' (भ्वा० प०
से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । चपश्चासा-
विटश्च ॥ * ॥ 'चपेटः' अप्यत्र । 'चपेटः स्फारविपुले चपेटे
पर्पटेषु च' [इति विश्वः ३८।३५, मे० ३६।४०] ॥
(१) ॥ * ॥ प्रतलति—'तल प्रतिष्ठायाम्' (चु० प० से०) ।
अच् (३।१।१३४) । 'प्रतलं पातालभेदे तताङ्गुलिकरे

पुमान् [इति मेदिनी १०६।१४२] ॥ * ॥ 'तलम्' अप्यत्र । 'तलं स्वरूपाधरयोः खङ्गमुष्टिचपेटयोः' इति विश्वः [१४९।७] । 'तलश्चपेटे तालद्रौ' इति हैमतः । '—पुंसि तालमहीरुहे । चपेटे च' इति मेदिनीतश्च पुंस्य-यम् [१४६।२१-२२] ॥ (२) ॥ * ॥ प्रसृतो हस्तः । 'प्रादयो गता—' (वा० २।२।१८) इति समासः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'विस्तृतांगुली पाणौ' ।

द्वौ संहतौ सिंहतलप्रतलौ वामदक्षिणौ ।

सिंहतलः, प्रतलः (२ पु), 'अङ्गुल फैलाये हुए दोनों हाथोंको सटाने' के २ नाम हैं ।

द्वाविति ॥ सिंहस्येव तलमत्र ॥ * ॥ 'संहतलः' इति पाठान्तरम् । संहतं संघट्टं लाति । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रतले प्रश्लिष्टे वा तले अत्र ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे वामदक्षिणयोः पाण्यामिलितयोर्विस्तृतांगुल्योः ।

पाणिर्निकुब्जः प्रसृतिः

प्रसृतिः (स्त्री), 'देहे किये (सिमेटे) हुए हाथ' का १ नाम है ।

पेति ॥ नितरां कुब्जा प्रकृतिरस्य । प्रसरत्यनेन । क्तिन् (३।३।९४) ॥ * ॥ 'प्रसृतः' इति वा पाठः । तत्र प्रकृष्टं सृतमस्य । 'प्रसृतः सप्रसारे स्याद्विनीते वोगते त्रिषु । अर्धाजली तु पुंलिङ्गो जङ्घायां प्रसृता मता' [इति मे० ६३।१२३-१२४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'प्रसृतेः' ।

तौ युतावज्जलिः पुमान् ॥ ८५ ॥

अवजलिः (पु), 'अजलि' का १ नाम है ।

ताविति ॥ तौ प्रसृतौ मिलितौ । अज्यतेऽनेन । 'अञ्जू व्यक्त्यादौ' (रु० प० से०) । 'ऋतन्यज्जि—' (उ० ४।२) इत्यलिः । 'अञ्जलिस्तु पुमान् हस्तसंपुटे कुडवेऽपि च' [इति मे० ४९।६०] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अञ्जलेः' ।

प्रकोष्ठे विस्तृतकरे हस्तः

हस्तः (पु०), 'एक हाथ' अर्थात् 'दो वित्ता या चौबीस अङ्गुलके प्रमाण-विशेष' का १ नाम है ।

प्रेति ॥ बाही प्रसारितपाणौ हस्तः । हसति, हस्यते-ऽनेन वा । 'हसे हसने' (भ्वा० प० से०) । 'हसिमृग—' (उ० ३।८६) इति तच् । 'हस्तः करे करिकरे सप्रकोष्ठ-करेऽपि च । ऋक्षे केशात्परो ब्राते' [इति मे० ५९।७५-७६] ॥ (१) ॥ * ॥ विस्तृतः करो यस्य तस्मिन् ॥ एकम् 'विस्तृतकरस्य' ।

मुष्ट्या तु बद्धया ।

स रत्निः स्यात्

रत्निः (स्त्री), 'निमूठ (मुट्टीको बाँधकर) हाथसे नापे हुए प्रमाण-विशेष' का १ नाम है ।

स्त्विति ॥ स हस्तः मुष्यतेऽनया 'मुष स्तेये' (कृचा० प० से०) । 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।९४) । यद्वा,—मुष्णाति । क्तिच् (३।३।९७४) । ['संपीडितांगुलिर्मुष्टिः' इति हलायुधः २।३८२] ['मुष्टिद्वयोः फले । बद्धपाणौ त्सरी' इति मे० ३५।२४-२५] बद्धया मुष्ट्योपलक्षितः ॥ * ॥ ऋच्छति । अर्थतेऽनेन वा । 'ऋ गतो' (भ्वा० प० अ०) । 'ऋतनि—' (उ० ४।२) इति क्तिन् । 'रत्न्यरत्नी स्त्रियौ बद्धमुष्टिततांगुली' इत्यमरमाला ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'बद्धमुष्टिहस्तस्य' ।

अरत्निस्तु निष्कनिष्ठेन मुष्टिना ॥ ८६ ॥

अरत्निः (स्त्री पु), 'कनिष्ठा अंगुलीको फैलाये हुए मुट्टी बाँधकर हाथसे नापे हुए प्रमाण-विशेष' का १ नाम है ।

अरेति ॥ रत्निभिन्नः । नञ्समासः । 'नारत्निः कफो-णी हस्ते सप्रकोष्ठे चांगुली' । इति रुद्रः । 'अरत्निर्ना सप्र-कोष्ठततांगुलिकरेऽपि च । कफोणावपि' [इति मे० ८५।३४] ॥ (१) ॥ * ॥ निगता कनिष्ठा यस्मात्तेन मुष्टि-नोपलक्षितः ॥ * ॥ एकम् 'अरत्निहस्तस्य' ।

व्यामो बाह्योः सकरयोस्ततयोस्तिर्यगन्तरम् ।

व्यामः (पु), 'दोनों तरफ दोनों हाथोंको फैलाकर नापे हुए प्रमाण-विशेष' का १ नाम है ।

व्येति ॥ विशेषेण अभ्यनेऽनेन । 'अम गतो' (भ्वा० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । मुकुटस्तु व्यामीयनेऽनेन । माडो मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः—इति व्याख्यत् । तच्च । 'कतरि कृत्' (३।४।६७) इत्यस्य प्रवृत्त्या करस्य कस्यासंभवात् ।—व्यामीयते रज्ज्वाद्यनेन—इति स्वाभ्यप्येवम् ॥ (१) ॥ * ॥ स्वे स्वे पार्श्वे प्रसारि-तयोर्बाह्योर्मध्यम् ॥ * ॥ एकम् 'व्यामस्य' ।

ऊर्ध्वविस्तृतदोःपाणिनृमाने पौरुष त्रिषु ॥ ८७ ॥

पौरुषम् (त्रि), 'पौरसासे नापे हुए प्रमाण-विशेष' का १ नाम है ।

ऊर्ध्वेति ॥ दोषौ च प्राणी च । तत् । ऊर्ध्वं विस्तृतं दोःपाणि येन सः । तादृशो ना । तस्य यन्मानं परिमाणम् । तेन पुंसा वा यन्मीयते तत्र ॥ * ॥ पुरुषः प्रमाणमस्य । 'पुरुषहस्तिभ्यामण् च' (५।२।३८) । पौरुषो नदः, पौरुषी नदी, पौरुषं सरः । 'पौरुषं पुरुषस्य स्याद्भावे

कर्मणि तैजसि । ऊर्ध्वविस्तृतदोःपाणिनुमाने त्वभिधेयवत्
[इति मे० १६८।४२] (१) ॥*॥ एकम् 'पुरुषप्रमाणस्य' ।
कण्ठो गलः ।

कण्ठः, गलः (२ पु), 'कण्ठ' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कणति । 'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) ।
'कण्ठे' (उ० १।१०३) । 'कठि शोके' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'समीपगलशब्देषु त्रिषु कण्ठं विदुर्बुधाः' इति शाश्वतः [४८९] । 'कण्ठो गले संनिधाने ध्वनी मदनपादपे' इति विश्वः (४१।३) ॥ (१) ॥*॥ गिलति । 'गु निगरणे' (तु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'अचि विभाषा' (८।२।२१) इति वा लः । गीयंतेऽनेन । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः । यद्वा,— गलति । 'गल अदने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'गलः कण्ठे सर्जरसे' [इति मेदिनी १४६।१३] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'ग्रीवाग्रभागस्य' ।

अथ ग्रीवायां शिरोधिः कंधरेत्यपि ।

ग्रीवा, शिरोधिः, कंधरः (३ स्त्री), 'गर्दन' के ३ नाम हैं ।
अथेति ॥ गीयंतेऽनया । 'शेवयह्वजिह्वाग्रीवा-' (उ० १।१५४) इति साधुः । 'ग्रीवे शिरोधितच्छिरे' (इति हेमः २।५३२) ॥ (१) ॥*॥ शिरो धीयतेऽस्याम् । 'कर्मण्यधिकरणे च' (३।३।९३) इति किः ॥ (२) ॥*॥ कं शिरो धारयति । 'संज्ञायां भृतुवृजि-' (३।२।४६) इति खच् । 'खचि ह्रस्वः' (६।४।९४) । यद्वा,— धरति । 'धुन् धारणे' (भ्वा० उ० अ०) । अच् । कं शिरसो घरा कंधरा । (३।१।१३४) 'कंधरो वारिवाहे स्याद्ग्रीवायां कंधरा मता' [इति विश्वः ५१३७।१४९, मे० १३१।१२३] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'कंधरायाः' ।

कम्बुग्रीवा त्रिरेखा सा

कम्बुग्रीवा (स्त्री), 'शङ्ख के समान तीन रेखावाली गर्दन' का १ नाम है ।

केति ॥ कम्बुः शङ्ख इव ग्रीवा ॥ (१) ॥*॥ तिस्रो रेखा यस्याम् ॥*॥ एकम् 'शङ्खाकारग्रीवायाः' ।

अवटुर्घाटा कृकाटिका ॥८८॥

अवटुः, घाटा, कृकाटिका (३ स्त्री), 'घाँटी' के ३ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवटलति । 'टल वैकल्ये' (भ्वा० प० से०) । अवटीकते । 'टीकृ गतो' (भ्वा० आ० से०) । मित-द्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) ङुः । यद्वा,— न वटति । 'वट वेष्टने' (भ्वा० प० से०) 'वट भाषणे' (जु० उ० से०)

बाहुलकादुः । 'अवटुः पुरुषे कृकाटिका घाटा' इति बोपा-लितः ॥ (१) ॥*॥ घाटयति घाटयते, वा । 'घट संघाते' चुरादिः । अच् (३।१।१३४) घञ् (३।३।१९) वा ॥ (२) ॥*॥ कृकं कण्ठमटति । 'अट गतो' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।११८) । स्वार्थे कन् (जापि० ५।४।५) । ण्वल् तु परत्वादणा बाधान्न प्राप्नोति ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'ग्रीवायां मुन्नतभागस्य' 'घाटी' इति ख्यातस्य ।— ग्रीवाप-श्चाद्भागस्य— इति स्वामि-मुकुटौ ।

वक्त्रास्ये वदनं तुण्डमाननं लपनं मुखम् ।

वक्त्रम्, आस्यम्, वदनम्, तुण्डम्, आननम्, लपनम्, मुखम् (७ न), 'मुखके बिल' के और उपचारसे 'मुखमात्र' के ७ नाम हैं ।

वेति ॥ उच्यतेऽनेन । 'वच परिभाषणे' (अ० प० अ०) । ब्रूओ वचिः (२।४।५३) वा । 'गुधुवीपचिवचि-' (उ० ४।१६७) इति वः । 'वक्त्रमास्ये छन्दसि च' इति हेम-चन्द्रः [२।४६।४] ॥ (१) ॥*॥ आस्यन्दते अम्लादिना प्रस्रवति । आस्यन्दते वान्नादिना द्रवीक्रियते । 'स्यन्दू प्रस्रवणे' (भ्वा० आ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । यद्वा,— अस्यन्ते वर्णा येन । अस्यते वाऽस्मिन् ग्रासः । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) ण्यत् । 'मुखं मुखान्तरालं च द्वयमास्यमिती-रितम्' इति शाश्वतः (४८५) । 'आस्यं मुखे च तन्मध्ये तद्भवे च स्त्रियां स्थितौ' [इति मेदिनी ११३।५] ॥ (२) ॥*॥ वदन्त्यनेन 'वद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । करणे ल्युट् (३।३।११७) ॥ (३) ॥*॥ तुण्डति । 'तुडि तोडने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (४) ॥*॥ आनन्त्यनेन । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (५) ॥*॥ लप्यतेऽनेन । 'लप व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (६) ॥*॥ खन्यते, अनेन वा । 'खनु अवदारणे' (भ्वा० उ० से०) । 'डित् खनेर्मुट् चोदात्तः' (उ० ५।२०) इत्यच्, स च डित् घातोर्मुडागमः । 'प्राक् खनो मुहुदात्तश्च ततोऽञ्च प्रत्ययो भवेत् । प्रजासृजा यतः खातं तस्मादाहुर्मुखं बुधाः' इति निरुक्तम् । 'मुखमुपाये प्रारम्भे श्रेष्ठे निःसरणास्ययोः' इति हेमः [२।२४] ॥ (७) ॥*॥ सप्त 'मुखबिलस्य' । तदुपलक्षिते समुदाये तूपचारात् ।

क्लीबे घ्राणं गन्धवहा घोणा नासा च नासिका ॥८९॥

घ्राणम् (न), गन्धवहा, घोणा, नासा, नासिका (४ स्त्री), के ५ 'नाक' के नाम हैं ।

क्लीब इति ॥ घ्रायतेऽनेन । 'घ्रा गन्धोपादाने' (भ्वा० प० अ०) । ल्युट् (३।३।११७) 'घ्राणं क्लीबं नासिकायां

घ्राते स्याद्वाच्यलिङ्गकम्' [इति मे० ४५।११] ॥ (१) ॥ * ॥
बहति । 'वह प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । अच् (३।१।१३४) ।
गन्धस्य वहा । 'स्याद् गन्धवहा नासायां पुलिङ्गे मातरिश्वनि'
[इति मे० १७७।२९] ॥ (२) ॥ * ॥ घोणति, अनया
वा । 'घुण भ्रमणे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ।
'हलश्च' (३।१।२२१) इति घन् वा ॥ (३) ॥ * ॥ नासते ।
अनया वा । 'णामृ शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । प्राग्वत् ।
'नासा तु नासिकायां च द्वारोर्ध्वदारुणि स्त्रियाम्' [इति मे०
१७०।४] ॥ (४) ॥ * ॥ नासेर्बुल् (३।१।१३३) ।
'घ्राणं गन्धवहा नासा नसा नस्या च नासिका' इति साह-
साङ्गः । 'कृत्या गन्धवहा घोणा घ्राणं नासा च नासिका'
इति कात्यः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'नासिकायाः' ।
ओष्ठाधरौ तु रदनच्छदौ दशनवाससी ।

ओष्ठः, अधरः, रदनच्छदः, (३ पु) दशनवासः (न), 'ओठ'
के ४ नाम हैं ।

ओष्ठेति ॥ उष्यते उष्णाहारेण । 'उष दाहे' (भ्वा०
प० से०) । 'उषिकुषि-' (उ० २।४) इति थन् ॥ (१)
॥ * ॥ न ध्रियते । 'धृङ् अनवस्थाने' (तु० आ० अ०) ।
'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः । नञ्समासः (२।३।६) ।
अधरस्तु पुमानोष्ठे, हीनेऽनूध्वे च वाच्यवत् [इति मे०
१३०।१०५] ॥ * ॥ 'द्वन्द्वश्च प्राणि-' इत्येकत्वं तु न भवति ।
अनित्यत्वात् । 'ओष्ठाभ्यां युतावधरौ' इति शाकपाथिवादिः
(वा० २।१।७८) वा ॥ * ॥ रदनाः छाद्यन्तेऽनेन 'छद
संवरणे' चुरादिः । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः ।
'छादेर्घ-' (६।४।९६) इति । ह्रस्वः ॥ (३) ॥ * ॥ दश-
नानां वाससी इव । आवरकत्वात् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि
'उत्तराधरोष्ठमात्रस्य' ।

अधस्ताच्चिबुकम्

चिबुकम् (न), 'ओठ और डुङ्कीके नीचेवाले भाग' का
१ नाम है ।

अधेति ॥ चीवति, चीव्यते, वा । 'चीवृ आदानसंवर-
णयोः' (भ्वा० उ० से०) । मृगयादिः (उ० १।३७) ।
स्वार्थे कन् (झापि० ५।४।५) । चिनोति शोभां वा । प्रा-
ग्वत् ॥ (१) ॥ * ॥ 'अधस्तादधरोष्ठस्य चिबुः स्याच्चि-
बुकं तथा' इति निगमः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'ओष्ठाधो-
भागस्य' ।

गण्डौ कपोलौ

गण्डः, कपोलः (२ पु), 'गाल' के २ नाम हैं ।

गेति ॥ गण्डति । 'गडि घटनैकदेशे' (भ्वा० प० से०)
अच् (३।१।१३४) । 'गण्डः स्यात्पुंसि खङ्गिनि । ग्रहयोग-
प्रभेदे च वीध्यङ्गे पिटकेऽपि च । चित्त्वरीरकपोलेषु ह्य-

भूषणबुद्बुदे' (इति मेदिनी) ॥ (१) ॥ * ॥ कम्पते । 'कपि
चलने' (भ्वा० आ० से०) । 'कपिगडिगण्डि-' (उ० १।
६६) इत्योलच् । 'कपि' इति निर्देशान्नलोपः । कं सुखं
पोलति । 'पुल महत्त्वे' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।
२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कपोलस्य' ।

तत्परो हनुः ॥ ९० ॥

हनुः (स्त्री), 'दाढ़ी, 'डुङ्की' का १ नाम है ।

तदिति ॥ ताभ्यां कपोलाभ्यां परः । हन्ति । 'शृस्वृस्त्रि-
हि-' (उ० १।१०) इत्युः । 'हनुर्हट्टविलासिन्यां मृश्यावस्त्रे
गदे स्त्रियाम् । द्वयोः कपोलावयवे' [इति मेदिनी ८४।२५-
२६] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'कपोलाधोभागस्य' ।

रदना दशना दन्ता रदाः

रदनः दशनः, दन्तः, रदः (४ पु), 'दाँत' के ४ नाम हैं ।

रेति ॥ रद्यतेऽनेन । 'रद धिलेखने' (भ्वा० प० से०) ।
'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (१) ॥ * ॥ दश्यतेऽ-
नेन । करणे ल्युट् (३।३।११७) । 'दहदश-' (३।१।२४)
इति निर्देशात्क्वचिदकिङ्कत्यपि लोपः । यद्वा, -कर्तरि ल्युट्
(३।३।११३) ॥ (२) ॥ * ॥ दाम्यति । 'दमुं उपशमे'
(दि० प० से०) । अन्तर्भावितण्यथाद्वाहुलकात्तन् । 'दन्तो-
ऽद्रिकटके कुञ्जे दशनेऽथौषधी स्त्रियाम्' [इति मे० ५५।२३]
॥ (३) ॥ * ॥ रदति अच् (३।१।१३४) ॥ (४) ॥ * ॥
चत्वारि 'दन्तस्य' ।

तालु तु काकुदम् ।

तालु, काकुदम्, (२ न), 'तालु' के २ नाम हैं ।

तेति ॥ तरन्त्यनेन । 'तृ प्लवनतरणयोः' (भ्वा० प०
से०) । 'त्रो रश्च लः' (उ० १।५) इति युष् । तालयति ।
'तल प्रतिष्ठायाम्' चुरादिः । मृगयादिः (उ० १।३७)
वा ॥ (१) ॥ * ॥ काकुजिह्वा उद्यतेऽनुद्यतेऽस्मिन् । अने-
कार्थत्वाद्वदिरुक्षणे वर्तते । घञर्थे कः (वा० ३।३।३८) ।
पुषोदरादिः (५।३।१०९) । ईषत् कवते । 'कुङ् शब्दे' ।
(भ्वा० आ० अ०) अन्दादित्वात् (उ० ४।९८) साधुर्वा ।
यद्वा, -निश्चेष्टं ककुदं शिरः' । ककुदे भवमु । 'तत्र भवः
(४।३।५३) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'तालुनः' ।

रसज्ञा रसना जिह्वा

रसज्ञा, रसना, जिह्वा (३ स्त्री), 'जीभ' के ३ नाम हैं ।

रेति ॥ रसं जानाति । 'ज्ञा अवबोधने' (क्रया० प०
अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥
रसयति । 'रस आस्वादने' (चु० उ० से०) । नन्धादित्वात्
(३।१।१३४) ल्युः । यद्वा, -रसयन्त्यनया । 'ण्यासश्चन्थो
युच्' (३।३।१०७) । रसति । 'रस शब्दे' (भ्वा० प०

से०) । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७८) इति युच् वा । 'रसनं स्वजने ध्वनौ । जिह्वायां तु न पुंसि स्यात्' (इति मेदिनी) । 'तालव्या अपि दन्त्याश्च' इत्यादौ 'जिह्वायां रशना तथा' इत्युक्तेर्दन्त्यतालव्यमध्योऽयम् । 'रसनं तु ध्वनौ स्वादे रसज्ञारासनयोः स्त्रियाम्' इति रभसः ।—रसेः सौत्रात् 'रसरुचिरुवो युच्'—इति मुकुटोऽपाणिनीयः ॥ (२) ॥*॥ लेडि । लिहन्त्यनया वा । 'लिह आस्वादाने' (अ० उ० अ*) । 'शेवयह्वजिह्वा'—(उ० १।१५४) इति साधुः ।—'लिहेः पूर्वजिह्वग्रीवा' इति वन्प्रत्ययः—इति मुकुटोऽपाणिनीयः ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'जिह्वायाः' ।

प्रान्तावोष्ठस्य सृक्कणी ॥ ९१ ॥

सृक्कणी (स्त्री), 'ओठ'के दोनों किनारों का १ नाम है ।
प्रेति ॥ सृजति लालादि । 'सृज विसर्गे' (तु० प० से०) । बाहुलकात्कनिन् । 'प्रान्तावोष्ठस्य सृक्कणी' इति क्लीबकाण्डेऽमरदत्तः ॥*॥ 'कवयुक्तम्' (सृक्कणी) इत्यन्ये ॥*॥ (सृक्कणी) ड्यन्ता—इत्येके ॥*॥—अदन्तं सृक्कम्—इत्यपरे ॥*॥ 'सृक्क' शब्द इकारान्तः क्लीबे । तत्र बाहुलाकारिकः ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'ओष्ठप्रान्तयोः' ।

ललाटमलिकं गोधिः

ललाटम्, अलिकम् (२ न), गोधिः (पु), 'ललाट' के ३ नाम हैं ।

लेति ॥ ललनम् । 'लल ईप्सायाम्' (उ० आ० से०) । 'लड विकास' (भ्वा० प० से०) वा । डलयोरेकत्वम् । ललं विलासमोप्सां वा अटति । 'अट गती' (भ्वा० प० से०) । ललति । उक्तधातुभ्यां बाहुलकादटच् ॥ (१) ॥*॥ अलति । अत्यते, वा । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । 'अलिहृ' विभ्यां किच्च' इतीकन् । (उ० ४।२७) । 'अलीक-

१. 'वाचस्पत्ये' तु सृजेः 'कन्' क्वनिन् वा कस्य नेस्वम्, 'सृक्कणी परिलेडि च' इति स्मृतिः । 'महासृक्का-यसोभितो नृसिंहवत्' इति श्लेषात् ककारद्वयमध्यः । 'सृक्कन्' इत्यरुणः । 'सृक्कणी' तत्रार्थे राजनि० । (पृ० ५३२९) । 'स्मितस्य संभावय सृक्कणा कणान्' इति नै० च० (९।१११) श्रीहर्षप्रयोगाद् वकारमध्यो नान्तश्चायम् ।

२. उणादिसूत्रपाठे 'अनिहृषिभ्यां किच्च' इत्येवं पाठः । 'अनीक' इत्युदाहरणञ्च सि० कौ० । अथ च तथा सूत्रस्वीकारे दीर्घमध्यस्य 'अलीक' शब्दस्य सिद्धिः, न तु ह्रस्वमध्यस्य 'अलिक' शब्दस्य । तस्मात् 'अलिक' शब्दसिद्धये अलघातोः कर्मणि इकन् प्रत्ययो बोध्यः । ह्रस्वमध्यस्य लक्ष्यञ्च 'असंस्कृतालकिनीमलिक-लेखाम्' इति काद० बाणकवेः प्रयोगः । 'भाले गोध्यली-

महितेऽपि' इति कात्यः ॥*॥ बाहुलकादिकञ्चपि । 'अलिकं ह्रस्वदीर्घमध्यम्' इति राजदेवः ॥ (२) ॥*॥ गुध्यते । 'गुध परिवेष्टने' (दि० प० से०) । इन् (उ० ४।११८) । बावी नेत्रे धीयेते यस्मिन् । 'कर्मण्यधिकरणो च' (३।३।९३) इति किर्वा । पुंस्ययम् । 'गोधिभालो महाशङ्खः' इति त्रि-काण्डशेषात् [२।६।३०] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'भालस्य' ।

ऊर्ध्वे दृग्भ्यां भ्रुवौ स्त्रियौ ।

भ्रूः (स्त्री), 'भौह' का १ नाम है ।

ऊर्ध्वे इति भ्रमति । 'भ्रमु चलने' (भ्वा० प० से०) । 'भ्रमेर्दुः' (उ० २।६८) यद्वा,—भ्राम्यति । 'भ्रमु अनव-स्थाने' (दि० प० से०) । क्विप् (३।२।१७८) । 'ऊर्ध्वं च गमादीनाम्' इति 'गमः क्वौ' (६।४।४०) इत्यत्र वार्तिकेन मलोप ऊर्ध्वं चादेक्षः ॥ (१) ॥*॥ एकं 'नेत्रो-परिभागस्य रोमराजेः' ।

कूर्चमस्त्री भ्रुवोर्मध्यं

कूर्चम् (न पु), 'दोनों भौहके बीचवाले भाग' का १ नाम है ॥

क्विति ॥ कुरति । कुर्यते, वा । बाहुलकाच्चट् । 'कूर्च-मस्त्री भ्रुवोर्मध्ये कथ्यनश्मश्रुकैतवे' (इति मेदिनी) ॥ (१) ॥*॥ एकं 'नासोपरिभ्रूद्वयमध्यस्य' ॥

तारकाक्षः कनीनिका ॥ ९२ ॥

तारका, कनीनिका (२ स्त्री), 'आँखकी पुतली' के नाम हैं ।

तेति ॥ तारयति । 'तृ प्लवनादौ' (भ्वा० प० से०) । 'प्लुल्' (३।१।१३३) । 'तारिका ज्योतिषि' (वा०-७।३।४५) इतीत्वाभावः । 'तारको दैत्यभित्कर्णधारयोर्न द्वयोर्दंशि । कनीनिकायामृक्षे च न पुमांस्वातरि त्रिषु' [इति मे० २।१।६९-१००] ॥ (१) ॥*॥ कनति । 'कनी दीप्तौ' (भ्वा० प० से०) बाहुलकादीनः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । टाप् (४।१।४) । इत्वम् (७।३।४४) । 'कनीनिका तारकेऽक्षः स्यात्कनिष्ठांगुलावपि' (इति मे० १५।१८१) ॥ (२) ॥*॥ अक्षः इति खेचरी व्यावृत्त्यर्थम् ॥*॥ द्वे 'नेत्रकनीनिकायाः' ॥

लोचनं नयनं नेत्रमीक्षणं चक्षुरक्षिणी ।

दृग्दृष्टौ च

लोचनम्, नयनम्, नेत्रम्, ईक्षणम् चक्षुः, अक्षि (६ न), दृक्, दृष्टिः (२ स्त्री), 'आँख' के ८ नाम हैं ।

कालिकलक्ष्मणानि' इत्यभि. चि. म० (३।२३७) वचना-दीर्घमध्योऽपि । तल्लक्ष्यं च—'गुरोश्चालीकनिर्बन्धः समानि ब्रह्महृत्या' इति मनुः (१।१।५५) 'तद्यथा च महाराजो नालीकमधिगच्छति' इति रामा० च ।

लविति ॥ लोच्यतेऽनेन । 'लोच्छु दर्शने' (भ्वा० आ० से०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (१) ॥*॥ नीयतेऽनेन । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० उ० से०) । ल्युट् (३।३।१-१७) ॥ (२) ॥*॥ 'दाम्नी' (३।२।१८२) इति पक्षे षट् । 'नेत्रं मथिगुणो वस्त्रभेदे मुले द्रुमस्य च । रथे चक्षुषि नद्यां तु नेत्री नेतरि वाच्यवत्' [इति मे० १२६।५४] ॥ (३) ॥*॥ ईक्ष्यतेऽनेन । 'ईक्ष दर्शने' (भ्वा० आ० से०) । ल्युट् (३।३।११७) 'ईक्षणं दर्शने दृशि' [इति मे० ४७।३६] ॥ (४) ॥*॥ चष्टे । चक्षतेऽनेन, वा । 'चक्षिङ्' (अ० आ० अ०) । 'चक्षेः शिच्च' (उ० १-११९) इत्युसिः । शित्त्वादनाधधातुकत्वात् ख्याञ् न— इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः ॥ (५) ॥*॥ अश्नुते, अनेन वा । 'अशू व्याप्ती' (स्वा० आ० से०) । 'अशेनित्' (उ० ३।१५६) इति विसः ।—'अशेः षिच्-' इति मुकुटोऽपाणिनीयः । यद्वा, -अक्षति । 'अक्षू व्याप्ती' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।११८) ॥ (६) ॥*॥ पश्यति । 'दृष्टिर् प्रेक्षणे' (भ्वा० प० अ०) । क्विप् (३।२।७८) । यद्वा, -दृश्यतेऽनया । संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) क्विप् । 'क्विप्प्रत्ययस्य' (८।२।६२) इति बहुव्रीह्याश्रयणात् क्विप्यपि कुत्वम् ॥ (७) ॥*॥ क्तिन् (३।३।९३) । 'दृष्टिर्ज्ञानेऽक्षिण दर्शने' इति हेमः [२।९३] ॥ (८) ॥*॥ अष्ट 'नेत्रस्य' ।

असु नेत्राम्बु रोदनं चास्त्रमश्रु च ॥ ९३ ॥

असु, नेत्राम्बु, रोदनम्, अस्त्रम्, अश्रु (५ न), 'ऑस्' के ५ नाम हैं ।

अस्विति ॥ अस्यति, अश्नुते वा कण्ठम् । अश्वादि-त्वात् (उ० ५।२९) इति रुक्पक्षे । 'अस्रः कोणे कचे पुंसि क्लीबमश्रुणि शोणिते' (इति मेदिनी) ॥*॥ 'जगरे चाश्रम-श्रुणि' इत्यूष्मभेदात्तालव्यप्रकरणोक्तेश्च 'अश्रम्' तालव्यश-मपि ॥ (१) ॥ नेत्रयोरम्बु ॥ (२) ॥*॥ रुद्यते । 'रुदिर् अश्रुविमोचने' (अ० प० से०) । कर्मणि ल्युट् (३।३।११३) बाहुलकात् । 'रोदनं क्रन्दनेऽस्त्रेऽपि दुरालम्भौषधी स्त्रियाम्' इति मेदिनी [९।१७] ॥ (३) ॥*॥ (४) ॥ (५) पञ्च 'नेत्रोदकस्य' ।

अपाङ्गौ नेत्रयोरन्तौ

अपाङ्गः (पु), 'ऑस्' के किनारेवाले भाग' का १ नाम है ।

अपेति ॥ अपाङ्गति 'अगि गतौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) अपकृष्टोऽङ्गाद्वा । अपकृष्टान्यङ्गान्य-स्माद्वा । 'अपाङ्गस्त्वङ्गहीने स्यान्नेत्रान्ते तिलकेऽपि च' [इति विश्वः १७।४४, मे० २३।२८] ॥ (१) ॥*॥ 'बाह्यौ' इति शेषः ॥*॥ एकम् 'नेत्रप्रान्तयोः' ।

कटाक्षोऽपाङ्गदर्शने ।

कटाक्षः (पु), 'कटाक्ष' का १ नाम है ।

केति ॥ कटावतिशयितावक्षिणी यत्र । 'बहुव्रीहौ सवध्यक्ष्णोः-' (५।४।११३) इति पच् । कटं गण्डमक्षति वा । 'अक्षू व्याप्ती' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'कटाक्षकाक्षी' इति रभसात् काक्षोऽपि ॥ (१) ॥*॥ अपा-ङ्गेन दर्शनम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कटाक्षस्य' ।

कर्णशब्दग्रहौ श्रोत्रं श्रुतिः स्त्री श्रवणं श्रवः ॥ ९४ ॥

कर्णः, शब्दग्रहः (२ पु) श्रोत्रम्, (न), श्रुतिः (स्त्री), श्रवणम्, श्रवः (१ सान्त-२ न), 'कान' के ६ नाम हैं ।

केति ॥ कीर्यते शब्दग्रहणाय क्षिप्यते । यद्वा, -कीर्यते शब्दोऽस्मिन् । किरति शरीरे मुखं वा । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । 'कृवृजृसि-' (उ० ३।१०) इति नः । यद्वा, -कर्णयति । 'कर्णं भेदने' (चु० उ० से०) 'अदन्तः' । अच् (३।३।१३४) । 'कर्णः' पृथासुते ज्येष्ठे सुवर्णालौ श्रुतावपि' [इति मे० ४५।४] । यत्तु—करोति शब्दज्ञानम्—इति मुकुटः । तन्न । ह्रस्वान्नप्रत्ययाविधानात् ॥ (१) ॥*॥ शब्दो गृह्यतेऽनेन । 'ग्रहवृट्-' (३।३।५८) इत्यप् । संज्ञायां 'हलश्च' (३।३।१२१) इकि घञ् विधीयते चापवादत्वात् । योगार्थमात्रे तु स न ॥ (२) ॥*॥ श्रूयतेऽनेन । 'श्रु श्रवणे' (भ्वा० प० अ०) । षट् (उ० ४।१५९) ॥ (३) ॥*॥ श्रूयतेऽनया । क्तिन् (३।३।९४) । 'श्रुतिः श्रोत्रे च तत्कर्म-ण्याम्नायवार्तयोः स्त्रियाम्' [इति मे० ५८।६६] ॥ (४) ॥*॥ ल्युट् वा करणे (३।३।११७) । 'श्रवणं श्रुती च कर्णे नक्षत्रे न नपुंसकम्' [इति मे० ५०।८०] ॥ (५) ॥*॥ 'सर्वधातुभ्योऽसुन्' (उ० ४।१८९) ॥ (६) ॥*॥ षट् 'कर्णस्य' ।

उत्तमाङ्गं शिरः शीर्षं मूर्धा ना मस्तकोऽस्त्रियाम् ।

उत्तमाङ्गम्, शिरः, शीर्षम् (३ न), मूर्धन् (पु), मस्तकः (पु न), 'सिर, मस्तक' के ५ नाम हैं ।

उत्तेति ॥ उत्तमं च तदङ्गं च 'सन्महत्-' (२।१।६१) इति समासः ॥ (१) ॥*॥ श्रीयते उष्णीषादिना । 'श्रयतेः स्वाङ्गे शिरः किच्च' (उ० ३।१९४) इत्यसुन् । 'शिरः प्रधाने सेनाग्रे शिखरे मस्तकेऽपि च' [इति मे० १७।१३१] ॥*॥ 'शिरोवाची शिरोऽदन्तो, रजोवाची रजस्तथा' ॥ (२) ॥*॥ 'कुमारशीर्षयोः-' (३।२।५१) इति ज्ञापका-च्छिरःशब्दस्य शीर्षादिशः ॥ (३) ॥*॥ मुह्यत्यस्मिन्नाह-ते । 'मुह वैचित्ये' (दि० प० से०) । 'श्रुक्षन्-' (उ०

१. '—पृथाज्येष्ठसुते—' इत्येवं मेदिनी पाठः ।

१।१५९) इति साधुः ॥ (४) ॥*॥ मस्यते स्म । 'मसी परिणामे परिमाणे वा' (दि० प० से०) । क्तः (३।२। १०२) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'शिरसः' ।

चिकुरः कुन्तलो बालः कचः केशः शिरोरुहः ॥९५॥

चिकुरः, कुन्तलः, बालः कचः, केशः, शिरोरुहः (६ पु), 'केश, बाल' के ६ नाम हैं ।

चीति ॥ 'चि' इति अव्यक्तं कुरति । 'कुर शब्दे' (तु० प० से०) 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ * ॥ 'कुन्तला मुर्धजास्त्वस्त्राश्चिकुराश्चिकुराः' कचाः इति दुर्गः । (१) ॥*॥ कुन्तं कुन्ताग्राकारं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'कुन्तलश्चपके वाले यवे ना भूमि नीवृति' [इति मे० १५०।७९] ॥ (२) ॥*॥ बलति 'बल प्राणने' (भ्वा० प० से०) । जलादित्वात् (३।१। १४०) णः । बल्यतेऽवरुध्यते वा । घञ् (३।३।१९) । 'बालो ना कुन्तलेऽश्वस्य गजस्यापि च बालधौ । नालिकेरे हरिद्रायां मल्लिकाभिद्यपि स्त्रियाम् । वाच्यलिङ्गोऽर्भके मूर्खे ह्रीवरे पुंनपुंसकम् । अलंकारान्तरे मेध्ये वाली बाला' ऋटि-स्त्रियोः' इति (पवर्गीयादौ) [मे० १४९।३९-४०] ॥ (३) ॥*॥ कच्यते । 'कच बन्धने' (भ्वा० प० से०) । 'पुसि-' (३।३।११८) इति घः । कचत्यात्मानं वा । अच् (३।१। १३४) । 'कचः शुष्कव्रणे केशे बन्धे पुत्रे च गीर्षतेः । कचा करेणाम्' [इति हैमः २।५६-५७] ॥ (४) ॥ * ॥ किलश्यते 'किलश बन्धे' () । 'किलश उपतापे' (दि-आ० से०) वा । किलशनाति । 'किलशु विबाधायाम्' (ऋचा० प० से०) 'किलशेरन् लो लोपश्च' (उ० ५।३३) । के शेते वा । 'ग्रन्थेभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'हलदन्तात्-' (६।३।९) इत्यलुक् । कस्य शिरस ईशो वा । 'केशः स्यात्पुंसि वरुणे ह्रीवरे कुन्तलेऽपि च' [इति मे० १६२।५] ॥ (५) ॥*॥ शिरसि रोहति । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'केशस्य' ।

तद्वृन्दे कैशिकं कैश्यम्

कैशिकम्, कैश्यम् (२ न), 'केशके समूह' के २ नाम हैं ।

तदिति ॥ केशानां समूहः । 'अचित्तहस्ति-' (४।२।४७) इति ठक् ॥ (१) ॥*॥ 'केशाश्वभ्यां यञ्छा-वन्यतरस्याम्' (४।२।४८) (२) ॥*॥ द्वे केशवृन्दस्य' ।

१. '—चिकुरा' इति पुनरुक्तिश्चिन्त्या ।

२. मेदिन्यां '—नारिकेले'... ऋटौ स्त्रियाम् इति पाठः । तत्र पवर्गादिनियमो न सार्वत्रिकः ।

अलकाश्चूर्णकुन्तलाः ।

अलकः, चूर्णकुन्तलः (२ पु), 'अंगूठिया बाल' के २ नाम हैं ।

अलेति ॥ अलति, अल्यते, वा । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । 'कृवादिभ्यो वुन्' (उ० ५।३५) । 'अलका कुबेरपुर्यामस्त्रियां चूर्णकुन्तले' [इति मे० ४।४१] ॥ (१) ॥*॥ चूर्णस्य कर्चूरादिश्लोदस्य कुन्तलाः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कुटिलकेशानाम्' ॥

ते ललाटे भ्रमरकाः

भ्रमरकः (पु), 'काकुल' अर्थात् 'बुलबुली यानी ललाट-पर लटके हुए बाल' का १ नाम है ।

त इति ॥ भ्रमर इव । 'इवे प्रतिकृती' (५।३।९६) इति कन् । 'अथ भ्रमरको भृङ्गे गैरिके 'चूर्णकुन्तले' [इति मे० १७।२०५] ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'ललाटगतकेशा-नाम्' ।

काकपक्षः शिखण्डकः ॥ ९६ ॥

काकपक्षः, शिखण्डकः (२ पु), 'काकपक्ष' अर्थात् 'लड़कोंका जूडा, जुलुफी, शिखा-सामान्य' के २ नाम हैं ।

काकेति ॥ काकस्य पक्ष इव ॥ (१) ॥*॥ शिखाया अण्ड इव । 'इवे-' (५।३।९६) इति स्वार्थे (ज्ञापि० ५।४।५) वा कन् । शकन्ध्वादिः (वा० ६।१।९४) । 'शिखण्डो तु शिखावर्हो' इति तालव्यादौ रभसः । 'शिखण्डो वर्हचूडयोः' [इति मे० ४३।३७] ॥*॥ शकन्ध्वादित्वं केचिन्नेच्छन्ति । 'शिखण्डकशिखण्डको' इति वाचस्पति-सु-भूती ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'सामान्येन शिखायाः' । बालानां शिखाया वा । 'बालानां तु शिरः कार्यं त्रिशिखं मुण्डमेव वा' ।

कवरी केशवेशः

कवरी (स्त्री), केशवेशः (पु), 'बालके रचना-विशेष' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कूयते । 'कूड् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । 'कोररन्' (उ० ४।१५५) । 'जानपद-' (४।१।४२) इति ङीष् ।—कं शिरो वृणोत्याच्छादयति । '—कवर-' (४।१। ४२) इति निर्देशादणं बाधित्वाच् (३।१।१३४)—इति मुकुटः ।—कृष्णवर्णां कं वृणोति वा—इति स्वामी चोक्त-सूत्रादर्शनमूलको । 'कवरं लवणाम्लयोः । कवरी केशवि-न्यासशाकयोः' [इति हैमः ३।५६७-५६८] ॥ (१) ॥*॥

१. '—गिरिके चालकान्तरे' इति पाठो मेदिन्याम् ।

केशानां वेशो मार्जनाबन्धविशेषः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'केशबन्धरचनायाः' ।

अथ धम्मिल्लः संयताः कचाः ।

धम्मिल्लः (पु), 'पटिया, जूडा' अर्थात् 'बाँधे हुए स्त्रियों-
के बालके रचना-विशेष' का १ नाम है ।

अथेति ॥ धमति । 'धम ध्वाने' सीत्रः । विच् (३।२।
७५) । मिलति । 'मिल संगमे' (तु० प० से०) । बाहु-
लकाल्लक् । धम् चासी मिल्लश्च । 'मो नो धातोः' (८।२।
६४) इति सीत्रेषु न भवति ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'जूडा'
इति ख्यातस्य ।

शिखा चूडा केशपाशो

शिखा, चूडा, केशपाशो (३ स्त्री), 'शिखा', चुटिया, चुडी
के ३ नाम हैं ।

शीति ॥ शीते । 'शीडो ह्रस्वश्च' (उ० ५।२४) इति खः ।
'शिखा' शाखाबहिर्चूडालाङ्गलिक्यग्रमात्रके । चूडामात्रे
शिखायां च ज्वालायां प्रपदेऽपि च' [इति मे० २०।६-७]
॥ (१) ॥ * ॥ छुड्यते । 'छुड समुच्छ्राये' (तु० प० से०) ।
'चुरादीनां णिज्वा' इति पक्षे भिदादिपाठात् (३।३।१०४)
अङ्दीर्घत्वे । 'चूडा' शिखाग्रयोः । बाहुभूषावलम्ब्योश्च' इति
हैमः [२।११९-१२०] ॥ (२) ॥ * ॥ केशानां पाशः ।
अल्पः केशपाशः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'शिरोमध्यस्थचूडायाः' 'चोटी' इति ख्यातायाः ।

व्रतिनस्तु जटा सटा ॥ ९७ ॥

जटा, सटा (२ स्त्री), 'जटा' अर्थात् 'आपसमें सटे हुए
बाल या ऋषियोंकी जटा या जटामात्र' के २ नाम हैं ।

व्रेति ॥ व्रतिनः शिखा । जायते, जन्यते वा । 'जनेष्ठन्
नलोपश्च' (उ० ३।१०) । यद्वा, -जटति । 'जट संघाते'
(भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'जटा लग्नकचे
मूले मांस्यां' प्लक्षे पुनर्जटी' [इति मे० ३।४।१४] ॥ (१)
॥ * ॥ सटति । 'षट अवयवे' (भ्वा० प० से०) । अच्
(३।१।१३४) । 'सटा, जटाकेसरयोः' [इति मे० ३।५।
२९] । (२) ॥ * ॥ 'कोटीरस्तु जटा सटा' इति रभसः
॥ * ॥ द्वे 'व्रतिनः शिखायाम्' ।

वेणिप्रवेणी

वेणिः, प्रवेणी (२ स्त्री), 'बालकी गुथी हुई चोटी' के २
नाम हैं ।

वेणीति ॥ वेणति । 'वेणु निशामनवादित्रादानगमन-
ज्ञानचिन्तासु' (भ्वा० उ० से०) । इन् (उ० ४।१।१८)

१. '—शिखायां—' इति मेदिनीपाठः ।

३९ अ०

॥ (१) ॥ * ॥ प्रग्रह उपसर्गान्तरव्यावृत्त्यर्थः ॥ (२)
॥ * ॥ 'करणिश्रोणिवेणयः' इति स्त्रीकाण्डे निगमः ॥ * ॥
'वेणी सेतुप्रवाहयोः । देवताडे केशबन्धे' इति हैमः [२।
१५६] ॥ * ॥ द्वे 'प्रोषितभर्तृ' कादिधायकेशरचनाविशे-
षस्य' ।

शीर्षण्यशिरस्यौ विशदे कचे ।

शीर्षण्यः, शिरस्यः (२ पु), 'निर्मल बाल' के २ नाम हैं ।

शीति ॥ शिरसि भवः । 'शरीरावयवान्च' (४।३।
५५) इति यत् । 'ये च तद्धिते' (६।१।६१) इत्यत्र 'वा
केशेषु' इति वचनाद्वा शीर्षण् । 'शीर्षण्यं तु शीर्षके । सुकेशे
पुंसि' [इति मे० १२०।१०८-१०९] ॥ (१) ॥ * ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'अन्योन्यासंपृक्ते स्नानादिनिर्मले वा केशे' ।

पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थः कचात्परे ॥ ९८ ॥

पाशः, पक्षः, हस्तः (३ पु), ये तीन शब्द 'कच' शब्दसे
पर रहने पर अर्थात् 'कचपाशः, कचपक्षः, कचहस्तः' (३ पु),
या कच (केश) के पर्यायवाचक शब्दसे परे रहने पर अर्थात्
'केशपाशः, केशपक्षः, केशहस्तः, बालपाशः, बालपक्षः,
बालहस्तः' (३ पु), इत्यादि नाम 'केश-समूह' के हैं ।

पेति ॥ पाश्यते । 'पक्ष बन्धे' चुरादिः । घञ् (३।३।
१९) । घः (३।१।११८) वा 'पाशस्तु' मृगपक्षवादिबन्धने ।
कर्णान्ते शोभनार्थः स्यात्कचान्ते निकरार्थकः । छात्राद्यन्ते
च निन्दार्थः' इति हैमः [२।५६३-५६४] ॥ (१) ॥ * ॥
पश्यते । 'पक्ष परिग्रहे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।
१९) । घः (३।३।११८) वा । 'पक्षो मासार्धके गेहपादर्व-
साध्यविशेषयोः । केशादेः परतो वृन्दे बले सखिसहाययोः'
[इति मे० १६२।१८-१९] ॥ (२) ॥ * ॥ हसति,
हस्यते, वा । 'हसे हसने' (भ्वा० प० से०) । 'हसिमृगिण्-'
(उ० ३।८६) इति तन् । 'हस्तः करे करिकरे सप्रकोष्ठ-
करेऽपि च । ऋक्षे केशात्परो व्राते' [इति मे० ५९।७५-
७६] ॥ (३) ॥ * ॥ कचवाचकात् परे सन्तः । कला-
पार्थो येषाम् ॥ * ॥ त्रीणि 'कलापार्थस्य' ।

तनूरुहं रोम लोम

तनूरुहम्, रोम, लोम (३ न), 'रोणं' के ३ नाम हैं ।

तेति ॥ तन्वां रोहति । मूलविभुजादिकः (वा० ३।
२।५) । 'तनूरुहं तु लोमि स्यात्पतत्रे च नपुंसकम्' [इति
मे० १७७।३०] 'तनूरुहस्तु पुत्रे गरुति लोमि च' इति हैमः

१. हैमे 'क' पुस्तके '—पक्षादिबन्धने' इति पाठः ।
क-ग पुस्तकयोस्तु '—पक्ष्यादिबन्धने । ... छात्राद्यन्ते—'
इति पाठः ।

[४।३५५] ॥ (१) ॥ * ॥ रोहति । 'नामन्-सीमन्-व्योमन्-रोमन्-लोमन्-' (उ० ४।१५१) इति साधुः । यद्वा, -रुयते । 'रु' शब्दे (अ० प० अ०) । मनिन् (३।२।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ कपिलकादित्वात् (वा० ८।२।१८) लत्वम् । लूयते वा । मनिन् (३।२।७५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'रोम्णः' ।

तद्वृद्धौ श्मश्रु पुंमुखे ।

श्मश्रु (न), 'दाढीके बड़े हुए बाल' का १ नाम है ।

तदिति ॥ तस्य 'वृद्धिस्तस्याम्' । श्म मुखं श्रयति । 'श्रिन् सेवायाम्' (भ्वा० उ० से०) । श्मनि मुखे श्रूयते । 'श्रु श्रवणे' (भ्वा० प० से०) मितद्र्वादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । संपदादिविप् (वा० ३।३।१०८) वा । आग-मशास्त्रस्यानित्यत्वाच्च तुक् ॥ (१) ॥ * ॥ पुंसो मुखे ॥ * ॥ एकं 'दाढिकायाः' ।

आकल्पवेषौ नेपथ्यं प्रतिकर्म प्रसाधनम् ॥९९॥

आकल्पः, वेषः (२ पु), नेपथ्यम् (न पु), 'आभूषण आदि से उत्पन्न शोभा' के ३ नाम हैं ।

प्रतिकर्म, प्रसाधनम् (२ न), 'तिलक, फूल आदिसे सँवारने' के २ नाम हैं ।

आकेति ॥ आकल्पनम् । 'कृप् सामर्थ्ये' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'कृपो रो लः' (८।२।१८) । आकल्पयते वा । आकल्पयति वा । स्वार्थण्यन्तः । अच् (३।१।१३४) । 'आकल्पः कल्पने वेषे' [इति मे० १०३।१५] (१) ॥ * ॥ वेषणम्, विष्यते, वा । 'विष्लु व्याप्ती' (जु० प० से०) । घञ् (३।३।१८, १९) । वेवेष्टि वा । अच् (३।१।१३४) ॥ * ॥ तालव्यशान्तोऽपि । वेषणम् । विष्यते वा । विषति वा । 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) । प्राग्वत् । त्रिष्वप्यधिकरणे घञ् (३।३।१६) वा । 'वेशो वेष्यागृहे । नेपथ्ये च' [इति मे० १६३।३४-३५] ॥ (२) ॥ * ॥ नयति । णिच् (३।२।७५) । गुणः (७।३।८४) । निनो नेत्रस्य, नेनेतुर्वा पथ्यम् । संज्ञापूर्वकत्वाच्च ह्रस्वः । 'नेपथ्यं तु प्रसाधने । रङ्गभूमौ वेषभेदे' इति हैमः [८९।५२१-५२२] ॥ (३) ॥ * ॥ प्रत्यङ्गं प्रतिख्यातं वा कर्म । शाक-पाथिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (४) ॥ * ॥ प्रसाध्यतेऽने-नाङ्गम् । करणे ल्युट् (३।३।११७) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'अलंकाररचनादिकृतशोभायाः' ।

दशैते त्रिषु

यहाँ से लेकर आगेवाले दश शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

देति ॥ एते वक्ष्यमाणा रोचिष्णुपर्यन्ताः ।

अलंकर्ताऽलंकरिष्णुश्च

अलङ्कर्ता, अलङ्करिष्णुः (२ त्रि), 'अलङ्कृत करनेवाले' के २ नाम हैं ।

अलमिति ॥ अलं करोति । 'तुन्' (३।२।१३५) ॥ (१) 'अलंकृन्-' (३।२।१३६) इतीष्णुच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अलंकरणशीलस्य' ।

मण्डितः ।

प्रसाधितोऽलंकृतश्च भूषितश्च परिष्कृतः ॥१००॥

मण्डितः, प्रसाधितः, अलंकृतः, भूषितः, परिष्कृतः (५ त्रि), 'आभूषण इत्यादिसे सुशोभित' के ५ नाम हैं ।

मेति ॥ मण्डयते स्म । 'मडि भूषायाम्' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रसाध्यते स्म । 'साध संसिद्धौ' (स्वा० प० अ०) स्वार्थण्यन्तः । क्तः (३।३।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ अलं क्रियते स्म ॥ (३) ॥ * ॥ भूष्यते स्म । 'भूष अलंकारे' (भ्वा० प० से०) ॥ (४) ॥ * ॥ परिष्क्रियते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'संपरिभ्याम्—' (६।१।१३७) इति सुट् । 'परिनिविभ्यः—' (८।३।७०) इति षत्वम् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'भूषितस्य' ।

विभ्राड् भ्राजिष्णुरोचिष्णू

विभ्राट्, भ्राजिष्णुः, रोचिष्णुः (३ त्रि), 'आभूषण इत्यादिसे सुशोभित' के ३ नाम हैं ।

वीति ॥ भ्राजते तच्छीलः । 'भ्राजभास—' (३।२।१-७७) इति विवप् ॥ (१) ॥ * ॥ 'भुवश्च' (३।२।१३८) इति चाद् भ्राजेरपि इष्णुच् ॥ (२) ॥ * ॥ रोचते तच्छीलः । 'अलंकृन्-' (३।२।१३६) इतीष्णुच् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अलंकारादिना शोभमानस्य' ।

भूषा तु स्यादलंक्रिया ।

भूषा, अलङ्क्रिया (२ स्त्री), 'आभूषण इत्यादिसे सुशोभित करने' के २ नाम हैं ।

भ्विति ॥ भूषणम् । 'गुरोश्च—' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥ अलंकरणम् । 'कृन् श च' (३।३।१००) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भूषणक्रियायाः' ।

अलंकारस्त्वाभरणं परिष्कारो विभूषणम् ॥ १०१ ॥

मण्डनं च

अलङ्कारः, आभरणम्, परिष्कारः (१ ला और ३ रा पु), विभूषणम्, मण्डनम् (शेष ३ न), 'आभूषण, गहना' के ५ नाम हैं ।

अलमिति ॥ अलंक्रियतेऽनेन । घञ् (३।३।१९) । 'अलंकारः कंकणादिषु । उपमादौ' इति हैमः [४।२४४] ॥

(१) ॥*॥ एवं परिष्कारोऽपि ॥ (३) ॥*॥ आ भ्रिय-
तेऽनेन । 'भृञ् भरणे' (भ्वा० उ० अ०) । ल्युट् (३।३।
११७) ॥ (२) ॥*॥ विभूष्यतेऽनेन ॥ (४) ॥*॥ म-
ण्डयतेऽनेन । 'मडि भूषायाम्' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।
३।११७) । 'मण्डनं तु प्रसाधने । मण्डनोऽलंकरिणी' इति
हैमः [३।४२६-४२७] ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'भूषाणाम्' ।

अथ मकुटं किरीटं पुंनपुंसकम् ।

मकुटम् (न), किरीटम् (पु न), 'मुकुट' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ मङ्कतेऽनेन वा । 'मकि मण्डने' (भ्वा० आ०
से०) बाहुलकादुट् । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न नुम्, एको-
कारम् ॥*॥ (मुकुटम्, इति) द्व्युकारपाठे बाहुलकाद् धातो-
रुत्त उः ॥ (१) ॥*॥ किरिति, अनेन वा । 'कृ विक्षेपे'
(तु० प० से०) । 'कृतृकृपिभ्यः कीटन्' (उ० ४।१८५) ॥
(२) ॥*॥ द्वे 'किरीटस्य' ।

चूडामणिः शिरोरत्नम्

चूडामणिः (पु), शिरोरत्नम् (न), 'शिरोमणि' के २
नाम हैं ।

चूडेति ॥ चूडाया मणिः । 'चूडामणिः कार्कचिचा-
फले मूर्धमणावपि' इति हैमः [४।८१] ॥ (१) ॥*॥
शिरसो रत्नम् ॥ (२) ॥ द्वे 'शिरोमणौ' ।

तरलो हारमध्यगः ॥ १०२ ॥

तरलः (पु), 'हारका सुमेरु' अर्थात् 'हार या माला के
बीचवाले बड़े दाने' का १ नाम है ।

तेति ॥ 'तरस्तु तरणे पुंसि' [इति मे० १२५।४०]
तरं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'तरलं चञ्चले
विङ्गे भास्वरेऽपि त्रिलिङ्गकम् । हारमध्यमणी पुंसि यवागू-
सुरयोः स्त्रियाम्' [इति मे० १२५।९६-९७] ॥ (१) ॥*॥
हारस्य मध्यं हारपथं गच्छति । 'अन्येष्वपि-' (वा० ३।
२।४८) इति डः ॥*॥ एकम् 'हारमध्यमणे' ।

बालपाश्या पारितथ्या

बालपाश्या, पारितथ्या (२ स्त्री), 'स्त्रियोंकी चोटी या
जूडामें लगानेके लिये सोने आदि की पट्टी' (भूषण-विशेष) के
२ नाम हैं ।

वेति ॥ बालपाशे केशसमूहे साधुः । 'तत्र साधुः' (४।
४।९८) इति यत् । बालेषु पाश्या पाशसमूहो वा ॥ (१)
॥*॥ परितस्तथाभूताः परितथा एव । चतुर्वर्णादित्वात्
(वा० ५।१।१२४) स्वार्थे ष्यञ् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'सीम-
न्तस्थितायाः स्वर्णादिपट्टिकायाः' । स्वामी तु—प्रथमं बाल-
बन्धनमुक्तावलीनाम्—इत्याह ।

पत्रपाश्या ललाटिका ।

पत्रपाश्या, ललाटिका (२ स्त्री), 'बन्दी, बेना आदि
ललाटके भूषण' के २ नाम हैं ।

पत्रेति ॥ पाशसमूहः पाश्या, पत्रमिव पाश्या ॥
(१) ॥*॥ ललाटस्यालंकारः । 'कर्णललाटात्कनलंकारे'
(४।३।६५) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'ललाटाभरणस्य' ।

कर्णिका तालपत्रं स्यात्

कर्णिका (स्त्री), तालपत्रम् (न), 'कनफूल, ऐरन, तरकी,
झूमक आदि भूषण' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कर्णस्यालंकारः । प्राग्वत् । 'कर्णिका कर्ण-
भूषणे । बीजकोशे सरोजस्य करमध्यांगुलावपि । कुट्टिन्यां
हस्तिहस्ताग्रे' इति हैमः [३।१८-१९] ॥ (१) ॥*॥
तालस्य पत्रम् । 'तालपत्रं तु कुण्डले । स्यात्तालपत्नी
रण्डायाम्' एति हैमः [४।२६१] ॥ (२) ॥*॥ 'ताटङ्कः'
अप्यत्र । सुवर्णरचितस्यापीदमेव नाम ॥*॥ द्वे 'कर्णाभर-
णस्य' ।

कुण्डलं कर्णवेष्टनम् ॥ १०३ ॥

कुण्डलम्, क. वेष्टनम् (२ न), 'कुण्डल' के २ नाम हैं ।
('कुण्डल' और 'कर्णिका' में यह भेद है कि 'कुण्डल' को स्त्री-
पुरुष दोनों पहनते हैं और 'कर्णिका' को केवल स्त्रियाँ ही
पहनती हैं) ।

कुण्डेति ॥ कुण्डने, कुण्डयते, वा । 'कुडि दाहे' (भ्वा०
आ० से०) । 'कुडि रक्षायाम्' (चु० प० से०) वा । वृषा-
दित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । कुण्डं कुण्डलाकारं लाति
वा । 'कुण्डलं कर्णभूषायां पाशेऽपि वलयेऽपि च । काञ्चनदु-
गुह्ययोः स्त्री' [इति मे० १५।१८२-८३] ॥ (१) ॥*॥
कर्णस्य वेष्टनम् । वेष्टयतेऽनेन । 'वेष्ट वेष्टने' (भ्वा० आ०
से०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कुण्डलस्य' ।

ग्रीवैयकं कण्ठभूषा

ग्रीवैयकम् (न), कण्ठभूषा (स्त्री), 'हँसुली, कण्ठा, टीक
आदि गलेके आभूषण' के २ नाम हैं ।

ग्रीवेयेति ॥ ग्रीवायां भवम् । 'कुलकुक्षिग्रीवाभ्यः श्वास्य-
लंकारेषु' (४।२।६६) इति ढकञ् ॥*॥—'ग्रीवाया अण्
च' (४।३।५७) इति ढञि 'ग्रीवैयम्' अपि—इति मुकुटः
॥ (१) ॥*॥ भूष्यतेऽनया । 'भूष अलंकारे' (भ्वा० प०
से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः । कण्ठस्य भूषा ॥
(२) ॥*॥ द्वे 'ग्रीवाभरणस्य' 'कण्ठा' इति ख्यातस्य ।

लम्बनं स्याल्ललन्तिका ।

लम्बनम् (न), ललन्तिका (स्त्री), 'गलेसे थोड़ा नीचे
लटकनेवाले भूषण' के २ नाम हैं ।

लेति ॥ लम्बते । 'लवि अवस्त्रंसेने' (भ्वा० आ० से०) । ल्युः (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ लङति । 'लङ विलासे' (भ्वा० प० से०) । 'लटः शतृ-' (३।२।१२४) 'उगितश्च' (४।१।६) इति ङीप् । 'शप्श्यनोन्त्यम्' (७।१।८१) इति नुप् । डलयोरेकत्वम् । ललन्त्येव । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'किञ्चिल्लम्बमानकण्ठभूषणस्य' ।

स्वर्णः प्रालम्बिका

प्रालम्बिका (स्त्री), 'गलेसे थोड़ा नीचे लटकनेवाले सुवर्णके भूषण (सोनेकी हलका सिकड़ी आदि)' का १ नाम है ।

स्वेति ॥ सैव ललन्तिका सुवर्णः कृता प्रालम्बते । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'हैम-लम्बकण्ठ-कायाः' ।

अथोरःसूत्रिका मौक्तिकैः कृता ॥ १०४ ॥

उरःसूत्रिका (स्त्री), 'मोतीके हार' का १ नाम है ।

अथेति ॥ सैव ललन्तिका मुक्ताभिः कृता ॥ * ॥ उरसः सुत्रमिव । 'इवे-' (५।३।९६) इति कन् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'मौक्तिकमालायाः' ।

हारो मुक्तावली

हारः (पु), मुक्तावली (स्त्री), 'हार' के २ नाम हैं ।

हेति ॥ ह्रियते मनोज्ञेन । ह्रियते वा । घञ् (३।३।१९) यद्वा, -हारयति मनः । स्वार्थण्यन्तादच् (३।३।१३४) ॥ 'हारो मुक्तासरे युधि' [इति मे० १३०।१००] । (१) ॥ * ॥ मुक्तानामावली दीर्घा पङ्क्तिः ॥ (२) ॥ * ॥ भिदादिपाठात् (३।३।१०६) अङ्गि हारा । 'हारा मुक्तावली हारः' इति रभसः ॥ * ॥ द्वे 'मुक्ताहारस्य' ।

देवच्छन्दोऽसौ शतयष्टिकः ।

देवच्छन्दः, शतयष्टिकः (२ पु) 'सौ लड़ीवाले हार' के २ नाम हैं ।

देवेति ॥ 'हारः' शतयष्टिकः सन् । देवैश्छन्द्यते । 'छदि संवरणे' (चु० प० से०) । घञ् (३।३।१९) ॥ (१) ॥ * ॥ 'यष्टिर्हारलताशस्त्रभेदयोः ध्वजदण्डके । भाण्ड्यां च मधुयष्ट्यां च ।' इति विश्वः [३।७।२३-२४] । 'यष्टिर्लता सरः सरिः' इत्यनेकार्धमाधवी ॥ * ॥ एकं 'शतलतिक-हारस्य' ।

हारभेदा यष्टिभेदाद्गुत्सगुत्सार्धगोस्तनाः ॥ १०५ ॥

अर्धहारो माणवक एकावत्येकयष्टिका ।

सैव नक्षत्रमाला स्यात्सप्तविंशतिमौक्तिकैः ॥ १०६ ॥

गुत्सः, गुत्सार्धः, गोस्तनः, अर्धहारः, माणवकः (५ पु), एकावली, एकयष्टिका, (२ स्त्री), ये ७ 'हारोंके भेदविशेष' हैं । ('इनमें बत्तीस लड़ीके हारका गुच्छ, चौबीस लड़ीके हारका गुच्छार्ध, चार लड़ीके हारका गोस्तन, बारह लड़ीके हारका अर्धहार, बीसलड़ीके हारका माणवक और एक लड़ीके हारका एकावली, एकयष्टिका नाम है') ।

नक्षत्रमाला (स्त्री), 'सत्ताईस मोतियोंके हार' का १ है ।

हारेति ॥ 'यष्टीनां भेदात् हारभेदाः स्युः । गुध्यते । 'गुध परिवेष्टने' (दि० प० से०) । 'उन्दिगुधिकृषिभ्यश्च' (उ० ३।६८) इति 'सः कित् । बाहुलकाद्भूभावो न । 'गुत्सः स्यात्स्तबके स्तम्बे हारभेदग्रन्थिपर्णयोः' [इति दन्त्यान्तेषु मे० १७०।३] ॥ * ॥ छान्तोऽपि । 'स्याद् गुच्छः स्तबके स्तम्बे हारभेदकलापयोः' [इति मे० २९।३] । गूयते । 'गुद्, शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । बाहुलकाच्छक् । 'द्वात्रिंशललितो गुच्छः' ॥ (१) ॥ * ॥ 'गुच्छार्धस्तत्त्वसंख्यकः' । गुत्स्यः गुत्स्यार्धः । समप्रविभागाभावात् पुंस्त्वम् । चतुर्विंशतियष्टिको हारो गुत्सार्धः ॥ (१) ॥ * ॥ 'चतुस्त्रिंशलतो हारश्चतुःसरिच्च गोस्तनः' । गोः स्तन इव ॥ (१) ॥ * ॥ 'विंशतियष्टिको हारो माणवः परिकीर्तितः' । 'अर्धनैकदेशेन कृतो हारः ।' शाकपार्थिवादिः (वा० २।१।७२) ॥ (१) ॥ * ॥ माणवो बालः । स इव । यावादित्वात् (५।४।२९) कन् । 'माणवको हारभेदे बाले कुपुरुषे बटी' [इति मे० १७।२०९] ॥ (१) ॥ * ॥ एकसरा । एका चासावावली च ॥ (१) ॥ * ॥ एकावृत्येव सप्तविंशतिमुक्ताभिः कृता । नक्षत्राणां मालेव ॥ (१) ॥ * ॥ प्रत्येकमेकैकम् ।

आवापकः पारिहार्यः कटको वलयोऽस्त्रियाम् ।

आवापकः, पारिहार्यः (२ पु), कटकः, वलयः (२ पु न), 'पहुँची, कढ़ा आदि हाथके भूषण' के ४ नाम हैं ।

आवेति ॥ आ उप्यते । 'डुवप्' (भ्वा० उ० अ०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । स्वार्थे (ज्ञापि० ५।४।५) संज्ञायां (५।३।७५) वा कन् ॥ (१) ॥ * ॥ परिह्रियते 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।३।१२४) । परिहार्य एव । प्रज्ञाछण्

१. हेमे तु यष्टिभेदेन हाराणां ये नामभेदास्त एवमुक्ताः, तद्यथा—'देवच्छन्दः शतं, साष्टं त्विन्द्रच्छन्दः सहस्रकम् । अर्धं रश्मिकलापोऽस्य द्वादश त्वर्धमाणवः । तदर्थं विजयच्छन्दो हारस्त्वष्टोत्तरं शतम् । द्विर्द्वादशार्धगुच्छः स्यात् पञ्च हारफलं लताः । अर्धहारश्चतुःषष्टिर्गुच्छमाणवमन्दराः । अपि गोस्तनगोपुच्छावर्धमर्धं यथोत्तरम् । इति हारा यष्टिभेदात्' [३।३।२२-३२५ इति] ।

(५।४।३८) । यद्वा,—घमन्ताच्चतुर्वर्णादित्वात् (वा० ५।१।१२०) स्वार्थे ण्यन् । (२) ॥*॥ कटति कटयते वा । 'कटे वर्षाविरणयोः' (भ्वा० प० से०) क्वन् (उ० २।३२) । 'कटकोऽप्री नितम्बेऽद्रेदन्तिनां दन्तमण्डने । सीमुद्रलवणे राजधानीवलययोरपि' [इति मे० ५।५६-५७] ॥ (३) ॥*॥ वलते । 'वल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । 'बलिमलितनिभ्यः कयन्' (उ० ४।९९) ॥ 'वलयः कण्ठरोगे ना कङ्कणे पुनपुंसकम्' [इति मे० ११९।९६] ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'प्रकोष्ठाभरणस्य' ।

केयूरमङ्गदं तुल्ये

केयूरम्, अङ्गदम् (२ न), 'बिजायठ, बाजूबन्द, बहर-बूटा' के २ नाम हैं ।

कयिति ॥ के बाहुशिरसि यीति । 'यु मिश्रणे' (अ० प० से०) । खर्जादित्वात् (उ० ४।१०) ऊरः । बाहुल-काट्टिलोपः । 'हलदन्तात्-' (६।२।९) इति सप्तम्या अलुक् ॥ (१) अङ्गं दयते, दायति, दयति वा । 'देङ् पालने' (भ्वा० आ० अ०) । 'दैप् शोधने' (भ्वा० प० अ०) वा । 'दो अवखण्डने' (दि० प० अ०) वा । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'अङ्गदः कपिभेदे ना केयूरे तु नपुंसकम् । अङ्गदा याम्यदिगदन्तिहस्तिन्यामपि योषिति' [इति मे० ७५।१७-१८] (२) ॥*॥ द्वे 'प्रगण्डभूषणस्य' ।

अङ्गुलीयकमूर्मिका ॥ १०७ ॥

अङ्गुलीयकम् (न पु), ऊर्मिका (स्त्री), 'अँगूठी' के २ नाम हैं ।

अङ्गुलीति ॥ अङ्गुली भवम् । 'जिह्वामूलाङ्गुलेश्च' (४।३।६२) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥—कपिल-कादित्वात् (वा० ८।२।१८) 'अङ्गुलीयकम्'—इति मुकुटः ॥ तन्न । तत्र रेफानुवादेन लविधानात् । लानुवादेन रेफविधानाभावात् । 'वालमूल-' (वा० ८।२।१८) इति वक्तुं शक्यत्वात् ॥ (१) ॥*॥ ऊर्मिरिव । 'इवे-' (५।३।९६) इति कन् । ऊर्मि प्रकाशं कायति वा ॥ 'ऊर्मिः स्त्रीपुंसयोर्वीच्यां प्रकाशे वेगमङ्गयोः' [इति मे० १०८।३] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'अङ्गुलीभूषणस्य' ।

साक्षराऽङ्गुलिमुद्रा सा

अङ्गुलिमुद्रा (स्त्री), 'नाम खुदी हुई अँगूठी' का १ नाम है ।

१. 'अङ्गुलीयम्' अपि । लक्ष्यं च—'तव सुचरितमङ्गुलीय नूनम्' इति शाकु० । 'अयं मैथिल्यभिज्ञानं काकुत्स्थस्यागु-रीयकः' इति भट्टि—(८।१।१६) प्रयोगात्पुंस्त्वेऽपि ।

सेति ॥ ऊर्मिका । अक्षरैः सहिता चेत् । अङ्गुल्यां मुद्रं राति । 'आतः-' (३।२।३) इति कः । मोदते वा । 'मुद हर्षे' (भ्वा० आ० से०) । 'स्फायितच्चि-' (उ० २।१३) इति रक् । अङ्गुल्या मुद्रा ॥ (१) ॥*॥ एकम् ॥

कङ्कणं करभूषणम् ।

कङ्कणम्, करभूषणम् (२ न), 'कङ्कण, ककना' के २ नाम हैं ।

कङ्कतेति ॥ कं शुभं कणति । 'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) कङ्कते वा । 'कक लौल्ये' (भ्वा० आ० से०) । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० १।७८) इति 'अनुदातेतश्च हलादेः' (३।२।१४९) इति वा युच् । पृषो-दरादित्वात् (६।३।१०९) णत्वम् । 'कङ्कणं करभूषायां सूत्रमण्डनयोरपि' [इति मे० ४८।४०] ॥ (१) ॥*॥ करं भूषयति । करो भूषयतेऽनेन वा । ल्युट् (३।३।११३, ११७) । 'कलीबं मण्डने सूत्रे कङ्कणं करभूषणम्' इति रभसः । 'हस्तमण्डनसूत्रे स्यात् कङ्कणो ना प्रतीसरः' इति रत्नकोषः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'मणिबन्धभूषणस्य' ।

स्त्रीकट्यां मेखला काञ्ची सप्तकी रशना तथा ॥ १०८ ॥

कञ्ची सारसनं च

मेखला, काञ्ची, सप्तकी, रशना (४ स्त्री), सारसनम् (न), 'स्त्रियोंकी करधनी' के ५ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ मखं गति लाति । कः (३।१।३) । पृषो-दरादिः (६।३।१०९) ।—मीयते । 'डुमिन् प्रक्षेपणे' (स्वा० उ० अ०) । 'कलम्बादयश्च' इति साधुः—इति मुकुटश्चि-त्यः । तत्सूत्रस्योज्ज्वलदत्तादिर्वदर्शनात् । 'मेखलाऽद्रिनि-तम्बे स्याद्रशनाखङ्गबन्धयोः' इति हैमः [३।७।१६] ॥ (१) ॥*॥ काञ्चते । 'काचि दीप्तिबन्धनयोः' (भ्वा० आ० से०) । इद् (उ० ४।१।१८) । वा ङीष् (गा० ४।१।४५) ।—'अन्येभ्योऽपि-' इति दीर्घः—इति मुकुटश्चि-त्यः । घातोरेव दीर्घवत्त्वात् । 'अन्येभ्योऽपि-' इत्येता-दृशस्य दीर्घविधायकस्याभावात् 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति वक्तुं युक्तत्वाच्च । 'काञ्ची स्यान्मेखलादाम्नि प्रभेदे नगरस्य च' [इति मे० २७।३] ॥ (२) ॥*॥ सपति । 'षम समवाये' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकात्तन् स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । सप्तभिरनेकाभिः किङ्कि-णीभिः, सप्त स्वरान् वा कायति । 'आतः-' (१।१।१३६, २।३) इति कः । गौरादिः (४।१।४१) ।—कायन्ति अस्याम् । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः—इति मुकुटश्चिन्त्यः । अधिकरणे तत्प्रवृत्तेरसंभवात् ॥ (३) ॥*॥ अश्वनुते । 'अश्वत्थातो संघाते च' (स्वा० आ० से०) ।

अश्नाति । 'अश भोजने' (कथा० प० से०) । 'अशे रश् च' (उ० २।७५) इति यू रशादेशः । यद्वा,—रशति । 'रश शब्दे' सौत्रः । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७८) इति युच् । तालव्यमध्या 'रशना' ॥*॥ 'रसना' दन्त्यमध्यापि । 'रस शब्दे' (भ्वा० प० से०) 'रस आस्वादने' (चु० उ० से०) । 'बहुलम्' (उ० २।७८) इति युच् । 'ण्यासश्चन्ध'—(३। ३।१०७) इति वा युच् । 'तालव्या अपि दन्त्याश्च शम्ब- शम्बलशुकराः । रशनापि च जिह्वायाम्' । 'रसनं निस्वने स्वादे रसना काञ्चिजिह्वयोः' इत्यजयधरणी । 'रसनं स्वदने ध्वाने रसना काञ्चिजिह्वयोः । रसनं चापि रास्नायाम्' इति विश्वप्रकाशः [८७।३०] । एवमुभयमुभयत्र साधु । (४) ॥*॥ सारमुत्कृष्टं सनमस्य । 'षण संभक्तौ' (भ्वा० प० से०) । घः (३।३।११८) । सहारसनेनाल्पशब्देन वा । 'मेख- लायां सारसनमुरस्त्रे च तनुत्रिणाम्' इति दन्त्यादौ रभसः । (५) ॥*॥ पञ्च 'स्त्रीकटिभूषणस्य' ॥ 'स्त्री' इत्यविवक्षि- तम् । पुंस्कटिभूषणेऽपि ।—स्त्रीकट्यां वस्त्रग्रन्थने—इति स्वामी । 'एका यष्टिर्भवेत्काञ्ची मेखला त्वष्टयष्टिकाः । रसना षोडश ज्ञेयाः कलापः पञ्चविंशकः'—इति भेदस्त्वह न विवक्षितः ।

अथ पुंस्कट्यां शृङ्खलं त्रिषु ।

शृङ्खलम् (त्रि), 'पुरुषोकी करधनी' का १ नाम है ।

अथेति ॥ पुंसां कट्यां चेत् काञ्ची । शृङ्गः खलति । 'खल संचये' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।२४) । पृषोदरादिः । (६।३।१०९) । 'शृङ्खलं पुंस्कटीकाञ्च्यां लोहरज्जो च बन्धने' इति हैमः [३।७२५] ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'पुरुषकटीस्थकाञ्च्याः' ।

पादाङ्गदं तुलाकोटिर्मञ्जीरो नूपुरोऽस्त्रियाम् ॥१०९॥

पादाङ्गदम् (न), तुलाकोटिः (स्त्री), मञ्जीरः, नूपुरः (२ पु न), हंसकः, पादकटकः (२ पु), 'पायजेव' के ६ नाम हैं ।

पेति ॥ पादस्याङ्गदमिव । यद्वा,—पाद एवाङ्गम् । पादाङ्गं घति, दायति, दयते, वा । 'दो अवखण्डने' (दि० प० अ०) । 'दैप् शोधने' (भ्वा० प० अ०) । 'देङ् पालने' (भ्वा० आ० अ०) । 'आतोऽनुप' (३।२।३) इति कः ॥ (१) ॥*॥ तुलां तुलया वा कोटयति । 'कुट प्रतापने' दुरादिः । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । तुलाकारं कोटिरग्रमस्य । 'तुलाकोटिर्मानभेदेऽम्बुदे स्यान्नूपुरेऽपि च' इति हैमः ॥ (२) ॥*॥ मञ्जति । 'मजि ध्वनौ' सौत्रः । बाहुलकादीरन् ।—'गम्भीरादयश्च' इतीरन्—इति मुकु- टोऽपाणिनीयो गम्भीरादिगणाभावात् ॥ (३) ॥*॥ 'नुवनम्' नूयते, या । 'ण स्तुतौ' (तु० प० से०) ।

संपदादिः (वा० ३।३।१०८), नुवि पुरति । 'पुर अग्रगमने' (तु० प० से०) । 'इगुपघ'—(३।१।१३५) इति कः । 'मञ्जीरोऽस्त्री स नूपुरः' इति रभसः ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'नूपुरस्य' ।

हंसकः पादकटकः

(भाषार्थ—ऊपर दिया गया है ।)

हंसेति ॥ हंस इव कायति । 'अन्येभ्योऽपि'—(वा० ३।३।१०१) इति डः । हंस इव । 'इवे'—(५।३।१९६) इति कन् वा ॥ (१) ॥*॥ पादस्य कटको वलयः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'नूपुरस्य' ॥—षडपि पर्यायाः—इत्येके ।

किंकिणी क्षुद्रघण्टिका ।

किङ्किणी, क्षुद्रघण्टिका (२ स्त्री), 'घृधूर' के २ नाम हैं ।

किमिति ॥ किञ्चित् किणं करोति । किणशब्दात् 'व्रतक- रोति'—(वा० ३।१।२६) इति ण्यन्तादच् (३।१।३४) । गौरादिः (४।१।४१) ॥*॥—कङ्कणी—इति स्वामी ॥ कङ्कनम् । 'ककि गतौ' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) कङ्के गतावणति । 'अण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।३४) गौरादिः (४।१।४१) शकन्वादिः (वा० ६।१।९४) । यद्वा,—कं सुखं कणति । 'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) अच् (३।१।३४) । 'कङ्कणः स्यात्प्रतिसरः कङ्कणी क्षुद्रघण्टिका' इति भागुरिः ॥ (१) ॥*॥ घण्टेव । 'इवे'—(५।३।१९६) इति कन् । यद्वा,—घण्टति, घण्टयति, वा 'घटि दीप्तौ' (चु० उ० से०) । ण्वल् (३।१।३३) । क्षुद्रा चासौ घण्टिका च ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'क्षुद्रघण्टिका- याः' 'घृधुराख्यस्य' ।

त्वक्फलकृमिरोमाणि वस्त्रयोनिः

वस्त्रयोनिः (स्त्री), 'जिनके कपड़े बनते हैं उन छाल, फल, कृमि और रोएं' का १ नाम है । ('तीसी, केला आदिके छाल से, कपास आदिके फलसे, रेशमवाले कृमि (कीड़े) के कोपसे और भेंड़, दुम्मा भेंड़ा, मृग आदिके रोएंसे कपड़े बनते हैं, अतः 'उन छाल, फल, कृमि और रोएं' का 'वस्त्रयोनिः' (स्त्री), यह १ नाम है) ।

त्वेति ॥ त्वगादि । वस्त्रस्य योनिः कारणम् ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'वस्त्रयोनेः' ।

दश त्रिषु ॥ ११० ॥

यहां दश शब्द त्रिलिङ्ग हैं । ('वाल्कम्, चौमम्, फालम्, कार्पासम्, बादरम्, कौशेयम्, राङ्गवम्, अनाहतम्, निष्प्रवाणि, तन्त्रकम्' स्त्री० स्वा० भा० दी० मतसे ये १० शब्द त्रिलिङ्ग हैं । वाल्कम्, चौमम् (न०), फालम्, कार्पासम्, बादरम्, कौशेयम्, कृमिकोशोत्थम्, राङ्गवम्, मृगरोमजम्, अना-

हतम्, निष्प्रवाणि, तन्त्रकम् ('च' शब्दसे इसका संग्रह हुआ है), सुभूति और महेश्वरके मतसे शेष ११ शब्द त्रिलिङ्ग हैं"।

देति ॥ वक्ष्यमाणानि तन्त्रकान्तानि दश ।

वाल्कं क्षौमादि

वाल्कम्, क्षौमम् (२ त्रि), 'तिसीवट या केले आदिके छालसे बने हुए कपड़े' के १-१ नाम हैं ।

वेति ॥ वल्कस्य विकारः । 'तस्य विकारः' (४।३। १३४) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ क्षुमाया विकारः । प्राग्वत् ॥ क्षौमादि वाल्कम् । 'क्षौमं वल्कजांशु के । शणजेऽतसीजे' [इति मे० १०८।९] 'क्षौमवस्त्रस्य' एकम् ।

फालं तु कार्पासं बादरं च तत् ।

फालम्, कर्पासम्, बादरम् (३ त्रि), 'कपास इत्यादि—के फलसे बने हुए कपड़े' अर्थात् 'सूती कपड़े' के ३ नाम हैं ।

फेति ॥ फलस्य विकारः । 'तस्य विकारः' (४।३। १३४) इत्यण् । 'फालं तु वसने फाल' उत्प्लुतो [इति हैमः २।५।११-५१२] । 'क्लीबं सीरोपकरणे' [इति मे० १४७। ३४-३५] । 'पुंसि शंकरसीरिणोः' ॥ (१) ॥ * ॥ कर्पास्या बदरायाश्च विकारः फलम् । 'अवयवे च—' (४।३।१३५) इत्यण् । तस्य 'फले लुक्' (४।३।१६३) । कार्पासस्य बदरस्य च विकारः । प्राग्वदण् (४।३।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'कार्पासवस्त्रस्य' ।

कौशेयं कृमिकोशोत्थम्

कौशेयम्, कृमिकोशोत्थम् (२ त्रि), 'पीताम्बर आदि रेशमी कपड़ा' अर्थात् 'रेशमवाले कीड़ोंके कोएके बने हुए कपड़े' के २ नाम हैं ।

काविति ॥ कोशे संभूतः । 'कोशाङ्गम्' (४।३।४२) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'पीताम्बरादेः' ।

राङ्गवं मृगरौमजम् ॥ १११ ॥

राङ्गवम्, मृगरौमजम् २ त्रि), 'हुशाला, शाल, अलवान, कम्बल आदि ऊनी कपड़ा' अर्थात् 'मृग (भेंड़ा आदि पशु) के रोंए के बने सूतसे बुने हुए कपड़े' के या 'राङ्गनामक मृग-विशेषके रोंएके बने सूतसे बुने हुए कपड़े' के २ नाम हैं ।

रेति ॥ रङ्गौ भवम् । 'रङ्गोरमनुष्येऽण् च' (४।२।१००) इत्यण् । 'मृगरौमजम्' मृगशब्देन पशुमात्रं ग्राह्यम् । तेन कम्बलाद्यपि राङ्गवम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'ऊर्णादिः' २ ।

१, हैम 'ख-ग पुस्तकयोस्तु—फल उत्प्लुतो—' इति पाठः ।

२. 'ऊर्णावस्त्रस्य' इत्युचितम् ।

अनाहतं निष्प्रवाणि तन्त्रकं च नवाम्बरम् ।

अनाहतम्, निष्प्रवाणि, तन्त्रकम् (३ त्रि), नवाम्बरम् (न), भा० दी० क्षी० स्वा० के मतसे 'जो पहना, धुलाया या फटा हुआ नहीं हो उस कपड़े' के और महेश्वरके मतसे 'कोरे कपड़े' के ४ नाम हैं ।

अनेति ॥ न आहतम् ॥ (१) ॥ * ॥ प्रोयतेऽनया । 'वेत् तन्तुसंताने' (भ्वा० उ० अ०) । 'करणा—' (३।३।१-१७) इति ल्युट् । निर्गता प्रवाणी तन्तुवायशलाकाऽस्मात् । 'निष्प्रवाणिश्च' (५।४।१६०) इति साधु ॥ (२) ॥ * ॥ तन्त्रादचिरापहृतम् । 'तन्त्रादचिरापहृते' (५।२।७०) इति साधु ॥ (३) ॥ * ॥ नवं च तदम्बरं च ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'छेदभोगक्षालनरहितवस्त्रस्य' ।

तत्स्यादुद्गमनीयं यद्वौतयोर्वस्त्रयोर्युगम् ॥ ११२ ॥

उद्गमनीयम् (न), 'धुलाये हुए कपड़े' का नाम है ।

तदिति ॥ धौतयोः प्रक्षालितयोर्वस्त्रयोर्युगम् । उद्गम्यतेऽभिलष्यते । 'गम्लु गतौ' (भ्वा० प० अ०) । अनीयर् (३।१।९६) ॥ (१) ॥ * ॥ 'युगम्' इत्यविवक्षितम् ॥ * ॥ एकम् 'धौतवस्त्रयुगस्य' ।

पत्रोर्णं धौतकौशेयम्

पत्रोर्णम् (न), धौतकौशेयम् (२ न), 'धुलाये हुए रेशमी कपड़े' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पत्रेषु कृतोर्णा पत्रोर्णास्त्यत्र । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । 'पत्रोर्णं धौतकौशेये पत्रोर्णः शोणकद्रुमे' इति हैमः [३।२।२६] ॥ (१) ॥ * ॥ धाव्यते स्म । 'धावु गतिशुद्धयोः' (भ्वा० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) धौतं च तत्कौशेयं च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'धौतकौशेयस्य' ।—प्रक्षालितकौशेयमेव पत्रोर्णाख्यम्—इत्यन्ये ।

बहुमूल्यं महाधनम् ।

बहुमूल्यम्, महाधनम् (२ न), 'बेशकीमती वस्तु' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ बहु मूल्यमस्य ॥ (१) ॥ * ॥ महद् धनं मूल्यमस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बहुमूल्यवस्तुनः' ।

क्षौमं दुकूलं स्यात्

क्षौमम् (न), दुकूलम् (न), 'पीताम्बर' के २ नाम हैं ।

क्षाविति ॥ क्षौति, क्षूयते, वा । 'दुक्षु शब्दे' (अ० प० से०) । 'अतिस्तुमु—' (उ० १।१४०) इति मन् । 'क्षौम-पट्टे दुकूलेऽस्त्री' [इति मे० १०८।९] ॥ * ॥—क्षुमाया विकारः । क्षौमम्—इति स्वामी । पर्यायान्तराभिधानाय

पुनरभिहितम् ॥ (१) ॥ * ॥ दुष्टं कूलति । 'कूल आवरणे' (भ्वा० प० से०) 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पट्टवस्त्रस्य' ।

द्वे तु निवीतं प्रावृतं त्रिषु ॥ ११३ ॥

निवीतम्, प्रावृतम् (२ न), 'ढके हुए वस्त्र' के २ नाम हैं ।

द्वे इति ॥ नि वीयते स्म । 'व्येन् संवरणे' (भ्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । संप्रसारणादि (६।१।१५) । (६।१।१०८) (६।४।२) ॥ * ॥ —निवृत्तम्—इति स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ प्राव्रियते स्म 'वृन् वरणे' (स्वा० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रावृतवस्त्रस्य' ।

स्त्रियां बहुत्वे वस्त्रस्य दशाः स्युर्वस्तयोर्द्वयोः ।

दशाः (स्त्री), वस्तयः (स्त्री), 'कपड़े की किनारी, धारी, वस्ती' के २ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ दश्यते । 'दश दशने' (भ्वा० प० अ०) भि-
दाद्यङ् (३।३।१०६) । 'दशा वर्त्यामवस्थायां वस्त्रान्ते भूमि-
पुंस्त्रियोः' इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ वस्यते । 'वस आ-
च्छादने' (अ० आ० से०) । 'वस स्नेहनादौ' चुरादिः ।
चुरादीनां णिञ्वा । 'वसेस्तिः' (उ० ४।१८०) । 'वस्तिर्द्वयो-
निरुहे नाम्यघो भूमि दशासु च' [इति मे० ५।८।५५] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'वस्त्रान्तावयवानाम्' ।

दैर्घ्यमायाम आनाहः

दैर्घ्यम् (न), आयामः, 'आरोहः' (२ पु), 'कपड़े आदिकी लम्बाई' के ३ नाम हैं ।

दायिति ॥ दीर्घस्य भावः । 'गुण-' (५।१।१२४) इति
घ्यञ् ॥ (१) ॥ * ॥ आयम्यतेऽनेन । घञ् (३।३।१९) ।
आयमनं वा । आयाति वा । 'या प्रापणे' (अ० प० से०) ।
'अतिस्तुप्तु-' (उ० १।१४०) इति मन् ॥ (२) ॥ * ॥
आनह्यतेऽनेन । 'गृह बन्धने' (दि० उ० अ०) घञ् (३।
३।१९) ॥ * ॥ 'आरोहः' इति क्वचित्पाठः । आरुह्यतेऽ-
नेन । घञ् (३।३।१९) । 'आरोहस्त्ववरोहे च 'वरयोषि-
त्कटावपि । आरोहणे गजारोहे दीर्घत्वे च समुच्छ्रये' [इति
मे० १७६।१४] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वस्त्रादैर्दैर्घ्यस्य' ।

परिणाहो विशालता ॥ ११४ ॥

परिणाहः (पु), विशालता (स्त्री) 'कपड़े आदिकी चौड़ाई' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ परिणह्यतेऽनेन । घञ् (३।३।१९) ॥ (१)
॥ * ॥ विशालस्य भावः । तल् (५।१।११९) ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'विस्तारस्य' 'पमहा' इति ख्यातस्य ।

पटञ्चरं जीर्णवस्त्रम्

पटञ्चरम्, जीर्णवस्त्रम् (२न), 'पुराने कपड़े' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पटति । 'पट गती' (भ्वा० प० से०) । बाहु-
लकादत् । भूतपूर्वं पटत् । 'भूतपूर्वं चरट्' (५।३।५३) यद्वा,-
'पटत्' इत्यव्ययत्वं शब्दं चरति करोति । अच् (३।१।१३४) ।
यद्वा,—पट इवाचरति । 'सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्विप्वा' (वा०
३।१।११) । शत्रन्ताच्चरट् (५।३।५३) ॥ (१) ॥ * ॥
जीर्णं च तद्वस्त्रं च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जीर्णवस्त्रस्य' ।

समौ नक्तककर्पपटौ

नक्तकः, कर्पटः (२ पु), मुकुं अहे० मतसे 'पुराने कप-
ड़े के टुकड़े' के भा० दी० मतसे 'रूमाल' अर्थात् 'पसीना आदि
को पोंछने वाले छोटे वस्त्र' और स्त्री० स्वा० मतसे 'दूध,
पानी आदिको छाननेवाले कपड़े' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ नजते । 'ओनजी ब्रीडे' (तु० आ० से०)
बाहुलकात्तन् । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । नोक्तं कं
सुखमस्माद्धा । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) मलोपः
॥ * ॥ क्वचित् 'लक्तकः' इति पाठः । लक्यते स्म । 'लक
आस्वादाने' () । क्तः (३।२।१०२) । स्वार्थे कन्
(ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥ किरति । 'कृ विश्लेषे'
(तु० प० से०) । कृणाति । 'कृ हिसायाम्' (कृया० प० से०)
वा । करोति । 'डुकृन्' (तु० उ० अ०) वा । विच् (३।
२।७५) कर् चासी पटञ्च । यद्वा,—करस्य पटः । शक-
न्वादिः (वा० ६।१।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रस्वेदादिमा-
र्जनार्थं हस्तस्थवस्त्रखण्डस्य' । स्वामी तु—द्रवद्रव्यं येन
पूयते तत्र रूढोऽयम् इत्याह । मुकुटस्तु—मलिनत्वादिदुष्ट-
जीर्णवस्त्रखण्डस्य ।

वस्त्रमाच्छादनं वासश्चेलं वसनमंशुकम् ॥ ११५ ॥

वस्त्रम्, आच्छादनम्, वासः, चैलम्, वसनम्, अंशुकम्
(६ न), 'कपड़ामात्र' के ६ नाम हैं ।

वेयि ॥ वस्यतेऽनेन । 'वस आच्छादने' (अ० आ० से०) ।
ष्टन् (उ० ४।१५९) ॥ (१) ॥ * ॥ आच्छाद्यतेऽनेन ।
ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ * ॥ वस्यतेऽनेन । 'वसेजित्'
(उ० ४।११८) इत्यसुन् ॥ (३) ॥ * ॥ चित्यतेऽनेन । 'चिल
वसने' (तु० प० से०) । घञ् (३।३।१९) गौरादिः (४।१।
४१) । '—कल्पचेलट्—' (६।३।४३) इति टित्वनिपात-
नाद्वा डीप् । 'चेलो' नीचेऽधमे त्रिषु । नपुंसकं तु वसने । इति
मेदिनी [१४६।१७] ॥ (४) ॥ * ॥ वस्यतेऽनेन । ल्युट्
(३।३।११७) 'वसनं छादने वस्त्रे' [इति मे० ६१।२९]
॥ (५) ॥ * ॥ अंशुः सूत्रादिसूक्ष्मांशे किरणो 'अण्वदीधितेः'

[३।५५५ इति हैमः] । 'अंशुन् कायति । कः (३।२।३) । यद्वा, -अंशुभिः काशते । 'काशु दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । 'अन्तेभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'अंशुकं हलक्षणवस्त्रे स्याद्वस्त्रमात्रोत्तरीययोः' [इति मे० ४।४३] ॥ (६) ॥ * ॥ 'पटोऽस्त्री कर्पटः शाटः सिचयप्रोतल-त्तकाः' इति रभसः ॥ * ॥ षट् 'वस्त्रस्य' ।

सुचेलकः पटोऽस्त्री

सुचेलकः, पटः (न पु), 'अच्छे वस्त्र' के २ नाम हैं ।

स्विति । शोभनं चेलमेव । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । स्वार्थिकाः प्रकृतितो लिङ्गवचनान्यतिवर्तन्तेऽपि, (५।) ॥ (१) ॥ * ॥ पटति । 'पट गतो' (भ्वा० प० से०) । 'पट विस्तारे' (चु० उ० से०) वा० । अच् (३।१।१३४) । यद्वा, -पटयतेऽनेन । 'पट भासने' (चु० उ० से०) । 'खनो घ च' (३।३।१२५) इति घो घित्वादन्यस्मादपि । 'हलश्च' (३।३।१२१) घञि संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्धघभावः । 'क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशते' () इति घञ्विषये 'पुसि-' (३।३।११८) इति घो वा—घञर्थे कः (वा० ३।३।५८)—इति मुकुटः । तत्र । परिगणनात् । 'पटश्चित्रपटे वस्त्रेऽस्त्री, प्रियालङ्घने पुमान्' [इति मे० ३।५।१९] । —'अस्त्री' इति चिन्त्यम् । द्वयोर्दर्शनात्—इति स्वाम्येव चिन्त्यः । उक्तुरुभस-मेदिन्योः 'अस्त्री' इति दर्शनात् ॥ (२) ॥ द्वे 'शोभनवस्त्रस्य' ।

ना वराशिः स्थूलशाटकः ।

वराशिः, स्थूलशाटकः (२ पु), 'मोटे वस्त्र' के २ नाम हैं ।

नेति ॥ वरं श्रेष्ठं वरणं वा अश्नुते । इन् (उ० ४।११८) । 'वराशिर्ना' इति तालव्यान्ते शाब्दिकः ॥ * ॥ 'वराशिः स्यात्स्त्रज्ज्वरे वराशिः स्थूलशाटके' इति दन्त्यान्तेषु रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ शटति । 'शट रुजादौ' (भ्वा० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । स्थूलश्चासौ शाटकश्च ॥ (२) ॥ * ॥ 'वराशिर्ना' इत्यन्वयः ॥ * ॥ द्वे 'स्थूलपटस्य' ।—चत्वार एकार्थाः—इत्येके ।

निचोलः प्रच्छदपटः

निचोलः (त्रि), प्रच्छदपटः (२ पु), महे० भा० दी० मत से 'पालकी आदिके ओहार या सारङ्गी सितार आदिके गिलाफ' (खोली) के, ची० स्वा० मतसे 'रजाई, तोसक, तकिया आदिकी खोली' के और अन्याचार्यों के मतसे 'डुका' अर्थात् 'यवन आदिकी स्त्रियां पर्दे के वास्ते जिसको ओढ़कर पूरे शरीरको ढककर बाहर निकलती हैं उस वस्त्र-विशेष' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निचोल्यते । 'चुल समुच्छ्राये' चुरादिः । षच् (३।३।१९) यद्वा, -चोड्यते । 'चुड कृती' चुरादिः । षच् (३।३।१९) डलयोरेकत्वम् । 'निचोलं तु नपुंसकम्' इति रभसः ।—स्त्रियां 'निचोली' इत्यपि—इति राजदेवः ॥ * ॥ निचुलोऽपि । 'निचलस्तु निचोले स्यादिज्ज्वला-ह्यमहीरुहे' [इति मे० १।५।१०२] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रच्छदति । प्रच्छद्यते वा । 'छद संवरणे' (चु० उ० से०) । अच् (३।१।१३४) । घः (३।१।११८) वा । प्रच्छा-द्यतेऽनेन वा । चुरादिष्यन्तात् घः (३।३।१८) । 'छादेर्घ-' (६।४।९६) इति ह्रस्वः । प्रच्छदश्चासौ पटश्च । (२) ॥ * ॥ द्वे 'ढोलिकाद्यावरणपटस्य' 'ओहार' इत्याख्यस्य ।—स्त्रीपिधानपटस्य 'बुरका' इति ख्यातस्य—इत्यन्ये ॥ —येन तूलशय्यादि प्रच्छाद्यते तस्य 'खोल' इत्याख्यस्य—इति स्वामी ।

समौ रल्लककम्बलौ ॥ ११६ ॥

रल्लकः, कम्बलः (२ पु), 'कम्बल' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ रमते । क्विप् । (३।२।१७८) । 'गमादीनां-' (वा० ६।४।४०) इति मलोपः । तुक् (६।१।७१) ॥ लाति । क्विप् (३।२।१७८) । रत् चासौ लश्च । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । 'कैऽणः' (७।४।१३) इति ह्रस्वः । यद्वा, -रमणम् । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । रत् क्रीडा लक्यतेऽनेन । 'लक आस्वादने' () घः (३।३।११८) । रत् लाति । क्वन् (उ० २।३२) वा । 'रल्लकः कम्बले स्मृतः । तथैव कम्बलमृगे' इति हैमः [३।८६-८७] ॥ (१) ॥ * ॥ कम्बति, कम्ब्यते वा । 'कम्ब गतो' () । वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । संज्ञापूर्वकत्वान्नलोपो न । 'कम्बलः क्रिमिसा-स्तनयोः । नागप्रभेदे प्रावारे वैकट्ये कम्बलं जले' इति हैमः [३।६६९] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कम्बलस्य' ।

अन्तरीयोपसंव्यानपरिधानान्यधोशुके ।

अन्तरीयम्, उपसंव्यानम्, परिधानम्, अधोऽशुकम् (४ न), 'कमरसे नीचे पहने जानेवाले धोती, पायजामा, साड़ी आदि कपड़ों' के ४ नाम हैं ।

अन्तेति ॥ अन्तरे भवम् । गहादित्वात् (४।२।१३८) छः ॥ (१) ॥ * ॥ उपसंवीयतेऽनेन । 'व्येन् संवरणे' (भ्वा० उ० से०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ * ॥ परिधीयते । 'डुघान् धारणपोषणयोः' (चु० उ० अ०) । 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति ल्युट् ॥ (३) ॥ * ॥ अधोदेहभागस्याशुकम् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'परिधानवस्त्रस्य' ।

द्वौ प्रावारोत्तरासङ्गौ समौ बृहतिका तथा ॥ १७ ॥

संन्यानमुत्तरीयं च

प्रावारः, उत्तरासङ्गः (२ पु), बृहतिका (स्त्री), संन्यानम्, उत्तरीयम् (२ न), 'कमरसे ऊपर धारण करने योग्य' दुपट्टा, चादर, पगडी आदि कपड़ों के ५ नाम हैं ।

द्वाविति ॥ प्र त्रियतेऽनेन । 'वृज् वरणे' (स्वा० उ० से०) 'वृणोतेराच्छादने' (३।३।५४) इति घञ् । 'उप-सर्गस्य घञि' (६।३।१२२) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ उत्तरे ऊर्ध्वभागे आसज्यते । 'षञ्ज सङ्गे' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१९) ॥ (२) ॥ * ॥ 'बृहती वसनान्तरे' [इति मे० ६४।१३७] ॥ बृहत्येव । 'बृहत्या आच्छादने' (५।४।६) इति कन् ॥ (३) ॥ * ॥ संवीयतेऽनेन । ल्युट् (३।३।११७) । 'संन्यानं छदनेऽशुके' [इति विश्वः ८८।४०, मेदिनी ६४।५१] ॥ (४) ॥ * ॥ उत्तरस्मिन्देहभागे भवम् । गहादित्वात् (४।२।२३८) छः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'उपरिवस्त्रस्य' ।

चोलकूर्पासकौ स्त्रियाः ।

चोलः, कूर्पासकः (पु न), 'झिपोंकी चोली, कुर्ती आदि' के २ नाम हैं ।

चोलिति ॥ चोल्यतेऽनेन 'चुल समुच्छ्राये' (चु० प० से०) अच् (३।३।५६) । घः (३।३।११८) वा । अल्पश्रोलः । गौरादिः (४।१।४१) । चोली ॥ (१) ॥ * ॥ 'कूर्परः स्यात्कफोणी च जानुन्यपि च पुंस्ययम्' [इति मे० १३२।१३७] । कूर्परेऽस्यते कूर्परोऽस्यतेऽत्र वा । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । कूर्परे आस्ते वा । 'आस उपवेशने' (अ० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । अच् (३।३।१३४) वा । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । 'कूर्पासस्त्वर्धचोलकः' इति हारावली ॥ (१) ॥ * ॥—प्राप्रदीन-नकञ्चुकस्य, 'स्त्रीणां कञ्चुलिकाख्यस्य' द्वे—इति स्वामी ।

नीशारः स्यात्प्रावरणे हिमानिलनिवारणे ॥ ११८ ॥

नीशारः (पु), 'रजाई, दुलाई या शीतसे बचने के लिये ओढ़े जानेवाले वस्त्रमात्र' का १ नाम है ।

नीति । नितरां शीयेंते हिमानिलावत्र, अनेन वा । 'शु हिंसायाम्' (ऋचा० प० से०) । 'शु वायुवर्णनिवृत्तेषु' (वा० ३।३।२१) इति घञ् । 'उपसर्गस्य घञि' (६।३।१२२) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'प्रावरणस्य' 'रजाई' इत्याख्यस्य ।

१. पुस्तकद्वये '—छादने—' इति पाठः ।

अर्धोरुकं वरस्त्रीणां स्याच्चण्डातकमंशुकम् ।

अर्धोरुकम् (न), चण्डातकम् (न पु), 'लहंगा' के २ नाम हैं ।

अर्धेति ॥ 'ऊरोरर्धम्' । 'अर्धं नपुंसकम्' (२।२।२) इति समासः । अर्धोरी काशते । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः ॥ * ॥ चण्डां कोपनां वरस्त्रियमतति । क्वन् (उ० २।३२) । 'अर्धोरुकं वरस्त्रीणां वास-चण्डातकः स्मृतः' इति पुंस्काण्डे बोपालितात्पुलिङ्गोऽपि ॥ (१) एकं 'लहंगा' इति ख्यातस्य ।

स्यात्त्रिज्वाप्रपदीनं तत्प्राप्नोत्याप्रपदं हि यत् ॥ ११९ ॥

आप्रपदीनम् (त्रि), 'पैरतक लटकनेवाले कपड़े' का १ नाम है ।

स्यादिति ॥ आप्रपदं प्राप्नोति । 'आप्रपदं प्राप्नोति' (५।२।८) ॥ (१) ॥ * ॥ यदाप्रपदं प्राप्नोति तदा-प्रपदीनम् ॥ * ॥ एकं 'पादाग्रपर्यन्तलम्बमानवस्त्रस्य' ।

अस्त्रो वितानमुल्लोचः

वितानम् (न पु), उल्लोचः (पु), 'चंदवा' के २ नाम हैं ।

अस्त्रीति ॥ वितन्यते । घञ् (३।३।१९) । 'वितानो यज्ञ उल्लोचे विस्तारे पुनपुंसकम् । क्लीबं वृत्तविशेषे स्यात्त्रिलिङ्गो 'मन्दतुच्छयोः' [इति मे० ९२।२९-३०] ॥ (१) ॥ * ॥ ऊर्ध्वं लोचति 'लोच भासने' (चु० उ० से०) । ऊर्ध्वं लोच्यते । 'लोच दशने' (भ्वा० आ० से०) वा । अच् (३।३।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा ॥ कुत्वं तु 'निष्ठायां मनिटः' (वा० ७।३।५३) इति वचनादस्य तु तत्र सेट्त्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वितानस्य' 'चंदवा' 'चाननी' इति ख्यातस्य ।

दूष्याद्यं वस्त्रवेश्मनि ।

दूष्यम् (न), आद्यं ('आद्य' शब्दसे 'पटकुटी' (स्त्री), पटवासः, पटगृहम्, पटकुड्यम् (३ न), इत्यादिका संग्रह है) 'कपड़े के घर, डेरा, रावटी, तम्बू' आदि का १ नाम है ।

द्विति ॥ दूष्यते । 'दुष वैकृत्ये' (दि० प० अ०) । ण्यन्तात् 'अचो यत्' (३।३।९७) । 'दोषो णी' (६।४।९०) इत्युः । 'दूष्यं त्रिषु दूषणीये क्लीबं वस्त्रे च तद्गृहे' (इति मे०) ॥ (१) ॥ * ॥ आद्येन कुटरपटकुटीपट-वासादिग्रहः । एकं 'वस्त्रगेहस्य' 'टेण्ट' 'तम्बू' 'सामियाना' इति ख्यातस्य ॥

प्रतिसीरा जवनिका स्यात्तिरस्करिणी च सा ॥ १२० ॥

प्रतिसीरा, जवनिका, तिरस्करिणी (३ स्त्री), 'कनांत, पर्दा' के ३ नाम हैं ।

१. '—मत्ततुच्छयोः' इति मेदिन्यां पाठा० ।

प्रतीति । प्रति सिनोति । प्रतिसीयते वा । 'षिन् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) । 'शुसिचिमीनां दीर्घश्च' (उ० २।२६) इति रक् ॥ (१) ॥ * ॥ जवत्य-स्याम् । 'जुः' सौत्रो धातुः गतो वेगे च (३।२।१५७) । ल्युट् (३।३।११७) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ * ॥ 'यमनिका' इति वा पाठः । यमयति । 'यम उपरमे' (भ्वा० प० अ०) । ल्युट् (३।३।११७) कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ तिरस्करोति । ग्रह्यादि-स्वात् (३।१।१३४) णिनिः । निपातनादबुद्धयभावः । संज्ञा-पूर्वकत्वाद्वा ॥ * ॥ तिरस्क्रियतेऽनया । ल्युट् (३।१।११७) । 'तिरस्करणी' ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'व्यव-धानपट्याः' 'कनात' 'पदा' इति वा ख्यातायाः ।

क्वचित् 'पर्यङ्किका परिकरः पर्यङ्कश्चावसक्थिका । अञ्चलं त्वंशुकान्ते स्यात्सौवी सारसनश्च यः' ।

परिकर्माङ्गसंस्कारः

परिकर्म (न), अङ्गसंस्कारः (पु), 'कुङ्कुम आदिसे शरीर के संस्कार करने' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ परि मलवर्जनाया क्रिया परिकर्म स्नानोद्धर्त-नादि ॥ * ॥ 'प्रतिकर्म' इति क्वचित्पाठः ॥ (१) ॥ * ॥ अङ्गं संस्क्रियतेऽनेन । घञ् (३।३।१९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शरीरशोभाधायककर्मणः' ।

स्यान्मार्ष्टिर्मार्जना मृजा ।

मार्ष्टिः, मार्जना, मृजा (३ स्त्री), 'झाड़ पोंछकर शरीरको साफ करने' के ३ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ मार्जनम् । 'मृज् शौचालंकरणयोः' चुरादिः । आवादित्वात् (वा० ३।३।९४) क्तिन् । 'तितुप्र-' (७।२।९) इति नेट् । णिलोपः (६।४।५९) । —बाहुलकात्तिः—इत्यन्ये ॥ (१) ॥ * ॥ 'प्यास-श्रन्यो युच्' (३।३।१०७) 'मार्जनो लोभ्रशास्त्रिनि । मार्जनं शुद्धिकरणे मार्जना मुरजध्वनो' इति हैमः [३।४२७] । (२) ॥ * ॥ भिदाद्यङ् (३।३।१०४) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'प्रोञ्छनादिनाङ्गनिर्मलीकरणस्य' ।

उद्धर्तनोत्सादने द्वे समे

उद्धर्तनम्, उत्सादनम् (२ न), 'उबटन, साबुन आदिसे शरीरको मलने' के २ नाम हैं ।

उद्धेति ॥ उद्धत्यतेऽनेन 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा० आ० से०) । ण्यन्तः । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (१) ॥ * ॥ उत्साद्यतेऽनेन । 'षदल् विशारणादौ' (तु० प० अ०) । यन्तः । ल्युट् (३।३।११७) । 'उत्सादनं समुत्सेवोद्धर्त-

नोद्वाहनेषु च [इति हैमः ४।१७०; मेदिनी ९५।७०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'उद्धर्तनद्वयेणाङ्गनिर्मलीकरणस्य' ।

आप्लाव आप्लावः ॥ १२१ ॥

स्नानम्

आप्लावः, आप्लवः (२ पु), स्नानम् (न), 'स्नान करने' के ३ नाम हैं ।

आप्लेति ॥ आप्लवनम् । 'प्लुङ् गतो' (भ्वा० आ० से०) । 'विभाषाङि रुप्लुवोः' (३।३।५०) इति वा घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ पक्षे 'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥ (२) ॥ * ॥ 'ष्णा शोचे' (अ० प० अ०) । भावे ल्युट् (३।३।११५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'स्नानस्य' ।

चर्चा तु चार्चिक्यं स्थासकः

चर्चा (स्त्री), चार्चिक्यम् (न), स्थासकः (पु), 'शरीरमें चन्दन आदि लगाने' के ३ नाम हैं ।

चेति ॥ चर्चनम् । 'चर्चं अध्ययने' (चु० उ० से०) । 'चिन्तिपूजिकथि-' (३।३।१०५) इत्यङ् । 'चर्चा स्याच्चर्ममुण्डायां चिन्तास्थासकयोरपि' [इति हैमः २।५८] ॥ (१) ॥ * ॥ 'धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल्' (वा० ३।३।१०८) । 'चर्चिका' ततः स्वार्थे ण्यञ् (वा० ५।१।१२४) ॥ (२) ॥ * ॥ तिष्ठति । 'ष्ठा गतिनि-वृत्तौ' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकात्सः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) 'स्थासकः पुंसि चार्चिक्ये जलादेरपि बुद्बुदे' [इति मे० १४।१६९] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'चन्दनादिना देहविलेपनस्य' ।

अथ प्रबोधनम् ।

अनुबोधः

प्रबोधनम् (न), अनुबोधः (पु), 'निकले हुए गन्धको फिरसे लाने' के २ नाम हैं । ('जैसे—कस्तूरीके गन्धके निकल जानेपर मदिरा छोड़नेसे उसका गन्ध फिर आ जाता है') ।

अथेति ॥ प्रबुद्धिः । 'बुध अवगमने' (दि० आ० अ०) । भावे ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ अनुपूर्वाद्भावे घञ् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गतगन्धस्य प्रयत्नेनोद्बोधनस्य' यथा कस्तूरिकादेर्मद्यादिना ।

पत्रलेखा पत्राङ्गुलिरिमे समे ॥ १२२ ॥

पत्रलेखा, पत्राङ्गुलिः (२ स्त्री), 'कस्तूरी, केसर, मेंहवी या चन्दन आदिसे गाल या स्तनादिपर पत्ते, फल आदिकी चित्रकारी करने' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पत्राकारा लेखा । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ पत्राङ्गुलिः पुंसि चार्चिक्ये

पारः ॥ (२) ॥ * ॥ समे स्त्रियाम् ॥ * ॥ द्वे 'स्तन-
कपोलादौ रचितस्य, केसरादिना 'तिलकविशेषस्य' ।

तमालपत्रतिलकचित्रकाणि विशेषकम् ।

द्वितीयं च तुरीयं च न स्त्रियाम्

तमालपत्रम्, तिलकम्, चित्रकम्, विशेषकम् (न), 'क-
स्तूरी, चन्दन, मसम आदिसे टीका 'तिलक' लगाने' के ४
नाम हैं ।

तेति ॥ तमालपत्रमित्र । तदाकृतित्वात् । 'तमालपत्रं
तापिच्छे तिलके पत्रकेऽपि च' । [इति विश्वः १४८।२८७]
॥॥ 'तमालस्तिलके खड्गे तापिच्छे वरुणद्रुमे' इति
विश्वात् (१५७।१०२) तमालोऽपि ॥ (१) ॥ * ॥
तिलति । 'तिल स्नेहने' (तु० प० से०) वृत्तु (उ० २।
३२) । 'तिलकोऽश्वद्रुमभिदोः पुण्ड्रके तिलकालके । तिलकं
रुचके 'लोम्नि' [इति हैमः ३।४७-४८] ॥ (२) ॥ * ॥
चित्रयति । 'चित्र चित्रक्रियायाम्' (चु० उ० से०) ।
वृत्तु (उ० २।३२) चित्रं करोति वा । 'अन्येभ्योऽपि-'
(वा० ३।२।१०१) इति डः । 'चित्रकं तिलके ना तु व्या-
घ्रमिचचुपाटिपु' [इति मे० ८।८८] ॥ (३) ॥ * ॥
विशिनष्टि । 'शिष्टलु विशेषणे' (रु० उ० अ०) । ण्वल्
(३।१।१३३) । 'विशेषकोऽस्त्री तिलके विशेषयितरि त्रिषु'
[इति मे० १७।२१४] ॥ (४) ॥ * ॥ द्वितीयं तिलकम्
तुरीयं विशेषकं, च स्त्रियां न भवतः । किं तु पुंनपुंसकयोः
॥॥ चत्वारि 'ललाटकृतस्य तिलकस्य' ।

अथ कुङ्कुमम् ॥ १२३ ॥

काश्मीरजन्माग्निशिखं वरं बाह्लीकपीतनम् ।

रक्तसंकोचपिशुनं धीरलोहितचन्दनम् ॥ १२४ ॥

कुङ्कुमम्, काश्मीरजन्म, अग्निशिखम्, वरम्, बाह्लीकम्,
पीतनम्, रक्तम्, संकोचम्, पिशुनम्, धीरम्, लोहितचन्दनम्
(११ न) 'केसर, कुङ्कुम' के ११ नाम हैं ।

अथेति ॥ 'कुङ्कुम' इति शब्दोऽस्ति वाचकत्वेनास्य ।
अर्थाच्च (५।२।१२७) । यद्वा, -कुव्यते । 'कुक् आदाने'
(भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादुमच् । 'आच्छी-' (७।१।
८०) इत्यत्र 'तुम्' इति योगविभागात्तुम् ॥ (१) ॥ * ॥
कषाति, कषयते वा । 'कश् शब्दे' () । 'कशेर्मुट्
च' (उ० ४।३२) इतीरन् । -'गम्भीरादयश्च' इति मुकुट
एतत्सूत्रादशंनूलकः । काश्मीरे जन्मास्य । 'काश्मीरं कुङ्कुमे
ऽपि स्यादृङ्गपुष्करमुलयोः' [इति मे० १३२।१३३] ॥ (२)

॥ * ॥ अग्निरिव शिखा केसरोऽस्य । 'अथाग्निशिखमुद्दिष्टं
कुसुम्भे कुङ्कुमेऽपि च । लाङ्गलिकयाख्योषधौ च विशल्यायां
च योषिति' [इति मे० १३२।१३३] ॥ (३) ॥ * ॥
व्रियते । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'ग्रहवृद्ध-' (३।
३।५८) इत्यप् । 'वरो वृती । विटे जामातरि श्रेष्ठे देवता-
देरभीप्सते । वरं तु धुसृणे किञ्चिद्विष्टे वरी शतावरी ॥'
[इति हैमः २।४६२-४६३] । 'काश्मीरजं वल्लिशिखं
बाह्लीकं पीतनं वरम्' (इति वाचस्पतिः) ॥ (४) ॥ * ॥
वल्लते । 'वल्ल प्राधान्ये' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलका-
दीकम् । वल्लीकदेशे भवम् । 'कच्छादिभ्यश्च' (४।२।१३३)
इत्यण् । 'वाह्लीकं वल्लिकं धीरं हगुनो नश्मिदेशयोः' [इति
त्रिकाण्डशेषः ३।३।४३] ॥ * ॥ 'काश्मीरं चारु वाह्लीकं
संकोचं पिशुनं वरम्' इति 'हलायुधाच्चावपि ॥ (५)
॥ * ॥ पीतं करोति । 'तत्करोति-' (वा० ३।१।२६) इति
ण्यन्ताल्ल्युः (३।१।१३३) । यद्वा, -पीयते । 'पीङ् पाने'
(दि० आ० अ०) । बाहुलकात्तन्म, गुणाभावश्च । 'पीतनं
पीतदारुणि । कुङ्कुमे हरिताले च पुमानाम्रातके मतः' [इति
मे० ८९।९२-९३] ॥ (६) ॥ * ॥ रज्यते स्म । 'गत्यर्था-'
(३।४।७२) इति क्तः ॥ 'रक्तं नील्यादिरञ्जिते । कुङ्कुमेऽ-
सृज्यनुरक्ते प्राचीनामलकेऽरुणे ॥' [इति हैमः २।१९३] ॥ (७)
॥ * ॥ संकोचति, संकुच्यते वा । यद्वा, -संकोचयति, संको-
च्यते, वा 'कुच संपर्चनकौटिल्यप्रतिष्ठम्भविलेखनेषु' (भ्वा०
प० से०) । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा ।—
संकुचति—इति मुकुटो न सम्यक् ॥ 'कुच संकोचने'
इत्यस्य कुटादित्वेनाचि गुणाभावप्रसङ्गात् । 'संकोचो
मीनभेदे च बन्धं क्लीबं तु कुङ्कुमे' [इति मे० २८।१९] ।
(८) ॥ * ॥ पिशति । 'पिश अवयवे' (तु० प० से०) ।
'धुधिपिशिमिथिभ्यः कित्' (उ० ३।५५) इत्युनच् । 'पिशुनं
कुङ्कुमेऽपि च । कपिवक्त्रे च काके ना सूचकक्रूरयोस्त्रिषु ।
पृक्कायां पिशुना स्त्री स्यात्' [इति मे० ८९।९१-९२] ॥
(९) ॥ * ॥ दधाति । धीयते वा । 'डुघान् धारणादौ'
(जु० उ० से०) । 'सुसुधान् गृधिभ्यः कन्' (उ० २।२४) ।
'धुमास्था-' (६।४।६६) इतीत्वम् । 'धीरो धैर्यान्विते
स्वैरे वृधे क्लीबं तु कुङ्कुमे । स्त्रियां प्रवणतुल्यायाम्' [इति
मे० १२६।५१-५२] ॥ (१०) ॥ * ॥ लोहितं च ॥ * ॥
लोहितमपि । 'लोहितं रक्तगोशीर्षे कुङ्कुमे रक्तचन्दने ।
पुमान् नदान्तरे भीमे वर्णे च त्रिषु तद्वति' [इति मे०

१. त्रिकाण्डशेषे '—नाश्वदेशयोः' इति पाठात्
हैमस्य (३।६५) अनुरोधाच्चात्रापि मया प्राक्तनः 'नाश्म-'
इति पाठः परिवर्तितः ।

२. पाठोऽयं हलायुधे सुगयः ।

१. '—केसरादिना रचितस्य' इत्येवं पाठ्यमासीत् ।

२. '—कलोम्नि' इति पाठो हैमे 'क' पुस्तके ।

६५।१४८-१४९]॥ (११) ॥*॥ एकादश 'कुंकुमस्य' 'केसर' इति ख्यातस्य ।

राक्षा लाक्षा जतु क्लीबे यावोऽलक्तो द्रुमामयः ।

लाक्षा, राक्षा (२ स्त्री), जतु (न), यावः, अलक्तः, द्रुमामयः (३ पु), 'लाही, लाक्षा, लाख, महावर' के ६ नाम हैं ।

रेति ॥ रक्षयते । अनया वा । 'रक्ष पालने' (भ्वा० च० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । अजादित्वात् (४।१।४) टाप् । अत एव 'लाक्षायां रक्षणे रक्षा' इति रुद्रः ॥ (१) ॥*॥ लक्षयते । अनया वा । 'लक्ष दर्शने' (तु० प० से०) । प्राग्वत् ॥ (२) ॥*॥ जायते । 'फलपाटि-' (उ० १।१८) इत्युः, सोऽन्तादशः । यत्तु—बाहुलकात्तुगात्वाभावश्च—इति मृकुटः स उक्तसूत्रास्मरणमूलकः ॥ (३) ॥*॥ यीति । यूयते वा । अच् (३।१।१३४) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) वा यव एव । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । 'यावोऽलक्ते पाकभेदे' [इति हैमः २।५४७७] ॥ (४) न लज्यते स्म । 'ओलस्जी' व्रीडे' (तु० आ० से०) । बाहुलकात्तन् । यद्वा—न लज्यते स्म । अभक्ष्यत्वात् । क्तः (३।२।१०२) यद्वा,—न रक्तोऽस्मात् । 'कपिलकादित्वात्' (वा० ८।२।१८) लत्वम् ॥ (५) ॥*॥ द्रुमाणामामयः ॥ (६) ॥*॥ षट् 'लाक्षा, महावर' इति ख्यातस्य ।

लवङ्गं देवकुसुमं श्रीसंज्ञम्

लवङ्गम्, देवकुसुमम्, श्रीसंज्ञम् (३ न), 'लौंग' के ३ नाम हैं ।

लेति ॥ लुनाति, लूयते, वा । 'तरत्यादिभ्यश्च' (उ० १।१२०) इत्यङ्गच् ॥ (१) ॥*॥ देवानां कुसुमम् । कुसुमेषु देव इव । राजदन्तादिः (२।२।३१) । देवयोग्यं कुसुमं वा । शाकपार्थिवादिः (वा० २।१।६९) ॥ (२) ॥*॥ श्रियः संज्ञा संज्ञा यस्य ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'लवङ्गस्य' ।

अथ जायकम् ॥ १२५ ॥

कालीयकं च कालानुसार्यं च

जायकम्, कालीयकम्, कालानुसार्यम् (३ न), 'पीला चन्दन, जायकनामक गन्धद्रव्य' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ जयति गन्धान्तरम् । 'जि अग्निभवे' (भ्वा० प० से०) ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥*॥ कालस्य वर्णस्येदम् । 'वृद्धाच्छः' (४।२।११४) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥*॥ क्वचित् 'कालेयकम्' इति पाठः । कलेरिदम् 'सर्वत्राग्निकलिभ्याम्' (वा० ४।२।२) इति इति ढक् । 'कालीयकं च कालेयं वर्णकं कान्तिदायकम्' इति व्याधिः ॥ (२) ॥*॥ अनुसृत्यते । 'यु कती' (भ्वा०

प० अ०) । ण्यत् (३।१।१२४) । कालेन वस्तुनाऽनुसार्यम् । 'कालानुसार्यं शैलेये कालीये शिशपाद्रुमे' [इति विश्वः १२४।१२२, मे० १२२।१३२] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'सुगन्धद्रव्यभेदस्य' ।

अथ समार्थकम् ।

वंशकागुरुराजार्हलोहं कृमिजजोङ्गकम् ॥ १२६ ॥

वंशकम्, अगुरु, राजार्हम्, लोहम्, क्रि (कृ) मिजम्, जोङ्गकम् (६ न), भा० दी० मतसे 'अगर' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ वंश इव । 'इवे प्रति-' (५।३।९६) इति कन् ॥*॥ क्वचित् 'वंशिक' इति पाठः । वंशोऽस्त्यत्र । ठन् (५।२।१।५) । 'राजार्हं वंशिकं नतम् । वनद्रुमः परमदो वंशकं लोहनामकम्' इति वाचस्पतिः ॥ (१) ॥*॥ न गुरु, यस्माद्वा । 'कुस्तुम्बुरुकधान्याकमगुरु वा पुंसि लघुनाम च' (?) इति बोपालितः । 'अगुरुस्त्वंगरी लघो । शिशि-पायाम्' [इति हैमः ३।५५३-५५४] । 'अगुर्वंगर राजा-हम्' [इति हैमः म० ३।३०४] ॥ (२) ॥*॥ राजान-मर्हति । 'अर्हः प्रशंसायाम्' (३।२।१३३) इत्यच् । 'राजार्हं जोङ्गके क्लीवं राजयोग्येऽभिधेयवत्' [इति मे० ०१७६।२३] ॥ (३) ॥*॥ लुह्यते । 'लुह गाढघ्न' () । घञ् (४।३।१९) । रोहति । अच् (३।१।१३४) । रलयो-रैक्यम् । वा ।—'लुजो हः'—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः । 'लोहोऽस्त्री शस्त्रके लोहं^२ जोङ्गके सर्वतैजसे' [इति मे० १७५।८] ॥ (४) ॥*॥ कृमिभिर्जन्यते । 'अन्येष्वपि-' (३।२।१०१) इति ङः ॥ (५) ॥*॥ जुङ्गति । जुङ्गघते, वा 'जुगि वर्जने' (भ्वा० प० से०) क्वुन् (उ० २।३२) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । बाहुलकाद्गुणो वा ॥ (६) ॥*॥ 'अगुरु प्रवरं लोहं क्रिमिजग्धमनार्यजम्' इति अशाश्वतः ॥*॥ षट् 'अगुरुणः' ।

कालागुर्वगुरु

कालागुरु, अगुरु (२ न), भा० दी० मतसे 'काला अगर' के २ नाम हैं । ('महे० मतसे 'वंशिकम्,', ७ नाम 'अगर' के हैं') ।

केति ॥ कालं च तदगुरु च ॥ (१) ॥*॥—'काला-गुर्वप्यगुरुच्यते'—इति सुभूतिः । द्वे 'कालागुरुणः' ।

स्यात्तन्मङ्गल्या मल्लिगन्धि यत् ।

मङ्गल्या (स्त्री), 'बेलाके फूलके समान सुगन्ध देनेवाले अगर' का १ नाम है ।

१. विश्वे '—कालीये शैलेये—' इति पाठः ।

२. '—लोहे—' इति मेदिन्यां पाठः ।

३. 'कायवले' नोपलभ्यत इव वचनम् ।

स्यादिति ॥ मल्लिकापुष्पस्येव गन्धो यस्य । 'उपमानाच्च' (५।४।१३७) इतीन् । यदगुरु मल्लिगन्धि तत् मङ्गल्या स्यात् । मङ्गले साधुः । 'तत्र साधुः' (४।३।९८) इति यत् । मङ्गल्यः स्यात्त्रायमाणश्चतुर्वित्त्वमसूरके । स्त्रियां शम्यामधः पुष्पीमिसि'शुक्लवचासु च । रोचनायामयो दध्नि क्लीबं शिवकरे त्रिषु [इति मे० १२०। १००-१०१] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'मङ्गल्यायाः' ।

यक्षधूपः सर्जरसो रालसर्वरसावपि ॥ १२७ ॥

बहुरूपोऽपि

यक्षधूपः, सर्जरसः, रालः, सर्वरसः, बहुरूपः (५ पु), 'राल, धूप' के ५ नाम हैं ।

यक्षेति ॥ यक्षान् धूपायति । 'धूप संतापे' (भ्वा० प० से०) । 'आयादय आर्धधातुके वा' (३।१।३१) 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ सर्जरस्य सालस्य रसः ॥ (२) ॥ * ॥ न राति दुःखम् । बाहुलकाल्लक् ॥ * ॥—रालः इति स्वामी । 'अरालः सर्जवक्रयोः' इति, 'रालः सर्वरसोऽरालो धूपको वल्लिवल्लभः' इति च रभसः ॥ (३) ॥ * ॥ सर्वे रस्यते । 'रस आस्वादाने' (चु० उ० से०) अदन्तः । प्यन्तः । घञ् (३।३।१९) । अच् (३।३।५६) वा । सर्वे रसा यस्मिन् वा । नानाकृतिगन्धत्वात् ॥ (४) ॥ * ॥ बहूनि रूपाण्यस्य । 'बहुरूपः स्मरे विष्णौ सरटे धूपके शिवे' इति हेमः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'रालस्य' ।

अथ वृकधूपकृत्रिमधूपकौ ।

वृकधूपः, कृत्रिमधूपकः (२ पु), 'अनेक सुगन्धित पदार्थैको मिलाकर बनाये हुए धूप' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ वृक इव धूपः । 'वृकधूपस्तु सरलद्रवकृत्रिमधूपयोः' [इति मे० १०४।२९] ॥ (१) ॥ * ॥ कृत्रिमश्चासौ धूपश्च । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नानासुगन्धिकृतस्य दशाङ्गादिधूपस्य' ।

तुरुष्कः पिण्डकः सिहो यावनोऽपि

तुरुष्कः, पिण्डकः, सिहः (सिंहः), यावनः (४ पु), 'लोहवान' के ४ नाम हैं ।

त्विति ॥ तुतोति । 'तुर त्वरणे' (जु० प० से०) । बाहुलकादुस, गुणाभावश्च । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) 'तुरुष्कः सिंहके स्नेच्छजातो देशान्तरेऽपि च' [इति

विश्वः १।४।१४३, मे० ९।१०२] ॥ (१) ॥ * ॥ पिण्डते । 'पिडि संघाते' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ।—पिण्डति । 'पिडि गतौ'—इति मुकुटश्चिन्त्यः । 'पडि गतौ' इत्यस्यात्मनेपदिषु पाठात् । 'पिण्डो बोले बले सान्द्रे देहागारैकदेशयोः । देहमात्रे निवापे च गोलसिद्धकयोरपि । ओड्रपुष्पे च पुंसि त्यात् क्लीब-माजीवनायसोः । पिण्डी तु 'पिण्डतगरेऽलाबुखर्जूरभेदयोः ॥ [इति मे० ४१।१८-२०] ॥ (२) ॥ * ॥ स्निह्यति 'स्निह प्रीतौ' (दि० प० से०) । अन्तर्भावितण्यर्थः । बाहुलकाल्लक् । पूषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (२) ॥ * ॥ यवनदेशे भवः । 'तत्र भवः' (४।३।५२) इत्यण् । याव्यते वा । योतेर्ण्यन्ताल्ल्युट् (३।३।११३) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'सिह्नाख्यगन्धद्रव्यस्य' 'लोहवान' इति ख्यातस्य ।

अथ पायसः ॥ १२८ ॥

श्रीघासो वृकधूपोऽपि श्रीवेष्टसरलद्रवौ ।

पायसः, श्रीवासः, वृकधूपः, श्रीवेष्टः, सरलद्रवः (५ पु), 'सरल-देवदारुके गोंदसे बने हुए सुगन्धित द्रव्य विशेष' के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ पय एव । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । पयसो विकारो वा । 'तस्य विकारः' (४।३।१३३) इत्यण् । 'सरलद्रवः श्रीपिष्टो दधिक्षीरघृताह्वयः' इति रभसः । 'पायसस्तु क्लीबपुंसोः श्रीवासपरमान्नयोः' [इति मे० १७२।२८] (१) ॥ * ॥ श्रियो वासः । 'श्रीवासो वृकधूपे स्यात् पङ्कजे मधुसूदने' [इति मेदिनी १७३। ४३] ॥ * ॥ श्रीश्चासौ वासश्च, इति वा । 'श्रीवेषरचनाशोभाभारतीसरलद्रवे । लक्ष्म्यां त्रिवर्गसम्पत्तौ वेशोपकरणे मता ॥' [इति विश्वः १२५] ॥ (२) ॥ * ॥ 'वृकः स्यात् कृत्रिमेऽनेकधूपेऽपि सरलद्रवे' इति रभसः । धूप्यतेऽनेन । 'धूप संतापे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । वृकनामा धूपः । शाकपाण्डिवादिः (वा० २।१। ७८) ॥ (३) ॥ * ॥ श्रियः सरलद्रव्यस्य पिष्टः । तच्चूर्णेन जनितत्वात्—इति मुकुटः ॥ * ॥ अन्ये तु—श्रीसंज्ञकः श्रियो वा वेष्टो निर्यासः—इत्याहुः ॥ (४) ॥ * ॥ सरलस्य देवदारोद्रवः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'सरलद्रवस्य' ।

मृगनाभिर्मृगमदः कस्तूरी च

मृगनाभिः, मृगमदः (२ पु), कस्तूरी (स्त्री), 'कस्तूरी' के ३ नाम हैं ।

१. '—पिण्डीतगरे—' इति मेदिन्यां पाठः ।

२. '—श्रीवासो वृकधूपे' इति विश्वस्य पाठः ।

१. '—मिसी—' इति दीर्घान्तो मेदिन्यां पाठः ।

२. हेमे पुस्तकत्रये '—धूपके—' इति पाठः । 'विश्वे' (१०५।२१) 'मेदिन्यां' (१०३।२७) च 'बहुरूपः शिवे विष्णौ धूपके सरटे स्मरे' इति पाठः ।

मृगेति ॥ मृगस्य नाभिः ॥ (१) ॥*॥ मृगस्य मदः ॥ (२) ॥*॥ कसति गन्धोऽस्याः । 'कस गती' (भ्वा० प० से०) । खर्जादित्वात् (उ० ४।९०) ऊरः । पुषो-दरादिः (६।३।१०९) ॥ (३) ॥*॥ 'मृगनाभिभृङ्ग-मदो मृगः कस्तूरिकापि च' इति माघवात् 'मृगः' अपि ॥*॥ 'मदः' अपि । 'मदो रेतसि कस्तूर्याम् गर्भे हर्षेभ-दानयोः ।' [इति मे० ७५।१२] ॥*॥ 'मुख्यराट्क्षत्रिये नाभिः पुंसि, प्राण्यङ्गके द्वयोः । चक्रमध्ये प्रधाने च स्त्रियां कस्तूरिकामदे' इति रभसात् 'नाभिः' अपि ॥*॥ त्रीणि 'कस्तूर्याः' ।

अथ कोलकम् ॥ १२९ ॥

कक्कोलकं कोशफलम्

कोलकम्, कक्कोलकम्, कोशफलम्, (३ न) 'कक्कोल' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ कोलति । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥*॥ रलयोरेकत्वात् 'कोरकम्' अपि । 'कोरकोऽस्त्री कुड्मले स्यात्कक्कोलकमू-णालयोः' [इति मे० ७।७५] ॥ (१) ॥*॥ ककत्तेऽत्र 'कक लील्ये' (भ्वा० आ० से०) । सम्पदादिः (वा० ३।३।१०८) कोलति । ज्वलादित्वात् (३।१।१४०) णः । कक् च तत् कोलं च । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥*॥ कोशे फलमस्य ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'फलकर्पूरस्य' 'गहुला' इति ख्यातस्य ।

अथ कर्पूरमस्त्रियाम् ।

घनसारश्चन्द्रसंज्ञः सिताभ्रो हिमवालुका ॥ १३० ॥

कर्पूरम् (पु न), घनसारः, चन्द्रसंज्ञः (चन्द्रमाके पर्याय-वाचक सब शब्द), सिताभ्रः, (३ पु), हिमवालुका (स्त्री), 'कपूर' के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ किरति । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । कृणाति । 'कृष् हिंसायाम्' (कृधा० उ० से०) वा । करोति । 'ङ्कृन् करणे' (त० उ० अ०) वा । विच् (३।२।७) । पूर्यते । 'पूरी आप्यायने' (दि० आ० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । कर् चासौ पूरश्च । —कल्पते । 'कृप् सामर्थ्ये' (भ्वा० आ० से०) । खर्जा-दित्वात् (उ० ४।९०) ऊरः—इति स्वामि-मुकुटो । तन्निवत्यम् । 'कृपो रो लः' (८।२।१८)—इति लत्वस्य दुर्भारत्वात् । बाहुलकात्तदभावो वा बोध्यः ॥ (१) ॥*॥ घनो दृढः सारोऽस्य । 'घनं स्यात्कांस्यतालादिवाद्यमध्यम-वृत्त्ययोः । घनः सान्द्रे दृढे दाढ्ये' इति विश्वः [८५।३-४] घनस्य सार इव वा । शीतत्वात् सिताभ्राकारत्वाच्च । 'घनसारस्तु कर्पूरे दक्षिणावर्तपारदे' [इति हैमः ४।२-

५८] ॥ (२) ॥*॥ चन्द्रस्य संज्ञा संज्ञा यस्य ॥ (३) ॥*॥ सितं श्वेत्यं बन्धनं वा चन्द्रं वा अभ्रति । 'अभ्र गती' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । सितं शौक्ल्यमभ्रयति स्वसंबद्धम्, इति वा । शुक्लत्वात् सिताभ्र-मिव वा ॥*॥ 'सिताभ्रः' इति वा पाठः । सिता आभा यस्य ॥ (४) ॥*॥ हिमा चासौ वालुका च ॥ (५) ॥*॥ 'रेणुसा-रस्तु' ['रेणुकावर्ण'] कर्पूरो चन्द्रभस्महिमाह्वयम् । वेधकः । [इति त्रिकाण्डशेषः २।६।३९-४०] ॥*॥ पञ्च 'कर्पूरस्य' । गन्धसारो मलयजो भद्रश्रीश्चन्दनोऽस्त्रियाम् ।

गन्धसारः, मलयजः (२ पु), भद्रश्रीः (स्त्री), चन्दनः (पु न), 'मलयागिरि चन्दन' के ४ नाम हैं ।

गन्धेति ॥ गन्धवान् सारः स्थिरभागोऽस्य । गन्ध एव सारोऽस्य वा ॥ (१) ॥*॥ मलये जातः । 'सप्तम्यां जनेर्ङ' (३।२।९७) (२) ॥*॥ भद्रा श्रीरस्य । 'हस्ति-जात्यन्तरे भद्रो वाच्यवचश्चेष्टसाधुनोः' [इति विश्वः १२९। ५५-५६] ॥ (३) ॥*॥ चन्दयति । 'चदि आह्लादे' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तः । ल्युट् (३।४।११३) ॥ (४) ॥*॥ 'मालयस्तु स्याच्श्चीखण्डो रोहिणश्च स' [इति त्रि-काण्डशेषः २।६।४०] ॥*॥ चत्वारि 'चन्दनस्य' ।

तैलपर्णिकगोशीर्षे हरिचन्दनमस्त्रियाम् ॥ १३१ ॥

तैलपर्णिकम्, गोशीर्षम्, (२ न), हरिचन्दनम् (पु न), 'सफेद ठण्डा चन्दन, कमलके समान गन्धवाले चन्दन और कपिल या पोले वर्णवाले चन्दन' का क्रमशः १—१ नाम है ।

तैलेति ॥ तिलपर्णे वृक्षभेदे जाता । 'तत्र जातः' (४।३।२५) इत्यण् । ङीप् (४।१।५) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । 'केऽणः' (७।४।१३) इति ह्रस्वः । 'तैलपर्णी मलयजे श्रीवासे सिह्मकेऽपि च' [इति मे० ५२।९६] ॥ (१) ॥*॥ गोः शीर्षमिव—तैलपर्णगोशीर्षो गिरी आ-करावस्य—इति स्वामी ॥ (१) ॥*॥ हरेरिन्द्रस्य चन्दनम् । हरिः कपिलवर्णं चन्दनम् । 'हरिचन्दनमस्त्री स्यात्त्रिदशा-नां महीरुहे । नपुंसकं तु गोशीर्षे ज्योत्स्नाकुङ्कुमयोरपि' [इति मे० १०।१।५०-१५१] ॥ (१) ॥*॥ 'चन्दन-विशेषाणां' पृथक् पृथक् ।

तिलपर्णी तु पत्राङ्गं रञ्जनं रक्तचन्दनम् ।

कुचन्दनं च

तिलपर्णी (स्त्री), पत्राङ्गम्, रञ्जनम्, रक्तचन्दनम्, कुच-न्दनम् (४ न), 'लाल-चन्दन' के ५ नाम हैं ।

१. 'रेणुसारस्तु'—इति पुरुषोत्तमः । अत्रत्ये कोष्ठा-न्तर्गते 'रेणुकावर्ण'—इति पाठ आधारो मृग्यः ।

२. '—देवतानां'—इति पाठो मेदिन्याम् ।

तिलेति ॥ तिलस्येव पर्णान्यस्याः । 'पाककर्ण-' (४।१६४) इति ङीष् । यद्वा, -तिलपर्णी नदी आकरोऽस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ पत्रमेवाङ्गमस्य । पत्रेष्वङ्गति । 'अगि गतो' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'पत्राङ्गं न द्वयोर्भूर्जे पत्रके रक्तचन्दने' [इति मे० २४।३९] ॥ (२) ॥ * ॥ रञ्जयति । 'रञ्ज रागे' (भ्वा० उ० अ०) ण्यन्तः । युच् (उ० २।७८) । ल्युट् (३।३।११३) वा । 'रञ्जनो रागजनने रञ्जनं रक्तचन्दने' [इति मे० ९१।११३] ॥ (३) ॥ * ॥ रक्तं च तच्चन्दनं च ॥ (४) ॥ * ॥ निर्गन्धत्वात् कुत्सितं चन्दनम् । कौ चन्दनम् । इव वा । कुत्सितान्यन्यचन्दनान्यस्माद्वा । 'कुचन्दनं च पत्राङ्गे द्वभेदे रक्तचन्दने' [इति विश्वः ९७।१५५; मेदिनी ९६-७६] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'रक्तचन्दनस्य' ।

अथ जातीकोशजातीफले समे ॥१३२॥

जातीकोशम्, जेनीफलम्, (२न) 'जायफल' के २ नाम हैं । अथेति ॥ जात्याः कोशः ॥ * ॥ जातिरपि । 'जाति-जातीफलेऽपि च' इति रभसः ॥ * ॥ 'कोषोऽप्रकृते पेषयां पात्रे जातिकोषे' इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ जात्याः फलम् ॥ * ॥ 'फलम्' अपि । 'फलं लाभे जातिकोषे बाणाग्रे फलकेऽपि च' इति रुद्रः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जातीफलस्य' 'जाईफल' इति ख्यातस्य ।

कर्पूरागरुस्तूरककौलैर्यक्षकदमः ।

यक्षकदमः (पु), 'कपूर, अगर, कस्तूरी ओर कङ्कोल, इन चारों को बराबर-बराबर देकर बनाये हुए लेप-विशेष' का १ नाम है ।

केति ॥ कर्पूरादिभिः समभागैः यक्षप्रियः कदमः (१) ॥ * ॥ 'कर्पूरागुरुस्तूरीककौलसुष्टुणानि च । एकीकृतमिदं सर्वं यक्षकदमं इष्यते' इति व्याडिः । 'कुङ्कुमागरुकस्तूरी कर्पूरं चन्दनं तथा । महासुगन्धमित्युक्तं नामतो यक्षकदमः' इति धन्वन्तरिः ॥ * ॥ एकम् 'लेपविशेषस्य' ।

गात्रानुलेपनी वर्तिवर्णकं स्याद्विलेपनम् ॥ १३३ ॥

गात्रानुलेपनी, वर्तिः (२ स्त्री), वर्णकम्, विलेपनम् (२न), 'लेप करनेके लिये पीसे हुए गन्धद्रव्य-विशेष' के ४ नाम हैं ।

गेति ॥ गात्रमनुलिप्यते यया । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (१) ॥ * ॥ वर्त्यते । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा० आ० से०) । ण्यतः । 'अच इ' (उ० ४।१३९) 'वर्ति-भेषजनिर्माणे नयनाञ्जनलेखयोः । गात्रानुलेपनी दीपदशा क्षीपेषु योषिति' [इति मे० ५८।५५-५६] ॥ (२) ॥ * ॥ वर्णं करोति । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (३) ॥ * ॥ विलिप्यतेऽनेन । 'लिप उपदेहे' (तु० उ० अ०) । ल्युट् (३।३।

११७) (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'गात्रानुलेपयोगस्य पिष्टघृष्टसुगन्धिद्रव्यस्य' । द्वौ द्वौ भिन्नार्थो—इत्येके । 'गात्रानुलेपनी वर्तिविगन्ध्यथ विलेपनम् । वर्णकं चाथ विच्छित्तिः स्त्रीकषा-योऽङ्ग रागके' इति रभसात् आद्यं द्वयमुक्तार्थमेव । वर्णकादिवर्णं घृष्टचन्दनादिलेपमात्रस्य ।

चूर्णानि वासयोगाः स्युः

चूर्णम् (न), वासयोगः (पु), 'कपड़े आदिको सुवासित करनेके योग्य चूर्ण किये हुए गन्धद्रव्य-विशेष' के २ नाम हैं ।

चिविति ॥ चूर्ण्यते । 'चूर्णं प्रेरणे' (चु० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'चूर्णो घृली क्षारभेदे चूर्णानि वासयु-क्तिषु' [इति मे० ४५।१२] ॥ (१) ॥ * ॥ वासे सुगन्धिकरणे योगा उपायाः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पटवासादि-क्षोदस्य' ।

भावितं वासितं त्रिषु ।

भावितम्, वासितम् (२ त्रि), 'सुवासित कपड़ा आदि' के २ नाम हैं । ('स्त्री० स्वा० मतसे गन्धद्रव्य अर्थात् इतर आदिसे सुगन्धित किये हुए कपड़े आदिको 'भावित' और केतकी, केवड़ा या गुलाब आदि से सुगन्धित किये हुए कपड़े आदिको 'वासित' कहते हैं) ।

भेति ॥ भाव्यते स्म । 'भुवोऽवकल्कने' (चु० उ० से०) इति ण्यन्तात् क्तः (३।२।१०२) । 'भावितं वासिते प्राप्ते' इति हैमः ॥ (१) ॥ * ॥ वास्यते स्म । 'वस स्नेहनादौ' (चु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'वासिता करिणीनार्योः वासितं भाविते स्ते' [इति मे० ६५।१५३] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'द्रव्यान्तरभावितस्य' ।

संस्कारो गन्धमाल्याद्यैर्यः स्यात्तदधिवासनम् ॥ १३४ ॥

अधिवासनम् (न), 'गुलाबजल या सुगन्धित फूल आदि से पान, तिल आदिको सुवासित करने' का १ नाम है ।

संस्केति ॥ माङ्गल्यधूपादिभिर्वस्त्रादीनां ताम्बूलादीनां च यः संस्कारः तत् । अधिकं वास्यते । 'वास उपसेवा-याम्' चुरादिः । ल्युट् (३।३।११३) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'गन्धपुष्पोपचारस्य' ।

माल्यं मालास्रजौ मूर्ध्नि

माल्यम् (न), माला, स्रक् (२ स्त्री), 'शिरसे धारण की हुई माला' के ३ नाम हैं । ('यहां 'मूर्ध्नि' शब्दके अविबक्षित होनेसे 'मालामात्र' के भी ये ३ नाम हैं) ।

मेति ॥ मूर्ध्नि शिरसि । इदमतन्त्रम् । अन्यत्रापि माला भवत्येव । मल्यते । 'मल धारणे' (भ्वा० आ० से०) ण्यत् (३।१।१२४) । मालैव वा । चतुर्वर्णादिष्वम् (वा० १।१।१२४) । 'माल्यं कुसुमतस्त्रजोः' [इति मे० ११६।४५]

॥ (१) ॥*॥ घञ् (३।३।१९) । मां लाति वा । कः (३।२।३) । 'माला तु पङ्क्तौ पुष्पादिदामनि । मालं तु कपटे वने । मालो जने स्यात् ।' [इति हेमः २।५।१७-५।१८] ॥ (२) ॥*॥ सृज्यते । सृजति सुखं वा । 'सृज विसर्गे' (तु० प० अ०) । 'ऋत्विग्-' (३।२।५९) इति विवन् ॥ (३) ॥*॥ श्रीणि 'मूर्ध्नि धृतायाः कुसुमावलेः' ।

केशमध्ये तु गर्भकः ।

गर्भकः (पु), 'केशके बीचमें लगायी हुई माला' का १ नाम है ।

केशेति ॥ गर्भ इव । 'इवे-' (५।३।९६) इति कन् । (१) ॥*॥ एकम् 'केशमध्यगर्भस्य' ।

प्रभ्रष्टकं शिखालम्ब

प्रभ्रष्टकम् (न), 'शिखा या चोटीसे लटकती हुई माला' का १ नाम है ।

प्रेति ॥ शिखातो लम्बमानम् । प्रभ्रंशितुं प्रवृत्तम् । 'भ्रंशु अधःपतने' (दि० प० से०) । 'आदिकर्मणि क्तः कर्तरि च' (३।४।७१) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि ५।४।५) ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'शिखायां लम्बमानपुष्पस्य' ।

पुरो न्यस्तं ललामकम् ॥ १३५ ॥

ललामकम् (न), 'ललाट पर धारण की हुई माला, मुण्डमाला' का १ नाम है ।

प्विति ॥ तदेव माल्यं पुरोभागे न्यस्तं ललाटपर्यन्तम् । ललाममिव । इवार्थे कन् (५।३।९६) ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'ललाटधृतपुष्पस्य' ।

प्रालम्बमृजुलम्बि स्यात्कण्ठात्

प्रालम्बम् (न), 'गलेमें सीधे लटकती हुई माला' का १ नाम है ।

प्रेति ॥ माल्यमेव कण्ठादूर्ध्वं लम्बमानम् । प्रालम्बते । 'लबि अवसंसने' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥*॥ ऋजु लम्बितुं शीलमस्य । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ * ॥ एकम् 'कण्ठे ऋजुलम्बमानपुष्पस्य' ।

वैकक्षकं तु तत् ।

यत्तिर्यक् क्षिप्तमुरसि

वैकक्षकम् (न), 'जनेऊकी तरह तिछी पहनी हुई माला' का १ नाम है ।

वैकेति ॥ विशिष्टः कक्षोऽस्माद्विकक्षमुरः । तत्र भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥*॥ यदुरसि उपवीतवत्तिर्यक् क्षिप्तम् । तत् ॥*॥ एवम् 'यज्ञोपवीतवत्तिर्यग्धृतपुष्पस्य' ।

४१ अ०

शिखास्वापीडशेखरौ ॥ १३६ ॥

आपीडः, शेखरः (२ पु), 'शिखामें रखी हुई माला' के २ नाम हैं ।

शीति ॥ शिखाक्षिप्तं माल्यम् । आपीडयति । 'पीड अवगाहने' (चु० प० से०) अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥*॥ शिङ्घति । 'शिखि गती' (भ्वा० प० से०) बाहुलकादरः । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न नुम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'शिखास्थमाल्यस्य' ।

रचना स्यात्परिस्पन्दः

रचना (स्त्री), परिस्पन्दः (पु), 'माला आदि को बनाने (गूथने)' के २ नाम हैं ।

रेति ॥ 'रच् प्रतियत्ने' अदन्तश्चुरादिः । 'व्यासश्चन्यो युच्' (३।३।१०७) ॥ (१) ॥*॥ परिस्पन्दनम् । 'स्पदि किञ्चिच्चलने' (भ्वा० आ० से०) । भावे घञ् (३।३।१८) अधिकरणे (३।३।१९) च ॥*॥ 'परिस्पन्दः' इति वा पाठः । 'स्पन्दू प्रस्रवणे' (भ्वा० आ० से०) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'शिल्पादिरचनायाः' ।

आभोगः परिपूर्णता ।

आभागः (पु), परिपूर्णता (स्त्री), 'सेवा-शुभ्रूषा आदि सब प्रकारके उपचारोंसे परिपूर्ण होना' के २ नाम हैं ।

आभोग इति ॥ आभोजनम् । प्राग्वत् घञ् (३।३।१८) । 'आभोगो 'वरुणच्छत्रे पूर्णतायत्नयोरपि' [इति विश्व-भेदिन्यौ २६।३०; २३।२९] ॥ (१) ॥*॥ परितः पूर्यते स्म । 'पूरी आप्यायने' (दि० आ० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'रदाभ्याम्-' (८।२।४२) इति निष्ठातत्त्वम् । परिपूर्णस्य भावः । तल् (५।१।११९) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'सर्वोपचारपरिपूर्णतायाः' ।

उपधानं तूपबर्हः

उपधानम् (न), उपबर्हः (पु), 'तकिया' के २ नाम हैं ।

उपेति ॥ उपधीयते शिरोऽत्र । 'दुषाम्' (जु० उ० अ०) । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (१) ॥*॥ उपवृह्यतेऽत्र, अनेन वा । 'वृह वृद्धौ' (भ्वा० प० से०) । 'वृह उद्यमने' (तु० प० से०) वा । घञ् (३।३।१९) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'शिरोनिधानस्य' 'तकिया' इत्याख्यस्य ।

शय्यायां शयनीयवत् ॥ १३७ ॥

शयनम्

शय्या (स्त्री), शयनीयम्, शयनम् (२ न), 'शय्या, बिछौना' के ३ नाम हैं । ('भा० दी० मतसे 'तोसक आदि' के ये ३ नाम हैं) ।

१. विश्वे '—वारुणच्छत्रे—' इति पाठः ।

येति ॥ शय्यतेऽत्र । 'शीङ् स्वप्ने' (अ० आ० से०) । 'संज्ञायां समज-' (३।३।१९) इति क्यप् । 'अयङ् यि-' (७।४।२२) इत्ययङ् । 'शय्या स्याच्छनीयेऽपि गुम्फनेऽपि च योषिति' [इति मे० ११७।५८] ॥ (१) ॥*॥ 'कृत्य-ल्युटः-' (३।३।११३) इत्यधिकरणेऽनीयर् ॥ (२) ॥*॥ ल्युट् (३।३।११७) अपि । 'शयनं सुरते निद्राशययोश्च नपुंसकम्' [इति मे० ९३।३७] ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'तूलिकादेः' । मुकुटस्तु—शय्यामात्रस्य—इति व्याख्यत ।

मञ्चपर्यङ्कपल्यङ्काः खट्वया समाः ।

मञ्चः, पर्यङ्कः, पल्यङ्कः (३ पु), खट्वा (स्त्री), 'पलंग, खटिआ आदि' के ४ नाम है । ('किसी २ के मतमें 'मञ्चः' यह १ नाम 'मचान या ऊँचे सिंहासन आदि' का और 'पर्यङ्कः, पल्यङ्कः' के २ नाम 'पलंग, मसहेरी आदि' के तथा 'खट्वा' यह एक नाम 'खटिया' का है) ।

मेति ॥ मञ्चते । 'मचि घरणोच्छ्रायपूजनेषु' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।३।१३४) ॥ (१) ॥*॥ परितो-ऽङ्कयते । 'अकि लक्षणे' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'परेश्च घाङ्कयोः' (८।२।२२) इति वा लत्वम् । 'पल्यङ्को मञ्चपर्यङ्कवृषीपर्यस्तिकासु च' [इति मे० १०।११४] ॥ (२) ॥*॥ (३) ॥*॥ खटयते निद्रालुभिः । 'खट कांक्षायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'अशूप्रुषि-' (उ० १।१५१) इति क्वप् ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'पर्यङ्कस्य' 'पलङ्ग' 'खाट' 'चारपाई' इति ख्यातस्य ।

गेन्दुकः कन्दुकः

गेन्दुकः, कन्दुकः (२ पु), 'गेँद' के २ नाम हैं ।

गयिति ॥ गाते । 'गाङ् गतो' (अ० आ० अ०) । विच् (३।२।७५) । गा गच्छन्निन्दुरिव । 'इवे-' (५।३।९६) इति कन् । गे गगने इन्दुरिव, इति वा ॥ (१) ॥*॥ कन्धते । 'कदि आह्वाने रोदने च' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादुः । कं सुखं ददाति, दयते, द्यति, यच्छति, वा । मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) ङुः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । कं शिरो दुनोति, दवति, वा । 'दुडु उपतापे' (भ्वा० प० अ०) । 'द्रु गतो' (भ्वा० प० अ०) वा । प्राग्वत् ॥ (२) ॥*॥ 'वीटा' इत्यपि भारते ॥*॥ द्वे 'कन्दुकस्य' 'गेँद' इति ख्यातस्य ।—'गालमसूरिया' इति ख्यातस्य—इत्यन्ये ।

दीपः प्रदीपः

दीपः, प्रदीपः (२ पु) 'धिराग' के २ नाम हैं ।

१. तल्लक्ष्यम्—'स्तनाङ्गरागरणिताच्च कन्दु-कात्—' इति कुमारसंभवः (५।११) ॥

दीति ॥ दीप्यते, अनेन वा । दीपयति वा । 'दीपी दीप्ती' (दि० आ० से०) । इगुपधत्वात् (३।१।१३५) कः । घञ् (३।३।१९) वा अच् (३।३।१३४) वा ॥ (१) ॥*॥ अन्योपसर्गनिवृत्त्यर्थः प्रः ॥ (२) ॥*॥ 'दीपस्तु स्नेहाशः कज्जलध्वजः । दशेन्धनो गृहमणिर्दोषातिलक इत्यपि । शिखातरुदीपवृक्षो ज्योत्स्नावृक्षोऽथ 'लोचकः' [इति त्रिकाण्डशेषः २।६।४२-४३] ॥*॥ द्वे 'दीपस्य' ।

पीठमासनम् ॥ १३८ ॥

पीठम्, आसनम् (२ न), 'आसन' के २ नाम हैं ।

पीति ॥ पठन्त्यत्र । 'पिठ हिंसासंक्लेशनयोः' (भ्वा० प० से०) । 'हलश्च' (२।३।१२१) इति घञ् । बाहुलका-दीर्घः । पीयतेऽत्र वा । 'पीङ् पाने' (दि० आ० अ०) । बाहुलकादुक् । 'विष्टरः पीठमस्त्रियाम्' [इति त्रिकाण्डशेषः २।६।४१] ॥ (१) ॥*॥ आस्यतेऽत्र । 'आस उपवेशने' (अ० आ० से०) । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'आसनस्य' ।

समुद्रकः संपुटकः

समुद्रकः, संपुटकः (२ पु), 'डन्वा, समुद्र' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ समुद्र गच्छति । 'अन्येष्वपि-' (वा० ३।२।४८) इति ङः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥*॥ संपुटयते । 'पुट संक्लेशणे' (तु० प० से०) । क्वप् (उ० २।३२) ॥ (२) द्वे 'संपुटस्य' ।

प्रतिग्राहः पतद्ग्रहः ।

प्रतिग्राहः, पतद्ग्रहः (२ पु), 'उगलदान, पीकदान' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रति गृह्णाति । 'विभाषा ग्रहः' (३।१।१४३) इति णः ॥*॥ पक्षेऽच् (३।१।१३४) । 'प्रतिग्रहः स्वीकरणे सैन्यगृष्टे पतद्ग्रहे । योग्येभ्यो विधिवद्देये तद्गृहे च ग्रहान्तरे' [इति मे० १७७।३१] ॥ (१) ॥*॥ पततो ग्रहः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'पीकदानी' इति ख्यातायाः ।

प्रसाधनी कङ्कतिका

प्रसाधनी, कङ्कतिका (२ स्त्री), 'कङ्की' के २ नाम हैं ।

प्रसेति ॥ प्रसाध्यतेऽनया । 'साध संसिद्धौ' (भ्वा० प० अ०) । ल्युट् (३।३।११७) 'प्रसाधनी तु 'कङ्कतयां सिद्धौ,

१. 'अथ लोचकः' इत्यंशः कज्जलवाष्कत्वाच्च प्रकृतोपयुक्तः ।

२. तदुक्तम्—'ऊर्ध्वकेशो भवेद् ग्रह्या लम्बकेशस्तु विष्टरः' इति, 'वामावृत्तिस्तु विष्टरः' इति च ।

३. 'प्रसाधनी कङ्कतिका—' इति विश्वे पाठः ।

वेशे प्रसाधनम्' [इति विश्व-मेदिन्यौ १०१।१९७; ९७। ९५] ॥ (१) ॥ * ॥ कङ्कते । 'ककि गती' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादतच् । गौरादिः (४।१।४१) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । 'केऽणः' (७।४।१३) इति ह्रस्वः । यद्वा,—कस्य शिरसोऽङ्काः । शकन्च्वादिः (वा० ६।१।६४) । कङ्कष्वतति । क्वन् (उ० २।३२) ।—कङ्कति । 'ककि लौत्ये'—इति मुकुटः । तन्न । तस्यानिदित्वात् आत्मने-पदित्वाच्च । 'कङ्कती तु प्रसाधनी' इति स्त्रीकाण्डेऽमरमा-ला । 'कङ्कतं तु प्रसाधनम्' इति क्लीवकाण्डे च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'केशमार्जण्याः' 'कंधी' इति ख्यातायाः ।

पिष्टातः पटवासकः ॥१३९॥

पिष्टातः, पटवासकः (२ पु), 'बुक्का' के २ नाम हैं ।

पीति ॥ पिष्टमतति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ पटो वास्यतेऽनेन । 'वास उपसेवायाम्' चुरादिः । घः (३।३।११८) स्वार्थे कञ् (ज्ञापि० ५।४।५) । पटं वासयति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) वा । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पिष्टातस्य' 'बुक्का' इति ख्यातस्य ।

दर्पणे मकुरादर्शौ

दर्पणः, मुकुरः, आदर्शः (३ पु), 'शीशा-आइना' के ३ नाम हैं ।

देति ॥ दर्पयति । 'दृप हर्षमोचनयोः' (दि० प० अ०) ण्यन्तः । नन्द्यादिः (३।१।१३४) । 'दृप संदीपने' चुरा-दिर्वा । 'आदर्शो दर्पणः प्रोक्तः' इत्यमरमाला ॥ (१) ॥ * ॥ मङ्कते । 'मकि मण्डने' (भ्वा० आ० से०) 'मकुर-दुर्गुरौ' (उ० १।४०) इति साधुः ॥ * ॥ मुञ्चति ज्योतिः । 'मुञ्चत् मोचने' । अत्र पक्षे मुकुरो द्व्युकारः । 'मकुरः स्या-न्मुकुरवदर्पणौ बकुलद्रुमे । कुलालदण्डे' [इति मे० १३७। २०३] ॥ * ॥—'मकुरः'—इत्यन्ये ॥ (२) ॥ * ॥—आडश्यते रूपमत्र । 'हृशिर् प्रेक्षणे' (भ्वा० प० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'आदर्शो दर्पणे टीका-प्रतिपुस्तकयोरपि' [इति मे० १६३।१६] ॥ * ॥ त्रीणि 'दर्पणस्य' ।

व्यजनं तालवृन्तकम् ।

व्यजनम्, तालवृन्तकम् (२ न), 'पंखा' के २ नाम हैं ।

व्येति ॥ व्यजन्त्यनेन । 'अज गतिक्षेपणयोः' (भ्वा० प० से०) । करणे ल्युट् (३।३।११७) । 'वा यी' (२।४। ५७) इति पक्षे वी न । 'बहुलं तणि' (वा० २।४।५४) इति वा वीभावो न ॥ (१) ॥ * ॥ तालस्येव वृन्तमस्य । ताले करतले वृन्तमिव बन्धनमस्य । 'वृन्तं प्रसवबन्धे स्या-

द्वघटधाराकुचाग्रयोः' [इति विश्वः ५१।३१] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'व्यजनस्य' ।

इति मनुष्यवर्गविवरणम् ॥

७. अथ ब्रह्मवर्गः ।

संततिर्गोत्रजननकुलान्यभिजनान्वयौ ।

वंशोऽवन्वायः संतानः

सन्ततिः (स्त्री), गोत्रम्, जननम्, कुलम् (३ न), अभि-जनः अन्वयः, वंशः, अन्ववायः, सन्तानः (५ पु), 'वंश, कुल, खान्दान' के ९ नाम हैं ।

समिति ॥ संतन्यते । 'तनु विस्तारे' (तु० उ० से०) । क्तिन् (३।३।९४) 'संततिः स्यात्पत्नी गोत्रे पारम्पर्ये च पुत्रपौत्राणाम्' [इति मे० ६६।१६८] ॥ (१) ॥ * ॥ गूयते । 'गुह् शब्दे' (भ्वा० प० से०) । ष्टृ (उ० ४। १४५) । 'गोत्रा भूगव्ययोगोत्रः शैले गोत्रं कुलाख्ययोः । संभावनीयबोधे च कामनक्षेत्रवर्त्मसु' [इति मे० १२४।२६-२७] ॥ (२) ॥ * ॥ जन्यते । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) । 'जन जनने' वा (जु० प० से०) । ण्यन्तः । 'कर्मणि ल्युट्' (३।३।११३) । 'जननं वंशजन्मनोः' [इति मे० ८७।६६] ॥ (३) ॥ * ॥ कूयते । 'कुह् शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकाल्लक् । कोलति । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति को वा । कुं भूमिं लाति । कः (३।२।३) वा । को लीयते । 'लीङ्-श्लेषणे' (दि० आ० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३। २।१०२) इति डः । 'कुलं जनपदे गोत्रे सजातीयगणेषु च । भवने च तनौ क्लोबं कण्टकार्योषधी कुली' [इति मे० १४५।९] (४) ॥ * ॥ अभिजन्यते । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । णिलोपस्य स्थानिवत्त्वात् 'जनिवध्योश्च' (७।३।३५) इति निषेधाद्वा वृद्धिर्न । यद्वा,—अभितोऽभिमुखो वा जनो ज-न्मात्र । 'भवेदभिजनः ख्याती जन्मभूम्यां कुलध्वजे । कुले-ऽपि च पुमान्' [इति मे० ९५।६५] ॥ (५) ॥ * ॥ अन्वी-यते । 'इ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'इण् गती' (अ० प० अ०) वा । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (६) ॥ * ॥ उश्यते । 'वश कान्तौ' (अ० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'आच्छी-नयोः-' (७।१।८०) इत्यत्र 'नुम्' इति योगविभागाद्भुम् । यद्वा,—वन्त्यते । 'वन संभक्तौ' (भ्वा० प० से०) । बाहुल-काच्छः—वमति । 'भुवमिकुभ्यः' इति शक्—इति मुकुटः । तन्न । उक्तपुत्रस्योज्ज्वलदत्तादिष्वदर्शनात् । 'वंशो' वेणी

१. विश्वे '—पृष्ठस्यावयवेऽपि च' इति पाठः । परं मेदिन्यां तु 'वंशः पुंसि कुले वेणी पृष्ठावयववर्गयोः' इति भिन्न एव पाठः ।

कुले वर्गे षृष्ठाद्यवयवेऽपि च' [इति विश्व-मेदिन्यौ १६८। १०; १६३।१३] ॥ (७) ॥ * ॥ अन्ववाय्यते । 'अय गती' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) ॥ (८) ॥ * ॥ सन्त-न्यते । घञ् (३।३।१९) । संतानः संततो गोत्रे स्यादपत्ये सुर-द्रुमे' [इति मे० ९३।४६] कर्तृकरणाधिकरणेष्वपि विग्रहः संभ-वति । आद्ये 'तनोतेः-' (वा० ३।१।१४०) इति णः । अन्यत्र 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'वंशस्य' ।

वर्णाः स्युर्ब्राह्मणादयः ॥ १ ॥

वर्णः (पु), 'ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य और शूद्र ये ४ वर्ण' हैं ।

वेति ॥ वर्ण्यते । 'वर्णं प्रेरणे' (चु० प० से०) घञ् ३।३।१९) । वर्णयति । अच् (३।१।१३४) वा । 'वर्णो द्विजादिशुक्लादियज्ञे गुणकयासु च । स्तुतो ना न स्त्रियां भेदरूपाक्षरविलेपने' [इति मे० ९३।४६] ॥ (१) ॥ * ॥ 'ब्राह्मणादिवर्णचतुष्टयवाचकस्य' वर्णा इत्येकम् ।

विप्रश्नस्त्रियविट्शूद्राश्चातुर्वर्ण्यमिति स्मृतम् ।

चातुर्वर्ण्यम् (न), 'ब्राह्मण आदि पूर्वोक्त चार वर्णों के समुदाय' का १ नाम है ।

वीति ॥ विप्रश्न क्षत्रियश्च विट् च शूद्रश्च । चत्वार एव वर्णाः 'चतुर्वर्णादीनाम्' (वा० ५।१।१२४) इति स्वायं व्यम् ।

राजबीजो राजवंश्यः

राजबीजी, राजवंश्यः (२ पु), 'राजकुलमें उत्पन्न व्यक्ति' के २ नाम हैं ।

रेति ॥ राज्ञो बीजयितुं क्षीलमस्य । 'बीज व्यजने' अदन्तः । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः । यद्वा, -राज्ञो बीजम् । राजबीजमस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ वंशे भवः । दिगादियत् (४।३।५४) । राज्ञो वंश्यः । राजवंशे साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'राजवंशोत्पन्नस्य' ।

बीज्यस्तु कुलसंभवः ॥ २ ॥

बीज्यः, कुलसंभवः (२ पु), 'कुलमें उत्पन्न व्यक्ति' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ बीज्यते । 'अचो यत्' (३।१।९७) यद्वा, -बीजमस्यास्ति । 'अन्यत्रापि हृष्यते' (वा० ५।२।१२०) इति यप् । 'बीजे भवः' । साधुः वा ॥ (१) ॥ * ॥ कुले संभवति । अच् (३।१।१३४) । कुले संभवोऽस्य वा । यद्वा, -संभवत्यस्मात् । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) कुलस्य संभवः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कुलमात्रोत्पन्नस्य' ।

माहाकुलकुलीनार्यसभ्यसज्जनसाधवः ।

महाकुलः, कुलीनः, आर्यः, सभ्यः, सज्जनः, साधुः (६ पु), 'उत्तम कुलमें उत्पन्न व्यक्ति' के ६ नाम हैं ।

मेति ॥ महच्च तत् कुलं च । महाकुलस्यापत्यम् । 'महाकुलादञ्चञ्जो' (४।१।१४१) ॥ * ॥ महत् कुल-मस्य, इति विग्रहे तु (महाकुलः) ह्रस्वादिरपि ॥ (१) ॥ * ॥ कुलस्यापत्यम् । 'कुलात्त्वः' (४।१।१३९) ॥ * ॥ 'अपूर्वपदादन्यतरस्यां यङ्ढकञो' (४।१।१४०) ॥ 'कीलेयकः सारमेये कुलीने' [इति मे० १५।१८५] ॥ * ॥ 'कुल्यं स्यात्कीकसेऽप्यष्टद्रोणीसूर्यामिषेषु च । कुल्या पयःप्रणाल्यां च नद्यां जीवन्तिकीषधी ॥ कुलोद्भवे कुलहिते त्रिषु मान्ये पुनः पुमान्' [इति मे० ११४।१४-१५] ॥ (२) ॥ * ॥ अयंते । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) ॥ (३) ॥ * ॥ सभायां साधुः । 'सभाया यः' (४।४।१०५) ॥ (४) ॥ * ॥ संश्र्वासी जनश्च । 'सज्जनं तु भवेत्क्ली-बमुपरक्षणघट्टयोः । वाच्यलिङ्गं कुलीने स्यात् कल्पनायां च योषिति' [इति मे० १३।४८-४९] ॥ (५) ॥ * ॥ साध्नोति धर्मम् । 'साध संसिद्धौ' (स्वा० प० अ०) । 'कृवापा-' (उ० १।१) इत्युण् । 'साधुर्वर्धुषिके चारौ सज्जने चाभिधेयवत्' [इति मे० ८०।२३] ॥ (६) पठ 'कुलीनस्य' ।

ब्रह्मचारी गृही वानप्रस्थो भिक्षुश्चतुष्टये ॥ ३ ॥

आश्रमोऽस्त्री

ब्रह्मचारी, गृही, वानप्रस्थः, भिक्षुः (४ पु), ये चार 'आश्रम' शब्दवाच्य हैं अर्थात् आश्रमः (पु न), 'ब्रह्मचर्याश्रमः, गृह-स्थाश्रमः, वानप्रस्थाश्रमः, संन्यासाश्रमः (४ पु न), ये ४ 'आश्रम' हैं ।

मेति ॥ ब्रह्म वेदः । तदध्ययनार्थं व्रतमप्युपचाराद्ब्रह्म । ब्रह्म चरितुं क्षीलमस्य । 'व्रते' (३।२।८०) इति 'सुपि-' (३।२।७८) इति वा णिनिः । यद्वा, -ब्रह्म तपो ज्ञानं वा चरत्यर्जयत्यवश्यम् । 'आवश्यका-' (३।३।१७०) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ गृहा दाराः सन्त्यस्य । इनिः (५।२।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ वनमेव प्रस्थो, वनस्य वा प्रस्थः प्रदेशः । वनप्रस्थे भवः 'तत्र भवः' (४।३।५२) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ भिक्षणक्षीलः । 'भिक्ष याच्नायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'सनाशंसभिक्षा-उः' (३।२।१६८) ॥ (१) ॥ * ॥ चत्वारोऽवयवा यस्य । 'संख्यायां अवयवे तयप्' (५।२।४२) ॥ चतुर-वयवसमुदाये ॥ * ॥ आश्राम्यन्त्यत्र, अनेन वा । 'श्रमु तपसि' (दि० प० से०) । घञ् (३।१।१९) । 'नोदा-

त्तोपदेशस्य—' (७।३।३४) इति वृद्धिर्न । यद्वा,—आस-
मन्ताच्छ्रमोऽत्र । स्वधर्मसाधनक्लेशात् । 'आश्रमो ब्रह्म-
चर्यादौ वानप्रस्थे वने मठे । अस्त्रियाम्' [इति मे० १११।
३९] ॥ (१) ॥ * ॥ एकैकम् 'ब्रह्मचार्यादीनाम्' ।

द्विजात्यग्रजन्मभूदेववाडवाः ।

विप्रश्च ब्राह्मणः

द्विजातिः, अग्रजन्मा, भूदेवः, वाडवः, विप्रः, ब्राह्मणः,
(६ पु०) 'ब्राह्मण' के ६ नाम हैं ।

द्वीति ॥ द्वे जाती जन्मनी नस्य । 'मातुरग्रेऽधि (वि)
जननं द्वितीयं मौञ्जिबन्धनात्' (मनुः २।१६९) ।
'द्विजातिविप्राण्डजयोश्च पुंलिङ्गः' [इति मे० ६२।११५] ॥
(१) ॥ * ॥ अग्र आदौ जन्मास्य । अग्रान्मुखाद्वा
जन्मास्य । अग्रजन्मः द्विजश्रेष्ठे भ्रातरि ब्रह्मणि स्मृतः
[इति विश्वः १०२।२१४] ॥ (२) ॥ * ॥ भुवो
भुवि वा देव इव ॥ (३) ॥ * ॥ 'वडवा कुम्भदास्यश्वा
स्त्रीविशेषो द्विजन्मनाम्' इति रभसः । 'वडगाऽश्वाकुम्भ-
दास्योः स्त्रीविशेषे द्विजस्त्रियाम्' [इति विश्वः १६६।५१] ।
वडवायां जातः । 'तत्र जातः' (४।३।२५) इत्यण् ।
वाडव इव वा । वाडनम् । 'वाडु आग्लाव्ये' (भ्वा० आ०
से०) घञ् (३।३।१८) । बालनम् । 'वल निरूपणे'
भुरादिर्वा । घञ् (३।३।१८) डलयोरेकत्वम् । वाडोऽ-
स्यास्ति । 'अन्यत्रापि (न्येभ्योऽपि) हस्यते' (वा०
५।२।१०९) इति वः । वाडं वाति । कः (३।२।३)
वा । 'वाडवं' करणे स्त्रीणां घोटिकौषे नपुंसकम् । पाताले
न स्त्रियां पुंसि ब्राह्मणे वडवानले [इति मे० १६१।५०] ॥
(४) ॥ * ॥ विप्राति । 'प्रा पूतौ' (अ० प० अ०) ।
'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति कः । उप्यतेऽत्र
वा । 'ऋज्रेन्द्र—' (उ० २।१८) इति साधुः । विपाति ।
विपति । 'विप क्षेपे' () वा ॥ (५) ॥ * ॥
ब्रह्मणोऽपत्यम् । 'तस्यापत्यम्' (४।१।६२) इत्यण्
'अन्' (६।४।१६७) इति टिलोपो न । ब्रह्माधीते ।
'तदधीते तद्वेद' (४।२।५९) इत्यण् वा । ब्रह्म जानाति ।
'शेषे' (४।२।९२) इत्यण् वा ॥ (६) ॥ * ॥ 'वक्त्र-
जस्त्वनमो विप्रो वर्णज्येष्ठः कचो (ठो) द्विजः । मैत्रः
पुनरुक्तजन्मा स्यात्' [इति त्रिकाण्डशेषः २।७।२-३] ।
'सूत्रकण्ठः पुमान् विप्रं खञ्जरीटकपोतयोः' [इति मे०
४०।२१] ॥ * ॥ षट् 'ब्राह्मणस्य' ॥

असौ षट्कर्मा यागादिभिर्युतः ॥४॥

षट्कर्मा (पु), 'यज्ञ करना, पढ़ना, दान देना, यज्ञ कराना

१. विश्वे—'द्विजे ज्येष्ठभ्रातरि—' इति, मेदिन्या
च '—द्विजे ज्येष्ठे भ्रातरि—' इति पाठो ।

पढ़ाना और दान लेना; इन ६ कर्मोंसे युक्त ब्राह्मण का १
नाम है ।

असाविति ॥ असौ विप्रः । 'षट् कर्माण्यस्य । 'इज्या-
ध्ययनदानानि याजनाध्यापने तथा । प्रतिग्रहश्च तैर्युक्तः
षट्कर्मा विप्र उच्यते' () ॥ (१) ॥ * ॥ एक
'षट्कर्मणो विप्रस्य' ।

विद्वान्विपश्चिदोषज्ञः सन्सुधीः कोविदो बुधः ।

धीरो मनीषी ज्ञः प्राज्ञः संख्यावान्पण्डितः कविः ॥५॥

धीमान्सूरिः कृती कृष्टिलब्धवर्णो विचक्षणः ।

दूरदर्शी दीर्घदर्शी

विद्वान्, विपश्चित्, दोषज्ञः, सन्, सुधीः, कोविद्, बुधः,
धीरः, मनीषी ज्ञः, प्राज्ञः, संख्यावान्, पण्डितः, कविः,
धीमान्, सूरिः, कृती, कृष्टिः, लब्धवर्णः, विचक्षणः, दूरदर्शी,
दीर्घदर्शी (२२ पु), 'विद्वान्' के २२ नाम हैं ।

वीति ॥ वेत्ति । 'विद ज्ञाने' (अ० प० से०) ।
'लटः शतृ—' (३।२।१२४) । 'विदेः शतुर्वंसुः' (७।१।
३६) वा । 'विद्वान् ज्ञानिनि धीरे च विद्वानध्यात्मवेदके'
इति धरणिः । 'विद्वानात्मविदि प्राज्ञे पण्डिते चाभिषेय-
वत्' [इति विश्वः १७६।२५] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रकृष्टं
निश्चिनोति, चेतति, चिन्तयति, वा । पृषोदरादिः (६।३।
१०९) ॥ (२) ॥ * ॥ दोषं जानाति । 'आतोऽनुप—'
(३।२।१) इति कः ॥ (३) ॥ * ॥ अस्ति ॥ शता
(३।२।१२४) । 'हनसोरत्नलोपः' (६।४।१११) ।
'सन्साधो धीरशस्तयोः । मान्ये सत्ये विद्यमाने त्रिषु
साध्युमयोः स्त्रियाम्' [इति मे० ५९।६८-६९] ॥ (४)
॥ * ॥ सु सुष्ठु ध्यायति । 'व्यं चिन्तायाम्' (भ्वा०
प० अ०) । 'ध्यायतेः संप्रसारणं च' (वा० ३।२।१८०)
इति क्विप् संप्रसारणं च ॥ (५) ॥ * ॥ कोति धर्मादि ।
'कु शब्दे' (अ० प० से०) । कवते वा । 'कुङ् शब्दे'
(भ्वा० आ० अ०) । विच् (३।२।७५) । गुणः (७।
३।८४) । कोर्वेदस्य विदः । वेत्ति । 'इगुपघ—' (३।१।
१३५) इति कः । यद्वा,—कवि वेदे विदा यस्य । 'विदः
ज्ञाने च निर्दिष्टा मनीषायां च योषिति' [इति मे०
७५।१४] ॥ (६) ॥ * ॥ बुध्यते । 'बुध ज्ञाने' (दि०
प्रा० अ०) । 'इगुपघ—' (३।१।१३५) इति कः । 'बुधः
सौम्ये च पण्डिते' [इति मे० ७६।१०] ॥ (७) ॥ * ॥
धियं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप—'

१. तदुक्तं मनुना—'अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं
तथा । दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् ॥'
(१।८) इति ।

(३।२।३) इति कः । धियमीरयति । 'ईर गती' (अ० आ० से०) । अण् (३।२।१) वा । 'धीरो धीर्यान्विते स्वरौ बुधे क्लीबं तु कुकुमे । स्त्रियां श्रवणतुल्यायाम्' [इति मे० १२६।५१-५२] ॥ (६) ॥ * ॥ मनीषाऽस्या-
स्ति । ग्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) इति नः ॥ (९) ॥ * ॥ जानाति । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'ज्ञो ब्रह्मबुधविद्वत्सु' [इति मे० ३३।१] ॥ (१०) ॥ * ॥
एषं प्रज्ञः । 'प्रज्ञस्त पण्डिते वाच्यलिङ्गो बुद्धो तु योषिति' [इति मे० ३३।१] ॥ * ॥ 'प्राज्ञः' इति पाठे तु प्रज्ञा-
ऽस्यास्ति । 'प्रज्ञाश्रद्धा-' (५।२।१०१) इति णः ॥ (११) ॥ * ॥ संख्या विचारणास्त्यस्य । मतुप् (५।२।१९४) ॥ (१२) ॥ * ॥ पण्ड्यतेऽनया । 'पण्डि गती' (भ्वा० आ० से०) 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यमरः । 'पण्डः षण्डे धियि स्त्री स्यात्' [इति मे० ४१।१८] । पण्डा जाताऽस्य । तारकादित्वात् (५।२।३६) इति कः । यद्वा—पण्डते स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७४) इति क्तः । इट् (७।२।३५) ॥ (१३) ॥ * ॥ कवते, कौति, वा । 'कुङ् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । 'कु शब्दे' (अ० प० अ०) वा । 'अच इः' (उ० ४।१३९) ।—'कवृ वर्णे'—इति मुकुटश्रन्त्यः । तस्योष्ठा-
न्तत्वात् । कविशब्दस्य दन्तोष्ठान्तेषु पाठात् । 'कवि-
र्वाल्मीकिकाव्ययोः । सूरौ काव्यकरे पुंसि स्यात्खलीने तु योषिति' [इति मे० १५७।४] ॥ (१४) ॥ * ॥
धीरस्यास्ति । मतुप् (५।२।११५) । 'धीमान् पण्डिते च बृहस्पती' [इति मे० ६२।११६] ॥ (१५) ॥ * ॥
सूते, सुयते, वा । 'बृह् प्रसवे' (अ० आ० से०) । 'बृह् प्राणिगर्भविमोचने' (दि० आ० से०) वा । 'सूङः क्रिः' (उ० ४।६४) एतेन—सुवति—इति विगृह्णन् स्वामी प्रत्युक्तः । उक्तनिर्देशासम्भवात् ।—सुनोति । 'सुनो दीर्घश्च' इति रिबीषो—इति वदन्मुकुटोऽपि । उज्ज्वलदत्तादिष्वस्या-
दर्शनात् ॥ * ॥ केचित्त 'सूरोऽर्जुनयोः पुंसि' [मे० १२९।९८] सूरः सूर्योऽस्त्युपास्यतयाऽस्य । अत इनी (५।२।११५) । (सूरौ) नान्तम्—इत्याहुः । 'दूरदृक् क्रोचिदः सूरौ' इति रभसः ॥ (१६) ॥ * ॥ प्रशस्तं कृतं कर्मास्य । इति नः (५।२।११५) । कृतमनेन । 'इष्टा-
दिभ्यश्च' (५।२।८८) इतीनिर्वा । 'कृती स्यात् पण्डिते योग्ये' [इति मे० ८६।५२] ॥ (१७) ॥ * ॥

१. मेदिन्यां 'सीर' इति दीर्घकारमध्यपाठादस्यात्रानु-
पयोगिता, अतोऽत्र 'सूरश्चारभटे सूर्ये' इति विश्व (१२७।२५)
स्योपन्यासः समीचीन आसीत् ।

२. पूर्वमत्र 'हैम' इति पाठ आसीत्, किन्तु पुस्तकत्रये

कर्षति । 'कृष विलेखने' (भ्वा० प० अ०) । क्तिच् (३।३।१७४) । बाहुलकात्तिर्वा । संज्ञापूर्वकत्वान्न गुणः । 'कृष्टिः स्यादाकर्षे स्त्री बुधे पुमान्' [इति मे० ३४।८] ।
रन्तिदेवोऽपि—'आकर्षणे स्त्रियां कृष्टिर्भवेन्ना तु विपश्चिति' इति ॥ (१८) ॥ * ॥ लब्धो वर्णः स्तुतिर्येन ॥ (१९) ॥ * ॥ विचष्टे । 'चक्षिष् व्यक्तायां वाचि' (अ० आ० से०) । 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' (३।२।१४९) इति युच् । 'असनयोः—' (वा० २।४।५४) 'बहुलं तणि' (वा० २।४।५४) इति वा ख्यान् न ॥ (२०) ॥ * ॥
दूरान् दूराद्वा पश्यति 'दृशिर् प्रेक्षणे' (भ्वा० प० अ०) । ग्रह्यादिणिनिः (३।१।१३४) । 'सुपि' (३।२।७८) इति वा ॥ (२१) ॥ * ॥ एवं दीर्घदर्शी ॥ (२२) ॥ * ॥ द्वाविंशतिः 'पण्डितस्य' ।

श्रोत्रियच्छान्दसौ समौ ॥ ६ ॥

श्रोत्रियः, छात्रश्च (२ पु), 'वेद पढ़नेवाले ब्राह्मण' के २ नाम हैं ।

श्रोत्रीति ॥ छन्दोऽधीते । 'श्रोत्रियश्छन्दोऽधीते' (५।२।८४) इति वा श्रोत्रियन्निपात्यते ॥ (१) ॥ * ॥
पक्षे 'तदधीते तद्वेद' (४।२।५९) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'संपूर्णशास्त्राध्यायिनः' ।

उपाध्यायोऽध्यापकः ।

उपाध्यायः, अध्यापकः (२ पु), 'उपाध्याय' के अर्थात् 'वेदके एकदेशको वा वेदाङ्गोंको वृत्तिके लिये पढ़ानेवाले' के २ नाम हैं ।

उपेति ॥ उपेत्याधीयसेऽस्मात् । 'इङ्श्च' (३।३।२१) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ अध्यापयति । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (२) ॥ * ॥ 'एकदेशं तु वेदस्य वेदाङ्गान्यपि वा पुनः । योऽध्यापयति वृत्त्यर्थमुपाध्यायः स उच्यते' (मनुः २।१४१) ॥ * ॥ द्वे 'उपाध्यायस्य' ।

अथ स निषेकादिकृद्गुरुः ।

गुरुः (पु), 'गुरु' अर्थात् 'निषेकादि संस्कारको सविधि करके अष्टादिसे पाछन करते हुए पढ़ानेवाले' का १ नाम है ।

अथेति ॥ सोऽध्यापकः । निषेको गर्भाधानमादिव्यस्य सीमन्तोन्नयनादेस्तस्य कर्ता । गृणाति धर्मादि । गिरत्यज्ञानं वा । 'गृ शब्दे' (ऋधा० प० से०) । 'गृ निगरणे' (तु० प० से०) वा । 'कृग्रोरुच्च' (उ० १।२४) इत्युः । 'गुरुस्त्रि-
लिङ्गधां महति दुर्ज्जालधुनोरपि । पुमांश्च निषेकादिकरे पित्रादी सुरमन्त्रिणि' (इति मे० १२४।२५) । मनुश्च

हैमे 'कृती योग्ये बुधे' (२।२६४) इति भिन्नपाठान्मया सत्पाठस्थाने 'मेदिनी' इति पाठः परिचितः ।

(२।१४२) 'निषेकादीनि कर्माणि यः करोति यथाविधि । संभावयति चान्तेन स विप्रो गुरुच्यते' ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'संस्कारादिकर्तुंगुरोः' ।

मन्त्रव्याख्याकृदाचार्यः

आचार्यः (पु), 'आचार्य' अर्थात् 'मन्त्रोंकी व्याख्या करनेवाले या शिष्यका यज्ञोपवीत संस्कारकर करप और रहस्य के सहित वेदको पढ़ानेवाले ब्राह्मण' का १ नाम है ।

मेति ॥ मन्त्रस्य वेदस्य व्याख्यानं करोति । विवप् । (३।२।७६) तुक् । (६।१।७१) ॥ (१) ॥ * ॥ आचर्यते । 'चर गती' (भ्वा० प० से०) । ण्यत् (३।१।१२४) । मनुः (२।१४०)—'उपनीय तु यः शिष्यं वेदमध्यापयेद् द्विजः । साङ्गं च सरहस्यं च तमाचार्यं प्रचक्षते ॥' (२) ॥ * ॥ द्वे 'मन्त्रव्याख्याकर्तुः' ।

आदेष्टा त्वध्वरे व्रती ॥ ७ ॥

यष्टा च यजमानश्च

व्रती, यष्टा, यजमानः (३ पु), 'यजमान' अर्थात् 'यज्ञ करनेवाले' के ३ नाम हैं ।

येति ॥ आदिशत्यृत्विजो यागे स्वेष्टसंपादनाय प्रेरयति । 'दिश अतिसर्जने' (तु० प० अ०) । तृच् (३।१।३३) ॥ * ॥ 'आदिष्टी' इति पाठे आदिष्टमनेन । 'इष्टादिभ्यश्च' (५।२।८८) इतीनिः । 'तस्वेन्विषयस्य कर्मणि' (वा० २।३।३६) इति सप्तमी ॥ * ॥ व्रतं भोजनादिनियमोऽस्यास्ति । 'अतः—' (५।२।११५) इतीनिः । यद्वा,—व्रतयति । 'व्रताङ्गोजनतस्त्रिवृत्योः' () इति णिच् । 'व्रते' (३।२।८०) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ यजते तृच् (३।१।१३३) ॥ (२) ॥ * ॥ 'पुङ्गवजोः शानन्' (३।२।१२८) । शानच् (३।२।१२४) वा ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'यजमानस्य' ।

स सोमवति दीक्षितः ।

दीक्षितः (पु), 'सोमवत्' यज्ञमें ऋत्विजोंको आदेश देनेवाले यजमान' का १ नाम है ।

स इति ॥ स व्रती सोमपानवति यागे आदेष्टा सन् ॥ * ॥ दीक्षते स्म । 'दीक्ष मीण्डचेज्योपनयनादौ' (भ्वा० आ० से०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः । यद्वा,—दीक्षा जाताऽस्य । तारकादीतच् (५।२।३६) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सोमयाजिनः' ।

इज्याशीलो यायजूकः

इज्याशीलः (२ पु), 'बारबार यज्ञ करनेवाले' के २ नाम हैं ।

इति ॥ इज्या शीलमस्य । इज्यां शीलति । 'शील समाधी' (भ्वा० प० से०) । 'शीलिकामि—' (वा० ३।२।१) इति णः ॥ (१) ॥ * ॥ पुनः पुनः भृशं वा यजते । 'क्रियासमभिहारे—' (३।१।२२) इति यङ् । 'यजज-पदशां यङ्' (३।२।१६६) इत्युक्तः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'यजनशीलस्य' ।

यज्वा तु विधिनेष्टवान् ॥ ८ ॥

यज्वा (पु), 'विधिपूर्वक यज्ञ किये हुए' का १ नाम है ।

येति ॥ यजते स्म । 'सुयजोर्ध्वनिप्' (३।२।१०३) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'विधिवद्भोतुः' ।

स गीर्पतीष्ट्या स्थपतिः

स्थपतिः (पु), 'बृहस्पतिके मन्त्रसे यज्ञ करनेवाले' का १ नाम है ।

स इति ॥ स यज्वा बृहस्पतिसत्रनामकयागेनेष्टवान् सन् । स्थानम् स्थः । 'सुपि स्थः' (३।२।४) इत्यत्र 'स्थ' इति योगविभागात् कः । घञर्थे (वा० ३।३।५८) वा । स्थः पतिः 'स्थपतिः कञ्चुकिभ्यपि । जीवेष्टियाजके शिल्पिभेदे ना सत्तमे त्रिषु' (इति मे० ६६।१६६-६७) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'बृहस्पतियागकर्तुः' ।

सोमपीती तु सोमपः ।

सोमपीती, सोमपः (२ पु), 'सोमयज्ञ करनेवाले' के २ नाम हैं ।

सविनि ॥ सोमस्य पीतम् । सोमपीतमस्यास्ति । इनिः (५।२।१७५) ।—'इष्टादिभ्यश्च' (५।२।८८) इतीनिः—इति मुकुटः ॥ * ॥ स्वामी तु—पानं पीयम् । 'पातुतुदिवत्ति' (उ० २।७) इति थक् । 'धुमास्था—' (६।४।६६) इतीत्वम् । 'सोमपीथः—इत्याह ॥ (१) ॥ * ॥ सोमं पिबति । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः ॥ * ॥ 'सोमापाः' इति दीर्घपाठे तु विवप् (३।२।७६) ॥ (२) ॥ * ॥ सर्वदाऽयम् । 'दीक्षितस्तु तत्कालम् ॥ * ॥ द्वे 'सोमयाजिनः' ।

सर्ववेदाः स येनेष्टो यागः सर्वस्वदक्षिणः ॥ ९ ॥

सर्ववेदाः (पु), 'यज्ञमें सर्वस्व दक्षिणा देनेवाले' का १ नाम है ।

सेति ॥ सर्वस्वं दक्षिणा यत्र 'विश्वजिदादौ स येनेष्टः कुतः । सर्वं वेदयति । 'विदल लाभे' (तु० उ० अ०) । ण्यन्तः । सर्वं विन्दति वा । असुम् (उ० ४।१९८) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'विश्वजिदादियज्ञस्य' ।

१. यथोक्तं कालिदासेन—'स विश्वजितमाजह्वै यज्ञं सर्वस्वदक्षिणम् ।' इति रघु० (४।८६) ॥

अनूचानः प्रवचने साङ्गोऽधीती

अनूचानः (पु), 'व्याकरण आदि ६ अङ्गोंके सहित वेदको पढ़नेवाले' का १ नाम है।

अन्विति ॥ अन्ववोचत् । 'उपेयिवान्-' (३।२।१०९) इति साधुः । 'अनूचानो विनीते स्यात्साङ्गवेदविचक्षणो' इति विश्वः ॥ (१) ॥ * ॥ शिक्षाद्यङ्गषट्कोपेते । प्रोच्यते । ल्युट् (३।३।११३) । प्रवचनो वेदस्तत्र । अधीतमनेन । 'इष्टा-दिभ्यश्च' (५।२।८८) इतीनिः । 'क्तस्येन्विषयस्य-' (वा० २।३।३६) इति सप्तमी ॥ * ॥ एकम् 'साङ्गवेदाध्येतुः' ।

गुरोस्तु यः ।

लब्धानुज्ञः समावृत्तः

समावृत्तः (पु), गुरुकी आज्ञा पाकर गृहस्थाश्रममें रहने के लिये गुरुकुलसे लौटे हुए ब्रह्मचारी का १ नाम है।

ग्विति ॥ गुरोः सकाशालब्धा प्राप्तानुज्ञा आज्ञा येन । समावर्तते स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७३) इति क्तः ॥ (१) ॥ * ॥ 'गुरुकुलवासान्निवृत्तस्य' एकम् ।

सुत्वा त्वमिषवे कृते ॥ १० ॥

सुत्वा (सुत्वन पु), 'यज्ञके अन्तमें अवभृथनामक स्नान किये हुए' का १ नाम है।

त्विति ॥ सुतवान् 'षूक् अभिषवे' (स्वा० उ० अ०) । सुयजोर्ध्वनिप् (३।२।१०३) । तुक् (६।१।७१) ॥ (१) ॥ * ॥ अभिषवे = अवभृथस्नाने ॥ * ॥ एकं 'स्नातकस्य' ।

छात्रान्तेवासिनौ शिष्ये

छात्रः, अन्तेवासी, शिष्यः (३ पु), 'शिष्य, छात्र' के ३ नाम हैं।

छेति ॥ गुरुदोषाच्छादनं छत्रम् । तच्छीलमस्य । 'छत्रा-दिभ्यो णः' (४।४।६२) ॥ (१) ॥ * ॥ अन्ते समीपे वस्तुं शीलमस्य । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः । 'शयवास-वासि-' (६।३।१८) इत्यलुक् । 'अन्तेवासी भवेच्छिष्ये षण्डाले प्रान्तगेऽपि च' [इति विश्वः १०३।२।१६] ॥ (२) ॥ * ॥ शिष्यते । 'शासु अनुशिष्टो' (अ० प० से०) । 'एतिस्तुशास्-' (३।१।१०९) इति क्यप् । 'शास इद-ह्रलोः' (६।४।३४) 'शासिवसि-' (८।३।६०) इति षः (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'शिष्यस्य' ।

शैक्षाः प्राथमकल्पिकाः ।

शैक्षाः, प्राथमकल्पिकाः (२ पु), 'अध्ययनको प्रथम आर-म्भ किये हुए ब्रह्मचारी आदि' के २ नाम हैं।

शायिति ॥ शिक्षामधीयते । 'तदधीते-' (४।२।५९) इत्यण् । शिक्षाया इमे । तत्र भवा वा । यद्वा-शिक्षा

लभन्ते । 'शेषे' (४।२।९२) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ प्रथमकल्पः आचारम्भः प्रयोजनं येषां ते । 'प्रयोजनम्' (५।१।१०६) इति ठक् । यद्वा-प्रथमकल्पमधीयते । 'विद्यालक्षणकल्पा-न्ताच्च' (वा० ४।२।६०) इति ठक् । 'कल्पः शास्त्रे विधी न्याये' ('संवर्ते ब्रह्मणो दिने') [इति मे० १०२।२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रथमारब्धवेदानाम्' ।

एकब्रह्मव्रताचारा मिथः सब्रह्मचारिणः ॥ ११ ॥

सब्रह्मचारिणः (पु), 'आपसमें समान वेद, समान व्रत और समान आचारवाले ब्रह्मचारियों' का १ नाम है।

एकेति ॥ ब्रह्म वेदस्तदध्ययनव्रतमप्युपचाराद् ब्रह्म । 'एकस्मिन् ब्रह्मणि व्रताचरणं येषां ते । मिथः परस्परम् ॥ ० ॥ समानं ब्रह्म चरन्ति । 'व्रते' (३।२।८०) इति णिनिः । 'चरणे ब्रह्मचारिणि' (६।३।८६) इति समानस्य सः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'समानशाखाव्येतृणाम्' ।

सतीर्थ्यास्वेकगुरवः

सतीर्थ्यः, एकगुरुः (भा० दी० १२ 'सहपाठी, एक गुरुसे पढ़नेवाले' के २ नाम हैं।

सेति ॥ समाने तीर्थे वसन्ति । 'समानतीर्थे वासी' (४।४।१०७) इति यत् । 'तीर्थे ये' (६।३।८७) इति समानस्य सः ॥ (१) ॥ * ॥ एको गुरुर्येषां ते ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'सहाध्यायिनाम्' ।

चित्तवानग्निमग्निचित् ।

अग्निचित् (पु), 'अग्निहोत्री' का १ नाम है।

चीति ॥ अग्निमचैषीत् । 'चिक् चयने' (स्वा० उ० अ०) । 'अग्नी चेः' (३।२।९१) इति विवप् । तुक् (६।१।७१) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'अभ्युपासकस्य' ।

पारम्पर्योपदेशे स्यादैतिह्यमितिहाव्ययम् ॥ १२ ॥

ऐतिह्यम् (न), इतिह (अव्य०), 'परम्परागत उपदेश' के २ नाम हैं।

पेति ॥ परम्परया आगतः । 'तत आगतः' (४।३।७४) इत्यण् । चतुर्वर्णादित्वात् (५।१।१२४) ष्यञ् । पारम्पर्यश्चासावुपदेशश्च । तस्मिन् ॥ * ॥ 'अनन्तावसथेतिह' (५।४।२३) इति ञ्यः ॥ (१) ॥ * ॥ इत्येवं ह किल ॥ (५) ॥ * ॥ यत् मुकुटेनोक्तम्—'पूर्वे च पूर्वतराश्च' इति द्वन्द्वे 'परोवरपरम्परपुत्रपोत्रमनुभवति' (५।२।१०) इति निर्देशात् परम्परादेशे टापि परम्परा । तदुक्तम् 'विनापि प्रत्ययं परम्पराशब्दो दृश्यते' (वा० ५।३) तच्चिन्त्यम् । संनियोगशिष्टन्यायेन सप्रत्ययसंनियोग एव परम्पराशब्द-विधानात् । परम्पराशब्दस्य त्वव्युत्पन्नत्वात् । तदुक्तम्—'अस्ति हि परम्पराशब्दोऽव्युत्पन्नं प्रातिपदिकम्' इति ।

यद्वा-परं पिपति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । स्वपचा-
जारभारवत् । षष्ठोदरादिः (६।३।१०९) ॥ * ॥ द्वे
'परंपरोपदेशस्य' ।

उपज्ञा ज्ञानमाद्यं स्यात्

उपज्ञा (स्त्री), 'गुरुपदेशके विना उत्पन्न सर्वप्रथम ज्ञान'
का १ नाम है ।

उपेति ॥ उपज्ञानम् । 'आतश्चोपसर्गो' (३।३।१०६)
इत्यङ् ॥ (१) ॥*॥ यथोपदेशं विना इलोकनिर्माणे
वाल्मीकेज्ञानम् ॥*॥ एकम् 'आद्यज्ञानस्य' ।

ज्ञात्वारम्भ उपक्रमः ।

उपक्रमः (पु), 'गुरु आदिसे ज्ञान प्राप्तकर आरम्भ
करने'का १ नाम है ।

ज्ञेति ॥ उप प्रथमं क्रमणम् । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा०
प० से०) । भावे घञ् (३।३।१८) । 'नोदात्तोपदेश-'
(७।३।३४) इति न वृद्धिः । 'उपक्रमस्तूपधायां ज्ञात्वार-
म्भे च विक्रमे । चिकित्सायाम्' (इति मे० ११२।५९) ॥
(१) ॥*॥ यथा माने नन्दस्य प्रथमारम्भ उपक्रमः सः ।
एकं 'ज्ञात्वा प्रथमारम्भस्य' ।

यज्ञः सवोऽध्वरो यागः सप्ततन्तुर्मखः क्रतुः ॥ १३ ॥

यज्ञः, सवः, अध्वरः, यागः, सप्ततन्तुः, मखः, क्रतुः (७
पु), 'यज्ञ' के ७ नाम हैं ।

येति ॥ इज्यते । अनेन वा । अत्र वा । 'यज देव-
पूजादौ' (भ्वा० उ० अ०) । 'यजयाच-' (३।३।९०) इति
नङ् । 'यज्ञः स्यादात्मनि मखे नारायणहुताशयोः' इति हैमः
(२।८०) ॥ (१) ॥*॥ सूयते सोमोऽत्र । 'षूञ् अभिषवे'
(स्वा० उ० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । यद्वा-सूय-
तेऽत्र अनेन वा । 'षू प्रेरणे' (तु० प० से०) । अप् (३।
३।५७) । घः (३।३।१८) वा । 'सवो यज्ञे च 'संधाने'
[इति मे० १५९।२९] ॥ (२) ॥*॥ न ध्वरति । 'ध्व कौ-
टिल्ये' (भ्वा० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । अध्वानं
राति वा । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति को वा । 'अध्वरः
मावधाने स्याद्वसुभेदे कतो पुमान्' [इति मे० १३०।१०५] ।
(३) ॥*॥ इज्यते, अनेन वा । अत्र वा । यजेर्घञ् (३।
३।१९) ॥ (४) ॥*॥ सप्तभिषच्छन्दोभिरग्निजिह्वाभिर्वा
तन्यते । यद्वा-तानि सप्त तन्यन्तेऽत्र 'सितनिगमि-' (उ०
१।६९) इति तुन् ॥ (५) ॥ * ॥ मखन्ति देवा अत्र,
अनेन वा । 'मख गतौ' (भ्वा० प० से०) 'हलश्च' (३।
३।१२१) इति घञ् । संज्ञापूर्वकत्वात् वृद्धिः । यद्वा-
'क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशते' () घञ्-

विषयेऽपि 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः ॥ (६) ॥*॥
करोति । क्रियते वा । 'कृञः कतुः' (उ० १।८०) ।
'ऋतुयंजे मुनी पुंसि' [इति मे० ५४।८] ॥ (७) ॥*॥
सप्त 'यज्ञस्य' ।

पाठो होमश्चातिथीनां सपर्या तर्पणं बलिः ।

एते पञ्च महायज्ञा ब्रह्मयज्ञादिनामकाः ॥ १४ ॥

पाठः (पु), 'वेदादिपाठ करने' को 'ब्रह्मयज्ञः' (पु), होमः
(पु), 'हवन करने'को देवयज्ञः (पु), अतिथीनां सपर्या (स्त्री),
'अन्न, जलपान, शय्यादि देकर अतिथियोंके सत्कार करने'
को नृत्यज्ञः (पु), तर्पणम् (न), 'अन्न, जल, पिण्डदान, आहु,
आदिसे पितरोंको सन्तुष्ट करने'को पितृयज्ञः (पु), बलिः (पु),
'बलिवैश्वदेव अर्थात् काकादिको बलि देने' को भूतयज्ञः
(पु), कहते हैं ।

ये (ब्रह्मयज्ञ, देवयज्ञ, अतिथियज्ञ, पितृयज्ञ और भूत-
यज्ञ) ५ महायज्ञः (पु), अर्थात् 'पञ्चमहायज्ञ' हैं ।

पेति ॥ पठनम् । पाठनम् वा । भावे घञ् (३।३।
१८) 'पाठश्च पठने ख्यातो 'विद्वक्पण्यां तु योषिति' [इति
मे० ३९।७] ॥ (१) ॥*॥ हवनम् । 'हु दानादनयोः'
(जु० प० अ०) । 'अतिस्तुसुहुसृ-' (उ० १।१४०) इति
मन् ॥ (१) ॥*॥ अतिथीनामदृष्टपूर्वाणां गृहमागतानाम् ।
सपर्यणम् । 'सपर पूजायाम्' । 'कण्डवादिभ्यो यक्' (३।३।
२७) । 'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०३) । सपर्या पूजा ॥
(१) ॥*॥ तृप्यति^२ । 'तृप प्रीणने' (दि० प० अ०) ।
भावे ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ बलनम् । 'बल
दाने' (संवरणे) (भ्वा० आ० से०) । इन् (उ० ४।
११८) । 'बलिर्देत्योपहारयोः । करे चामरदण्डे च गृहदाह-
शरांशयोः । त्वक्संकोचे गन्धके च' इति हैमः (२।५१३-
५१४) ॥ (१) ॥*॥ महान्तश्च ते यज्ञाश्च । ब्रह्मयज्ञ
आदियेषां तानि ब्रह्मयज्ञादीनि नामानि येषां ते ॥*॥ मनुः
(३।७०) — 'अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तु तर्पणम् । होमो
देवो बलिभौतो नृत्यज्ञोऽतिथिपूजनम्' इति । 'पाठादीनाम्'
एकैकम् ।

समज्या परिषद्गोष्ठी सभासमिति संसदः ।

आस्थानी क्लीबमास्थानं स्त्रीनपुंसकयोः सदः ॥ १५ ॥

समज्या, परिषद्, गोष्ठी, सभा, समितिः, संसद,
आस्थानी (७ स्त्री), आस्थानम् (न), सदः (न स्त्री), 'सभा'
के ९ नाम हैं ।

१. 'विद्वक्पण्यां-' इति पाठो मेदिन्याम् ।

२. 'तृप्यति' इत्युल्लेखोऽनुपयुक्तः ।

३. हैमे 'क' पुस्तके — 'दारुदराशयोः —' इति, 'ख-
ग' पुस्तकद्वये तु — 'दारुदरांशयोः —' इति पाठः ।

सेति ॥ समजन्त्यस्याम् । 'अज गतो' (भ्वा० प० से०) । 'संज्ञायां समज-' (३।३।९९) इति क्यप् । 'क्यपि च' (वा० २।४।५६) इति वीभावो न ॥ (१) ॥ * ॥ परितः सीदन्त्यस्याम् । 'षट् लु विशरणाक्षौ' (भ्वा०, तु० प० अ०) । संपदादिविप् (वा० ३।३।१०८) । 'सदिर-प्रतेः' (८।३।६६) इति षत्वम् ॥ * ॥ 'बाहुलकात्परेरन्त्य-लोपे पर्वद' च ॥ (२) ॥ * ॥ गावोजनेका वाचस्तिष्ठन्त्य-स्याम् । घञर्थे कः (वा० ३।३।१०८) । 'अम्बाम्ब-' (८।३।९७) इति षत्वम् । गौरादिङीष् (४।१।४१) । 'गोष्ठी सभासंलापयोः स्त्रियाम्' (इति मे० ३।१।४) ॥ (३) ॥ * ॥ सह भान्त्यस्याम् । 'भा दीप्तौ' (अ० प० अ०) । भिदाद्यङ् (३।३।१०६) । समाना भान्त्यस्याम् इति वा । 'समानस्य-' (६।३।८४) इति योगविभागात् 'सभा-' (२।४।२३) इति निर्देशाद्वा समानस्य सः । 'सभा सामाजिके गोष्ठ्यां द्यूतमन्दिरयोरपि' (इति मे० १०६।९) ॥ (४) ॥ * ॥ समयन्त्यस्याम् । 'इ गतो' (भ्वा० प० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । सह विद्यमाना मिलितैर्वा मितिः प्रमा-ज्याम्, इति वा । 'समितिः संपराये स्यात्सभायां संगमेऽपि च' (इति मे०, ६६।१६६) ॥ (५) ॥ * ॥ संसीदन्त्य-स्याम् । क्विप् (वा० ३।३।१०८) ॥ (६) ॥ * ॥ आति-ष्ठन्त्यस्याम् । अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७) ॥ (७) ॥ * ॥ (८) ॥ * ॥ सीदन्त्यस्याम् । असुन् (उ० ४।१।८९) ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'सभायाः' ।

प्राग्वंशः प्राग्विर्गोहात्

प्राग्वंशः (पु), 'हवनशालाके पूर्व तरफ यजमानको बैठने के लिये बनाये हुए स्थान या गृह-विशेष' का १ नाम है ।

प्रेति ॥ प्राञ्चति । 'अञ्चु गतिपूजनयोः' (भ्वा० प० से०) । 'ऋत्विग्-' (३।३।५९) इति क्विप् । प्राङ् वंशो गोत्रं स्थूणा वाऽत्र ॥ (१) ॥ * ॥ हविःशालायाः पूर्व-भागे यजमानादीनां स्थित्यर्थे गेहे 'प्राग्वंश'शब्दो वर्तते ॥ * ॥ एकं 'प्राग्वंशस्य' ।

सदस्या विधिदर्शिनः ।

सदस्यः (पु), 'यज्ञमें न्यूनाधिक विधिको देखनेवाले ऋत्विग्-विशेष' का १ नाम है ।

सेति ॥ सदसि साधवः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ विधिं द्रष्टुं शीलं येषां ते । 'सुपि-' (३।२।७८) इति ह्रस्वोनिः । न्यूनाधिकविचारका ऋत्वि-ग्विशेषाः । ॥ * ॥ एकं 'सदस्यस्य' ।

सभासदः सभास्ताराः सभ्याः सामाजिकाश्च ते ॥ १६ ॥

सभासद, सभास्तारः, सभ्यः, सामाजिकः (४ पु), 'सभा सद' के ४ नाम हैं ।

सेति ॥ सभायां सीदन्ति । 'सत्सुद्विष-' (३।२।६१) इति क्विप् ॥ (१) ॥ * ॥ सभां स्तृणन्ति । 'स्तृन् आच्छा-दने' (ऋचा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।११) ॥ (२) ॥ * ॥ सभायां साधवः । 'सभाया यः' (४।४।१०५) ॥ (३) ॥ * ॥ समाजं समवयन्ति । 'समवायान्समवैति' (४।४।४३) इति ठक् । समाजं रक्षन्ति वा । 'रक्षति' (४।४।३३) इति ठक् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'सभ्येषु' ।

अध्वर्युर्द्वातृहोतारो यजुःसामग्विदः क्रमात् ।

अध्वर्युः, उद्गाता, होता (३ पु), 'यजुर्वेद, सामवेद और ऋग्वेद जाननेवाले' का क्रमशः १-१ नाम है ।

अध्वेति ॥ अध्वरमिच्छति । 'सुपः-' (३।१।८) इति क्यच् । 'कव्यध्वरपुतनस्य-' (७।४।३९) इति लोपः । 'क्याच्छन्दसि' (३।२।१७०) इत्युः । यद्वा—न ध्वरति । 'धृ कौटिल्ये' (भ्वा० प० अ०) । विच् (३।२।७५) अ-ध्वरं याति, यीति वा । मितद्वादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः ।—अपष्ट्वादि—इति मुकुटश्चिन्त्यः । गणाभावात् ॥ (१) ॥ * ॥ उद् गायति साम । 'गै शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'तृन्तृचौ शंसिषदादिभ्यः संज्ञायां चानिटी' (उ० २।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ जुहोति । 'नप्तुनेष्टृत्वष्टृहोतृ-पोतृ-' (उ० २।९५) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ यजुश्च सामानि च ऋचश्च । 'चार्षे द्वन्द्वः' (२।२।२९) । समा-सान्तविधेरनित्यत्वात् 'ऋक्पूर्-' (५।४।७४) इत्यकारो न । यजुः सामर्चो विदन्ति । 'सत्सुद्विष-' (३।२।६१) इति क्विप् । यजुर्विद अध्वर्युः । सामविद् उद्गाता । ऋग्विद् होता । 'ऋत्विग्विशेषाणां' क्रमादिकैकम् ।

आग्नीध्राद्या धनैर्वार्या ऋत्विजो याजकाश्च ते ॥ १७ ॥

आग्नीध्र, ऋत्विक्, याजकः (३ पु), यज्ञ करनेवाला यजमान घन आदिसे जिसका चरण करे उन आग्नीध्र आदि यज्ञ करानेवाले ब्राह्मणों के ३ नाम हैं ।

आग्नीति ॥ अग्नीनिग्धे । 'विद्वधी दीप्तौ' (ह० आ० से०) । क्विप् (३।२।७६) । नलोपः (६।४।२४) । अग्नी-हृत्विक् । अग्नीधः स्थानम् । 'अग्नीधः शरणे रणं भं च' (वा० ४।३।१२०) । आग्नीध्रं स्थानम् । तात्पर्यात्सोऽपि । 'स्फायि-' (उ० २।१३) इति रक् । नलोपः (६।४।२४) । अग्नीध्रः—इति मुकुटः । तत्र । स्फाय्या (उ० २।१३) दिक्वि-न्धेरपाठात् । अस्मदुक्तप्रक्रियायाः सत्त्वाच्च । आग्नीध्र आद्यो येषां ब्रह्मोद्गातृहोत्रध्वर्युर्ब्राह्मणाच्छंसिअच्छावाकनेष्ट्रादीनां षोडशानाम् ॥ (१) ॥ * ॥ धनैर्होतृभिः वरणे करणैर्वा त्रिय-न्ते । 'वृद्ध संभक्तौ' (ऋचा० आ० से०) । ण्यत् (३।१।१२४) । क्यप् (३।१।१०९) तु वृष एव ॥ * ॥ ऋतो यजति ।

‘ऋत्विग्—’ (३।२।५९) इति साधुः ॥ (२) ॥ * ॥ यजन्ति ।
पुवल् (३।१।१३३) । ‘याजकस्तु गजे राज्ञो याज्ञिकेऽपि’
इति मेदिनी (१।२।१४३) ॥ (३) ॥ * ॥ त्राणि ।—‘वृताः
कुर्वन्ति ये यज्ञमृत्विजो याजकाश्च ते’ इति कात्यः—इति
मते द्वे ‘ऋत्विजाम्’ ।

वेदिः परिष्कृता भूमिः

वेदिः (स्त्री), ‘यज्ञके लिये डमरु-नुर्व्याकार बनाई हुई
साफ की हुई भूमि’ का १ नाम है ।

वेदिरति ॥ विद्यते शोषनेन ज्ञायते, विचार्यते, प्राप्यते,
वा । ‘तु पिषिरुहिवृति—’ (उ० ४।११९) इतीन् । यद्वा—
वेदयति, वेद्यते वा । ‘विद निवासादौ’ चुरादिः । ‘अच इः’
(उ० ४।१३९) । ‘वेदिः स्यात्पण्डिते पुमान् । स्त्रियामंगुलि-
मुद्रायां स्यात् परिष्कृतभूतले’ (इति मे०, ७५।१५) ॥ (१)
॥ * ॥ परितः कृता संस्कृता । ‘संपरिभ्याम्—’ (६।१।१३७)
इति सुट् । ‘परिनिवि—’ (८।३।७०) इति षत्वम् ॥ * ॥
एकं ‘यज्ञवेद्याः’ ।

समे स्थण्डिलचत्वरे ।

स्थण्डिलम्, चत्वरम् (२ न), ‘यज्ञके लिये साफ किये
गये स्थान-विशेष’ के २ नाम हैं ।

सेति ॥ स्थलन्त्यस्मिन् । ‘ष्ठल स्थाने’ (भ्वा० प०
से०) । ‘मिथिलादयश्च’ (उ० १।५७) इति साधुः ॥ (१)
॥ * ॥ चतन्त्यस्मिन् । ‘चते याचने’ (भ्वा० उ० से०) ‘कृ-
गृधृवृश्चिभ्यः ष्वरच्’ (उ० २।१२१) ‘चत्वरं स्थण्डिले-
ऽङ्गणे’ (इति मेदिनी १३३।१५२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
‘यागार्थं संस्कृतभूमेः’ ॥—यज्ञार्थं परिष्कृताया अनिम्नो-
त्तया यज्ञभूमेः—इति मुकुटः ।

चषालो यूपकटकः

चषालः, यूपकटकः (२ पु), ‘यज्ञ-स्तम्भके ऊपर चल-
याकार (गोल) बनाये हुए काष्ठ-विशेष’ के २ नाम हैं ।

चेति ॥ चषति । चष्यते वा । ‘चष भक्षणे’ (भ्वा०
उ० से०) । ‘सानसिवर्णसि—’ (उ० ४।१०७) इति साधुः
॥ (१) ॥ * ॥ यूपस्याग्रे कृतः कटकाकारः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे ‘यूपकटकस्य’ ।

कुम्बा सुगहना वृत्तिः ॥ १८ ॥

कुम्बा (स्त्री), ‘चण्डाल, अन्यज आदि यज्ञ को न देख
सकें, इस निमित्तसे यज्ञभूमिके चारों तरफ बनाये हुए घेरे’
का १ नाम है ।

क्विति ॥ कुम्ब्यते अनया वा । ‘कुबि आच्छादने’
(भ्वा०, चु० प० से०) । ‘चिन्तिपूजिकथि—’ (३।३।१०५)
इत्यङ् ॥ (१) ॥ * ॥ सुगहना निबिडा वृत्तिर्वेष्टनम् । एकं
‘निबिडवेऽनस्य’ ।

यूपाग्रं तर्म

यूपाग्रम्, तर्म (२ न), ‘यज्ञ-स्तम्भके ऊपरी भाग’ के
२ नाम हैं ।

ध्विति ॥ यूपस्याग्रम् ॥ (१) ॥ * ॥ तरति ‘तु प्लव-
नतरणयोः’ (भ्वा० प० से०) । मनिन् (३।२।७५) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे ‘यूपाग्रे’ ।

निर्मन्थ्यदारुणि त्वरणिर्द्वयोः ।

अरणिः (पु स्त्री), ‘जिसको परस्परमें रगड़कर यज्ञार्थ
अग्नि निकाला जाय, उस काष्ठ-विशेष’ का १ नाम है ।

नीति ॥ निर्मन्थ्यते । ‘मन्थ विलोडने’ (भ्वा० प०
से०) । ण्यत् (३।१।१२४) निर्मन्थ्यं च तद्वाच्यं च ॥ * ॥
ऋच्छति । ‘ऋ गतिप्रापणयोः’ (भ्वा० प० अ०) । ‘अति-
सृष्टृषमि—’ (उ० २।१०२) इत्यनिः । ‘अरणिर्वह्निमन्थे ना
द्वयोनिर्मन्थ्यदारुणि’ (इति मे०, ४७।३४) ॥ (१) ॥ * ॥
एकं ‘अरणेः’ ।

दक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयौ त्रयोऽग्नयः ॥ १९ ॥

दक्षिणाग्निः, गार्हपत्यः, आहवनीयः (३ पु), ये ३ ‘अग्नि
के भेद’ हैं ।

देति ॥ दक्षिणोऽग्निः । ‘दिवसंख्ये संज्ञायाम्’ (२।१।
५०) इति समासः । मुकुटस्तु—दक्षिणाया दिशोऽग्निः ।
‘सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पुंवद्भावः’ (वा० ५।३।२८) । दक्षि-
णाग्निः—इत्याह । तत्र । संज्ञात्वेन ‘दिवसंख्ये—’ (२।१।५०)
इत्येतत्सुप्रोदाहरणत्वात् । तत्र च ‘समानाधिकरणेन’ इत्य-
धिकारात् ॥ (१) ॥ * ॥ गृहपतिना संयुक्तः । ‘गृहपतिना
संयुक्ते ज्यः’ (४।४।९०) ॥ (१) ॥ * ॥ आहूयते प्रीणयते
प्रक्षिप्यते वा हविरत्र । ‘कृत्यत्युटः—’ (३।३।११३) इत्य-
धिकरणेऽनीयर् । यद्वा—आहवनमर्हति । ‘तदहति’ (५।१।
६३) इति छः ॥ (१) ॥ * ॥ क्वचित्तु त्रयाणां द्वन्द्वः
पठ्यते ॥ एकैकम् ‘अग्निविशेषस्य’ ।

अग्नित्रयमिदं त्रेता

त्रेता (स्त्री), ‘दक्षिणाग्नि, गार्हपत्याग्नि और आहवनी-
याग्नि इन तीन अग्नियोंके समुदाय’ का १ नाम है ।

अग्नीति ॥ त्राणम् । त्राः सदा संधुक्षणम् । तामिता ।
यद्वा—त्रायन्ते त्रा आहुतयः । तामिरिता । त्रित्वमिता इति
वा । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । ‘त्रेता युगेऽग्नित्रये च’
इति हैमः (२।१७४) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् ‘अग्नित्रयस्य’ ।

प्रणीतः संस्कृतोऽनलः ।

प्रणीतः (पु), ‘मन्त्रसे संस्कृत अग्नि’ का १ नाम है ।

प्रेति ॥ प्रकर्षं नीतिः । ‘प्रणीत उपसंपन्ने कृते क्षिप्ते

प्रवेक्षिते । 'संस्कृताग्नी च' इति हेमचन्द्रः (३।२९०) ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'संस्कृतान्नेः' ।

समूहः परिचाय्योपचाय्यावमौ प्रयोगिणः ॥ २० ॥

समूहः, परिचाय्यः, उपचाय्यः (३ पु), 'यज्ञ-सम्बन्धी
अग्निना स्थान-विशेषः, या स्थान-विशेषकी अग्नि' के ३
नाम हैं ।

सेति ॥ समुह्यते, समुह्यते वा । 'वह प्रापणे' (भ्वा०
उ० अ०) । 'ऊह वितर्क' (भ्वा० आ० से०) वा ॥ (१)
॥ * ॥ परिचीयते ॥ (२) ॥ * ॥ उपचीयते ॥ (३) ॥ * ॥
'अग्नी परिचाय्योपचाय्यसमूहः' (३।१।१३१) इति साधवः
॥ * ॥ प्रयोगोऽस्ति येषां ते । अग्नी प्रयोक्तव्याः, अग्निना-
मानीत्यर्थः । 'त्रीण्यग्नी प्रयोगिणाम्' ।

यो गार्हपत्यादानोय दक्षिणाग्निः प्रणीयते ।

तस्मिन्नानाय्यः

आनाय्यः (पु), 'गार्हपत्यानासक अग्निसे लाकर मन्त्र
से संस्कृत दक्षिणाग्नि' का १ नाम है ।

य इति ॥ दक्षिणाग्नित्वेन संस्क्रियते ॥ * ॥ आनीयते
'आनाय्योऽनित्ये' (३।१।१२७) इति साधुः ॥ * ॥ यस्तु
आष्टवैश्यकुलोनिः स 'आनेयः' ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
'दक्षिणाग्नितः संस्कृतान्नेः' ।

अथाग्नायी स्वाहा च हुतमुक्प्रिया ॥ २१ ॥

अग्नायी, स्वाहा, हुतमुक्प्रिया (३ स्त्री), 'अग्निकी स्त्री,
स्वाहा' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ अग्नेः स्त्री । 'वृषाकप्यग्नि-' (४।१।३७)
इत्यर्डीष् च ॥ (१) ॥ * ॥ सुष्ठु आहूयन्ते देवा अनया ।
'अन्येभ्योऽपि' (वा० ३।२।१०१) इति डः । स्वाहाऽस्त्य-
स्या वा । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) ॥ (२) ॥ * ॥ हुत-
भुजः प्रिया ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अग्नेः प्रियायाम्' ।

श्रुक्सामिधेनी धाय्या च या स्यादग्निमसमिन्धने ।

सामिधेनी, धाय्या (२ स्त्री), 'अग्निमें समिधा (लकड़ी)
झोकर अग्निको जलानेमें प्रयोग किये जानेवाले मन्त्र' के २
नाम हैं ।

ऋगिति ॥ समिधामाधानी । 'समिधामाधाने षेण्यन्'
(वा० ४।३।१२०) । भित्त्वात् (४।१।४१) डीष् । 'हलः'
(६।४।४९) इति यलोपः ॥ (१) ॥ * ॥ धीयते पुष्यते-
ऽग्निरनया । 'पाय्यसांनान्यनिकाय्यधाय्या-' (३।१।१२९)
इति साधुः ॥ (२) ॥ * ॥ अग्नेः समिन्धने समुदीपने या
ऋक् तत्र ॥ * ॥ द्वे 'समित्प्रक्षेपेण वल्लिप्रज्वलने या ऋक्
नमुष्यते तत्तः' :

गायत्रीप्रमुखं छन्दः

छन्दः (न), 'गायत्री आदि छन्द' का १ नाम है ।

गिति ॥ गायन्तं त्रायते । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति
कः गीरादिः (४।१।४१) । यद्वा-गानम् । गायः । घञ्
(३।१।१८) । युक् (७।३।३३) गायेन गानेन त्रायते ।
'त्रेङ् पालने' (भ्वा० आ० अ०) । 'सुपि-' (३।२।४) ।
इति योगविभागात् कः । मूलविभुजादित्वकल्पनमपार्थक्यम् ।
तस्यानाकारान्ताथत्वात् । 'गायत्री त्रिपदादेवीछन्दोभित्त्व-
द्विरेषु च' [इति मे० १३३।१५०] ॥ (१) ॥ * ॥
षडक्षरपदा गायत्री । प्रमुखपदेन उाणगनुष्टुब्बृहतीपाङ्क्त-
त्रिष्टुब्जगत्यतिजगतीशक्वरीत्यादि एकाक्षरवृद्ध्या बाध्यम्
॥ * ॥ चन्दते । 'चाद आह्लादनं दीप्तो च' (भ्वा० आ०
से०) 'चन्देरादेश्छः' (उ० ४।२।१९) इत्यसुन् ॥
(१) ॥ * ॥ 'प्रथमप्रमुखे चाभे प्रधाने च प्रकाशित'
इत्यजयः ॥ * ॥ एकं 'छन्दसाम्' ।

हव्यपाके चरुः पुमान् ॥ २२ ॥

चरुः (पु), 'अग्निमें हवन किये जानेवाला अन्न' का
१ नाम है ।

हेति ॥ पच्यते । कर्मणि घञ् (३।३।१६) । हव्यं
च तत् पाकश्च । यद्वा-भावे घञ् (३।३।१८) । पचनं
पाकः । हव्यस्य पाकः । 'अनवस्त्रावितान्तरूपमपाक ओदन-
श्चरुः' इति याज्ञिकाः () ॥ * ॥ चर्यते भक्ष्यते ।
'चर गतो भक्षणे' च' (भ्वा० प० से०) । 'भृमृशीतृ-
चरि-' (उ० १।७) इत्युः । मीमांसकैरपि त्रिवृच्चर्वधि-
करणे () अन्नपरत्वं चरुशब्दस्याभ्युपगतम् । 'उग-
वादिभ्यो यत्' (५।१।२) इति सूत्रे कैयटस्तु (टार्थस्तु)
'स्थालीवाची चरुशब्दः तात्स्थ्यादोदने भाक्तः' इत्याह ।
विश्वप्रकाशे (१७।१।७३) तु 'चरुभाण्डे च 'हव्यास्ते' इत्यने-
कार्थतोक्ता । 'अथ चरुः पुमान् हव्यान्नभाण्डयोः' इति मेदिनी
[१२५।३२] च । स्वामी तु—पक्वं होतव्यं चरुः ।
चर्यते रक्ष्यते इति । स्थाल्यपि चरुः हव्यस्य पाकोऽत्र—
इत्याह । एतेन—केचित् पच्यतेऽनेति । 'हलश्च' (३।३।
१२१) इति घञ् । 'पाकं व्युत्पाद्य हव्यपाकस्थात्यादिरु-
च्यते । अन्यत्रोपचारिकः' इत्याहुः । तदसत् ।—इति
मुकुटः प्रत्युक्तः । प्रयोगदर्शनमपि सूपपादमनेकार्थकतायाम्
॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'चरोः' ।

१. हव्यान्ने यथा—'स तेजो वैष्णवं मान्यो विभेजे
चरुसंज्ञितम्' इति 'चरोरर्धार्धभागभ्यां तामयोत्रयतामुभे'
इति च रघु० (१०।५४, ५६) । भाण्डं पात्रं तत्र
यथा—'उत्पलकान्तिकचरुः स्वात्मनः पार्षदाहकः ।' इत्य-
नेकार्थकैरवकीमुदी ।

आमिक्षा सा शृतोष्णे या क्षीरे स्यादधियोगतः ।

आमिक्षा (स्त्री), 'औटे हुए गर्म दूधमें दही छोड़नेपर उत्पन्न विकार-विशेष या छौंछ' का १ नाम है ।

आमीति ॥ आमिष्यते । 'मिषु सेचने' (भ्वा० प० से०) बाहुलकात् सक् । यद्वा-आ मक्षति । 'मक्ष रोषे सघात च' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । पृषोदरादिः () ॥ (१) ॥ * ॥ धृते क्वथिते तप्तं च पयास दध्नी योजनात् या स्यात् । यत्तु—'आङ्-पूर्वाभिमहर्दोषश्च' इति स उपधादीर्घत्वं च इति दीर्घमध्यं (आमीक्षा) मुकुट आचख्यो, तच्चिन्त्यम् । उज्ज्वल-त्तादावदशनात् । एकं 'आमिक्षायाः ।'

ध्वित्रं व्यजनं तद्यद्रचितं मृगचर्मणा ॥२३॥

ध्वित्रम् (न), 'यज्ञमें आग सुलगाने के वास्ते मृगचर्म के बने हुए पंखे' का १ नाम है ।

धेति ॥ धूयतेऽनेन । 'धून् कम्पने' (कृधा० उ० से०) । 'ध्व विधूनने' (तु० प० से०) वा । 'अतिलूहस्' (३।२।८४) इतीत्रः ॥ * ॥ ध्रुवतेः कुटादित्वेन (१।२।१) छित्वाद्गुणाभावादुवङि 'ध्रुवित्रम्' इत्येके ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अग्नेः संभुक्षणाय मृगत्वचा रचितस्य व्यजनस्य' ।

पृषदाज्यं सदध्याज्ये

पृषदाज्यम् (न), 'दही मिले हुए घी' का १ नाम है ।

प्रिति ॥ पषति, पृष्यते वा । 'पृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'वर्तमाने पृषत्' (उ० २।८४) इति साधुः । पृषच्च तदाज्यं च । यद्वा-पृषद्भिः सहितमाज्यम् ॥ (१) ॥ * ॥ दध्ना सहिते धृते । 'पृषातकं सदध्याज्ये पृषदाज्यं तदुच्यते' () ॥ * ॥ एकं 'दधिमिश्रितघृतस्य' ।

परमान्नं तु पायसम् ।

परमान्नम्, पायसम् (२ न), 'खीर, हविष्य' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ परमं च तदन्नं च । 'सन्महत्' (२।१।६१) इति समासः । यद्वा-परमाणामुत्तमानामन्नम् ॥ (१) ॥ * ॥ पयसि-संस्कृतम् । 'संस्कृतं भक्षाः' (४।२।१६) इत्यण् । पयसा इति तु मुकुटस्य प्रमादः । 'तत्रोद्धृतम्' (४।२।१४) इत्यतः 'तत्र' इत्यनुवृत्तेः । 'पायसः श्रीवासे च पायसं परमान्नके' इति हैमः (३।७९४) । 'पाय-सस्तु क्लीबपुंसोः श्रीवासपरमान्नयोः' (इति मे० १७२।२८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'क्षीराक्षस्य' ।

हव्यकव्ये दैवपैत्रे अन्ने

हव्यम् (न), 'देवान्न' अर्थात् 'हवनके द्वारा देवताओं के उद्देश्यसे दिये जानेवाले अन्न-विशेष' का १ नाम है ।

कव्यम् (न), 'पैत्रान्न' अर्थात् 'ब्राह्मण-भोजनादि के द्वारा पितरोंके उद्देश्यसे दिये जानेवाले अन्न-विशेष' का १ नाम है ।

हेति ॥ हूयन्ते प्रीण्यन्ते देवा येन । हूयते प्रसिष्यते वा । 'हु दानादनयोः' (जु० प० अ०) । 'अचो यत्' (३।१।९७) ॥ (१) ॥ * ॥ कूयते पितृभ्यः । 'कु षब्दे' (अ० प० अ०) । 'अचो यत्' (३।१।९७) । —'कवृ वर्णे' (भ्वा० आ० से०) । 'पोरदुपधात्' (३।१।९८) इति यत्—इति मुकुटस्य प्रमादः । तस्य चित्र-रूपपरस्य प्रकृतेऽवयवासंभवात् । 'श्रिता वर्ण' (भ्वा० आ० से०) 'नीलवर्ण' (भ्वा० प० से०) इत्यादाविव वर्णस्य रूपार्थकत्वात् ॥ (१) ॥ * ॥ देवानामिदम् । पितृणामिदम् 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'पित्र्ये' इति पाठे पितरो देवता यस्य । 'वाय्वृत्' (४।२।३१) इति यत् । देवानं हव्यम् । पित्रन्नं कव्यम् । द्वे 'हव्य-कव्ययोः' ।

पात्रं सुवादिकम् ॥ २४ ॥

पात्रम् (न), 'सुवा आदि वर्तन' का १ नाम है ।

पेति ॥ पाति, पिबत्यनेन वा । ष्टृन् (उ० ४।१५९) । —'दादिभ्यः ष्टृन्'—इति मुकुटश्चिन्त्यः । तादृशसुत्रादर्श-नात् । 'पात्रं तु भाजने योग्ये सुवादौ राजमन्त्रिणि । तीर-द्वयान्तरे च' [इति मे० १२६।५७] ॥ (१) ॥ * ॥ स्रवति घृतादिकम् । 'स्रु स्रवणे' (भ्वा० प० अ०) । 'स्रुवः कः' (उ० २।६१) । —'घञर्थे कः'—इति मुकु-टश्चिन्त्यः । 'स्रुवः कः' इति प्रतिपदोक्तस्य सत्त्वात् । आदिना चमसोल्लखलमुसलस्फयादि ।

ध्रुवोपभृज्जुहूर्ना तु सुवो भेदाः सुचः स्त्रियः ।

ध्रुवा, उपभृत्, जुहूः (३ स्त्री), ये ३ 'सुवाके भेद' हैं ।

स्रुवः (पु), स्रुक् (स्त्री), 'सुवा' अर्थात् अग्निमें घी डालनेवाले काष्ठादिनिर्मित यज्ञ-पात्र-विशेष' के २ नाम हैं ।

ध्रुवेति ॥ ध्रुवति 'ध्रुव स्थैर्ये' (तु० प० से०) 'इगु-पघ' (३।१।१३५) इति कः । यद्वा—'ध्रु स्थैर्ये' (तु० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । कुटादित्वात् (१।२।१) छित्वम् । उवङ् (६।४।७७) । 'ध्रुवः शङ्को हरे विष्णो वटे चोत्तानपादजे । वसुयोगभिदोः पुंसि क्लीबं निश्चिततर्कयोः । स्त्री मूर्वाद्वयोः शालपण्यां गीतीस्रुग्भेद-योस्त्रिषु । संतते शाश्वते च' [इति मे० १५८।१३-१५] ।

१. मेदिन्यां 'पात्रं सुवादौ पर्णे च भाजने राजम-न्त्रिणि । तीरद्वयान्तरे योग्ये' इति पाठः ॥

(१) ॥ * ॥ उपविभति । 'डुभृक्' (जु० उ० अ०)
 क्विप् (३।२।७६) ॥ (१) ॥ * ॥ जुहोति । 'द्युति-
 गमिजुहोतीनां द्वे च' 'जुहोतेर्दीर्घश्च' (वा० ३।२।१७८)
 इति क्विप् दीर्घश्च ॥ (१) ॥ * ॥ स्रवति 'स्रु स्रवणे'
 (भ्वा० प० अ०) । 'स्रुवः कः' (उ० २।६१) ।
 'स्रुवः पुमान् । स्रुवो द्वयोर्होमपात्रे' शल्लकीमूर्वयोः
 स्त्रियाम् [इति मे० १५९।२९] ॥ (१) ॥ * ॥
 'चिक् च' (उ० २।६२) इति स्रवतेश्चिक्प्रत्ययः । स्रुक्
 चान्ता ॥ (१) ॥ * ॥ एते च स्रुचो विशेषाः स्त्रियः
 स्त्रीलिङ्गाः । स्रुवस्तु पुल्लिङ्गः । मुकुटस्तु—'अन्येभ्योऽपि
 ष्यते' (३।२।१७८) इति क्विप् । दृशिग्रहणाद्विध्यन्त-
 रोपसंग्रहणात्तत्वात् । घातोश्चुगागमः—इति व्याख्यत् ।
 तन्न । 'चिक् च' (उ० २।६२) इति सूत्रस्य जागरूक-
 त्वात् । क्विबविधानाच्च । यदपि—'स्रुचः' इति बहुव-
 चननिर्देशाद्बहुत्वम्—इति । तदपि न, भेदापेक्षया, स्रुचः
 षष्ठ्यन्तत्वात् । यदपि—ध्रुवासाहचर्याद् द्वयोः स्त्रीत्वमेव
 —इति । तदपि न 'स्त्रियः' इति विशेषविधेः सत्त्वात् ।
 यथा 'स्रुवः' इति रूपभेदात्पुंस्त्वे सिद्धे 'ना' इति पुंस्त्व-
 विधिः । तथा 'स्त्रियः' इति स्त्रीत्वविधिर्बोध्यः । न च—
 स्रुचो विधानाभावे षष्ठ्यानुवादः कथम् । 'चण्डांशोः पारि-
 पाश्वकाः' (अ० १।३।३१) 'मुष्ट्या तु बद्धया' (अ०
 २।६।८६) इत्यादिवदुपपत्तेः । 'स्त्रियाः' इत्यस्य षष्ठ्यन्त-
 त्वकल्पनं व्यर्थम् ॥ * ॥ क्वचित् 'स्रुवः' इति षष्ठ्य-
 त्पाठः । स्रवति 'क्विब्वचिप्रच्छिन्नस्रुद्रुज्वां दीर्घोऽसंप्रसा-
 रणं च' (उ० ६।५७) इति क्विब्दीर्घा । (स्रुः)
 ॥ * ॥ 'यज्ञपात्राणां' पृथक्-पृथक् ।

उपाकृतः पशुरसौ योऽभिमन्त्र्य क्रतौ हतः ॥२५॥

उपाकृतः (पु), 'वेदमन्त्रसे अभिमन्त्रित कर यज्ञमें मारे
 हुए पशु' का १ नाम है ।

उपेति ॥ उपाक्रियते स्म । 'कृब् हिंसायाम्' (स्वा०
 उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'उपाकृतोऽध्वरहतः'
 पशो नोपद्रुते त्रिषु' इति विश्वः (७।१।८१), मेदिनी च
 (६।८।१८८) ॥ (१) ॥ * ॥ अभितो मन्त्रयित्वा ।
 'मन्त्रि गुप्तभाषणे' (जु० प० से०) । क्त्वा (३।४।२१) ।
 ल्यप् (७।१।३७) । हतो हन्तुमारब्धः ॥ * ॥ एकं
 'क्रतावभिमन्त्रितपशोः' ।

१. 'स्रुवा द्वयोर्यज्ञपात्रे' इत्येव मेदिन्यां पाठः ।

२. विश्वे 'उपाकृतोऽध्वरहतपशुपद्रुतयोर्मतः' इति,
 मेदिन्यां च 'उपाकृतोऽध्वरहतपशो—' इत्येवं पाठो । अतो
 ऽत्रत्यं 'कूपाकृत—' इति पाठं त्यक्त्वा मया 'उपाकृत—'
 इति पाठः स्वीकृतः ।

परंपराकं शमनं प्रोक्षणं च वधार्थकम् ।

परम्पराकम्, शमनम्, प्रोक्षणम् (३ न), 'यज्ञमें पशुको
 मारने' के ३ नाम हैं ।

पेति ॥ अकनम् आकः । परम्पराया आकम् । 'अक
 कुटिलायां गतो' (भ्वा० प० से०) । भावे घञ् (३।३।
 १८) । अञ्चतेर्घञ् वा । यद्वा—'परम्' अतिशयेऽभ्ययम् ।
 परं परः श्रेष्ठ आकोऽस्य, अस्माद्वा ॥ (१) ॥ * ॥
 'शमु उपशमे' (दि० प० से०) भावे ल्युट् (३।३।
 ११५) । 'शमनं शान्तिवधयोः शमनः श्राद्धदेवते' इति
 विश्वः (८७।२८), मेदिनी (६३।३७) । 'शमनस्तु
 यमे प्रोक्तः' शमनं शान्तिहिंसयोः' इति हैमः (३।४५१) ।
 ॥ * ॥—'शसनम्'—इति स्वामी । 'शसु हिंसायाम्' (भ्वा०
 प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ * ॥ 'ससनम्'
 इत्यन्ये । 'षस स्वप्ने' (अ० प० से०) ॥ (२) ॥ * ॥
 प्रकृष्टमुक्षणम् । 'उक्ष सेचने' (भ्वा० प० से०) । ल्युट्
 (३।३।११५) । 'प्रोक्षणं सेकवधयोः' इति हैमः (३।
 २२८) ॥ (३) ॥ * ॥ वधो हिंसार्थोऽस्य ॥ * ॥
 त्रीणि 'यज्ञार्थं पशुहननस्य' ।

वाच्यलिङ्गाः प्रमीतोपसंपन्नप्रोक्षिता हते ॥ २६ ॥

प्रमीतः, उपसंपन्नः, प्रोक्षितः (३ त्रि), 'यज्ञमें मारे हुए
 पशु' के ३ नाम हैं ।

वेति प्रमीयते स्म । 'मीङ्' (दि० आ० अ०)
 'मीङ्' (ऋधा० उ० अ०) वा हिंसायाम् । क्तः (३।२।
 १०२) । 'प्रमीतं वाच्यलिङ्गं स्यात्प्रोक्षितेऽपि मृतेऽपि च'
 इति [मे० ६३।१२६] ॥ (१) ॥ * ॥ उपसंपन्नते
 स्म । 'पद गतो' (दि० आ० अ०) । कर्तरि (३।४।
 ७२) कर्मणि (३।२।१०२) वा क्तः । 'उपसंपन्नमुद्दिष्टं
 निहते च सुसंस्कृते' इति विश्वः (१०२।३१२), मेदिनी
 (१००।१३१) ॥ (२) ॥ * ॥ प्रोक्षयते स्म । 'उक्ष सेचने'
 (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'प्रोक्षितं निहते
 सिक्ते' इति रभसः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'यज्ञहतपशोः' ।

सांनाय्यं हविः

सान्नाय्यम्, हविः (२ न), 'हवन करने योग्य हविष्य
 आदि पदार्थ' के २ नाम हैं ।

सामिति ॥ संनीयते । 'णीक् प्रापणे' (भ्वा० उ०
 अ०) । 'पाय्यसान्नाय्य—' (३।१।१२९) इति साधुः ॥

१. हैमे पुस्तकत्रये 'प्रोक्त' इत्यंशो नास्ति ।

२. विश्वे प्रथमपादस्तु 'जानीयादुपसम्पन्नम्'—इत्येवं
 वर्तते ।

(१) ॥ * ॥ हूयते । 'अचिशुचि-' (उ० २।१०८)
इतीसिः ॥ (२) ॥ * ॥ सांनाय्यं=हविर्विशेषः ॥ * ॥
द्वे 'हविषः' ।

अग्नौ तु हुतं त्रिषु वषट्कृतम् ।

हुतम्, वषट्कृतम् (२ त्रि), 'अग्निर्मे हवनं क्रिये हुए
हविष्य आदि पदार्थ' के २ नाम हैं ।

अग्नाविति ॥ हुतं प्रक्षिप्तम् ॥ (१) ॥ * ॥ 'वषट्'
इति मन्त्रोपलक्षणम् । वषट्मन्त्रेण कृतं प्रक्षिप्तम् ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'हुतस्य' ।

दीक्षान्तोऽवभृथो यज्ञः

अवभृथः (पु), 'यज्ञ समाप्ति-सूचक स्नान-विशेष' का
१ नाम है ।

दीति ॥ अवभृथयतेऽनेन । 'डुभृत्' (जु० उ० अ०) ।
'भृत् भरणे' (भ्वा० उ० अ०) वा । 'अवे भृत्' (उ०
२।३) इति कथन् ॥ (१) ॥ * ॥ दीक्षाया अन्तः प्रधा-
नकर्मसमाप्ती क्रियमाणो यो यज्ञः इष्टिविशेषस्तस्य । एकम्
'अवभृथस्नानस्य' ॥

तत्कर्माहं तु यज्ञियम् ॥ २७ ॥

त्रिषु

यज्ञियम् (त्रि), 'यज्ञके योग्य पदार्थ' का १ नाम है ।

तदिति ॥ तस्य यज्ञस्य क्रियामर्हति । 'अहं' (३।२।
१२) इत्यच् ॥ * ॥ यज्ञमर्हति । 'यज्ञत्विग्भ्याम्-' (५।१।
७१) इत्यत्र 'तत्कर्माहंति' इत्युपसंख्यानानाद् घः ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'क्रतुक्रियासंपादनयोग्यद्विजद्वय्यादेः' । 'त्रिषु'
इति यज्ञियान्वितम् ।

अथ क्रतुकर्मेश्चम्

इष्टम् (न), 'यज्ञ कार्य, दान देने' का १ नाम है ।

अथेति ॥ क्रतुश्च यज्ञः, कर्म च दानादि तदिष्टशब्द-
वाच्यम् । यजनम् । 'नपुंसके भावे क्तः' (३।३।११४) ।
'इष्टं यागे च दाने च वाञ्छितेऽपि प्रयुज्यते' इत्यजयः ।
'एकाग्निकर्म हवनं त्रेतायां यच्च हूयते । अन्तर्वेद्यां च
यद्दानमिष्टं तदभिधीयते' () इति मनुः । 'इष्ट-
माशंसितेऽपि स्यात्पूजिते प्रेयसि त्रिषु । सप्ततन्तो पुमान्
क्लीबे संस्कारे क्रतुकर्मणि' (इति मेदिनी ३३।२) ॥ (१)
॥ * ॥ एकम् 'इष्टकर्मणः' ।

पूर्तं खातादिकर्मणि ।

पूर्तम् (न), 'बावली, कुआँ, तालाब आदि खुदवाने
तथा औषधालय, देवालय आदि बनवाने' का १ नाम है ।

त्विति ॥ खातं पुष्करिणीखननमादिर्यस्य देवालया-
रामादिनिर्माणस्य । खातादि च तत्कर्म च क्रिया तस्मिन् ।
पूरणम् । पूर्यन्ते स्म वा । 'पू पालनपूरणयोः' (जु० प०
से०) । भावे (३।३।११४) कर्मणि (३।२।१०२) वा क्तः ।
'न ध्यास्या-' (८।२।५७) इति निष्ठानत्वं न । 'पुष्करिण्यः
सभावापीदेवतायतनानि च । आरामाश्च विशेषेण पूर्तं कर्म
विनिर्दिशेत्' इति स्मृतिः () । 'पूर्तं त्रिषु पूरिते
स्यात्क्लीबं खातादिकर्मणि ।' (इति मेदिनी ५६।३६) ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'पूर्तकर्मणः' ।

अमृतं विधसो यज्ञशेषभोजनशेषयोः ॥ २८ ॥

अमृतम् (न), 'यज्ञसे बचे हुए हविष्य' का १ नाम है ।

विधसः (पु), 'ब्राह्मण, अतिथि आदिके भोजनके बाद
बचे हुए अन्न' का १ नाम है ।

अम्रिति ॥ अमृतमिव । अमृतसाधनत्वात् । 'अमृतं
यज्ञशेषे स्यात् पीयूषे सलिले घृते । अयाचिते च मोक्षे च
ना धन्वन्तरिदेवयोः ॥ अमृता मागधीपथ्यागुडूच्यामलकीषु
च ।' [इति मे०, ५९।७७-७८] ॥ (१) ॥ * ॥ विशिष्ट-
रद्यते । 'अद भक्षणे' (अ० प० अ०) । 'उपसर्गोऽदः'
(३।३।५९) इत्यप् । 'घञपोश्च' (२।४।३८) इति घस्त्व
॥ (१) ॥ * ॥ यज्ञस्य शेषो होमावशिष्टाज्यपुरोडाशादिः ।
देवपित्रतिथिगुर्वादिभुक्तस्य शेषः । तयोः । 'यज्ञियशेषस्य'
क्रमेणैकैकम् ।

त्यागो विहायितं दानमत्सर्जनविसर्जने ।

विश्राणनं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनम् ॥ २९ ॥

प्रादेशनं निर्वपणमपवर्जनमंहतिः ।

त्यागः (पु), विहायितम्, दानम्, उत्सर्जनम्,
विसर्जनम्, विश्राणनम्, वितरणम्, स्पर्शनम्, प्रतिपादनम्,
प्रादेशनम्, निर्वपणम्, अपवर्जनम्, (११ न), अंहतिः (स्त्री)
'दान देने' के १३ नाम हैं ।

त्येति ॥ त्यजनम् । 'त्यज हानी' (भ्वा० प० अ०) ।
घञ् (३।३।१८) । 'त्यागो दाने च वर्जने' (इति मेदिनी
२२।६) ॥ (१) ॥ * ॥ विहायनम् । हाको (जु० प०
अ०) प्यन्ताद्भावे क्तः (३।३।११४) ॥ (२) ॥ * ॥
दत्तम् । दाजः (जु० प० अ०) भावे ल्युट् (३।३।११५) ।
'दानं गजमदे त्यागे पालनच्छेदशुद्धिषु' इति विश्वः (८५।६),
(मे० ८३।१०) ॥ (३) ॥ * ॥ सृजेः (तु० प० अ०)
च ल्युट् (३।३।११५) ॥ (४) ॥ * ॥ 'विसर्जनं परित्यागे
दाने संप्रेषणेऽपि च' (इति मेदिनी ९८।१०६) ॥ (५)
॥ * ॥ विपूर्वात् 'अणु दाने' इति चुरादेश्च ॥ (६) ॥ * ॥
वितरतेश्च ॥ ॥ * ॥ (७) ॥ 'स्पृश संस्पर्श' (तु० प०

अ०) । 'स्पर्शानो मास्ते पुंसि दाने स्पर्शं नपुंसकम्' इति मेदिनी (९३।४७) ॥ (८) ॥*॥ 'पद गती' (दि० आ० अ०) । प्यन्तः । 'प्रतिपादनं तु दाने च प्रतिपत्तौ प्रबोधने' इति मे० (१००।१३७) ॥ (९) ॥*॥ 'दिश अतिसर्जने' (तु० उ० अ०) ॥ (१०) ॥*॥ 'हुवप्' (भ्वा० उ० अ०) ॥ (११) ॥*॥ 'वृजी वर्जने' (अ० आ०, रु० प०, चु० उ० से०) ॥ (१२) ॥*॥ हन्ति दुरितमनया । 'हन्ते-रंह च' (उ० ४।६२) इत्यतिः । 'अंहतिस्त्यागरोगयोः' इति हैमः (३।२५६) ॥ (१३) ॥*॥ त्रयोदश 'दानस्य' ।

मृतार्थे तदहे दानं त्रिषु स्यादौर्ध्वदैहिकम् ॥३०॥

और्ध्वदैहिकम् (न) 'मरे हुएके उद्देश्यसे मरनेके दिनसे एकादशाह तक दिये हुए पिण्ड-दान आदि' का १ नाम है ।

अति ॥ मृतायेदम् । 'अर्थेन नित्यसमासः' (२।१।३६) । तच्च तदहम् । 'तस्याहः' इति वा । 'राजाहः—' (५।४।९१) इति टच् । तदहे = प्रेतदिने । देहादूर्ध्वम् ऊर्ध्वदेहः । राजदन्तादिः (२।२।३१) ऊर्ध्वदेहे भवम् । अध्यात्मादित्वात् (वा० ४।३।६०) ठक् । अनुसत्तिकादित्वात् (७।३।२०) उभयपदवृद्धिः ॥*॥ केचिदुत्तरपदवृद्धिं नेच्छन्ति ॥ (१) ॥*॥ प्रेतमुद्दिष्य मरणदिनमारभ्य सपिण्डीकरण-पर्यन्तं प्रत्यहं दीयमानस्य जलपिण्डादेरेकम् । 'तदहर्दानम्' इति पाठे तु समासान्तविधेरनित्यत्वान्न टच् । 'और्ध्वदैहिकदानस्य' एकम् ।

पितृदानं निवापः स्यात्

पितृदानम् (न), निवापः (पु), 'सपिण्डीकरणके बाद पितरोंके उद्देश्यसे दिये हुए पिण्ड-दान' का १ नाम है ।

पीति ॥ पितृभ्यो दानम् ॥ (१) ॥*॥ न्युष्यते, निवपनं वा । 'हुवप्' (भ्वा० उ० अ०) । कर्मणि (३।३।१९) भावे (३।३।१८) वा घञ् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'सपिण्डनादूर्ध्वं पितृद्देशेन दानस्य' ।

श्राद्धं तत्कर्म शास्त्रतः ।

श्राद्धम् (न), 'श्राद्ध' अर्थात् 'पितरोंके उद्देश्यसे शास्त्रानुसार किये जानेवाले पिण्डदान आदि कार्य' का १ नाम है ।

अति ॥ श्रद्धाऽप्राप्तिः । 'प्रज्ञाश्रद्धा—' (५।२।१०१) इति णः ॥ (१) ॥*॥ तेषां पितृणां कर्म । शास्त्रविधानेन ॥*॥ एकं 'श्राद्धकर्मणः' ।

अन्वाहार्यं मासिकः

अन्वाहार्यम् (न), मासिकः, 'अमावस्याको किये जानेवाले मासिक श्राद्ध' के २ नाम हैं ।

अन्वेति ॥ अनु आ ल्लियते । 'ह्व् हरणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'ऋह्लोर्ण्यत्' (३।१।२२४) ॥ (१) ॥*॥ मासे

भवम् । 'कालाटुम्' (४।३।११) ॥ (२) ॥*॥ 'पिण्डान्वाहार्यकं श्राद्धं कुर्यान्मासःनुमासिकम्' (३।१२२) इति मनुः । द्वे 'मासिकस्य' ।

अंशोऽष्टमोऽहः कुतपोऽस्त्रियाम् ॥ ३१ ॥

कुतपः (पु न), 'दिनका आठवां हिस्सा, सप्तम सुहृत् (१४ घटी) के उपरान्त तथा नवम सुहृत् (१७-१८ घटी) के मध्यका श्राद्ध योग्य समय-विशेष' का १ नाम है ।

अंश इति ॥ पञ्चदशसुहृत्तत्कस्य दिनस्याष्टमो भागः । कुत्सितं तपति । 'तप संतापे' (भ्वा० प० अ०) । 'संज्ञायाम्—' (३।२।४६) इति खच्, '—अनव्ययस्य' (६।३।६६) इत्यनुवृत्तेर्न मुम् (६।३।६७) । यद्वा—कुं भुवं तपति । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न मुम् । 'दिवसस्याष्टमे भागे मन्दी-भवति भास्करः । स कालः कुतपो ज्ञेयः पितृणां दत्तमक्षयम्' इति शातातापः । 'कुतपोऽस्त्रियां दीहिन्ने वाद्ये छाग-जकम्बले । कुशे दिनस्याष्टमांशे ना सूर्ये कुतपो पुनः । विट्-सारिकायाम्' (इति मेदिनी १०३।१९-२०) ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'अह्नोऽष्टमभागस्य' ।

पर्येषणा परीष्टिश्रान्वेषणा च गवेषणा ।

पर्येषणा, परीष्टिः (२ स्त्री), महे० मतसे 'श्राद्धमें ब्राह्मणों की सेवा करने' के २ नाम हैं । अन्वेषणा, गवेषणा (२ स्त्री), महे० मतसे 'धर्मान्वेषण करने' के २ नाम हैं, भा० दी० मत से चारों धर्मान्वेषण के नाम हैं ।

पेति ॥ 'इषेरनिच्छार्थस्य' (वा० ३।३।१०७) युच् 'परेर्व' (वा० ३।३।१०७) ॥ (१) ॥*॥ पक्षे त्तिन् (३।३।९४) ॥ (१) ॥*॥ पक्षे त्तिन् (३।३।९४) । 'परीष्टिः परिचर्यायां प्राकाम्येऽन्वेषणे स्त्रियाम्' इति मेदिनी (३७।४६) ॥ (२) ॥*॥ (३) ॥*॥ 'गवेष मार्गणे' । चुरा-दिष्यन्तादयुच् (३।३।१०७) ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'धर्माद्यन्वेषणस्य' ।

सनिस्त्वध्येषणा

सनिः, अध्येषणा (२ स्त्री), 'गुरु, पिता, माता आदि श्रेष्ठ जनोंकी सेवा करने और प्रार्थनापूर्वक गुरु आदि श्रेष्ठ जनोंको किसी काममें प्रवृत्त करने' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सननम् । 'पणु दाने' (तु० उ० से०) । इन् (उ० ४।१।१८) ॥ (१) ॥*॥ अध्येषणम् । इषेः प्राग्व-दयुच् (वा ३।३।१०७) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'गुर्वाधाराधनस्य' ।—गुर्वादिः प्रार्थनया वचिदर्थे नियोजनस्य—इति स्वामी ।

१. 'कुणपी पुनः' । विट्सारिकायाम् इत्येवं पाठो मेदिन्याम् । स च 'कुणपी' शब्दार्थकतया न प्रकृतोपयोगी ।

याच्चाभिशस्तिर्याचनार्थना ॥३२॥

याच्चा, अभिशस्तिः, याचना, अर्थना (४ स्त्री), 'याचना करने, मांगने' के ४ नाम हैं ।

येति ॥ याचनम् । 'दुयाच याच्चायाम्' (भ्वा० उ० से०) । 'यजयाच-' (३।३।९०) इति नङ् ॥ (१) ॥ * ॥ अभिषंसनम् । 'शंसु स्तुतो याचने च' (भ्वा० प० से०) । क्तिन् (३।३।९४) । 'अभिषस्तिः पुनर्लोकापवादे प्राथितेऽपि च' इति हैमः (३।१०३) ॥ * ॥ स्वामी तु—अभिषंसनम् । 'षस स्वप्ने' (अ० प० से०) । क्तिन् (३।३।९४) । सुधामादित्वात् (ना३।९८) 'पूर्वपदात्' (८।३।१०६) इति वा षत्वम् । (अभिषस्तिः) ।—इत्यवोचत् ॥ (२) ॥ * ॥ याचेः चुरादि (स्वाधिक) ण्यन्तात् 'ण्यास-' (३।३।१०७) इति युच् ॥ (१) ॥ * ॥ एवम् 'अर्थं याच्चायाम्' (चु० उ० से०) । युच् (३।३।१०७) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'याचनस्य' ।

षट् तु त्रिषु

यहां से ६ शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

षेति ॥ आगन्तु (अ० २।७) पर्यन्ताः षट् । त्रिलिङ्गानाः ।

अर्घ्यमर्घार्थे पाद्यं पादाय वारिणि ।

अर्घ्यम् (त्रि), 'अर्घं (अर्घ्यं देने) के लिये जल' का १ नाम है ।

पाद्यम् (त्रि), 'पाद्य (पैर धोने) के लिये जल' का १ नाम है ।

अर्घ्येति ॥ अर्घायेदम् । 'पादार्घ्यां च' (५।४।२५) इति यत् । 'अर्घार्थे जले ॥ (१) ॥ * ॥ पादायेदम् ॥ (१) ॥ * ॥ (क्रमेण) एकैकम् 'अर्घ्यपाद्ययोः' ।

क्रमादातिथ्यातिथेये अतिथ्यर्थेऽत्र साधुनि ॥ ३३ ॥

आतिथ्यम् (त्रि), 'अतिथियों के निमित्त वस्तु' का १ नाम है ।

आतिथेयम् (त्रि), 'अतिथियों के विषयमें सज्जन (अच्छा व्यवहार करनेवाले)' का १ नाम है ।

क्रेति ॥ अतिथय इदम् । 'अतिथेय्यः' (५।४।२६) ॥ (१) ॥ * ॥ अतिथी साधु । 'पथ्यतिथि-' (४।४।१०४) इति ढञ् ॥ (१) ॥ * ॥ एकैकम् 'आतिथ्यस्य' (अतिथि-निमित्तकस्य, अतिथी साधो च क्रमशः एकैकं नाम) ।

स्युरावेशिक आगन्तुरतिथिर्ना गृहागते ।

आवेशिकः, आगन्तुः (२ त्रि), अतिथिः (पु, अतिथी स्त्री), 'अतिथि' के ३ नाम हैं ।

१. हैमे ख. ग. पुस्तकयोः '—प्रार्थनेऽपि च' इति पाठः ।

४३ अ०

स्युरिति ॥ 'वेशो वेष्यागृहे गृहे' (नेपथ्ये च) (इति मेदिनी १६३।१४-१५) । अवेषोऽगृहे भवः । अध्यात्मादि-त्वात् (वा० ४।३।६०) ठञ् । 'नैकग्रामीणमतिथि विप्रं सांगतिकं तथा' (मनु० ३।१०३) ॥ (१) ॥ * ॥ आगच्छति । 'सितनिगमि-' (उ० १।६९) इति तुन् ॥ (२) ॥ * ॥ अतति । 'ऋतन्यञ्जि-' (उ० ४।२) इति इथिन् । 'अध्वनीनोऽतिथिर्ज्ञेयः' इति स्मृतिः () । 'अतिथिः कुशपुत्रे स्यात्पुमानागन्तुकुकेऽपि च' इति विश्वः (७६।१६), (मेदिनी ७३।१४) । 'प्राधुणस्त्वतिथिर्द्वयोः' इति त्रिकाण्ड-शेषः (२।७।९) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'गृहागतस्य' ।

पूजा नमस्याऽपचितिः सपर्यार्चिर्हणाः समाः ॥ ३४ ॥

पूजा, नमस्या, अपचितिः, सपर्या, अर्चा, अर्हणा (६ स्त्री) 'पूजा' के ६ नाम हैं ।

प्विति ॥ पूजनम् । 'पूज पूजायाम्' (चु० प० से०) । 'चिन्तिपूजि-' (३।३।१०५) इत्यङ् ॥ (१) ॥ * ॥ नमस्करणम् । 'नमोवरिवस्-' (३।३।११६) इति क्यच् । 'अप्रत्ययात्' (३।३।१०२) इत्यकारः ॥ (२) ॥ * ॥ चायम् 'चायू पूजानिष्कामनयोः' (भ्वा० उ० से०) । 'वायतेः क्तिनि चिभावो वाच्यः' () ॥ (३) ॥ * ॥ कण्ठवादो 'सपर पूजायाम्' इति पठ्यते । यक् (३।३।१२७) । 'अप्रत्ययात्' (३।३।१०२) ॥ (४) ॥ * ॥ 'अर्हं पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (५) ॥ * ॥ 'अर्हं पूजायाम्' चुरादिः । 'ण्यासश्चन्य-' (३।३।१०७) इति युच् ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'पूजनस्य' ।

वरिवस्या तु शुश्रूषा परिचर्याप्युपासना ।

वरिवस्या, शुश्रूषा, परिचर्या, उपासना (४ स्त्री), 'शुश्रूषा करने' के ४ नाम हैं ।

वेति ॥ वरिवसः करणम् । 'वरिवस्' शब्दः पूजार्थः । 'नमोवरिवस्-' (३।३।११९) इति क्यच् । 'अप्रत्ययात्' (३।३।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ शुश्रूषणम् । 'अश्रवणे' (भ्वा० प० अ०) । सन्नतः । 'अप्रत्ययात्' (३।३।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ परिचरणम् । 'परिचर्यापरिसर्या-' (वा० ३।३।१०१) इति परिचर्या निपात्यते । 'परिचर्या तु पर्येष्टिः' इति भागुरिः ॥ (३) ॥ * ॥ उपासनम् । 'आस उपवेशने' (अ० आ० से०) । 'ण्यास-' (३।३।१०७) इति युच् ॥ * ॥ 'उपासनम्' इति पाठे—ल्यट् (३।३।११५) । 'उपासनं शराभ्यासेऽप्युपास्तावासनेऽपि च' इति विश्वः (९९।१७०), मेदिनी (९५।७२) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'सेवायाः' ।

१, विश्वे तु '—पुत्रेऽपि कौपे प्राधुणिकेऽपि च' इति भिन्न एव पाठः । मेदिन्यां च 'आगन्तुकं त्रिषु' इति पाठः ।

२, विश्वे तु '—शुश्रूषायां च हिंसने ।' इति पाठः ।

अज्याटाट्या पर्यटनम्

अज्या, अटाट्या (२ स्त्री), पर्यटनम् (न), 'धूमने' के ३ नाम हैं ।

वेति ॥ 'व्रज गती' (भ्वा० प० से०) 'व्रजयजोः' (३।३।९८) इति भावे क्यप् ॥ (१) ॥ * ॥ अटनम् । 'परिचर्यापरिसर्यामृगयाटाट्यानामुपसंख्यानम्' (वा० ३।३।१०१) । इत्याटाट्या निपातिता ॥ (२) ॥ * ॥ ल्युट् (३।३।११५) ॥ (३) 'अटा पर्यटनं भ्रमः' इति रत्नकोषादटापि ॥ * ॥ त्रीणि 'अटनस्य' ।

चर्या त्वीर्यापथस्थितिः ॥ ३५ ॥

चर्या (स्त्री), 'ध्यान, मौन इत्यादि योगमागोंमें स्थित होने' का १ नाम है ।

चेति ॥ चरणम् । 'गदमदचरयमश्च' (३।३।१००) इति यत् । यद्वा—'परिचर्या' इत्यत्र 'परि' इत्यस्याविवक्षणात् 'चर्या' इति साधुः ॥ (१) ईर्यते 'ईर गती' (अ० आ० से०) । ण्यत् (३।३।१२४) ईर्यायाः पन्थाः । 'ऋक्पूर्' (५।४।७४) इत्यः । 'ईर्यापथे ध्यानाद्युपाये परिव्राजकादीनां स्थितेः' एकम् ।

उपस्पर्शस्त्वाचमनम्

उपस्पर्शः (पु), आचमनम् (न), 'आचमन करने' के २ नाम हैं ।

उपेति ॥ उपस्पर्शनम् । 'स्पृण संस्पृशे' (तु० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । यद्वा—उपस्पर्श्यन्ते वारीण्यत्र । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'उपस्पर्शः स्पर्शमात्रे स्नानाचमनयोरपि' [इति मे० १६५।३२] ॥ (१) ॥ * ॥ 'चमु अदने' (भ्वा० प० से०) ल्युट् (३।३।११५) । आचम्यतेऽम्भोऽत्र । अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'आचमनस्य' ।

अथ मौनमभाषणम् ।

मौनम्, अभाषणम् (२ न), 'मौन या चुप रहने' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ मुनेः कर्म, भावो वा । 'इगन्ताच्च' (५।१।१३१) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ न भाषणम् । 'भाष व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० आ० से०) भावे ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मौनस्य' ॥

अनुपूर्वी स्त्रियां वावृत्परिपाटी अनुक्रमः ॥ ३६ ॥

पर्यायश्च

अनुपूर्वी, आवृत्, परिपाटीः (३ स्त्री), अनुक्रमः, पर्यायः (२ पु), 'क्रम' अर्थात् 'सिलसिला' के ५ नाम हैं ।

१. एतस्मात्पूर्वं कचित् 'उत्स्पृश्यन्ते खान्यत्र' इति पाठोऽपि ।

आन्विति ॥ पूर्वं पूर्वम्, पूर्वानुक्रमेण वा । वीप्सायां योग्यतायां वाऽव्ययीभावः (२।१।६) । अनुपूर्वं भावः । 'वर्णदृढादिभ्यः—' (५।१।१२३) इति ण्यञ् । षित्वात् (४।१।४१) ङीष् । 'हलस्तद्धितस्य' (६।४।१५०) इति यलोपः । 'स्त्रियां वा' इति पक्षे क्लीबता । (आनु-पूर्व्यम्) ॥ (१) ॥ * ॥ आवर्तनम् । अत्र वा । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा० आ० से०) । संपदादिक्विप् (वा० ३।३।१०८) ॥ (२) ॥ * ॥ परिपाटनम् । 'पट गती' (भ्वा० प० से०) स्वार्थण्यन्तः । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । द्विवचनत्वान्न यण् ॥ (३) ॥ * ॥ अनुक्रमणम् । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'नोदात्तोपदेशस्य—' (७।३।३४) इति न वृद्धिः ॥ (४) ॥ * ॥ पर्ययणम् । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । 'परावनुपात्यय इणः' (३।३।३८) इति घञ् (अथ) 'पर्यायः प्रकारेऽवसरे क्रमे' [इति मे० ११९।८९] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'क्रमस्य' ।

अतिपातस्तु स्यात्पर्यय उपात्ययः ।

अतिपातः, पर्ययः, उपात्ययः (३ पु), 'विना क्रम' अर्थात् 'बेसिलसिला' के ३ नाम हैं ।

अतीति ॥ अतिक्रम्य पतनम् । 'पल्लु गती' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ पर्ययणम् । 'इण् गती' (अ० प० से०) । 'एरच्' (३।३।१५६) ॥ (२) ॥ * ॥ उपगतस्यातिक्रम्यायनम् । 'एरच्' (३।३।१५६) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'क्रमोल्लङ्घनस्य' ।

नियमो व्रतमस्त्री

नियमः (पु), व्रतम् (न पु), 'नियम या व्रत' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ नियमनम् । 'यमः समुपनिविष्टु च' (३।३।६३) इत्यप् । 'नियमो यन्त्रणायां च प्रतिज्ञानिश्चये व्रते' [इति मे० १११।४६] ॥ (१) ॥ * ॥ व्रियते । 'वृञ्' (स्वा० उ० से०) 'वृङ्' (क्त्वा० आ० से०) वा । 'पृषिरञ्जिभ्यां कित्' (उ० ३।१।११) इत्यतच् बाहुलकाद्वृञ्बुङ्भ्यामपि । कित्त्वान्न गुणः । यद्वा—व्रजन्त्यनेन स्वर्गम् । 'गोचरसंचर—' (३।३।११९) इति घः । पृषो-

१. 'परिपाट्यानुपूर्वी स्या'—इति हलायुधात् (४।५४), 'अनुपात्यय आवृत् स्त्री परिपाट्यानुपूर्व्यापि' इति वैज० (पु० ९२ श्लो० ११४), 'परिपाट्यानुपूर्व्यावृत्' इति हैमात् (६।१४०) च 'परिपाटी' इति दीर्घान्तोऽपि 'कृदिकारादक्तिनः' इति ङीष् बोध्यः ।

दरादिः (६।३।१०९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'व्रतमा-
त्रस्य' ।

तच्चोपवासादि पुण्यकम् ॥ ३७ ॥

पुण्यकम् (न), 'उपासादि शास्त्र-विहित व्रत' का १
नाम है ।

तेति ॥ उपवास आदिर्यस्य कृच्छ्रचान्द्रायणप्राजापत्य-
नक्तभोजनादेः, तदुपवासादि व्रतम् । पुण्यमेव । 'संज्ञायां
कन्' (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'उपवासा-
देर्विहितव्रतस्य' ।

औपवस्तं तूपवासः

औपवस्तम् (न), उपवासः (पु), 'उपवास' के २ नाम हैं ।

औपेति ॥ उपसनम् । 'वसु स्तम्भे' (दि० प० से०) ।
भावे क्तः (३।३।११४) । अनेकार्थत्वादभोजने वृत्तिः ।
प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) 'औपवस्तम्' ॥ * ॥ क्वचित्
'औपवस्त्रम्' इति पाठः । उपवसति । तृच् (३।१।१३३)
उपवस्तुरिदं कर्म । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् ॥
(१) ॥ * ॥ उपवसनम् । 'वस निवासे' (भ्वा० प०
अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ * ॥ भावे क्ते (३।३।
११४) 'उपोषितम्' ॥ * ॥ उपोषणं तु 'उष दाहे'
(भ्वा० प० से०) इत्यस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भोज-
नविरहस्य' ।

विवेकः पृथगात्मता ।

विवेकः (पु), पृथगात्मता (स्त्री), 'प्रकृति और पुरुषके
भेद-ज्ञान वा भावोंके पृथक् स्वरूप-ज्ञान' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विवेचनम् । 'विचिर पृथग्भावे' (रु० उ०
अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'विवेकः स्याज्जलद्रोण्यां
पृथग्भावविचारयोः' [इति मे० १३।१५९] ॥ (१)
॥ * ॥ पृथगात्मा यस्य सः । तस्य भावः । तल् (५।
१।११९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रकृतिपुरुषादिभेद-
ज्ञानस्य' ।

स्याद्ब्रह्मवर्चसं वृत्ताध्ययनद्धिः

ब्रह्मवर्चसम् (न), वृत्ताध्ययनद्धिः (स्त्री), 'ब्रह्मवर्चस'
अर्थात् 'सदाचार और वेदाभ्यासकी वृद्धि या सम्पत्ति' के २
नाम हैं ।

स्यादिति ॥ ब्रह्मणो वेदस्य तपसो वा वर्चः । 'ब्रह्म-
हस्तिभ्यां वर्चसः' (५।४।७८) इत्यच् ॥ (१) ॥ * ॥
वृत्तं चाचारः, अध्ययनं च गुरुमुखाद्वेदाक्षरग्रहणम्, तयो-
र्हृद्धिः ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'ब्रह्मवर्चसस्य' ।

अथाञ्जलिः ॥ ३८ ॥

पाठे ब्रह्माञ्जलिः

ब्रह्माञ्जलिः (पु), 'वेदादि पढ़नेके पहले और अन्तमें व्यस्त
हाथसे (दहिने हाथसे दहिना और बायें हाथसे बायें) गुरुके
पैरको छूकर प्रणाम करने' का १ नाम है ।

अथेति ॥ ब्रह्मणोऽञ्जलिः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
'वेदपाठकाले कृतस्याञ्जलेः' ।

पाठे विप्रुषो ब्रह्मविन्दवः ।

ब्रह्मविन्दुः (पु), 'वेदादि पढ़नेके समय मुखसे निकले
हुए जल-कण (थूकमिश्रित जलकी छोटी र बुँद)' का १
नाम है ।

पेति ॥ वेदपाठे मुखान्निर्गतविन्दवः ब्रह्मणो विन्दवः ।
(१) ॥ * ॥ एकं 'मुखनिर्गतविन्दूनाम्' ।

ध्यानयोगासने ब्रह्मासनम्

ब्रह्मासनम् (न), 'ध्यान और योगके आसन' का १
नाम है ।

ध्येति ॥ ध्यानं प्रत्ययैकतानता च, योगश्चित्तवृत्तिनि-
रोधश्च, तयोरासनम् । यद्वा-ध्यानस्य योग उपायः । ध्या-
नमेव योगो वा । तस्यासनं स्वस्तिकसिद्धपद्मादि । ब्राह्मणः
संबन्धि आसनम् । (१) ॥ * ॥ एकं 'ब्रह्मासनस्य' ।

कल्पे विधिक्रमौ ॥ ३९ ॥

कल्पः, विधिः, क्रमः (३ पु), 'शास्त्रोक्त विधि' के ३
नाम हैं ।

केति ॥ कल्पते, अनेन वा । 'कृपू सामर्थ्यं' (भ्वा०
आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१८)
वा । 'कल्पः शास्त्रे विधौ न्याये संवर्ते ब्रह्मणो दिने' [इति
मे० १०२।२] ॥ (१) ॥ * ॥ वेधनम् । 'विध विधाने'
(तु० प० से०) । 'इगुपधात्किन्' (उ० ४।१२०) इतीन् ।
यद्वा-विधानम् । अनेन वा । घाञ् (जु० प० अ०) ।
'उपसर्गे घोः किः' (३।३।९२) । 'विधिर्ना नियतौ काले
विधाने परमेष्ठिनि' [इति मे० ८०।१७] ॥ (२)
॥ * ॥ क्रमणम् । अनेन वा । घञ् (३।३।१८-१९) ।
'नोदात्तोप-' (७।३।३४) इति न वृद्धिः । 'क्रमश्चानुक्रमे
शक्तौ कल्पे चाक्रमणोऽपि च' [इति मे० १०८।४] ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि विधानस्य' ।

१. तदुक्तं मनुना—'ब्रह्मारम्भेऽवसाने च पादौ ग्राह्यौ
गुरोः सदा । संहृत्य हस्तावध्येयं सहि ब्रह्माञ्जलिः स्मृतः' ॥
इति (२।७१) ।

मुख्यः स्यात्प्रथमः कल्पो

मुख्यः (पु), 'शास्त्रोक्त प्रधान विधि' का १ नाम है ।

म्विति ॥ मुखमिव । 'शाखादिभ्यो यः' (५।३।१०३) । 'व्रीहिभिर्यजेत' इति यथा ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'आद्य-विधेः' ।

अनुकल्पस्ततोऽधमः ।

अनुकल्पः (पु), 'शास्त्रोक्त गौण विधि' का १ नाम है ।

अन्विति ॥ अनु हीनः कल्पः । प्रादिसमासः (वा० २।२।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ व्रीह्यभावे 'नीवारैः' इति यथा ॥ * ॥ एकं 'गौणविधेः' ।

संस्कारपूर्वं ग्रहणं स्यादुपाकरणं श्रुतेः ॥ ४० ॥

उपाकरणम् (न), 'संस्कार पूर्वक वेदको ग्रहण करने' का १ नाम है ।

समिति ॥ संस्कार उपनयनं पूर्वं यत्र तत् । श्रुतेर्ग्रहणम् । उपाक्रियतेऽनेन । ल्युट् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वेदपाठारम्भविधिविशेषस्य' ।

समे तु पादग्रहणमभिवादनमित्युभे ।

पादग्रहणम्, अभिवादनम् (२ न), 'अपने नामको कहते हुए प्रणाम करने' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ पादयोर्ग्रहणं स्पर्शः ॥ (१) ॥ * ॥ अभिमुखीकरणार्थं वादनम् । 'वन सदेशवचने' चुरादिः । ल्युट् (३।३।११५) । आभिमुख्येन वाद्यते आशीः कार्यतेऽनेन इति वा । ण्यन्ताद्धदेः करणे ल्युट् (३।३।११७) । (२) ॥ * ॥ द्वे 'नामोच्चारणपूर्वकसंस्कृतप्रयोगेण नमस्कारस्य' ।

भिक्षुः परिव्राट् कर्मन्दी पाराशर्यपि मस्करी ॥ ४१ ॥

भिक्षुः, परिव्राट्, कर्मन्दी, पाराशरी, मस्करी (५ पु), 'संन्यासी' के ५ नाम हैं ।

भीति ॥ भिक्षणशीलः 'भिक्ष याच्नायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'सनाशंसभिक्ष उः' (३।२।१६८) ॥ (१) ॥ * ॥ परित्यज्य सर्वं व्रजति । 'व्रज गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'परो व्रजेः षः पदान्ते' (उ० २।५९) इति विवप् दीर्घश्च पदान्तविषये षत्वं च ।—विण्—इति तु स्वामिनः प्रमादः । उणादौ विणोऽप्रकृतत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ कर्मन्देन प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते । 'कर्मन्दकृशाश्व-दिनिः' (४।३।१११) ॥ (३) ॥ * ॥ पाराशरस्य

गोत्रापत्यम् । 'गर्गादिभ्यो यञ्' (४।१।१०५) । पाराशर्येण प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते । 'पाराशर्यशिलालिभ्याम्—' (४।३।११०) इति णिनिः ॥ (४) ॥ * ॥ मस्क-नम् । 'मस्क गतौ' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादरः । मस्करो ज्ञानं गतिर्वाऽस्यास्ति । 'मस्करमस्करिणो—' (६।१।१५४) इति इनिः । यद्वा—मस्करो वेणुरस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) । यद्वा—मा^१ कर्तुं कर्म निषेद्धं शीलमस्य । 'मस्करमस्करिणो—' (६।१।१५४) इति साधुः । यद्वा—मुकुर इव शुद्धमन्तःकरणमस्यास्ति । प्राग्वन्निपातः । यद्वा—मङ्गुते । 'मकि मण्डने' (भ्वा० आ० से०) । बाहु-लकादरः । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न नुम् । मकरो निधि-भेदोऽस्यास्ति । प्राग्वन्निपातः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'संन्यासिनः' ।

तपस्वी तापसः पारिकाङ्क्षी

तपस्वी, तापसः, पारिकाङ्क्षी (३ पु), 'तपस्वी' के ३ नाम हैं ।

तेति ॥ तपोऽस्यास्ति । 'तपःसहस्राभ्याम्—' (५।२।१०२) इति विनिः । 'तपस्वी तापसे चानुकम्प्ये त्रिष्वथ योषिति । मांसिकाकटुरोहिण्योः' [इति मे० ९६।८२-८३] ॥ (१) ॥ * ॥ 'अण् च' (५।२।१०३) ॥ (२) ॥ * ॥ परिकाङ्क्षितुं शीलमस्य । 'काक्षि परिव-र्जने' (भ्वा० प० से०) । 'सुपि—' (३।२।७८) इति णिनिः । पृषोदरादिः । यद्वा—पारमत्रास्ति इनिः (५।२।११५) । पारि ब्रह्मज्ञानं काङ्क्षति ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'तपस्विनः' ।

वाचंयमो मुनिः ।

वाचंयमः, मुनिः (२ पु), 'मुनि' के २ नाम हैं । ('किसी किसी के मतसे ये २ नाम भी 'संन्यासी' के ही पर्याय हैं) ।

वेति ॥ वाचं यच्छति । 'यम उपरमे' (भ्वा० प० अ०) । 'वाचि यमो व्रते' (३।२।४०) इति खच् । 'वाचंयमपुरंदरी च' (६।३।६९) ॥ (१) ॥ * ॥ मन्यते । 'मनु ज्ञाने' (दि० आ० अ०) । 'मनेरुच्च' (उ० ४।१२३) इतीन् । 'मुनिः पुंसि वसिष्ठादौ वङ्ग-सेन^२तरी जिने' [इति मे० ८३।१५] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मौनव्रतिनः' ।

१. तदुक्तं मनुना—'अभिवादात्परं विप्रो ज्यायांस-मभिवादयेत् । असौ नामाहमस्मीति स्वं नाम परिकीर्तयेत्' इति (२।१२२) ।

१. 'किं तर्हि । मा कृत कर्माणि मा कृत कर्माणि शान्तिर्वः श्रेयसीत्याह । अतो मस्करी परिव्राजकः' इति भाष्यार्त्कैयटानुरोधाच्चेदं ज्ञेयम् ।

२. 'वङ्गसेन—' इति मेदिनीपाठः ।

तपःक्लेशसहो दान्तः

तपःक्लेशसहः, दान्तः (२ पु), 'तपस्या के क्लेशको सह-
नेवाले' के २ नाम हैं ।

तेति ॥ तपसः क्लेशः । तं सहते । 'षह मर्षणे' (भ्वा०
आ० अ०) अच् (३।२।१३४) । तपःक्लेशस्य सहः ॥
(१) ॥ * ॥ दास्यति स्म । 'दमु उपशमे' (दि० प०
अ०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'यस्य
विभाषा' (७।२।१५) इति नेट् । 'अनुनासिकस्य-'
(६।४।१५) इति दीर्घः । -'वा दान्त-' (७।२।२७)
इति साधुः—इति स्वा।मनः प्रमादः । तस्य । णजन्तात्कम-
त्तान्तविषयत्वात् । 'दान्तस्तु दमितेऽपि स्यात्तपःक्ले-
शसहो त्रिषु' [इति मे० ५।५।२४] ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'तपःक्लेशसहस्य' ।

वर्णिनो ब्रह्मचारिणः ॥ ४२ ॥

वर्णी, ब्रह्मचारी 'ब्रह्मचारी' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वर्णः स्तुतिरस्यास्ति । 'वर्णाद्ब्रह्मचारिणि'
(५।२।१३४) इतीनिः । 'वर्णी स्याल्लेखके चित्रकरे-
ऽपि ब्रह्मचारिणि' [इति विश्व-मेदिन्यौ ९।४।१०८; ९।२।
१२५] ॥ (१) ॥ * ॥ ब्रह्म वेदाध्ययनव्रतं चरति ।
तच्छीलो वा । 'व्रते' (३।२।८०) इति 'सुपि-' (३।२।
७८) इति वा णिनिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ब्रह्मचारिणः' ।

ऋषयः सत्यवचसः

ऋषिः, सत्यवचाः (२ पु), 'ऋषिसामान्य' के २ नाम हैं ।
ऋषेति ॥ ऋषन्ति जानन्ति । 'ऋषी गतौ' (तु०
प० से०) । 'इगुपधात्कि' (उ० ४।१२०) इतीन् ।
'ऋषिवेदे वसिष्ठादौ दीधितौ च पुमानयम्' [इति मे०
१६।६] । स्त्रियां वा डीष् (ग० ४।१।४५) । (१)
॥ * ॥ सत्यं वचो येषाम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ऋषि-
सामान्यस्य' ।

स्नातकस्त्वाप्लवव्रती ।

स्नातकः, (आप्लवः) आप्लुतः, (पु), 'स्नातक' अर्थात्
'वेदव्रतको समाप्त होनेपर गुरुकी आज्ञासे समाप्ति-सूचक
स्नान-विशेष (समावर्तन) किये हुए ब्रह्मचारी' के २ नाम हैं ।

स्नेति ॥ स्नाति स्म । 'ष्णा शीचे' (अ० प० अ०) ।
'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'संज्ञायां कन्' (५।
३।७५) । 'स्नाताद्वेदसमाप्ती' (ग० ५।४।२९) इति
कम्—इति मुकुटः । तन्न । उक्तवचनादर्शनात् ॥ (१)
॥ * ॥ आप्लवते । 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा० आ० अ०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । आप्लवश्चासी व्रती च ॥ * ॥
'आप्लुतव्रती' इति पाठे 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति

क्तः । मुकुटस्तु—आप्लव आप्लुतं वा स्नानम् । तत्र व्रती
नित्यस्नायी—इत्याह ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'समाप्तवेद-
व्रतस्याश्रमान्तरमगतस्य' ।

ये निर्जितेन्द्रियग्रामा यतिनो यतयश्च ते ॥ ४३ ॥

निर्जितेन्द्रियग्रामः, यती, यतिः, (३ पु), 'जितेन्द्रिय' के
३ नाम हैं ।

ये इति ॥ इन्द्रियाणां ग्रामः । निर्जित इन्द्रियग्रामो
यैस्ते ॥ (१) ॥ * ॥ यमनम् । 'यम उपरमे' (भ्वा०
प० अ०) । भावे क्तः (३।३।११४) । मलोपः (६।-
४।३७) । यतमुपरमणमस्ति नित्यं वा येषाम् । 'अतः—'
(५।२।११५) इतीनिः ॥ (२) ॥ * ॥ यतन्ते ।
'यती प्रयत्ने' (भ्वा० आ० से०) । इन् (उ० ४।-
१०८) ।—'यमेस्तिक्' इति त्वपाणिनीयम् । 'यतिः
स्त्री पाठविच्छेदे निकारयतिनोः पुमान्' (इति मे० ५।७।
४७) अत्र पक्षे यमः क्तिच् (३।३।१७४) अपि सुवचः ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'निर्जितसर्वेन्द्रियस्य' ।

यः स्थण्डिले व्रतवशाच्छेते स्थण्डिलशाय्यसौ ।

स्थाण्डिलश्च

स्थाण्डिलशायी, स्थाण्डिलः (२ पु), 'स्थाण्डिल (विना साफ
की हुई अकृत्रिम भूमि) पर सोनेवाले व्रती' के २ नाम हैं ।

य इति ॥ स्थण्डिले शेते । 'व्रते' (३।२।८०) इति
इनिः ॥ (१) ॥ * ॥ 'स्थाण्डिलाच्छयितरि व्रते' (४।
२।१५) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अनःस्तुतभूमिश-
यनव्रतिनः' ।

अथ विरजस्तमसः स्युर्द्वयातिगाः ॥ ४४ ॥

विरजस्तमाः, द्वयातिगाः (२ पु), 'सत्त्वगुणी' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ रजस्तमोभ्यां विगताः । 'निरादयः—' (वा०
२।२।१८) इति समासः । विगते रजस्तमसौ येभ्यः
इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ द्वयमतिगच्छन्ति । 'अन्ये-
ष्वपि—' (वा० ३।२।४८) इति डः ॥ (२) ॥ * ॥
'निवृत्तरजस्तमोगुणानाम्' ।

पवित्रः प्रयतः पूतः

पवित्रः, प्रयतः, पूतः (३ पु), 'पवित्र' के ३ नाम हैं ।

पेति ॥ पवते । 'पूङ् पवने' (भ्वा० आ० से०) ।
पुनाति । 'पूङ् पवने' (कृचा० प० से०) वा । 'अशिन्ना-
दिभ्य इत्रौत्रौ' (उ० ४।१७३) । 'पवित्र' वर्षणे कुशे ।
ताम्रे पयसि च क्लीबं मेघे स्यादभिधेयवत् [इति मे०
१३।५।१७७] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रयच्छति स्म । यमे-
रकर्मकत्वात्कर्तरि क्तः (३।४।७२) । यद्धा—प्रयतते ।

‘यती प्रयत्ने’ (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥
 (२) ॥ * ॥ पवते स्म ‘पूङ् पवने’ (भ्वा० आ० से०) ।
 ‘गत्यर्था-’ (३।४।७२) इति क्तः । ‘पुतं त्रिषु पावने च
 शठिते’ बहुलीकृते [इति मे० ५६।३६] ॥ (२)
 ॥ * ॥ त्रीणि ‘पवित्रस्य’ ।

पाषण्डाः सर्वलिङ्गिनः ।

पाखण्डः, सर्वलिङ्गी (२ पु), पाखण्डी अर्थात् ‘दुष्ट शास्त्र
 में स्थित बौद्ध आदि क्षणिक (संन्यासी)’ के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पापं सनोति । ‘षणु दाने’ (त० उ० से०) ।
 सनति । ‘षण संभवती’ (भ्वा० प० से०) वा । ‘अम-
 न्ताड्डः’ (उ० १।११४) पृषोदरादिः (६।३।१०९) ।
 मूर्धन्यमध्यः ॥ * ॥ कवर्गद्वितीयमध्य (पाखण्ड इति)
 पाठे तु पाखण्डयति । ‘खडि भेदने’ (चु० प० से०) ।
 अच् (३।१।१३४) । ‘पालनाच्च त्रयीधर्मः पाशब्देन
 निगद्यते । तं खण्डयन्ति ते यस्मात् पाखण्डास्तेन हेतुना ॥’
 () ॥ (१) ॥ * ॥ सर्वाणि च तानि लिङ्गानि,
 सर्वेषां लिङ्गानि वा, सर्वलिङ्गानि सन्ति येषाम् । ‘अतः-’
 (५।२।११५) इतीतिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘दुःशास्त्र-
 वर्तिषु’ ।

पालाशो दण्ड आषाढो व्रते

आषाढः (पु०), ‘ब्रह्मचर्यावस्था में ब्राह्मण से धारण
 किये हुए पलाशके दण्ड’का १ नाम है ।

पेति ॥ आषाढी पूर्णिमा प्रयोजनमस्य । ‘विशाखा-
 षाढादण् मन्थदण्डयोः’ (५।१।११०) इत्यण् । ‘आषाढो
 व्रतीनां दण्डे मासे मलयपर्वते । स्त्री पूर्णिमायाम्’ [इति
 मे० ४४।६-७] (१) ॥ * ॥ पलाशस्य विकारः ।
 ‘पलाशादिभ्यो वा’ (४।३।१४१) इत्यञ् ॥ * ॥ व्रते
 = ब्रह्मचर्ये ॥ * ॥ एकं ‘पालाशदण्डस्य’ ।

राम्भस्तु वैणवः ॥ ४५ ॥

राम्भः (पु०), ब्रह्मचर्यावस्था में धारण किये हुए बाँसके
 दण्ड’का १ नाम है ।

रेति ॥ ‘रम्भा कदल्यप्सरसोर्ना वेणी वानरान्तरे’ इति
 मेदिनी । राम्भस्य वेणोविकारः । प्राग्बदन् (४।३।१४१) ।
 (१) ॥ * ॥ व्रत इत्येव । अन्यत्र वैणव एव ॥ * ॥
 एकम् ‘वैणवदण्डस्य’ ।

अस्त्री कमण्डलुः कुण्डी

कमण्डलुः (पु न), कुण्डी (स्त्री), ‘कमण्डलु’ के २
 नाम हैं ।

१. ‘शठिते-’ इति मेदिनीपाठः । विश्वे ‘—रठिते—’
 इति (५७।५) ।

अस्त्रीति ॥ कस्य प्रजापतेर्जलस्य वा मण्डः सारः ।
 तं लाति, लभते वा । मितद्रवादिः (वा० ३।२।१८०)
 मण्डनम् । ‘मडि भूषायाम्’ (भ्वा० प० से०) ॥ (१)
 ॥ * ॥ घञ् । कुणति । ‘कुण शब्दोपकरणयोः’ (तु०
 प० से०) । ‘अमन्ताड्डः’ (उ० १।११४) । ‘जानपद-’
 (४।१।४२) इति ङीष् । ‘कुण्डमग्न्यालये मानभेदे देवज-
 लाशये । कुण्डी कमण्डली जारात्पतिवत्नीमुते पुमान् ॥
 पिठरे तु न ना’ [इति मे० ४०।४-५] ॥ (२) ॥ * ॥
 सुतायां तु जातिलक्षणो ङीष् ॥ * ॥ द्वे ‘व्रतिनां जलपा-
 त्रस्य’ ।

व्रतिनामासनं वृषी ।

वृषी (स्त्री), ‘ब्रह्मचारी आदि व्रतियों के आसन’ का
 १ नाम है ।

वेति ॥ ब्रुवन्तः सीदन्त्यस्याम् । ‘अन्येभ्योऽपि-’ (वा०
 ३।२।१०१) इति डः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ।
 वर्षति सुखं वा । ‘वृषु सेचने’ (भ्वा० प० से०) । ‘इगु-
 पघ-’ (३।१।१३५) इति दन्त्यान्ते कः । गौरादिः (४।
 १।४१) । मूर्धन्यान्तः ॥ * ॥ ‘अतसी वृसी मांसी’
 इत्यन्ते चन्द्रगोमिदर्शनादन्त्यान्तापि (वृसी) ॥ (१) ॥ * ॥
 एकं ‘ब्रह्मचार्याद्यासनस्य’ ।

अजिनं चर्म कृत्तिः स्त्री

अजिनम्, चर्म (२ न), कृत्तिः (स्त्री), ‘मृगादि के चमड़े’
 के ३ नाम हैं ।

अजीति ॥ अजति, अज्यते वा । ‘अज गती’ (भ्वा०
 प० से०) । ‘अजेरज च’ (उ० २।४८) इतीनच् ॥ (१)
 ॥ * ॥ चरति, चर्यते वा । ‘चर गती’ (भ्वा० प० से०) ।
 मनिच् (उ० ४।१।४५) । ‘चर्म कृत्ती च फलके’ [इति
 मे० ८७।६३] ॥ (२) ॥ * ॥ कृत्यते । ‘कृती छेदने’
 (तु० प० से०) । क्तिन् (३।३।१४) । ‘कृतिश्चर्मत्व-
 चोर्भूर्जे कृत्तिकायां द्वयं स्त्रियाम्’ [इति मे० ५४।१२] ॥
 (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘मृगादेश्चर्मणि’ ।

भैक्षं भिक्षाकदम्बकम् ॥ ४६ ॥

भैक्षम् (त्रि), ‘भिक्षा में मिले हुए पदार्थ’ का १ नाम है ।

भायिति ॥ भिक्षयते । ‘भिक्ष याच्नायाम्’ (भ्वा०
 आ० से०) । ‘गुरोश्च-’ (३।३।१०२) इत्यः । भिक्षाणां
 समूहः । ‘भिक्षादिभ्योऽण्’ (४।२।३८) ॥ (१) ॥ * ॥
 एकं ‘भिक्षाद्रव्यस्य’ ।

१. पत्यो जीवति सति जारादुत्पन्नायां पुत्र्यामित्यर्थः ।

स्वाध्यायः स्याज्जपः^१

स्वाध्यायः, जपः (२ पु). 'नियम से वेदादिके अभ्यास करने' के २ नाम हैं ।

स्वेति ॥ सु अतीव आवृत्त्या अध्ययनम् । 'इडश्च' (३।३।२१) इति घञ् । स्वार्थमध्ययनं वा ॥ (१) ॥ * ॥ जपनम् । 'जप मानसे च' (भ्वा० प० से०) । 'व्यघ-जपोः-' (३।३।६१) इत्यप् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वेदा-ध्ययनस्य' ।

सुत्याभिषवः सवनं च सा ।

सुत्या (स्त्री), अभिषवः (पु), सवनम् (न), 'सोमलता (यज्ञौषधि) को कूटने' के ३ नाम हैं ।

स्विति ॥ सवनम् ॥ 'घूञ् अभिषवे' (स्वा० उ० से०) 'संज्ञायां समज-' (३।३।९९) इति क्यप् ॥ (१) ॥ * ॥ 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'उपसर्गात्-' (८।३।६५) इति षत्वम् । 'भवेदभिषवः स्नाने मद्यसंधान-यज्ञयोः' (इति मे० १६।१।५६) ॥ (२) ॥ * ॥ 'ल्युट् च' (३।३।११५) । 'सवनं त्वध्वरे स्नाने सोम-निर्दलेऽपि च' (इति मे० ६३।४५) ॥ (३) ॥ * ॥ 'सा' इति सुत्या ॥ * ॥ त्रीणि 'सोमलताकण्डनस्य' ।

सर्वेनसामपध्वंसि जप्यं त्रिष्वधमर्षणम् ॥ ४७ ॥

अधमर्षणम् (त्रि), 'सर्व पापोंको नाश करनेवाले जप' (ऋचा आदि), का १ नाम है ।

सेति ॥ सर्वाणि एनांसि मानसादिपापानि अपध्वंस-यितुं शीलमस्य । 'सुपि-' (३।३।७८) इति णिनिः । जप्यते । 'जप मानसे च' (भ्वा० प० से०) । 'पोरदुप-घात्' (३।३।९८) इति यत् ॥ * ॥ ध्वं मर्षति । 'मृषु सहने' (भ्वा० प० से०) सहनमभिभवः । यद्वा-मृष्यति । ल्युट् (३।३।११३) स्त्रियां टित्वात् (४।१।१५) ङीष् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अधमर्षणस्य' ।

१. हारीतस्मृतौ त्रयो जपभेदा उक्तास्ते यथा—'त्रिविधो जपयज्ञः स्यात्तस्य तत्त्वं निबोधत । वाचिकश्चाप्यु-पांशुश्च मानसश्च त्रिधाकृतिः ॥ त्रयाणामपि यज्ञानां श्रेष्ठः स्यादुत्तरोत्तरः । यदुच्चनीचोच्चरितैः शब्दैः स्पष्टपदा-क्षरैः । मन्त्रमुच्चारयेद्वाचा जपयज्ञस्तु वाचिकः ॥ शनैरु-च्चारयेन्मन्त्रं किञ्चिदोष्ठी प्रचालयेत् । किञ्चिच्छ्रवण-योग्यः स्यात् स उपांशुर्जपः स्मृतः । धिया पदाक्षरश्रेण्या अवर्णमपदाक्षरम् । शब्दार्थचिन्तनाभ्यां तु तदुक्तं मानसं स्मृतम् ॥' इति (४।४०-४४) ।

दर्शश्च पौर्णमासश्च यागौ पक्षान्तयोः पृथक् ।

दर्शः, पौर्णमासः (२ पु), 'अमावास्या और पूर्णिमाको होनेवाले यज्ञ' का क्रमशः १—१ नाम है ।

देति ॥ दर्श अमावास्यायां क्रियमाणत्वादुपचरादर्श-शब्देन याग उच्यते । 'पक्षान्तेष्टौ दर्शने च दर्शः सूर्येन्दु-संगमे' । (दर्शस्तु स्यादमावास्या यागभेदावलोकने) [इति मे० १६३।७] ॥ (१) ॥ * ॥ पौर्णमास्यां भवः । 'संधिवेलाद्युत्तु-' (४।३।१६) इत्यण् । 'पौर्ण-मासः पुमान् यज्ञभेदे स्त्री पूर्णिमातिथौ' (इति मे० १७४।५८) ॥ (१) ॥ * ॥ पक्षान्तयोरमावास्यापौर्णमास्योः । पृथग् भिन्नौ, न तु पर्यायः । 'दर्शपौर्णमासयोः' क्रमेणैकैकम् । शरीरसाधनापेक्षं नित्यं यत्कर्म तद्यमः^१ ॥ ४८ ॥

यमः (पु), 'जीवनभर शरीरसे करने योग्य संयम' का १ नाम है ।

शेति ॥ यच्छति, अनेन वा । यमं वा । पचाद्यच् (३।१।३४) 'यमः समुपनिविषु च' (३।३।६३) इत्यप् वा । 'यमोऽन्यलिङ्गो यमजे ना काके शमने शनौ । शरीर-साधनापेक्षनित्यकर्मणि संयमे' [इति मे० १०९।२३] ॥ (१) ॥ * ॥ शरीरमात्रेण साध्यं यावज्जीवं कार्यं सत्यास्तेर्याहिसादि यत् तस्यैकम् 'नैतिककर्मणः' ।

^२नियमस्तु स यत्कर्माऽनित्यमागन्तुसाधनम् ।

नियमः (पु), 'नियम' अर्थात् 'जो कार्य जीवन पर्यन्त नहीं हो सके किन्तु विशेष विशेष समय पर किया जाय उस कार्य' का १ नाम है ।

नीति ॥ यत् । कर्म अनित्यं न तु यावज्जीवं कर्तव्यम्, आगन्तुभिः कादाचित्कैः कामनया समयविशेषादिभिः साधनैः साध्यमुपवासस्नानजपादि, तत् । नियमः । प्राग्वत् । 'नियमो यन्त्राणां च प्रतिज्ञानिश्चये व्रते' [इति मे० १११।४६] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'नियमस्य' ।

^३उपवीतं यज्ञसूत्रं प्रोद्धृते दक्षिणे करे ॥ ४९ ॥

उपवीतम्, ब्रह्मसूत्रम् (२ न), 'बायें कन्धेके ऊपरसे दाहिने तरफ नीचेकी ओर लटकते हुए जनेऊ' के २ नाम हैं ।

१. तदुक्तं योगसूत्रे भगवता पतञ्जलिना—'तत्राहि-सासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहा यमाः' इति (२।३०) ।

२. तदुक्तं योगसूत्रे—'शौचसन्तोषतपःस्वाध्यायेश्वर-प्रणिधानानि नियमाः' । इति (२।३२)

३. तदुक्तं छन्दोगपरिशिष्टे—'ब्रह्मसूत्रेऽत्र सर्व्येऽसे स्थिते यज्ञोपवीतिता । प्राचीनावीतिताऽसव्ये कण्ठस्थे तु निवीतिता ।' इति । मनुश्च—'उद्धृते दक्षिणे पाणानु-पवीत्युच्यते द्विजः । सव्ये प्राचीन आवीती निवीती कण्ठसञ्जने ॥' इति (२।६३) ।

उपेति ॥ प्रोद्धते बहिष्कृते सति वामस्कन्धावितम् ।
यज्ञस्य सूत्रम्, यज्ञार्थं धृतं सूत्रं वा । शाकपाधिवादिः
(वा० २।१।७८) ॥ (२) ॥ * ॥ उपवीयते स्म ।
'अज गतिक्षेपणयोः' (भ्वा० प० से०) । 'अजेर्व्यघ्नपोः'
(२।४।५६) । 'वी गत्यादिषु' (आ० प० अ०) वा ।
क्तः (३।१।१०२) । यद्वा—उपाजति स्म । उपवेति
स्म वा । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः ॥ (१)
॥ * ॥ द्वे 'यज्ञोपवीतस्य' ।

प्राचीनावीतमन्यस्मिन्

प्राचीनावीतम् (न), 'दाहिने कन्धे के ऊपर से बायीं
तरफ नीचे को लटकते हुए जनेऊ' का १ नाम है ।

प्रेति ॥ प्राचीनं प्रदक्षिणम् आवीयते स्म । प्राग्वत् ।
(१) ॥ * ॥ अन्यस्मिन् वामकरे प्रोद्धते सति ॥ * ॥
एकं 'विपरीतधृतयज्ञोपवीतस्य' ।

निवीतं कण्ठलम्बितम् ।

निवीतम् (न) 'मालाकी तरह गर्दन से सीधे नीचेकी
ओर लटकते हुए जनेऊ' का १ नाम है ।

नीति ॥ नि वीयते स्म । प्राग्वत् । नि अधोभागे
वीतं गमनमस्य वा 'नि' इति प्रकृते 'राश्यधोभावविन्यासे'
[इति मे०] ॥ (१) ॥ * ॥ कण्ठाल्लम्बितम् ॥ * ॥
एकं 'करद्वये बहिष्कृते सति ऋजुभावेन (माल्यवत्)
स्थापितयज्ञसूत्रस्य' ।

अङ्गुल्यग्रे तीर्थं दैवम्

दैवम् (न), 'देवतीर्थ' अर्थात् हाथकी अङ्गुलियोंके
आगेवाले भाग' का १ नाम है ।

अङ्ग्विति ॥ अङ्गुलीनामग्रे । देवानामिदम् । 'तस्ये-
दम्' (४।३।१२०) इत्यण् । देवो देवतास्य 'सास्य
देवता' (४।१।२४) इत्यण् । 'देवाद्य (वस्यय) वजो,
(वा० ४।१।८५) इत्यञ् वा ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
'देवतीर्थस्य' ।

स्वल्पाङ्गुल्योर्मूले कायम् ॥ ५० ॥

कायम् (न) 'कायतीर्थ' अर्थात् 'हाथ की कनिष्ठा अङ्गुली
के नीचेवाले भाग' का १ नाम है ।

स्वेति ॥ स्वल्पाङ्गुल्योः कनिष्ठिकयोरधोभागे । कः
प्रजापतिर्देवतास्य । 'कस्येत्' (४।२।२५) इत्यण् इद-
न्तादेशश्च । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण्—इति

१. २. (अपर भागस्थी ३. ४.) तदुक्तं मनुना—
'अङ्गुष्ठमूलस्य तले ब्राह्मं तीर्थं प्रचक्षते । कायमङ्गुलिमूलस्ये
दैवं पित्र्यं तयोरधः ॥' इति (२।५९) ।

मुकुटश्चिन्त्यः । 'कागः कदैवते मूर्तौ संवे लक्षस्वभावयोः ।
मनुष्यतीर्थे कायं स्यात्' [इति मे० १।३।१२] ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'कायतीर्थस्य' ।

मध्येऽङ्गुष्ठाङ्गुल्योः पित्र्यम्

पित्र्यम् (न), 'पितृतीर्थ' अर्थात् 'हाथके अङ्गुठे और
तर्जनी अङ्गुलीके बीचवाले भाग' का १ नाम है ।

मेति ॥ अङ्गुष्ठातर्जन्योः । पितरो देवतास्य । 'वाध्वृ-
त्पित्रुषसो यत्' (४।२।३१) ।—पितृणामिदम् । पैत्रम् ।
'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण्—इति मुकुटः ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'पितृतीर्थस्य' ।

मूले ह्यङ्गुष्ठस्य ब्राह्मम् ।

ब्राह्मम् (न), 'ब्रह्मतीर्थ' अर्थात् 'हाथ के अङ्गुठेके मूलभाग'
का १ नाम है ।

म्विति ॥ 'हिः' अवधारणे । ब्रह्मा देवतास्य ।
'सास्य देवता' (४।२।२४) इत्यण्, 'ब्राह्मोऽजाती' (६।-
४।७१) इति साधु ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'ब्राह्मतीर्थस्य' ।

स्याद् ब्रह्मभूयं ब्रह्मत्वं ब्रह्मसायुज्यमित्यपि ॥ ५१ ॥

ब्रह्मभूयम्, ब्रह्मत्वम्, ब्रह्मसायुज्यम् (३ न), 'मोक्ष अर्थात्
ब्रह्ममें लीन हो जाने' के ३ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ ब्रह्मणो भावः । 'भुवो भावे' (३।१।-
१०७) इति क्यप् ॥ (१) ॥ * ॥ 'तस्य भावस्त्व-
तलो' (५।१।११९) ॥ (२) ॥ * ॥ युनक्ति । 'युजिर्
योगे' (६० उ० अ०) । 'इगुपध—' (३।१।१३५)
इति कः । युजेन सह । 'तेन सह—' (२।२।२८) इति
बहुव्रीहिः । 'वोपसर्जनस्य' (६।३।८२) इति सहस्य
सः । यद्वा—योजनम् । युक् संपदादिक्विप (वा० ३।३।-
१०८) । सह युजां । सयुज्यस्य सयुजो वा भावः । ब्राह्म-
णादित्वात् (५।१।१२४) ण्यञ् । ब्रह्मणः सायुज्यम् ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'ब्रह्मभावस्य' ।

देवभूयादिकं तद्वत्

देवभूयम् (न), आदि (देवत्वम्, देवसायुज्यम्) 'देवता
में लीन हो जाने' के ३ नाम हैं ।

देवेति ॥ देवस्य भावः । देवभूयमादिर्धस्य । 'देवत्वम्'
'देवसायुज्यम्' । तद्वत् = ब्रह्मभूयादिवत् त्रिरूपे ।

कृच्छ्रं सांतपनादिकम् ।

कृच्छ्रम् (न) 'सान्तपन आदि व्रत' का १ नाम है ।

क्रिति ॥ कृन्तति, अनेन वा । 'कृत्वी छेदने' (तु० प०
से०) । 'कृतेरक्षः कृ च' (उ० २।२१) इति रक् छोऽन्ता-
देशश्च । 'कृच्छ्रमाख्यातमाभीले पापसांतपनादिनोः' [इति

मे० १२४।१९] ॥ (१) ॥ * ॥ सम्यक् तपनमत्र । प्रज्ञाद्यन् (५।४।३८) । यद्वा-संतपति । ल्युट् (३।३।११३) । तस्येदं कर्म । अण् (४।३।१२०) । 'गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् । एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सांतपनं स्मृतम्' (मनुः ११।२।१२) आदिना चान्द्रायणप्राजापत्यपराकादिग्रहः । एकं 'प्रायश्चित्तस्य' ।

संन्यासवत्यनशने पुमान् प्रायः

प्रायः (पु), 'संन्यास-पूर्वक भोजन को छोड़ने' का १ नाम है ।

समिति ॥ सम्यक् न्यासः आत्यन्तिकस्त्यागः । तद्युक्ते ऽनशनेऽभोजने । प्रकृष्टमयनम् । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) । 'अय गती' (भ्वा० आ० से०) । घम् (३।३।१८) । 'प्रायो मरणानशने मृत्यो बाहुल्यतुल्ययोः' [इति मे० ११५।३६] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'प्रायोपवेशस्य' ।

अथ वीरहा ॥ ५२ ॥

नष्टाग्निः

वीरहा, नष्टाग्निः (२ पु), 'प्रमादसे जिस अग्निहोत्री की आग बुझ गयी हो उस अग्निहोत्री' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ वीरोऽग्निः । तं हन्ति । 'क्विप् च' (३।२।७६) ॥ (१) ॥ * ॥ नष्टोऽग्निर्यस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रमाददिना यस्याग्निहोत्रिणोऽग्निर्नष्टस्तस्य' ।

कुहना लोभान्मिथ्येयापथकल्पना ।

कुहना (स्त्री), 'दम्भसे ध्यान-भौनादि धारण करने, धन लोभसे मिथ्या धर्माचरण करने' का १ नाम है ।

क्विति ॥ कुहनम् । 'कुह विस्मापने' चुराद्यदन्तः । 'ण्यासश्चन्यो युच्' (३।३।१०७) । 'कुहना ग्रामजालं स्यात्' इति रत्नकोषः । 'कुहनं मृत्तिकाभाण्डविशेषे काच-भाजने । कुहना दम्भचर्यायामीष्याली कुहनस्त्रिषु' (इति मे० ८६।५१-५२) ॥ (१) ॥ * ॥ मिथ्यातत्त्वे ईर्यापथस्याचारभेदस्य कल्पना संपादना ॥ * ॥ एकं 'दम्भेन कृतध्यानभौनादेः' । 'अर्थलिप्सया मिथ्याधर्माश्रयणस्य वा' ।

व्रात्यः संस्कारहीनः स्यात्

व्रात्यः, संस्कारहीनः (२ पु), 'यथोचित समयपर यज्ञोपवीत संस्कारसे हीन द्विजाति (ब्राह्मण, क्षत्रिय और वैश्य) के २ नाम हैं ।

वेति ॥ शरीरायासजीवी व्याधादिव्रातिः, स इव । 'शास्त्रादिभ्यो यः' (५।३।१०३) । यद्वा-व्रातमर्हति । 'दण्डादिभ्यो यः' (५।१।६६) ॥ (१) ॥ * ॥ संस्का-

रैर्भिषाणादिभिरुपनयनादिभिर्वा हीनः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'संस्कारहीनस्य' ।

अस्वाध्यायो निराकृतिः ॥ ५३ ॥

अस्वाध्यायः, निराकृतिः (२ पु), 'वेदको नहीं पढ़ने-वाले' के २ नाम हैं ।

अस्वेति ॥ न स्वाध्यायो वेदाध्ययनमस्य ॥ (१) ॥ * ॥ आकृतेरध्ययनचेष्टाया निर्गतः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वेदाध्ययनरहितस्य' ।—चत्वार्येकार्थानि—इत्येके ।

धर्मध्वजी लिङ्गवृत्तिः

धर्मध्वजी, लिङ्गवृत्तिः (२ पु), 'भित्ता मिलनेके लिये जटा-भस्मादि धारणकर झूठा साधु बननेवाले' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ धर्मस्य ध्वजश्चिह्नम् । धर्मो ध्वज इव वा । धर्मध्वजोऽस्यास्ति । इतिः (५।२।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ लिङ्गमाश्रमादिचिह्नधारणं वृत्तिर्जीविकाहेतुर्यस्य । (२) ॥ * ॥ द्वे 'भिक्षाद्यर्थं जटादिधारिणः' ।

अवकीर्णी क्षतव्रतः ।

अवकीर्णी, क्षतव्रतः (२ पु), 'नियमसे चलनेवाला ब्रह्मचर्यादि व्रत जिसका बीच ही में भंग हो गया हो उस ब्रह्मचारी आदि व्रती' के २ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवकरणम् । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । 'कृन् हिंसायाम्' (कृष्ण० उ० से०) वा । भावे क्तः (३।३।११४) । अवकीर्णं विक्षिप्तं हिंसितं वा वृत्तमनेन । 'इष्टादिभ्यश्च' (५।२।८८) इतीतिः ॥ (१) ॥ * ॥ क्षतं खण्डितं व्रतमस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'खण्डितब्रह्मचर्यादिः' ।

सुप्ते यस्मिन्नस्तमेति सुप्ते यस्मिन्नुदेति च ॥ ५४ ॥

अंशुमानभिनिर्मुक्ताभ्युदितौ च यथाक्रमम् ।

अभिनिर्मुक्तः, अभ्युदितः (२ पु), 'जिसके सोते रहने पर सूर्योदय हो और जिसके सोते रहने पर सूर्यास्त हो उस'का क्रमशः १-१ नाम है ।

स्विति ॥ अभि सर्वतः सायंतनेन कर्मणा निश्चयेन मुक्तः, अभि सर्वं सायंतनं कर्म निश्चयेन मुक्तं येन वा ॥ (१) ॥ * ॥ अभि सर्वत उद् अतिशयेन इतं गतं प्रातस्तनं कर्मास्मात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकैकम् 'अभिनिर्मुक्ताभ्युदितयोः' ।

परिवेत्तानुजोऽनूढे ज्येष्ठे दारपरिग्रहात् ॥ ५५ ॥

परिवेत्ता 'बड़े भाईके अविवाहित रहने पर विवाहित छोटे भाई' का १ नाम है ।

पेति ॥ परिवेन्दति ज्येष्ठं परित्यज्य भार्यां लभते । 'विद्लु लाभे' (तु० उ० अ०) । 'तृन्तृचौ शंसिञ्जदादिभ्यः'

संज्ञायां चानिटी' ('उ० २।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'ज्येष्ठे विवाहरहिते कृतदारपरिग्रहस्य कनिष्ठस्य' ।

परिवित्तिस्तु तज्ज्यान्

परिवित्तिः (पु), 'जिसका छोटा भाई विवाहित हो उस अविविवाहित बड़े भाई' का १ नाम है ।

पेति ॥ परि वर्जनं विन्दति लभते । क्तिच् (३।३। १७४) ॥ (१) ॥ * ॥ तस्य परिवेत्तुः । ज्यायान् ज्येष्ठः ॥ * ॥ एकं 'परिवेत्तुर्ज्येष्ठभ्रातुः' ।

विवाहोपयमौ समौ ।

तथा परिणयोद्वाहोपयामाः पाणिपीडनम् ॥ ५६ ॥

विवाहः, उपयमः, परिणयः, उद्वाहः, उपयामः (५ पु), पाणिपीडनम् (न), 'विवाह' के ६ नाम हैं ।

वीति ॥ विशिष्टं वहनम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ उपयमनम् । 'यमः समुपनिविष्ट च' (३।३।६३) इत्यप् ॥ (२) ॥ * ॥ चाद् घञ् ॥ (३) ॥ * ॥ परिणयनम् । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (४) ॥ * ॥ (उद्वाहस्तु विवाह-वत्) ॥ (५) ॥ * ॥ पाणेः पीडनं ग्रहणम् । 'कृद्योगा च-' (वा० २।२।८) इति समासः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'विवाहस्य' ।

व्यवायो ग्राम्यधर्मो मैथुनं निधुवनं रतम् ।

व्यवायः, ग्राम्यधर्मः (२ पु), मैथुनम्, निधुवनम्, रतम् (३ न), 'मैथुन' अर्थात् 'स्त्रीके साथ सम्भोग करने' के ५ नाम हैं ।

व्येति ॥ व्यवायनम् । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) । 'अय गती' (भ्वा० आ० से०) वा । घञ् (३।३।१८) वा ॥ (१) ॥ * ॥ ग्रामे भवः 'ग्रामाद्य-खनौ' (४।२।९४) । ग्राम्याणां जनानां धर्मः ॥ (२) ॥ * ॥ मिथुनस्य कर्म । 'प्राणभृज्जाति-' (५।१।१२९) इत्यण् । युवादित्वात् (५।१।१३०) वाऽण् ॥ (३) ॥ * ॥ नितरां धुवनं हस्तपादादिचालनमत्र ॥ (४) ॥ * ॥ रमणम् । 'नपुंसके भावे क्तः' (३।३।११४) । 'अनुदात्तोपदेश-' (६।४। १७) इति मलोपः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'मैथुनस्य' ।

त्रिवर्गो धर्मकामार्थः

त्रिवर्गः (पु), 'अर्थ धर्म और कामके समुदाय' का १ नाम है ।

त्रीणि ॥ त्रयाणां वर्गः समूहः ॥ (१) ॥ * ॥ धर्मश्च कामश्च अर्थश्च तैः कृत्वा ॥ * ॥ एकं 'त्रिवर्गस्य' ।

१. 'तृप्तृची संसिद्धादिभ्यः संज्ञायां चानिटी' इत्यु-
णादिसुत्रस्थोऽयं धातुः 'घकलीकरणे भक्षणं च' सि० की०
पठितः ।

चतुर्वर्गः समोक्षकैः ॥ ५७ ॥

चतुर्वर्गः (पु), 'अर्थ, धर्म, काम और मोक्ष के समुदाय' का १ नाम है ।

चेति ॥ चतुर्णां वर्गः ॥ (१) ॥ * ॥ मोक्षेण सहितै-
र्धर्मकामार्थैः कृत्वा । उपलक्षितो वा ॥ एकं 'चतुर्वर्गस्य' ।

सबलैस्तैश्चतुर्भद्रम्

चतुर्भद्रम् (न), 'सुद्ध अर्थ, धर्म, काम और मोक्षके समुदाय' का १ नाम है ।

सेति ॥ बलेन सहितैर्धर्मादिभिः । चत्वारि भद्राणि
श्रेष्ठान्यत्र वृन्दे । यद्वा-चत्वारि भद्राणि । 'दिवसंख्ये संज्ञा-
याम्' (२।१।५०) इति समासः । ('भद्रं स्यान्मङ्गले हेमि-
मुस्तके करणान्तरे । भद्रो रुद्रे वृषे रामचन्द्रे मेरुकदम्बयोः ॥
हस्तिजात्यन्तरे') 'भद्रो वाच्यवच्छ्रेष्ठसाधुनोः' ('भद्रा
मन्दाकिनीरास्नाकृत्स्नानन्तासु कटफले ।') इति विश्वः
(१२९।५५-५६) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'चतुर्भद्रस्य' ।

जन्याः स्निग्धा वरस्य ये ।

जन्यः (पु), 'समान अवस्थावाले वर के प्रेमी या वधू
की पालकी होनेवाले' का १ नाम है ।

जेति ॥ जनीं वधूं वहन्ति । 'संज्ञायां जन्या' (४।४।
८२) इति यदन्तो निपातितः ॥ (१) ॥ * ॥ वरस्य जा-
मातुर्थे स्निग्धास्तत्पक्षा वयस्यादयः । ('जन्यं हृष्टे परी-
वादसंयुजे, जनके पुनः । जन्यः स्याच्छयनीये च जन्या
मातृसखीमुदोः ॥') 'जन्यो वरवधूजातिप्रियभृत्यहितेषु
च' इति विश्वः (११५।१३-१४) ॥ (१) ॥ * ॥ 'वर-
पक्षीयानाम्' ।

इति ब्रह्मवर्गविवरणम् ॥ ७ ॥

अथ क्षत्रियवर्गः ॥ ८ ॥

मूर्धाभिषिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो विराट् ।

मूर्धाभिषिक्तः, राजन्यः, बाहुजः, क्षत्रियः, विराट् (५ पु)
'क्षत्रिय' के ५ नाम हैं ।

म्विति ॥ मूर्धन्यभिषिक्तः । राज्यदानसमये मूर्धन्य-
भिषिच्यते । तत्प्रभवत्वात्सर्वोऽपि मूर्धाभिषिक्तः (१) ॥ * ॥
राज्ञोऽपत्यम् । 'राजश्चशुराद्यत्' (४।१।१३७) । 'ये चा-
भावकर्मणोः' (६।४।१६८) इति प्रकृत्या । यद्वा-राजति ।
'राजृ दीप्तौ' (भ्वा० उ० से०) । 'राजेरन्यः' (उ० ३।
१००) ॥ (२) ॥ * ॥ बाहुभ्यां जातः । 'पञ्चम्यामजातो'
(३।२।९८) इति डः । बाह्वोर्जातो वा । 'सप्तम्यां जवेर्डः'

(३।२।९७) । 'बाहुजः क्षत्रिये वीरे स्वयंजाततिलेऽपि च' इति विश्वः (३।४।१९) मेदिनी (३।१।२७) च ॥ (३) ॥*॥ क्षदति । 'क्षद संवरणे' सौत्रः ब्रून् (उ० ४।१।५९) । क्षतात्त्रायते वा । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । क्षत्रस्यापत्यम् । 'क्षत्राद्धः' (४।१।१३८) ॥ (४) ॥*॥ विशेषेण राजति । 'सत्सुद्विष-' (३।२।६१) इति विवप् ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'क्षत्रियस्य' ।

राज्ञि राट्पार्थिवक्षमाभृन्नृपभूपमहीक्षितः ॥ १ ॥

राजा, राट्, पार्थिवः, क्षमाभृत्, नृपः, भूपः, महीक्षितः, (७ पु), 'राजा' के ७ नाम हैं ।

रेति ॥ राजति । 'कनिष् युवृषि-' (उ० १।१।५६) इति कनिष् । 'राजा प्रभो च नृपतो क्षत्रिये रजनीपतो । यक्षे शक्ते च पुंसि स्यात्' (इति मे० ९।१।३५) ॥ (१) ॥*॥ 'सत्सुद्विष-' (३।२।६१) इति विवप् ॥ (२) ॥*॥ 'पृथिव्या ईश्वरः' । 'सर्वभूमिपृथिवीभ्यामणनौ' इत्यनुवर्तमाने 'तस्येश्वरः' (५।१।४२) इत्यन् । 'पार्थिवो नृपतो भूमिविकारे पार्थिवोऽन्यवत्' ('पार्थिवी स्यात् क्षमायां च') (इति विश्वः १६६।५०) । 'पार्थिवो नृपे । पार्थिवी स्यात् सीतायां पृथिव्या विकृतौ त्रिपु' (इति मे० १६०।४२-४३) ॥ (३) ॥*॥ क्षमां विभक्ति । विवप् (३।२।७६) । तुक् (६।१।७१) ॥*॥ 'क्षमाभृक्' इति पाठे क्षमां भुनक्ति पालयति । विवप् (३।२।७६) ॥ (४) ॥ नृन् पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (५) ॥*॥ भुवं पाति ॥ (६) ॥*॥ महीं क्षियति । 'क्षि निवासगत्योः' (तु० प० अ०) मह्यं क्षियति वा । 'क्षि क्षयैश्वर्ययोः' (भ्वा० प० अ०) । विवप् (३।२।७६) । तुक् (६।१।७१) ॥ (७) ॥*॥ सप्त 'राज्ञः' ।

राजा तु प्रणताशेषसामन्तः स्यादधीश्वरः ।

अधीश्वरः (पु), 'सब तरफ के राजाओंको वशमें करने वाले राजा' का १ नाम है ।

रेति ॥ संलग्नोऽन्त एकदेशोऽस्याः । 'प्रादिभ्यो घातुजस्य-' (वा० २।२।२४) इति समासः । समन्तायाः स्वदेशान्यवहितभूमेरिमे राजानः । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । प्रणता अशेषाः सामन्ताः स्वदेशानन्तरराजा यस्य ॥*॥ अधिक ईश्वरः ॥ (१) ॥*॥ एकं 'सर्वसंहितनृपवशकारिणः' ।

चक्रवर्ती सार्वभौमः

चक्रवर्ती, सर्वभौमः (२ पु), 'चक्रवर्ती राजा' अर्थात् 'समुद्र-पर्यन्त पृथ्वीकी रक्षा करनेवाले राजा' के २ नाम हैं ।

चेति ॥ चक्रे भूमण्डले राजमण्डले वा वर्तितुं शील-

मस्य । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः । 'चक्रं गणे चक्रवाके चक्रं सैन्यरथाङ्गयोः ।' ग्रामजाले कुलालस्य भाण्डे राष्ट्रास्त्रयोरपि ॥ अम्भसामपि 'चावर्ते' इति विश्वः (१२९।४९-५०) । यद्वा-चक्रं सैन्यं वर्तयितुं सर्वभूमौ चालयितुं शीलमस्य । अवश्यं वा चक्रं वर्तयति । 'आव-ह्यका-' (३।३।१७०) इति णिनिः ॥ (१) ॥*॥ सर्वभूमेरीश्वरः । 'तस्येश्वरः' (५।१।४२) इत्यण् । अनुशति-कादिः (७।३।२०) । 'सार्वभौमस्तु दिङ्नागे सर्वपृथ्वीपता-वपि' इति विश्व- (११४।५४), मेदिन्या (११२।६३) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'समुद्रपर्यन्तभूमीश्वरस्य' ।

नृपोऽन्यो मण्डलेश्वरः ॥ २ ॥

मण्डलेश्वरः (पु), 'मण्डल या देशका शासन करने वाले राजा' का १ नाम है ।

त्रिति ॥ मण्डलस्य भूम्येकदेशस्य ईश्वरः । 'स्यान्मण्डलं द्वादशराजके च देशे च बिम्बे च कदम्बके च' ('कुण्ड-प्रभेदेऽप्युपसूर्यकेऽपि भुजङ्गभेदे, शुनि मण्डलः स्यात् ॥') इति विश्वः (१५५।८१) ॥ (१) ॥*॥ एकं 'माण्डलिकस्य' ।

येनेष्टं राजसूयेन मण्डलस्येश्वरश्च यः ।

शास्ति यश्चाज्ञया राज्ञः स सम्राट्

सम्राट् (पु) भा० दी० मतसे 'जिसने राजसूय यज्ञ किया हो, मण्डल का स्वामी हो और सब राजाओं को जीत कर अपने वश में कर लिया हो उस राजा' का १ नाम है ।

येनेति ॥ सम्यग् राजति । 'सत्सु-' (३।२।६१) इति विवप् । 'मो राजि समः क्वो' (८।३।२५) ॥ (१) ॥*॥ एकं 'सार्वभौमविशेषस्य' ॥ केचित् पृथक् त्रीणि नामान्याहुः । राजसूयकर्ता सम्राट् । द्वादशराजमण्डलस्येश्वरोऽपि सम्राट् । सर्वनृपतीनां शासकोऽपि सम्राट् ।

अथ राजकम् ॥ ३ ॥

राजन्यकं च नृपतिक्षत्रियाणां गणे क्रमात् ।

राजकम् (न), 'राजसमूह' का १ नाम है ।

राजन्यकम् (न), 'क्षत्रियोंके समुदाय' का १ नाम है ।

अथेति ॥ राज्ञां समूहः । 'गोत्रोक्षोष्ट्रोरध्न-' (४।२।३९) इति बुम् ॥ (१) ॥*॥ राजन्यानां समूहः । प्राग्वत् ॥ (१) ॥*॥ एकैकं (क्रमेणैकैकं राज्ञां क्षत्रियाणां च समूहस्य) 'राजसमूहस्य' ।

मन्त्री धीसचिवोऽमात्यः

मन्त्री, धीसचिवः, अमात्यः (३ पु) 'मन्त्री' अर्थात् 'बुद्धिविषयक सहायता देने वाले मन्त्री' के ३ नाम हैं ।

मेति ॥ मन्त्रो गुप्तभाषणमस्यास्ति । 'अतः—' (५।२। ११५) इतीति । यद्वाऽवश्यं मन्त्रयते । 'मन्त्रि गुप्तभाषणे' (जु० आ० खे०) । 'आवश्यक—' (३।३।१७०) इति णिनिः (१) ॥ * ॥ धिया धियां वा सचिवः सहायः । धीप्रधानः सचिवो वा (२) ॥ * ॥ अमा सह समीपे वा भवः । 'अव्यात्यप्' (४।२।१०४) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मन्त्रिणः' ।

अन्ये कर्मसचिवास्ततः ॥ ४ ॥

कर्मसचिवः (पु) 'प्रत्येक काममें सहायता देनेवाले भन्नी' का १ नाम है ।

अन्य इति ॥ ततो धीसचिवादन्ये । कर्मसु सचिवाः सहायाः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सहायकारिणाम्' ।

महामात्राः प्रधानानि

महामात्रः (पु), प्रधानम् (न पु), 'प्रधान मन्त्री, राजा के खास सलाहकार' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ 'मात्रा कर्णविभूषायां वित्ते माने परिच्छदे । (प्रक्षरावयवे स्वल्पे क्लीबं कात्स्न्येऽवधारणे)' (इति मे० १२।७५-७६) । महती मात्रा येषां ते । 'महामात्रः समुद्धे चामात्ये हस्तिपकाधिपे' (इति मे० १४३।२९०) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रकर्षेण धीयन्ते । 'बुधाम् धारणपोषणयोः' (जु० प० अ०) । 'कृत्यल्युटः—' (३।३।११३) इति कर्मणि ल्युट् । 'प्रधानं स्यान्महामात्रे प्रकृतौ परमात्मनि । प्रज्ञायामपि च क्लीबमेकत्वे तूत्तमे सदा' (इति मे० ८।८।८५) इति क्लीबत्वम् । पुलिङ्गोऽपि । 'महामात्रः प्रधानः स्यात्' इति पुंस्काण्डे बोधालितात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रधानस्य' । त्रीणि कर्मसहायानाम्—इत्येके ।

पुरोधास्तु पुरोहितः ।

पुरोधाः, पुरोहितः (२ पु) 'पुरोहितः' के २ नाम हैं ।

प्विति ॥ पुरोऽग्रे धीयते । 'पुरसि च' (उ० ४।२।३१) इति धातोऽसिः ॥ (१) ॥ * ॥ पुरो धीयते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'दधातेहिः' (७।४।४२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'धर्माध्यक्षस्य' ।

द्रष्टरि व्यवहाराणां प्राड्विवाकाक्षदर्शकौ ॥ ५ ॥

प्राड्विवाकः, अक्षदर्शकः (२ पु), 'व्यवहार (मुकदमे) को देखनेवाले' अर्थात् 'न्यायाधीश' के २ नाम हैं ।

द्वेति ॥ ऋणादानादीन्यष्टादश विवादस्थानानि व्यव-

१. तदुक्तं मनुना—'तेषामाद्यमृणादानं निक्षेपोऽस्वामिविक्रयः । संभूय च समुत्थानं दत्तस्यानपकर्म च ॥ वेतनस्यैव चादानं संविदश्च व्यतिक्रमः । क्रयविक्रयानुशयो विवादः स्वामिपालयोः ॥ सीमाविवादधर्मश्च पारुष्ये

हाराः । तेषां द्रष्टरि निर्णेतारि । प्रच्छन्नम् । 'विववचि-प्रच्छिन्नि—' (उ० २।२७) इत्युणादिसूत्रेण विववदीर्घौ संप्रसारणाभावाच्च । विवचनम् घम् (३।३।१८) प्राट् च विवाकश्च । प्राड्विवाको प्रश्नविवेकावस्य स्तः । अर्शा-आद्यच् (५।२।१२७) प्रश्नविचारयोः कुशल इत्यर्थः । 'विवादानुगतं पुष्ट्वा पूर्ववाक्यं प्रयत्नतः । विचारयति ये-नासौ प्राड्विवाकस्ततः स्मृतः' () ॥ (१) ॥ * ॥ 'अक्षः कर्षे तुषे चक्रे शकटव्यवहारयोः' ('आत्मज्ञे पाशके चाक्षं तुष्ये सौवर्चलेन्द्रिये । ') इति विश्वः (१८२।२) । पश्यति । ण्वुल् (३।१।१३३) । अक्षाणां व्यवहाराणां दर्शकः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'व्यवहाराणां द्रष्टरि' । प्रतीहारो द्वारपालद्वाःस्थद्वाःस्थितदर्शकः ।

प्रतीहारः, द्वारपालः, द्वास्थः, द्वास्थितः, दर्शकः (५ पु) 'द्वारपाल, द्वयोर्दीदार' के ५ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रतिहरणम् । घम् (३।३।१८) । 'उपसर्गस्य घञि—' (६।२।१२२) इति वा दीर्घः । प्रतीहारो जनवारणमस्त्यस्य । अर्शाआद्यच् (५।२।१२७) । मुकुटस्तु-प्रति-राभिमुख्ये । राज्ञोऽभिमुखं जनान् प्रतिहरति बहिः प्रापयति । 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः' (३।१।१४०)—इति व्याख्यत् । तस्य । ह्रस्वो ज्वलादावपाठात् । ज्वलादेराकृतिगणत्वाभावाच्च । 'प्रतीहारो द्वारि द्वाःस्थे द्वाःस्थितायां तु योषिति' इति मेदिनी (१४२।२८०) ॥ (१) ॥ * ॥ द्वारं पालयति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वारि तिष्ठति । 'सुपि—' (३।२।४) इति कः ॥ (३) ॥ * ॥ द्वारि तिष्ठति स्म । 'गत्यर्थकर्मक—' (३।४।७२) इति क्तः । 'द्वाःस्थितः, दर्शकः' इति व्यस्तं नाम । ('द्वाःस्थितो वेत्रधारकः' इति त्रिकाण्डशेषः) । 'स्यादर्शको दर्शयिता प्रतीहारोऽपि दर्शकः' इति रुद्रः । ('द्वाःस्थितस्य दर्शकः इति समस्तं नाम (इत्यन्ये) । 'द्वारपो द्वाःस्थितादर्शी' इति रभसः ॥ (४) ॥ * ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'द्वारपालस्य' ।

दण्डवाचिके । स्तेयं च साहसं चैव स्त्रीसंग्रहणमेव च ॥ स्त्रीपुंसधर्मो विभागश्च द्यूतमाह्वय एव च । वादान्यष्टादशैतानि व्यवहारस्थिताविह ॥' (८।४.७) । एषामेव प्रभेदोऽन्यः शतमष्टोत्तरं भवेत् । क्रियाभेदान्मनुष्याणां शतशाखं निगद्यते ॥' इति नारदवचनेनास्य बहवो भेदास्तेऽत्र विस्तरभिया न लिखिताः, अतो जिज्ञासुभिरन्यत्र द्रष्टव्यम् ॥

१. विश्वे 'प्रतीहारप्रतीहार्यौ द्वाःस्थे द्वारेऽप्यनन्तरे ।' (१४६।२५५) इति भिन्नपाठोपलब्धेरन्यस्य 'विश्व-मेदिन्यौ' इति पाठस्य स्थाने 'मेदिनी' इत्येव पाठः स्थापितः ।

रक्षिवर्गस्त्वनीकस्थः

रक्षिवर्गः, अनीकस्थः (२ पु), 'राज आदि के अङ्गरक्षक' के २ नाम हैं ।

रेति ॥ अवश्यं रक्षन्ति । 'रक्ष पालने' (भ्वा० प० से०) । 'आवश्यक' (३।३।१७०) इति णिनिः । रक्षिणां वर्गः ॥ (१) ॥ * ॥ अनीकेन, अनीके वा तिष्ठति । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः । 'अनीकस्थो रणगते हस्तिवि-
क्षाविचक्षणे । राजरक्षिणि चित्ते च वीरमर्दनकेऽपि च ॥'
इति विश्व- (७७।२६) मेदिन्यो (७४।६२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रक्षकगणस्य' ।

अथाध्यक्षाधिकृतौ समौ ॥ ६ ॥

अध्यक्षः, अधिकृतः (२ पु), 'अध्यक्ष' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ अधिकृतोऽक्षं व्यवहारम् । 'अत्यादयः—'
(वा० २।२।१८) इति समासः । यद्वा-अध्यक्षति । 'अक्षू
व्याप्ती' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।३४) । 'अध्य-
क्षोऽधिकृते प्रोक्तः प्रत्यक्षे त्वभिधेयवत्' (इति मे० १६७।
२९) ॥ (१) ॥ * ॥ अधिकमुपरि वा क्रियते स्म । क्तः
(३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'व्यापारितस्य' ।

स्थायुकोऽधिकृतो ग्रामे

स्थायुकः (पु), 'एक ग्राम के अध्यक्ष' का १ नाम है ।

स्थेति ॥ स्थातुं शीलमस्य । 'लषपतपदस्था—' (३।२
१५४) इत्युक्त्वा ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'एकग्रामाधिकृतस्य' ।

गोपो ग्रामेषु भूरिषु ।

गोपः (पु), 'बहुत ग्रामों के अध्यक्ष' का १ नाम है ।

गविति ॥ गोपायति । 'गुप् रक्षणे' (भ्वा० प० से०)
'आयादय आर्धधातुके वा' (३।१।३१) । अच् (३।१।
१३४) । 'गोपो गोपालके गोष्ठाध्यक्षे पृथ्वीपतावपि ।
ग्रामीधाधिकृते पुंसि शारिवाख्योषधौ स्त्रियाम्' (इति मे०
१०२।५) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'बहुग्रामाधिकृतस्य' ।

भौरिकः कनकाध्यक्षः

भौरिकः, कनकाध्यक्षः (२ पु), 'सुवर्णके अध्यक्ष' के २ नाम हैं ।

भाविति ॥ भूरिणि सुवर्णे नियुक्तः । 'तत्र नियुक्तः'
(४।४।६९) इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ कनकस्याध्यक्षः ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'सुवर्णाधिकृतस्य' ।

१. विश्वे तु '—रणखले गज'..... । राजराक्षिसु-
इत्येवं पाठः ॥

२. 'पुंसि प्रत्यक्षे—' इति मेदिन्या पाठः ॥

रूप्याध्यक्षस्तु नैष्किकः ॥ ७ ॥

रूप्याध्यक्षः, नैष्किकः (२ पु), 'टकसाल' (रूपया आदि
सिका ढालने के कारखाने) के 'अध्यक्ष' के २ नाम हैं ।

रूप्येति ॥ 'रूप्यः स्यात्सुन्दरः' त्रिषु । आहतस्वर्णरजते
रजते च नपुंसकम्' (इति मे० ११६।५१-५२) । रूप्यस्या-
ध्यक्षः ॥ (१) ॥ * ॥ निष्के हेमिनि नियुक्तः प्राग्वत् । 'टङ्क-
पतिर्नैष्किको रजताध्यक्षः' इति रभसः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'टङ्कादिशालायां नियुक्तस्य' ।

अन्तःपुरे त्वधिकृतः स्यादन्तर्वेशिको जनः ।

अन्तर्वेशिकः (पु), 'रनवासमें नियुक्त पुरुष' का १
नाम है ।

अन्तेति ॥ अन्तर् अभ्यन्तरो वंशो गृहम् । अन्तर्वेशी
नियुक्तः । 'तत्र नियुक्तः' (४।४।६९) इति ठक् । संज्ञा-
पूर्वकत्वान्न वृद्धिः । यद्वा अन्तर्वंशोऽस्यास्ति । 'अत इनि-
ठनी' (५।२।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'अन्तःपुराधिकृतस्य
जनस्य' ।

सौविदह्नः कञ्चुकिनः स्थापत्याः सौविदाश्च ते ॥ ८ ॥

सौविदह्नः, कञ्चुकी, स्थापत्याः, सौविदः (४ पु), 'कञ्चुकी'
अर्थात् 'राजाओं के पास में या रनिवास में बाहरी रक्षा के
लिये बेंतकी पतली छड़ी लिये हुए आने-जानेवाले वृद्ध पुरुष'
के ४ नाम हैं ।

साविति ॥ सुष्ठु विदन्तं विद्वांसमपि लाप्ति वशवर्तिनं
कुर्वन्ति । सुविदल्लाः = स्त्रियः । तासामिमे रक्षकाः । 'त-
स्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ कञ्चुकिञ्चोल-
कोऽस्त्येषाम् । इतिः (५।२।११५) । 'कञ्चुकी जोङ्गक-
तरो महल्ले पन्नगे विटे' इति हेमः (३।३।९२) ॥ (२)
॥ * ॥ तिष्ठन्त्येषु पुरुषाः । 'घञर्थे कः' (वा० ३।३।५८)
स्थानां दारणां पतयः पालकाः स्थपतय एव । चतुर्वर्णा-
दित्वात् (वा० ५।१।१२४) स्वार्थे ष्यञ् । 'स्थपतिः कञ्चु-
किन्यपि । जीवेष्टियाजके शिल्पिभेदे ना, सत्तमे त्रिषु'
(इति मे० ६६।१६६-१६७) ॥ (३) ॥ * ॥ सुविदन्ति ।
'इगुपध—' (३।१।१३५) इति कः । सुविदा एव । प्रज्ञा-
दित्वात् (५।४।३८) स्वार्थेऽण् । यद्वा-सुवेदनम् । संपदा-
दिविप् (वा० ३।३।१०८) । सुविद् सुज्ञानमस्त्येषाम् ।
ज्योत्स्नादित्वात् (वा० ५।२।१०३) अण् । यद्वा-सुविद-
श्चतुराः स्त्रियस्तासामिमे रक्षकाः । 'तस्येदम्' (४।३।
१२०) इत्यण् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'राज्ञां रक्षगारे
बही रक्षाधिकृतस्य' ।

शण्डो वर्षवरस्तुल्यौ

शण्डः, वर्षवरः (२ पु) 'नपुंसक, जनसा' के २ नाम हैं ।

शेति ॥ शाम्यति शिशनाभावात् । 'शमु उपशमे' (दि० प० से०) । 'शमेढः' (उ० १।९९) । 'शण्डः स्यात्पुंसि गोपती । आकृष्टाण्डे वर्षवरे तृतीयप्रकृतावपि' (इति मे० ४४।४-५) । ('शण्डषण्डी तु सौविदी । वन्द्यपुंसीद्वरे क्लीबे' इति हैमः २।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ वृणोति । 'वृन् वरणे' (स्वा० उ० से०) वरति । 'वर आवरणे' () वा । अच् (३।१।१३४) । वर्षस्य रेतःपातस्य वरः । 'ये त्वत्पसत्वाः प्रथमाः क्लीबाश्च स्त्रीस्वभाविनः । जात्या न दुष्टाः कार्येषु ते वै वर्षवराः स्मृताः' () ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अत्यन्तान्तर्महल्लकानाम्' ।

सेवकाथ्यनुजीविनः ।

सेवकः, अर्थी, अनुजीवी (३ पु), 'सेवक, नौकर' के ३ नाम हैं ।

सेवेति ॥ सेवते । 'सेव् सेवने' (भ्वा० आ० से०) । ण्वल् (३।१।३३) । 'सेवकस्तु प्रसेवे ना वाच्यलिङ्गोऽनुजीविनि' (इति मे० १४।१७१) ॥ (१) ॥ * ॥ अर्थोऽसंनिहितोऽस्यास्ति । 'अर्थोच्चासंनिहिते' (वा० ५।२।१३५) इतीति । 'अर्थो पुमान् याचके स्यात्सेवके च विवादिनि' (इति मे० ८५।३५) ॥ (२) ॥ * ॥ अनुजीवितुं शीलः । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'सेवकस्य' ।

विषयानन्तरो राजा शत्रुः

शत्रुः (पु), 'अपने देश के समीपवाले देश के राजा' का १ नाम है ।

वीति ॥ शातयति । 'शद्गृ शातने' (भ्वा० प० अ०) । ण्यन्तः । 'रुशातिभ्यां कृन्' (उ० ४।१०४) । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० १।७२) इति णिलुक् ।—शब्देः 'जत्रवादयश्च' (उ० ४।१०२) इति रुः ह्रस्वश्च—इति मुकुटः । तत्र । उक्तरीत्या निर्वाहात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'स्वदेशाव्यवहित-देश(स्थ)स्य राजाः' ।

मित्रमतः परम् ॥ ९ ॥

मित्रम् (न), 'पूर्वोक्त से मित्र राजा' का १ नाम है । मीति ॥ मेद्यति । 'जिमिदा स्नेहने' (दि० प० से०) 'अमिचिमिदिसिभ्यः कत्रः' (उ० ४।१६४) ।—ट्रन् (उ० ४।१५९)—इति मुकुटः । तत्र । गुणप्रसङ्गात् । सूत्रस्य सत्त्वाच्च । 'मित्रं सुहृदि न द्वयोः । सूर्यं पुंसि स्त्रियां' गन्धद्रव्ये दैत्यान्तरे पुमान् (इति मे० १२८।७७)

१. मेदिन्यां मूर्धन्यादिः 'षण्डः—' इति पाठः ।

२. हैमे—'सौविदे । वन्द्यपुंसीद्वरे—' इति पाठः ॥

३. मेदिन्यां '—मुरा गन्धद्रव्ये दैत्यान्तरे पुमान्' इति

॥ (१) ॥ * ॥ अतः शत्रोः ॥ * ॥ एकं 'मित्रस्य' ।

उदासीनः परतरः

उदासीनः (पु), 'उदासीन' अर्थात् 'पूर्वोक्त शत्रु और मित्र के लक्षण से भिन्न राजा' का १ नाम है ।

विति ॥ अतिशयितः परः परतरः । उदास्ते 'आस उपवेशने' (अ० आ० से०) । लटः शानच् (३।२।१२४) । 'ईदासः' (७।२।८३) इति ईत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'शत्रु-मित्राभ्यां परस्य राजाः' ।

पार्ष्णिग्राहस्तु पृष्ठतः ।

पार्ष्णिग्राहः (पु), 'राजा के युद्धादि-यात्रा में पीछे से किलेपर, चढ़ाई या योद्धा के पीछे रक्षा करने वाले राजा' का १ नाम है ।

पेति ॥ पार्ष्णि पश्चात्पदं गृह्णाति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'सैन्यपृष्ठे पुमान् पार्ष्णिः पश्चात्पदजिगीषयोः' इति विश्वः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'जिगीषोः पृष्ठभागस्थितस्य राजाः' ।

रिपौ वैरिसपत्नारिद्विषद्वेषणदुर्हृदः ॥ १० ॥

द्विड्विषपक्षाहितामित्रदस्युशात्रवशत्रवः ।

अभिघातिपरारातिप्रत्यर्थिपरिपन्थिनः ॥ ११ ॥

रिपुः, वैरी, सपत्नः, द्विषन्, द्वेषणः, दुर्हृदः, द्विड्, विपक्षः, अहितः, अमित्रः, दस्युः, शात्रवः, शत्रुः, अभिघाती, परः, आरातिः, प्रत्यर्थी, (१९ पु), 'वैरी' के १९ नाम हैं ।

रीति ॥ रपति दोषम् । 'रप व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । 'रपेरिचोपधायाः' (उ० १।२६) इति कुः ॥ (१) ॥ * ॥ वीरस्य कर्म भावो वा । युवादित्वात् (५।१।१३०) 'वरमैथुनिकयोः' (४।३।१२५) इति निर्देशाद्वाऽण् । वैरमस्यास्ति । इतिः (५।२।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ सपत्नीव । 'व्यन् सपत्ने' (४।१।१४५) इति निर्देशादकारः ॥ (३) ॥ * ॥ इयति विरोधम् । 'ऋ गतौ' (जु० प० अ०) । 'अच इः' (उ० ४।११९) ॥ (४) ॥ * ॥ द्वेष्टि । 'द्विष अप्रीतो' (अ० उ० अ०) 'द्विषोऽमित्रे' (३।२।१३१) इति शतृ ॥ (५) ॥ * ॥ द्वेषशीलः । 'क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च' (३।२।१५१) इति युच् ॥ (६) ॥ * ॥ दुष्टं हृदयमस्य । 'सुहृदुर्हृदी मित्रामित्रयोः' (५।४।१५०) इति साधुः ॥ (७) द्वेष्टि । क्विप् (३।२।६१) ॥ (८) ॥ * ॥ विरुद्धः पक्षो-

पाठः, एतत्पाठस्वीकारे नायं प्रकृतोपयोगी, 'मुरा' शब्द-स्य विवरणात् ।

१. विश्वे 'पार्ष्णिः पाश्चात्यभागे स्यात् पादमूलोन्म-दस्त्रियोः । सेनापृष्ठे च कुम्भ्यां च' इति पाठदर्शनादयं पाठः क्वत्य इति श्रूयम् ॥

ऽस्य । 'पक्षो मासार्धके पार्श्वे ग्रहे साध्यविरोधयोः' ('पक्षाश्च परतो वृन्दे बले सखिसहाययोः ॥ पतत्रे चुल्लिरन्ध्रे च देहाङ्गे राजकुंजरे') (इति विश्व-१८२।५-६, मेदिन्या १६६।१८-१९) । विविधः पक्षोऽस्य वा ॥ (१) ॥ * ॥ न हितमस्मात् ॥ (१०) ॥ * ॥ अमति गच्छति । 'अम गतो' (भ्वा० प० से०) । 'अम रोगे' (चु० उ० से०) 'अमेद्विषति चित्' (उ० ४।१७४) । इतीन्द्र ॥ (११) ॥ * ॥ दस्यति । 'दसु उपक्षये' (दि० प० से०) । 'यजिमनिगुन्धिदसिजनभ्यो युच्' (उ० ३।२०) बाहुलकादनादेशस्य^३ (७।१।१) अभावः ॥ (१२) ॥ * ॥ शातयति 'रुशातिभ्यां क्रुन्' (उ० ४।१०४) ॥ (१३) ॥ * ॥ शत्रुरेव प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) ॥ (१४) ॥ * ॥ अभिहन्तुं शीलः । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ * ॥ 'द्वेष्टोऽभियातिरमित्रः' इति रत्नकोशः । तत्राभियातेः क्तिच् (३।३।१७४) । बाहुलकात्तिर्वा ॥ (१५) ॥ * ॥ पिपति रोषम् । 'पृ पालनपूरणयोः' (जु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) (१६) ॥ * ॥ न राति सुखम् । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । क्तिच् (३।३।१७४) तिर्वा ॥ (१७) ॥ * ॥ प्रतिकूलमर्थयितुं शीलः । 'अर्थ याच्नायाम्' (चु० उ० से०) । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (१८) ॥ * ॥ परि दोषाख्याने पन्थयितुं शीलः । 'पथि गतो' चुरादिः । णिनिः (३।२।७८) 'परि'शब्दश्च प्रकृते 'दोषाख्याने निरसने पूजाव्याप्त्योश्च भूषणे' (इति 'मेदिनी') ॥ (१९) ॥ * ॥ ऊन-विंशतिः 'शत्रोः' ।

वयस्यः स्निग्धः सवयाः

वयस्यः, स्निग्धः, सवयाः (३ पु), 'समान अवस्थाबाले मित्र' के ३ नाम हैं ।

वेति ॥ वयसा तुल्यः । 'नौवयोधर्म-' (४।४।९१) इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ स्निह्यति । 'स्निह प्रीतो' (दि० प० से०) । 'मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च' (३।२।१८८) इति चाद्वर्तमाने क्तः ॥ (२) ॥ * ॥ समानं वयोऽस्य । 'ज्योति-

र्जनपद-' (६।३।८५) इति समानस्य सः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'तुल्यवयसः' ।

अथ मित्रं सखा सुहृत् ।

मित्रम् (न), सखा, सुहृत् (२ पु), 'मित्र, दोस्त' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ मेद्यति । 'विमिदा स्नेहने' (दि० प० अ०) 'अमिचिमिदिशसिभ्यः वत्रः' (उ० ४।१६४) ।—ष्टृन् (उ० ४।१५९)—इति मुकुटश्चिन्त्यः ॥ (१) ॥ * ॥ समानः ख्यायते लोकैः । 'समाने ख्यः स चोदात्तः' (उ० ३।१३७) इतीण्, स च डित् । टिलोपः (६।४।१४३) । 'नौ व्यो यलोपः' इत्यतोऽनुवर्तनाद्यलोपः समानस्य सभावः ॥ (२) ॥ * ॥ शोभनं हृदयमस्य । 'सुहृद्दुहृद्दौ-' (५।४।१५०) इति साधुः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मित्रस्य' ।

सख्यं साप्तपदीनं स्यात्

सख्यम्, साप्तपदीनम् (२ न), 'दोस्ती, मित्रता' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सख्युर्भावः कर्म वा । 'सख्युर्यः' (५।१।१२६) ॥ (१) ॥ * ॥ सप्तभिः पदैरवाप्यते । 'साप्तपदीनं सख्यम्' (५।२।२२) इति साधु ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सख्युर्धर्म-कर्मणोः' ।

अनुरोधोऽनुवर्तनम् ॥ १२ ॥

अनुरोधः (पु), अनुवर्तनम् (न), 'अनुकूल रहने' के २ नाम हैं ।

अन्विति ॥ अनुगम्य रोधनम् । 'रुधिर आवरणे' (६० उ० से०) षच् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ अनुगम्य वर्तनं चित्तराधनम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'आराध्यादेरिष्टसंपादनस्य' ।

यथार्हवर्णः प्रणिधिरपसर्पश्चरः स्पशः ।

चारश्च गूढपुरुषश्च

यथार्हवर्णः, प्रणिधिः, अपसर्पः, चरः, स्पशः, चारः, गूढ-पुरुषः (७ पु), 'गुप्तचर, खौफिया' के ७ नाम हैं ।

येति ॥ अर्हति । 'अर्ह पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । यो योऽर्हः । यथार्हं वर्णो रूपमस्य । 'वर्णः स्याद्भेदरूपयोः' इति धरणिः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रकर्षेण निधीयते ज्ञेयमत्र । 'उपसर्गो घोः किः' (३।३।१९) 'प्रणिधिर्याचने चरे' (इति हेमः ३।३७४) ॥ (२) ॥ * ॥ अपसर्पति । 'सृष्टु गतो' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (३) ॥ * ॥ चरति । 'चर गतो' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'चरोक्षद्युतभेदे च भोक्षे

१. मेदिन्यां तु 'केशादेः परतो'..... । चुल्लीरन्ध्रे पतत्रे च वाजे कुञ्जरपक्षयोः ।' इति पाठः ॥

२. अनुनासिकपरयोः 'यु-वु'इत्यनयोरादेशविधानस्य भाष्ये सिद्धान्तितत्वादत्र तदभावादेवानादेशस्याभावो बोध्यः ।

३. मेदिन्यां 'परित्यात् सर्वतोभावे वर्जने लक्षणादिषु । पूजालिङ्गनवीप्सासु भूषणव्याधिशोकयोः । दोषाख्यानेऽप्युपरमे व्याप्ती निवसनेऽपि च ॥' (१९०।५७-५८) इति भिन्नरूपपाठदर्शनादयं प्रकृतपाठः कुत्रत्य इति मृग्यम् ।

चारे प्रसे चले' (इति मे० १२५।३०) ॥ (४) ॥*॥
 प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) 'चारः' अपि ॥*॥ 'चारः पियाल-
 वृक्षे स्याद्गतौ बन्धापसर्पयोः' (इति मे० १२५।३३) ॥
 (५) ॥*॥ स्पशति । 'स्पश बाधनस्पर्शनयोः' (भ्वा०
 उ० से०) । अच् (३।१।३४) । 'स्पशः स्यात्संपराये च
 प्रणिधावपि पुंस्ययम् । प्रथितृत्वे सनादौ चाप्यधीनज्ञान-
 योरपि । अतिक्रमे च दण्डे च विनाशे दोषकृच्छ्रयोः' ॥
 (इति मे० १६३।१६) ॥ (६) ॥*॥ गूढश्चासौ पुरुषश्च
 ॥ (७) ॥*॥ सप्त 'चारपुरुषस्य' ।

आप्तः प्रत्ययितस्त्रिषु ॥१३॥

आप्तः, प्रत्ययितः (२ त्रि), 'विश्वासपात्र पुरुषादि' के
 २ नाम हैं ।

आप्त इति ॥ आप्यते स्म । 'आप्लु ग्याप्तौ' (स्वा०
 प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ प्रत्ययो
 विश्वासः संजातोऽस्य । 'तदस्य संजातम्' (५।२।३६)
 इतीतच् । 'प्रत्ययः शपथे रन्ध्रे विश्वासाचारहेतुषु' इति
 विश्वः (१२०।६९-७०) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'विश्वासा-
 चारस्य' ।

सांवत्सरो ज्यौतिषिको दैवज्ञगणकावपि ।

स्युर्मौहूर्तिकमौहूर्तज्ञानिकार्तान्तिका अपि ॥ १४ ॥

सांवत्सरः, ज्यौतिषिकः, दैवज्ञः, गणकः, मौहूर्तिकः,
 मौहूर्तः, ज्ञानी, कार्तान्तिकः (८ पु), 'ज्यौतिषी' के ८ नाम हैं ।

सावेति ॥ संवत्सरं वेत्ति । 'तदधीते तद्वेद' (४।२।
 ५९) इत्यण् ॥ (१) ॥*॥ ज्योतिर्नक्षत्राद्यधिकृत्य कृतो
 ग्रन्थः । 'अधिकृत्य कृते ग्रन्थे' (४।३।८७) इत्यण्, संज्ञा-
 पूर्वकत्वान्न वृद्धिः । ज्योतिषमधीते वेद वा । 'ऋतूक्त्यादि-'
 (४।२।६०) इति ठक् ॥ (२) ॥*॥ दैवं प्राक्कृतं शुभा-
 शुभं कर्म जानाति । 'आतोऽनुप' (३।२।३) इति कः ॥
 (३) ॥*॥ गणयति । 'गण संख्याने' (जु० उ० से०) ।
 ण्वुल् (३।१।३३) ॥ (४) ॥*॥ मुहूर्तम् (अधिकृत्य
 कृतं ग्रन्थम्) अधीते । प्राग्वदण्ठकौ ॥ (५) ॥*॥ ज्ञान-
 मस्यास्ति । इनिः ॥ (६) ॥*॥ (५।२।११५) ॥ (७)
 ॥*॥ कृतान्तं वेत्ति । उक्त्यादिठक् (४।२।६०) ॥ (८)
 ॥*॥ अण्टो 'ज्योतिषिकस्य' ।

तान्त्रिको ज्ञातसिद्धान्तः

तान्त्रिकः, ज्ञातसिद्धान्तः (२ पु), 'सिद्धान्त को ठीक २
 जाननेवाले' के २ नाम हैं ।

तेति ॥ तन्त्रं सिद्धान्तमधीते वेद वा । प्राग्वदठक्
 (४।२।६०) ॥ (१) ॥*॥ ज्ञातः सिद्धान्तो येन ॥ (२)
 द्वे 'तत्त्वार्थज्ञातुः' ।

सत्रो गृहपतिः समौ ।

सत्री, गृहपतिः (२ पु), 'अन्नादिको सर्वदा दान करने
 वाले गृहस्थ' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सत्रमस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) ।
 'सत्रमाच्छादने यज्ञे सदादाने च कैतवे' इति विश्वः (१२८।
 २९) ॥ (१) ॥*॥ गृहस्य पतिः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'स-
 दान्नादिदानकर्तुर्गृहस्थस्य' ।

लिपिकरोऽक्षरचणोऽक्षरचुञ्चुश्च लेखके ॥ १५ ॥

लिपिकरः, अक्षरचणः, अक्षरचुञ्चुः, लेखकः (४ पु),
 'लेखक, कातिब' के ४ नाम हैं ।

लीति ॥ लिपिं करोति । 'दिवाविभा-' (३।२।२१)
 इति टः ॥*॥ एवं 'लिबिकरः' अपि ॥ (१) ॥*॥ अक्ष-
 रवित्तः । 'तेन वित्तः-' (५।२।५६) इति चणप् ॥ (२)
 ॥*॥ एवम् 'अक्षरचुञ्चुः' अपि ॥ (३) ॥*॥ लिखति ।
 'लिख अक्षरविन्यासे' (तु० प० से०) । 'शिल्पिनि ण्वुल्'
 (३।१।४५) । ण्वुल् (३।१।३३) वा ॥ (४) ॥*॥
 चत्वारि 'लेखकस्य' ।

लिखिताक्षरविन्यासे लिपिलिबिरुभे स्त्रियौ ।

लिपिः, लिबिः (२ स्त्री), 'लिखे हुए अक्षर चित्रादि' के
 २ नाम हैं ।

लिखीति ॥ लिख्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥*॥
 अक्षराणां विन्यासः ॥*॥ लिखितं चाक्षरविन्यासश्च ।
 अनयोः समाहारः । तस्मिन् । कर्मधारयो वा ॥*॥ लि-
 प्यते । 'लिप उपदेहे' (जु० उ० अ०) । 'इक् कृष्यादिभ्यः'
 (वा० ३।३।१०८) । 'इगुपधात् कित्' (उ० ४।१२०)
 इतीन् वा ॥ (१) ॥*॥ '-किलिपिलिबि-' (३।२।२१)
 इति लिङ्गात् परस्य बो वा ॥ (२) ॥*॥ '-लिबिः'
 सौत्रो धातुः—इति मुकुटः ॥ (२) ॥*॥ द्वे । चत्वार्येव
 नामानि—इति केचित् ।—'लिखिताक्षरसंस्थाने' इत्येक-
 मेकपदम्—इत्यन्ये । द्वे 'लेखनस्य' ।

स्यात्संदेशहरो दूतः

संदेशहरः, दूतः (२ पु), 'दूत, संदेश पहुंचानेवाले' के
 २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ संदेशं वाचिकं हरति । 'हरतेरनुद्यमने-
 ऽच्' (३।२।९) ॥ (१) ॥*॥ दवति । 'दु गतो' (भ्वा०
 प० से०) । 'दुतनिभ्यां दीर्घश्च' (उ० ३।९०) इति क्तः-
 यद्वा—द्वयते स्म । 'दृक् परितोषे' (दि० आ० से०) ।
 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'संदे-
 शहरस्य' ।

दूत्यं तद्भावकर्मणी ॥ १६ ॥

दूत्यम् (न), 'दूतके काम या भाव' का १ नाम है ।

द्विती ॥ दूतस्य भावः, कर्म वा । 'दूतवणिग्भ्यां' च' इति यः ॥ १॥ ब्राह्मणादित्वात् (५।१।१२४) व्यभि 'दी-
त्यम्' अपि । केचित्तु—'दूत्यं तद्भावकर्मणी'—इति पाठं
मन्यन्ते । तत्र 'दूतस्य भागकर्मणी' (४।४।१२०) इति यत्
(१) ॥ १॥ एकं 'दूतकर्मणः' ।

अध्वनीनोऽध्वगोऽध्वन्यः पान्थः पथिक इत्यपि ।

अध्वनीनः, अध्वगः, अध्वन्यः, पान्थः, पथिकः (५ पु),
'पथिक, राही, मुसाफिर' के ५ नाम हैं ।

अध्वेति ॥ अध्वानमलं गच्छति । 'अध्वनो यत्स्वी'
(५।२।१६) 'आत्माध्वानो खे' (६।४।१६९) ॥ (१)
॥ १॥ 'ये चाभावकर्मणोः' (६।४।१६८) इति टिलोपो न
(२) ॥ १॥ अध्वानं गच्छति । 'अन्तात्यन्ताध्व-' (३।२।
४८) इति डः ॥ (३) ॥ १॥ पन्थानं नित्यं गच्छति ।
'पन्थो ण नित्यम्' (५।१।७६) स्त्रियां पान्था ॥ (४) ॥ १॥
'पथः षकम्' (५।१।७५) । षित्वात् डीष् (४।१।४१)
पथिकी ॥ (५) ॥ १॥ पञ्च 'पान्थस्य' ।

स्वान्यमात्यसुहृत्कोपराष्ट्रदुर्गबलानि च ॥ १७ ॥

राज्याङ्गानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च ।

स्वामी, अमात्यः, सुहृत्, कोशः (४ पु), राष्ट्रम्, दुर्गम्,
बलम् (३ न), 'राजा, मन्त्री, मित्र, खजाना, राज्य, किला
और सेना' का वाचक क्रमशः १-१ शब्द है, इन सातोंके
'राज्याङ्गम् (न), प्रकृतिः (स्त्री)' ये २ नाम हैं अर्थात्
राजा आदि, '७ 'राज्याङ्ग और प्रकृति' कहलाते हैं ।

पौराणां श्रेणयः (स्त्री), अर्थात् 'नगरवासियोंकी भी
राज्याङ्ग और प्रकृति' कहते हैं; इस तरह 'राज्याङ्ग या प्रकृति'
के ८ भेद हैं ।

स्वेति ॥ स्वामी राजा ।—पुरोहितः—इति श्रीधरः ।
अमात्यो मन्त्री । सुहृद् मित्रम् । कोशो भण्डारः राष्ट्रं
देशः । पर्वतादि दुर्गाणि । बलं सैन्यम् ॥ १॥ राजस्य रा-
जकर्मणोऽङ्गानि ॥ (१) ॥ १॥ प्रकृष्टं कुर्वन्ति राज्यम् ।
वित्तम् (३।३।१७४) ॥ (२) ॥ १॥ पौराणां नागराणाम् ।
श्रयन्ति, श्रीयन्ते वा । 'वहिश्चि-' (७० ४।५१) इति निः ।

१. 'सख्युयः' इति सूत्रे "दूतवणिग्भ्यां चेति वक्त-
व्यम्" । दूत्यम्, वाणिज्यम् । "कथं वाणिज्यम्? ब्राह्मणादि-
त्वात्" इति काशिका । "भाष्ये तु "दूतवणिग्भ्यां च" इति
नास्त्येव इति तस्मिन्नेव सूत्रे भट्टोजिदीक्षितेन सि० कौ०
उक्तम् ॥

एके मुख्याः सजातीयसमूहाः ॥ १॥ कामन्दकीये—'स्वाम्य-
मात्यश्च राष्ट्रं च दुर्गं कोशो बलं सुहृत् । परस्परपकारीदं
सप्ताङ्गं राज्यमुच्यते' । 'पौरश्रेणिभिः सहाष्टाङ्गमपि
राज्यम्' इति दक्षितम् । द्वे 'राज्याङ्गानाम्' ।

संधिर्ना विग्रहो यानमासनं द्वैधमाश्रयः ॥ १८ ॥

षड् गुणाः

सन्धिः, विग्रहः, यानम्, आसनम्, द्वैधम् (३ न)
आश्रयः (शेष ३ पु), ये ६ 'नीति जाननेवालोंके गुण' हैं ।

१. सन्ध्यादयः षड्गुणा अग्निपुराणस्य ४० तमा-
ध्याये सभेदा उक्तास्तथा हि—“सन्धि च विग्रहं यानमास-
नानि वदामि ते । बलवद्विगृहीतेन संधिं कुर्याच्छिवाय च ।
कपाल उपहारश्च संतानः संगतस्तथा ॥ उपन्यासः प्रतीकारः
संयोगः पुरुषान्तरः । अदृष्टनर आदिष्ट आत्मापि स उपग्र-
हः । परिक्रमस्तथा छिन्नस्तथा च परदूषणम् । स्कन्धोपनेयः
सन्धिश्च संघयः षोडशेरिताः ॥ परस्परपकारश्च मैत्रः
संबंधकस्तथा । उपहारश्च चत्वारस्तेषु मुख्याश्च संघयः ॥
बालो वृद्धो दीर्घरोगस्तथा बंधुबहिष्कृतः । भीरुको भीरुक-
जनो लुब्धो लुब्धजनस्तथा ॥ विरक्तप्रकृतिश्चैव विषयेष्व-
तिसक्तिमान् । अनेकचित्तमंत्रश्च देवब्राह्मणनिन्दकः ॥ देवो-
पहतकश्चैव दैवनिन्दक एव च । दुर्भिक्षव्यसनोपेतो बल-
व्यसनसंकुलः ॥ स्वदेशस्थो बहुरिपुमुक्तः कालेन यश्च ह ।
सत्यधर्मव्यपेतश्च विवर्तितः पुरुषा अमी ॥ एतैः संधि न
कुर्वीत विगृह्णीयात्तु केवलम् । परस्परपकारेण पुंसा
भवति विग्रहः ॥ आरमनोऽभ्युदयाकांक्षी पीड्यमानः परेण
वा । देशकालबलोपेतः प्रारभेतेह विग्रहम् ॥ राज्यस्त्रीस्थान-
देशानां ज्ञानस्य च बलस्य च । अपहारो मदो मानः पीडा
वैषयिकी तथा ॥ ज्ञानात्मशक्तिधर्माणां विधातो दैवमेव
च । मित्रार्थं चापमानं च तथा बंधुविनाशनम् ॥ भूतानु-
ग्रहविच्छेदस्तथा मण्डलदूषणम् । एकार्थभिनिवेशित्वमिति
विग्रहयोनयः ॥ सपत्न्यां वास्तुजं स्त्रीजं वाग्जातमपराध-
जम् । वरं पञ्चविधं प्रोक्तं साधनैः प्रशमं नयेत् ॥ किञ्चि-
त्फलं निष्फलं वा संदिग्धफलमेव च । तदात्वे दोषजननमा-
यत्यां चैव निष्फलम् ॥ आयत्यां च तदात्वे च दोषसंजननं
तथा । अपरिज्ञातवीर्येण परेण स्त्रीजितोऽपि वा ॥ परार्थं
स्त्रीनिमित्तं च दीर्घकालं द्विजैः सह । अकालदैवमुक्तेन
बलोद्धतसखेन च ॥ तदात्वे फलसंयुक्तमायत्यां फलवर्जितम् ।
आयत्यां फलसंयुक्तं तदात्वे निष्फलं तथा ॥ इतीमं षोड-
शविधं न कुर्यादेव विग्रहम् । तदात्वायतिसंशुद्धं कर्म राजा
सदाचरेत् ॥ हृष्टं पुष्टं बलं भत्वा गृह्णीयाद्विपरीतकम् ।
मित्रमास्कन्दमासारो यदा स्युर्द्वन्द्वभक्तयः ॥ परस्य विपरीतं

समिति ॥ संधानम् । 'उपसर्गो घोः किः' (३।३।१२)
॥ (१) ॥ * ॥ विरुद्धं विविधं वा ग्रहणम् । 'ग्रहवृद्ध-'
(३।३।१८) इत्यप् ॥ (१) ॥ * ॥ यात्यत्र । ल्युट् (३।३।
११७) ॥ (१) ॥ * ॥ आसनम् । 'आस उपवेशने' (अ०
आ० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ द्विपका-
रम् । 'संख्याया विधायं घा' (५।३।४२) । 'द्वित्र्योश्च
घमुञ्' (५।३।४५) ॥ (१) ॥ * ॥ आश्रयणम् । 'श्रिञ्
सेवायाम्' (स्वा० उ० से०) । 'एरच्' (३।३।५६) ॥
(१) ॥ * ॥ एतानि षट् 'गुणशब्दवाच्यानि' ॥

शक्त्यस्तिस्रः प्रभावोत्साहमन्त्रजाः ।

शक्तिः (स्त्री), 'शक्ति' अर्थात् 'सामर्थ्य' 'प्रभाव, उत्साह
और मंत्र (गुप्त सलाह)' से होती है अर्थात् 'प्रभावज, उत्सा-
हज और मन्त्रज' ये ३ शक्तियाँ हैं ।

वेति ॥ शक्यते जेतुमनया । 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।
९४) । शक्तिशब्दवाच्याः ॥ * ॥ भवत्यनेन । 'श्रिणीभुवः-'
(३।३।२४) इति घञ् । प्रकृष्टो भावः । उक्तं हि—'कोश-
दण्डबलं प्रभुशक्तिः' इति ॥ (१) ॥ * ॥ उत्सहतेऽनेन ।
'षह मर्षणे' (स्वा० आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१)
इति घञ् । उक्तं हि 'विक्रमबलमुत्साहशक्तिः' इति ()
॥ * ॥ संख्यादीनां सामादीनां च यथावस्थापनम्, न तु ज्ञान-
बलं मन्त्रशक्तिः ।—'पञ्चाङ्गमन्त्रो मन्त्रशक्तिः' ()
इत्यन्ये ॥ 'तिसृणां शक्तीनाम्' ॥

क्षयः स्थानं च वृद्धिश्च त्रिवर्गो नीतिवेदिनाम् ॥ १९ ॥

क्षयः (पु), स्थानम् (न), वृद्धिः (स्त्री), क्रमशः
कृषि आदि अष्टवर्गकी कमी होनेको क्षय, सामान्य रहने को
स्थान और बढ़नेको वृद्धि कहते हैं । ये ही तीनों (क्षयः,
स्थानम्, वृद्धिः), नीति जाननेवालोंका त्रिवर्ग है । त्रिवर्गः
(पु), है ।

च सदा विग्रहमाचरेत् । विग्रह्य संधाय तथा संभूयाप
प्रसंगतः ॥ उपेक्षया च निपुणैर्यनि पंचविधं स्मृतम् । पर-
स्परस्य सामर्थ्यविधातादासनं स्मृतम् ॥ अरेश्च विजिगी-
षोश्च यानवत् पंचधा स्मृतम् । बलिनोद्विषतोर्मध्ये वाचा-
स्त्रानं समर्पयन् ॥ द्विधीभावेन तिष्ठेत काकाक्षिवलक्षितः ।
उभयोरपि संपाते सेवेत बलवत्तमम् ॥ यदा छायापि नेच्छेत
संश्लेषं जातसंविदो । तदोपसर्पेत्तच्छत्रुमधिकं वा स्वयं
व्रजेत् ॥ उच्छिद्यमानो बलिनो निरुपाय-प्रतिक्रियः ।
कुलोद्धतं सत्यमायमासेवेत बलोत्कटम् ॥ तद्दर्शनोपास्ति-
कता नित्यं तद्भावभाविता । तत्कारितप्रश्रयिता वृत्तं
संश्रयिणः श्रुतम् ॥ इति (२४०।५-३२) अधिकं तु काम-
न्दकीयनीतिशाले वाचस्पत्य ५२१२-५२१३ तमपृष्ठयो-
र्मनुस्मृत्यां (७।१६२-१६६) च द्रष्टव्यं जिज्ञासुभिः ॥

क्षेति ॥ क्षयनम् । 'एरच्' (३।३।५६) । अष्टवर्गस्या-
पचयः क्षयः ॥ (१) ॥ * ॥ उपचयो वृद्धिः ॥ (१) ॥ * ॥
उपचयापचयाभावः स्थानम् ॥ (१) ॥ * ॥ 'कृषिर्वणिक्-
पथो' दुर्गं सेतुः कुञ्जरबन्धनम् । खन्याकरबलादानं शून्यानां
च विवेचनम् इत्यष्टवर्गः () ॥ * ॥ त्रयाणां वर्गः
॥ (१) ॥ * ॥ इति 'नीतिवेदिनां त्रिवर्गः' ॥

स प्रतापः प्रभावश्च यत्तेजः कोशदण्डजम् ।

प्रभावजः, प्रतापः (२ पु), 'प्रताप' अर्थात् 'खजाने तथा
शासनसे उत्पन्न तेज' के २ नाम हैं ।

स इति ॥ प्रतापयत्यनेन । 'तप संतापे' (स्वा० प०
अ०) ण्यन्तः 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः । प्रतपनं
वा । भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ भवत्यनेन । 'श्रिणी-
भुवः-' (३।३।२४) इति घञ् । प्रकृष्टो भावः । प्रभवनं
वा । भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ 'अधिकेपाव-
मानादेः प्रयुक्तस्य परेण यत् । प्राणात्यये प्र (ऽप्य) सहनं
तत्तेजः समुदाहृतम्' इति भरतः (सा० द०) । कोशो धनम् ।
दण्डो दमः, सैन्यं च । ताभ्यां जातम् । 'पञ्चम्याम्-' (६।
२।९८) इति डः ॥ * ॥ द्वे 'कोशदण्डजतेजसः' ।

भेदो दण्डः साम दानमित्युपायचतुष्टयम् ॥ २० ॥

१. तदुक्तम्—'सहायाः साधनोपाया विभागो देश-
कालयोः । विपत्तेश्च प्रतीकारः सिद्धिः पञ्चाङ्गमिष्यते ॥'
इति । कुत्रचित् 'विनिपातप्रतीकारः' इति तृतीयपादो
दृश्यते ॥ 'तदुक्तम्—उपायाः साम दानं च भेदो दण्डस्तथैव
च ।' इति याज्ञ० स्मृ० (१।३।४६) । मनुं प्रति मत्स्येन
सप्तविधा उपाया उक्तास्तथा हि—'साम भेदस्तथा दानं
दण्डश्च मनुजेश्वर । उपेक्षा च तथा माया इन्द्रजालं च
पार्थिव ॥ प्रयोगाः कथिताः सप्त तन्मे निगदतः शृणु ।'
इति वीरमित्रो० राज० पु० २८० पूर्वोक्तोपायचतुष्टये भेद-
स्त्रिविधः, यथा—'स्नेहरागापनयनं सह (घ) षोत्पादनं
तथा । संतर्जनं च भेदज्ञैर्भेदस्तु त्रिविधो मतः ॥' दण्डश्च-
तुर्विध इति मनुः, यथा—'वाग्दण्डं प्रथमं कुर्याद्विद्वदण्डं तद-
नन्तरम् । तृतीयं धनदण्डं च वधदण्डमतः परम् ॥' इति
मनु० (८।१२९), नारदेन तु द्वैविध्यमेव दण्डस्योक्तं यथा
—'शरीरश्चायं दण्डश्च दण्डश्च द्विविधो मतः । शारीरस्ताड-
नादिस्तु मरणान्तः प्रकीर्तितः ॥ काकिन्यादिस्त्वर्थदण्डः
सर्वस्वान्तस्तथैव च ॥' इति । साम चतुर्विधमग्निपुराण उक्तम्
यथा—'चतुर्विधं स्मृतं साम उपकारानुकीर्तनम् । मिथः
संबंधकथनं मृदुपूर्वं च भाषणम् ॥ आयतेर्दर्शनं वाचा तत्रा-
हमिति चार्पणम् ।' इति । कुत्रचित् 'तवाहमिति चार्पणम्'
इति चरमः पादः । तत्रैव दानं पञ्चविधमुक्तम्, यथा—

भेदः, दण्डः (पु), साम दानम् (२ न), क्रमशः वैरीके मन्त्री आदिको गुप्तचर आदिके द्वारा फोड़कर अपने पक्षमें लाकर शत्रुको वशमें करनेको भेद १, अपराधियोंके शासन करनेको दण्ड २, मीठे वचन या अन्यान्य उपायोंसे क्रोध दूर करनेको साम ३ और किसी वस्तुके देनेको दान ४ कहते हैं। ये ही चारो नीति जाननेवालों के उपाय हैं। उपायः (पु) है।

अभियति ॥ भेदनम् । 'भिदिर् विदारणे' (६० उ० अ०) । घञ् (३।३।२८) । शत्रोरमात्यादीनामुपायन परतो विदिलष्यात्मसात्करणं भेदः ॥ (१) ॥ * ॥ दमनम् । 'दमु उपशमे' (दि० प० से०) । 'अमन्ताड्डः' (उ० १।११४) । दण्डः शास्तिः ॥ (१) ॥ * ॥ सामनम् । 'साम सान्त्वप्रयोगे' (चु० उ० से०) । बाहुलकात्कनिष् । यद्वा-स्यति रोषमनेन । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । 'सातिभ्यां मनिन्मनिणौ' (उ० ४।१५३) इति मनिन् । मुकुटस्तु-'सामान्दामन्हेमन्'- इत्यादिना निपात्यते-इत्याह । तत्र । उज्ज्वलदत्तादिषु तादृशसूत्रादर्शनात् । प्रियवचनादिना क्रोधोपशमनं साम । 'परस्पररोपकाराणां दर्शनं गुणकीर्तनम् । सम्बन्धस्य समाख्यानमायत्याः संप्रकाशनम् ॥ वाचा पेशलया साधु तवाहमिति चार्पणम् । इति सामविधानज्ञैः साम पञ्चविधं स्मृतम्' () ॥ (१) ॥ * ॥ स्वधनस्य परेभ्यः प्रतिपादनं दानम् ॥ (१) ॥ * ॥ उपायतेऽनेन । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'उपायः सामभेदादौ तथैवोपगतौ पुमान्' (इति मेदिनी) । उपायानां चतुष्टयम् । अन्यत्र सप्तोपाया उक्ताः । 'साम दानं च भेदश्च दण्डश्चेति चतुष्टयम् । मायोपेक्षेन्द्रजालं च सप्तोपायाः प्रकीर्तिताः' () ॥ इति 'उपायचतुष्टयम्' ।

साहसं तु दमो दण्डः

साहसम् (न), दण्डः, दमः (२ पु), 'दण्ड' के ३ नाम हैं।

सेति ॥ सहसि बले भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'साहसं तु दमे दुष्करकर्मणि । अविमृश्यकृतौ धाष्टर्ये' इति हैमः (३।८०१-८०२) ॥ (१) ॥ * ॥ दमनम् । 'दमु उपशमे' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'नोदात्तोपदेशः' (७।३।३४) इति न वृद्धिः । 'दमः स्या-

"यः संप्राप्तघनोत्सर्ग उत्तमाधममध्यमः । प्रतिदानं तथा तस्य गृहीतस्यानुमोदनम् ॥ द्रव्यदानमपूर्वं च तथैवेष्टप्रवर्तनम् । देयं च प्रतिमोक्षश्च दानं पञ्चविधं स्मृतम् ॥" एषामुपायानां प्रयोगकालादिकं विविधाचार्य-सम्मत भेदादयश्च वीरमित्रोदयस्य राजनीतिप्रकाशे (पु. २७८ तमे) ब्रह्मण्याः ॥

त्कदमे दण्डे दमने दमयेऽपि च' इति हैमचन्द्रः (२।३२८) ॥ (२) ॥ * ॥ 'अमन्ताड्डः' (उ० १।११४) । 'दण्डः सैन्ये दमे यमे । मानव्युहभेदेऽवश्वेऽर्थानुचरे' मयि । प्रकाण्डे लगुडे कोणे चतुर्थोपायगर्वयोः' इति हैमः (२।१२१-१२२) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'दण्डस्य' ।

साम सान्त्वम्

साम, सान्त्वम् (२ न), 'साम, शान्त करने' के १ नाम हैं।

सामेति ॥ साम व्याख्यातम् ॥ (१) ॥ * ॥ सान्त्वनम् । 'सान्त्व सामप्रयोगे' (चु० प० से०) अदन्तः । 'एरच्' (३।३।५६) । घञ् (३।३।१८) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'साम्नः' ।

अथो समौ ।

भेदोपजापौ

भेदः, उपजापः (२ पु), 'भेद' के नाम हैं।

अथविति ॥ 'भेदो द्वेधे विशेषे स्यादुपजापे विदारणे' (इति विश्व-७८।५, मेदिन्यो ७५।१२) ॥ (१) ॥ * ॥ उपांशु जपनम् । 'जप व्यक्तायां वाचि' 'जप मानसे च' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ * ॥ द्वे 'संहतयोर्द्वधीकरणस्य' ।

उपधा धर्माद्यैर्यत्परीक्षणम् ॥ २१ ॥

उपधा (स्त्री), 'मन्त्री आदिके धर्म, काम और भय-दिको जाननेके लिये उनकी राजद्वारा परीक्षा करने' का १ नाम है।

उपेति ॥ उपधीयते शुद्धिज्ञानमत्र । 'डुघाञ्' (चु० उ० अ०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् ॥ (१) ॥ * ॥ आद्येन कामार्थभयग्रहः ॥ * ॥ एकं 'राज्ञा धर्मार्थ-कामभयैरमात्यादेः परीक्षणस्य' ।

पञ्च त्रिषु

बहाँसे ५ शब्द त्रिलिङ्ग हैं।

उपेति ॥ निःशलाकान्ताः पञ्च ।

अषडक्षीणो यस्तृतीयाद्यगोचरः ।

अषडक्षीणः (त्रि) 'केवल दो आदमियोंकी की हुई गुप्त सलाह' का १ नाम है।

अवेति ॥ अविद्यमानानि षड् अक्षीण्यत्र । 'अषड-क्षाशितं बलं कर्मा' (५।४।७) इति खः स्वार्थे ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'द्वाभ्यामेव कृतस्य मन्त्रस्य' ।

१. हैमे—कानुचरे—'इति पाठः :

विविक्तविजनच्छन्ननिःशलाकास्तथा रहः ॥ २२ ॥

गृह्योपांशु चालिङ्गे

विविक्तः, विजनः, छन्नः, निःशलाकः (४ त्रि), रहः, उपांशु (२ अच्य०), 'एकान्त' के ७ नाम हैं ।

वीति ॥ विविचन्ति जना अत्र । 'विचिर् पृथग्भावे' (६० उ० अ०) धीव्यार्थत्वाद्गत्यर्थत्वाद्वा 'क्तोऽधिकरणो ष' (३।४।७६) इति क्तः । 'विविक्तं त्रिष्वसंपुक्ते रहः-पूतविवेकिषु । ('वसुनन्दे ना') इति मे० (६५।१५४) । (१) ॥ * ॥ विगतो जनोऽस्मात् ॥ (२) ॥ * ॥ छद्यते स्म । 'छद अपवारणे' (छु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्नेद् । 'छिन्नं तु रहसि क्लीबं छादिते वाच्यलिङ्गकम्' [इति मे०^१] मुकुटस्तु—'वा दान्तशान्त' (७।२।२७) इति निपातनात्—इत्याह । तन्न । णिजन्तस्य निपातनात् ॥ (३) ॥ * ॥ 'शलाका शारिका मदनशारिका' इति पर्यायः । 'शल्यं श्वाविच्छलाका स्याच्छवो मदनशारिका' इति तालव्यादौ रभसः । निर्गता शलाकाऽयस्मात् । शलाकाया निर्गतो वा ॥ (४) ॥ * ॥ 'तथा' शब्दः समुच्चये ॥ * ॥ रह्यते । 'रह त्यागे' (भ्वा० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) यद्वा—रमन्तेऽत्र । 'देशेऽह च' (उ० ४।२।१५) इत्यसुन् । होऽन्तादेशश्च । 'रहस्तत्त्वे रते गुह्ये' [इति मे० १७२।३१] । रभसोऽपि—'रहो निधुवने-ऽपि स्याद्गहो गुह्ये नपुंसकम्' इति ॥ (५) ॥ * ॥ (६) ॥ * ॥ उपगता अंशवः किरणा अत्र । 'उपांशुर्जपभेदे स्यादुपांशु विजनेऽव्ययम्, (इति विश्व-१६९।३० हेम-३।७५५ मेदिन्यः १६३।१७) ॥ (७) ॥ * ॥ अलिङ्गे= द्वे अव्यये ॥ * ॥ सप्त 'एकान्तस्य' ।

रहस्यं तद्ववे त्रिषु ।

रहस्यम् (त्रि), 'रहस्य, छिपाने योग्य, सलाह आदि' का १ नाम है ।

रेति ॥ रहो भवम् । दिगादित्वात् (४।३।५४) यत् । 'रहस्या स्त्री नदीभेदे गोपनीयेऽभिधेयवत्' (इति मे० १२०।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'रहस्यस्य' । समौ विस्मम्भविश्वासौ

विस्मम्भः, विश्वासः (२ पु), 'विश्वास' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ विस्मम्भणम् । 'स्मभु विश्वासे' (भ्वा० आ०

१. मेदिन्यां, 'छिन्नं कृते त्रिलिङ्गं स्याद् गुडूच्यामपि षोऽपिति' (८३।५) इति मित्रपाठादस्योद्धरणवाक्यस्य मूलं गृह्यम् ॥

से०) । दन्त्यादिः । 'तालव्यादिश्च । घञ् (३।३।१८) । 'विस्मम्भः केलिकलहे विश्वासे प्रणयेऽपि च' (इति विश्व-१०९।२८ मेदिन्यौ १०७।२०) ॥ (१) ॥ * ॥ विश्व-सनम् । 'श्वस प्राणने' (अ० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'विश्वासस्य' ।

अेषो अंशो यथोचितात् ॥ २२ ॥

अेषः (पु), 'अनुचित' का १ नाम है ।

अयिति ॥ यथोचिताद् यथाप्राप्तात् अंशोऽधःपतनम् । 'अेषु चलने' (भ्वा० उ० से०) । अेषणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'अंशस्य' ॥

अधेयन्यायकल्पास्तु देशरूपं समञ्जसम् ।

अधेयः, न्यायः, कल्पः (३ पु), देशरूपम्, समञ्जसम् (३ न), 'न्याय' के ५ नाम हैं ।

अत्र इति ॥ अधेयान्यः ॥ (१) ॥ * ॥ नियमेन ईयते । 'परिणयोर्नीणोः' (३।३।३७) इति घञ् ॥ (२) ॥ * ॥ कल्पनम् । 'कृपू सामर्थ्ये' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) । लत्वम् (८।२।१८) । 'कल्पः शास्त्रे विधौ न्याये संवर्ते ब्रह्मणो दिने' (इति मेदिनी) । (३) ॥ * ॥ दिश्यते । 'दिश अतिसर्जने' (तु० उ० अ०) । घञ् (३।३।१९) । देशो रूपमस्य । दिश्यमानस्योचितस्य रूपम् । यद्वा—देशनम् । घञ् (३।३।१८) । प्रशस्तं देशनं वा । 'प्रशंसायां रूपम्' (५।३।६६) ॥ (४) ॥ * ॥ सम्यगञ्जोऽत्र । 'अच् प्रत्यन्वव' (५।४।७५) इत्यत्र 'अच्' इति योगविभागादच् । यद्वा—संम तमञ्जसा तत्त्वमत्र । 'ह्रस्वो नपुंसके' (१।२।४७) इति ह्रस्वत्वम् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'चित्तस्य' ('उचि तस्य' इति वाच्यम्) ।

युक्तमौपयिकं लभ्यं भजमानाभिनीतवत् ॥ २४ ॥

न्याय्यं च त्रिषु षट्

युक्तम्, औपयिकम्, लभ्यम्, भजमानम्, अभिनीतम्, न्याय्यम् (६ त्रि), 'न्याययुक्त कार्यं या द्रव्यादि' के ६ नाम हैं ।

य्विति ॥ युज्यते स्म । 'युजिर् योगे' (६० उ० अ०) क्तः (३।२।१०२) । 'युक्तो युक्ते पृथग्भूते क्लीबं हस्त-चतुष्टये' (इति मे० ५७।४८) ॥ (१) ॥ * ॥

१. 'तालव्यादिस्तु प्रभादे गतः' इति भट्टोजि० । अत एव 'हेमे' 'विस्मम्भः केलिकलहे विश्वासे प्रणये वधे' (३।४८८) इति दन्त्यमध्यः पाठः ॥

२. दिश्ये—'भाषणेऽपि'—इति पाठः ॥

उपयन्त्यनेन । 'एरच्' (३।३।५६) । उपाय एव ।
 'उपायाद्ह्रस्वश्च' (ग० १।४।३४) इति ठक् ह्रस्वश्च ॥
 (२) ॥ * ॥ लभ्यते । पोरदुपधात् (३।१।९८)
 इति यत् । 'लभ्यं युक्ते च लब्धव्ये' (इति मे० १।१६।५३) ।
 (३) ॥ * ॥ भजते फलमनुबध्नाति । 'भज सेवायाम्'
 (भ्वा० उ० अ०) । 'ताच्छीत्य-' (३।२।१२९) इति
 हति चानश् । शानच् (३।२।१२४) वा ॥ (४) ॥ * ॥
 अभिनीयते स्म । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) ।
 क्तः (३।२।१०२) । अभिनीतेन तुल्यम् । 'अभिनीतं
 संस्कृतं (ते) च न्याय्ये चामर्षणे (षिणि) त्रिषु' इति
 वदः । 'अभिनीतं त्रिषु न्याय्ये संस्कृतामर्षिणोरपि' (इति
 मे० ६७।१८२) ॥ (५) ॥ * ॥ न्यायादनपेतम् । 'धर्म-
 पथ्यर्थ-' (४।४।९२) इति यत् ॥ (६) ॥ * ॥ युक्ता-
 दयः षट् त्रिषु । षट् 'न्यायागतस्य' ।

संप्रधारणा तु समर्थनम् ।

संप्रधारणा (स्त्री), समर्थनम् (न), 'उचित और
 अनुचितका विचारकर निश्चय करने' के २ नाम हैं ।

समिति ॥ संप्रधारणम् । 'धृञ् धारणे' (भ्वा० उ०
 अ०) ण्यन्तः । 'ण्यास-' (३।३।१०७) इति युच् ॥
 (१) ॥ * ॥ 'अर्थं उपयाच्यायाम्' (चु० उ० से०)
 संपूर्वः । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'इदमुचित-
 भेद इति निश्चयस्य' ।

अववादस्तु निर्देशो निर्देशः शासनं च सः ॥ २५ ॥
 शिष्टिश्चाज्ञा च

अववादः, निर्देशः निर्देशः, (३ पु), शासनम् (न),
 शिष्टिः, आज्ञा (२ स्त्री), 'आज्ञा, हुक्म' के ६ नाम हैं ।

अवेति ॥ 'अव अवलम्बने' । कार्यमवलम्ब्य वदन-
 मत्र । वदनम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ निर्देशः
 = कार्यदिशः । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ एवं
 निर्देशः । ('निर्देशः शासनोपान्तकथनेषु प्रयुज्यते' इति
 विश्वः १६९।१६) ॥ (३) ॥ * ॥ शासेत्युट् (३।३।
 ११५) । ('शासनं राजदत्तोर्ध्यां लेखाज्ञाशास्त्रशान्तिषु'
 इति मे० ९३।४१, विश्वः ८८।४२ च) ॥ (४) ॥ * ॥
 'क्तिन्नावादिभ्यः' (३।३।९४) इति क्तिन् ॥ * ॥ बाहुल-
 कात्तिः । 'शास्तिः' ॥ (५) ॥ * ॥ आज्ञापनम् । 'ज्ञा अव-
 बोधने' (ऋचा० प० से०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६)
 इत्यङ् ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'आज्ञायाः' ।

संस्था तु मर्यादा धारणा स्थितिः ।

संस्था, मर्यादा, धारणा, स्थितिः (४ स्त्री), 'उचित
 मार्गपर रहने' के ४ नाम हैं ।

समिति ॥ संतिष्ठतेऽनया । सम्यगवस्थानं वा । प्राग्व-
 दङ् । 'संस्थश्चरेऽवस्थिते, स्त्री स्थितौ सादृश्यनाशयोः'
 (इति मे० ७२।१३) ॥ (१) ॥ * ॥ 'मर्यादा' इति सीमा-
 र्थेऽव्ययम्, तत्र दीयते । प्राग्वदङ् ('मर्यादा सीमनि स्थि-
 तौ' इति मे० ७७।३७) ॥ (२) ॥ * ॥ धारयति धर्मम् ।
 नन्वादिल्युः (३।३।१३४) । युच् (उ० २।७८) वा ।
 ('धारणी नाडिकायां स्याद् बुद्धोक्तमन्त्रभिद्यपि') 'धार-
 णाङ्गे च योगेऽस्य न पुंसि स्याद्विधारणे' इति मेदिनी
 (४९।५६) ॥ (३) ॥ * ॥ तिष्ठन्त्यत्र । बाहुलकादधिक-
 रणे क्तिन् । स्थानं वा । 'स्थागापा-' (३।३।९५) इति
 क्तिन् ('स्थितिः स्त्रियामवस्थाने मर्यादायां च सीमनि' ।
 इति मे० ५९।७०) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'न्याय्य-
 पथस्थितेः' ।

आगोऽपराधो मन्तुश्च

आगः (न), अपराधः, मन्तुः (२ पु), 'अपराध,
 कसूर' के ३ नाम हैं ।

आग इति ॥ एति । 'इण् गती' (अ० प० अ०) ।
 'इण आगोऽपराधे च' (उ० ४।२।१२) इत्यसुच् आगादेश-
 श्च । अगति । 'अग गती' (भ्वा० प० से०) । 'वस्यजिभ्यां
 णित्' इत्यसुच्—इति सुभूतिः । तप्त । उज्ज्वलदत्तादिवृक्त-
 सूत्रस्यादर्शनात् । 'आगोऽपराधे पापे स्यात्' [इति मे०
 १७१।१५] । 'सान्तं क्लीबम् ॥ (१) ॥ * ॥ अपराध-
 नम् । 'राध संसिद्धौ' (स्वा० प० अ०) घञ् (३।३।१८)
 ॥ (२) ॥ * ॥ मन्यते । 'मन् ज्ञाने' (दि० आ० अ०) ।
 'कमिमनिजनि-' (उ० १।७१) इति तुः । 'मन्तुः पुंस्यप-
 राधेऽपि मनुष्येऽपि प्रजापतौ' [इति मे० ५७।४३] ॥
 (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अपराधस्य' ।

समे तूहानबन्धने ॥ २६ ॥

उहानम्, बन्धनम् (२ न), 'बोँधने या कैद करने'
 के २ नाम हैं ।

सेति ॥ उत्पूर्वाद् अतेभवि ल्युट् (३।३।११५) ॥
 (१) ॥ * ॥ 'बन्ध बन्धने' (ऋचा० प० अ०) । भावे
 ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बन्धनस्य' ।

द्विपाद्यो द्विगुणो दण्डः

द्विपाद्यः (पु), 'द्विगुणे दण्ड' का १ नाम है ।

द्वीति ॥ द्वी पादो परिमाणमस्य । 'पणपाद-' (५।१।
 ३४) इति यत् । 'पद्यत्यतदर्थे' (६।३।५३) इति (न)

१. तथा च लक्ष्यम् '—सहिष्ये क्षतमागांसि' इति
 शिष्टम् व० (२।१०८) ॥

पद्मावः । प्राण्यङ्गस्यैव पादस्य तत्र ग्रहणात् ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'अपराधे शास्त्रेण बोधितदण्डाद् द्विगुणदण्डस्य' ।

भागधेयः करो बलिः ।

भागधेयः, करः, बलिः (३ पु), 'कर, मालगुजारी' के ३ नाम हैं ।

भेति ॥ भाग एव । 'नामरूप-' (वा० ५।४।३५)
इति धेयः ॥ (१) ॥ * ॥ क्रीयते । 'कृ विक्षेपे' (तु० प०
से०) । 'ऋदोरप्' (१।३।५७) । 'करो वर्षोपले पाणौ
रहमी प्रत्यय' शुण्डयोः' [इति मे० १२३।१२] । प्रज्ञाद्यणि
(५।४।३८) 'करो वधे निश्चये च बलौ रत्ने यतावपि'
('कारस्तुषार शैले च कारा दूत्यां प्रसेवके । बन्धने बन्ध-
नागारे हेमकारिकयोरपि ॥') [इति विश्व-१२६।१४-
१५, मेदिन्यौ १२३।१३-१४] ॥ (२) ॥ * ॥ बल्यते ।
'बल वधे, दाने' () । इन् (उ० ४।११८) । 'बलिर्दे-
त्यप्रभेदे च करचामरदण्डयोः । उपहारे पुमानस्त्री जरया
श्लथचर्मणि । गृहदारुप्रभेदे च जठरावयवेऽपि च' [इति
मे० २।२७८] ॥ (३) ॥ * ॥ ('अर्थागमो भवेदायो भा-
गधेवो बलिः करः' इति हलायुधः २।२७८) ॥ * ॥ त्रीणि
'कर्षकादिभ्यो राजग्राह्यभागस्य' ।

घट्टादिदेयं शुल्कोऽस्त्री

शुल्कः (पु न), 'घाट, जङ्गल और नदी आदिकी
आमदनीसे दिये जानेवाले राज-भाग (टैक्स)' का १
नाम है ।

भेति ॥ घट्टादौ देयम् ॥ * ॥ शुल्क्यते । 'शुल्क अति-
सर्जने' (चु० प० से०) । घञ् (३।३।१९) 'शुल्कं घट्टादि-
देये स्याद्वारादर्शग्रहेऽस्त्रियाम्' [इति मेदिनी] । मुकुटस्तु-
शलति प्रतिबन्धोऽनेन । 'शुल्कवल्कोलकाः' इति निपातः-
इत्याह । तन्न । उज्ज्वलदत्तादिषु 'शुल्कवल्कोलकाः' (उ०
३।४२) इति पाठस्यादर्शनात् । धातुपाठे 'शुल्क' धातोर्द-
र्शनाच्च ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना गुल्मप्रतोल्यादिग्रहः ॥ * ॥
एकं 'शुल्कस्य' ।

प्राभृतं तु प्रदेशनम् ॥ २७ ॥

प्राभृतम्, प्रदेशनम् (२ न), 'मित्रादिको खुश करनेके
लिये दिये जानेवाले पदार्थ' के २ नाम हैं ।

१. मेदिन्यां 'प्रत्यायशुण्डयोः' इति पाठः, युक्तश्रायं
विश्व (१२५।३) हैम (२।४।१०) संवादात् ।

२. हैम (२।४।१२) संवादाद् विश्व-मेदिनीस्थः —
यत्ने यतावपि' इत्येव पाठः समीचीनः ।

३. मेदिन्यां प्रथमैवादर्शाली दृश्यते, ततश्च 'तुषारशैलेऽपि
पुमान् स्त्रियां दूत्यां प्रसेवके । सुवर्णकारिकायां च बन्धना-
गारबन्धयोः' इति पाठः ।

प्रेति ॥ प्राभ्रियते स्म । 'भृन् भरणे' (भ्वा० उ०
अ०) । 'डुभृन् धारणपोषणयोः' (जु० उ० अ०) वा ।
क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रदिश्यते । 'दिश अति-
सर्जने' (तु० उ० अ०) । 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति
कर्मणि ल्युट् (२) ॥ * ॥ द्वे 'देवताभ्यो मित्रादिभ्यश्च
दीयमानस्य' ('भेंट, नजर' इत्याख्यस्य) ।

उपायनमुपग्राह्यमुपहारस्तथोपदा ।

उपायनम्, उपग्राह्यम् (२ न), उपहारः (पु), उपदा
(स्त्री), भा० दी० मतसे 'राजाको दिये जानेवाले भेंट,
नजराना' के ४ नाम हैं ।

उपैति ॥ उपेयते । 'इण् गती' (भ्वा० आ० से०)
वा । कर्मणि ल्युट् (३।३।११३) ॥ (१) ॥ * ॥ उपगृ-
ह्यते । 'ग्रह उपदाने' (कथा० उ० से०) । ण्यत् (३।३।
१२४) ॥ (२) ॥ * ॥ उपह्रियते । घञ् (३।३।१९) ॥
(३) ॥ * ॥ उपदीयते । 'डुदान् दाने' (जु० उ० से०) ।
'आतश्चोपसर्ग' (३।३।१०६) इत्यङ् ॥ (४) ॥ * ॥
चत्वारि 'उपढौकनस्य' ।—पडप्युपढौकनस्य—इत्यन्ये ।
'उपायनमुपग्राह्यं प्राभृतं चोपदा स्त्रियाम्' इत्यमरमाला ।

यौतकादि तु यद्देयं सुदायो हरणं च तत् ॥ २८ ॥

यौतकम् (न), सुदायः (पु), हरणम् (न), 'यज्ञो-
पवीत आदिमें दी हुई भिन्ना बा दामादको दिये जानेवाले
दहेज' के ३ नाम हैं ।

याविति ॥ युतकं=यौनिसंबन्धः, तत्र भवम् । 'तत्र
भवः' (४।३।५३) इत्यण् । युतयोर्वरवध्वोरिदम् । 'तस्ये-
दम्' (४।३।१२०) इत्यण् वा । 'युतकं युगले युक्ते संश-
येऽपि च' इति रभसः । 'युतकं संशये युगे । नारीवस्त्रा-
न्वले युक्ते चलनाग्रे च यौतके' (इति मे० १२।१४३-१४४)
'यौतकं यौतुकं च तत्' इति वाचस्पतेरुपधमपि । आदि-
ना व्रतभिक्षादिपरिग्रहः ॥ * ॥ सुदीयते । 'डुदान्' (जु०
उ० अ०) । घञ् (३।३।१९) । युगागमः (७।३।३३) ।
(१) ॥ * ॥ ह्रियते । कर्मणि ल्युट् (३।३।११३) ।
'हरणं यौतकादीनां द्रव्ये भुजे हृतावपि' (इति मे० ५।१।
८७) ॥ * ॥ द्वे ('कन्यादानकाले व्रतभिक्षादौ च दीयमान-
द्रव्यस्य') ।

तत्कालस्तु तदात्वं स्यात्

तत्कालः (पु), तदात्वम् (न), 'वर्तमान काल, बीतते
हुए समय' के २ नाम हैं ।

तेति ॥ स चासौ कालश्च ॥ (१) ॥ * ॥ 'तदा' इत्यस्य
भावः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वर्तमानकालस्य' ।

उत्तरः काल आयतिः ।

आयतिः (स्त्री), 'आनेवाले समय, भविष्यकाल' का १ नाम है ।

उत्तेति ॥ आयस्यन्तेऽत्र । 'यम उपरमे' (भ्वा० प० अ०) । कित् (३।३।९४) । आयास्यति वा । यातेर्बि-
हुलकाहुतिः । 'आयतिस्तु स्त्रियां दैव्ये प्रभावागामिकाल-
योः' (इति मेदिनी ६१।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम्
'उत्तरकालस्य' ।

सांष्टिकं फलं सद्यः

सांष्टिकम् (न), 'व्यापार आदिके बाद शीघ्र मिलने-
वाले फल' का नाम है ।

सामिति ॥ संदृष्टौ प्रत्यक्षे भवम् । अध्यात्मादित्वात्
(वा० ४।२।६०) ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'व्यापारानन्तरं
(सद्यो) जायमानस्य फलस्य' ।

उदकः फलमुत्तरम् ॥ २९ ॥

उदकः (पु), 'भविष्यमें होनेवाले फल' का १ नाम है ।

विति ॥ उदक्यते । 'अर्कं स्तवने' (चू० प० से०) ।
घञ् (३।३।१९) । उदक्यते । 'अर्चं पूजयाम्' (भ्वा०
प० से०) वा । उदक्यते । 'ऋच् स्तुतो' (तु० प० से०)
वा । घञ् (३।३।१९) । 'उदकं एष्यत्कालीनफले' मद-
कण्टके' (इति मे० ५।५१) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'भाविनः
कर्मफलस्य' ।

अदृष्टं वह्नितोयादि

अदृष्टम् (न), 'आगसे जलने, पानीसे बह जाने आदि
भय' का १ नाम है ।

अद्रिति ॥ वह्निश्च तोयं चादिर्यस्य । भयहेतुत्वाद्भू-
यम् । आदिना 'हुताशनो जलं व्याधिर्दुर्भिक्षं मरकस्तथा ।
अतिवृष्टिरनावृष्टिर्भूषिकाः शलमादयः' गृह्यन्ते । अदृष्ट-
हेतुत्वाददृष्टम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'अग्न्यादिकृतस्य
भयस्य' ।

दृष्टं स्वपरचक्रजक्रम् ।

दृष्टम् (न), 'अपने राज्यमें चोर, जङ्गल आदिका भय
तथा दूसरे राज्यसे दाह और चढ़ाई आदिके भय' का १
नाम है ।

द्रिति ॥ दृश्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥
स्वश्च परश्च स्वपरो, तयोश्चक्रे सैन्ये । ताभ्यां जातम् ।
'पञ्चम्यामजाती' (३।२।९८) इति डः ॥ * ॥ एकं 'स्वपर-
सैन्यात् परराष्ट्राच्चौराटविकादेः परचक्राद्वाहविलोपादे-
भयस्य' ।

१. '—एष्यत्काले तत्फले—' इति मेदिनीपाठः ॥

महीभुजामहिभयं स्वपक्षप्रभवं भयम् ॥ ३० ॥

अहिभयम् (न), 'अपने पक्ष (मन्त्री आदि) से
होनेवाले राजा आदिके भय' का १ नाम है ।

मेति ॥ अहिरिव । गृहस्थत्वात्, आवृताकारत्वाच्च
स्वस्य पक्ष एवाहिः । अहेर्भयम् ॥ (१) ॥ * ॥ 'निजोऽथ
मैत्रश्च समाश्रितश्च सम्बन्धतः कार्यसमुद्भवश्च । भृत्या
गृहीतो विविधोपचारैः पक्षं बुधाः सप्तविधं वदन्ति' । एकं
'स्वमहायाज्जातभयस्य' । 'भयम्' इति पूर्वाभ्यामपि
संबध्यते ।

प्रक्रिया त्वधिकारः स्यात्

प्रक्रिया (स्त्री), अधिकारः (पु), 'व्यवस्थाको ठीक
करने' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रकर्षाय करणम् । 'कृञः ष च' (३।३।
१००) । रिङ् (७।४।२८) । 'प्रक्रिया तुत्पादने स्यादधि-
कारप्रकारयोः' इति हेमचन्द्रः (३।५२७) ॥ (१) ॥ * ॥
अधि आधिक्यस्य करणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'राज्ञां छत्रधारणादिव्यापारस्य' ।

चामरं तु प्रकीर्णकम् ।

चामरम् , प्रकीर्णकम् (२ न), 'चँवर' के २ नाम
हैं ।

चेति ॥ चमति, चम्यते वा । अनेन वा । 'चमु
अदने' (भ्वा० प० से०) । 'अतिकमिभ्रमिचमि—' (उ०
३।१३२) इत्यमरः । 'चमरं । चामरे स्त्री तु मञ्जरीमृगमे-
दयोः' (इति मे० १३३।१५२) । 'चमरश्चामरे दैत्ये
चमरी तु मृगान्तरे' इति हैमः (३।५८९) ॥ * ॥ प्रजा-
द्यण् (५।४।३८) वा । अजादित्वात् (४।१।४) टाप् ।
'चामरा चामरं बालव्यजनं रोमगुच्छकम्' इति रभसः ।
'चामरं चामरापि च । दण्डे च बालव्यजने' (इति मे०
१३३।१५४) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रकीर्णकं स्म । 'कृ विक्षेपे'
(तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'संज्ञायां कञ्'
(५।३।७५) । 'प्रकीर्णकं चामरे स्याद्विस्तरे ना तुरंगमे'
(इति मे० १६।१९७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चामरस्य' ।

नृपासनं तु यद्भद्रासनम्

नृपासनम्, भद्रासनम् (२ न), 'मणि आदिके बने
हुए राजाके आसन' के २ नाम हैं ।

त्रिति ॥ नृपस्यासनम् ॥ (१) ॥ * ॥ भद्रं च तदास-
नम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मण्यादिकृतराजासनस्य' ।

सिंहासनम् तु तत् ॥ ३१ ॥

हैमम्

सिंहासनम् (न), 'सुवर्णके बने हुए राजाके सिंहा-
सन' का १ नाम है ।

सिंहिति ॥ हेमविकारः । नृपासनम् ॥ * ॥ सिंहाकार-
मासनम् । सिंह इव वाऽऽसनम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सुवर्ण-
कृतराजासनस्य' ।

छत्रं त्वातपत्रम्

छत्रम्, आतपत्रम् (२ न), 'छाता' के २ नाम हैं ।

छेति ॥ छादयति, अनेन वा । 'छद अपावरणे' (चु०
उ० से०) । ण्यन्तः । ष्ट्रन् (उ० ४।१५९) । 'इस्मन्त्र-
न्किषु च' (६।४।९७) इति ह्रस्वः ॥ (१) ॥ * ॥ आत-
पात्रायते । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'छत्रस्य' ।

राक्षस्तु नृपलक्ष्म तत् ।

नृपलक्ष्म (न), 'राजाके छाते' का १ नाम है ।

रेति ॥ तत् छत्रम् । नृपस्य लक्ष्म ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'नृपच्छत्रस्य' ।

भद्रकुम्भः पूर्णकुम्भः

भद्रकुम्भः, पूर्णकुम्भः (२ पु), 'मङ्गलके लिये जलसे
भरे हुए घड़े' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ भद्रस्य, भद्रो वा कुम्भः ॥ (१) ॥ * ॥ पूर्णः
कुम्भः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पूर्णघटस्य' ।

भृङ्गारः कनकालुका ॥ ३२ ॥

भृङ्गारः (पु), कनकालुका (ख), 'झारी, हथहर'
के २ नाम हैं ।

भ्रिति ॥ विभति जलम् । 'डुभृक्' (जु० उ० अ०) ।
'भृङ्गारभृङ्गारी च' (उ० ३।१३६) इति साधुः । (भृङ्गारः
कनकालुके । भृङ्गारी झिल्लिकायां स्यात् इति विश्वः
१४०।१८२) ॥ (१) ॥ * ॥ कनकस्यालुः । 'संज्ञायां कन्'
(५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सुवर्णकृतजलपात्रस्य'
('झारी, 'हथहर' इत्याद्यस्य) ।

निवेशः शिविरं षण्ठे

निवेशः (पु), शिविरम् (न), 'सेनाके ठहरनेकी-जगह'
के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निविशन्तेऽत्र । 'विश प्रवेशने' (तु० प०
से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'निवेशः सैन्य-
विन्यासे न्यासे रङ्गविवाहयोः' इति हैमः (३।७६०) ॥
(१) ॥ * ॥ शवन्त्यत्र । 'शव गती' (भ्वा० प० से०) ।

१. 'कर्मण्यण्' इत्यतः 'कर्मणि' इत्यस्यानुवृत्त्याऽनेन
कर्मण्येव 'क' विधानाच्चिन्त्यमेतत् ॥

२. हैमे 'क' पुस्तके '—रङ्गविवाहयोः' इति पाठः ।
'ख-ग' पुस्तकद्वये तु '—शिविरोद्वाहयोरपि' इत्येवं पाठः ॥

बाहुलकात् किरच् अन इत्वं च ॥ (२) ॥ * ॥ (षण्ठे =)
क्लीबे ॥ * ॥ द्वे 'आगन्तुकसैन्यवसतेः' ।

सज्जनं तूपरक्षणम् ।

सज्जनम्, उपरक्षणम् (२ न), 'सेनाकी रक्षा के वास्ते
नियम किये हुए पहरे' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सज्जन्ते (न्त्य) नेन । 'षस्व गती' (भ्वा० प०
से०) । ल्युट् (३।३।११७) । सत् शोभनं जन्यतेऽनेन वा ।
'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) ।
'जनिवध्योश्च' (७।३।३५) इति न वृद्धिः । ('सज्जनं घट्ट-
गुल्मके । सज्जनस्तु कुलीने स्यात् सज्जनाऽपि च कल्पना ।'
इति हैमः ३।४६०) ॥ (१) ॥ * ॥ उपरक्ष्यते अनेन ।
ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सैन्यरक्षणाय नियु-
क्तप्रहरिकादिन्यासस्य' ।

हस्त्यश्वरथपादातं सेनाङ्गं स्याच्चतुष्टयम् ॥ ३३ ॥

सेनाङ्गम् (न), 'हाथी, रथ, घोड़ा और पैदल ये ४ सेना
के अङ्ग' हैं ।

हेति ॥ पदातीनां समूहः । 'भिक्षादिभ्योऽण्' (४।२।
३८) । हस्तिनश्च अश्वाश्च रथाश्च पादातं च । सेनाङ्ग-
त्वादेकवद्भावः (२।४।२) ॥ * ॥ सेनाया अङ्गम् ॥ (१)
॥ * ॥ चत्वारोऽवयवा यस्य । 'संख्याया अवयवे तयप्'
(५।२।४२) ॥ * ॥ —नाविकाटविकादीनां पदातावन्त-
र्भावः । नौकानां रथेष्वन्तर्भावः । महिषादीनां गजाश्वेऽ-
न्तर्भावः—इति मुकुटः ॥ एकं (हस्त्यादिचतुष्टयं समु-
दितं 'सेनाङ्ग'मुच्यते) 'सेनाङ्गस्य' ।

दन्ती दन्तावलो हस्ती द्विरदोऽनेरुपो द्विपः ।

मतंगजो गजो नागः कुञ्जरो वारणः करी ॥ ३४ ॥

इभः स्तम्बेरमः पक्षी

दन्ती, दन्तावलः, हस्ती, द्विरदः, अनेकपः, द्विपः, मत-
ङ्गजः, गजः, नागः, कुञ्जरः, वारणः, करी, इभः, स्तम्बेरमः,
पक्षी (१५ तु), 'हाथी, के १५ नाम हैं ।

देति ॥ अतिशयिती दन्तावस्य । इतिः (५।२।१७५)
॥ (१) ॥ * ॥ 'दन्तशिखात् संज्ञायाम्' (५।२।११३) इति
वलच् । 'वले' (६।३।११८) इति दीर्घः (२) ॥ * ॥
हस्तः शुण्डाऽस्यास्ति । 'हस्ताज्जातो' (५।२।१३३)
इतीतिः ॥ (३) ॥ * ॥ एवम् 'करी' च ॥ () ॥
रदावस्य ॥ (४) ॥ * ॥ अनेकेन करेण मुखेन च पिबति ।
'सुपि-' (३।२।४) इति कः ॥ (५) ॥ * ॥ द्वाभ्यां
पिबति । प्राग्वत् कः ॥ (६) ॥ * ॥ मतङ्गाद्वेषेर्जातः ।
'पञ्चम्यामजातो' (३।२।९८) इति ङः ॥ (७) ॥ * ॥

गजति । 'गज मदने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१। १३४) ॥ (८) ॥ * ॥ न अगः । नगे भवो वा । अण् (४।३।५३) । 'नागो मतङ्गजे सपे पुंनागे नागकेसरे । क्रूराचारे नागदन्ते मुस्तके वारिदेऽपि च ॥ देहानिलविशेषे 'च श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थितः । नागं रङ्गे सीसपत्रे स्त्रीबन्धे करणान्तरे' इति हैमः (२।३४-३६) ॥ (९) ॥ * ॥ अति-
शयितः कुञ्जो हनुरस्य 'खमुखकुञ्जेभ्यो रः' (वा० ५।२। १०७) 'कुञ्जरोऽनेकपे केशे कुञ्जरा घातकीद्रुमे । पाटलायां च' इति हैमचन्द्रः (३।५७७) ॥ (१०) ॥ * ॥ वारयति शत्रुबलम् । ल्युः (३।१।१३४) । 'वारणं प्रतिषेधे स्याद्वा-
रणस्तु मतङ्गजे' इति विश्वः (५।२।५८, मेदिनी च ४९। ६७) ॥ (११) ॥ * ॥ करोऽस्यास्ति । इनिः (५।२। ११५) ॥ (१२) ॥ * ॥ एति, ईयते वा । 'इणः कित्' (उ० ३।१५३) इति भः ॥ (१३) ॥ * ॥ 'स्तम्बो गुल्मे तृणादीनामकाण्डद्रुमगुच्छयोः' (इति विश्वः १०६।३) । स्तम्बे रमते । 'स्तम्बकर्णयो रमिजपोः' (३।२।१३) इत्यच्, 'हलदन्तात्-' (६।३।९) इत्यलुक् ॥ (१४) ॥ * ॥ पद्मं बिन्दुजालमस्त्यस्य । इनिः (५।२।११५) ॥ (१५) ॥ * ॥ पञ्चदश 'हस्तिनः' ।

यूथनाथस्तु यूथपः ।

यूथनाथः, यूथपः (२ पु), 'छुण्डके स्वामी' के २ नाम हैं ।

इति ॥ यूथस्य हस्तिवृन्दस्य नाथः ॥ (१) ॥ * ॥

यूथं पाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (२)

॥ * ॥ द्वे 'यूथमुख्यहस्तिनः' ।

मदोत्कटो मदकलः

मदोत्कटः, मदकलः (२ पु), 'मतवाले हाथी' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ मदेन दानाम्बुनोत्कटो मत्तः ॥ (१) ॥ * ॥

मदेन कलते । 'कल शब्दसंख्यानयोः' (भ्वा० आ० से०)

अच् (३।१।१३४) । मदे सति कलो ध्वनिर्यस्य, इति वा

॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अन्तर्मदस्य हस्तिनः' ।

कलभः करिशावकः ॥ १५ ॥

कलभः, करिशावकः (२ पु), 'तीस वर्ष से कम उम्र-
वाले हाथीके बच्चे' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कलयति । 'कल गतिसंख्यानयोः' (चु० उ०

से०) कलते वा । 'कल शब्दसंख्यानयोः' (भ्वा० आ०

से०) कलं भाषते वा । 'अभ्येभ्योऽर्पि-' (वा० ३।२।१०२)

इति डः ॥ (१) ॥ * ॥ 'करभो मणिबन्धादिकनिष्ठान्तो-

ष्टृतत्सुतः' (इति मेदिनी, १०७।१४) ॥ * ॥ करिणः
शावकः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'करिपोतस्य' ।

प्रभिन्नो गर्जितो मत्तः

प्रभिन्नः, गर्जितः, मत्तः (३ पु), 'जिसका मद गिर रहा
हो उस हाथी' के ३ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रकर्षेण भिद्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१)

॥ * ॥ गर्जयति । 'गर्ज शब्दे' (चु० प० से०) । अकर्मक-

त्वात् (३।४।७२) कर्तरि क्तः । गर्जो जातोऽस्य । तारका-

दित्वात् (५।२।३६) इतच् । 'गर्जितं वारिवाहादिध्वनी ना

मत्तकुञ्जरे' इति विश्व-मेदिनी (६२।१०६) ॥ (२)

॥ * ॥ माद्यति । 'मदी हर्षे' (दि० प० से०) ।

प्राग्वत् क्तः (३।४।७२) । 'न ध्याख्या-' (८।२।५७)

इति निष्ठान्तत्वाभावः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'जात-

मदस्य' ।

समाबुद्धान्तनिर्मदौ ।

उद्धान्तः, निर्मदः (२ पु), 'जिसका मद गिरकर समाप्त

हो गया हो उस हाथी' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ उद्गतं वान्तं मदवमनमस्मात् । 'उद्धान्त

उद्गीर्णो निर्मदद्विपे' इति हैमः (३।२६६) ॥ (१)

॥ * ॥ मदास्त्रिगंतः । निर्गतो मदोऽस्माद्वा ॥ (२)

॥ * ॥ द्वे 'गतमदस्य' ।

हास्तिकं गजता वृन्दे

हास्तिकम् (न), गजता (स्त्री), 'हाथियों के छुण्ड' के २
नाम हैं ।

हेति ॥ हस्तिनां समूहः । 'अचित्तहस्तिधेनोष्ठक्' (४।

२।४७) ॥ (१) ॥ * ॥ गजानां समूहः । 'गजसंहा-

याभ्यां च' (वा० ४।२।४३) इति तल् ॥ (२) ॥ * ॥

द्वे 'हस्तिनां वृन्दे' ।

करिणी धेनुका वशा ॥ ३६ ॥

करिणी, धेनुका, वशा (स्त्री), 'हाथिनी' के ३ नाम हैं ।

केति ॥ करोऽस्त्यस्याः । इनिः (५।२।११५) । 'ऋन्ने-

भ्यो ङीप्' (४।१।५) ॥ (१) ॥ * ॥ धेनुरिक् ।

'इवे प्रति-' (५।३।९६) इति कन् । स्याद्धेनुका करिण्यां

च धेनावपि, पुंसि^२ दानवविशेषे' (इति मे० ९।१०७) ॥

(२) ॥ * ॥ उद्वयते । 'वशा कान्ती' (अ० प० से०)

'वशिरण्योश्च' (वा० ३।३।५८) इत्यप् । वष्टि वा ॥

१. विश्वे 'गर्जितो मत्तमातङ्गो गर्जितं जलदध्वनी'

इति (६३।९१) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठ

उचितः ।

२. मेदिन्यां '—ना तु—' इति पाठः ।

१. हैमे तु 'च' रहितः पाठः ।

२. विश्वे 'क-ख' पुस्तकद्वयेऽपि '—मप्रकाण्डद्रुमेऽपि
च' इत्येवं पाठः ॥

अच् (३।१।१३४) 'वशा नायां बन्धगव्यां हस्तिन्यां
दुहितर्यपि' (इति हैमः २।५६६) । तालव्यशा । 'वशा
वन्ध्यासुतायोषास्त्रीगवीकरिणीषु च' इति तालव्यान्तेषु
विश्वात् (१६७।१७) ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'हस्तिन्याः' ।

गण्डः कटः

गण्डः, कटः (२ पु), 'हाथी के गाल' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ गण्डति । 'गडि वदनैकदेशे' (भ्वा० प० से०)

अच् (३।१।१३४) 'गण्डः स्यात्पुंसि खड्गिनी । ग्रहयोग-
भेदे च वीथ्यङ्गे पिटकेऽपि च । चिह्नवीरकपोलेषु हय-
भूषणबुदबुदे' (इति मे० ४१।८-९) ॥ (१) ॥ * ॥
कटति । 'कटे वर्षाविरणयोः' (भ्वा० प० से०) अच् (३।
१।१३४) । 'कटः श्रोणी द्वयोः पुंसि कलिञ्जेऽतिशये
शवे । समये गजगण्डेऽपि पिप्पली तु कटी' मता' (इति-
मे०, ३३।३-४, विश्वः ३६।१ च) ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'गजगण्डयोः' ।

मदो दानम्

मदः (पु), दानम् (न), 'हाथीके मद' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ माद्यत्यनेन । 'मदी हर्षे' (दि० प० से०) ।
'मदोऽनुपसर्गे' (३।३।६७) इत्यप् । मदयति वा । अच्
(३।१।१३४) । 'मदो रेतसि कस्तूर्यां गर्वे हर्षेभदानयोः'
(इति मे० ७५।१२) ॥ (१) ॥ * ॥ द्यत्यनेन । 'दो
षवत्पण्डने' (दि० प० अ०) ल्युट् (३।३।११७) ।
'दानं गजमदे त्यागे पालनच्छेदशुद्धिषु' (इति विश्व-मेदि-
न्यौ ८५।६, ८३।१०) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मदपतनस्य' ।

वमथुः करशीकरः ।

वमथुः, करशीकरः (२ पु), 'हाथीके सूँडसे निकले हुए
पानीके छींटे' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वम्यते । 'टुवम उद्गिरणे' (भ्वा० प० से०) ।
'टुवतोऽप्युच्' (३।३।८९) 'वमथुर्वमने घासे मातङ्गकर-
शीकरे' (इति हैमः ३।३४८) ॥ (१) ॥ * ॥ करस्य
शीकरः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शुण्डाक्षिर्मतजलस्य' ।

कुम्भौ तु पिण्डौ शिरसः

कुम्भः (पु), 'हाथीके मस्तकके ऊपरवाले दोनों मांस-
पिण्डों' का १ नाम है ।

क्विति । कुं भुवमुम्भति । 'उम्भ पूरणे' (तु० प०
से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । शकन्ध्वादिः (वा०
६।१।९४) । 'कुम्भो राक्ष्यन्तरे हस्तिमुर्धशि राक्षसान्तरे ।

१. मेदिन्यां—'गजगण्डे च पिप्पल्यां—' इति पाठः ।
विश्वे तु—'श्रोणी क्रियाकारे'—'गजगण्डे च पिप्पल्यां च—'
इति पाठः ॥

'कामुंके वारनायां च घटे क्लीबं तु गुग्गुली' (इति मे०
१०६।२-३) ॥ (१) ॥ * ॥ पिण्डते 'पिडि संघाते' (भ्वा०
आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'पिण्डो बाले बले
सान्द्रे देहागारैकदेशयोः । देहमात्रे निवापे च गोलसिह्नक-
योरपि । श्रोत्रपुष्पे च पुंसि स्यात् क्लीबमाजीवनायसोः ॥
पिण्डौ तु पिण्डतगरेऽलावृक्षजूरभेदयोः' (इति मे०, ४१।
१८-२०) ॥ * ॥ एकं 'गजकुम्भस्य' ।

तयोर्मध्ये विदुः पुमान् ॥ ३७ ॥

विदुः (पु), 'हाथीके मस्तकके ऊपरवाले दोनों मांसपिण्डों
के बीचवाले भाग' का १ नाम है ।

तेति ॥ तयोः=कुम्भयोः । वेत्ति संज्ञामत्र घातेन ।
'विदुः ज्ञाने' (अ० प० से०) । बाहुलकात्कुः ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'गजकुम्भमध्यभागस्य' ।

अवग्रहो ललाटं स्यात्

अवग्रहः (पु), 'हाथीके ललाट' का १ नाम है ।

अवेति ॥ अवग्रह्यतेऽङ्कुशेन । 'ग्रहवृद्धे' (३।३।५८)
इत्यप् । 'अवग्रहो वृष्टिरोधे प्रतिबन्धे गजालिके' (इति
मे० १७७।२६) । रुद्रोऽपि—'गजालिके वृष्टिरोधे प्रति-
बन्धेऽप्यवग्रहः' इति ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'गजललाटस्य' ।

इषीका त्वक्षिकूटकम् ।

इषीका-ईषिका (स्त्री), अक्षिकूटकम् (न), 'हाथीकी
आँखके गोलाकार भाग' के २ नाम हैं ।

इषीति ॥ ईष्यते । 'ईष उञ्छे' (भ्वा० प० से०) ।
'ईष गतिहिंसादानेषु' (भ्वा० आ० से०) वा । 'ईषेः
किद्घ्रस्वश्च' (उ० ४।२१) इतीकम् धातोर्ह्रस्वश्च ।
(ह्रस्वादिदीर्घमध्या) ॥ * ॥ ईषा = लाङ्गलकीलिका ।
सेव । 'इवे प्रति—' (५।३।९६) इति कनि (ह्रस्व-
मध्या—ईषिका) दीर्घादिरपि ॥ (१) ॥ * ॥ अक्षि-
कूटकं=चक्षुर्गोलकम् ॥ * ॥ एकं 'गजनेत्रगोलकस्य' ।

१. मेदिनीस्थः—'कामुके—' इति पाठ एव हैम
(२।३।१०-६११ विश्व १०८।१९ योः संवादात्समीचीनः ।

२. मेदिनीस्थो—'बोले बले—' इति पाठ एव हैम
(२।१२४—१२५) विश्व (४४।१४-१५) योरनुरोधात्
साधीयान् प्रतिभाति ।

३. ह्रस्वादिदीर्घमध्यस्य लक्ष्यम्—'तस्मिन्नास्थदि-
षीकास्त्रम्' रघु० १२।२३; दीर्घादिह्रस्वमध्यस्य लक्ष्यम्—
'सोभिमन्त्र्य शरेषीकामीषिकास्त्रेण वीर्यवान्' इति
बा० रा० ।

अपाङ्गदेशो निर्याणम्

निर्याणम् (न), 'हाथीकी आँखके किनारेवाले भाग' का १ नाम है।

अपेति ॥ अपाङ्गस्य, अपाङ्गो वा देशः ॥ * ॥ निर्या-
त्यनेन । करणे ल्युट् (३।३।१७) । 'निर्याणं वारणा-
पाङ्गदेशो मोक्षेऽध्वनिर्गमे' (इति मे०, ४९।५८) ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'गजापाङ्गदेशस्य' ।

कर्णमूलं तु चूलिका ॥ ३८ ॥

चूलिका (स्त्री), 'हाथीकी कनपट्टी' का १ नाम है।

केति ॥ कर्णस्य मूलम् ॥ * ॥ चूल्यतेऽनया । 'चूल'-
समुच्चाये' (चु० प० से०) । 'संज्ञायाम्' (३।३।१०९) इति
ण्वल् । 'चूलिका नाटकस्याङ्गे कर्णमूले च हस्तिनाम्' (इति
मे०, ८।९०) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'गजकर्णमूलस्य' ।

अधः कुम्भस्य बाह्विथम्

बाह्विथम् (न), 'हाथीके शिरके ऊपरवाले दोनों मांस-
पिण्डके नीचेवाले भाग' का १ नाम है।

अध इति ॥ कुम्भोऽत्र वातकुम्भः । 'बाह्विथं वात-
कुम्भाधः' इति भागुरिः । स च ललाटाधोभागः । (कुम्भ
योरन्तरं विदुः । वातकुम्भस्तु तस्याधो बाह्विथं तु ततोऽ-
प्यधः' इति हैमनाममाला ४।२९२-२९३) ॥ * ॥ अवश्यं
वहति । 'आवश्यक'- (३।३।१७०) इति णिनिः । स
तिष्ठत्यत्र । 'धेनवे कः' (वा० ३।३।५८) । पुषोदरादि-
त्वात् सस्य तः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'गजकुम्भाधोभा-
गस्य' ।

प्रतिमानमधोऽस्य यत् ।

प्रतिमानम् (न), 'हाथीके दोनों दौनोंके बीचवाले भाग'
का १ नाम है।

प्रेति ॥ प्रतिमीयतेऽनेन 'मीन् हिसायाम्' (कृचा० उ०
अ०) । 'मीनातिमिनोति-' (६।१।५०) इत्यात्वम् ।
'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् । 'प्रतिमानं प्रति-
च्छायागजदन्तान्तरालयोः' इति रुद्रः (१) ॥ * ॥ एकं
'बाह्विथाधोभागस्य दन्तमध्यस्य' ।

आसनं स्कन्धदेशः स्यात्

आसनम् (न), 'हाथीका कन्धा' अर्थात् 'हाथीवानके
बैठनेकी जगह' का १ नाम है।

आसेति ॥ आस्यतेऽत्र । ल्युट् (३।३।११७) । 'आसनं
द्विरदस्कन्धे पीठे यात्रानिवर्तने' (८८।४३, ८५।३६

इति विश्व-मेदिन्यो) ॥ (१) ॥ * ॥ स्कन्ध एव देशः ॥
(२) द्वे 'गजस्कन्धदेशस्य' ।

पद्मकं बिन्दुजालकम् ॥ ३९ ॥

पद्मकम्, बिन्दुजालकम् (२ न), 'हाथियोंके मुखमें
कमलाकार छोटे २ लाल चिह्न-विशेष' के २ नाम है।

पेति ॥ पद्ममिव । 'इवे प्रति-' (५।३।९६) इति
कन् । 'पद्मकं स्यात्पद्मकाष्ठबिन्दुजालकयोरपि' (इति
मे० १०।११३) ॥ (१) ॥ * ॥ बिन्दूनां जालकमिव ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'गजमुखादिस्थरक्ताभबिन्दुसमूहस्य' ।

पक्षभागः पार्श्वभागः

पक्षभागः, पार्श्वभागः (२ पु), 'हाथीके पार्श्वभाग'
(बगल) के २ नाम हैं।

पक्षेति ॥ पक्षयत्यनेन । 'पक्ष परिग्रहे' चुरादिः ।
'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः । पक्षस्य, पक्ष एव वा
भागः ॥ (१) ॥ * ॥ पार्श्वस्य पार्श्वमेव वा भागः ।
(२) ॥ * ॥ द्वे 'गजपार्श्वस्य' ।

दन्तभागस्तु योऽग्रतः ।

दन्तभागः (पु), 'हाथीके आगेवाले भाग' का १ नाम है।

देति ॥ दन्तस्य भागः । दन्तसम्बन्धी भागो वा ।
शाकपाथिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'गजाग्रभागस्य' ।

द्वौ पूर्वपश्चाज्जङ्घादिदेशौ गात्रावरे क्रमात् ॥ ४० ॥

गात्रम्, अवरम् (२ न), 'हाथीके आगेवाले जंघा आदि
पूर्वार्द्ध शरीर और पीछेवाले जंघा आदि परार्द्ध शरीर' का
१-२ नाम है।

द्वाविति ॥ पूर्वा च पश्चाच्च, पूर्वपश्चाच्च ते जङ्घे
च । पूर्वपश्चाज्जङ्घे आदी यस्य सः । पूर्वपश्चादिप्रासी
देशश्च । पूर्वजङ्घाभागो गात्रम् । पश्चाज्जङ्घाभागोऽवरम्
॥ * ॥ गातेऽनेन । 'गाङ् गतो' (अ० आ० अ०)
यद्वा-एत्यनेन । 'इण् गतो' (अ० प० अ०) । 'बहुलं
तणि' (वा० २।४।५४) इति गादेशः । ण् (उ० ४।
१५९) । 'गात्रं गजाग्रजङ्घादिभागेऽप्यङ्गे कलेवरे' (इति
मे० १२३।२४) ॥ (१) ॥ अत्र राति । 'रा दाने'
(अ० प० अ०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति
कः । यद्वा-न वृणोति, त्रियते वा । 'वृण् वरणे' (स्वा०
उ० से०) अच् (३।१।१३४) । 'ग्रहवृद्ध-' (३।३।५८)
इत्यच् वा । 'अवरं गजान्त्यजङ्घादिदेशे चरमे त्रिषु' (इति
मे० १३०।१०७) । 'गजान्त्यजङ्घादिदेशेऽवरं स्याच्च-
रमे त्रिषु' इति रुद्रः ॥ (१) ॥ * ॥ 'गात्रावरे पूर्वप-
श्चात्पादयोः परिभाषिते' इति भागुरिः । 'द्वौ पूर्वपश्चाज्ज-

१. चुरादौ घातुपाठे ह्रस्वादिरेवायं घातुः पठितः ।

२. 'आसनी विपणी' स्थित्या—' इति मे० पाठः ।

इषादिदेशी गात्रावरे न ना' इति रभसः । कश्चित्—अष्टी-
वद्गागाद्वर्धमवरम् । अघस्तु गात्रम्—इत्याह ॥३॥ अपरा
पवर्गादिमध्या च । 'अपरं तूत्तरार्धे' स्यात्पश्चाद्भागे च
दन्तिनाम्' इति विश्वः (१३३१५) ॥ * ॥ क्रमेणैकैकं
'गजजङ्घापूर्वापरभागयोः' ।

तोत्रं वैणुकम्

तोत्रम्, वैणुकम् (२ न), 'हाथीको मारनेवाले डण्डे या
चाखु आदि' के २ नाम हैं ।

तद्विति ॥ तुद्यतेऽनेन । 'तुद व्यथने' (तु० उ० अ०)
'दाम्नी—' (३।२।१८२) इति षट् । 'तोत्रं तु प्राजने
वैणुकेऽपि च' (इति मे० १२६।४६) (१) ॥ * ॥
वैणुना 'निर्वृत्तेऽक्षयूतादिभ्यः' (४।४।१९) इति ठक् ।
'इसुसुक्तात्ता कः' (७।३।५१) ॥ * ॥ 'वैणुकम्' इति
पाठान्तरम् । संज्ञापूर्वकत्वात् वृद्धिः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'तोदनदण्डस्य' ।

आलानं बन्धस्तम्भे

आलानम् (न), 'हाथीको बाँधनेवाले खूँटे' का १ नाम है ।
आलेति ॥ आलीयतेऽत्र । 'लीङ् इलेपरणे' (दि० आ०
प्र०) अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७) । ('विभाषा
लीयतेः' (६।१।५१) इत्यात्वम्) ॥ (१) ॥ * ॥
बन्धस्य बन्धनस्य स्तम्भः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गजबन्ध-
नस्तम्भस्य' ।

अथ शृङ्खला

अन्दुको निगडोऽस्त्री स्यात्

शृङ्खला (त्रि), अन्दुकः (पु), निगडः (पु न), 'हाथीकी
बेड़ी' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ शृङ्गं प्राधान्यं खलति । 'खल संचलने,
संचये च' (भ्वा० प० से०) । अन्तर्भावितपर्ययः । अच्
(३।१।१३४) । यद्वा—शृङ्गात्प्राधान्यात् खलत्यनेन ।
'पुंसि—' (३।३।११८) इति घः । भिदाद्यङ् (३।३।१०४)
वा । पुषोदरादिः (६।३।१०९) ('शृङ्खला' पुंस्कटीका-

१. विश्वे तु '—त्वधुनार्थे स्यात्—' इति पाठः ।
'अपरं त्वधुनार्थेऽपि पश्चाद्भागेऽपि दन्तिनाम्' इति विश्वलो०
(पु० २९४ इलो० १०५-१०६), 'अपरं पश्चिमः पादः'
इति वैज० (पु० ३०० प० १२) पाठाच्च पकारमध्यो-
ऽप्ययम् ।

२. हेमे पुस्तकत्रयेऽपि 'शृङ्खलं—' इति क्लीबलिङ्गो-
ऽयम् । किन्तु हेमनाममालायां तु 'शृङ्खलो निगडोऽन्दुकः ।
हिन्जीरश्च पादपाशः' (४।२९५) इत्यस्य स्वोपज्ञाया-
ख्यायामयं त्रिलिङ्ग उक्तः ।

ञ्च्यां लोहरज्जौ च बन्धने' (इति हेमः ३।७२५, 'शृङ्ख-
ला पुंस्कटीवस्त्रबन्धेऽपि निगडे' त्रिषु' इति मे० १५५।
१४१) ॥ (१) ॥ * ॥ अन्धतेऽनेन । 'अदि बन्धने'
(भ्वा० आ० से०) । 'अन्दूटम्भू—' (उ० १।९३)
इति कूः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । 'अन्दूः स्त्रियां
स्यान्निगडे प्रभेदे भूषणस्य च' (इति मे० ७४।२) ।
'स्वार्थिकाः प्रकृतितो लिङ्गवचनाभ्यतिवर्तन्तेऽपि' (५)
इति पुंस्त्वम् । यद्वा—विनयादित्वात् (५।४।३४) ठक् ।
'इसुमु—' (७।३।५१) इति कादेशः । 'केऽणः' (७।४।
१३) इति ह्रस्वः ॥ (२) ॥ * ॥ निर्गतो गडः सेचन-
मस्मात् । कठिनत्वात् । निगलति वा । 'गल अदने' (भ्वा०
प० से०) । अच् (३।१।१३४) । डलयोरेकत्वम् ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'शृङ्खलस्य' 'वेडी' इति ख्यातस्य ।

अङ्कुशोऽस्त्री सृणिः स्त्रियाम् ॥ ४१ ॥

अङ्कुशः (पु न), सृणिः (स्त्री), 'अङ्कुश' के २ नाम हैं ।

अङ्क्विवति ॥ अङ्कयतेऽनेन । 'अकि लक्षणे' (भ्वा०
आ० से०) । 'सानमिवर्णसि—' (उ० ४।१०७) इति
साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ सरति अन्तर्गच्छति, अनया वा ।
'सृ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'सृष्टिभ्यां कित्' (उ०
४।४९) इति निः ॥ * ॥ तालद्योष्मादिरपि । शृणाति ।
'शृ हिंसायाम्' (क्रघा० प० से० 'शृणिः') 'शृणिपृष्णिपा-
ष्णि—' (उ० ४।५२) इति साधुः । 'शृणिरंकुशवाची च
काशश्च तृणवाचकः' इति शभेदः ॥ (२) ॥ * ॥ 'आरक्षमन-
मवमत्य सृणि शिताग्रम्' इति तु माघस्य (५।५) प्रमादः ।
सृणेः स्त्रीत्वात् ॥ * ॥ द्वे 'अङ्कुशस्य' ।

दूष्या कक्ष्या वरत्रा च

दूष्या, कक्ष्या, वरत्रा (३ स्त्री), 'हाथीके कसनेवाले रस्से'
के ३ नाम हैं ।

द्विति ॥ दूष्यतेऽनया । 'दूष वैकृत्ये' (दि० प० अ०) ।
ण्यन्तः । 'दोषो णी' (६।४।९०) इत्युत् । 'अचो यत्'
(३।१।९६) । 'दूष्यं त्रिषु दूषणीये क्लीबं वस्त्रे च तद्गृहे'
(इति मेदिनी ११५।३१) ।—दूष्यते पीयते पृष्ठमासेना-
दृश्यतां पीयते । दूष पाने' (भ्वा० प० से०) । कर्मणि

१. 'सृणिद्वयोः' इति पाठो मल्लिनाथसम्मत इति माघ-
(५।५) स्य संवङ्कषाव्याख्या । एतच्छ्लोकव्याख्यायां
मल्लिनाथः "अङ्कुशोऽस्त्री सृणिद्वयोः" इत्यनरः इति पठि-
तवान् । तेनास्य 'सृणि' शब्दस्य पुंस्त्वेऽप्युक्तेर्माधोक्तं
समचीनमेवेति बोध्यम् । अत्र सुभृत्यादिनाम्नतिरपि ।

२. सि० कौ० 'सृणिपृष्णि—' इत्येवं सूत्रं पठित्वा
'सृणिः किरणः' इति पठितम् ।

‘घनर्थे कः’ (वा० ३।३।५८) । (‘चूषा’) इति मुकुटः ॥ (१) ॥ * ॥ कक्षे भवा । ‘शरीरावयवाच्च’ (४।३।५५) इति यत् । ‘कक्ष्या वृहत्तिकायां स्यात्काञ्च्यां मध्येभवन्धने । हर्म्यादीनां प्रकोष्ठे च’ । ‘कार्यं हेतौ प्रयोजने’ (इति मे० ११३।१०) ॥ (२) ॥ * ॥ त्रियतेऽनया । ‘वृञ् वरणे’ (स्वा० उ० से०) । बाहुलकादत्रः । यद्वा,—वरं त्रायते ‘त्रैङ् पालने’ (भ्वा० आ० अ०) । ‘आतोऽनुप—’ (३।२।३) इति कः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘गजमध्यबन्धनस्य’ ।

कल्पना सज्जना समे ।

कल्पना, सज्जना (२ स्त्री), ‘गेरू आदिसे हाथीकी सजावट करने’ के २ नाम हैं ।

केति ॥ कल्पनम् । ‘कृप् सामर्थ्ये’ (भ्वा० आ० से०) ण्यन्तः । ‘ण्यासश्चन्ध—’ (३।३।१०७) इति युच् । ‘अथ कल्पना । करिणः सज्जनायां स्त्री क्लीबं क्लृप्ता च कल्पने’ (इति मे० ८६।४६) ॥ (१) ॥ * ॥ एवं ‘षस्ज गती’ (भ्वा० प० से०) । ण्यन्ताद्युच् (३।३।१०७) । ‘सज्जनं तु भवेत्क्लीबमुपरक्षणघट्टयोः । वाच्यलिङ्गं कुलीने स्यात्कल्पनायां च योषिति’ (इति मे० ९३।४८-४९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘पल्याणाद्यारोपणेन सज्जीकरणस्य’ ।

प्रवेण्यास्तरणं वर्णः परिस्तोमः कुथो द्वयोः ॥ ४२ ॥

प्रवेणी (स्त्री), आस्तरणम् (न), वर्णः, परिस्तोमः (२ पु), कुथः (पु स्त्री), ‘हाथीके झूले’ के ५ नाम हैं ।

प्रेति । प्रकर्षेण वीयतेऽस्याम् । ‘वी गत्यादिषु’ (अ० प० अ०) ‘वीज्यात्वरिभ्यो निः’ (उ० ४।४८) । प्रवेणिः स्त्री कुथावेण्योः (इति मे० ४९।६३) । ‘कृदिकारात्—’ (ग० ४।१।४५) इति वा डीष् ॥ (१) ॥ * ॥ आस्तीर्यते, अनेन वा । ‘स्तृञ् आच्छादने’ (ऋचा० उ० से०) । कर्मणि (३।३।११३) करणे (३।३।११७) वा ल्युट् ॥ (२) ॥ * ॥ त्रियते-नेन । ‘वृञ् वरणे’ (स्वा० उ० से०) । ‘कृप् वृहत्तिभ्यो नः’ (उ० ३।१०) यद्वा-बहवो वर्णाः सन्त्यस्य । अर्शाद्यच् (५।२।१२७) । ‘वर्णः स्वर्णे व्रते स्तुतौ । रूपे द्विजादौ शुक्लादौ कुथायामसरे गुणे । भेदे गीतक्रमे चित्रे यशस्तालविशेषयोः । अङ्गरागे च वर्णं तु कुंकुमे’ इति हैमः (२।१५३-१५५) ॥ (३) ॥ * ॥ परिस्तूयते । ‘ण्टुञ् स्तुतौ’ (अ० उ० अ०) । ‘अतिस्तुमु—’ (उ० १।१४०) इति मन् । परिगतः स्तोमोऽत्र । वर्णस्तोमवत्त्वात् । यद्वा परिगतः स्तोमोऽत्र । ‘यत्क्रियायुक्ताः (तं प्रति—)’ (वा० १।४।५९)

इति परेः स्तौति प्रत्यनुपसर्गत्वाच्च षः (८।३।६५) ॥ (४) ॥ * ॥ कुथ्नाति । ‘कुन्थ दीप्ती’ (ऋचा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । ‘-दहदश—’ (३।१।२४) इति निर्देशात्क्वचिदङ्कित्यपि नलोपः । यद्वा-कुन्थत्यशोभाम् ‘कुषि हिंसायाम्’ (भ्वा० प० से०) । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न मुम् । ‘इगुपध—’ (३।१।१३५) इति कः । यद्वा-कुथ्यति । ‘कुथ प्रतीभावे’ (दि० प० से०) । ‘इगुपध—’ (३।१।१३५) इति कः । ‘कुथः स्त्रीपुंसयोर्वर्णक्रमबले पुंसि बहिषि’ (इति मे० ७२।४) । क्लोदेश्चि । ‘स्त्री प्रवेणी’ । ‘कुथं त्रिषु’ इति बोधालितः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च ‘गजोपर्यास्तरण-चित्रकम्बलस्य’ (‘झूल’ इत्याख्यस्य) ।

वीतं त्वसारं हस्त्यश्वम्

वीतम् (न), ‘लङ्नेमें असमर्थ हाथी-घोड़े’ का १ नाम है । वीति ॥ वेति स्म युद्धादिकर्मणः । ‘वी गत्यादौ’ (अ० प० से०) । अजति स्म वा । ‘अज गती’ (भ्वा० प० से०) । ‘गत्यर्था—’ (३।४।७२) इति क्तः । ‘वीतम-सारगजे स्यादङ्कुशकर्मण्यसारतुरगे च’ (इति मे० ५८।५९) ॥ (१) ॥ * ॥ सारो बलमस्य । हस्ती चाश्वश्च सेनाङ्गत्वादेकत्वात् (२।४।२) ॥ * ॥ एकं ‘निर्बलह-स्त्यश्वसमूहस्य’ ।

वारी तु गजबन्धनी ।

वारी, गजबन्धनी (२ स्त्री), ‘हाथीखाना’ अर्थात् ‘हाथी बाँधनेकी जगह’ के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वार्यतेऽनया । ‘वृञ्’ (स्वा० उ० से०) ण्यन्तः । ‘वसिवपियजि—’ (उ० ४।१२५) इतीञ् । ‘वारी स्याद्गजबन्धन्यां कलश्यामपि योषिति । वारिवर्गगजबन्धन्योः स्त्री क्लीबेऽम्बुनि वालुके’ (इति मे० १२७।६६-६७) (१) ॥ * ॥ बध्यतेऽस्याम् । ‘बन्ध बन्धने’ (ऋचा० प० अ०) । अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७) । गजस्य बन्धनी ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘गजबन्धनशालायाः’ ।

घोटके पीतितुरगतुरंगश्वतुरंगमाः ॥ ४३ ॥

वाजिवाहार्बगन्धर्वहयसैन्धवसप्तयः ।

घोटकः, वी(पी)तिः, तुरगः, तुरङ्गः, अश्वः, तुरङ्गमः, वाजी, वाहः, अर्वा, गन्धर्वः, हयः, सैन्धवः, सप्तिः (१३ पु), ‘घोड़े’ के १३ नाम हैं ।

घोटति ॥ घोटते । ‘घुट परिवर्तने’ (भ्वा० आ० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ * ॥ पचाद्यचि ‘घोटः’ अपि । ‘घोटसैन्धवगन्धर्वा हयवाजितुरंगमाः’ इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ पिबति । ‘पा पाने’ (भ्वा० प० अ०) । क्तिन् (३।३।१७४) । ‘धुमास्था—’ (६।४।६६) इतीत्वम् ।

१. सि० कौ० उणादिसूत्रपाठे च ‘कृवृजृसिद्रुपन्यनि-स्वपिभ्यो नित्’ इत्येवं सूत्रस्वरूपम् ।

२. हैमे ‘क’ पुस्तके ‘—गतिक्रमे—’ इति पाठः ।

‘वीतिर्नाश्वे स्त्रियां पाने’ (इति मे० ५६।३३) ॥ ‘वीति’ इति पाठे—वेति । ‘वी गत्यादिषु’ (अ० प० अ०) । क्तिच् (३।३।१७४) । ‘वीतिरश्वेऽज्ञाने गती । प्रजने धावने दीप्ती’ इति हैमः (२।२००-२०१) ॥ (२) ॥ * ॥ तोरणम् । ‘तुर त्वरणे’ (जु० प० से०) । ‘घञर्थे कः’ (वा० ३।३।५८) बाहुलकात् । घञ् (३।३।१८) वा । संज्ञापूर्वकत्वात् गुणः । तुरेण त्वरया गच्छति । ‘अन्ये भ्योऽपि—’ (वा० ३।२।४८) इति डः । ‘तुरगी चाश्वगन्धायां तुरगश्चित्तवाजिनोः’ (इति मे० २४।३६) ॥ (३) ॥ * ॥ अश्नुते । ‘अशू व्याप्ती’ (स्वा० आ० से०) । ‘अशू-प्रुषिलटि—’ (उ० १।१५१) इति ववन् ॥ (५) ॥ * ॥ तुरेण गच्छति । ‘गमश्च’ (३।२।४७) इति खच् । ‘खच्च वा ङित्’ (वा० ६।२।३८) । ‘अशूद्विष—’ (६।३।६७) इति मुम् ॥ (४) ॥ * ॥ (६) ॥ * ॥ अवश्यं जति । ‘वज गती’ (स्वा० प० से०) । ‘आवश्यक—’ (३।३।१७०) इति णिनिः । यद्वा वाजाः पक्षा अभूवन् यस्य । इनिः (५।२।११५) । ‘वाजी वाणाश्वपक्षिषु’ (इति मे० ९२।२६) ॥ (७) ॥ * ॥ उह्यते, अनेन वा । ‘वह प्रापणे’ (स्वा० उ० अ०) । कर्मणि करणे वा घञ् (३।३।१९) । बाह्यते वाण्यन्तः । अच् (३।३।५६) । बाह्यते । ‘बाह्य प्रगते’ (स्वा० आ० से०) । अच् (३।३।१३४) । ‘बाहो भुजे पुमान्मानभेदाश्ववृषवायुषु’ (इति मेदिनी १७५।९) । (८) ॥ * ॥ ऋच्छति । ‘ऋ गती’ (स्वा० प० से०) । ‘अन्येभ्योऽपि—’ (३।२।७५) इति वनिप् । मुकुटस्तु—‘स्नामदिपद्यतिपृथक्किभ्यो वनिप्’ (उ० ४।११३)—इत्याह । तत्र तत्र वनिपो विधानाद् ‘गुणाभावप्रसङ्गात् । यद्वा अर्वाति । ‘अर्व गती’ (स्वा० प० से०) । बाहुलकात् कनिच् । मुकुटस्तु—बाहुलकाद्वनिप् । ‘राल्लोपः’ (६।४।२१) । इति (सुभूतिः)—इत्याह । तत्र । वनिविवधौ बाहुलकस्यानुपयोगात् । ‘अन्येभ्योऽपि—’ (३।२।७५) इति वनिप्ः सर्वेभ्यः सिद्धत्वात् । उणादिषु वनिपो दर्शनात् । क्वी झलादौ किति अनुनासिके च राल्लोपस्य विहितत्वेन वनिपि तदसंभवात् । लौपं विनापि रूपसिद्धेश्च । ‘अर्वा तुरंगमे पुंसि कुत्सिते वाच्यलिङ्गकः’ (इति मे० ८५।३६) ॥ (९) ॥ * ॥ गन्धमर्वति । ‘अर्व गती’ (स्वा० प० से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) । शकन्वादिः (वा० ६।१।९४) । ‘गन्धर्वस्तु नभश्चरे । पुंस्कोकिले गायने च मृगभेदे तुरंगमे । अन्तराभवदेहे च’ (इति हैमः २।७३५-७३६) ॥

१. सि० की० एतत्पुनर्व्याख्यायाम् “अर्वा तुरङ्गगन्धयोः । पर्व ग्रन्थिः प्रस्तावश्च” इत्युक्त्वा स्पष्टं गुणाङ्गीकारेण मुकुटोक्तमेव युक्तम् !

(१०) ॥ * ॥ हयति । ‘हय ग-री’ (स्वा० प० से०) । अच् (३।३।१३४) । हिनोति वा । ‘हि गती’ (स्वा० प० अ०) । अच् (३।३।१३४) ॥ (११) ॥ * ॥ सिन्धुषु भवः । ‘तत्र भवः’ (४।३।५३) इत्यण् । ‘सैन्धवस्तु सिन्धु-देशोद्भवे हये । मणिमन्येऽपि’ इति हैमः (३।७५३-७५४) (१२) ॥ * ॥ सपति सेनायां समवेति । ‘वप समवाये’ (स्वा० प० से०) । क्तिच् (३।३।१७४) । बाहुलकात्तिर्वा ॥ (१३) ॥ * ॥ त्रयोदश ‘घोटकस्य’ ।

आजानेयाः कुलीनाः स्युः

आजानेयः (पु), ‘अच्छे घोड़े’ का १ नाम है ।

आजेति ॥ अजननम् । ‘अज गतिकेपणयोः’ (स्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । आजेन क्षेपेणानेयाः प्रापणीया आयत्ता वा । ‘अश्वं कुलीनमाजानेयं, शवं किशोरं ब्रुवते’ इति नाममाला । ‘शक्तिभिर्भक्तहृदयाः स्वलन्तश्च पदे पदे । आजानन्ति यतः संज्ञामाजानेयास्ततः स्मृताः’ इत्यश्वशास्त्रम् ॥ (१) ॥ * ॥ कुलस्यापत्यानि । ‘कुलात् खः’ (५।१।१३९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘कुलीनाश्चानाम्’ ।

विनीताः साधुवाहिनः ॥ ४४ ॥

विनीतः, साधुवाही (२ पु), ‘अच्छी २ चालसे शिचित घोड़े’ के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विनीयन्ते स्म । ‘णीञ् प्रापणे’ (स्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । सुशिक्षिताः । ‘विनीतः सुवहाश्वे स्याद्वणिज्यपि पुमांस्त्रिषु । जितेन्द्रियेऽपनीते च निभृते विनयान्विते’ (इति मे० ६५।१५५) ॥ (१) ॥ * ॥ साधुवहनशीलाः । ‘वह प्रापणे’ (स्वा० उ० अ०) । ‘सुपि—’ (३।२।७८) इति णिनिः । मुकुटस्तु—‘साधुकारिण च’ (वा० ३।३।७८) इति णिनिः—इत्याह । तत्र । एवं सति णिनिना गताश्वत्वात् साधुशब्दस्य प्रयोगो न स्यात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘सम्यग्गतिमतां वाजिनाम्’ ।

‘वनायुजाः पारसीकाः काम्बोजा वाहिका हयाः ।

वनायुजः, पारसीकः, काम्बोजः, वाहिकः (४ पु) ‘वनायु, पारस, काम्बोज और वाहिक देशोंमें पैदा होनेवाले घोड़े’ के क्रमशः १—१ नाम है ।

वेति ॥ वनायुषु देशेषु जाताः । ‘सप्तम्यां जनेर्डः’ (३।२।९७) । ‘आजानेयः कुलजो, वनायुजः पारसीक उक्तः’ इति रत्नकोषः ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) वा ॥ (१) ॥ * ॥ पारसीके देशे भवाः । ‘कोपधाच्च’ (४।३।१३७) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ काम्बोजेषु भवाः ।

१. ‘वानायुजाः—’ इति पाठः ।

‘तत्र भवः’ । (४।३।५३) इत्यर्थे कच्छाद्यण् (४।२।१३३)
(१) ॥ * ॥ वल्लिकदेशे भवाः । ‘कोपधाच्च’ (४।३-
१३७) इत्यण् । ‘वाल्मीकं वाल्मीकं धीरहिगुनोर्नाश्वदेशयोः’
इति त्रिकाण्डशेषतो (३।३।४३) दीर्घमध्योऽपि ॥ (१)
॥ * ॥ एते हयविशेषाः प्रत्येकं भिन्नाः ।—‘वनायुजः
पारसीक उक्तः’ इति रत्नकोषात्, ‘श्वेताश्वं कर्काख्यं, वना
युजमपि पारसीकं तु’ इति नाममालायाश्च द्वयोः पर्यायता
—इत्यपरे । एकं ‘भिन्नदेशीयाश्वानाम्’ ।

ययुरश्वोऽश्वमेधीयः

ययुः, अश्वमेधीयः (२ पु) ‘अश्वमेध यज्ञमें छोड़े जाने-
वाले घोड़े’ के २ नाम हैं ।

येति ॥ याति । ‘या प्रापणे’ (अ० प० अ०) । ‘यो
द्वे च’ (उ० १।२१) इति कुः । ‘ययुः पुमानश्वमेधतुरंगे
च तुरंगमे’ (इति मे० ११६।४७) ॥ (१) ॥ * ॥
अश्वमेधाय हितः । ‘अश्वमेधाच्छ च’ () ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे ‘अश्वमेधीयवाहस्य’ ।

जवनस्तु जवाधिकः ॥ ४५ ॥

जवनः, जवाधिकः (२ पु), ‘बहुत तेज चलनेवाले घोड़े’
के २ नाम हैं ।

जेति ॥ जवनशीलः । ‘जु’ इति सौत्रो घातुर्गंतौ वेगे
च । ‘जुचंक्रम्य—’ (३।२।१५०) इति युच् । ‘जवनं तु
स्यदे वेगिहये’ ना वेगिनि त्रिषु (इति मे० ८७।६३) ॥
(१) ॥ * ॥ जवेन वेगेनाधिकः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे ‘अधिकवेगस्य’ ।

पृष्ठयः स्थौरी

पृष्ठयः, स्थौरी (२ पु), ‘अन्न आदि जिसपर लादा जाय
उस घोड़े’ के २ नाम हैं ।

प्रिति ॥ प्रशस्तमतिशयितं वा पृष्ठमस्य । ‘अन्येभ्यो-
ऽपि—’ (वा० ५।२।१२०) इति यप् ॥ (१) ॥ * ॥
स्थूलस्येदम् । ‘तस्येदम्’ (४।३।१२०) इत्यण् । रलयो-
रेकत्वम् । स्थौरं बलमस्यास्ति । इतिः (५।२।११५) ।
‘स्थौरी पृष्ठयः पृष्ठवहः’ इति बोधालितः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे ‘भारवाहिनोऽश्वस्य’ ।

सितः कर्कः

कर्क (पु), ‘सफेद घोड़े’ का १ नाम है ।

सीति ॥ करोति, क्रियते वा । ‘कृदाधा—’ (उ० ३।
४०) इति कः । ‘कर्कः कर्कतेन^२ वल्लौ शुक्लाश्वे दर्पणे

१. ‘वेगे ह्ये—’ इति मेदिनीपाठः ॥

२. ‘—कर्कःनिले—’ इति मे० पाठः ।

घटे’ (इति मे० २।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
‘शुक्लाश्वस्य’ ।

रथ्यो वोढा रथस्य यः ।

रथ्यः (पु), ‘रथ ले जानेवाले घोड़े’ का १ नाम है ।

रेति ॥ रथं वहति । ‘तद्वहति रथयुगप्रासङ्गम्’ (४।
४।७६) इति यत् । ‘रथ्या रथीघविशिखावर्तनीषु च
योषिति । रथवोढरि पुलङ्गः’ (इति मे० ११६।५१) ॥
(१) ॥ * ॥ एकं ‘रथवाहकाश्वस्य’ ।

बालः किशोरः

किशोरः (पु), ‘बछेड़ा’ अर्थात् ‘बच्चे घोड़े’ का १ नाम
है ।

वेति ॥ कशति । ‘कश शब्दे’ (अ० आ० से०) ।
किचिच्छवति^३ वा । ‘शु गतौ’ (भ्वा० प० अ०) । ‘शव
गतौ’ (भ्वा० प० से०) वा । ‘किशोरादयः’ (उ०
१।६५) इति साधुः । (‘अथ किशोरोऽश्वस्य शवके ।
तैलपण्यौषधौ च स्यात्तरुणावस्थसूर्ययोः’ (इति मे० १३२।
१३४-१३५) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् ‘अश्वबालस्य’ ।

वाम्यश्वा वडवा

वामी, अशवा, वडवा (३ स्त्री), ‘घोड़ी’ के ३ नाम हैं ।

वेति ॥ वामयति । ‘दुवम उद्भिरणे’ (भ्वा० प० से०)
स्वार्थण्यन्तः । अच् (३।१।१३४) । ‘मितां ह्रस्वः’ (६।
४।९२) इत्यत्र ‘वा’ इत्यनुवृत्तेन ह्रस्वः । गौरादिः (४।
१।४१) । यद्वा-वं वरुणममति । तेनाम्यते वा । ‘अम
गत्यादिषु’ (भ्वा० प० से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) ण्व्
(३।३।१९) वा । मुकुटस्तु-वमत्युद्भिरति गर्भम् । ‘ज्व-

३. अभिधानचिन्तामणौ लक्षणभेदेन हयानां नाम-
भेदा उक्तः । यथा—“विनीतस्तु साधुवाही दुविनीतस्तु
शूकलः ॥ कश्यः कशार्हो हृद्वक्त्रावर्ती श्रीशुक्षकी हयः ।
पञ्चभद्रस्तु हृत्पृष्ठमुखपाश्वेषु पुष्पितः ॥ पुच्छोरः खुरके-
शाख्यः सितः स्यादष्टमङ्गलः । सिते तु कर्क-कोकाही
खोज्जाहः श्वेतपिङ्गले । पीयूषवर्णो सेराहः पीते
तु हरियो ह्ये । कृष्णवर्णो तु खुज्जाहः क्रियाहो लोहितो
हयः ॥ आनीलस्तु नीलकोऽथ त्रियूहः कपिलो हयः ।
बोलाहस्तवयमेव स्यात् पाण्डुकसरवालघिः ॥ उराहस्तु
मनाक्पाण्डुः कृष्णजङ्घो भवेद्यदि । मुरुहको गर्दभाभो
वोरुखानस्तु पाटलः ॥ कुलाहस्तु मनाक् पीतः कृष्णः स्या-
द्यदि जानुनि । उकनाहः पीतरक्तच्छायः स एव तु श्वचित् ॥
कृष्णरक्तच्छविः प्रोक्तः शोणः कोकनदच्छविः । हरिकः पीत-
हरितच्छायः स एव हालकः ॥ पङ्गलः सितकाचाभो हला-
भिजितो हयः ।” इति (४।३०१-३०९) ॥

लिति— (३।१।१४०) इति णः—इत्याह । तन्न । 'नोदा-
त्तोपदेशस्य' (६।३।३४) इति वृद्धिनिषेधात् । 'वामी
शृगालीवडवारासभीकरभीषु च' (इति मे० ११०।२९-
३०) ॥ (१) ॥ * ॥ अश्वजातिः अजादि (४।१।४)
पाठाट्टाप ॥ (२) ॥ * ॥ बलं सामर्थ्यमतिशयितमस्याः ।
'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ५।१।१०९) इति वः । बलं
वाति वा । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । बलेन
वजति वा । 'अन्येभ्योऽपि' (वा० ३।२।१०१) इति डः ।
डलोरेकत्वम् । 'वडवा द्विजयोषिति । अश्वयां कुम्भदास्यां
च नारीजात्यन्तरेऽपि च' (इति मे० १६१।४९) ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वडवायाः' ।

वाडवं गणे ॥ ४६ ॥

वाडवम् (न), 'घोड़ियोंके छुण्ड' का १ नाम है ।

वेति ॥ वडवानां समूहः । 'खण्डिकादिभ्यश्च' । (४।
२।४५) इत्यम् । 'वाडवं करणे स्त्रीणां घोटिकौघे नपुंस-
कम् । पाताले न स्त्रियां, पुंसि ब्राह्मणे वडवानले' (इति
मे० १६१।५०) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अश्वसमूहस्य' ।

त्रिष्वश्वीनं यदश्वेन दिनेनैकेन गम्यते ।

आश्वीनम् (त्रि), 'एक दिनमें घोड़ेसे चलने योग्य रास्ता
या देशादि' का १ नाम है ।

त्रीति ॥ अश्वेन एकाहेनातिक्रम्यते 'अश्वस्यैकाहगमः'
(५।२।१९) इति खञ् (१) ॥ * ॥ एकम् 'अश्वेन
एकदिनगम्यदेशस्य' ।

कश्यं तु मध्यमश्वानाम्

करयम् (न), 'घोड़ेके मध्य भाग' का १ नाम है ।

केति ॥ अश्वदेस्ताडनी, ताडनं वा कशा, तामर्हति ।
दण्डादित्वात् (५।१।६६) यः । 'कश्यं त्रिषु कशाहं स्या-
त्कलीबं मद्याश्वमध्ययोः' (इति मे० ११३।७) ॥ (१)
॥ * ॥ एकम् 'अश्वमध्यस्य' ।

हेषा हेषा च निस्वनः ॥ ४७ ॥

हेषा, हेषा (२ स्त्री) 'हिनहिनाहट, घोड़ेकी बोली' के २
नाम हैं ।

हेषेति ॥ हेषणम् । हेषणम् । 'हेषृ हेषृ शब्दे' (भ्वा०
आ० से०) 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यः । (१)
॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अश्वशब्दस्य' ।

निगालस्तु गलोद्देशे

निगालः, गलोद्देशः (२ पु), 'घोड़ेकी गर्दनके पीछेवाले
भाग' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निगलत्यनेन । 'गल अदने' (भ्वा० प०
से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति षञ् । निगरत्य-

नेन वा । 'गृ निगरणे' (तु० प० से०) । 'उन्मयोर्गः'
(३।३।२९) इति षञ् । 'अचि विभाषा' (८।२।३१)
इति वा लः ॥ (१) ॥ * ॥ गलस्योद्देशः समीपभागः ॥
(२) ॥ * ॥ 'घण्टाबन्धसमीपस्थो निगालः कर्तितो
बुधैः । तस्मिन्नेव मणिर्नाम रोमजः शुभकृन्मतः' इत्यश्व-
शास्त्रम् ॥ * ॥ द्वे 'अश्वग्रीवायाः समीपभागस्य' ।

वृन्दे त्वाश्वीयमाश्ववत् ।

आश्वीयम्, आश्वम् (२ न), 'घोड़ोंके छुण्ड' के २ नाम
हैं ।

व्रिति ॥ अश्वानां समूहः । 'केशाश्वभ्यां यञ्छावन्य-
तरस्याम्' (४।२।४८) ॥ (१) ॥ * ॥ पक्षे 'तस्य
समूहः' (४।२।३७) इत्यण् ।—'अनुदात्तादेरञ्' (४।
२।४४)—इति मुकुटः । तन्न । ववन्नन्तत्वेनाश्वशब्दस्या-
द्युदात्तत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अश्ववृन्दस्य' ।

आस्कन्दितं धोरितकं रेचितं वलितं प्लुतम् ॥ ४८ ॥
गतयोऽमूः पञ्च धाराः

आस्कन्दितम्, धोरितकम्, रेचितम्, वलितम्, प्लुतम्
(५ न), 'घोड़ोंके सरपट दौड़ने, दुलका चलने, पोहया चलने,
उछाल मारकर चलने और चौकड़ी मारकर चलने' का क्रमशः
१-५ नाम है ।

धारा (स्त्री), 'घोड़ों के पूर्वोक्त ५ चालों' का १ नाम है ।

आस्केति ॥ आस्कन्दनम् । 'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः'
(भ्वा० प० अ०) स्वार्थण्यन्तः । भावे क्तः (३।३।
११४) । आस्कन्दः संजातोऽस्य वा, तारकादित्वात् (५।
२।३६) इतच् एवमिण्णलोपाभावश्च नानुपपन्नः ('उत्ते-
रितमुपकण्ठमास्कन्दितकमित्यपि । उत्प्लुत्योत्प्लुत्य गमनं
कोपादेवाखिलैः पदैः' इति हैममाला ४।३।१५) ॥ (१) ॥ * ॥
धोरणम् । 'घोर्द्ध गतिचानुर्ये' (भ्वा० प० से०) । भावे
क्तः (३।३।११४) । स्वार्थे कञ् (ज्ञापि० ५।४।५) ।
'अथ धोरितकं धीर्यं धा (धो) रणं धोरितं च तत्' इति
वाचस्पतिः । वृद्धिमत्पाठे प्रजाद्यण् (५।४।३८) बोध्यः ।
('तत्र धोरितकं धीर्यं धोरणं धोरितं च तत् । बभ्रुकङ्कशि-
खिकोडगतिवत्' इति हैमनाममाला ४।३।२२-३।३३) ॥
(१) ॥ * ॥ रेचनम् । 'रिचिर् विरेचने' (रु० उ०
अ०) ण्यन्तः । क्तः (३।३।११४) ('उत्तेजितं रेचितं
स्यान्मध्यवेगेन या गतिः' इति हैमनाममाला ४।३।१४) ॥
(१) ॥ * ॥ वलनम् । 'वलनं गतौ' (भ्वा० प० से०) ।
क्तः (३।३।११४) । ('वलितं पुनः । अग्रकायसमुष्णा-
सात्कुञ्चितास्यं नतत्रिकम्' इति हैमनाममाला ४।३।१३) ॥
(१) ॥ * ॥ प्लवनम् । 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा० आ०
अ०) । क्तः (३।३।११४) । ('प्लुतं तु लङ्घनं पक्षि-

मृगगत्यनुहारकम्' इति हैमः=अभि० चि० म० ४।३१५ ।
'प्लुतमश्वस्य गतो प्लुतस्त्रिमात्रके' (इति हैमः २।१८३ ।)
(१) ॥ * ॥ अमूरश्वानां पञ्च गतयः ॥ * ॥ धार्य-
न्तेऽश्वा अत्र, अनया वा । 'धृज् धारणे' ण्यन्तः । (भ्वा०
उ० अ०) । भिदाद्यङ् (३।३।१०४) । ('धारा सैन्ध-
ग्रिमस्वन्धे तुरंगगतिपञ्चके' इति मे० १२६।५०-५१) ।
(१) ॥ * ॥ 'अश्वगतिविशेषाणाम्' एकैकम् ।

घोणा तु प्रोथमस्त्रियाम् ।

घोणा (स्त्री), प्रोथम् (पु न), भा० दी० मतसे 'घोड़ेके चक्कर लगाने' के २ नाम हैं और महे० मतसे 'घोड़ेकी नाक' का 'प्रोथम्' यह १ नाम है ।

घविति ॥ घोणते । 'घुण भ्रमणे' (भ्वा० आ० से०) ।
अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ प्रोथति । 'प्रोथृ पर्याप्ति'
(भ्वा० उ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'प्रोथोऽस्त्री
हयघोणायां ना कट्यामध्वगे त्रिषु' (इति मे० ७२।१०) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'अश्वभ्रमणस्य' ।

कविका तु खलीनोऽस्त्री

कविका (स्त्री), खलीनः (पु न), 'घोड़ेकी लगाम' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कवते । 'कुङ् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) ।
'अच इः' (उ० ४।१३९) स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।
५) । यद्वा-'कृत्वादिभ्यो वुन्-' (उ० ५।३५) । टाप्
(४।१।४) । इत्वम् (७।३।४४) ॥ (१) ॥ * ॥
खे मुखविले लीनः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'खलीनस्य', 'खली-
नस्य', 'कडिआली' 'लगाम' इति ख्यातायाः ।

शफं क्लीबे खुरः पुमान् ॥ ४९ ॥

शफम् (न), खुरः (पु), 'घोड़ेकी सूँ' (खुर) के २ नाम हैं ।

शेति ॥ शं फणति । 'फण गती' (भ्वा० प० से०) ।
'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । पृषोद-
रादिः (६।३।१०९) 'शफं मूले तरूणां स्याद्गवादीनां
खुरेऽपि च' (इति मे० १०४।३) । (१) ॥ * ॥
खुरति । खुर छेदने' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।
१।१३५) इति कः । 'खुरः कोलदले शफे' (इति मे०
१२४।२२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पादस्य' ।

पुच्छोऽस्त्री लूमलाङ्गले

पुच्छः (पु न), लूमम्, लाङ्गूलम् (२ न), 'घोड़ेकी दूँ' (पुच्छ) के ३ नाम हैं ।

प्विति ॥ पुच्छति । 'पुच्छ प्रमादे' () । अच् (३।
१।१३४) । पृषोदरादिः । (६।३।१०९) । 'पुच्छभाण्ड-

(३।१।२०) । इति निपातनाद्वा ।-इगुपधत्वात् को वा-इति
मुकुटश्चिन्त्यः । अन्तरङ्गत्वात्तुकि सतीगुपधत्वाभावात् ।
'पुच्छः पश्चात्प्रदेशः स्यात्लाङ्गुले पुच्छमिष्यते' (इति मे०
२९।५) ॥ (१) ॥ * ॥ लूयते । बाहुलकान्मक् ॥
(२) ॥ * ॥ लङ्गति । 'लङि गती' (भ्वा० प० से०) ।
'खजिपिञ्जादिभ्य ऊरोऽचौ' (उ० ४।९०) । प्रजाद्यप्
(५।४।३८) । 'लाङ्गुलं पुच्छशेफयोः' (इति मे० १५४।
१२७) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पुच्छस्य' ।

बालहस्तश्च बालधिः ।

बालहस्तः, बालधिः (२ पु) 'घोड़ेकी पूँछके बालवाले अगले भाग' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ 'बालो ना कुन्तलेऽश्वस्य गजस्यापि च बालधी'
(इति पवर्गीयादी मेदिनी १४८।३९-४०) । बालो
हस्त इव । दंशादिनिवारकत्वात् । बालानां हस्तः समुहो
वा । (१) ॥ * ॥ बाला धीयन्तेऽत्र । 'कर्मण्यधिकरणे
च' (३।३।९३) इति किः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'केश-
वत्लाङ्गुलमात्रस्य' ।

त्रिषूपावृत्तलुठितौ परावृत्ते मुहुर्भुवि ॥ ५० ॥

उपावृत्तः, लुठितः (२ त्रि), 'थकावट दूर करनेके लिये जमीनपर लोटे हुए घोड़े' के २ नाम हैं ।

त्रीति ॥ उपावर्तते स्म । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा० आ०
से०) अकर्मकत्वात् (३।४।७२) क्तः ॥ (१) ॥ * ॥
॥ * ॥ लुठति स्म । 'लुठ प्रतिघाते' (भ्वा० प० से०) ।
क्तः (३।४।७२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अमशान्त्यर्थं
पुनः पुनर्भूमौ लुठितस्याश्वस्य' ।

याने चक्रिणि युद्धार्थे शताङ्गः स्यन्दनो रथः ।

शताङ्गः, स्यन्दनः, रथः (३ पु), 'लड़ाईके रथ' के ३ नाम हैं ।

येति ॥ यान्त्यनेन । 'या प्रापणे' (अ० प० अ०) ।
'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् । चक्रमस्यास्ति ।
इनिः (५।२।११५) । युद्धायेदम् । तस्मिन् ॥ * ॥ शतम-
ङ्गान्यवयवा यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ स्यन्दते । 'स्यन्दू प्रस्त्र-
वणे' (भ्वा० आ० से०) । 'चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच्'
(३।२।१४८) । 'स्यन्दनं तु स्तुतौ नीरे, तिनिशे ना, रथे-
ऽस्त्रियाम्' (इति मे० ९३।४८) ॥ (२) ॥ * ॥ रमन्तेऽत्र,
अनेन वा । 'हिनिकुपिनीरमिकाशिभ्यः कथन्' (उ० २।२)
मलोपः (६।४।३७) । 'रथः पुमानवयवे स्यन्दने वेतसेऽपि
च' (इति मे० ७२।१२) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'रथस्य' ।
असौ पुण्यरथश्चक्रयानं न समराय यत् ॥ ५१ ॥

पुष्परथः (पु), 'यात्रा, उत्सव आदिमें चढ़नेके लिये बनाये हुए रथ' का १ नाम है ।

असाविति ॥ पुष्य इव रथः । पुष्ये यात्रोत्सवादी रथो वा । अन्तस्थमध्यो (पुष्यरथः) वा ॥ * ॥ (पुष्यरथ इति) पकारमध्यपाठे तु सुकुमारत्वात् 'पुष्यमिव रथः' इति विग्रहः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'युद्धं' विना यात्रोत्सवादी सुखभ्रमणार्थस्य रथस्य ।

कर्णरथः प्रवहणं डयनं च समं त्रयम् ।

कर्णरथः (पु), प्रवहणम्, डयनम् (२ न) 'स्त्रियोंके चढ़नेके लिये पर्दा आदिसे आढ़ किये हुए रथ' के ३ नाम हैं ।

केति ॥ कर्णसाध्या श्रवणक्रियोपचारात् कर्णः । कर्णोऽस्यास्ति । इतिः (५।२।११५) । कर्णी चासौ रथश्च शब्दमात्रेण रथः । ननु वस्तुतो रथः । यद्वा-सामीप्या-त्कर्णशब्देन स्कन्धो लक्ष्यते । कर्णः=स्कन्धः । सोऽस्त्यस्य बाहकत्वेन । स्कन्धवाह्यः । स चासौ रथश्च । 'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रोह्यते, अनेन वा । 'वह प्राणणे' (भ्वा० उ० अ०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ * ॥ डीयतेऽनेन । 'डोङ् विहायसा गतौ' (दि० आ० से०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ * ॥ 'हयनम्' इति पाठे 'हय गतौ' (भ्वा० प० से०) ल्युट् (३।३।११७) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पुरुषस्कन्ध-वाहस्य यानविशेषस्य' 'डोला' इति ख्यातस्य ।

क्लीबेऽनः शकटोऽस्त्री स्यात्

अनः (न), शकटः (पु न), 'गाड़ी' के २ नाम हैं ।

क्लीति ॥ अनिति चीत्करोति । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । असुत् (उ० ४।१।८९) ।—करणेऽसुत्—इति मुकुटः । तत्र । करणत्वासंभवात् । कर्तृत्वौचित्याच्च ॥ (१) ॥ * ॥ शक्नोति भारं वोढुम्, जीवयितुं वा । वा । तदुक्तम्—'शकटः शाकिनी गावो यानमास्कन्दनं स्वनम् । अनूपः पर्वतो राजा दुर्भिक्षे नव वृत्तयः' इति । 'शक्नु शक्ती' (स्वा० प० अ०) । 'शकादिभ्योऽटन्' (उ० ४।८।१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शकटस्य' ।

गन्त्री कम्बलिवाह्यकम् ॥ ५२ ॥

गन्त्री (स्त्री), कम्बलिवाह्यकम् (न), 'छोटी गाड़ी' के २ नाम हैं ।

गेति ॥ गम्यतेऽनया । ष्टृन् (उ० ४।१।४९) । षित्वाऽन्दीष् (४।१।४९) ॥ (१) ॥ * ॥ कम्बलः सास्ना-स्यास्ति । इतिः (५।२।११५) । कम्बलिभिवृषैरुह्यते । ण्यत् (३।१।१२४) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ द्वे 'शकटिकायाः' ('सगड' इत्याख्यायाः) ।

शिबिका याप्ययानं स्यात्

शिबिका (स्त्री), याप्ययानम् (न), 'पालकी' के २ नाम हैं ।

शीति ॥ शिवैव । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) । यद्वा-शिवं करोति । 'तत्करोति-' (वा० ३।१।२६) इति ण्यन्ताद् ण्युल् ॥ (१) ॥ * ॥ याप्यैरधर्मैर्वाहं यानम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पालकी' इति ख्यातायाः ।

दोला प्रेङ्गादिका स्त्रियाम् ।

दोला, प्रेङ्गा, (२ स्त्री), 'झूला, हिंडोला' के २ नाम हैं ।

दविति ॥ दोलयति, दोल्यते वा । 'दुल उत्क्षेपे' चुरादिः । अच् (३।१।१३४) घञ् (३।३।१९) वा (१) ॥ * ॥ प्रेङ्ग्यते । 'इखि गतौ' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'दोला प्रेङ्गः पुमान् प्रेङ्गा, निश्चेणिरधिरो-हणी' इति रत्नकोषः ॥ (२) ॥ * ॥ आदिना शयनख-ट्वावाह्यादिदोला ॥ * ॥ द्वे 'दोलायाः' 'हिंडोला' इति ख्यातायाः । 'डोली' इति ख्याताया वा ।

उभौ तु द्वैपवैयाघ्रौ द्वीपिचर्मवृत्ते रथे ॥ ५३ ॥

द्वैपः, वैयाघ्रः (२ त्रि), 'वाघके चमड़ेसे मढ़े हुए रथ' के २ नाम हैं ।

उभाविति ॥ द्वीपिनो व्याघ्रस्य च विकारः । 'प्राणि-रजतादिभ्योऽञ्' (४।३।१५४) । द्वैपेन वैयाघ्रेण च चर्मणा परिवृतो रथः । 'द्वैपवैयाघ्रादञ्' (४।२।१२) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'व्याघ्रचर्मवेष्टितरथस्य' ।

पाण्डुकम्बलसंवीतः स्यन्दनः पाण्डुकम्बली ।

पाण्डुकम्बली (त्रि), 'पाण्डु (धूसर) कम्बलसे मढ़े या ढके हुए रथ' का १ नाम है ।

पेति ॥ 'स्यात्पाण्डुकम्बलः श्वेतप्रावारप्रावभेदयोः' (इति मे० १५७।१७०) । पाण्डुकम्बलेन परिवृतो रथः । 'पाण्डुकम्बलादिनिः' (४।२।११) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'शुक्ल-कम्बलवेष्टितरथस्य' ।

रथे काम्बलवास्त्राद्याः कम्बलादिभिरावृत्ते ॥ ५४ ॥

काम्बलः, वास्त्रः (२ त्रि), आदि 'कम्बल और कपड़े आदि से ढके हुए रथ' का क्रमशः १-१ नाम है ।

रेति ॥ कम्बलेन वस्त्रेण च प्रावृतो रथः । 'परिवृतो रथः' (४।२।१०) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना चार्मक्षौमदोकूलादिग्रहः ॥ * ॥ एकैकम् 'कम्बलाद्यावृत-रथस्य' ।

त्रिषु द्वैपादयः ।

'द्वैप' आदि शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

त्रीति ॥ (द्वैपादयो वास्त्रान्ताः) ।

रथ्या रथकट्या रथव्रजे ।

रथ्या, रथकट्या (२ स्त्री), रथव्रजम् (पु न), 'रथोंके समूह' के ३ नाम हैं ।

रेति ॥ रथानां समूहः । 'खलगोरथात्' (४।२।५०) इति यत् । ('अथ' 'रथ्यो रथांश्च रथवोढरि । रथ्या तु रथसंघाते प्रतीत्यं पथि चत्वरं' इति हैमः (२।३८२-३८३) ॥ (१) ॥ * ॥ 'इतित्रकटचचश्च' (४।२।५१) (२) ॥ * ॥ रथानां व्रजः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'रथसमूहस्य' ।

धूः स्त्री क्लीबे यानमुखं

धूः (स्त्री), यानमुखम् (न), 'रथके धूरा' के २ नाम हैं ।

ध्विति ॥ धूर्वति । 'धूर्वी हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) 'भ्राजभास-' (३।२।१७७) इति विवप् । 'राल्लोपः' (६।४।२१) । 'वोः-' (८।२।७६) इति दीर्घः । ('धूर्वा-नमुखभारयोः' इति हैमः १।१३) ॥ (१) ॥ * ॥ यानस्य मुखं पुरोभागः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वोढवन्ध-नस्थानस्य' ।

स्याद्रथाङ्गमपस्करः ॥ ५५ ॥

रथाङ्गम् (न), अपस्करः (पु), 'रथके अवयव' के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ रथस्याङ्गम् ॥ (१) ॥ * ॥ अपकीर्यते स्वस्थाने क्षिप्यते । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'अपस्करो रथाङ्गम्' (६।१।१४९) इति साधुः (२) ॥ * ॥ द्वे 'चक्रभिन्नस्य 'रथारम्भकस्य' ।

चक्रं रथाङ्गम्

चक्रम्, रथाङ्गम्, (२ न), 'रथ, गाड़ी आदिके पहिये' के २ नाम हैं ।

चेति ॥ क्रियते गतिरनेन । 'घञर्थे कः' (वा० ३।३। ५८) । '-कृमादीनां के' (वा० ६।१।१२) इति द्वित्वम् । 'चक्रः कोके पुमान्, क्लीबं व्रजे' सैन्यरथाङ्गयोः । राष्ट्रे दम्भान्तरे कुम्भकारोपकरणास्त्रयोः । जलावर्तस्य

१. 'रथाङ्गानि त्वपस्कराः' (अभिचि-३।४२२ इत्यस्य स्वोपज्ञवृत्तौ) 'चक्रादन्यानि रथस्याङ्गानि आरम्भकानि' इति हैमचन्द्रः, 'आरम्भकं चक्रादन्यत्' इति च क्षीरस्वामी उक्तवान् । तदनुरोधेनेदम् । मुकुटस्तु 'रथस्याक्षयुगचक्रादिकं सर्वमपस्करः' इति सामान्येनाङ्गीकृतवान् । 'चक्र'स्य रथाङ्गत्वेनैव गतार्थत्वेऽपि पुनरग्रे 'चक्रं रथाङ्गम्' इति वचने नामान्तरप्रतिपादनार्थं 'तस्यान्ते नेमिः—' इत्यग्निवचन-स्थतच्छब्देन 'चक्र'स्य ग्रहणार्थं चेति ।

२. 'चक्रं गणे—' इति विश्वानुरोधादत्र मेदिन्या अपि '—क्लीबं व्रजे—' इति पाठोऽसमीचीन एव । अतः 'क्लीबं व्रजे'—इति पाठ एव सम्यक् ।

(इति मेदिनी १२५।३१-३२) ॥ (१) ॥ * ॥ रथ-स्याङ्गम् । 'रथाङ्गं न द्वयोश्चके ना चक्राङ्गविहंगमे' (इति मेदिनी २५।४६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चक्रस्य' ।

तस्यान्ते नेमिः स्त्री स्यात्प्रधिः पुमान् ।

नेमिः (स्त्री), प्रधिः (पु), 'हाल, रथके पहियेके ऊपरवाले परिधि' के २ नाम हैं ।

तेति ॥ तस्य चक्रस्यान्तो भूस्पर्शभागः ॥ * ॥ नयति रथम् । 'नियो मिः' (उ० ४।४३) । 'नेमिर्ना तिनितो कूपत्रिकाचक्रान्तयोः स्त्रियाम्' (इति मेदिनी १०६।१७) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रधीयतेऽनेन । 'डुधाञ्' (जु० उ० अ०) । 'उपसर्गे घोः किः' (३।३।९२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चक्रस्यान्तस्य' ।

पिण्डिका नाभिः

पिण्डिका, नाभिः (२ स्त्री), 'पहियेके बीचवाले भाग (जिसमें चारों तरफसे काठ जुड़े रहते हैं)' के २ नाम हैं ।

पीति ॥ पिण्डयतेऽरा यस्याम् । 'पिडि संघाते' (भ्वा० आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । गौरादिः (४।१।४१) स्वार्थे कन् (जापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥ नह्यन्तेऽरा अत्र । 'णह बन्धने' (दि० उ० अ०) । 'नहो भश्च' (उ० ४।१२६) इतीन् हस्य भः । यद्वा नभ्यतेऽक्षेण । 'णभ हिंसायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'इञ् (ण) जादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) । 'नाभिर्मुह्यन्तुपे चक्रमध्य-क्षत्रिययोः पुमान् । द्वयोः प्राणिप्रतीके स्यात् स्त्रियां कस्तूरिकामदे' (इति मेदिनी १०६।५-६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रथचक्रमध्ये मण्डलाकारायाः' ।

अक्षग्रकीलके तु द्वयोरणिः ॥ ५६ ॥

अणिः (पु स्त्री), 'धूरामें लगनेवाली किस्ली' का १ नाम है ।

अक्षेति ॥ अक्षस्य नाभिक्षेप्यस्यान्ते कीलके । अणति 'अण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।११८) । 'अणिराणिवदक्षग्रकीले स्यादश्रिमीमयोः' इति विश्वः (४९। २२) । 'अणिराणिवदक्षग्रकीलाश्रिमीमसु द्वयोः' (इति मेदिनी ४५।२) ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'अक्षग्रकीलकस्य' ।

रथगुप्तर्वरुथो ना

रथगुप्तिः (स्त्री), वरुथः (पु), 'लड़ाईमें शत्रुके प्रहारसे बचनेके लिये रथमें लगाये हुए लोहा आदिके पर्दे' के २ नाम हैं ।

रेति ॥ रथस्य गुप्तिरावरणम् ॥ (१) ॥ * ॥ क्रियते रथोऽनेन । 'जृबृज्म्याथन्' (उ० २।६) । ' (वरुथो

रथगुप्ती स्यात्) वरुथं चर्मवेष्टमनोः' (इति मेदिनी ७३। २१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'परप्रहाणाभिघातरक्षाथं रथसंनाहवदावरणस्य' ।

कूबरस्तु युगंधरः ।

कूबरः, (२ पु), 'जुआ, फड़, रथमें घोड़ा आदि जोते जानेवाले काष्ठ या जुएके काठको बांधे जानेवाले स्थान' के २ नाम हैं ।

विवति ॥ कूबते । 'कूड् शब्दे' (तु० आ० से०) । बाहुलकाद्वरच् । कुटादिः । 'कूबरस्त्रिषु चारी ना कुब्जके-स्त्री युगंधरे' (इति मेदिनी १३३।१४१) ।—कूयते—इति स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ युगं वोढुबन्धनकाष्ठं धारयति । 'संज्ञायां भृतवृजि-' (३।२।४६) इति खच् । 'अर्द्धिप-' (६।३।६७) इति मुम् ॥ (२) ॥ द्वे 'युगकाष्ठबन्धन-स्थानस्य' ।

अनुकर्षो दार्वधःस्थम्

अनुकर्षः (पु), 'रथके नीचेवाले काष्ठ' का १ नाम है ।

अन्विति ॥ अनुकृष्यते । 'कृष विलेखने' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१९) । 'अनुकर्षो रथाधःस्थदारुण्यनु-कर्षणे' (इति मेदिनी १६९।४८) ॥ * ॥ नान्तोऽप्ययम् । 'अनुकर्षा नाक्षतलदारु' इति बोपालितात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'रथस्याधस्तलभागदारुणः' ।

प्रासङ्गो ना युगान्तरम् ॥ ५७ ॥

प्रासङ्गः (पु), महे० मतसे 'रथ आदिके जुआठ, फड़' का और भा० दी० मतसे 'नये बछ्वाको पहल पहल शिचा देने के लिये उसके कन्धेपर रखे जानेवाले काष्ठ' का १ नाम है ।

प्रेति ॥ प्रसज्यते । 'षञ्ज सङ्गे' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१९) । 'उपसर्गस्य घञि-' (६।३।१२२) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ रथाद्यङ्गयुगादन्यद्युगं वृषभाणां दमनकाले यदासज्यते, तस्यैकम् । स्वामी तु ('युगाद्युगः' इति पाठमाश्रित्य)—युगेनातति । युगाद्रथादिः । तस्य युगो ना—इत्याह । अन्तेषु—युगान्तरं यद्बध्यते । तस्य—इत्याहुः । 'युगं द्वितीयं प्रासङ्गः' इति कात्यः । एकम् 'अन्यवृषयुगस्य' ।

सर्वं स्याद्वाहनं यानं युगं पत्रं च धोरणम् ।

वाहनम्, यानम्, युगम्, पत्रम्, धोरणम् (५ न), 'वाहनमात्र' अर्थात् 'हाथी, घोड़ा इत्यादि' के ५ नाम हैं ।

१. हेमचन्द्रः 'प्रासङ्गस्तु युगान्तरम्' (अभि० चि० ३।४२१) इत्यस्य स्वोपज्ञवृत्तौ 'द्वितीयं युगं युगान्तरम् । यत् काष्ठं वत्सानां दमनकाले स्कन्ध आसज्यते । 'युगं द्वितीयं प्रासङ्गः' इत्युक्तवान् ।

सेति ॥ सर्वं हस्त्यश्वरथादिदोलान्तम् । वाहयति । वहेः स्वार्यण्यन्तात्कर्तरि ल्युट् (३।६।११३) । अन्ये तु—वहत्यनेन । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् । 'वाहन-माहितात्' (८।४।८) इति निपातनाद्दीर्घः—इत्याहुः ॥ (१) ॥ * ॥ यान्त्यनेन । करणे ल्युट् (३।३।११७) 'यानं स्याद्वाहने गतौ' (इति मेदिनी ८३।१६) ॥ (२) ॥ * ॥ युज्यते अनेन वा । 'युजिर् योगे' (रु० उ० अ०) । 'युग्यं च पत्रे' (३।१।१२१) इति क्यबन्तो निपातः ॥ (३) पतन्त्यनेन । 'पल्लु गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'दाम्नी-' (३।२।१८२) इति ष्टृन् । 'पत्रं तु वाहने पणं स्यात्पक्षे शरपक्षिणाः' (इति मेदिनी १२६।५५) ॥ (४) ॥ * ॥ धोरति, अनेन वा । धोरयति वा । 'धोर्ध्वं गतिचातुर्ये' (भ्वा० प० से०) ल्युः (३।१।१३४) । ल्युट् (३।३।११३) वा ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'वाहनमात्रस्य' ।

परम्परावाहनं यत्तद्वैनीतकमस्त्रियाम् ॥ ५८ ॥

वैनीतकम् (न पु), 'परम्परावाली सवारी, कहँर आदिके द्वारा बारी-बारी से ढोई जानेवाली पालकी, डोली आदि' का १ नाम है ।

पेति ॥ विनीतकानामिदम् । यद्वा—विनीयते स्म । त्तः (३।२।१०२) । 'संज्ञायां क्व' (५।३।७५) । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) ॥ (१) ॥ * ॥ परम्परया यद्वाह्यं वहति । शकटं यथारूढम् । तस्यैकं 'परम्परावाहनस्य' ।

आधोरणा हस्तिपका हस्त्यारोहा निषादिनः ।

आधोरणः, हस्तिपकः, हस्त्यारोहः, निषादी (४ पु), 'हाथीवान' के ४ नाम हैं ।

आधविति ॥ आधोरयन्ति । ल्युः (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ हस्तिनं पान्ति । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ हस्तिनमारोहयन्ति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (३) ॥ * ॥ निषीदन्त्य-वश्यम् । 'षट्लु विशरणादिषु' (भ्वा० प० अ०) । आव-श्यके णिनिः (३।३।१७०) । यद्वा—निषादयन्त्युपवेश-यन्ति हस्तिनम् । ग्रह्यादित्वात् (३।१।१३४) आवश्यके (३।३।१७०) वा णिनिः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'हस्तिपकानाम्' ।

नियन्ता प्राजिता यन्ता सूतः क्षत्ता च सारथिः ॥ ५९ ॥

सव्येष्टृदक्षिणस्थौ च संज्ञा रथकुटुम्बिनः ।

नियन्ता, प्राजिता, यन्ता, सूतः, क्षत्ता, सारथिः, सव्येष्टः, दक्षिणस्थः (८ पु), 'रथके परिवार' अर्थात् 'रथ हांकनेवाला द्वाइयवर, कोचवान, बगीवान, एककावान और पीछे चढ़ने-

वात्रे जो दौड़कर आगेकी भीड़को हटाकर फिर पीछे चढ़ जाते हैं, इत्यादि' के ८ नाम हैं ।

नीति ॥ नियच्छति । अन्तर्भावितपथर्थो वा । 'यमु उपरमे' (भ्वा० प० अ०) तृच् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ प्राजति । 'अज गत्यादौ' (भ्वा० प० से०) । तृच् अन्तर्भावितपथर्थो वा । 'बलादावाधघातुके वेष्यते' (भाष्य० २।४।५६) इति वी न ।—प्राजयति—इति स्वामि-मुकुटोक्तं चिन्त्यम् । णिचि वीभावस्य नित्यत्वात् । 'प्राजयिता' इति रूपप्रसङ्गाच्च । यदपि—वानुवृत्तेर्वीभावो नास्ति—इति स्वामिनोक्तम् । तदपि चिन्त्यम् । वृत्त्यादौ वानुवृत्तेरदर्शनात् ॥ (२) ॥ * ॥ यच्छति । तृच् (३।१।१३३) ॥ (३) ॥ * ॥ सुवति गमयति स्माश्चान् । 'षू प्रेरणे' (तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'सूतस्तु सारथी तक्षिण क्षत्रियाद्ब्राह्मणीसुते । वन्दिपारदयोः (पुंसि, प्रसूते प्रेरिते त्रिषु)' (इति मे० ५९।७३) ॥ (४) ॥ * ॥ क्षदति । 'क्षद संवरणे' सौत्रः । 'तृत्तृचौ शंसिषदादिभ्यः संज्ञायां चानिटी' (उ० २।९४) । मुकुटस्तु 'गपृतेष्टृत्वष्टृ-' (उ० २।९५) । इति तृच्—इत्याह । तत्र । नञ्त्रादिषु क्षत्तुप्रहणात् । यदपि—'क्षद स्थैर्ये, हिसायां च' इत्यतस्तृच् (३।१।१३३) तृन् (३।२।१३५) वा—इत्युक्तम् । तदपि न । उक्तपाठस्यादर्शनात् । 'क्षद स्थैर्ये' (भ्वा० प० से०) इति पाठस्य दर्शनाच्च ॥ (५) ॥ * ॥ सर-त्यश्वान् । 'सू गतौ' (भ्वा० प० अ०) । अन्तर्भावि-तपथर्थः । 'सर्तणिच्च' (उ० ४।८५) इति घञिन् । सर-यस्यापत्यम्, वा ॥ (६) ॥ * ॥ सव्ये वामे तिष्ठति । 'सव्ये स्थश्छन्दसि' (उ० २।१०१) इत्यृन् ङिच्च । 'स्था-स्थिन्स्थूणाम्' (८।३।९७) इति वक्तव्यात् पत्वम् । 'स्था-स्थिन्स्थूणाम्' इति पाठे तु सुषामादित्वात् (८।३।९८)

१. 'अजेर्व्यघ्नपोः' इति सूत्रस्य भाष्ये 'एवं तर्हि नार्थ उपसंस्थानेन, नापि घ्नपोः प्रतिषेधेन । इदमस्ति 'चक्षिडः रुभाज्' 'वा लिटि' इति ततो वक्ष्यामि ['अजेर्वी'] अजेर्वीभावो भाविता वा । 'व्यवस्थितविभाषा च' इत्यनेन 'विभाषा'ऽनुवृत्तेरङ्गीकाराच्चिन्त्यमिदम् ।

२ विश्वे सूतस्तु सारथी तक्षिण प्रसूते प्रेरितेऽपि च । क्षत्रियाद् ब्राह्मणेजिषां सूतः पारदवन्दिनोः ॥ (५७।११) इति भिन्नपाठादत्रत्यप्रा क्तनं 'विश्व-मेदिन्यौ' इति पाठं त्यक्त्वा मेदिन्यामेवैतत्पाठोऽठञ्या मयाऽत्र 'मेदिनी' इति पाठः स्थापितः ।

३. 'स्थः स्थास्थिन्स्थूणामिति वक्तव्यम्' इति वार्तिकस्य 'सव्येष्ठा सारथिः' इत्युदाहरणदानात्, स्थूणशब्द 'ऋप्रत्ययान्त' इति कैयटेन चोक्तत्वादत्र—'स्थूणाम्' इत्यत्रो-कारघटितपाठस्याप्रामाणिकता 'तु' शब्देन ध्वन्यते ।

षत्वम् । 'हलदन्तात्' (६।३।९) इत्यलुक् ॥ * ॥ 'सव्ये-ष्ठाः' इत्यदन्तोऽपि । 'प्राजिता दक्षिणस्थश्च सादी सारथि-रुच्यते । सूतः क्षत्ता नियन्ता च यन्ता सव्येष्ठ एव च' इत्य-मरमाला ॥ (७) ॥ * ॥ दक्षिणे तिष्ठति । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः ॥ (८) ॥ * ॥ रथः कुटुम्बयितुं शीलमस्य । 'कुटुम्ब धारणे' (चु० आ० से०) । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः । यद्वा—रथ एव कुटुम्बम् । रथ-कुटुम्बमस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) । तस्य अष्टौ 'रथकुटुम्बिनः' ।

रथिनः स्यन्दनारोहाः

रथी, स्यन्दनारोहः (२ पु), 'रथपर चढ़कर लड़नेवाले' के २ नाम हैं ।

रेति ॥ रथोऽस्यास्ति । इनिः । (५।२।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ स्यन्दनमारोहन्ति । 'रुह बीजजन्मनि प्रादु-भवि च' (भ्वा० प० अ०) । अण् (३।२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रथारूढस्य योद्धः' ।

अश्वारोहास्तु सादिनः ॥ ६० ॥

अश्वारोहः, सादी (२ पु), 'घुड़सवार' के २ नाम हैं ।

अश्वेति ॥ अश्वमारोहन्ति प्राग्वत् ॥ (१) ॥ * ॥ सीदन्त्यवश्यम् । 'षद्लु विशरणादौ' (तु० प० अ०) । 'आवश्यक' (३।३।१७०) इति णिनिः । 'सादी तुरंग-मातङ्गरथारोहेषु दृश्यते' (इति मे० ९४।५२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अश्ववारानां' 'असवार' इति ख्यातस्य ।

भटा योद्धाश्च योद्धारः

भटः, योधः, योद्धा (३ पु), 'लड़नेवाले वीर' के ३ नाम हैं ।

भेति ॥ भटति । 'भट भृती परिभाषणे वा' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'भटः स्यात् पुंसि वीरे च विशेषे पामरस्य च' (इति मे० ३५।२३) । (१) ॥ * ॥ युध्यते । 'युध संप्रहारे' (दि० आ० अ०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ तृच् (३।१।१३३) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'योद्धः' ।

सेनारक्षास्तु सैनिकाः ।

सेनारक्षः, सैनिकः (२ पु), 'सेनाके पहरेदार' के २ नाम हैं ।

सेनेति ॥ सेनां रक्षन्ति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ 'रक्षति' (४।४।३३) इति ठक् । 'सैनिकः सैन्यरक्षे च स्यात्सेनासमवेतके' (इति मे० १४।१७२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रहरिकादेः' ।

सेनायां समवेता ये सैन्यास्ते सैनिकाश्च ते ॥ ६१ ॥

सैन्यः, सैनिकः (२ पु), 'सैनिक' अर्थात् 'सेनामें रहने-वाले' के २ नाम हैं ।

सेनेति ॥ सेनायां समवैति । 'सेनाया वा' (४।४। ४५) इति ण्यः । 'सैन्यं सैनिकसेनयोः' इति हैमः (२। ४०१) ॥ (१) ॥ * ॥ पक्षे ठक् (४।४।१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सेनायां मिलितस्यैकदेशीभूतस्य' ।

बलिनो ये सहस्रेण साहस्रास्ते सहस्रिणः ।

साहस्रः, साहस्री (२ पु), 'एक हजार योद्धाओंवाले सुवेदार आदि' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ सहस्रं बलानि सन्ति येषाम् । 'तपःसहस्राभ्यां विनीनी' (५।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ 'अण् च' (५।२।१०३) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'सहस्रसंख्याकेन गजादिना बलवतः' ।

परिधिस्थः परिचरः

परिधिस्थः, परिचरः (२ त्रि), 'अपराधी सैनिकोंको दण्ड देनेके लिये राजासे नियुक्त पुरुष' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ परिधी सेनान्ते तिष्ठति । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥ परितश्चरति । अच् (३।१। १३४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सेनायां राज्ञो दण्डकारिणः' । 'प्रयागे सामन्तस्यापकर्षकस्य'—इत्यन्ये । 'रथ-गजादेश्वरूपादादिरक्षकस्य'—इति केचित् ।

सेनानीर्वाहिनीपतिः ॥ ६२ ॥

सेनानीः, वाहिनीपतिः (२ पु), 'सेनापति' के २ नाम हैं ।

सेनेति ॥ सेनां नयति । 'णीच् प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'सत्सु-' (३।२।६१) इति विवप् । 'सेनानीः स्यात् पुमान् कार्तिकेये सेनापतौ 'पुमाद्' (इति मे० ९४। ५६) ॥ (१) ॥ * ॥ वाहिन्याः पतिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सेनापतेः' ।

कञ्चुको वारबाणोऽस्त्री

कञ्चुकः (पु), वारबाणः (पु न), 'शत्रुकं प्रहारसे बचनेके लिये लोहे आदिके बनाये हुए सन्नाह, झूल' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कञ्च्यते । 'कचि दीप्तिबन्धनयोः' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादुक्तः । 'कञ्चुको वारबाणे स्यान्निर्मोके कवचेऽपि च । वर्षापकगृहीताङ्गस्थितवस्त्रे च चोलके । कञ्चुक्यौषधिभेदे' (इति मे० ६।६२-६३) ॥ (१) ॥ * ॥ बाणं वारयति, वृणोति वा । 'वृन् वरणे' (स्वा० उ० से०) । ण्यन्तो वा । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । (मयूरव्यंसकादित्वात् '२।१।७२') । राजदन्तादित्वात् (२। २।३१) वा परनिपातः । यद्वा—वारमाच्छादकं वानमस्य ।

१. 'पुमान्' इति पुनरुक्तेरनावश्यकतया—सेनापतावपि इति मैदिनीपाठ एव प्रशस्यतरः ।

'पूर्वपदात्-' (८।४।३) इति णत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चोलकाकृतिसनाहस्य' ।

यत्तु मध्ये सकञ्चुकाः ।

वध्नन्ति तत्सारसनमधिकाङ्गः

सारसनम् (न), अधिकाङ्गः (पु), 'झूल (कवच) को स्थिर रहनेके लिये कमरमें कसनेकी पट्टी आदि' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ सारं सनोति । 'षण्णु दाने' (तु० प० से०) । कर्मणः शेषत्वविवक्षायामच् (३।१।१३४) । यद्वा—सारं बलमस्यते दीप्यतेऽनेन । 'अस गतिदीप्त्यादानेषु' (भ्वा० उ० से०) । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् । शकन्धादिः (वा० ६।१।९४) । 'सारसनमप्युरस्त्रे तनुत्रिणां मेखलायां च' (इति मे० ९९।१२१) । विश्वोऽपि—'सारसनं मेखलायामुरस्त्रे च तनुत्रिणाम्' (९९।१७२) ॥ इति (१) ॥ * ॥ अधिकमङ्गात् ॥ * ॥ क्वचित्तु 'सारसनाधिपाङ्गे' इति पाठः । यत्कात्यः—'अधिपाङ्गं सारसनम्' इति ॥ * ॥ दुर्गस्तु—'तस्य सारसनं ज्ञेयं धिपाङ्गं च निबन्धनम्' इति ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कञ्चुकदाढ्यार्थं मध्यकाये निबद्धस्य' ।

अथ शीर्षकम् ॥ ६३ ॥

शीर्षण्यं च शिरस्त्रे

शीर्षकम्, शीर्षण्यम्, शिरस्त्रम् (३ पु), 'लड़ाईके समय पहने जानेवाले टोप, या टोपीमात्र' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ शीर्षस्य प्रतिकृतिः । 'इवे-' (५।३।९६) इति कट् । शीर्षे कं सुखमस्माद्वा ॥ (१) ॥ * ॥ शिरसे हितम् । 'शरीरावयवाद्यत्' (५।१।६) । 'ये च तद्धिते' (६।१।६१) इति शिरःशब्दस्य शीर्षन्नादेशः । 'ये चाभाव-' (६।४।१६८) इति टिलोपो न । 'शीर्षण्यं शीर्षरक्षणे' । 'शीर्षण्यो विशदे'कचे' इति हैमः (३।५४०) ॥ (२) ॥ * ॥ शिरस्त्रायते । 'त्रैङ् पालने' (भ्वा० आ० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'शिरस्त्रस्य' 'टोप' इति रूपात्तस्य ।

अथ तनुत्रं वर्म दंशनम् ।

उरश्छदः कङ्कटको जगरः कवचोऽस्त्रियाम् ॥ ६४ ॥

तनुत्रम्, वर्म, दंशनम् (३ न), उरश्छदः, कङ्कटकः, जगरः (३ पु), कवचः (पु न), 'कवच' के ७ नाम हैं ।

अथेति ॥ तनुं त्रायते । प्राग्वत् ॥ (१) ॥ * ॥ वृणोति देहम् । 'वृन् वरणे' (स्वा० उ० से०) । मनिन् (३।२।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ दंश्यतेऽनेन । 'दशि

१. हैमे 'क' पुस्तके—'विशदकचे' इति पाठः ।

दंशनस्पर्शनयोः' (चु० आ० से०) । 'करणा-' (३।३। ११७) इति ल्युट् । 'दंशनं वर्मदंशयोः' इति हैमः (३। ४१०) ॥ (३) ॥ * ॥ उरश्छाद्यतेऽनेन । 'छद अप- वारणे' (चु० उ० से०) । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः । 'छादेर्वे-' (६।४।९६) इति ह्रस्वः ॥ (४) ॥ * ॥ कङ्कने । 'कांकि लील्ये' (भ्वा० आ० से०) 'शका- दिभ्योऽटन्' (उ० ४।८१) स्वार्थे कः । ज्ञापि० ५। ४।५) । यद्वा-कं मुखं कटति । 'कटे वर्षादी' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । मूलविभुजादिकः (वा० ३।२।५) वा ॥ (५) ॥ * ॥ जगता गृह्यते । 'प्राति- पादिकाद्धात्वर्थे-' (चु० ग० सू० २०३) इति णिच् (टिलोपश्च) । बाहुलकादरः । जागति । अच् (३।१। १३४) पृषोदरादिः (६।३।१०९) वा । 'जगरः कङ्कटो योगः संनाहः स्यादुरश्छदः' इति बोपालितः ॥ (६) ॥ * ॥ कं वातं वञ्चति । 'वञ्चु गतो' (भ्वा० प० से०) । अन्त- भवितव्यार्थो वा । मूलविभुजादिकः । 'कवचो गदंभाण्डे च संनाहे पटहेऽपि च' (इति विश्व-मेदिन्यौ ३०।१५, २८। १३) ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'संनाहस्य' ।

आमुक्तः प्रतिमुक्तश्च पिनद्धश्चापिनद्धवत् ।

आमुक्तः, प्रतिमुक्तः, पिनद्धः, अपिनद्धः, (४ त्रि), भा० दी० महे० आदिके मतसे 'पहने हुए कवच' के और सु० मत से 'पहने हुए वस्त्रादि' के ४ नाम हैं ।

आम्ब्वति ॥ आमुच्यते स्म । 'मुच्लु मोक्षणे' (तु० उ० अ०) क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रते- रपि ॥ (२) ॥ * ॥ अपि नह्यते स्म । 'णह बन्धने' (दि० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'वष्टि भागुरिः-' इत्यल्लोपः ॥ (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'परिहितकवचादेः' ॥ (परिहितस्य वस्त्रादेः-इति मुकुटः) ॥

संनद्धो वर्मितः सज्जो दंशितो व्यूढरुद्धटः ॥ ६५ ॥

सन्नद्धः, वर्मितः, सज्जः, दंशितः, व्यूढरुद्धटः (५ त्रि), 'कवच आदिको पहनकर लड़ाईके लिये तैयार मनुष्य' के ५ नाम हैं ।

समिति ॥ संनह्यति, संनह्यते, स्म वा । अकर्मकत्वा- र्कर्तरि (३।४।७२) कर्मणि (३।२।१०२) वा क्तः । 'संनद्धो वर्मिते व्यूढे' (इति मे० ८।१।३७) ॥ (१) ॥ * ॥ वर्मणा नह्यते स्म । 'सत्याप-' (३।१।२५) इति णिच् । 'शाविष्ठवत्' (वा० ६।४।११५) इति टिलो- पः । वर्म संजातमस्य वा । तारकादित्वात् (५।२।३६) इत्यच् ॥ (२) ॥ * ॥ सज्जति । 'षस्ज गतो' (भ्वा०

प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'अथ सज्जः स्यात्सं- नद्धे संभृते त्रिषु' (इति मे० ३।१।१८) ॥ (३) ॥ * ॥ दंशः संजातोऽस्य । इतच् (५।२।३६) । यद्वा-दंश्यते स्म । 'दंशि दंशनादौ' (चु० आ० से०) क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥ * ॥ व्यूढो धृतः कङ्कटो येन ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'धृतसंनाहस्य' ।

त्रिष्वामुक्तादयः

'आमुक्त' आदि शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

श्रीति ॥ आमुक्ता (अ० २।८।६५) दयो व्यूढकङ्कटा- (अ० २।८।६६) न्ताः त्रिलिङ्गाः ।

वर्मभृतां कावचिकं गणे ।

कावचिकम् (न), 'कवच पहने हुए पुरुषादिके झुण्ड' का १ नाम है ।

वेति ॥ कवचिनां समूहः । 'ठक् कर्वाचनश्च' (४।२। ४१) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'धृतसंनाहानां गणस्य' ।

पदातिपत्तिपदगपादातिकपदाजयः ॥ ६६ ॥

पद्गश्च पदिकश्च

पदातिः, पत्तिः, पदगः, पादातिकः, पदाजिः, पद्गः, पदिकः, (७ पु), 'पैदल' के ७ नाम हैं ।

पेति ॥ पादाभ्यामतति । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा० प० से०) । 'अज्यतिभ्यां च' (उ० ४।१३०) 'पादे च' (उ० ४।१३१) इतीण् । 'पादस्य पदाज्यातिगोपहतेषु' (६।३।५२) इति पदः ॥ (१) ॥ * ॥ एवं पदाजिः ॥ (५) ॥ * ॥ मुकुटस्तु—'इजजादिभ्यः' (वा० ३।३। १०८) इतीञ्—इत्याह । तन्न । 'स्त्रियाम्' 'अकर्तरि च कारके' 'भावे' इत्यधिकारे तस्य विहितत्वेन 'अतति' 'अजति' इति विग्रहस्य विरुद्धत्वात् ॥ (१) ॥ * ॥ पद्यते । 'पद गतो' (दि० आ० अ०) । बाहुलकात्तिः । क्तिच् (३।३।१७४) वा । 'पत्तिः सेनाभित्पद्गयोगतो' इति हैमः (२।१८०) ॥ (८) ॥ * ॥ पादाभ्यां गच्छति । 'अन्येष्वपि-' (वा० ३।२।४८) इति डः । 'पादस्य-' (६।३।५२) इति पदः ॥ (३) ॥ * ॥ पदातिरेव । विनयादित्वात् (५।४।३४) ठक् । पादाभ्यामतति । बाहुलकादिको वा ॥ * ॥ 'पादाविकः' इति क्वचित्पाठः । पादाभ्यामवति । 'अव रक्षणादौ' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादिकः । यद्वा-पादेनावो रक्षणम् । तत्र नियुक्तः । 'तत्र नियुक्तः' (४।४।६९) इति ठक् ॥ (४) ॥ * ॥ पद्ग्यां गच्छति । पादेन समानार्थः पच्छब्दोऽस्ति । डः (वा० ३।२।४८) ॥ (६) ॥ * ॥ पादाभ्यां चरति । 'पर्पादिभ्यः षठ्' (४।४।१०) । 'इके चरतौ' (वा० ६। ३।५३) इति पद्गावः ॥ (७) ॥ * ॥ पादातव्यब्दोऽ-

प्यत्र । 'पदातिपत्तिपादातपादाविकपदाजयः' इत्यमरमाला ।
यत्तु मुकुटेनोक्तम्—मूलविभुजादिके पादातः—इति । तत्र ।
'पादाभ्यां भतति' इति विग्रहेण पचाद्यच् । गतार्थत्वात्
॥ * ॥ सप्त 'पदातेः' ।

अथ पादातं पत्तिसंहतिः ।

पादातम् (न), पत्तिसंहतिः (स्त्री), 'पैदलके झुण्ड' के २
नाम हैं ।

अथेति ॥ पदातीनां समूहः 'भिक्षादिभ्योऽण्' (४।२।
३८) ॥ (१) ॥ * ॥ पत्तीनां संहतिः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'पदातिसमूहस्य' ।

शस्त्राजीवे काण्डपृष्ठायायुधीयायुधिकाः समाः ॥ ६७ ॥

शस्त्राजीवः, काण्डपृष्ठः, आयुधीयः, आयुधिकः (४ त्रि)
'हथियारकी नौकरीसे जीविका चलानेवाले' के ४ नाम हैं ।

शेति ॥ शस्त्रमाजीवति उपजीवति । 'जीव प्राणधारणे
(भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥
काण्डानि शस्त्राणि पृष्ठे यस्य ॥ * ॥ 'काण्डस्पृष्ट' इति
मुकुटः । स्पृष्टं गृहीतं काण्डं शस्त्रं येन । 'वाहिताग्न्या-
दिषु' (२।२।३७) इति परनिपातः ॥ (२) ॥ * ॥
आयुधेन जीवति । 'आयुधाच्छ च' (४।४।१४) ॥ (३)
॥ * ॥ चात् ठञ् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'शस्त्रजीविनः' ।

कृतहस्तः सुप्रयोगविशिलः कृतपुङ्खवत् ।

कृतहस्तः, सुप्रयोगविशिलः, कृतपुङ्खः (३ त्रि), 'बाण
चलानेमें निपुण' के ३ नाम हैं ।

क्रिति ॥ कृतोऽभ्यस्तो हस्तो यस्य ॥ (१) ॥ * ॥
शोभनः प्रयोगोऽस्य । सुप्रयोगो विशिलोऽस्य ॥ (२)
॥ * ॥ कृतोऽभ्यस्तः पुङ्खः पुङ्खयुक्तः शरो येन ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'सम्यक्कृतशराभ्यासस्य' ।

अपराद्धपृषत्कोऽसौ लक्ष्याद्यश्च्युतसायकः ॥ ६८ ॥

अपराद्धपृषत्कः (त्रि), 'निशाना चूके हुए' का १ नाम है ।
अपेति ॥ अपराद्धः पृषत्को बाणोऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥
लक्ष्याद्वेध्यात् च्युतो भ्रष्टः सायको यस्य ॥ * ॥ एकं
'लक्ष्याप्राप्तशरस्य' ।

धन्वी धनुष्मान् धानुष्को निषङ्गयस्त्री धनुर्धरः ।

धन्वी, धनुष्मान्, धानुष्कः, निषङ्गी, अस्त्री, धनुर्धरः
(६ त्रि), 'धनुष धारण करनेवाले' के ६ नाम हैं ।

धेति ॥ 'धन्वा तु मरुदेशे ना क्लीबं चापे स्थलेऽपि च'
(इति मेदिनी ८८।७८) । धन्वाऽस्यास्ति । त्रीह्यादित्वात् ।
(५।२।११६) इति ॥ (१) ॥ * ॥ धनुरस्यास्ति ।
मनुप् (५।२।९४) । 'तसौ मत्वर्थे' (१।४।१९) इति
अत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ धनुः प्रहरणमस्य । 'तदस्य

प्रहरणम्' (४।४।५७) इति ठक् । 'इसुसुक्तान्तात् कः' (७।
३।५१) ॥ (३) ॥ * ॥ निषङ्गोऽस्यास्ति । इति ॥ (५।२।
११५) ॥ (४) ॥ * ॥ 'अस्त्रं प्रहरणो चापे' इति विश्वः
(१२८।४२) अस्त्रमस्यास्ति । इति ॥ (५।२।११५) ॥
(५) ॥ * ॥ धरति । 'धृञ् धारणे' (भ्वा० उ० अ०) ।
अच् (३।१।१३४) । धनुषो धरः ॥ (६) ॥ * ॥ षट्
'धनुर्धरस्य' ।

स्यात्काण्डवांस्तु काण्डीरः

काण्डवान्, काण्डीरः (२ त्रि), 'बाण धारण करनेवाले'
के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ 'काण्डः स्तम्भे तस्मिन्ने वाणेऽवसर-
नीरयोः । कुत्सिते वृक्षभिन्नाडीबन्धे रहसि न स्त्रियाम्'
(इति मेदिनी ४०।२-३) । काण्डो बाणोऽस्यास्ति । मनुप्
(५।२।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ 'काण्डाण्डादीरस्त्रीरचो'
(५।२।१११) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बाणधारकस्य' ।

शाक्तीकः शक्तिहेतिकः ॥ ६९ ॥

शाक्तीकः, शक्तिहेतिकः (२ त्रि), 'शक्तिनामक शस्त्र
धारण करनेवाले' के २ नाम हैं ।

शेति ॥ शक्तिः प्रहरणमस्य । 'शक्तियष्टचोरीक'
(४।४।५९) ॥ (१) ॥ * ॥ शक्तिहेतियस्य ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'शक्त्यायुधधारिणः' ।

याष्टीरूपारश्चधिकौ यष्टिपश्वधहेतिकौ ।

याष्टीकः पारश्वधिकः (२ त्रि), 'लाठी और फरसा धारण
करनेवाले' का क्रमशः १-१ नाम है ।

येति ॥ यष्टिः प्रहरणमस्य । (ईकन् '४।४।५९') ॥
(१) ॥ * ॥ पारश्वधः पशुः प्रहरणमस्य । 'पारश्वधाट्टञ्च'
(४।४।५८) ॥ (१) ॥ * ॥ यष्टिश्च पश्वधश्च हेती
ययोः ॥ * ॥ (क्रमेण) एकैकम् 'यष्टिपशुधृतोः' ।

नैस्त्रिशिकोऽसिहेतिः स्यात्

नैस्त्रिशिकः, असिहेतिः (२ त्रि), 'तलवार धारण करने-
वाले' के २ नाम हैं ।

नायिति ॥ निस्त्रिशः प्रहरणमस्य । 'प्रहरणम्' (४।४।
५७) इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ असिहेतियस्य ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'खड्गायुधस्य' ।

समौ प्रासिककौन्तिकौ ॥ ७० ॥

प्रासिकः, कौन्तिकः (२ त्रि), 'प्रास और कुन्त (भाला)
धारण करनेवाले' का क्रमशः १-१ नाम है ।

सेति ॥ प्रासः कुन्तश्च प्रहरणमस्य । प्राग्वत् (४।४।
५७) ॥ (१) ॥ * ॥ (क्रमशः) एकैकं 'प्रासकुन्तायुधिनीः' ।

चर्मि फलकपाणिः स्यात्

चर्मि, फलकपाणिः (२ त्रि), 'चर्मनामक हथियार (छाल) धारण करनेवाले' के २ नाम हैं ।

चेति ॥ चर्मिष्यास्ति । ग्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) इति ॥ (१) ॥ * ॥ फलकं पाणावस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'फलकधारकस्य' ।

पताकी वैजयन्तिकः ।

पताकी, वैजयन्तिकः (२ त्रि), 'पताका धारण करनेवाले' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पताकाऽस्यास्ति । ग्रीह्यादीनिः (५।२।११६) ॥ (१) ॥ * ॥ वैजयन्त्यस्यास्ति । ग्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) इन् । यद्वा^१ वैजयन्त्या चरति 'चरति' (४।४।८) इति ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ध्वजधारकस्य' ।

अनुप्लवः सहायश्चानुचरोऽभिसरः समाः ॥ ७१ ॥

अनुप्लवः, सहायः, अनुचरः, अभिसरः (४ त्रि), 'अनुचर' के ४ नाम हैं ।

अन्विति । अनु पश्चात् प्लवते । 'प्लुङ् गतो' (भ्वा० आ० अ०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ सह क्षयते । 'अय गतो' (भ्वा० आ० से०) । एति वा । 'इण् गतो' (अ० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ अनु चरति । 'चरेष्टः' (३।२।१६) ॥ (३) ॥ * ॥ अभितः सरति । अच् (३।१।१३४) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'सहायस्य' ।

पुरोगाग्रेसरप्रष्ठाग्रतःसरपुरःसराः ।

पुरोगमः पुरोगामी

पुरोगः, अग्रेसरः, प्रष्ठः, अग्रतःसरः, पुरःसरः, पुरोगमः, पुरोगामी (७ त्रि), 'आगे चलनेवाले' के ७ नाम हैं ।

प्विति ॥ पुरो गच्छति । 'अन्येष्वपि-' (वा० ३।२।४८) इति डः ॥ (१) ॥ * ॥ अग्रे सरति । 'पुरोऽग्रतो-ग्रेषु-' (३।२।१६) इति टः (२) ॥ * ॥ प्रतिष्ठते गच्छति । 'आतश्चोपसर्गे-' (३।१।१३६) इति कः । 'प्रष्ठोऽग्रगामिनि' (८।३।१२) इति षः । 'प्रष्ठस्त्रिष्वग्रगे श्रेष्ठे पुंसि चाण्डालिकौषधी' (इति मेदिनी ३९।६) ॥ (३) ॥ * ॥ अग्रतः सरति ॥ पुरः सरति । 'पुरोऽग्रतः-' (३।२।१८) इति टः ॥ (४) ॥ * ॥ (५) ॥ * ॥ पुरो गच्छति । अच् (३।१।१३४) । 'गमश्च' (३।२।४७) इति खच् वा ॥ (६) ॥ * ॥ 'सुप्पजातो-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'अग्रेसरस्य' ।

१. ग्रीह्यादी 'वैजयन्ती' शब्दस्य पाठाभावादरुचेराह 'यद्वा' इति ।

मन्दगामी तु मन्थरः ॥ ७२ ॥

मन्दगामी, मन्थरः (२ त्रि) 'धीरे २ चलनेवाले' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ मन्दं गच्छति तच्छीलः । प्राग्वत् (३।२।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ मन्थति पादौ । 'मथि हिंसासं-क्लेशनयोः' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादरन् । मन्थं राति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'मन्थरः कोश-फलयोर्बाधमन्थानयोः पुमान् । कुसुम्भ्यां, न द्वयोर्मन्दे पृथौ वक्त्रेऽभिधेयवत्' (इति मेदिनी १९८।१३७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शनैर्गमनशीलस्य' ।

जङ्घालोऽतिजवस्तुल्यौ

जङ्घालः, अतिजवः (२ त्रि), 'बहुत तेज चलनेवाले' के २ नाम हैं ।

जेति ॥ अतिशयिता जङ्घाऽस्य । सिद्ध्यादित्वात् (५।२।९७) लच् ॥ * ॥ पिच्छादित्वात् (५।२।१००) इलच् जङ्घिलोऽपि । 'प्रञ्जालप्रञ्जिलौ तुल्यौ जङ्घालजङ्घिलादयः' इति इति वाचस्पतिः ॥ (१) ॥ * ॥ अतिशयितो जवो वेगो यस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अतिवेगवतः' ।

जङ्घाकरिकजाङ्घिकौ ।

जङ्घाकरिकः, जाङ्घिकः, (२ त्रि), 'दौदाहा, डाँक ढोने वाले' के २ नाम हैं ।

जेति ॥ जङ्घासाध्यत्वादुपचाराद्गतिर्जङ्घा । सैव करो राजदेयो भागः, आकरः श्रेष्ठो वा । जङ्घाकरोऽस्यास्ति । ठक् (५।२।११५) जङ्घैव करो हस्ती यस्य, इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ जङ्घाभ्यां जीवति । 'वेतनादिभ्यो जीवति' (४।४।१२) इति ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जङ्घा-जीविनः' ।

तरस्वी त्वरितो वेगी प्रजवी जवनो जवः ॥ ७३ ॥

तरस्वी, त्वरितः, वेगी, प्रजवी, जवनः, जवः (६ त्रि), 'शीघ्रता करनेवाले' के ६ नाम हैं ।

तेति ॥ तरो वेगोऽस्यास्ति । 'अस्मायामेधा-' (५।२।१२१) इति विनिः । 'तरस्वी क्षूरवेगिनोः' (इति मे० ९६।८३) ॥ (१) ॥ * ॥ त्वरते । 'वित्तरा संभ्रमे' (भ्वा० आ० से०) । 'जीतः क्तः' (३।२।१९७) । त्वरा संजाताऽस्य, इति वा । इतच् (५।२।३६) । 'त्वरितं वेगतद्वतोः' (इति हैमः ३।२७९) ॥ (२) ॥ * ॥ अतिशयितो वेगोऽस्य । इतिः (५।२।११५) ॥ (३) ॥ * ॥ प्रजवति । 'जुः' सौत्रो (धातुः) वेगे गतो च । 'प्रजोरितिः' (३।२।१५६) ॥ (४) ॥ * ॥ 'जुचङ्कम्भ्य-' (३।२।१५०) इति युच् । 'जवनं तु स्यदे

वेगिहये' ना वेगिनि त्रिषु' (इति मे० ८७।६६) ॥ (५)
 ॥ * ॥ अच् (३।१।१३४) ' (जवो वेगवति त्रिषु ।)
 पुलिङ्गस्तु भवेद्वेगे चोष्णपुष्पे जवा मता' (इति मे० १५८।
 ७) ॥ (६) ॥ * ॥ षड् 'वेगवन्मात्रस्य' ।

जय्यो यः शक्यते जेतुम्

जय्यः (त्रि), 'जीते जा सकनेवाले' का १ नाम है ।

जिति ॥ जेतुं शक्यः । 'जि जये, अभिभवे वा' (भ्वा०
 प० अ०) । 'शकि लिङ् च' (३।१।१७२) इति शक्ती
 'अचो यत्' (३।१।९७) । 'क्षय्यजय्यो शक्यार्थे' (६।
 १।८१) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'जेतुं शक्यस्य' ।

जेयो जेतव्यमात्रके ।

जेयः (त्रि), 'जीतने योग्य' का १ नाम है ।

जयिति ॥ शक्यार्थादन्यत्र 'अर्हे कृत्यतृचश्च' (३।३।
 १६९) इति योग्यतायाम् । 'अचो यत्' (३।१।९७) ॥
 (१) ॥ * ॥ एकं 'जेतुं योग्यस्य' ।

जैत्रस्तु जेता

जैत्रः, जेता (२ त्रि), 'विजयशील, जीतनेवाले' के २
 नाम हैं ।

जायिति ॥ जयनशीलः । 'तृन्' (३।२।१३५) ।
 प्रज्ञाछण् (७।४।३८) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥
 द्वे 'जयवतः' ।

यो गच्छत्यलं विद्विषतः प्रति ॥ ७४ ॥

सोऽभ्यमित्र्योऽभ्यमित्रोऽप्यभ्यमित्रोण इत्यपि ॥

अभ्यमित्र्यः, अभ्यमित्र्यः, अभ्यमित्र्यः (३ त्रि),
 'अपने पराक्रमसे शत्रुका सामना करनेवाले' के ३ नाम हैं ।

य इति ॥ अभ्यमित्रस्याभिमुखम् । 'लक्षणोनाभिप्रती'-
 (२।१।१४) इत्यव्ययीभावः । अभ्यमित्रमलगामी । 'अभ्य-
 मित्राच्छ च' (५।२।१७) चाद् यत्स्वी ॥ (१) ॥ * ॥
 (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'सामर्थ्येन शत्रूणां
 संमुखं गच्छतः' ॥

ऊर्जस्वलः स्यादूर्जस्वी य ऊर्जातिशयान्वितः ॥ ७५ ॥

ऊर्जस्वलः, ऊर्जस्वी (२ त्रि), 'बहुत बलवान्' के २
 नाम हैं ।

ऊर्जेति ॥ 'ऊर्जस्तु कातिकोत्साहबलेषु प्राणनेऽपि च'
 (इति मे० ३०।४) । अतिशयित ऊर्जोऽस्यास्ति । 'ज्यो
 त्नातमिच्छा-' (५।२।११४) इति बलज्वनी । 'ऊर्ज'

१. मेदिन्यां तु '—वेगे हये—' इति पाठः ।

शब्दोऽदन्तः सान्तश्च' । आद्ये सगपि निपात्यः । मुकुटस्तु—
 'ऊर्जा' शब्दमाबन्तं पठित्वा 'ह्रस्वत्वं च'—इत्याह । तस्मै ।
 उक्तमेदिनीकोशविरोधात् ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥
 ऊर्जस्यातिशयः । ऊर्जातिशयेनान्वितः ॥ (३) ॥ * ॥
 'ऊर्जं बलप्राणतयोः' (चु० प० से०) । भावे षच् (३।
 ३।१८) । 'गुरोश्च' (३।३।१०३) । इत्यप्रत्यये टाट्या-
 बन्तोऽपि संभवति । परं तु निपातने स न ग्राह्यः । ह्रस्व-
 स्यापि निपातनीयत्वेन गौरवप्रसङ्गात् । वृत्तिकारस्त्वमुष्म-
 न्तं मन्यते । तत्तु न सम्यक् । 'अस्माया-' (५।२।१२१)
 इति सिद्धत्वेन निपातनस्य वैयर्थ्यप्रसङ्गात् ॥ * ॥ त्रीणि
 'बलातिशयवतः' ।

स्यादुरस्वानुरसिलः

उरस्वान्, उरसिलः (२ त्रि), 'चौकी छातीवाले' के २
 नाम हैं ।

स्येति ॥ प्रशस्तमतिशयितं वा उरो यस्य । विशाल-
 त्वात् । मतुप् (५।२।१४) । 'मादुपधाया-' (८।२।१९)
 इति वः । 'क्षयः' (८।२।१०) इति वत्वम्—इति तु
 मुकुटस्य प्रमादः । सस्य क्षयत्वाभावात् ॥ (१) ॥ * ॥
 पिच्छादित्वात् (५।२।१००) इलच् ॥ (२) ॥ * ॥—उरसा
 बलं लक्ष्यते—इति स्वामी ॥ * ॥ द्वे 'विपुलोरसः' ।

रथिनो रथिको रथो ।

रथिनः, रथिकः, रथी (३ त्रि), 'रथ के स्वामी' के ३
 नाम हैं ।

रेति ॥ रथोऽस्यास्ति । 'मेधारथाभ्यामिरन्निनचो' ।
 स्वामी तु—'मेधारथाभ्यामिरन्निरचो' (वा० ५।२।१०९)
 इति पठित्वा 'रथिरः' इति व्याख्याय—'रथिनः' इत्यमपाठः—
 इत्याह ।—रथस्येनः प्रभुः । शकन्वादिः (वा० ६।१।९४)
 इत्यन्ये ॥ (१) ॥ * ॥ 'अत इनिठनी' (५।२।११५) ॥
 (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'रथस्वामिनः' ।

कामंगाभ्यनुकामीनः

कामङ्गामी, अनुकामीनः (२ त्रि), 'मतलब भर (यथेष्ट)
 चलनेवाले' के २ नाम हैं ।

१. 'युष्मज्जः कातिके बले' इति हेमात् (२।६७),
 'उत्साहकातिकावृजौ' इति त्रिकाण्डशेषात् (३।३।८०)
 'ऊर्जावृत्साहकातिकी' इति वैज० (पु० २१४ श्लो० ९)
 च 'ऊर्ज' शब्दोऽदन्तः । 'प्राणः स्याम' पराक्रमबलधु-
 म्नानि शौर्यौजसी' इति हेमनाममालात् (३।४६०)
 'ऊर्जः' शब्दः सान्तः ।

२. 'केशाद्वोऽन्यतरस्याम्' इति सूत्रस्थभाष्ये स्वामि-
 सम्मतं—'रन्निरचो' इति 'इरच्' घटितमेव वातिकं
 लभ्यते, न तु 'इनच्' घटितम्, तेन 'रथिनः' इत्यसाधुरेव ।

केति ॥ कामं यथेच्छं गमनशीलः । 'कामम्' इत्यव्ययम् । 'सुधि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (१) ॥*॥ कामस्य सङ्क्षम् । यथार्थेऽव्ययीभावः (२।१।६) । अनुकाम गामी 'अवारपार-' (५।२।११) इति खः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'यथेष्टं गमनशीलस्य' ।

ह्यत्यन्तीनस्तथा भृशम् ॥ ७६ ॥

अत्यन्तीनः (त्रि), 'अत्यन्त चलनेवाले' का १ नाम है ।

ह्येति ॥ अत्यस्यात्ययः । अत्ययेऽव्ययीभावः (२।१।६) । अत्यन्तं गामी । 'अवार-' (५।२।११) इति खः ॥ (१) ॥*॥ 'भृशं गामी' इत्यन्वयः ॥ * ॥ एकम् 'अति-गमनशीलस्य' ।

शूरो वीरश्च विक्रान्तः

शूरः, वीरः, विक्रान्तः (३ त्रि), 'पहलवान, बहादुर' के ३ नाम हैं ।

श्रिति ॥ शूरयति । 'शूर वीर विक्रान्तो' (चु० उ० से०) अच् (३।१।१३४) । 'शूरः स्याद्यादवे भटे' (इति मे० १२९।९३) ॥ (१) ॥*॥ वीरयति । 'वीरो रसविशेषे स्यादुत्तरे सुभटे त्रिषु । स्त्री सुराक्षीरकाकोलीतामलक्येलवालुके । पतिपुत्रवतीरम्भाविदारीदुग्धिकासु च । 'मलयूक्षीरविदार्योः क्लीबं शृङ्गायां नतेऽपि च' इति (पवर्गंतृतीयादौ मे० १२७।६७-६९) ॥ (२) ॥ * ॥ विक्रामति स्म । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा० प० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।१२) । इति क्तः ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'शूरस्य' ।

जेता जिष्णुश्च जित्वरः ।

जेता, जिष्णुः, जित्वरः (३ त्रि), 'सर्वदा विजय करनेवाले' के ३ नाम हैं ।

जयिति ॥ जयनशीलः । 'तृत्' (३।२।१३५) ॥ (१) ॥ * ॥ 'ग्लजिस्थश्च रत्नुः' (३।२।१३९) । 'जिष्णुर्नां वासवेऽर्जुने । जित्वरे वाच्यवत्' (इति मे० ४५।१३) ॥ (२) ॥*॥ 'इणशजि-' (३।२।१६३) इति क्वरप् ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'जयशीलस्य' ।

सांयुगीनो रणे साधुः

सांयुगीनः (त्रि), 'लडाईमें चतुर' का १ नाम है ।

समिति ॥ संयुगे रणे साधुः । 'प्रतिजनादिभ्यः खञ्' (४।४।९९) ॥ (१) ॥*॥ एकं 'युद्धकुशलस्य' ।

शस्त्राजीवादयस्त्रिषु ॥ ७७ ॥

'शस्त्राजीव' शब्द (श्लो० ६७) से यहाँ तक सब शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

१. मेदिन्यां '—पुंस्युत्तरे—मलपूक्षीर—' इति पाठः ।

शेति ॥ शस्त्राजीवादयः (अ० २।८-६७) । सांयु-गीनान्ताः ।

ध्वजनी वाहिनी सेना पृतनाऽनीकिनी चमूः ।

वरूथिनी बलं सैन्यं चक्रं चानीकमस्त्रियाम् ॥ ७८ ॥

ध्वजिनी, वाहिनी, सेना, पृतना, अनीकिनी, चमूः, वरूथिनी (७ स्त्री), बलम्, सैन्यम्, चक्रम् (३ न), अनीकम् (न पु), 'सेना, पलटन' के ११ नाम हैं ।

ध्वेति ॥ ध्वजाः सन्त्यस्याम् । इनिः (४।२।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ वाहाः सन्त्यस्याम् ॥ (२) ॥ * ॥ सिनोति । 'षिञ् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) 'कृवृजृसिद्-पन्थनिस्वपिभ्यो नित्' (उ० ३।१०) इति नः । सह इनेन वा ॥ (३) ॥ * ॥ प्रियते । 'पृङ् व्यायामे' (तु० आ० अ०) । बाहुलकात्तनन् । गुणाभावश्च । 'पृतना तु स्त्रियां सेनामात्रसेनाविशेषयोः' (इति मे० ८९।९४) ॥ (४) ॥*॥ अनीकं रणोऽस्ति प्रयोजनत्वेन यस्याः इनिः (५।२।११५) । 'अनीकिनी स्त्रियां सेनामात्रसेनाविशेषयोः' (इति मे० ९५।६२) ॥ (५) ॥ * ॥ चमति शत्रून् । 'कृषि-चमितनि-' (उ० १।८०) इत्युः ।—'चमितमिर्वधिभ्य ऊः'—इति मुकुटः । तप्त । तादृशसूत्राभावात् । 'चमूः सेना विशेषे च सेनामात्रे च योषिति' [इति मे० १०९।१२] ॥ (६) ॥ * ॥ वरूथाः सन्त्यस्याम् । इनिः (५।२।११५) (७) ॥ * ॥ बलति । 'बल प्राणने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । यद्वा—बलते । 'बल संवरणे, संचलने च' (भ्वा० आ० से०) ॥ (८) ॥ * ॥ सेनैव चतुर्वर्णादित्वात् (वा० ५।१।१२४) ष्यञ् ॥ (९) ॥ * ॥ क्रियतेऽनेन । 'ध्वर्थे कः' (वा० ३।३।५८) । 'के कृवादीनाम्' (वा० ६।१।१२) इति द्वित्वम् ॥ (१०) ॥*॥ अनित्यनेन । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । 'अनिह-विभ्यां किच्च' (उ० ४।१७) इतीकन् । 'अनीकोऽस्त्री रणे सैन्ये' [इति मे० ४।४२] ॥ (११) ॥*॥ एकादश 'सेनायाः' ।

व्यूहस्तु बलविन्यासः

व्यूहः (पु), 'व्यूह' अर्थात् 'लडाईमें सेनाको रखनेके कायदे, मोर्चाबन्दी' का १ नाम है ।

विव्रति ॥ व्यूहते । 'ऊह वितर्के' (भ्वा० आ० से०) षञ् (३।३।१८) । 'व्यूहः स्याद्वलविन्यासे निर्माणे वृन्द-तर्कयोः' [इति मे० १७५।१०] ॥ (१) ॥*॥ बलस्य सेनाया विन्यासो विभज्य स्थापनम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'व्यूहस्य' ।

भेदा दण्डादयो' युधि ।

दण्डः (पु.) आदि 'व्यूह' अर्थात् 'लढाईमें सेनाको रखनेके कायदे मोर्चाबन्दी' के पृथक् १-१ नाम हैं ।

भयिति ॥ भेदा विशेषः । यदाह कामन्दकिः—'तिर्यग्वृत्तिस्तु दण्डः स्याद्भोगोऽवावृत्तिरेव च । मण्डलः सर्वतो-वृत्तिः पृथग्वृत्तिरसंहतः' इति () । दण्डवदवस्थानं दण्डः । अन्योन्यानुगतावृत्तिर्भोगः । संपंशरीरवदवस्था मण्डलः । गजादीनां विजातीयैरभिहितानां स्थानमसंहतः । शकट-मकर-पताका-सर्वतोभद्र-दुर्जयादयोऽपि ।

प्रत्यासारो व्यूहपार्ष्णिः

प्रत्यासारः, व्यूहपार्ष्णिः (२ पु), 'व्यूहके पीछेवाले सेना-भाग' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रतीपमासारयति भग्नान् । 'सृ गतो' (भ्वा० प० अ०) । ण्यन्तः । अच् ॥ (१) ॥ * ॥ व्यूहस्य पार्ष्णिः पृष्ठभागः 'पार्ष्णिः स्यादुन्मदस्त्रियाम् । स्त्रियां द्वयोः सैन्यपृष्ठे पादग्रन्थ्यधरेऽपि च' इति ('विश्व-मेदिनी' ४६।२०) (२) ॥ * ॥ द्वे 'व्यूहस्य पृष्ठभागस्य' ।

सैन्यपृष्ठे प्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥

सैन्यपृष्ठः प्रतिग्रहः (२ पु), 'सेनाके पीछेवाले भाग' के २ नाम हैं ।

सैन्येति ॥ सैन्यस्य पृष्ठे घनुःशतद्वयान्तरे स्थितं सैन्यम् प्रतिगृह्यतेऽनेन । 'ग्रहवृट्-' (३।३।५८) इत्यप् । 'प्रति-ग्रहः स्वीकरणे सैन्यपृष्ठे पतद्ग्रहे । योग्येभ्यो विधिवद्देये तद्ग्रहे च ग्रहान्तरे' [इति मे० १७७।३१] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सैन्यस्य पश्चाद्भिन्नसंघातस्यानीकस्य' ।

एकेभैकरथा त्र्यश्वा पत्तिः पञ्चपदातिका ।

पत्तिः (स्त्री), 'पत्ति' अर्थात् जिसमें एक हाथी, एक रथ, तीन घोड़े और पाँच पैदल हों उस सेना-विशेष' का १ नाम है ।

१. व्यूहस्य नकभेदेषु केचन भेदास्ते यथा दण्डव्यूहः मण्डलव्यूहः, उच्छन्नव्यूहः, अवलव्यूहः, दृढव्यूहः, चक्र-व्यूहः, वराहव्यूहः, मकरव्यूहः, सूचीव्यूहः, गरुडव्यूहश्चेति । विशेषं जिज्ञासुभिः 'अभिधानचिन्तामणौ (३।४११), मनुस्मृती (७।१८७-१९१) च मत्कृत 'मणिप्रभा' व्याख्या द्रष्टव्या ।

२. 'मेदिनी' त्येवोचितम्, विश्वे 'पार्ष्णिः पादचात्य-भागे स्यात् पादमूलोन्मदस्त्रियोः । सेनापृष्ठे च कुम्भ्यां च' (४९।२०-२१) इति भिन्नपाठात् ।

एकेति ॥ एक इभो यस्याम् । एको रथो यस्याम् । त्रयोऽश्वा यस्याम् । पञ्च पदातयो यस्याम् । पद्यते । 'पद गतो' (दि० आ० अ०) । पत्यते वा । 'पत्नू गतो' (भ्वा० प० अ०) । 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।९४) । क्तिन् (३।३।१७४) वा । 'पत्तिर्ना पदगे, स्त्रियाम् । गतावेक-रथैकेभ्यश्चपञ्चपदातिके' [इति मे० ५६।३०-३१] । भरतः—'एको रथो गजश्चैको नराः पञ्च पदातयः । त्रयश्च तुरगास्तज्ज्ञैः पत्तिरित्यभिधीयते' () ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सेनाविशेषस्य' ।

पत्त्यङ्गैस्त्रिगुणैः सर्वैः क्रमादाख्या यथोत्तरम् ॥ ८० ॥
सेनामुखं गुल्मगणौ वाहिनी पृतना चमूः ।

अनीकिनी

सेनामुखम् (न), गुल्मः, गणः (२ पु), वाहिनी, पृतना, चमूः, अनीकिनी (४ स्त्री), 'पत्ति आदि के तिगुना करनेपर सेनामुख आदि संज्ञा सेनाविशेषकी होती है' अर्थात् ३ पत्ति (३ हाथी, ३ रथ, ९ घोड़े और १५ पैदल), को सेनामुखः; ३ सेनामुख (९ हाथी, ९ रथ, २७ घोड़े और ४५ पैदल) को गुल्मः; ३ गुल्म (२७ हाथी, २७ रथ, ८१ घोड़े और १३५ पैदल) को गण' कहते हैं । इसी प्रकार 'वाहिनी, पृतना, चमू और अनीकिनी' में भी तिगुना समझना चाहिये ।

पेति ॥ तिस्रः पत्तयः सेनामुखम् । त्रिभिः सेनामुखै-गुल्मः । त्रयो गुल्मा गणः । त्रयो गणा वाहिनी । तिस्रो वाहिन्यः पृतना । तिस्रः पृतनाश्चमूः । तिस्रश्चमूवोऽनीकिनी ॥ * ॥ सेनाया मुखमुपक्रमः ॥ (१) ॥ * ॥ गुडति, गुड्यते, वा । 'गुड रक्षायाम्' (तु० प० से०) । बाहुल-कान्तः । डलयोरेकत्वम् । 'गुल्मः सेनाघट्टभिदोः सेनारक्ष-णरुग्भिदोः । 'स्तम्बेऽस्त्रियामामलक्येलावली वस्त्रवेदमसु' [इति मे० १०९।११] ॥ (१) ॥ * ॥ गण्यते, गण-यति वा । 'गण संख्याने' (चु० उ० से०) । घञ् (३।३।१९) । अच् (३।१।१३४) वा । 'गणः प्रथमसंख्येये चण्डीसैन्यप्रभेदयोः' [इति मे० ४५।९१] ॥ (१) ॥ * ॥ एकैकं 'सेनाविशेषस्य' ।

१. मेदिनीस्थः—'स्तम्बे स्त्रिया—' इति पाठ एव समीचीनः, न त्वन्नत्यः 'अस्त्रियाम्' इति पाठः—'गुल्मी पटीकसि आमलक्येलयोर्वन्याम्' इति हेमात् (२।३२५), '—गुल्मी स्यादामलक्येलापणिकावस्त्रवेदमसु' इति विश्वात् (१११।१३) च ।

दशानीकिन्योऽक्षौहिणी

अक्षौहिणी (स्त्री), मा० दी० स्त्री० स्वा० आदिके मतसे 'दस अनीकिनी (२१८७० हाथी, २१८७० रथ, १५६१० घोड़े और १०९३५० पैदल) संख्यावाले सेना-विशेष' का १ नाम है ।

देति ॥ दशानीकिन्योऽक्षौहिणी । ऊहः समूहोस्त्य-
स्याः । इतिः (५।२।११५) अक्षाणामूहिनी । 'पूर्वपदात्-'
(ना० ४।३) इति णत्वम् । 'अक्षादूहिन्याम्—' (वा० ६।१
८९) इति वृद्धिः । यत्तु—सर्वेषामक्षाणामिन्द्रियाणामूहः
सविकल्पकं ज्ञानमक्षोहः । सोऽस्त्यस्याः । इतिः । (५।२।
११५) 'अकृतव्यूहाः—' इति परिभाषया गुणं बाधित्वा
वृद्धिः (वा० ६।१।८९)—इति मुकुटेनोक्तम् । तत्र । 'ऊहि-
नी' शब्देन विग्रहे वृद्धेश्चरितार्थत्वात् । 'अपवादोऽप्यन्यत्र
चरितार्थश्चेत्तदाऽन्तरङ्गेण बाध्यते' । तथा 'सर्व इह' इत्य-
त्रापवादोऽपि सवर्णदीर्घो गुणेन बाध्यते । 'अक्षौहिण्यामि-
त्यधिकैः सप्तत्या ह्यष्टभिः शतैः । संख्या युक्ता सहस्राणि
गजानामेकविंशतिः । एवमेव रथानां तु संख्यानं ितितं
बुधैः । पञ्चषष्टिः सहस्राणि षट् शतानि दशैव तु । संख्या-
तास्तुरगास्तज्जैविना रथतुरंगमैः । नृणां शतसहस्रं तु सह-
स्राणि नवैव तु । शतानि त्रीणि चान्यानि पञ्चाशच्च पदा-
तयः' ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अक्षौहिण्याः' ।

अथ संपदि ॥ ८१ ॥

संपत्तिः श्रीश्च लक्ष्मीश्च

संपत्, सम्पत्तिः, श्रीः, लक्ष्मीः (४ स्त्री) 'सम्पत्ति' के ४ नाम हैं ।

अथेति ॥ संपदनम् अनया वा । 'पद गती' (दि०
आ० अ०) । संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) क्तिप् ॥
(१) ॥ * ॥ 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।९४) ।—'संपत्तिसाक-
ल्यान्तवचनेषु' (२।१।६) इति निर्देशात् स्व्यधिकारेऽपि

१. चम्पूरामायणे 'अलक्षत स.....' (युद्धकाण्डश्लो०
७९) इत्यस्यानन्तरं 'तत्क्षणं यातुधानपतिः' इति गद्य-
स्य व्याख्यायां लिखितमक्षौहिणी-प्रमाणमन्यदेव, तद्यथा—
"प्रयुतं नवसाहस्रं पञ्चाशत्त्रिंशत् भटाः । पादातं षष्टिसा-
हस्रं षट्छती दश वाजिनः ॥ एकविंशतिसाहस्रं शताना-
मेकविंशतिः । द्विरदाः स्यन्दना यत्र साक्षौहिण्युच्यते
बुधैः ॥" मङ्गलकोषे त्वेवमुक्तम्—'नवनागसहस्राणि नागे
नागे शतं रथाः । रथे रथे शतं चाशवा अश्वे अश्वे शतं
नराः ॥" इति । अन्यत्रोक्तं महाक्षौहिणीप्रमाणं यथा—
खट्वयं निधिवेदाक्षिचन्द्रक्षयग्निहिमांशुभिः । महाक्षौहि-
णिका प्रोक्ता संख्या गणितकोविदैः ॥" इति ।

'वासरूप—' (३।१।९४) न्यायः क्वचित्प्रवर्तते ॥ (२)
॥ * ॥ श्रीयते सर्वैः । 'श्रिम् सेवामाम्' (भ्वा० उ० से०) ।
'क्विव्वचि—' (उ० २।५७) इत्युणादिसूत्रेण क्विप् ।
श्रीर्वेषरचना शोभा भारती सरलद्रुमे । लक्ष्म्यां त्रिवर्ग-
संपत्तौ वेषोपकरणे मती' (इति विश्व १२५।२, मेदिन्या
१२२।१-२) ॥ (३) ॥ * ॥ लक्ष्यते । 'लक्ष दर्शने' (पु०
प० मे०) । 'लक्षेर्मुद् च' (उ० ३।१६०) इतीप्रत्ययः ।—
'लक्ष्मीः श्रीशोभासंपत्तिप्रयंगुषु' [इति हेमः, २।३३९] ।—
धनोत्कर्षस्य इति 'हेमचन्द्रः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'धनो-
त्कर्षस्य' ॥

विपत्तौ विपदापदौ ।

विपत्तिः, विपत्, आपत् (३ स्त्री), 'आपत्ति' के ३ नाम हैं ।

वीति ॥ विपदनम् । अनया वा । संपदादिक्विप्
(वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥ क्तिन् (३।३।९४) ॥
(२) ॥ * ॥ एवमापत् । आपत्तिः (अपि) ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'आपदः' ॥

आयुधं तु प्रहरणं शस्त्रमस्त्रम्

आयुधम्, प्रहरणम्, शस्त्रम्, अस्त्रम् (४ न), 'हथियार'
के ४ नाम हैं ।

आयिविति ॥ आयुष्यन्तेऽनेन । 'युध संप्रहारे' (दि०
आ० अ०) । 'धनर्थे कविधानम्, 'स्थास्नापाहनियुध्यर्थम्'
(वा० ३।३।५८) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रह्रियतेऽनेन । 'करणे—'
(३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (२) ॥ * ॥ शस्यतेऽनेन ।
'शसु हिसायाम्' (भ्वा० प० से) । 'दाम्नीशस—' (३।२।
१८२) इति ष्टन् ॥ (३) ॥ * ॥ अस्यते । 'असु क्षेपणे'
(दि० प० से) असति वा । 'अस दीप्ती' (भ्वा० उ० से०)
ष्टन् (उ० ४।१४९) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'प्रहरण-
मात्रस्य' ।

अथास्त्रियौ ॥ ८२ ॥

धनुश्चापौ धन्वशरासनकोदण्डकार्मुकम् ।

इष्वासोऽपि

धनुः (स्त्री), चापः (२ पु न), धन्व, शरासनम्,
कोदण्डम्, कार्मुकम् (४ न), इष्वासः (पु), 'धनुष' के ७
नाम हैं ।

१. विश्वे '—सरलद्रुमे ।.....मता' इति पाठः ।
मेदिन्यां च '—सम्पत्तिविषोपकरणेषु च' इति पाठः ।
'लक्ष्मीः...प्रियंगुषु' इति हेमचन्द्रः, धनोत्कर्षस्य" इति
पाठः सम्भाव्यते ।

अथेति ॥ घनति । 'घन शब्दे' (भ्वा० प० से०) ।
 'अति पृथक्' (उ० २।११७) इत्युस् । 'घनुः पियाले ना,
 न स्त्री राशिभेदे शरासने । घनुर्वरे त्रिषु' (इति सन्तेषु
 मे०, १७१२६) ॥*॥ 'मृगशी-' (उ० १।७) इत्युप्रत्यये
 उदन्तोऽपि । ('घनुः पुमान् पियालद्वौ राशिभेदे शरासने'
 इति नान्तेषु मे० ८३।११) ॥*॥ ('कृषिचमितनिघनि-'
 (उ० १।८०) इत्युप्रत्ययान्तः) स्त्रियामपि । (स्थावरं तु
 घनुर्गुणी) । 'शरावापो घनुः स्त्री स्यात् (तृणता त्रिण-
 तापि च)' इति त्रिकाण्डशेषात् [२।८।५०-५१] ॥ (१)
 ॥*॥ चपस्य वंशभेदस्य विकारः । 'अवयवे च प्राण्यौषधि-'
 (४।३।१३५) इत्यण् ॥ (२) ॥*॥ घन्वति । 'घवि गती'
 (भ्वा० प० से०) 'कनिन् युवृषि-' (उ० १।१५६) इति
 कनिन् । 'घन्वा तु मरुदेशे ना क्लीबं चापे स्थलेऽपि च'
 (इति मे० ८८।७८) ॥ (३) ॥*॥ शरा अस्यन्तेऽनेन । 'असु
 क्षेपणे' (दि० प० अ०) । 'करणा-' (३।३।११७) ॥
 (४) ॥*॥ कोटति । 'कुट अनुतभाषणे' () ।
 बाहुलकादण्डन् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । कीति । विच्
 (३।२।७५) कौर्दण्डो वंशोऽस्य वा । 'कोदण्डं कामुके देश-
 भेदभूतलयोरपि' [इति हेमचन्द्रः ३।१८३] ॥ (५) ॥*॥
 कर्मणे प्रभवति । 'कर्मण उकम्' (५।१।१०३) । 'अथ
 कामुकः । वंशे कामुकमिषासे कर्मणे' इति हैमः (३।
 २१) ॥ (६) ॥*॥ इषवो बाणा अस्यन्तेऽनेन । 'हलश्च'
 (३।३।२२१) इति घञ् । 'इषवासो घन्वधन्विनोः' [इति
 हैमः ३।७८८] ॥ (७) ॥*॥ सप्त 'घनुषः' ॥

अथ कर्णस्य कालपृष्ठं शरासनम् ॥८३॥

कालपृष्ठम् (न), 'कर्णके घनुष' का १ नाम है ।

अथेति ॥ कालो यम इव पृष्ठमस्य । कालवर्णं वा
 पृष्ठमस्य । 'कालपृष्ठं कर्णचापे पुंसि कङ्कविहंगमे' [इति
 मे० ४०।१९] ॥*॥ 'कालपृष्ठं तु कोदण्डमात्रके कर्ण-
 घन्वनि । कालपृष्ठो मृगभेदे कङ्के' इति हैमः [४।७०-
 ७१] ॥ (१) ॥*॥ एकं कर्णघनुषः ।

कपिध्वजस्य गाण्डीवगाण्डिवौ पुनपुंसकौ ।

गाण्डीवः, गाण्डिवः (२ पु न), 'अर्जुनके घनुष' के २
 नाम हैं ।

केति ॥ कपिर्हनुमान् ध्वजो ध्वजे वा यस्य ॥*॥
 गाण्डिवेऽन्यिरस्यास्ति । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति

१. — 'भूतलयोरपि' इत्ययं पाठो न समीचीनः,
 किन्तु विश्व- (४५।२९) मेदिनी- (४२।२८) संवादात्
 हैमपुस्तकस्थः — 'भूलतयोरपि' इत्येव पाठः समी-
 चीनः ।

वा ङीष् । 'गाण्ड्यजगात्-' (५।२।११०) इति वः । अत्र
 संहितया ह्रस्वदीर्घयोर्ग्रहः । 'जिष्णोर्धनुषि कोदण्डे गाण्डीवं
 गाण्डिवं तथा' [इति शाश्वतः ५८९] । कोदण्डे घनुमन्त्रि-
 ऽपि । (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे 'अर्जुनघनुषः' ।

कोटिरस्यादनी

कोटिः, अदनी (२ स्त्री), 'घनुषके दोनों छोर (किनारे)
 के २ नाम हैं ।

कविति ॥ कोटयते, अनया वा । 'कुट प्रतापने'
 छुरादिः । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । कोटिः स्त्री घनुषो-
 ऽग्रेऽस्त्री संख्याभेदप्रकर्षयोः' (इति मे० ३४।९) ॥ (१)
 ॥*॥ अटति गुणोऽत्र । 'अट गती' भ्वा० प० से० ।
 बाहुलकादनिः । वा ङीष् (ग० ४।१।४५) ॥ (२) ॥*॥
 द्वे 'घनुषोऽन्त्यस्य' ।

गोधे तले ज्याघातवारणे ॥८४॥

गोधा (स्त्री), तलम् (न), 'दस्ताना' अर्थात् 'घनुषकी
 तांतके छोटसे बचनेके लिये हाथमें पहिनेके लिए जो चमड़े
 आदि का बनाया जाता है उसके' २ नाम हैं ।

गविति ॥ गुध्येते बाहुभ्याम् । 'गुध परिवेष्टने' (दि०
 प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'गोधा
 तलनिहाकयोः' (इति मे० ७९।६) ॥ (१) ॥*॥ तलति ।
 'तल प्रतिष्ठायाम्' (भ्वा० प० से०) अच् (३।१।१३४) ।
 'तलश्चपेटे तालद्वौ तलं ज्याघातवारणे । त्सरी स्वभावा-
 धरयोस्तन्त्रीघाते च सव्यतः । 'तलं स्वरूपेऽनुर्ध्वेऽस्त्री क्लीबं
 ज्याघातवारणे' (इति मे०, १६४।२१-२२) ॥ (२)
 ॥*॥ व्यक्तिद्वयाद् द्वित्वम् ॥ द्वे 'ज्याया गुणस्याघातस्य
 वारणे' ।

लस्तकस्तु धनुर्मध्यम्

लस्तकः (पु), धनुर्मध्यम् (भा० दी० न), 'घनुषके
 बीचवाले भाग' के २ नाम हैं ।

लेति ॥ लस्यते स्म । 'अस इलेषणक्रीडनयोः' (भ्वा०
 प० से०) । कर्मणि क्तः (३।२।१०२) । आगमशास्त्रस्या-
 नित्यत्वान्नेट् । स्वार्थे कन् (५।४।३८) ॥ (१) ॥*॥
 धनुषो मध्यम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'धनुर्मध्यभागस्य' ।

१. अग्रे (अ० ३।३।२०२) 'तल शब्दविवरणे' 'तलं
 स्वरूपेऽनुर्ध्वेऽस्त्री क्लीबं ज्याघातवारणे । कानने कार्य-
 बीजे च पुंसि तालमहीरुहे । चपेटे च त्सरी तन्त्रीघाते
 सव्येन पाणिना' इति वक्ष्यमाणत्वान्मेदिन्यामन्तिमपादद्वय-
 स्यैव दर्शनाच्च प्रकृतोद्धरणस्य मूलं मृग्यम् ।

मौर्वी ज्या शिञ्जिनी गुणः ।

मौर्वी, ज्या, शिञ्जिनी (३ स्त्री), गुणः (पु), 'धनुषकी डोरी, या तांत' के ४ नाम हैं ।

माविति ॥ मूर्वाया विकारः । 'अवयवे च प्राण्योषधि-' (४।३।१३५) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ जिनाति । 'ज्या वयोहानौ' (ऋचा० प० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः ॥ (२) ॥ * ॥ शिङ्क्ते । 'शिञ्जि अथ्यक्ते शब्दे' (अ० आ० से०) । आवश्यके णिनिः (३।३।१७०) ॥ * ॥ गुण्यते । 'गुण आमन्त्रणे' (छु० उ० से०) । घञ् (३।३।१९) अच् वा (३।३।१५६) । 'गुणो ज्यासूत्रतन्तुषु । रज्जो सत्त्वादी संघ्यादी शौर्यादी भीम इन्द्रिये' । रूपादाव-प्रधाने च दोषान्यस्मिन् विशेषणे' इति हैमः [२।१४०-१४१] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'धनुगुणस्य' ।

स्यात्प्रत्यालीढमालीढमित्यादि स्थानपञ्चकम् ॥ ८५ ॥

प्रत्यालीढम्, आलीढम् (२ न), आदि (आदिसे 'सम-पादम्, विशाखम्, मण्डलम् (३ न), का संग्रह है') 'धनुष-धारियोंके पांच आसन विशेष (पैतरे)' के नाम हैं ।

स्येति ॥ प्रत्यालेहनम् । 'लिह आस्वादने' (अ० उ० अ०) । 'नपुंसके भावे क्तः' (३।३।१११) । 'प्रत्यालीढं तु चरणन्यासभेदेऽक्षिते त्रिषु' (इति मे० ४४।१२) ॥ (१) ॥ * ॥ एवमालीढम् । 'आलीढं पादन्यासेऽक्षिते त्रिषु' इति [मे० ४४।७] ॥ (२) ॥ * ॥ तत्र ऊर्ध्वस्थस्य वामपाद-प्रसारे दक्षिणपादसंकोचे आद्यम् । विपर्ययेऽन्त्यम् ॥ * ॥ आदिना समपद—(३) विशाख—(४) मण्डल (५) ग्रहः । वितस्त्यन्तरेण स्थिते पादद्वये विशाखः । ३ भ्रम-स्त्वाह—'वैष्णवं समपादं च वैशाखं मण्डलं तथा । प्रत्या-लीढमथालीढं स्थानान्येतानि षड् नृणाम्' इति ॥ * ॥ पञ्च 'धन्विनां स्थानभेदानाम्' ।

लक्षं लक्ष्यं शरव्यं च

लक्षम्, लक्ष्यम्, शरव्यम् (३ न), 'निज्ञाने' के ३ नाम हैं ।

लेति ॥ लक्ष्यते । 'लक्ष आलोचने' (चु० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'लक्षं व्याजशरव्ययोः । (संख्या-यामपि)' [इति हैमः २।५८३] ॥ (१) ॥ * ॥ 'अचो यत्' (३।१।९७) ॥ (२) ॥ * ॥ शरवे हिंसाय हितम् । 'उगवादिभ्यो यत्' (५।१।२) यद्वा—'शरान्

१. हैमे 'क' पुस्तके '-सूदतन्तुषु' । '....सूद इन्द्रिये -' इति पाठः ।

२. विश्वे पुस्तकद्वये 'आलीढ' शब्दस्याथानुक्त्याऽत्र-त्यस्य प्राप्तुन 'विश्वमेदिन्यो' इति पाठस्य स्थाने 'भेदिनी' इत्येव पाठः स्थापितः ।

३. 'भरतस्त्वाह' इति पाठान्तरम् ।

व्ययति । 'व्येञ् संवरणे' (भ्वा० उ० अ०) 'संप्रसार णिभ्यो डः' (वा० ३।२।३) ।—'आतः-' (३।२।३) इति कः । संप्रसारणम् (६।१।१५) । यणि (६।४।८२) च—इति मुकुटः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वेधस्य' 'वेधा (निसाणा)' इति ख्यातस्य ।

शराभ्यास उपासनम् ।

शराभ्यासः (पु), उपासनम् (न), 'बाण चलानेका अभ्यास करने' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ शरमोक्षस्याभ्यासः ॥ (१) ॥ * ॥ उपपूर्वः 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । 'आस उपवेशने' (अ० आ० अ०) वा । मावे ल्युट् (३।३।११५) 'उपासन-मासने । शुश्रूषायां शराभ्यासेऽपि' इति हैमः [४।१६८-१६९] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शरक्षेपाभ्यासस्य' ।

पृषत्कबाणविशिखा अजिह्वागखगाशुगाः ॥ ८६ ॥

कलम्बमार्गणशराः पत्नी रोप इषुर्द्वयोः ।

पृषत्कः बाणः, विशिखः, अजिह्वागः, खगः, आशुगः, कलम्बः, मार्गणः, शरः, पत्नी, रोपः (११ पु), इषुः (पु स्त्री), 'बाण' के १२ नाम हैं ।

प्रिति ॥ पर्वति । 'पृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) 'लटः शतृ-' (३।२।१२४) संज्ञापूर्वकत्वात्तु गुणः । यद्वा—'वर्तमाने पृषद्बृहन्महत्-' (उ० २।८४) इति साधुः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥ वणनम् । 'वण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) बाणः शब्दोऽस्त्यस्य । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । 'बाणः स्याद्गोस्तने दैत्यभेदे केवलकाण्डयोः । बाणा तु बाणमूले स्त्री नीलक्षिण्यां पुनर्द्वयोः' (इति मे० ४६।२७) ॥ (२) ॥ * ॥ विशिष्टा शिखाऽग्रमस्य । 'विशिखा खनित्रिकायां रथ्यायां विशिखः शरे' (इति हैमः ३।११२) ॥ (३) ॥ * ॥ जिह्वास्याभावः । अजिह्वामृजु गच्छति । 'अन्ये-ष्वपि-' (वा० ३।२।४८) इति डः ॥ (४) ॥ * ॥ खं गच्छति । 'अन्येष्वपि-' (वा० ३।२।४८) इति डः ॥ 'खगोऽर्कग्रहपक्षिषु' । शरे देवेऽपि' (इति हैमः २।३१) ॥ (५) ॥ * ॥ आशु गच्छति । 'अन्येष्वपि-' (वा० ३।२।४८) इति डः । 'आशुगोऽर्कं शरे वायो' इति हैम-चन्द्रः (३।११६) ॥ (६) ॥ * ॥ कत्यते । 'कल क्षेपे' (छु० प० से०) । 'कृकदिकलिकडिभ्योऽम्बच्'

१. सि० की०, उणादिसूत्रपाठे च 'कृकदिकडिकटि-भ्योऽम्बच्' इत्येवं पाठः । तदा 'कलम्ब' शब्दसिद्धये 'कृ विशेपे' इति घातोः 'कीर्यते' इति विग्रहः कार्यः ।

(उ० ४।८२) । 'कलम्बी शाकभेदेऽपि' कदम्बशरयोः पुमान् (इति मे० १०५।९) ॥ (७) ॥ * ॥ मार्ग-यति । 'मार्गं अन्वेषणे' (चु० उ० से०) ल्युः (३।१।१३४) । मार्ग्यते वा । 'कृत्यल्युटः—' (३।३।११३) इति ल्युट् । 'मार्गं याचनेऽन्वेषे मार्गणस्तु शरैऽर्थिनि' इति हैमः (३।२३१) ॥ (८) ॥ * ॥ शृणाति, अनेन वा । 'शृ हिमायाम्' (ऋधा० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) वा । 'शरस्तु तेजने बाणे दध्यग्रे ना, शरं जले' [इति विश्व-मेदिन्यौ १२९।८६] ॥ * ॥ ('सर' इति) दन्त्यादिपाठे तु—सरति । 'सृ गती' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । ' (बाणः स्यादस्त्रकण्टकः । स्थूल-क्ष्वेडो विपाटश्च) चित्रपुङ्खः शरः सरः । (पत्रवाहो विकर्षः)' इति त्रिकाण्डशेषात्^३ (२।८।५२-५३) ॥ (९) ॥ * ॥ पत्राणि पक्षाः सन्त्यस्य । इनिः (५।२।११५) । 'पत्री काण्डे खगे द्रुमे । रथेऽद्री रथिके श्येने' इति हैम-चन्द्रः [२।२७८] ॥ (१०) ॥ * ॥ रोप्यते, अनेन वा । 'रुपु विमोहने' (दि० प० से०) ण्यन्तः । घञ् (३।३।११९) । यद्वा—रूप्यतेऽनेन । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'रोपो रोपणबाणयोः' [इति विश्वः १०३।२] ॥ (११) ॥ * ॥ ईष्यतेऽनेन । 'ईष गतिर्हिंसादर्शनेषु' (भ्वा० आ० से०) । 'ईषेः किच्च' (उ० १।१३) इत्युः, आदेरिच्च ॥ (१२) ॥ * ॥ द्वादश 'बाणस्य' ।

प्रक्ष्वेडनास्तु नाराचाः

प्रक्ष्वेडनः, नाराचः (२ पु), 'लोहेके बाण' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रकर्षेण क्ष्वेदन्ते । 'त्रिष्विदा अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । ल्युः (३।१।१३४) । पुषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥ नरानाचामन्ति । 'अन्ये-भ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०२) इति डः । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । यद्वा—नराणां समूहो नारम् । नारमाचामति । डः (वा० ३।२।१०१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सर्वलोहमयस्य शरस्य' ।

पक्षो वाजः

पक्षः, वाजः, (२ पु), 'बाणमें लगे हुए पङ्ख' के २ नाम हैं ।

१. मेदिन्यां '—शाकभेदे स्यात्—' इति पाठः ।

२. विश्वे 'शरं नीरे शरः काण्डे शरस्तेजनकेऽपि च' (१२५।१०) इति भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' त्येव पाठो युक्तः ।

३. 'सरो दध्यग्रबाणयोः' (१२५।८) इति विश्वाच्चे-ति बोध्यम् ।

टेति । पक्षति, पक्ष्यतेऽनेन वा । 'पक्ष परिग्रहे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।११९) वा ॥ (१) ॥ * ॥ वज्रत्यनेन । 'वज्र गती' (भ्वा० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) । निष्ठायां सेट्त्वान्न कुत्वम् । वाजयति वा ण्यन्तः । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।—न्यङ्क्वा-दित्वात् (७।३।५३) अकुत्वम्—इति मुकुटश्चिन्त्यः । ('वाजो निखनपक्षयोः । वेगे पुमानथ क्लीबे घृतयज्ञान्-वारिषु' इति मेदिनी, ३०।१५-१६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शरपक्षस्य' ।

त्रिषूत्तरे ॥ ८७ ॥

त्रीति ॥ वक्ष्यमाणा लिप्तका (अ० २।८।८८) न्ताः ।

निरस्तः प्रहिते बाणे

निरस्तः (त्रि), 'धनुषसे छोड़े हुए बाण' का १ नाम है ।

नीति ॥ निरस्यते स्म । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'प्रक्षिप्त-बाणस्य' ।

विषाक्ते दिग्धलिप्तकौ ।

विषाक्तः, दिग्धः, लिप्तकः (३ त्रि), 'विषमें बुझाये हुए बाण' के ३ नाम हैं ।

वीति ॥ दिह्यते स्म । 'दिह उपचये' (अ० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ लिप्यते स्म । 'विप उपदेहे' (तु० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'विषसंबद्धबाणस्य' ॥

तूणोपासङ्गतूणीरनिषङ्गा इषुधिर्द्वयोः ॥ ८८ ॥

तूण्याम्

तूणः, उपासङ्गः, तूणीरः निषङ्गः (४ पु), इषुधिः (पु स्त्री), तूणी (स्त्री), 'तरकस' अर्थात् 'चमके आदिके बने हुए धनु-षधारियोंके पीठपर बाँधेजानेवाले, बाण रखनेके थैले' के ३ नाम हैं ।

त्विति ॥ तूणयति । 'तूण संकोचे' (चु० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । तूण्यते शरैः । घञ् (३।३।११९) वा ॥ * ॥ तूणा च । 'स्त्रियां तूणेषुधी उपासङ्गः' इति रत्नकोषः ॥ (१) ॥ * ॥ गौरादित्वात् (४।१।४१) ङीष्पि । 'तूणी नील्यां निषङ्गे वा ना' (इति मेदिनी ४६।१६) । ('तूणी तु नील्यां तूणी निषङ्गके' इति विश्वः ४९।२५) ॥ (६) ॥ * ॥ एवं निषङ्गः । 'उपसर्गात्—' (८।३।६५) इति षत्वम् ॥ (४) ॥ * ॥ उपासज्यन्तेऽत्र शराः । 'षज्ज सङ्गे' (भ्वा० प० अ०) 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ॥ (३) ॥ * ॥ तूणीं तूणत्वमीर्ते । 'ईर

गती' (अ० आ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । यद्वा-
तूणीं शरैः संकोचं राति । 'रा दाने आदाने च' (अ० प०
अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (३) ॥*॥
इषवो धीयन्तेऽत्र । 'डुधाब्' (जु० उ० अ०) । 'कर्मण्यधि-
करणे च' (३।३।९३) इति किः ॥ (५) ॥*॥ षट्
'शराधारस्य' ['तरकस' इत्याख्यस्य] ।

खड्गे तु निखिंशचन्द्रहासासिरिष्टयः ।

कौक्षेयको मण्डलाग्रः करपालः कृपाणवत् ॥ ८९ ॥

खड्गः, निखिंशः, चन्द्रहासः, असिः, रिष्टिः, कौक्षेयकः,
मण्डलाग्रः, करवालः, कृपाणः (९ पु), 'तलवार' के ९ नाम हैं ।

क्षैति ॥ खण्डति परम् । खण्डयतेऽनेन वा । 'खडि
भेदने' 'छापूखडिभ्यः कित्' (उ० १।२४) इति गन् ।
आगमशास्त्रस्यानित्यत्वाच्च नुम् । 'खड्गो गण्डकण्डूङ्गासिबुद्ध-
भेदेषु गण्डके' (इति विश्व २५।२४ मेदिन्यो २२।४) ॥
(१) ॥*॥ गिर्गन्तस्त्रिशतोऽगुलिभ्यः । 'निरादयः क्रान्ता-'
(वा० २।२।१८) इति समासः । 'संख्यायास्तत्पुरुषस्य'
(वा० ५।४।७३) इति डच् ।—'बहुव्रीहौ संख्येये—'
(५।४।७३) इति डच् । इति मुकुटश्चिन्त्यः । बहु-
व्रीहेरभावात् । 'निखिंशो निघृणे खड्गे' [इति हैमः ३।
७५९] ॥ (२) ॥*॥ चन्द्र इव हासः प्रभाऽस्य । चन्द्रं
हसन्ति वा । द्युतिमत्त्वात् । 'हसे हसने' (भ्वा० प० से०) ।
'चन्द्रहासोऽसिमात्रके । दशग्रीवकृपाणे च, 'कनीयसि च
गुगुली' (इति हैमः ४।३४२) ॥ (३) ॥*॥ अस्यते ।
'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । असति । 'अस दीप्ती'
(भ्वा० उ० से०) । 'सर्वधातुभ्य इद्' (उ० ४।१।१८) ।—
बाहुलकादिः—इति मुकुटश्चिन्त्यः । 'असिः खड्गे नदीभिदि'
इति हैमः [२।५।८७] ॥ (४) ॥*॥ रेपति । 'रिषु
हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । रिशति वा । 'रिश हिंसा-
याम्' । (तु० प० अ०) । क्तिच् (३।३।१७४) । 'रिष्टिः
खड्गे ना शुभे स्त्री' (इति मेदिनी ३५।२६) ॥*॥
[ऋष्टिः २] अजादिरिति स्वाम्यादिः । ऋषति । 'ऋषी गती'
(तु० प० से०) । क्तिच् (३।३।१७४) । 'करवाल-
मण्डलाग्रकालेयकासिरिष्टयः । ऋष्टिः खड्गस्तरवारि-
कौक्षेयको च नन्दकः' इति रभसः ॥ (५) ॥ कुक्षी भवः
'कुलकुक्षिग्रीवाभ्यः—' (४।२।९६) इति ढक् ॥ (६)
॥*॥ मण्डलमग्रमस्य ॥ (७) ॥*॥ करं पालयति । 'पाल
रक्षणे' (चु० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥*॥

१. हैमे पुस्तकत्रये 'कनी-' इत्यंशो नास्ति । किन्तु

'चन्द्रहासायकः—'कृपाणे च' इत्यन्त एवांशः ।

२. यल्लक्ष्यम्—'शक्यष्टिपरिघप्रासादगदामुदगरपा-
णयः' अष्टिः (९।४) ।

४९ अ०

'करवालः' इति पाठान्तरम् । करं वलति । 'वल प्राणने'
(भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । करेण वलति
वा । ज्वलादिणः (३।१।१४०) । यद्वा—वलनम् वालः ।
'वल वेष्टने' (भ्वा० आ० से०) । घब् (३।३।१८) । करे
वालो यस्य । करेण वल्यते वा । कर्मणि घब् (३।३।
१९) ॥ (८) ॥*॥ कृपां नुदति । 'नुद प्रेरणे' (तु० उ०
अ०) । 'अन्येभ्योपि—' (वा० ३।२।१०१) इति ङः ।
'पूर्वपदात्—' (८।४।३) इति णत्वम् ॥ (९) ॥*॥ नव
'खड्गस्य' ॥

त्सरः खड्गादिमुष्टौ स्यात्

त्सरः (पु), 'तलवार आदिकी मूठ' का १ नाम है ।

त्सेति ॥ त्सरति । 'त्सर छद्मगती' (भ्वा० प० से०)
'भृमृशी—' (उ० १।७) इत्युः ॥ (१) ॥*॥ आदिना
कटितलच्छुरिकादिग्रहः ॥*॥ एकं 'खड्गाद्यायुधमुष्टी-
नाम्' ।

मेखला तन्निबन्धनम् ।

मेखला (खी), 'तलवारको लटकानेके लिये चमड़े आदिकी
बनी हुई कमरमें कसी जानेवाली पेटी, लड़ाईमें तलवार
हाथसे छूट न जाय इस वास्ते कलाईपर बाँधे हुए चमड़े
आदि या तलवार के ग्यान' का १ नाम है ।

मयिति ॥ मां लक्ष्मीमीक्षति । मा ईक्षति । 'मा'
शब्दो निषेधे । 'ईक्ष गती' (भ्वा० प० से०) । बाहुलका-
त्कलच् । यद्वा—मां ई लक्ष्मीं खलति । 'खल संचलने संचये
च' (भ्वा० प० से०) । मूलविभुजादिकः (वा० ३।२।
५) । अणि वृद्धिः स्यात् ।—मिखेः 'कम्बलादयश्च' इति
कलप्रत्ययो गुणश्च निपात्यते—इति मुकुटश्चिन्त्यः । उज्ज्वल-
दत्तादिभूक्तसूत्रादर्शनात् । 'मेखला खड्गबन्धे स्यात्काञ्ची-
शीलनितम्बयोः' (इति मे०, १५४।१२५) ॥ (२) ॥*॥
हैं 'खड्गादिश्चर्मादिनिर्मितकटिबन्धनस्य' । 'युद्धे हस्तात्पतन-
वारणाय मणिबन्धे प्रधियमाणस्य चमदिवा' ।

फलकोऽस्त्री फलं चर्म

फलकः (पु न), फलम्, चर्म (२ न), 'ढाल' के २ नाम हैं ।

फेति ॥ फलति । 'त्रिफला विशरणे', 'फल निष्पत्ती'
(भ्वा० प० से०) । 'कुवादिभ्यो वुन्—' (उ० ५।३५) ॥
(१) ॥*॥ अच् (३।१।१३४) । 'फलं हेतुकृते जातीफले
फलकस्ययोः । त्रिफलायां च कक्कोले शस्त्राग्रे व्युष्टि-
लाभयोः' (इति हैमः २।५।१०-५११) ॥ (२) ॥*॥

१. पूर्वमत्र 'मेदिनी' इति पाठ आसीत्, किन्तु मेदिन्यां
'फलं जातीफले सस्ये हेतूत्ये व्युष्टिलाभयोः । त्रिफलायां
च कक्कोले प्रियङ्गी तु फली स्मृता ॥' इति (१४७।३३
३४) भिन्नपाठलाभात्स पाठस्त्यक्तः, हैमे प्रकृतपाठला-
भात् 'हैम' इति पाठः स्थापितश्च ।

चरति, चर्यते वा । अनेन वा । मनिन् (उ० ४।१४५) ।
‘चर्म कृत्तौ च फलके’ [इति ‘मे० ८७।६३] ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि ‘चर्मणः’ ‘फरि’ [‘ढाल’] इति ख्यातस्य ।

संग्राहो मुष्टिरस्य यः ॥ ९० ॥

संग्राहः (पु) ‘ढालकी मूठ’ का १ नाम है ।

समिति ॥ संगृह्यते । ‘ग्रह उपादाने’ (ऋचा० उ०
से०) । ‘समि मुष्टौ’ (३।३।३६) इति कर्मणि घञ् ॥
(१) ॥ * ॥ अस्य=फलस्य ॥ * ॥ एकं ‘मुष्टेः’ ।

द्रुघणे मुद्गरघनौ

द्रुघणः, मुद्गरः, घनः (३ पु) ‘मुद्गर’ के ३ नाम हैं ।

द्विति ॥ द्रुघुक्षो हन्यतेऽनेन । ‘करणेऽयोविद्रुषु’ (३।३।
८२) इत्यप्, घनादेशश्च । ‘पूर्वपदात्-’ (८।४।३) इति
णत्वम् । ‘द्रुघणो मुद्गरेऽपि स्याद्द्रुहिणे च परश्वधे’ [इति
विश्व ५०।३९ मेदिन्यौ ४८।५२] ॥ * ॥ केचित्तु—
धुभ्नादित्वात् (८।४।३९) न (णत्वम्) ‘द्रुघनः’—
इत्याहुः ॥ (१) ॥ * ॥ गिरति । ‘गु निगरणे’ (तु० प०
से०) अच् (३।१।१३४) । मुदो गरः ॥ (२) ॥ * ॥
हन्यतेऽनेन । ‘मृतौ घनः’ (३।३।७७) इत्यव्यनादेशौ ।
‘घनः सान्द्रे दृढे दाढ्ये विस्तारे मुद्गरेऽम्बुदे । सधे मुस्ते,
घनं मध्यवृत्त्यवाद्यप्रकारयोः’ [इति हैमः २।२६५] ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि मुद्गरस्य ‘गुर्जा’ इति ख्यातस्य ।

स्यादीली करवालिका ।

ईली, करवालिका (२ स्त्री), ‘एक तरफ धारवाली छोटी
तलवार य गुप्ती’ के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ इत्ते, ईयते वा । ‘ईर गती’ (अ० आ०
से०) । ‘इगुपधात् कित्’ (उ० ४।१२९) इति इन् ।
‘कृदिकारात्-’ (उ० ४।१।४५) इति डीष् वा । कपि-
लिकादिः (वा० ८।२।१८) ईड्यते वा । ‘ईड स्तुतौ’
(अ० आ० से०) । डलयोरेकत्वम् ।— ‘इगुपधात्किः’
इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः । ‘इगुपधात् कित्’ (उ० ४।
१२९) इति सूत्रपाठात् । तत्रेनोऽनुवर्तनात् ॥ * ॥
(‘इलि’ इति) ह्रस्वादिपाठे तु ‘इल गती क्षेपे च’ (तु०
प०, च० से०) इति धातुबोधः ॥ (१) ॥ * ॥ करं
पालयति । ‘पाल रक्षणे’ (चु० प० से०) । अण् (३।
२।१) डीष् (४।१।१५) कन् (ज्ञापि० ५।४।५)
॥ * ॥ ‘कोरवालिका’ इति पाठे तु—करं बलते । ‘बल

१. विश्वे ‘चर्म स्याद्वल्कलत्वचोः’ इति (९५।११९)

इति भिन्नपाठादत्रत्यस्य ‘विश्व’ इति प्राक्तनपाठस्य स्थाने
प्रकृतपाठस्य मेदिन्यां दर्शनात्स एव स्वीकृतः ।

हिसादानयोः’ (भ्वा० आ० से०) । अण् (३।२।१)
करणे वालयते वा । णिजन्तात् ‘अच इः’ (उ० ४।
१३९) । कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
‘तरवार’ इति ख्यातस्य ।—‘गुप्ती’ इति ख्यातस्य—इत्यन्ये ।

भिन्दिपालः सृगस्तुल्यौ

भिन्दिपालः, सृगः (२ पु), ‘नलिका नामक हथियार
और गुल्ले’ अर्थात् ‘छोटे २ पत्थर या कंकड़ फेंकनेके वास्ते
रबड़ या चमड़ेके बने हुए साधन-विशेष, या ढेलवांस’ के २
नाम हैं ।

भीति ॥ भिन्दति । ‘भिदि अवयवे’ (भ्वा० प० से०)
इन् (उ० ४।११८) । ‘भिन्दिर्द्वादशतालं तु दशकुन्तो-
ऽभिधीयते’ इति भरतः । तदवच्छिन्नः पालोऽपि भिन्दिः ।
भिन्दि पालयति । अण् (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥
सरति । ‘सृ गती’ (भ्वा० प० अ०) । बाहुलकाद्रक् ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे ‘अश्वप्रक्षेपसाधनस्य’, ‘गोफण’ इति
ख्यातस्य ।—नालिकास्य—इत्यन्ये ।

परिघः परिघातनः ॥ ९१ ॥

परिघः, परिघातनः (२ पु), ‘लोहा मढ़ी हुई लाठी’ के
२ नाम हैं ।

पेति ॥ परितो हन्यतेऽनेन । ‘परी घः’ (३।३।४)
इति साधुः । ‘परिघोऽस्त्रे योगभेदे परिघातेऽर्गलेऽपि च’
[इति हैमः ३।१३४] ॥ (१) ॥ * ॥ परितो घातयत्य-
नेन । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ द्वे ‘लोहबद्धस्य
लगुडभेदस्य’ । ‘लोहाङ्गी’ इति ख्यातस्य ।

द्वयोः कुठारः स्वधितिः परशुश्च परश्वधः ।

कुठारः (पु स्त्री), स्वधितिः, परशुः, परश्वधः (३ पु)
‘फडसा, कुहाड़ी’ के ४ नाम हैं ।

द्वेति ॥ कुठे गतिप्रतिघाते आरो गतिरस्य । जाति-
त्वात् (४।१।६३) डीष् । कुटं बृक्षमृच्छति वा । ऋ
गती (भ्वा० प० अ०) अण् (३।२।१) ॥ (१)
॥ * ॥ स्वं धियति । ‘धि धारणे’ (तु० प० अ०) ।
क्तिच् (३।३।१७४) ॥ (२) ॥ * ॥ परं शृणाति ।
‘शृ हिसायाम्’ (ऋचा० प० से०) । ‘आङ्परयोः खनि-
शृभ्यां ङिच्च’ (उ० १।३३) इति कुः ॥ (३) ॥ * ॥
परस्य श्रयनम् । ‘टुओश्चि गतिवृद्धयोः’ (भ्वा० प० से०)
‘अन्येभ्योऽपि-’ (वा० ३।२।१०२) इति डः । परस्वं
धयति । ‘आतोऽनुप-’ (३।२।३) इति कः ॥ * ॥
(‘परस्वधः’) अपि । यदाह—‘यष्टिपर्वधहेतिकी’ इति—
इति स्वामी ॥ * ॥ ‘परस्वधः’ इति पाठे तु—परस्य स्वं
दधाति । काष्ठदण्डधारकत्वात् । ‘कुठारः स्त्री च स्वधितिः

परशुश्च परश्वधः । कुटाटङ्कः पशुः । 'अथ' छुरिका कोश-
सायिका' इति रभसः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कुठा-
रस्य' ['फरसा' इत्याख्यस्य] ।

स्याच्छस्त्री चासिपुत्री च छुरिका चासिधेनुका ॥९२॥

शस्त्री, असिपुत्री, छुरिका, असिधेनुका (४ स्त्री), 'छुरी'
के ४ नाम हैं ।

स्येति ॥ शस्यतेऽनया । 'शसु' हिंसायाम् (भ्वा०
प० से०) । 'दाम्नीशस-' (३।२।१८२) इति ष्टन् ।
डोष् (४।१।४१) । 'शस्त्रमायुधे । लोहे, शस्त्री छुरिका-
याम्' [इति हैमः २।४७२-४७३] ॥ (१) ॥ * ॥
असेः पुत्री ॥ (२) ॥ * ॥ छुरति । 'छुर छेदने' (तु०
प० से०) । वृत्तुन् (उ० २।३५) । 'इगुपध-' (३।२।
१३५) इति के कन् (ज्ञापि० ५।४।५) वा ॥ (३)
॥ * ॥ असेधेनुरिव ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'छुरिकायाः' ।

वा पुंसि शल्यं शङ्कुर्ना

शल्यम् (न पु), शङ्कुः (पु), 'बाणके नोक' (अगले
भाग) के २ नाम हैं ।

वेति ॥ शलति । 'शल गती' (भ्वा० प० से०) ।
अध्यादित्वात् (उ० ४।१।१२) यः । 'शल्यं तु न स्त्रियां
शङ्को क्लीबं क्षेपेषु तोमरे । मदनद्रुश्चाविधोर्ना' [इति मे०
१।७।५७] ॥ (१) ॥ * ॥ शङ्कतेऽस्मात् । 'शकि
शङ्कायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'खरुशंकुपीयु-' (उ०
१।३६) इति साधुः । 'शंकुः पत्रशिराजले संख्याकीलक-
शम्भुषु । यादोऽस्त्रभेदयोर्मैद्वे' [इति हैमः २।१८] ।
'संख्याकीलकयोः शंकुः अंकुः प्रहरणान्तरे' [इति शाश्वतः
३८५] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बाणाग्रस्य', 'बछी'
इति ख्यातस्य ।—'शेल' इति ख्यातस्य—इत्यन्ये ।

शर्वला तोमरोऽस्त्रियाम् ।

शर्वला (स्त्री), तोमरः (पु न), 'तोमर, गुर्ज या गढ़ाँसे'
के २ नाम हैं ।

शेति ॥ शर्वति । 'शर्व गती' (भ्वा० प० से०) ।
तालव्यादिः (पवर्गीयान्तः) । वृषादित्वात् (उ० १।१०६) ।
कलच् । 'शार्दूलशर्वलालाटुः' इति शभेदः ॥ * ॥ स्वामी
तु—'सर्वं लाति' इति विगृह्यन् (सर्वलायाः) दन्त्यादि-
तामभिप्रेति ॥ (१) ॥ * ॥ तीति । 'तुः' सौत्री (धातुः)
गती^२ । विच् (३।२।७५) । अत्रियते । 'मृद् प्राणत्यागे'

(तु० आ० अ०) । अन्तर्भावितव्ययः । अच् (३।१ ।
१३४) । तोम्रासी मरश्च । तौर्गन्ता अत्रियतेऽनेन वा ।
पुंसि— (३।३।११८) इति घः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'तोमरस्य' 'गंडांसा' इति ख्यातस्य ।—'शावली' इति
ख्यातायाः—इत्यन्ये ।

प्रासस्तु कुन्तः

प्रासः, कुन्तः (२ पु), 'भाला' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रास्यते । 'अमु क्षेपणे' (दि० प० से०) ।
कर्मणि घम् (३।३।१९) ॥ (१) ॥ * ॥ कुं शरीर-
मुनत्ति । 'उन्दी वलेदने' (र० प० से०) । बाहुलकात्तः ।
शकन्द्वादिः (वा० ६।१।९४) । 'कुन्तः प्रासे चण्डभावे
क्षुद्रजाती गवेधुके । कुन्ती पाण्डुप्रियायां च शल्लक्यां गुग्गु-
लद्रुमे' [इति विश्वः ५।९।३३] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'प्रासस्य' 'भाला' इति ख्यातस्य ।

कोणस्तु स्त्रियः पाल्यश्रिकोटयः ॥९३॥

कोणः (पु), पालिः, अश्रिः, कोटिः (३ स्त्री), 'तलवार
आदि हथियारोंके किनारे या नोक' के ४ नाम हैं ।

कविति ॥ कुणत्यनेन । 'कुण शब्दे' (तु० प० से०)
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घम् । कर्तर्यच् (३।१।१३४)
वा । 'कोणो वाद्यप्रभेदे स्याद्वीणादीनां च वादने । एकदेशे
गृहादीनामश्री च लघुडेऽपि च' [इति मे० ४।५।८-९] ॥
(१) ॥ * ॥ पालयति । 'पाल रक्षणे' (चु० प० से०) ।
'अच इः' (उ० ४।१३९) । मुकुटस्तु—पाति । 'ऋत-
न्यजिजे' (उ० ४।२) इत्यादिनालिः—इत्याह । तत्र ।
तत्र पातेः पाठाभावात् । 'पालिः कर्णलताश्रेऽश्री पङ्क्ता-
वङ्कप्रभेदयोः । छात्रादिदेये स्त्री पाली यूकासवमश्रुयोषितोः'
[इति मे० १।४।३०-३१] ॥ (२) ॥ * ॥ अश्नोति
'अश भोजने' (ऋचा० प० से०) । अश्नुते वा । 'अशु
व्याप्ती' (स्वा० आ० से०) । अंघ्र्या (वङ्क्या) दिः
(उ० ४।६६) । मुकुटस्तु—आश्रीयते प्रहारार्थम्, इति ।
'आङि अहिनिभ्यां ह्रस्वश्च' (उ० ४।१३७) इतीण्
चिच्च । ङित्वात् (६।४।१४३) टिलोपः । 'आङो
ह्रस्वश्च'—इत्याह । तत्र । उक्तसूत्रादर्शात् । 'अश्रि कोणे-
कदेशयोः' इति धरणिः ॥ * ॥ 'अस्त्रः कोणे^२ शिरसिजे'
इति विष्वात् [१३०।६८] 'अस्त्रः' अपि ॥ (३)
॥ * ॥ कोटयति, कोटयते वा । 'कुट कोटिल्ये' (तु० प०
से०) । 'अच इः' (उ० ४।१३९) । कुटयते वा ।

१. 'क्षुद्रजन्तो'— इति विश्वे पाठः ।

२. उणादिसूत्रपाठे एतत्सूत्रस्य दर्शनात् सि० कौ०
'स्त्रियां पाल्यश्रिकोटयः' इति तदुदाहरणान्चेदं चिन्त्यम् ।

१. अयं 'छुरिका'र्थकत्वान्न प्रकृतोपयोगी ।

२. "तु इति सौत्री धातुर्गतिवृद्धिर्हिंसासु । अयं च
लुब्धिकरण इति स्मरन्ति" इति 'तुरुस्तुषाम्य'— इति सूत्र-
विवरणे भट्टो० ।

‘इज (ण) जादिभ्यः’ (वा० ३।३।१०८) इनीञ् (ण्) । ‘कोटिः स्त्री धनुषोऽश्वौ सङ्ख्याभेदप्रकर्षयोः’ [इति मे० ३।४।९] । (४) ॥ * ॥ चत्वारि ‘कोण-भागस्य’ ।

सर्वाभिसारः सर्वौघः सर्वसंहनार्थकः ।

सर्वाभिसारः, सर्वौघः (२ पु), सर्वसंहनम् (न),

‘चतुरङ्गिनी सेना को तैयार करने’ के ३ नाम हैं ।

सेति ॥ सर्वेणाभिसारणम् । ‘सृ गती’ (भ्वा० प० से०) । भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ सर्वस्यौघः । ‘सर्वौघो गुरुवेगे’ च सर्वसंहने पुमान् (इति मे० २७।११) ॥ (२) ॥ * ॥ सर्वेषां संहनम् । सर्वसंहनमर्थो यस्य ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘सर्वसैन्य-संहनस्य’ ।

लोहाभिहारोऽस्त्रभृतां राज्ञां नीराजनाविधिः ॥९४॥

लोहाभिसारः (पु), ‘लड़ाईके लिये तैयार शस्त्रधारियों या राजाओंकी आरती या आरतीके बादवाले कृत्यविशेष या युद्धयात्राके पहले की जानेवाली हथियारोंकी पूजा’ का १ नाम है ।

लोहेति ॥ ‘लोहोऽस्त्री शस्त्रके लोहे’ [इति मे० १७।५।८] । लोहस्य शस्त्रस्याभितो हरणम् । ‘हृन् हरणे’ (भ्वा० उ० अ०) । भावे घञ् (३।३।१८) । ‘लोहाभिहार इत्युक्तो विधिर्नीराजनोत्तरः’ इत्यमरमाला ॥ * ॥ ‘लोहाभिसार’ इति पाठे तु-‘सृ गती’ (भ्वा० प० से०) धातु-र्बोध्यः ॥ (१) ॥ * ॥ निःशेषेण नितरां वा राजनम् । ‘राजु दीप्ती’ (भ्वा० उ० से०) । ण्यन्तः । ‘ण्यासश्चन्य-’ (३।३।१०७) इति भावे युच् । तस्याः सैव वा विधिः । ‘नीराजनो विधिः’ इति पाठे तु ‘निःशेषेण राजनमत्र’ इति बहुव्रीहिर्बोध्यः ॥ * ॥ एकं ‘महानवम्यां^२ प्रस्थानात्प्राक् शस्त्रवाहनादिपूजनविधेः’ ।

यत्सेनयाभिगमनमरौ तदभिषेणनम् ।

अभिषेणनम् (न), ‘वैरीके सामने सेना-सहित जाने’ का १ नाम है ।

यदिति । सेनयाभियानम् । ‘सत्याप-’ (३।१।२५) इति सेनाशब्दाणिच् । ल्युट् (३।३।११५) । ‘उपसर्गात्

१. विष्वे (२९।११) संवादात् —‘गुरुभेदे—’ इति लभ्यमानो मेदिनीपाठो न सम्यक् ।

२. हेमचन्द्रस्तु (३।४५३) दशम्यां विजयादशम्यां नीराजनान्तरं विधि लोहाभिसारं मनुते ।

मुनोति-’ (८।३।६५) इति षत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं ‘शत्रौ ससैन्यगमनस्य’ ।

यात्रा व्रज्याभिनिर्घाणं प्रस्थानं गमनं गमः ॥ ९५ ॥

यात्रा, व्रज्या (२ स्त्री), अभिनिर्घाणम्, प्रस्थानम्, गमनम् (३ न), गमः (पु) ‘यात्रा, प्रस्थान, जाने’ के ३ नाम हैं ।

येति यानम् । ‘या प्रापणे’ (अ० प० अ०) । ‘हुया-माश्रुभसिभ्यस्त्रन्’ (उ० ४।१।६८) । ‘यात्रा तु यापनेऽपि स्याद्गमनोत्सवयोः स्त्रियाम्’ (इति मे० १२८।७७) ॥ (१) ॥ * ॥ व्रजनम् । ‘व्रज गती’ (भ्वा० प० से०) । ‘व्रजवजोः-’ (३।३।९८) इति क्यप् ॥ (२) ॥ * ॥ अभिनिर्घा- (३) ॥ * ॥ प्रस्था- (४) ॥ * ॥ गमिभ्यो (५) ॥ * ॥ ल्युट् (३।३।११५) ॥ * ॥ गमेः ‘ग्रहवृट्-’ (३।३।५८) इत्यप् । ‘गमो नाक्षविवर्ते स्याद-पर्यालोचितेऽध्वनि’ [इति मे० १०८।१०] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् ‘प्रस्थानमात्रस्य’ ।

स्यादासारः प्रसरणम्

आसारः (पु), प्रसरणम् (न) ‘सेनाके सब तरफ फैल जाने’ के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ आसरणम् । ‘सृ गती’ (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । ‘आसारः स्यात्प्रसरणे वेगवृष्टौ सुहृ-द्वले’ [इति विश्वः १३८।१६७] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रसरणे ल्युट् (३।३।११५) ॥ * ॥ ‘प्रसरणी’ इति पाठे-‘अचिसृष्टृ-’ (उ० २।१।२) इत्यनिः । ‘कृदिका-रात्-’ (ग० ४।१।४५) इति ङोष् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘सर्वतो व्यापिसैन्यप्रसरणस्य’ ।

प्रचक्रं चलितार्थकम् ।

प्रचक्रम्, चलितम् (२ न), ‘यात्रा की हुई सेना’ के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रस्थितं चक्रं सैन्यम् ॥ (१) ॥ * ॥ चलित-शब्दस्य समानार्थकम् । ‘प्रचक्रं चलितं त्रिषू’ इत्यमरमाला ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘प्रस्थितसैन्यस्य’ ।

अहितान्प्रत्यभीतस्य रणे यानमभिक्रमः ॥९६॥

अभिक्रमः (पु), ‘निडर होकर वैरीके सामने योद्धाके गमन करने’ का १ नाम है ।

अहीति ॥ अभिक्रमणम् । ‘क्रमु पादविक्षेपे’ (भ्वा० प० से०) भावे घञ् (३।३।१८) । ‘नोदात्तोपदेश-’ (७।३।३४) इति न वृद्धिः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं ‘निर्भीक-यायिनः’ ।

वैतालिका बोधकराः

वैतालिकः, बोधकरः (२ पु), 'राजाको जगानेके लिये प्रातः काल या विशिष्ट अवसरों पर राजाके स्तुतिपाठ करने-वाले बन्दी, भाट' के २ नाम हैं ।

वायिति ॥ विविधेन तालेन शब्देन चरन्ति । 'चरति' (४।४।८) इति ठक् । स प्रयोजनमस्य । 'प्रयोजनम्' (५।१।१०९) इति ठक्, वा ॥ (१) ॥ * ॥ बोधं करोति । 'कृत्रो हेतु-' (३।२।२०) इति ठः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रात-जगिरणकारिणः ।

चाक्रिका घण्टिकार्थकाः ।

चाक्रिकः, घण्टिकः (२ पु) 'घण्टा बजानेवाले या घड़ियारी नामक बाजाको बजानेवाले बन्दी-विशेष' के २ नाम हैं ।

केति ॥ चक्रेण समूहेन चरन्ति । 'चरति' (४।४।८) इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ घण्टया चरन्ति । ठक् (४।४।८) (२) ॥ * ॥ बहवो मिलिता ये राज्ञां स्तुत्यादि पठन्ति, तेषां द्वे । क्वचित्तु 'चाक्रिका घण्टिकार्थकाः' इति पाठः । तत्र चक्रमस्ति वाद्यत्वेन यस्य । ठक् (५।२।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ घटीं कायति । 'कै शब्दे' (भ्वा० प० अ०) कः (३।२।३) । 'ङ्यापोः-' (६।३।६३) इति ह्रस्वः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बन्दिविशेषेषु' । 'घड़ियारी' इति 'घण्टिका-वादकस्य' ।

स्युर्मागधास्तु मगधाः

मागधः, मगधः (२ पु), 'राजाकी वंशावलीको वर्णन करनेवाले बन्दी' के २ नाम हैं ।

स्युरिति ॥ मगध्यन्ति याचन्ते । 'मगध' इति याच्ञार्थः । कण्ठवादियगन्तः । अच् (३।१।१३४) । 'यस्य हलः' (६।४।४९) इति यलोपः । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) वा ॥ (१) ॥ * ॥ मुकुटस्तु—'मधु मधुरं कायन्ति' इति विगृह्यन् 'मधुकाः' इति पाठं मन्यते ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'राज्ञो वंशपरम्परासंस्कानाम्' ।

बन्दिनः स्तुतिपाठकः ॥९७॥

बन्दी, स्तुतिपाठकः (२ पु), 'राजाकी स्तुति करनेवाले बन्दी' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वदन्ते । 'वदि अभिवादनस्तुत्योः' (भ्वा० आ० से०) । ग्रह्यादित्वात् (३।१।१३४), 'आवश्यक' (३।

१. मगधेति याच्ञार्थः, कण्वादिः । यच्छ्रीभोजः—'कर्मथिनः कुसुम्यन्तु कं मगध्यन्तु मागधाः । कमिषुध्यन्तु यज्वानो रामेऽरण्यं हुरण्यति ॥'

३।१७०) इति वा णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ स्तुतेः पाठकाः ॥ (२) ॥ * ॥ 'बन्दिनस्त्वमलप्रज्ञाः प्रस्तावसदृशोक्तयः' () ॥ * ॥ द्वे 'राजादिस्तुपाठकेषु' 'भाट' इति ख्यातस्य । ('चत्वार एकार्थाः' इत्येके-इति स्वामी) ।

संशप्तकास्तु समयत्संग्रामादनिवर्तिनः ।

संशप्तकः (पु), 'शपथ देने या स्वयं प्रतिज्ञा करनेके कारण लड़ाईसे नहीं लौटनेवाले योद्धा' का १ नाम है ।

समिति ॥ संशपनम् । 'शप आक्रोशे' (भ्वा० उ० अ०) भावे क्तः (३।३।११४) संशप्तं शपथं कुर्वन्ति । 'तत्करोति-' (वा० २।१।२६) इति णिच् । ण्वुल् (३।१।१३४) । क्वुन् (उ० २।३५) वा । सम्यक् शप्तं सत्यं येषां ते इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ समयाच्छपथाद्धेतोरा-चाराद्वा ॥ * ॥ एकं 'शपथवशात्संग्रामादपरावर्तिनः' ।

रेणुर्द्वयोः स्त्रियां धूलिः पांशुर्ना न द्वयो रजः ॥९८॥

रेणुः (पु स्त्री), धूलिः (स्त्री), पांशुः (पु), रजः (न), 'धूल' के ४ नाम हैं ।

रयिति ॥ रिणाति, रीयते वा । 'री गतिश्लेषणयोः' (कृत्वा० प० अ०) । 'अजिबुरीभ्यो निच्च' (उ० ३।३८) इति गुः । 'रेणुः स्त्रीपुंसयोर्धूलौ पुलिङ्गः परंते पुनः' [इति विश्व'मे० ४६।२५] ॥ (१) ॥ * ॥ ध्रुवति, ध्रुयते वा । 'ध्रु विध्वनने' (तु० प० से०) । बाहुलकाङ्क्षिः । धव-नम् । 'ध्रुव कम्पने' (कृत्वा० उ० से०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । ध्रुवा लीयते । 'इक्कृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) ॥ (२) ॥ * ॥ पंशति । 'पशि नाशने' (चु० प० से०) । 'अजिहृशिकम्पमि-' (उ० १।२७) इति साधुः ॥ * ॥ 'तालव्या अपि दन्त्याश्च शंबशूकरपांशवः' इति शभेदात् (पांसुः) दन्त्यान्तश्च ॥ (३) ॥ * ॥ रजति । 'रञ्ज रागे' (भ्वा० उ० अ०) । 'भूरञ्जिभ्यां कित्' (उ० ४।२।१७) इत्यमुन् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'रजसः' ।

चूर्णे क्षोदः

चूर्णम् (न पु), क्षोदः (पु), 'महीन धूल' के २ नाम हैं । च्विति ॥ चूर्ण्यते । 'चूर्णं पेषणे' चुरादिः । 'एरच्' (३।३।५६) 'चूर्णानि वासयोगाः स्युश्चूर्णो धूलिः सशर्करा'

१. विश्वे 'रेणुः पर्यटके धूल्यामर्क' इति भिन्नपाठा-दत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठो युक्तः ।

२. अदन्तोऽपि 'रज' शब्दः । तथा च वाच०—'रञ्ज क । स्त्रीकुसुमे शब्द० । परागो, रेणो, गुणभेदे च प्र० जान्ते शब्द च० इति (पृष्ठ ४७।८९) ।

[इति शाश्वतः ३८०] ॥ (१) ॥ * ॥ धुचते । 'धुदिर्-सं-पेषणे' (६० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'क्षौदः पेष-अध्वर्णयोः' [इति हैमः २।२२८] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पि-ष्टस्य रजसः' ।—षडपि रजसः—इत्येके ।

समुत्पिञ्जपिञ्जलौ भृशमाकुले ।

समुत्पिञ्जः, पिञ्जलः (२ पु), 'अधिक व्याकुल सेना' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ समुत्पिञ्ज(य)ति । 'पिञ्जि हिंसायाम्' (डु० प० से०) । ण्यन्तः । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (१) ॥ * ॥ बाहुलकादलच् । पिञ्जं लाति वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अ-तिसंकुलस्य' ।

पताका वैजयन्ती स्यात्केतनं ध्वजमस्त्रियाम् ॥ ९९ ॥

पताका, वैजयन्ती (२ स्त्री), केतनम् (न), ध्वजम् (न पु), 'पताका, झण्डे' के ४ नाम हैं ।

पेति ॥ पतति, पत्यतेऽनया वा । 'पत्लु गती' (भ्वा० प० से०) । 'बलाकादयश्च' (उ० ४।१४ इत्याकः) । यत्तु—'सन्निपदिपतिभ्यो नित्' (उ० ४।१४) इत्याकः—इति मुकुटः । तन्न । अपाणिनीयत्वात् । 'पताका वैजयन्त्यां स्यात्सौभाग्यनाटकाङ्गयोः' [इति विश्व-१६।१७३, मे० १०।११५] ॥ (१) ॥ * ॥ विजयते । 'जि अभिभवे' (भ्वा० प० अ०) । 'तृभूवहि-' (उ० ३।१२८) इति णच् । विजयन्तस्येयम् 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'वैजयन्तो गृहे शक्रप्रासादध्वजयोः पुमान् । वैजयन्ती पताकायां जयन्तीपादवे स्त्रियाम्' (इति मे० ७०।२२०) ॥ (२) ॥ * ॥ केत्यते ज्ञायतेऽनेन । 'कित संख्यावो' (भ्वा० प० से०) । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् । 'केतनं तु निमन्त्रणे । गृहे केतो च कृत्ये च' इति मे० (८६।५२-५३) ॥ (३) ॥ * ॥ ध्वजति । 'ध्वज गती' (भ्वा० प० से०) । अन्तर्भावितण्यर्थो वल् । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ध्वजः पूर्वदिशो गृहे । शिशने चित्ते पताकायां छद्वाङ्गे क्षौण्डिकेऽपि च [इति हैमः २।७१-७२] ॥ (४) ॥ ० ॥ चत्वारि 'पताकायाः' ।

१. 'उत्पिञ्जलश्च, यहलक्ष्यम्—'कुर्वाणमुत्पिञ्जलजात-मग्नेर्विहङ्गमानां जलजातपत्रैः' इति माघः (४।६) ।

२. 'विश्वे' तु 'च सौभाग्येऽङ्के ध्वजेऽपि च' इति पाठः । 'मेदिन्यां तु 'वैजयन्तो महेंद्रस्य ध्वजप्रासादयोः पुमान् ।... स्त्रियाम् ।' इति पाठः, विश्वेऽपि —'गृहे शक्र-प्रासादध्वजयोरपि ।... जयन्तीवह्निमत्स्योः ॥' (७२।

३०१) इति पाठः, अतोऽस्योद्धरणस्य मूलं मृग्यम् ।

३. मेदिन्यां '—कृत्ये' इत्येव पाठः ।

सा वीराशंसनं युद्धभूमिर्याऽतिभयप्रदा ।

वीराशंसनम् (न), 'लढाईके अत्यन्त भयङ्कर मैदान' का १ नाम है ।

सेति ॥ वीरा आशंस्यन्तेऽत्र । 'आङः शसि इच्छायाम्' (भ्वा० आ० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ एक 'भयंकरयुद्धभूमेः' ।

अहं पूर्वमहं पूर्वमित्यहंपूर्विका स्त्रियाम् ॥ १०० ॥

अहंपूर्विका (स्त्री), 'मैं पहले पहुँचा—मैं पहले पहुँचा ऐसे कहते हुए स्पर्द्धासे योद्धाओंके दौड़ने' का १ नाम है ।

अहमिति ॥ अहं पूर्वम् । 'सुप् सुपा' (२।१।४) इति समासः । स्वार्थे कन् (जापि० ५।४।५) । 'अहं पूर्वम्' इत्यस्याम् । ठन् (५।२।११५) वा ॥ (१) ॥ * ॥ एक 'अहं पूर्वमहं पूर्वम् इति योधानां धावनक्रियायाः' ।

आहोपुरुषिका दर्पाद्या स्यात्संभावनात्मनि ।

आहोपुरुषिका (स्त्री), 'अभिमानपूर्वक अपनेमें साम-र्थ्यका प्रकट करने' का १ नाम है ।

आहविति ॥ अहो अहं पुरुषः । 'सुप्सुपा' (२।१।४) इति समासः । अहोपुरुषस्य भावः । मनोभावितात् (५।१।१३३) वल् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'आत्मनि शक्त्या-विष्करणस्य' ।

अहमहमिका तु सा स्यात्परस्परं यो भवत्यहंकारः

॥ १०१ ॥

अहमहमिका (स्त्री), 'आपसमें अहङ्कार करने' का १ नाम है ।

अहमिति ॥ 'अहमहं' शब्दोऽस्त्यत्र । वीप्सायां द्वित्वम् (८।१।२) । व्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) ठन् । अनित्य-त्वात् 'अभ्ययानाम्'—(वा० ६।४।१४४) इति न टिलोपः ॥ (१) ॥ * ॥ एक 'परस्परार्तुंकारस्य' ।

द्रविणं तरः सहोबलशौर्याणि स्थाम शुष्मं च ॥

शक्तिः पराक्रमप्राणौ

द्रविणम्, तरः, सहः (पु), बलम्, शौर्यम्, स्थाम, शुष्मम्, (७ न), शक्तिः (स्त्री), पराक्रमः, प्राणः (२ पु), 'पराक्रम, बल' के १० नाम हैं ।

द्रेति ॥ द्रवत्यनेन । 'द्रु गती' (भ्वा० प० अ०) । 'द्रुक्षिभ्यामिनन्' (उ० २।५०) । 'द्रविणं काश्चने घने । पराक्रमे बलेऽपि स्यात्' इति हैमचन्द्रः [३।२१६-२१७] ॥

१. 'सह सुपा' इति सूत्रस्वरूपम्, प्रकृतोक्तिस्तु फलि-तार्थपरा । एवमग्रेऽपि ।

(१) ॥५॥ तरत्यनेन । 'तृ प्लवनादौ' (भ्वा० प० से०) । असुम् (उ० ४।१८९) 'तरो जवे बले' इति हैमः [२।५९४] ॥ (२) ॥५॥ सहातेऽनेन । 'षह अभिभवे' (भ्वा० प० अ०) । असुम् (उ० ४।१८९) । 'सहो बले ज्योतिषि च सहा हेमन्तमार्गयोः' इति सान्तेषु हैमः (२। ६०७) ॥५॥ 'दण्डोत्पला मुद्गपर्णी कुमारीनखभेषजे । सहो स्त्रियां, बले न स्त्री' इति रमसाददन्तमपि । (१) ॥५॥ बलते (२१) नेन । 'बल प्राणने' (भ्वा० प० से०) । 'स्वनो घ च' (३।३।१२५) इति घः । 'बलं गन्धरसे रूपे स्थामनि स्थौल्यसैन्ययोः । पुमान् हलायुधे दैत्यप्रभेदे वायसे-ऽपि च । बलयुक्तेऽन्यलिङ्गः स्याद्वाटघालके तु योषिति' (इति मे०, १४७।३७-३८) ॥ (४) ॥५॥ क्षुरस्य भावः कर्म वा । ण्यञ् (५।१।१२४) । 'शौर्यमारभटीशक्त्योः' [इति विश्वः ११६।१८] ॥ (५) ॥५॥ तिष्ठत्यनेन । 'सर्वधातुभ्यो मनिन्' (उ० ४।१४५) । — 'आतो मनिन्' (३।२।७५) — इति मुकुटस्तु चिन्त्यः । तस्य कर्तरि विधा-नात् ॥ (६) ॥५॥ शुष्यत्यनेनारिः । 'शुष शोषणे' (दि० प० अ०) । 'अविसिविसिशुषिभ्यः कित्' (उ० १।१४४) इति मन् । 'शुष्मं तेजसि, सूर्ये ना' (इति मे०, ११०।३४) ॥ (७) ॥५॥ शक्यतेऽनया । 'शक्लृ शक्ती' (स्वा० प० अ०) । 'स्त्रियां कित्' (३।३।९४) । 'शक्तिरायुधभेदे स्यादुत्साहादौ 'बले स्त्रियाम्' [इति हैमः २।२०३] ॥ (८) ॥५॥ पराक्रम्यतेऽनेन । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'पराक्रमो विक्रमे स्यात्सामर्थ्योद्योगयोरपि' [इति विश्वः ११४। ५५] ॥ (९) ॥५॥ प्राणित्यनेन । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'प्राणो ह्यन्मास्ते बोले काव्यजीवेऽनिले बले । पुलिङ्गः, पूरिते वाच्यलिङ्गः, पुंभूमि चासुषु' (इति मे०, ४६।२१) ॥ (१०) ॥५॥ दश 'सामर्थ्यस्य' ।

विक्रमस्त्वतिशक्तिता ॥ १०२ ॥

विक्रमः (पु), अतिशक्तिता (स्त्री), 'अधिक बल' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विक्रमणम् । घञ् (३।३।१८) । 'विक्रमस्तु पुमान् क्रान्तिमात्रे स्याच्छक्तिसंपदि' (इति मे०, ११२। ५४) ॥ (१) ॥५॥ अतिशयिता शक्तिर्यस्य, तस्य भावः । तल् (५।१।११९) ॥ (२) ॥५॥ द्वे 'अतिपरा-क्रमस्य' ।

१. 'शौर्ये चार—' इति विश्वे पाठः ।

२. हैमे '—श्रियाम्' इत्यपि पाठः ।

वीरपाणं तु तत्पानं वृत्ते भाविनि वा रणे ।

वीरपाणम् (न), 'लड़ाईमें जानेके समय वा लड़ाईसे लौटनेपर उत्साह को बढ़ानेके लिये मदिरादि-पान करने' का १ नाम है ।

वीति ॥ वीराणां पानम् । 'वा भावकारणयोः' (८। ४।१०) इति णत्वम् ॥ (१) ॥५॥ एकं 'युद्धारम्भेऽन्ते वा पानकर्मणः' ।

युद्धमायोधनं जन्यं प्रधानं प्रविदारणम् ॥ १०३ ॥

मृधमास्कन्दनं संख्यं समीकं संपरायकम् ।

अस्त्रियां समरानीकरणाः कलहविग्रहौ ॥ १०४ ॥

संप्रहाराभिसंपातकलिसंस्फोटसंयुगाः ।

अभ्यामर्दसमाघातसंग्रामाभ्यागमाहवाः ॥ १०५ ॥

समुदायः स्त्रियः संयत्समित्याजिसमिद्युधः ।

युद्धम्, आयोधनम्, जन्यम्, प्रधानम्, प्रविदारणम्, मृधम्, आस्कन्दनम्, संख्यम्, समीकम्, सांपरायिकम् (१० न), समरः, अनौकः, रणः (३ पु न), कलहः, विग्रहः, संप्रहारः, अभिसंपातः, कल्लिः, संस्फोटः, संयुगः, अभ्यामर्दः, समाघातः, संग्रामः, आहवः, समुदायः (१३ पु), संयत् समितिः, आजिः, समित्, युत् (५ स्त्री), 'लड़ाई, युद्ध' के ३१ नाम हैं ।

युद्धेति ॥ योधनम् । 'युध संप्रहारे' (दि० आ० अ०) भावे क्त—(३।३।११४) ल्युटि (३।३।११५) ॥ (१) ॥५॥ (२) ॥५॥ जननम् । 'जनेर्यक्' (उ० ४।१११) । जायते वा । 'भव्यगेय—' (३।४।६८) इति साधुः । 'जन्यं हट्टे परीवादे संग्रामे च नपुंसकम् । जन्या मातृवयस्यायां जन्यः स्याज्जनके पुमान् ॥ त्रिषूत्पाद्यजनित्रोश्च नवोढाज्ञाति-भृत्ययोः । वरस्त्रिगधे' [इति विश्वः मे० ११४।२५-२७] ॥ (३) ॥५॥ प्रधानम् । 'हुधाव्' (जु० उ० अ०) । 'कपुवृ-जिमन्दिनिधावः क्युः' (उ० २।८१) । 'प्रधनं युधि दारणे' [इति हैमः ३।४।१५] ॥ (४) ॥५॥ 'द्वि विदारणे' (क्रधा० प० से०) । ण्यन्ताद्भावे ल्युट् । प्रविदारणमा-ख्यातं संपरायेऽवदारणे [इति मे० ५३।११३] ॥ (५) ॥५॥ मर्धनम् । 'मृधु हिसायाम्' (भ्वा० उ० से०) । बाहुलकाद्भावे घञर्थे वा कः ॥ (६) ॥५॥ 'स्कन्दिर्-गतिशोषणयोः' (भ्वा० प० अ०) । भावे ल्युट् (३।३।

१. विश्वे '—संयुजे नरके पुनः । जन्यः स्वाच्छयनीये च जन्या मातृसखीमुखोः । जन्यो वरवधूमातिप्रियभृत्यहि-तेषु च ॥' इति (११५।१३-१४) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठ उचितः ।

११५) । 'आस्कन्दनं तिरस्कारे रणे संशोषणेऽपि च' [इति विश्वः ९७।१५५] ॥ (७) ॥ संख्यानम् । चक्षिष्ठः ख्यातेर्वा भावे कः । 'संख्यमाहवे । संख्यैकादो विचारे च' इति हैमः (२।३९८-३९९) ॥ (८) ॥ * ॥ समनम् । 'षम वैकल्ये' (भ्वा० प० से०) । 'अलीकादयश्च' (उ० ४।२५) इति कीकन् । सम्यगयनम्, वा । 'ई गत्यादौ' (अ० प० अ०) । बाहुलकात् कः । (९) ॥ * ॥ संपरायनम् । 'अय गती' (भ्वा० प० से०) । 'इ गती' (भ्वा० प० अ०) वा । घञ् (३।३।१८) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ * ॥ विनयादित्वात् (५।४।३४) ठकि 'सोपरयिकः' अपि ॥ (१०) ॥ * ॥ समरणम् । 'ऋ गती' (ऋधा० प० से०) घः (३।३।११८) ॥ 'ऋदोरप्' (३।३।५७) वा । यत्तु—ऋच्छन्त्यत्र । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७)—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । ऋषन्तादपो विधानात् ॥ (११) ॥ * ॥ अननम् । 'अन गती' () 'प्राप्ते' (अ० प० से०) वा । 'अनीकादयश्च' इति साधुः । न नयनम् । 'णीम् प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । बाहुलकात् कन् । नञ्समासः (२।२।६) 'अनीकोऽस्त्री रणे सैन्ये' [इति मे० ४।४२] ॥ (१२) ॥ * ॥ रणनम् । 'रण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'वशिरण्योश्च' (वा० ३।२।५८) इत्यप् । 'रणः कोणे क्वणे पुंसि समरे पुंनपुंसकम्' (इति मे० ४६।२५) ॥ (१३) ॥ * ॥ 'कलं तु मधुरध्वनौ' इति धरणिः । कलस्य हननम् । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः ॥ (१४) ॥ विग्रहणम् । 'ब्रह्मवृद्ध—' (३।३।५८) इत्यप् । 'विग्रहो युधि विस्तारे प्रविभागशरीरयोः' [इति हैमः ३।८३१] ॥ (१५) ॥ * ॥ संप्रहरणम् । 'हृन् हरणे' (भ्वा० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'संप्रहारो गती रणे' [इति हैमः ४।२९२] । (१६) ॥ * ॥ अभिसंपतनम् । 'पल्लु गती' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१७) ॥ * ॥ कलनम् । 'कल शब्दादौ' (भ्वा० आ० से०) । इन् (उ० ४।११८) ।—'कलेरिः'—इति मुकुटः । तन्न । ताडकसूत्राभावात् । 'कलिविभीतके शूरे विवादेऽन्ययुगे युधि' (इति हैमः ६।४८९) ॥ (१८) ॥ * ॥ संस्फोटनम् । 'स्फुटिर् विहरणे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'संस्फोटः' इति तु स्वामी । तत्र 'स्फिट अनादरे' (चु० प० से०) ॥ (१९) ॥ * ॥ संयोजनम् । 'युजिर् योगे'

(स्वा० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) ।—'रथयुग—' (४।४।७६) इति निर्देशादगुणाभावः । प्रतिजनैदिषु (४।४।९९ गणे) 'संयुग' शब्दपाठाद्वा । (२०) ॥ * ॥ अभ्यामर्दनम् । 'मृद क्षोदे' (ऋधा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'अभिमर्दस्तु पुंसि स्यादवमर्दे संपराये च' (इति मे० ७७।४५) ॥ (२१) ॥ * ॥ समाहननम् । घञ् (३।३।१८) । 'समाघातो वधे युद्धे' (इति मे० ७१।२२७) ॥ (२२) ॥ * ॥ संग्रामणम् । 'संग्राम युद्धे' (चु० उ० से०) ण्यन्तः । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (२३) ॥ * ॥ अभ्यागमनम् । 'ग्रहवृद्ध—' (३।३।५८) इत्यप् । 'अभ्यागमः समरेऽन्तिके । घाते रोधेऽभ्युपगमे' इति हैमः (४।२२०-२२१) ॥ (२४) ॥ * ॥ आह्वानम् । 'ह्वेन् स्पर्धायां शब्दे च' (भ्वा० उ० अ०) । 'आह्वि युद्धे' (३।२।७२) इत्यप् संप्रसारणं च । 'आहवः संगरे यज्ञे' [इति हैमः ३।७३१] ॥ (२५) ॥ * ॥ समुदयनम् । 'अय गती' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२६) ॥ * ॥ संयतनम् । 'यती प्रयत्ने' (भ्वा० आ० से०) संयनम् । 'यम उपरमे' (भ्वा० प० अ०) वा । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । 'गमादीनाम्—' (वा० ६।४।४०) इति मलोपः । लुक् (६।१७१) ॥ (२७) ॥ * ॥ समयनम् । 'इ गती' (भ्वा० प० से०) क्तिच् (३।३।१७४) । 'समिनिर्गुं वि संगमे । साम्ये समायाम्' इति हैमचन्द्रः (३।३३२-३३३) ॥ (२८) ॥ * ॥ अजनम् । 'अज 'गती' (भ्वा० प० से०) । 'इणजादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) । इङ् (ण) विधानसामर्थ्यादिजेन वी । अन्यथा 'व्यादिभ्यः' इत्येवावश्यत् । 'बहुलं तणि' (वा० २।४।५४) इति वा० 'आजिः स्त्री समभूमौ संग्रामे' इति मोदिनी (३०।३) ॥ (२९) ॥ * ॥ समयनम् । 'इ गती' (भ्वा० प० अ०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । लुक् (६।१।७१) ॥ (३०) ॥ * ॥ योधनम् । 'युध संप्रहारे' (दि० आ० अ०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) ॥ (३१) ॥ * ॥—एषु अनेकार्थत्वात् सर्वे घातवो युद्धार्थाः । सर्वत्राधिकरणे प्रत्ययः—इति मुकुटः ॥ * ॥ एकत्रिंशत् 'प्रहरणक्रियायाः' ('युद्धस्य') ।

नियुद्धं बाहुयुद्धे स्यात्

नियुद्धम्, बाहुयुद्धम् (२ न), 'कुस्ती, दंगल' के २ नाम हैं ।

१. उणादिसूत्रपाठे 'अनीकादयश्च' इति सूत्रं नास्ति, सि० की० चास्य सिद्धिः 'अनिहृषिभ्यां किञ्च' (उ० ४।१७) इत्युणादिसूत्रेण विहिता ।

१. 'कटी गती' इति घातो 'अन्ये तु इ ई इति प्रकिल-
प्य इयाय—' इति सि० की० ।

२. '—गतिक्षेपणयोः' इति सि० की० घातुपाठे च ।

नीति ॥ निगृह्य नितरां वा युद्धम् ॥ (१) ॥ * ॥
बाहुयुद्धम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बाहुयुद्धस्य' ('कुस्ती,
दङ्गल' इत्याख्यस्य) ।

तुमुलं रणसंकुले ॥ १० ६ ॥

तुमुलम्, रणसंकुलम् (२ न), 'खूब जमकर लड़ाई होने
या व्याकुल होने' के २ नाम हैं ।

त्विति ॥ तवनम् । तोति वा । 'तु' (धातुः) सौत्रः ।
बाहुलकान्मुलक् । 'तुमुलं रणसंकुले । तुमुलो विभीत-
कद्रो' [इति हैमः ६९१] । 'तुमुलं व्याकुले रणे' इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (१) ॥ * ॥ रणस्य 'संकुलम्' ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'रणव्याकुलतायाः' ।

क्ष्वेडा तु सिंहनादः स्यात्

क्ष्वेडा (स्त्री), सिंहनादः (पु), 'लड़ाईमें सिंहके समान
गर्जने' के २ नाम हैं ।

क्ष्वेडेति ॥ क्ष्वेदनम् । 'त्रिद्विदा स्नेहनमोचनयोः'
(भ्वा० आ० से०) अव्यक्ते शब्दे वा । घञ् (३।३।
१८) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । रूपभेदात्स्त्रीत्वम् ।
'विशेषैर्धनबाधितः' इति परिभाषणात् पुंस्त्वम् । 'क्ष्वेडो
ध्वनी कणामये विषे । क्ष्वेडा वंशशलाकायां सिंहनादे च
योषिति । लोहितार्कपणफले घोषपुष्पे नपुंसकम् । दुरासदे
च कुटिले वाक्यलिङ्गः प्रकीर्तितः' [इति मे०, ४०।५-६]
(१) ॥ * ॥ सिंहवन्नदनम् । 'णद अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा०
प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'योधानां सिंहनादस्य' ।

करिणां घटना घटा ।

घटना (भा० स्त्री), घटा (२ स्त्री), 'हाथियोंके छुण्ड' के
२ नाम हैं ।

केति ॥ घटनम् 'घट संधाते' चुरादिः । 'ण्यासश्रन्थः-'
(३।३।१०७) इति युच् ॥ (१) ॥ * ॥ 'घटादयः
षितः' (भ्वा० ग० सू०) इति षित्वात् अङ् (३।३।१०४) ।
'घटः समाधिभेदेभशिरःकूटकुटेषु च । घटा घटनगोष्ठीभ-
घटनासु च योषिति' [इति मे० ३४।११-१२] ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'हस्तिसंघस्य' ।

क्रन्दनं योधसंरावः

क्रन्दनम् (न), योधसंरावः (भा० स्त्री, पु), 'स्पर्द्धासे
प्रतिपक्षवाले योद्धाओंको ललकारने या बुलाने' के २ नाम हैं ।

क्रेति ॥ 'क्रदि आह्वाने' (भ्वा० प० से०) । भावे
ल्युट् (३।३।११५) । 'क्रन्दनं रोदनेऽपि स्यादाह्वानेऽपि'

() ॥ (१) ॥ * ॥ योधानां संवरणम् । 'ह
शब्दे' (अ० प० अ०) । 'उपसर्गे रुवः' (३।३।
२२) इति घञ् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अन्योन्यस्पर्धया
योधानामाह्वानस्य' ।

वृंहितं करिगर्जितम् ॥ १०७ ॥

वृंहितम्, करिगर्जितम् (२ न), 'हाथियोंके गर्जने' के २
नाम हैं ।

त्रिति ॥ वृंहणम् । 'वृहि वृद्धौ' (भ्वा० प० से०)
'नपुंसके' (३।३।११४) इति क्तः ॥ (१) ॥ * ॥
करिणां गर्जनम् । 'गर्ज' शब्दे' (भ्वा० प० से०) । पूर्व-
वत् क्तः (३।३।११४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'हस्तिग-
र्जनस्य' ।

विस्फारो धनुषः स्वानः

विस्फारः (पु), 'धनुषके टङ्कार' का १ नाम है ।

वीति ॥ विस्फरणम् । 'स्फर स्फुरणे' (तु० प०
से०) । घञ् (३।३।१८) । विस्फुरणम् । 'स्फुर स्फु-
रणे' (तु० प० से०) वा । 'स्फुरतिस्फुरत्योर्ध्वि' (६।
१।४७) इत्यात्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'धनुषः
शब्दस्य' ।

पटहाडम्बरौ समौ ।

पटहः, आडम्बरः (२ पु), 'बगाड़ा या दमदमा' के २
नाम हैं ।

पेति ॥ पटं हन्ति । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।
१०१) इति डः । 'पटहो ना समारम्भे आनके पुनपुंस-
कम्' [इति मे० १७६।१९] ॥ (१) ॥ * ॥ आड-
म्बयति । 'डवि क्षेपे' () बाहुलकादरच् । यद्वा-
डम्बनम् । भावे घञ् (३।३।१८) । डम्बं राति, रायति
वा । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'आडम्बरः
समारम्भे गजगर्जिततूर्ययोः' [इति विश्वः १४४।२३८] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'युद्धपटहस्य' 'दमदमा' (इति नयाड़ा) ।
ख्यातस्य ।

प्रसभं तु बलात्कारो हठः

प्रसभम् (न), बलात्कारः, हठः (२ पु), 'जबर्दस्ती करने'
के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रगता सभा विचारोऽस्मात् । सभायाः प्रगतो
वा । 'क्लीबे तु प्रसभं हठः' इति बोपालितः ॥ (१)
॥ * ॥—'बलात्' इति निपातो 'हठार्थः'—इति स्वामी ।

१. त्रिकाण्डशेषे वचनमिदं न लभ्यते, किन्तु 'तुमुलो
व्याकुलो रवः' इति वचनं हलायुधे (१।१३९) लभ्यते ।

१. 'संवरणम्' इति विग्रह उचितः, प्रकृतविग्रहो 'ह'
घातोनं संभवति,—'संराव' इति रूपातिपत्तिश्चेति बोध्यम् ।

बलात्करणम् । भावे षम् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥
 हठनम् । 'हठ प्लुतिशठत्वयोः' (भ्वा० प० से०) ।
 'पुसि-' (३।३।११८) इति 'खनो ष च' (३।३।२५)
 इति वा षः ॥ 'हठः स्यात्प्रसमे पुष्या' 'हेठो' बाधाविहे-
 ठयोः' [इति मे० ३६।१०] (३) ॥ * ॥ त्रीणि
 'बलात्कारस्य' ।

अथ स्खलितं छलम् ॥ १०८ ॥

स्खलितम्, छलम् (२ न), 'कपट करने अर्थात् युद्धके
 नियमको तोड़कर' छल करने के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ स्खलम् । 'स्खल संचलने' (भ्वा० प०
 से०) । क्तः (३।३।११४) । 'स्खलितं छलिते भ्रमे'
 [इति हेमः ३।३।२८] ॥ (१) ॥ * ॥ छालम् ।
 'छो छेदने' (दि० प० अ०) । शृषादित्वात् (उ० १।
 १०५) कलच् । 'आतो लोप-' (६।४।६४) इत्याका-
 रलोपः । 'छलं छयस्खलितयोः' [इति हेमः २।४।९९]
 (२) ॥ * ॥ द्वे 'युद्धमर्यादायाश्चलनस्य' ।

अजन्यं क्लीब उत्पात उपसर्गः समं त्रयम् ।

अजन्यम् (न), उत्पातः, उपसर्गः (२ पु), 'उत्पात' के
 ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ न जने साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८)
 इति यत् । न जन्यते वा । 'जनेयक्' (उ० ४।११) ।
 'तकिशसि-' (वा० ३।१।९७) इति ॥ यद्वा- (१)
 ॥ * ॥ उत्पत्तनम् । 'पल्लु गती' (भ्वा० प० से०) ।
 षम् (३।३।१८) । उत्पत्तति । ज्वलादिः (३।१।१४०)
 वा ॥ (२) ॥ * ॥ उपसर्जनम् । उपसृज्यते वा ।
 षम् (३।३।१८-१९) । 'उपसर्गः पुमान् रोगभेदोपल-
 वयोरपि' [इति मे० २५।५४] ॥ (३) ॥ * ॥
 त्रीणि 'शुभाशुभसूचकमहाभूतविकारस्य' ।

मूर्च्छा तु कश्मलं मोहोऽपि

मूर्च्छा (स्त्री), कश्मलम् (न), मोहः (पु), 'बेहोशी,
 मूर्च्छा' के ३ नाम हैं ।

म्विति ॥ मूर्च्छनम् । 'मूर्च्छा मोहादौ' (भ्वा० प०
 से०) । 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०२) इत्यः । 'उपधायां
 च' (८।२।७८) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ कशनम् ।
 'कश गती' (अ० आ० से०) कुटिकशिकीतिभ्यः प्रत्य-
 यस्य मुट् (उ० १।१०९) इति कलः । ब्राह्मलकात्—

१. 'हेठ' शब्दाध्वबोधकतयेदं न प्रकृतोपयोगि ।

२. धातुपाठे सि० कौ च 'मूर्च्छा मोहसमुच्छ्वासयोः'
 इति पाठात् फक्षितार्थकथनमिदम् ।

इति मुकुटस्तूपेक्ष्यः ॥ (२) ॥ * ॥ मोहनम् । 'मुह
 वैचित्ये' (दि० प० से०) । षम् (३।३।१८) । 'अथ
 मोहो वृलङ्गः स्यादविद्यायां च मूर्च्छने' [इति मे० १७५।
 ७] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मूर्च्छायाः' ।

अवमर्दस्तु पीडनम् ॥ १०९ ॥

अवमर्दः (पु), पीडनम् (न), 'अन्नादिसे परिपूर्णं
 देशको राजा के शत्रु द्वारा पीडित करने' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ अवमर्दनम् । 'मृद क्षोदे' (ऋया० प० से०)
 षम् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ 'पीड अवगाहने'
 (ध्रु० प० से०) ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥
 द्वे 'देशादेरुपद्रवदानस्य' ।

अभ्यवस्कन्दनं त्वभ्यासादनम्

अभ्यवस्कन्दनम्, अभ्यासादनम् (२ न), भा० द्वि० के मत
 से 'मारकर शक्तिहीन करने' के और महे० के मतसे 'छापा
 मारने' अर्थात् 'कपटसे एकाएक आक्रमण करने' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ 'स्कन्दिर्' (भ्वा० प० अ०) । ल्युट्
 (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ 'षट् लृ विशरणादौ'
 घुरादिः । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
 'प्रहारादिना निःशक्तीकरणस्य' ।

विजयो जयः ।

विजयः, जयः (२ पु), 'जीतने' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विजयनम् । 'जि जये' (भ्वा० प० अ०) ।
 'एरच्' (३।३।५६) । विजयः स्याज्जये पार्थे स्त्रियां
 तिथ्यन्तरे स्मृता । उमासख्याम् [इति मे० १२०।१०४-
 १०५] ॥ (१) ॥ * ॥ 'जया जयन्तीतिथिर्मित्पथ्यो-
 मातत्सखीषु च । अग्निमन्थे, ना जयन्ते विजये च युधिष्ठिरे'
 [इति मे० ११४।२४-२५] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'लब्ध-
 स्योत्कर्षस्य' ।

वैरशुद्धिः प्रतीकारो वैरनिर्यातनं च सा ॥ ११० ॥

वैरशुद्धिः (स्त्री), प्रतीकारः (पु), वैरनिर्यातनम् (न),
 'शत्रुताको दूर करने' के ३ नाम हैं ।

वायिति ॥ वैरस्य शुद्धिः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रतिक-
 रणम् । षम् (३।३।१८) । 'उपसर्गस्य-' (६।२।१२२)
 इति दीर्घः ॥ (२) ॥ * ॥ वैरस्य निर्यातनम् । 'यत्
 'निराकारादौ' घुरादिः । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (३)
 ॥ * ॥ त्रीणि 'वैरशोधनस्य' ।

१. सि० कौ० धातुपाठे च—'निकारोपस्करयोः' इति
 पाठः ।

प्रद्रावोद्द्रावसंद्रावसंदावा विद्रवो द्रवः ।

अपक्रमोऽपयानं च

प्रद्रावः, उद्द्रावः, संद्रावः, संदावः, विद्रवः, द्रवः, अप-
क्रमः (७ पु), अपयानम् (न), 'लङ्काईमें पीठ दिखलाने
(भागने)' के ८ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रद्रवणम् । 'द्रु गती' (भ्वा० प० अ०) ।
'प्रे द्रुस्तुस्तुवः' (३।३।२७) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥
उद्द्रवणम् । 'उदि श्रयति-' (३।३।४९) इत्यादिना
घञ् ॥ (२) ॥ * ॥ संद्रवणम् । संदवनम् । 'द्रु द्रु गती'
(भ्वा० प० अ०) । 'समि युद्गुवः' (३।३।२३) इति
इति घञ् ॥ (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ विद्रवणम् ।
'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥ (५) ॥ * ॥ 'द्रवः प्रद्रा-
वनर्मणोः । विद्रवे रसगत्योश्च' [इति हैमः] ॥ (६)
॥ * ॥ अपक्रमणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (७)
॥ * ॥ यातेत्युट् (३।३।१५) ॥ (८) ॥ * ॥
अष्टौ 'पलायनस्य' ।

रणे भङ्गः पराजयः ॥ १११ ॥

भङ्गः, पराजयः (२ पु), 'हारने' के २ नाम हैं ।

रेति ॥ भञ्जनम् । 'भञ्जो आमर्दने' (६० प०
से०) । घञ् (३।३।१८) । 'भञ्जो जयविपर्यये । भेद-
रोगतरङ्गेषु, भङ्गा सस्यान्तरे स्त्रियाम्' [इति मे० २२।११]
(१) ॥ * ॥ पराजयनम् । 'जि अभिभवे' (भ्वा० प०
अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'पराजयस्य' ।

पराजितपराभूतौ

पराजितः, पराभूतः (२ त्रि), 'लङ्काईमें हारे हुए' के २
नाम हैं ।

प्रेति ॥ पराजीयते स्म । परराजीयते स्म वा । 'जि-
अभिभवे' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥
(१) ॥ * ॥ पराभूयते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'प्राप्ताभिभवस्य' ।

त्रिषु नष्टतिरोहितौ ।

नष्टः, तिरोहितः (२ त्रि), 'लङ्काईसे भागकर छिपे हुए'
के २ नाम हैं ।

प्रीति ॥ 'त्रिषु' इति पूर्वाभ्यामपि संबध्यते । नश्यति
स्म । 'णश अदर्शने' (दि० प० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४
७२) इति कर्तरि क्तः ॥ (१) ॥ * ॥ तिरो धीयते
स्म । 'डुधाव्' । हिनोति स्म वा । 'हि गती' वा ।
'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति कर्तरि क्तः । धावस्तु कर्मणि

क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ भावक्तान्तेभ्योऽर्था-
आद्यच् (५।२।१२७) वा ॥ * ॥ द्वे 'निलीनस्य' ।

प्रमापणं निवर्हणं निकारणं विशारणम् ॥ ११२ ॥

प्रवासनं परासनं निषूदनं निहिंसनम् ।

निर्वासनं संज्ञपनं निर्ग्रन्थनमपासनम् ॥ ११३ ॥

निस्तर्हणं निहननं क्षणनं परिवर्जनम् ।

निर्वापणं विशसनं मारणं प्रतिघातनम् ॥ ११४ ॥

उद्वासनप्रमथनक्रथनोज्जासनानि च ।

आलम्भपिञ्जविशरघातोन्माथवधा अपि ॥ ११५ ॥

प्रमापणम्, निवर्हणम्, निकारणम्, विशारणम्, प्रवासनम्,
परासनम्, निषूदनम्, निहिंसनम्, निर्वासनम्, संज्ञपनम्,
निर्ग्रन्थनम्, अपासनम्, निस्तर्हणम्, निहननम्, क्षणनम्,
परिवर्जनम्, निर्वापणम्, विशसनम्, मारणम्, प्रतिघातनम्,
उद्वासनम्, प्रमथनम्, क्रथनम्, उज्जासनम् (२४ न), आल-
म्भः, पिञ्जः, विशरः, घातः, उन्माथः वधः (६ पु), 'मारने के
३० नाम हैं ।

प्रेति ॥ 'मीव् हिंसायाम्' (कथा० प० अ०) स्वार्थण्य-
न्तः ॥ (१) ॥ * ॥ 'वर्ह हिंसायाम्' (चु० प० से०) ।
(२) ॥ * ॥ 'कृञ् हिंसायाम्' (कथा० उ० से०) ॥
(३) ॥ * ॥ 'शृ हिंसायाम्' (कथा० प० से०) ॥
(४) ॥ * ॥ स्वार्थण्यन्ती । 'वस छेदे' (चुरादिः) ।
प्र- (५) ॥ * ॥ निर्- (९) ॥ * ॥ उत्- (२१)
॥ * ॥ पूर्वः । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) ॥ (६)
॥ * ॥ (१२) ॥ * ॥ 'बृद्ध क्षरणे' (भ्वा० आ०
से०) ॥ (७) ॥ * ॥ 'हिसि हिंसायाम्' (६० प०
से०) ॥ (८) ॥ * ॥ 'मारणतोषणनिशामनेषु
ज्ञा' (भ्वा० प० अ०) । 'ज्ञप मिच्च' (चु० प० से०)
इति वा ॥ (१०) ॥ * ॥ 'प्रथि कौटिल्ये' (भ्वा० आ०
से०) । 'निगन्धनम्' इत्यन्ये । तत्र 'गन्ध अर्दने' (चु०
आ० से०) अयं घातुः ॥ (११) ॥ * ॥ 'तृह हिंसायाम्'
(६० प० से०) । निरपूर्वः । 'तृह' (तु० प० से०) वा ।
(१३) ॥ * ॥ 'हन हिंसायाम्' (अ० प० अ०) ॥
(१४) 'क्षणु हिंसायाम्' (त० उ० से०) ॥ (१५)
॥ * ॥ 'वृजी वर्जने' (६० प० से०) ॥ (१६) ॥ * ॥
'डुवप् बीजसंताने' (भ्वा० उ० अ०) । स्वार्थण्यन्तः 'ओवै
क्षेपणे' (भ्वा० प० अ०) वा ॥ (१७) ॥ * ॥ 'शसु
हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) ॥ (१८) ॥ * ॥ 'मृ

१. 'प्रमापणा'दि शब्देषु यथायोग्यं प्रादय उपसर्गं
विग्रहे बोद्धव्याः ।

हिंसायाम्' (क्रया० प० से०) ॥ (१९) ॥ * ॥ 'हन
हिंसायाम्' (अ० प० अ०) ॥ (२०) ॥ * ॥ स्वार्थ-
ण्यन्तो । 'मथे हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) ॥ (२२)
॥ * ॥ 'क्रय हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) ॥ (२३) ॥
॥ * ॥ 'जसु हिंसायाम्' (दि० प० से०) स्वार्थण्यन्तः ॥
(२४) ॥ * ॥ एभ्यो भावे ल्युट् (३।३।११५) ॥ * ॥
बालम्भनम् । 'डुलमष् प्राप्ती' (भ्वा० आ० अ०) । घञ्
(३।३।१८) 'लभेष्' (७।१।६४) 'उपसर्गात्त्वल्घनोः'
(७।१।६७) इति नुम् ॥ (२५) ॥ * ॥ पिञ्जनम् । 'पिजि
हिंसायाम्' चुरादिः । अच् (३।३।५६) ॥ (२६) ॥ * ॥ विश-
रणम् 'शु हिंसायाम्' (क्रया० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।
१७) ॥ (२७) ॥ * ॥ हननम् । 'हन हिंसायाम्' (अ० प०
अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'हनस्तोऽचिण्णलोः' (७।३।३२)
'हो हन्तेऽचिण्णन्तेषु' (७।३।५४) ॥ (२८) ॥ * ॥ उन्म-
थनम् । 'मथे हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।
१८) ॥ * ॥ — मन्थतेर्घञ्—इति मुकुटः । तन्मते
'उन्मथ्यः' इति पाठः ॥ (२९) ॥ * ॥ हननम् । 'हनो
वध च' (३।३।७६) इत्यप् ॥ (३०) ॥ * ॥ त्रिषत्
'भारणस्य' ।

स्यात्पञ्चता कालधर्मो विष्टान्तः प्रलयोऽत्ययः ।

अन्तो नाशो ह्योर्मृत्युर्मरणं निधनोऽस्त्रियाम् ॥ ११६ ॥

पञ्चता (स्त्री), कालधर्मः, विष्टान्तः, प्रलयः, अत्ययः,
अन्तः, नाशः (६ पु), मृत्युः (पु स्त्री), मरणम् (न),
निधनः (पु न), 'मृत्यु' के १० नाम हैं ।

स्यादिति ॥ पञ्चानां भावः । तल् (५।१।११९) ॥
'पञ्चता पञ्चभावे स्यान्मरणोऽपि च योषिति' (इति मे०
६३।१२९) ॥ (१) ॥ * ॥ 'कालस्य धर्मः ॥ (२)
विष्टस्य दैवस्यान्तः ॥ (३) ॥ * ॥ प्रलयनम् । 'लीङ् श्लेषणो'
(दि० आ० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (४) अत्य-
यनम् । 'इण् गतो' (अ० प० अ०) । 'इ गतो' (भ्वा०
प० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) । 'अत्ययोऽतिक्रमे दण्डे
चिनःशे दोषकृच्छयोः' [इति मेदिनी ११७।६७] ॥ (५)
॥ * ॥ अन्तनम् । 'अति बन्धने' (भ्वा० प० से०) ।
घञ् (३।३।१८) । 'अन्तः स्वरूपे निकटे प्राप्ते निश्चयना-
शयोः । अवयवोऽपि' [इति हेमः २।१५९] ॥ (६) ॥ * ॥
'वश अवधाने' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥
'नाशः पलायने मृत्यौ परिध्वस्तावदधाने' इति हेमचन्द्रः
[२।५६२] ॥ (७) ॥ * ॥ मरणम् । 'मृङ् प्राणत्यागे'
(तु० आ० अ०) । 'मृजिमृङ्भ्यां युक्त्युकी' (उ० ३।२१)
इति ल्युक् । 'मृत्युर्ना मरणे यमे' इति मेदिनी [११६।

४६] ॥ (८) ॥ * ॥ 'ल्युट् च' (३।३।११५) ॥ (९)
॥ * ॥ निधानम् । 'कृपृवृजिमन्दिनिधानः क्युः' (उ० २।
८१) । 'निघनं स्यात् कुले नाशे' (इति मेदिनी ८८।८३) ॥
(१०) ॥ * ॥ दश 'मरणस्य' ।

परासुप्राप्तपञ्चत्वपरेतप्रेतसंस्थिताः ।

मृतप्रमीतौ त्रिष्वेते

परासुः, प्राप्तपञ्चत्वः, परेतः, प्रेतः, संस्थितः, मृतः, प्रमीतः
(७ त्रि), 'मरे ह्यप्' के ७ नाम हैं ।

पेति ॥ परागता असवोऽस्मात् ॥ (१) ॥ * ॥
प्राप्तं पञ्चत्वं येन ॥ (२) ॥ * ॥ परं लोकमितः । परा
द्वरमितो वा । 'परेतो वाच्यलिङ्गः स्यान्मृते भूतान्तरे'
पुमान् (इति मेदिनी ६३।१२७) ॥ (३) ॥ * ॥ प्रकर्षेण
इतः । 'प्रेतो भूतान्तरे पुंसि मृते स्याद्वाच्यलिङ्गकः' [इति
मेदिनी ५६।३७] ॥ (४) ॥ * ॥ संतिष्ठते स्म ।
'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति इति क्तः ॥ (५) ॥ * ॥
म्रियते स्म । 'मृङ् प्राणत्यागे' (तु० आ० अ०) । 'गत्यर्था-'
(३।४।७२) । 'मृतं मृत्यौ याचिते च' [इति हेमः २।
१९२] ॥ (६) ॥ * ॥ प्रमीयते स्म । 'मीङ् हिंसायाम्'
(क्रया० आ० अ०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ।
'प्रमीतं वाच्यलिङ्गं स्यात्प्रोषितेऽपि मृतेऽपि च' [इति
मेदिनी ६३।१२६] ॥ (७) त्रिषु परास्वादयः ॥ * ॥
सप्त 'मृतस्य' ।

चिता चित्या चितिः स्त्रियाम् ॥ ११७ ॥

चिता, चित्या, चितिः (३ स्त्री), 'चिता' के ३ नाम हैं ।

चीति ॥ चीयते स्म । क्तः (३।२।१०२) 'चितं
छन्ने त्रिषु, चिता चित्यायां संज्ञौ स्त्रियाम्' [इति मेदिनी
५५।१८] ॥ (१) ॥ * ॥ 'चित्याग्निचित्ये च' (३।१।
१३२) इति क्यप् । 'चित्यं मृतकचित्ये स्याच्चित्या मृत-
चितौ स्त्रियाम्' [इति मेदिनी ११४।२२] ॥ (२) ॥ * ॥
क्तिन् (३।३।९४) । 'चितिश्रित्यावृन्दयोः स्त्री' [इति
मेदिनी ५५।१८] ॥ (३) ॥ * ॥ अधिकरणे वा प्रत्ययः
॥ * ॥ त्रीणि 'चित्याः' ।

कबन्धोऽस्त्री क्रियायुक्तमपमूर्धकलेवरम् ।

कबन्धः (पु न), 'धद, बिना शिरके शरीर' का १ नाम है ।

केति ॥ कं वध्यते छिद्यतेऽस्मात् । 'बन्ध बन्धने'
(क्रया० प० अ०) घञ् (३।३।११९) । केन वायुना

१. मेदिन्यां प्रायश आनुपूर्व्येण दं श्लोकार्धं लभ्यते,
तद्यथा—'कबन्धोऽस्त्री क्रियायुक्तव्यपमूर्धकलेवरे' इति
(८।१।३०) ।

बध्यते वा । 'कबन्धमुदके रुण्डे कबन्धो राहुरक्षसोः' [इति हेमः ३।३७२] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'छिन्नशिरसो देहस्य' ।

श्मशानं स्यात्पितृवनम्

श्मशानम्, पितृवनम् (२ न), 'श्मशान' के २ नाम हैं ।

इमेति ॥ शवाः शेरतेऽत्र । पुषोदरादिः (६।३।१०९) द्वितालव्यम् ॥ (१) ॥ * ॥ पितृणां वनम् । पितृन् वनति वा । 'वनं संभक्तौ' (स्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'वनं नपुंसकम् नीरे निवासालयकानने' [इति मेदिनी ८४।१९] (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रेतभूमेः' ।

कुणपः शवमस्त्रियाम् ॥ ११८ ॥

कुणपः (पु), शवः (पु न), 'मुर्दे' के २ नाम हैं ।

क्विति ॥ क्वणति । 'क्वण शब्दे' (स्वा० प० से०) । 'क्वणोः संप्रसारणं च' (उ० ३।१४३) इति कपन् । (कुणपी पुनः । विट्सारिकायां कुणपः पूतिगन्धे' शवेऽपि च' [इति विश्व-मेदिन्यौ १०५।२०; १०३।१९-२०] ॥ (१) ॥ * ॥ शवति । 'शव गती' (स्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । ('शवः स्यात्कुणपे पुमान् । नपुंसकं तु पानीये' [इति मेदिनी १५९।२४-२५] (२) ॥ * ॥ द्वे 'मृतशरीरस्य' ।

प्रग्रहोपग्रहो बन्ध

प्रग्रहः, उपग्रहः (२ पु), बन्दी (स्त्री), महे० मतसे 'कैदी, बंधुआ, गिरफ्तार' के और भा० दी० मतसे 'बन्दीगृह (कोत, हवालात), के ३ नाम हैं ।

प्रेति ॥ गृह्यते । 'ग्रह उपादाने' (क्र्या० उ० से०) । 'ग्रहवृद्ध-' (३।३।५८) इत्यप् । 'प्रग्रहस्तु तुलासूत्रे बन्धां नियमने भुजे । इयादिरश्मौ रश्मौ च सुवर्णहरिपादपे' । [इति मेदिनी १७६।१९, विश्वश्च १८०।१२] ॥ (१) ॥ * ॥ 'उपग्रहः पुमान् बन्धामुपयोगेऽनुकूलने' [इति मेदिनी १७७।२९] ॥ (२) ॥ * ॥ बन्धते, बन्दते, वा । 'वदि अभिवादनस्तुत्योः' (स्वा० आ० से०) । इन् (उ० ४।११८) डीष् (ग० ४।१।४५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वन्दिशालायाः' ।

कारा स्याद्वन्धनालये ।

कारा (स्त्री), बन्धनालयम् (भा० दी०, न), 'जेल' के २ नाम हैं ।

१. —पूतिगन्धो—'इति पाठ उक्तग्रन्थद्वयेऽपि ।

२. विश्वे 'क' पुस्तके मेदिन्यां च 'प्रग्रहः'—'हलिपादपे' इति पाठः । किन्तु विश्वे 'खपुस्तके' 'प्रग्रहः'—'इति ह्रस्वमध्य एव पाठः । हेमेऽपि ह्रस्वमध्य 'प्रग्रह' शब्दस्यैवैमेऽर्था उक्ताः ।

केति ॥ कीर्यतेऽत्र । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । भिदादिपाठात् (३।३।१०४) अङ्दीर्घा । 'कारो ववे निश्रये च वली यत्ने यतावपि । कारस्तुषारशैले च कारा दूत्यां प्रसेवके । बन्धने बन्धनागरे हेमकारिकयोरपि' [इति विश्वः १२४।१४-१५] (१) ॥ * ॥ बन्धनस्यालयः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बन्धनगृहस्य' । ['जेल' इत्याख्यस्य] ।

पुंसि भून्यसवः प्राणाश्चैवम्

असवः, प्राणाः 'प्राण' के २ नाम हैं ।

पुमिति ॥ अस्यन्ते, अस्यन्ति वा । 'असु क्षेपणो' (दि० प० से०) । अस्यत एभिः इति वा । 'अस दीप्तौ' (स्वा० उ० से०) । 'श्वस्वस्तिहि-' (उ० १।१०) इत्युः । बाहुलकात्—इति मुकुटस्तूपेक्ष्यः ॥ (१) ॥ * ॥ प्राण-न्त्येभिः । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१११) इति घञ् । 'प्राणो हन्मारुते बोले काव्यजीवेऽनि-ले बले । पुलिङ्गः पूरिते वाच्यलिङ्गः पुंभूमि चामुषु' [इति मेदिनी ४६।२२] । एवं पुंसि भूमि च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पञ्चवायूनाम्' 'असूनाम्' ।

जीवोऽसुधारणम् ॥ ११९ ॥

जीवः (पु), असुधारणम् (भा० दी०, न), 'जीने, प्राण को धारण करने' के २ नाम हैं ।

जीति ॥ जीवनम् 'जीव प्राणधारणो' (स्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'जीवः प्राणिनि वृत्तौ च वृक्षभेदे बृहस्पतौ । जीवा जीवन्तिकामीर्विवचाशिञ्जितभूमिषु । न स्त्रीतु जीविते' (इति मेदिनी १५८।८-९) ॥ (१) ॥ * ॥ असूनां धारणम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जीवनस्य' ।

आयुर्जीवितकालः

आयुः, जीवितकालः (भा० दि०, पु०), 'उम्र, आयु' के २ नाम हैं ।

आयुरिति ॥ एति । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । 'एतेणिच्च' (उ० २।११८) इत्युसिः ॥ (१) ॥ * ॥ जीवितस्य कालः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जीवावच्छिन्न-कालस्य' ।

ना जीवातुर्जीवनौषधम् ।

जीवातुः (पु न), जीवनौषधम् (न), 'जिलानेवाली दवा' के २ नाम हैं ।

नेति ॥ जीवत्यनेन । 'जीव प्राणधारणे' (स्वा० प० से०) । 'जीवेरातुः' (उ० १।७८) । 'जीवातुरस्त्रियां भक्ते जीविते' जीवनौषधे' (इति मेदिनी ६२।११२) ॥

१. एतलक्ष्यं यथा—'रे हस्त दक्षिण मृतस्य शिषोर्द्वि-जस्य जीवातवे विसृज शूद्रमुनौ कृपाणम्' इत्युत्तररामच० (२।१०) ।

॥ * ॥ जीवनस्योषधम् ॥ (२) ॥ ० ॥ 'मृतसंजीवनो-
षधस्य' ।

इति क्षत्रियवर्गविवरणम् ॥ ८ ॥

अथ वैश्यवर्गः ॥ ९ ॥

ऊरव्या ऊरुजा अर्या वैश्या भूमिस्पृशो विशः ।

ऊरव्यः, ऊरुजः, अर्यः, वैश्यः, भूमिस्पृक्, विट् (६ पु),
'वैश्य' के ६ नाम हैं ।

विति ॥ ब्रह्मण ऊर्वोर्भवाः । 'शरीरावयवात्-'
(४।३।५५) इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ ऊरोर्जाताः ।
'जनी प्रादुर्भवि' (दि० आ० से०) । 'पञ्चम्यामजातो'
(३।२।९८) इति डः ॥ (२) ॥ * ॥ अर्यते । 'ऋ गती'
(भ्वा० प० से०) । 'अर्यः स्वामिवैश्ययोः' (३।१।१०३) ।
(३) ॥ * ॥ विशन्ति । 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) ।
क्विप् (३।२।१७८) ॥ (६) ॥ * ॥ स्वार्थे ष्यञ् (वा०
५।१।१२४) ॥ (४) ॥ * ॥ भूमि स्पृशन्ति । 'स्पृश स्पर्शने'
(तु० प० अ०) । 'स्पृशोऽनुदके क्विप्' (३।२।५८) ।
'भूमिस्पृक् पुंसि मानववैश्ययोः' (इति मेदिनी १६५।३८) ।
(५) ॥ * ॥ षट् 'वैश्यस्य' ।

आजीवो जीविका वार्ता वृत्तिर्वर्तनजीवने ॥ १ ॥

आजीवः (पु), जीविका, वार्ता, वृत्तिः (३ स्त्री), वर्त-
नम्, जीवन्म (२ न), 'जीविका-वर्तन' के ६ नाम हैं ।

आजीति ॥ आजीव्यतेऽनेन । 'हलश्च' (३।३।१२१)
इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ जीव्यतेऽनया । 'गुरोश्च हलः'
(३।३।१०३) इत्यः । 'संज्ञायां कश्' (५।३।७५) । क्वुन्
(उ० २।३२) वा । 'जीवकः प्राणके पीतसारकृपणयोरपि' ।
कुचंशेषे च पुंसि स्यादाजीवे जीविका मता ॥ त्रिषु सेविनि
वृद्धयाशीर्जीविनोराहितुण्डके' (इति मेदिनी ८।९५-९६) ॥
(२) ॥ * ॥ वृत्तिरस्त्यस्याम् 'वृत्तेश्च' (वा० ५।२।१०१)
इति णः । 'वार्ता तु वर्तने वातिङ्गणे कृष्याद्युदन्तयोः ।
निःसारारोग्ययोः क्लीबे (वृत्तिमन्त्रीरुजोस्त्रिषु^२)' [इति
मेदिनी ५८।५६-५७] ॥ (३) ॥ * ॥ वर्ततेऽनया ।
क्तिम् (३।३।९४) । ('वृत्तिविवरणाजीवकैश्चिवयादि-
प्रवर्तने' इति मेदिनी ५८।६०) ॥ (४) ॥ * ॥ वर्तन्ते
जीवन्त्यनेन । ल्युट् (३।३।११७) । 'वर्तनो वामने क्लीबं,

वृत्तौ स्त्री पेषणाध्वनोः । न पुंसि तूलनालायां तर्कुपिण्डे' च
जीवने । वर्तिष्णी त्रिषु (इति मेदिनी ९२।१२३-१२४) ।
(५) ॥ * ॥ जीवन्त्यनेन । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (६)
॥ * ॥ षट् 'जीवनोपायस्य' 'जीविकायाः' ।

स्त्रियां कृषिः पाशुपाल्यं वाणिज्यं चेति वृत्तयः ।

कृषिः (स्त्री), पाशुपाल्यम्, वाणिज्यम् (न) 'खेती,
पशुपालन और व्यापार' ये ३ 'वृत्ति' (स्त्री) 'वैश्योकी
वृत्तियाँ' हैं ।

स्त्रीति ॥ कर्षणम् । 'कृष विलेखने' (भ्वा० प० अ०) ।
'इवकृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥
पशून् पालयति । 'पाल रक्षणे' (चु० प० से०) । 'कर्मण्यण्'
(३।२।१) । तस्य कर्म भावो वा । ष्यञ् [५।१।१२४] ॥
(१) ॥ * ॥ वणिजां कर्म भावो वा । ष्यञ् (५।१।
१२४) ॥ * ॥ 'दूतवणिग्भ्यां च' इति यप्रत्यये 'वणिज्या'
च । ('सत्यावृत्तं तु वाणिज्यं वणिज्या' इति हैमनाम-
ममाला ३।५५१) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रत्येकं 'जीवनोपा-
यस्यैकैकम्' ।

सेवा श्ववृत्तिः

सेवा, श्ववृत्तिः (२ स्त्री), 'सेवा' के २ नाम हैं ।

सयिति ॥ सेवनम् । 'षेवृ सेवने' (भ्वा० आ० से०) ।
'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥ शुनो
वृत्तिरिव, शुन इव वृत्तिर्वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'परचित्ता-
नुवर्तनस्य' ('सेवायाः') ।

अनृतं कृषिः

अनृतम् (भा० दी, न), कृषिः (स्त्री), 'खेती' के २
नाम हैं ।

अन्निति ॥ न ऋतम् । 'शुनो वृत्तिः स्मृता सेवा गृहितं
तद्विजन्मनाम् । हिंसादोषप्रधानत्वादन्नृतं कृषिरुच्यते ॥'
इति । 'अनृतं कृषावसत्ये च' इति रुद्रः (१) ॥ * ॥—
'प्रमृतम्' इति सभ्यः पाठः इति स्वामी । 'प्रमृतं कर्षणं
स्मृतम्' (४।५) इति मनुः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कर्षणस्य' ।

उच्छृशिलंत्यृतम् ॥ २ ॥

उच्छृशिलम्, ऋतम् (२ न), 'गृहस्थके खलिहान या
खेत से सब अन्न उठाकर ले जानेके बाद १-१ दाना चूंगने
(बीनने)' के २ नाम हैं ।

१. मेदिन्यां '—शालकृपणयोरपि' इति '—शालक्ष-
पणयोरपि' इति च पाठः ।

२. अग्रे 'वृत्ति' शब्दार्थस्य वक्ष्यमाणत्वादन्नृत्यः 'वृत्ति-
मन्त्रीरुजोः स्त्रिषु' इत्यंशो लेखकादिप्रमादजः प्रतिभाति ।

१. '—स्त्री प्रेषणाध्वनोः । ...तर्कुपिण्डे—' इति मेदिनी
पाठः ।

२. 'सख्युयः' इति सूत्रव्याख्याने 'दूतवणिग्भ्यां च'
इति वार्तिकं भाष्ये नास्त्येवेति सि० कौ० स्पष्टमुक्तम् ।

विति ॥ उञ्छनम् । 'उञ्छि उञ्छे' (तु० प० से०) ।
घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ शिलनम् । 'शिल उञ्छे'
(तु० प० से०) । कः (वा० ३।३।५८) घञ् (३।३।१८)
वा । संज्ञापूर्वकत्वात् गुणः । 'उञ्छः कणश आदाने कणि-
शाद्यर्जनं शिलम्' इति यादवः ॥ (२) ॥ * ॥ अर्थे,
ऋच्छति वा । 'निष्ठा' (३।२।१०२) इति 'गत्यर्था-'
(३।४।७२) इति वा क्तः । 'ऋतमुञ्छशिलं स्मृतम्'
(४।५) इति मनुः । 'पुमानुञ्छः शिलमृतम्' इति बोपा-
लितः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'खलादिपतितधान्य-
संग्रहस्य' ।

द्वे याचितायाचितयोर्यथासंख्यं मृतामृते ।

मृतम्, अमृतम् (२ न), 'याचना करनेपर और बिना
याचना किये मिली हुई वस्तु' का क्रमशः १-१ नाम है ।

द्वे इति ॥ मृतं चामृतं च ॥ (१) ॥ * ॥ प्रार्थना-
प्रार्थनक्रिययोस्तत्कर्मणोर्वा एकैकं 'याचितायाचितयोः' ।

सत्यानृतं वणिग्भावः स्यात्

सत्यानृतम्, वणिग्भावः (भा० दी० न) 'व्यापार' के २
नाम हैं ।

सेति ॥ सत्यसहितमनृतम् । शाकपार्थिवादिः (वा०
२।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ वणिजो भावः (२) ॥ * ॥ द्वे
'वाणिज्यस्य' ।

ऋणं पर्युदञ्चनम् ॥ ३ ॥

उद्धारः

ऋणम्, पर्युदञ्चनम् (२), उद्धारः (पु), 'कर्ज' के ३
नाम हैं ।

ऋणमिति ॥ अर्थे स्म । 'ऋ गतो' (भा० प० अ०) ।
क्तः (३।२।१०२) । 'ऋणमाधमर्ण्ये' (८।२।६०) इति
णत्वम् । 'ऋणं देये जले' दुर्गे' इति हैमः (२।१।३५) ॥ (१)
॥ * ॥ परित उदञ्चते । 'अञ्चु गतो' (भा० प० से०) ।
'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति कर्मणि ल्युट् ॥ (२)
॥ * ॥ उदघ्नियते । 'हृक् हरणे' (भा० उ० अ०) । 'घृक्
घारणे' (भा० उ० अ०) वा । कर्मणि घञ् (३।३।
१९) । 'उद्धारश्चोदघ्तावृणे' इति मेदिनी (१।३।११९) ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'ऋणस्य' ।

अर्थप्रयोगस्तु कुसीदं वृद्धिजीविका ।

अर्थप्रयोगः (पु) कुसीदम् (न), वृद्धिजीविका (स्त्री)
'व्याज, सूव' के ३ नाम हैं ।

१. 'जलदुर्गे' इति पाठो हैमे क-मुस्तके ।

अर्थेति ॥ अर्थस्य प्रयोगः ॥ (१) ॥ * ॥ कुस्यते ।
'कुस संश्लेषणे' (दि० प० से०) । 'कुसेरुभो मेदेताः'
(उ० ४।१०६) इतीदः । 'कुसीदं वृद्धिजीवने । वृद्धयाजीवे'
[इति हैमः ३।३।५६-३।५७] ॥ (२) ॥ * ॥ वृद्धयाजी-
विका ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'ऋणसंबन्धिकालान्तर-
द्रव्येण लोके जीविकायाम्' ।

याच्ययाप्तं याचितकम्

याचितकम् (न), 'याचना करनेसे मिले हुए पदार्थ'
का १ नाम है ।

येति ॥ याचितेन याच्यया निर्वृत्तम् । 'अपमित्यया-
चिताभ्यां क्वकनौ' (४।४।२१) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
'याच्यया प्राप्तस्य' ।

निमयादापमित्यकम् ॥ ४ ॥

आपमित्यकम् (न), 'बदलेमें मिले हुए' का १ नाम है ।

नीति ॥ अपमानम् । 'मेङ् प्रणिदाने' (भा० आ०
अ०) 'उदीचां माडो व्यतिहारे' (३।४।१९) इति क्त्वा ।
'कुगति-' (२।२।१८) इति समासः-'समासेऽनञ्' (७।१।
३७) इति ल्यबादेशः । 'मयतेरिदम्यतरस्याम्' (६।४।७०)
इतीत्वम् । तुक् (६।१।७१) । 'अपमित्य-' आप्तम् ।
'अपमित्य-' (४।४।२१) इति कक् ॥ (१) ॥ * ॥
'निमयात्' इति 'विभाषा गुणेऽस्त्रियाम्' (२।३।२५) इति
पञ्चमी ॥ * ॥ एकं 'परिवर्तनेनाप्तस्य' ।

उत्तमर्णाधमर्णौ द्वौ प्रयोक्तृभ्रादकौ क्रमात् ।

उत्तमर्णः, अधमर्णः (२ त्रि), 'कर्ज देनेवाले और लेनेवाले'
का क्रमशः १-१ नाम हैं ।

उत्तेति ॥ उत्तममृणमस्य । (१) ॥ * ॥ अधममृण-
मस्य ॥ (१) ॥ * ॥ 'ऋणव्यवहारे घनस्वामिघनग्राह-
कयोः' क्रमेणैकैकम् ।

कुसीदिको वार्धुषिको वृद्धयाजीवश्च वार्धुषिः ॥ ५ ॥

कुसीदिकः, वार्धुषिकः, वृद्धयाजीवः, वार्धुषिः (४ त्रि),
'कर्ज देकर सूदसे जीविका चलानेवाले' के ४ नाम हैं ।

क्विति ॥ कुसीदार्थं प्रयच्छति । 'कुसीददशैक-'
(४।४।३१) इति षठ् ॥ (१) ॥ * ॥ वृद्धि गह्या
प्रयच्छति । 'प्रयच्छति गह्यम्' (४।४।३०) इति ठक् ।
'वृद्धेर्वृधुषिभावः-' (वा० ४।४।३०) ॥ (२) ॥ * ॥
वृद्धिराजीवो जीविकाऽस्य ॥ (३) ॥ * ॥ पुषोदरादि-
त्वात् (६।३।१०९) कलोपे वार्धुषिः ॥ (४) ॥ * ॥

१. श्रोत्रियस्य कदर्यस्य वदान्यस्यापि वार्धुषी' इति
मनु० (७।३५) वचनाद्वार्धुषिस्त्रितीयेत्यन्तोऽपि ।

चत्वारि 'ऋणं दत्त्वा तद्द्वया जीविनः' ('सुदक्षोर महाजन' इत्यस्य) ।

क्षेत्राजीवः कर्षकश्च कृषकश्च कृषीवलः ।

क्षेत्राजीवः, कर्षकः, कृषिकः, कृषीवलः (४ त्रि), 'किसान गृहस्थ' के ४ नाम हैं ।

क्षेत्रेति ॥ क्षेत्रमाजीवोऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥ कर्षति 'कृष विच्छेदने' (भा० प० अ०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (२) ॥ * ॥ कर्षति । 'कृषेवृद्धिश्चोदीचाम्' (उ० २।३८) इति ववुन् ॥ * ॥ वृद्धिपक्षे 'कार्षकः' अपि ॥ (३) ॥ * ॥ कर्षणम् । 'इक्कृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) । कृषिर-स्यास्ति । 'रजःकृषि-' (५।२।११२) इति वलच् । 'वले' (६।३।११८) इति दीर्घः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कृषीवलस्य' ('किसान' इत्यस्य) ।

क्षेत्रं ब्रह्मेशालेयं ब्रीहिशाल्योद्भवोचितम् ॥ ६ ॥

ब्रह्मेश्यम्, शालेयम्, (२ त्रि), 'ब्रीहि, शालि (एक प्रकार का उत्तम धान), के पैदा होने योग्य खेतों' का क्रमशः १-१ नाम है ।

क्षयिति ॥ ब्रीहीणाम् (१) शालीनाम् (१) च भवनं क्षेत्रम् । 'ब्रीहिशाल्योर्दङ्क' (५।२।२) ॥ * ॥ 'धान्यसा-मान्यस्य' 'कलमादेश्चोत्पत्तियोग्यक्षेत्रस्य' एकैकम् ।

यत्नं यवक्यं षष्टिक्यं यवादिभवनं हि तत् ।

यत्नम्, यवक्यम्, षष्टिक्यम् (३ त्रि) 'टूँड वाला जौ, बिना टूँड वाला जौ और साठी (साठ दिन में तैयार होने वाला) के' पैदा होने योग्य खेत का १-१ नाम है ।

येति ॥ यवानाम् (१) यवकानाम् (१) षष्टिकानाम् (१) च भवनं क्षेत्रम् । 'यवयवकष्टिकाद्यत्' (५।२।३) ॥ * ॥ यवकः शूक्लान्यो यवः ॥ * ॥ एकैकम् 'यवादिभ-वनस्य' ।

तिल्यतैलीनवन्माषोमाणुभङ्गाद् द्विरूपता ॥ ७ ॥

तिल्यम्, तैलीनम् (२ त्रि), 'तिल पैदा होने योग्य खेत के २ नाम हैं ।

माष्यम्, माषीणम्, उम्यम्, औमीनम्, अणव्यम्, अणवी-नम्, भङ्गयम्, मङ्गीनम् (८ त्रि), 'उदङ् तीसी' (अलसी), 'चीना और सनई पैदा होने योग्य खेत' के क्रमशः २-२ नाम हैं ।

तीति ॥ तिलानाम् (१) माषाणाम् (१) उमानाम् (१) अणूनाम् (१) भङ्गानाम् (१) च भवनं क्षेत्रम् : 'विभाषा तिल-' (५।२।४) इति यत्सर्वी (१) ॥ (२) ॥ * ॥ माष्यम् ॥ (१) ॥ * ॥ माषीणम् ॥ (२)

॥ * ॥ उम्यम् ॥ (१) औमीनम् ॥ (२) ॥ * ॥ अणव्यम् ॥ (१) ॥ * ॥ अणवीनम् ॥ (२) भङ्गयम् ॥ (१) ॥ भङ्गीनम् (२) ॥ * ॥ (क्रमेण) 'तिलादि-भवनस्य' प्रत्येकं द्वयं द्वयम् ।

मौद्गीनकौद्रवीणादि शेषधान्योद्भवक्षमम् ।

मौद्गीनम्, कौद्रवीणम् (२ त्रि), आदि 'मूंग और कोदो आदि (गेंहू, मटर, कुखी, चीना और चना) पैदा होने योग्य खेत' का क्रमशः १-१ नाम है ।

मौद्गीति ॥ मुद्गानाम् (१) कौद्रवाणाम् (१) च भवनं क्षेत्रम् । 'धान्यानां भवने' (५।१।१) इति घञ् ॥ * ॥ आदिना गौधूमीनम् ॥ (१) ॥ * ॥ कालायी-नम् ॥ (१) ॥ * ॥ कौलस्थीनम् ॥ (१) ॥ * ॥ प्रियङ्गवीणम् ॥ (१) ॥ * ॥ चाणकीनम् ॥ (१) ॥ * ॥ इत्यादि ज्ञेयम् । ('मुद्गादि') (एकैकम्) 'धान्यो-द्भवक्षेत्रस्य' ।

बीजाकृतं तूष्कृष्टम्

बीजाकृतम्, उत्सकृष्टम् (२ त्रि), 'बीज बोनेके बाद जोते हुए खेत' के २ नाम हैं ।

बीति ॥ बीजेन सहकृतं कृष्टम् । 'कुमो द्वितीयतृतीय-शम्भबीजात्कृषी' (५।४।५८) इति डाच् । —अबीजं सबीजं संपन्नम्=बीजाकृतम्—इति स्वामी । तन्न । 'अभूततद्भावे' इत्यस्याननुवृत्तेः ॥ (१) ॥ * ॥ (पूर्वम्) उप्तं च तत् (पश्चात्) कृष्टं च । 'पूर्वकाल-' (२।१।४९) इति समासः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे बीजवापोत्तरं कृष्टस्य' ।

सीत्यं कृष्टं च हल्यवत् ॥ ८ ॥

सीत्यम्, कृष्टम्, हल्यम् (३ त्रि), 'जोते हुए खेत' के ३ नाम हैं ।

सीति ॥ सीतया संमितम् । 'नौवयोधर्म-' (४।४।९१) इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ कृष्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । (२) ॥ * ॥ हलेन कृष्टम् । 'मतजनहलात्करणजल्प-कर्षेषु' (४।४।९७) इति यत् ॥ (३) ॥ * ॥ हल्येन तुल्यम् । तेन तुल्यम् (५।१।११५) इति वतिः ॥ * ॥ ग्रीणि 'कृष्टमात्रस्य' ।

त्रिगुणाकृतं तृतीयाकृतं त्रिहल्यं त्रिसीत्यमपि तस्मिन् ।

त्रिगुणाकृतम्, तृतीयाकृतम्, त्रिहल्यम्, त्रिसीत्यम् (४ त्रि), 'तीन बार जोते हुए खेत' के ४ नाम हैं ।

त्रिति ॥ त्रिगुणं कृतम् । 'संख्यायाश्च गुणान्तायाः' (५।४।५९) इति डाच् ॥ (१) ॥ * ॥ तृतीयं कृतम् । 'कुमो द्वितीय-' (५।४।५८) इति डाच् ॥ (२) ॥ * ॥

त्रिवारं हलेन कृष्टम् । 'मतजन-' (४।४।१७) इति यत् ।
'रथसीताहलेभ्यो यद्विधौ' (वा० १।१।७२) इति तदन्त-
विधेः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रिवारं सीतया संमितम् । यत्
(४) ॥ * ॥ चत्वारि 'वारत्रयकृष्टस्य' ।

द्विगुणाकृते तु सर्वं पूर्वं शम्बाकृतमपीह ॥ ९ ॥

द्विगुणाकृतम्, द्वितीयाकृतम्, द्विहस्त्यम्, द्विसीत्यम्,
शम्बाकृतम् (५ त्रि), 'दो बार जोते हुए खेत' के ५ नाम हैं ।

द्वीति ॥ द्वितीयाकृतम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्विहस्त्यम्
॥ * ॥ (३) ॥ ० ॥ द्विसीत्यम् ॥ (४) ॥ * ॥

शमस्यास्ति । 'कंशंभ्याम्-' (५।२।१३८) इति वा ।
'शम्ब' शब्दो द्वितीयकर्षणे वर्तते । शम्बं कृतम् । 'कुबो
द्वितीय-' (५।४।५८) इति डाच् ॥ * ॥ 'सरित्सैरिभ-
सम्बाकृतम्' इति दन्त्यादौ वर्णदेशना । तत्र 'षम्ब संबन्धे'
(चु० प० से०) ण्यन्तः । सम्ब्यते । घञ् (३।३।१९) ।
अच् (३।३।५६) वा ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'द्विवार-
कृष्टस्य' ।

द्रोणाढकादिवापादौ द्रौणिकाढकिकादयः ।

द्रौणिकः, आढकिकः, (२ त्रि), आदि (प्रास्थिकः, कौड-
विकः, २ त्रि), 'एक द्रोण और एक आढक आदि (एक प्रस्थ
(सेर) एक कुडव (छटाक) आदि) बोने आदिके योग्य
खेत आदि' का क्रमशः १-१ नाम है ।

द्रोणेति ॥ द्रोणस्य वापः । 'तस्य वापः' (५।१।४५)
इति ठञ् ॥ (१) ॥ * ॥ आढकस्य वापः (५।१।४५) ॥
(१) ॥ * ॥ आदिना—प्रस्थस्य वापः=प्रास्थिकः ॥
(१) ॥ * ॥ कुडवस्य वापः=कौडविकः ॥ (१) ॥
'वापादौ' इत्यादिना पचाद्यर्थग्रहः । द्रोणम्, आढकं च
पचति (इत्यादि) । 'संभवत्यवहरति पचति' (५।१।५२)
इति ठक् ॥ * ॥ 'द्रौणादिपरिमितव्रीह्यादिवापयोग्य-
क्षेत्रस्य' एकैकम् ।

खारीवापरत् खारीकः

खारीकः (त्रि), 'एक खारी बोने-योग्य खेत' का १ नाम है ।
खेति ॥ खार्या वापः । 'खार्या ईकम्' (५।१।३३) ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'खारीवापस्य' ।

उत्तमर्णादयस्त्रिषु ॥ १० ॥

'उत्तमर्ण' (श्लो० ५) शब्दसे यहां तक सब शब्द मिलि हैं ।
उत्तेति ॥ उत्तमर्णम् (ग्र० २।१।५) आरभ्य खारी-
कान्ता वाच्यलिङ्गाः) ।

पुनपुंसकयोर्वप्रः केदारः क्षेत्रम्

वप्रः (पु न), केदारः (पु), क्षेत्रम् (न), 'खेत, बयारी' के
३ नाम हैं ।

५१ अ०

पुमिति ॥ उप्यतेऽत्र । 'हुवप् बीजसाने' (भ्रा० उ०
अ०) । 'वृद्धिवपिभ्यां रन्' (उ० २।२७) 'वप्रस्त' ते पुमा-
नस्त्री रेणौ क्षेत्रे चये तटे' इति विश्वः^१ (मे० १२८।८२) ।
'वप्रः प्राकारररोधसोः । क्षेत्रे ताते चये रेणौ' इति हेमः
[४६४-४६५] ॥ (१) ॥ * ॥ के जले शिरसि वा दारो-
ऽस्य । 'हलदन्तात्-' (६।३।९) इत्यलुक् । केन जलेन
दीर्यत इति वा । 'दु विदारणे' (ऋचा० प० से०) ।
कर्मणि घञ् (३।३।१९) । 'केदाराद्यञ्च' (४।२।४०) इति
निर्देशादेवम् । 'केदारोऽद्री' शिवे क्षेत्रे भूमिभेदालवाल्योः
इति विश्वः^३ (मे० १३३।१४३) ॥ (२) ॥ * ॥ क्षीयते
घान्यैरत्र । 'क्षि निवासगत्योः' (तु० प० अ०) । घृञ्
(उ० ४।१५९) । 'क्षेत्रं भारतादौ भगाङ्गयोः । केदारे
सिद्धभूपत्योः' [इति हेमः २।४१८] । 'क्षेत्रं शरीरे केदारे
सिद्धस्थानकलत्रयोः' [इति विश्वः १२८।४४] ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'क्षेत्रस्य' ।

अस्य तु ।

कैदारकं स्यात्कैदार्यं क्षेत्रं कैदारिकं गणे ॥ ११ ॥

कैदारकम्, कैदार्यम्, क्षेत्रम्, कैदारिकम् (४ न), 'खेतोंके
समूह' के ४ नाम हैं ।

अस्येति ॥ केदाराणां समूहः । 'केदाराद्यञ्च' (४।२।
४०) ॥ (२) ॥ * ॥ चात् (४।२।४०) वृञ् ॥ (१) ॥ * ॥
क्षेत्राणां समूहः । 'भिक्षादिभ्यः-' (४।२।३८) इत्यण् ।—
'तस्य समूहः' (४।२।३७) इत्यण् । इति मुकुटः । तत्र ।
'अचित्-' (४।२।४७) इति ठकस्तदपवादत्वात् ॥ (३)
॥ * ॥ 'ठञ् कवचिन्श्च' (४।२।४१) चात् केदारादपि ॥
(४) ॥ * ॥ चत्वारि 'क्षेत्रगणस्य' ।

लोष्टानि लेष्टवः पुंसि

लोष्टम् (न पु), लेष्टुः (पु), 'ढेला' के २ नाम हैं ।

लविति । लोष्टति । 'लोष्ट संचाते' (भ्रा० आ० से०)
पचाद्यच् (३।१।१३४) पुलिङ्गोऽप्ययम् । 'लेष्टुः शण्डे-
(ठे) ऽपि लोष्टः स्यात्' इति बोपालितः ॥ (१) ॥ * ॥
लिश्यते, लिशति, वा । 'लिश गतौ' (तु० प० से०) ।
बाहुलकात्तुन् ।—'कृत्वादयश्च'—इति मुकुटस्त्वपाणि-
नीयः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मृत्तिकाखण्डस्य' ('ढेला' इत्या-
ख्यस्य) ।

१. विश्वे तु 'पितृकेदारयोर्वप्रो वप्रः प्राकारररोधसोः'
इति (१३०।६५) पाठः ।

२. विश्व (१३८।१६८) हेम (३।५७९) योरनुरो-
धादत्रापि मेदिनीस्थः 'केदारोऽद्री—' इत्येव पाठो युक्तः ।

३. विश्वे 'केदारः पञ्चते शम्भौ क्षेत्र—' इति (१३८।
१६८) इति पाठः ।

कोटिशो लोष्टभेदनः ।

कोटिशः, लोष्टभेदनः (२ पु), 'ढेलोंको फोदनेवाली मुंगरी के या हेंगा' अर्थात् 'काष्ठ या दो बांसोंसे बनाये गये पट्टेला' के २ नाम हैं ।

कविति ॥ कोटिना अग्रेण श्यति । 'शो तनूकरणे' (दि० प० अ०) । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः । कोटि-रस्यास्तीति वा । लोमादित्वात् (५।२।१००) शः ॥ (१) ॥*॥ लोष्टानां भेदनः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'लोष्टभेदन-काष्ठस्य' 'हेंगा' इति ख्यातस्य ।

प्राजनं तोदनं तोन्नम्

प्राजनम्, तोदनम्, तोन्नम् (३ न), 'चाबुक पना' के ३ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रवीयतेऽनेन । 'अज गतिकोपणयोः' (भ्वा० प० से०) ल्युट् (३।३।११५) । 'वा यौ' (२।४।५७) इति वी न ॥ (१) ॥*॥ तुद्यतेऽनेन । 'तुद व्यथने' (तु० उ० अ०) । ल्युट् (३।२।११५) (२) ॥*॥ 'दाम्नी-' (३।२।१८२) इति ष्टन् । 'तोन्नं तु प्राजने वेणुकेऽपि' च [इति विश्वः १२८।४५, मे० १२६।४६] । (३) ॥*॥ त्रीणि 'वृषभादिप्रेरणदण्डस्य' ।

खनित्रमवदारणम् ॥ २ ॥

खनित्रम्, अवदारणम् (२ न), 'खन्ता' अर्थात् 'कुद्दाल, फरसा, रामा, गैता आदि जमीन खोदनेवाले हथियार' के २ नाम हैं ।

केति ॥ खन्यतेऽवदार्यतेऽनेन । 'खन खनने' (भ्वा० उ० से०) । 'अतिल्लू-' (३।२।१८४) इतीत्रः ॥ (१) ॥*॥ अवदार्यतेऽनेन । 'दृ विदारणे' (कृचा० प० से०) । ण्यन्तः । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कुद्दालादेः' ।

दात्र लवित्रम्

दात्रम्, लवित्रम् (२ न), 'हंसुआ' के २ नाम हैं ।

देति ॥ दात्यतेऽनेन । 'दाप् लवने' (अ० प० अ०) । 'दाम्नी-' (३।२।१८२) इति ष्टन् ॥ (१) ॥*॥ लूयतेऽनेन । 'लूव्' (कृचा० उ० से०) । 'अति-' (३।२।१८४) इतीत्रः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'लवित्रस्य' ('हंसुआ' इत्यस्य) ।

आबन्धो योत्रं योन्नम्

आबन्धः (पु), योन्नम्, योन्नम् (२ न), 'जोती, जोता' अर्थात् 'जुवामें बांधी जानेवाली रस्सी' के २ नाम हैं ।

१५ '—वल्लवेऽपि च' इति विश्वे पाठः ।

आवेति ॥ आवध्यतेऽनेन । 'बन्ध बन्धने' (कृचा० प० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् ॥ (१) ॥*॥ यूयतेऽनेन । 'यु मिश्रणे' (अ० प० से०) । 'दाम्नी-' (३।२।१८२) इति ष्टन् ॥ (२) ॥*॥ युज्यतेऽनेन । 'युजिर् योगे' (रु० उ० अ०) ष्टन् (३।२।१८२) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'वृषादेर्गले युगबन्धस्य' ('जोती' इत्या-ख्यस्य)

अथो फलम् ।

निरीशं कुटकं फालः कृषिकः

फलम्, निरीशम्, कुटकम् (३ न), फालः, कृषकः (२ पु), 'फार' के ५ नाम हैं ।

अथविति ॥ फलति । 'त्रिफला विशरणे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'फलं हेतुफले जातीफले फल-कसस्ययोः । त्रिफलायां च कक्कोले शस्त्राग्रे व्युष्टिलाभयोः । फली फलिन्याम्' [इति हेमः २।५।१०-५११] । स्वामी तु—'हलम्' इति पठित्वा 'फलप्रकरणमारब्धम्'—इति व्याख्यत् ॥ (१) ॥*॥ ईशाया निर्गतम् । 'निरादयः—' (वा० २।२।१८) इति समासः । स्वामी तु—'निष्क्रान्ता ईषाऽस्मात्' इति विगृह्य 'निरीषम्'—इति मूर्धन्यान्तं पपाठ ॥ (२) ॥*॥ कुटति । 'कुट कीटित्ये' (तु० प० से०) । क्वुन् (उ० २।३२) ॥*॥ मुकुटस्तु—कूटयति छिनत्ति । 'कूट छेदने' (चु० उ० से०) । इगु-पघत्वात् (३।१।१३५) कः । कूटम् । ततः स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५)—इति वदन् (कूटकम्) दीर्घादि मन्यते । अत्र पचाद्यच् (३।१।१३४) उचितः । न तु कः । ण्यन्तस्येगुपघत्वाभावात् ॥ (३) ॥*॥ फाल-यति । 'त्रिफला विशरणे' (भ्वा० प० से०) । ण्यन्ता-दच् (३।१।१३४) । 'फाल उत्प्लुती' 'क्लीबं सीरोप-करणे पुंसि शंकरसीरिणोः' () ॥ (४) ॥*॥ कृषति । 'कृष विलेखने' (तु० उ० अ०) । 'कृषिवृश्चयोः किक्वन्' (उ० २।४०) । 'कृषिकाकृषिकी फालकृषिकी' इति रुद्रात् स्त्रियामपि ॥*॥ क्वुनि (उ० २।३२) तु कृषकः । स्वामी तु—'लिल्पिनि क्वुन्' (३।१।१४५)—

१. हेमे 'फालं तु वसने, फाल उत्प्लुती कुश (शि) केऽपि च' इति (२।५।११-५१२) पाठः । विश्वे तु 'फालं शिरोपकरणे कःपासादिकवाससि' इति (१५०।२०) पाठान्मूलपाठस्य मूलं मृग्यम् ।

२. स्वामी तु 'कृषति क्षमां कृषकः । 'क्वुन् शिल्पिसं-ज्ञयोरपूर्वस्यापि, (उ० सू० २।३२) इत्युक्तवागे 'कृषिकः फलं च' इत्येवाह ।

इत्याह । तन्न । फलस्य शिल्पित्वाभावात् । परिगण-
नाच्च । 'कृषकः पुंसि फाले स्यात्कर्षके त्वभिधेयवत्'
[इति विश्वः मे०, ७।७५] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्चापि
'फालस्य'—इति कलिङ्गः—द्वयं यत्र काष्ठे फालो निबध्यते
तस्य । अन्त्यद्वयं तु फालस्य—इति स्वामी ।

लाङ्गलं हलम् ॥ १३ ॥

गोदारणं च सीरः

लाङ्गलम्, हलम्, गोदारणम् (३ न), सीरः (पु), 'हल'
के ४ नाम हैं ।

लेति ॥ लङ्गति । 'लङ्गि गती' (भ्वा० प० से०) ।
बाहुलकात्कलच् । दीर्घश्च ।—'कलम्बा (म्बला) दयश्च'
—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः । 'लाङ्गली तोयपिप्पल्यां
वलीबं तु कुसुमान्तरे । गोदारणे तृणराजगृहदारुविशेषयोः'
[इति लान्तेषु] मे० १५४।१२८] ॥ (१) ॥ * ॥
हलति । 'हल विलेखने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।
१।१३४) ॥ * ॥ 'ज्वलति—' (३।१।१४०) इति णे
'हालः' अपि । 'हालः फालवहः सीता' इति विक्रमा-
दित्यः ॥ (२) ॥ * ॥ गां भूमिं दारयति । ल्युट् (३।
३।११३) ।—गौर्भूमिर्दर्यतेऽनेन । करणे ल्युट् (३।३।
११७) । नन्धादि (३।१।१३३) ल्युवां—मुकुटः । तन्न ।
ल्योः कर्तरि विधानात्करणेऽसंभवात् ॥ (३) ॥ * ॥
सिनोति, सीयते वा । 'षिन् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) ।
'सुसिमिचीनां दीर्घश्च' (उ० २।२५) इति ऋन् दीर्घत्वं
च । 'हलतिगमकरो सीरो' इति दन्त्यादौ रभसः । 'सीरः
स्यादंशुमालिनि । लाङ्गले' [इति हैमः २।४८०-४८१] ॥
(४) ॥ * ॥ चत्वारि 'हलस्य' ।

अथ शम्या स्त्री युगकीलकः ।

शम्या (स्त्री), युगकीलकः (पु), 'सहला, जुआठकी कील'
के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ शम्यतेऽनया । 'शम उपशमे' (दि० प०
से०) अङ्ग्यादिः (उ० ४।११२) ॥ (१) ॥ * ॥
युगस्य कीलः । स्वार्थे कन् (आपि० ५।४।५) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'युगस्य कीलके' ।

ईशा लाङ्गलदण्डः स्यात्

ईषा (स्त्री), लाङ्गलदण्डः (भा० दी०, पु), 'हरिष' के २
नाम हैं ।

१. मेदिन्यां '—लाङ्गली नारिकेलद्वी रेवतीरमणे
पुमान्' इति (९८।१०४) भिन्नपाठात् प्रकृतपाठस्य मूलं
मृग्यम् ।

ईशेति ॥ ईषटे । 'ईश ऐश्वर्य' (अ० आ० से०) ।
'इगुपध—' (३।१।१३५) इति कः । 'प्रभुशंकरयोरीशः
स्त्रियां लाङ्गलदण्डके' इति तालव्यान्ते रुद्र-रभसी । 'ईशः
स्वामिनि रुद्रे च स्यादीशा हलदण्डके' (इति शान्ते हैमः
२।५५६, विश्वः १६८।९) ॥ * ॥ ईषते । 'ईष
गत्यादौ' (भ्वा० आ० से०) । 'इगुपध—' (३।१।१३५)
उभयत्र करणे 'गुरोश्च—' (३।३।१०३) इत्यो वा ।
'ईषा पेटी मञ्जूषा' इति मूर्धन्यान्ते चन्द्रगोमी ॥ (१)
॥ * ॥ लाङ्गलस्य दण्डः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'हल्युग-
योर्मध्यकाष्ठस्य' ('हरिस' इत्याख्यस्य) ।

सीता लाङ्गलपद्धतिः ॥ १४ ॥

सीता, लाङ्गलपद्धतिः (२ स्त्री), 'हराई' अर्थात् 'हलके
चलानेसे पड़ी हुई लकीर' के २ नाम हैं ।

सीति ॥ सीयते । 'षिन् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) ।
क्तः (३।२।१०२) । प्रषोदरादिः (६।३।१०९) ।—
स्यति भुवम् । 'षोऽन्तर्कर्मणि' (दि० प० अ०) (बाहु-
लकात्) क्तः । 'धुमास्था—' (६।४।६६) इतीत्वम्—
इति मुकुटः । तन्न । 'द्यतिस्यतिमास्था—' (७।४।४०)
इति विशेषविहितेनेत्वेन बाधात् । 'सीता लाङ्गलरेखा
स्याद्वयोमगङ्गा च जानकी' इति दन्त्यादौ रभसः । 'सीता
जनकजागङ्गाभेदयोर्हलपद्धतौ' [इति दन्त्यादौ हैमः २।
२११] ॥ * ॥ शेते स्म । 'शीङ् स्वने' (अ० आ०
से०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः । 'सीता नमः-
सरिति लाङ्गलपद्धतौ च शीता दशाननरिपोः सहधर्मिणी
च । शीतं स्मृतं हिमगुणे च तदन्विते च शीतोऽलसे च
बहुवारतरो च दृष्टः' इति तालव्यादौ धरणिः ॥ (१)
॥ * ॥ लाङ्गलस्य पद्धतिः (२) ॥ * ॥ द्वे 'लाङ्ग-
लकृतरेखायाः' ।

पुंसि मेधिः खले दारु न्यस्तं यत्पशुबन्धने ।

मेधिः (पु), खलेदारु (पु न) 'मैह' अर्थात् 'दूबनी करनेके
समय बेलोंके रस्सी बांधे जानेवाले बड़े खूँटे' के २ नाम हैं ।

प्विति ॥ मेध्यन्ते पशवोऽत्र । 'मेधू संगमे' (भ्वा०
उ० से०) इन् (उ० ४।११८) । स्वामी तु—'मेधिः' इति
पठति । तत्र 'मेधू संगमे' इति धातुर्बोध्यः ॥ (१) ॥ * ॥
एकम् 'धान्यखले पशुबन्धनस्तम्भस्य' ('मैह' इत्याख्यस्य) ।

आशुव्रीहिः पाटलः स्यात्

आशुः, व्रीहिः, पाटलः (३ पु), 'साठी' अर्थात्
'साठ दिनमें तैयार होनेवाले धान' के ३ नाम हैं ।

१. विश्वे तु '—ईशः प्रभो सङ्करे—' इति पाठः ।

आश्विति ॥ अश्वनुते 'अशू व्याप्ती' (स्वा० आ० से०) । 'कृवापा-' (उ० १।१) इत्युण् । 'आशुस्तु व्रीहिशीघ्रयोः' [इति हैमचन्द्रः २।५५६] । 'वृणवीजं तु श्यामाको, व्रीहिराशु च पाटलः' इति (पर्याये) क्लीब-माशु । 'आशु स्याद्व्रीहिशीघ्रयोः' इति रत्नमालायामपि क्लीबम् ॥ (१) ॥ * ॥ वहुंत्युपचयं गच्छति । 'वृह बुद्धो' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपच न कित्' (उ० ४। १२०) इति इन् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । व्रीयते । 'व्रीह् गत्याम्' (दि० आ० अ०) । बाहुलकाद् हिक् वा ॥ (२) ॥ * ॥ पाटं लाति । कः (३।२।३) । पाटलो वर्णोऽस्यास्ति, इति वा ॥ (३) ॥ * ॥ पाटलः, व्रीहिः, आशु, च इति नामत्रयम् । आशुनामा व्रीहिः पाटल उच्यते इति नामद्वयम्-इति सुभूतिः । 'आशुव्रीहौ पाटलो नाश्वेतरक्तेऽन्यलिङ्गवान्' इति रुद्रः ॥ * ॥ व्रीणि 'षष्टिकादेः' ।

सितशूकयवौ समौ ॥ १५ ॥

सितशकः, यवः (२ पु), 'जौ' के २ नाम हैं ।

सीति ॥ सितं शूकं यस्य, इति मध्यतालव्यः ॥ * ॥— (सितशूकः) द्वितालव्यः—इति स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ यीति । यूयते वा । अच् (३।१।१३४) । अप् (३।३। ५७) वा । 'यवो घान्येऽपुण्यकृत्तौ' [इति हैमः ४४। ५४७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'यवानाम्' ।

लोकमस्तु तत्र हरिते

लोकमः (पु), 'हरे जौ' का १ नाम है ।

तवीति ॥ तक्कति, तक्क्यते वा । 'तक सहने हासे च' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकान्मः, ओत्वम् च । ['लोकमं कर्णमले, पुंसि हरिते च हरिद्रवे' इति मे० १०९।१४] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अपक्वयवस्य' ।

कलायस्तु सतीनकः ।

हरेणुखण्डिकौ चारिमन्

कलायः, सतीनकः, हरेणुः, खण्डिकः (४ पु), 'मटर, कबिली' के ४ नाम हैं ।

केति ॥ कलमयते । 'अय गती' (भ्वा० आ० से०) । अण् (३।२।१) ।—कं वातं लाति । 'आतः—' (३।२। ३) इति कः । 'आतो युक्—' (७।३।३३) इति

१. 'हैमे 'क' पुस्तके तु 'आशु तु' इति क्लीब एव पाठः ।

२. 'हैमे पुस्तकत्रये '—घान्ये पुण्यकृते' इति पाठः ।

३. मेदिनीस्थः '—हरिद्रवे' इति पाठ एव सम्यग्भाति ।

युक्—इति मुकुटः । तन्न । अिति णिति परे विहितस्य युक्तः के अप्रसङ्गात् ॥ (१) ॥ * ॥ सति जीवे इनः प्रभुः । 'संज्ञायाम्' (२।१।४४) इति समासः । 'हलदन्तात्' (६।३।९) इत्यलुक् । सतीनं वायुं करोति । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः ।—प्रज्ञाद्यणि (५। ४।३८) 'सातीनकः' अपि—इति माघवी ॥ (२) ॥ * ॥ हरति । 'हन् हरणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'कृहभ्यामेगुः' (उ० २।१) । 'हरेणुः स्त्री रेणुकायां स तु पुंसि सतीनके' इति रभसात्पुंसि ॥ (३) ॥ * ॥ खण्डोऽस्यास्ति । 'अत इनिठनौ' (५।२।११५) इति ठन् ॥ (४) ॥ * ॥ 'कलायस्त्रिकटः प्रोक्तः सतीनो वतुंशो मतः । हरेणुरङ्कटो ज्ञेयः' इति व्याडिः ॥ * ॥ चत्वारि 'रेणुकस्य' ('मटर' इति ख्यातस्य)

कोरदूषस्तु कोद्रवः ॥ १६ ॥

कोरदूषः, कोद्रवः (२ पु), 'कोदो' के २ नाम हैं ।

कोरेति ॥ कोरं रुधिरं दूषयति । 'दुष वैकृत्ये' (दि० प० अ०) । ण्यन्तः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ कीति । 'कु शब्दे' (अ० प० अ०) । कवते । 'कुह् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । विच् (३।२।७३) । द्रवति । 'द्रु गती' (भ्वा० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । कीश्वासी द्रवश्च । केन वायुना द्रवति वा । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कोद्रवस्य' 'कोदो' इति ख्यातस्य ।

मङ्गल्यको मसूरः

मङ्गल्यकः, मसूरः (२ पु), 'मसूर' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ मङ्गले साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।६८) इति यत् । स्वार्थे कन् (जापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥ मस्यति मस्यते वा । 'मसी परिणामे' (दि० प० से०) । 'मसे-हरन्' (उ० ५।३) इत्यूरनि दीर्घमध्यः ।—'खजिपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ' (उ० ४।९०) इत्यूरः—इति मुकुटस्त्वे-तत्सूत्राज्ञानमूलकः । 'मसेश्च' (उ० १।४३) इत्यूरनि ह्रस्व-मध्यश्च । 'वैश्यायां व्रीहिभेदे च मसूरा मसुरा स्त्रियाम् । मसूरमसुरी पुंसि द्वावेतावपि चैतयोः' इति रभसः (२) ॥ * ॥ द्वे 'मसूरस्य' ।

अथ मकुष्ठकमयुष्ठकौ ।

वनमुद्गो

मकुष्ठकः, मयुष्ठकः, वनमुद्गः (३ पु), 'वनमूंग या मोठ नामक अन्न-विशेष' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ मङ्कति, मङ्क्यते वा । 'मकि मण्डने' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकाद् दुः, नुमभावश्च । तिष्ठति । 'ष्ठा

गतिनिवृत्तौ' (भ्वा० प० अ०) । ववुन् (उ० २।३२) ।
मकुटश्चासौ स्थकश्च । 'पूर्वपदात्' (८।३।१०६) इति षत्वम् ।
मुकुटस्तु—आद्यचमुकारमाह ॥ * ॥ विश्व [४२।१६] मेदिन्यो-
[३९।१५] स्तु 'मकुठो ब्रीहिभेदे स्यात् (मकुठो मन्थरेऽ-
न्यवत्)' इति टवर्गद्वितीयान्तः ॥ (१) ॥ * ॥ भिनोति ।
'डुमि प्रक्षेपणे' (स्वा० उ० अ०) । 'भृमृशीङ्-' (उ०
१।७) इत्युः । मयश्चासौ स्थकश्च । मुकुटस्तु—मयति ।
'मय गती' (भ्वा० आ० से०) । 'पुंसि-' (३।३।११८)
इति घः । मयो गन्ता । तस्य स्तकः प्रतिबन्धकः । 'ष्ठक
प्रतिघाते' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
मयस्य स्तको मयष्ठकः । नैरुक्तो वर्णविकारः—इत्याह ।
तच्च, 'मयते' इत्युदितत्वात् । घः (३।३।११८) अध्येयुक्तः ।
तस्य कर्तर्यविधानात् ॥ (२) ॥ * ॥ वनस्य मुद्गः ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'वनमुद्गस्य', 'मोठ' इति वयातस्य ।

सर्षपे तु द्वौ तन्तुभक्षदम्बकौ ॥ ९७ ॥

सर्षपः, तन्तुभः, कदम्बकः (३ पु), 'सरसों के ३ नाम हैं ।
सेति ॥ सरति स्नेहोऽस्मात् । 'सृ गती' (भ्वा० प०
अ०) । 'सर्तोरपः षुक्च' (उ० ३।१४१) इत्यपः
षुगागमश्च । 'सर्षपः स्यात् सरिषपः कुटस्नेहश्च तन्तुभः'
[इति त्रिकाण्डशेषः २।९।३] ॥ (१) ॥ * ॥ तन्तुना भाति ।
'आ दीप्तौ' (अ० प० से०) । 'सुपि-' (३।२।४) इति
कः ॥ * ॥ स्वामी तु—तुदेति । तन्तुभः—इत्याह । बाहुल-
कादुभच् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (२) ॥ * ॥
कन्दति, कन्दयति वा । 'कदि हिंसायाम्' 'कदि आह्वाने
रोदने च' (भ्वा० प० अ०) । 'कृकदि कडिकटिभ्योऽम्बच्' ।
(उ० ४।८२) । अनित्यत्वान्न नुम् । स्वार्थे कन् (ज्ञापि०
५।४।५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'सर्षपस्य' ।
सिद्धार्थस्त्वेष धवलः

सिद्धार्थः (पु), 'सफेद सरसों' का १ नाम है ।

सीति ॥ सिद्धोऽर्थोऽस्मात् । 'सरिषपः सिते तस्मिन्
रक्षोघ्नो भूतनाशनः' इति रभसः । 'सिद्धार्थस्तु पुमान्
शाक्यसिंहे च सितसर्षपे' इति विश्वः (मेदिनी ७३।२५) ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'क्ष्वेतसर्षपस्य' ।

गोधूमः सुमनः समौ ।

गोधूमः, सुमनः (२ पु), 'गेहूँ' के २ नाम हैं ।

गविति ॥ गुध्यति, गुध्यते, वा । 'गुध परिवेष्टने'
(दि० प० से०) । 'गुधेरूमः' (उ० ५।२) । 'गोधूमो
नागरङ्गे स्यादोषवित्रीहिभेदयोः' (इति मेदिनी १११।
४३) ॥ (१) ॥ * ॥ सुष्ठु मन्यते । 'मन ज्ञाने' (दि०
आ० अ०) । अच् (३।१।१३४) । 'गोधूमसुमनो समौ'
इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'गोधूमस्य' ।

स्याद्यावक्तु कुल्माषः

यावकः, कुल्माषः (२ पु), 'अधसूखे जौ' के और रक्षितके
मतसे 'बिना टूट्टे बूवाले जौ' के २ नाम हैं ॥

स्येति ॥ यीति । 'यु मिश्रणे' (अ० प० से०) ।
'कृमादिभ्यो वुन्' (उ० ५।३५) । ततः प्रज्ञाद्यण् (५।४।
३८) ॥ (१) ॥ * ॥ कुलं मस्यति । 'मसी परिणामे'
(दि० प० से०) 'कर्मण्यण्' (३।२।१) पृषोदरादिः (६।
३।१०९) ।—दन्त्यान्तः—(कुल्मासः) इति मुकुटः ॥ * ॥
कुत्सितो माषः । 'कुल्माषो यावकः पुंसि' इति मूर्धन्या-
न्तेषु रभसः ॥ (२) ॥ * ॥—कुल्माषोऽर्धस्विन्नो
यवादिः—इति स्वामी ।—शूकशून्यो यवादिः—इति रक्षि-
तादयः ॥ * ॥ द्वे 'अर्धस्विन्नस्य यवादेः' ।

चणको हरिमन्थकः ॥ ९८ ॥

चणकः, हरिमन्थकः (२ पु), 'चना' के २ नाम हैं ।

चेति ॥ चण्यते । 'चण दाने' (भ्वा० प० से०) ।
ववुन् (उ० २।३२) ॥ (१) ॥ * ॥—हरीणां मन्थं
जनयति । 'अन्येष्वपि-' (३।२।१०१) इति डः—इति
मुकुटः । तच्च । 'हरिमन्थजः' इति पाठप्रसङ्गात् । हरिभि-
मन्थ्यते । 'मथे विलोडने' (भ्वा० प० से०) कर्मणि घञ्
(३।३।१९) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'चणकस्य' ।

द्वौ तिले तिलपेजश्च तिलपिञ्जश्च निष्फले ।

तिलपेजः, तिलपिञ्जः (२ पु), 'बिना तेलवाली तिल' के
२ नाम हैं ।

द्वाविति ॥ निष्फलस्तिलः । 'तिलाभिष्फलात्पिञ्जपे-
जौ' (वा० ४।२।३६) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥
'जतिलः' अपि । 'जतिलः कथ्यते सद्भिररण्यप्रभवस्तिलः'
॥ * ॥ द्वे 'तैलहीनतिलस्य' ।

क्षवः क्षुधाभिजननो राजिका कृष्णिकासुरी ॥ ९९ ॥

क्षवः, क्षुधाभिजननः (२ पु), राजिका, कृष्णिका, आसुरी
(३ स्त्री), 'राई, काला सरसों' के ५ नाम हैं ।

क्षेति ॥ क्षीति । 'क्षु क्षब्दे' (अ० प० से०) ।
ण्यर्थः । अच् (३।१।१३४) । ('क्षवः क्षुते राजिकायाम्'
इति मेदिनी १५७।४) ॥ (१) ॥ * ॥ क्षुधामभिजन-
यति । नन्दादिः (३।१।१३४) ॥ ॥—क्षुतमभिजनयति ।
'क्षुताभिजननः'—इति स्वामी ॥ (२) ॥ * ॥ राजति,
राजयति, वा । ववुन् (उ० २।३२) ॥ (३) ॥ * ॥
कृष्णव । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) (४) ॥ * ॥
असुरस्येयम् । अण् (४।३।१२१) । अस्यति वा । 'असे-
रन्' (उ० १।४२) । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) ॥ (५)
॥ * ॥ पञ्च 'कृष्णसर्षपस्य' 'राई' इति वयातस्य ।

स्त्रियौ कङ्कुप्रियङ्गू द्वे

कङ्कुः, प्रियङ्गुः (२ स्त्री), 'ककुनी' अर्थात् 'टांगुन' के २ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ कमङ्गति । 'अगि गती' (भ्वा० प० से०) । ण्यन्तो वा । मृगट्वादित्वात् (उ० १।३७) कुः । शक-
न्ध्वादिः (वा० ६।१।९४) । कं सुखं गच्छति । 'गम्ल-
गती' (भ्वा० प० अ०) । मितद्र्वादित्वात् (वा० ३।२।
१८०) डुः ॥ (१) ॥ * ॥ एवं प्रियं गच्छति ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'प्रियङ्गोः' ।

अतसी स्यादुमा क्षुमा ।

अतसी, उमा, क्षुमा (३ स्त्री), 'तीसी, अलसी' के ३ नाम हैं ।

अतेति ॥ अतति । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा० प०
से०) 'अत्यविचमि-' (उ० ३।११७) । गौरादिः (४।१।
४१) ॥ (१) ॥ * ॥ ॐ शिवं माति, मिमीते वा । 'मा'
(अ० प० अ०) 'माङ् माने' (जु० आ० अ०) । 'आतो-
ऽनुप-' (३।२।३) इति कः । अवते, ऊयते, वा । 'ऊङ्
शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । 'विभाषा तिलमाषोमा-'
(५।२।४) इति निपातनान्मक् इति वा । 'उमाऽतसी
हैमवतीहरिद्राकीर्तिकान्तिषु' (इति मेदिनी, विश्वश्च १०२।
३४, १०८।२) ॥ (२) ॥ * ॥ क्षीति, क्षूयते वा :
'दुक्षु शब्दे' (अ० प० अ०) । बाहुलकान् मक् । 'अति-
स्तुसुहृष्ट-' (उ० १।१४०) इति मन् वा । संज्ञापूर्वक-
त्वान्न गुणः । -क्षुवते—इति मुकुटस्य प्रमादः । क्षीतेरादा-
दिकत्वात् । 'क्षुमाऽतसीनीलिकयोः' [इति विश्वः ११२।
२३, मेदिनी १०८।८ च) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि अतस्याः ।

मातुलानी तु भङ्गायाम्

मातुलानी, भङ्गा (२ स्त्री), 'भांग' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ मायास्तुला । मातुलामानयति । 'अन प्राणने'
(अ० प० से०) गती वा । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । ङीष्
(४।१।१४) । मातुलस्य घत्तूरस्य स्त्रीव वा । 'मातुलोपा-
ध्याययोर्डीषानुकी' (वा० ४।१।४९) ॥ (१) ॥ * ॥
भञ्जते, अनया वा । 'भञ्जो आमर्दने' (रु० प० से०)
'अकर्तरि च' (३।३।१९) इति, 'हलश्च' (३।३।१२१) इति
वा घञ् । 'तरङ्गभेदयोर्भङ्गो भङ्गा शस्यशानाह्वये' इति
रुद्रः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शानाह्वयशस्यभेदस्य' ।

१. 'इन्द्रवरुण—' इति सूत्रभाष्ये तु 'उपाध्यायमातु-
लाभ्यां दा' इति, सि० की च तत्रैव 'मातुलोपाध्याययो-
रानुग्रा' इति वार्तिकस्वरूपम् ।

ब्रीहिभेदस्त्वणः पुमान् ॥२०॥

अणुः (पु), 'चीना' का १ नाम है ।

ब्रीति ॥ ब्रीहिविशेषः । अणति । 'अण शब्दे' (भ्वा०
प० से०) । 'अणश्च' 'धान्ये नित्' (उ० १।८, -९) इत्युः ।
'अणुर्व्रीह्याल्पयोः' इति हैमः [२।१३४] ॥ (१) ॥ * ॥
एकम् 'चीना' इति ख्यातस्य ।

किंशारुः शस्यशूकं स्यात्

किंशारुः (पु), सस्यशूकम् (न पु) 'दू' 'द' के २ नाम हैं ।

किमिति ॥ किञ्चित् कुत्सितं वा शृणाति । 'शृ हिंसा-
याम्' (क्रधा० प० से०) । 'किञ्जरयोः श्रिणः' (उ० १।४)
इत्युण् । 'अथ किंशारुर्धान्यशूके शरेऽपि च' [इति हैमः
३।५७३] ॥ (५) ॥ * ॥ शस्यस्य शूकम् ।—शस्यस्य
शूकः—इति मुकुटः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'यवाद्यप्रस्य' ।

कणिशं शस्यमञ्जरी ।

कणिशम् (पु), सस्यमञ्जरी (स्त्री) 'धान आदिके बाल' के
२ नाम हैं ।

केति ॥ कणयः कणाः सन्त्यस्य । लोमादित्वात्
(५।२।१००) शः । कणिनं स्वावयवं श्यति वा । 'क्षो
तनूकरणे' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३)
इति कः । 'कणिशो धान्यशीर्षके' इति तालव्यान्ते
रत्नकोषः ॥ (१) शस्यस्य मञ्जरी ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'धान्यमञ्जर्याः' ।

धान्यं ब्रीहिः स्तम्बकरिः

धान्यम् (न), ब्रीहिः, स्तम्बकरिः (२ पु), 'धान्यमात्र'
के ३ नाम हैं ।

धेति ॥ धाने पोषणे साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८).
इति यत् । 'धान्यं तु ब्रीहौ धान्याके' [इति हैमः २।३७२]
(१) ॥ * ॥ ब्रीणाति । 'ब्री वरणे' (क्रधा० प० अ०)
'ब्रीहिशाल्योर्ढक्' (५।२।२) इति ज्ञापकाद् हिक् । 'ब्रीहिः
सामान्यधान्ये स्यादाणुधान्ये च पुंस्ययम्' [इति 'विश्वः ।
मेदिनी १७५।९] ॥ (२) ॥ * ॥ स्तम्बं करोति ।
'स्तम्बशकृतोरिन्' (३।२।२४) । ब्रीहिसाहचर्यात् पुंस्त्वम् ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'धान्यसामान्यस्य' २ ।

१. विश्वे पुस्तकद्वयेऽपि नेदमुद्धरणं लभ्यते ॥

२. वाचस्पत्ये धान्यस्य लक्षणं तद्भेदाश्चोक्तास्तथा
हि—'सस्यं क्षेत्रगतं प्रोक्तं सतुषं धान्यमुच्यते ।' इति
स्मृतिः । धान्यवर्गः सगुणोऽभिहितो भावप्रकाशे, यथा—
'शालिधान्यं ब्रीहिधान्यं शूकधान्यं तृतीयकम् । शिम्बी-
धान्यं क्षुद्रधान्यमित्युक्तं धान्यपञ्चकम् ॥ शालयो रक्तशा-

स्तम्बो गुच्छस्तृणादिनः ॥ २१ ॥

स्तम्बः, गुच्छः (२ पु), 'तृण यवादिके गुच्छे' के २ नाम हैं ।

स्तेति ॥ तिष्ठति, अत्र वा । 'षठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा० प० अ०) 'स्यः स्तोऽम्बजबकौ' (उ० ४।६६) (१) ॥ * ॥ गवनम् । 'गुड् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । संपदादिविप् (वा० ३।३।१०८) । तुक् (६।१।७१) । गुतं छयति । 'छो छेदने' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । (२) ॥ * ॥ आदिना ब्रीहियवा-
दिग्रहः ॥ * ॥ द्वे 'यवादीनां मूलस्य' ।

नाडी नालं च काण्डोऽस्य

नाडी(छी), नालम् (न), 'यवादिके ङण्ठल' के २ नाम हैं ।

नेति ॥ नलत्यनेन । 'णल गन्धे' (भ्वा० प० से०) ।

'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । नालयति । अच् (३।१।१३४) वा । डलयोरेकत्वम् । गौरादिः (४।१।४१) । 'नाडी कुहनचर्यायां षटिकागण्डद्वयोः । नाले 'गुणान्तरे स्नायी' [इति हेमः २।१२३] ॥ (१) ॥ * ॥ 'नालं काण्डे मृणाले च नाली 'शाककलम्बके' [इति च हेमः २।५०६] ॥ (२) ॥ * ॥ कणति । 'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'अमन्ताडुः' (उ० १।११४) । बाहुलकादीर्घः । काण्यन्ते वा । 'काण्डो नालेऽधमे वर्गे

त्याद्या ब्रीहयः षष्टिकादयः । यवादिकं शूकधान्यं मुद्गाद्यं त्रिम्बिधान्यकम् । कङ्कादिकं क्षुद्रधान्यं तृणधान्यं च तत् स्मृतम् । "....." इति (पृ० ३८७७) । 'विभाषातिलोमा-' इति सूत्रे भाष्ये 'अथ वा शणसप्तदश धान्यानि' इत्युक्तम् । सप्तदशधान्यानां नामानि हेमाद्रौ दानखण्डे उक्तानि, यथा— 'तथा धान्यमानम् । मार्कण्डेयपुराणे—'जज्ञिरे तानि बीजा-
नि ग्राम्यारण्याभिधानि च । ओषध्यः फलपाकान्ताः शतं सप्तदश स्मृताः ॥ ब्रीहयश्च यवाश्चैव गोधूमाः कंगुकास्तिलाः । प्रियङ्गवः कोविदाराः कोरदूषाः सचीनकाः ॥ माषा मुद्गा मसूराश्च निष्पावाः सकुलीत्थकाः । आढव्य-
श्चणकाश्चैव शणः सप्तदश स्मृताः ॥ इत्येता ओषधीनां तु ग्राम्याणां जातयः स्मृताः । ओषध्यो यज्ञिया ज्ञेयाः ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ ब्रीहयश्च यवाश्चैव गोधूमाः कंगुस-
र्षपाः । माषा मुद्गाः सप्तमाश्च अष्टमाश्च कुलीत्थकाः ॥ श्यामाकाश्चैव नीवारा जतिलाः सगवेधुकाः । कोविदार-
समायुक्तास्तथा वेणुयवाश्च ॥ ग्राम्यारण्याः स्मृता ह्येता ओषध्यश्च चतुर्दश ।" इति चतुर्वर्गचिन्तामणिः (पृ० १२१) ।

१. '—व्रणान्तरे—' इति पाठः क्वाचित्कः ।

२. हेमे 'क' पुस्तके '—कदम्बयोः' इति पाठः ।

द्रुस्कन्धेऽवसरे शरे । सह.शलाघाम्बुषु स्तम्बे' [इति हेमः २।११२-११३] ॥ (३) ॥ * ॥ अस्य = गुच्छस्य ॥ * ॥ त्रीणि 'तृणादिकाण्डस्य' ।

पलालोऽस्त्री, स निष्फलः ।

पलालः (पु न), 'पुआल' का १ नाम है ।

पेति ॥ पलति, पल्यते वा । 'पल गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'तमिविशिविडिमृणिकुलकपिपलिपचिभ्यः कालन्' (उ० १।११८)—बाहुलकात्—इति मुकुटस्य प्रमादः । पलमलति वा । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । अण् (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ सः = काण्डः ॥ * ॥ एकं 'धान्यरहितकाण्डस्य' ('पुआल' इत्यस्य) ।

कडङ्गरो ब्रुसं क्लीवे

कडङ्गरः (पु), ब्रुसम् (न), 'पुआले आदिके भूसे' के २ नाम हैं ।

केति ॥ गृणाति । 'गृ शब्दे' (ऋधा० प० से०) । गिरति । 'गृ निगरणे' (तु० प० से०) वा । अच् (३।१।१३४) कडस्य गरः । 'कडंगर-' (५।१।६९) इति निर्देशान्मुक् । यद्वा—कडति । 'कड मदे' (भ्वा० प० से०) विवप् (३।२।१७८) कड् च तदङ्गं च । कडङ्गं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । कः (३।२।३) ॥ 'कड-
ङ्गर' इति हरदत्तपाठे कृञ् धातुः ॥ (१) ॥ * ॥ ब्रुसति । 'ब्रुस उत्सर्गे' । (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः (ब्रुसं दन्त्यमिति धातुप्रदीपः) ॥ * ॥ 'वृषवेषतुषारतोषाः' इति षषेदान्मूर्धन्यान्तमपि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पलालादिकोदस्य' ('भूसा, 'पवटा' इत्यस्य) ॥

धान्यत्वचि पुमांस्तुषः ॥ २२ ॥

धान्यत्वक् (छी), तुषः (पु), 'धानके भूसे' के २ नाम हैं ।

धेति ॥ धान्यस्य त्वक् ॥ (१) ॥ * ॥ तुष्यति । 'तुष तुष्टौ' (दि० प० अ०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'तुषस्तु धान्यत्वचि विभीतके' [इति हेमचन्द्रः २।५७५] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'तुषस्य' ।

शूकोऽस्त्री श्लक्ष्णतीक्ष्णाग्रे

शूकः (पु न), 'धान्य या तृण आदिके चिकने और नुकीले दूँड आदि' का १ नाम है ।

श्रिति ॥ श्रयति । 'शो तनूकरणे' (दि० प० अ०) । 'उलूकादयश्च' इति साधुः । (उ० ४।४१) । 'शूकोज्जु-
कोशशुङ्गयोः' [इति विश्वः ५।३६] ॥ (१) ॥ * ॥

१. '—शुङ्गयोः' इति विश्वपाठो मेदिनी—(४।३८) विरोधात् समीचीनः ।

इलक्षणं कृशं च तत्तीक्ष्णं च तदग्रं च ॥ (२) ॥ * ॥
किंशारोरस्यः शूको निर्दिष्टः । शूकधान्यशमीधान्यवेदाथं
वा पुनरुक्तः ॥ * ॥ द्वे 'तीक्ष्णाग्रधान्यस्य' ।

शमी सिम्बा

शमी, सिम्बा (२ छी), 'छीमी, फली' अर्थात् 'मटर,
केराव आदिकी ढेंदी' के २ नाम हैं ।

शेति ॥ शाम्यति । 'शम उपशमे' (दि० प० से०) ।
अच् (३।३।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) । 'शमी
सवतुफलायां च सिम्बिकायां च वल्गुली' [इति मे०
११०।३१] ॥ (१) ॥ * ॥ समति । 'षम वैक्लव्ये'
(भ्वा० प० से०) । 'उत्वादयश्च' (उ० ४।९५) इति
साधुः ॥ * ॥—शिनोति । 'शिव् निशाने' (स्वा० उ०
अ०) । ('शिम्व' । 'शिमिः' 'शिम्विः' इत्यपि—)
इति स्वामी ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शिम्वयाः' 'छिमि'
('छीमी' इत्यस्य) इति ख्यातायाः ।

त्रिपत्तरे ।

त्रीति ॥ उत्तरे = बहुलीकृतान्ताः ।

ऋद्धमावसितं धान्यम्

ऋद्धम्, आवसितम् (२ त्रि), 'हवामें ओसाकर इकट्ठा
करने योग्य धान आदि अन्न' के २ नाम हैं ।

रिति ॥ ऋध्यते स्म । 'ऋधु वृद्धौ' (दि० प० से०) ।
क्तः (३।२।१०२) । 'ऋद्धं संपन्नधान्ये च सुसमृद्धे तु
वाच्यवत्' [इति विश्वः, मे० ७९।४] ॥ * ॥ 'रिद्धं'
संसिद्धम् । राधेः (स्वा० प० उ०)—इति स्वामी । तत्र
पृषोदरादिः (६।३।१०६) ॥ (१) ॥ * ॥ आव-
सीयते स्म । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । क्तः
(३।२।१०२) अवसानं प्राप्तम्, संपन्नं वा । रक्षार्थमा-
च्छादितं वा । तत्र आवस्यते स्म । 'वस आच्छादने' (अ०
आ० से०) । 'अवसितमृद्धे ज्ञातेऽपि (अवसानगते च
वाच्यलिङ्गं स्यात्)' [इति^२ विश्वः मेदिन्यो ६७।१७७] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'मर्दनानन्तरमपनीतवृणस्य बहुलीकरण-
योग्यस्य धान्यराशेः' ।

पूतं तु बहुलीकृतम् ॥ २३ ॥

पूतम्, बहुलीकृतम् (२ त्रि), 'ओसाये हुए धान आदि
अन्नकी राशि' के २ नाम हैं ।

१. 'राजार्धम्' इति प्राक्तनपाठः 'रक्षार्थमावसितम्'
इति स्वामिविरुद्धत्वान्नोचितः ।

२. विश्वे तु 'भवेदवसितं ज्ञाते गतो रद्धावसानयोः' ।
इति (७०।१७७) भिन्न एव पाठः ।

त्विति ॥ पूयते स्म । 'पूप् पवने' (कृधा० उ० से०) ।
क्तः (३।२।१०२) । 'पूतं त्रिषु पवित्रे च शठिते बहुली-
कृते' [इति विश्व-मेदि० ५६।३६] ॥ (१) बहु मानं
लाति । कः (३।२।३) । अवहलं बहुलमकारि ॥ (२)
द्वे 'राशीकृतस्य' । (हैमे तु—'धान्यमावसितं रिद्धं तत्पूतं
निर्वृत्तीकृतम्' इत्युक्तम्)

माषादयः शमीधान्ये

शमीधान्यम् (न), 'उरद आदि अन्न' का १ नाम है ।

मेति ॥ 'माषो मुद्गो राजमाषः कुलत्थश्चणकस्तिलः ।
काकाण्डश्चीवर इति शमीधान्यगणः स्मृतः' इति रत्न-
कोषः ॥ * ॥ शमीप्रभवं धान्यम् ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'माषादिशमीधान्यस्य' ।

शूकधान्ये यवादयः ।

शूकधान्यम् (न), 'दूङ्गवाले जौ आदि अन्न' का १ नाम है ।

श्रिति ॥ शूकयुक्तं धान्यम् ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना
गोधूमादिः । एकं 'यवादिशूकधान्यस्य' ।

शालयः कलमाद्याश्च पष्टिकाद्याश्च

शालिः (पु), कलमः (जड़हन धान) 'साठी आदि धान'
का १ नाम है ।

शेति ॥ शाल्यते । 'शालू आप्लाव्ये' (भ्वा० आ०
से०) । डलयोरैक्यम् । इन् (उ० ४।११८) । शाल्यते
वा । 'शाल चलने' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तः । 'अच इः'
(उ० ४।१३९) । 'शालिस्तु गन्धोली कलमादिषु' [इति
हैमः २।५२४] ॥ (१) ॥ * ॥ 'पष्टिकाः पष्टिरा-
त्रेण पच्यन्ते' (५।१।९०) ॥ एकं 'शाल्यादीनाम्' ।

त्विति ॥ अमी=माषाद्याः ।

पुंस्यमी ॥ २४ ॥

तृणधान्यानि नीवाराः

तृणधान्यम् (न), नीवारः (पु) 'तीनी, सांवा, कोदो
आदि' के २ नाम हैं ।

त्रिति ॥ तृणानीव धान्यानि । अकृष्टोत्पन्नत्वात् ॥
(१) ॥ * ॥ नि त्रियन्ते । 'वृक् वरणे' (स्वा० उ० से०) ।
'नी वृ धान्ये' (३।३।४८) इति घञ् । 'उपसर्गस्य—'
(६।३।१२२) इति दीर्घः । 'स्यान्नीवारो' वणिजके वास्त-
व्येऽपि च दृश्यते' [इति विश्वः १४०।१९] ॥ (२)

१. विश्वे तु 'स्यान्नीवारोपि च दृश्यते' इति पाठः ।
स च हैम—(३।६०४) मेदिन्यो—(१३५।१७५) रनुरोधात्
ह्रस्वमध्यो 'नीवर' शब्दार्थकः स्वीकृतोऽपि 'नीवार'
शब्दार्थकत्वाभावात् प्रकृतोपयोगी ।

॥ * ॥ बहुवचनेन श्यामाकादिग्रहः ॥ * ॥ द्वे 'तृण-
धान्यानाम्' ।

स्त्री गवेधुर्गवेधुका ।

गवेधुः, गवेधुका (२ स्त्री), 'मुनियोंके अन्न विशेष' के २ नाम हैं ।

स्त्रीति ॥ गवा जलेन तत्र वा एषते । 'एष वृद्धी'
(भ्वा० आ० से०) । मृगश्वादित्वात् (उ० १।३७)
कुः ॥ (१) ॥ * ॥ स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ।
—गवे गवार्थं दीयते रक्षयतेऽसौ । 'देङ् रक्षणे' (भ्वा०
आ० अ०) । मृगश्वादित्वात् (उ० १।३७) कुः । नैरुक्तो
दकारस्य डः । 'तत्पुरुषे कृति-' (६।३।१३) इत्यलुक् ।
'गवेधुः'—इत्याह मुकुटः ॥ * ॥ द्वे 'मुन्यन्नविशेष' ।

अयोप्रो मुसलोऽस्त्री स्यात्

अयोप्रः, मुसलः (२ पु न) 'मुसल' के २ नाम हैं ।

अयविति ॥ अयोऽग्रेऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥ मुस्यति
अनेन वा । 'मुस खण्डने' (दि० प० से०) । 'वृषादि-
भ्राश्र' (उ० १।१०६) इति वल्च् । 'मुसलं स्यादयोऽग्रे
च पुनपुंसकयोः स्त्रियाम् । तालमूलयामाखुपर्णागृहगोधि-
कयोरपि' [इति विश्व १५४।६७, मेदिन्यो १५५।१२४] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'मुसलस्य' ।

उदूखलमुलूखलम् ॥ २५ ॥

उदूखलम्, उलूखलम् (२ न), 'ओखली' के २ नाम हैं ।

उद्विति ॥ ऊर्ध्वं च तत् खं च । ऊर्ध्वखं लाति ।
'आतोऽनुप-' (३।२।४) इति कः । पृषोदरादिः (६।
३।१०९) । 'उदूखलं गुग्गुली स्यादुलूखलेऽपि न द्वयोः'
[इति मे० १५५।१४९] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'उलू-
खलस्य' ।

प्रस्फोटनं शूर्पमस्त्री

प्रस्फोटनम् (न), शूर्पम् (पु न), 'सूप' के २ नाम हैं ।

प्रेमि ॥ प्रस्फोटयतेऽनेन । 'स्फुट विकसने' (भ्वा०
आ० से०) । करणे ल्युट् (३।३।११७) ॥ (१)
॥ * ॥ शूर्पयति, शूर्पयतेऽनेन वा । 'शूर्पं माने' (चु० प०
से०) । अच् (३।१।१३४) । 'पुंसि-' (३।३।११८)
इति घो वा । 'शुभशतकिशारूपशुकम्' इति—सामेदात्ता-
लव्यादिः ॥ * ॥ 'सूर्पे च' इति पाठादित्यादिरपि ॥
(२) द्वे 'शूर्पस्य' ।

१. विश्वे तु 'मुषलं तु स्यादयोऽग्रे मुषली सता ।—'
इति पूर्वादिपाठो भिन्नः, मूर्धन्यमध्यमः । मेदिन्याश्च
दीर्घादिर्मूर्धन्यमध्यमः 'मूषलम्' इति ।

चालनी तितउः पुमान् ।

चालनी (स्त्री) तितउः (पु न), 'चालनी' के २ नाम हैं ।

चेति ॥ चालयते, अनदा वा । 'चल गतो' (भ्वा०
प० से०) ण्यन्तः । ल्युट् (३।३।११३. ११७) । 'क्षुद्र-
च्छिद्रशतोपेतं चालनं तितउः स्मृतः' इति कात्यः ॥ (१)
॥ * ॥ द्वे तनोति, तन्यते वा । अनेन वा । 'तनु विस्तारे'
(त० उ० से०) । 'तनोतेडं उः सन्वच्च' (उ० ५।
५२) । 'चालनं तितउ प्रोक्तम्' इति क्लीबकाण्डे रत्न-
कोषः । 'न स्त्री तितउ चालनी' [इति त्रिकाण्डशेषः
२।१।५] ॥ (२) द्वे 'चालन्याः' ।

स्यूतप्रसेवौ

स्यूतः, प्रसेवः (२ पु), 'बोरा या कपड़े आदिके धैले' के २ नाम हैं ।

स्थिति ॥ सीध्यते स्म । 'षिवु तन्तुसंताने' (दि०
प० से०) । क्तः (३।३।१०२) । 'च्छ्वोः-' (६।४।
१९) इत्यूट् ॥ * ॥ —'स्योदप्रसेवौ'—इति मुकुटः । तन्नी-
णः दिको नः । 'स्योनस्यूतप्रसेवकाः' इति रभसः ५ (१)
॥ * ॥ प्रसीध्यते । 'अकर्तरि च-' (३।३।११९) इति
घञ् । 'प्रसेवस्तु वीणाङ्गस्यूतबोरा' इति हेमचन्द्रः (२।-
७४१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बलशुणादिनिमित्तस्य' 'धैला'
इति स्यात्तस्य ।

कण्डोलपिटौ

कण्डोलः, पिटः (२ पु), 'बोस या बेंत आदिके बने हुए
दौरी, डाली, ओढ़ा आदि' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कण्डयते । 'कडि भेदने' (चु० प० से०) ।
'पटिकडिकण्डिभ्य ओलच्' (उ० १।६६) । (१) ॥ कर्मा-
पिटति । 'पिट सन्वसंख्यानयोः' (भ्वा० प० से०) । कर्म-
कर्तरि 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ * ॥ क्वानि
(उ० २।३२) पिटकः' अपि ॥ * ॥ —'पिण्डः' इति स्वाश्री ।
तत्र पिण्डयते । 'पिण्ड संघाते' (भ्वा० आ० से०) कर्मणि
घञ् (३।३।११९) । 'पिण्डो बोले बले सान्ने देहागारक-
देशयोः । देहमात्रे निवापे च गोलसिद्धकयोरपि । ओण्ड-
पुष्पे च पुंसि स्यात् क्लीबमाजीवनायसोः । पिण्डी च
पिण्डतगरेऽलाबूखर्जूरभेदयोः' (इति मेदिनी ४१।१८-२०)
(२) ॥ * ॥ द्वे 'बसर्पदिनिमित्तस्य' ।

१. उष्णादिसूत्रपाठे 'कपिगडिगण्डिकठिपटिभ्य ओलच्'
इत्युत्स्यादन् 'कडे' रोलचोऽसम्भवाद् बाहुलकाद्गोलज्ज्ञेयः ।

२. —निवापे च.....ओड़पुष्पे.....पिण्डी तु—
इति मेदिनीपाठः ।

कटकिलिङ्गकौ ॥ २६ ॥

कटः, किलिङ्गकः (२ पु) 'बौसकी बनी हुई झोंपी आदि' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कटति । 'कटे वर्षादी' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) 'कटः श्रोणी द्वयोः पुंसि किलिङ्गेऽतिशये शवे' । समये गजगण्डेऽपि पिप्पल्यां तु कटी मता ॥ 'इति मेदिनी ३३।३-४' ॥ (१) ॥ * ॥ किल्यतेऽनेन । 'किल श्वेत्यब्रीहिनयोः' (तु० प० से०) । 'इगुपधात् कित्' (उ० ४।१२०) इतीन् । वेत्रवीरणदिः । किलेर्जातः । जनेः 'पञ्चम्यामजातो' (३।२।९८) इति डः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । — तत्पुरुषे कृति- (६।३।१४) (द्वितीययाः) अलृक्—इति मुकुटः । तन्न । कृद्योगे षष्ठ्या विशेषविधानात् ॥ (२) ॥ द्वे 'वंशादिविकारस्य' ।

समानौ

सोति ॥ 'समानौ' इति पूर्वेषु त्रिष्वप्यन्वेति ।

रसवत्यां तु पाकस्थानमहानसे ।

रसवती (स्त्री), पाकस्थानम्, महानसम् (२ न), 'रसो-ह्या घर, पाकशाला' के ३ नाम हैं ।

रेति ॥ रसाः सन्त्यस्याम् । मतुप् (५।२।९५) ॥ (१) ॥ * ॥ पाकस्य स्थानम् ॥ (२) ॥ * ॥ महच्छ- (अनसोपकरणं लक्ष्यते ।) 'अनोश्मायः—' (५।४।९४) इत्यादिना टच् । — महदनोश्म्य—इति स्वामी । तन्न । 'अनोश्मायः—' (५।४।९४) इति तत्पुरुषसमासान्तोपन्यासविरोधात् ॥ (२) ॥ * ॥ त्रीणि 'पाकस्थानस्य' ।

पौरोगवस्तदध्यक्षः

पौरोगवः (त्रि), 'पाकशालाके मालिक' का १ नाम है ।

पाविति ॥ पुरः पूजिता गोभूमिः । पुरोगवी । 'गोरत-द्वित—' (५।४।९२) इति टच् । तस्या अयम् । तस्येदम् (४३।१२१) इत्यण् । यद्वा-पुरः प्रथम वाच्यवस्तुषु गौर्नैत्रमस्य । पुरोगुः । 'गोस्त्रिषीः—' (१।२।४८) । ततः प्रज्ञाद्यण (५।४।३८) ॥ (१) ॥ * ॥ तस्या-ध्यक्षः । (२) ॥ * ॥ द्वे 'महानसाधिकृतस्य' ।

सूपकारस्तु बल्लवाः ॥ २७ ॥

आरालिका आन्धसिकाः सूदा औदनिका गुणाः ।

सूपकारः, बल्लवः (२ त्रि), स्त्री० स्वा० के मतसे 'व्यञ्जन' (सरकारी, वडीं आदि) बनानेवाले रसोदयादार' के २ नाम हैं ।

१. '—शिवे—' इति, 'शरे—' इति च पाठः तत्र ।

आरालिकः, आन्धसिकः, सूदः, औदनिकः, गुणः (५ त्रि),

स्त्री० स्वा० के मतसे 'रसोदयादार, पाचक' के ५ नाम हैं ।

स्विति ॥ शोभना आपोऽस्मिन् । 'ऋक्पूर—' (५।४।७४) इत्यः । 'कुसुयुभ्यश्च' इत्यपोऽत ऊत् । सवति रसान् । 'पु प्रसवादी' (भ्वा० प० से०) । 'सुशृभ्यां निच्च' (उ० ३।२६) इति पो दीर्घश्च । — 'युकुसूनां किच्च'—इत्यपाणिनीयम् । सूपं करोति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ बल्लनम् । 'बल्ल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । 'बल्लिः' सौत्रो वा प्रीती । भावे घञ् (३।३।१८) । बल्लोऽस्यास्ति । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ५।२।१०९) इति वः । बल्लं वाति । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । 'बल्लवः सूपकारे स्याद्भ्रीमसेने च गोदुहि' [इति विश्वः १६४।३१] ॥ (२) ॥ * ॥ आरालं कुटिलं चरन्ति । 'चरति३' (४।४।८) इति ठक् ॥ (३) ॥ * ॥ अन्धो भवतं शिल्पं येषाम् । 'शिल्पम्' (४।४।५५) इति ठक् ॥ (४) ॥ * ॥ सूदन्ति छागादीन् । 'सूद हिंसायाम्' (चु० उ० से०) । अच् (३।१।१३४) । कः (३।१।१३५) वा । 'सूदस्तु कथितः सूपकारे च व्यञ्जनान्तरे' [इति विश्व-मेदिन्यो ७८।७, ७५।१६] ॥ (५) ॥ * ॥ ओदनं शिल्पं येषाम् । 'शिल्पम्' (४।४।५५) इति ठक् ॥ (६) ॥ * ॥ गुणयते । 'गुण निमन्त्रणे' (चु० उ० से०) अदन्तः । अच् (३।१।१३४) । 'गुणो मौर्व्यादिसंख्यादिसत्त्वाद्यावृत्तिरज्जुषु । शुक्लादावपि बुद्ध्यां च' [इति मे० ४५।१०-११] ॥ (७) ॥ सप्त 'पाककतुः' । — आद्यद्वयं व्यञ्जनकारस्य—इति स्वामी ।

आपूपिकः कान्दविको भक्षकारः

आपूपिकः, कान्दविकः, भक्षकारः (३ त्रि), 'पुआं, पुडी, कचौड़ी आदि बनानेवाले, हलवाई' के ३ नाम हैं ।

१. सिः की० 'स्वप्' शब्दस्य शोभना आपो यास्मिन् सरसीति बहुव्रीहिः । 'ऋक्पूरब्धू—' इति समासान्ते प्राप्ते 'न पूजनात्' इति निषेधः । — इति तत्त्वबोधिनिवृत्तेः 'कुसुयुभ्यश्च' इति वातिकस्यापि भाष्यादायभावादयमंश-विचिन्त्यः ।

२. 'चरति' इति सूत्रे 'तेन दीव्यति—' इत्यतस्तेन-त्यनुवृत्तेः कर्मणि ठको विधानमसङ्गम् ।

३. विश्वे तु '—सूदवत् सूपकारे च व्यञ्जनेऽपि च' इति पाठः ।

४. मेदिन्यां '—त्यागशीर्यादि..... वट्यां च' इति पाठः ।

आप्तिविति ॥ अप्रपाः पण्यमस्य । 'तदस्य पण्यम्' (४। ४।५१) इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ कन्दो संस्कृतम् । 'संस्कृतं भक्षाः' (४।२।१६) इत्यण् । कान्दवं पण्य-
मस्य । ठक् (४।४।५१) ॥ (२) ॥ * ॥ भक्षं करोति ।
'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'भक्ष्य-
कारस्य' ['हलवाई' इत्याख्यस्य] ।

इमे त्रिषु ॥ २८ ॥

'पौरोगव' (श्लो० २७) शब्दसे यहाँतक सब शब्द
त्रिलिङ्ग हैं ।

इम इति ॥ इमे = पौरोगवादयः (अ० २ १।२७) ।

अश्मन्तमुद्धानमधिश्रयणी चुल्लिरन्तिका ।

अश्मन्तम् (पु), उद्धानम्, (२ न), अधिश्रयणी, चुल्लिः,
अन्तिका (३ स्त्री), 'चुल्ही' के ५ नाम हैं ।

अश्मेति ॥ अश्मनोऽप्यन्तोऽत्र । शकन्ध्वादिः (वा०
(६।१।९४) । 'अश्मन्तमणुमे चुल्ल्यां मरणोऽनवधावपि ।
क्षेत्रेऽपि' [इति विश्वः ६७।१३५, मेदिनी ६०।८३]
॥ * ॥ 'अस्वन्तः' इति पाठे असूनामन्तोऽत्र ॥ (१)
॥ * ॥ उद् धीयतेऽत्र 'घातः' (जु० उ० अ०) ल्युट्
(३।३।११७) । 'उद्धानमुदगते वाच्यलिङ्गं चुल्ल्यां
नपुंसकम्' [इति विश्वः ९२।६३, मे० ८५।४३] (१)
॥ * ॥ 'उद्घमानम्' इति पाठे तु—उद्घमायतेऽत्र । 'घमा
शब्दादौ' (भ्वा० प० अ०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥
(२) ॥ * ॥ अधिश्रीयतेऽत्र । 'श्रीन् पाके' (कृचा० उ०
अ०) । अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७) । डीप् (४।
१।१५) ॥ (३) ॥ * ॥ चुल्लयतेऽत्र । 'चुल्ल भाव-
करणे' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।१।१८) ।
'चुल्लतेऽग्निरिति वा' । 'चुद प्रेरणे' (चु० प० से०) ।
बाहुलकाल्लिक् । 'कृदिकारात्' (ग० ४।१।४५) इति
वा डीप् ॥ (४) ॥ * ॥ अन्त्यतेऽत्र । 'अति बन्धने'
(भ्वा० आ० से०) । ण्वल् (३।३।१०९) । 'अतिकं
निकटे वाच्यलिङ्गं, स्त्री शातलोषधी । चुल्ल्यां ज्येष्ठभ-
गिन्यां च नाट्योक्तौ कीर्त्यतेऽन्तिका' [इति मे० ४।४४] ॥
(५) ॥ * ॥ पञ्च 'चुल्ल्याः' ।

अंगारधानिकांगारशकट्यपि हसन्त्यपि ॥ २९ ॥

हसन्त्यपि

अङ्गारधानिका, अङ्गारशकटी, हसन्ती, हसनी (४ स्त्री),
'बोरसी, अंगीठी' के ४ नाम हैं ।

१. विश्वे ग्रन्थद्वयेऽपि 'अस्वन्ते'ति दन्त्यमध्यस्य,
मेदिन्यां 'आश्मन्ते'ति दीर्घादेः पाठः ।

२. विश्वे तु 'उद्धानमुदगते चुल्ल्याम्' इत्येव पाठः ।

अङ्गेति ॥ अङ्गारा धीयन्तेऽस्याम् । घातः (जु० उ०
अ०) ल्युट् (३।३।११६) । 'टिड्डा—' (४।१।१५)
इति डीप् । कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥
अङ्गाराणां शकटी ॥ (२) ॥ * ॥ हसति । 'हसे हसने'
(भ्वा० प० से०) । 'लटः शतृ—' (३।२।१२४) ।
'शपश्यनोः—' (७।१।८१) इति नुम् । 'हसन्त्यङ्गार-
धान्यां च मल्लिकाशाकिनीभिदोः' [इति विश्वः ७०।
१७५] ॥ (३) ॥ * ॥ 'कृत्यल्युट्—' (३।३।११३)
इति ल्युट् । 'टिड्डा—' (४।१।१५) इति डीप् ॥ (४)
॥ * ॥ चत्वारि 'अङ्गारशकट्याः' 'बोरसी' इति
ख्यातायाः ॥

अथ न स्त्री स्यादङ्गारः

अङ्गारः (पु न), अलातम्, उल्मुकम् (२ न), भा० दी०
के मत से 'अङ्गार' के ३ नाम हैं । तथा मुकु० और महे० के
मत से पहला नाम 'अङ्गार' का और अन्तबाहे दो नाम
'लुआठ' के हैं ।

अथेति ॥ अङ्गति । 'अग्नि गतो' (भ्वा० प० से०) ।
'अङ्गिमदिमन्दिभ्य आरन्' (उ० ३।१३४) । अङ्गमि-
यति वा । 'ऋ गतो' (जु० प० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।
२।१) । 'अङ्गारमुल्मुके न स्त्री पुल्लिङ्गस्तु महीरहे' [इति
विश्वः ३, मेदिनी १३०।१०८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम्
'अङ्गारस्य' ।

अलातमुल्मुकम् ।

अलेति ॥ लानम् । 'ला दाने' (अ० प० अ०) ।
क्तः (३।३।११४) । न लातमस्य ॥ (१) ॥ * ॥
ओषति । 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) । 'उल्मुकदवि—'
(उ० ३।८४) इति साधुः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अर्ध-
दाघकाष्ठस्य' ।—त्रयोऽपि पर्यायाः—इति मुकुटः ३ ।

१. "अर्धदग्धेऽग्निसंक्रान्तेऽग्निशून्ये वा (अङ्गार)
इति प्रसिद्धे काष्ठखण्डे । 'तप्ताङ्गारसमः पुमान्' इति,
'ज्वलदङ्गारसन्निभम्' इति च प्रथमस्य, 'अङ्गारे शतधी-
तेऽपि मालिन्यं नैव गच्छति' इति 'उष्णो दहति चाङ्गारः
शीतः कृष्णायते करम्' इति च (द्वितयस्य) पुरा' इति
वाच० (पु० ७९) द्विविधाङ्गारशब्दोदाहरणानि ।

२. विश्वे तु 'अङ्गारोऽलातभीमयोः' इति (१४०।
१८२) इत्येवं भिन्नः पाठः ।

३. विश्व (१४०।१८२) मेदिनी (१३०।१०८)
त्रिकाण्डशेषाणाम् 'अलातेऽस्त्री कुजेऽङ्गारः' (३।३।३२९)
वचनैः संवादान्मुकुटोक्तिः सम्यगेव ।

क्लीबेऽम्बरीषं भ्राष्ट्रः

अम्बरीषम् (न पु), भ्राष्ट्रः (पु), 'खापर' अर्थात् चना आदि को भूजने के वर्तन या भाष 'भंसार' के २ नाम हैं ।

क्लीति ॥ अम्बरीषेऽत्र वा । 'अबि शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । 'अम्बरीषः' (उ० ४।२९) इति साधुः— 'क्षिरीषादयश्च'—इति त्वपाणिनीयम् । 'अम्बरीषपुरुषोष-रोषधम्' इति पभेदान्मूर्धन्यान्तोऽयम् । 'अम्बरीषं रणे भ्राष्ट्रे क्लीबं पुंसि नृपान्तरे । नरकस्य प्रभेदे च किशोरे भास्करोऽपि च । आभ्रातकेऽनुत'पे च' 'अनिमिषो मत्स्य-देवयोः' [इति मे० १६९।४८-४९] ॥ (१) ॥ * ॥ भृज्यतेऽत्र । 'भ्रज पाके' (तु० उ० अ०) । 'भ्रस्जिग-मिनमि-' (उ० ४।१६०) इति ष्टन्वुद्धी ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भर्जनपात्रस्य' ।

ना कन्दुर्वा स्वेदनी स्त्रियाम् ॥ ३० ॥

कन्दुः (पु स्त्री), स्वेदनी (स्त्री), 'मदिरा बनानेके वर्तन या भट्टी' के २ नाम हैं ।

नेति ॥ स्कदिति । 'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः' (भ्वा० प० अ०) । 'स्कन्देः सलोपश्च' (उ० १।१४) इति कुः । 'व' इत्यस्यात्राप्यन्वयः । पक्षे स्त्रीसाहचर्यात् ॥ (१) ॥ * ॥ स्विद्यतेऽस्मात् । अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७) ।—'वा स्त्रियाम्' इत्यन्वयात् 'स्वेदनः' अपि—इति मुकुटः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मद्यनिर्माणोपयोगिपात्रस्य' 'कराहो' ('भट्टी' इत्याक्षपस्य वा) ।

अलिंजरः स्यान्मणिकः

अलिंजरः, मणिकः (१ पु), 'कुण्डा, भाँड़' के २ नाम हैं ।

अलीति ॥ अलनम् । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) 'इत्कृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) इन् (उ० ४।११८) वा अलिं सामर्थ्यं जरयति, जृणाति वा । 'जृष वयोहनी' (भ्वा० प० से०) । 'जृ वयोहानी' (ऋथा० प० से०) वा । अण् (३।२।१) । अच् (३।१।१३५) वा ॥ (१) ॥ * ॥ मणति । 'मण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'सर्वधातुभ्यः' (उ० ४।११८) इतीन् । स्वार्थे कन् (आपि० ५।४।५) 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'महाकुम्भस्य' 'माट' (भाँड़) इति श्वातस्य ।

कर्कर्यालुर्गलन्तिका ।

कर्करी, आलुः, गलन्तिका (३ स्त्री), 'गण्डा, हणहर या कंसार' के ३ नाम हैं ।

केति ॥ कर्कणम् । कर्क हासे' () । धम् (३।३।१८) । कर्क राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । गौरादिः (४।१।४१) 'कर्करी भाण्डभेदे ना दर्पणे कठिने त्रिषु' [इति विश्वः, मेदिनी १३२।१३०] ॥ (१) ॥ * ॥ आ लुनाति । 'लुम् छेदने' (घा० उ० से०) । क्विप् (३।२।७६) ॥ * ॥ ह्रस्वपाठे—आलाति । 'ला दाने' (अ० प० से०) । मितद्र्वादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । 'आलुर्गलन्तिकायां स्त्री क्लीबं मूले च भेलके' [इति विश्वः १५१।३४, मेदिनी १४५।३] ॥ (२) ॥ * ॥ गलति 'गल अदने' (भ्वा० प० से०) । शता (३।१।१२४) । 'उगितश्च' (४।१।६) इति ङीप् । 'शपश्यनोः' (७।१।८१) इति नुम् । स्वार्थे कन् । (आपि० ५।४।५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'गलन्तिकायाः', 'करवती' इति श्वातायाः ।—कन्दोर्धृतपकनिकाशनसाधनस्य—इत्येके । पिठरः स्थाल्युखा कुण्डम्

पिठरः (पु न), स्थाली, उखा (२ स्त्री), कुण्डम् (न), 'तसला, बटुआ, बटलोही' के ४ नाम हैं ।

पीति ॥ पेठति । 'पिठ वन्धे' (भ्वा० प० से०) 'हगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । पिठं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥ तिष्ठत्यत्रोदनादि । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा० प० अ०) । 'स्थाचति-' (उ० १।१।१६) इत्यालच् । स्थलत्यत्र वा । 'ष्ठल स्थाने' (भ्वा० प० से०) । उज्जल दीप् (३।१।४०) । 'जातेः' (४।१।६३) इति ङीष् 'स्थाल' च । 'स्थालं भाजनभे-देऽपि स्थाली स्यात्पाटलोखयोः' [इति मे० १४९।५५] ॥ (२) ॥ * ॥ ओखति । 'उख गती' (भ्वा० प० से०) । 'हगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ * ॥ ('उषा' इति) मूर्धन्यपाठे—'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) ॥ (३) ॥ * ॥ कुण्डयति । 'कुडि रक्षायाम्' (चु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ।—कुणति । 'कुण शब्दो-पतापयोः' (तु० प० से०) । 'कुणादिभ्यः कित्' इति डः—इति मुकुटः । तत्र । उक्तसूत्राभावात् । 'ववादेः कित्' (उ० १।१।१५) इति सूत्रस्य सत्त्वात् । 'कुण्डम-स्थालये मानभेदे देवजलाशये । कुण्डो कर्मण्डली जारात्प-

१. विश्वे तु 'कर्करो दर्पणे दृढे' इत्येवं (१३७।१४८) पाठोऽस्माद्भिन्न एव ।

२. विश्वे तु '—स्त्री कन्दभेदे च' इति पाठः ।

तिवत्नीसुते पुमाम् । पिठरे तु न ना' [इति विश्वः^१, मे० ४०।४-५] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'ओदनादिपचनपात्रस्य' ।

कलसस्तु त्रिषु द्वयोः ॥ ३१ ॥

घटः कुटनिपौ

कलशः (त्रि), घटः (पञ्च), कुटः, निपः (२ पु न) 'घट्टे' के ४ नाम हैं ।

केति ॥ केन जलेन लसति । 'लस इलेषणक्रीडनयोः' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३५) ॥ * ॥ तालव्यान्त (कलश) पाठे-कलं शवति । 'शु गती' () । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'तालव्या अणि दन्त्याश्च शम्बशुकरपांशवः । कलशः शम्बलं चैव निह्नायां रशना तथा' इति शभेदः । स्त्रियां जातित्वाङ्गीष् (४।१।६३) ॥ (१) ॥ * ॥ घटति । 'घट चेष्टायाम्' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । स्त्रियां घटी । 'घटाः समाधिभेदे नाशिरः-कूटकुटेषु च । घटा घटनगोष्ठीभघटनासु च योषिति' [इति मे० ३।४।११-१२, विश्वः ३६।३ च] ॥ (२) ॥ * ॥ कुटति । 'कुट कौटिल्ये' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः (३) ॥ * ॥ नियतं पिबन्त्यनेन । 'घमर्थे कः' (वा० ३।१।५८) ॥ (४) ॥ * ॥ कुटनिपावप्यस्त्री (स्त्रियो) ॥ * ॥ चत्वारि 'घटस्य' ।

अस्त्री शरावो वर्धमानकः ।

शरावः (पु न), वर्धमानकः (पु), 'ढकना, कसोरा' के २ नाम हैं ।

अस्त्रीति ॥ शरणम् । 'शृ हिंसायाम्' (ऋधा० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । शृणाति वा । अच् (३।१।१३४) शरं शराद्वाऽवति । अण् (३।२।१) । अच् (३।१।१३४) वा ॥ * ॥—(शरावः) दन्त्यादिरपि—इति मुकुटः ॥ (१) ॥ * ॥ वर्धते । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । शानच् (३।२।१२४) । णप् (३।१।६८) । मुक् (७।२।८२) । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पात्रभेदस्य' ['सकोरा, ढकनी' इत्यादेः] ।

१. विश्वे तु 'कुण्डं देवजलाधारे पिठरेऽथ कमण्डली । कुण्डी, कुण्डः स्मृतौ जारात् पतिवत्नीसुतेऽपि च ॥' इति (४।१।११) भिन्न एव पाठः ।

२. मेदिन्यां '—भेदेभशिरः—'इति, विश्वे च '—भेदेभशिरः...च दृश्यते ।' इति पाठो ।

ऋजीषं पिष्टपचनम्

ऋजीषम्, पिष्टपचनम् (२ न), 'तावा' के २ नाम हैं ।

ऋजीति ॥ अर्जति । 'अर्ज अर्जने' (भ्वा० प० से०) । 'अर्जर्जं च' (उ० ४।२८) इतीषन् ॥ * ॥ 'ऋजीषम्' इति पाठः—इति कश्चित् । 'ऋच् शब्दे' (तु० प० अ०) बाहुलकात्कीषन् ॥ (१) ॥ * ॥ पच्यतेऽत्र । 'करणा—' (३।३।११७) इति ल्युट् । पिष्टस्य पचनम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पिष्टपाकोपयोगिनः पात्रस्य' 'तावा' इति ख्यातस्य ।

कंसोऽस्त्री पानभाजनम् ॥ ३२ ॥

कंसः (पु न), पानभाजनम् (न), 'दूध आदि पीनेका प्याला, ग्लास आदि' के २ नाम हैं ।

कमिति ॥ कम्पते । 'कमु कान्तौ' (भ्वा० आ० से०) 'आयादयः—' (३।१।३१) इति णिङ् न । 'वृत्तुवदिहनि कमिकषिभ्यः सः' (उ० ३।६२) । कंसोऽस्त्री तैजसद्रव्ये कांस्ये मानेऽसुरे तु ना' (इति मेदिनी १७०।२) ॥ (१) ॥ * ॥ पीयते, इति पानम् । ल्युट् (३।३।११३) । क्षीरादिपानस्य भाजनम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पानपात्रस्य' ।

कुतूः कुत्तेः स्नेहपात्रम्

कुतूः (स्त्री), स्नेहपात्रम् (भा० वी, न), 'कुप्पा' अर्थात् 'तेल रखनेके लिये चमड़ेके बने हुए बड़े बर्तन' के २ नाम हैं ।

क्विति ॥ कुत्सितं तन्यते । 'तनु विस्तारे' (त० उ० से०) । बाहुलकात् कु, टिलोपश्च । कौति । 'कु शब्दे' (अ० प० अ०) । बाहुलकात् कस्तुषच् वा । 'कुत्वा डुपच्' (५।३।८९) इति निर्देशाद्वा ॥ (१) ॥ * ॥ कुत्तेभ्रमणः ॥ * ॥ स्नेहस्य तैलघृतादेः पात्रम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'तैलघृतादिपात्रस्य' ['कुप्पा' इत्याख्यस्य] ।

सैवाल्पा कुतुपः पुमान् ।

कुतुपः (पु), 'कुप्पी' अर्थात् 'तेल रखनेके लिये चमड़ेके बने हुए छोटे बर्तन' का १ नाम है ।

सैवेति ॥ 'सा' इति निर्देशात् कुतूः स्त्रीलिङ्गः ॥ * ॥ अल्पा कुतूः । 'कुत्वा डुपच्' (५।३।८९) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अल्पतैलघृतादिपात्रस्य' ['कुप्पी' इत्याख्यस्य] ।

सर्वमावपनं भाण्डं पात्रामत्रं च भाजनम् ॥ ३३ ॥

आवपनम्, भाण्डम्, पात्रम्, अमत्रम्, भाजनम् (४ न), 'बर्तन' के ५ नाम हैं ।

सेति ॥ आ उप्यतेऽत्र । 'डुवप् बीजतन्तुसन्ताने' (भ्वा० उ० अ०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (१) ॥ * ॥ 'अदि कल्याणे सुखे च' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । पुषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ * ॥ भवति ।

‘भण शब्दे’ (भ्वा० प० से०) । ‘अमन्ताडुः’ (उ० १। ११४) । प्रजाद्यण् (५।४।३८) । ‘भाण्डं’ मूलवणित्वे तुर्गणां च मण्डने । नदीकूलद्वयोर्मध्ये भूषणे भाजनेऽपि च’ इति [हेमः २।१२६-१२७] ॥ (२) ॥ * ॥ पाति । ‘पा रक्षणे’ (अ० प० अ०) । पितृत्यनेन वा । ‘पा पाने’ (भ्वा० प० अ०) । घृन् (उ० ४।१५९) ॥ (३) ॥ * ॥ अमति । ‘अम गत्यादिषु’ (भ्वा० प० से०) । ‘अमिनक्षि-यजिवधपतिभ्योऽन्नन्’ (उ० ३।१०५) ॥ (४) ॥ * ॥ भाजयति । ‘भाज पृथक्कर्मणि’ (चु० उ० से०) । ल्युट् (३।१।११३) ॥ (५) ॥ * ॥ स्यूतादि पिठरादि च सर्वभावपनादिशब्दवाच्यम् ॥ * ॥ पञ्च ‘भाण्डस्य’ [‘वर्तन’ इत्याख्यस्य] ।

द्विः कम्बिः खजाका च

द्विः, कम्बिः, खजाका (३ स्त्री), ‘कलझुल’ के ३ नाम हैं ।

देति ॥ टणाति । ‘द विदारणे’ (ऋधा० प० से०) । ‘वृहम्यां विन्’ (उ० ४।१३३) ॥ * ॥ ‘कृदिकारात्-’ (ग० ४।१।४५) इति ङीष् द्वि च । (‘द्वि पणातर्बोः’ इति हेमः) ॥ (१) ॥ * ॥ कम्पते । ‘कमु कान्ती’ (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकाद्दिन् ॥ (२) ॥ * ॥ खजति । ‘खज मधे’ (भ्वा० प० से०) । ‘खजेराकः’ (उ० ३। १३) ॥ (३) ॥ * ॥ एतत्साहचर्यात् पूर्वयोः स्त्रीत्वम् ॥ * ॥ त्रीणि ‘द्वयीः,’ ‘करझुली’ इति ख्यातायाः ।

स्यात्तदूर्दारुहस्तकः ।

तदूर्ः (स्त्री), दारुहस्तकः (पु), ‘डब्बू’ अर्थात् ‘भात-दाळ आदि परोसनेके उपयोगी वर्तन’ के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ तरति । ‘तृ प्लवनतरणयोः’ (भ्वा० प० से०) । ‘त्रो दुट् च’ (उ० १।८९) इत्युः, दुडागमश्च । तर्दति । ‘तर्दं हिंसायाम्’ (भ्वा० प० से०) । तृणति वा । ‘उतुदिर् हिंसानादरयोः’ (रु० उ० से०) । इति वा । बाहुलकाद्दुः ॥ (१) ॥ * ॥ हस्तप्रतिकृतिः । ‘हवे प्रतिकृती’ (५।३।९६) इति कन् । दारुणो हस्तकः ॥ (२) ॥ * ॥ एतत्साहचर्यात् पूर्वः पुंसि ॥ * ॥ द्वे ‘द्वीभिदस्य’ (पञ्चापि पर्यायाः । उक्तहैमानुरोधात्) ।

अखी शाकं हरितकं शिमुः

शाकम् (न पु), हरितकम् (न), शिमुः (पु), ‘भाजी, साग’ के ३ नाम हैं ।

१. हेमे ‘क’ पुस्तके ‘-फणान्तर्बो’ इति, ‘खग’ पुस्तक-योस्तु ‘-फणातर्बोः’ इति पाठी, परमस्य ‘द्वी’ शब्दस्य ‘कम्बि’ शब्दार्थस्वभावात्प्रयोगिता प्रकृते ।

अखीति ॥ इयति । घातुक्षयकारित्वात् । शो तनूक-रणे’ (दि० प० अ०) । बाहुलकात्कन् । शक्नोत्यनेन भोक्तुम् । ‘शक्लु शक्ती’ (स्वा० प० अ०) । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) इति घञ् । ‘शाको द्वीपान्तरेऽपि च । शक्ती द्रुमविशेषे च पुमान् । हरितकेऽस्त्रियाम्’ इति ‘विश्वः [मेदिनी ४।२६] ॥ (१) ॥ * ॥ हर्षितो वर्णोऽस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । हरति, ह्रियते वा । ‘हृक् हरणे’ (भ्वा० उ० अ०) । ‘हृश्याभ्यामितन्’ (उ० ३।९३) । कन् (ज्ञा० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ शीक्यते, शीकते । ‘शीकृ सेचने’ (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकाद् रुग्लस्वी गश्च । शिनोति । ‘शिव् निशाने’ (स्वा० उ० अ०) । ‘जम्वाद्यश्च’ (उ० ४।१०२) इति साधुः, इति वा । ‘शिमुर्ना शाकमात्रे च शोभाञ्जनमहीरुहे’ [इति विश्व मेदिनी १२९।९०] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि ‘वास्तुकादेः शाकस्य’ ।

अस्य तु नालिका ॥ ३४ ॥

कडम्बश्च कलम्बश्च

नालिका (स्त्री) कलम्बः, कडम्बः (पु), ‘सागके डंठल’ के ३ नाम हैं ।

अस्येति ॥ कडति । ‘कड मदे’ (भ्वा० प० से०) । ‘कृकदिकडिकटिभ्योऽम्बच्’ (उ० ४।८२) ॥ (१) ॥ * ॥ डल्योरैक्यम् । केन लम्बते वा । ‘लवि अवलसने’ (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । ‘कलम्बी शाकभेदे स्यात्कडम्बशरयोः पुमान्’ (इति मेदिनी १०५। ९) । (‘कलम्बः सायके नीपे नालीशाके कलम्बपि’ इति विश्वः १०७।९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘शाकनालस्य’ (— त्रीणि— इति मुकुटः) ।

‘वेसवार उपस्करः ।

१. विश्वे तु ‘शाको द्वीपान्तरे’ शक्ती नृपद्रुमविशेषयोः । शाकं हरितके चापि’ इति भिन्न एव पाठः ।

२. विश्वे तु ‘शिमुः शोभाञ्जने शाके’ इति (१३१। ७२) इति सर्वथा भिन्न एव पाठः ।

३. अत एव ‘नालं दण्डे सरोजस्य नाली शाककलम्बके’ इति विश्वः (१५०।१९), ‘नालं काण्डे मृणाले च नाली शाककलम्बके’ इति हेमः (२।५०६), ‘नाला न ना पण्डणे नाली शाककडम्बके’ (इति मेदिनी १४७। २८) च ‘नाली’ शब्दस्य शाककडम्बकार्थतां वदन्ति ।

४. ‘वेस’ = व्याप्तिं कृणोति ‘वेसवारः’ इति मूर्धन्यद्वितीयं स्त्री० स्वा०, अभि० णि. स्वोपज्ञवृत्तिः (३।८१) च मन्वाते ।

वेसवारः, उपस्करः (२ पु), 'छौक देनेके लिये जीरा आदि फोरन या मसाला' के २ नाम हैं।

वेसेति ॥ वेसनम् । 'विस प्रेरणे' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । वेसं प्रेरणं वारयति, वृणोति या 'वृण् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) (१) ॥ * ॥ उपस्करोति व्यञ्जनेन समवैति । कृञ् : (तु० उ० अ०) । अच् (३।१।१३४) 'समवाये च' (६।१।१३८) इति सुट् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'संस्कारार्थे दीयमानस्य हिङ्गवादेः' ['छौक' इत्याख्यस्य] ।— हिङ्गुजीरकहरिद्राधान्याकशुण्ठीसर्षपादेः— इति मुकुटः । 'चित्रकं पिप्पलीमूलं पिप्पलीचव्यनागरम् । धान्याकं रजनीश्वेततण्डुलाश्च समांशकाः । वेसवार इति ख्यातः शाकादिषु नियोजयेत्' इत्याश्रयसंहिता ।— विशतिः पलानि हरिद्रायाः, दश पलानि धान्याकस्य, पञ्च पलानि शुद्धजीरकस्य, पलसार्धद्वयं मेथिकायाः । एतच्चतुष्टयं भजितमेव ग्राह्यम् । श्रीणि पलानि मरीचस्य, अर्धपलं रामठस्य । एतत्सर्वमेकत्र संयोज्य संमदितं 'वेसवार' इत्युच्यते— इत्यन्ये ।

तिन्तिडीकं च चुक्रं च वृक्षाम्लम्

तिन्तिडीकम्, चुक्रम्, वृक्षाम्लम् (३ न), 'चूक' 'अमचूर' के ३ नाम हैं ।

तीति ॥ तिभ्यांति । 'तिम आर्द्रभावे' (दि० प० से०) 'अनी (ली) कादयश्च' (उ० ४।२५) इति साधु ॥ (१) ॥ * ॥ चकति (ते) । 'चक तृती प्रतीषाते च' (भ्वा० आ० से०) । 'चकिरम्योरुच्चोपधायाः' (उ० २।१४) इति रक् । 'चक्रं वृक्षाम्ले चाङ्गेर्या स्त्री पुंस्यम्लेऽम्लवेतसे' इति विश्वः । [मेदिनी १२५।१६] ॥ (२) ॥ * ॥ वृक्षस्याम्लम् ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'तिन्तिडीकस्याम्ल-भेदस्य', 'चूका' इति ख्यातस्य ।— वल्लीविशेषस्य— इत्यन्ये ।

अथ वेल्लजम् ॥ ३५ ॥

मरीचं कोलकं कृष्णमूषणं धर्मपत्तनम् ।

वेहजम्, मरीचम्, कोलकम्, कृष्णम्, ऊषणम्, धर्मपत्तनम् (६ न), 'मिर्च' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ वेल्लनम् । 'वेल्ल चलने' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) वेल्ल जायते । 'जनी' (दि० आ० से०) ।

१. विश्वे तु 'चक्रस्त्वम्लेऽम्लवेतसे । चुक्री चाङ्गेरिकायां स्याद् वृक्षाम्ले चक्रमिष्यते ॥' इति (१२६।५०) सर्वथा भिन्न एव पाठः ।

अन्तर्भावितव्यर्थः । 'अन्येष्वपि—' (३।२।१०१) इति डः (१) ॥ * ॥ म्रियते विषमनेन । 'मृङ् प्राणत्यागे' (तु० आ० अ०) । बाहुलकादीचः ॥ * ॥ ('मरिचम्' इति) ह्रस्वमध्यमपि ॥ (२) ॥ * ॥ कोलति 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) । 'कृवादिभ्यो वुन्' (उ० ५।३५) । ण्वुल् (३।१।१३३ वा०) ॥ (३) ॥ * ॥ कर्षति । 'कृष विलेखने' (भ्वा० प० से०) 'कृषेर्वर्णे' (उ० ३।४) इति नक् । 'कृष्णः सत्यवतीपुत्रे वायसे केशवेऽने । कुष्णा स्याद् द्रौपदीनीलिकणाद्राक्षासु योषिति । मेचके वाच्यलिङ्गः स्यात् क्लीबे 'मरिचलोहयोः' इति विश्वः । (मेदिनी ४५। ७-८) ॥ (४) ॥ * ॥ ऊषति । 'उष दाहे' 'रजायाम्' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।१।११३) । 'ऊषणं मरिचे क्लीबं कणायामूषणा स्मृता' (इति मेदिनी ४७।३६) (उषणम् इति) ह्रस्वपाठे— 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) संज्ञापूर्वकत्वादगुणाभावः ॥ (५) ॥ * ॥ धर्मपत्तने जातम् । 'तत्र जातः' (४।३।२५) इत्यण् । संज्ञापूर्वकत्वात्त वृद्धिः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'मरीचस्य' ।

जीरको जरणोऽजाजी कणा

जीरकः, जरणः (२ पु), अजाजी, कणा (२ स्त्री), 'सफेद जीरा' के ४ नाम हैं ।

जीति ॥ जवति । 'जुः' सोत्रः । 'जोरी च' (उ० २।२३) इति रक् । जिनाति वा । 'ज्या वयोहानी' (क्र्या० प० अ०) 'ज्यश्च' इति रक् । 'संज्ञायां—' (५।३। ७५) । इति कन् ॥ (१) ॥ * ॥ जरयति । 'जृष् वयोहानी' (दि० प० से०) । नन्वादित्युः (३।१।१३४) । 'जरणं हिङ्गुनि स्मृतम् । जरणो जीरकेऽपि स्यात्कृष्णे सोवर्चलेऽपि च' (इति विश्वः ५०।३५) ॥ (२) ॥ * ॥ अजमजति । 'अज गतिकेपणयोः' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ङीप् (४।१।१५) 'बहुलं तमि' (वा० २।४।५४) इति वी न ॥ (३) ॥ * ॥ कणति । 'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ।

१. विश्वे तु 'कृष्णस्तु केशवे । व्याप्ते (से) ङुने कोकिले च कृष्णं मरिचलोहयोः । कृष्णा तु द्रौपदीनीली-हारहूरासु कथ्यते । वाच्यवन्मेचके कृष्णे' इति (४८।१७-१८) भिन्नपाठादत्र 'इति विश्व' इत्युक्तिर्न समीचीना ।

२ 'न धातुलोप—' इति सूत्रस्य 'रकि ज्यः संप्रसारणम्' इति भाष्यमनुसृत्यम् ।

३. विश्वे पुस्तकद्वयेऽपि 'जरणं जीरकाजाजिहिङ्गुसो-वर्चलेऽपि' इति (५०।३५) इति भिन्नपाठदर्शनादेत-द्वचनस्य मूलं मूलम् ।

‘कणा जीरककुम्भीरमक्षिकापिप्पलीषु च । कणोऽतिसूक्ष्मे धान्यांशे’ इति विश्वः^१ (मेदिनी ४५।४-५) (४) ॥ * ॥ चत्वारि ‘जीरकस्य’ ।

कृष्णे तु जीरके ॥३६॥

सुषवी कारवी पृथ्वी पृथुः कालोपकुञ्चिका ।

सुषवी, कारवी, पृथ्वी पृथुः, काला, उपकुञ्चिका, (६ स्त्री), ‘काला जीरा’ के ६ नाम हैं ।

क्रिति ॥ सुषवणम् । ‘षू प्रेरणे’ (तु० प० से०) । ‘ऋदोरप्’ (३।१।५७) । ‘उपसर्गात्सुनोति-’ (८।३।६५) इति पत्वम् । सोऽस्त्यस्याः । पिप्पल्यादिः (ग० ४।१।४१) ॥ (१) ॥ * ॥ कारं वाति । ‘वा गतिगन्धनयोः’ (अ० प० अ०) । ‘आतोऽनुप-’ (३।२।३) इति कः । गौरादिः (४।१।४१) । यद्वा-कारणम् । ‘कृक् हिंसायाम्’ (कथा० उ० से०) । ण्यन्तः । संपादिविक्त्वा (वा० ३।३।१०८) । कारमवति । ‘अव रक्षणादौ’ (भ्वा० प० से०) अण् (३।२।१) ङीप् (४।१।१५) । संज्ञापूर्वकत्वाच्च वृद्धिः । यत्तु-कारोरियम्—इति मुकुटः । तन्न । वृद्धत्वाच्चस्य (४।१।१४) प्रसङ्गात् । यदपि—कस्य वायोरा-रवोऽस्याम्—इति । तदपि न । व्यधिकरणबहुव्रीहिप्रसङ्गात् । ‘कारवी मथुरादीप्यत्वक्पत्रोऽकृष्णजीरके’ (इति मेदिनी १६०।३३) ॥ (२) ॥ * ॥ प्रथते । ‘प्रथ प्रख्याने’ (चु० प० से०) । ‘प्रथिन्नदिभ्रस्त्रां संप्रसारणम्-’ (उ० १।२८) इति कुः । ‘वोतो गुणवचनात्’ (४।१।४१) इति ङीप् । ‘पृथ्वी भूमी महत्यां च त्वक्पत्र्यां कृष्णजीरके’ इति विश्वः [इति मेदिनी, १५९।१९] ॥ (३) ॥ * ॥ ‘पृथुः स्यान्महति त्रिषु । त्वक्पत्र्यां कृष्ण-जीरेऽस्त्री पुमानग्नौ नृपान्तरे’ (इति मेदिनी ७२।९-१०) ॥ (४) ॥ * ॥ कालो वर्णोऽस्त्यस्याः । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) ॥ (५) ॥ * ॥ उपकुञ्चति । ‘कुञ्च कौटिल्ये’ (भ्वा० प० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ (६) ॥ * ॥ षट् ‘कृष्णवर्ण जीरके’ ।

आर्द्रकं शृङ्गवेरं स्यात्

आर्द्रकम्, शृङ्गवेरम्, (२ न), ‘अर्द्रक, आर्द्रा’ के २ नाम हैं ।

आर्द्रंति ॥ आर्द्रायां जातम् । ‘पूर्वाह्णापराह्णाह्ना-’ (४।३।२८) इति वृन् । आर्द्रयति जिह्वायाम् । वृन् (उ० २।३२) वा । आर्द्रसंज्ञकं वा । ‘संज्ञायां कन्’ (५।१।

७५) । अर्दति कफं वा । ‘अर्द हिंसायाम्’ (चु० उ० उ० से०) । ‘अर्देदीर्घश्च’ (उ० २।१८) इति रक् ॥ (१) ॥ * ॥ शृङ्गमिव वेरं शरीरमस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘आर्द्रकस्य’ ।

अथ छत्रा वितुन्नकम् ॥३७॥

कुस्तुम्बुरु च धान्याकम्

छत्रा (स्त्री), वितुन्नकम्, कुस्तुम्बुरु, धान्याकम् (३) ‘धनियौ’ के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ छत्रमस्त्यस्याः । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । टाप् (४।१।४) । ‘छत्रं स्यादातपत्राणे छत्रा मधुरिकोषधी । धान्याके च शिलीन्ध्रे च’ [इति हेमचन्द्रः २।४३३-४३४] ॥ (१) ॥ * ॥ विगतं तुन्नं दुःखमस्मात् । कप् (५।४।१५४) । यत्तु—वितुदति मन्दाग्निम्—इति स्वामी । तन्न । सकर्मकात् कर्तरि वतमाने क्तस्याभावात् । ‘वितुद्यते भक्ष्याथंम्’ इति वा तुदेः कर्मणि क्तः (३।२।१०२) । कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । ‘वितुन्नकं तु धान्याके क्षाटामलमयूरके’ [इति विश्वः १९।२०६, मेदिनी २१३।१७] ॥ (२) । * ॥ कुत्सितं तुम्बति । ‘तुवि अर्दने’ (भ्वा० प० से०) बाहुलकात् ‘कुस्तुम्बुरुणि जातिः’ (६।१।१४३) इति निर्देशाद्वा उरुः, सुद् ॥ (३) ॥ * ॥ धन्यते भक्ष्याथिभिः । ‘धन शब्दे’ (जु० प० से०) । ‘पिनाकादयश्च’ (उ० ४।१५) इति साधु । स्वामी तु—धान्यमकति । ‘अक कुटिलायां गती’ (भ्वा० प० से०) । अण् (३।२।१)—(इत्याह) ॥ * ॥—ह्रस्वादिः—इति मुकुटः । ‘धन्याकं धान्यकं धान्यं कुस्तुम्बुरु धनीयकम्’ इति रभसः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि ‘धान्याकस्य’ ।

अथ शुण्ठी महौषधम् ।

शुण्ठीपुंसकयोर्विश्वं नागरं विश्वभेषजम् ॥ ३८ ॥

शुण्ठी (स्त्री), महौषधम्, विश्वम् (न स्त्री), नागरम्, विश्वभेषजम् (शेष न), ‘सौंठ’ के ५ नाम हैं ।

अथेति ॥ शुण्ठति कफम् । ‘शुठि प्रतिघाते’ (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) गौरादिः (४।१।४१) ॥ * ॥ इति (उ० ४।१।१८) तु ह्रस्वान्तोऽपि । ‘सध-न्याशुण्ठिसंघवम्’ इति वैद्यकम् () । इत्थं च गौरा-दित्थं न कल्प्यम् । ‘कृदिकारात्-’ (ग० ४।१।४५) इति सिद्धेः ॥ (१) ॥ * ॥ महच्च तदौषधं च । ‘महौषधं तु

१. विश्वे ‘कणोऽतिसूक्ष्मे धान्यांशे कृष्णजीरकणा-दिषु ।’ इति (४७।१) भिन्नपाठादिदं चिन्त्यम् ।

२. विश्वे तु द्वितीयपादः ‘तथा क्षाटामलोषधी’ इत्येवं दृश्यते ।

शुण्ठ्यां स्याद्विषायां लघुनेऽपि च' [इति विश्वः ८४।३४, मेदिनी ८२।४८] ॥ (२) ॥ * ॥ विशति । 'विश प्रवेशने' (तु० प० अ०) 'अशुप्रुषि-' (उ० १।१५१) इत्यादिना क्वन् । 'विश्वं कृत्स्ने च भुवने, विश्वे देवेषु, नागरे । विश्वाऽप्यतिविषाया स्यात्' इति विश्वः [१६३-१९ । (विषया) त्वतिविषायां स्त्री, जगति स्यात्पुंसकम् । न ना शुण्ठ्यां पुंसि देवप्रभेदे त्वखिले त्रिषु' इति मेदिनी १५९।२३-२४] ॥ (३) ॥ * ॥ नगरे भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'नागरं मुस्तके शुण्ठ्यां विदग्धे नगरोद्भवे' (इति मेदिनी १३५।१७२) ॥ (४) विश्वस्य दोषस्य भेषजम् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'शुण्ठ्याः' । आरनालकसौवीरकुलमाषाभिषुतानि च ।

अवन्तिसोमधान्याम्लकुञ्जजलानि च काञ्जिके ॥ ३९ ॥

आरनालकम्, सौवीरम्, कुलमाषम्, अभिषुतम्, अवन्तिसोमम्, धान्याम्लम्, कुञ्जजलम्, काञ्जिकम् (८ न), 'कांजी' के ८ नाम हैं ।

आरेति ॥ आच्छति । 'ऋ गतो' (भ्वा० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । नलति । 'णल गन्धे' (भ्वा० प० से०) 'ज्वलति-' (३।१।१४०) इति णः । आरो नालोऽस्य । 'शेषाद्विभाषा' (५।४।१५४) इति कप् ॥ (१) ॥ * ॥ सुवीरेषु भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'सौवीरं काञ्जिके स्रोतोञ्जने च बदरीफले । ना तु नीवृति' (इति मेदिनी १४०।२३९) ॥ (२) कोलति । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० प० से०) । विष्प (३।२।१७८) । कुल् अर्धस्विन्नो माषोऽस्मिन् । कुल् बन्धु-माषोऽस्य वा । 'कुलमाषं स्यात्तु काञ्जिके । कुलमाषोऽर्धस्विन्नधान्ये यवके चणकेऽपि च ।' [इति हेमचन्द्रः ३।

१. विश्वे 'महोषधं शुङ्गवेरे—' इति पाठः ।

२. विश्वे तु 'विश्वं समस्ते जगति विश्वेदेवेऽपि—' विश्वाप्यति—' इत्येवं पाठः ।

३. 'हेमे 'ख-ग' पुस्तकयोस्तु तृतीयपादो 'गवाक्षो जालके कपो' इति पाठेऽपि 'क' पुस्तके उक्तपाठस्य 'कुलमाषं काञ्जिके ना तु यवके स्यात्' इति चिकाण्डशेषस्य (३।३।४२७) व्याख्यायां 'यवके यवादौ' । 'तु' कारात् अर्धस्विन्नगोधूमादिषु । 'अर्धस्विन्नाश्च गोधूमा-अन्ये च चणकादयः । 'कुलमाष' इति कथ्यन्ते' इति । 'स हि कुलमाषान् खादन्तं विभिक्षे' इति श्रुतिः ।" इत्युक्तेः, वि० लो० (पृ० ३६२२ श्लो० २१) च अस्य 'कुलमाष' शब्दस्य 'यव-चणकयो' रपि दर्शनादत्रत्या म. म. शि. द. उक्तिश्चिन्त्या ।

५३ अ०

७७४] ॥ (३) ॥ * ॥ अभिषूयते स्म । 'पुन् अभिषवे' (स्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'उपसर्गात्' (८।३।६५) इति षत्वम् ॥ * ॥ कुलमाषैर्यवादिभिरर्धस्विन्नैरभिषूयते स्म । (कुलमाषाभिषुतम्) इत्येकं नाम—इति स्वामी ॥ (४) ॥ * ॥ सूयते स्म, इति । 'पून्' (स्वा० उ० अ०) । मन् (उ० १।१४०) । अवन्तिषु अभिषुतं सोमम् । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (५) ॥ * ॥ धान्याभिषुतमम्लम् । पूर्ववत् ॥ (६) ॥ * ॥ कुत्सितं जलम् । पृषोदरादिः (६।१।१०९) ॥ (७) ॥ * ॥ 'अञ्जु व्यवत्यादौ' (६० प० से०) । 'संज्ञायां' (३।३।१०९) इति भावे ण्वल् । 'धात्वर्थनिर्देशे' (वा० ३।३।१०८) वा । के अञ्जिकाऽस्य ॥ * ॥ 'काञ्जिके' इति पाठे—काञ्चयति । 'कचि काचि दीप्ति-बन्धनयोः' (भ्वा० आ० से०) । ण्यन्तः । इन् (उ० ४।११८) । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) 'काञ्जिकं काञ्जिकं वीरं कुलमाषाभिषुतं तथा । अवन्तिसोमं धान्याम्लमारनालं महारसम् । सौवीरं च सुवीराम्लं तथा शुक्लं तुषोदकम्' इति धन्वन्तरिः ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'काञ्जिकस्य' ।

सहस्रवेधि जतुकं बाल्हीकं हिङ्गु रामठम् ।

सहस्रवेधि, जतुकम्, बाल्हीकम्, हिङ्गु, रामठम् (५ न), 'हींग' के ५ नाम हैं ।

सेति ॥ सहस्रं वेधितुं शीलमस्य । 'विध विधाने' (तु० प० से०) । 'सुप्यजाती-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ जत्विव । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति कन् । 'जतुकाजिनपत्रायां जतुकं हिङ्गुलाक्षयोः' (इति मेदिनी ८।९१) ॥ (२) ॥ * ॥ बाल्हीकेषु भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । ह्रस्वमध्यमपि । '(अष) बाल्हीकः । 'देशभेदेऽश्वभेदे च बाल्हीकं हिङ्गु कुङ्कुमम् । (बाल्हीकवत्)' (इति हेमः ३।९५-९६) ॥ (३) ॥ * ॥ हिनोति । 'हि गतो वृद्धौ च' (स्वा० प० अ०) । हिमं गच्छति वा । मृगधादिः (उ० १।३७) ॥ (४) ॥ * ॥ रामठदेशोद्भवत्वादुपचारः । रमन्तेऽनेन वा । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा० आ० अ०) । 'रमेवृद्धिश्च' (उ० १।१०१) इत्यठः ।—रमयति । बाहुलकादठः—इति मुकुटश्चिन्त्यः । 'रमेवृद्धिश्च' (उ० १।१०१) इति सूत्रस्य सत्त्वात् ॥ (५) पञ्च 'हिङ्गुवृक्षस्य नियसि' ।

तत्पत्नी कारवी पृथ्वी बाष्पिका कवरी पृथुः ॥ ४० ॥

तत्पत्नी, कारवी, पृथ्वी, बाष्पिका, कवरी, पृथुः (६ स्त्री), 'हींगके पेवके पत्ते' के ६ नाम हैं ।

१. इति स्वाम्यप्याह ।

तेति ॥ तस्य हिगुतरोः पत्नी ॥॥। 'त्वक्पत्नी' इति च पाठः । 'तत्पत्नी त्वचमाख्यातं त्वक्पत्नी कारवीति च' (इति रुद्रः) । 'त्वक्पत्रं तु वराङ्गके । त्वक्पत्नीति च कारव्याम्' [इति हेमः^१, १४२।२०९-२१० विश्वः] ॥ (१) ॥॥। कारं वाति । 'वा गतिगन्धनयोः' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (२) ॥॥। प्रयते । 'प्रथ प्रख्याने' (बु० उ० से०) । 'प्रथिञ्-दिभ्रस्जं संप्रसारणम्-' (उ० १।२८) इति कुः । 'वोतो गुणवचनात्' (४।१।४४) इति वा ङीष् । 'पृथ्वी भूमी महत्यां च त्वक्पत्र्यां कृष्णजीरके' [इति विश्वः, मे० १५९।१६] ॥ (३) ॥ * ॥ 'पृथुः स्यान्महति त्रिषु । त्वक्पत्र्यां कृष्णजीरेऽस्त्री पुमान्गनी नृपान्तरे' (इति मे० ७२।९-१०) (६) ॥॥। बाष्पमिव । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति कन् । टाप् (४।१।४) ॥॥। 'बाष्पीका' इति पाठे—पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (४) ॥॥। 'जानपद—' (४।१।४२) इति ङीष् कवरी केशानां संनिवेशविशेषः । सैव ॥॥। 'कर्वरी' इति त्र पाठभेदः—इति स्वामी ॥ (५) ॥॥। पञ्च (षट्) 'हिगुतरोः पत्न्याम्' ॥ निशाङ्गा काञ्चनी पीता हरिद्रा वरवर्णिनी ।

निशाङ्गा, काञ्चनी, पीता, हरिद्रा, वरवर्णिनी (५ स्त्री), 'हल्दी' के ५ नाम हैं ।

नीति ॥ निशा आङ्गा यस्याः । 'निशा' पदेन तत्पर्याया लक्ष्यन्ते ॥ (१) ॥॥। काञ्चतेऽनया । 'काञ्चि दीप्त्यादौ' (भ्वा० आ० से०) । 'करणा—' (३।३।११७) ल्युट् । 'टिड्ढा—' (४।१।१५) इति ङीष् । 'काञ्चनः काञ्चनारे स्याच्चम्पके नागकेसरे । उदुम्बरे च धत्तूरे हरिद्रायां तु काञ्चनी । क्लीबेऽज्जकेसरे हेम्नि' [इति विश्वः^२ ९२।८९-९०, मेदिनी ८६।४८-४९] ॥ (२) ॥ * ॥ पीयते स्म । 'पीड् पाने' (दि० आ० अ०) । 'पा पाने' (भ्वा० प० अ०) । कर्मणि क्तः (३।२।१०२) । 'धुमास्था—' (६।४।६६) इतीत्वम् । 'पीतो वर्णनिपीतयोः । पीता हरिद्रा' (इति हेमः २।१८१-१८२) ॥ (३) ॥॥। हरि वर्णं द्राति । 'द्रा कुत्सायां गती' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । हरिभिर्द्रूयते वा । हरितं द्रवति वा । 'द्रु गती' (भ्वा० प० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः ॥ (४) ॥॥। वरञ्चासी वर्णश्च । सोऽस्त्यस्याः । 'अतः—' (५।२।११५) इतीनिः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'हरिद्रायाः' ॥

१. हेमे तु वचनमिदं नास्त्येव ।

२. विश्वे तु —च पुत्रागे हरिद्रायां च काञ्चनी । काञ्चनं हेम्नि— इत्येवं पाठः ।

सामुद्रं यत्तु लवणमक्षीवं वसिरं च तत् ॥४॥

अक्षीवम्, वशिरम्, 'समुद्री नमक' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ समुद्रे भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'सामुद्रं लवणान्तरे । लक्षणे च शरीरस्य' इति हेमः (३।६५३-६५४) ॥ * ॥ लुनाति । 'लुन् छेदने' (क्या० उ० से०) । नन्दादित्वात् (३।१।१३४) ल्युः । 'लवणात्लुक्' (४।४।२४) इति निपातनाणत्वम् । 'लवणं सैन्धवादौ ना सिन्धुरक्षोभिदो रसे । तद्युक्ते वाचप्रलिङ्गः स्यान्नदीभेदद्विषोः स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) ॥ * ॥ अक्षण ई । अक्षीं वाति-वायति वा । 'वा गत्यादौ' (अ० प० अ०) । 'ओवै शोषणे' (भ्वा० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'अक्षीवं वशिरे, शिग्रौ ना, मत्ते पुनरन्यवत्' [इति विश्वः^१, मे० च १५९।३०] ॥ (१) ॥ * ॥ वसनम् । 'वसु स्तम्भे' (दि० प० से०) । इन् (उ० ४।१।१८) । वसिं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ * ॥ 'वश कान्ती' (अ० प० से०) । इन् (उ० ४।१।१८) । वशि राति । 'वशिरः पुमान् । किणिहीहस्तिपिप्पत्योः क्लीबे-ऽब्धिलवणे स्मृतः' (इति मे० १३७।२०८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'लवणस्य' ॥

सैन्धवोऽस्त्री शीतशिवं माणिमन्थं च सिन्धुजे ।

सैन्धवः (पु न), शीतशिवम्, माणिमन्थम्, सिन्धुजम् (३ न), 'सैन्धा नमक, या सिन्धुदेशमें पैदा होनेवाले नमक' के ४ नाम हैं ।

सैन्धेति ॥ सिन्धुषु भवः । 'कच्छादिभ्यश्च' (४।२।१३३) इत्यञ् । 'सैन्धवस्तु सिन्धुदेशोद्भवे ह्ये । पाणिमन्थेऽपि' (इति हेमचन्द्रः^२ ३।७५३-७५४) ॥ (१) ॥ * ॥ शीतं च तच्छिवं च । 'अथ शीतशिवं क्लीबं शैलेयगणिमन्थयोः । पुंसि सक्तुफलावृक्षे तथा मधुरिकोषधौ' (इति मे० १६२।६३-६४) ॥ * ॥ सितं शुभ्रम् । सितं च तच्छिवं च । (सितशिवम्)—इति मुकुटः ॥ (२) ॥ * ॥ मणिबन्धाख्यपर्वते भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् ॥ * ॥—मणिमन्थपर्वते भवम् । (माणिबन्धम्)—इति तु स्वामी^३ ॥ (३) ॥ * ॥ सिन्धुषु जातम् । 'सप्तभ्यां

१. विश्वे तु 'अक्षीवं' च शिरे विद्यादमत्तेऽक्षीवमन्यवत्' इति (१६६।४९) भिन्न एव पाठः ।

२. हेमे 'ख-न' पुस्तकद्वये तु 'सैन्धवः सिन्धुदेशजे । सिन्धुत्ये स्यात्' इति पाठः ।

३. "मणिबन्धगिरी भवं माणिबन्धम् । मणिमन्तं (न्थं) माणिमन्थं वाहुः । आह च—'सैन्धवं साधु सिन्धुत्वं नादियो (यं) सिन्धुजं शिवम् । शुद्धं शीतशिवं चान्यन्माणिबन्धं शिलातकम्" इति स्वामी ।

जनेडः' (३।२।९७) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'सिन्धुजे लवणे' ।

रौमकं वसुकम्

रौमकम्, वसुकम् (२ न), 'साँभर नमक' के २ नाम हैं ।

रौमेति ॥ रुमायां भवम् । अण् (४।३।५३) । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ वसु कायति 'कै शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) । इति कः । वस्वेव । यावादित्वात् (५।४।२६) कन् वा । वस्वस्त्यस्मिन् । व्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) ठन् वा । 'इसुसु-' (७।३।५१) इति कः । 'वसुकं रौमके, पुंसि शिवमल्लचर्कपर्णयोः' [इति विश्वः, मेदिनी १३।१५३] ॥ * ॥ 'वस्तकं' इति पाठे—वस्त इव । 'इवे प्रतिष्ठौ' (५।३।९६) इति कन् । अजगन्धित्वात् । 'रौमके वस्तकं वसु' इति नाममाला ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शाम्भरलवणस्य' 'सांभरी' इति ख्यातस्य ।

पाक्यं विडं च कृतके द्वयम् ॥ ४२ ॥

पाक्यम्, विडम् (२ न), 'खारा नमक यां खरिया नमक' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पच्यते । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) 'चजोः' (७।३।५२) इति कुत्वम् । पाके साधुः, इति वा । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ विडति । 'विड भेदने' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कृतके लवणे' 'खारी' इति ख्यातस्य ।

सौवर्चलेऽक्षरुचके

सौवर्चलम्, अक्षम्, रुचकम् (३ न), 'सोचर नमक' के ३ नाम हैं ।

साविति ॥ सुष्ठु वर्च्यते दीप्यते । 'वर्च दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । 'अथ सौवर्चलं सर्जक्षारे च लवणान्तरे' (इति मे० १।५७।५६६) ॥ (१) ॥ * ॥ अक्षति । 'अक्ष व्याप्ती' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) 'अक्षो रथस्यावयवे व्यवहारे विभीतके । २ पाशके शकटे कर्षे ज्ञाने चात्मनि रावणी । अक्षं सौवर्चले तुल्ये हृषीके' (इति हेमचन्द्रः २।५६९) ॥ (२) ॥ * ॥ रोचते । 'रुच दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) क्वन् (उ० २।३२) । 'रुचको

बीजपुरे च निष्के दन्तकपोतयोः । न द्वयोः सज्जिकाक्षारेऽप्यश्वभरणमाल्ययोः । सौवर्चलेऽपि मङ्गल्यद्रव्येऽपि कटकैऽपि च' इति विश्व-मेदिन्यौ (१२।१४७-१४८) ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'मधुरलवणस्य' 'सौचर' इति ख्यातस्य ।

तिलकं तत्र मेचके ।

तिलकम् (न), 'काला नमक' का १ नाम है ।

तीति ॥ तिलति । 'तिल स्नेहने' (तु० प० से०) । तेलति । 'तिल गती' (भ्वा० प० से०) वा । क्वन् (उ० २।३२) 'तिलको द्रुमरोगाश्वभेदेषु तिलकालके । क्लीबं सौवर्चलक्लोमनोर्न स्त्रियां तु विशेषके' (इति मादनी ९।१००-१०१) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं तस्मिन् 'सौवर्चले' कृष्णवर्णे ॥

मत्स्यण्डी फाणितं खण्डविकारे

मत्स्यण्डी (स्त्री), फाणितम् (न), खण्डविकारः (पु), 'राव' के ३ नाम हैं ।

मेति ॥ मदं मुदं वा स्यन्दते । 'स्यन्द प्रस्रवणे' (भ्वा० आ० से०) 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'टिङ्गा-' (४।१।१५) इति ङीप् । पुषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥ फाण्यते (स्म) । 'फण गती' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ खण्डो विकारोऽस्य ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'फाणितस्य' 'राव' इति ख्यातस्य ।— 'शुभ्रखण्डगुटिकायाः क्रमेणैकैकम्'— इति मुकुटः ।

शर्करा सिता ॥ ४३ ॥

शर्करा, सिता (२ स्त्री), 'मिश्री, चीनी, शकर' के २ नाम हैं ।

शेति ॥ शृणाति पित्तम् । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या० प० से०) । 'श्रः करन्' (उ० ४।३) 'शर्करा खण्डविकृ-
तो कर्परांशे रुगन्तरे । उपलायां शर्करायुक्तदेशे शकलेऽपि च' इति हेमः (३।६४२-६४३) (१) ॥ * ॥ सिनोति 'भिम् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) । 'अञ्जिष्टुभिः क्तः' (उ० ३।८९) । शुल्कवर्णत्वाद्वा सिता । 'सितमवसिते च बद्धे धवले त्रिषु । शर्करायां स्त्री' (इति मे० ५९।७१) (२) ॥ * ॥ द्वे 'शर्करायाः' 'मिश्री' इति ख्यातायाः ।

१. विश्वे त्वेष पाठो नास्ति, किन्तु तत्र "रुचकं मङ्गलद्रव्ये ग्रीवाभरणदन्तयोः । उत्कटे बीजपुरे च सौवर्चल-विडङ्गयोः ॥ रोचनायां च रुचकमश्वभरणमाल्ययोः" इति पाठः (७।६६-६७) ।

२. मेदिन्यां तु 'त्रिषु धवलायां स्त्री' इत्येव पाठः । एवं सति 'शर्करा' बन्तत्वाभावात्स्यान्त्रोपयोगिता एतन्नास्ति ।

१. विश्वे त्वस्मान्निष्ठ एव पाठः । यथा—'वसुकः शिवमल्लयां स्यादकर्कपर्णे च रौमके ।' इति (६।५४) ।

२. —'प्रासके, पासके—'वा पाठौ ।

कूर्चिका क्षीरविकृतिः स्यात्

कूर्चिका, क्षीरविकृतिः (२ स्त्री), 'मावा, खोवा' के २ नाम हैं ।

किति ॥ कूर्चति । 'कूर्चं विकारे' (भ्वादेराकृतिगण-
त्वाद्वोधः) । संज्ञायां ण्वल् (३।३।१०९) । कूर्चो मस्त्वा-
दिरस्यस्या वा । 'अतः—' (५।२।११५) इति ठन् ।
'दन्ता सह पयःपक्वं यत्तस्याद्दधिकूर्चिका । तत्रेण पक्वं यत्
क्षीरं सा भवेत्तत्कूर्चिका' । कूर्चिका सूचिकायां च तूलिका-
यां च कुड्मले । कपाटाकृतिके (टोड्देदने) क्षीरविकृतावपि
योषिति' [इति मे० ७।७४] ॥ (१) ॥ * ॥ क्षीर-
स्य विकृतिः ॥ (२) ॥ * ॥ ('उभे क्षीरस्य विकृती
किलाटी कूर्चिका तथा' इति हैमनाममाला ३।६९) ॥ * ॥
द्वे 'किलाटिकायाः' 'मावा' ('खोवा') इति ख्यातायाः ।

रसाला तु मार्जिता ।

रसाला, मार्जिता (२ स्त्री), 'दही, खांद घी, मिर्च और
सोंठसे बनाई हुई चटनी' के २ नाम हैं, (इसे गुजराती लोग
'सिखरन या सिकरन' कहते हैं) ।

रेति ॥ रसानालाति । मूलविभुजादिः (वा० ३।२।
५) ॥ (१) ॥ * ॥ मार्ज्यते स्म । 'मृत्तु शोचालं-
कारयोः' (चु० प० से०) । चुरादिः । क्तः (३।२।
१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ 'अर्षादिकः सुचिरपर्युषितस्य
दघ्नः खण्डस्य षोडश पलानि शशिप्रभस्य । सर्पिः पलं
मधु पलं मरिचं द्विकर्षं शुण्ठ्याः पलार्धमपि चार्धपलं
चतुर्णाम् ॥ सूक्ष्मे पटे ललनया मृदुपाणिषृष्टा कर्पूरधूलिसु-
रभीकृतपात्रसंस्था । एषा वृकोदरकृता सरसा रसाला
याऽऽस्वादिता भगवता मधुसूदनेन' इति सूदशास्त्रम् ।
['रसालायां तु मार्जिता । सिखरिणी' इति हैमनाम-
माला ३।६७-६८] ॥ * ॥ द्वे 'दधिमधुशर्करामरीचार्द्रा-
दिभिः कृतस्य लेह्यस्य' 'सिखरिण' इति ख्यातायाः ।

स्यात्तेमनं तु निष्ठानम्

तेमनम्, निष्ठानम् (२ न), 'दही-बारा, कढ़ी आदि' के
२ नाम हैं ।

स्येति ॥ तिभ्यतेऽनेन । 'तिम आर्द्राभावे' (दि० प०
से०) । करणे ल्युट् (३।३।११७) । 'तेमनं व्यकुते
क्लेदे तेमनी चुलिभिद्यपि' [इति हैमचन्द्रः ३।४०८] ॥
(१) ॥ * ॥ निष्ठीयतेऽन । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा०
प० ष०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'व्यञ्जनस्य' ।

त्रिलिङ्गा वासितावधेः ॥ ४४ ॥

यहाँसे आगे 'वासित' (श्लो० ४६) शब्द तक सब
शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

भीति ॥ वासितपर्यन्ताः (अ० २।१।४६)

शूलाकृतं भट्टिग्रं च शूल्यम्

शूलाकृतम्, भट्टिग्रम्, शूल्यम् (३ त्रि), 'लोहेके छद्दसे
पकाये हुए मांस' के ३ नाम हैं ।

भ्रिति ॥ शूलेन कृतम् । 'शूलात्पाके' (५।४।६५)
इति डाच् ॥ (१) ॥ * ॥ भटति । 'भट भृती' (भ्वा०
प० से०) । 'अशित्रादिभ्य इत्रोत्री' (उ० ४।१७३)
इतीत्रः ।—महादित्वादित्रच्—इति मुकुटस्तु चिन्त्यः ।
भट्यते स्म वा ॥ (२) ॥ * ॥ शूले संस्कृतम् । 'शूलो-
खाद्यत्' (४।२।१७) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'लोह-
शलाकया पक्वमांसस्य' ।

उख्यं तु पैठरम् ।

उख्यम्, पैठरम् (२ त्रि), 'बटुपमें पकाये हुए भात आदि'
के २ नाम हैं ।

उख्यमिति ॥ उखायां संस्कृतम् । यत् (४।२।१७) ॥
(१) ॥ * ॥ पिठरे संस्कृतं 'संस्कृतं भक्षाः' यत् (४।
२।१६) ॥ इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्थालीसंस्कृ-
तस्यान्नादेः' ।

प्रणीतमुपसंपन्नम्

प्रणीतम्, उपसंपन्नम् (२ त्रि), 'रस आदिमें बनाये हुए
रसिजाय आदि पदार्थ या तैयार भोजनमात्र' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रणीयते स्म । कर्मणि क्तः (३।२।१०२) ।
'प्रणीतमुपसंपन्ने कृते क्षिप्ते प्रवेशिते । संस्कृताग्नौ च'
[इति हैमः ३।२९०] ॥ (१) ॥ * ॥ उपसंपद्यते
स्म । 'पद गती' (दि० आ० अ०) । 'गत्यर्था—'
(३।४।७२) इति क्तः । 'उपसंपन्नमुद्दिष्टं निहिते' च सुसं-
स्कृते' [इति विषयः १०२।३१२, मे० १००।१३१] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'पाकेन संस्कृतस्य व्यञ्जनादेः' ।

प्रयस्तं स्यात्सुसंस्कृतम् ॥ ४५ ॥

प्रयस्तम्, सुसंस्कृतम् (२ त्रि), 'परिश्रमसे पकाये (बनाये)
हुए उत्तमोत्तम भोज्य पदार्थ' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रयस्यते स्म । 'यमु प्रयस्ते' (दि० प० से०) ।
क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ सुष्ठु संस्क्रियते
स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'संपरिभ्याम्—' (६।१।१३७)
इति सुट् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'द्रव्यान्तरसंस्कृतस्य
पक्वस्य' ।

१. विषये पुस्तकद्वये तु 'जानीयादुपसंपन्नं निहिते—'
इति पाठः । परं हैम-भेदिनीभ्यां विस्वादात् 'निहिते'
इति ह्रस्वेकारमध्यो लेखकादिभ्रान्तिजः प्रतिभाति ।

स्थात्पिच्छलं तु विजिलम्

पिच्छलम्, विजिलम् (२ त्रि), 'रसदार तरकारी, पतली दही आदि' के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ पिच्छोऽस्यास्ति । पिच्छादित्वात् (५।२। १००) इलच् । 'पिच्छा तु शात्मलीवेष्टे मण्डे चाश्वपदामये' । ['पङ्क्तौ पूगच्छटाकोशमोचानिजयुतेषु च । पिच्छः 'पुच्छे' इति विश्वः ३२।४-५] ॥ (१) ॥ * ॥ विजनम् । 'ओविजी भयचलनयोः' (तु० आ० से०) । 'इगुपधात् कित्' (उ० ४।१२०) इतीन् । विजि लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मण्डयुक्तभक्तजलयुक्तव्यञ्जनयोः' ॥

संमृष्टं शोधितं समे ।

संमृष्टम्, शोधितम् (२ त्रि), 'केश, कीड़ा आदि चुनकर साफ किये हुए अन्नादि' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ संमृज्यते स्म । 'मृज् शुद्धौ' (अ० प० से०) । कर्मणि क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ शोष्यते स्म । 'शुष शुद्धौ' (दि० प० अ०) । ण्यन्तात् कर्मणि क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'केशकीटाद्यपनयनेन शोधितस्यान्नादेः' ।

चिककणं मसृणं स्निग्धम्

चिकणम्, मसृणम्, स्निग्धम् (३ त्रि), 'चिकने पदार्थ' के ३ नाम हैं ।

चीति ॥ 'चिक गती' () । संप्रदादिनिष्प (वा० ३।३।१०८) । चिककं कणति । 'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । मूलविभुजादिकः (वा० ३।२।५) । यद्वा—चिककनम् । घञ् (३।३।१८) । चिककस्य अणम् । 'अण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) शकच्चादिः (वा० ६।१।९४) ।—चित्यते । 'चित्ती संज्ञाने' (भ्वा० प० से०) । 'चित्तेः कणः कश्च' (उ० ४।१७६)

इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः^१ ॥ (१) ॥ * ॥ मस्यति । 'मसी परिणामे' (दि० प० से०) । बाहुलकादणः । यद्वा—समृणोति । 'ऋणु गती' (त० उ० से०) । 'इगुपघ—' (३।१।१३५) इति कः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'मसृणोऽकर्मणे स्निग्धे त्रिषु मायां तु योषिति' [इति विश्वः ५।१।४५, मे० ५०.७०] ॥ (२) ॥ * ॥ स्निह्यति स्म । 'स्निह प्रीती' (दि० प० से०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः । 'वा दुह—' (८।२।३३) इति घः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'स्निग्धस्य' ।

तुल्ये भावितवसिते ॥ ४६ ॥

भावितम्, वासितम् (२ त्रि), 'हींग आदिसे सुवासित व्यञ्जनादि' के २ नाम हैं ।

त्विति ॥ भाष्यते स्म । 'भुवोऽवकल्कने' इति चुरादि-ण्यन्तात् क्तः (३।२।१०२) 'भावितं वासिते प्राप्ते' [इति विश्वः ६।४।९३, मे० ६४।१४१] ॥ (१) ॥ * ॥ वास्यते स्म । 'वास उप-सेवायाम्' (चु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'वासिता करिणीनार्योर्वासितं भाविते स्ते' [इति मे० ६।५।१५३] । 'अथ वासितम् । वस्त्रच्छन्ने ज्ञानमात्रे भावितेऽप्यथ वासिता । 'स्त्रीकरिण्योः' [इति हेमः ३।३।१५-३।१६] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ग्राहितहिङ्गवादिगन्धस्य व्यञ्जनादेः' ।

आपक्वं पौलिरभ्यूषः

आपक्वम् (न), पौलिः, अभ्यूषः (२ पु), 'हरहा, सुर-सुरा, जमी, हाडस आदि अधपके (तताये हुए) पदार्थ' के ३ नाम हैं ।

आपेति ॥ ईषत्यपक्वम् । 'आडीषदर्थे' (वा० ३।२। १८) इति समासः ॥ (१) ॥ * ॥ पोलति । 'पुलं महत्त्वे' (भ्वा० प० से०) । ज्वलादित्वात् (३।१।१४०) णः । भावे घञ् (३।३।१८) वा । पोलेन निर्वृत्तः । सुतंगमादित्वात् (४।२।८०) इन् । अभ्यूषसाहचर्यात् पुंसि ॥ (२) ॥ * ॥ अभ्यूषति, अभ्यूषते वा । 'ऊष

१. विश्वे 'क' पुस्तके '—जयिनेषु च । पिच्छपुच्छे' इति पाठः । 'ख' पुस्तकेऽपि '—जयिनेषु च पिच्छः पुच्छे' इति पाठः । अतः 'क' पुस्तके 'पिच्छपुच्छे महाकच्छः—' इति पाठः 'पिच्छः पुच्छे—' इति हेम (२।६४)—'पिच्छास्त्रियां, पुंसि तु लाङ्गले—' इति, 'महाकच्छस्तु पुंसि स्यात् समुद्रे च प्रचेतसि' इति च मेदिनी (२९।४-६) पाठाभ्यां विसंवादात्लेखकादिप्रमादज इत्युपेक्ष्यः । तस्मात् 'पिच्छ' शब्दः पुच्छार्थक एवेत्यलम् ।

१. सि. को. "चित्तेः कणः कश्च बाहुलकाद् गुणः 'चिककणं मसृणं स्निग्धम्' इत्युक्त्या युक्तमेव मुकुटोक्तम् ।

२. विश्वे पुस्तकद्वयेऽपि 'मसृणः कर्मणे क्षुमायां मसृणा भवेत्' इति पाठः । परं 'मसृणोऽकर्मणे—' इति हेम (३। २३१)—मेदिनीविरोधाच्च 'मसृणोऽकर्मणे—' इत्येव पाठो युक्तो भाति । मेदिन्यां च '—त्रिषुमायां तु—' इति पाठः ।

३. हेमे 'क' पुस्तके तु—'भाविते विहगारवे । वासिता करिणीनार्योः' इति पाठः ।

रुजायाम्—' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध—' (३।२।१३५)
इति कः । घञ् (३।३।१८) वा ॥ * ॥ 'तोकमं हरितो
यवोऽभ्युषः' इति बोपालितात् ह्रस्वादिः (ह्रस्वमध्यः)
अपि, तत्र 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) इति घातुर्बोध्यः
॥ * ॥ अस्मादेवाचि (३।१।१३४) 'अभ्योषः' अपि,
इत्येके ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'हरितयवादेर्भजितस्य'
('होलहा' इत्याख्यस्य) ।

लाजाः पुंभूमि चक्षताः ।

लाजाः, अक्षताः (२ पु) 'लावा' स्त्रील' अर्थात् 'भूजे हुए
धान आदि' के २ नाम हैं ।

लेति ॥ लज्यन्ते । 'लज भर्जने' (भ्वा० प०
से०) । घञ् (३।३।१९) पुंसि बहुत्वे । 'लाजः स्यादा-
व्रतण्डुले । नपुंसकमुशीरेऽथ स्त्रियां पुंभूमि चक्षते' [इति
मेदिनी ३०।१४-१५] ॥ (१) ॥ * ॥ क्षणनम् ।
'क्षणु हिसायाम्' (त० उ० से०) । 'नपुंसके भावे
क्तः' (३।३।११४) । न क्षतं येषां ते । चो भिन्न-
क्रमः । अक्षताश्च पुंभूमि, इत्यर्थः । मुकुटस्तु—'अक्षतम्'
इति पठित्वा 'क्षुणु हिसायाम्' (तु० उ० से०) । कर्मणि
क्तः (३।२।१०२) । क्षतं खण्डितम् । न क्षतमक्षतम् ।
इति विगृह्य । ते (लाजाः) नित्यपुलङ्गा नित्यबहुवच-
नान्ताश्च—इति व्याचख्यौ । 'अक्षतं न द्वयोः पण्डे लाजेषु,
त्रिष्वहिसिते । यवेऽपि ववचित्' (इति मेदिनी ६०।८०) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'भृष्टक्रीडादेः' ॥ केचित्तु—अखण्ड-
तण्डुला अक्षताः—इत्याहुः ।

पृथुकः स्याचिपिटकः

पृथुकः, चिपिटकः (२ पु), 'चिडडा' के २ नाम हैं ।

प्रिति ॥ प्रथते । 'प्रथ प्रख्याने' (चु० उ० से०) ।
'पृथुकपाकाः—' (उ० ५।५३) इति साधुः । 'पृथुकश्चि-
पिटोऽभके' इति हेमचन्द्रः [३।७०] ॥ (१) ॥ * ॥
नासिकाया नतम् । 'इनचिपटच्चिकचि च' (५।२।३३)
इति पिटच्, नेश्चिरादेशः । चिपिटमिव । 'संज्ञायां कन्'
(५।३।७५) । 'इवे—' (५।३।९६) इति वा कन् ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'चिडडा' इति ख्यातस्य ।

धाना भृष्टयवे स्त्रियः ॥ ४७ ॥

धानाः (स्त्री) 'भुजे हुए जौ' अर्थात् 'फरही या बहुरी'
का १ नाम है ।

मेति ॥ दधति । 'दृषाम्' (जु० उ० से०) । 'धापु-
वस्यज्यतिभ्यो नः' (उ० ३।६) । बहुवचननिर्देशाद्भूमि ।
'धाना भृष्टयवेऽङ्कुरे, धान्याके चूर्णसक्तुषु' इति हेमः

[२।२७४] ॥ (१) ॥ * ॥ भृष्टश्चासी यवश्च ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'भजितयवानाम्' ('बहुरी, फरही' इत्याख्यानाम्) ।

पूपोऽपूपः पिष्टकः स्यात्

पूपः, अपूपः, पिष्टकः (३ पु), 'पूआ, मालपूआ आदि' के
३ नाम हैं ।

प्विति । पवनम् । 'पून् पवने' (कृधा० उ० से०) ।
संपदादिविष् (वा० ३।३।१०८) पुवं पाति, पिबति
वा । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । मुकुटस्तु—
पुनाति । पूपः । 'नीपादयश्च' इति पः कित्—इति ।
तन्न । तादृशसूत्रस्यापाणिनीयत्वात् ॥ (१) ॥ * ॥ न
पूयते । 'पूयी विशरणे' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकात्
पः । बलि लोपः (६।१।६६) यद्वा—अपुवं पाति पिबति
वा । (२) ॥ * ॥ पिष्टस्य विकारः । 'संज्ञायां—' (४।
३।१४७) इति कन् । 'पिष्टको घृतपूपादौ नेत्ररोगान्त-
रेऽपि च' [इति विश्वः, मेदिनी १०।१२१] ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'अपूपस्य' ।

करम्भो दधिसक्तवः ।

करम्भः (पु), दधिसक्तवः (भा० दी०, नि० ब० व०),
'दहीसे युक्त सत्तू' के २ नाम हैं ।

केति ॥ केन जलेन रम्यते मिश्रीक्रियते । केन वायुना
वा नीयते । 'रभिः' (भ्वा० आ० ण०) अनेकार्थः । 'अक
तरि च—' (३।३।१९) इति घञ् । 'रभेरक्षब्धितोः' (७।
१।६३) इति नुम् ॥ * ॥ 'करम्भः' इति पाठे—केन जलेन
रम्यते । 'रवि शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।
१३४) यद्वा—किरति, कीर्यते वा । 'कृ विक्षेपे' (तु० प०
से०) 'कृकदिकडिकटिभ्योऽम्बच्' (उ० ४।८२) ॥ (१)
॥ * ॥ सचते । 'षच समवाये' (भ्वा० उ० से०) 'सित-
निगमि—' (उ० १।६९) इत्यादिना तुन् ॥ * ॥ 'धाना-
चूर्णं तु सक्तवः' । इति नाममाला) दध्युपसिक्ताः सक्तवः
'अन्नेन व्यञ्जनम्' (२।१।३४) इति समासः । शाकपाथि-
वादिः (२।१।७८) वा ॥ (२) ॥ * ॥ 'दधिमिश्रसक्तुनः' ।

भिस्सा स्त्री भक्तमन्धोऽन्नमोदनोऽस्त्री सदीदिविः ॥ ४८ ॥

भिस्सा (स्त्री), भक्तम्, अन्धः, अन्नम् (३ न), ओदनः
दीदिविः (पु न), 'भात' के ६ नाम हैं ।

१. विश्वे एवं पाठो नास्ति, किन्तु तत्र 'पिष्टको नेत्र-
रोगे स्याद् धान्यादिचमसेऽपि ।' इति (१३।१४०)
पाठः ।

२. '—सक्तूनाम्' इति युक्तम्, अस्य क्लीबत्वा-
भावात् ।

भीति ॥ बभस्ति । 'भस दीप्तौ' (जु० प० से०) ।
बाहुलकात्सः । 'बहुलं छन्दसि' (७।४।७८) इतीत्वम् ।
'ब्राह्मणभित्ता' इति (६।३।१ सूत्रे) भाष्यप्रयोगाल्लो-
केऽपि । यद्वा-भेदनम् । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) ।
भिदं स्यति । 'षो अन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) 'आतो-
ऽनुप' (३।२।३) इति कः । 'पृषोदरादिः' (६।३।१०९) ।
मुकुटस्तु—भ्यस्यते भक्ष्यते । 'भ्यस भये' (भ्वा० प०
से०) भक्षणार्थः 'भ्यसेः संप्रसारणं सञ्च'—इत्याह ।
तदपाणिनीयम् ॥ (१) ॥ * ॥ भज्यते स्म । 'भज
सेवायाम्' (भ्वा० उ० अ०) कर्मणि क्तः । 'भक्तमन्त्रे
तत्परे च' [इति हेमचन्द्रः २।१८५] ॥ (२) ॥ * ॥
अद्यते । 'अद भक्षणौ' (अ० प० से०) । 'अदेनुंम्घौ च'
(उ० ४।२०६) इत्यसुन् । अन्धयति वा । 'अन्ध षष्ठ्युपघाते'
(चु० उ० से०) । असुन् (उ० ४।१८६) ॥ (३) ॥ * ॥
अद्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'अन्नाणः' (४।४।८५)
इति निपातनात् 'बहुलं तणि' (वा० २।४।५४) इति वा
न जग्धिः । 'अन्नं भक्ते च भुक्ते स्यात्' इति (मेदिनी
८।२।२) ॥ (४) ॥ * ॥ उन्ति । 'उन्दी क्लेदने' (रु०
प० से०) । 'उन्देर्नलोपश्च' (उ० २।७६) इति युच् ।
ऊर्दतेऽनेन वा । 'ऊर्द क्रीडायाम्' (भ्वा० आ० से०) ।
करणे ल्युट् (३।३।११७) पृषोदरादिः (६।३।१०९) ।
'ओदनं न स्त्रियां भक्ते बलायामोदनी स्त्रियाम्' (इति
मेदिनी ८।५।४३) । दीदिविसहितोऽस्त्री, इत्यन्वयः ॥
(५) ॥ * ॥ दीव्यत्यनेन । 'दिवु क्रीडायाम्' (दि० प०
से०) । 'दिवो द्वे दीर्घश्चाभ्यासस्य' (उ० ४।५५) इति
क्विप् ।—'हव्यादयश्च' इति क्विप्—इति मुकुटस्त्वपाणि-
नीयः ।—'सः' इति विशेषणात्पुंसि—इति स्वामी ।
'दीदिविधिवर्षणे पुंसि स्यादन्ने च तदस्त्रियाम्' इति 'विश्वः'
(६) ॥ * ॥ षट् 'सिद्धान्तस्य' ।

भित्सटा दग्धिका

भित्सटा, दग्धिका (२ स्त्री), 'जले दुष्ट भात आदि' के
२ नाम हैं ।

भीति ॥ भित्सां टीकते । 'टीक्' गतो' (भ्वा० आ०
से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः ।
'ह्यापोः—' (६।३।६३) इति ह्रस्वः ॥ (१) ॥ * ॥
दह्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । कुत्सिता दग्धा ।
'कुत्सिते' (५।३।७४) इति कन् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'दग्धीदनस्य' ।

१. विश्वे तु 'दीदिविधिवर्षणान्नयोः' इति (१६६।
५०) इति भिन्नपाठात् प्रकृतवचनस्य मूलं मृग्यम् ।

सर्वरसाग्रे मण्डमस्त्रियाम् ।

सर्वरसाग्रम् (भा० दी०), मण्डम् (२ न पु), 'माद' के
२ नाम हैं ।

सेति ॥ रसश्चासावग्रश्च । रसस्याग्रः, इति वा । अग्री
रसः इति, राजदन्तादिः (२।२।३१) वा । सर्वस्य रसाग्रः
॥ (१) ॥ * ॥ मण्डते, मण्डयते वा । 'मडि भूषायाम्'
(भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१८)
वा । मन्यते वा । 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) । 'अम-
न्ताडुः' (उ० १।१४) । 'मण्डः पचांगुले शाकभेदे बलीवं
तु मस्तुनि । आमलक्यां स्त्रियां मण्डाऽथास्त्रियां सारपिच्छयोः'
[इति 'विश्वः', मेदिनी ४।२।२१-२२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'मण्डकस्य' ।

मासराचामनिस्त्रावा मण्डे भक्तसमुद्भवे ॥ ४९ ॥

मासरः, आचामः, निस्त्रावः (३ पु), 'भातके माद' के ३
नाम हैं ।

मेति ॥ मास्यते । 'मसी परिणामे' (दि० प० से०)
ण्यन्तः बाहुलकादरन् । मा श्रीः सरत्यत्र, इति वा ।
'सृ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'पुंसि—' (६।३।११८)
इति घः ॥ (१) ॥ * ॥ आचम्यते । 'चमु अदने' (भ्वा०
प० से०) । 'अकर्तरि च' (३।२।१९) इति घञ् । वृद्धिः
(७।२।११६) ॥ (२) ॥ * ॥ निस्त्राव्यते । 'सृ गती'
(भ्वा० प० अ०) । ण्यन्तः । 'एरच्' (३।३।५६) । घञ्
(३।१।१९) वा ॥ * ॥—'विस्त्रावः—इति मुकुटः ॥
(३) ॥ * ॥ भक्तात्समुद्भवति ॥ * ॥ त्रीणि 'भक्तो-
द्भवमण्डस्य' ।

यवागूरुष्णिका श्राणा विलेपी तरला च सा ।

यवागूरुः, उष्णिका, श्राणा, विलेपी, तरला (५ स्त्री),
'लपसी, हलुआ' के ५ नाम हैं ।

येति ॥ यौति, यूयते वा । 'यु मिश्रणे' (अ० प०
से०) । 'सृयुवचिभ्योऽनुजागूजवमुचः' (उ० १।८१)
इत्यागूच् ॥ (१) ॥ * ॥ उष्णैव । 'ब्राह्मणकोष्णिके
संज्ञायां' (५।२।७१) इति कन् ॥ (२) ॥ * ॥ श्रायते
स्म । 'श्रा पाके' (अ० प० अ०) । कर्मणि क्तः (३।२।
१०२) । 'संयोगादेरातः—' (८।२।४३) इति निष्ठानत्वम् ।
(३) ॥ * ॥ विलिम्पति । 'लिप उपदेहे' (तु० उ० अ०)
पचाद्यच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (४)

१. विश्वे तु 'मण्डं मस्तुनि शाके च मण्डः स्यात् सार
पिच्छयोः । एरण्डे भूषणे चाथ मण्डा घात्रायामुदीरिता ॥'
इति (४४।१६) भिन्न एव पाठः ।

॥ * ॥ तरणम् । तरः । 'तृ प्लवनादौ' (स्वा० प० से०) 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । तरं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'यवाग्वाः' 'लपसी' इति ख्यातायाः ।

गव्यं त्रिषु गवां सर्वम्

गव्यम् (त्रि), 'गायके दूध, दही, घी, गोबर आदि' का १ नाम है ।

नेति ॥ गोरिदम् । 'गोपयसोयंत्' (४।३।१६०) । 'वान्तो यि प्रत्यये' (६।१।७९) । 'गव्यं नपुंसकं ज्यायां रागद्रव्येऽप्यथ स्त्रियाम् । गोसमूहे तु गोदुग्धादौ च गोहिते' (इति मेदिनी) ॥ (१) ॥ * ॥ सर्वम् = भवविकारा-वयवादि ॥ * ॥ एकं 'गोरसस्य' ।

गोविट् गोमयमस्त्रियाम् ॥५०॥

गोविट् (स्त्री), गोमयम् (न पु), 'गोबर' के २ नाम हैं ।

गविति ॥ गोविट् ॥ (१) ॥ * ॥ गोः पुरीषम् । 'गोभ्र पुरीषे' (४।३।१४५) इति मयट् ॥ (२) ॥ * ॥ हे 'गोमयस्य' ['गोबर' इत्यस्य] ।

तत्तु शुष्कं करीषोऽस्त्री

करीषः (पु न), 'सूखे गोबर' अर्थात् 'गोहरी, गोहरा, गोहटा, उपला, कँहरा आदि' का १ नाम है ।

तेति ॥ कीयंते । 'कृ विलेपे' (तु० प० से०) । 'कृतुभ्यामीषन्' (उ० ४।२६) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'शुष्क-गोमयस्य' ['कँहरा' इत्याख्यस्य] ।

दुग्धं क्षीरं पयः समम् ।

दुग्धम्, क्षीरम्, पयः (३ न), 'दूध' के ३ नाम हैं ।

द्विति ॥ दुह्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) 'दुग्धं क्षीरे पूरिते च' (इति हेमचन्द्रः २।२४५) ॥ (१) ॥ * ॥ क्षयणम् । 'क्षीप् हिंसायाम्' (कृया० प० अ०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । क्षियमीरयति । 'ईर गती' (अ० आ० से०) ण्यन्तः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । घस्यते वा । 'घस्लु अदने' (स्वा० प० अ०) । 'घसेः किञ्चः' (उ० ४।३४) इतीरन् । 'गमहनजन-' (६।४।९८) इत्युपधालोपः । 'क्षरि च' (८।४।५५) इति चत्वंम् । 'क्षासिबसि-' (८।३।६०) इति षत्वम् । 'क्षीरं पानीय-बुधयोः' इति हैमः [२।४।१४] ॥ (२) ॥ * ॥ पीयते । 'पीह् पाने' (दि० आ० अ०) । पयते वा । 'पय गती' (स्वा० आ० से०) असुन् (उ० ४।१८९) । 'पयः क्षीरे च नीरे च' इति हैमः (२।५।२८) ॥ श्रीणि 'बुधस्य' ।

पयस्यमाज्यदध्यादि

पयस्यम् (त्रि) 'दूधसे बने दूध, दही, घी, मक्खन, घी आदि पदार्थ' का १ नाम है ।

पेति ॥ पयसो विकारः । 'गोपयसोर्बन्ध' (४।३।१६०) (१) ॥ * ॥ आज्यं च दधि चादिर्बन्धः । आदिना तत्त्वं नवनीतं च ॥ * ॥ एकं 'घृतदध्यादेः' ।

द्रप्सं दधि घनेतरत् ॥५१॥

द्रप्सम् 'पतले दही' का १ नाम है ।

द्वेति ॥ तुप्यन्त्यनेन । 'तृप प्रीणने' (दि० प० अ०) । 'अध्यादयश्च' (उ० ४।११२) इति 'त्रप्स्यम्' इति निपातः—इति मुकुटः । 'द्रप्सम्'—इति स्वामी पठति । दृप्यन्त्यनेन । 'दृप हर्षादौ' (दि० प० अ०) 'अनुदा-त्तस्य च-' (६।१।५९) इत्यम् । बाहुलकात् सः ।—द्रप्सं द्राक् प्सानीयम् इति सर्वानन्दः । 'द्रप्सं दध्यधनं तथा' इति नाममाला ॥ (१) ॥ * ॥ घनात् कठि-नादन्यत् ॥ * ॥ एकं 'शिथिलदहनः' 'दगडा' इति ख्या-तस्य । केचित्तु 'द्रप्स' स्थाने 'सरं' पठन्ति । सरति । 'सृ गती' (स्वा० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । 'वाणद्रप्सो सरो' इति दुर्गात् ।—उपरि प्लवमानम्—इति व्याचक्षते ।

घृतमाज्यं हविः सर्पिः

घृतम्, आज्यम्, हविः, सर्पिः (४ न), 'घी' के ४ नाम हैं ।

द्विति ॥ द्वियते । 'घृ सेके' (स्वा० प० अ०) । 'अञ्जघृसिभ्यः क्तः' (उ० ३।८९) । 'घृतमाज्याम्बुदी-प्लेषु' इति हेमचन्द्रः (२।१७०) ॥ (१) ॥ * ॥ आज्यतेऽनेन । 'अञ्ज व्यक्त्यादौ' (६० प० से०) 'अञ्जेः संज्ञायाम्' (वा० ३।१।१०९) इति क्यप् ॥ (२) ॥ * ॥ हूयते । 'हृ दानादौ' (जु० प० अ०) । 'अचिषुचिहृसृपिच्छादिच्छादिभ्यः हिसिः' (उ० २।१०८) इतीसिः । 'हविः सर्पिषि होतव्ये' [इति दन्त्यान्तेषु हैमः २।६०९] ॥ (३) ॥ * ॥ सर्पति । 'सृष्ट गती' (स्वा० प० से०) इसिः (वा० २।१०८) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'घृतस्य' ।

नवनीतं नवोद्धृतम् ।

नवनीतम्, नवोद्धृतम् (२ न), 'मक्खन' के २ नाम हैं ।

नेति ॥ नवं च तन्नीतं च । 'विशेषणम्-' (२।१।५७) इति समासः ॥ (१) ॥ * ॥ नवं च तदुद्धृतं च ॥ * ॥ एकम् 'अकृताग्निसंयोगस्य नवोद्धृतस्य' ('मक्ख-न' इत्याख्यस्य) ।

तत्तु हैयङ्गवीनं यद् ह्योगोदोहोद्भवं घृतम् ॥ ५२ ॥

हैयङ्गवीनम् (न), 'लैन्' अर्थात् 'एक दिनके बासी दूधसे निकाले हुए मक्खन' का १ नाम है ।

तेति ॥ दुह्यते इति दोहः । कर्मणि घञ् (३।३।१९) गवां दोहः । ह्यो गोदोहः । ह्योगोदोहादुद्भवति । अच् (३।१।१३४) तस्य । 'हैयङ्गवीनं संज्ञायाम्' (५।२।२३) इति निपातः ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'एकरात्रपर्युषिताद् दध्न उत्पन्नस्य घृतस्य' ('लैन्' इत्याख्यस्य) ।

दण्डाहतं कालशेयमरिष्टमपि गोरसः ।

दण्डाहतम्, कालशेयम्, अरिष्टम् (३ न), गोरसः (पु), 'मथनीसे महे (मथन किये) हुए गोरस' के ३ नाम हैं ।

देति ॥ दण्डेन मथाहतं विलोहितम् । 'वर्तुकरणे-' (२।१।३२) इति समासः ॥ (१) ॥ * ॥ कलषां मन्थपात्रे भवम् । 'इतिकुक्षि-' (४।३।५६) इति ढञ् ॥ (२) ॥ * ॥ अरिष्टमक्षेमं यस्मात् । 'अनेक-' (२।२।२४) इति समासः । 'अरिष्टमशुभे तत्रे सूतिकागार आसवे । शुभे मरणचिह्ने च' [इति विश्वः], मेदिनी ३।१।३२-३३] ॥ (३) ॥ * ॥ गोरसस्य दुग्धस्य विकारत्वादुपचारात् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'घोलस्य' ।

तत्रं ह्युदरिचन्मथितं पादाम्ब्वर्धाम्बु निजेलम् ॥ ५३ ॥

तक्रम्, उदरिचत्, मथितम् (३ न), 'चौथाई पानी, आधा पानी और विना पानीवाले दही' के क्रमशः १-१ नाम हैं ।

तेति ॥ तञ्चति, तञ्च्यते वा । 'तञ्चु गती' (भ्वा० प० से०) । 'स्फायितच्चि-' (उ० २।१३) इति रक् । न्यङ्क्वादिः (७।३।५३) ॥ (१) ॥ * ॥ उदकेन ह्वयति वर्धते । 'दुग्धोश्च गतिवृद्धयोः' (भ्वा० प० से०) । क्विप् (३।२।७६) । तुक् (६।१।७१) । 'उदकस्योदः संज्ञायाम्' (६।३।५७) । 'उदञ्चितः-' (४।२।१९) इति निर्देशादसंप्रसारणम् ॥ (१) ॥ * ॥ मथ्यते स्म । 'मथे विलोडने' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । (१) ॥ * ॥ एकैकं क्रमेण चतुर्थांशजलघोलार्धजलनिर्जलघोलानाम् ।

मण्डं दधिभवं मस्तु

मस्तु (न), आ० दी० के मतसे 'कपड़ेमें बांधकर निकाले हुए दहीके पानी' का और महे० के मतसे 'दहीकी छाही' (जमे हुए दहीकी मछाई, ऊपरी भाग) का १ नाम है ।

१. विश्वे 'अरिष्टः फेनिले निम्बे लशुने काककङ्कयोः । अरिष्टं सूतिकागारे तत्रे चिह्ने शुभाशुभे ॥' इत्येवं पाठः (३।१।४८-४९) ।

५४ अ०

मेति ॥ दध्नो भवति ॥ * ॥ मस्यते । 'मसी परिणामे' (दि० प० से०) 'सितनि-' (उ० १।६९) इति तुन् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वस्त्रनिःसृतदधिजलस्य' ।— दध्न उपरिभागस्य ('छाही' इत्यस्य)—इत्यन्ये

पीयूषोऽभिनवं पयः ।

पीयूषः (पु न), 'थोड़े दिनकी या सात दिन तककी ब्याई हुई गायके दूध' अर्थात् 'फेनुस' का १ नाम है ।

पीति ॥ पीयति, पीयते अनेन वा । 'पीयू प्रीतो' (सौत्रः) 'पीयेरूषन्' (उ० ४।७६) 'पीयूषं सप्तदिवसावधिक्षीरे तथामृते' [इति विश्वः]—मेदिनी १।६।४१] ॥ * ॥ मुकुटस्तु—'पेयूषम्' इति पठति । तत्र बाहुलकाद्गुणः । यत्तु—पीयते इदम् । 'पीङ् पाने' (दि० आ० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (३।१।७५) इति विच् । पेः पानकर्ता । 'यूष हिंसायाम्' (भ्वा० आ० से०) इत्यतः इगुपघत्वात् कः (३।१।१३५) । यूषो नाशयिता । पेयूषः—इति व्याख्यातम् । तच्च । 'इदम्' इति कर्मनिर्देशात् । कर्तरि विचो विधानात् । 'इदम्' इति कर्तृनिर्देशश्चेत् तर्हि 'पानकर्तृनाशयितृ' इति वक्तुं युक्तम् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'नवप्रसूताया गोः क्षीरस्य' ('फेनुस' इत्याख्यस्य) ।

अशनाया बुभुक्षा क्षुत्

अशनाया, बुभुक्षा, क्षुत् (३ स्त्री), 'भूख' के ३ नाम हैं ।

अशेति ॥ अशनस्येच्छा । 'सुपः-' (३।१।८) इति ष्यच् । 'अशनाया-' (७।४।३४) इतीत्वाभावः । 'अप्रत्ययात्' (३।३।१०२) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥ भोक्तुमिच्छा । 'भुज पालनाभ्यवहारयोः' (उ० प० अ०) । 'घातोः कर्मणः-' (३।१।७) इति सङ् ॥ (२) ॥ * ॥ क्षोषणम् । 'क्षुष बुभुक्षायाम्' (दि० प० अ०) । क्विप् (३।२।१७८) ॥ * ॥ भागुरिमते टापि 'क्षुषा' च ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'क्षुषः' ।

ग्रासस्तु कवलः पुमान् ॥ ५४ ॥

ग्रासः, कवलः (२ पु), 'ग्रास, कौर' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ ग्रस्यते । 'ग्रसु अदने' (भ्वा० प० से०) । 'अकर्तरि च-' (३।३।१९) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ केन वलते । 'वल तृप्ती' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।३४) ॥ (२) ॥ द्वे 'ग्रासस्य' ।

सपीतिः स्त्री तुल्यपानम्

सपीतिः (स्त्री), तुल्यपानम् (न), 'साथमें पान करने' के २ नाम हैं ।

१. विश्वे 'पीयूष' शब्दस्य विवरणाभावात्तत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठ उचितः ।

सेति ॥ पानम् । 'पा पाने' (भ्वा० प० अ०) 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।९४) । 'धुमास्था-' (६।४।६६) इती-
त्वम् । समाना पीतिः । 'समानस्य छन्दसि-' (६।३।८४)
इति सभावः । सह पीतिर्वा । 'सहस्य सः संज्ञायाम्' (६।
३।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ तुल्यं च यत् पानं च ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'बहुभिः संमील्य पानस्य' ।

जग्धिः स्त्री सहभोजनम् ।

जग्धिः (स्त्री), सहभोजनम् (न), 'साथमें भोजन करने' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ अदनम् । 'अद भक्षणे' (अ० प० अ०) ।
क्तिन् (३।३।९४) । 'बहुलं छन्दसि' (२।४।३९) इति
षस् । 'षसिभसोर्हलि च' (६।४।१००) इत्युपधालोपः ।
'झलो झलि' (८।२।२६) इति सलोपः । 'झषस्तथोर्धो-
ऽषः' (८।२।४०) । 'झलां जश् भक्षि' (८।४।५३,
भा० ५९) इति घस्य गः । समाना ग्धिः पूर्ववत् ॥ (१)
॥ * ॥ सहभोजनम् । 'सुप् सुपा' (२।१।४) इति समासः ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'बहुभिः संमील्य भोजनस्य' ।

उदन्या तु पिपासा तृट् तर्षः

उदन्या, पिपासा, तृट् (३ स्त्री), तर्षः (पु) 'प्यास' के
४ नाम हैं ।

उदेति ॥ उदकस्येच्छा । अशनायावत् ॥ (१) ॥ * ॥
पातुमिच्छा । 'पा पाने' (भ्वा० प० अ०) । 'धातोः-'
(३।१।७) इति सन् । 'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०२) ॥
(२) ॥ * ॥ तर्षणम् । 'वितृषा पिपासायाम्' (दि०
प० से०) संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । 'तृट् तृष्णा-
वसर्षवच्च भवेत्लिप्सापिपासयोः' [इति हैमः १।१६] ॥
(३) ॥ * ॥ घञ् (३।३।१८) वा ॥ * ॥ 'तृषा
लिप्सातृषोः, स्त्रियाम्' [इति विश्वः, मे० १६६।१३] ॥
(४) ॥ * ॥ चत्वारि 'पिपासायाः' ।

जग्धिस्तु भोजनम् ॥ ५५ ॥

जेमनं लेह आहारो निघसो न्याद इत्यपि ।

जग्धिः (स्त्री), भोजनम्, जेमनम् (२ न) लेहः, आहारः,
निघासः, न्यादः (४ पु), 'भोजन' के ७ नाम हैं ।

जेति ॥ अदनम् । 'अद भक्षणे' (अ० प० अ०) ।
क्तिन् (३।३।९४) । 'अदो जग्धिः-' (२।४।३६) ॥
(१) ॥ * ॥ मुजेः (६० आ० अ०) ल्युट् (३।३।
११५) ॥ (२) ॥ * ॥ 'जिमु अदने' (भ्वा० प०

से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (३) ॥ * ॥ 'लिह
आस्वादाने' (अ० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ * ॥
'लेपः' इति पाठे-'लिप उपदेहे' (तु० उ० अ०) घञ्
(३।३।१८) । 'लेपस्तु लेपने । अशने च सुरायां च' इति
हेमचन्द्रः (२।३०२-३०३) ॥ (४) ॥ * ॥ आहर-
णम् । 'हृजः' (भ्वा० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥
(५) ॥ * ॥ न्यदनम् । अदेः (अ० प० अ०) 'नो
ण च' (३।३।६०) इत्यप्, णश्च । 'घञपोश्च' (२।४।
३८) घस्लादेशः ॥ (६) ॥ * ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त
'भोजनस्य' ।

सौहित्यं तर्पणं तृप्तिः

सौहित्यम्, तर्पणम् (२ न), तृप्तिः (स्त्री), 'तृप्ति, अघाने'
के ३ नाम हैं ।

साविति ॥ सुहितस्य भावः । ष्यञ् (५।१।१२४) ॥
(१) ॥ * ॥ 'तृप प्रीणने' (दि० प० से०) । ल्युट्
(३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ क्तिन् (वा० ३।३।९४) ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'तृप्तेः' ।

फेला भुक्तसमुज्झितम् ॥ ५६ ॥

फेला (स्त्री), भुक्तसमुज्झितम् (न), 'खाकर छोदे
हुए जूटे' के २ नाम हैं ।

फयिति ॥ फेल्यते । 'फेळु गती' (भ्वा० प० से०) ।
'गुरोश्च' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥ पूर्व
भुक्तं पश्चात् समुज्झितम् । 'पूर्वकालैक-' (२।१।४९)
इति समासः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भुक्तोत्सृष्टस्य' ('झूठा'
इत्यस्य) ।

कामं प्रकामं पर्याप्तं निकामेष्टं यथेप्सितम् ।

कामम्, प्रकामम्, पर्याप्तम्, निकामम्, इष्टम्, यथेप्सितम्
(६ क्रियाविशेषण), 'इच्छानुसार, काफी, मतलबभर' के ६
नाम हैं ।

केति ॥ कमनम् । 'कमु कान्तो' (भ्वा० आ० से०) ।
घञ् (३।३।१८) । 'विशेषैर्यद्यबाधितः' इति क्लीबत्वम् ।
'कामं बाढेऽनुमतिरेतसोः । कामः स्मरेच्छाकाम्देषु' ।
[इति हैमः २।३२१-३२२] ॥ (१) ॥ * ॥ (२)
॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ 'आप्लु व्याप्ती' (स्वा० प०
अ०) । भावे क्तः (३।३।११४) ॥ (३) ॥ * ॥
एषणम् । 'इष इच्छायाम्' (तु० प० से०) । क्तः (३।
३।११४) । 'इष्टमाशंसितेऽपि स्यात्पूजिते प्रेयसि त्रिषु ।

१. विश्वे 'तृषा' शब्दविवरणाभावादत्रापि 'मेदिनी'
इत्येव पाठ्यम् ।

१. हैमपुस्तकत्रये '—सुधायां च' इति पाठः ।

सप्ततन्तो पुमान्, क्लीवे संस्कारे ऋतुकर्मणि' [इति 'विश्व-
मे० ३३।२] ॥ (५) ॥ * ॥ आप्तुमिष्टम् । 'आप्तु व्याप्ती'
(स्वा० प० अ०) । सन् (३।१।७) । क्तः (३।३।
११४) । 'आप्तुप्यधामित्' (७।४।५५) । 'अव्ययं
विभक्ति-' (२।१।६) इत्यव्ययीभावः ॥ (६) ॥ * ॥
षट् 'इच्छानतिक्रमस्य' ।

गोपे गोपालगोसंख्यगोधुगाभीरवल्लवाः ॥ ५७ ॥

गोपः, गोपालः गोसंख्यः, गोधुक्, आभीरः, बल्लवः (६ पु),
'अहीर, गोप, खाला' के ६ नाम हैं ।

गविति ॥ गां पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) ।
'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'गोपो गोपालके
गोष्ठाध्यक्षे पृथ्वीपतावपि । ग्रामीषाधिकृते पुंसि सारिवा-
ख्योषधौ स्त्रियाम्' [इति 'विश्व-मे० १०२।५] ॥ (१)
॥ * ॥ गां पालयति । 'पाल रक्षणे' (चु० प० से०) ।
'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'गोपालो नृपगोपेशे गोकिलो^३
मुसले हले' [इति मे० १५१।८६] ॥ (२) ॥ * ॥
गां संचष्टे । 'चक्षिङ् व्यक्तायां वाचि' (अ० आ० से०) ।
'चक्षिङः ख्यात्' (२।४।५४) 'समि ख्यः' (३।२।७)
इति कः ॥ (३) ॥ * ॥ गां दोग्धि । 'सत्सुद्विष-' (३।
२।६१) इति क्विप् ॥ * ॥ मूलविभुजादित्वात् (वा०
३।२।५) । के 'गोदुहः' अपि । 'गोपगोदुहबल्लवाः'
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (४) ॥ * ॥ आ समन्ता-
द्विद्यं राति । 'आतः-' (३।२।३) इति कः । आ अभि-
ईरयति वा । 'ईर गत्यादौ' (अ० आ० से०) । पचाद्यच्
(३।१।१३४) ॥ (५) ॥ * ॥ वल्लनम् । 'वल्ल
संवरणे' (भ्वा० आ० से०) घञ् (३।३।१८) । वल्लं
वाति, वायति वा । 'वा गत्यादौ' (अ० प० अ०) ।
'ओवै शोषणे' (भ्वा० प० अ०) वा । 'जातः' (३।२।
३) इति कः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'गोपालानाम्' ।

गोमहिष्यादिकं पादबन्धनम्

पादबन्धनम् (न), 'गाय, भैस, घोड़े, गदहे, आदि बांधे
जाने वाले पशुओं' का १ नाम है ।

१. विश्वे 'इष्टमाशंसिते पुत्रयतमे प्रियतमेऽयवत् ।
इष्टं संस्कारयोगे च यागे च ऋतुकर्मणि ॥' इति (३।७।१६-
१७) भिन्नपाठादत्रापि 'मेदिनी' इत्येव पाठ उचितः ।

२. विश्वे 'गोपो ग्रामीषगोष्ठाधिकृतयोर्बल्लवे नृपे ।
गोपी गोपालमहिलासारिवारत्तिकासु च ॥' इति (१०४।
६) पाठान्तरदर्शनादत्रापि मेदिनीति पाठो युक्तः ।

३. मेदिन्यां '—गोकिलो—' इति पाठः, परन्त्व-
यमंशो 'गोकिल' शब्दार्थकत्वात् प्रकृतोपयुक्तः ।

गोमेति ॥ गोश्च महिषी च, गोमहिष्यौ आदी यस्य ।
तत् ॥ * ॥ पादे बन्धनमस्य ॥ * ॥ 'यादवं घनम्' इति
पाठे तु—गोमहिष्यादिकं घनम् । यदूनमिदम् । 'तस्येदम्'
(४।३।१२०) इत्यण् । 'गवादि यादवं वित्तम्' इति बोपा-
लितः ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना खराजाविकादिग्रहः
॥ * ॥ एकम् ।

द्वौ गवोश्चरे ।

गोमान् गोमी

गवीश्वरः, गोमान्, गोमी (३ पु), 'सौंड' के ३ नाम हैं ।

द्वाविति ॥ गवामीश्वरः ॥ (१) ॥ * ॥ बहवो
गवोऽस्य । भूमि मनुप् (५।२।९४) ॥ (२) ॥ * ॥
'ज्योत्स्ना-' (५।२।११४) इति मिनिश्च ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'गवां स्वामिनः' ।

गोकुलं तु गोधनं स्याद्गवां व्रजे ॥ ५८ ॥

गोकुलम्, गोधनम् (२ न), 'गौओंके छुण्ड' के २
नाम हैं ।

गविति ॥ गवां कुलम् ॥ (१) ॥ * ॥ गवां घनं
समूहः । 'गोकुले घनगोधने' इति व्याडिः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'गोसंवातस्य' ।

त्रिष्वशितंगवीनं तद्गवो यत्राशिताः पुरा ।

आशितङ्गवीनम् (त्रि), 'गौओंके चराने या खिलानेके
पुराने स्थान' का १ नाम है ।

त्रीति ॥ आशिता भोजिता गवो यत्र । 'अषड्-'
(५।४।७) इति खः । नुम् तु निपातितः ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'पूर्वं गवां चरणस्थानस्य' ।

उक्षा भद्रो बलीवर्द ऋषभो वृषभो वृषः । ५९ ॥

अनड्वान् सौरभेयो गौः

उक्षा, भद्रः, बलीवर्दः, ऋषभः, वृषभः, वृषः, अनड्वान्,
सौरभेयः, गौः (९ पु), 'बैल' के ९ नाम हैं ।

विति ॥ उक्षति । 'उक्ष सेचने' (भ्वा० प० से०) ।
'अनुक्षन्-' (उ० १।१५९) इति कनि । बाहुलकात्क-
निन्—इति मुकुटस्त्वेतत्सूत्रादर्शनमूलकः ॥ (१) ॥ * ॥
भन्दति (ते) । 'अदि कल्याणे' (भ्वा० आ० से०) । 'ऋजेन्द्र-'
(उ० २।२८) इति साधुः । '—स्फायितश्चि-' (उ० ३।१३)
इति रक्—इति तु मुकुटस्य प्रमादः । 'भद्रः शिवे खज्जरीटे
वृषभे तु कदम्बके । करिजातिविशेषे ना, क्लीबं मङ्गलमु-
स्तयोः । काश्चने च स्त्रियां रास्नाकृष्णाभ्योमनदीषु च ।
तिथिभेदे प्रसारिण्यां कट्फलानन्तयोरपि । त्रिषु श्रेष्ठे च
साधौ च न पुंसि करणान्तरे' (इति मे० १२८।७०-७२)

(२) ॥ * ॥ वरणम् । 'वर ईप्सायाम्' (चु० उ० से०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । ईश्च वर् च ईवरो । तो ददाति । कः (३।२।३) । अतिशयितं बलमस्य । 'अतः—' (५।२।११५) इतीति । बली चांसी ईवर्दश्च ॥ (३) ॥ * ॥ ऋषति । 'ऋषी गती' (तु० प० से०) । 'ऋषि-वृषिभ्यां कित्' (उ० ३।१२३) इत्यभच् ॥ (४) ॥ * ॥ वर्षति । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । अभच् (उ० ३।१२३) 'वृषभः श्रेष्ठवृषयोः' इति विश्वः । [इति मेदिनी १०७।२१] ॥ (५) ॥ * ॥ 'इगुपघ—' (३।१।१३५) इति कः । 'वृषो धर्मे बलीवर्दे शृङ्गायां पुराणिभेदयोः । श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थश्च वासमूषकशुक्ले । वृषा मुषिकपण्यां च' (इति मेदिनी १६७।२६-२७) ॥ (६) ॥ * ॥ अनः शकटं वहति । 'अनसि वहः किबनसो ढश्च' () ॥ (७) ॥ * ॥ सुरभ्या अपत्यम् । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।१२०) ।—'इतश्चानिवः' (४।१।१२२)—इति मुकुटस्य प्रमादः । तत्र 'द्वयचः' इत्यनुवृत्तेः ॥ (८) ॥ * ॥ गच्छति । 'गमेढोः' (उ० २।६७) । 'गोः स्वर्गे च बलीवर्दे रश्मौ च कुलिशे पुमान् । स्त्री सौरभेयीदग्बाणदिग्वारिभू-ष्वसु भूमि च' इति विश्व-मेदिन्या [२५।१] ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'वृषभस्य' ।

उक्ष्णां संहतिरौक्ष्कम् ।

औक्षकम् (न), 'बैल्लोके छुण्ड' का १ नाम है ।

विति ॥ उक्ष्णां समूहः । 'गोत्रोक्षोष्ट्र—' (४।२।३९) इति वुब् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वृषसङ्घस्य' ।

गव्या गोत्रा गवाम्

गव्या, गोत्रा (२ स्त्री), 'गाथोंके छुण्ड' के २ नाम हैं ।

गेति ॥ गवां संहतिः 'खलगोरथात्' (४।२।५०) इति यः ॥ (१) ॥ * ॥ 'इनित्रकटयचंश्च' (४।२।५१) इति त्रः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गोसमूहस्य' ।

वत्सचेन्वोर्वात्सकधेनुके ॥ ६० ॥

वात्सकम्, धेनुकम् (२ न), 'बछवों तथा धेनुओं (नई ब्याई हुई गायों) के छुण्ड' का क्रमशः १—१ नाम है ।

वेति ॥ वत्सानां समूहः । 'गोत्रोक्षोष्ट्र—' (४।२।३९) इति वुब् ॥ (१) ॥ धेनूनां समूहः । 'अचित्तहस्ति—'

१. विश्वे तु 'वृषभः पुंगवे वृषे' इति (१०८।२५) इति भिन्नः पाठः ।

२. विश्वे तु 'गोः स्वर्गे वृषभे रश्मौ वज्रे चन्द्रमसि स्मृतः । अर्जुने नेत्रदिग्बाणसूबाग्वारिषु गोमता ॥' इति (२४।१) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठो युक्तः ।

(४।२।४७) इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ 'वत्सचेनुस भूहयोः' प्रत्येकमेकैकम् ।

उक्षा महान्महोक्षः स्यात्

महोक्षः (पु), 'बड़े डीलवाले बैल' का १ नाम है ।

विति ॥ महाश्वासावुक्षा च । 'अचतुर—' (५।४।७७) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'महोक्षस्य' ।

वृद्धोक्षस्तु जरद्रवः ।

वृद्धोक्षः, जरद्रवः (२ पु), 'बूढ़े बैल' के २ नाम हैं ।

विति ॥ वृद्धश्वासावुक्षा च । पूर्ववत् ॥ (१) ॥ * ॥ जरंश्वासी गौश्च । 'पूर्वकालैक—' (२।१।४९) इति समासः, 'गोरतद्धितलुकि' (५।४।९२) इति टच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वृद्धवृषभस्य' ।

उत्पन्न उक्षा जातोक्षः

जातोक्षः (पु), 'बछवे की अवस्था को छोड़कर जवान हुए बैल' का १ नाम है ।

विति ॥ जातश्वासावुक्षा च । 'अचतुर—' (५।४।७७) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'अष्टदम्यभावस्य' ।

सद्योजातस्तु तर्णकः ॥ ६१ ॥

तर्णकः (पु), 'शीघ्र पैदा हुए बछड़े' का १ नाम है ।

सेति ॥ तृणोति । 'तृणु भक्षणे' (त० उ० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सद्योजातवत्सस्य' ।

शकृत्करिस्तु वत्सः स्यात्

शकृत्करिः, वत्सः (२ पु), 'छोटे बछड़े' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ शकृत् करोति । 'स्तम्बशकृत्तोरिन्' (३।२।२४) (१) ॥ * ॥ वदति 'वद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । 'वृत्तवदिहानिकमिकषिभ्यः सः' (उ० ३।६२) । 'वत्सः पुत्रादिवर्षयोः । तर्णके नोरसि बलीबम्' इति विश्वः । (मेदिनी १७०।११-१२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वत्सस्य' ।

दम्यवत्सतरौ समौ ।

दम्यः, वत्सतरः (२ पु), 'जोतने के योग्य तैयार हुए बछड़े' के २ नाम हैं ।

देति ॥ दमनाहंः 'दमु शमने' (दि० प० से०) । 'अहं कृत्यतृचश्च' (३।३।१६९) इत्यर्थे 'पोरदुपधात्' (३।१।९८) इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ तनुवत्सः । 'वत्सोक्षाश्च—' (५।३।९१) इत्यादिना ष्टरच् । (२)

१. विश्वे 'वत्सस्तर्णकपुत्रादिवर्षे वत्सं तु वक्षसि' इति (१७४।६) भिन्नपाठादत्रापि 'मेदिनी' इत्येव पाठो युक्तः ।

॥ ७ ॥ द्वे 'वत्सभावमतीत्य द्वितीयं वयः स्पृष्टस्य' ('दमनीयवत्सस्य') ।

आर्षभ्यः षण्डतायोग्यः

आर्षभ्यः (पु) 'साँढ बनाने योग्य बछड़े' का १ नाम है ।

आर्षेति ॥ ऋषभस्य प्रकृतिः । 'ऋषभोपानहोर्ज्यः' (५।१।१४) ॥ (१) ॥ * ॥ षण्डताया योग्यः ॥ * ॥ एकं 'स्पृष्टतास्पर्शस्य' ।

षण्डो गोपतिरिट्चरः ॥ ६२ ॥

षण्डः, गोपतिः, इट्चरः (३ पु), 'स्वच्छन्द धूमनेवाले साँढ' के ३ नाम हैं ।

षेति ॥ सनोति, सस्यते वा । 'षणु दाने' (तु० उ० से०) । 'अमन्ताहुः' (२० १।११४) । बाहुलकात् सत्वम् । 'षण्डं पश्चादितंघाते न स्त्री स्याद्गोपती पुमान्' इति भूर्धन्यादी डांते (मेदिनी ४२।२६) ॥ * ॥ 'षण्डः', इति पाठे—'शमेढः' (उ० १।९६) 'शण्डः' स्यात्पुंसि गोपती । आ (अ) कृष्ठाण्डे वर्षवरे तृतीयप्रकृतावपि (इति मे० ४४।४-५) ॥ (१) ॥ * ॥ गवां पतिः ॥ (२) ॥ * ॥ एषणम् । इट् । 'इष इच्छायाम्' (तु० प० से०) । विवप् (३।२।१७८) । इषा चरति । अच् (३।१।१३४) ॥ * ॥ केचित् 'इत्वरः' इति पठन्ति । एति तच्छीलः । 'इण्णशजि—' (३।२।१६३) इति क्वरप् । तुक् (६।१।७१) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'सां(ढ)ड' इति ख्यातस्य ।

स्कन्ध^२प्रदेशस्तु वहः

वहः (पु), 'बैलके कन्धे' का १ नाम है ।

स्केति ॥ वहति युगमनेन । 'गोचरसंचर—' (३।३।११९) इति साधुः । 'वहः स्याद्वषभस्कन्धे वाहे गन्धवहेऽपि च' (इति विश्वः, मेदिनी १७५।८) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं ('वृषभादिस्कन्धस्य') ।

सास्ना तु गलकम्बलः ।

सास्ना (स्त्री), गलकम्बलः (पु), 'लार' अर्थात् गाय-बैलोंके गलेमें लटकने वाले चमड़े' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सस्ति । 'वस स्वप्ने' (अ० प० से०) । 'रास्नासास्ना—' (उ० ३।१५) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ गलस्य कम्बलः 'कम्बलो नागराजे स्यात्सास्नाप्रावारयोः कुमौ । ('कम्बलश्चोत्तरासङ्गे कम्बलं सलिले मतम्)' इति विश्वः (१७५।५५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गलकम्बलस्य' ।

१. मेदिन्यां भूर्धन्यादिः 'षण्डः' इति पाठः ।

२. 'स्कन्धदेशे त्वस्य' इति, 'स्कन्धदेशस्त्वस्य' इति पाठा० ।

स्यान्नस्तितस्तु नस्योतः

नस्तितः, नस्योतः (२ पु), 'नाथे हुए गौ आदि' के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ नसनम् । 'णस कीटिल्ये' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।१।११४) । नस्तं कृतमस्य । 'प्रातिपादिकाद्धा-त्वर्थे—' (जु० अ० सू०) इति णिच् । ततः कर्मणि क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ नासिकायां भवा । 'शरीरावयवाच्च' (४।३।५५) इति यत् । 'नस्नासिकाया यत्सुक्षुद्रेषु' (वा० ६।१।६३) इति नसादेशः । नस्यया नासारज्ज्वा उतः (उत्तम्भितः) ॥ * ॥ 'नस्तोतः' इति पाठः—इति कश्चित् । नस्यते । कर्मणि क्तः (३।२।१०२) । नस्तयोतः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नासारज्ज्युक्तस्य' ।

प्रष्ठवाड् युगपाश्वर्गः ॥ ६३ ॥

प्रष्ठवाड्, युगपाश्वर्गः (२ पु), 'पहले पहल बछड़ेको हलमें चलना सिखलानेके लिये जुआठमें बाँधे हुए काठ' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रष्ठमग्रगामिनं वहति । 'वहश्च' (३।२।६४) इति णिवः ॥ * ॥ स्वामी तु—पञ्चमं षष्ठं वा वर्षं वहति इति विगृह्य ('पष्ठवाड्' इति) रेफरहितं पठति । तत्र पृषोदरादित्वं (६।३।१०९) बोध्यम् ॥ (१) ॥ * ॥ युगस्य स्कन्धकाष्ठस्य पाश्वर्गं गच्छति । 'अन्येष्वपि—' (वा० ३।२।४८) इति डः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दमनकाले कण्ठारोपितकाष्ठवाहस्य' ।

युगादीनां तु बोढारो युग्यप्रोसङ्गयशाकटाः ।

युग्यः, प्रासङ्ग्यः, शाकटः (३ पु), 'जुआठको ढोनेवाले बैल, दमन करने (हलमें चलना सिखलाने) के लिये पहले पहल कन्धे पर रखले हुये काठको ढोनेवाले बैल और गाड़ी को खींचनेवाले बैल' का क्रमशः १—१ नाम है ।

य्विति ॥ युगम् (१) प्रासङ्गम् (१) शाकटम् (१) वहति । 'तद्वहति रथयुगप्रासङ्गम्' (४।४।७६) इति यत् ॥ * ॥ 'शाकटादण्' (४।४।८०) ॥ * ॥ क्रमेणैकैकं 'रथा-दिवाह्याश्ववृषभादीनाम्' ।

खनति तेन तद्वोढास्येदं हालिकसैरिकौ ॥ ६४ ॥

हालिकः, सैरिकः (२ पु), 'हलसे खोदे जानेवाले, हल को ढोनेवाले, हलवाहा (हलको चलानेवाला), हलमें चलने वाले बैल' के २ नाम हैं ।

षेति ॥ हलेन (१) सीरेण (२) खनति । 'तेन दीभ्यति खनति—' (४।४।२) इति ठक् ॥ * ॥ हलम् (१) सीरम् (२) वहति । 'हलसीराड्' (४।४।८१) ॥ * ॥

हलस्य (१) सीरस्य (२) इदम् । 'हलसीराट्ठक्' (४। ३।१२४) ॥ * ॥ द्वे 'उक्तार्थेषु नामनी' ।

धूर्वहे धुर्यधौरेयधुरीणाः सधुरंधराः ।

धूर्वहः, धुर्यः, धौरेयः, धुरीणः, धुरन्धरः (५ पु), 'धुरा (भार) का ढोनेवाले बैल' के ५ नाम हैं ।

ध्विति ॥ वहतीति वहः । अच् (३।१।१३४) । धुरो वहः ॥ (१) ॥ * ॥ 'धुरो यङ्गुको' (४।४।७७) ॥ (२) (३) ॥ * ॥ 'खः सर्वधुरात्' (४।४।७८) इति योगविभागात् खः ॥ (४) ॥ * ॥ धुरं धारयति । 'संज्ञायां भृतवृजि-' (३।२।४६) इति खच् । 'खचि ह्रस्वः' (६।४।९४) 'वाचंयमपुरंदरो च' (६।३।६९) इति चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थत्वादक् । 'अरुद्विष-' (६।३।६७) इति मुम् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'धुरंधरवृषभस्य' ।

सभावेकधुरीणैकधुरावेकधुरावहे ॥ ६५ ॥

एकधुरीणः, एकधुरः, एकधुरावहः (३ पु), 'सिर्फ एक तरफ (दहने या बायें) चलनेवाले बैल' के ३ नाम हैं ।

विति ॥ एका चासी धृश्च । 'ऋक्पूरब्धुः' (५।४।७४) इत्यः । एकधुरां वहति । 'एकधुराल्लुक् च' (४।४।७९) इति खः ॥ (१) ॥ * ॥ (लुक्पक्षे—'लुक् तद्धितलुकि' १।२।४९) इति टापोः निवृत्ती एकधुरः ॥ (२) ॥ * ॥ एकधुराया वहः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि [वामदक्षिणान्यतरैकभाग एव] 'धुरंधरस्य' ।

स तु सर्वधुरीणो यो भवेत्सर्वधुरावहः ।

सर्वधुरीणः, सर्वधुरावहः (२ पु), 'दहने और बायें दोनों तरफ चलनेवाले बैल' के २ नाम हैं ।

स इति ॥ सर्वा चासी धृश्च । सर्वधुरां वहति । 'खः सर्वधुरात्' (४।४।७८) इति खः ॥ (१) ॥ * ॥ सर्वधुराया वहः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'धुरीणश्चेष्टस्य' ['सर्वधुरावहस्य'] ।

माहेयी सौरभेयी गौस्त्रा माता च शृङ्गिणी ॥ ६६ ॥

अर्जुन्यध्या रोहिणी स्यात्

माहेयी, सौरभेयी, गौः, उस्त्रा, माता, शृङ्गिणी, अर्जुनी, अध्या, रोहिणी (९ स्त्री), 'गाय' के ९ नाम हैं ।

मेति ॥ 'गौस्त्रा प्रिया इला मही' इति निरुक्तम् () । मह्या अपत्यं स्त्री । 'स्त्रीभ्यो ढक्' (४।१।१२०) ।

१. 'धुरं धारयतीति धुरन्धरः । कथंचित् संज्ञात्वात् खच् ('संज्ञायां भृतवृजिति')" इति स्वाम्युक्तेः, 'वाचं यमपुरन्दरी च' इति सूत्रे पूर्वसुत्रादमोऽनुवृत्तेरत्राम्रत्यय एवोचितो न त्वक्प्रत्ययः, अ० दी० स्याप्येतदेव मतमिति ।

—मह्यते । 'मह पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः । 'वनो घ च' (३।३।१२५) इति वा । महाया अपत्यम्—इति तु स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ सुरभ्या अपत्यम् ॥ (२) ॥ * ॥ गच्छति । 'गमेर्ढोः' (उ० २।६७) ॥ (३) ॥ * ॥ वसति क्षीरमस्याम् । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) । 'स्फायि-' (उ० २।१३) इति रक् । 'वचिस्वपि-' (६।१।१५) इति वस्य उः । 'न रपर-' (८।३।११०) इति षत्वाभावः । 'उस्रो वृषे च किरणोऽप्युस्त्राजुंन्युपचित्रयोः' (इति मेदिनी १२३।१०) । 'उस्रस्तु वृषभे प्रोक्तः किरणो च तथा पुमान्' () (४) ॥ * ॥ मान्यते । 'मान पूजायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'नप्तृनेष्टृ-' (उ० २।९५) इति साधुः । 'मातरी गोजनन्यो द्वे' इति रुद्रः । 'माता गौर्यादिजननीगोब्रह्मण्यादिभूमिषु' इति विश्वः (मेदिनी ५७।४४) ॥ (५) ॥ * ॥ शृङ्गमस्त्यस्याः । 'अतः-' (५।२।११५) इतीनि- (६) ॥ * ॥ अर्जुनवर्णयोगात् । 'अन्यतो ङीष्' (४।१।४०) । 'अर्जुनः ककुभे पार्थे कार्तवीर्यमयूरयोः । मातुरेकसुतेऽपि, स्याद्धवले पुनरन्यवत् । ननुसकं तृणे नेत्ररोगे स्यादर्जुनी गवि । उषायां बाहुदानघां कुट्टिन्यामपि च ववचित्' [इति विश्वः ९२।८४-८५, ८४।३०-३१] ॥ (७) ॥ * ॥ न हन्यते, हन्ति दातारम्, वा । 'अध्यादयश्च' (उ० ४।११२) इति साधुः ॥ (८) ॥ * ॥ रोहितवर्णयोगात् । 'वर्णादनुदात्तात्-' (४।१।३६) इति ङीम्नी । 'रोहिणी सोमवल्के भे कण्ठरोगोमयोर्गवि' । (लोहिताकदुरोहिण्योः) [इति हेमचन्द्रः ३।२३३-२३४] ॥ (९) ॥ * ॥ नव 'गवि' ।

स्यादुत्तमा गोषु नैचिकी ।

नैचिकी (स्त्री), 'उत्तम गाय' का १ नाम है ।

स्येति ॥ नीचैश्चरति । 'चरति' (४।४।८) इति ठक् । 'अव्ययानाम्-' (वा० ६।४।१४४) इति टिलोपः । यद्वा—'कर्णक्षिरोदेशे' इति रभसः । ततः स्वार्थे कन्

१. विश्वे 'माता कात्याप्रसूगोषु ब्रह्मण्याद्यास्तु मातरः' इति (५९।४१) पाठस्य भिन्नत्वाद्वापि 'मेदिनी' इत्येव पाठः समीचीनः ।

२. विश्वे '—ते च स्यादर्जुनो धवलेऽन्यवत् । अर्जुनं तु तृणे नेत्रगदे चाप्यजुं...यां करतोयायां—' इति, मेदिन्यां च—'पुल्लिङ्गो धवले...नेत्रगदे चाप्यर्जुनी—' इति पाठमेदेऽपि ग्रन्थद्वये नार्थभेदः ।

३. हेमे 'ख-ग' पुस्तकद्वये—'कण्ठरोगान्तरे गवि—' इति, 'क' पुस्तके ज्व—'कण्ठरोगोमयोर्गवि—' इति पाठः ।

(शापि० ५।४।५) । प्रशस्तं निचिकमस्याः । 'ज्योत्स्ना-
दिभ्यः' (वा० ५।२।१०३) इत्यण् । 'नैचिकी गौरुत्तमा
तु नीचिकी सा प्रकीर्तिता' इति नाममाला ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'श्रेष्ठाया गोः' ।

वर्णादिभेदात्संज्ञाः स्युः शबलीधवलदयः ॥ ६७ ॥

शबली, धवला (२ स्त्री), आदि ('कृष्णा, कपिला,
पाटला' ३ स्त्री), 'वर्ण' (रंग) आदि (प्रमाण और शरीर
आदि) के भेदसे 'चितकबरी, धावर, आदि (काली, कपिल
या कइल और पाटल या लाल) 'गायों' का क्रमशः १—१
नाम है ।

वेति ॥ आदिना प्रमाणावयवादिग्रहः । शबलयोगात् ।
'अग्यतो डीष्' (४।१।४०) ॥ (१) ॥ * ॥ धवल-
योगात् । अनुदात्तत्वाभावाच्च डीष् । मुकुटस्तु—'धवली'—
इत्याह । तत्र गौरादिडीष् (४।१।४१) ॥ (१) ॥ * ॥
आदिना 'कृष्णा—कपिला—पाटला' इत्यादयः । प्रमाणभेदात्
'दीर्घा ह्रस्वा खर्वा वामनी' इत्यादयः । अङ्गभेदात् 'पिङ्गा-
क्षी लम्बकर्णी वक्रशृङ्गी,' इत्यादयः 'धवलादिसंज्ञानाम्
गवाम्' ।

द्विहायनी द्विवर्षा गौः

द्विहायनी, द्विवर्षा, एकाब्दा, एकहायनी, चतुरब्दा, चतु-
र्हायणी, त्र्यब्दा, त्रिहायणी (८ स्त्री), 'दो वर्ष, एक वर्ष, चार
वर्ष और तीन वर्ष की उम्रवाली गौ' के क्रमशः २—२ नाम
हैं । (६८ श्लो० तक)

द्वीति ॥ द्वौ हायनौ यस्याः । 'दामहायना—' (४।१।
२७) इति डीष् ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे वर्षे वयःप्रमाण-
मस्याः । आर्हीयष्ठक् () तस्य 'अध्यर्ध—' (५।
१।२८) इति लुक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'द्विवर्षाया गोः' ।

एकाब्दा त्वेकहायनी ।

एकेति ॥ एकोऽब्दो यस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ एको
हायनो यस्याः । डीष् (४।१।२७) ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'एकवर्षाया गोः' ।

चतुरब्दा चतुर्हायणी

वेति ॥ चत्वारोऽब्दा यस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ चत्वारो
हायना यस्याः । डीष् (४।१।२७) । 'त्रिचतुर्भ्यां हाय-
नस्य' (वा० ८।४) इति णत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'चतुर्वर्षायाः गोः' ।

एवं त्र्यब्दा त्रिहायणी ॥ ६८ ॥

एवमिति ॥ त्रयोऽब्दा यस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ त्रयो
हायना यस्याः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'त्रिवर्षाया गोः' ।

वशा बन्ध्या

वशा, बन्ध्या (२ स्त्री), 'बौश (बच्चा नहीं पैदा करने
वाली) गौ आदि' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वष्टि । 'वश कान्ती' (अ० प० से०) । अच्
(३।१।१३४) । 'वशो जनस्पृहायत्तेष्वायघ्नत्वप्रभुत्वयोः ।
वशा नार्था बन्ध्यगव्यां हस्तिन्यां दुहितर्यपि' [इति हेमः
२।५६६] ॥ (१) ॥ * ॥ बध्नाति । 'बन्ध बन्धने'
(क्या० प० अ०) । ण्यत् (३।१।१२४) ।—अध्यादिः
(उ० ४।१।१२) —इति मुकुटः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'बन्ध्यायाः' ।

अवतोका तु स्रवद्गर्भा

अवतोका, स्रवद्गर्भा (२ स्त्री), 'अकस्मान् जिसका
गर्भ गिर गया हो उस गौ आदि' के २ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवगलितं तोकमपत्यं यस्याः ॥ (१) ॥ * ॥
स्रवन् गर्भो यस्याः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अकस्मात् पतित-
गर्भायाः' ।

अथ सन्धिनी ।

आक्रान्ता वृषभेण

सन्धिनी (स्त्री), 'बाही (सौँदके साथ संगम की) हुई
गाय' का १ नाम है ।

अथेति ॥ संधानम् । 'डुघाम्' (जु० उ० अ०) ।
'आतश्च—' (३।३।१०६) इत्यङ् । संधाऽस्त्यस्याः ।
व्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) इतिः । अवश्यं संघते वा ।
'आवश्या—' (३।३।१७०) इति णिनिः । 'सन्धिनी
वृषभाक्रान्ताऽकालदुग्धोत्सयोः स्त्रियाम्' [इति मे० ९४।
५०] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'कृतमैथुनायाः' ।

अथ वेहद्गर्भोपघातिनी ॥ ६९ ॥

वेहद्, गर्भोपघातिनी (२ स्त्री), 'सौँदके साथ संयोगकर
गर्भको नष्ट की हुई गाय' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ विहन्ति गर्भम् । 'संश्रुत्पद्वेहत्' (उ० २।
८४) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ गर्भमुपहन्ति । 'सुप्य-
जातो—' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'वृषयोगेन गर्भोपघातिन्याः' ॥

काल्योपसर्गो प्रजने

काल्या, उपसर्गा (२ स्त्री), 'उठी हुई (सौँदके साथ
मैथुन करनेकी इच्छा करनेवाली) गाय' के २ नाम हैं ।

१. आवश्यकार्थे विहितस्य णिनिप्रत्ययस्य कित्वा-
भावादातोलोपस्याप्राप्तिः, 'आतो युक्चिण्कृतोः' इति
युगागमापत्तिश्च । तस्मादत्रेतिप्रत्यय एव युक्तः । सि०
की० कर्तुरप्येषैव सम्मतः ।

केति ॥ प्रजने गर्भग्रहणे प्राप्तकाला ॥ * ॥ उपस्थि-
यते वृषेण । 'सु गती' (भ्वा० प० अ०) 'उपसर्गा काल्या
प्रजने' (३।१।१०४) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
'गर्भग्रहणयोग्यायाः' ।

प्रष्टौही बालगर्भिणी ।

प्रष्टौही, बालगर्भिणी (२ स्त्री), 'आँकर (पहले पहल
गर्भ धारण की हुई) गाय' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रष्टं वहति । 'वहश्च' (३।२।६४) इति
णिवः । 'वाहः' (४।१।६१) इति ङीष् ॥ * ॥ 'पष्टौही'
इति पाठे-पृषोदरादित्वात् (६।३।१०२) रलोपः ॥ (१)
॥ * ॥ बाला चासी गर्भिणी च ॥ (२) द्वे 'प्रथमं
गर्भं धृतवत्या गोः' ।

स्यादचण्डी तु सुकरा

अचण्डी, सुकरा (२ स्त्री), 'सूधी गाय' के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ न चण्डी ॥ (१) ॥ * ॥ सु सुखं करोति ।
अच् (३।१।१३४) सु क्रियते वा । 'ईषद्दुःसुषु—' (३।
३।१२६) इति खल् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सुशीलायाः' ।

बहुसूतिः परेष्टुका ॥ ७० ॥

बहुसूतिः, परेष्टुका (२ स्त्री), 'बहुत बच्चा पैदा की हुई
गाय' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ बह्वी सुतिर्यस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ पर-
मिच्छति । परेरिष्यते वा । बाहुलकात् । स्वार्थे कन्
(ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बहुप्रसूतायाः' ।

चिरसूता वष्कयिणी

चिरसूता, वष्कयिणी (२ स्त्री), 'बकेना (बहुत दिनों
की ब्याई हुई) गाय' के दो नाम हैं ।

चीति ॥ चिरं सूता । 'सुप्मुपा' (२।१।४) इति
समासः ॥ (१) ॥ * ॥ वष्कते । 'वष्क गती' (चु०
उ० से०) । बाहुलकादयन् । वष्कयस्तरुणवत्सः । सोऽस्त्य-
स्याः । 'अतः—' (५।२।११५) इतीनिः । 'अट्कुप्वाङ्—'
(८।४।२) इति णत्वम् । 'पूर्वपदात्—' (८।४।३)—
इति मुकुटस्य प्रमादः । समासाभावात् ॥ * ॥ यद्वा—
'वष्कयस्त्वेकहायनो वत्सः' इति शाकटायनः () ।
तेन नीयते । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । 'सर्वतोऽ-
क्लिन्नार्थात्' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् । गौरादित्वात्
(४।१।४१) वा । 'पूर्वपदात्' (८।४।३) इति णत्वम् ।
अत्र पक्षे (वष्कयणी) इकाररहित उपान्त्यः ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'दीर्घकालेन प्रसूतायाः' 'बकेना' इति ख्यातायाः ।

धेनुः स्यान्नवसूतिका ।

धेनुः, नवसूतिका, (२ स्त्री), 'धोदे दिनों की ब्याही हुई
गाय' के २ नाम हैं ।

धयिति ॥ धीयते । 'धेद् पाने' (भ्वा० प० से०) ।
'धेट् इच्च' (उ० ३।१४) इति नुः । 'धेन्वादयश्च—' इति
मुकुटस्त्वपाणिनीयः । 'धेनुर्गोमात्रके दोग्धचाम्' [इति हैमः
२।२७५] ॥ (१) ॥ * ॥ नवं सूतं प्रसवोऽस्याः । 'शेषात्—'
(५।४।१५४) इति कप् । 'प्रत्ययस्थात्—' (७।३।४४)
इतीत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नूतनप्रसूतायाः' ।

सुव्रता सुखसंदोह्या

सुव्रता, सुखसंदोह्या, (२ स्त्री), 'विना संशय किये दूही
जानेवाली गाय' के २ नाम हैं ।

स्विति ॥ शोभनं व्रतमस्याः ॥ (१) ॥ * ॥ सुखेन
संदुह्यते । ण्यत् (३।१।२४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'सुशीलायाः' ।

पीनोधनी पीवरस्तनी ॥ ७१ ॥

पीनोधनी, पीवरस्तनी (२ स्त्री), 'मोटे २ स्तनवाली
गाय' के २ नाम हैं ।

पीति ॥ पीनमूषोऽस्याः 'ऊषसोऽनङ्' (५।४।१३१) ।
'बहुव्रीहेरूपसोः ङीष्' (४।१।२५) ॥ (१) ॥ * ॥
पीवरः स्तनोऽस्याः । 'स्वाङ्गाच्चोपसर्जनात्—' (४।१।५४)
इति ङीष् ॥ (२) ॥ * ॥ 'स्थूलस्तन्याः' ।

द्रोणक्षीरा द्रोणदुग्धा

द्रोणक्षीरा, द्रोणदुग्धा (२ स्त्री), 'एक द्रोण दूध देने
वाली गाय' के २ नाम हैं ।

द्रविति ॥ द्रोणपरिमितं क्षीरमस्याः ॥ (१) ॥ * ॥
द्रोणं दोग्धि । 'दुहः कप् घञ्' (३।२।७०) इति कप्
घञ्चान्तादेशः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'द्रोणपरिमितदुग्धदा-
त्र्यां गवि' ।

धेनुष्या बन्धके स्थिता ।

धेनुष्या, (स्त्री), 'बन्धक रखी हुई गाय' का १
नाम है ।

धयिति ॥ 'संज्ञायां धेनुष्या' (४।४।८९) इति
साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'बन्धनस्थितायाः गोः' ।

समांसमीना सा यैव प्रतिवर्षं प्रसूयते ॥ ७२ ॥

समांसमीना (स्त्री) 'धनपुरही गाय' का १ नाम है ।

सेति ॥ समायां समायां विजायते । 'समां समां विजा-
यते' (५।२।१२) इति खः, उत्तरदले टाबिभक्त्योलोपः
पूर्वदले यलोप एव ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'प्रतिवर्षं प्रस
विश्या गोः' 'धनपुरही' इति ख्यातायाः ।

ऊधस्तु क्लीबमापीनम्

ऊधः, आपीनम् (२ न), 'गायके धन' के २ नाम हैं।

विति ॥ वहति । 'वह प्रापणे' (भ्वा० उ० से०) ।
उनन्ति । 'उन्दी क्लेदने' (रु० प० से०) । असुन् (उ०
४।१८९) । 'ऊधसोऽनङ्' (५।४।१३१) इत्यादिनिर्दे-
शाद्भाषादेशः ।—'श्वेः संप्रसारणं च' (उ० ४।१९३) इत्य-
नुवृत्तौ 'वहेर्षो दीर्घश्च' इत्यसुन्—इति मुकुटस्त्वपाणि-
नीयः ॥ (१) ॥ * ॥ आ प्यायते स्म । 'ओप्यायी वृद्धौ'
(भ्वा० आ० से०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः ।
'प्यायः पी' (६।१।२८) निष्ठायाम् । 'आङ्पूर्वस्यान्धूषसोः'
(वा० ६।१।२८) इति वा पीभावः । 'ओदितश्च' (८।२।
४५) इति निष्ठान्तत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'क्षीराशयस्य'
'धन' इति श्यातस्य ॥

समौ शिवककीलकौ ।

शिवकः, कीलकः (२ पु), 'गौओंको बांधनेके खूँटे' के २ नाम हैं।

सेति ॥ इयति गात्रकण्ठम्, शेतेऽत्र वा । 'सर्वनीष्टृष्व—'
(उ० १।१५३) इति साधुः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि०
(५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥ कील्यते (अत्र) ।
'कील बन्धे' (भ्वा० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१)
इति घञ् । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'पशुबन्धनकाष्ठस्य' 'खूँटा' इत्याख्यस्य ।

न पुंसि दाम संदानम्

दाम (न स्त्री), सन्धानम् (न), 'पगहा' के २ नाम हैं।

नेति ॥ द्यति । 'दो अवखण्डने' दीयते वा, अनेन वा ।
'देह् रक्षणे' (भ्वा० आ० अ०) । मनिन् (उ० ४।
१४५) ॥ (१) ॥ * ॥ संदीयते । संपूर्वो दाण् बन्धने ।
ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दोहनकाले'
पादबन्धनरज्जोः' ।

पशुरज्जुस्तु दामनी ॥ ७३ ॥

पशुरज्जुः, दामनी (२ स्त्री), 'पशुओंके छान' अर्थात् 'पैर'
बांधनेकी रस्सी' के २ नाम हैं।

पेति ॥ पशुबन्धनी रज्जुः । शाकपार्थिवादिः (वा०
२।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ दामैव । प्रज्ञाद्यण् (५।
४।३८) 'अन्' (६।४।१६७) इति प्रकृतिभावः ।
'टिङ्गा—' (४।१।१५) इति ङीप् । 'नित्यं संज्ञाच्छन्दसोः'
(४।१।२९) इति ङीष् वा ॥ * ॥ 'बन्धनी'—इति
पाठः—इति कश्चित् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पशुबन्धन-
रज्जोः' 'पगहा' इत्याख्याया रज्जवाः ।

वैशाखमन्थमन्थानमन्थानो मन्थदण्डके ।

वैशाखः, मन्थः, मन्थानः, मन्थाः, मन्थदण्डकः (५ पु),
'मथनीके ढण्डे' के ५ नाम हैं।

वायिति ॥ विशाखा प्रयोजनमस्य । 'विशाखाषाढात्—'
(५।१।११०) । 'वैशाखो मासभेदेऽपि मन्थाने च प्रकीर्तितः ।'
(इति मे० २०।१२) ॥ (१) ॥ * ॥ मथ्यतेऽनेन । 'हलश्च'
(३।३।१२१) इति घञ् । 'मन्थो रवौ मथि । साक्तवे
नेत्ररोगे च' [इति हैमः २।२२२-२२३] ॥ (२) ॥ * ॥
मन्थति । बाहुलकादानच् । ताच्छील्ये चानश् (३।२।
१२९) वा । मुकुटेन तु—'परमे कित्' इत्यनुवृत्तौ 'मन्थः'
(उ० ४।११) इत्यनेनानः—इत्युक्तम् । तच्च । अनेनेनेवि-
धानात् । आनस्याविधानात् । यदपि—मन्थेः शानचि
मन्थानः, इति स्वामी—इत्युक्तम्, तदपि न । मन्थेः परस्मै-
पदित्वात् । आत्मनेपदिभ्यः शानचो विधानात् । मुक्प्रस-
ङ्गाच्चानश्चपि न । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वं वा बोध्यम् ॥
(३) ॥ * ॥ मथ्यतेऽनेन । 'मन्थः' (उ० ४।११)
इतीनिः कित् । यत्तु—'पथिमथिभ्यःमिन्'—इति मुकुटेनो-
क्तम् । तदपाणिनीयम् ॥ (४) ॥ * ॥ मन्थस्य दण्डः ॥
(२) ॥ * ॥ पञ्च 'मन्थदण्डस्य' ।

कुठरो दण्डविष्कम्भे

कुठरः, दण्डविष्कम्भः (२ पु), 'जिसमें मथनीके ढण्डेको
बांधकर वही महा जाता है उस खम्भे आदि' के २ नाम हैं।

किति ॥ कुठति । 'कुठ गतिप्रतिघाते' () । बाहु-
लकात्करन् ।—'कुठश्च' इत्यरः—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः
॥ * ॥ 'कुठरः' इति पाठे तु—'कुट कीटिल्ये' (तु० प० से०) ।
बाहुलकादरः ॥ (१) ॥ * ॥ दण्डं विष्कम्भनाति । 'स्क-
म्भु रोधने' सौत्रः [३।१।८२] । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ।
'वेः स्कम्भनातेनित्यम्' (८।३।७७) इति षत्वम् ॥ (१)
॥ * ॥ द्वे 'मन्थबन्धनकाष्ठस्य' । गर्गरीमुखस्य वा ।
'मन्थदण्डधारककाष्ठस्य' वा ।

मन्थनी गर्गरी समे ॥ ७४ ॥

मन्थनी, गर्गरी (२ स्त्री), 'कहतरी' अर्थात् 'जिसमें वही
को महा जाता है उस पात्र' के २ नाम हैं।

मेति ॥ मथ्यतेऽस्याम् । 'करणा—' (३।३।११७)
इति ल्युट् ॥ (१) ॥ * ॥ 'गर्ग' इति शब्दं राति ।
'आतः—' (३।२।३) इति कः । गौरादिः (४।१।४१) ।
गिरति वा । 'गु निगरणे' (तु० प० से०) । बाहुलका-
द्वगर्द ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मन्थनपात्रस्य' ।

उष्ट्रे क्रमेणकमयमहाङ्गाः

उष्ट्रः, क्रमेणकः, मयः, महाङ्गः (४ पु), 'ऊँट' के ४ नाम हैं।

विति ॥ ओषति, उष्यते वा । 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) । ष्टृन् (उ० ४।१५९) । 'संज्ञापूर्वकत्वादगु-
णाभावः ।—'उषिसूभूम्यः कित्' इति ष्टृन्—इति मुकु-
टस्त्वपाणिनीयः ॥ (१) ॥ * ॥ क्रामति । 'क्रमु पाद-
विलेपे' (भ्वा० प० से०) । विच् (३।२।७५) इति ।
'इल क्षेपे' (तु० प० से०) । एलयति । 'इल गती' (तु०
प० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३) क्रमु चासावेलकश्च ॥
(२) ॥ * ॥ मीनाति । 'मीञ् हिंसायाम्' (कृथा०
उ० अ०) । मयते । 'मय गती' (भ्वा० आ० से०)
वा० । अच् (३।१।१३४) । ['मयः क्षिल्पिनि दैत्यानां
करभेऽश्वतरेऽपि च' इति मे० ११६।४४] ॥ (३)
॥ * ॥ महान्त्यङ्गान्यस्य । 'अनेकम्—' (२।२।२४)
इति बहुव्रीहिः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'उष्टस्य' ।

करभः शिशुः ।

करभः (पु), 'ऊंटके तीन वर्षतकके उन्नवाले बच्चे' का १
नाम है ।

केति ॥ किरति, कीर्यते वा । 'कृशुशलि (कलि)
गदिभ्योऽभच्' (उ० ४।१२२) । करभो मणिबन्धादि-
कनिष्ठान्तोद्धृतत्सुते [इति मे० १०७।१४] ॥ (१)
॥ * ॥ एकम् 'उष्टृशिशोः' ।

करमाः स्युः शृङ्खलका दारवैः पादबन्धनैः ॥ ७५ ॥

शृङ्खलकः (पु), 'लकड़ीकी बनी हुई सिकड़ीसे बांधे हुए
ऊंटके बच्चे' का १ नाम है ।

केति ॥ 'शृङ्खलमस्य बन्धनं करभे' (५।२।७९)
इति कन् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'दारविकारशृङ्खलाप्राय-
बन्धनयुक्तस्य करभस्य' ।

अजा छागी

अजा, छागी (२ छाँ), 'बकरी, छेर' के २ नाम हैं ।

अजेति ॥ अजति । 'अज गती' (भ्वा० प० से०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'अजाविभ्याम्—' (५।१।८)
इति निर्देशात् वी । 'अजाद्यतष्टाप्' (४।१।४) । 'अज-
श्छागे हरे विष्णो रघुजे वेधसि स्मरे' [इति हैमः २।६६] ॥
(१) ॥ * ॥ छद्यति, छाद्यते वा । 'छो छेदने' (दि०
प० से०) । 'छापूलाडिभ्यः कित्' (उ० १।१२४) इति
गन् । 'जातेः—' (४।१।६३) इति ङीष् ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'अजायाः' ।

स्तभच्छागवस्तच्छालका अजे ।

स्तभः, छागः, बस्तः, छालकः, अजः (५ पु), 'बकरा,
खरसी' के ५ नाम हैं ।

१. सि० की० 'उष्ट्र' इति लक्ष्यस्य 'उषिसनिभ्यां
कित्' इत्यस्योदाहरणत्वात्तैर्नाना सिद्धिरुचिता ।

स्तेति ॥ स्तभ्नोति । 'स्तभ्मु रोधने' (सोत्रः ३।१।
८२) । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः ।
पचाद्यचि (३।१।१३४) तु नलोपो न स्यात् ॥ * ॥
'तुभ' इति पाठे—तोभते 'तुभ हिंसायाम्' (भ्वा० आ०
से०) ॥ * ॥ 'शुभ' इति पाठे—'शुभ हिंसायाम्' (भ्वा०
प० से०) । 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति कः ॥ (१)
॥ * ॥ वस्तयति । 'वस्त अर्धने' (चु० आ० से०)
चुरादिः । अच् (३।१।१३४) ॥ (३) ॥ * ॥
छायते । 'छो छेदने' (दि० प० अ०) 'छो गुक् ह्रस्वश्च'
(उ० १।११३) इत्यलच् । स्वार्थे कन् ॥ (४)
॥ * ॥ पञ्च 'अजस्य' ।

मेढोरभ्रोरणोर्णायुर्मेषवृष्णय एहके ॥ ७६ ॥

मेढः, उरभ्रः, उरणः, ऊर्णायुः, मेषः, वृष्णिः, एहकः, (७
पु), 'भेंबे' के ७ नाम हैं ।

मयिति ॥ मेहति । 'मिह सेचने' (भ्वा० प० अ०) ।
ष्टृन् (उ० ४।१४९) ॥ (१) ॥ * ॥ उर भ्रमति ।
'भ्रमु चलने' (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा०
३।२।१०१) इति डः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ।
यद्वा—उना संभुना रभ्यते । 'रभ राभस्ये' (भ्वा० आ०
अ०) । बाहुलकाद्रक् ॥ (२) ॥ * ॥ ऋच्छति,
अयंते वा । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'अर्तेः क्यु-
रुच्च' (उ० ५।१७) इति क्युन् (क्युः) ॥ (३) ॥ * ॥
ऊर्ण अस्य । 'ऊर्णायु युस्' (५।२।१२३) ॥ (४)
॥ * ॥ मिषति 'मिष स्पर्धायाम्' (तु० प० से०) ।
अच् (३।१।१३४) ॥ (५) ॥ * ॥ वर्षति । 'वृषु
सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'सृवृषिभ्यां कित्' (उ०
४।४९) इति निः ।—'सृणिवेणिवृष्णिपाणिचूर्णयः' इति
निः—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः ॥ (६) ॥ * ॥ इलति,
एलयति वा । 'इल गतिक्षेपणयोः' (तु० प० से०) ।
ण्वुल् (३।१।१३३) । डलयोरेकत्वम् (७) ॥ * ॥
सप्त 'मेषस्य' ।

उष्टोरभ्राजवृन्दे स्यादौष्ट्रकौरभ्रकाजकम् ।

औष्ट्रकम्, औरभ्रकम्, आजकम् (३ न), 'ऊंटों, भेंबों
और बकरोंके झुण्ड' का क्रमशः १-१ नाम है ।

विति ॥ उष्ट्राणाम् (१), उरभ्राणाम् (१),
अजानाम् (१), समूहः । 'गोत्रोक्षो—' (४।२।३९) इति
इति वुम् ॥ * ॥ प्रत्येकमेकैकम् 'उष्ट्रादिसमूहस्य ।

१. 'प्रज्ञादित्वाद्गन् । छागलः अपि' इति अत्रैव सूत्रे
भट्टो० ।

चक्रीवन्तस्तु वालेया रासभा गर्दभाः खराः ॥ ७७ ॥

चक्रीवान्, वालेयः, रासभः, गर्दभः, खरः (५ पु), 'गदहे' के ५ नाम हैं।

चेति ॥ चक्रवद्भ्रमणं चक्रम् । तदस्यास्ति । मनुष्य (५। २। ९४) । 'आसन्दीवत्-' (८। २। १२) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ वलय उपसंहाराय संहितः । 'छदिरुपधि-' (५। १। १३) इति ठक् । वलेरपत्यम् । 'इतश्चानिभः' (४। १। १२२) इति ढक् वा । 'वालेयो गर्दभे पुंसि मृदौ बलि (बाल) हिते त्रिषु' [इति मे० ११९। ५७] ॥ (२) ॥ * ॥ रासते । 'रासु शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । 'रासिवल्लिभ्यां च' (उ० ३। १२५) इत्यभच् ॥ (३) ॥ * ॥ गर्दति । 'गर्दं शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'कशु कालिकलिगदिभ्योऽभच्' (उ० ३। १२२) । 'गर्दभं श्वेतकुमुदे गर्दभो गन्धभिश्चपि । रासभे, गर्दभी क्षुद्रजन्तुरोगप्रभेदयोः' [इति 'विश्वः', मे० १०७। १५-१६] ॥ (४) ॥ * ॥ खं मुखबिलमतिशयितमस्य । 'खमुख-' (वा० ५। २। १०७) इति रः । 'खरो रक्षोन्तरे तीक्ष्णे दुःस्पर्शो रासभेऽपि च' इति हेमचन्द्रः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'गर्दभस्य' ।

वैदेहकः सार्थवाहो नैगमो वाणिजो वणिक् ।

पण्याजीवो ह्यापणिकः क्रयविक्रयिकश्च खः ॥ ७८ ॥

वैदेहकः, सार्थवाहः, नैगमः, वाणिजः, वणिक्, पण्याजीवः, आपणिकः, क्रयविक्रयिकः (८ पु), 'वनियां, व्यापारी' के ८ नाम हैं।

वायिति ॥ विदेहेषु भवः धृमादित्वात् (४। २। १२७) ङम् । विदेधि वा । 'दिह उपचये' (अ० उ० अ०) । ण्वल् (३। १। १३३) । प्रज्ञाद्यण् (५। ४। ३८) । 'वै निश्चितो देह उपचयो यस्य' इति वा । 'वैदेहको वाणिजके क्षुद्राद्विश्यासुतेऽपि च ।' इति [इति विश्वः, मे० १९। २०५-हेमचन्द्रो १७। २१६] ॥ (१) सार्थं वहन्ति । 'कर्मण्यण्' (३। २। १) ॥ (२) ॥ * ॥ निगमे भवः । 'तत्र भवः' (४। ३। ५३) इत्यण् । 'नैगमः स्यादुपनिषद्वाणिजोः (नागरेऽपि च)' [इति विश्वः ११३। ४२, मे० १११। ४६] ॥ * ॥ संज्ञापूर्वकत्वाद्बुद्धयभावे 'निगमः'

१. विश्वे पुस्तकद्वयेऽपि 'गर्दभो गन्धभेदे स्याद्गर्दभं करवे खरे । गर्दभो, गर्दभी क्षुद्ररोगजन्तुप्रभेदयोः ॥' इति (१०९। ३४-३५) इति पाठादत्रापि 'मेदिनी' इत्येव पाठो युक्तः ।

२. हेमे पुस्तकत्रये '—वाणिजके वैश्यापुत्रे च क्षुद्रतः' (इति ४। ३७) भिन्नः पाठः ।

अपि । 'निगमो वाणिजे पुर्याम् (कटे वेदे वणिक्पथे)' [इति विश्वः ११३। ४२ मे० १११। ४५] ॥ (३) ॥ * ॥ पणते । 'पण व्यवहारे स्तुतो च' (भ्वा० आ० से०) 'पणेरिज्यादेश्च वः' (उ० २। ७०) । प्रज्ञाद्यण् (५। ४। ३८) ॥ (४) ॥ * ॥ 'वणिक् स्त्रियाम् । वणिज्यायां, पुमान् वाणिजके च करणान्तरे' [इति विश्वः, मे० ३१। २६] ॥ (५) ॥ * ॥ पण्यते । 'पण व्यवहारे' (भ्वा० आ० से०) । 'अवच्छपण्य-' (३। १। १०१) इति साधुः । पण्यमाजीवो यस्य ॥ (६) ॥ * ॥ आपणो व्यवहारोऽस्यास्ति । 'अतः-' (५। २। ११५) इति ठक् ॥ (७) ॥ * ॥ क्रयविक्रयाभ्यां जीवति । 'वस्नक्रयविक्रयाद्गुन्' (४। ४। १३) (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'क्रयविक्रयाभ्यां वर्तमानस्य' ।

विक्रेता स्याद्विक्रयिकः

विक्रेता, विक्रयिकः (२ पु), 'वेचनेवाले' के २ नाम हैं ।

विति ॥ विक्रीणाति । 'डुक्रौव द्रव्यविनिमये' (कथा० उ० अ०) । तुच् (३। १। १३३) ॥ (१) ॥ * ॥ विक्रयेण जीवति । 'वस्नक्रयविक्रयाद्गुन्' (४। ४। १३) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वस्नपात्रादि दत्त्वा तन्मूल्यं गृह्णतः' ।

क्रायकः क्रयिकः समौ ।

क्रायकः, क्रयिकः (२ पु), 'खरीददार' के २ नाम हैं ।

क्रेति ॥ क्रीणाति । ण्वल् (३। १। १३३) ॥ (१) ॥ * ॥ क्रयेण जीवति । ठक् (४। ४। १३) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मूल्येन वस्त्रादि गृह्णतः' ।

वाणिज्यं तु वणिज्या स्यात्

वाणिज्यम् (न), वणिज्या (स्त्री), 'व्यापार' के ३ नाम हैं ।

वेति ॥ वणिजां कर्म । ब्राह्मणादित्वात् (५। १। १२४) ण्यल् ॥ (१) ॥ * ॥ 'दूतवणिग्भ्यां च' इति यः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वणिक्कर्मणः व्यापार' इत्यस्य ॥

मूल्यं वस्नोऽप्यवक्रयः ॥ ७९ ॥

मूख्यम्, (न), वस्नः, अवक्रयः (२ पु), 'कीमत, दाम' के ३ नाम हैं ॥

म्विति ॥ मूलेनानाम्यम् । 'नौवयो-' (४। ४। ९१) इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ वसत्यत्र । 'वापुवस्यज्यति-

१. विश्वे तु 'वणिग्वाणिज्यजीविनि । वणिक्करणभेदे च वणिज्यायामपीष्यते ।' इति पाठस्य विभिन्नतया 'मेदिनी' त्येवात्र पाठ्यम् ।

२. भाष्ये तु 'दूतवणिग्भ्यां च' इति वार्तिकं नञ् लभ्यते ।

भ्यो नः' (उ० ३।६) 'वस्त्रं वस्त्रे घने मूल्ये भूतो' इति हेमचन्द्रः (२।२८६) ॥ (२) ॥ * ॥ अवक्रीयतेऽनेन । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः—'एरच्' (३।३।५६)—इति मुकुटः । तन्न । ल्युटा बाधात् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'विक्रीयवस्तूनां मूल्यस्य' ।

नीवी परिपणो मूलधनम्

नीवी (बी), परिपणः, मूलधनम् (न), 'व्यापारमें लगाये हुए मूलधन' के ३ नाम हैं ।

नीति ॥ नितरामिवति । 'इवि प्रीणने' (भ्वा० प० से०) । 'मनित्यमागवासनम्' इति न नुम् । 'इगुपधा-त्कि' (उ० ४।१२०) इतीन् । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् ।—'निपूर्वाद्वेभो निरी च' इति ङिः । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् । 'व्यो यलोपः' नेदीर्घः । नीवी— इत्याह मुकुटः । 'नीवी स्त्रीकटीवस्त्रबन्धने । मूलद्रव्ये परिपणो' [इति हेमः २।५४१-५४२] ॥ (१) ॥ * ॥ परिपण्यते बुद्धयर्थं प्रयुज्यते । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः ॥ (२) ॥ * ॥ मूलं च तदनं च ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'क्रय-विक्रयादिव्यवहारे यन्मूलधनं तस्य' ।

लाभोऽधिकं फलम् ।

लाभः (पु), अधिकम्, फलम्, (२ न), 'मुनाफा, फायदा, लाभ' के ३ नाम हैं ।

लेति ॥ लभ्यते । 'दुलभश्च प्राप्तो' (भ्वा० आ० अ०) । 'अकर्तरि-' (३।३।१९) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ अध्याहृतम् । 'अधिकम्' (५।२।७३) इति साधु ॥ (२) ॥ * ॥ फलति । 'फल निष्पत्तौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'फलं जातीफले सस्ये हेतुत्वे व्युष्टि-लाभयोः' । (त्रिफलायां च कक्कोले, प्रियङ्गौ तु फली स्मृता) [इति विश्वः, मे० १४७।३३-३४] । 'फलं हेतुकृते जातीफले फलकसस्ययोः । त्रिफलायां च कक्कोले वास्त्राग्रे व्युष्टिलाभयोः । फली फलिन्याम्' [इति हेमः २।५१०-५११] (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अधिकफ-लस्य' ।

१. सि० की० 'नी व्यो यलोपः पूर्वस्य च दीर्घः' (उ० ४।१३६) इत्यस्य 'नीविः, नीवी' इत्युदाहरणदर्शना-दिर्घं न समीचीनम् ।

२. विश्वे 'फलं हेतुसमुत्थे स्यात् फलके व्युष्टिला-भयोः । जातीफलेऽपि कक्कोले सस्यबाणाग्रयोरपि ॥' इति (३४९।२-३) इति भिन्नपाठाद् 'विश्वः' इति पाठश्चिन्त्यः ।

परिदानं परोषर्तो नैमेयनिमयावपि ॥ ८० ॥

परिदानम् (न), परोषर्तः, नैमेयः, निमयः (३ पु), 'किसी पदार्थको अवल-बदल करने' के ४ नाम हैं ।

पेति ॥ परिवृत्य दानम् ॥ * ॥ क्वचित् 'प्रतिदानम्' इति पाठः ॥ (१) ॥ * ॥ परिवर्तनम् । भावे घञ् (३।३।१८) । 'उपसर्गस्य-' (६।३।१२२) इति दीर्घः ॥ (२) ॥ * ॥ निमानम् । 'मेङ् प्रणिदाने' (भ्वा० आ० अ०) । 'अचो यत्' (३।१।९७) । आत्वम् (६।१।४५) 'ईद्यति' (६।४।६५) । गुणः (७।३।८४) । प्रज्ञाद्यण (५।४।३८) च ॥ (३) ॥ * ॥ निमीयते । 'मीङ् हिसायाम्' (दि० आ० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'परिवर्तनस्य' 'अदलाबदला' इति ख्यातस्य ।

पुमानुपनिधिर्न्यासः

उपनिधिः, न्यासः, (२ पु), 'थाती, धरोहर रखने' के २ नाम हैं ।

प्विति ॥ उपनिधायते । 'डुषाञ्' (जु० उ०, अ०) 'उपसर्गे घोः किः' (३।३।९२) ॥ (१) ॥ * ॥ न्यस्यते । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) (२) ॥ * ॥ द्वे 'निक्षेपस्य' ['धरोहर' इति ख्यातस्य] ।

प्रातिदानं तदर्पणम् ।

प्रतिदानम् (न), 'धरोहर (थाती) को वापस करने' का १ नाम है ।

प्रेति ॥ प्रतीपं दानम् ॥ (१) ॥ * ॥ तस्यार्पणम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्वामिने निक्षेपार्पणस्य' ।

क्रये प्रसारितं क्रयम्

क्रयम् (त्रि), 'सौदा' अर्थात् 'ग्राहकोंको खरीदनेके लिये दूकानपर फैलाई हुई वस्तु' का १ नाम है ।

क्रेति ॥ क्रीयते । 'अचो यत्' (३।१।९७) । गुणः (७।३।८४) 'क्रयस्तदर्थे' (६।१।८२) इति साधु ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'ग्राहका गृह्णीयुरिति बुद्ध्यापणे प्रसारित-स्य' ['सौदा' इति ख्यातस्य] ।

क्रेयं क्रेतव्यमात्रके ॥ ८१ ॥

क्रेयम् (त्रि), 'खरीदने योग्य वस्तु' का १ नाम है ।

क्रयिति ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'बुद्धे प्रसारणयोग्यस्य' ।

१. 'निमीयते, मीङ् हिसायाम् । एरच्' इति पाठः सर्वपुस्तकेषु न लभ्यते ।

विक्रेयं पणितव्यं च पण्यं

विक्रेयम्, पणितव्यम्, पण्यम् (३ त्रि), 'बेचने योग्य वस्तु' के ३ नाम हैं ।

वीति ॥ विक्रीयते । 'अचो यत्' (३।१।९७) ॥ (१) ॥ * ॥ पण्यते । 'पण व्यवहारे' (भ्वा० आ० से०) । 'तव्यसम्पत्नीयरः' (३।१।९६) ॥ (२) ॥ * ॥ 'अव-
द्यपण्य-' (३।१।१०१) इति साधु ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'विक्रयक्रियाकर्मणः' ('विक्रेतुं योग्यस्य') ।

क्रय्यादयस्त्रिषु ।

क्रय्य आदि शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

क्रेति ॥ (पण्यन्ताः) ।

क्लीबे सत्यापनं सत्यङ्कारः सत्याकृतिः स्त्रियाम् ॥८२॥

सत्यापनम् (स्त्री न), सत्यङ्कारः (पु), सत्याकृतिः (स्त्री), 'साई, बयाना, एडवान्स, पेशगी' के ३ नाम हैं ।

क्लीति ॥ सत्यस्य करणम् । 'सत्यापपाश-' (३।१।२५) इति णिजापुको । भावे ल्युट् (३।३।११४) । 'सत्या-
पना सत्याकृतिः' इति स्त्रीकाण्डे बोपाकृतितात् 'ण्यासभ्रन्थः' (३।३।१०७) इति युजपि ॥ (१) ॥ * ॥ घञ् (३।३।१८) । 'कारे सत्यागदस्य' (६।३।७०) इति मुमु ॥ (२) ॥ * ॥ क्तिन् (३।३।९४) । 'सत्यादशपथे' (५।४।६६) इति ङाच् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'साई' 'बयाना' इति ख्यातायाः ।

विपणो विक्रयः

विपणः, विक्रयः (२ पु), 'बेचने' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विपणनम् । घञ् (३।३।१८) । संज्ञापूर्वक-
त्वान्न वृद्धिः । 'खनो घञ्' (३।३।१२५) इति घो वा ॥ (१) ॥ * ॥ विक्रयणम् । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे विक्रयक्रियायाः ।

संख्याः संख्येये द्वादश त्रिषु ।

१. "एकाद्या दशान्ताः संख्याः संख्येये वर्तमानास्त्रि-
लिङ्गाः' एका शाटी, एकः पटः, एकं कुण्डम्, दश स्त्रियः,
दश पटाः दश कुण्डानि 'आदशे'त्यष्टादशान्ताः' इति
स्वामी 'दश' शब्दश्रवणावधि (अष्टादशावधि) एका-
दिकाः संख्याः संख्येये द्रव्ये वर्तन्ते । 'हि' शब्दस्यावधार-
णतया सामानाधिकरण्येनैव तासां संख्यानां वृत्तिरिष्टा, न
तु वैयधिकरण्येन । तस्मात् 'एकः पटः, दश पटाः' इत्येव-
मादय एव प्रयोगा भवन्ति, न तु 'एकः पटस्य' 'दश पटा-
नाम्' इत्येवमादयोऽपीति मुकुटस्याशयः । वाचस्पत्ये तु
"एकादिसंख्यावाचकस्य संख्या-संख्येयोभयपरता 'द्वयेकयो-

'एकः, द्वौ, त्रयः, नवदश' भा० दी० के मतसे 'एक, दो,
तीन, नवदश (उन्नीस) संख्या' का, और एकः, द्वौ, त्रयः,
अष्टादश' महे० मुकु०, ची० स्वा० आदिके मतसे 'एक, दो
तीन, अठारह तक संख्या' का वाचक क्रमशः १-१ शब्द है ।

समिति ॥ दशन्ति, दशन्ते वा । 'दश दशने' (भ्वा०
प० अ०) । बाहुलकात्कनिन् । (आ दश) दशशब्दम-
भिधाय्य । 'आङ् मर्यादाभिविध्योः' (२।१।१३) । 'नपुं-
सकात्-' (५।४।१०९) इति पक्षे टच् न । एकादिका
नवदशपर्यन्ताः संख्याः संख्येये, त्रिलिङ्गाश्च । तेन 'एको
विप्रः' इत्यादि भवति, न तु 'विप्रस्यैकः' इत्यादि ।

विशत्याद्याः सदैकत्वे सर्वाः संख्येयसंख्ययोः ॥८३॥

'एकोनविंशतिः, विंशतिः, ... परार्द्धं' शब्दसंख्या
(गिनती) और संख्येय (गिनी जानेवाली वस्तु) के अर्थमें
प्रयुक्त होनेपर एकवचन ही होते हैं ।

वीति ॥ 'विंशतिः' इत्याद्या यासां ताः संख्याः संख्ये-
यसंख्ययोर्वर्तन्ते । एकवचनान्ताश्च । यथा—'विंशतिर्गावः'
'गवां विंशतिः' इति ।

संख्यार्थे द्विवचने स्तः^२

द्विवचनेकवचने' इति सुप्रस्थपातञ्जलभाष्य उक्ता, तेन
'घटानां पञ्च' इत्यपि स्यात् । 'वार्ताकुरेका गुणसमयुक्ता'
इत्यादिवैद्यके संख्यापरतया निर्देशोऽपि साधुः । किन्तु
संख्यात्वजातावेव शक्तिः, संख्यायुक्ते निरुद्धलक्षणोति
विवेकः ।" (पु० ५२०२) इत्युक्तम् ।

१. विशत्याद्याः सर्वा एव संख्याः संख्येये संख्यायां च
नित्यमेकवचनान्ता एव वर्तन्ते, यद् भाष्यम्—'आदशभ्यः
संख्या संख्येये वर्तते, ऊर्ध्वं संख्याने संख्येये च; विंशतिः
पटाः, विंशतिः पटानाम्; शतं गावः, शतं गवाम् । (अत्र
'विंशति' शब्देनैकान्तविंशति, (ऊनविंशति, एकोनविं-
शतिशब्दोऽपि ज्ञेयः) क्षीरस्वामी । "तत्र एकादि" दशान्-
न्ताः शब्दास्त्रिलिङ्गाः, विशत्याद्यास्तु निवृत्तस्त्रीलिङ्गा-
दिकाः ।

२. तदा (संख्या) वृत्तौ बहुवचनान्ता अपि; "पञ्च-
विंशतयः, षट् शतानि" इति वाच० (पृष्ठ ५२०२) ।
"आदशभ्यः संख्या संख्येये वर्तते ऊर्ध्वं संख्याने संख्येये
च" इति भाष्याद् 'विंशतिर्घटाः, विंशतिर्घटानाम्; शतं
गावः, शतं गवाम्' इति प्रयोगः । संख्यामात्रार्थे वर्तमानाया
विशत्यादेः संख्याया द्विवचनबहुवचने अपि स्तः (भवतः)
एकशेषात् । 'द्वे विंशती, तिस्रो विंशतयः, गवां विंशतिः,
गवां विंशतयः । विशत्याद्या नवत्यन्ताः स्त्रीलिङ्गाः' इति
क्षीरस्वामी । विशेषं जिज्ञासुभिः 'पक्षिविंशतिश्च—'
(५।१।५९) इति सुप्रस्थभाष्यकैयटयोनिशब्दमुकुटो-
द्योतग्याख्या द्रष्टव्या ।

‘एकोनविंशतिः, पराद्धम्’ शब्द संख्याके अर्थमें ‘द्विवचन बहुवचन’ भी होते हैं ।

समिति ॥ विशत्यादीनां यदा संख्यार्थः, तदा द्विवचन-बहुवचने अपि स्तः । यथा—‘द्वे विंशती, तिस्रो विंशतयः’ इति ।

तासु चानवतेः स्त्रियः ।

‘विंशतिः, नवनवतिः’ (‘बीस’ निश्चानवे’ तक संख्या-वाचक) शब्द नित्य स्त्रीलिङ्ग हैं ।

तेति ॥ तासु विशत्यादिषु नवतिमभिव्याप्य स्त्रीलिङ्गाः यथा—‘विशत्या पुरुषैः कृतम्, विंशतिः कुण्डानि’ इति ।

पङ्क्तेः शतसहस्रादि क्रमाद्दशगुणोत्तरम् ॥ ८४ ॥

पङ्क्तिः (स्त्री), शतम्, सहस्रम् (२ न), आदि का क्रमशः १-१ नाम है ।

पेति ॥ द्वौ पञ्चतौ । ‘पङ्क्तिविंशतिः’ (५।१।५९) इति साधुः । ‘पङ्क्तिर्दशाक्षरच्छन्दोदशासंख्यावलीषु च’ इति विश्वः (६२।६९) ॥ * ॥ पङ्क्तेर्दशगुणोत्तरं क्रमात् शतसहस्रादि ज्ञेयम् । यथा—‘दश पङ्क्तयः शतम्, दश शतानि सहस्राण्ययुतम्’ इत्यादि ।

यौतवं^३ द्रवयं पाय्यमिति मानार्थकं त्रयम् ।

यौतवम्, द्रवयम्, पाय्यम्, मानम् (४ न), ‘नापना, तौलना, प्रमाण’ के ४ नाम हैं ।

याविति ॥ यौतेर्बाहुलकाद्भावे कर्तरि वा तुन् योतुः शोभनम्, शोभकः वा । ‘तस्येदम्’ (४।३।१२०) ॥ * ॥

१. ‘दशसंख्यावलीष्वपि’ इति विश्वे पुस्तकद्वये पाठः । अत्र स्वामी—“यदाहुः—‘एकदश-शतसहस्रायुतं प्रयु-ताख्यलक्षमय नियुतम् । अबुदकोटिन्यर्बुदपदम् खवं निखवंमिति दशभिः ॥ गुणनान्महाब्जशंकू समुद्रमध्या-न्तमय परार्धं च । स्वहृतं परार्धमिति तत् स्वहृतं पूर्यते संख्या ॥’ इति । प्रयुतसंख्यं लक्षमर्बुदसंख्यं कोटिरिति ।” इति ॥ अभिधानचिन्तामणौ ‘यथोत्तरं दशगुणं भवेदेको दशायुतः । शतं सहस्रमयुतं लक्षप्रयुतकोटयः ॥ अबुदम-ब्जं खवं च निखवं च महाम्बुजम् । शंकुर्वाधिरन्त्यं मध्यं परार्धं चेति नामतः ॥’ (३।५।३७-५३८) इति, एत-देवास्य स्वोपज्ञवृत्तावपि ‘एकं.....तज्ज्ञाः ।’ इति वचने-नाह । विशेषजिज्ञासुभिः भास्करीय-लीलावती-चतुर्वर्गचि-न्तामणेर्दानखण्डं (१२८ मं पुष्ठं) द्रष्टव्यम् ।

२. हेमचन्द्रस्तु ‘तुलाद्यैः यौतवं मानं द्रवयं कृद्वा-दिभिः । पाय्यं हस्तादिभिः’ इति । अभि० चि० म० (३।५३७) त्रयाणामपि मानानां भिन्नार्थकतामाह ।

‘द्रोविकारः’ । ‘माने वयः’ (४।३।१६२) ॥ (२) ॥ * ॥ मीयतेऽनेन । ‘माद् माने’ (दि० आ० अ०) । ‘पाय्यसां-नाय्य-’ (३।१।१२९) इति साधु ॥ (३) ॥ * ॥ मान-मर्थो यस्य ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि ‘मानार्थस्य’ ।

मानं तुलाङ्गुलिप्रस्थैः

मानभेदानाह—मानमिति ॥ तोल्यतेऽनया । ‘तुल उन्माने’ (चु० प० से०) । भिदाद्यद् (३।३।१०४) । ‘अतुलोपमाभ्याम्-’ (२।३।७२) इति निर्देशाद् गुणाभावः ।

गुञ्जाः पञ्चाद्यमाषकः ॥ ८५ ॥

आद्यमाषकः (पु), ‘पांच गुञ्जा (रत्ती)’ अर्थात् ‘एक आना भर’ का १ नाम है ।

ग्विति ॥ मण्यतेऽनेन । ‘मण हिंसायाम्’ (भ्वा० प० से०) । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) इति घञ् । (‘माषो ब्रीह्य-न्तरे मूर्खे मानत्वगदोषभेदयोः’ इति मेदिनी १६७।१२१) । कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । आद्यश्चासौ माषश्च । शास्त्रीय-त्वात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं ‘माषकस्य’ ।

ते षोडशाक्षः कर्षोऽस्त्री

अक्षः (पु), कर्षः (पु न), ‘सोलह आद्यमाषक (आना-भर)’ अर्थात् ‘एक रुपया भर’ के २ नाम हैं ।

तयिति ॥ अक्षति । ‘अक्ष व्याप्तौ’ (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । ‘अक्षो रथस्यावयवे व्यवहारे बिभी-तके । सायके शकटे कर्षे ज्ञाने चात्मनि रावणौ । अक्षं सौवर्चले तुल्ये हृषीके स्यात्’ [इति हेमचन्द्रः २।५६९-५७०] ॥ (१) ॥ * ॥ कर्षति । ‘कृष विलेखने’ (भ्वा० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । ‘कर्षो ना कर्षणे मानप्रभेदे पुनपुंसकम्’ [इति मे० १६६।८] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘कर्षस्य’ ।

पलं कर्षचतुष्टयम् ।

पलम् (न), ‘चार कर्ष (रुपया) भर’ का १ नाम है ।

पेति ॥ पलति । ‘पल गतौ’ (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ‘पलमुन्मानप्रांसयोः’ [इति हेमः २।५०७] ॥ (१) ॥ * ॥ कर्षाणां चतुष्टयम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘पलस्य’ ।

सुवर्णविस्तौ हेम्नोऽक्षे

सुवर्णः (न), विस्तः (२ पु), ‘एक मोहर’ अर्थात् ‘अस्सी रत्ती भर या १६ आने भर सुवर्ण’ के २ नाम हैं ।

स्त्विति ॥ शोभनो वर्णः स्तुतिः, वा यस्य । रुद्रस्तु ‘सुवर्णं स्वर्णविस्तयोः’ इति क्लीबमाह । ‘सुवर्णो ना स्वर्ण-कर्षं सुवर्णा च भस्मान्तरे । स्त्री कृष्णागुरुणि क्लीबे काञ्चने

हरिचन्दने' [इति विश्वः । मे० ५१।८४-८५] ॥ (१)
॥ * ॥ विस्यते स्म । 'विस उत्सर्ग' (दि० प० से०) ।
क्तः (३।२।१०२) । आगमस्यानित्यत्वान्नेदं ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'अक्षमानस्य' ।

कुरुविस्तस्तु तत्पले ॥ ८६ ॥

कुरुविस्तः (पु), 'एक पल (चार मोहर भर या तीन सौ बीस रत्ती भर) सुवर्ण' का १ नाम है ।

'विवति ॥ कुरुषु विस्तः ॥ (१) ॥ * ॥ तस्य हेम्नः पले ॥ * ॥ एकम् 'अक्षपलस्य' ।

तुला स्त्रियां पलशतम्

तुला (स्त्री), 'सौ पल' अर्थात् '४०० रुपया भर या नम्बरी एक पसेरी भर' का १ नाम है ।

त्विति ॥ तोलयन्ति । 'तुल उन्माने' चुरादिः । अच् (३।१।३४) । '—अतुलोपमाभ्याम्—' (२।३।७२) इति निपातनाद् गुणाभावः । णिजभावे तु 'इगुपध—' (३।१।३५) इति कः । 'तुला सादृश्यमानयोः । गृहाणां दारुबन्धाय पीठिकायामपीष्यते । राशौ पलशते भाण्डे (तुलं स्याद्ब्रह्मदारुणि । आकाशे च पिचौ न स्त्री)' [इति विश्वः १५२।४० । हैमचन्द्र २।५०४-५०५, मेदिन्यो १४६।२४-२६] ॥ (१) ॥ * ॥ पलानां शतम् ॥ * ॥ एकं 'तुलायाः' ।

भारः स्याद्विंशतिस्तुलाः ।

भारः (पु), 'बीस तुला' अर्थात् '२० पसेरी या ठाई मन' का १ नाम है ।

भेति ॥ भ्रियते । 'भृन् भरणे' (स्वा० उ० अ०) । 'अकर्तरि च' (३।३।१९) इति घञ् । 'भारः सहस्रद्वितये पलानामपि वीवधे' इत्यजयः । 'भारः स्याद्वीवधे

१. विश्वे तु 'सुवर्णं स्वर्णमात्रे स्यात्सुवर्णं कर्षविस्तयोः । सुवर्णश्च, सुवर्णालुकृष्णागुरुमखान्तरे ॥' इति (५२।६६-६७) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्ययमेव पाठो युक्तः ।

२. विश्वे पुस्तकद्वये 'तुला पलशते राशौ भाण्डे स्याद् दृश्यमानयोः । गृहाणां दारुबन्धायां पीठिकायामपीष्यते ॥' इत्येवमंशतो भिन्नः पाठः । हेमे 'क' पुस्तके 'तुला माने पलशते सादृश्ये राशिभाण्डयोः । गृहाणां दारुबन्धाय पीठ्याम्' इत्यस्यानन्तरं 'तुलं तु खे पिचौ । ब्रह्मदारुणि' इति पाठो न प्रकृतोपयोगी, 'तुल' शब्दार्थकत्वात् । मेदिन्यामपि '—तुलं.....स्त्री' इति पाठेन कोष्ठमध्यगतौ-ऽशस्तुलार्थकत्वादेव प्रकृतानुपयुक्तः ।

विष्णौ पलानां द्विसहस्रके' (इति मेदिनी) ॥ * ॥ (क्रथादेर्दीर्घान्तात्) अपि (३।३।५७) भरः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'भारस्य' ।

आचितो दश भाराः स्युः

आचितः (पु न), 'दश भार' अर्थात् '२५ मन' का १ नाम है ।

आचीति ॥ आचीयते स्म । 'चिन् चयने' (स्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'भारैर्दशभिराचितिः' इति रत्नकोषः । 'आचितः शकटोन्मेये पलानामयुतद्वये' [इति विश्वः ६२।७६-७७, मे० ६०।८९-९०] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'आचितस्य' ।

शकटो भार आचितः ॥ ८७ ॥

शेति ॥ शकटेन उह्यते । 'शेषे' (४।३।९२) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'आचितभारस्य' ।

कार्षापणः कार्षिकः स्यात्

कार्षापणः, कार्षिकः (२ पु), 'रुपये' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कर्षस्यायम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । आपणनम् 'पण व्यवहारादौ' (स्वा० आ० से०) । 'नित्यं पणः—' (३।३।६६) इत्यप्, 'खनो घ च' (३।३।१२५) इति घो वा । कार्षस्य कार्षेण वा आपणः । 'कार्षापणोऽस्त्री कार्षिके पणषोडशकेऽपि च' [इति मे० ५१।९३] ॥ (१) ॥ * ॥ कर्षस्यायम् । अघ्यात्मादित्वात् (वा० ४।३।६०) ठञ् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रजतरूप्यस्य' ।

कार्षिके ताम्रिके पणः ।

पणः (पु), 'पैसे' का १ नाम है ।

केति ॥ ताम्रस्यायम् । अघ्यात्मादित्वात् (वा० ४।३।६०) ठञ् ॥ * ॥ पण्यतेऽनेन । 'पण व्यवहारादौ' (स्वा० आ० से०) । 'नित्यं पणः—' (३।३।६६) इत्यप् । 'पुंसि—' (३।३।११८) इति घो वा । 'हलश्च' (३।३।१२१) घञ् वा । संज्ञापूर्वकत्वाद्विद्वद्भवभावः । 'पणो वराटमाने स्यान्मूल्ये कार्षापणे ग्रहे । क्रयशाकादिके 'घृतै व्यवहारे भूतौ घने' [इति विश्वः, ४७।१-२ मेदिनी] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'ताम्रकृतकार्षापणस्य' तुलामान-मुक्तम् ।

अंगुलिमानं च हस्तादिनृवर्ग (अ० २।६।८६-८७) उक्तम् ।

१. विश्वे '—गलहे । क्रयशाकादिकसूतव्यव—' इति । मेदिन्यां च '—गलहे । क्रयशाकादिकासूतव्यव—' इति पाठो ।

प्रस्थमानं त्वाह—

अस्त्रियामाढकद्रोणौ खारा बाहो निकुञ्चकः ॥ ८८ ॥

कुडवः प्रस्थ इत्याद्याः परिमाणार्थकाः पृथक् ।

आढकः, द्रोणः (२ पु न), खारी (स्त्री), बाहः, निकुञ्चकः, कुडवः, प्रस्थः (४ पु), इत्यादि 'आढक आदि तौल-विशेष' का कमशः १-१ नाम है ।

अस्तीति ॥ आढीकते । 'ढीकृ गतो' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । 'आढकी च तुवर्या स्त्री परिमाणान्तरे त्रिषु' [इति मे० ५।४८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं (सर्वतो दक्षांगुलिमानस्य) । द्रवति । 'द्रु गतो' (भ्वा० प० से०) । 'कुवृजसिद्रुपन्यनिस्वपिम्यो नित्' (उ० ३।१०) इति नः । 'द्रोणोऽस्त्रियामाढके स्यादाढकादिचतुष्टये । पुमान् कृपीपतो कृष्णकाकेऽस्त्री नीवृदन्तरे । स्त्रियां काण्ठाऽम्बुवाहिन्यां गवादिन्यामपीष्यते' [इति 'विश्वः' । मे० ४६।१७-१८] ॥ (१) ॥ * ॥ खमाराति । मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) । गीरादिः (४।१।४१) ॥ (१) ॥ * ॥ चक्षतेऽनेन । 'बह प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'हृलञ्' (३।३।१२१) इति घञ् । 'बाहोऽम्बमानयोः । वृषे, बाहा तु बाहौ स्यात्' [इति हेमचन्द्रः २।६।१५] ॥ (१) ॥ * ॥ निकुञ्चति । 'कुञ्च कोटिल्ये' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥ कुण्डयते, कुण्डते वा । 'कुडि बाहे' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकात् कवच्प्रत्ययः । अनित्यात्वाच्च नुम् ॥ * ॥ 'कुटपः' इत्यपि पाठः—इति मुकुटः । तत्र 'कुट कोटिल्ये' (तु० प० से०) । कुटेः कपञ् (उ० ३।१।४२) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रस्थीयतेऽनेन । 'अथर्वे कः' (वा० ३।१।५८) । 'प्रस्थोऽस्त्रियां मानभेदे सानावत्युच्चवस्तुनि' (इति मेदिनी ७२।९) ॥ (१) ॥ * ॥ आद्यर्थेन भानीभविकाप्रवर्तिकादिग्रहः । 'बाहो विंशतिखारीभिर्भविका स्यादनेन तु । प्रवर्तः पञ्चखारीभिः सस्यमाने प्रकीर्तितः' 'पलं प्रकुञ्चकं मुष्टिः कुडवस्तच्चतुष्टयम् । चत्वारः कुडवाः प्रस्थ-

१. 'द्रोणः कृपीपतो कृष्णकाके स्यादाढकेऽपि च ॥ आढवापचतुष्टके च द्रोणी स्यात्नीवृदन्तरे । द्रोणी काण्ठाऽम्बुवाहिन्यां गवां चासमुजि स्थितौ ॥' इति विश्वे (४८।७-८) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येवं पठनीयमासीत् । मेदिन्यां च '—स्यादाढवाप'.....'दक्षकाके स्त्री.....'गवा-दन्या—' इति पाठः ।

२. 'नाबुन्मितवस्तुनि' इति मेदिनीपाठः ।

अत्रुः प्रस्थमथाढकम् । अष्टाढको भवेद्द्रोणो द्विद्रोणः सुपं उच्यते । सार्धसूपो भवेत्खारी द्विद्रोणा गोण्युदाहृता । तामेव भारं जानीयाद्बाहो भारचतुष्टयम्^१ () ॥ * ॥ 'परिमाणानाम्' पृथगेकैकम् ।

पादस्तुरीयो भागः स्यात्

पादः (पु), 'चौथाई भाग' का १ नाम है ।

पेति ॥ पद्यते । 'पद गतो' (दि० आ० अ०) । 'पद रुजः—' (३।३।१६) इति घञ् । ' (पदं शब्दे च वाक्ये च व्यवसायप्रदेशयोः) । पादतच्चिह्नयोः स्थानत्राणयो-रङ्गवस्तुनोः । श्लोकपादेऽपि च क्लीबं, पुलिङ्गः किरणो पुनः^२ । पादो बुद्धे तुरीयांशे शैलप्रत्यन्तपर्वते । चरणे च मयूखे च' (इति मेदिनी) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'चतुर्थ-भागस्य' ।

अंशभागौ तु वण्टके ॥ ८९ ॥

अंशः, भागः, वण्टकः (३ पु), 'भाग, हिस्सा' के ३ नाम हैं ।

अंशेति ॥ अंश्यते । 'अंश विभाजने' () अदन्तः । कर्मणि घञ् (३।३।१९) ।—'अमेः शन्' इति त्वपाणिनीयः । 'अंशो विभाजने प्रोक्त एकदेशेऽपि वस्तुनः' [इति हेमचन्द्रः २।५।५५] ॥ (१) ॥ * ॥ भज्यते । 'भज सेवयाम्' (भ्वा० उ० अ०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) 'भागो रूपांशे के भाग्यैकदेशयोः' (इति हेमः २।४०) ॥ (२) ॥ * ॥ वण्ट्यते 'वटि विभाजने' (चु० प० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'विभागस्य' ।

द्रव्यं वित्तं स्वापतेयं रिक्थमृक्थं धनं वसु ।

हिरण्यं द्रविणं धुम्नमर्थरैविभवा अपि ॥ ९० ॥

द्रव्यम्, वित्तम्, स्वापतेयम्, रिक्थम्, अृक्थम्, धनम्, वसु, हिरण्यम्, द्रविणम्, धुम्नम् (१० न), अर्थः, राः, विभवः (३ पु), 'धन' के १३ नाम हैं ।

द्रेति ॥ द्रुतिव । 'द्रव्यं च भव्ये' (५।३।१०४) इति साधुः । 'द्रव्यं भव्ये धने क्षमादौ जतुद्रुमविकारयोः । विनये भेषजे रीत्याम्' [इति हेमः २।३६८-३६९] (१) ॥ * ॥ विद्यते स्म । 'विद्लु लाभे' (तु० उ० अ०) । 'वित्तो भोगप्रत्यययोः' (८।२।५८) इति साधुः । 'वित्तं

१. विशेषजिज्ञासवश्चतुर्वर्गचिन्तामणौ दानखण्डे (पु० १३०-१३१) पश्यन्तु ।

२. 'पद'... 'पाद-तच्चि'... 'स्तुनोः ॥' इति, 'पादो... मयूखे च' इति चांशो विश्वेऽपि (७७।३, ७८।६) । परं 'पद' शब्दार्थकत्वाच्च प्रकृतोपयोगी ।

कलीबं धने, वाच्यलिङ्गं ख्याते विचारिते' [इति मे० ५८। ५८] ॥ (२) ॥ * ॥ स्वपती साधु । 'पथ्यतिथि—' (४।४।१०४) इति ठक् ॥ (३) ॥ * ॥ रिच्यते । 'रिचिर् विरेचने' (६० उ० अ०) । 'पातुतुदिवचि-रिचि—' (उ० २।७) इति थक् ।—'वमिकाशि—' इत्यादिना थन्—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः ॥ (४) ॥ * ॥ ऋच्यते । 'ऋच् शब्दे' (तु० प० से०) । बाहुलकात् थन् ॥ (५) ॥ * ॥ घनति । 'घन धान्ये' (जु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'घनं तु गोघने' वित्ते [इति विश्वः ८५।१, 'मे० ८३।१२] ॥ (६) ॥ * ॥ वसति, उच्यते, वास्मिन् गुणैः । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) । 'वृश्चस्तिहि—' (उ० १।१०) इत्युः ।—'पद्य-सिवसि—' इत्यादिना उः—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः । वस्ते, वस्यते वा । 'वस आच्छादने' (अ० आ० से०) उः । 'वसुमंयूष्माग्निजनाधिपेषु योषिन्ने सुरे स्याद्वसु हाटके च । वृद्धधौषधस्थानघनेषु रत्ने वसु स्मृतं स्यान्मधुरेऽन्य-वच्च' [इति विश्वप्रकाशः १७४।१०] (७) ॥ * ॥ हर्यति । 'हर्य गतिकान्त्योः' (भ्वा० प० से०) । 'हर्यतेः कन्यन् हिर् च' (उ० ५।४४) ।—जिहीते भाग्यवन्तम् । 'ग्रोहाद् गतो' (जु० आ० अ०) । 'हो हिर् च' इत्यन्यप्रत्ययो हिरादेशश्च—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः । 'हिर-ण्यं च (२) तसि द्रव्ये शातकुम्भवराटयोः । अक्षये मान-भेदे च स्यादकुप्ये नपुंसकम्' (इति मे० १२१।११४) ॥ (८) ॥ * ॥ द्रवति, द्रूयते वा । 'द्रु गतो' (भ्वा० प० अ०) । 'द्रुदक्षिभ्यामिनन्' (उ० २।५०) 'द्रविणं न द्वयोर्वित्ते' काञ्चने च पराक्रमे' [इति विश्वः ५१।४४, मे० ४८।५१] ॥ (९) ॥ * ॥ दिवं मनति । 'भ्ना अभ्यासे' (भ्वा० प० अ०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । 'धुम्नं वित्ते बलेऽपि च' [इति 'हेमचन्द्रः', मे० ८३।११] ॥ (१०) ॥ * ॥ अर्धयति । 'अर्ध उपया-ज्यायाम्' (जु० आ० से०) । 'अकर्तारि—' (३।३।१९) इति षञ् । ऋच्छति, अर्धयते वा । 'ऋ गतो' (भ्वा० प० अ०) । 'उषिकुषिगातिभ्यस्थन्' (उ० २।४) 'अर्थो विष-यार्थनयोर्धनकारणवस्तुषु । अभिधेये च शब्दानां निवृत्तौ

च प्रयोजने' [इति मे० ७२।२] ॥ (११) ॥ * ॥ राति सुखम्, रायते वा । 'रा आदने' (अ० प० अ०) । 'रातेर्दः' (उ० २।६६) । 'रा द्वयोर्निभवे स्वर्णे' [इति रुद्रः] ॥ (१२) ॥ * ॥ विभवति । अच् (३।१।१३४) । 'विभवो घननिवृत्त्योः' [इति हेमः ३।७५०] ॥ (१३) ॥ * ॥ त्रयोदश 'द्रव्यस्य' ।

स्यात्कोषश्च हिरण्यं च हेमरूप्ये कृताकृते ।

कोशः (पु), हिरण्यम् (न), 'सोना-चांदी' अर्थात् 'सिक्का बने हुये और बिना सिक्का बने हुये सोना-चांदीमात्र' के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ कुप्यते । 'कुष निष्कर्षे' (कथा० प० से०) । 'अकर्तारि—' (३।३।१९) इति षञ् ॥ * ॥ कुक्ष्यते । 'कुषा संश्लेषणे' () 'तालव्या मुर्धन्याश्चैते' इत्यधिकारे 'कोशविशदो च' इति शमेदः ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ हेम च रूप्यं च । कृतं चाकृतं च । घटिता-घटिते ॥ * ॥ द्वे 'घटिताघटितहेमरूप्ययोः' ।

ताभ्यां यदन्यत्तत्कुप्यम्

कुप्यम् (न), 'सोना-चांदीसे भिन्न तांबा आदि धातु' का १ नाम है ।

तेति ॥ गुप्यते । 'गुप् रक्षणे' (भ्वा० प० से०) । 'राजसूय—' (३।१।११४) इति साधु ॥ (१) ॥ * ॥ एकं (हेमरूप्याभ्यामन्यस्य) 'ताम्रादेर्घातोः' ।

रूप्यं तद्द्वयमाहतम् ॥ ९१ ॥

रूप्यम् (न), 'सिक्का बने हुये सोना, चांदी, तांबा, गिख्दी आदि' का १ नाम है ।

रूप्यमिति ॥ 'आहतं तु मृषार्थंके । गुणिते ताडिते चापि' [इति हेमः ३।२५८-२५९] आहतं रूपमस्य । 'रूपादाहतप्रशंसयोर्यप्' (५।२।१२०) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'आहतरूपस्य हेमरूप्यादेः' ।

गारुत्मतं मरकतमश्मगर्भो हरिन्मणिः ।

गारुत्मतम्, मरकतम् (२ न), अश्मगर्भः हरिन्मणिः, (२ पु), 'पद्मा या मरकत मणि' के ४ नाम हैं ।

गेति ॥ गारुत्मतो जातत्वात् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥ मरकं तरन्त्यनेन 'तु' प्लवनत-रणयोः (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति ङः ॥ (२) ॥ * ॥ अश्मनो गर्भः ॥ (३) ॥ * ॥ हरिद्वर्णो मणिः । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'गारुत्मतस्य' ।

१. विश्वे 'घनं गोघनवित्तयोः' इति पाठः ।

२. विश्वे 'क' पुस्तके '—स्याद्वसुहट्टके च ।..... श्यामघनेषु—' इति 'क्' पुस्तके च '—षधव्यालघनेषु—' इति पाठभेदो ।

३. 'द्रविणं काञ्चने वित्ते द्रविणं—' इति विश्वे पाठः ।

४. हेमे पुस्तकत्रयेऽपि 'धुम्नं द्रविणवद्धनोजसोः' इति (२।२७१) इति भिन्नपाठादत्र 'भेदिनी'त्येव पाठ उचितः !

शोणरत्नं लोहितकः पद्मरागः

शोणरत्नम् (न), लोहितकः, पद्मरागः (२ पु), 'पद्मराग मणि, लाल' के ३ नाम हैं।

शोणेति ॥ शोणं च तद्रत्नं च ॥ (१) ॥ * ॥ लोहितमेव । 'लोहितान्मणौ' (५।४।३०) इति कम् ॥ (२) ॥ * ॥ पद्ममिव रागोऽस्य । 'अनेकमन्य-' (२।२।२४) इति समासः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पद्मरागस्य' ।

अथ मौक्तिकम् ॥ ९२ ॥

मुक्ता

मौक्तिकम् (न), मुक्ता (स्त्री), 'मोती' के २ नाम हैं।

अथेति ॥ मुक्तं च । 'विनयादिभ्यष्ठक्' (५।४।३४) ॥ (१) ॥ * ॥ मुच्यते स्म । 'मुच्यते मोक्षणे' (तु० उ० अ०) क्तः (३।२।१०२) । 'मुक्ता मौक्तिकपुंश्चत्योः' [इति हेमः २।१९१] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मौक्तिकस्य' ।

अथ विद्रुमः पुंसि प्रवालं पुंनपुंसकम् ।

विद्रुमः (पु), प्रवालः (पु न), 'मूँगे' के २ नाम हैं।

अथेति ॥ विशिष्टो द्रुमः । यद्वा-विशिष्टे द्रो भवः । 'द्युद्रुम्यां मः' (५।२।१०८) । 'विद्रुमो रत्नवृक्षेऽपि प्रवालेऽपि पुमानयम्' [इति मे० ११२।५३] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रबलति । 'बल प्राणने' (भ्वा० प० से०) । 'ज्वलति-' (३।१।१४०) इति णः । 'प्रवालोऽस्त्री किसलये वीणादण्डे च विद्रुमे' [इति विश्वः, मे० १५२।१०७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रवालस्य' 'मूँगा' इत्याख्यस्य ।

रत्नं मणिर्द्वयोररमजातौ मुक्तादिकेऽपि च ॥ ९३ ॥

रत्नम् (न), मणिः (पु स्त्री), 'रत्न, मणि' अर्थात् 'पद्मा, लाल, हीरा, मोती आदि जवाहरात' के २ नाम हैं।

रेति ॥ रमन्तेऽस्मिन् । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा० आ० अ०) । बाहुलकात् वनम् । तुक् (६।१।७१) । 'रत्नं स्वजातिश्रेष्ठे स्यान्मणौ' [इति हेमः २।२८३] ॥ (१) ॥ * ॥ मण्यते । 'मण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।११८) । 'मणिः स्त्रीपुंसयोररमजातौ मुक्तादिकेऽपि च । कण्ठदेशस्तनेऽजाया लिङ्गाग्रेऽलिङ्गजरेऽपि च' [इति विश्वः, मे० ४६।२३-२४] ॥ (२) ॥ * ॥ अथमजातौ = मरकतादौ ॥ * ॥ द्वे 'रत्नस्य' ।

१. विश्वे ग्रन्थद्वयेऽपि 'प्रवाले वल्लकीदण्डे विद्रुमे नवपल्लवे ।' इति (१५७।१०५) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इति पाठ एव समुचितः ।

२. विश्वे ग्रन्थद्वये 'मणिर्गोले मेहनाग्रे रत्ने चाजागलस्तने ।' इति (४९।२२) भिन्नपाठादत्रास्योपन्यासो नोचितः ।

स्वर्णं सुवर्णं कनकं हिरण्यं हेम हाटकम् ।

तपनीयं शातकुम्भं गाङ्गेयं भर्म कर्बुरम् ॥ ९४ ॥

चामीकरं जातरूपं महारजतकाञ्चने ।

रुक्मं कार्तस्वरं जाम्बूनदमष्टापदोऽस्त्रियाम् ॥ ९५ ॥

स्वर्णम्, सुवर्णम्, कनकम्, हिरण्यम्, हेम, हाटकम्, तपनीयम्, शातकुम्भम्, गाङ्गेयम्, भर्म, कर्बुरम्, चामीकरम्, जातरूपम्, महारजतम्, काञ्चनम्, रुक्मम्, कार्तस्वरम्, जाम्बूनदम् (१८ न), अष्टापदः (पु न), 'सुवर्ण' के १९ नाम हैं ।

स्वेति ॥ सुष्ठु ऋणोति । 'ऋणु गतो' (त० उ० से०) । पचाद्यच् (३।२।१३४) यद्वा-अर्णनम् । घञ् (३।३।१८) । शोभनोऽर्णो गतिरनेन ॥ (१) ॥ * ॥ शोभनो वर्णोऽस्य । सुष्ठु वर्ण्यते वा । 'वर्णं वर्णने' (चु० प० से०) ण्यन्तः । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (२) ॥ * ॥ कनति । 'कनी दीप्तौ' (भ्वा० प० से०) 'कृवादिभ्यः संज्ञायां वुन्' (उ० ५।३५) । 'कनकं हेमिन् पुंसि स्यात्किंशुके नागकेसरे । घत्तूरे काञ्चनारे च कालीये चम्पकेऽपि च' [इति मे० ५।५३।५४] ॥ (३) ॥ * ॥ हिनोति, हीयते वा । 'हि गत्यादौ' (स्वा० प० अ०) । मनिन् (उ० ४।१४५) ॥ (५) ॥ (४) ॥ * ॥ हटति । 'हट दीप्तौ' (भ्वा० प० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३) । हाटयति वा । क्ववुन् (उ० २।३२) ॥ (६) ॥ तप्यतेऽनेन । 'तप संतापे' (भ्वा० प० अ०) । 'कृत्यत्युटः-' (३।३।११३) इत्यनीयर् ॥ (७) ॥ * ॥ शातकुम्भे पर्वते भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् ॥ * ॥ अनुशक्तिकादिः (७।३।२०) ('शातकौम्भम्') इति तु स्वामी ॥ (८) ॥ * ॥ गङ्गाया अपत्यम् । शुभ्रादित्वात् । (४।१।१२३) ढक् । 'यं गर्भं सुषुवे गङ्गा पावकादीमतेजसम् । तदुल्बं वर्तते न्यस्तं हिरण्यं समपद्यत' इति वायुपुराणम् () । 'गाङ्गेयः स्यात्पुमान्भीष्मे वलीबं स्वर्णकसेरुणोः' [इति मे० ११८।८१] ॥ (९) ॥ * ॥ बिभ्रति, भरति वा । मनिन् (उ० ४।१४५) । ['भर्म स्यात्काञ्चने भृती' इति मे० ९०।९९] ॥ (१०) ॥ * ॥ कर्वत्यनेन । 'कर्व दपे' (भ्वा० प० से०) । मद्गुरादिः (उ० १।४१) । 'कर्बुरं सलिले हेमिन् कर्बुरः पापरक्षसोः । कर्बुरा कृष्णवृन्तायां शबले पुनरन्यवत्' [इति विश्वः १३६।१३६, मे० १] ॥ (११) ॥ * ॥ चमीकरे आकरे भवम् । 'तत्र भवः'

१. मेदिन्यां 'कर्बुरः स्यात्पुमान् शट्यां सुवर्णं तु नपुंसकम् ।' इति (१३२।१३२) इत्येवं भिन्नपाठादत्र 'विश्व' इत्येव पाठ उचितः ।

(४।३।५३) इत्यण् । यद्वा-चमनम् । 'चमु अदवे' (भ्वा० प० से०) । 'इमजादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) । 'अनाचमे' (७।३।३४) इति आङोऽविवक्षितत्वाद्बुद्धिः । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् । चमी करोति । कृमो हेतु- (३।२।२०) इति टः ॥ (१२) ॥ * ॥ जातं रूपं यस्य । यद्वा-प्रशस्तं जातम् । 'प्रश-सायां-रूपम्' (५।३।६६) ॥ (१३) ॥ * ॥ महच्च तद्रजतं च । 'सन्महत्-' (२।१।६१) इति समासः । 'आन्महत्' (६।३।४६) इत्यात्वम् ॥ (१४) ॥ * ॥ काञ्चति (ते) । 'काचि दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । नञ्चादित्युः (३।१।१३४) —पुषोदरादिः (६।३।१०९) —इति मुकुटस्तु चिन्त्यः । 'काचि' घातोरेव सत्त्वात् (१५) ॥ * ॥ रोचते । 'रुच दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । 'युजिरुचि-तिजां कुञ्च' (उ० १।१।४६) इति मक् । 'रुक्मं लोहे सुवर्णं च' (इति हेमचन्द्रः २।३।३९) ॥ (१६) ॥ * ॥ कृत-स्वरे आकरविशेषे भवम् । अण् (४।३।५३) । कृताः पठिताः स्वरा येन । तस्मै देयम् । 'क्षेपे' (४।२।९२) इत्यण् (१७) ॥ * ॥ जम्बूरसस्य नद्यां भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् ॥ (१८) ॥ * ॥ अष्टौ घातवः पदानि स्थानान्यस्य । 'अष्टनः संज्ञायाम्-' (६।३।१२५) इति दीर्घः । यद्वा-अष्टानामपदम् ॥ (१९) ॥ * ॥ एकोनविंशतिः 'सुवर्णस्य' ।

अलंकारसुवर्णं यच्छृङ्गी कनकमित्यदः ।

शृङ्गीकनकम् (१ न) 'भूषणं वने हुप सोने' का १ नाम है ।

अलमिति ॥ अलंकारसंबन्धि सुवर्णम् ॥ * ॥ शृङ्गी-नामी । शृङ्गी । कनति । 'कनी दीप्ती' (भ्वा० प० से०) । क्वन् (उ० २।३२) । 'शृङ्गी' इति पृथग् नाम वा । 'स्त्री शृङ्गी मण्डनसुवर्णम्' इति रत्नकोषः । 'भूषणं कनकं शृङ्गी' इति नाममाला च । अल्पं शृङ्गं प्राधान्यं वा यस्याः । गौरादिः (४।१।४१) । 'स्त्री स्यात्काचिन्मृणा-त्यादि' (अ० ३।५।७) । इति वचनात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अलंकारस्वर्णस्य' ।

दुर्वर्णं रजतं रूप्यं खर्जूरं श्वेतमित्यपि ॥ ९६ ॥

दुर्वर्णम्, रजतम्, रूप्यम्, खर्जूरम्, श्वेतम् (५ न), 'चांदी' के ५ नाम हैं ।

द्विति ॥ सुवर्णपिख्या दुष्टो वर्णोऽस्य, अनेन वा । 'दुर्वर्णं त्रिष्वसद्वर्णं क्लीबमैलेयरूप्ययोः' [इति मे० ४८।४३] ॥ (१) ॥ * ॥ रजति, रज्यते वा । 'रञ्ज रागे' (भ्वा० उ० अ०) । 'पृषिरञ्जिभ्यां कित्' (उ० ३।१।११) इत्यतच् । 'रजतं त्रिषु शुक्ले स्यात्, क्लीबं

हारे च दुर्वर्णं' (इति विश्वः । मे० ६४।१४४) ॥ (२) ॥ * ॥ 'रूप रूपक्रियायाम्' (उ० उ० से०) । ण्यन्तः । 'अचो यत्' (३।१।९७) । 'रूप्यः स्मात्सुन्दरे त्रिषु । आहतस्वर्णं रजते रजते च नपुंसकम्' [इति विश्वः । मेदिनी ११६।५१-५२, हेमचन्द्रः] ॥ (३) ॥ * ॥ खर्जति । 'खर्ज व्यथने' (भ्वा० प० से०) । 'खर्जपिञ्जादिभ्यः ऊरोलचो' (उ० ४।१।४०) इत्यूरः । 'खर्जूरं रूप्यफ-लयोः खर्जूरः कीटवृक्षयोः' [इति हेमः ३।५८२] ॥ (४) ॥ * ॥ श्वेतते । 'श्विता वर्णे' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'श्वेतो द्वीपाद्विभेदयोः । श्वेता वराटिकाकाष्ठपाटलाशङ्खिनीषु च । क्लीबं रूप्येऽ-न्यवक्त्रुक्ले' [इति मे० ५९।६७-६८] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'रूप्यस्य' ।

रीतिः स्त्रियामारकूटो न स्त्रियाम्

रीतिः (स्त्री), आरकूटः (पु न), 'पीतल' के २ नाम हैं ।

रीति ॥ रीयते । 'रीड् क्षरणे' (दि० आ० अ०) । रिणाति वा । 'री गतिरेषणयोः' (क्रया० प० अ०) । 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।९४) । 'रीतिः स्त्रियां स्यन्दप्रचा-रयोः । पित्तले लोहकिट्टे च' [इति मे० ५७।५१] ॥ (१) ॥ * ॥ 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) । भावे घञ् (३।३।१८) । आरं कूटयते ॥ 'कूट दाहे' (उ० उ० से०) । अच् (३।३।१३४) । 'आरकूटोऽस्त्रियां द्रव्यं रीतिस्तु रीतिकोमलम्' इति रभसः (२) ॥ * ॥ द्वे 'पित्तलस्य' ।

अथ ताम्रकम् ।

शुल्बं म्लेच्छमुखं द्वयष्टवरिष्ठोदुम्बराणि च ॥ ९७ ॥

ताम्रकम्, शुल्बम्, म्लेच्छमुखम्, द्वयष्टम्, वरिष्ठम्, उदु-म्बरम् (६ न), 'तांबा' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ ताम्रयति, तम्यते वा । 'तमु काङ्क्षायाम्' (दि० प० से०) । 'अमितम्योर्दीर्घश्च' (उ० २।१६) इति रक् । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । 'तम्यमिचमां दीर्घश्च' इति रक्—इति मुकुटस्त्वपाणि

१. विश्वे 'रजतं विशदे दन्तिदन्तयोस्तारहारयोः' इति (६३।८६) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' ति पाठस्यैवो-चित्यम् ।

२. 'रूप्यं स्यादाहते स्वर्णं रजते रजतेऽपि च । रूप्यं प्रशस्तरूपे तु वाच्यवत् समुदीरितम् ॥' इति विश्वग्रन्थद्वये (११८।१८-३९) पाठस्य हेमे च 'रूप्यमाहतहेमादौ रजते रूपवत्यपि' इति (२।३८३) पाठस्य भिन्नत्वात् 'मेदिनी' इत्येव पाठधर्मासीत् ।

नीयः ॥ (१) ॥ * ॥ शलति । 'शल गती' (भ्वा० प० से०) । 'उत्वाद्यञ्' (उ० ४।९५) इति साधु । यद्वा-शुल्व-यति, शुल्व्यते वा । 'शुल्व माने' (चु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) । 'एरच्' (३।३।५६) वा । 'शुल्वं ताम्रे यज्ञकर्मण्याचारे जलसंनिधौ' [इति अन्तःस्थेषु हेमचन्द्रः २।५५२] ॥ (२) ॥ * ॥ म्लेच्छदेशे मुखमुत्पात्तरस्य । म्लेच्छस्य मुखमिव, इति वा । (३) ॥ * ॥ द्वे हेमचन्द्र्ये अक्षनुते स्म । 'अधु व्याप्तो' (स्वा० आ० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ॥ (४) ॥ * ॥ अतिशयेन वरम्, उरु, वा । अति-शायने इष्ठम् (५।३।५५) । 'प्रियस्थिर-' (६।४।१५७) इत्युरोर्वरम् । 'वरिष्ठं ताम्रके क्लीबम्' इति टवर्गद्वितीया-न्ते रुद्रः । 'वरिष्ठं मरिचेऽपि च । ताम्रे क्लीबं तित्तिरी ना वरोरुतमयोस्त्रिषु' [इति 'विश्वः', मे० ३।१।१५] ॥ (५) ॥ * ॥ उं शंभुं वृणोति । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'संज्ञायां भृतृवृजि-' (३।२।४६) इति खच् । 'अरुद्विषत्-' (६।३।६७) इति मुम् । उत्कृष्टमं-वरम् । प्रादिसमासः (वा० २।२।१८) । 'उदुम्बरस्तु देहल्यां वृक्षभेदे च पण्डके । कुण्डभेदेऽपि च पुमांस्ताम्रे तु स्यान्नपुंसकम्' [इति मे० १४०।२४९-२५०] ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि (५।४।३८) तु 'ओदुम्बरं भवेत्ताम्रे फलादो यज्ञशास्त्रिनः' इत्यजयः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'ताम्रस्य' । लोहोऽस्त्री शस्त्रकं तीक्ष्णं पिण्डं कालायसायसी ।

अश्मसारः

लोहः (पु न), शस्त्रकम्, तीक्ष्णम्, पिण्डम्, कालाय-सम्, अयः (प न), अश्मसारः (पु न), 'लोहे' के ७ नाम है ।

लोह इति ॥ लोहेति, लुह्यते वा । 'लुह गार्ध्वे' () । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा । लुयतेऽनेन वा । 'लुञ् छेदने' (ऋषा० उ० से०) । बाहुलकाद् हः । रुह्यते, रोहति वा । 'रुह प्रादुर्भावे' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१९) । अच् (३।१।१३४) वा । कपिलकादित्वात्- (वा० ८।२।१८) लत्वम् । 'लोहोऽस्त्री शस्त्रके लोहं^१ जोङ्गके सर्वतैजसे' [इति मे० १७५।८] ॥ * ॥ प्रज्ञाद्यणि 'लोहम्' ॥ (१) ॥ * ॥ अस्म्यतेऽनेन । 'असु हिसायाम्' (भ्वा० प० से०) ।

१. विश्वे पुस्तकद्वये 'वरिष्ठः स्यादुरुतरे प्रवरे तित्तिरावपि । वरिष्ठं मरिचे ताम्रे' इति (४२।१२) अग्निपाठादिह 'मेदिनी' इति पाठ उचितः ।

२. '—लोहे' इति मेदिनीपाठः ।

'दाम्नीशस्-' (३।१।१८२) इति ष्टन् । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ तेजयति, तेज्यते वा, अनेन वा । 'तिज निशाने' (चु० प० से०) । 'तिजे-र्दीर्घञ्' (उ० ३।१८) इति क्त्वनः । 'तीक्ष्णं सामुद्रलवणे विषलोहाजिमुष्कके । क्लीबं, 'यवाग्रके पुंसि तिग्मात्म-त्यागिनोऽस्त्रिषु' [इति मे० ४६।१५] ॥ (२) ॥ * ॥ पिण्डते, पिण्ड्यते वा । 'पिडि संघाते' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा । 'पिण्डो बोले बले सान्द्रे देहागारैकदेशयोः । देहमात्रे निवापे च गोल-सिद्धकयोरपि ॥ ओण्डपुष्पे च पुंसि स्यात् क्लीबमाजीवना-यसोः । पिण्डो तु पिण्डतगरेऽलाबुखर्जूरभेदयोः' (इति-मे० ४१।१८-२०) ॥ (४) ॥ * ॥ कालं च तदयञ्च । 'अनोश्मायः सरसाम्-' (५।४।९४) इति टच् ॥ (५) ॥ * ॥ एति, अयते वा । अमुन् (उ० ४।१८९) ॥ (६) ॥ * ॥ अश्मनः सारः । 'अश्मसारं च शस्त्रकम्' इत्यमरमाला ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'लोहस्य' ।

अथ मण्डूरं शिङ्घाणमपि तन्मले ॥ ९८ ॥

मण्डूरम्, शिङ्घाणम् (२ न), 'मण्डूर' अर्थात् 'लोहेकी मेल' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ मण्डते (ति) । 'मडि भूषायाम्' (भ्वा० प० से०) । खर्जादित्वात् (उ० ४।९०) ऊरच् ॥ (१) ॥ * ॥ शिङ्घ्यते । 'शिघि आघ्राणे' (भ्वा० प० से०) । 'आणको लूधुशिङ्घिषाम्भ्यः' (उ० ३।८३) । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । सिंहमानयति वा । 'कर्म-ण्यण्' (३।२।१) । ['शिङ्घाणं काचपात्रे च लोहना-सिकयोर्मले' इति मे० ५१।८१] ॥ * ॥ 'सिंहानम्' इति पाठे-सिंहवदनिति । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । सिंहमानयति वा । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ तस्य लोहस्य मले ॥ * ॥ द्वे 'लोहकिट्टस्य' ।

सर्वं स्यात्तैजसं लोहम्

लोहम् (या तैजसं न), 'सर्व तरहके धातु (तैजस पदार्थ)' का १ नाम है ।

सेति ॥ तेजसो विकारः । 'तस्य विकारः' (४।३।१३४) इत्यण् । यद्वा-तेजोऽस्त्यस्य । ज्योत्स्नाद्यण् (वा० ५।२।१०३) ॥ * ॥ एकं 'सर्वधातूनाम्' ।

विकारस्त्वयसः कुशी ।

कुशी (स्त्री), 'लोहेके बने हुए हथियार बर्तन आदि वस्तु या फार' का १ नाम है ।

१. '—यवाग्रजे—' इति मेदिनीपाठः ।

वीति ॥ कुं भूमि श्यति । 'शो तनूकरणे' (दि० प० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'जानपद—' (४।१।४२) इति ङीष् 'कुशी फालेऽपि वल्गायां (कुशा, पापिष्ठमत्तयोः । कुशो वाच्यवदाख्यातः)' [इति विश्वः १६७।२-३] । 'कुशो रामसुते दर्भे पापिष्ठे योक्त्रमत्तयोः । कुशी लोहविकारे स्यात् कुशा वल्गा कुशं जले' [इति हेमः २।५५८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'अयोविकारस्य' ।

क्षारः काचः

क्षारः, काचः (१ पु), 'कौच' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ क्षरति । 'क्षार संचलने' (भ्वा० प० से०) । 'उवलिति—' (३।१।१४०) इति णः । 'क्षारः काचे रसे गुहे । भस्मनि धूर्तं लवणे' [इति हेमचन्द्रः २।४१३] ॥ (१) ॥ * ॥ कचते । 'कच बन्धने दीप्तौ च' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । प्रश्नाद्यण् (५।४।३८) काचयति वा । अच् (३।१।१३४) । 'काचः शिबये मणौ नेत्ररोगभेदे मृदन्तरे' [इति विश्वः, मे० २७।२] ॥ * ॥ द्वे 'काचस्य' ।

अथ चपलौ रसः सूतश्च पारदे ॥ ९९ ॥

चपलः, रसः, सूतः, पारदः (४ पु), 'पारा' के ४ नाम हैं ।

अतेति ॥ चोपति । 'चुप मन्दायां गती' (भ्वा० प० से०) । 'चुपेरच्चोपघायाः' (उ० १।१११) इति कलः । यद्वा—चपनम् । 'चप शक्तौ' () । ण्यन्तः । 'एरच्' (३।३।५६) । चपं लाति । 'ला आदाने' (अ० प० अ०) । कः (३।२।३) । 'चपलश्चोरके चले । क्षणिके चिकुरे शीघ्रे पारदे प्रस्तरान्तरे । मीने च चपला तु स्यात् पिप्पल्यां विद्युति श्रियाम् । पुंश्चल्यामपि' इति हेमचन्द्रः [३।६८२-६८४] ॥ (१) ॥ * ॥ रस्यते । 'रस आस्वादाने' चुरा-अदन्तः । 'एरच्' (३।३।५६) । रसयति घातुन् वा । अच् (३।१।१३४) । 'रसः स्वादे जले वीर्ये शृङ्गारादौ विषे ब्रवे । बोले रागे गृहे घातौ तिक्तादौ पारदेऽपि च । रसा तु रसनापाठासल्लकीक्षितिकंगुषु' (इति हेमः ६००-६०१) ॥

१. 'काचस्तु मुनी शिबये मृदन्तरे । नेत्ररोगेऽपि' इति (३०।१-२) भिन्नपाठादत्रापि 'मेदिनी' इति पाठ एवोचितः ।

२. हेमे 'क' पुस्तके '—मीनेऽपि... पुंश्चल्याम्' इति पाठः, 'क्षग' पुस्तकद्वयेऽपि '—पुंश्चल्याम्' इत्येवं पाठः ॥

३. हेमे 'क' पुस्तके '—बोले रोगे देहघातौ—' इति, 'ख-ग' पुस्तकयोस्तु '—बोले रोगे देहघातौ—' इति पाठौ ।

(२) ॥ * ॥ शिवेन सूयते स्म । 'षु प्रसवे' (दि० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'सूतस्तु सारथी तक्षिण क्षत्रियाद् ब्राह्मणीसुते । वन्दिपारदयोः पुंश्चि प्रसूते प्रेरिते त्रिषु' [इति विश्वः ५७।११, मेदिनी ५९।७३] ॥ (३) ॥ * ॥ पारं ददाति । 'हुदाम् दाने' (जु० उ० अ०) । 'जातोनुप—' (३।२।३) इति कः ॥ * ॥ 'पारते' इति पाठे-पारं तनोति । 'तनु विस्तारे' (त० उ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'रसेन्द्रः पारदः प्रोक्तः पारतोऽपि—निगद्यते' इति तारपालः । 'पारतस्तु मना-वपाण्डुः सूतस्तु रहितो मलात् । पारदस्तु मनाक् शीतः सर्वं तुल्यगुणाः स्मृताः' इति शब्दान्वयः । (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'पारदस्य' ।

गवलं माहिषं शृङ्गम्

गवलम् (न), 'मैसे की सींग' का १ नाम है ।

मेति ॥ अलति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । गवामलम् । यद्वा—गवनम् । 'गुडं शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । 'शृदोरप्' (३।३।५७) गवं लाति । कः (३।२।३) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'महिषशृङ्गस्य' ।

अभ्रकं गिरिजामले ।

अभ्रकम्, गिरिजम्, अमलम् (३ न), 'अभ्रक' के ३ नाम हैं ।

अभ्रेति ॥ अभ्रति, अभ्रयते वा । 'अभ्र गती' (भ्वा० प० से०) । क्युन् (उ० २।३२) । अभ्रस्य प्रतिकृतिर्वा । 'हवे प्रतिकृती' (५।३।९६) इति कन् ॥ (१) ॥ * ॥ गिरी जातम् । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) । 'सप्तम्यां जनेर्ङः' (३।२।९७) । ['गिरिजं त्वभ्रकेऽपि स्याच्छिलाजतुनि शैलजे । लोहेऽपि, गिरिजा गीरीमातु-लुङ्गघोश्च योषिति' इति मेदिनी ३१।२२-२३] ॥ (२) ॥ * ॥ अमति । 'अम गती' (भ्वा० प० से०) । वृषा-दित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । न मलमस्य, इति वा । ('अमलं त्वभ्रके क्लीबं लक्ष्म्यां स्त्री निमले त्रिषु' इति मेदिनी १४६।६०) । 'गिरिजं गिरिजाबीजममलं गवलञ्च-जम्' इति वाचस्पतिः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अभ्रकस्य' ।

१. विश्वे पुस्तकद्वयेऽपि '—तक्षिण प्रसूते प्रेरितेऽपि च । क्षत्रियाद् ब्राह्मणीजेऽपि सूतः पारदवन्दितोः ॥' इत्येवमांशिक एव समानः पाठः ॥

२. 'महिष' शब्दपर्यायानुक्त्वा 'अरण्याजेऽस्मिन् गवलः' (अभि-चि० म० ४।३४६) इत्युक्त्या 'गवल' शब्दो वन्यमहिषस्यापि वाचकः ।

३. स्वामी तु 'गिरिजं च तदमलं च' इति विशदहृष 'गिरिजामलम्' इत्येकं नामाह ।

स्रोतोञ्जनं तु सौवीरं कापोताञ्जनयामुने ॥ १०० ॥

स्रोतोञ्जनम्, सौवीरम्, कापोताञ्जनम्, यामुनम् (४ न), 'सुर्मा' के ४ नाम हैं।

सविति ॥ अज्यते नयनमनेन । 'अञ्ज' व्यक्त्यादौ (६० प० से०) । करणे ल्युट् (३।३।११७) । स्रोतो-ज-नञ्जनम् । शाकपार्थिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ सुवीरे देशे भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'सौवीरं काञ्जिके स्रोतोञ्जने च बदरीफले । ना तु नीवृति' इति विश्वः (मेदिनी १४०।१३९) ॥ (२) ॥ * ॥ कपोतस्येदम्, कपोतवर्णत्वात् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । कापोतं च तदञ्जनं च ॥ (३) ॥ * ॥ यमुनायां भवम् । अण् (४।३।५३) । यद्वा-यमुनाया इदम्, तद्वच्छयामत्वात् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'सौवीराञ्जनस्य' 'सुर्मा' इति ह्यातस्य ।

तुत्थाञ्जनं शिखिग्रीवं वितुन्नकमयूरके ।

तुत्थाञ्जनम्, शिखिग्रीवम्, वितुन्नकम्, मयूरकम् (४ न), 'तृतीया' के ४ नाम हैं।

त्विति ॥ तुत्थयति, तुत्थयते वा । 'तुत्थ आवरणे' () । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'एरच्' (३।३।५६) वा । तुत्थं च तदञ्जनं च ॥ (१) ॥ * ॥ शिखिनो ग्रीवा । शिखिग्रीवाऽस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२-१२७) । तद्वद्वर्णत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ वितुन्नते स्म । 'तुद व्ययने' (तु० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । स्वार्थे कन् (जापि० ५।४।५) ॥ (३) ॥ * ॥ मयूरस्य प्रतिकृतिः । 'इवे प्रतिकृतौ' (५।३।९६) इति कन् । मयूरं कायति वा, सादृश्यात् । 'कं शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । कः (३।२।३) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'तुत्थाञ्जनस्य' 'तृतीया' इति ह्यातस्य ।

कर्परी दार्विका क्वाथोद्भवं तुत्थम्

कर्परी, दार्विका (२ स्त्री), तुत्थम् (न), 'विसर्कर' किये हुये अञ्जन-विशेष' के ३ नाम हैं।

केति ॥ कल्पते । 'कृपू सामर्थ्ये' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादरत् लत्वाभावश्च ॥ (१) ॥ * ॥ दार्वी दारु-हरिद्रा । तद्विकारोऽपि दार्वी, अभेदोपचारात् । स्वार्थे कन्

१. '—व्यक्तिप्रक्षणकान्तिगतिषु' इति वाच्यम् ।

२. विश्वे 'सौवीरं बदरे स्रोत्राञ्जने देशे च काञ्जिके ।' इति भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठ उचितः ।

३. '—दार्विकाक्वाथोद्भवं तुत्थरसाञ्जनम्' इति, '—दार्विकाक्वाथोद्भवं तुत्थं रसाञ्जनम्' इति च क्रमेण क्षीरस्वामि-महेश्वर-सम्मतौ पाठौ ।

(जापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ तत्तुत्थं क्वाथोद्भव-मावर्तितं सदुक्तपर्यायम् ॥ * ॥ तुत्थं चास्य नाम । 'तुत्थं स्यादमृतासङ्गं कर्परी तुन्नमित्यपि' इति रभसः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'आवर्तननिष्पन्नस्य रसाञ्जनभेदस्य' ।

रसाञ्जनम् ॥ १०१ ॥

रसगर्भं ताक्ष्यशैलम्

रसाञ्जनम्, रसगर्भम्, ताक्ष्यशैलम् (३ न), 'रसाञ्जन' अर्थात् 'नेत्रमें लगानेके अञ्जन-विशेष' के ३ नाम हैं।

रेति ॥ रसजमञ्जनम् । शाकपार्थिवादिः (वा० २।१७८) ॥ (१) ॥ * ॥ रसो गर्भेऽस्य ॥ (२) ॥ * ॥ ताक्ष्यशैले भवम् । अभेदोपचारात्—इति मुकुटः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'रसाञ्जनस्य' । स्वामी तु—तुत्थाञ्ज-नादि पञ्च पर्यायानुक्त्वा दार्विकाक्वाथोद्भवादिपञ्चकं रस-वतीपर्यायानाह ।

गन्धारमनि तु गन्धकः ।

सौगन्धिकश्च

गन्धारमा, गन्धिकः, सौगन्धिकः (३ पु), 'गन्धक' के ३ नाम हैं।

गेति ॥ गन्धयुक्तोऽश्मा । शाकपार्थिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ गन्धोऽस्यास्ति । अर्शआद्यच्

१. कस्मिन् पदार्थे किन्नामको गन्ध इति कथयन् वैजयन्तीकारः 'गन्धके' 'गन्धिक' नामको गन्धो भवतीत्याह तच्च—“मल्लिकायां स्थितो गन्धो मङ्गल्या मङ्गलश्च सः । जात्यां सीमनसो, नागकेसरे गन्धसारणः । चम्पके सुरभिः, पद्मे वासनः, कुटजे धुणः ॥ कस्तूरिकायामामोदः, कुंकुमे पलशीनकः । परिहाव्यो मरुबके, पाटले तृणशो-णकः ॥ चन्दने चन्द्रिकः, साले शोणो, गन्धिक उत्पले । केतके शोणितं सर्जधूपे सरलशोणिकः ॥ वकुले स्यात् परिमलो, वलनोऽगरधूपके । सहकारे सरलिको, गुग्गुली त्ववलोलुकः ॥ कुन्दोपरालो मदवे, दुलो जम्बी (रके स्थितः) । मल्ल्यां (स्थितस्तु) खबुकः, कर्पूरे मुखवासनः ॥ आज्ये शमसनोऽशोके सुरवः, तिलके कुलः । गात्रे गन्धो, गन्धके तु गन्धिकः, पित्तले लसः ॥ गुदवायो तु दुर्गन्धः, किट्टे लोलः, कफे घनः । मत्स्यत्वच्यामिषो, निम्बे तिक्तको, गोमुखे सणिः ॥ उदंशे देहलिंगोविष्मूत्रयोर्धुक-मुर्मुरी । शुक्ले मांसिमंदे रुक्षो, मूत्रिते त्वन्धमेहलः ॥ स्नेहदोषे मेघटिको, गूधे स्थालिकवैणिकी । चिस्त्रो यकृति, पूये तु पूतिभूत्रे तु मेहलः ॥ दुष्टव्रणे तु कथितो, रुधिर-त्वाममांसकः । गन्धशब्दास्त्वमी योज्याः साम्याद् गन्धा-न्तरेष्वपि ॥” इति वैज० (पु० १९९ श्लो० ४८-५८) ॥

(५।२।१२७) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ * ॥
'गन्धिकः' इति पाठे—'अत इनिठनी' (५।२।११५) इति
ठन् ॥ (२) ॥ * ॥ शोभनो गन्धोऽस्य । विनयादित्वात्
(५।४।३४) स्वार्थे ठक् ॥ * ॥ 'आमोदलेशयोर्गन्धः स
सुगन्धः सुगन्धकः' इति रभसः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'रसाञ्जनस्य' ।

चक्षुष्याकुलाल्यौ तु कुलत्थिका ॥ १०१ ॥

चक्षुष्या, कुलाली, कुलत्थिका (३ स्त्री), 'काला सुर्मा'
के ३ नाम हैं ।

चेति ॥ चक्षुषे हिता । 'शरीरावयवाद्यत्' (५।१।६) ।
'चक्षुष्यः केतके पुण्डरीकसंज्ञकपादये । कुलत्थिकासुभगयोः
स्त्रियामक्षिहितेऽन्यवत्' (इति मेदिनी ११८।८२) ॥ (१)
॥ * ॥ कुलमलति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) ।
—'कर्मण्यण्' (३।२।१) । डीप् (४।१।१५) । 'चक्षुष्या
कुम्भकारी च कुलाली च कुलत्थिका' इति रत्नकोषः ॥
(२) ॥ * ॥ कुलत्थप्रतिकृतिः । 'इवे—' (५।३।९६) इति
कन् । यद्वा—कुले तिष्ठति । 'सुपि—' (३।२।४) इति कः ।
स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । पृषोदरादिः (६।३।
१०९) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'तुत्थविशेषस्य' ।

रीतिपुष्पं पुष्पकेतु पौष्पकं कुसुमाञ्जनम् ।

रीतिपुष्पम्, पुष्पकेतु, पुष्पकम्, कुसुमाञ्जनम् (४ न),
'तपाये हुप पीतलसे निकली हुई मैलके द्वारा बनाये हुप
सुर्मे' के ४ नाम हैं ।

रीति ॥ रीतेः पित्तलस्य पुष्पमिव । तन्मलत्वात् ॥
(१) ॥ * ॥ पुष्पस्य केतुरिव । नाशकत्वात् । 'उदन्त-
नपुंसकेषु पुष्पकेतु कुसुमाञ्जनम्' इति रुद्रः ॥ (२) ॥ * ॥
पुष्पस्य प्रतिकृतिः । 'इवे—' (५।३।९६) इति कन् । ततः
स्वार्थेऽण् (५।४।३८) ॥ (३) ॥ * ॥ कुसुममिव, कुसुम-
नाशकं वा अञ्जनम् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'रीतिकायां
ह्मा (ध्या) यमानायां जातस्य मलस्य' ।

पिञ्जरं पीतनं तालमलं च हरितालके ॥ १०३ ॥

पिञ्जरम्, पीतनम्, तालम्, आलम्, हरितालकम् (५ न),
'हरताल' के ५ नाम हैं ।

पीति ॥ पिञ्जनम् । 'पिजि वर्णे' (अ० आ० से०) ।
षष् (३।३।१८) । 'निष्ठायामनिटः—' (वा० ७।३।५३)
इति वचनात् कुत्वम् । पिञ्जं वर्णविशेषं राति । कः (३।
२।३) । 'पिञ्जरीऽश्रान्तरे पीते क्लीबं स्वर्णे च पीतने'
(१) ॥ * ॥ पीतं वर्णं नयते । 'णय गती' (भ्वा० आ०
से०) । 'णीञ्' (भ्वा० उ० अ०) वा । 'अन्येभ्योऽपि—'

(वा० ३।२।१०१) इति डः । 'पीतनं पीतदारुणि । कुङ्कुमे
हरिताले च (पुमानाभ्रातके मतः)' इति विश्वः (मेदिनी)
(२) ॥ * ॥ तालयति, तल्यते वा । 'तल प्रतिष्ठायाम्'
(डु० प० से०) । ण्यन्तः । अच् (३।१।१३४, ३।३।
५६) । 'तालः कालक्रियामाने हस्तमानद्रुभेदयोः । करा-
स्फोटे करतले हरिताले त्सरावपि' (इति हैमः) । 'तालः
करतलेऽगुष्ठमध्यमाभ्यां च संमिते । गीतकालक्रियामाने
करस्फाले द्रुमान्तरे । वाद्यभाण्डे च कांस्यस्य त्सरी ताली
जटीषधी । क्लीबं तु हरिताले स्यात्' [इति विश्वः १५०।
१६-१७ । मेदिनी १४६।२३-२४] (३) ॥ * ॥
आलयति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । अच्
(३।१।१३४) । आलाति वा । 'ला आदाने' (अ० प०
अ०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति कः । 'आलं
स्यादनल्पहरितालयोः' इति हैमचन्द्रः [२।४८६] ॥ (४)
॥ * ॥ हरितं वर्णमालाति । 'आतोऽनुप—' (३।२।३)
इति कः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । 'हरितालमलं
तालपणकं नटभूषणम्' इति माधवः । 'हरिताले तु कर्वूरं
गोदन्तो नटसंज्ञकः' इति त्रिकाण्डशेषः [२।१।३५] । (५)
॥ * ॥ पञ्च 'हरितालस्य' ।

गैरेयमर्थ्यं गिरिजमश्मजं च शिलाजतु ।

गैरेयम्, अर्थ्यम्, गिरिजम्, अश्मजम्, शिलाजतु (५ न),
'शिलाजीत' के ५ नाम हैं ।

गैरयति ॥ गिरी भवम् । 'नद्यादिभ्यः' (४।२।९७)
इति ङक् ॥ (१) ॥ * ॥ अर्थ्यते । 'अर्थ उपयाच्यायाम्'
(डु० आ० से०) ण्यन्तः । 'अचो यत्' (३।१।९७) ।
अर्थान्नपेतं वा । 'धर्मपथ्य—' (४।४।९२) इति यत् ।
'अर्थो विपश्चिति न्याय्ये त्रिष्वर्थ्यं तु शिलाजतु' इति यान्ते
रुद्रः ॥ (२) ॥ * ॥ गिरेर्जातम् । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि०
आ० से०) । 'पञ्चम्यामजातो' (३।२।९७) । इति डः ।
'गिरिजं त्वभ्रकेऽपि स्याच्छिलाजतुनि शैलजे । लोहेऽपि

१. विश्वे ग्रन्थद्वयेऽप्याद्यचरणत्रयानन्तरं '—तालः
खङ्गादिमुष्टिषु । द्रुमभेदे करास्फाले तालन्तु हरितालके ॥'
इति पाठः । मेदिन्यां च '—करस्फाले—' इति पाठः ॥

२. 'हरितं वर्णमालाति' इति स्वकृतविग्रहे 'आल्'
इत्युपसर्गस्य सत्वेन अनुपसर्गे प्रवर्तमानेन 'आतोऽनुप-
सर्गे कः' इति सूत्रेण 'क' प्रत्ययोक्तिविरुद्धा, अत एव
सि० की० तत्सूत्रोक्ता "अनुपसर्गे किम् ? गोसंदायः"
इत्युक्तिः संगता, तस्मादत्र कर्मण्यण् इत्यण् प्रत्यय उचितः ।
स्वामी तु "हरेः पीतवर्णस्य तालः प्रतिष्ठाऽस्मिन्, हरि-
तालम् । ... ---" इत्युक्तवान् ॥

गिरिजा गीरीमातुलुङ्गधोश्च योषिति' (इति मेदिनी ३१। २३-२४) ॥ (३) ॥ * ॥ अश्मनो जातम् ॥ (४) ॥ * ॥ शिलाया जात्वेव । षष्ठीतत्पुरुषः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'शिलाजतुनः' ।

बोलगन्धरसप्राणपिण्डगोपरसाः समाः ॥ १०४ ॥

बोलः, गन्धरसः, प्राणः, पिण्डः, गोपरसः (५ पु), 'गन्धरस' के ५ नाम हैं ।

बोलेति ॥ बोलयति । 'बुल मज्जने' (चु० प० से०) अच् (३।१।१३४) । वाति वा । 'वा गतिगन्धनयोः' (अ० प० अ०) । पिञ्जादित्वात् (उ० ४।९०) ऊलच् ॥ (१) ॥ * ॥ गन्धवान् रसोऽस्य ॥ * ॥ राजदन्तादित्वात् (२।२।३१) 'रसगन्धः' अपि—इति स्वामी ॥ (२) ॥ * ॥ प्राणिति, अनेन वा । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घम् वा । 'प्राणो हृन्मास्ते बोले काव्यजीवेऽनिले बले । पुलङ्गः पूरिते वाच्यलिङ्गः पुंभूमि चासुषु' (इति मेदिनी ४६।२१) ॥ (३) ॥ * ॥ पिण्डते । 'पिडि संघाते' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'पिण्डो वृन्दो जपापुष्पे गोलो बोलेऽङ्गसिद्धयोः । कवले पिण्डं तु वेष्टमैकदेशे जीवनायसोः । बले सान्द्रे पिण्ड्यलाबूखर्जूर्योस्तगरेऽपि च' [इति हेमचन्द्रः १२।१२५] ॥ (४) ॥ * ॥ गां जलं स्यति । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । गोसः—इति मुकुटः ॥ * ॥ 'गोपः' इति स्वामी । गोर्जलात् पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः ॥ (५) ॥ * ॥ रसयति, रस्यते, अनेन वा । 'रस आस्वादाने' (चु० उ० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ * ॥ गोपे उत्पत्तौ रसोऽस्य 'गोपरसः' इति समस्तमपि—इति स्वामी ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'गन्धरसस्य' 'वोर' इति ख्यातस्य ।

हिण्डीरोऽब्धिकफः फेनः

हिण्डीरः, अब्धिकफः, फेनः (३ पु), 'समुद्रफेन' के ३ नाम हैं ।

हीति ॥ 'हिण्डि' इति 'हिण्डी' इति वा शब्दमीरयति । ईर गती कम्पने च' (अ० आ० से०) । अच् (३।३।१३४) । अण् (३।२।१) वा । हादिः ॥ * ॥ ('हिण्डीरः' इति) डादिर्वा पाठः ॥ (१) ॥ * ॥ अण्वेः कफ इव ॥ (२) ॥ * ॥ स्फायते । 'स्फायी वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । 'फेनमीनी' (उ० ३।३।) इति साङ्गः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'समुद्रफेनस्य' ।

सिन्दूरं नागसंभवम् ।

सिन्दूरम्, नागसंभवम् (२ न), 'सिन्दूर' के २ नाम हैं ।

सीति ॥ स्यन्दते । 'स्यन्दू प्रस्रवणे' (भ्वा० आ० से०) । 'स्यन्देः संप्रसारणं च' (उ० १।६८) इत्यु-रन् । 'खर्जादित्वादूरः' बाहुलकात्संप्रसारणं च—इति मुकुटोऽपानिनीयः । 'सिन्दूरस्तरुभेदे स्यात् सिन्दूरं रक्त-चूर्णके । सिन्दूरो रोचनारक्तवेलिकाघातकीष्ट च' [इति मे० १३९।२३६] ॥ (१) ॥ * ॥ नागं सीसं संभवः (उत्पत्तिस्थानम्) अस्य ॥ (२) ॥ द्वे 'सिन्दूरस्य' ।

नागसीसकयोगेष्टवप्राणि

नागम्, सीसकम्, योगेष्टम्, वपम् (४ न), 'सीसा' के ४ नाम हैं ।

मेति ॥ नगे भवः 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'नागं नपुंसकं रङ्गे सीसके करणान्तरे । नागः पक्षगमात-ङ्गकूराचरिषु तोयदे ॥ नागकेसरपुंनाग [नागदन्तप्रभे-दके । 'देहानिलप्रभेदे च श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थितः' इति मे० २२।७-९] ॥ (१) ॥ * ॥ सिनोति । 'षिबू बन्धने' (स्वा० उ० अ०) । क्विप् (३।२।१७८) । अनित्यत्वान्न तुक् । ई स्याति । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । सि च तदीसं च । स्वार्थे कन् (आपि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ योगे घातुसंबन्धे इष्टम् । 'सप्तमी-' (२।१।४०) इति समासः ॥ (३) ॥ * ॥ उप्यते । 'डुवप् बीजसं-ताने' (भ्वा० उ० अ०) । 'वृधिवपिभ्यां रन्' (उ० २।२७) ॥ * ॥ 'वध्रं'—इति मुकुटः । वर्धते । 'वृधु वर्धने' (भ्वा० आ० से०) । रन् (उ० २।२७) । ['वध्रंः सीसवरत्रयोः' इति हेमः २।४६५] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'सीसस्य' 'सीसा (सो)' इति ख्यातस्य ।

व्रट्ट पिच्चटम् ॥ १०५ ॥

रङ्गवङ्गे

वपु, पिच्चटम्, रङ्गम्, वङ्गम् (४ न), 'रांगा' के ४ नाम हैं ।

व्रेति ॥ व्रपते । 'व्रपूष् लज्जायाम्' (भ्वा० आ०) । 'वृस्वृस्निहि-' (उ० १।१०) इत्युः । 'रङ्गसीसकयो-स्त्रपुः' इति रुद्रः ॥ (१) ॥ * ॥ पिच्चयति, पिच्चते वा । 'पिच्च छेदने' (भ्वा०) । अच् (३।१।१३४) पिच्चं टौकते । 'टौक गती' (भ्वा० आ० से०) । 'अन्ये-भ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति ङः । पिच्चयति । 'शकादिभ्योऽटन्' (उ० ४।८१) वा । 'पिच्चटो नेत्ररोगे

स्यात्कलीबं सीसकरङ्गयोः [इति विश्वः । मे० ३७।४९] ॥
 (२) ॥ * ॥ रङ्गति । 'रंगि गतो' (भ्वा० प० से०) ।
 अच् (३।१।१३४) । ['रङ्गो ना रंगे नृत्यरणक्षितौ ।
 अस्त्री त्रपुणि' इति मे० २३।१९-२०] ॥ (३)
 ॥ * ॥ वङ्गति । 'वंगि गतो' (भ्वा० प० से०) । अच्
 (३।१।१३४) । 'वङ्गं सीसकरङ्गयोः । वातकिऽपि च
 कापसि पुंभूमि नीवृदन्तरे' [इति मे० २३।२२-२३] ।
 'वङ्गः कापसि वृन्ताके वङ्गा जनपदान्तरे । वङ्गं त्रपुणि
 सीसे च' [इति हेमः २।४८-४९] ॥ (४) ॥ * ॥
 चत्वारि 'वङ्गस्य' 'रंग' इति ख्यातस्य ।

अथ पिचुस्तूलः

पिचुः, तूलः (२ पु), 'रुई-कपास' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ पिचति । 'पिचु मर्दने' () । पचति
 वा । 'हुपचष् पाके' (भ्वा० उ० अ०) मृगवादिः
 (उ० १।३७) । 'पिचुर्ना' कुष्ठभेदे च कर्षे तूलेऽसुरा-
 न्तरे' [इति विश्व-मेदिन्यौ २७।७] ॥ (१) ॥ * ॥
 तूलयति । तूल्यते, वा । 'तूल निष्कर्षे' (भ्वा० प० से०)
 'इगुपध-' (३।३।१३५) इति कः । घञ् (३।३।१९)
 वा । 'तूलं स्याद् ब्रह्मदारुणि । आकाशेऽथ पिचौ न स्त्री'
 [इति विश्वः, मे० १४६।२५-२६] ॥ * ॥ 'पिचुतूलः'
 इति रभसात् संघातोऽपि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कापा-
 सस्य' 'रुई' इति ख्यातस्य ।

अथ कमलोत्तरम् ।

स्यात्कुसुम्भं वह्निशिखं महारजनमित्यपि ॥ १०६ ॥

कमलोत्तरम्, कुसुम्भम्, वह्निशिखम्, महारजनम् (४ न),
 'कुसुम्भ' (बरें) के फूल' के ४ नाम हैं ।

अथेति ॥ कमलादुत्तरम् ॥ (१) ॥ * ॥ कुस्यति ।
 'कुस संश्लेषणे' (दि० प० से०) । 'कुसेरुम्भोमेदेताः'
 (उ० ४।१०६) इत्युम्भः । बाहुलकात् गुणः । 'कुसुम्भं
 हेमनि महारजने ना कमण्डलो' [इति मे० १०७।१५] ॥
 (२) ॥ * ॥ वह्निवत् शिखाऽस्य ॥ (३) ॥ * ॥
 रज्यतेऽनेन । ल्युट् (३।३।११५) । 'रजकरजनरजः-
 सूपसंख्यानम्' (वा० ६।४।३४) इति नलोपः । 'रज्जेः
 क्युन्' (उ० २।७९) वा । महच्च तद्रजनं च । 'सन्म-

१. अत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठ उचितः, विश्वे पुस्तक-
 द्वयेऽपि "पिचुस्तूले च कर्षे च कुष्ठरोधेऽसुरान्तरे । भैर-
 वस्य प्रभेदेऽपि पिचुः क्वापि प्रकीर्तितः ॥" इति (३०।३)
 सर्वथा भिन्नपाठात् ।

२. विश्वे पुस्तकद्वये 'तूल' शब्दस्य विवरणादर्शना-
 दत्रापि 'मेदिनी' इत्येव पाठ उचितः ।

हत्-' (२।१।६१) इति समासः । 'महारजनमुद्दिष्टं
 शातकुम्भकुसुम्भयोः' [इति मे० १००।१४२] ॥ (४)
 ॥ * ॥ चत्वारि 'कुसुम्भस्य' 'कुसुम्भ' इति ख्यातस्य ।

मेषकम्बल ऊर्णायुः

मेषकम्बलः, ऊर्णायुः (२ पु), 'भैंसके बालके कम्बल' के
 २ नाम हैं ।

मेषेति ॥ मेषलोमकृतः कम्बलः । शाकपाथिवादिः
 (वा० २।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ ऊर्णाऽस्यास्ति ।
 'ऊर्णया युस्' (५।२।१२३) । 'ऊर्णायुर्ना क्षणभङ्गे'
 मेषकम्बलमेषयोः' [इति विश्वः । मे० ११८।७६] ॥
 (२) ॥ * ॥ द्वे 'कम्बलस्य' ।

शशोर्णं शशलोमनि ।

शशोर्णम्, शशलोम (२ न), 'खरगोशके रोंप' के २
 नाम हैं ।

शेति ॥ शशस्य ऊर्णा । 'शशोर्णं कारणं करम्' इति
 चन्द्रगोमिलिङ्गानुशासनात् क्लीबत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥
 शशस्य लोम ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शशलोमनः' ।

मधु क्षौद्रं माक्षिकादि

मधु, क्षौद्रम्, माक्षिकम्, आदि (३ न), 'मधु, सहद्व' के
 ३ नाम हैं ।

मेति ॥ मन्यते । 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) ।
 'फलिपाटि-' (उ० १।१८) इति साधु । 'मधु पुष्परसे
 क्षौद्रे मद्ये, ना तु मधुद्रुमे । वसन्तदैत्यभिश्चैत्रे स्याज्जी-
 वन्त्यां तु योषिति' [इति विश्वः, मेदिनी ७९।११-१२] ॥
 (१) ॥ * ॥ क्षुद्राभिर्मक्षिकाभिः कृतम् । 'क्षुद्राभ्रमर-'
 (४।३।११९) इत्यम् । 'क्षौद्रं तु मधुनीरयोः' [इति
 हेमचन्द्रः २।४१९] ॥ (२) ॥ * ॥ मक्षिकाभिः
 कृतम् । 'संज्ञायां' (४।३।११७) इत्यण् ॥ (३) ॥ * ॥
 आदिना भ्रामरवाटक-पौतिकादिग्रहः ॥ * ॥ त्रीणि
 'मधुनः' ।

मधूच्छिष्टं तु सिक्थकम् ॥ १०७ ॥

मधूच्छिष्टम्, सिक्थकम् (२ न), 'सहद्वसे निकाले हुष-
 मोम' के २ नाम हैं ।

१. विश्वेन (१२२।६८) सह विसंवादान्मेदिन्यां
 लभ्यमानः 'क्षणाभङ्गे' इति पाठो लेखकादिप्रमाण-
 प्रतिभाति ।

२. विश्वे पुस्तकद्वये 'मधु क्षौद्रे जले क्षीरे । मद्ये, पुष्प-
 रसे मधुः । दैत्ये चैत्रे वसन्ते च जीवाशाके मधुद्रुमे ॥' इति
 (८२।११) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठयम् ।

मेति ॥ मधुन उच्छिष्टम् ॥ (१) ॥ * ॥ सिञ्चति,
सिञ्च्यते वा । 'षिच क्षरणे' (तु० उ० अ०) 'पातुतुदि-
वचिरिचिसिचिभ्यस्थक्' (उ० २।७) । स्वार्थे कन्
(ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मधुच्छिष्ट-
स्य' 'मोम' इति ख्यातस्य ।

मनःशिला मनोगुप्ता मनोह्रा नागजिह्विका ।

नैपाली कुनटी गोला

मनःशिला, मनोगुप्ता, मनोह्रा, नागजिह्विका (४ स्त्री),
'मैनसिल' के ४ नाम हैं ।

नैपाली, कुनटी, गोला (३ स्त्री), 'नेपाली मैनसिल' के
३ नाम हैं ।

मेति ॥ मनःशब्दवाच्या शिला । शाकपार्थिवादिः
(वा० २।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ मनसा गुप्ता ।
'कर्तृक्षरणे-' (२।१।३२) इति समासः ॥ (२)
॥ * ॥ मनःशब्देन हूयते कथ्यते । 'ह्वे' स्पर्द्धायां शब्दे
च (भ्वा० उ० से०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६)
इत्यङ् ॥ (३) ॥ * ॥ नागानां जिह्वेव । स्वार्थे कन्
(ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (४) ॥ * ॥ नेपाले भवा ।
'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । 'नैपाली नवमालीमनः-
शिलासुवहामु च' [इति विश्वः १३२।१५९] ॥ (५)
॥ * ॥ को नटांत । 'नट अवस्यन्दने' (चु० प० से०) ।
अच् (३।१।१३४) । गौरादिः (४।१।४१) । यद्वा-
कुत्सिता नदीव ॥ (६) ॥ * ॥ गां दीप्तिं लाति । कः
(३।२।३) । गुडयते वा । 'गुड वेष्टने' (तु० प० से०) ।
घञ् (३।३।१९) । डलयोरैक्यम् । 'गोला गोदावरी-
सह्योः कुनटीदुर्गयोः स्त्रियाम् । पात्त्राञ्जने मण्डने चालि-
ञ्जरे बालखेलने चला^२ लक्ष्म्यां पुमाद् कम्पे कम्पयुक्तेऽ-
भिधेयवत्-' [इति मे० १४६।१४-१५] ॥ (७) ॥ * ॥
सप्त 'मनःशिलायाः' 'मैनसिल' इति ख्यातस्य ।

यवक्षारो यवाग्रजः ॥ १०८ ॥

पाक्यः

यवक्षारः, यवाग्रजः, पाक्यः (३ पु), 'जवाखार' के ३
नाम हैं ।

येति ॥ यवानां क्षारः ॥ (१) ॥ * ॥ यवाग्रा-

१. विग्रहागत 'मनः' शब्दस्योपसर्गत्वाभावेन, उपसर्गे
प्रवर्तमानस्य 'आतश्चोपसर्गे' इत्यस्यात्राप्रवृत्त्या 'कविधौ
सर्वत्र संप्रसारणभ्यो ङः' इति वार्तिकेनात्र 'ङ' प्रत्यय
उचितः ।

२. 'चला' शब्दार्थकतयाऽन्तिमादंशलोकांशो न प्रकृ-
तोपयोगी ।

ज्जायते स्म । 'पञ्चम्यामु-' (३।२।९८) इति ङः ॥
(२) ॥ * ॥ पाके साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८)
इति यत् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'यवक्षारस्य' 'जवा-
खारः' इति ख्यातस्य ।

अथ स्वर्जिकाक्षारः कापोतः सुखवर्चकः ।

सौवर्चलं स्याद्वचकम्

सर्जिकाक्षारः, कापोतः, सुखवर्चकः (३ पु) सौवर्चलम्,
रुचकम् (२ न), 'सज्जीखार' के ५ नाम हैं । मतान्तर में
अन्तिम २ नाम 'सोचरखार' के हैं ।

अथेति ॥ स्वर्जिकारसजः क्षारः । शाकपार्थिवादिः
(वा० २।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ कपोतवर्णोऽ-
स्यास्ति । ज्योत्स्नादित्वात् (वा० ५।१।१०३) अण् ॥
(२) ॥ * ॥ सुखं वर्चयति । 'वर्च दीप्तौ' (भ्वा० आ०
से०) । क्वुन् (उ० २।३२) ॥ (३) ॥ * ॥ सुव-
र्चलाया इदम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'अथ
सौवर्चलं सर्जिक्षारे च लवणान्तरे' [इति मे० १६६।१५७] ।
(४) ॥ * ॥ रोचतेऽनेन । 'रुच दीप्तावभिप्रीतो च'
(भ्वा० आ० से०) । क्वुन् (उ० २।३२) । 'रुचको
बीजपूरे च निष्के दन्तकपोतयोः । न द्वयोः सर्जिकाक्षारेऽ
प्यभ्राभरणमात्ययोः । सौवर्चलेऽपि मङ्गल्यद्रव्येऽपि कट-
केऽपि च' [इति मे० १२।१४७-१४८] ॥ (५)
॥ * ॥ पञ्च 'क्षारभेदस्य', 'साजीक्षार' इति ख्यातस्य ।

त्वक्क्षीरी वंशरोचना ॥ १०९ ॥

त्वक्क्षीरी, वंशरोचना (२ स्त्री), 'वंशलोचन' के २ नाम
हैं ।

त्वेति ॥ त्वचो वंशात् क्षीरभस्याः । गौरादिः (४।
१।४१) ॥ (१) ॥ * ॥ रोचते । नन्दादिः (३।१।
४१) वंशस्य रोचना । 'स्याद्वंशरोचना वांशी तुकाक्षीरी
तुकाशुभा । त्वक्क्षीरी वंशजा शुभ्रा वंशक्षीरी तु वैणवी'
इति^२ शाश्वतः () ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वैणुजन्य-
स्योषधिविशेषस्य 'वंशलोचन' इति ख्यातस्य ।

शिमुजं श्वेतमरिचम्

शिमुजम्, श्वेतमरिचम् (२ न), 'सहिजनके बीज' के
२ नाम हैं ।

शीति ॥ शिप्रोजायते स्त । 'पञ्चम्यामु-' (३।२।
९८) इति ङः ॥ (१) ॥ * ॥ श्वेतं मरिचमिव ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'शोभाञ्जनबीजस्य' ।

१. मेदिन्यां — 'द्रव्ये चाप्युत्कटेऽपि च' इति पाठः ।

२. शाश्वते नेदं वचो लभ्यते ।

मोरटं मूलमैक्षवम् ।

मोरटम् (न), 'ऊख (गन्ने) की जड़' का १ नाम है ।

मोरेति ॥ मुरति । 'मुर वेष्टने' (तु० प० से०)

'शकादिभ्योऽटन्' (उ० ४।८१) ॥ (१) ॥ * ॥

इक्षोरिदम् ॥ * ॥ एकम् 'इक्षुविकारस्य' ('इक्षुमूलस्य') ।

ग्रन्थिकं पिप्पलीमूलं चटकाशिर इत्यपि ॥ ११० ॥

ग्रन्थिकम्, पिप्पलीमूलम्, चटकाशिरः (३ न), 'पिप्-
रामूल' के ३ नाम हैं ।

प्रेति ॥ ग्रन्थेः प्रतिकृतिः । 'इवे-' (५।३।९६)

इति कन् । 'ग्रन्थिकं पिप्पलीमूले गुग्गुलुग्रन्थिपर्णयोः ।

करीरे पुंसि दैवज्ञे सहदेवाख्यपाण्डवे' [इति 'विश्वः १२।

१२९, मे० ७।८१] ॥ (१) ॥ * ॥ पिप्पल्या मूलम् ॥

(२) ॥ * ॥ चटकायाः शिर इव ॥ * ॥ 'शिरः'

अपि । 'शिरो ना पिप्पलीमूले' इति रभसः । ['शिरो

ना पिप्पलीमूले स्याद्धमन्यां च योषिति' इति रान्ते मे०

१२९।९१] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पिप्पलीमूलस्य' ।

गोलोमी भूतकेशो ना

गोलोमी (स्त्री), भूतकेशः (पु), 'जटामौसी' के २ नाम हैं ।

गविति ॥ गोलोमनामियम् । अण् (४।३।१२०) ।

संज्ञापूर्वकत्वाद्बुद्धयभावोऽपि । 'गोलोमी श्वेतदूर्वायां स्याद्ध-

वाभूतकेशयोः' [इति विश्वः ११४।५१, मेदिनी ११३।

४३] ॥ (१) ॥ * ॥ भूतानां केश इव । भूतः केशोऽस्य

वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भूतकेशस्य' ।

पत्राङ्गं रक्तचन्दनम् ।

पत्राङ्गम्, रक्तचन्दनम् (२ न), 'रक्तसार' अर्थात् 'लाल
चन्दन'के समान एक काष्ठ-विशेष' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पत्राण्यङ्गोऽस्य । 'पत्राङ्गं न द्वयोर्भूर्जे पद्मके

रक्तचन्दने' इति विश्वः (मेदिनी) ॥ (१) ॥ * ॥ रक्तं

चन्दनमिव । रक्तसारत्वात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रक्तसार-

द्रव्यस्य' 'पत्राङ्ग' ['लाल चन्दन' इत्यस्य] इति ख्यातस्या ।

त्रिकटु त्र्युषणं व्योषम्

त्रिकटु, त्र्युषणम्, व्योषम् (३ न), 'त्रिकटु' अर्थात्
'पिपल, सोंठ और मिर्च'के समुदाय' के ३ नाम हैं ।

१. मेदिन्यामेवेदं वचनं लभ्यते । विश्वे तु केवलं प्रथ-

मपाद एव, द्वितीयादिपादस्तु '—ग्रन्थिकं गुग्गुलुद्रुमे ।

माद्रेये च करीरे च दैवज्ञे च प्रकीर्तितम् ।' एवं वर्तते ।

२. विश्वे तु '—षड्ग्रन्थावारयोषितोः' इति पाठः ।

३. विश्वे 'पत्राङ्गं पद्मके भूर्जे पत्राङ्गं रक्तचन्दने' ।

इत्येव (२७।४५) पाठादत्र मेदिनीत्येव पाठ उचितः ।

त्रीति ॥ त्रयाणां कटूनां समाहारः ॥ (१) ॥ * ॥

ऊषति । 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।१।

१३४) । त्रयाणां ऊषणानां समाहारः । पात्रादिः (वा०

२।४।३१) ॥ (२) ॥ * ॥ विशेषेण ओषति । 'उष

दाहे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (३)

॥ * ॥ त्रीणि 'शुण्ठीपिप्पलीमरीचानां समाहारस्य' ।

त्रिफला तु फलत्रिकम् ॥ ११ ॥

त्रिफला (स्त्री), फलत्रिकम् (न), 'त्रिफला' अर्थात्
'आंवला, हरें और बहेड़े के समुदाय' के ३ नाम हैं ।

त्रीति ॥ त्रयाणां फलानां समाहारः । अजादिः (४।१।

४) ॥ * ॥ तृफति । 'तृफ तृमो' (तु० प० से०) ।—

'तृफश्च' (उ० १।१०४) इति कलः । 'त्रिफलः तृफलाऽपि

च' इति त्रिकाण्डशेषः [२।९।३६] ॥ (१) ॥ * ॥

फलानां त्रिकम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'हरीतक्यामलकवि-

भीतकफलानां समाहारस्य' ।

इति वैश्यवर्गविवरणम् ।

अथ शुद्धवर्गः ॥ १० ॥

शूद्राश्चावरवर्णाश्च वृषलाश्च जघन्यजाः ।

शूद्रः, अवरवर्णः, वृषलः, जघन्यजः (४ पु), 'शूद्र' के
४ नाम हैं ।

श्रुति । 'शुच शोके' (भ्वा० प० से०) ।

'शुचर्दश्च' (उ० २।१९) इति रक् दीर्घश्च ।—'शदे रक्

चात उत्वं च'—इति सुभूतिरपाणिनीयः ॥ (१) ॥ * ॥

अवरोऽधमो वर्णोऽस्य । 'अवरश्चासी वर्णश्च इति' वा ॥

(२) ॥ * ॥ वृष्यते, वर्षति वा । 'वृषु सेचने' (भ्वा०

प० से०) । 'वृषादिभ्यश्च' (उ० १।१०६) इति कलच् ।

वृषं धर्मं लुनाति वा । 'लृब् छेदने' (क्य० उ० से०) ।

'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।१।१०) इति डः । वृषं लाति

वा । कः (३।२।३) ॥ (३) ॥ * ॥ जघन्यात् पादा-

ज्जाताः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि० आ० से०) । 'पञ्च-

म्याम्—' (३।२।९८) इति डः । 'जघन्यं मेहने क्लीबे

चरमे गहितेऽप्यवत्' (इति मेदिनी ११९।८३) ॥ (४)

॥ * ॥ चत्वारि 'शूद्रस्य' ।

आचाण्डालात्तु संकीर्णा अम्बष्ठकरणादयः ॥ १ ॥

संकीर्णः (पु), 'वर्णसङ्कर' अर्थात् 'भिन्न २ जातिवाले
माता-पिताके संयोगसे उत्पन्न 'अम्बष्ठ, करण' आदि जाति-
विशेष' का १ नाम है ।

१. 'वृषादिभ्यश्चित्' इति सुत्रस्वरूपम् ।

आचेति ॥ संकीर्यते स्म । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'ऋत इद्धातोः' (७।१।१००) । 'रदाभ्याम्-' (८।२।४२) इति नत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ अम्बष्ठश्च करणश्च । अम्बष्ठकरणावादी येषां ते । आदिना उग्रादिग्रहः ॥ * ॥ एकं 'संकराणाम्' [शूद्रजातीनाम्] ।

शूद्राविशोस्तु करणः

करणः (पु), 'शूद्रवर्णकी स्त्री और वैश्य वर्णके पुरुषसे उत्पन्न सन्तान' का १ नाम है ।

श्रिति ॥ शूद्रा च विट् च, तयोः सुतः ॥ * ॥ किरिति कीर्यते वा । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) । 'बहुलमन्य-त्रापि' (उ० २।७८) इति मुच् । 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति वा । 'करणं हेतुकर्मणोः । वालवादी हसे लेपे नृत्य-गीतप्रभेदयोः । क्रियाभेदेन्द्रियक्षेत्रकायसंवेशनेषु च । कायस्थे साधने क्लीबं, पुंसि शूद्राविशोः सुते' (इति 'मे० ४७। ३८-३९) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वैश्याच्छूद्रायां जातस्य' ।

अम्बष्ठो वैश्याद् द्विजन्मनोः ।

अम्बष्ठः (पु), 'वैश्य वर्णकी स्त्री और ब्राह्मण वर्णके पुरुषसे उत्पन्न सन्तान' का १ नाम है ।

अम्बेति ॥ वैश्या च द्विजन्मा च, तयोः सुतः ॥ * ॥ अम्बे तिष्ठति । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा० प० अ०) । 'सुपि-' (३।२।४) इति कः । 'अम्बाम्ब-' (८।३।९७) इति षत्वम् । 'अम्बष्ठो देशभेदेऽपि विप्राद्वैश्यासुतेपि' च । अम्बष्ठोऽभ्यम्ललोण्या^२ स्यात् पाठायथिकयोरपि [इति विश्वः ४२।१३, मेदिनी ३९।११] ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'वैश्याब्राह्मणाभ्यामुत्पन्नस्य' ।

शूद्राक्षत्रिययोरुग्रः

उग्रः (पु), 'शूद्र वर्णकी स्त्री और क्षत्रिय वर्णके पुरुषसे उत्पन्न सन्तान' का १ नाम है ।

श्रिति ॥ शूद्रा च क्षत्रियश्च, तयोः सुतः ॥ * ॥ उग्र्यति । 'उच समवाये' (दि० प० से०) । 'ऋज्जेन्द्र-' (उ० २।२८) इति निपातनात्साधुः । 'उग्रः शूद्रासुते

क्षत्राद्भूते पुंसि त्रिषूक्तके । स्त्री^१ वचाक्षुतयोः' (इति मेदिनी १२३।९-१०) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'शूद्राक्षत्रियाभ्यामुत्पन्नस्य' ।

मागधः क्षत्रियाविशोः ॥२॥

मागधः (पु), 'क्षत्रिय वर्णकी स्त्री और वैश्य वर्णके पुरुषसे उत्पन्न सन्तान' का १ नाम है ।

मेति ॥ क्षत्रिया च विट् च । तयोः सुतः ॥ * ॥ मगध्यति । 'मगध वेष्टने' कण्डवादिः । अच् (३।१।१३४) 'यस्य हलः' (६।४।४९) इति यलोपः । प्रज्ञाद्यण् (५।४। ३८) । 'मागधो मगधोद्भूते शुक्लजीरकवन्दिनोः । वैश्यतः क्षत्रियापुत्रे मागधी स्यात् पिप्पली । यूथी भाषाविशेषश्च' [इति हेमचन्द्रः ३।३७५-३७६] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'क्षत्रियावैश्याभ्यामुत्पन्नस्य' ॥

माहिष्योऽर्याक्षत्रिययोः

माहिष्यः (पु), 'वैश्य वर्णकी स्त्री और क्षत्रिय वर्णके पुरुषसे उत्पन्न सन्तान' का १ नाम है ।

मेति ॥ अर्या च क्षत्रियश्च, तयोः सुतः ॥ * ॥ माहिष्यां साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । स्वार्थेऽण् (२।४।३८) । यद्वा-मह्यते, महति वा । 'मह पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'अविमह्योऽष्टिषच्' (उ० १।४५) । चतुर्वर्णादित्वात् (वा० ५।१।१२४) स्वार्थे ण्यल् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'वैश्याक्षत्रियाभ्यां जनितस्य' ।

क्षत्तार्याशूद्रयोः सुतः ।

क्षत्ता (पु), 'क्षत्रिय वर्णकी स्त्री और शूद्र वर्णके पुरुषसे उत्पन्न सन्तान' अर्थात् 'बर्ह' का १ नाम है ।

क्षेति ॥ अर्या च शूद्रश्च, तयोः सुतः ॥ * ॥ क्षदति क्षद्यते वा 'क्षद संभृती' () । '—शंसिक्षदादिभ्यः-' (उ० २।९४) इति वृच् । 'क्षत्ता शूद्राक्षत्रियाजे प्रतीहारे च सारथी । भुजिष्यातनयेऽपि स्यान्नियुक्तवेधसोः पुमान्' (इति मेदिनी ५४।७) ॥ (१) ॥ * ॥ अर्या = स्वामिनी । सा च क्षत्रियायोग्यत्वात् । तेन 'क्षत्रियायां च शूद्रे' इत्यनेनाविरोधः ॥ * ॥ एकम् 'अर्याशूद्राभ्यामुत्पन्नस्य' ॥

ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतः

सूतः (पु), 'ब्राह्मण वर्णकी स्त्री और क्षत्रिय वर्णके पुरुषसे उत्पन्न सन्तान' अर्थात् 'सारथिका काम करनेवाले' का १ नाम है ।

१. विश्वे 'करण साधनक्षेत्रकाचकायस्थकर्मसु । गीता-ङ्गहारसंवेशक्रियाभेदेन्द्रियेषु च ॥ बालवादी च करणः स्मृतः शूद्राविशोः सुते ।' इति (५०।३४-३५) भिन्नपाठादत्रत्यस्यापि 'विश्व' इति प्राक्तनपाठस्य स्थाने 'मेदिनी' इति पाठः स्थापितः ।

२. विश्व-मेदिन्योः '—अम्बष्ठो चाम्ल—' इति पाठः ।

१. विश्व (१२९।५४)-हैम (२।४०८-९) योर-नुरोधादत्रत्यः '—वचाक्षुद्रयोः' इति मेदिनीस्थः पाठो न समीचीनः ।

ब्रूति ॥ सूयते स्म । 'षूम् प्रसवे' (दि० आ० से०) ।
क्तः (३।४।७२) । 'सूतः पारदसारथ्योः प्रसूतेरितबन्दिषु ।
ब्राह्मण्यां क्षत्रियाज्जाते तक्षिण' इति हेमः (२।२।१२) ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'ब्राह्मण्यां क्षत्रियाज्जातस्य' ।

तस्यां वैदेहको विशः ॥ ३ ॥

वैदेहकः (पु), 'ब्राह्मण वर्णकी स्त्री और वैश्य वर्णके
पुरुषसे उत्पन्न सन्तान' का १ नाम है ।

तेति ॥ विदेहेषु भवः । 'तत्र भवः' (४।३।५३)
विदेहस्यापत्यम् । 'जनपद-' (४।१।१६८) इत्यम् । स्वार्थे
कम् (शापि० ५।४।५) । 'वैदेहको वाणिजके 'शूद्राद्वैद्या-
सुतेऽपि च' [इति विश्व १९।२०५, मेदिनी १७।२।१६]
(१) ॥ * ॥ एकं 'ब्राह्मण्यां वैश्याज्जातस्य' ।

रथकारस्तु माहिष्यात्करण्यां यस्य संभवः ।

रथकारः (पु), 'करणी स्त्री (शूद्र वर्णकी स्त्री और वैश्य
वर्णके पुरुषसे उत्पन्न कन्या) और माहिष्य जातिके पुरुष
(वैश्य वर्णकी स्त्री और क्षत्रिय वर्णके पुरुषसे उत्पन्न पुत्र)
से उत्पन्न सन्तान' का १ नाम है ।

रेति ॥ माहिष्याद्वैश्याक्षत्रियसुतात् करण्यां शूद्रायां
वैद्यादुत्पन्नयाम् ॥ * ॥ रथं करोति । 'डुकृन्
करणे' (त० उ० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'रथ-
कारस्तु माहिष्यात् करणी च तक्षणि' (इति मेदिनी
१४३।२९२) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'करण्यां माहिष्या-
दुत्पन्नस्य' ।

स्याच्चण्डालस्तु जनितो ब्राह्मण्यां वृषलेन यः ॥ ४ ॥

चण्डालः (पु) 'ब्राह्मण वर्णकी स्त्री और शूद्र वर्णके
पुरुषसे उत्पन्न सन्तान' अर्थात् 'चाण्डाल' का १ नाम है ।

स्येति ॥ चण्डति । 'चण्डि कोपे' (श्वा० प० से०)
'पतिचण्डिभ्यामालम्' (उ० १।११७) ॥ (१) ॥ * ॥
प्रत्येकमेकैकं ' (संकरविशेषाणाम्)' [चण्डालस्य=शूद्राद्
ब्राह्मण्यां जातस्य] ।

कारुः शिल्पी

कारुः, शिल्पी (२ पु), 'कारीगर' के २ नाम हैं ।

केति ॥ करोति । 'कृवापा-' (उ० १।१) इत्युण् ।

१. एतयोर्विश्वमेदिन्योः हेमे (४।३७) च 'शूद्रा-
द्वैश्यकन्यायामुत्पन्नस्य 'वैदेहक' संज्ञोक्तावपि 'वैद्यान्मागध-
वैदेहो राजविप्राङ्गनासुतो' इति मनोः (१०।११)
'वैद्यासु मागधः क्षत्र्यां 'वैदेहको' द्विजस्त्रियाम्' इति
हेमनाममालायाश्च (३।५६२) विरोधान्मनूक्तवचन-
स्यैव प्रामाण्यमङ्गीकार्यम् ।

'कारस्तु कारके शिल्पे विश्वकर्मणि शिल्पिनि' इति
हेमचन्द्रः (२।४।१४) ॥ (१) ॥ * ॥ शिल्पमस्यास्ति ।
'अतः-' (५।२।११५) इतीति । 'शिल्पी तु वाच्यवत्कारी
स्त्रियां कोलदलोषघो' (इति मेदिनी ९३।४३) ॥ (२)
॥ * ॥ 'तक्षा च तन्नुवाचश्च नापितो रजकस्तथा ।
पञ्चमश्चर्मकारश्च कारवः शिल्पिनो मताः' ()
॥ * ॥ द्वे 'चित्रकारादेः' ।

संहतैस्तैर्द्वयोः श्रेणिः सजातिभिः ।

श्रेणिः (पु स्त्री), 'एक जातिके कारीगरोंके समूह' का १
नाम है ।

समिति ॥ श्रयति, श्रीयते, वा । 'श्रिन् सेवायाम्' (श्वा०
उ० से०) । 'वहिश्रियु-' (उ० ४।५१) निः । 'श्रेणिः
स्त्रीपुंसयोः पङ्क्तौ समानशिल्पिसंहतौ' (इति मेदिनी
४७।३१) ॥ (१) ॥ एकं 'सजातीयशिल्पिसंघस्य' ।

कुलकः स्यात्कुलश्रेष्ठी

कुलकः, कुलश्रेष्ठी (२ पु), 'खान्दानी (कुलोन) कारी-
गर' के २ नाम हैं ।

विवति ॥ कोलति । 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' (श्वा०
प० से०) । ववन् (उ० २।३२) । 'कुलकं तु पटोले
स्यात्संबद्धश्लोकसंहतौ । पुंसि वल्मीककाकेन्दुकुलश्रेष्ठेषु
कथ्यते' (इति मेदिनी ६।६९-७०) ॥ * ॥ 'कुलिकः'
इति पाठे कुलमधीनत्वेनास्यास्ति । ठन् (५।२।११५) ।
'कुलिको नागभेदे स्याद्द्रुमेदे कुलसत्तमे' (इति मेदिनी
१६।७१) ॥ (१) ॥ * ॥ कुलश्रेष्ठत्वमस्यास्ति । इति नः
(५।२।११५) ॥ (२) द्वे 'कारुसङ्घे मुख्यस्य' ।

मालाकारस्तु मालिकः ॥ ५ ॥

मालाकारः, मालिकः (२ पु), 'माली' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ मालां करोति । अण् (३।२।१) ॥ (१)
॥ * ॥ मालाऽस्यास्ति । 'त्रीह्यादिभ्यश्च' (५।२।११६)
इति ठन् । यद्वा-माला शिल्पमस्याः । 'शिल्पम्' (४।४।
५५) इति ठन् । 'मालिका सप्तलापुत्री श्रीवालंकरणेऽपि
च । पुष्पमाल्ये नदीभेदे पक्षिभेदे च 'मालिकः' (इति मे०
१२।१३९-१४०) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मालाकारस्य'
'माली' इति स्यात्तस्य ।

कुम्भकारः कुलालः स्यात्

कुम्भकारः, कुलालः (२ पु), 'कुम्हार' के २ नाम हैं ।

विवति ॥ कुम्भं करोति । अण् (३।२।१) । 'कुम्भ-

१. '—पुत्रीश्रीवालंकरणेषु च । तु मालिकः ।'
इति मेदिनीपाठः ।

कारी कुलत्थ्यां च पुंसि स्याद्वटकारके' इति 'विश्वः' (मे० १।१।२५८) ॥ (१) ॥ * ॥ कुं भूमिं लालयति । 'लड विलासे' (भ्वा० प० से०) । अण् (३।२।१) । डलयो-
रक्यम् । कुलमालाति वा । कः (वा० ३।२।५) ।
कुलमलति वा । अण् (३।२।१) । कुलमालुनाति वा । डः
(वा० ३।२।१०१) । 'घृके कुलालः कुक्कुभे कुम्भकारेऽ-
ञ्जनान्तरे' (२) ॥ * ॥ द्वे 'कुलालस्य' ।

पलगण्डस्तु लेपकः ।

पलगण्डः, लेपकः (२ पु), 'मकान आदिमें चूना आदि
लगाने वाले जाति-विशेष' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पलं मांसम् । तत्तुल्येन मृदादिना गण्डति वद-
नेकदेशमिव करोति । 'गडि वदेनेकदेशे' (भ्वा० प० से०)
अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ लिम्पति । 'लिप
उपदेहे' (तु० उ० से०) । ण्वल् (६।१।१३३) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'गृहादौ लेपकारस्य' ।

तन्तुवायः कुविन्दः स्यात्

तन्तुवायः, कुविन्दः (२ पु), 'जुलाहा' अर्थात् 'कपड़ा
बुननेवाले' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ तन्तुन् वयति । 'वेम् तन्तुसंताने' (भ्वा० उ०
अ०) । 'ह्वावामश्च' (३।२।२) इत्यण् ॥ * ॥ 'तन्त्र-
वायः' इति पाठे—तन्तवो वितन्यन्ते यस्मिन्तन्त्रम् ।
तद्वयति ॥ * ॥ 'तन्त्रवातः' इति पाठान्तरम् । तत्र 'डुवप्
बीजसंताने' (भ्वा० उ० अ०) । अण् (३।२।१) ॥
(१) ॥ * ॥ कुं भुवम्, कुत्सितं वा विन्दति । 'विद्ल
लाभे' (तु० उ० अ०) । 'गवादिषु (च) विन्देः संज्ञायाम्'
(वा० ३।१।१३८) इति शः । कुप्यति । 'कुप क्रोधे'
(दि० प० से०) । 'कुपेर्वाबश्च' (उ० ४।८६) इति
किन्दच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पटानां निर्मातरि' ['जुलाहा'
इति ख्यातस्य जातिविशेषस्य] ।

तन्तुवायस्तु सौचिकः ॥ ६ ॥

तन्तुवायः, सौचिकः (२ पु), 'दर्जी' के २ नाम हैं ।

त्विति ॥ तुन्नं छिन्नं वयति । 'वेम् तन्तुसन्ताने'
(भ्वा० उ० अ०) । अण् (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥
सूची शिल्पमस्य 'शिल्पम्' (४।४।५५) इति ठक् ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'कञ्चुक्षयादेर्निर्मातरि' ['दर्जी' इत्याख्यस्य] ।

१. विश्वे 'कुम्भकारी कुलत्थ्यां स्यात् कुम्भकारः
कुलालके ।' इति (१४८।२८२) पाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव
पाठ उचितः । मेदिन्यां च '—पुलिङ्गो षटकारके' इति
पाठः ।

रङ्गाजीवश्चित्रकारः

रङ्गाजीवः, चित्रकारः (२ पु), 'रंगसाज' अर्थात् 'कपड़े-
को रंगने या छापकर चित्रकारी आदि करनेवाले' के २ नाम
हैं ।

पेति ॥ रङ्गेणाजीवति । 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा०
प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ; रङ्ग
आजीवोऽस्य, इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ चित्रं करोति ।
'दिवाविभानिशा-' (३।२।२१) इति टः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'चित्रकारस्य' ।

शस्त्रमार्जोऽसिधावकः ।

शस्त्रमार्जः, असिधावकः (२ पु), 'सान चढ़ानेवाले या
शस्त्रोंकी सफाई और मरम्मत आदि करनेवाले' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ शस्त्रं मार्शति । 'मृजू शुद्धौ' (अ० प० से०) ।
अण् (३।२।१) ॥ * ॥ असि धावति । 'धावु गतिशुद्धयोः'
(भ्वा० उ० से०) । अण् (३।२।१) । स्वार्थे कन्
(ज्ञापि० ५।४।५) । क्ववुन् (उ० २।३२) वा ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'शस्त्रघर्षणोपजीविनः' ।

पादूकृच्चर्मकारः स्यात्

पादूकृत्, चर्मकारः (२ पु), 'चमार' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पद्यतेऽनया । 'पद गतौ' (दि० आ० अ०) ।
'णित्कसिपद्यतेः' (उ० १।८५) इति ऊः । पादू करोति ।
विवप् (३।२।७६) ॥ (१) ॥ * ॥ चर्म करोति । अण्
(३।२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चर्मकारस्य' ।

व्योकारो लोहकारकः ॥ ७ ॥

व्योकारः, लोहकारकः (२ पु), 'लुहार' के २ नाम हैं ।

व्योकेति ॥ 'व्यो' इत्यव्ययं लोहबीजवाची—इति
श्रीभोजः । व्यो करोति । अण् (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥
लोहं करोति । अण् (३।२।१) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि०
५।४।५) । 'व्योकारोऽयस्करो लोहकारः स्यात्' इति
रत्नकोशः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'लोहकारस्य' ।

नाडिधमः स्वर्णकारः कलादो रक्मकारके ।

नाडिधमः, स्वर्णकारः, कलादः, रक्मकारकः (४ पु),
'सुनार' के ४ नाम हैं ।

पेति ॥ नाडीं वंशनलीं धमति । 'धमा शब्दाग्निसंयो-
गयोः' (भ्वा० प० से०) । 'नाडीमुष्टयोश्च' (३।२।३०)
इति खश् । 'खित्यनवयस्य' (६।३।६६) इति ह्रस्वः ॥
(२) ॥ * ॥ स्वर्णं करोति । अण् (३।२।१) ॥ (२)
॥ * ॥ कलामादत्ते । 'कुदाब् दाने' (जु० उ० अ०) ।
मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।४) कः ॥ (३) ॥ * ॥

स्वम् करोति । अण् (३।२।१) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि०
(५।४।५) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'स्वर्णकारस्य' ।

स्वाच्छादिकः काम्बविकः

शाद्विकः, काम्बविकः (२ पु), 'शद्वकी चूड़ी आदि
बनानेवाले' के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ शद्वः शिल्पमस्य । 'शिल्पम्' (४।४।५५)
इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ कम्बुः शिल्पमस्य । ठक् (४।
४।५५) । '—शाश्वतिकः' (२।४।९) इति निर्देशात्का-
देशोऽनित्यः । कम्बोविकारोऽस्यास्ति, इति वा । ठन्
(५।२।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शद्ववादकस्य' ।

शौल्विकस्ताम्रकुट्टकः ॥ ८ ॥

शौल्विकः, ताम्रकुट्टकः (२ पु), 'तमेड़ा' अर्थात् 'तांबेके
बर्तन आदि बनानेवाले' के २ नाम हैं ।

शाविति ॥ शुल्वघट्टनं शिल्पमस्य । 'शिल्पम्' (४।४।
५५) इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ ताम्रं कुट्टयति । 'कुट्ट
छेदने' (चु० प० से०) । अण् (३।२।१) । स्वार्थे कन्
(ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'ताम्रकारस्य' ।

तक्षा तु वर्धकिस्त्वष्टा रथकारश्च काष्ठतट् ।

तक्षा, वर्धकिः, त्वष्टा, रथकारः, काष्ठतट् (५ पु) 'बढ़ई'
के ५ नाम हैं ।

तेति ॥ तक्षणीति । 'तक्षू तनूकरणे' (भ्वा० प०
से०) । '—युवृषि—' (उ० १।१५६) इत्यादिना कनिन्
(१) ॥ * ॥ वर्धते । 'वर्धं छेदने' (चु० प० से०) ।
अच् (३।१।१३४) । वर्धं कषति । 'कष हिंसायाम्'
(भ्वा० प० से०) । बाहुलकाङ्गिः ॥ (२) ॥ * ॥
त्वक्षति । 'त्वक्षू तनूकरणे' (भ्वा० प० से०) । तृच्
(३।१।१३३) । 'त्वष्टा पुमान् देवशिल्पितक्षणोरादित्य-
भिद्यपि' (इति मेदिनी ३।४।१६) ॥ (३) ॥ * ॥ रथं
करोति । अण् (३।२।१) ॥ (३) ॥ * ॥ काष्ठं तक्षति
क्विप् (३।२।७६) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'सुतार' ('बढ़ई')
इति ख्यातस्य ।

ग्रामाधीनो ग्रामतक्षः

ग्रामाधीनः (भा० दी०), ग्रामतक्षः (२ पु), 'गांवके
बढ़ई' के २ नाम हैं ।

ज्ञेति ॥ ग्रामेऽधि । 'सप्तमी' (२।१।४०) इति समासः ।
'अषडक्ष—' (५।४।७) इति खः (१) ॥ * ॥ ग्रामस्य
तक्षा । 'ग्रामकोटाभ्यां च तक्षणः' (५।४।९५) इति टच् ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'ग्रामत्वष्टुः' ।

कौटतक्षोऽनधीनकः ॥ ९ ॥

कौटतक्षः, अनधीनकः (२ पु), 'स्वतन्त्र बढ़ई' के २
नाम हैं ।

कौटेति ॥ कुट्यां भवः । 'तत्र भवः' (४।३।५३)
इत्यण् कौटश्चासी तक्षा च । टच् (५।४।९५) ॥ (१)
॥ * ॥ नाधीनः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ * ॥
एकं कौटत्वष्टुः ।

धुरिमुण्डिदिवाकीर्तिनापितान्तावसायिनः ।

धुरी, मुण्डी, दिवाकीर्तिः, नापितः, अन्तावसायी (५ पु),
'हजाम' के ५ नाम हैं ।

ध्वति ॥ धुरोऽस्यास्ति । 'अतः—' (५।२।११५)
इतीनिः ॥ (१) ॥ * ॥ मुण्डं करोति । 'मुण्डमिश्र—'
(३।१।२१) इति णिच् । ग्रह्यादित्वात् (३।१।१३४)
णिनिः ॥ (२) ॥ * ॥ दिवा कीर्तिरस्य । 'दिवाकीर्तिस्तु
पुंसि स्यान्नापितान्तावसायिनोः' 'विश्वः' (इति मेदिनी
६।१।२२०) ॥ (३) ॥ * ॥ न पियति स्म । 'पि गतो'
(तु० प० अ०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः ।
न—अपितः । निषेधार्थकेन नशब्देन 'सुप्सुपा' (२।१।४)
इति समासः । यद्वा—नापनम् । 'आप्लव्यासी' (स्वा० प०
अ०) । घञ् (३।३।१८) । नापो जातोऽस्य । 'तदस्य
संजातम्—' (५।२।३६) इतीतच् ॥ (४) ॥ * ॥
नखानामन्तमवसातुं शीलमस्य । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि०
प० अ०) । 'षे क्षये' (भ्वा० प० अ०) वा । 'सुपि—'
(३।२।७८) इति णिनिः । 'आतो युक्—' (७।३।३३) ।
('अन्तावसायी श्वपचे मुनिभेदे च नापिते' इति मेदिनी
१०।१।५२) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'नापितस्य' ।

निर्णेजकः स्याद्रजकः

निर्णेजकः, रजकः (२ पु), 'धोबी' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निर्णेनेक्ति । 'णिजिर् शुद्धो' (जु० उ० से०)
णुल् (३।१।१३३) । 'उपसर्गादिसमासे—' (८।४।१४)
इति णत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ रजति । 'रज्ज राते'
(भ्वा० उ० अ०) क्वन् (उ० २।३२) ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'रजकस्य' ।

शौण्डिको मण्डहारकः ॥ १० ॥

शौण्डिकः, मण्डहारकः (२ पु), 'कलवार या मद्य बना-
नेवाले' के २ नाम हैं ।

१. 'दिवाकीर्तिस्तु चण्डाले नापितोलुकयोरपि ।'
इति (७।३।२१२) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठो
युक्तः ।

शाविति ॥ ('शुण्डा पानगृहे मता । अम्बुहस्तिनीवे-
द्याहस्तिहस्तसुरासु च' इति मेदिनी ४२।२५) । शुण्डा सुरा
पण्यमस्य । 'तदस्य पण्यम्' (४।४।५१) इति ठक् ॥ (१)
॥ * ॥ मण्डं सुराग्ररसं हरति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ।
स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'शोण्डिकस्य' ।

जावालः स्यादजाजीवः

जावालः, अजाजीवः (२ पु), 'गँदेरिचे या भेंचिहारे' के
२ नाम हैं ।

जेति ॥ जवमलति, आलाति वा । 'अल भूषणादो'
(भ्वा० प० से०) । अण् (३।२।१) । कः (वा० ३।२।५)
वा । जवालोऽजः, तस्यायम् ॥ (१) ॥ * ॥ अजा
आजीवो जीविकाऽस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अजाजीवनस्य'
जातिविशेषस्य ।

देवाजीवी तु देवलः ।

देवाजीवः, देवलः (२ पु), 'पण्डा, पुजारी आदि' के २
नाम हैं ।

देवेति ॥ देवैराजीवितुं क्षीमलस्य । 'सुप्यजातो-'
(३।२।७८) इति णिनिः ॥ * ॥ ('देवाजीवः' इति)
अदन्तपाठे देव आजीवोऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥ देवान्
जीविकार्थे लाति । कः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'देवपूजोप-
जीविनः' ।

स्यान्माया शाम्बरी

माया, शाम्बरी (२ स्त्री), 'जादू' के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ विद्वं माति यस्याम्, मिमीते वा । 'मा
माने' (अ० प० अ०) । 'माङ् माने' (जु० आ० अ०)
वा । 'माङ्माससिभ्यो यः' (उ० ४।१०९) । मां याति
वा । आतोऽनुप- (३।२।३) इति कः । 'माया स्याच्छा-
म्बरीबुद्धयोर्मयः पीताम्बरेऽसुरे' (इति मेदिनी ११६।
४६) ॥ (१) ॥ * ॥ शाम्बराख्यदैत्यस्येदम् । तस्येदम् ।
(४।३।१२०) इत्यण् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'इन्द्रजालादि-
दिमायायाः' ।

मायाकारस्तु प्रातिहारिकः ॥ ११ ॥

मायाकारः, प्रातिहारिकः (२ पु), 'जादूगर' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ मायां करोति । अण् (३।२।१) ॥ (१)
॥ * ॥ प्रतिहरणम् । 'हृम् हरणे' (भ्वा० उ० अ०) ।
भावे भव् (३।३।१८) । प्रतिहारो व्याजः प्रयोजनमस्य ।
'प्रयोजनम्' (५।१।१०९) इति ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'इन्द्रजातिकस्य' ।

शैलालिनस्तु शैलूषा जायाजीवाः कृशाश्विनः ।

भरता इत्यपि नटाः

शैलाली, शैलूषः, जायाजीवः, कृशाश्वी भरतः, नटः (६
पु), 'नट' के ६ नाम ।

शायिति ॥ शिलालिना प्रोक्तं नटसूत्रमधीयते । पारा-
शर्यशिलालिभ्याम्- (४।३।११०) इति णिनिः । (१)
॥ * ॥ शिलूषस्य ऋषेरपत्यम् । अण् (४।१।११४) ।
'नटे बिल्वे च शैलूषः' इति तालव्यादिमूर्धन्यान्तेषु रभसः
(२) ॥ * ॥ जायया जीवन्ति । 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा०
प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (३)
॥ * ॥ कृशाश्वेन प्रोक्तं नटसूत्रमधीयते । 'कर्मन्दकृशा-
श्वदिनिः' (४।३।१११) ॥ (४) ॥ * ॥ भरतस्य मुनेः
शिष्याः । अण् (४।३।१२०) । संज्ञापूर्वकत्वाच्च वृद्धिः ।
यद्वा-विभति स्वाङ्गम् । 'डुभृन्' (जु० अ०) । 'भृमृदशि-'
(उ० ३।१।११) इत्यतच् ।—विदाद्यनो (४।१।१०४) वा ।
'यन्नोश्च' (२।४।६४) इति लुकि भरतः—इति मुकुटः ।
तन्न । अबहुवचने वृद्धिप्रसङ्गात् । पूर्वव्याख्याविरोधान्च
(५) ॥ * ॥ नटति 'नट नृती' (भ्वा० प० से०) अच् (३।१।
१३४) ॥ (६) ॥ * ॥ 'रङ्गावतारी शैलूषो नटो भर-
तभारतो' इति वाचस्पतिः ॥ ॥ * ॥ षट् 'नटानाम्' ।

चारणास्तु कुशीलवाः ॥ १२ ॥

चारणः, कुशीलवः (२ पु), 'कस्थक' के २ नाम हैं ।

चेति ॥ चारयन्ति कीर्तिम् । 'चर गतौ' (भ्वा० प०
से०) । णिजन्तः । नन्धादित्युः (३।१।१३४) (१)
॥ * ॥ कुत्सितं क्षीलमस्त्येषाम् । 'कुगति-' (२।१।१८)
इति समासः । 'अन्यत्रापि दृश्यते' (वा० ५।२।१०९) इति
वा । कुशीलं वान्ति वा । 'वा गत्यादौ' (अ० प० अ०) ।
कः (३।२।३) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'बन्दिविशेषस्य' ।

मार्दङ्गिका मौरजिकाः

मार्दङ्गिकः, मौरजिकः (२ पु), 'मृदङ्ग बजानेवाले' के २
नाम हैं ।

मेति ॥ मृदङ्गो लक्षणया तद्वादनं शिल्पमेषाम् ।
'शिल्पम्' (४।४।५५) इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ मुरजः
शिल्पमेषाम् । ठक् (४।४।५५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मृद-
ङ्गवादनशीलस्य' ।

पाणिबादास्तु पाणिघाः ।

पाणिबादः, पाणिघः (२ पु), 'हाथकी ताली बजाकर
मृदङ्ग, तबला आदि बाजाओंके अनुकरण करनेवाले' के २
नाम हैं ।

पेति ॥ पाणि वादयन्ति । 'वदेः' (स्वा० प० से०) ।
 ण्यन्तादण् (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ पाणि घ्नन्ति ।
 'पाणिघताडघी शिल्पिनि' (३।२।५५) इति साधुः ॥ (२)
 ॥ * ॥ द्वे 'करतालिकावादनशीलस्य' ।

वेणुध्माः स्वरैणविकाः

वेणुध्मः, वैणविकः (२ पु), 'वंशी या मुरली बजानेवाले' के २ नाम हैं ।

वयिति ॥ वेणुं धमन्ति । 'ध्मा शब्दादौ' (स्वा० प० से०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥
 वेणोविकारः । 'ओरञ्' (४।३।१३९) । वेणवं शिल्पमस्य ।
 ठक् (४।४।५५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वेणुवादनशीलस्य' ।

वीणावादास्तु वैणिकाः ॥ १३ ॥

वीणावादः, वैणिकः (२ पु), 'वीणा बजानेवाले' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ वीणां वादयन्ति ॥ (१) ॥ * ॥ वीणा
 शिल्पमेषाम् ॥ (२) ॥ द्वे 'वीणावादनशीलस्य' ।

जीवान्तकः शाकुनिकः

जीवान्तकः, शाकुनिकः (२ पु), 'बहेलिये या चिद्वियोंको मारने वाले' अर्थात् 'चिद्वीमार' के २ नाम हैं ।

जीति ॥ जीवानामन्तकः ॥ (१) ॥ * ॥ शकुनान्
 हन्ति । 'पक्षिमत्स्य-' (४।४।३५) इति ठक् ॥ (२)
 ॥ * ॥ द्वे 'पक्षिणां हन्तरि' ।

द्वौ बागुरिकजालिकौ ।

बागुरिकः, जालिकः (२ पु), 'जालसे पशु-पक्षी, मछली
 आदि को फँसानेवाले' के २ नाम हैं ।

द्राविति ॥ बागुरया (१) जालेन (२) च चरति ।
 'चरति' (४।४।८) इति ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जालेन
 मृगान्बध्नतः' ।

वैतंसिकः कौटिकश्च मांसिकश्च समं त्रयम् ॥ १४ ॥

वैतंसिकः, कौटिकः, मांसिकः (३ पु), 'मांस बेचनेवाले,
 बधिक आदि' के ३ नाम हैं ।

वार्यति ॥ वीतंसेन मृगपक्ष्यादिवन्धनोपायेन चरति ॥
 (१) ॥ * ॥ कूटेन मृगादिबन्धनयन्त्रेण चरति (२)
 ॥ * ॥ मांसं पण्यमस्य । 'तदस्य पण्यम्' (४।४।५१)
 इति ठक् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मांसविक्रयजीविनः' ।

भूतको भूतिभुक्कर्मकरो वैतनिकोऽपि सः ।

भूतकः, भूतिभुक्, कर्मकरः, वैतनिकः (४ पु), 'मजदूर
 या वेतन लेनेवाले औकर' के ४ नाम हैं ।

भ्रिति ॥ भ्रियते स्म 'भृन् भरतो' (स्वा० उ० अ०) ।
 क्तः (३।२।१०२) । स्वार्थे कन् (जापि० ५।४।५) यद्वा-
 भृति करोति । 'तत्करोति-' (वा० ३।१।२६) इति णिज-
 न्तात्त्वन् (उ० २।३२) ॥ (१) ॥ * ॥ भृति वेतनं
 भुङ्क्ते । विवप् (३।२।७६) ॥ (२) ॥ * ॥ कर्म
 करोति । 'कर्मणि भृतौ' (३।२२२) इति टः ॥ (३)
 ॥ * ॥ वेतनेन जीवति । 'वेतनादिभ्यो जीवति' (४।४।
 १२) इति ठक् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'वेतनोपजी-
 विनः' ['वैतनिकभृत्यस्य'] ।

वार्तावहो वैवधिकः

वार्तावहः, वैवधिकः (२ पु), 'कौबर या बहंगी होनेवाले' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वार्ताया वहः ॥ (१) ॥ * ॥ विविधं
 वीवधं वा वहति । 'विभाषा' विवधवीवधात् (४।४।१७)
 इति ठक् । पक्षे ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वार्ताया वाह-
 कस्तु' 'कवडिया' इति ख्यातस्य ।

भारवाहस्तु भारिकः ॥ १५ ॥

भारवाहः, भारिकः (२ पु), 'बोझ होनेवाले कूली आदि' के २ नाम हैं ।

भेति ॥ भारं वहति । अन् (३।२।१) ॥ (१)
 ॥ * ॥ भारोऽस्ति बाह्यात्वेनास्य । 'अतः-' (४।२।११५)
 इति ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भारवाहकस्य' ।

विवर्णः पामरो नीचः प्राकृतश्च पृथग्जनः ।

निरीनोऽपसदो जालमः क्षुल्लकश्चेतरश्च सः ॥ १६ ॥

विवर्णः, पामरः, नीचः, प्राकृतः, पृथग्जनः, निहीनः, अप-
 सदः, जालमः, क्षुल्लकः, इतरः (१० पु), 'नीच' के १० नाम हैं ।

वीति ॥ विगतो वर्णो यस्य, यस्माद्वा । 'वर्णो
 द्विजादौ शुक्लादौ स्तुती रूपयशोऽक्षरे' (४।८।१३-१४)
 इति विश्वः ॥ (१) ॥ * ॥ पामरान् राति । कः (३।२।३) ।
 यद्वा-पा धर्मः भ्रियते येन । 'मृङ् प्राण-त्यागे' (तु० प० अ०) ।
 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः ॥ (२) ॥ * ॥ निरु-
 ष्टामीं लक्ष्मीं चिनोति । 'चिञ् चयने' (स्वा० उ० अ०) ।
 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' (वा० ३।२।१०१) इति डः ॥ (३)
 ॥ * ॥ प्रकृतो भवः । अण् (४।३।५३) । यद्वा-प्रकृष्टम-

१. अष्टाध्याय्यादौ, 'विभाषा विवधात्' इत्येव सूत्रम्
 न तु '—विवधवीवधात्' इति । तस्मात् 'विभाषा विव-
 धवीवधात्' इति कथनं सि० की० अनुसारं फलितार्थ-
 मात्रम् ।

कृतमकार्यमस्य ॥ (४) ॥ * ॥ सज्जनेभ्यः पृथग्भूतो
जनः । साक्षरपथिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (५) ॥ * ॥
निश्चयेन हीनः । 'कुगति-' (२।२।१८) इति समासः ॥ (६)
॥ * ॥ अपकृष्टमपकृष्टे वा सीदति । 'षट्शु विशरणादौ'
(भ्वा० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (७) ॥ * ॥
जालयति । 'जल आच्छादने' (?) (चु० प० से०) । जालं
करोति । बाहुलकान्मः । 'नेड्वशि कृति' (७।२।८) ।
'जातमस्तु पामरे । असमीक्ष्यकारिणि च' [इति हैमः २।
३२६-३२७] ॥ (८) ॥ * ॥ क्षुधं लाति । कः (३।२।
३) स्वार्थे कन् (उ० २।३२) वा । यद्वा-क्षुणत्ति, क्षुचते
वा । 'क्षुद क्षोदे' (रु० उ० अ०) । स्फायितञ्चि- (उ० २।
१३) इति रक् । कपिलिकादिः (८।२।१८) । यद्वा-
क्षुषा लवयते । 'लक आस्वादाने' () । 'पुंसि-' (३।
३।११८) इति घः ॥ * ॥ ('खुल्लक' इति) कवर्ग-
द्वितीयादिरपि । 'खुल्लकस्त्रिषु नीचेऽल्पे' इति रभसात् ।
खदनम् । 'खद हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । संपदादिः
(वा० ३।३।१०८) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ।
खुदं लाति । वृन् (उ० २।३२) ॥ (९) ॥ * ॥
इना कामेन तीर्यते । 'तृ' (भ्वा० प० से०) । 'ऋदो-
रप्' (३।३।५७) । इत् गमनं करोति वा । 'तत्करोति-'
(वा० ३।१।२६) इति णिच् । यद्वा-इतेन ज्ञानेन क्षीते ।
'प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे' (छ० सू०) इति णिच् । बाहुल-
कादरः । यद्वा-'इ' इत्यव्ययमपकर्षे । 'द्विवचन-' (५।३।
५७) इति तरप् । द्रव्यप्रकर्षत्वान्नामुः ॥ (१०) ॥ * ॥
दश 'नीचस्य' ।

भृत्ये दासेयदासेरदासगोप्यकचेटकाः ।

नियोज्यकिंकरप्रैष्यभुजिष्यपरिचारकाः ॥ १७ ॥

भृत्यः, दासेयः, दासेरः, दासः, गोप्यकः, चेटकः, नियो-
ज्यः, किंकरः, प्रैष्यः, भुजिष्यः, परिचारकः (११ पु), 'नौकर
भृत्य' के ११ नाम हैं ।

भ्रंति ॥ भ्रियते । 'भृन् भरणे' (भ्वा० उ० अ०) ।
'भृनोऽसंज्ञामाम्' (३।१।११२) इति वयप् । 'भृत्यः दासे
भृतौ भृत्या' [इति विश्वः ११८।४२-] ॥ (१) ॥ * ॥
दास्या अपत्यम् । 'द्वयचः' (४।१।१२१) इति ढक् ॥
(२) ॥ * ॥ 'क्षुद्राभ्यो वा' (४।१।१३१) इति ढक्
च ॥ (३) ॥ * ॥ दंसयति, दंसयते वा । 'दसि दीप्ती'
(चु० प० से०) । 'दंसेष्टनो न आ च' (उ० ५।१०) ।
यद्वा-दास्यते । 'दासृ दाने' (भ्वा० उ० से०) । घन्
(३।३।१८) ॥ * ॥ ('दास' इति) तालव्यान्तपक्षे—

१. —'विशरणगत्यवसादनेषु' इति वाच्यम् ।

'दंशे' (उ० ५।११) ॥ (४) ॥ * ॥ गुप्यते ।
'गुप् रक्षणे' (भ्वा० प० से०) । ण्यत् (३।१।१२४) ।
स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । गोप्यं कायति वा । 'क
शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'बातोऽनुप-' (३।२।३)
इति कः ॥ (५) ॥ * ॥ चेटयते । 'चिट परप्रेष्ये' (भ्वा०
प० से०) । कृनादिभ्यो वृन् (उ० ५।३५) ॥ (६)
॥ * ॥ नियुज्यते । 'युजिर् योगे' (रु० उ० अ०) ।
ण्यत् (३।१।१२४) । 'प्रयोज्यनियोज्यो षड्वार्थे' (७।
३।६८) इति साधुः ॥ (७) ॥ * ॥ किञ्चित् कृत्स्नं
वा करोति । 'दिवाविभा-' (३।२।२१) इत्यत्र 'किय-
त्तद्बहुषु-' (वा० ३।२।२१) इति अच् ॥ (८) ॥ * ॥
प्रेष्यते । 'इष गती' (दि० प० से०) आभीक्ष्ये (ऋधा०
प० से०) वा । ण्यत् (३।१।११४) । 'प्राद्वहो-' (वा०
६।१।८९) इति वृद्धिः ॥ (९) ॥ * ॥ भुङ्क्ते स्वा-
म्युच्छिष्टम्, भुज्यते वा । 'रुचिभुजिभ्यां किष्यन्' (उ०
४।१।७९) ॥ (१०) ॥ * ॥ परिचरति । 'चर गत्यादौ'
(भ्वा० प० से०) ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (११)
॥ * ॥ एकादश 'दासस्य' ।

पराचितपरिस्कन्दपरजातपरैधिताः ।

पराचितः, परिस्कन्दः, परजातः, परैधितः (४ पु) 'दूस्-
रेके द्वारा पालित' के ४ नाम हैं ।

पेति ॥ परेणाचितः । 'चिन् चयने' (स्वा० उ०
अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ परिस्क-
न्दति । 'स्कन्दिर् गत्यादौ' (भ्वा० प० अ०) । पचा-
द्यच् (३।१।१३४) । 'परे' (८।३।७४) इति वा
षत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ परस्माज्जातः । परपोषितत्वात्
॥ * ॥ 'पराजितः' इति पाठे—परैराजीयते स्म । 'जि
अभिभवे' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । यद्वा
परेषामाजः क्षेपणं जातोऽस्य । तारकादिः (५।२।३६) ॥
(३) ॥ * ॥ परैरेधितः संवधितः ॥ (४) ॥ * ॥
चत्वारि 'ओदासीन्येन परपोषितस्य' ।

मन्दस्तुन्दपरिमृज आलस्यः शीतकोऽलसोऽनुष्णः ॥

मन्दः, तुन्दपरिमृजः, आलस्यः, शीतकः, अलसः, अनु-
ष्णः (६ पु), 'आलसी' के ६ नाम हैं ।

मेति ॥ मन्दते स्वपिति । 'मदि स्तुत्यादौ' (भ्वा० आ०
से०) अच् (३।१।१३४) । 'मन्दोऽनीक्षणे च मुखं च
स्वरे चाभाग्रो गिणोः । अल्पे च त्रिषु पुंसि स्वाद्धस्तिजा-

१. —'गतिभक्षणयोः' इति वाच्यम् ।

२. 'गतिशोषणयोः' इति कथनं युक्तम् ।

३. —'स्तुतिमोदस्वप्नकान्तिगतिषु' इति पाठो युक्तः ।

त्यन्तरे शनी' [इति 'विश्वः', मे० ७५।१३] ॥ (१)
॥*॥ तुन्दमुदरं परिमाष्टि 'घृष्ट शुद्धी' (अ० प० से०) ।
'तुन्दशोकयोः—' (३।२।५) इति कः ॥ (२) ॥*॥
न लसति । 'लस श्लेषणे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।
१।१३४) ॥ (५) ॥ * ॥ स्वार्थे ण्यञ् (वा० ५।१।
१२४) ॥ (३) ॥ * ॥ शीतं करोति । 'शीतोष्णाभ्यां
कारिणि' (५।२।७२) इति कन् ॥ (४) ॥ * ॥
'उष्णो ग्रीष्मे पुमान् दक्षाशीतयोरन्यलिङ्गकः' [इति मे०
४५।३] । उष्णो दक्षः । उष्णादन्यः ॥ (६) ॥*॥
षट् 'अलसस्य' ।

दक्षे तु चतुरपेशलपटवः सूथान उष्णश्च ।

दक्षः, चतुरः, पेशलः, पटुः, सूथानः, उष्णः (६ पु),
'चालाक, चतुर' के ६ नाम हैं ।

देति ॥ दक्षते 'दक्ष वृद्धौ क्षीघ्राय च' (भ्वा० आ०
से०) । अच् (३।१।१३४) । दक्षः प्रजापतौ रुद्रवृषभे
कुक्कुटे पटौ । द्रुमे दक्षा तु मेदिन्याम् [इति 'हैमः' २।
५७६] ॥ (१) ॥ * ॥ चतति, चत्यवे वा । 'चते
याचने' (भ्वा० उ० से०) । 'मन्दिवाशिमथिचतिचङ्कच-
ङ्किभ्य उरच्' (उ० १।३८) ॥ (२) ॥ * ॥ पेश-
नम् । 'पिश समाधी' (तु० प० से०) । षञ् (३।३।
१८) । पेशं लाति । कः (३।२।३) । पेशोऽस्यास्ति ।
सिध्मादित्वात् (५।२।९७) लञ् वा ॥ (३) ॥*॥
पाटयति । निजन्तः । 'फलिपाटि—' (उ० १।१८) इति
साधुः । 'पटुर्दक्षे च नीरोने चतुरेऽप्यभिधेयवत् । पटोले तु
पुमान्वलीवे क्षत्रालवणयोरपि' (इति मे० ३५।२०) ॥
(४) ॥ * ॥ मुण्डु उत्थानमुद्योगोऽस्य ॥ (५) ॥*॥
उष्णत्वं क्षीघ्रकारित्वमस्यास्ति । अर्धग्राह्यच् (५।२।
१२७) । 'उष्णो ग्रीष्मे पुमान् दक्षाशीतयोरन्यलिङ्गकः'

१. विश्वे पुस्तकद्वयेऽपि 'मन्दः खले मन्दरते मुखे स्वरे-
ऽल्परगिणोः । अभाभ्येऽपि च मातङ्गो गजजातिप्रभेदयोः ॥'
इत्येवं (७८।१०) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठो युक्तः ।

२. विश्वे 'दक्षः पटौ हरवृषे ताम्रचूडे प्रजापतौ ।
मुनिभेदे द्रुमे वृद्धौ दक्षो, दक्षा भुवि स्मृता ॥' इति
(१८।२।४) मेदिन्यां च 'दक्षस्त्रिषु पटौ पुंसि ताम्रचूडे
प्रजापतौ । मुनिभेदे हरवृषे द्रुमभेदे, स्त्रियां भुवि ॥' इति
(१६६।१४-१५) इति भिन्नपाठयोः सत्त्वेनात्रत्यो
'विश्वः (मेदिनी)' इति प्राक्तनपाठः परिवर्तितः,
'हैम' इति पाठः स्थापितश्च ।

३. अत्रत्येन—'दक्षाशीतयोः—' इति पाठेन सह हैम
(२।१३४) विश्व (४८।१७) विसंवादान्मयात्र—
'दक्षाशीतयोः—' इति नूतनः पाठः स्वीकृतः ।

[इति मे० ४५।३] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'दक्षस्य' ।

चण्डालप्लवमातङ्गदिवाकीर्तिजनंगमाः ॥ १९ ॥

निषादश्चपश्चावन्तेवासिचाण्डालपुक्कसाः ।

चण्डालः, प्लवः, मातङ्गः, दिवाकीर्तिः, जनङ्गमः, निषादः,
श्वपचः, अन्तेवासी, चाण्डालः, पुक्कसः (१० पु), 'चाण्डाल'
के १० नाम हैं ।

चेति ॥ चण्डते । 'चडि कोपे' (भ्वा० आ० से०) ।
'पतिचण्डिभ्यामालञ्' (उ० १।११७) ॥ (१) ॥*॥

प्लवते । 'प्लुङ् गतो' (भ्वा० आ० अ०) । अच् (३।
१।१३४) 'प्लवः प्लक्षे प्लुतो कपो । शब्दे कारण्डवे स्लेष्म-

जातौ भेककभेलयोः । क्रमनिम्नमहीभागे कुलके जलवा-
यसे । जलान्तरे प्लवं गन्धतृणे मुस्तकभिद्यपि' [इति
हैमः २।५४१-५४३] । 'प्लवः स्यात्प्लवने भेले भेकेऽपि
श्वपचे कपो । जलकाके च कुलके प्रवणे पकंटीद्रुमे ॥ कार-

ण्डवाह्यविहगे शब्दे प्रतिगती 'पुमान् । केवर्तीमुस्तके गन्ध-
तृणेऽपि स्यान्नपुंसकम्' [इति मे० १५८।१६-१८] ॥

(२) ॥ * ॥ मतङ्गस्यापत्यम् । शिवादित्वात् (४।१।
११३) अण् । मतङ्गस्यायम् वा । 'तस्येदम्' (४।३।
१२०) इत्यण् ॥ (३) ॥ * ॥ दिवा कीर्तिरस्य ।—

दिवा अकीर्तिरस्य—इति मुकुटः ॥ (४) ॥*॥ अचा-
मिकाञ्जनान् गच्छति, जनेभ्यो गच्छति वा । 'गमश्च'
(३।२।४७) इति खच् ॥ (५) ॥ * ॥ निषीदति

पापमस्मिन् । 'षट् लृ विशरणादौ' (भ्वा० प० से०) ।
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'निषादः स्वरभेदेऽपि
चण्डाले धीवरान्तरे' [इति मे० ७७।३४] ॥ (६)

॥ * ॥ श्वानं पचति । 'अच्' (३।१।१३४) ॥ * ॥
ग्यङ्कादित्वात् (ग० ७।३।५३) कुत्वे 'श्वपाकः' अपि ॥

(७) ॥ * ॥ ग्रामादेरन्ते वसति । 'सुप्यजातो—' (३।
२।७८) इति णिनिः । 'शयवास—' (६।३।१८) इत्य-

लुक् ॥ (८) ॥ * ॥ स्वार्थे अञ् (५।३।११७) ।
'चाण्डालः' अपि ।—प्रज्ञाद्यणि चाण्डालः—इत्येके । तक्ष ।

१. '—ऽपि श्वपचेऽपि च । जलकाके च.....' इत्ये-
प्लुतगती पुमान् ।—' इति मेदिन्याः पाठः ।

२. "अकारादनुपपदात् कर्मोपपदो विप्रतिषेधेन" । अ-
कारादनुपपदात् कर्मोपपदो भवति विप्रतिषेधेन । अनुपपद-
स्यावकाशः पचतीति पचः । कर्मोपपदस्यावकाशः कुम्भ-
कारः नगरकारः । इहोभयं प्राप्नोति ओदनपाचः कर्मोप-
पदो भवति विप्रतिषेधेन" इति 'कर्मण्यण्' सूत्रस्य भाष्यो-
क्तावपि 'श्वपच' शब्दस्य पचादिगणे प्रतिपदोक्तत्वेन पाठा-
दत्राणं बाधित्वा 'नन्दिग्रही'ति अच्प्रत्यय एव भवति ।

‘कुसालवल्डकमरिनिषादचण्डालमित्रामित्रैर्म्यदृक्कः’ (५। ४।३६ सूत्रे) इति वार्तिकेन छन्दस्यण्विधानात्लोके तदभावात् ॥ (९) ॥ * ॥ पुत् कुत्सितं पुण्यं वा (३।१। १३४) मूलविभुजादिकः (वा० ३।२।५) वा । पुषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ * ॥ ‘पुष्कसी कालिकानीत्योः पुष्कसः श्वपचेऽश्वमे’ [इति विश्वे १७७।४२] दर्शनात् पुष्कसोऽपि ॥ * ॥ [हेमे ३।७९५ तु ‘वृक्कसी—वृक्कस—’ शब्दावुपलभ्येते] ॥ (१०) ॥ * ॥ दश ‘चाण्डालस्य’ । भेदाः किरातशबरपुलिन्दा म्लेच्छजातयः ॥ २० ॥

किरातः, शबरः, पुलिन्दः (३ पु), ये तीन ‘म्लेच्छजातिः’ (स्त्री), ‘म्लेच्छ (चाण्डाल) के जाति-विशेष’ हैं ।

भयति ॥ किरातादयस्त्रयो म्लेच्छजातयश्चण्डाल-भेदाः । यत्तु—म्लेच्छशब्दवाच्याः—इति मुकुटः । तत्र । जातिपदवैयर्थ्यप्रसङ्गात् । ‘म्लेच्छाः’ इत्येव वक्तुं युक्तत्वात् ॥ * ॥ किरति । ‘कृ विक्षेपे’ (तु० प० से०) । ‘इगुपध—’ (३। १।१३५) इति कः । अनति । ‘अत सातत्यगमने’ (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । किरश्चासावतश्च । ‘किरातो म्लेच्छभेदे स्याद्भूनिम्बेऽपतनावुपि स्थियां चापरवाहिण्यां कुट्टनीदुर्गयोरपि’ (इति मेदिनी ६।१।१०५) ॥ (१) ॥ * ॥ शवति । ‘शव गतो’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादरः । शवं राति वा । कः (३।२।३) । ‘शवरो म्लेच्छभेदे च पानीये’ । शंकरेऽपि च [इति विश्वः १३३।१०१, मेदिनी १३८।२५९] ॥ (१) ॥ * ॥ पोलति । ‘पुल महत्त्वे’ (भ्वा० प० से०) । ‘कुणिपुल्योः किन्दच्’ (उ० ४।८५) इति मुकुटः । ‘पुलिन्दः कथ्यते म्लेच्छे पुलिन्देऽपि निगद्यते’ इति तारपालः । ‘पुलिन्दः पञ्चशवरः’ इति रत्नकोषः ॥ (१) ॥ * ॥ म्लेच्छति । ‘म्लेच्छ अव्यक्ते शब्दे’ (भ्वा० प० से०) अच् (३।१।१३४) । म्लेच्छानां जातयोऽन्तर्भेदाः । ‘गोमांसभक्षको यस्तु लोकबाह्यं च भाषते । सर्वाचारविहीनोऽसौ म्लेच्छ इत्यभिधीयते’ सूत-संहितायामपि—‘ब्राह्मण्यां वैश्यतो जातः क्षत्ता भवति नामतः । अस्यामनेन चौर्येण म्लेच्छो विप्रात्प्रजायते ॥’ इति ।

व्याधो मृगवधजोवो मृगयुर्लब्धकोऽपि सः ।

व्याधः, मृगवधाजीवः, मृगयुः, लुब्धकः (४ पु), ‘व्याध’ के ४ नाम हैं ।

१. हेमि ‘खग’ पुस्तकद्वयेऽन्तःस्थादिः पाठः, ‘क’ पुस्तके तु पवर्गप्रथमादिरेव ।

२. —‘चारिचण्डालभेदयोः—’ इति मेदिनीपाठः ।

३. विश्वे —‘चारिचण्डालभेदयोः—’ इति पाठः ।

येति ॥ विध्यति । ‘अथ ताडने’ (दि० प० अ०) । ‘श्याद्वधा—’ (३।१।१४१) इति णः ॥ (१) ॥ * ॥ मृगवधेनाजीवति । ‘इगुपध—’ (३।१।१३५) इति कः ॥ (२) ॥ * ॥ मृगान् वधार्थं याति । ‘या प्रापणे’ (अ० प० से०) । ‘मृग्यवादयश्च’ (उ० १।३७) इति कुः । ‘मृगयुः पुंसि गोमायो व्राधे च परमेष्ठिनि’ (इति मे० १२८।१०१) ॥ (३) ॥ * ॥ लुभ्यते स्म । ‘लुभ गाध्य’ (दि० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । स्वार्थ (ज्ञापि० ५।४।५) संज्ञायाम् (५।३।७५) वा कन् ॥ (४) ॥ * ॥ तत्त्वारि व्याधस्य ।

कौलेयकः सारमेयः कुक्कुरो मृगदंशकः ॥ २१ ॥

शुनको भषकः श्वा स्यात्

कौलेयकः, सारमेयः, कुक्कुरः, मृगदंशकः, शुनकः, भषकः, श्वा (७ पु), ‘कुरो’ के ७ नाम हैं ।

काविति ॥ कुले भवः । ‘कुलकुक्षि—’ (४।२।९६) इति ढक् । ‘कौलेयकः सारमेये कुलीने’ (इति हेमः), मे० १५।१८५ ॥ (१) ॥ * ॥ सरमाया अपत्यम् । ‘स्त्रीभ्यो ढक्’ (४।१।१२०) ॥ (२) ॥ * ॥ कोकते । ‘कुक आदाने’ (भ्वा० आ० से०) । विवप् (३।३।१७८) कुरति । ‘कुर शब्दे’ (तु० प० से०) । कः (३।१।१३५) । कुक् चासौ कुरश्च । ‘कुक्कुरः सारमेये ना ग्रन्थिपर्णे नपुंसकम्’ (इति विश्वः, मे० १३७।१३२) ॥ (३) ॥ * ॥ मृगान् दशति । ‘दंश दशने’ (भ्वा० प० अ०) । अण् (३।२।१) । कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (४) शुनति । ‘शुन गतो’ (तु० प० से०) । ववुन् (उ० २।३२) ॥ (५) ॥ * ॥ भषति ‘भष पैशुन्ये’ (भ्वा० प० से०) । ववुन् (उ० २।३२) ॥ (६) ॥ * ॥ श्वयति । ‘दुग्धोश्च गतिवृद्धयोः’ (भ्वा० प० से०) । ‘श्वन्नुक्षन्—’ (उ० १। १५७) इति साधुः ॥ (७) ॥ * ॥ ‘कुक्कुरस्तु शुनिः श्वानः कपिलो मण्डलः शुनः’ इति वाचस्पतिः ॥ * ॥ सप्त ‘शुनकस्य’ ।

अलर्कस्तु स योगितः ।

अलर्कः (पु), ‘पागल या रोगी कुते’ का १ नाम है ।

१. हेमे पुस्तकत्रये ‘अथ कौलेयकः सारमेयकुलीनयोः’ इति (४।९) इति भिन्नपाठादत्र ‘मेदिनी’ इत्येव पाठो युक्तः ।

२. विश्वे ‘कुक्कुरो वक्रपुच्छे स्याद् ग्रन्थिपर्णेऽपि कुक्कुरे’ इति (१३५।१२५) भिन्नपाठादत्रापि मेदिनी-इत्येव पाठो युक्तः ।

अलेति ॥ अलम् अर्चयते । 'अर्कं स्तवने' (चु० प० से०) अर्चयते वा । 'अर्चं पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । शकन्वादिः (वा० ६।१।९४) । 'अलर्को घवलर्को स्याद्योगोन्मादितकुक्कुरे' [इति विश्वः १४।१५२, मे० ४।४५] ॥ (१) ॥ * ॥ योगो मत्त-
तोपायो जातोऽयम् । तारकादित्वात् (५।२।३६) इतच् ।
यद्वा-योग्यन्ते स्म । 'युगि वजंते' (भ्वा० प० से०) ।
प्यन्तः । अनित्यत्वान्न नुम् । क्तः (३।२।१०२) ॥ * ॥
एकं 'मत्तशुनः' ।

श्वा विश्वकद्रुर्मृगयाकुशलः

विश्वकद्रुः (पु), 'शिकारी कुते' का १ नाम है ।

श्वेति ॥ विश्वकं सर्वं द्रवति । 'द्रु गती' (भ्वा० प० अ०) । मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । यद्वा-
विश्वं कन्दति । 'कदि आह्वाने' (भ्वा० प० से०) ।
ञ्वादिः (उ० ४।१०२) । 'विश्वकद्रुस्त्रिषु खले ध्वाना-
खेटशुनोः पुमान्' (इति मेदिनी १४४।२९६) ॥ (१) ॥ * ॥
मृगयायां कुशलः ॥ * ॥ एकं 'मृगयाकुशलशुनः' ।

सरमा शुनी ॥ २२ ॥

सरमा, शुनी (स्त्री), 'कुत्तिया' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सरति । 'सृ गती' (भ्वा० प० अ०) । बाहुल-
षादमः । ['सरमा कुक्कुरीदेवशून्योः स्याद्राक्षसीभिदि'
इति मेदिनी ११२।५६] ॥ (१) ॥ * ॥ शुनी गौरादिः
(४।१।४१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शून्याः' ।

विट्चरः सूकरो ग्राम्यः

विट्चरः (पु), 'ग्रामके सूअर' का १ नाम है ।

वीति ॥ विषं विष्टां चरति । 'चर गत्याची' (भ्वा०
प० से०) । भच् (३।१।१३४) । मूलविभुजादिकः (बा०
३।२।५) वा । विषश्चरो वा ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
'ग्राम्यसूकरस्य' ।

वर्करस्तुरुणः पशुः ।

वर्करः (पु), 'जवान पशु' का १ नाम है ।

वेति ॥ वर्कते । 'वृक आदाने' (भ्वा० आ० से०)
बाहुलकादरन् । 'वर्करः परिहासे स्याच्छागे युवपशावपि'
[इति विश्वः २, मे० १३७।२१०] । 'वर्करो मेषशावकः'
इति रुक्षितः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'तुरुणपशुमाश्रय' ।

आच्छोदनं मृगव्यं स्यादाखेटो मृगया स्त्रियाम् ॥ २३ ॥

आच्छोदनम्, मृगव्यम् (२ न), आखेटः (पु), मृगया
(स्त्री), 'शिकार' के ४ नाम हैं ।

आच्छविति ॥ आच्छिद्यन्तेऽत्र । ल्युट् (३।३।११७) ।
पुषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (१) ॥ * ॥ मृगा व्यय-
न्तेऽत्र । 'व्यय गतो' (भ्वा० उ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-'
(वा० ३।२।१०१) इति ङः ॥ (२) ॥ * ॥ आस्त्रि-
टघतेऽत्र । 'स्त्रिट् त्रासे' (भ्वा० प० से०) । 'हलश्च' (३।
३।१२१) इति घञ् ॥ (३) ॥ * ॥ मृगयन्तेऽत्र । 'मृग
अन्वेषणे' (चु० आ० से०) । 'परिचर्यापरिसर्यामृगया-'
(वा० ३।३।१०१) इति साधुः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि
'शिकार' इति ख्यातस्य ।

दक्षिणार्कलुब्धयोगादक्षिणेर्मा कुरङ्गकः ।

दक्षिणेर्मा 'व्याघ्रके मारनेसे दहने भागमें घाववाजे मृग
आदि पशु' का १ नाम है ।

देति ॥ दक्षिणेऽरस्य ॥ * ॥ दक्षिणे ईर्ममस्य ।
'दक्षिणेर्मा लुब्धयोगे' (५।४।१२६) इति साधुः ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'दक्षिणव्रणस्य' ।

चौरैकागारिकस्तेनदस्युत्स्करमोषकाः ॥ २४ ॥

प्रतिरोधिपरास्कन्दिपाटश्चरमलिम्बुचाः ।

चौरः, ऐकागारिकः, स्तेनः, दस्युः, तस्करः, मोषकः,
प्रतिरोधी, परास्कन्दी, पाटच्छरः, मलिम्बुचः (१० पु), 'चोर'
के १० नाम हैं ।

चाविति ॥ चोरणम् । 'चुर स्तेये' (चु० प० से०)
'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०२) । संज्ञापूर्वकत्वाच्च गुणः ।
चुरा क्षीलमस्य । 'क्षत्रादिभ्यो णः' (४।४।६२) । 'चोरः
पाटच्छरेऽपि स्याच्चौरपुष्पोषघावपि' [इति विश्वः, मे०
१२५।३७] । पचाद्यच्चि 'चोरः' अपि ॥ (१) ॥ * ॥
एकमसहायमगारं प्रयोजनमस्य । 'ऐकागारिकश्च चोरे'
(५।१।११३) इति साधुः ॥ (२) ॥ * ॥ स्तेनयति ।
'स्तेन चोर्मे' (चु० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥
(३) ॥ * ॥ दस्यति । 'दसु उपक्षये' (दि० प० से०) ।

१. लुब्धकाघातेन दक्षिणभागे जातव्रणस्य मृगादेः
इति तात्पर्यम् ।

२. विश्वे ग्रन्थद्वये 'चौरश्चौरसुगन्धयोः' इति (१२७-
३५) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठो युक्तः । मेदिन्या-
मपि 'चौरः... चोरपुष्पी—' इति पाठाच्चौरशब्दविवर-
णस्य पाठो युक्त आसीत् ।

१. विश्वे पुस्तकद्वये '—योगोन्मादिनि—' इति पाठः ।

२. विश्वे 'वर्करस्तुरुणे मेषे' इति (१३७।१४८)
भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव युक्तः पाठः ।

‘जनिमनिदसिभ्यो युः’ (उ० ३।२०) । ‘अनुनासिकयोः’ इत्युक्तस्वान्नानः (७।१।१) । ‘दस्युश्चोरे रिपो पुंसि’ [इति हेमः २, मे० ११५।३०] ॥ (४) ॥ * ॥ तत् करोति । ‘कियत्तद्बहुषु’ (वा० ३।२।२१) इत्यच् । ‘तद्वृहतोः करपत्योः’ (ग० ६।१।१५७) इति सुदतलोपी ॥ (५) ॥ * ॥ मुष्णाति । ‘मुष स्तेये’ (क्रया० प० से०) । ष्वल् (३।१।१३३) ॥ (६) ॥ * ॥ प्रतिरोद्धुं शीलमस्य । ‘रुधिर आवरणे’ (व० उ० अ०) । ‘सुपि-’ (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (७) ॥ * ॥ परान् आस्कन्तुं शीलमस्य । ‘स्कन्दिर् गत्यादौ’ (भ्वा० प० अ०) । ‘सुपि-’ (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (८) ॥ * ॥ पाटयंचरति । अच् (३।१।१३४) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ * ॥ ‘चौरजीर्णपटयोः पटच्चरः’ इति नामानुशासनम् ॥ (९) ॥ * ॥ मल्यते । ‘मल धारणे’ (भ्वा० आ० से०) । हन् (उ० ४।१।१८) । मलि धृतं म्लोचति । ‘म्लुव स्तेये’ (भ्वा० प० से०) । मूलविभुजादिकः (वा० ३।२।५) । ‘मलिम्लुचो मांसभेदे चौरज्वलनयोः पुमान्’ [इति विश्वः, मेदिनी २८।२१] ॥ (१०) ॥ * ॥ दश ‘चोरस्य’ ।

चौरिका स्तैन्यचौर्ये च स्तेयम्

चौरिका (स्त्री), स्तैन्यम्, चौर्यम्, स्तेयम् (३ न), ‘चोरी’ के ४ नाम हैं ।

चाविति ॥ चोरस्य भावः, कर्म वा । मनोज्ञादित्वात् (५।१।१३३) वुल् ॥ (१) ॥ * ॥ स्तेनस्य भावः, कर्म वा । ‘स्तेनाद्यल्लोपश्च’ (५।१।१२५) इत्यत्र ‘स्तेनात्’ इति योगविभागात् ष्यल् ॥ (२) ॥ * ॥ (यल्लोपो) ॥ (४) ॥ * ॥ चोरस्य कर्म । ष्यल् (५।१।१२४) ॥ (३) ॥ * ॥ ‘स्तेयं स्तैन्यं च चौर्यं स्याच्चौरिकाचौरिके स्त्रियाम्’ इति वाचस्पतिः ॥ * ॥ चत्वारि ‘चोरकर्मणः’ ।

लोप्त्रं तु सद्धनम् ॥ २५ ॥

लोप्त्रम् (न), ‘चोरीके धन या वस्तु आदि’ का १ नाम है ।

लविति ॥ लुप्यते । ‘लुप्लृष्टेदने’ (तु० उ० से०) । ष्टन् (उ० ४।१।१५९) ॥ * ॥ लूढः ष्टन् ‘लोत्रम्’

१. सि० की० उणादिसूत्रपाठे च “यजिमनिशुब्धि-दसिजनिभ्यो युच्” इत्येवं सूत्रं पठ्यते ।

२. हेमे पुस्तकत्रयेऽपि ‘दस्युः प्रत्ययिचोरयोः’ इति (२।२६९) भिन्नपाठादत्र ‘मेदिनी’ इत्येव पाठो युक्तः ॥

३. विश्वे ‘मलिम्लुचोऽनिले चोरे’ इति (३।१।१९) पाठादिहापि ‘मेदिनी’ इत्येव पाठश्च । मेदिन्यामुपलभ्यमानः ‘—मांसभेदे—’ इति निरनुस्वार एव युक्तः ।

अपि । ‘लोत्रमश्रुणि चोरिते’ इति विश्वः ॥ (१) ॥ * ॥ तस्य चोरस्य धनम् ॥ * ॥ एकं ‘स्तेयद्रव्यस्य’ ।

वीतंसस्तूपकरणं बन्धने मृगपक्षिणाम् ।

वीतंसः (पु) ‘फन्दा’ अर्थात् ‘पशु-पक्षियोंको फँसानेके लिये जाल आदि साधन-विशेष’ का १ नाम है ।

वीति ॥ वितंस्यते । ‘तसि अलंकारे’ (चु० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । ‘उपसर्गस्य-’ (६।३।१२२) इति दीर्घः । ‘वीतंसो बन्धनोपाये मृगाणामपि पक्षिणाम् । तेषामेव च विश्वासहेतोः प्रावरणेऽपि च’ [इति विश्वः १७५।२३, मे० १७२।४०] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं ‘मृगा-दिवन्धनसाधनस्य’ ।

उन्माथः कूटयन्त्रं स्यात्

उन्माथः (पु), कूटयन्त्रम् (न), ‘पशु-पक्षियोंको फँसानेवाले यन्त्र-विशेष’ के २ नाम हैं ।

विति ॥ उन्मथ्यतेऽनेन । ‘मथे विलोडने’ (भ्वा० प० से०) । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) इति घञ् । ‘उन्माथः कूटयन्त्रे स्यान्मारणे घातके पुमान्’ (इति मे० ७३।१६) ॥ (१) ॥ * ॥ कूटस्वरूपं यन्त्रम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘मृगादिवन्धनयन्त्रस्य’ ।

वागुरा मृगबन्धनी ॥ २६ ॥

वागुरा, मृगबन्धनी (२ स्त्री), ‘पशु या मृगको फँसानेके जाल-विशेष’ के २ नाम हैं ।

वेति ॥ अवा गुरते । गुरी हिसायाम्’ (तु० प० से०) । ‘हगुपध-’ (३।१।१३५) इति कः । ‘वष्टि भागुरि-’ इत्यकारलोपः ॥ (१) ॥ * ॥ मृगो बध्यतेऽनया । ‘बन्ध बन्धने’ (क्रया० प० अ०) । ‘करणा-’ (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (२) ॥ * ॥ —वातेर्भद्रादित्वाद्रण् गुक् चागमः— इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः ॥ * ॥ द्वे ‘जालविशेषस्य’ ।

शुल्वं वराटकः स्त्री तु रज्जुस्त्रिषु बटी गुणः ।

शुल्वम्, वराटकम् (२ न), रज्जुः (स्त्री), बटी (स्त्री), गुणः (पु), ‘रस्सी’ के ५ नाम हैं ।

श्रिति ॥ शुल्वयते, शुल्वयति वा । ‘शुल्व विसर्गे’ (चु० प० से०) ण्यन्तः । ‘एरच्’ (३।३।५६) । अच् (३।१।१३४) वा । ‘रज्जुः शुल्वं वराटो ना’ इति ररन्-कोषात् स्थपि । ‘शुल्वं तान्ने यज्ञकर्मण्याचारे जलसंनिधौ’

१. विश्वेऽस्य वचनस्यानुपलभ्यमानमूलं मृग्यम् ।

२. विश्वमेदिन्योः ‘मृगाणां पक्षिणामपि । तेषामपि—’ इति पाठः ।

(इति विश्वः मेदिनी १५६।२७) ॥ * ॥ स्वामी तु—
 'सुम्यं वटाकरः'—इति पठति । सु पूजितं मीयते । 'मीळ
 गत्या (हिंसाया)म्' (दि० आ० अ०) । 'एरच्' (३।
 ३।५६) । बाहुलकाद्यन् । सुमे पुष्पे साधु । 'तत्र साधुः'
 (४।४।९८) इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ वटं वेष्टनमा-
 करोति । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥
 सृज्यते । 'सृज विसर्ग' (तु० आ० अ०) । 'सृजेरसुम् च'
 (उ० १।१५) चात् सलोपः ॥—सृजेः कुरसुगागमश्च—
 इत्यादिमुकुटस्त्वपाणिनीयः । 'रञ्जुर्वेष्यां गुणे योषित्' [इति
 विश्व ३३।१४, मेदिनी ३०।१४] ॥ (३) ॥ * ॥ वटति ।
 'वट वेष्टने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ।
 गौरादिः (४।१।४१) वटघते वा । 'खनो घ-च्' (३।३।
 १२५) इति घः । 'वटी त्रिषु गुणे पुंसि स्यान्त्यप्रोधक-
 पदयोः' (इति मे० ३५।२३) ॥ (४) ॥ * ॥ गुण्यते ।
 'गुण आमन्त्रणे' (चु० उ० से०) अदन्तः । 'एरच्' (३।
 ३।५६) 'गुणो मीर्व्यामप्रधाने रूपादौ सूद इन्द्रिये । त्यागे
 शीर्यादिसंख्यादिसत्त्वाद्यावृत्तिरञ्जुषु ॥ शुक्लादावपि वटधां
 च' (इति मे० ४५।१० ११) ॥ (५) ॥ पञ्च 'रञ्जोः' ।
 उद्घाटनं घटीयन्त्रं सलिलोद्वाहन प्रहः ॥ २७ ॥

उद्घाटनम्, घटीयन्त्रम् (२ न), 'कुपूँसे पानी निकाल-
 नेवाले पुरवट, मोठ, रेंहट आदि साधन' के २ नाम हैं ।

उद्धेति ॥ उद्घाटयते, अनेन वा । 'घट संघाते' (चु०
 उ० से०) ण्यन्तः । ल्युट् (३।३।११३, ११७) ॥ (१)
 ॥ * ॥ घटीनां यन्त्रम् ॥ (२) ॥ * ॥ प्रहः = कूपात् ।
 सलिलमुद्वाह्यतेऽनेन ॥ * ॥ द्वे 'अरट' इति ख्यातस्य ।

पुंसि वेमा वापदण्डः

वेमा (न), वापदण्डः (२ पु), 'जुलाहोंके शस्त्र-विशेष'
 अर्थात् 'जिससे कपड़ा धुनते समय सूत बराबर किया जाता
 है उस हथियार' के २ नाम हैं ।

पुंसि गति ॥ वयत्यनेन । 'वेम् तन्तुसंताने' (भ्वा० उ०
 अ०) 'वेमः सर्वत्र' (उ० ४।१५०) इति मनिन् ॥ (१)
 ॥ * ॥ वपनम् । 'डुवप्' (भ्वा० उ० से०) । घञ् (३।
 ३।१८) । वापस्य दण्डः ॥ * ॥ 'वायदण्डः' इति क्वचित्
 पाठः । तत्र वेमो भावे घञ् । 'आतो युक्—' (७।३।३३) ।
 वायस्य दण्डः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वस्त्रव्यूतिदण्डस्य' ।

१. विश्वे ग्रन्थद्वयेऽपि 'शुल्ब' शब्दस्य त्रिवरणा-
 भावादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठो युक्तः ।

२. विश्वग्रन्थद्वये—'गुणे स्मृता' इति पाठः ।

३. '—त्यागशीर्यादि—' इति मेदिनीपाठः ।

सूत्राणि नरि तन्तवः ।

सूत्रम् (न), तन्तुः (पु) 'सूत' के २ नाम हैं ।

स्विति ॥ सूत्र्यते । 'सूत्र वेष्टने' (चु० उ० से०)
 अदन्तः । 'एरच्' (३।३।५६) । सीव्यते, अनेन वा ।
 'ष्विबु तन्तुसंताने' । (दि० प० से०) । 'सिबिमुच्योष्टेरु च'
 (उ० ४।१६३) चात् कित् ष्टन् प्रत्ययः । 'सूत्रं तु सूचना-
 कारिग्रन्थे तन्तुव्यवस्थयोः' [इति हैमः २।४८१] ॥ (१)
 ॥ * ॥ नरि=पुंसि ॥ * ॥ तन्त्यते । 'तनु विस्तारे' (त० उ०
 से०) । 'सितनि—' (उ० १।६९) इति तुन् ॥ * ॥
 'सूत्रतन्तुः' इति हारावल्याः संहतोऽपि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
 'सूत्राणाम्' ॥

वाणिर्व्यूतिः स्त्रियौ तुल्ये

वाणिः, व्यूतिः (२ स्त्री), 'कपड़े आदिको धुनने' के २
 नाम हैं ।

वेति ॥ वाणनम् । 'वण शब्दे' कुरादिः । 'अच इः'
 (उ० ४।१३९) ॥ (१) ॥ * ॥ विशिष्टा कृतिः । वेमः
 'कृतियूति—' (३।३।९७) इत्यादिना कृतिनि निपातितः ॥
 (२) ॥ * ॥ द्वे 'वस्त्रादिवानस्य' ॥

पुस्तं लेप्यादिकर्मणि ॥ २८ ॥

पुस्तम् (न), 'मिट्टी, कपड़े या चमड़े आदिसे छीपने या
 पुतली बनाने' का १ नाम है ।

प्विति ॥ पुस्त्यते । 'पुस्त आदरादौ' (चु० प० से०)
 णिच् । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (१) ॥ * ॥ 'मृदा वा
 दाहणा वाथ वस्त्रेणाप्यथ चर्मणा । लोहरत्नैः कृतं वापि
 पुस्तमित्यभिधीयते' । लेप्यमादिर्यस्य । तच्च तत्कर्म च ।
 आदिना काष्ठपुत्तलिकादि ॥ * ॥ एकं 'वस्त्रादिलेप्यस्य' ॥

पञ्चालिका पुत्रिका स्याद्वस्त्रदन्तादिभिः कृता ।

पञ्चालिका, पुत्रिका (२ स्त्री), 'हाथी दाँत या कपड़े
 आदिकी पुतली' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ पञ्चभिर्वर्णैरल्पते । 'अल भूषणादौ' (भ्वा०
 प० से०) । घञ् (३।३।१९) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।
 ५) । टाप् (४।१।४) । 'प्रत्ययस्थात्—' (७।३।४४) इति
 इत्वम् । 'संज्ञायाम्' (३।३।१०९) इति ण्वुल् वा । संज्ञा-
 पूर्वकत्वात् वृद्धिः ॥ * ॥ 'पञ्चालिका' इति पाठे पञ्चाल-
 देशे भवा । 'जनपदतदवधोश्च' (४।२।१२४) इति बुक् ।
 आदिवृद्धिः (७।२।११७) । 'पञ्चालिका स्त्रियां वस्त्रपुत्रिका-
 गीतिभेदयोः' [इति मे० १६।१९८] ॥ (१) ॥ * ॥
 पुत्रीव । 'इवे—' (५।३।९६) इति कन् । यावादित्वात्
 (५।४।२९) वा । 'स्यात् पुत्रिका पुत्तलिकादुद्दिश्याव-

तूलिके । ना पुत्रे^१ शरभे घूर्ते शैलवृक्षप्रभेदयोः [इति विश्वः १६।१७३-१७४, मेदिनी ११।१२४-१२५] ॥ (२) ॥ * ॥ आदिना काष्ठमृच्छिलादिकृता ॥ * ॥ द्वे 'लेप्यादेः' ॥

पिटकः पेटकः पेटा मञ्जूषा

पिटकः, पेटकः (२ पु), पेटा, मञ्जूषा (२ स्त्री), 'पेटी' शपोली, बक्स आदि के ४ नाम हैं ।

पीति ॥ पेटति । 'पिठ संधाते' (भ्वा० प० से०) । क्वुन् (उ० २।३२) । 'पिटकस्त्रिषु विस्फोटे मञ्जूषायां पुनः पुमान्' (इति मेदिनी १०।१२०) ॥ (१) ॥ * ॥ प्वुल् (३।१।१३३) । 'पेटकः पुस्तकादीनां मञ्जूषायां कदम्बके' [इति विश्वः १०।१०३ । मे० ११।१२७] ॥ (२) ॥ * ॥ अच् (३।१।१३४) ॥ * ॥ 'पेडा' इति मुकुटः तत्र पिण्डते । 'पिडि संधाते' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) । अनित्यत्वान्न नुम् ॥ * ॥ — 'पीडा'—इति स्वामी । तत्र पीडयति । 'पिड भ्रवणाहने' (चु० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (३) ॥ * ॥ मज्जति, अत्र वा । 'टुमस्जो शुद्धी' (तु० प० अ०) । 'मस्जेनुंम् च' (उ० ४।७७) इत्युप६ । यत्—द्विजकारः—इति मुकुटः । तन्न । 'मस्जेरन्त्यास्पृशो वा नुम्' (१।१।४७ सूत्रे) इति वार्तिकविरोधात् ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'वस्त्रालङ्कारादिस्थापनमञ्जूषायाः' 'पेटी' इति ख्यातायाः । मुकुटस्तु—आचद्वयम् 'झायी' इति ख्यातायाः, अन्त्यद्वयम् 'मञ्जूषा' इति ख्यातायाः—इत्याह ।

अथ विहंगिका ॥ २९ ॥

भारयष्टिः

विहङ्गिका, भारयष्टिः (२ स्त्री), 'बहुँगीके डण्डे' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ विहंगस्य प्रतिकृतिः । 'इवे प्रतिकृती' (५।३।९६) इति कन् । विहायसा गच्छति वा । 'गमश्च' (३।२।४७) इति खच् । 'विहायसो विह च' 'खच्च डिद्वाच्यः' (वा० ३।२।३८) । यावादित्वात् (५।४।२९) कन् ॥ * ॥ मुकुटस्तु—'विङ्गमा'—इति पठति ॥ (१) ॥ * ॥ भारस्य यष्टिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शिकयाधारलगुडस्य' । 'कावडि' इति ख्यातायाः ॥

तदालम्बि शिकयं काचः

शिकयम् (ज), काचः (पु) 'बहुँगीके डण्डेमें लटकते हुए सिकहर' के २ नाम हैं ।

१. विश्वे '—पुत्रके शरभे—' इति पाठः, मेदिन्यां—तूलिके— इति पाठः ।

तेति ॥ तामालम्बितुं शीलमस्य । 'लवि अवसंसने' (भ्वा० आ० से०) । 'सुपि—' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ संमतेऽस्मात् । 'संसु अघःपतने' (भ्वा० आ० से०) । 'संसेः शिः कुट् किच्च' (उ० ५।१६) इति वक्ष्, घातोः शिरादेशो यतः कुट् ।—शक्नोति वोढुम् । अज्ज्यादिः (उ० ४।११२) इति मुकुटस्त्वित्सूत्रादर्शनमूलकः । अज्ज-तेऽत्र । 'कच बन्धे' (भ्वा० आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'काचः शिकये मणी नेत्ररोगभेदे मृदन्तरे' [इति विश्वः, मेदिनी २७।२] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शिकयस्य' ॥

अथ पादुका^१ ।

पादूरूपानत्थी

पादुका, पादूः, उपानत् (३ स्त्री), 'जूता, खड़ाऊं, बूट, सिलेपड़, चटकी आदि' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ पद्यतेऽनया । 'पद गती' (दि० आ० अ०) । 'णित्कसिपद्यतेः' (उ० १।८५) इत्युः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) वा ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ पाद उपनह्यते, पादमुपनह्यति वा । 'णह बन्धने' (दि० उ० अ०) । संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) 'क्विप् च' (३।२।७६) इति वा क्विप् । 'नहिवृति—' (६।३।११६) इति दीर्घः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पादत्राणस्य' ॥

सैवानुपदीना पदायता ॥ ३० ॥

अनुपदीना (स्त्री), 'पैनाबा या पूरे पैरके जूते (बूट)' का १ नाम है ।

संवेति ॥ पदस्यानु । 'यस्य चायामः' (२।१।१६) इत्यव्ययीभावः । अनुपदं पादायामप्रभणा बद्धा । 'अनुपद-सर्वा—' (५।२।१९) इति खः ॥ (१) ॥ * ॥ एक 'विस्तृत-पादत्राणस्य' ॥

नध्री वर्धी वरत्रा स्यात्

नध्री, वर्धी, वरत्रा (३ स्त्री), 'अमड़ेकी रस्ती' के ३ नाम हैं ।

नेति ॥ नह्यतेऽनया । 'णह बन्धने' (दि० उ० अ०) । 'दाम्नी—' (३।२।१८२) इति षट् ॥ (१) ॥ * ॥ वर्धते । 'वृधु वर्धने' (भ्वा० आ० से०) । 'वृधिवपिभ्यां रन्' (उ०

१. विश्वे 'काचस्तु मणी शिकये मृदन्तरे । नेत्ररोगेऽपि' इति (३०।१-२) पाठादत्र 'विश्व-मेदिन्यो' इत्यस्य स्थाने 'मेदिनी' इत्येव पाठो युक्तः ।

२. 'पादुका' शब्दस्य सामान्यतः 'खड़ाऊं' इति ख्यातेऽपि व्यवहारः ।

२।२७) । गौरादित्वात् (४।१।४१) डीप् ॥ (२) ॥ * ॥
त्रियतेऽनया । 'वृन् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'वृन्श्चित्'
(उ० ३।१०७) इत्यत्रन् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'चर्मममयरज्जोः' ॥

अश्वदेस्ताडनी कशा ।

कशा (छी) 'कोड़ा या चाबुक' का १ नाम है ।

अश्वेति ॥ ताल्यतेऽनया । 'तड आघाते' (चु० प०
से०) ण्यन्तः । ल्युट् (३।३।११७) ॥ * ॥ कशति । 'कश
शब्दे' (), 'कश गतिशासनयोः' (अ० आ०
से०) वा । अनित्यो नुम् । अच् (३।१।१३४) ॥ (१)
॥ * ॥ आदिना उद्भूतगर्दभचौरादिग्रहः ॥ * ॥ एकं
'प्रतोदस्य' ॥

चाण्डालिका तु कण्डोलवीणा चण्डालवल्लकी ॥३१॥

चाण्डालिका, कण्डोलवीणा, चण्डालवल्लकी (३ छी),
'चण्डाल आदि के किंगरी नामक बाजा' के ३ नाम हैं ।

चेति ॥ चण्डालस्येयम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०)
इत्यण् । 'टिड्डा—' (४।१।१५) इति डीप् । स्वार्थे कन्
(आपि० ५।४।५) । चण्डालेन कृता वा । 'कुलालादिभ्यो
वृन्' (४।३।११८) 'चाण्डालिका' किनरायामुमायामोषधी-
भिदि' (इति मे० १५।१८९, विश्वश्च २०।२२४) ॥ (१)
॥ * ॥ कण्डते । 'कडि मदे' (भ्वा० प० से०) । बाहुल-
कादोलच् । 'कडिकपि—' इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः ।
कण्डोलस्य चण्डालस्य वीणा ॥ * ॥ 'कटोलवीणा' इति
पाठे तु—कटति । 'कटे वर्षादौ' (भ्वा० प० से०) ।
'कपिगडि—' (उ० १।६६) इत्योलच् ॥ (२) ॥ * ॥
चण्डालस्य वल्लकी ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'चाण्डालिकायाः',
'किंगरि' इति ख्यातायाः ।

नाराची स्यादेषणिका

नाराची, एषणिका (२ छी), 'सोना-चाँदी तोलनेवाले
काँटे' के २ नाम हैं ।

नेति ॥ स्वल्पो नाराचो बाणभेदः । गौरादिः (४।१।
४१) ॥ (१) ॥ * ॥ इष्यतेऽनया । 'इष गती' (दि० प०
से०) । ल्युट् (३।३।११७) । कन् (आपि० ५।४।५) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'सुवर्णतुलायाः' ॥

शाणस्तु निकषः कषः ।

शाणः, निकषः, कषः (३ पु), 'कसौटी या सान' के ३
नाम हैं ।

१. 'कंसि गतिशासनयोः' इत्यस्याग्रे 'तालव्यान्तोऽप्य-
निदित्' इति सि० की० उक्त्या स्वत एव नुमः प्राप्त्यभावः ।

२. विश्व-मेदिन्योर्ह्रस्वादि'चण्डालिका'शब्दः पठ्यते,
किन्तु हेमे दीर्घादिरेवेति ।

शेति ॥ शण्यते । 'शण दाने' (भ्वा० प० से०) ।
'अकर्तरि—' (३।३।१९) इति षच् । इयति वा । 'शो
तनूकरणे' (दि० प० अ०) । बाहुलकाणः । 'पुंसि स्यात्',
शाणो मासचतुष्टये । लोहादीनां च निकषे शाणी प्रावर-
णान्तरे' (इति मेदिनी) ॥ (१) ॥ * ॥ निकषति । 'कष
हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ।
निकष्यतेऽत्र । 'गोचर—' (३।३।११९) इत्यादिना घः—
इति मुकुटश्चिन्त्यः । तत्र कषेरापाठात् । नेर्ग्रहणमुपसर्ग-
न्तरनिवृत्त्यर्थम् । 'निकषः शाणफलके (निकषा यातुमा-
तरि)' [इति विश्वः १७२।१४, १६८।३९ मेदिनी] ॥
(२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'सुवर्णपरीक्षण-
पाषाणस्य' । 'खड्गादितीक्ष्णीकरणयन्त्रस्य'—इत्यन्ये ॥

ब्र(वृ)श्चनः पत्रपरशुः

ब्रश्चनः, पत्रपरशुः (२ पु), 'सोना चाँदी आदि काटनेकी
छेनी आदि हथियार' के २ नाम हैं ।

त्रिति ॥ वृश्च्यतेऽनेन । 'ओन्नश्च छेदने' (वु० प० से०)
'करणाचि—' (३।३।११७) इति ल्युट् ॥ (१) ॥ * ॥
पत्रमिव परशुः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सुवर्णादिच्छेदन-
द्रव्यस्य' ॥—'लघुकरवतस्य'—इत्यन्ये ॥

एषिका तूलिका समे ॥३२॥

एषिका, तूलिका (२ छी), 'कूची, चित्रमें रंग भरनेकी
कलम' के २ नाम हैं ।

एषीति ॥ इष्यते । 'इष गत्यादौ' (दि० प० से०)
'कृवादिभ्यो वृन्' (उ० ५।३५) ॥ * ॥ 'ईषिका' इति
पाठे—ईष्यते, ईषति वा । 'ईष उच्छे' (भ्वा० प० से०) ।
क्वन् (उ० २।३२) ॥ (१) ॥ * ॥ तूलति । 'तूल
निष्कषे' (भ्वा० प० से०) । क्वन् (उ० २।३२) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'वीरणादिशलाकायाः' ॥

तेजसावर्तनी मूषा

तेजसावर्तनी, मूषा (२ छी), 'सोना-चाँदी गलानेकी
घरिया (मिट्टीके पात्र-विशेष)' के २ नाम हैं ।

तेजेति ॥ तेजसो विकारः सुवर्णादिरावर्त्यतेऽस्याम् ।
'वृत्तु वर्तते' (भ्वा० आ० से०) । ण्यन्तः । अधिकरणे
ल्युट् (३।३।११७) ॥ (१) ॥ * ॥ मूषति । 'मूष स्तेये'
(भ्वा० प० से०) । 'इगुपघ—' (३।३।१३५) इति कः
॥ * ॥ 'मूष स्तेये' (कृष्ण० प० से०) इत्यस्मात् भिदासिद्धि

१. प्रथमं 'वेणु' शब्दव्याख्याने 'पुंसि स्वादि'त्यस्य
'वेणु' शब्देनैव सम्बद्धतयाऽत्र 'शाण' शब्देनापि सम्बन्धस्य
सम्बन्धो नोचितः प्रतिभाति ।

(३।३।१०४) ह्रस्वादिरपि ह्रस्वा मुषा मुषी । गौरादिः
(४।१।४१) । मूषा । 'मुषा त्वावर्तनी मुषी' इति शब्दा-
जंघः । यत्तु—'मुष स्तेये' (क्रया० प० से०) 'गुरोश्च हलः'
(३।३।१०३) इत्यकारप्रत्ययः । टापि 'अन्येषामपि—'
(६।१।१३७) इति दीर्घत्वे मूषा मुषा च—इति मुकुटः ।
तत्र । गुरुत्वाभावात् । दीर्घस्य घातोः सत्त्वेन 'अन्येषा-
मपि—' इत्यस्यानुपयोगाच्च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मुषायाः' ॥

भस्त्रा चर्मप्रसेविका ।

भस्त्रा, चर्मप्रसेविका (२ स्त्री), 'भाषी' के २ नाम हैं ।

भेति ॥ भस्यतेऽनया । 'भस दीतो' (जु० प० से०)
'हुयामाश्रुभसिभ्यस्वन्' (उ० ४।१६८) । 'तितुष—' (७।
२।९) इति नेट् । अजादिः (४।१।४) ॥ (१) ॥ * ॥
चर्मणा प्रसीव्यते । 'षिवु तन्तुसंताने' (दि० प० से०) ।
'कुवादिभ्यो वुन्' (उ० ५।३५) । 'संज्ञायाम्' (३।३।१०९)
इति ण्वुल् वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अग्निज्वलनार्थस्य' ।

आस्फोटनी वेधनिका

आस्फोटनी, वेधनिका (२ स्त्री), 'मोती-मणि आदि
झेदनेवाली बर्मी' के २ नाम हैं ।

आस्फविति ॥ आस्फोटयतेऽनया । 'स्फुट भेदने'
चुरादिः । करणे ल्युट् (३।३।११७) ॥ * ॥ ललन्ती स्फो-
टयतीति 'लास्फोटनी' । पृषोदरादिः (६।३।१०९) इति
मुकुटः ॥ (१) ॥ * ॥ विध्यतेऽनया । 'विध विधाने' (तु०
प० से०) । ल्युट् (३।३।११७) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।
४।५) 'वेधनी तु लास्फोटन्यां स्फोटनी वृषदंशिका' इति
वाचस्पतिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मुक्तादिवेधिन्याः' 'बर्मी'
इति ख्यातायाः ।

कृपाणी कर्तरी समे ॥ ३३ ॥

कृपाणी, कर्तरी (२ स्त्री), 'सोना-चाँदी आदि काटने-
वाली कैची' के २ नाम हैं ।

क्रिति ॥ कृपामणति । 'अण शब्दे' (भ्वा० प० से०) ।
अण् (३।२।१) । जीप् (४।१।१५) ॥ (१) ॥ * ॥
कृन्तति । 'कृती छेदने' (तु० प० से०) । बाह्रलकादरः ।
यद्वा—कर्तनम् । घञ् (३।३।१८) । कर्तं राति । 'रा
दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३)
इति कः । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'कर्तर्याः' 'कैची' इत्यस्याः ।

वृक्षादनी वृक्षभेदी

वृक्षादनी (स्त्री), वृक्षभेदी (पु), 'काष्ठ काटनेवाले
सूला, बटाही आदि हथियार' के २ नाम हैं ।

व्रिति ॥ वृक्षमस्ति । 'अद भक्षणे' (अ० प० से०) ।
'कृत्यल्युट्—' (३।३।१३) इति ल्युट् ॥ (१) ॥ * ॥
वृक्षं भेत्तुं क्षीलमस्य । 'भिदिर् विदारणे' (ह० उ० अ०)
'सुपि—' (३।२।७८) इति णितिः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'काष्ठतनूकरणसाधनस्य' 'बसूला' इति ख्यातस्य ।

टङ्कः पाषाणदारपाः ।

टङ्कः (पु न), पाषाणदारणः (पु), 'पाषाण तोड़नेवाले
टांकी, छेनी, घन आदि हथियार' के २ नाम हैं ।

टेति ॥ टङ्कयति । 'टकि बन्धने' चुरादिः । अच्
(३।१।१३४) । 'टम्' इति शब्दं कायति वा । 'कै शब्दे'
(भ्वा० प० अ०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति
कः । 'सुपि—' (३।२।४) इति वा ॥ (१) ॥ * ॥
पाषणो दारयतेऽनेन । 'दु विदारणे' (क्रया० प० से०)
ण्यन्तः । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'पाषाणदारणार्थस्य घनभेदस्य' ।

क्रकचोऽस्त्री करपत्रम्

क्रकचः (पुन), करपत्रम् (न), 'लकड़ी चीरनेवाले
आरा, साह या आरी आदि हथियार' के २ नाम हैं ।

क्रेति ॥ 'क्र' इति कचति । 'कच शब्दे' (भ्वा० आ०
से०) अच् (३।१।१३४) । ['क्रकचः करपत्रेऽस्त्री
ग्रन्थिलाख्यतरो पुमान्' इति मे० २८।१४] ॥ (१)
॥ * ॥ करेण कराद्वा पतति । 'पल्ल पतने' (भ्वा० प०
से०) । ष्टन् (उ० ४।१५९) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'काष्ठविदारणार्थस्य शस्त्रस्य' 'करोत' 'आरी साह'
इति ख्यातस्य ।

आरा चर्मप्रभेदिका ॥ ३४ ॥

आरा, चर्मप्रभेदिका (२ स्त्री), 'चमड़ा काटनेवाले हथि-
यार' के २ नाम हैं ।

आरेति ॥ आ इयति, ऋच्छति वा । 'ऋ गती' (जु०
भ्वा० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । आर्यते वा ।
भिदादी (३।३।१०४) 'आरा शस्त्रायाम्' इति पाठात्
साधुः । ['आरा चर्मप्रभेदिन्यां पुंसि भीमे शनैश्चरे' इति
मे० १२३।७] ॥ (१) ॥ * ॥ चर्मणः प्रभेदिका ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'चर्मखण्डनार्थस्य शस्त्रभेदस्य' ।

सूर्मी स्थूणायःप्रतिमा

सूर्मी, स्थूणा, अयःप्रतिमा (२ स्त्री), 'लोहेकी मूर्ति' के
३ नाम हैं ।

स्विति ॥ शोभना ऊर्मिः, बहुव्रीहिर्वा । 'सर्वतोऽक्ति-
यति—' (ग० ४।१।४५) इति गौरादिवात् (४।१।४१) वा

डीष् ।—‘ग्रीष्मजालमधूर्व-’ इति मप्रत्यये शूरादेशे च—
इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः ।—‘शूर्मी तालव्यादिः’—इत्यप्य-
युक्तम्, ‘सूर्यं शुषिरामिव’ इति श्रुतिविरोधात् ॥ (१)
॥ * ॥ तिष्ठति । ङ्ठा गतिनिवृत्तौ’ (स्वा० प० अ०) ।
‘रास्नासास्नास्थूणा-’ (उ० ३।१५) इति साधुः ।
‘स्थूणा सूर्यां स्तम्भे रगन्तरे’ (इति हैमः २।१५८) ॥
(२) ॥ * ॥ अयसः प्रतिमा ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
‘लोहप्रतिमायाः’ ।

शिल्पं कर्म कलादिकम् ।

शिल्पम् (न), ‘कला (कारीगरी) आदि कौशलके
काम’ का १ नाम है ।

शीति । शील्यते । ‘शील समाधौ’ (भ्वा० प० से०) ।
शल्यते वा । ‘शल गती’ (भ्वा० प० से०) । ‘खण-
शिल्प-’ (उ० ३।२८) इति साधुः । ‘शिल्पं ह्युवे क्रिया-
दिके’ [इति विश्व - हैमौ] ॥ (१) ॥ * ॥ कला
नृत्यगीतादिरूपा चतुःषष्टिभेदभिन्ना । आदिना सुवर्णकारा-
दिकर्मग्रहः ॥ * ॥ एकं ‘कलाकौशल्यादिकर्मणः’ ।

१. ‘गुरुतल्पोऽभिभाष्यैनस्तप्ते स्वप्यादयोमये । सूर्मीं
ज्वलन्तीं स्वादिलब्धेनृत्युना स विशुद्धयति ॥’ इति मनु-
(११।१०३) वचनाच्च ।

२. “आचार्यास्तु कन्यकानां—” इति कामसूत्रस्य
(१।१।१५) ‘जयमङ्गला’ ख्यव्याख्यायामुक्ताश्रुतुषष्टिः
कला इह लिख्यन्ते । तत्रैव जयमङ्गला—“शास्त्रान्तरे
चतुःषष्टिर्मूलकला उक्ताः, तत्र कर्माश्रयाश्चतुर्विंशतिः ।
तद्यथा—गीतम् १, नृत्यम् २, वाद्यम् ३, कौशललिपिज्ञा-
नम् ४, वचनं चौदाहरणम् ५, चित्रविधिः ६, पुस्तकम्
७, पत्रच्छेदम् ८, माल्यविधिः ९, गन्धयुक्त्यास्वाद्यविधा-
नम् १०, रत्नपरीक्षा ११, सीवनम् १२, रङ्गपरिज्ञानम्
१३, उपकरणक्रिया १४, मानविधिः १५, आजीवज्ञानम्
१६, तिर्यग्योनिचिकित्सितम् १७, मायाकृतपाषण्डसमयज्ञा-
नम् १८, क्रीडाकौशलम् १९, लोकज्ञानम् २०, वैचक्षण्यम्
२१, संवाहनम् २२, शरीरसंस्कार २३, विशेषकौशलम्
२४, चेति । द्यूताश्रया विंशतिः—तत्र निर्जीवाः पञ्चदश,
तद्यथा—आयुःप्राप्तिः २५, अक्षविधानम् २६, रूपसंख्या
२७, क्रियामार्गणम् २८, बीजग्रहणम् २९, नयज्ञानम् ३०,
करणज्ञानम् ३१, चित्राचित्रविधिः ३२, गूढराशिः ३३,
तुल्याभिहारः ३४, क्षिप्रग्रहणम् ३५, अनुप्राप्तिलेखस्मृतिः
३६, अग्निक्रमः ३७, छलव्यामोहनम् ३८, ग्रहदानम् ३९,
चेति । सजीवाः पञ्च, तद्यथा—उपस्थानविधिः ४०, युद्धम्
४१, स्तम्भ ४२, गतम् ४३, नृत्यम् ४४, चेति । शयनोपचा-
रिकाः षोडश, तद्यथा—पुरुषस्थभावग्रहणम् ४५, स्वरग-

प्रतिमानं प्रतिबिम्बं प्रतिमा प्रतियातना प्रति-

च्छाया ॥ ३५ ॥

प्रतिकृतिरर्चा पुंसि प्रतिनिधिः

प्रतिमानम्, प्रतिबिम्बम् (२ न), प्रतिमा, प्रतियातना,
प्रतिच्छाया, प्रतिकृतिः, अर्चा (५ स्त्री), प्रतिनिधिः (पु),
‘प्रतिमा, फोटो, तस्वीर’ के ८ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रतिकृत्य मीयतेऽनेन । ‘माङ् माने’ (अ०
आ० अ०) । ल्युट् (३।३।११७) ॥ (१) ॥ * ॥
प्रतिकृतिबिम्बं यस्य । ‘कुगति-’ (२।२।१८) इति
समासः ॥ (२) ॥ * ॥ प्रतिमीयतेऽनया । ‘आतश्चोप-
सर्गे’ (३।३।१०६) । इत्यङ् । [‘प्रतिमा जगदन्तस्य
बन्धे चानुकृतावपि’ इति मे० १११।४८] ॥ (३)
॥ * ॥ प्रतियात्यतेऽनया । ‘यत् निकारोपस्कारयोः’
(चुरादिः) ‘ण्यसश्चन्धः-’ (३।३।१०७) इति युच् ॥
(४) ॥ * ॥ प्रकृष्टा छाया ॥ (५) ॥ * ॥ प्रकृष्टा
कृतिः । प्रतिनिधिः कृतिर्वा ॥ (६) ॥ * ॥ अर्च्यते ।
‘अर्च पूजायाम्’ (भ्वा० प० से०) । ‘गुरोश्च हलः’ (३।
३।१०३) इत्यङ् ॥ (७) ॥ * ॥ प्रतिनिधीयते सदृशी-
क्रियते । ‘दुधान्’ (जु० उ० अ०) । ‘उपसर्गे घोः किः’
(३।३।९२) ॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ ‘प्रतिमायाः’ ।

उपमोपमानं स्यात् ।

उपमा (स्त्री), उपमानम् (न), ‘उपमा, मिसाल’ के
२ नाम हैं ।

प्रकाशनम् ४६, प्रत्यङ्गदानम् ४७, नखदन्तयोविचारो
४८, नीविस्त्रसनम् ४९, गुह्यस्य संस्पर्शनानुलोम्यम् ५०
परमार्थकौशलम् ५१, हर्षणम् ५२, समानार्थताकृतार्थता
५३, अनुप्रोत्साहनम् ५४, मृदुक्रोधप्रवर्तनम् ५५, सम्यक्-
क्रोधनिवर्तनम् ५६, क्रुद्धप्रसादनम् ५७, सुमपरित्यागः ५८,
चरमस्वापविधिः ५९, गुह्यगूहनम् ६० इति । चतस्र उत्त-
रकलाः, तद्यथा—साश्रुपातं रमणाय शापदानम् ६१,
शपथक्रिया ६२, प्रस्थितानुगमनम् ६३, पुनःपुनर्निरीक्षणम्
६४, चेति चतुष्षष्टिर्मूलकलाः । आस्वेव निविष्टानामदा-
न्तरकलानामष्टादशाधिकानि पञ्चशतान्युक्तानि । तत्र कर्म-
द्यूताश्रयाः प्रायश आबालं गच्छन्ति, ता एवान्यथा विभ-
ज्य चतुःषष्टिरत्रोक्ताः । यास्तु शयनीयोपचारिका उत्तर-
कलाश्च, ताः प्रायशस्तन्त्रस्माङ्गतां प्रतिपद्यन्ते इति पाश्चा-
लिक्यामेव चतुःषष्ट्यामवान्तरकला वेदितव्याः, ताश्च यथा-
प्रस्तावं वक्ष्यते” इति । एताभ्यः चतुःषष्टिकलाभ्यो भिन्ना
अपि तावत्य एव कला भवन्ति, तासां नामानि जिज्ञासु-
भिरमरकोषस्य मत्कृतमणिप्रभाव्याख्यायाः परिशिष्टं
द्रष्टव्यम् ।

उपेति ॥ उपमातेनविष्णु (३।३।१०६) । (१)
॥ * ॥ ल्युट् (३।३।११५) । करणे (३।३।११७)
वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे करणे भावे च । येनोपमीयते,
या चोपमिति; तयोरेते नाम्नी । केचित्तु—पूर्वान्विते—
इत्याहुः ।

वाच्यलिङ्गाः समस्तुल्यः सदृशः सदृक् ॥३६॥
साधारणः समानश्च

समः, तुल्यः, सदृशः, सदृक्, साधारणः, समानः
(७ त्रि), 'सदृश, समान, बराबर' के ७ नाम हैं ।

वेति ॥ समति । 'सम वैकल्ये' (भ्वा० प० से०) ।
अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ तुलया संमितः ।
'नोवयो-' (४।४।९१) इति यत् ॥ (२) ॥ * ॥ समान
इव पश्यति । 'त्यादादिषु-' (३।२।६०) इति कञ्जिक्वनो
कसञ्च । 'हृदयवतुषु' (६।३।८९), 'दृक्षे च-' (वा०
६।३।८९) इति सभावः ॥ (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥
(५) ॥ * ॥ सह आधारणेन वर्तते । 'वोपसर्जनस्य'
(६।३।८२) इति सभावः । साधयाः संसिद्धेरणो वाचक
इव ॥ (६) ॥ * ॥ सह मानेन वर्तते । समानं मान-
मस्य, इति वा । 'समानस्य च्छन्दसि-' (६।३।८४)
इति सः ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त वाच्यलिङ्गाः ॥ सप्त
'तुल्यस्य' ।

स्युरुत्तरपदे त्वमी ।

निभसंकाशनीकाशप्रतीकाशोपमादयः ॥ ३७ ॥

निभः, संकाशः, नीकाशः, प्रतीकाशः, उपमा, आदि
(भूतः, रूपः, कल्पः, देशः, देशीयः । ५ त्रि), 'ये ५ शब्द
किसी शब्दके उत्तरमें रहनेपर उसके सबूत अर्थको कहते हैं' ।

स्युरिति ॥ अमी निभादय उत्तरपदस्था एव सदृश-
वचना वाच्यलिङ्गाः स्युः । यथा—'पितृनिभः पुत्रः' 'मातृ-
निभा कन्या' 'देवनिभमपत्यम्' इति । नियतं भाति ।
'आतश्चोपसर्ग' (३।१।१३६) इति कः । 'निभस्तु कथितो
व्याजे पुलिङ्गः सदृशे त्रिषु' [इति मे० १०६।६] । (१)
॥ * ॥ संकाशते । 'काश्ट दीप्तो' (भ्वा० आ० से०) ।
अच् (३।१।१३४) । 'संकाशः सदृशोऽन्तिके' [इति हैमः

१. सि० की० "त्यादादिषु दृशो—" इति सूत्रस्य
'समानान्ययोश्चेति वाच्यम्' सदृक्, सदृशः 'वसोऽपि वाच्यः
सदृशः' इति स्पष्टमुक्तत्वात् 'समान' शब्दस्य त्यादादिगणे
पाठाभावाच्चेदमसङ्गतम् ।

२. अयं पाठः श्लोकादिक्रमाङ्कस्य हैम 'ख-क' पुस्त-
कयोः, 'क' पुस्तके तु नैवेर्ब लभ्यते ।

३।७२७] ॥ (२) ॥ * ॥ नितरां काशते । 'इकः
काशे' (६।३।१२३) इति दीर्घः । 'नीकाशो निश्चये तुल्ये'
[इति विश्वः, मे० १६४।२३] ॥ (३) ॥ * ॥ प्रति-
काशते ॥ (४) ॥ * ॥ आदिना भूतरूपकल्पादयः ।
यथा—'पितृभूतः, पितृरूपः, पितृकल्पः' इति ।

कर्मण्या तु विधाभृत्याभृतयो भर्म वेतनम् ।

भरण्यं भरणं मूल्यं निर्वेशः पण इत्यपि ॥ ३८ ॥

कर्मण्या, विधा, भृत्या, भृतिः (४ स्त्री), भर्म वेतनम्,
भरण्यम्, भरणम्, मूल्यम् (५ न), निर्वेशः, पणः (२ पु),
'वेतन, तनत्राह या मजदूरी' के ११ नाम हैं ।

केति ॥ कर्मणा संपद्यते । 'कर्मवेषाद्यत्' (५।१।१००) ।
कर्मणि साधुर्वा । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् ॥
(१) ॥ * ॥ कर्मणि विधीयन्तेऽनया । 'डुघाम्' (जु०
उ० अ०) । 'आतश्चोपसर्ग' (३।१।१०६) इत्यङ् ॥
(२) ॥ * ॥ भ्रियन्ते कर्मकरा अनया । 'भृम् भरणे'
(भ्वा० उ० अ०) । 'संज्ञायां समज-' (३।३।९९)
इति क्यप् ॥ (३) ॥ * ॥ 'कर्मणि भृती' (३।२।
२२) इति निर्देशात् क्तिन्नपि ॥ (४) ॥ * ॥ भ्रियतेऽ-
नेन । 'डुभृम्' (जु० उ० अ०) । 'भृम्' (भ्वा० उ०
अ०) वा । मनिम् (उ० ४।१४५) ॥ (५) ॥ * ॥
वीयतेऽनेन । 'वी गत्यादौ' (अ० प० अ०) । 'वीपति-
भ्यां तनन्' (उ० ३।१५०) ॥ (६) ॥ * ॥ भरणे
साधु । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् ॥ (७)
॥ * ॥ भ्रियतेऽनेन । ल्युट् (३।३।११७) । ('भरणी
घोषके' ऋक्षे) भरणं वेतने भृती [इति विश्वः ५३।७४,
मे० ५०।६९] ॥ (८) ॥ * ॥ मुलेनानाम्यम् । 'नोव-
योधर्म-' (४।४।९१) इति यत् । 'मूल्यं स्याद्वेतने 'वस्ने'
[इति विश्वः ११८।४३, मे० ११६।४६] ॥ (९)
॥ * ॥ निर्विशयते, अनेन वा । 'विश प्रवेशने' (तु० प०
से०) । 'अकर्तरि च-' (३।३।१९) इति 'हलश्च' (३।
३।२२१) इति वा घम् । 'निर्वेशस्तु पुमान्भोगे वेतने
मुच्छन्नेऽपि च' [इति मे० १६४।२२] ॥ (१०)
॥ * ॥ पण्यते । 'नित्यं पणः परिमाणे' (३।३।६६)
इत्यप् । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घो वा । 'पणो वराट-
माने स्यान्मूल्ये कार्षापणे गृहे । क्रय्यशाकादिके द्यूतव्य-

१. विश्वे पुस्तकद्वये '—शोणके—' इति पाठः ।

२. 'मूल्यं वस्ने वेतने च' इति हैमस्य (२।३८०)
विश्व 'ख' पुस्तकस्य चानुरोधात् विश्व 'क' पुस्तकस्थः
'—वस्ने' मेदिनीस्थः '—प्रवस्ने' इति च पाठी लेखकादि-
भ्रान्तिजन्यो प्रतिभातः ।

३. '—शाकादृकद्यूत—' इति मेदिनीपाठः ।

वहारे श्रुती घने' [इति मे० ४६।१९] ॥ (११) ॥ * ॥
एकादश 'वेतनस्य' ।

सुरा हलिप्रिया हाला परिस्रुद्धरुणात्मजा ।
गन्धोत्तमा प्रसन्नेराकादम्बर्यः परिस्रुता ॥ ३९ ॥
मदिरा कश्यमद्येऽपि

सुरा, हलिप्रिया, हाला, परिस्रुत्, वरुणात्मजा, गन्धो-
त्तमा, प्रसन्ना, इरा, कादम्बरी, परिस्रुता, मदिरा (११ स्त्री),
कश्यम्, मद्यम् (२ न), 'मदिरा, शराव' के १३ नाम हैं ।

स्विति ॥ सुष्ठु राति याम् । 'रा दाने' (अ० प०
अ०) । सु अतीव रायन्त्यनया वा । 'रे शब्दे' (भ्वा०
प० से०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् ।
'सुरा चषकमद्ययोः' । 'पुलिङ्गस्त्रिदिवेशे स्यात्' [इति मे०
१२९।९८] ॥ (१) ॥ * ॥ हलिनो बलस्य प्रिया ॥ (२)
॥ * ॥ हलत्यङ्गम् । 'हल विलेखने' (भ्वा० प० से०) ।
ज्वलादित्वात् (३।१।१४०) णः । हल्यतेऽनया वा ।
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'हालः सातवाहन-
पायिवे । हाला सुरायाम्' [इति विश्वः 'हेमः, २।५२८-
५२९] ॥ (३) ॥ * ॥ परितः स्रवति 'स्रु स्रवणे'
(भ्वा० प० से०) । क्विप् (३।३।७६) । तुक् (६।
१।७१) ॥ (४) ॥ * ॥ वरुणालयोऽपि वरुणः, तस्या-
त्मजा ॥ (५) ॥ * ॥ गन्धेनोत्तमा, गन्ध उत्तमो यस्या
वा । राजदन्तादिः (२।२।३१) ॥ (६) ॥ * ॥
प्रसीदति स्म । 'षद विशरणादौ' (भ्वा० प० अ०) ।
'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'रदाभ्याम्-' (८।२।
४२) इति निष्ठानत्वम् । 'प्रसन्ना स्त्री सुरायां स्यादच्छ-
संतुष्टयोस्त्रिषु' [इति मे० ८९।८६] ॥ (७) ॥ * ॥
इं कामं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽ-
मुप-' (३।२।३) इति कः ॥ (८) ॥ * ॥ कुरिस्-
तमम्बरम् । 'कुगति-' (२।२।१८) इति समासः । 'कोः
कत्तत्पुरुषेऽचि' (६।३।१०१) । कदम्बरं नीलाम्बरम-
स्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । तस्येयम् । 'तस्ये-
दम्' (४।३।१२०) इत्यण् । कदम्बे जातो रसः । 'तत्र
जातः' (४।३।५३) इत्यण् । कादम्बं राति वा । कः
(३।२।३) । गौरादिः (४।१।४१) । कादम्बरस्तु
दध्यग्रे मद्यभेदे नपुंसकम् । स्त्री वारुणीपरश्रुताभारतीसा-
रिकासु च' [इति मे० १४१।२५७] ॥ (९) ॥ * ॥

१. विश्वे 'हाला सुरायां नृपती च हालः' इति (१५२
४५) भिन्नपाठादत्र 'हेम' इत्येव पाठ उचितः । हेमे च
'शालिवाहन—' इति च पाठः ।

२. '— स्यात् स्वच्छ—' इति मेदिनीपाठः ।

भागुरिमते—टापि 'परिस्रुता' यद्वा-परितः सूयते स्म
लोकैः 'सृ गती' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ।
'परिस्रुता स्त्री वरुण्यां स्यन्ने स्यादभिधेयवत्' [इति मे०
६९।२०९] ॥ (१०) ॥ * ॥ माद्यन्त्यनया । 'मदी
हर्षे' (दि० प० से०) । 'इषिमदिमुदि-' (उ० १।५१)
इत्यादिना किरच् ॥ (११) ॥ * ॥ कश्यते अनेन वा ।
'कश शब्दे' () बाहुलकाद्यः । 'मद्याश्वमध्ययोः
कश्यम्' इति रन्तिदेवः । 'कश्यस्त्रिषु कशार्हं स्यात्क्लीबं
मद्याश्वमध्ययोः' [इति 'विश्वः, मे० ११३।७] ॥ (१२)
॥ * ॥ माद्यन्त्यनेन । 'गदमदचर-' (३।१।१००) इति
यत् ॥ (१३) ॥ * ॥ त्रयोदश 'मद्यसामान्यस्य' ॥

अवदंशस्तु भक्षणम् ।

अवदंशः (पु) 'मदिरा पीनेके समय रुचि बढ़नेके लिये
नमकीन चना आदि चबाने' का १ नाम है ।

अवेति ॥ अवदश्यते । 'दंश दशने' (भ्वा० प० अ०) ।
कर्मणि घञ् (३।३।१९) । भावे (३।३।१८) वा ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'पानरुचिजनकभक्षणस्य' ॥

शुण्डा पानं मदस्थानम्

शुण्डा (स्त्री), पानम्, मदस्थानम् (२ न), 'मदिरा
पीनेके स्थान' के ३ नाम हैं ।

श्विति ॥ शुन्यते । 'शुन गती' (तु० प० से०) ।
'अमन्ताहुः' (उ० १।११२) । 'शुण्डा पानगृहे मता ।
(अयम्बुहस्तिनीवेश्याहस्तिहस्तसुरासु च' इति मे० ४२।
२५) । 'शुण्डापि जलहस्तिन्यां मदिराकरिहस्तयोः ।
नालिन्यां वारयोषायां शुण्डस्तु मदनिर्भरे' [४५।२४
इति विश्वः] ॥ (१) ॥ * ॥ पिबन्त्यत्र । 'पा पाने'
(भ्वा० प० अ०) । अधिकरणे ल्युट् (३।३।११७) ।
'पानं पीतिभाजनरक्षणौ' (इति मेदिनी ८३।१३) ॥
(२) ॥ * ॥ मदस्य स्थानम् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'मद्यगृहस्य' ।

मधुवारा मधुक्रमाः ॥ ४० ॥

मधुवारः, मधुक्रमः (२ पु), 'मदिरा पीनेके बारी' के २
नाम हैं ।

मेति ॥ मधुनो वारः ॥ (१) ॥ * ॥ मधुनः क्रमः ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'मधुपानावसरस्य' ।

१. विश्वे 'कश्यं मध्ये तुरङ्गाणां कश्यं मध्यकशार्हयोः'
इति (११८।४९) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठः
समुचितः ।

मध्वासवो माधवको मधु मार्द्धीकमद्वयोः ।

मध्वासवः, माधवकः (२ पु), मधु, (मार्द्धीकम्) माध्वीकम् (२ न), 'मधुएके शराव' के ४ नाम हैं ।

मेति ॥ मधुकपुष्पं मधु, तस्यासवः ॥ (१) ॥ * ॥
मधुना कृतः संघितः । 'कुलालादिभ्यो वुञ्' (४।३।१।१८) ॥
(२) ॥ * ॥ मन्यते । 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) ।
'फलपाटि—' (उ० १।१८) इति साधु । 'मधु पुष्परसे
क्षौद्रे मद्ये, ना तु मधुद्रुमे । वसन्तदैत्यभिर्बन्धने स्याज्जी-
वन्त्यां तु योषिति' [इति विश्व-मेदिन्यौ] ७९।११-१२ ॥
(३) ॥ * ॥ मृद्धीका द्राक्षा, तस्या विकारः । 'तस्य
विकारः' (४।३।१३४) इत्यण् । 'अनुदात्तादेः' (४।३।
१४०) इत्यञ् वा ॥ * ॥ केचित्तु—'माध्वीकम्' इति
पठन्ति । तत्र पृषोदरादित्वम् ॥ (४) ॥ * ॥ अद्वयोः=
क्लीबमित्यर्थः ॥ * ॥ षत्वानि 'मधुकपुष्पकृतमद्यस्य' ॥
स्वामी तु—द्वौ द्वौ पर्यायो—इत्याह ।

मैरेयमासवः शीघ्रः

मैरेयम् (न), आसवः (पु), शीघ्रः (पु न), 'ऊख
(गन्ना) के रस या शाक आदिसे बने हुए मदिरा' के ३ नाम
हैं ।

मायिति ॥ मिरायां देशविशेषे ओषधिविशेषे वा
भवम् । 'नद्यादिभ्यो ढक्' (४।२।९७) ॥ (१) ॥ * ॥
आसूयते । 'षून् अभिषवे' (स्वा० उ० अ०) । 'ऋदोरप्'
(३।३।५७) ॥ (२) ॥ * ॥ शेरतेऽनेन । 'शीङो धुक्'
(उ० ४।३८) अर्धचोदिः (२।४।३१) 'पुनपुंसकयोर्दाह-
जीवानुस्याणुशीघ्रवः' [इति त्रिकाण्डशेषः ३।५।८] ॥ (३)
॥ * ॥ यद्यपि 'शीघुरिक्षुरसैः पक्वैरपक्वैरासवो भवेत् ।
मैरेयं घातकीपुष्पगुह्यधानाम्बुसंहितम्' इति माधवः । तथापि
भेदमनाहत्योक्तम् ॥ * ॥ त्रीणि 'इक्षुशाकादिजन्यस्य
मद्यस्य' ।

मेदको जगलः समौ ॥ ४१ ॥

मेदकः, जगलः (२ पु), 'मदिराके काढ़े या मदिरा
बनानेके किये पीसे हुए पदार्थ विशेष' के २ नाम हैं ।

मेदेति ॥ मेदति । 'जिमिदा स्नेहने' (दि० प०
से०) । वृञ् कृनादिभ्यः (उ० ५।३५) ॥ (१) ॥ * ॥

१. विषये "मधु क्षौद्रे जले क्षीरे मद्ये पुष्परसे मधुः ।
दैत्ये चैत्रे वसन्ते च जीवाशाके मधुद्रुमे" इति (८२।११)
पाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठ्यम् ।

२. त्रिकाण्डशेषे '—शीघ्रवः' इति दन्त्यादिः 'शीघ्र'
शब्दः पठितः ।

मृशं गलति, गत्यते वा । 'गल अदने' (भ्वा० प० से०)
यङ्लुगन्तादच्' (३।१।१३४) । संज्ञापूर्वकत्वात् 'दीर्घोऽ-
कितः' (७।४।८३) इति दीर्घो न । 'जगलो मदनद्रुमे ।
मेदके पिष्टमद्ये च' (इति मे० १५।१९१-९२) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'सुराकल्कस्य' ।

संधानं स्यादभिषवः

सन्धानम् (न), अभिषवः (पु), 'मदिरा बनाने' के २
नाम हैं ।

समिति ॥ संधीयते । 'डुधान्' (जु० उ० अ०) ।
ल्युट् (३।३।११३) । भावे (३।३।११५) वा । 'संधानं
स्यादभिषवे तथा संघट्टनेऽपि च' [इति विश्वः ९२।९४,
मेदिनी ९४।४९] ॥ (१) ॥ * ॥ अभिषूयते । 'षून्
अभिषवे' (स्वा० उ० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) ।
भावे वा । 'भवेदभिषवः स्नाने मद्यसंधानयज्ञयोः' [इति
विश्वः १६६।५३ मे० १६१।५६] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'आम्नादिसंधानस्य' ।

किण्वं पुंसि तु नग्नहूः ।

किण्वम् (न), नग्नहूः (पु), 'चावल आदिको उबाल
(औट) कर तैयार किये हुए मदिराके बीज' के २ नाम हैं ।

कीति ॥ कणनम् । 'कण शब्दे' (भ्वा० प० से०) ।
'उल्बादयश्च' (उ० ४।९५) इति साधुः । कर्मणि वा ।
'किण्वं भापे सुराबीजे' [इति विश्वः १६३।१७] ॥ (१)
॥ * ॥ ह्वानम्, हूयते वा । 'ह्वेन्' (भ्वा० उ० अ०)
संपदादिक्विप् (वा० ३।३।१०८) । नग्नस्य हूः ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'नानाद्रव्यकृतसुराबीजस्य' ॥—'मत्तनग्नकृता-
ह्वानस्य'—इत्यन्ये ॥

कारोत्तरः सुरामण्डः

कारोत्तरः, सुरामण्डः (२ पु), 'मदिराके मँड (ऊपरी
हिस्सा)' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कारेण क्रियया उत्तरः ।—'कारोत्तमः'—इति
स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥ सुराया मण्डः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'सुरामण्डस्य' ।

आपानं पानगोष्ठिका ॥ ४२ ॥

आपानम् (न), पानगोष्ठिका (स्त्री), 'मदिरा पीनेके
जमाव (अड्डा)' के २ नाम हैं ।

आपेति ॥ आ संभूय पिबन्त्यत्र । ल्युट् (३।३।११७) ॥
(१) ॥ * ॥ पानस्य गोष्ठी । स्वार्थे कम् (ज्ञापि० ५।
४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पानार्थायाः सभायाः' ।

१. कर्मण्यचोऽसंभवादिणि चादिषुद्ध्यापत्या पृषोदरा-
दित्वात् सिद्धिर्बोध्यम् ।

चषकोऽस्त्री पानपात्रम्

चषकः (पु न), पानपात्रम् (न), 'मदिरा प्याले' के २ नाम हैं ।

चेति ॥ चष्यतेऽनेन । 'चष भक्षणे (भ्वा० उ० से०) । ववुन् (उ० २।३२) । 'चषकोऽस्त्री सुरापात्रे मद्यमद्य-प्रभदयोः' (इति मे० ८।८६) ॥ (१) ॥ * ॥ पानस्य पात्रम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मद्यपात्रस्य' ।

सरकोऽप्यनुतर्षणम् ।

सरकः (पु न), अनुतर्षणम् (न), 'मदिरा पीने या परोसने (बौटने)' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ स्त्रियते । 'सु गती' (भ्वा० प० अ०) । वुन् कृष्णादिभ्यः (उ० ५।३५) । 'सरकः शीघ्रुपानेषुशीघ्रुनो-र्मद्यभाजने' इत्यजयः । अपिशब्दात् सरकोऽप्यस्त्री । 'सरकं वा नानुतर्षो ना' इति रत्नकोषः ॥ (१) ॥ * ॥ अनु-तर्षणम् । अनेन वा । 'मितृषा पिपासायाम्' (दि० प० से०) । भावे (३।३।११४) करणे (३।३।११७) वा ल्युट् ॥ * ॥ घञि (३।३।१८) 'अनुतर्षः' अपि । 'चषक-श्चानुतर्षश्च सरकश्च' इति भागुरिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मद्यपानस्य' ।—चत्वारि 'मद्यपानपात्रस्य'—इति मुकुटः । धूर्तोऽक्षदेवी कितवोऽक्षधूर्तो धूतकृत्समाः ॥ ४३ ॥

धूर्तः, अक्षदेवी, कितवः, अक्षधूर्तः, धूतकृत् (५ पु) 'जुवा-ही या जुवा खेलनेवाले' के ५ नाम हैं ।

ज्विति ॥ धूर्वन्ति । 'धूर्वीं हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'हिसिमुग्रिण्—' (उ० ३।८६) इति तन् । 'राल्लोपः' (३।४।२१) । 'धूर्तं तु खण्डलवणे घत्तुरे ना विटे त्रिषु' (इति मे० ५।६।२८) । 'घातः' इति पाठे—धावनम् । 'धावु' गती (भ्वा० उ० से०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । बाहुलकादलोपः वा धावनेनार्तिः धातिरस्यास्ति । ज्योत्स्नाद्यण् (वा० ५।२।१०३) । यद्वा—धा धावनेनार्तिः ॥ (१) ॥ * ॥ अक्षैर्दीव्यति । 'सुपि—' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (२) ॥ * ॥ 'कि ज्ञाने' (जु० प० अ०) । भावे क्तः (३।३।११४) । कितं वायति । 'ओवै शोषणे' (भ्वा० प० अ०) कितते वाति वा । 'वा गन्धने' (घ० प० अ०) । 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । 'कितवो धूर्तवन्मत्ते वञ्चके कनकाह्वये' [इति 'वञ्चः' १६४।३०] ॥

१. —गतिशुद्धयोः' इति पाठ्यम्, सि० को० धातु-पाठयोस्तथोक्तेः ।

२. सि० को० धातुपाठ्योरनुरोधाद् '—गतिवञ्च-नयोः' इति पठितव्यम् ।

(३) ॥ * ॥ अक्षेषु धूर्तः । 'सप्तमी शोण्डः' (२।१।४०) इति समासः ॥ (४) ॥ * ॥ धूतं करोति । विवप् (३।२।७६) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'धूतकृतः' ।

स्युर्लग्नकाः प्रतिभुवः

लग्नकः, प्रतिभूः (२ पु), 'मध्यस्थ, बीचवान, जामिन-दार' के २ नाम हैं ।

स्युरिति ॥ लज्यते स्म । 'ओलस्त्री व्रीडे' (तु० आ० से०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रति प्रतिनिधि-भंवति । विवप् (३।२।७६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ऋणादौ प्रतिनिधिभूतस्य' 'जामिन' इति ह्यातस्य ।

सभिका धूतकारकाः ।

सभिकः, धूतकारकः (२ पु), 'नालदार' अर्थात् 'जुवा खेलनेवाले' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सभाधूतमाश्रयत्वेनास्यास्ति ॥ व्रीह्यादित्वात् (५।२।११६) ठन् । 'सभाधूतं सभाग्रहम्' इति रुद्रः ॥ (१) ॥ * ॥ धूतं कारयन्ति । अण् (३।२।१) । स्वार्थे कन् । (ज्ञापि० ५।४।५) । ण्वुलि (३।१।१३३) तु धूतस्य कारकः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ये धूतं कारयन्ति तेषाम्' ।

धूतोऽस्त्रियामक्षवती कैतवं पण इत्यपि ॥ ४४ ॥

धूतः (पु न), अक्षवती (स्त्री), कैतवम् (न), पणः (पु), 'जुवा' के ४ नाम हैं ।

द्विचति ॥ देवनम् । 'दिवु क्रीडादौ' (दि० प० से०) । भावे क्तः (३।३।११४) ॥ (१) ॥ * ॥ अक्षाः पाशकाः सन्त्यस्याम् । मतुप् (५।२।९४) । लोकात्स्नीत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ कितवस्य-कर्म । युवादित्वात् (५।१।१३०) अण् । 'कैतवं तु छले धूते 'कैतवः कितवे रिपो' (इति मे० १६०।३५) ॥ (३) ॥ * ॥ पणो ग्लहोऽस्त्यस्मिन् । अर्धभा-द्यच् (५।१।१२७) । (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'धूतक्रीड-नस्य' ।

पणोऽक्षेषु ग्लहः

पणः, ग्लहः (२ पु), 'जुपमें दावपर रक्खे हुप कपया आदि' के २ नाम हैं ।

१. मेदिन्या द्वितीयपादः 'कैतवः कितवे रिपो' इति पठितः, तस्यैव च हिम (३।७।३५) विश्व (१६५।३५) योरनुरोधादौचित्येन अत्र 'कैतव' शब्दस्य विवरणीयतया नायं द्वितीयपादात्मकोऽक्षः प्रकृतोपयोगी ।

पेति ॥ पण्यते उत्सृज्यते । 'पण व्यवहारे' (भ्वा० आ० से०) । 'नित्यं पणः—' (३।३।६६) इति योगविभागादप् ॥ (१) ॥ * ॥ ग्लह्यते अनेन । 'ग्लहू आदाने' (भ्वा० आ० से०) । 'पुसि—' (३।३।११८) इति घः 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् वा । संज्ञापूर्वकत्वान्न वृद्धिः । गृह्यते वा । 'अक्षेषु ग्लहः' (३।३।७०) इति साधुः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'द्यूते लाप्यमानस्य' (द्रव्यादेः) ।

अक्षास्तु देवनाः पाशकाश्च ते ।

अक्षः, देवनः, पाशकः (३ पु), 'पासा' के ३ नाम हैं ।

अक्षा इति ॥ अक्षति । 'अक्षू व्याप्ती' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'अक्षो ज्ञानात्मशकटव्यवहारेषु पाशके । रुद्राक्षेन्द्राक्षयोः सर्वे विभीतकतरावपि । चक्रे कर्षे-पुमान्, क्लीबं तुत्ये सौवर्चलेन्द्रिये' (इति मे० १६५।२-३) । (१) ॥ * ॥ दीव्यन्ति येन 'करणा—' (३।३।११७) इति ल्युट् । 'देवनं व्यवहारे स्याज्जिगीषा-कीडयोरपि । अक्षेषु देवनः प्रोक्तः' (इति विश्वः ९०।६६) ॥ (२) ॥ * ॥ पाशयति । 'पश बन्धने' चुरादिः । ण्वल् (३।१।१३३) । ऋणु (उ० २।३२) वा ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पाशकस्य' ['पासा' इति ख्यातस्य] ।

परिणायस्तु शारीणां समन्तान्नयनेऽस्त्रियाम् ॥ ४५ ॥

परिणायः (पु न), 'शारी (गोटी) को चलाने' का १ नाम है ।

पेति ॥ परितो वामदक्षिणतो नयनम् । 'णीञ्' (भ्वा० उ० अ०) 'परिन्धोः—' (३।३।३७) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'शारीणां समन्तान्नयनस्य' ।

अष्टापदं शारिफलम्

अष्टापदम् (पु न), शारिफलम् (न), 'बिसात' अर्थात् 'गोटियोंको रखने (खेलनेके समय बिछाने) के लिये कपड़े या काष्ठके बने हुए आधार-विशेष' के २ नाम हैं ।

अष्टेति ॥ षड्क्ती षड्क्ती पदान्यस्य । 'अष्टनः संज्ञायाम्' (६।३।१२५) इति दीर्घः । अष्टापदमस्त्रियाम् । 'अष्टापदोऽस्त्री कनके शारीणां फलकेऽपि च । (अष्टापदी चन्द्रमल्ल्यां शारमे मर्कटे पुमान्)' [इति मे० ७७।४४] ॥ (१) ॥ * ॥ शारीणां फलं पट्टः । 'फलं हेतुसमृत्ये स्यात्फलके व्युष्टिलाभयोः' इति विश्वः [१४१।२-३] ॥ (२)

इति श्रीबघेलवंशोद्भवश्रीमहीधरविषयाधिपश्रीकीर्तिसिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीक्षितात्मजश्रीमानु-

जीक्षितविरचितायाममरटीकायां व्याख्यामुध्यायां द्वितीयकाण्डः संपूर्णतामगात् ।

इति श्रीमदमरसिंहविरचितेऽमरकोषे द्वितीयं काण्डं समाप्तम् ।

॥ * ॥ 'शारीणां खेलनाधारपट्टस्य' द्वे 'बिसात' इति ख्यातस्य ।

प्राणिद्युतं समाह्वयः ।

प्राणिद्युतम् (न), समाह्वयः (पु), 'बाजी रखकर पशु-पक्षियों (मुर्गा, तीतर, भेंड़ा आदि) को लड़ाने' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्राणिभिः कृतं द्यूतम् ॥ (१) ॥ * ॥ सम्य-गाह्यन्तेऽत्र । 'ह्लेञ्' (भ्वा० उ० अ०) 'पुसि—' (३।३।११८) इति घः । बाहुलकान्नात्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ('मेष्कुक्कुटादिप्राणि') 'द्युतस्य' ।

सर्वलिङ्गासंग्रहादपूर्णतां परिहरति—

उक्ता भूरिप्रयोगत्वादेकस्मिन्येऽत्र यौगिकाः ॥ ४६ ॥

तादृर्म्यादन्यतो वृत्तावृद्ध्या लिङ्गान्तरेऽपि ते ।

ग्रन्थकार 'उक्तः—' इस श्लोकसे सब लिङ्गवाले शब्दोंके सब लिङ्गोंको नहीं कहनेके दोषका निवारण करते हैं । इस 'शुद्धवर्ग' में अवयवार्थक शब्द काव्य, पुराण और कोषोंमें प्रायः पुंलिङ्गमें ही उपलब्ध होनेके कारण यहाँ भी वे पुंलिङ्गमें ही कहे गये हैं, वे शब्द उसके धर्म और योग आदिके वशसे अन्य जातिमें वृत्ति होने पर तदनुसार स्त्रीलिङ्ग और नपुंसक भी होते हैं ।

उक्ता इति ॥ अत्र वर्गे ये यौगिकाः शब्दा मालाकार-मार्दङ्गिक-वैणविकादयः पुंसि प्रचुरप्रयोगदर्शनादेकस्मि-लिङ्गे पुंसि ये यौगिका उक्ताः, ते तादृर्म्यात्तद्योगवशात्तेषामन्यतोऽन्यत्र जातो वृत्तो सत्यामन्यत्र स्त्रियां क्लीबे चोहनीयाः । यथा—'मालाकारी स्त्री, मालाकारं कुलम्' इत्यादि । येऽप्ययौगिकाः 'करण-मालिक-कुम्भकारादयः, ते जातिवचनत्वाच्छूद्रादिवत् 'जातेः—' (४।१।६३) इत्यादिना ङीष् लिङ्गान्तरे स्त्रीलिङ्गे क्लीबत्वेऽपि बोद्धव्याः ।

इति शुद्धवर्गविवरणम् ॥ १० ॥

अथ काण्डसमाप्तिः

इत्यमरसिंहकृतौ

नामलिङ्गानुशासने ।

भूम्यादिकाण्डो द्वितीयः साङ्ग एव समर्थितः ॥ ४७ ॥

श्री अमरसिंहके बनाये हुए नाम और लिङ्गको बतलाने-वाले 'नामलिङ्गानुशासन' अर्थात् 'अमरकोष' नामक इस ग्रन्थमें भूमि आदि वर्गवाला यह दूसरा काण्ड के सहित समर्थित होकर सम्पूर्ण हुआ ।

॥ श्रीः ॥

अमरकोषः

सटिप्पण 'रामाश्रमी' (व्याख्यासुधा) संस्कृतव्याख्यया
प्रकाशाख्यहिन्दीव्याख्यया चोपेतः ।

तृतीयं काण्डम्

अथ विशेष्यनिघ्नवर्गः ॥ १ ॥

विशेष्यनिघ्नैः संकीर्णैर्नानार्थैरव्ययैरपि ।

लिङ्गादिसंग्रहैर्वर्गाः सामान्ये वर्गसंश्रयाः ॥ १ ॥

सर्वसाधारण होने से 'सामान्यकाण्ड' नामक इस प्रकरणमें विशेष्य (स्त्री, दारा, कलत्र आदि पहले कहे हुए शब्द) के अधीन लिङ्ग और वचनवाले 'सुकृति, साधु...' शब्दोंसे विशेष्यनिघ्नवर्ग १, आपसमें भिन्नजातीय अर्थवाले 'कर्म परायण...' शब्दोंसे संकीर्णवर्ग २, अनेक अर्थवाले 'नाक, लोक, ...' शब्दोंसे नानार्थवर्ग ३, 'आहू, ...' अव्यय शब्दोंसे अव्ययवर्ग ४, और प्रत्यय अर्थात् 'टाप्, झीप्, घञ्, कः, ...' के द्वारा लिङ्गबोधक शब्दोंसे लिङ्गादिसंग्रहवर्ग ५, कहता हूँ ।

विशेष्येति ॥ इह सामान्यकाण्डे एतैः कृत्वोपलक्षिता वर्गा उच्यन्ते । कीदृशास्ते वर्गाः । स्वर्गादयः संश्रय आश्रयो येषां ते । सुकृत्यादयो देवासुरमनुष्येष्वेव विशेषणत्वेन, कर्मपरायणादयो व्यापारतया, संबध्यन्ते लिङ्गान्यादौ येषां तानि । तेषां संग्रहाः । आदिना नामानि लङ्का शेषालिका-इत्यादीनि २ ।

१. "वर्गसंग्रहाः" इत्येवं पाठो व्याख्यानुरोधाद्युक्तः ।

२. स्वामी त्वेवं व्याख्यातवान्—'विशेष्यनिघ्नो विशेषणम् । विशेषणादिभिर्हेतुभूतैर्ये पञ्च वर्गास्ते काण्डद्वयोक्तसाधारण्यात् सामान्यकाण्डेऽस्मिन्तृतीयेऽवन्तरवर्गान् संश्रयन्ति । यथा नानार्थवर्गे कान्तादिवर्गाः, अव्ययवर्गेऽनेकार्थकार्यवर्गाः, लिङ्गशेषवर्गे स्त्रीलिङ्गादिवर्गाः । 'वर्गसंग्रह' इत्येके पठुः । सामान्यकाण्डे ये पञ्चवर्गाः, स वर्गसंग्रह इति योजना । आदि शब्दः प्रकारे ।" इति ।

अस्मिन् वर्गे लिङ्गज्ञानोपायमाह—

स्त्रीदाराद्यैर्यद्विशेष्यं यादृशैः प्रस्तुतं पदैः ।

गुणद्रव्यक्रियाशब्दास्तथा स्युस्तस्य भेदकाः ॥ २ ॥

जिस प्रकार स्त्रीलिङ्ग, पुंलिङ्ग आदिके सहित (स्त्री, दारा, कलत्र, ... शब्द) पदोंसे स्त्री, दारा, कलत्र आदि जो विशेष्य हैं, उनके भेदक गुण, (सुकृति, साधु, ...) द्रव्य वृण्ड, ... और क्रिया (पढ़ना, पढ़ाना, पकाना, बोलना, ...) से युक्त शब्द वैसे ही होते हैं ।

स्त्रीति ॥ स्त्रीदारकलत्रादिभिः पदैर्यत्लिङ्गसंख्याविशिष्टैः स्त्रीदारकलत्रादिरूपं यद्विशेष्यं प्रकान्तम्, गुणादिशब्दास्तल्लिङ्गसंख्याविशिष्टास्तस्य विशेषणानि स्युः । तथा हि 'सुकृतिनी स्त्री, सुकृतिनो दाराः, सुकृति कलत्रम्' 'दण्डिनी स्त्री, दण्डिनो दाराः, दण्डि कलत्रम्' । 'पाचिका स्त्री, पाचका दाराः, पाचकं कलत्रम्' ।

सुकृती पुण्यवान् धन्यः

सुकृती, पुण्यवान्, धन्यः (३ त्रि), 'भाग्यवान्' के ३ नाम हैं ।

स्विति ॥ सुकृतमस्यास्ति । इनिः (५।२।११५) ॥

(१) ॥ * ॥ पुण्यमस्यास्ति । मतुप् (५।१।९४) ॥ (२)

॥ * ॥ धनं लब्धा । 'धनगणं लब्धा' (४।४।८४) इति

यत् 'धन्या धात्र्यामलवयोः स्याद्वन्धं पुण्यवति त्रिषु' [इति

विश्वः ११७।३१-३३, मेदिनी ११५।३३] ॥ (३) ॥ * ॥

श्रीणि 'सभाग्यस्य' ।

महेच्छस्तु महाशयः ।

महेच्छः, महाशयः (२ त्रि), 'बड़े एवं उन्नत अभिप्राय वाले' के २ नाम हैं ।

१. "दाराद्यम्" इति पाठो युक्तः । स्त्रीनाराद्यैरित्येके, स्त्रीपुन्नपुंसकैरित्यर्थः ।" इति स्वामी ।

२. विश्वे तु 'धन्यो धनवति स्मृतः । धन्या धात्र्यामलवयोऽग्न' इति भिन्न एव पाठः ।

मेति ॥ महतीच्छा यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ 'आशयः स्यादभिप्राये मानसाधारयोरपि' (इति मे०) [११८।७३], [विश्वः १२०।७० च] । महानाशयोऽस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'महाभिलाषस्य' ।

हृदयालुः सुहृदयः

हृदयालुः, सुहृदयः (२ त्रि), 'अच्छे स्वभाववाले' के २ नाम हैं ।

ह्रिति ॥ प्रशस्तं हृदयमस्य । 'हृदयाच्चालुरन्यतरस्याम्' (वा० ५।२।१२२) ॥ (१) ॥ * ॥ शोभनं हृदयमस्य मित्रत्वाविवक्षणान्न हृदभावः ॥ * ॥ 'सहृदयः' इति वा पाठः ॥ सह हृदयेन । 'तेन सह-' (२।२।२८) इति बहुव्रीहिः ॥ (२) ॥ * ॥ प्राणिमात्रस्य तथात्वादत्र प्रशस्त-हृदयपरत्वं हृदयशब्दस्य^१ ॥ * ॥ द्वे 'शुद्धमनसः' ।

महोत्साहो महोद्यमः ॥३॥

महोत्साहः, महोद्यमः (२ त्रि) 'उद्यमी' के २ नाम हैं ।

मेति ॥ महानुत्साहोऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥ महानुद्यमोऽस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दुःसाध्यकृत्येऽपि साधनपरस्य' ।

प्रवीणे निपुणाभिज्ञविज्ञनिष्णातशिक्षिताः ।

बैज्ञानिकः कृतमुखः कृती कुशल इत्यपि ॥ ४ ॥

प्रवीणः, निपुणः, अभिज्ञः, विज्ञः, निष्णातः, शिक्षितः, बैज्ञानिकः, कृतमुखः, कृती, कुशलः (१० त्रि), 'शिक्षित, ज्ञानी, लोकचतुर' के १० नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रकुप्टा वीणास्य^२ । यद्वा वीणया प्रगायति, प्रगीयते वा । 'सत्याप-' (३।१।२५) इति णिजन्ताश्च पचाद्यच् (३।१।१३४) । कर्मणि चक् (३।३।१९) वा । 'एरजण्यन्तानाम्' इति नाच् (३।६।५६) ॥ (१) ॥ * ॥ निपुणति । 'पुण कर्मणि शुभे' (तु० प० से०) । 'इगुपच-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (२) ॥ * ॥

१. '—पनसाधारयोरपि' इति मेदिनीस्थः पाठः 'अथाशय आशये । अभिप्रायपनसयोः' इति हैमा (३।५०९-५१०) नुरोधात् समीचीनः प्रतिभाति ।

२. अत एव स्वाभ्याह—'प्रशस्तं' । स एव हृदयेन सह वर्तते । अन्ये मांसखण्डे सत्यप्यहृदयाः, यन्मनैव—'हृदयं तद्विविक्ते यद्भावमन्यच्चलं पलम् । शर्तकीयाः सह-दया गण्यन्ते कथमन्यथा ॥' इति ।

३. स्वामी तु एवं विगृह्याग्ने "मुख्यार्थं परित्यज्य निपुणे रूढः यदाहुः (कुमारिलभट्टाः)—'निरूढा लक्षणाः काश्चित् सामर्थ्यादभिधानवत् । क्रियन्तेऽद्यतनैः काश्चित् काश्चिन्नैव त्वशक्तितः ॥' इति ।

४. कैयटेनेदं वचनमनार्थमुक्तम् ।

अभि जानाति । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति कः ॥ (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ न्यस्नासीत् । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'निनदीभ्याम्-' (८।३।८६) इति षत्वम् ॥ (५) ॥ * ॥ शिक्षा जातास्य । तारकादिः (५।२।३६) । यद्वा अशिक्षिष्ट । 'शिक्ष विद्योपादाने' (भ्वा० आ० से०) । अकर्मकत्वात्कर्तरि क्तः (३।४।७२) ॥ (६) ॥ * ॥ विज्ञानं बुद्धिः । 'विज्ञानं यज्ञं तनुते' इति श्रुतेः । विज्ञाने नियुक्तः । 'तत्र नियुक्तः' (४।४।६९) इति ठक् । यद्वा विज्ञानेन जयति । 'तेन दीव्यति-' (४।४।२) इति ठक् । यत्तु विज्ञानं नैपुण्यम् । तेन व्यवहरति । 'तेन दीव्यति-' (४।४।२) इत्यादिना ठक्—इत्यभाणि मुकुटेन । तत्र । उक्तसूत्रे 'व्यवहरति' इत्यस्यानुपादानात् । 'कठिनान्त-' (४।४।७२) इति सूत्रेऽर्थोपादानेऽपि विज्ञानस्यानुपादानात् ॥ * ॥ व्रीह्यादि (५।२।११६) ठनि 'विज्ञानिकः' इत्यपि ॥ (७) ॥ * ॥ कृतं मुखमस्य । सर्वस्य कृतमुखत्वादत्र कृतशब्दस्य संस्कृतपरत्वम् ॥ (८) ॥ * ॥ कृतं कर्म प्रशस्तमस्य । इनिः (५।२।११५) ॥ (९) ॥ * ॥ कुशान् लाति । कः (३।२।३) । कौ पृथिव्यां शलति वा । 'शल चलने' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । णिजर्थे लक्षणा वा । कौ शलति चालयति राजकार्याणि । यद्वा—'कुः पापेषदर्थ-योः' । कोः पापात् शलति बुद्धिवैभवात् । 'कुशलः शिक्षिते त्रिषु । क्षेमे च सुकृते चापि पर्याप्तौ च नपुंसकम्' इति विश्व-मेदिन्यो [१५०।७७] ॥ (१०) ॥ * ॥ दश 'कुशलस्य' ।

पूज्यः प्रतीक्ष्यः

पूज्यः, प्रतीक्ष्यः (२ त्रि), 'पूजा करने योग्य' के २ नाम हैं ।

प्विति ॥ पूजयते । 'पूज पूजायाम्' (चु० प० से०) । 'अचो यत्' (३।१।९७) । 'पूज्यः श्वशुरवन्धयोः' [इति हैमः २।३७५] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रतीक्षयते । 'ईक्ष दशने' (भ्वा० आ० से०) । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) । 'प्रतीक्ष्यः प्रतिपाल्ये स्यात्पूज्ये च' (इति हैमः) [३।५२४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पूज्यस्य' ।

सांशयिकः संशयापन्नमानसः ।

सांशयिकः, संशयापन्नमानसः (२ त्रि), 'सन्देहयुक्त' के २ नाम हैं ।

सांशेति ॥ संशयमापन्नः । 'संशयमापन्नः' (५।१।७३) इति ठक् ॥ (१) ॥ * ॥ संशयमापन्नं यस्य, यस्मिन् वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'संदेहविषयस्य', 'संदेहाश्रयस्य' वा ।

१. विश्वे 'कुशलः शिक्षिते, क्षेमपर्याप्तिसुकृतेषु च । कुशलम्' इति (१५४।६६-६७) इत्येवं भिन्नपाठाश्च 'मेदिनी'त्येव पाठो युक्तः ।

दक्षिणेयो दक्षिणार्हस्तत्र दक्षिण्य इत्यपि ॥ ५ ॥

दक्षिण्यः, दक्षिणार्हः, दक्षिण्यः (३ त्रि), 'दक्षिणा देने योग्य ब्राह्मणादि' के ३ नाम हैं ।

देति ॥ दक्षिणामर्हति । 'कडंगरदक्षिणाच्छ च' (५। १।६९) इति छयती ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ दक्षिणामर्हति । 'अहं पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'अहः' (३। २।१२) इत्यच् । (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'दक्षिणायोग्यस्य' ।

स्युर्वदान्यस्थूललक्ष्यदानशौण्डा बहुप्रदे ।

वदान्यः, स्थूललक्ष्यः, दानशौण्डः, बहुप्रदः (४ त्रि), 'बहुत दान करनेवाले' के ४ नाम हैं ।

स्युरिति ॥ 'मां याचस्व' इति वदति । 'वदेरान्यः' (उ० ३।१०४) । 'वदान्यो दानशौण्डे स्याच्चारुवादिनि वाच्यवत्' [इति मे० १२०।१०३] ॥ (१) ॥ * ॥ स्थूलं कृष्टं लक्ष्यमस्य । स्थूलमर्हद्भिलक्ष्यते वा । कर्मणि ण्यत् (३।२।१२४) ॥ * ॥ ('स्थूललक्ष' इति) अयकारपाठे तु षन् (३।३।१९) ॥ (२) ॥ * ॥ दाने शौण्डः । 'सप्तमी शौण्डः' (२।१।४१) इति समासः । 'शौण्डो मत्तेऽपि विख्याते' [शौण्डा पिप्पलिवर्चयोः] इति विश्वः [४४।१७] ॥ (३) ॥ * ॥ बहु प्रददाति । 'प्रे दाक्षः' (३।२।६) इति कः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'अतिदातुः' ।

जैवातुकः स्यादायुष्मान्

जैवातुकः, आयुष्मान् (२ त्रि), 'बहुत उम्रवाले' के २ नाम हैं ।

जैवेति ॥ जीवति । जीवेः आतृकन् वृद्धिश्च (उ० १। ७९) । 'जैवातुकः पुमान् सोमे कृषकायुष्मतोस्त्रिषु' इति विश्व [१८।२०४] - मेदिन्या [१६।१९१] ॥ (१) ॥ * ॥ अतिशयितमायुरस्य । मनुष्य (५।२।९४) 'तसो मत्वर्थे' (१।४।१९) इति भत्वाभ्र स्त्वम् (८।२।६६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सायुषः' ['दीर्घायुषः'] ।

अन्तर्वाणिस्तु शास्त्रवित् ॥ ६ ॥

अन्तर्वाणिः, शास्त्रवित् (२ त्रि), 'शास्त्र पढ़े हुए' के २ नाम हैं ।

अन्तेति ॥ अन्तर्वाण्यस्य । समासान्तविधेरनित्यत्वाच्च

१. विश्वे '—विख्यातः—' इति पाठः ।

२. विश्वे 'जैवातुकः कृषे चन्द्रे भैषज्यायुष्मतोरपि' इति, मेदिन्यां च '—दीर्घायुःकृषयोस्त्रिषु' इति पाठो ।

३. 'वाणिर्व्यतिश्च दानं स्यात्' इति वैजयन्त्याः (पु० २३६ श्लोक ८), 'वाणिर्व्यतिः' इति अ० चि० म० (३।५७७) चोक्त्या 'वाणि' शब्दस्य ह्यस्मान्तस्यापि सत्त्वेन तेन समासे त्वयं द्रविडप्रणायामो भूषेति ।

कष (५।४।१५३) । 'गोस्त्रियोः—' (१।२।४८) इति ह्रस्वः । यद्वा अन्तर्वाण्यति । 'वण शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । स्वार्थे णिजन्तात् 'अच इः' (उ० ४।१३९) ॥ (१) ॥ * ॥ शास्त्रं वेत्ति । 'सत्सु—' (३।२।६१) इति क्विप् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शास्त्रविदः' ।

परीक्षकः कारणिकः

परीक्षकः, कारणिकः (२ त्रि), 'परीक्षा करनेवाले या मठादिमें ब्राह्मण आदिकी परीक्षाकर दान आदि देनेवाले दानाध्यक्ष' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ परीक्ष्यते । 'ईक्ष दर्शने' (भ्वा० आ० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ 'करणं हेतुकर्मणोः' इति मे० [४७।३८] । करणेश्चरति । 'चरति' (४।४। ८) इति ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'परीक्षाकारकस्य' ।

वरदस्तु समर्थकः ।

वरदः, समर्थकः (२ त्रि), 'वर देनेवाले' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वरं ददाति । कः (३।२।३) । 'वरदः पुनः । प्रसन्ने शान्तचित्ते च, वरदा तु कुमारिका' इति हेमः [३।३६६] ॥ (१) ॥ * ॥ समृद्धनोति । 'ऋधु वृद्धौ' (स्वा० प० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वरदस्य' ।

हर्षमाणो विकुर्वाणः प्रमना हृष्टमानसः ॥ ७ ॥

हर्षमाणः, विकुर्वाणः, प्रमना, हृष्टमानसः (४ त्रि), 'प्रसन्न चित्तवाले' के ४ नाम हैं ।

हेति ॥ हर्षति । 'हृषु अलीके' (भ्वा० प० से०) । 'तान्छीत्य—' (३।२।१२९) इति चानश् । यत्तु—हृष्यति—इति विगृहीतं मुकुटेन । तन्न । दैवादिकत्वाच्छचनि [३।१। ६९] सति 'हृष्यमाणः' इत्यापत्तेः ॥ (१) ॥ * ॥ विकुर्वते । चानश् (३।२।१२९) शानश् (३।२।१२४) वा (२) ॥ * ॥ प्रकृष्टं मनो यस्य ॥ (३) ॥ * ॥ हृष्टं मानस मस्य ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'हर्षितमनसः' ।

दुर्मना विमना अन्तर्मनाः स्यात्

दुर्मनाः, विमनाः, अन्तर्मनाः (३ त्रि), 'उदास चित्तवाले' के ३ नाम हैं ।

द्विति ॥ दुःस्थितं मनोऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥ विगतं विविधं वा मनोऽस्य । (२) ॥ * ॥ अन्तर्मनोऽस्य ॥ (३) त्रीणि 'दुःखितमनसः' ।

उत्क उन्मनाः ।

उत्कः, उन्मनाः (२ त्रि), 'उत्सुक' के २ नाम हैं ।

उत्क इति ॥ उद्गतं मनोऽस्य । 'उत्क उन्मनाः' (५। २।८०) इत्युद्गतमनस्कवृत्तेरुच्छब्दात्स्वार्थं कन् ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'उत्कण्ठितमनसः' ।

दक्षिणे सरलोदारौ

दक्षिणः, सरलः, उदारः (३ त्रि), 'सरल स्वभाववाले' के ३ नाम हैं।

देति ॥ दक्षते । 'दक्ष वृद्धौ क्षीघ्राय च' (भ्वा० आ० से०) । 'द्रुदक्षिभ्यामिनम्' (उ० २।५०) । 'दक्षति' इति परस्मैपदप्रयोगस्तु मुकृत्स्य चिन्त्यः । 'दक्षिणो दक्षिणो-द्भूतसरलच्छन्दवर्तिषु । 'अवामे त्रिषु यज्ञादिविधिदाने, दिशि स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) [४८।५०-५१] ॥ (१) ॥ * ॥ सरति । 'सु गती' (भ्वा० प० अ०) । अलच् (उ० १।१०६) । 'सरलः पूतिकाष्ठे नास्थोदारावक्रयोस्त्रिषु' (इति मेदिनी) [१५५।१४३] ॥ (२) ॥ * ॥ उत्कृष्टं आ समन्ताद् राति । 'आतश्च-' (३।१।१३६) इति कः । उदर्यते । 'ऋ गतिप्रापणयोः' (भ्वा० आ० से०) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) वा । 'उदारो दातृमहतोर्दक्षिणोऽप्यभि-धेयवत्' (इति मेदिनी) [१३१।११७] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'ऋज्वाशयस्य' ।

सुकलो दातृभोक्तरि ॥ ८ ॥

सुकलः (त्रि), 'दिल खोलकर देने और खानेवाले' का १ नाम है।

स्विति ॥ सुकल्यते । 'कल शब्दसंख्यानयोः' (भ्वा० आ० से०) । 'ईषद्दुः-' (३।३।१२६) इति खल् । शोभना कला यस्य, इति वा ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'दातृभोक्त्रोः' ।

तत्परे प्रसितासक्तौ

तत्परः, प्रसितः, आसक्तः (३ त्रि), 'तैयार, काममें लगे हुए' के ३ नाम हैं।

तेति ॥ परमुत्तमं यस्य । तेन पूर्यते । 'पू पालनपूर-णयोः' (जु० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) वा ॥ (१) ॥ * ॥ प्रासायि । 'शिवं बन्धने' (स्वा० उ० अ०) । कर्मणि क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ असञ्जि । 'षञ्ज सञ्जे' (भ्वा० प० अ०) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'तात्पर्ययुक्तस्य' ।

इष्टार्थोद्युक्त उत्सुकः ।

इष्टार्थोद्युक्तः, उत्सुकः (२ त्रि), 'अपने इष्टसिद्धिके लिये काममें लगे हुए' के २ नाम हैं।

इष्टेति ॥ इष्टप्राप्तावयर्थश्च । तत्र उद्युक्तः ॥ (१) ॥ * ॥ उद् उद्योगं, सवति । 'षु प्रसवैश्वर्ययोः' (भ्वा० प० अ०) सुनोति वा । 'षूञ् अन्निषवे' (स्वा० उ० अ०) । विचि (३।२।७५) संज्ञापूर्वकत्वाद्गुणाभावः । क्विपि (३।

२।७६) । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वात्तुगभावो वा । ततः 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) । यद्वा-उत्सुवति । 'षू प्रेरणे' (तु० प० से०) । मितद्र्वादित्वात् (वा० ३।२।१८०) ङुः । 'सत्सू-' (३।२।६१) इति क्विप् वा । कनि (ज्ञापि० ५। ४।५) 'केऽणः' (७।४।१३) इति ह्रस्वः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'इष्टार्थोद्यमवतः' । —पञ्चापि तत्परपर्यायाः—इत्येके । प्रतीते प्रथितख्यातवित्तविज्ञातविश्रुताः ॥ ९ ॥

प्रतीतः, प्रथितः, ख्यातः, वित्तः, विज्ञातः, विश्रुतः (६ त्रि), 'महाहूर, प्रसिद्ध' के ६ नाम हैं।

प्रेति ॥ प्रत्येकमगात् । प्रतीयते स्म, इति वा । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । गत्यर्थत्वात् कर्तरि (३।४।७२), कर्मणि (३।२।१०२) वा क्तः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रथते स्म । 'प्रथ प्रख्याने' (भ्वा० आ० से०) । अकर्मकत्वात् कर्तरि (३।४।७२) क्तः ॥ (२) ॥ * ॥ अख्यायि । 'ख्या प्रकथने' (अ० प० अ०) । 'चक्षिङः ख्यान्' (२।४।५४) वा । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ अवेदि । 'विदलु लाभे' (तु० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'वित्तो भोगप्रत्यययोः' (८।२।५८) इति साधुः ॥ (४) ॥ * ॥ व्यज्ञायि । 'ज्ञा अवबोधने' (क्या० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । यद्वा-विजानाति । 'मतिबुद्धि-' (३।२।१८८) इति क्तः ॥ (५) ॥ * ॥ व्यश्नायि । 'श्रु श्रवणे' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'प्रसिद्धस्य' ।

गुणैः प्रतीते तु कृतलक्षणाहृतलक्षणौ ।

कृतलक्षणः, आहतलक्षणः (२ त्रि), 'विद्या, शिल्प आदि किसी गुणसे प्रसिद्ध' के २ नाम हैं।

ग्विति ॥ कृतमुच्चारितं लक्षणं नामास्य । 'लक्षणं नाम्नि चित्ते च' [सोमिन्ने चापि लक्षणः] इति विश्वः [५०।४२] ॥ (१) ॥ * ॥ 'आहतं गुणितेऽपि स्वाद्' [साहिते नामितेऽपि च । स्यात् पुरातनवस्त्रे च] इति विश्वः [६२।७७] । आहतमभ्यस्तं लक्षणं यस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गुणैः प्रसिद्धस्य' ।

इभ्य आढ्यो धनी

इभ्यः, आढ्यः, धनी (३ त्रि), 'धनी' के ३ नाम हैं।

इभ्य इति ॥ इभमर्हति । दण्डादित्वात् (५।१।६६) यः । यद्वा-एः कामाद् भ्यसते । 'भ्यस भये' (भ्वा० आ० से०) । 'अभ्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति ङः । 'इभ्यो धनवतीभ्यां तु वरेण्यां' सल्लकीतरी' इति हेमचन्द्रः (२।

१. हेमपुस्तकत्रयेऽपि—'धनवतीभ्यां तु वरेण्यां—' इति पाठोपलब्धेरप्रत्ययः—'तीभ्यां वरेण्यां—' इति पाठः 'धनवति + इभ्या' इति बोधाभावात् पुनरुक्तिवारणाय—'तीभ्यां वरेण्यां' इति कल्पना लेखकादिप्रभादजा एव ।

३५०) ॥ (१) ॥ * ॥ आध्यायति । 'आतः-' (३।१।१६) इति कः । पृषोदरादिः (६।३।१०६) ॥ (२) ॥ * ॥ बहुधनमस्य । इनिः (५।२।११५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'बहुधनस्य' ।

स्वामी त्वीश्वरः पतिरीशिता ॥ १० ॥

अधिभूर्नायको नेता प्रभुः परिवृढोऽधिपः ।

स्वामी, ईश्वरः, पतिः, ईशिता, अधिभूः, नायकः, नेता, प्रभुः, परिवृढः, अधिपः (१० त्रि), 'स्वामी, मालिक' के १० नाम हैं ।

स्वेति ॥ स्वमस्यास्ति । 'स्वामिस्त्वैश्वर्ये' (५।२।०२६) इति साधुः । 'स्वामी प्रभुविशाखयोः' (इति विश्वः, 'मेदिनी') [९।४।५१] ॥ (१) ॥ * ॥ ईष्टे । 'ईश ऐश्वर्ये' (अ० आ० से०) । 'स्थेश-' (३।२।१७५) इति वरच् । 'ईश्वरो मन्मथे शम्भो नाढ्ये स्वामिनि वाच्यवत् । ईश्वरी चेश्वरो-मायाम्' इति 'विश्व-मेदिन्यो' [१३।१।११६] ॥ (२) ॥ * ॥ पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प० अ०) । 'पातेडंतिः' (उ० ४।५७) । 'पतिधंवे ना त्रिष्वीशे' इति विश्वः, (मेदिनी) [५६।३२] ॥ (३) ॥ * ॥ ईष्टे । 'तृप्' (३।२।१३५) । 'तृच्' (३।१।१३३) वा ॥ (४) ॥ * ॥ अधिभवति । 'भुवः संज्ञान्तरयोः' (३।२।१७९) इति क्विप् । (५) ॥ * ॥ नयति । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० उ० से०) । 'णुल्' (३।१।१३३) । 'नायको नेतरि श्रेष्ठे हारमध्यमणा-वपि' इति विश्वः [८।६४] हेमचन्द्रो ॥ (६) ॥ * ॥ तृच् (३।१।१३३) ॥ (७) ॥ * ॥ प्रभवति । 'विप्रसंभ्यः-' (३।२।१८०) इति डुः ॥ (८) ॥ * ॥ परिवर्हति । परिवृंहति वा । 'वृह वृहि वृद्धौ' (भ्वा० प० से०) । 'प्रभो परिवृढः' (७।२।१२१) इति साधुः ॥ (९) ॥ * ॥ अधि पाति । 'आतश्चोपसर्गे' (३।१।१३६) इति कः । — मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) — इति मुकुटोक्तिश्चिन्त्या ॥ (१०) ॥ * ॥ दश 'अधिपतेः' ।

१. विश्वे 'स्वामी प्रभो विशाखे च' इति भिन्नपाठा-दत्र 'मेदिनी' स्येव पाठ्यम् ।

२. विश्वे 'ईश्वरो विभवैराढ्ये शम्भो स्वामिनि मन्मथे । पावंत्यामीश्वरामाहुः' इति (१३।८।१५७-१५७) इति भिन्नपाठादत्रापि 'मेदिनी' इत्येव पाठो युक्तः ।

३. विश्वे 'पतिः प्रभो गतो मूले' इति (६०।४८) भिन्नपाठदर्शनादत्र 'मेदिनी' इति पाठ एव समीचीनः ।

४. हेमे पुस्तकत्रये 'नायको मणिभिन्नेतुप्रधानेषु' इति भिन्नपाठादत्र 'विश्वमेदिन्यो' (१०।१११) इति पाठः समीचीनः ।

अधिकर्द्धिः समृद्धः स्यात्

अधिकर्द्धिः, समृद्धः (२ त्रि), 'बहुत समृद्धिवाले' के २ नाम हैं ।

अधीति ॥ अधिका ऋद्धिरस्य । — 'ऋषु वृद्धौ' (स्वा० प० से०) इति घातूपन्यासो मुकुटस्य व्यर्थः ॥ (१) ॥ * ॥ समृद्धोति स्म । 'ऋषु वृद्धौ' (स्वा० प० से०) । अकर्मकत्वात् क्तः (३।४।७२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अतिसंपन्नस्य' ।

कुटुम्बव्यापृतस्तु यः ॥ ११ ॥

स्यादभ्यागारिकस्तस्मिन्नुपाधिश्च पुमानयम् ।

कुटुम्बव्यापृतः, अभ्यागारिकः (२ त्रि), उपाधिः (नि० पु०), 'परिवारके पालन-पोषणमें लगे हुए' के ३ नाम हैं ।

क्विति ॥ कुटुम्बपोषणे संसक्तः । व्याप्रियते स्म । 'पृह व्यायामे' (तु० आ० अ०) । अकर्मकत्वात् क्तः (३।४।७२) । 'व्यापृतस्तरुणो युवा' इति बोपालितः ॥ (१) ॥ * ॥ अभ्यागारे नियुक्तः । 'अगारान्ताटठन्' (४।४।७०) । अभि अधिक आगारिको वा ॥ (२) ॥ * ॥ आधानमाधिः । 'उपसर्गे' (३।३।९२) इति किः । उपगत आधिम् । 'अत्यादयः-' (वा० २।२।१८) इति समासः । यत्तु—उपादधाति कुटुम्बम्—इति विश्वः—'उपसर्गे' (३।३।९२) इति किः—इत्युपन्यस्तं मुकुटेन । तन्न । कर्तरि क्प्रत्ययास्मरणात् । 'उपाधिर्धर्मचिन्तायां कुटुम्ब-व्यापृते छले' इति विश्वः [८।४।२८] — मेदिन्यो [८।१।२९] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'कुटुम्बव्यापृतस्य' ।

वराङ्गरूपोपेतो यः सिंहसंहननो हि सः ॥ १२ ॥

सिंहसंहननः (त्रि), 'सुडौल तथा सुन्दर शरीरवाले' का १ नाम है ।

वरेति ॥ अङ्गानि च रूपं च अङ्गरूपाणि । वराणि च तान्यङ्गरूपाणि च, तैरुपेतः ॥ * ॥ सिंहं श्रेष्ठं संहननमस्य । संहनने सिंहः इति वा । राजदन्तादिः (२।२।३१) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सौन्दर्योपेतस्य' ।

निर्धार्यः कार्यकर्ता यः संपतन् सत्त्वसंपदा ।

निर्धार्यः (त्रि), 'सत्त्वसम्पत्ति (सुख-दुःखमें बराबर उत्साह) से काममें लगनेवाले' का १ नाम है ।

नीति ॥ निश्चयेन त्रियते । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'ऋहलोर्ण्यत्' (३।१।१२४) ॥ * ॥ 'निर्धार्यः'

१. विश्वे '—कैतवेऽपि विशेषणे । कुटुम्बव्यापृतेऽपि स्यात्' इति पाठः ।

इति पाठे—‘वृन् धारणे’ (भ्वा० उ० अ०) इति साधुः ॥
(१) ॥ * ॥ ‘व्यसनेऽभ्युदये वापि ह्यविकारं सदा मनः ।
तत्तु सत्त्वमिति प्रोक्तम् । तत्संपदा संपतन् उद्यमं कुर्वन् ।
‘संयुक्तः’ इति वा पाठः ॥ * ॥ एकं ‘निःशङ्कं कार्यकर्तुः’ ।

अवाचि मूकः

अवाक्, मूकः (२ त्रि), ‘गूणे’ के २ नाम हैं ।

अवेति ॥ न वाग् यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ ‘मू’ इति
कायति । ‘आतोऽनुप-’ (३।२।३) इति कः । यत्तु—मूयते
बध्यते वागस्य । ‘मूङ् बन्धने’ (भ्वा० आ० से०) । बाह्व-
लकात् अवतिमवतिभ्याम् कक्—इति मुकुटेनोक्तम् ।
तस्मिन् । घातुप्रत्ययानां कारकेषु विहितत्वात्संबन्धे विधाना-
भावात् । अवतेः प्रयोजनाभावात् । ‘घातोः’ इत्येकत्ववि-
वक्षणेन घातुसमुदायात् प्रत्ययाभावान्च । उक्तसूत्रा-
भावाच्च । ‘मूको दैत्यावाग्दीनेषु’ (इति हेमः २।१४) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे ‘मूकस्य’ ।

अथ मनोजवः स पितृसन्निभः ॥ १३ ॥

मनोजवः, पितृसन्निभः (२ त्रि), ‘ज्ञान, पद या अव-
स्थादिके कारण पितृके समान पूज्य व्यक्ति’ के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ जवति । ‘जुः’ सौत्रः । अच् (३।१।३४) ।
मनो जवं वेगवद्यस्मिन् । यत्तु—मनो जवति प्रविशतीति ।
अच् (३।१।३४)—इति मुकुटेनोक्तम् । तस्मिन् । उक्तवि-
ग्रहात्पितृसन्निभस्यालाभात् । अधिकरणविवक्षायां त्वचोऽ-
संभवात् । अपः (३।३।५७) औचित्यात् । ‘मनोजवपितृ-
सन्निभः’ इति नाममाला—() ॥ * ॥ स्वामी तु—
‘मनोजवसः’ चमसादिवत्—इत्याह ॥ (१) ॥ * ॥ पितेव
सम्यग्विभाति । ‘भा दीप्ती’ (अ० प० अ०) । ‘अतश्चो-
पसर्गे’ (३।१।३६) इति कः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
‘पितृसमस्य’ ।

सत्कृत्यालंकृतां कन्यां यो ददाति स कूकुदः ।

कूकुदः (त्रि), ‘कन्याको भूषण वस्त्रादिसे अलंकृतकर
विद्वान् वरको बुलाकर कन्यादान करनेवाले’ का १ नाम है ।

सेति ॥ कोकते । ‘कुक आदाने’ (भ्वा० आ० से०) ।
‘इगुपघ-’ (३।१।३५) इति कः । पुषोदरादिः (६।३।
१०९) । यद्वा—कवनम् कूः । ‘कूङ् शब्दे’ (तु० आ०
से०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । कुवः शब्दस्य
कुर्भूः, कीर्तिभूमिः इति यावत् । कूकुं ददाति, कूक्वा
दायति वा । ‘दैप् शोधने’ (भ्वा० प० अ०) । ‘आतोऽ-
नुप-’ (३।२।३) इति ‘सुपि-’ (३।२।४) इति योगविभा-
गाद्वा कः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं ‘सत्कारपूर्वकं कन्यादातुः’ ।

लक्ष्मीवाङ्लक्ष्मणः श्रीलः श्रीमान्

लक्ष्मीवान्, लक्ष्मणः, श्रीलः, श्रीमान् (४ त्रि),
‘श्रीमान्’ के ४ नाम हैं ।

लेति ॥ लक्ष्मीरस्यास्ति । मनुप् । (५।२।९४) ॥
(१) ॥ * ॥ ‘लक्ष्म्या अच्च’ (ग० ५।२।१००) इति
पामादित्वान्नः अत्वं च । ‘लक्ष्मणा त्वोषधीभेदे सारस्या-
मपि योषिति । रामभ्रातरि पुंसि स्यात्सश्रीके चाभिधेयवत्’
(इति मेदिनी) [५०।७६-७७] ॥ (२) ॥ * ॥ श्रीर-
स्यास्ति । सिद्धमादित्वात् (५।२।९७) लच् । श्रियं लाति
वा ॥ * ॥ कपिलिकादित्वात् (वा० ८।२।१८) लत्वे
‘श्रीलः’ इत्यपि ॥ (३) ॥ * ॥ मनुव् (५।२।९४)
अपि ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि ‘श्रीमतः’ ।

स्निग्धस्तु वत्सलः ॥ १४ ॥

स्निग्धः, वत्सलः (२ त्रि), ‘स्नेह करनेवाले’ के २ नाम हैं ।

स्नीति ॥ स्निह्यति स्म । ‘स्निह प्रीती’ (दि० प०
अ०) । अकर्मकत्वात् (३।४।७२) क्तः । ‘वा हुह-’ (८।
२।३३) इति वा घः ॥ (१) ॥ * ॥ ‘वत्सः पुत्रादिवर्षयोः’
तर्णके नोरसि क्लीबम्, (इति मेदिनी) [१७०।११] ।
वत्से पुत्रादिस्नेहपात्रेऽभिलाषोऽस्यास्ति । ‘वत्सांसाभ्याम्-’
(५।२।९८) इति लच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘वत्सलस्य’ ।

स्यादयालुः कारुणिकः कृपालुः सूरतः समाः ।

दयालुः, कारुणिकः, कृपालुः, सूरतः (४ त्रि), ‘दया करने
वाले के ४ नाम हैं ।

स्येति ॥ ‘स्पृहिगृहि-’ (३।२।१५८) इत्यालुच् ॥ (१)
॥ * ॥ करुणा शीलमस्य । ‘शीलम्’ (४।४।६१) इति
ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ कृपां लाति मितद्वादित्वात् (वा०
३।१।१८०) हुः ॥ (३) ॥ * ॥ शोभन उः शंभुः सूः ।
स्वि रतः, रतं वा यस्य । यद्वा—सुरमते । ‘सौ रमेः क्तो
दमेः पूर्वपदस्य च दीर्घः’ (उ० ५।१४) । यत्तु—‘तात-
पलितसूरताः’ इति रमेः क्तः दीर्घश्च—इति वचनमुप-
न्यस्तं मुकुटेन । तत् पञ्चपाद्यादौ न लभ्यते ॥ (४) ॥ * ॥
चत्वारि ‘दयालोः’ ।

स्वतन्त्रोऽपावृतः स्वैरी स्वच्छन्दो निरवग्रहः ॥ १५ ॥

स्वतन्त्रः, अपावृतः, स्वैरी, स्वच्छन्दः, निरवग्रहः
(५ त्रि), ‘स्वतन्त्र’ के ५ नाम हैं ।

स्वेति ॥ स्व आत्मा तन्त्रं प्रधानमस्य ॥ (१) ॥ * ॥
अपगतमावृतमावरणमस्य । ‘अपावृतस्तु पिहिते स्वतन्त्रेऽपि
च वाच्यवत्’ (इति ‘विश्वः, मेदिनी’) [६७।१८] ॥

१. विश्वे ‘अपावृतः स्वतन्त्रे स्यात् पिहिते चाप्यपा-
वृतः ।’ इति (७०।१७९) पाठादत्र ‘मेदिनी’ इत्येव पाठो
युज्यते ।

(२) ॥*॥ स्वेनेरितुं शीलमस्य । 'ईर गतो' (अ० आ० से०) । 'सुप्यजातो-' (३।२।७८) इति णिनिः । 'स्वादी-रेरिणोः' (वा० ६।१।८९) इति वृद्धिः ॥ (३) ॥*॥ स्वः छन्दोऽभिलाषो यस्य ॥ (४) ॥*॥ निष्क्रान्तो-ज्वग्रहास्त्रियमात् । 'निरादयः-' (वा० २।२।१८) इति समासः ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'स्वतन्त्रस्य' ।

परतन्त्रः पराधीनः परवान् नाथवानपि ।

परतन्त्रः, पराधीनः, परवान्, नाथवान् (४ त्रि), 'पराधीन' के ४ नाम हैं ।

पेति ॥ परतन्त्रं प्रधानं यस्य ॥ (१) ॥*॥ परस्मिन्नधि । 'सप्तमी शोण्डः' (२।१।४०) इति समासः । 'अषडक्ष-' (५।४।७) इति खः । यत्तु—परोऽप्युपय-स्य—इति विगृहीतम् । तन्न । शोण्डादिष्वधिपाठवैयर्थ्या-पातात् ॥ (२) ॥*॥ परः स्वाम्यस्यास्ति । मनुष्य (५।२।९४) ॥ (३) ॥*॥ नाथोऽस्यास्ति ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'परतन्त्रस्य' ।

अधीनो निघ्न आयत्तोऽस्वच्छन्दो गृह्यकोऽप्यसौ ॥१६॥

अधीनः, निघ्नः, आयत्तः, अस्वच्छन्दः, गृह्यकः (५ त्रि), 'वश, अधीन' के ५ नाम हैं ।

अधीति ॥ इनमधिगतः । 'अत्यादयः-' (वा० २।२।१८) इति समासः । अधि उपरि, इनोऽस्य इति वा । (१) ॥*॥ निहन्यते निगृह्यते । हन्तेः 'धर्धे कः' (वा० ३।३।५८) ॥ (२) ॥*॥ आयत्तते स्म । 'यती प्रयत्ने' (श्वा० आ० से०) । अकर्मकत्वात् (३।४।७२) क्तः ॥ (३) ॥*॥ न स्वः छन्दोऽस्य ॥ (४) ॥*॥ गृह्यते । 'ग्रह उपादाने' (क्र्या० उ० से०) । 'पदास्वैरि-' (३।१।११९) इति क्यप् । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । 'गृह्यको निघ्नके छेके' इति विश्व-मेदिन्यौ [७।८४] ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'अधीन-सामान्यस्य' ॥ एके तु नवभिः पर्यायमाहुः ।

खलपूः स्याद् बहुकरः

खलपूः, बहुकरः (२ त्रि), 'खलिहान या जमीन को साफ करनेवाले' के २ नाम हैं ।

हेति ॥ 'खलं भूस्थानकल्केषु [क्रूरे नीचेऽधमे खलः] इति विश्वः [१४९।४] । खलं पुनाति । 'पूक्' पवने' (क्र्या०

१. विश्वे 'क' पुस्तके 'गृह्यकश्छेकनिघ्नयोः' (१२।१२७) 'ख' पुस्तकेऽपि 'गृह्यकश्छेकनिघ्नयोः' (७।२६) इति विभिन्नपाठाभ्यां स्वयमपि पूर्वं (२।५।४३) 'गृह्यक' शब्दविवरणे प्रकृतोद्धरणे 'मेदिनी' इत्येवोक्ततयाऽत्रापि 'मेदिनी' इत्येव पाठ उचितः ।

उ० से०) । क्विप् (३।२।७६) ॥ (१) ॥*॥ बहु करोति, भुवं संमाष्टि । 'कियत्तद्बहुष्वज्विधानम्' (वा० ३।२।२१) इत्यन् । स्त्रियां बहुकरा । यत्तु—ताच्छील्य-विवक्षायां तु टः (३।२।२०) एव । स्त्रियां 'बहुकरी'-इत्युक्तं मुकुटेन । तन्न । टापवादत्वेनाज्विधानात् ॥*॥ (२) द्वे 'भुवं मार्जयतः' ।

दीर्घसूत्रश्चिरक्रियः ।

दीर्घसूत्रः, चिरक्रियः (२ त्रि), 'दीर्घसूत्री' अर्थात् 'काम में बहुत देर लगानेवाले' के २ नाम हैं ।

दीति ॥ 'सूत्रं तन्तुव्यवस्थयोः' इति विश्वः [१२८।४०] । दीर्घं सूत्रं व्यवस्था यस्य ॥ (१) ॥*॥ चिरा क्रिया यस्य ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'अतिविलम्बेन क्रियासंपादकस्य' ।

जाल्मोऽसमीक्ष्यकारी स्यात्

जाल्मः असमीक्ष्यकारी (१ पु), 'विना विचारे काम करनेवाले' के २ नाम हैं ।

जेति ॥ जालयति, जाल्यते वा । 'जल अपवारणे' (जु० प० से०) । बाहुलकान्तः ।—धूमवन् मः—इति मुकुटस्तु चिन्त्यः । 'इषियुधि-' (उ० १।४५) इति सूत्रे जलरग्रहणात् । धूमेऽपि गुणप्रसङ्गात्, 'मक्' इति वक्तुं युक्त-त्वाच्च । 'जाल्मस्तु पामरे । असमीक्ष्यकारिणि च' इति हैमः [२।३२६-३२७] ॥ (१) ॥*॥ असमीक्ष्यावि-चार्यं कर्तुं शीलमस्य । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः (२) ॥*॥ द्वे 'अविचारिणः' ।

कुण्डो मन्दः क्रियासु यः ॥ १७ ॥

कुण्डः (त्रि), 'थोड़ा काम करनेवाले' अर्थात् 'काम करने में मन्द' का १ नाम है ।

क्विति ॥ कुण्डति । 'कुठि प्रतिघाते आलस्ये च' (श्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ('कुण्डो-ऽकर्मण्यमूलंयोः' इति मे०) [३९।३] ॥ (१) ॥*॥ एकं 'मन्दक्रियस्य' ।

कर्मक्षमोऽलकर्मिणः

कर्मक्षमः, अलकर्मिणः (२ त्रि), 'काम करनेमें समर्थ' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कर्मसु क्षमः ॥*॥ 'सप्तमी-' (२।१।४०) इति योगविभागात्समासः ॥ (१) ॥*॥ कर्मणे

१. कियत्तद्बहुष्व कुमोऽज्विधानम् इत्येषं वार्तिकस्वरूपं सि० कौ० भाष्ये च ।

क्रियायै अलं समर्थः । 'प्राप्तापन्नालंपूर्व-' (वा० २।४। २६) इति परवल्लिङ्गनिषेधात्समासः । 'पर्यादयः-' (वा० २।२।१८) इति वा । 'अषडक्ष-' (५।४।७) इति खः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'क्रियाकरणे समर्थस्य' ।

क्रियावान् कर्मसूद्यतः ।

क्रियावान् (त्रि), 'काममें लगे या तैयार रहनेवाले' का १ नाम है ।

क्रीति ॥ क्रियाऽस्यास्ति । मनुप् (५।२।९५) ॥ (१) ॥ * ॥ एकम् 'उद्योगोद्यतस्य' ।

स कर्मः कर्मशीलः यः

कर्मः, कर्मशीलः (२ त्रि), 'बिना कलकी इच्छा किये काम करनेवाले' के तथा महे० के मत से 'सर्वदा काम में लगे रहनेवाले' के २ नाम हैं ।

स इति ॥ कर्म शीलमस्य । 'द्युत्रादिभ्यो णः' (४।४। ६२) वा । स्त्रियां कर्मि ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कर्मसु फलमनपेक्ष्य प्रवृत्तस्य' ।

कर्मशूरस्तु कर्मठः ॥ १८ ॥

कर्मशूरः, कर्मठः (२ त्रि), 'आरम्भ किये हुए कामको धनपूर्वक पूरा करनेवाले' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कर्मणि शूरः । सप्तमीसमासः (२।१।४०) ॥ (१) ॥ * ॥ 'कर्मणि घटोऽठच्' (५।२।३५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रयत्नेन प्रारब्धकर्मपरिसमापकस्य' ।

भरण्यभुक् कर्मकरः

भरण्यभुक्, कर्मकरः (२ त्रि), 'मजदूर या मूल्य लेकर काम करनेवाले नौकर आदि' के २ नाम हैं ।

भेति ॥ भरण्यं वेतनं भुङ्क्ते । भिषप् (३।२।७६) ॥ * ॥ क्वचित् 'कर्मण्यभुक्' इति पाठः । तत्र कर्मणि साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । कर्मण्यं वेतनम् ॥ (१) ॥ * ॥ कर्म करोति । 'कर्मणि भृती' (३।२।२२) इति टः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मूल्येन कर्म कुर्वतः' । अयं बृद्धवर्गे उक्तोऽपि 'भरण्यभुग्' इति पर्याया-न्तरकथनार्थमनूदितः ।

कर्मकारस्तु तत्क्रियः ।

कर्मकारः (त्रि), 'बिना वेतन आदि लिये काम करने वाले' का १ नाम है ।

केति ॥ कर्म करोति । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥

१. भाष्यानुसारात् 'परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोरिति केत्पर-' इति पाठ उचितः ।

(१) ॥ * ॥ 'तत्क्रियः कर्मकारक्रियः' 'अभृतक्रियः' इत्यर्थः ॥ * ॥ एकं 'यो वेतनं विना कर्म करोति, तस्य' ।

अपस्नातो मृतस्नातः

अपस्नातः, मृतस्नातः (२ त्रि), 'मरे हुए परिवार आदिके उद्देश्य से स्नान किये हुए' के २ नाम हैं ।

अपेति ॥ अपकृष्टं स्नातः । 'प्रादयो गताद्यर्थे-' (वा० २।२।१८) इति समासः ॥ (१) ॥ * ॥ मृते स्नातः । सप्तमीसमासः (२।१।४०) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मृतमुद्दिश्य स्नातस्य' ।

आमिषाशी तु शौष्कलः ॥ १९ ॥

आमिषाशी शौष्कलः (२ त्रि), 'मांस खानेवाले' के २ नाम हैं ।

आमीति ॥ आमिषमश्नाति । 'अश भोजने' (ऋचा० प० से०) । 'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ 'शुष्कली शुष्कमांसस्य मांसमात्रेऽपि सा मता' । तामसि । 'क्षेवे' (४।२।९२) इत्यण् । स्वामी तु- 'शौष्कलः'-इति पठति । तत्र पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ * ॥ संज्ञा-पूर्वकत्वाद्वद्वचभावोऽपि । 'शुष्कलः शुष्कमांसस्य' 'कणिके पिशिताश्विनि' इति हैमः [३।७।२६] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मासाशिनः' ।

बुभुक्षितः स्यात् क्षुधितो जिघत्सुरशनायितः ।

बुभुक्षितः, क्षुधितः, जिघत्सुः, अशनायितः (४ त्रि), 'भूखे हुए' के ४ नाम हैं ।

ब्रिविति ॥ बुभुक्षा जाताऽस्य । तारकादित्वात् (५।२। ३६) इतच् ॥ (१) ॥ * ॥ क्षुध्यति स्म । अकर्म-कत्वात् (३।४।७२) क्तः । 'वसतिक्षुधोः-' (७।२। ५२) इतीद् ॥ (२) ॥ * ॥ अत्तुमिच्छुः । अदेः सनि 'लुङ्सनोर्धस्लृ' (२।४।३७) । 'सनाशंस-' (३।२।१६८) इत्युः ॥ (३) ॥ * ॥ अशनस्येच्छा । 'अशनाया-' (७।४।३४) इति साधुः । अशनाया जाताऽस्य । तारकादिः (५।२।३६) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'क्षुधितस्य' ।

परान्नः परपिण्डादः

परान्नः, परपिण्डादः (२ त्रि), 'दूसरेके अन्नको खाकर जीनेवाले' के २ नाम हैं ।

१. अत्र 'शौष्कल' शब्दविवरणे 'शुष्कल' शब्दीयानेकार्थकथनस्यानोचित्यात् हैमे पुस्तकत्रयेऽपि 'शौष्कलः शुष्क-मांसस्य पणिते-' इति पाठाच्चात्रापि तादृश एव पाठ उचितः ।

पेति ॥ परस्यान्नम् । परान्नं नित्यमस्य । 'अर्शआदि-
भ्योऽच्' (५।२।१२७) ॥ (१) ॥ * ॥ 'पिण्डमा-
जीवने' इति घरणिः । परस्य पिण्डम् । तदति । 'कर्म-
ण्यण्' (३।२।१) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पराश्रजीवनस्य' ।

भक्षको घस्मरोऽद्वारः ॥ २० ॥

भक्षकः, घस्मरः, अद्वारः (३ त्रि), 'बहुत खानेवाले' के
३ नाम हैं ।

भेति ॥ भक्षयति । 'भक्ष अदने' (जु० प० से०) ।
ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥ घसति । 'घस्लु
अदने' (भ्वा० प० अ०) । 'सृघस्यदः क्मरच्' (३।२।
१६०) ॥ (२) ॥ * ॥ अति ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'भक्षणपरस्य' ।

आद्यूनः स्यादौदरिको विजिगीषाविवर्जिते ।

आद्यूनः, औदरिकः (२ त्रि), 'अत्यन्त भूखे हुए' के २
नाम हैं ।

आद्यूनइति ॥ आदेवीत् । अकर्मकत्वात् क्तः (३।४।
७२) । 'दिवोऽविजिगीषायाम्' (८।२।४९) इति निष्ठा-
नत्वम् । 'यस्य विभाषा' (७।२।१५) इति नेट् ॥ (१)
॥ * ॥ उदरे प्रसितः । 'उदरादुगाद्यूने' (५।२।६७)
इति ठक् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'औदरिकस्य' ।

उभौ त्वात्मभरिः कुक्षिभरिः स्वोदरपूरके ॥ २१ ॥

आत्मभरिः, कुक्षिभरिः (२ त्रि), 'पेट' अर्थात् 'अपने
पेट भरनेसे मतलब रखनेवाले' के २ नाम हैं ।

विति ॥ आत्मानं कुक्षि च विभति । 'फलेग्रहिरात्म-
भरिश्च' (३।२।२६) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥
वात् ('भृवः कुक्ष्यात्मनोर्मु च' इति वार्तिकेन च) कुक्षि-
भरिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्वोदरपूरस्य' ।

सर्वाङ्गीनस्तु सर्वान्नभोजी

सर्वाङ्गीनः, सर्वाङ्गभोजी (२ त्रि), 'सब जातिके अन्न
को खानेवाले औषध परमहंस आदि' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सर्वेषामन्नानि सर्वान्नानि भक्षयति । 'अनु-
पदसर्वाङ्ग-' (५।२।९) इति खः ॥ (१) ॥ * ॥
सर्वान्नानि भोक्तुं शीलमस्य । 'सुपि-' (३।२।७८)
इति णिनिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सर्ववर्णाङ्गभक्षकस्य' ।

गृध्नुस्तु गर्धनः ।

लुब्धोऽभिलाषुकस्तृष्णक्

१. कोष्ठान्तर्गतः पाठो नि० सा० पुस्तके ।

२. यत्सङ्ख्यम्—“असिञ्चन्नुत्सं गीतमाय तृष्णजे' इति
श्रुक् (१।८।५।११)” इति वाच० (पृ० ३३४६) ।
अत्रार्थे 'तृषितः, तृषितः, पिपासितः' इति चेति स्वा० ।
'तृष्णक्' इत्यदन्तोऽपीति ।

६१ अ०

गृध्नुः, गर्धनः, लुब्धः, अभिलाषुकः, तृष्णक् (५ त्रि),
'लोभी' के ५ नाम हैं । महे० के मतसे २ नाम 'आकांक्षा
करनेवाले' के तथा शेष ३ नाम 'अभिलाषा करनेवाले' के हैं ।

प्रिति ॥ गर्धनशीलः । 'गृधु अभिकाङ्क्षायाम्' (दि०
प० से०) । 'त्रसिगृधि-' (३।२।१४०) इति क्तुः ॥
(१) ॥ * ॥ 'जुचङ्कम्य-' (३।२।१५०) इति
युच् ॥ (२) ॥ * ॥ लुभ्यति । 'लुभ गार्ध्व' (दि० प०
से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'लुब्ध आका-
ङ्क्षिणि व्याधे' इति हेमचन्द्रः [३।२।५०] ॥ (३)
॥ * ॥ अभिलष्यति । 'लष कान्तौ' (भ्वा० उ० से०) ।
'लषपतपद-' (३।२।१५४) इत्युक्त् ॥ (४) ॥ * ॥
तृष्यति । 'मिषा पिपासायाम्' (दि० प० से०) । 'स्वपि-
तृषोर्नजिङ्' (३।२।१७२) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च
'लुब्धस्य' ।

समौ लोलुपलोलुभौ ॥ २२ ॥

लोलुपः, लोलुभः (२ त्रि), 'अत्यन्त लोभी' के २
नाम हैं ।

सेति ॥ गहितं लुप्ति । 'लुप्लृ छेदे' (तु० उ०
अ०) । 'लुपसद-' (३।१।२४) इति यङन्तादच् (३।
१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ भृशं लुभ्यति । 'लुभ गार्ध्व'
(दि० प० से०) । 'घातोरेकाचः-' (३।१।२२) इति
यङन्तादच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अति-
लुब्धस्य' ।

उन्मदस्तून्मदिष्णुः स्यात्

उन्मदः, उन्मदिष्णुः (२ त्रि), 'पागल' के २ नाम हैं ।

उन्मेति ॥ उद्धतो मदो हर्षोऽस्य ॥ * ॥ क्वचित्
'सोन्मादः' इति पाठः । तत्र सह उन्मादेन वर्तते । सोप-
सर्गत्वान्मनेर्घञ् ॥ * ॥ सु अतिशयित उन्मादोऽस्य ।
'सून्मादः' इत्यपि ॥ (१) ॥ * ॥ उन्मदनशीलः । 'मदी
हर्षे' (दि० प० से०) । 'अलङ्कृ-' (३।२।१३६)
इतीष्णुच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'उन्मादशीलस्य' । ['पागल'
इत्याख्यस्य] ।

अविनीतः समुद्धतः ।

अविनीतः, समुद्धतः (२ त्रि), 'उद्धत' के २ नाम हैं ।

अवीति ॥ न व्यनायि । 'णीन् प्रापणे' (भ्वा० उ०
अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ समुद्धन्ति
स्म । समुद्धन्यते स्म, इति वा । हन्तेर्गन्त्यर्थत्वात् कर्तरि
(३।४।७२) कर्मणि (३।२।१०२) वा क्तः । 'समु-

१. 'छेदने' इति सि० की० धातुपाठे च ।

द्वतं समुदगीर्णोऽप्यविनीवे च वाच्यवत् (इति मे० ७०। २२२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'उद्धतस्य' ।

मत्ते शौण्डोक्तदक्षीबाः

मत्तः, शौण्डः, उत्कटः, क्षीबः (४ त्रि), 'मतवाले' के ४ नाम हैं ।

मेति ॥ माद्यति । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति मतेः क्तः । 'न व्याख्या-' (८।२।५७) इति न निष्ठानत्वम् ॥ (१) ॥*॥ शुण्डायां पानागारे भवः । 'तत्र भवः' (४।३। ५३) इत्यण् । 'शौण्डो मत्ते च विख्याते पिप्पल्यां च भवेत् स्त्रियाम्' इति विश्व [४।४।१७]-मेदिन्यो [४२।२६] ॥ (२) ॥*॥ उदगतः कट आवरणमावारको वाऽस्य । यद्वा-उदगतमदवृत्तेरुच्छब्दात् स्वार्थे संप्रोदश्च-(५।२।२९) इति कटच् । 'उत्कटस्तीव्रमत्तयोः' इति हैमः [३।१५२] ॥ (३) ॥*॥ क्षीबते स्म । 'क्षीवृ मदे' (भ्वा० आ० से०) । अकर्मकत्वात् कर्तरि क्तः (३।४।७२) । 'अनुप-सर्गात्-' (८।२।५५) इति साधुः । कः (३।१।१३५) वा ॥*॥ नान्तोऽप्ययम् । 'क्षीबाणो समवुध्यत' इति व्यास-प्रयोगात् । तत्र बाहुलकात् कनिन् ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'उन्मत्तस्य' ।

कामुके कमितानुकः ॥२३॥

कम्पः कामयिताभीकः कमनः कामनोऽभिकः ।

'छेको विदग्धे व्यसनिपञ्चभद्रावुपप्लुते । [१]

वेश्यापतिर्भुजङ्गः स्यात् पिङ्गः पल्लविको विटः' [२]

कामुकः, कमिता, अनुकः, कम्पः, कामयिता, अभीकः, कमनः, कामनः, अभिकः (९ त्रि), 'कामी' के ९ नाम हैं ।

[छेकः, विदग्धः, (२ त्रि), 'विदग्ध, चतुर' के २ नाम हैं] ।

[व्यसनी, पञ्चभद्रः, उपप्लुतः (३ त्रि), 'व्यसनी' के ३ नाम हैं] ।

[वेश्यापतिः भुजङ्गः (२ पु) 'वेश्याके पति' के २ नाम हैं] ।

[पिङ्गः, पल्लविकः विटः (३ पु), 'विट' के ३ नाम हैं] ।

कैति ॥ कामयते । 'कमु कान्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'लषपतपद-' (३।२।१५४) इत्युक्त्वा । 'कामुकः कामने-शोकपादपे चातिमुक्तके' (इति मे०) [६।६४] ॥*॥ णिङ्य-भावे च तृच् (३।१।१३३) ॥ (५) ॥*॥ (२) ॥*॥

१. 'विश्वे - ऽपि विख्यातः शौण्डा पिप्पलिचर्चयोः' इति पाठः ।

२. 'कामनः कमनोऽभिकः' इति युक्तः पाठः इति स्वामी ।

अनुकामयते । 'अनुकाभिका-' (५।२।७४) इति साधुः ॥ (३) ॥*॥ 'नमिकम्प-' (३।२।१६७) इति रः ॥ (४) ॥*॥ अभि कामयते । 'अनुकाभिका-' (५।२।७४) इति साधुः । 'अभीकः कामुके क्रूरे निर्भये त्रिषु ना कवौ' इति (मे०) [४।४१] ॥ (६) ॥*॥ (७) ॥*॥ 'अनुदात्तेतश्च-' (३।२।१४९) इति युच् । कमनः कामुके कामेऽभिरूपेऽशो-कपादपे' इति (मे०) [८।५।४४] ॥ (७) ॥*॥ णिङ्य-द्युच् (उ० २।७८) ॥ (८) ॥*॥ नव 'कामुकस्य' ।

विधेयो विनयग्राही वचनेस्थित आश्रवः ॥ २४ ॥

विधेयः, विनयग्राही, वचनेस्थितः, आश्रवः (४ त्रि), 'आज्ञाकारी' के ४ नाम हैं ।

वेति ॥ विधातुं शक्यः । 'अचो यत्' (३।१।९७) । 'ईद्यति' (६।४।६५) । गुणः (७।३।८४) ॥ (१) ॥*॥ प्रवृत्तौ निवृत्तौ वा विनयं ग्रहीतुं शीलमस्य । 'सुप्-' (३। २।७८) इति णिनिः ॥ (२) ॥*॥ वचने तिष्ठति स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'तत्पुरुषे कृति-' (६। ३।१४) इत्यलुक् ॥ (३) ॥*॥ आशृणोति । 'श्रु भवणे' (भ्वा० प० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'आश्रवो वचनस्थिते । प्रतिज्ञायां च क्लेशे च' इति हैमः [३।७३१] ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'प्रवृत्तिनिवृत्त्योर्विधानुं शक्यस्य' ।

वश्यः प्रणेयः

वश्यः, प्रणेयः (२ त्रि), 'वशमें रहनेवाले' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वशमधीनत्वं गतः । 'वशं गतः' (४।४।८६) इति यत् । 'वशमायत्ततायां स्यात्' [वशभिच्छाप्रभुत्वयोः । वशा बन्ध्यामुतायोषास्त्रीगवीकरिणीषु च] इति विश्वः [१६७।१] ॥ (१) ॥*॥ प्रकर्षेण नेतुं शक्यः । 'अचो यत्' (३।१।९७) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'स्वाधीनस्य' ।

निभृतविनीतप्रश्रिताः समाः ।

निभृतः, विनीतः, प्रश्रितः (३ त्रि), 'विनीत' के ३ नाम हैं ।

नीति ॥ नितरामभारि । 'भृक् भरणे' (भ्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ व्यनायि । 'णीम्' (भ्वा० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'विनी-तस्तु निभृते निर्जितेन्द्रिये । वाणिजे साधुवाह्यश्चे विनय-ग्राहिते हिते' इति हैमः [३।३।१९-३२०] ॥ (२) ॥*॥ प्रथममश्रायि गुणैः । 'श्रिक् सेवायाम्' (भ्वा० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ 'श्रीणि 'विनययुक्तस्य' ।

१. हैमे 'क' पुस्तके 'वाणिज्ये' 'हते' इति पाठः ।

'ख-ग' पुस्तकयोस्तु '-हते' इति पाठः ।

धृष्टे धृष्णग्वियातश्च

धृष्टः, धृष्णक्, वयातः (३ त्रि), 'कीठ' के ३ नाम हैं ।

प्रिति । धृष्णोति स्म । 'निधुषा प्रागल्भ्ये' (स्वा० प० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'धृषि-
शसी-' (७।२।१९) इतीडभावः ॥ (१) ॥ * ॥ 'धृषेश्च' इति नजिङ् ॥ * ॥ 'धृष्णुः' इति पाठे—'त्रसिगृधि-' (३।२।१४०) इति क्तुः ॥ (२) ॥ * ॥ विरुद्धं यातं चेष्टितं यस्य । विरुद्धमयासीद्वा । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'निलज्जस्य' ।

प्रगल्भः प्रतिभान्विते ॥२५॥

प्रगल्भः, प्रतिभान्वितः (२ त्रि), 'प्रतिभाशाली' के २ नाम हैं ।

प्रति ॥ प्रगल्भते । 'गल्भ घाष्टर्चो' (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रतिभानम् । 'आ-
तश्च-' (३।३।१०६) इत्यङ् । 'प्रज्ञा नवनवोन्मेषशालिनी प्रतिभा मता' इति रुद्रः । प्रतिभयान्वितः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रत्युत्पन्नमतेः' ।

स्यादधृष्टे तु शालीनः

अधृष्टः, शालीनः (२ त्रि), 'सलज्ज' अर्थात् 'जो कीठ नहीं हो, उसके' २ नाम हैं ।

स्येति ॥ शालाप्रवेशमर्हति । 'शालीनकीपीने-' (५।२।२०) इति साधुः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सलज्जस्य' । [धृष्टताहीनस्य] ।

विलक्षो विस्मयान्विते ।

विलक्षः, विस्मयान्वितः (२ त्रि), 'आश्चर्यसे युक्त' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विशेषेण लक्षयति । 'लक्ष आलोचने' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ विस्मये-
नाश्चर्येणान्वितः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'परकीयधर्मशीलादौ प्राप्ताश्चर्यस्य' ।

अधीरे कातरः

अधीरः, कातरः (२ त्रि) 'भूख, व्यास या भय आदि से व्याकुल' के २ नाम हैं ।

अधीति ॥ न धीरो धैर्यं यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ ईष-
त्तरति । अच् (३।१।१३४) । 'ईषदर्थे' (६।३।१०५) इति कोः कादेशः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रोगादिलक्षणानाकुल-
मनसः' ।

१. 'स्वपिदृशोर्नजिङ्' इति सूत्रे 'धृषेश्चेति वक्तव्यम्' । 'धृष्णक्' इति काशिका ।

त्रसनौ भीरुभीरुकभीलुकाः ॥ २६ ॥

त्रस्तः, भीरुः, भीरुकः, भीलुकः (४ त्रि), 'डरे हुए या डरनेवाले' के ४ नाम हैं ।

त्रेति ॥ त्रस्यति । 'त्रसी उद्वेगे' (दि० प० से०) । 'त्रसिगृधि-' (३।२।१४०) इति क्तुः ॥ (१) ॥ * ॥ बिभेति । 'निभी भये' (जु० प० अ०) । 'भियः कृक्लु-
कनी' (३।३।१७४) । 'कृक्लपि' (वा० ३।२।१७४) । 'भीरुर्तर्ते त्रिलिङ्गः स्याद्वरयोषिति योषिति' इति 'विश्व-
मेदिन्यौ [१२८।७३] ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'भयशीलस्य' ।

आशंसुराशंसितरि

आशंसुः, आशंसिता (२ त्रि), 'अपने मनोरथको पूरा करनेकी इच्छावाले' के २ नाम हैं ।

आशेति ॥ आशंसते । 'आङः शसि इच्छायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'सनाशंसभिष-' (३।२।१६८) इत्युः ॥ (१) ॥ * ॥ 'तृन्' (३।४।१३५) ॥ (२) ॥ द्वे 'इष्टार्थ-
प्राप्तीच्छोः' ।

गृह्यालुर्ग्रहीतरि ।

गृह्यालुः, ग्रहीता (२ त्रि), 'लेने वाले' के २ नाम हैं ।

प्रिति ॥ गृह्यति । 'गृह ग्रहणे' चुरादावदन्तः । 'स्पृ-
हिगृहि-' (३।२।१५८) इत्यालुच् । 'अयामन्ता-' (६।४।
५५) इति ऐरयादेशः ॥ (१) ॥ * ॥ (गृह्णाति) । 'ग्रह
उपादाने' (कृया० उ० से०) । 'तृन्' (३।२।१३५) । 'ग्रहोऽलिटि-' (७।२।३७) इतीटो दीर्घः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ग्रहणशीलस्य' ।

श्रद्धालुः श्रद्धया युक्ते

श्रद्धालुः, (२ त्रि), 'श्रद्धा करनेवाले'का १ नाम है ।

श्रेति ॥ श्रद्धाति । 'स्पृहि-' (३।२।१५८) इत्या-
लुच् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'श्रद्धालोः' ।

पतयालुश्च पातुके ॥ २७ ॥

पतयालुः, पातुकः (२ त्रि), 'गिरनेवाले' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पतयति । 'पत गती' (चु० उ० से०) ।
आलुच् (३।२।१५८) ॥ (१) ॥ * ॥ (भोवादिकात्)
'लषपत-' (१।२।१५४) इत्युक्म् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'पतनशीलस्य' ।

लज्जाशीलोऽपत्रपिण्ड

लज्जाशीलः, अपत्रपिण्डः (२ त्रि), 'लज्जा करनेवाले के २ नाम हैं ।

१. विश्वे प्रकृतोद्धरणस्याभावादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठो युक्तः ।

लेति ॥ लज्जा शीलमस्य ॥ (१) ॥ * ॥ अपत्रपते ।
'अलंकृन्-' (३।२।१३६) इतीष्णुच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'लज्जाशीलस्य' ।

वन्दारुरभिवादके ।

वन्दारुः, अभिवादकः (२ त्रि), 'प्रणाम करनेवाले' के
२ नाम हैं ।

वेति ॥ वन्दते । 'वदि अभिवादनस्तुत्योः' (भ्वा०
आ० से०) । 'शृवन्द्योरारुः' (३।२।१७३) ॥ (१) ॥ * ॥
अभिवादयति । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'वन्दनशीलस्य' ।

शरारुर्घातुको हिंस्रः

शरारुः, घातुकः, हिंस्रः (३ त्रि), 'हिंसा करनेवाले' के
३ नाम हैं ।

शेति ॥ शृणाति । 'शृ हिंसायाम्' (ऋचा० प० से०) ।
आरुः (३।४।१७३) ॥ (१) ॥ * ॥ हन्ति । 'लषपत—'
(३।२।१५४) इत्युक्त्वा ॥ (२) ॥ * ॥ हिनस्ति । 'हिंसि
हिंसायाम्' (रु० प० से०) । 'नमिकम्पि—' (३।२।१६७)
इति रः । 'हिंसा काकादनीमांसयोः' स्त्रियां स्याद्घातुकेऽन्य-
वत् इति विश्वः [१३२।९३], मेदिनी [१३०।१०१] ॥
(३) ॥ * ॥ त्रीणि 'हिंसाशीलस्य' ।

स्याद्वर्धिष्णुश्च वर्धनः ॥ २८ ॥

वर्धिष्णुः, वर्धनः (२ त्रि), 'बढ़नेवाले' के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ वर्धते । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) ।
'अलंकृन्-' (३।२।१३६) इतीष्णुच् ॥ (१) ॥ * ॥ 'अनु-
दात्तेश्च-' (३।२।१४९) इति युच् । 'वर्धनं छेदने वृद्धौ
वर्धनी तु गलन्तिका' इति हैमः [३।४३९] ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'वर्धनशीलस्य' ।

उत्पतिष्णुस्तूत्पतिता

उत्पतिष्णुः, उत्पतिता (२ त्रि), 'उत्पन्ननेवाले' के २
नाम हैं ।

उत्पेति ॥ उत्पतति । 'पत गती' (भ्वा० प० से०)
इष्णुच् (३।२।१३६) ॥ (१) ॥ * ॥ 'वृन्' (३।२।१३५)
॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'उत्पन्नपतनशीलस्य' ।

अलंकरिष्णुस्तु मण्डनः ।

अलंकरिष्णुः, मण्डनः (२ त्रि), 'अलंकृत करनेवाले' के
२ नाम हैं ।

१. विश्वे 'क' पुस्तके '—काकादने मत्स्यो—' इति
'ख' पुस्तके '—काकादनी मत्स्या—' इति, मेदिन्यां च
'—त्वेलावलीमांसयोः—' इति पाठा लभ्यन्ते ।

अलमिति ॥ अलंकरणशीलः । 'अलंकृन्-' (३।२।
१३६) इतीष्णुच् ॥ (१) ॥ * ॥ मण्डनशीलः । 'मडि
भूषायाम्' (भ्वा० प० से०) । कृषमण्डार्थेभ्यश्च (३।२।
१५१) इति युच् । ['मण्डनं तु प्रसाधने । मण्डनोऽलंक-
रिष्णो स्यात्' इति हैमः, ३।४२६-४२७] ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'अलंकरणशीलस्य' ।

भूष्णुर्भविष्णुर्भविता

भूष्णुः, भविष्णुः, भविता (३ त्रि) 'होनहार' के ३
नाम हैं ।

भ्विति ॥ भवनशीलः । 'भ्लाजिस्थश्च स्तुः' (३।२।
१३६) चाद्भुवः ॥ (१) ॥ * ॥ 'भुवश्च' (३।२।१३८)
इतीष्णुच् ॥ (२) ॥ * ॥ 'वृन्' (३।२।१३५) ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'भवनशीलस्य' ।

वर्तिष्णुर्वर्तनः समौ ॥ २९ ॥

वर्तिष्णुः, वर्तनः (२ त्रि), 'वर्तने (व्यवहारमें लाने)
वाले' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वर्तनशीलः । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा० आ० से०)
'अलंकृन्-' (३।२।१३६) इतीष्णुच् ॥ (१) ॥ * ॥ 'अनु-
दात्तेश्च-' (३।२।१४९) इति युच् । ['वर्तनो' वामने
क्लीबं, वृत्तौ स्त्री प्रेषणाध्वनोः । न पुंसि तूलनालायां तर्कु-
पीठे च जीवने । वर्तिष्णो त्रिषु इति मेदिनी, ९१।२३-
२४] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वर्तनशीलस्य' ।

निराकरिष्णुः क्षिप्नुः स्यात्

निराकरिष्णुः, क्षिप्नुः (२ त्रि), 'निकालने या बहि-
ष्कार करनेवाले' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निराकरणशीलः । 'इष्णुच्' (३।२।१३६) ॥
(१) ॥ * ॥ क्षेपणशीलः । 'क्षिप प्रेरणे' (तु० उ० अ०) ।
प्रसिपृधि-' (३।२।१४०) इति क्तुः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'निराकरणशीलस्य' ।

सान्द्रस्निग्धस्तु मेदुरः ।

सान्द्रस्निग्धः, मेदुरः (२ त्रि), 'घन, गन्धिन वा चिकने'
के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सान्द्रो घनः, स्निग्धश्चिकनः ॥ (१) ॥ * ॥
मेदनशीलः । 'निमिदा स्नेहने' (भ्वा० आ० से०) । 'भञ्ज-

१. सि० की० अनुरोधनेदम्, तत्र 'चाद्भुवः । 'अचुकः
किति' इत्यत्र गकारः प्रश्लिष्यते । भूष्णुः इत्युक्तम् ।
भाष्ये तु 'भुव इदप्रतिषेधश्च' इत्युक्तं 'भ्लाजिस्थश्च स्तुः'
इति सूत्रे ।

भास- (३।२।१६१) इति घुरच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नि-
बिडस्तिगधस्य' ।

ज्ञाता तु विदुरो विन्दुः

ज्ञाता, विदुरः विन्दुः (३ त्रि), 'जाननेवाले' के ३
नाम हैं ।

ज्ञेति ॥ जानाति । 'तृन्' (३।२।१३५) ॥ (१)
॥ * ॥ वेदनशीलः । 'विदिभिदि-' (३।२।१६२) इति
कुरच् ॥ (२) ॥ * ॥ 'विन्दुरिच्छुः' (३।२।१६९) इति
साधुः । ['विन्दुर्दन्तक्षतान्तरे । भ्रुवोर्मध्ये रूपकार्यप्रकृती
पुषते पुमान् । वेदितयन्यलिङ्गः स्यात्' इति मेदिनी,
७५।१०-१२] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'ज्ञानशीलस्य' ।

विकासी तु विकस्वरः ॥ ३० ॥

विकासी, विकस्वरः (२ त्रि), 'खिलनेवाले फूल आदि
के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विकसति । 'कस गतो' (भ्वा० प० से०) ।
'वो कषलस-' (३।२।१४३) इति घिनुण् । 'विकासः
स्फुटने व्यक्तो' इति दन्त्यान्ते धरणिः । तस्मादिनिः (५।
२।११५) वा ॥ (१) ॥ * ॥ 'स्थेशभास-' (३।२।१७५)
इति वरच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'विकसनशीलस्य' ।

विस्तृत्वरो विस्तुमरः प्रसारी च विसारिणि ।

विस्तृत्वरः, विस्तुमरः, प्रसारी, विसारी (४ त्रि), 'फैलने-
वाली लता आदि' के ४ नाम हैं ।

वीति ॥ विसरणशीलः । 'सृ गतो' (भ्वा० प०
अ०) । 'इणश्जि-' (३।२।१६३) इति क्वरप् ।
'ल्लस्वस्य-' (६।१।७१) इति तुक् ॥ (१) ॥ * ॥
'सृजस्य-' (३।२।१६०) इति क्वरच् ॥ (२) ॥ * ॥
प्रसरणशीलः । 'प्रे लप-' (३।२।१४५) इति घिनुण् ॥
(३) ॥ * ॥ विसरणम् । घञ् (३।३।१८) । विसा-
रोऽस्यास्ति । इतिः (५।२।११५) ॥ (४) ॥ चत्वारि
'प्रसारिणः' ।

सहिष्णुः सहनः क्षन्ता तितिष्ठुः क्षमिता क्षमी ॥ ३१ ॥

सहिष्णुः, सहनः, क्षन्ता, तितिष्ठुः, क्षमिता, क्षमी
(६ त्रि), 'क्षमा करनेवाले' के ६ नाम हैं ।

सेति ॥ सहनशीलः । 'षह मर्षणे' (भ्वा० आ०
से०) । 'अलंकृन्-' (३।२।१३६) इतीष्णुच् ॥ (१)
॥ * ॥ 'अनुदात्तेतश्च-' (३।२।१४९) इति युच् ॥
(२) ॥ * ॥ क्षमणशीलः । क्षमु सहने' (दि० प०
से०) । 'तृन्' (३।२।१३५) ॥ (३) ॥ * ॥ तिजेः

क्षमायाम् । 'गुतिक्किञ्च- (३।१।५) इति सन् । तिति-
क्षणशीलः 'सनाशंस-' (३।२।१६८) इत्युः ॥ (४)
॥ * ॥ तृनः 'स्वरति-' (७।२।४४) इति पक्षे इट् ॥
(५) ॥ * ॥ 'क्षमित्यष्टाभ्यो-' (३।२।१४१) इति
घिनुण् ॥ (६) ॥ * ॥ पट् 'सहनशीलस्य' ।

क्रोधनोऽमर्षणः कोपी

क्रोधनः, अमर्षणः, कोपी (३ त्रि) 'क्रोध करनेवाले' के
३ नाम हैं ।

क्रविति ॥ क्रोधनशीलः । 'क्रुध कोपे' (दि० प०
अ०) । 'क्रुधमण्डा-' (३।२।१५१) इति युच् ॥ (१)
॥ * ॥ न मर्षणशीलः । युच् (३।२।१५१) ॥ (२)
॥ * ॥ अवश्यं कुप्यति । 'आवश्यक-' (३।३।१७०)
इति णिनिः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'क्रोधनस्य' ।

चण्डस्त्वत्यन्तकोपनः ।

चण्डः, अत्यन्तकोपनः (२ त्रि), 'बहुत क्रोध करने
वाले' के २ नाम हैं ।

चेति ॥ चण्डते । 'चडि कोपे' (भ्वा० आ० से०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'चण्डस्तु यमदासेऽतिकोपने ।
तीव्रे दैत्यविशेषे च चण्डी तु शिवयोषिति । चण्डा धन-
हरीशङ्खपुण्योः' इति हेमचन्द्रः [२।१।८-१९] ॥ (१)
॥ * ॥ अत्यन्तं कुप्यति । 'क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च' (३।२।
१५१) इति युच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अतिकोधनस्य' ।

जागरूको जागरिता

जागरूकः, जागरिता (२ त्रि), 'जागनेवाले' के २
नाम हैं ।

जेति ॥ जागरणशीलः । 'जागृ निद्राक्षये' (अ० प०
से०) । 'जागरूकः' (३।१।१६५) ॥ (१) ॥ * ॥
'तृन्' (३।२।१३५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जागरूकस्य' ।

घूर्णितः प्रचलायितः ॥ ३२ ॥

घूर्णितः, प्रचलायितः (२ त्रि), 'घूर्णित' अर्थात् 'निद्रा
या नशा आदिसे व्याकुल होकर झूमनेवाले' के २ नाम हैं ।

घ्रिविति ॥ घूर्णते स्म । 'घूर्ण भ्रमणे' (भ्वा० आ०
से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । घूर्णा जाता-
ऽस्य इति वा । तारकादिः (५।२।३६) ॥ (१) ॥ * ॥
प्रचल इवाचरति । 'कर्तुः कण्ड् सलोपश्च' (३।१।११) ।
प्रचलायते स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ।
प्रचलाया जाताऽस्य इति वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'संजा-
तघूर्णस्य' ।

स्वप्नक् श्यालुर्निद्रालुः

स्वप्नक्, श्यालुः (२ त्रि), 'सोनेवाले' के २ नाम हैं ।

स्वेति ॥ स्वपनशीलः । 'विष्वप् शये' (अ० प० अ०) ।

'स्वपितृषोर्नजिङ्' (३।२।१७२) ॥ (१) ॥ * ॥
शयनशीलः । 'शीङ् स्वप्ने' (अ० आ० से०) । 'शीङ्' (वा० ३।२।१५८) इत्यालुच् । 'श्यालुः स्यादजगरे निद्रा-
शीले च कुक्कुरे' इति विश्व [१५८।११२]-मेदिनी
[१५४।१३६] ॥ (२) ॥ * ॥ निद्राशीलः । 'द्रा कुत्सायां
गती' (अ० प० अ०) । 'स्पृहिगृहि-' (३।२।१५८)
इत्यालुच् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'निद्राशीलस्य' ।

निद्राणशयितौ समौ ।

निद्राणः, शयितः (२ त्रि) 'सोये हुप्' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निद्राति स्म । अकर्मकत्वात् (३।४।७२)
क्तः । 'संयोगादेः-' (८।२।४३) इति नः ॥ (१)
॥ * ॥ शेते स्म । 'शीङ्[स्वप्ने]' (अ० आ० से०) ।
पूर्ववत् (३।४।७२) क्तः । 'निष्ठा शीन्-' (१।२।१९)
इति न कित्त्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'निद्रां प्राप्तस्य' ।

पराङ्मुखः पराचीनः

पराङ्मुखः, पराचीनः (२ त्रि), 'विमुख' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पराङ्मुख्यनभिमुखो भवति । 'अङ्चु गतिपूज-
नयोः' (भ्वा० प० से०) । 'ऋत्विग्-' (३।२।५९)
इति क्विन् । पराक् मुखमस्य ॥ (१) ॥ * ॥ 'विभा-
षाञ्चेः-' (५।४।८) इति स्वार्थे कः ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'विमुखस्य' ।

स्यादवाङ्म्यधोमुखः ॥ ३३ ॥

अवाङ्, अधोमुखः (२ त्रि), 'नीचे मुख करनेवाले' के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ अवाङ्म्यधोमुखो भवति । क्विन् (३।२
५९) ॥ (१) ॥ * ॥ अधो मुखं यस्य ॥ (२) ॥ * ॥
द्वे 'अधोमुखस्य' ।

देवानश्नति देवद्रथङ्

देवद्रथङ् (त्रि), 'देवताओंकी पूजा करनेवाले' का १ नाम है ।

वयिति ॥ 'विष्वग्देवयोः-' (६।३।९२) इत्यद्रिः ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'देवानुवर्तिनः' ।

विष्वद्रथङ् विष्वगश्नति ।

विष्वद्रथङ् (त्रि), 'सब तरफ जाने या पूजा करनेवाले'
का १ नाम है ।

वीति ॥ मूर्धन्यमध्यः ॥ * ॥ ('विष्वद्रथङ्' इति)
तालव्यमध्यश्च ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सर्वतो गच्छतः' ।

य सहाश्नति सध्रथङ् सः

सध्रथङ् (त्रि), 'साथ-साथ चलने रहने या पूजा करने
वाले' का १ नाम है ।

य इति ॥ 'सहस्य सध्रिः' (६।३।९५) । स्त्रियां
सध्रीची ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सहचरितस्य' ।

स तिर्यङ् यस्तिरोऽश्नति ॥ ३४ ॥

तिर्यङ्, 'तिर्ङ्ग चलनेवाले' का १ नाम है ।

स इति ॥ 'तिरसस्तिर्यलोपे' (६।३।९४) ॥ (१)
॥ * ॥ एकं 'वक्रं गच्छतः' ।

वदो वदावदो वक्ता

वदः, वदावदः, वक्ता (३ त्रि), 'बहुत बोलनेवाले' के ३ नाम हैं ।

वेति ॥ वदति । 'वद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प०
मे०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ 'चरि-
चलि-' (वा० ६।१।१२) इति द्वित्वादि ॥ (२) ॥ * ॥
वक्ति । 'वच भाषणे' (अ० प० अ०) । 'तृन्' (३।२।१३५) ।
'वक्ता तु पण्डितेऽपि स्याद्वाग्मिन्यप्यभिधेयवत्' इति विश्वः
(मेदिनी) [५८।५४] च ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वक्तुः' ।

वागीशो वाक्पतिः समौ ।

वागीशः, वाक्पतिः (त्रि), 'सुन्दर बोलनेवाले' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वाचामीशः ॥ (१) ॥ * ॥ वाचां पतिः ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'पटुवचनस्य' ।

वाचोयुक्तिपटुर्वाग्मी वावदूकोऽतिवक्तरि ॥ ३५ ॥

वाचोयुक्तिपटुः, वाग्मी, वावदूकः, अतिवक्ता (४ त्रि),
'चतुरतासे अधिक बोलने वाले' के ४ नाम हैं ।

वेति ॥ वाचो युक्तिः सयुक्तिकत्वम् । 'वाग्मिद्वय-
द्वयः ॥ (वा० ६।३।२१) इत्यलुक् । तत्र पटुः ॥ (१)
॥ * ॥ प्रशस्ता वागस्य । 'वाचो-ग्मिनिः' (५।२।१२४) ।
'वाग्मी पटो मुराचार्ये' इति विश्वः मेदिनी [९२।२८] ॥
(२) ॥ * ॥ कुर्वादिषु (ग० ४।१।१५१) 'वावदूक'
शब्दपाठाद् 'वदेः' ऊकः ॥ (३) ॥ * ॥ अति वक्ति ।

१. विश्वे 'वक्ता वाग्मिनि पण्डिते' इति (५९।३९)
भिक्षपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पठितुं युक्तम् ।

२. विश्वे 'वाग्मी वाचस्पती पटो' इति (९४।११०)
पाठादत्रापि 'मेदिनी' इत्येव पाठ्यम् ।

साधुकारिणि 'तृत्' (३।२।१३५) । तृत् (३।१।१३३)
वा ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'वावदूकस्य' [वाग्मिनः] ।

स्याज्जल्पाकस्तु वाचालो वाचाटो बहुगर्हवाक् ।

जल्पाकः, वाचालः, वाचाटः, बहुगर्हवाक् (४ त्रि),
'निष्प्रयोजन अधिक बोलनेवाले' के ४ नाम हैं ।

स्येति ॥ जल्पति । 'जल्प व्यक्तायां वाचि' (भ्वा०
प० से०) । 'जल्पभिक्ष—' (३।२।१५५) इति षाकम् ।
षित्वात् स्त्रियां ङीष् [४।१।४१, जल्पाकी] ॥ (१) ॥ * ॥
बहुगर्हवा वागस्य । 'आलजाटचो बहुभाषिणि' (५।२।१२५) ।
'कुत्सायामिति वाच्यम्' (वा० ५।२।१२५) ॥ (२) ॥ * ॥
(३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'बहुगर्हभाषिणः' ।

दुर्मुखे मुखराबद्धमुखौ

दुर्मुखः, मुखरः, अबद्धमुखः (३ त्रि), 'अप्रिय बोलने
वाले' के ३ नाम हैं ।

द्विति ॥ दुर्निन्दितं मुखमस्य । 'दुर्मुखः कपिभिन्नाग-
भिदोर्ना मुखरे त्रिषु' इति विश्वः^१ मेदिनी [२०।१०] ॥
(१) ॥ * ॥ निन्दितं मुखमस्य । 'खमुख—' (वा० ५।
२।१०७) इति रः । 'मुख'शब्दो लक्षणयाऽत्र वचनपरः ॥
(२) ॥ * ॥ न बद्धं नियमितं मुखमस्य ॥ (३) ॥ * ॥
त्रीणि 'अप्रियवादिनः' ।

शक्लः प्रियंवदे ॥ ३६ ॥

शक्लः, प्रियंवदः (२ त्रि), 'प्रिय बोलनेवाले' के
२ नाम हैं ।

शेति ॥ शक्नोति । 'शक्ल शक्ती' (स्वा० प० अ०) ।
'मूशक्प्रविभ्यः क्लः' (उ० ४।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥
प्रियं वदति । 'प्रियवशे वदः खच्' (३।२।३८) ॥ (२)
द्वे 'प्रियवादिनः' ।

लोहलः स्यादस्फुटवाक्

लोहलः, अस्फुटवाक् (२ त्रि), 'अस्पष्ट बोलनेवाले'
के २ नाम हैं ।

लविति ॥ लोहनम् । 'लुह गार्घ्ये' इति बोपदेवः ।
भावे घम् (३।३।१८) । लोहं लाति । 'आतोऽनुप—'
(३।२।३) इति कः । यद्वा—रोहयतेर्बाहुलकादच् । कपिल-
कादित्वात् (वा० ८।२।१८) लत्वम् । 'लोहलः शृङ्खला-

१. विश्वे 'दुर्मुखो नागराजेऽपि मुखरे वानराश्च योः'
इति (२३।९) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' इत्येव पाठ्यम् ।

घार्येऽव्यक्तवाचि च त्रिषु' इति विश्व- [१५६।९३]
(मे०) [१५४।१२९]—हेमचन्द्रो^१ ॥ (१) ॥ * ॥ न स्फुटा
वागस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अस्पष्टभाषितुः' ।

गर्हवादी तु कद्वदः ।

गर्हवादी, कद्वदः (२ त्रि), 'बुरा बोलनेवाले' के २ नाम हैं ।

गेति ॥ गर्हं वदति । 'मुप्यजाती—' (३।२।७८) इति
णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ कुत्सितं वदति । 'रथवदयोश्च'
(६।३।१०२) इति कोः कत् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'दुर्भाषिणः' ।

समौ कुवादकुचरौ

कुवादः, कुचरः (२ त्रि), 'दोषयुक्त या दोषारोपण करते
हुये बोलनेवाले' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ कुत्सितो वादोऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥ कुत्सितं
चरति । अच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कुक्थन-
शीलस्य' ।

स्यादसौम्यस्वरोऽस्वरः ॥ ३७ ॥

असौम्यस्वरः, अस्वरः (२ त्रि), 'कौवे आदिकी तरह
रूखे स्वरसे बोलनेवाले' के २ नाम हैं ।

स्येति ॥ असौम्यो रूक्षः स्वरो यस्य ॥ (१) ॥ * ॥
अप्रशस्तः स्वरो यस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'काकादिवद्रूक्ष-
स्वरस्य' ।

रवणः शब्दनः

रवणः, शब्दनः, (२ त्रि), 'विशेष शब्द करनेवाले' के
२ नाम हैं ।

रेति ॥ रवणशीलः । 'रु शब्दे' (अ० प० अ०) ।
'चलनशब्दार्थात्—' (३।२।१४८) इति युच् ॥ (१)
॥ * ॥ शब्दनशीलः । 'शब्द शब्दक्रियायाम्' (जु० उ०
से०) । युच् (३।३।१४८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शब्दकरण-
शीलस्य' ।

नान्दीवादी नान्दीकरः समौ ।

नान्दीवादी, नान्दीकरः, (२ त्रि), 'नान्दी (स्तुति-विशेष)
को करनेवाले या नाटकके आरम्भमें मङ्गलपाठ करनेवाले
पात्र' के २ नाम हैं ।

१. विश्वे '—भवेदव्यक्तवाचि च' इति द्वितीयः पादः ।
मेदिन्यां च 'शृङ्खलाघार्ये—' इति पाठः । हेमे च 'लोहलोऽ-
स्फुटवादिनि । शृङ्खलाघार्ये' इति (३।७।१८-७१९) भिन्न
एव पाठः । एवं सत्यत्र 'विश्व-मेदिन्यां' इत्येव कथञ्चिद्-
क्तुमुचितम् ।

नेति ॥ नान्दीवदनशीलः । 'सुपि-' (३।२।७८) इति वदेनिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ नान्दीं करोति वदति । 'दिया-विभा-' (३।२।२१) इति टः ॥ (२) ॥ * ॥ 'आशी-वंचनसंयुक्ता स्तुतिर्यस्मात्प्रवर्तते । देवद्विभृतादीनां तस्मान्नान्दीति कीर्त्यते' इति भक्तः () ॥ * ॥ द्वे 'नाटकादौ मङ्गलार्थं भेर्वादिवाचकस्य' ।

जडोऽङ्गे

जडः, अङ्गः (२ त्रि), 'जड, मूर्ख' के २ नाम हैं ।

जेति ॥ जलति । 'जल घातने' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१२४) । डलयोरभेदः । 'इष्टं वाऽनिष्टं वा सुखदुःखं वा न वेत्ति यो मोहात् । परवशगः स भवेदिह नित्यं जडसंज्ञकः पुरुषः' ॥ 'जडा स्त्रियाम् । शूकशिम्ब्यां हिमग्रस्तमूकाप्रज्ञेषु [तु त्रिषु]' इति विश्व-मेदिनी [४१।१३-१४] ॥ (१) ॥ * ॥ न जानाति । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जडमतेः' ।

एडमूकस्तु वक्तुं श्रोतुमशिक्षिते ॥ ३८ ॥

एडमूकः (त्रि), 'बोलने और सुननेमें अशिक्षित, बहरे, गूंगे' के २ नाम हैं ।

एडेति ॥ एडो बधिरश्चासौ मूकश्च । ('एडमूकोऽन्यलिङ्गः स्याच्छठे वाक्यश्रुतिवर्जिते' इति मेदिनी [१५।१७८] ॥ * ॥ 'अनेडमूकः' इति पाठान्तरे 'नास्त्येडमूकोऽस्मात्' इत्यर्थः । 'त्रिलिङ्गोऽनेडमूकः स्याच्छठे वाक्यश्रुतिवर्जिते' इति रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'भाषणश्रवणयोरनर्हस्य' ।

तूष्णींशीलस्तु तूष्णीकः

तूष्णींशीलः, तूष्णीकः (२ त्रि), 'बुप रहनेवाले' के २ नाम हैं ।

त्विति ॥ तूष्णीं शीलमस्य ॥ (१) ॥ * ॥ 'शीले को मलोपश्च' (वा० ५।३।७१) । 'केऽण.' (७।४।१३) इति नाणो ह्रस्वः, मलोपसामर्थ्यात् । अन्यथा ठमेव विदध्यात् ।—'शीलम्' (४।४।६१) इति ठकि 'अव्ययानाम्-' (वा० ६।४।१४४) इति टिलोपेन सिद्धत्वात्—इति मुकुटः । तन्न । कविधानस्य स्वरार्थत्वात् । ठकि वदासनिवृत्तिस्वरेण मध्योदात्तताप्रसङ्गाच्च । वृद्धि (७।२।११८) प्रसङ्गाच्च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मीनशीलस्य' ।

नग्नोऽवासा दिगम्बरः ।

नग्नः, अवासाः, दिगम्बरः (३ त्रि), 'नङ्गे' के ३ नाम हैं । नेति ॥ नजते स्म । 'ओनजी व्रीडे' (सु० आ० से०) ।

१. विश्वे 'जडो मूर्खे हिमग्रस्ते शूकशिम्ब्यां जडा मृता' इत्येवं (४३।२) पाठादिह 'मेदिनी'त्येव पठितव्यम् ।

२. धातुपाठेऽयं न दृश्यते ।

अवर्मकत्वात् क्तः (३।४।७२) । 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति नत्वम् । 'नग्नो बन्दिक्षणयोः पुंसि त्रिषु विवाससि' इति विश्वः^१ (मेदिनी) [८३।१३] ॥ (१) ॥ * ॥ न वासोऽस्य ॥ (२) ॥ * ॥ दिगेवाम्बरं यस्य । 'दिगम्बरः स्यात्क्षणयोऽघने तमसि' शंकरे (इति मेदिनी) [१४२।२५७] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'नग्नस्य' ।

निष्कासितोऽवकृष्टः स्यात्

निष्कासितः, अवकृष्टः (२ त्रि), 'निकाले हुए' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निष्कास्यते स्म । 'कस गतो' (भ्वा० प० से०) । ण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ अवकृष्यते स्म । 'कृष विलेखने' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'निष्कासितस्य' ।

अपध्वस्तस्तु धिक्कृतः ॥ ३९ ॥

अपध्वस्तः, धिक्कृतः (२ त्रि), 'धिक्कारे हुए' के २ नाम हैं ।

अपेति ॥ अपध्वस्यते स्म । 'ध्वंसु अधः खंसने, गतो च' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।१।१०२) । 'अपध्वस्तः परित्यक्ते निन्दितेऽप्यवचूर्णिते' (इति मे०) [२७।१८४] ॥ (१) ॥ * ॥ 'धिक्' इति कृतः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'धिक्कृतस्य' ।

आत्तगर्वोऽभिभूतः स्यात्

आत्तगर्वः, अभिभूतः (२ त्रि), 'दूटे हुए अभिमानवाले' के २ नाम हैं ।

आत्तेति ॥ आत्तो गर्वो यस्य ॥ * ॥ 'आत्तगन्धः इति पाठान्तरम् । 'गन्धो गन्धक आमोदे संबन्धे लेशगन्धयोः' इति विश्वः [८२।८] । 'गन्धो गर्वो लवोऽपि च' इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।२१७] ॥ (१) ॥ * ॥ अभिभूयते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गर्वाहृतस्य' ॥—चत्वारः पर्यायाः—इत्येके ।

१. 'नग्नोऽपि च क्षणके विवस्त्रे चाभिधेयवत्' इति पाठा'मेदिनी'—इत्येव पाठ्यमत्र ।

२. '—नग्नं तमसि—' इति मेदिनीपाठः । विश्वे च '—नग्नं तपसि—' इति (१४४।२३४) पाठः ।

३. विश्वे '—लेखे सम्बन्धगर्वयोः' इति पाठस्योपलब्धावपि 'अल्पाक्षतरम्' इति सूत्रेण 'गर्व'शब्दस्य पूर्वनिपातनीचित्यादत्र प्रकृते '—सम्बन्धे लेशगर्वयोः' इत्येव पाठः समीचीनः ।

४. 'गर्वं लवेऽपि च' इति तत्र पाठः ।

दापितः साधितः समौ ।

दापितः, साधितः (२ त्रि), 'जिससे धन आदि दिलाया गया हो, उसके या दिलाये हुए धन आदि' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ दाप्यते स्म - 'दाप्' (जु० उ० अ०) ण्यन्तः ॥ * ॥ 'दायितः' इति पाठान्तरम् । तत्र 'दय दाने' (भ्वा० आ० से०) इति घातुः ॥ (१) ॥ * ॥ साध्यते स्म । 'साध संसिद्धौ' (स्वा० प० अ०) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'धनादिकं प्रदापितस्य'—इति मुकुटः । प्रदापितस्य धनादेर्वा ।

प्रत्यादिष्टो निरस्तः स्यात्प्रत्याख्यातो निराकृतः ॥ ४० ॥

प्रत्यादिष्टः, निरस्तः, प्रत्याख्यातः, निराकृतः (४ त्रि), अनावरके साथ निकाले या हटाये हुए ५ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रत्यादिश्यते स्म । 'दिश अतिसर्जने' (तु० उ० अ०) । क्तः (वा० ३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ निरस्यते स्म । 'अमु क्षेपणे' (दि० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'निरस्तः प्रेषितशरे संत्यक्ते त्वरितोदिते । निष्ठघृते प्रतिहृते च' इति हेमः [२।८४] ॥ (२) ॥ * ॥ प्रत्याख्यायते स्म । 'ख्या प्रकथने' (अ० प० अ०) । चक्षिष्वादेशो वा, क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ निराकारि । कृम् [कुकृम् करणे] (त० उ० अ०) । क्तः (३।१।१०२) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'प्रत्याख्यातस्य' ।

निकृतः स्याद् विप्रकृतः

निकृतः, विप्रकृतः (२ त्रि), 'अनावर पाये हुए' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ न्यकारि । क्तः (३।२।१०२) । निकृतं विप्रलब्धे स्याच्छेदे विप्रकृते त्रिषु^१ इति विश्व [६४।९९]—अेदिन्यौ [६२।११७] ॥ (१) ॥ * ॥ विप्राकारि ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'तिरस्कृतस्य' ।

विप्रलब्धस्तु वञ्चितः ।

विप्रलब्धः, वञ्चितः (२ त्रि), 'उगे गये' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विप्रलभ्यते स्म । 'बुलभप् प्राप्ते' (भ्वा० आ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ 'वञ्चु गती' (भ्वा० प० से०) । ण्यन्तः । वञ्च्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वञ्चितस्य' ।

मनोहतः प्रतिहतः प्रतिबद्धो हतश्च सः ॥ ४१ ॥

मनोहतः, प्रतिहतः, प्रतिबद्धः, हतः (४ त्रि), 'काम पूरा न होनेसे टूटे हुए मनवाले' के ४ नाम हैं ।

१. विश्वे —'स्यास्त्रीचे विप्रकृतेऽपि च' इति पाठः । मेदिन्यां च —'विप्रलब्धे स्यास्त्रीचे विप्रकृतेऽपि च' इति पाठः ।

मेति ॥ मनो हतं यस्य ॥ (१) ॥ * ॥ प्रति हन्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'भवेत्प्रतिहतं द्विष्टे प्रतिस्खलितरुद्धयोः' (इति मेदिनी) [६९।२०७] ॥ (२) ॥ * ॥ प्रतिबध्यते स्म । 'बन्ध बन्धने' (कृथा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ हन्यते स्म । क्तः [३।२।१०२] ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'कृतमनोभङ्गस्य' ।

अधिक्षिप्तः प्रतिक्षिप्तः

अधिक्षिप्तः, प्रतिक्षिप्तः (२ त्रि), 'जिससे डाह (ईर्ष्या) करता हो उसीके सामने तिरस्कृत' के २ नाम हैं ।

अधीति ॥ अधिक्षिप्यते स्म । 'क्षिप प्रेरणे' (तु० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'अधिक्षिप्तः प्रणिहिते कुत्सिते भत्सिते त्रिषु' इति विश्व [७३।२०५] हेमचन्द्रा^१ (मेदिन्यौ) [६८।१८४] ॥ (१) ॥ * ॥ प्रत्यक्षेऽपि । 'प्रतिक्षिप्तं वारिते स्यात्प्रेषिते पञ्चकं^२ त्रिषु' इति (मेदिनी) [६९।१०८] 'प्रतिक्षिप्तं प्रतिहृते प्रेषिते च निराकृते' इति विश्व [७३।२०५] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कृताक्षेपस्य' ।

बद्धे कीलितसंयतौ ।

बद्धः, कीलितः, संयतः (३ त्रि), 'रस्सी आदिसे बाँधे गये' के ३ नाम हैं ।

वेति ॥ बध्यते स्म । 'बन्ध बन्धने' (कृथा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ कील्यते स्म । 'कील बन्धे' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ संयम्यते स्म । 'यम उपरमे' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'बद्धस्य' ।

आपन्न आपत्प्राप्तः स्यात्

आपन्नः, आपत्प्राप्तः (२ त्रि), 'दुःखमें पड़े हुए' के २ नाम हैं ।

आपेति ॥ आपद्यते स्म । 'पद गती' (दि० आ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'आपन्नः सविपत्तौ च प्राप्तेऽपि वाच्यलिङ्गकः^१' (इति विश्व) [९३।१००], (मेदिन्यौ) [८५।३८] ॥ (१) ॥ * ॥ आपदं प्राप्तः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'आपद्ग्रस्तस्य' ।

१. विश्वे —'तथा निर्भत्सितेऽपि च' इति पाठः । हेमे पुस्तकत्रये 'अधिक्षिप्तौ निहितभत्सितौ' इति (४।१०१) पाठादत्र 'विश्वमेदिन्यौ' इत्येव पाठः समीचीनः ।

२. मेदिन्यामनुपदम् (६९।२०६-२०८) उक्तं 'परिगत-प्रणिहित-पल्लवित-प्रतिहित-प्रतिक्षिप्ते'ति शब्दपञ्चकं बोध्यम् ।

३. विश्वे —'स्यात् प्राप्ते वाच्यबदीरितः' इति, मेदिन्यां च —'प्राप्ते वाच्यबदीरितः' इति पाठौ ।

कांदिशीको भयद्रुतः ॥ ४२ ॥

कान्दिशीकः, भयद्रुतः (२ त्रि), 'भयसे भागे हुए' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कां दिशं यामि' इत्याह । 'तदाहेति माशब्दादिभ्यः' (वा० ४।४।१) इति ठक् । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । मुकुटस्तु—'कदि वैक्लव्ये' (भ्वा० आ० से०) । भावघनतात् मत्वर्थं इतिः (५।२।११५) । कन्वी । 'शीकृ सेचने' (भ्वा० आ० से०) । भावे घञ् (३।३।१८) । शीकः क्षरणार्थत्वादश्रुपाते वर्तते । वैक्लव्ययुक्तोऽश्रुपातः । कान्दिशीकः । तद्योगाज् ज्योत्स्नाद्यण् (५।२।१०३)—इत्याह ॥ (१) ॥ * ॥ अदुद्रुवत् । 'द्रु गती' (भ्वा० प० से०) । कर्तरि क्तः (३।४।७२) । भयाद् द्रुतः । 'पञ्चमी—' (२।१।३७) इति योगविभागात् समासः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भयेन पलायितस्य' ।

आक्षारितः क्षारितोऽभिशस्ते

आक्षारितः, क्षारितः, अभिशस्तः (३ त्रि), 'चोरी या मैथुन आदि बुरे कामके विषयमें झूठा (विना किये भी) छोकापवाद पाये हुए' के ३ नाम हैं ।

आक्षेति ॥ आक्षार्ण्यं स्म । 'क्षर संचलने' (भ्वा० प० से०) । ण्यन्तः क्तः (३।२।१०२) । आक्षारो मैथुनं प्रत्याक्रोशो जातोऽस्य इति वा । इतच् (५।२।३६) ॥ (१) ॥ * ॥ 'क्षारितः स्राविते क्षारे चाभिशस्तेऽपि च त्रिषु' (इति मे०) [६।१।१०४] ॥ (२) ॥ * ॥ अभिशस्यते स्म । 'शसु हिसायाम्' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'यस्य विभाषा' (७।२।११५) इति नेट् । 'घृषिशसी—' (७।२।११९) इति वा ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मैथुननिमित्तं मिथ्यादूषितस्य' ।

संकसुकोऽस्थिरे ।

संकसुकः, अस्थिरः (२ त्रि), 'स्थिर नहीं रहनेवाले' के २ नाम हैं ।

समिति ॥ संकसति । 'कस गती' (भ्वा० प० से०) । 'समि कस उकन्' (उ० २।२९) ।—'यूकादयः' इति कञ्, उक् चागमः—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः ॥ (१) ॥ * ॥ न स्थिरः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'चलस्वभावस्य' ।

व्यसनातोपरक्तौ द्वौ

व्यसनातः, उपरक्तः (२ पु), 'व्यसनसे दुःखी' के २ नाम हैं ।

व्येति ॥ व्यसनेनातः ॥ (१) ॥ * ॥ 'उपरज्यते स्म । 'रञ्ज रागे' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ।

'उपरक्तो व्यसनातौ राहुग्रस्तेन्दुसूर्ययोः' इति विश्वः^१ (मेदिनी) [६।८।१९१] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दैवमानुषपीडायुक्तस्य' ।

विहस्तव्याकुलौ समौ ॥ ४३ ॥

विहस्तः, व्याकुलः (२ त्रि), 'व्याकुल' (शोक आदिके कारण कर्तव्य (अपने करने योग्य काम) का निश्चय नहीं करनेवाले) के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विक्षिप्तो हस्तोऽस्य । 'विहस्तस्तु विह्वले^२ पण्डकेऽकरे' इति हेमः [३।३२१] ॥ (१) व्याकोलति । 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपघ—' (३।१।१३५) इति कः ॥ (२) द्वे 'शोकादिभिरितिकर्तव्यताशून्यस्य' ।

विह्वलो विह्वलः

विह्वलः, विह्वलः (२ त्रि), 'विह्वल' (शोकादिके कारण अपने शरीरको सँभालनेमें असमर्थ) के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विह्वलवते । 'व्लुङ् गती' (भ्वा० आ० से०) अच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ विह्वलति । 'ह्वल चलने' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्वाङ्गान्येव धारयितुमशक्तस्य' ।

स्यात्तु विवशोऽरिष्टदुष्टधीः ।

विवशः, अरिष्टदुष्टधीः (२ त्रि), 'मृत्युकाल समीप होनेसे अस्थिर बुद्धिवाले' के २ नाम हैं ।

स्यादिति । विरुद्धं वष्टि । 'वश कान्तौ' (अ० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'विवशस्त्रिष्ववश्यात्मारिष्टदुष्टधियोरपि' (इति मेदिनी) [१६।४।२८] ॥ (१) ॥ * ॥ अरिष्टेन दुष्टा, अरिष्टदुष्टा धीयंस्य ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'आसन्नमरणलक्षणेन दूषितमतेः' ।

कश्यः कशार्हः

कश्यः, कशार्हः (२ त्रि), 'कोड़ेसे मारने योग्य मनुष्य कोड़े आदि' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कशामर्हति । 'दण्डादिभ्यो यः' (५।१।६६) । 'कश्यं कशार्हमद्योः । अश्वमद्येऽपि'^३ इति हेमः [२।३५१] ॥ (१) ॥ * ॥ कशामर्हति । 'अर्हः' (३।२।१२२) इत्यच् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ताडनार्हस्य' ।

१. विषये 'उपरक्तः संहिकेये तद्ग्रहे व्यसनातुरे' इति (७।२।१९७) इति भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी'त्येव पाठ्यम् ।

२. हेमे 'क'पुस्तके 'विकले—' इति पाठः ।

३. हेमे पुस्तकत्रये 'अपि'शब्दरहितः पाठः ।

संनद्धे त्वाततायी' वधोद्यने ॥ ४४ ॥

आततायी (त्रि), 'आततायी' अर्थात् 'मारनेके लिये तैयार' का १ नाम है ।

समिति ॥ संनद्धति स्म । 'णह बन्धने' (दि० उ० अ०) । अकर्मकत्वात् कर्तरि क्तः (३।४।७२) । भाव-
त्तान्तात् अर्षाद्यच् (५।२।१२७) वा ॥ * ॥ आततं
यथा तथाऽयितुं शीलमस्य । 'अय गतो' (भ्वा० आ० से०) ।
'सुपि-' (३।२।७८) इति णिनिः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
'वधोद्यतस्य' ।

द्वेष्ट्ये त्वक्षिगतः

द्वेष्ट्यः, अक्षिगतः (२ त्रि), 'अँखोंमें गड़े हुए' अर्थात्
'वैर करने योग्य' के २ नाम हैं ।

द्वयिति ॥ द्वेष्टुमर्हः । 'द्विष अप्रीतो' (अ० उ० अ०) ।
ण्यत् (३।१।१२४) ॥ (१) ॥ * ॥ अक्षिविषयं गतः ।
शाकपायिवादिः (वा० २।१।७८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'द्वेषा-
हंस्य' ।

वध्यः शीर्षच्छेद्य इमौ समौ ।

वध्यः, शीर्षच्छेद्यः (२ त्रि), 'मारने योग्य, या शिर
काट लेने योग्य' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वधमर्हति स्म । 'दण्डादिभ्यो यः' (५।१।
६६) । यद्वा-हन्तुमर्हः । 'हनो वध च' (वा० ३।१।९७)
इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ शीर्षस्य शिरसश्छेदः । तमर्हति ।
'शीर्षच्छेदाद्यच्' (५।१।६५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शिरश्छे-
दाहंस्य' ।

विष्यो विषेण यो वध्यः

विष्यः (त्रि), 'विष देकर मारने योग्य' का १ नाम है ।

वीति ॥ विषेण वध्यः । नोवयोधर्म- (४।४।९१)
इति यत् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'विषेण वध्यस्य' ।

मुसल्यो मुसलेन यः ॥ ४५ ॥

मुसल्यः (त्रि), 'मुसलसे मारने योग्य' का १ नाम है ।

भ्विति ॥ मुसलेन वध्यः । 'दण्डादिभ्यो यः' (५।१।
६६) (१) ॥ * ॥ एकं 'मुसलेन वध्यस्य' ।

१, आततायिलक्षणमुक्तं मनुना—“अग्निदो नरदश्चैव
शास्त्रपाणिर्घनापहः । क्षेत्रदारहरश्चैव षडेते ह्याततायिनः ॥
उद्यतासिर्विषाग्निभ्यां शापोद्यतकरस्तथा । आथर्वणेन
हन्ता च पिशुनश्चापि राजनि ॥ भार्यारिक्थापहारी च
रन्ध्रान्वेषणतत्परः । एवमाद्यान् विजनीयात् सर्वानेवात-
तायिनः ॥” इति (क्षे० २३-२५) ।

शिश्विदानोऽकृष्णकर्मा

शिश्विदानः, अकृष्णकर्मा (२ त्रि), 'पुण्य कर्म करने
वाले' के २ नाम हैं ।

शीति ॥ अकृष्णं शुक्लं कर्मास्य ॥ (२) ॥ * ॥
शिश्विन्दे । 'शिवदि इवैत्ये' (भ्वा० आ० से०) । लिटः
कानच् (३।२।१०६) अनित्यत्वान्न नुम् ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे
अपापकर्मणः । 'कृष्णकर्मा' इति पाठान्तरम् ॥ (२) ॥ * ॥ तत्र
'श्विता वर्ण' (भ्वा० आ० से०) धातुः । श्वेतितुमिच्छति ।
'श्वितेर्दंश्च' (उ० २।१२) इत्यानच्, दत्वम्, सनो लुक् ॥
(१) ॥ * ॥ द्वे 'पापकर्मणः' ।

चपलश्चिकुरः समौ ।

चपलः, चिकुरः (२ त्रि), 'चपल या दोषको विना
विचारे ही मारनेके लिये तैयार' के २ नाम हैं ।

चेति ॥ चपति । 'चप सान्त्वने' (भ्वा० प० से०) ।
पृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलच् । 'चपलश्चोरके चले ।
क्षणिके चिकुरे शीघ्रे पारदे प्रस्तरान्तरे । मीनेऽपि चपला
तु स्यात्पिप्पल्यां विद्युति श्रियाम् । पुंश्चल्याम्' इति हैमः
[३।६८२-६८४] ॥ (१) ॥ * ॥ 'चि' इति अव्यक्तं
कुरति । 'कुर शब्दे' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।
१३४) इति कः । 'चिकुरोऽहौ गृहवभ्रौ केशे चञ्चलशै-
ल्योः । पक्षिवृक्षभिदोश्चापि' इति हैमः [३।५८९-५९०] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'दोषमनिश्चित्य वधादिकमाचरतः' ।

दोषैकहक् पुरोभागी

दोषैकहक् (२ त्रि) 'केवल दोषको ही देखनेवाले' के २
नाम हैं ।

दविति ॥ दोषे एकस्मिन् हक् ज्ञानं यस्य ॥ (१)
॥ * ॥ पुरः पूर्व भजते । 'भज सेवायाम्' । 'संप्रचा-' (३।
२।१४२) इति चिनुण् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दोषैकग्राहकस्य' ।

निकृतस्त्वनृजुः शठः ॥ ४६ ॥

निकृतः, अनृजुः, शठः (३ त्रि), 'शठ' के ३ नाम हैं ।

नीति ॥ निकृन्तति । 'कृती छेदने' (तु० प० से०) ।
'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'निकृतं विप्रलब्धे
स्याच्छेदे विप्रकृते त्रिषु' (इति मेदिनी) [६२।११७] ॥
(१) ॥ * ॥ ऋजुविरुद्धः । 'नम्' (२।२।६) इति तत्पु-
रुषः । 'नलोपो नमः' (६।३।७३) ॥ (२) ॥ * ॥ शठति ।
'शठ कैतवे च' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।

१. "दोष एकस्मिन्नेव दृग्ज्ञानमस्य । यत्कात्यः—
'दोषैकग्राहिहृदयः पुरोभागीति कथ्यते ।" इति स्वाम्याह ।

२. प्राक्तना (३।१।४१) टिप्पणी द्रष्टव्या ।

१३४) । 'शठो मध्यस्थपुरुषे धूर्ते घत्तूरकेऽपि च' इति हेम-
चन्द्रः [२।११०] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वक्राशयस्य' ।

कर्णेजपः सूचकः स्यात्

कर्णेजपः, सूचकः (२ त्रि), 'जुगलखोर' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कर्णे जपति । 'जप व्यक्तायां वाचि' (भ्वा०
प० से०) । 'स्तम्बकर्णयोः' (३।२।१३) इत्यच् । 'हल-
दन्तात्-' (६।३।९) इत्यलुक् ॥ (१) ॥ * ॥ सूचयति ।
'सूच पैशुन्ये' (डु० उ० से०) दन्त्यादिरदन्तः । ण्वल् (३।
१।१३३) । 'सूचकः शुनि दुर्जने । कथके सीवनद्रव्ये माजरी
वायसेऽपि च' इति हेमः [३।१०७] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'कर्णेजपस्य' ।

पिशुनो दुर्जनः खलः ।

पिशुनः, दुर्जनः, खलः (३ त्रि), 'आपसमें फूट कराने-
वाले' के २ नाम हैं ।

पीति ॥ पिशति । 'पिश अवयवे' (तु० प० से०) ।
'क्षुषिपिशिमिषिभ्यः कित्' (उ० ३।५५) इत्युन्म् ।—
बाहुलकादुन्म्—इति मुकुटोक्तिस्त्वेतत्सूत्रास्मरणमूलिका ।
'पिशुनं कुंकुमेऽपि च । कपिवक्त्रे च काके ना सूचकक्रूरयो-
स्त्रिषु । पृक्कायां पिशुना स्त्री स्यात्' इति विश्व-भेदिन्यौ
[८।१९१-९२] ॥ (१) ॥ * ॥ दुष्टो जनः । 'कुगति-'
(२।२।१८) इति समासः ॥ (२) ॥ * ॥ खलति । 'खल
संचये' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । खं छिद्रं
लाति वा । 'खलः कल्के भुवि स्थाने क्रूरे कर्णेजपेऽधमे'
इति हेम-भेदिन्यौ [२।४९४] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि
'परस्परभेदकस्य' ॥ स्वामी^३ तु सूचकपर्याय एवैतानाह ।

नृशंसो घातुकः क्रूरः पापः

नृशंसः, घातुकः, क्रूरः, पापः (४ त्रि) 'क्रूर' के ४ नाम
हैं ।

पीति ॥ नृन् शंसति । 'शंसु हिसायाम्' (भ्वा० प०

१. विश्वे 'पिशुनं' कुंकुमे क्रूरे सूचके चाभिधेयवत् ।
पिशुनः कपिवक्त्रे स्यात् स्फुक्कायां पिशुना मता ॥' इति
भिन्नपाठादत्र 'भेदिनी'त्येव पाठो युक्तः ।

२. विश्वे (१४९।४) हेमे 'क'पुस्तके च 'खलं—'
इति बलीवतोक्ता 'खल'शब्दस्य । भेदिन्यां 'खलं' भूस्थान-
कल्केषु नीचक्रूराधमे त्रिषु इति (१४५।११) इति भिन्न-
पाठादत्रापि 'हेम' इत्येव पाठ्यम् ।

३. "कर्णेजपस्तु दुर्जनः । पिशुनः सूचको नीचो
द्विजिह्वो मत्सरी खलः' इति अ० चि० म० (३।४४)
वचनाद्धेमचन्द्रोऽपि पञ्चानां पर्यायत्वं मनुते ।

से०) । कर्मण्यण्' (३।२।१) ।—अजन्तः—इति मुकुटोक्तं न
सम्यक् । अजपवादस्याणो जागरूकत्वात् ॥ (१) ॥ * ॥
हननशीलः । 'लषपत-' (३।२।१५४) इत्युक्त्वा ॥ (२)
॥ * ॥ कृन्तति । 'कृतो छेदने' (तु० प० से०) । 'कृतेऽश्चः
'कू च' (उ० २।२१) इति रक्प्रत्ययो घातोः कू आदे-
शश्च । यत्तु मुकुटेन—कृणाति—इति विगृह्य—कृतेः 'दूरा-
दयश्च' इति रक् कू आदेशश्च' कृडो वा दूरादित्वाद्रक्
दीर्घः—इत्युक्तं, तदुपयुक्तसूत्रास्मरणमूलकं परस्परविरुद्धं
च । 'दूरादयश्च' इति सूत्रं च नास्ति । 'क्रूरस्तु कठिने घोरे
नृशंसोऽप्यभिधेयवत्' इति विश्वः [१२७।२५] भेदिनी [१२४।
१९] ॥ (३) ॥ * ॥ पापमस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।
१२७) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'परद्रोहकारिणः' ।

धूर्तस्तु वञ्चकः ॥ ४७ ॥

धूर्तः, वञ्चकः (२ त्रि), 'ठग' के २ नाम हैं ।

ध्वति ॥ धुर्वति । 'धुर्वी हिसायाम्' (भ्वा० प० से०) ।
'हसिमृगिण्-' (उ० ३।५६) इति तन् । रात्रलोपः (६।४।
२१) । 'धूर्तं तु खण्डलवणे धूर्तं घत्तूरमायिनोः' इति हेम-
चन्द्रः [२।१७८] ॥ (१) ॥ * ॥ वञ्चयति । 'वञ्च गती'
(भ्वा० प० से०) । ण्यन्तः । ण्वल् (३।१।१३३) । 'वञ्च-
कस्तु खले धूर्ते गृहवधौ च जम्बुके' इति विश्व-भेदिन्यौ
[१३।१५५] ॥ (१) ॥ * ॥ द्वे 'परप्रतारकस्वभावस्य' ।
अज्ञे मूढयथाजातमूर्खवैधेयबालिशः ।

अज्ञः, मूढः, यथाजातः, मूर्खः, वैधेयः बालिशः (६ त्रि),
'मूर्ख' के ६ नाम हैं ।

अज्ञ इति ॥ न जानाति । 'इगुपध-' (३।१।१३५)
इति कः । 'अज्ञस्तु जडमूर्खयोः' इति विश्वः [३५।१] ॥
(१) ॥ * ॥ मुह्यति स्म । 'मुह वैचित्ये' (दि० प० अ०) ।
गत्यर्था- (३।४।७२) इति क्तः । 'मूढस्तन्निवृत्तबालयोः'
इति विश्वः [४६।१] ॥ (२) ॥ * ॥ जातं जन्मकालवि-
शेषमनतिक्रम्य वर्तते । पदार्थानातिवृत्तावव्ययीभावः (२।
१।६) तदस्यास्ति । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) ॥ (३)
॥ * ॥ मुह्यति । 'मुहः खो मूर्च्छ' (उ० ५।२२) ॥ (४)
॥ * ॥ विधेयं विधानम् । तस्यायमधिकारी । अविद्यावद्वि-
षयत्वाच्छास्त्राणाम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् ॥
(५) ॥ * ॥ बालिशस्य मत्स्यवेधनस्यायम् । मूर्खत्वादपूज्य-
त्वात् । 'बालिशस्तु शिशो मूर्ख' (इति भेदिनी) [१६४।
२६] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'मूर्खस्य' ।

१. पूर्वम् (२।५।५) अस्मिन्नुद्धरणं 'भेदिनी'त्युक्तेः,
विश्वे 'वञ्चकः खलधूर्तयोः । जम्बुके गृहवधौ च' इति (१२।
१२७) भिन्नपाठाच्चात्रापि 'भेदिनी'त्येव पाठो युक्तः ।

कदर्थं कृपणक्षुद्रकिंपचानमितंपचाः ॥ ४८ ॥

कदर्थः, कृपणः, क्षुद्रः, किंपचानः, मितंपचः (५ त्रि)
'कृपण, कंजूस' के ५ नाम हैं ।

केति ॥ कुत्सितोऽर्थः स्वामी । 'कुगति-' (२।२।१८) ।
इति समासः । 'कोः कत्तत्पुरुषेऽचि' (६।३।१०१) ॥ (१)
॥*॥ कृपा करोति । 'तत्करोति-' (वा० ३।१।२६) इति
णिच् । कृप्यते । 'कृत्यल्युटः-' (३।३।११३) इति कर्मणि
ल्युट् । अजादेशस्य स्थानिवत्त्वान्न गुणः (७।३।८६) ।
यद्वा-कृप्यते कृपाविषयीक्रियते । 'कृपू सामर्थ्ये' (भ्वा०
आ० से०) । बाहुलकात् क्युन् । ल्युटि (३।३।११३) वा
संज्ञापूर्वकत्वाद् गुणाभावः । बाहुलकाल्त्वामावः । यद्वा-
'रूप कृपायां गतौ च' (भ्वा० आ० से०) इत्यस्य बाहुल-
कात्संप्रसारणम् । यद्वा-कृप' इत्यत्र मतान्तरे 'कृप' इति
पाठः । अत एव 'कृपेः ष्यङ् कृपायाम्' इति बोपदेवः ।
ततो बाहुलकात् क्युन् ॥ (२) ॥*॥ क्षुण्ति । 'क्षुदिर
संपेषणे' (रु० उ० अ०) । 'स्कायितच्चि-' (उ० २।१३)
इति रक् । 'क्षुद्रो दरिद्रे कृपणे निरुद्धेऽल्पवृत्तसंयतेः । क्षुद्रा
व्याघ्रीनटीव्यङ्गावृहतीसरघासु च । चाङ्गेरिकायां हिंसायां
मक्षिकामात्रवेष्टयोः' इति हेमचन्द्रः [२।४।१५-४१६] ॥
(३) ॥*॥ किं पचति । 'ताच्छीत्य-' (३।२।१२९)
इति चानश् शानच् (३।२।१२४) वा । 'अनित्यमागमशा-
सनम्' इति न नुम् । 'किं क्षेपे' (२।१।६४) इति समासः ॥
(४) ॥*॥ मितं पचति । 'मितनखे च' (३।२।३४)
इति खच् ॥ (५) ॥*॥ यद्वा-'किंपचः' 'अनमितंपचः'
इति छेदः । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (४) ॥*॥ न
मितंपचोऽमितंपचः । तद्विज्ञोऽनमितंपचः ॥ (५) ॥*॥
पञ्च 'कृपणस्य' ॥

निःस्वस्तु दुर्विधो दीनो दरिद्रो दुर्गतोऽपि सः ।

निःस्वः, दुर्विधः, दीनः, दरिद्रः, दुर्गतः (५ त्रि) 'दरिद्र'
के ५ नाम हैं ।

नीति ॥ निर्गतं स्वमस्य । स्वान्निष्क्रान्तो वा ॥ (१)
॥*॥ दुःस्था विधा प्रकारः समृद्धिर्वाऽस्य । 'दुर्विधो
वाच्यलिङ्गः स्याद् दुर्गतेऽपि खलेऽपि च' (इति मेदिनी)
[८।१।३१] ॥ (२) ॥*॥ दीयते स्म । 'दीङ् ण्ये' (दि०
आ० अ०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'स्वादय
ओदितः' (द० ग० सू०) । 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति
नत्वम् । 'दीना स्त्री मुषिकस्त्रियाम् । वाच्यवद् दुर्गते भीते'
इति मेदिनी [८।३।१०-११] ॥ (३) ॥*॥ दरिद्राति ।
'दरिद्रा दुर्गती' (अ० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥
(४) ॥*॥ दुर्गच्छति स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति
क्तः ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'निर्द्रव्यस्य' ॥

वनीयको याचनको मार्गणो याचकार्थिनौ ॥ ४९ ॥

वनीयकः याचनकः, मार्गणः, याचकः, अर्थी (५ त्रि),
'याचक, माँगनेवाले' के ५ नाम हैं ।

वेति ॥ वननम् । 'वनु याचने' (त० आ० से०) ।
'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।१।१८) । वनिर्याच्या । वनि-
मिच्छति । 'सुप आत्मनः क्यच्' (३।१।८) । ण्वुल् (३।
१।१३३) ॥*॥ 'वनीपकः' इति पाठे-वनीं पाति । कः
(३।२।३) । ततः संज्ञायां कन् (५।३।७५) । ववुन् (उ०
२।२।३२) वा । यत्तु मुकुटेन-'वनति-' इति विंगृह्य-
'वनिर्याच्या'-इत्युक्तम् । तच्चिन्त्यम् । 'याचकः' इत्या-
पत्तेः ॥ (१) ॥*॥ याचति । 'दुयाचु याच्यायाम्' (भ्वा०
उ० से०) । ल्युः (३।१।१३४) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि०
५।४।५) ॥ (२) ॥*॥ मार्गति । 'मार्गं अन्वेषणे' (हु०
उ० से०) । 'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७।८) इति युच् ॥
(३) ॥*॥ याचति । ण्वुल् (३।१।१३३) ॥ (४) ॥*॥
अर्थोऽस्यास्ति । 'अर्थोच्चासंनिहिते' (पा० ५।२।१३५)
इतीति । अर्थयते । 'अर्थं याचने' (हु० आ० से०) ।
ग्रह्यादि (३।१।१३४) णिनिः वा ॥ (५) ॥*॥ पञ्च
'याचकस्य' ॥

अहंकारवानहंयुः

अहङ्कारवान्, अहंयुः (२ त्रि), 'अहङ्कार (घमण्ड) करने
वाले' के २ नाम हैं ।

अहमिति ॥ अहंकारोऽस्यास्ति । मतुप् (५।२।९४) ॥
(१) ॥*॥ अहमस्यास्ति । 'अहम् शुभम्' इति मान्तम्
(विभक्तिप्रतिरूपकम्) अव्ययम् । 'अहंशुभमोर्युस्' (५।२
१४०) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'साहंकारस्य' ॥

शुभंयुस्तु शुभान्वितः ।

शुभंयुः, शुभान्वितः (२ त्रि), 'शुभयुक्त' के २ नाम हैं ।
स्विति ॥ शुभमस्ति । युस् (५।२।१४०) ॥ (१)
॥*॥ शुभेनान्वितः । 'कृतृकरणे-' (२।१।३१) इति
समासः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'शोभन [शुभ] युक्तस्य' ॥

दिव्योपपादुका देवाः

दिव्योपपादुकः (त्रि), 'स्वर्गाय देवता आदि'को कहते
हैं ।

दीति ॥ दिवि भवाः । शुभ्रागपा-' (४।२।१०१) इति
यत् । उपपद्यन्ते । 'पद गतौ' (दि० आ० अ०) । 'लषप-
तपद-' (३।२।१५५) इत्युक्त्वा । ते च ते च ॥ (१)
॥*॥ नारकव्यावृत्तये दिव्यपदम् । मातापित्रादिदृष्टका-
रणनिरपेक्षा अदृष्टसहकृतेभ्योऽगुभ्यो जाता ये देवाः, ते
दिव्योपपादुका उच्यन्ते ॥*॥ एकं 'देवानाम्' ॥

नृगवाद्या जरायुजाः ॥ ५० ॥

जरायुजः (त्रि), 'गर्भसे उत्पन्न होनेवाले मनुष्य, गौ गधा, घोड़ा आदि' को कहते हैं ।

त्रिति ॥ ना च गौश्चाद्यौ येषाम् । आद्यशब्देन खरा-
श्वादीनां ग्रहणम् ॥ * ॥ जरायोगर्भशियाज्जाताः । 'पञ्च-
म्याम्-' (३।२।९८) इति जनेर्दः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
'नृगवादीनाम्' ॥

स्वेदजाः कृमिदंशाद्याः

स्वेदजः (त्रि), 'पसीनेसे उत्पन्न होनेवाले खटमल, डंस, चीलर आदि' को कहते हैं ।

स्वेदेति ॥ स्वेदजनकत्वादूष्मा स्वेदः, स्वेदाज्जाताः ।
डः (३।२।९८) ॥ (१) ॥ * ॥ कृमिश्च दंशश्चाद्यौ येषाम् ।
आद्यशब्देन मशकमत्कुणादिग्रहणम् ॥ * ॥ एकं कृमिदंशा-
दीनाम् ॥

पक्षिसर्पादयोऽण्डजाः ।

अण्डजः (त्रि), 'अण्डेसे उत्पन्न होनेवाले पक्षी, साँप, मछली, मगर, चींटी आदि' को कहते हैं ।

पेति ॥ पक्षी च सर्पश्चादी येषाम् । आद्यशब्देन नक्र-
मत्स्यपिपीलिकादिग्रहः ॥ * ॥ अण्डे जाताः । 'सप्तम्यां
जनेः-' (३।२।९७) इति डः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'पक्षि-
सर्पादीनाम्' ।

इति प्राणिवर्गः^१ ॥

उद्भिदस्तरुगुल्माद्याः

उद्भिद् (त्रि), 'पेड़, लता, झाड़ी, घास, आदि' को कहते हैं ।

उद्भीति ॥ तरुश्च गुल्मश्चाद्यौ येषाम् । आद्यशब्देन
तृणौषधिलतादिग्रहः ॥ * ॥ भुवमुद्भिन्दन्ति । 'भिदिर विदा-
रणे' (६० उ० अ०) । 'सत्सू-' (३।१।६१) इति किवप् ।
उद्भिदः ॥ (१) ॥ * ॥ उच्यन्ते (इति शेषः) ॥ * ॥ एकं
'तरुगुल्मादीनाम्'^२ ।

१. 'प्राणिनां विशेष्यनिघ्नतासूचक' इति भावः । अयं
प्रोच्यमानवर्गमध्यगत एवेत्यवधेयम् ।

२. एव 'अयोनिजाः, जरायुजाः, स्वेदजाः, अण्डजाः,
उद्भिज्जाः' इति पञ्च सृष्टयो भूतानाम् तेषां चतुर्दशान्त-
र्भेदाः, तद्यथा क्षी० स्वा०-'' अष्टविकल्पो देवस्तिथ्यंग्यो-
निष्व पञ्चधा भवति । मानुष्य एकविध समासाद् भौतिकः
सर्गः ॥ पैशाचो राक्षसो याक्षो गान्धर्वः शाक्र एव च ।
सौम्यश्च प्राजापत्यश्च ब्राह्मीऽष्टौ देवयोनयः ॥'' इति ।

उद्भिदत्पर्यायानाह—

उद्भिदुद्भिज्जमुद्भिदम् ॥ ५१ ॥

उद्भिद्, उद्भिज्जम् (२ त्रि), उद्भिदम् (न), 'पेड़,
लता, झाड़ी, घास आदि पौधों' के ३ नाम हैं ।

उद्भीति ॥ उद्भिदुक्तः ॥ (१) ॥ * ॥ उद्भेदनमु-
द्भिद् । 'संपदादिभ्यः किवप्' (वा० ३।३।१०८) । उद्भिदो
जातम् । 'पञ्चम्याम्-' (३।२।९८) इति डः ॥ (२) ॥ * ॥
उद्भिन्नन्ति । 'इगुपश्च-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'उद्भिदाम्' ।

सुन्दरं रुचिरं चारु सुषमं साधु शोभनम् ।

कान्तं मनोरमं रुच्यं मनोज्ञं मञ्जु मञ्जुलम् ॥ ५२ ॥

सुन्दरम्, रुचिरम्, चारु, सुषमम्, साधु, शोभनम्, का-
न्तम्, मनोरमम्, रुच्यम्, मनोज्ञम्, मञ्जु, मञ्जुलम् (१२ न)
'सुन्दर, मनोहर' के १२ नाम हैं ।

स्विति ॥ सु द्वियते । 'दृङ् आदरे' (तु० आ० अ०) ।
'ग्रहवृद्ध-' (३।३।५८) इत्यप् । पृषोदरादिः (६।३।१०९)
यद्वा—सु उनति चित्तं द्रवीकरोति । 'उन्दी वलेदने' (६०
प० से) । बाहुलकादरः । शकन्च्वादिः (वा० ६।१।९४) ।
स्त्रियां गौरादित्वात् (४।१।४१) ङीष् ['सुन्दरी'] ॥ (१)
॥ * ॥ रोचते । 'रुच दीप्तावभिप्रीतो च' (भ्वा० आ०
से०) । 'इषिमदिमुदि-' (उ० १।५१) इति किरच् ॥
॥ (२) ॥ * ॥ चरति चित्ते । 'चर गतो' (भ्वा० प० से०)
'हसनिजनि-' (उ० १।३) इति ऋण् । 'चारुर्वहस्पती
पुंसि शोभने त्वभिधेयवत्' इति विश्वः^१ (मेदिनी) [१२५।
३।३] ॥ (३) ॥ * ॥ सु शोभनं समं सर्वमस्य । 'सुविनिर्दु-
र्भ्यः-' (८।३।८८) इति षत्वम् ['सुषमाऽत्यन्तशोभायां
स्त्री चारी च समे त्रिषु' इति मेदिनी, ११२।५७] ॥ (४)
॥ * ॥ साध्नोत्यर्थम् । 'साध संसिद्धौ' (स्वा० प० अ०) ।
'कृवापा-' (उ० १।१) इत्युण् । 'साधुर्जने मुनी वाधु-
षिके सज्जनरम्ययोः' इति हेमचन्द्रः [२।२५७] ॥ (५)
॥ * ॥ शोभते । 'शुभ दीप्तौ' (भ्वा० ङा० से०) । 'अनु-
दात्तेतश्च-' (३।३।१४९) इति युच् । 'शोभनो योगभेदे
ना सुन्दरे वाच्यलिङ्गकः' (इति मेदिनी) [६३।४४] ॥
(६) ॥ * ॥ कम्पते स्म । 'कमु कान्तौ' (भ्वा० आ०
से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'यस्य विभाषा' (७।२।१५)
इति नेट् । 'अनुनासिकस्य-' (६।४।१५) इति दीर्घः ।
यद्वा—कनति स्म । 'कनी दीप्यादौ' (भ्वा० प० से०) ।
'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'कान्ता नायां प्रियङ्गी

१. विश्वे 'चारु' शब्दस्यार्थानिर्देशादत्र 'मेदिनी'त्येव
पाठो युक्तः ।

स्त्री शोभने त्रिषु ना धवे । लोहे च चन्द्रसूर्यायः पर्यायात्
शिलासु च' इति विश्व-मेदिन्यौ [५४।९] ॥ (७) ॥*॥
मनो रमयति । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा० आ० से०) ण्य-
न्तः । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ॥*॥ 'मनोहरम्' इति पाठे-
मनो हरति । 'हरतेरनुद्यमने-' (३।२।९) इत्यच् ॥ (८)
॥*॥ रोचते, रुच्यते वा । 'राजसूय-' (३।१।११४) इति
सायुः ॥ (९) ॥*॥ मनसा जानाति । 'इगुपध-' (३।१।
१३५) इति कः । निवृत्तप्रेषणोऽत्र जानातिः ।—मूलविभु-
जादित्वात् (वा० ३।२।५) कः—इति मुकुटः । तन्न ।
तस्यापि कर्तरि विहितत्वेन 'जायते' इति विद्महप्रदर्शनस्य
विरुद्धत्वात् । यदपि—'सुप्सुपा-' (२।१।४) इति समासः—
इति । तदपि न । 'कर्तृकरणे-' (२।१।३२) इति तत्पुरु-
षविधायकस्य सत्त्वात् ॥ (१०) ॥*॥ मञ्ज्यते । 'मजि
ध्वनी' इति सौत्रो धातुः । बाहुलकादुः ॥ (११) ॥*॥
मञ्जु मञ्जुत्वं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ।
'मंजुलं च चलाञ्चले' । रभ्ये कुञ्जे मंजुलस्तु दातृहे' इति
हैमः [३।७।१२-७।१३] ॥ (१२) ॥*॥ द्वादश 'मनोरमस्य' ।
तदसेचनकं तृप्तेर्नास्त्यन्तो यस्य दर्शनात् ।

असेचनकम् (त्रि), 'जिसके देखते रहनेसे मन तृप्त
नहीं हो, ऐसे अत्यन्त सुन्दर पदार्थादि' का १ नाम है ।

तेति ॥ न सिच्यते मनोऽत्र । 'षिच क्षरणे' (तु० उ०
अ०) । 'करणा-' (३।३।११७) इति ल्युट् । 'संज्ञायां
कन्' (५।३।७५) ॥*॥ ('आसेचन[क]म्') इति दीर्घा-
दिपाठे आङ् बोध्यः ॥ (१) ॥*॥ एकं 'यद्दर्शनात्तृप्तिर्न
भवति तस्य' ।

अभीष्टेऽभीप्सितं हृद्यं दयितं वल्लभं प्रियम् ॥ ५३ ॥

अभीष्टम्, अभीप्सितम्, हृद्यम्, दयितम्, वल्लभम्, प्रियम्
(६ त्रि), 'प्रिय, अभीष्ट' के ६ नाम हैं ।

अभीति ॥ अभित इष्यते स्म । 'इषु इच्छाया-' (तु०
प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'अभीत्यभूतकथने', 'अभि
वीप्साभिमुखयोः' इति विश्वः [१८९।४] ॥ (१) ॥*॥
अभ्याप्तुमिष्यते स्म । 'आप्लु व्याप्ती' (स्वा० प० अ०) ।
सन् (३।१।७) । 'आवृज्यधामीत्' (७।४।५५) । क्तः
(३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ हृदयस्य प्रियम् । 'हृदयस्य
प्रियः' (४।४।९५) इति यत् । 'हृदयस्य हृल्लेख-' (६।
३।५०) इति हृदादेशः । 'हृद्यं धवलजीरे च हृत्प्रिये हृद्म-

१. विश्वे 'कान्तोऽश्मनि गृहे चारौ कान्ता तु फलि-
नीस्त्रियोः' इति (५९।३४) भिन्नपाठादिह 'मेदिनी'त्येव
पाठो युक्तः ।

२. हैमे 'क'पुस्तके 'मञ्जुलं तु जलाञ्चले—' इति
'ख-ग' पुस्तकयोस्तु 'मञ्जुलः सन्धरेऽपि च ।—' इति पाठाः ।

वेऽपि च । वषट्कृद्वेदमन्त्रे च हृद्या वृद्ध्याख्यभेषजे' इति
विश्वः [११७।२८-२९] ॥ (३) ॥*॥ दध्यते स्म । 'दय
दानादौ' (भ्वा० आ० से०) क्तः (३।२।१०२) ॥ (४)
॥*॥ वल्लचते, वल्लते च । 'वल्ल संवरणे' (भ्वा० आ०
से०) । 'रासिवल्लिभ्यां च' (उ० ३।१२५) इत्यभच् ।
'वल्लभो दयितेऽध्यक्षे सल्लक्षणतुरंगमे' इति विश्वः [१०९।
२६] (मेदिनी) [१०७।१८] ॥ (५) ॥*॥ प्रीणाति । 'प्रीन्
तर्पणे' (क्या० उ० अ०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति
कः । 'प्रियो वृद्धयोपधे हृद्ये धवे' इति हैमः [२।३७५] ॥
(६) ॥*॥ षट् 'प्रियस्य' ।

निकृष्टप्रतिकृष्टावरेफयाप्यावमाधमाः ।

कुपूयकुत्सितावद्यखेटगर्ह्याणकाः समाः ॥ ५४ ॥

निकृष्टः, प्रतिकृष्टः, अर्वा, रेफः, याप्यः, अवमः, अधमः
कुपूयः, कुत्सितः, अवद्यः, खेटः, गर्ह्यः, अणकः (१३ त्रि),
'खराब, नीच' के १३ नाम हैं ।

नीति ॥ निकृष्यते स्म । 'कृष विलेखने' (भ्वा० प०
अ०, तु० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥
प्रतिकृष्यते स्म ॥ (२) ॥*॥ ऋच्छति । 'ऋगतौ' (भ्वा०
प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (३।२।७५) इति वनिप् ।
यद्वा—ऋच्छतेः 'अवद्यावमाधमावरेफाः कुत्सिते' (उ० ५।
५४) इति वन्नन्तो निपातः । 'अर्वा तुरंगमे पुंसि कुत्सिते
वाच्यलिङ्गकः' (इति मेदिनी) [८५।३६] ॥ (३) ॥*॥
रिफ्यते । 'रिफ कथनयुद्धनिन्दार्हिसादानेषु' (तु० प०
से०) । 'अकर्तरि च-' (३।३।१९) इति घञ् । यद्वा—
रिफतेः 'अवद्यावमाधम-' (उ० ५।५४) इति अप्रत्यान्तो
'निपातः । 'रेफो रवर्णे पुंसि स्यात् कुत्सिते वाच्यवत् पुनः'
इति विश्वः [१०६।१] ॥*॥ 'रेप' इति पाठे 'री गतिरे-
षणयोः' (क्या० प० अ०) । बाहुलकात् पः । 'रेपः' स्या-
न्निन्दिते क्रूरे' इति विश्वः [१०३।२] [मेदिनी च १०२।
१०] ॥ (४) ॥*॥ याप्यते । 'या प्रापणे' (अ० प० अ०)
ण्यन्तः । 'अचो यत्' (३।१।९७) । 'याप्यं तु यापनीये
स्यान्निन्दितेऽप्यभिधेयवत्' (इति मेदिनी) [११६।४८] ॥
(५) ॥*॥ अवत्यस्मादात्मानम् । 'अद रज्जणादौ' (भ्वा०
प० से०) । 'अवद्या-' (उ० ५।५४) इति सूत्रेणामप्रत्य-
यान्तो निपातः ॥ (६) ॥*॥ तत्रैव वकारस्य पक्षे धका-

१. '—संप्रोक्तः—' इति विश्वे पाठः ।

२. 'प्रापे रूपी पुराऽरेपाः परिपूरी परः परैः' इति
माघ (१९।९३) प्रयोगात् सान्तवर्गे 'रेपाः स्यादधमे क्रूरे
कृपणेऽपि च कथ्यते ।' इति विश्वात् (१७६-१६) 'रेपाः
स्यादधमे क्रूरे कृपणेऽप्यभिधेयवत् ।' इति मेदिन्याः (१७२।
३३) च सकारान्तोऽपि 'रेपः' शब्दः ।

रः । 'अधमः स्याद् गृह्यं ऊने' इति विश्वः^१ [११३।३७] ॥
 (७) ॥*॥ कुत्सितं पूयतेः। 'पूयी विश्वारणे' (भ्वा० आ० से०) ।
 अच् (३।१।१३४) ॥*॥ पृषोदरादित्वात् (३।३।१०९)
 अत्वे 'कपूयः' इत्यपि ॥ (८) ॥*॥ कुत्सा संजाताऽस्य ।
 तारकादिः (५।२।३६) ॥ (९) ॥*॥ न उद्यते । 'अवद्या-
 वमा-' (उ० ५।५४) इति निपातः ॥ (१०) ॥*॥ खेटति ।
 'खिट प्राप्ते' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ।
 'खेटः कफे ग्रामभेदे चर्मण्यस्त्र्यवर्तति त्रिधु' (इति मेदिनी)
 [३४।१०] ॥ (११) ॥*॥ गृह्यते । 'गृह्यं कुत्सायाञ्च'
 (भ्वा० आ० से०) । 'ऋहलोऽप्यन्त' (३।१।१२४) ॥ (१२)
 ॥*॥ अणति । 'अण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।
 १।१३४) । कुत्सायां कन् (५।३।७४) ॥ (१३) ॥*॥
 त्रयोदश 'गृह्यस्य' ।

मलीमसं तु मलिनं कच्चरं मलदूषितम् ।

मलीमसम्, मलिनम्, कच्चरम्, मलदूषितम् (४ त्रि),
 'मैले, गन्दे' के ४ नाम हैं ।

मेति ॥ मलोऽस्यास्ति । 'ज्योत्स्नातमिस्त्रा-' (५।२।
 ११४) इति साधुः । 'मलीमसं तु' मलने पुष्पकासीसलो-
 हयोः' इति विश्व [१७८।४९]-मेदिन्या [१७४।५६] ॥
 (१) ॥*॥ ('मदनः सिक्थके स्मरे') । राढे वसन्ते घत्तूरे
 मलिनं कृष्णदोषयोः । मलिनी रजस्वलायाम्' इति हैमः
 (३।४२५-४२६) ॥ (२) ॥*॥ कुत्सितं चरति । अच्
 (३।१।१३४) । 'रथवदयोश्च' (६।३।१०२) इति चका-
 रात् 'कोः कत्तपुरुषे-' (६।३।१०१) इति योगविभागाद्वा
 कोः कत् ॥ (३) ॥*॥ मलेन दूषितम् । 'कर्तुंकरणे'-
 (२।१।३२) इति समासः ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'मलि-
 नस्य' ।

पूतं पवित्रं मेध्यं च

पूतम्, पवित्रम्, मेध्यम् (३ त्रि), 'पवित्र' के ३ नाम हैं ।

प्विति ॥ पूयते स्म । 'पूङ् पवने' (भ्वा० आ० से०) ।
 'पूङ् पवने' (क्रया० उ० से०) वा । क्तः (३।२।१०२) ।
 'पूतं त्रिषु पवित्रे च शठिते बहुलीकृते' (इति मेदिनी)
 [५६।३६] ॥ (१) ॥*॥ पुनाति । 'कर्तरि चर्षिदेवतयोः'
 (३।२।१८६) इतीप्सः । 'पवित्रं तु मेध्ये ताम्रे कुषे जले ।
 अर्घोपकरणे चापि पवित्रा तु नदीभिर्दि' इति हैमः [३।
 ६०९] ॥ (२) ॥*॥ मेघनाहम् । 'मेघ संगमे च' (भ्वा०

उ० से०) । ण्यत् (३।२।१२४) ('मेध्यं त्रिषु शुचौ रक्त-
 वचारोचनयोः स्त्रियाम्' इति मेदिनी) [११६।४७] ॥ (३)
 ॥*॥ 'पवित्रः पूतः' [अम० २।७।४५] प्राणिविषय उक्तम्,
 इह त्वप्राणिनि ॥*॥ त्रीणि 'पवित्रस्य' ।

वीध्रं तु विमलात्मकम् ॥५५॥

वीध्रम्, विमलात्मकम् (२ त्रि), 'स्वभावतः पवित्र' के
 २ नाम हैं ।

वीति ॥ वीन्धे । लिङ्घी दीप्तौ' (६० आ० से०)
 'वाविन्धेः' (उ० २।३६) इति क्न् ।—'इन्धे रक्'—इति
 मुकुटस्तु चिन्त्यः ॥ (१) ॥*॥ विमल आत्मा स्वभावो
 यस्य ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'स्वभावनिरमलस्य' ।

निर्णिक्तं शोधितं मृष्टं निःशोध्यमनवस्करम् ।

निर्णिक्तम्, शोधितम्, मृष्टम्, निःशोध्यम्, अनवस्करम्,
 (५ त्रि), 'साफ किये हुए' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निर्णिज्यते स्म । 'णिजिर् शौचपोषणयोः'
 (जु० उ० अ०), क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ शोध्यते
 स्म । 'शुष शौचे' (दि० प० अ०) ण्यन्तः । क्तः (३।२।
 १०२) ॥ (२) ॥*॥ मृज्यते स्म । 'मृजू शुद्धौ' (अ०
 प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ निष्क्रान्तं
 शोध्यमस्मात् । शोध्यान्निष्क्रान्तम्, इति वा ॥ (४) ॥*॥
 नावस्कोऽत्र ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'अपनीतमलस्य' ।

असारं फल्गु

असारम्, फल्गु (२ त्रि), 'निर्वल, निस्तत्त्व, निःसार' के
 २ नाम हैं ।

असेति ॥ न सारोऽत्र ॥ (१) ॥*॥ फलति । 'विकला
 विश्वारणे' (भ्वा० प० से०) ॥ 'फलिपाटि-' (उ० १।१८)
 इति साधुः । 'फल्गुः काकोदुम्बरिके वृक्षे' निरर्थकेऽपि च'
 इति हैमः [२।३७] । 'फल्गुसारेऽभिधेयवत् । नदीभेदे
 मलट्वां स्त्री' इति विश्वः^३ [मेदिनी २२।१०-११] ॥ (२)
 ॥*॥ द्वे 'निःसारस्य' ।

शून्यं तु वशिकं तुच्छरिक्तकम् ॥५६॥

शून्यम्, वशिकम्, तुच्छम्, रिक्तकम् (४ त्रि), 'तुच्छ,
 खाली' के ४ नाम हैं ।

१. हैमे पुस्तकत्रयेऽपि 'काकोदुम्बरिकावृक्षे-' इत्येव
 पाठः ।

२. विषये 'फल्गुः प्रोक्तो मले सारे निःसारे फल्गु वा-
 च्यवत्' इति (२६।२७) । अथाऽत्र मेदिनीत्येव पाठो
 युक्तः । मेदिन्यामपि क्वचित् 'पूगस्तु क्रमुके वृन्दे फलसारेऽ-
 विधे-' इति पाठे 'पूग'शब्दायं कतया नेदं प्रकृतोपयुक्तम् ।

१. विश्वे 'अधमः कुत्सिते न्यूने' इति त्रिपपाठः ।

२. मेदिन्यां 'मलीमसस्तु-' इति पाठः ।

३. 'मदनः... घत्तूरे' इत्यंशो 'मदन'शब्दायं कतया न
 प्रकृतोपयुक्तः ।

श्रिति ॥ शुने हितम् । 'शुनः संप्रसारणं वा च दीर्घः' (ग० ५।१।२) इति यत् । शुन्यं बिन्दौ च निजने । शुन्या तु नलिका' इति हैमः [२।३८७-३८८] ॥ (१) ॥*॥ उच्यते । 'वश कान्तौ' (ध० प० से०) 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।१।८) । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) ॥ (२) ॥*॥ तोदनम् । संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) भावे क्विप् । तुदा व्यथया छयति । 'छो छेदने' (दि० प० अ०) । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः । तुदं छयति वा । 'आतोऽनुप-' (३।२।२) इति कः ॥ (३) ॥*॥ रिच्यते स्म । 'रिच विद्योजनसंपर्चनयोः' (डु० उ० से०) क्तः (३।२।१०२) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) ['रिक्तम् इत्यपि] ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'तुच्छस्य' ।

क्लीबे प्रधानं प्रमुखं प्रवेकानुत्तमोत्तमाः ।

मुख्यवर्यवरेण्याश्च प्रवर्हानवराध्यवत् ॥ ५७ ॥

पराध्याग्रप्राग्रहरप्राग्रथाग्रथाग्रीयमग्रियम् ।

प्रधानम् (नि० न), प्रमुखः (न), प्रवेकः, अनुत्तमः, उत्तमः, मुख्यः, वर्यः, वरेण्यः, प्रवर्हः, अनवराध्यः, पराध्यः, अग्रः, प्राग्रहरः, प्राग्रयः, अग्रयः, अग्रीयः, अग्रियः (१६ त्रि), 'मुखिया, प्रधान' के १७ नाम हैं ।

क्लीति ॥ प्रदधाति । ल्युट् (३।३।११३) । युच् (उ० २।७८) वा । 'प्रधानं स्यान्महामात्रे प्रकृतौ परमात्मनि । प्रज्ञायामपि च क्लीबमेकत्वे तुत्तमे सदा' (इति मेदिनी) [८८।८५] ॥ (१) ॥*॥ प्रकृष्टं मुखमस्य । 'प्रमुखं प्रथमे मुख्ये' इति हैमः [३।१।१२] ॥ (२) ॥*॥ प्रविच्यते । 'विचिर् पृथग्भावे' (ह० उ० अ०) । घञ् (३।३।१९) ॥ (३) ॥*॥ नोत्तमोऽस्मात् ॥ (४) ॥*॥ अतिशयेनोत्कृष्टः । उत्कृष्टार्थवृत्तेरुच्छब्दात्तमम् । द्रव्यप्रकर्षार्थत्वात्तमः । यद्वा-उत्ताम्यति । 'तमु काङ्क्षायाम्' (दि० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । उत्ताम्यते वा । घञ् (३।३।१९) । 'नोदात्त—' (७।३।३४) इति न वृद्धिः ['उत्तमा दुग्धिकोषधी । उत्तमं तु प्रधाने स्यात्' इति हैमः, [३।४९१-४९२] ॥ (५) ॥*॥ मुखमिव । मुखे भवो वा । शाखादित्वात् (५।३।१०३) यः ॥ (६) ॥*॥ वर्यते । 'वर ईप्सायाम्' शुरादावन्तः । 'अचो यत्' (३।१।१७) ॥ (७) ॥*॥ त्रियते । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'वृञ् एण्यः' (उ० ३।९८) ॥ (८) ॥*॥ प्रवर्हति । 'वृह वृद्धौ' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (९) ॥*॥ अवरस्मिन्नर्थे भवः । 'अर्धाद्यत्' (४।३।४) । 'परावराधमोत्तमपूर्वाच्च' (४।३।५) । न अवराध्यः । 'नम्' (२।

२।६) इति समासः ॥ (१०) ॥*॥ परस्मिन्नर्थे भवः । यत् (४।३।५) ॥ (११) ॥*॥ अगति । 'अग कुटिलायां गतौ' (भ्वा० प० से०) । 'ऋज्जेन्द्र—' (उ० २।१८) इति साधुः । 'अग्रं पुरस्तादुपरि परिमाणो पलस्य च । आलम्बने समूहे च प्रान्ते च स्यान्नपुंसकम् । आधिकं च प्रधाने च प्रथमे चाभिधेयवत्' (इति मेदिनी) [१२३।३-४] ॥ (१३) ॥*॥ प्रकृष्टमग्रम् । प्राग्रे हरति । 'हरतेनुचमनेऽच्' (३।२।९) ॥ (१३) ॥*॥ प्राग्रे भवः । 'अग्राद्यत्' (४।४।११६) ॥ (१४) ॥*॥ (१५) ॥*॥ 'घञ्छौ च' (४।४।११७) ॥ (१६) ॥*॥ (१७) ॥*॥ सप्तदश 'श्रेष्ठस्य' ॥

श्रेयाञ्श्रेष्ठः पुष्कलः स्यात् सत्तमश्चातिशोभने ॥ ५८ ॥

श्रेयान्, श्रेष्ठः, पुष्कलः, सत्तमः, अतिशोभनः (५ त्रि), 'बहुन शोभनेवाले' के ५ नाम हैं ।

श्रयिति ॥ अतिशयेन प्रशस्यः । 'अतिशायने तमबिठनी' (५।३।५५) । 'द्विवचनविभज्योपपदे तरबीयसुनौ' (५।३।५७) । 'अजादी गुणवचनादेव' (५।३।५८) । 'प्रशस्यस्य श्रः' (५।३।६०) । 'श्रेयो मुक्तौ शुभे धर्मेऽतिप्रशस्ते च वाच्यवत् । श्रेयसी करिपिप्पल्यामभयापाठयोरपि' इति विश्व-मेदिन्यौ [१७३।४३] ॥ (१) ॥*॥ 'श्रेष्ठो वरे कुबेरे च' इति हैमः^२ [इति मेदिनी, ३९।९] ॥ (२) ॥*॥ पुष्यति । 'पुष पुष्टौ' (दि० प० अ०) । 'पुषः कित्' 'कलश्च' (उ० ४।४-५) ।—'पुषः करन्' । कपिलिकादिः (घा० ८।२।१८)—इति मुकुटः । तच्चिन्त्यम् । तादृशपाठाभावात् । अस्मदुक्तसुत्रसत्त्वाच्च । 'पुष्कलस्तु पूर्णे श्रेष्ठे' इति हैमः [३।७०८] ॥ (३) ॥*॥ अतिशयेन सन् । तमप् (५।३।५५) । 'सत्तमः स्यात्पूज्यतमे साधीयस्युत्तमे त्रिषु' (इति मेदिनी) [११२।५६] ॥ (४) ॥*॥ अतिशयेन शोभनः ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'अतिशोभनस्य' ॥ 'वर्यं प्रधानं युक्तमनुत्तमं सत्तमं प्रवर्हणं च' इति नाममालायाम् (सत्तमस्य) । 'अग्रं प्राग्रहरं श्रेष्ठं मुख्यवर्यप्रवर्हम्' इति त्रिकाण्डशेषे^३ च श्रेष्ठस्य पाठादेकविंशतिरेव शोभनस्य—इत्यन्ये ॥

१. विश्वे 'श्रेयस्तु मङ्गले धर्मे श्रेयान् शस्ते तु वाच्यवत् । श्रेयसी करिपिप्पल्यामभयारास्योरपि ॥' इति (१७६।२३) पाठादत्र 'मेदिनी'त्येव पाठ्यमासीत् ।

२. हैमे पुस्तकत्रये श्रेष्ठोऽग्रथे धनदे' इति (२।१।११) इति भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी'ति पाठ्यम् ।

३. त्रिकाण्डशेषे नेवं वथो लभ्यते ।

१. 'प्रमुखप्रवेक—' इति पाठान्तरम् ।

स्युत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुञ्जराः ।

सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ॥ ५९ ॥

व्याघ्रः, पुङ्गवः, श्वभः, कुञ्जरः, सिंहः, शार्दूलः, नागः (० पु), आदि 'उत्तरपद' (शब्दके आगे) में रहनेपर पूर्व शब्दके श्रेष्ठार्थ को कहते हैं ।

स्युरिति ॥ पुमांश्चासौ गोश्च । 'गोरतद्धितलुकि' (५। ४। २२) इति टच् ॥ (१) ॥*॥ श्रेष्ठस्यार्थः । श्रेष्ठार्थो गोचरो येषां ते । क्वचिद् 'वाचकाः' इति पाठः ॥*॥ एते [उत्तरपदस्थाः] 'श्रेष्ठवाचकाः' ॥

अप्रधानं द्वयहीने द्वे अप्रधानोपसर्जने ।

अप्रधानम् (त्रि), अप्रधानम्, उपसर्जनम् (२ नि० न), 'अप्रधान' के ३ नाम हैं ।

अप्रति ॥ प्राप्रचाद्भिन्नम् ॥ (१) ॥*॥ प्रधानादन्वत् ॥ (२) ॥*॥ उपसृज्यते । 'सृज विसर्गे' (तु० प० अ०) । कर्मणि ल्युट् (३। ३। ११३) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'अप्रधानस्य' ॥

विशङ्कटं पृथु बृहद्विशालं पृथुलं महत् ॥ ६० ॥

बह्वीरविपुलम्

विशङ्कटम्, पृथु, बृहत्, विशालम्, पृथुलम्, महत्, बह्वीर, बह्वीरविपुलम् (२ त्रि), 'बड़े, विशाल' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विसृतायैवृत्तेर्विशब्दात् 'वेः शालच्चाङ्कटचो' (५। २। २८) ॥ (१) ॥*॥ 'विशाला त्विन्द्रवारुण्यामुज्जयिन्या च योषिति । नृपवृक्षमिदोः पुंसि पृथुले त्वभिधेयवत्' इति विश्व [१५८। ११७-११८]—मेदिन्यो [१५४। १३३-१३४] ॥ (४) ॥*॥ प्रथवे । 'प्रथ प्रख्याने' (श्वा० आ० से०) । 'प्रथिभ्रदि-' (उ० १। २८) इति कुः संप्रसारणं च । 'पृथुविशाले भूपाले बाष्पिका कृष्णजीरयोः' इति हेमचन्द्रः [२। २२२] ॥ (२) ॥*॥ बर्हिति । 'बृह बृद्धौ' (श्वा० प० से०) । 'वर्तमाने पुषद्बृहन्महत्-' (उ० २। ८४) इति निपातः ॥ (३) ॥*॥ पृथुत्वमस्यास्ति । सिष्मादित्वात् (५। २। ९७) लच् । पृथुत्वं लाति वा ॥ (५) महति । 'मह पूजायाम्' (श्वा० प० से०) ॥ (६) ॥*॥ बलते । 'बल संवरणे संचरणे च' (श्वा० आ०

१. 'आद्य'शब्देन 'उद्ध-प्रकाण्ड-तल्लज-मर्चचिका-मत-ल्लिका'प्रभृतयो ग्राह्याः ।

२. विषय — 'विशालोऽज्जयिनीपुरि । विशालो वृक्षभेदेऽपि विशालः पृथुलेऽन्यवत्' इति, मेदिन्यां च — 'मृगपक्षिमिदोः' इति पाठः ।

३. '—वापिका—' इति च पाठः ।

से०) । 'बहुलमन्यत्रापि' () इति रक् । — 'शुद्धादयः इति रक्—इति मुकुटः । उष्ण । उज्ज्वलदत्तादावदर्शनात् । डलयोरेकत्वस्मरणम् ॥ (७) ॥*॥ ऊर्णोति । 'ऊर्णम् आच्छादने' (अ० उ० से०) 'महति ह्रस्वश्च' (उ० १। ३१) इति कुप्रत्ययो नुलोपो ह्रस्वश्च ॥ (८) ॥*॥ विपोलति । 'पुल महत्त्वे' (श्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३। १। १३५) इति कः । 'विपुलः पृथुलेऽगाधे मेरुपश्चिम-भूधरे' इति विश्व [१५४। ६९]—मेदिन्यो [१५४। १३२] ॥ (९) ॥*॥ नव 'विस्तीर्णस्य' ॥

पीनपीन्वी न स्थूलपीवरे ।

पीनम्, पीव, स्थूलम्, पीवरम् (४ न), 'मोटे' के ४ नाम हैं ।

पीति ॥ प्यायते स्म । 'ओप्यायी वृद्धौ' (श्वा० आ० से०) । 'गत्यर्था-' (३। ४। ७२) इति क्तः । 'ओदितश्च' (८। २। ४५) इति नत्वम् । 'प्यायः पी' (६। १। २८) ॥ (१) ॥*॥ प्यायते । 'प्येङ् वृद्धौ' (श्वा० आ० अ०) । 'चाप्योः संप्रसारणम् च' (उ० ४। १। १५) इति क्वनिप् । स्त्रियां तु 'वनो र च' (४। १। ७) इति ङीष् ॥ (२) ॥*॥ स्थूलयति । 'स्थूल बृंहणे' (उ० आ० से०) । अच् (३। १। १३४) । 'स्थूलः पीने जडे' इति हेमः [२। ५२८] ॥ (३) ॥*॥ प्यायते । 'छित्वर-' (उ० ३। १) इति निपातः । 'पीवरः स्थूलकूर्मयोः' इति हेमचन्द्रः [३। ६१४] ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'स्थूलस्य' ।

स्तोकाल्पक्षुल्लकाः श्लक्ष्णं सूक्ष्मं दध्रं कृशं तनु ॥ ६१ ॥

स्त्रियां मात्रा त्रुटिः पुंसि लवलेशकणावः ।

स्तोकः, अल्पः, क्षुल्लकः, श्लक्ष्णम्, सूक्ष्मम्, दध्रम्, कृशम्, तनुः, (५ त्रि), मात्रा, त्रुटिः (२ नि० स्त्री), लवः, लेशः, कणः, अणुः (४ नि० पु), १४ नाम 'सूक्ष्म' के हैं ।

स्तविति ॥ स्तुच्यते । 'ष्टुष प्रसादे' (श्वा० आ० से०) । षच् (३। ३। १९) । न्यङ्क्षवादिः (७। ३। ५३) । स्तुयते । बाहुलकात् स्तुजः कः । 'स्तोकस्त्रिष्वल्पे चातके पुमान्' (इति मेदिनी) [४। ३९] ॥ (१) ॥*॥ लस्यते वार्यते । 'अल भूषणादौ' (श्वा० प० से०) । बाहुलकात् पः ॥ (२) ॥*॥ क्षोदनम् । 'क्षुदिर् संपेषणे' (उ० उ० अ०) । संपदादिः (वा० ३। ३। १०८) । क्षुदं लाति । 'आतोऽनुप-' (३। २। ३) इति कः । 'तोलि' (८। ४। ६०) । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५। ४। ५) । यद्वा—क्षुद्यते । 'स्फायितश्चि-' (उ० २। १३) इति रक् । रलयोरेकत्वस्मरणात् कपिलिकादित्वात् (वा० ८। २। १८) वा लत्वम् । 'क्षुल्ल-

कस्त्रिषु नीचेऽल्पे' इति विश्वः^१ [मेदिनी, ६।७०] ॥ (३) ॥*॥ श्लिष्यते' श्लिष्यति वा । 'श्लिष आलिङ्गने' (दि० प० अ०) । 'श्लिषेरञ्चोपधायाः' (उ० ३।१९) इति क्त्वनः ॥ (४) ॥*॥ सूच्यते । 'सूच वृश्चुन्ये' (चु० प० से०) । 'सूचेः स्मन्' (उ० ४।११७) । 'सूक्ष्मं स्यात्कतके-
ऽध्यात्मे पुंस्यणी त्रिषु चाल्पके^२' इति विश्वः [१११।१९] (मेदिनी) [११०।३६] ॥ (५) ॥*॥ दम्भ्यते । 'दम्भु दम्भने' (स्वा० प० से०) । 'स्फायितश्चि-' (उ० २।१३) इति रक् ॥ (६) ॥*॥ कृश्यते स्म । 'कृश तनूकरणे' (दि० प० से०) । '-फुल्लक्षीब-' (८।२।५५) इति साधुः ॥ (७) ॥*॥ तन्यते । 'तनु विस्तारे' (त० उ० से०) । '—तनिचरि-' (उ० १।७) इत्युः । 'तनुः काये त्वचि स्त्री स्यात् त्रिष्वल्पे विरले कृशे' इति विश्व-मेदिन्यो [८३।९] ॥ (८) ॥*॥ मीयते । 'माङ् माने' (दि० आ० अ०) । ष्टन् (उ० ४।१५९) । अनित्यः षितां डीप् । टाप् (४।१।४) । 'मात्रं त्ववधृती स्वार्थे कात्स्न्ये मात्रा परिच्छदे । अक्षरावयवे द्रव्ये मानेऽल्पे^३ कर्णभूषणे । काले वृत्ते च' इति हैमः [२।४५९-४६०] ॥ (९) ॥*॥ नृद्यते । 'नृद्य छेदने' (चु० आ० से०) । 'इगुपधात्कित्' (उ० ४।१२०) इतीन् ॥ (१०) ॥*॥ लूयते । 'लूय छेदने' (क्र्या० उ० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'लवः कालभिदि च्छिदि । विलासे रामजे लेशे तथा किञ्जल्क-प-
क्षमणोः । गोपुच्छलोमस्वपि च' इति हैमः [२।५४८-५४९] ॥ (११) ॥*॥ लिशति । 'लिश गतो' (चु० प० अ०) । अच् (३।१।१३४) । लिश्यते वा । घम् (३।३।१९) ॥ (१२) ॥*॥ कणति । 'कण निमीलने' (चु० उ० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'कणो घान्यांशलेशयोः । कणा जीरकपिप्पल्योः' इति हैमचन्द्रः [२।१३५-१३६] ॥ (१३) ॥*॥ अणति, अण्यते वा । 'अण शब्दे' (स्वा० प० से०) । 'अणश्च' (उ० १।८) इत्युः । 'अणुर्वीह्यल्पयोः'

१. विश्वे पुस्तकद्वयेऽपि 'क्षुल्लकः स्वल्पनीचयोः' इति (१३।१३९) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी'त्येव पाठो योग्यः ।
२. विश्वे '—कंतवेऽध्यात्मेऽप्यणो सूक्ष्मोऽल्पकेऽन्यवत्' इति, मेदिन्यां च '—कंतवेऽध्या—' इति पाठौ ।
३. विश्वे 'तनुः काये कशे चाल्पे विरलेऽपि च वाच्य-
वत्' इति (८६।१८) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी'त्येव युक्तः पाठः ।

४. हैमे 'क'पुस्तके '—माल्ये—' इति पाठः ।

५. हैमे 'ख-ग' पुस्तकद्वये 'तथा किञ्जल्क—' इत्यंशो नोपलभ्यते । 'क'पुस्तकेऽपि '—लेशे जपाकिञ्जल्क—' इति पाठः ।

इति हैमः [२।१३४] ॥ (१४) ॥*॥ चतुर्षां 'सूक्ष्मस्य' [आद्यास्त्रयः 'अल्पस्य' अन्य एकादश 'सूक्ष्मस्य' इति परे] ।

अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयोऽणीय इत्यपि ॥६२॥

अत्यल्पम्, अल्पिष्ठम्, अल्पीयः, कनीयः, अणीयः, (५ त्रि), 'बहुत कम' के ५ नाम हैं ।

अत्येति ॥ अतिशयेनाल्पः ॥ (१) ॥*॥ 'अजादी गुणवचनादेव' (५।३।५८) इतीष्टस्त्रीयसुनो ॥ (२) ॥*॥ (३) ॥*॥ 'युवाल्पयोः कनन्यतरस्याम्' (५।३।६४) इति कन् वा ॥ (४) ॥*॥ अतिशयेनाणुः । ईयसुन् (५।३।५७) ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'अत्यल्पस्य' ॥

प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यमदभ्रं बहुलं बहु ।

पुरुहं पुरु भूयिष्ठं स्फिरं भूयश्च भूरि च ॥ ६३ ॥

प्रभूतम्, प्रचुरम्, प्राज्यम्, अदभ्रम्, बहुलम्, बहु, पुरु-
हम्, पुरु, भूयिष्ठम्, स्फिरम्, भूयः, भूरि (१२ त्रि), 'बहुत, काफी' के १२ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रभवति स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'प्रभूतमुद्भूते प्राज्ये' इति हैमः [३।२८८] ॥ (१) ॥*॥ प्रचोरति । 'चुर स्तेये' (चु० प० से०) । चुरादीनां णिज्वंकल्पिकः । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'प्रगतं चुराया' इति वा ॥ (२) ॥*॥ प्रवीयते । 'अष्ट गतो' (स्वा० प० से०) इति वी न । यद्वा-प्रचूर्णेणाज्यस्य काम्यते । 'अञ्ज व्यक्त्यादौ' (र० प० से०) । आङ्पूर्वात् 'अञ्जेः संज्ञायाम्' (वा० ३।१।१०९) इति क्यप् ॥ (३) ॥*॥ दभ्रादन्यत् । नभ्समासः (२।२।६) ॥ (४) ॥*॥ बहून् लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'बहुला नीलिकायां स्यादेलायां गवि योषिति । कृत्तिकासु स्त्रियां भूमिनि, विहायसि नृपुंसकम् । पुंस्यग्नौ कृष्णपक्षे च वाच्यः वत्प्राज्यकृष्णयोः' इति विश्व-मेदिन्यो [१५३।११७-११८] ॥ (५) ॥*॥ बंहते । 'बहि वृद्धौ' (स्वा० आ० से०) 'लङ्घिबंह्योर्नलोपश्च' (उ० १।२९) इत्युः । यत्तु—बंहते वधंते बहु पूर्यते । मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) ङुः—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । टिलोपेनोक्तरूपासिद्धिप्र-
सङ्गात् । 'बहु स्यात् त्र्यादिसंख्यासु विपुलेऽप्यभिधेयवत्'

१. भाष्ये 'अञ्जेऽचोपसंख्यानं संज्ञायाम्' इत्येवं वार्तिकस्वरूपम् ।

२. विश्वे 'बहुलः कृष्णपक्षेऽग्नौ शितो च, बहुला गवि । एलायां नीलिकायां च बहुला कृत्तिकासु च ॥ बहुलं प्राज्यनभसोः' इति (१५४।७०-७१) भिन्नपाठादत्रापि 'मेदिनी'त्येव पाठः समुचितः ।

इति विश्वः [८०।८] (मेदिनी) [१७५।६] ॥ (६) ॥ * ॥
 पुरुन् इन्ति गच्छति । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१)
 इति डः । यद्वा—पुरुन् जहाति, जिहीते वा । 'आतो-
 ऽनुप—' (३।२।३) इति कः ॥ (७) ॥ * ॥ पिपति, पूर्यते
 वा । 'पृ पालनपूरणयोः' (जु० ५० से०) । 'पृभिदि—'
 (उ० १।२३) इति कुः । यत्तु—'पृकृतगृधृभिः कुः'
 इति सूत्रं पठितं मुकुटेन । तन्न । 'कृग्रोरुच्च' इति पृथक्-
 सूत्रात् । अन्यथोत्वाभावप्रसङ्गात् । 'पुरुः प्राज्येऽभिधेयवत् ।
 पृसि स्याद् देवलोके च नृपभेदपरागयोः' इति हैमः (मे०)
 [१२७।५७-५८] ॥ (८) ॥ * ॥ अतिशयेन बहु । 'बहो-
 लोपो भू च बहोः' (६।४।१५८) । 'इष्टस्य यिद् च' (६।
 ४।१५९) । स्वार्थे चैष्विष्ठादयः ॥ (९) ॥ * ॥ स्फा-
 यते । 'स्फायी वृद्धी' (भ्वा० आ० से०) । 'अजिरशि-
 शिर—' (उ० १।५३) इति साधुः ॥ * ॥ 'स्फारम्' इत्यपि
 पाठः । रक् (उ० २।१३) । 'स्फारस्तु स्फरकादीनां' बुदबुदे
 विपुलेऽपि च' इति हैमचन्द्रः [२।४७९] ॥ (१०) ॥ * ॥
 अतिशयेन बहु । बहोलोपो भू च बहोः' (६।४।१५८) ॥
 (११) ॥ * ॥ भवति । 'अदिशदिशुभुभिः क्रिन्' (उ०
 ४।६५) । 'भूरि स्यात्प्रचुरे स्वर्णे' इति हैमः [२।४५७]
 ('भूरिर्ना वासुदेवे च हरे च परमेष्ठिनि । नपुंसकं सुवर्णं
 च प्राज्ये स्याद्वाच्यसिङ्गकः' इति मेदिनी [१२८।७३-७४] ।
 (१२) ॥ * ॥ द्वादश 'बहुलस्य' ।

परशताद्यास्ते येषां परा संख्या शतादिकात् ।

परःशतम् (त्रि), आदि (परःसहस्रम्, परोऽयुतम्,
 परोलक्षम्...), 'सौ आदि (हजार, दश हजार, लाख,...)
 से अधिक' का १ नाम है ।

पेति ॥ शतात् परे । 'पञ्चमी—' (२।१।३७) इति
 योगविभागात्समासः । राजदन्तादिः (२।२।३१) । पार-
 स्करादित्वात् (६।१।१५७) सुट् ॥ (१) ॥ * ॥ आद्येन
 परस्सहस्रा[दयः] ॥ * ॥ एकं 'शतात्परस्य' ।

गणनीये तु गण्यम्

गणनीयम्, गण्यम् (२ त्रि), 'गिन्ती करने योग्य
 पदार्थ आदि' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ आर्या छन्दः^३ ॥ * ॥ गण्यते । 'गण संख्याने'

१. हैमे पुस्तकत्रयेऽपि 'पुरुः पुरोगे प्रचुरे स्वर्लोकनृप-
 भेदयोः' इति (२।४५२) भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी'त्येव
 पठनीयम् ।

२. '—करकादीनां—' इति हैमे 'क'पुस्तके पाठः ।

३. आर्याच्छन्दोलक्षणम्—'लक्ष्मैतत्सप्त गणा गोपेता
 भवति नेह विषमे जः । षष्ठोऽयं नलघु वा प्रथमेऽर्थे निय-

(हु० उ० से०) । अनीयर् (३।१।९६) ॥ (१) ॥ * ॥
 'अचो यत्' (३।१।९७) । संज्ञापूर्वकत्वाणिलोपाभावः ।
 'चिन्तिपूजि—' (३।३।१०५) इत्यङ्विधानाद् गुणाभावा-
 र्थाद्वा । अन्यथा 'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०२) इत्यनन्तरं
 पठित्वाकारमेव विदध्यात् । यत्तु—'अ प्रत्ययात्' (३।३।
 १०२) इत्यकारे प्राप्ते गुणाभावार्थादङ्विधानात्—इति
 मुकुटेनोक्तम् । तच्चिन्त्यम् । 'ण्यासश्चन्यो युच्' (३।३।
 १०७) इति युच्चा प्रत्ययस्य बाधनात् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
 'गणयितुं शक्यस्य' ।

संख्यातं गणितम्

संख्यातम्, गणितम् (२ त्रि), 'गिने हुए'के २ नाम हैं ।

समिति ॥ संख्यायते स्म । 'ख्या प्रकथने' (अ० ५०
 अ०) । चक्षिष्ठादेशो वा । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१)
 ॥ * ॥ गण्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
 'संख्यातस्य' ।

अथ समं सर्वम् ॥ ६४ ॥

विश्वमशेषं कृत्स्नं समस्तनिखिलाखिलानि निःशेषम् ।
 समग्रं सकलं पूर्णमखण्डं स्यादनूनके ॥ ६५ ॥

समम् ('यह केवल इसी सम्पूर्ण अर्थमें सर्वनामसंज्ञक
 है'), सर्वम्, विश्वम्, अशेषम्, कृत्स्नम्, समस्तम्, निखिलम्,
 अखिलम्, निःशेषम्, समग्रम्, सकलम्, पूर्णम्, अखण्डम्,
 अनूनकम् (१४ त्रि), 'सम्पूर्ण, पूरे, समूचे' के १४ नाम हैं ।

अथेति ॥ समति । 'षम वैकल्ये' (भ्वा० ५० से०) ।
 अच् (३।१।१३४) । सर्वार्थे सर्वनाम । 'समाः संवत्सरे
 स्त्रियाम् । सर्वसाधुसमानेषु समं स्यादभिधेयवत्' इति
 विश्वः^१ (मेदिनी) [११०।३४-३५] ॥ (१) ॥ * ॥ सरति
 'सृ गतो' (भ्वा० ५० अ०) । 'सर्वनिघृष्व—' (उ० १।
 १५३) इति साधुः । 'सर्वेर्वः—' इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः ।
 यद्वा—सर्वति । 'षर्व गतो' (भ्वा० ५० से०) । अच् (३।
 १।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ विशति । 'विश प्रवेशने' (तु०
 ५० अ०) । 'अशु प्रुषि—' (उ० १।१५२) इति क्वृन् ।
 'विश्वं कृत्स्ने च भुवने विश्वे देवेषु नागरे । विश्वाऽप्यति^२

तमार्यायाः ॥ षष्ठे द्वितीयलात्परके न्ले मुखलाच्च सयति
 पदनियमः । चरमेऽर्द्धे पंचमके तस्मादिह भवति षष्ठो लः ।
 इति वृत्तरत्ना० (२।२३-२४) ।

१. विश्वे 'समा वर्षे समं तुल्ये साधौ च सहश्रेष्ठ्यवत्'
 इति (११२।३२) इति पाठादत्र 'मेदिनी'त्येव पाठ्यम् ।

२. विश्वे ग्रन्थद्वयेऽपि 'विश्वं समस्ते जगति विश्वदे-
 वेऽपि नागरे । विश्वा चाति—' इति पाठः ।

विषयां स्यात्' (इति विश्वः) [१६३।१९] ॥ (३) ॥ * ॥
 न शेषोऽस्य ॥ (४) ॥ * ॥ कृत्यते । 'कृती वेष्टने' (६०
 प० से०) । 'कृत्यश्रूभ्यां क्त्स्नः' (उ० ३।१७) । 'कृत्स्नं
 सर्वाम्बुकुक्षिषु' (इति मेदिनी) [८२।२] ॥ (५) ॥ * ॥
 समस्यते स्म । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । क्तः (३।
 २।१०२) ॥ (६) ॥ * ॥ निवृत्तं खिलमस्य ॥ (७) ॥ * ॥
 न खिलमस्य ॥ (८) ॥ * ॥ निष्क्रान्तं शेषात् । 'निरा-
 दयः-' (वा० २।२।१८) इति समासः ॥ (९) ॥ * ॥ सं-
 गतमग्रमस्य । समं ग्रसते वा । 'ग्रसु अदने' (भ्वा० आ०
 से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति ङः ॥
 (१०) ॥ * ॥ सह कलाभिः ॥ (११) ॥ * ॥ पूर्यते स्म ।
 'पूरी आप्यायने' (दि० आ० से०) । कर्तरि (३।३।१७२)
 कर्मणि (३।२।१०२) वा क्तः । 'पूर्णः शब्दे (शक्ते) समग्रे
 ना पूरिते त्वभिधेयवत्' (इति मेदिनी) [४६।२२] ॥ * ॥
 'पूर्वम्' इति पाठः—इति स्वामी । पूर्वति । 'पूर्व पूरणे'
 (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (१२) ॥ * ॥
 न खण्ड्यते । 'खडि भेदने' (चु० प० से०) । घञ् (३।३।
 १८) ॥ (१३) ॥ * ॥ ऊनयति । 'ऊन परिहाणे' (चु०
 उ० से०) । अच् (३।१।१३४) । न ऊनम् । स्वार्थे कन्
 (आपि० ५।४।५) ॥ (१४) ॥ * ॥ चतुर्दश 'समग्रस्य' ।
 घनं निरन्तरं सान्द्रम्

घनम्, निरन्तरम्, सान्द्रम् (३ त्रि), 'घन, गञ्जिन' के
 ३ नाम हैं ।

धेति ॥ हन्यते । 'हन हिंसागत्योः' (अ० प० अ०) ।
 'मूतौ घनः' (३।३।७७) इत्यप् घनादेशश्च । 'घनः सान्द्रे
 दृढे दाढर्थे विस्तारे मुद्गरेऽम्बुदे । संघे मुस्ते घनं मध्ये नृत्य-
 वाद्यप्रभेदयोः' इति हेमचन्द्रः [२।२६५] ॥ (१) ॥ * ॥
 निर्गतमन्तरात् । निर्गतमन्तरमस्मिन् वा ॥ (२) ॥ * ॥
 सह अन्द्रघते । 'अदि बन्धने' (भ्वा० प० से०) । बाहुल-
 काद्रक् ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'निबिडस्य' ।

पेलवं विरलं तनु ।

पेलवम्, विरलम्, तनु (३ त्रि), 'विरल, फरक फरक-
 वाले' के ३ नाम हैं ।

• पेलति ॥ पेलनम् । 'पिल भेदने' (तु० प० से०) ।
 घञ् (३।३।१८) । पेलोऽस्यास्ति । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा०
 ५।२।१०९) इति वः ॥ (१) ॥ * ॥ वि राति- । बाहुल-
 कात्कलन् ॥ (२) ॥ * ॥ तन्यते । 'भृषु-' (उ० १।७)
 इत्युः । 'तनुर्वपुस्त्वधोः । विरलेऽल्पे कृशे' इति हैमः (२।
 २७०) ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'विरलस्य' ।

१. 'समग्रसकलाखण्डपूर्वादि स्यादनुनके' इति स्वा-
 म्याह ।

समीपे निकटासन्नसंनिकृष्टसनीडवत् ॥ ६६ ॥

सदेशाभ्याशसविधसमर्यादसवेशवत् ।

उपकण्ठान्तिकाभ्यर्णाभ्यग्रा अप्यभितोऽन्ययम् ॥ ६७ ॥

समीपः, निकटः, आसन्नः, सन्निकृष्टः, सनीडः, सदेशः,
 अभ्याशः, सविधः, समर्यादः, सवेशः, उपकण्ठः, अन्तिकः,
 अभ्यर्णः, अभ्यग्रः (१४ त्रि), अभितः (अभ्य०) 'समीप,
 नजदीक' के १५ नाम हैं ।

सेति ॥ संगता आपो यस्मिन् । 'ऋक्पूर-' (५।४।७४)
 इत्युः । 'द्वचन्तरुपसर्गभ्योऽप ईत्' (६।३।९७) ॥ (१)
 ॥ * ॥ निबन्धम् । संप्रोदश्च-' (५।२।२९) इति चापन्ने
 कटच् । निकटति वा । 'कटे वर्षाविरणयोः' (भ्वा० प०
 से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ आसीदति स्म ।
 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । आसद्यते स्म, इति
 वा । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ संनिकृष्यते स्म ।
 'कष' [हिंसार्थे] (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४)
 ॥ * ॥ समानं नीडं वासस्थानमस्य । सह नीडेन इति ॥
 (५) ॥ * ॥ समानो देशोऽस्य ॥ (६) ॥ * ॥ अभ्यस्यते ।
 'अणु व्याप्तौ' (स्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) ॥ * ॥
 मुकुटस्तु—ग्रभ्यासीदति । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।
 १०१) इति ङः—इति दन्त्यसमाह [ग्रभ्याः] । 'अभ्यासोऽभ्य-
 सनेऽन्तिके' इति दन्त्यान्तेषु (विश्व) [१७५।२१] * (मेदिन्यो)
 [१७१।१५] ॥ (७) ॥ * ॥ समाना विद्याऽस्य । यद्वा—सह
 विधया ॥ (८) ॥ * ॥ समाना मर्यादाऽस्य ॥ (९) ॥ * ॥
 समानो वेशोऽस्य ॥ (१०) ॥ * ॥ उपगतः कण्ठम् । 'अत्या-
 दयः-' (वा० २।२।१८) इति समासः । उपगतः कण्ठः
 सामीप्यमस्य इति वा ॥ (११) ॥ * ॥ अन्तोऽस्यास्ति ।
 ठन् (५।२।११५) । 'अन्तिकं निकटे वाच्यलिङ्गं, स्त्री शोभ-
 नोषधी । चुल्ल्यां ज्येष्ठभगिन्यां च, नाट्योक्त्यां कीर्त्यते ।
 ऽन्तिका' इति विश्व-मेदिन्यो [४।४४] ॥ (१२) । * ॥
 अभ्यद्यते स्म । अभ्यर्दति स्म इति वा । 'अर्द गतौ' (भ्वा०
 प० से०) । कर्मणि (३।२।१०२) कर्तरि (३।४।७२) वा
 क्तः । अभेश्चाविद्वर्ये' (७।२।२५) इतीडभावः (१३)
 ॥ * ॥ अभिमुखमग्रमस्य ॥ (१४) ॥ * ॥ 'पर्यभिभ्यां च'

१. '—भ्यग्राभिपतिता अमी' इति पाठा० ॥

२. विश्वे पुस्तकद्वयेऽपि '—व्यसने—' इति पाठो न
 सम्यक्, मेदिन्यां '—अभ्यसने—' इति पाठविरोधात् ।

३. विश्वे 'अन्तिकं निकटे चुल्ल्यामन्तिका शीतलो-
 षधे । तथा ज्येष्ठभगिन्यां च नाट्योक्ती कीर्त्यतेऽन्तिका'
 इति (१२।१२४) पाठादय 'मेदिनी' त्येव पाठस्य ।

(५।३।९) इति तसिल् ।— तसिः इति स्वामि-मुकुटोक्तिस्तु
स्वरानादराभिप्रायेण ॥ (१५) ॥ * ॥ पञ्चदश 'समीपस्य,'
संसक्तते त्वव्यवहितमपटान्तरमित्यपि ।

संसक्तम्, अव्यवहितम्, अपटान्तरम् (३ त्रि) 'सदे
(मिले) हुए' के ३ नाम हैं ।

समीति ॥ संसज्यते स्म । 'षञ्ज सङ्गे' (भ्वा० प०
प्र०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ न व्यवधीयते
स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'दधातेहिः' (७।४।४२) ॥
(२) ॥ * ॥ पटेनान्तरम् । न पटान्तरमत्र । मुकुटस्तु—
'अपदान्तरम्'—इत्याह ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'संलग्नस्य' ।
नेदिष्ठमन्तिकतमम्

नेदिष्ठम्, अन्तिकतमम् (२ त्रि), 'बहुत समीपवाले' के
२ नाम हैं ।

नेदीति ॥ अतिशयेनान्तिकम् । इष्ठन् (५।३।५५) ।
'अन्तिकवाढयोर्नेदसाधौ' (५।३।६३) ॥ (१) ॥ * ॥
तमप् (५।३।५५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अतिनिकटस्य' ।

स्याद् दूरं विप्रकृष्टकम् ॥ ६८ ॥

दूरम्, विप्रकृष्टकम् (२ त्रि), 'दूरवाले' के २ नाम हैं ।
स्यादिति ॥ दुःखेयेते । 'दुरिणो लोपश्च' (उ० २।
२०) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ विप्रकृष्टयते स्म । कृषेः
क्तः (३।२।१०२) ['विप्रकृष्टम्'] स्वार्थे कन् (ज्ञापि०
(५।४।५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दूरस्य' ।

दवीयश्च दविष्ठं च सुदूरे

दवीयः, दविष्ठम्, सुदूरम् (३ त्रि), 'बहुत दूरवाले' के
३ नाम हैं ।

देति ॥ अत्यन्तं दूरम् । ईयसुन् (५।३।५०) । 'स्थूल-
दूरयुव-' (६।४।१५६) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ इष्ठन्
(५।३।५५) ॥ (२) ॥ * ॥ सु अत्यन्तं दूरम् ॥ (३)
॥ * ॥ त्रीणि 'अत्यन्तदूरस्य' ।

दीर्घमायतम् ।

दीर्घम्, आयतम् (२ त्रि), 'लम्बे' के २ नाम हैं ।

दीति ॥ णाति । 'दु विदारणे' (क्र्या० प० से०) ।
बाहुलकादक् ॥ (१) ॥ * ॥ आयम्यते स्म । क्तः (३।२।
१०२) । आयतते वा । 'यती प्रयत्ने' (भ्वा० आ० से०) ।
षच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'विस्तृतस्य' ।

वर्तुलं निस्तलं वृत्तम्

वर्तुलम्, निस्तलम्, वृत्तम् (३ त्रि), 'गोलाकार' के ३
नाम हैं ।

वेति ॥ वर्तते । बाहुलकादुलच् ॥ (१) ॥ * ॥ निर्गतं
तलमस्य । 'निस्तलं वर्तुले चले' इति विश्वः [१५४।७४]

॥ (२) ॥ * ॥ वर्तते स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ।
'वृत्तं (वृत्तौ) दृढे मृते । चरित्रे वर्तुले छन्दः स्वती 'ताधी-
योवृत्ते' इति हैमः [२।२०।१] ॥ (३) त्रीणि 'वर्तुलस्य' ॥

बन्धुरं तून्नतानतम् ॥ ६९ ॥

बन्धुरम्, उन्नतानतम् (२ त्रि), 'ऊँच-खाल, ऊँच-नीच' के
२ नाम हैं ।

वेति ॥ बध्नाति । 'बन्ध बन्धने' (क्र्या० प० अ०)
'मद्गुरादयश्च' (उ० १।४।१) इति साधुः । ('बन्धुरं मुकुटे
पुंसि स्त्री चित्ततैलकल्कयोः । बन्धूके षधिरि हंसे त्रिषु स्या-
द्रम्यनम्रयोः । बन्धुरा पण्ययोषायां स्त्रियां भूमि च सक्त्तुषु'
(इति मेदिनी) [१३६।१८९-१९०] ॥ * ॥ ('बन्धुरब-
न्धुरौ रभ्ये नम्रे, हंसे तु बन्धुरः । बन्धूके च विडङ्गे च
बन्धुरापण्ययोषिति' इति विश्वात् [१३६।१३४] दीर्घोप-
धो [बन्धूरो] ऽपि ॥ (१) ॥ * ॥ उन्नतं च तदानतं च ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'उन्नतानतस्य' ।

उच्चप्रांशून्नतोदग्रोच्छ्रितास्तुङ्गे

उच्चः, प्रांशुः, उन्नतः, उदग्रः, उच्छ्रितः, तुङ्गः (६ त्रि),
'ऊँचे' के ६ नाम हैं ।

उच्चेति ॥ उच्चिनोति । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।
२।१०१) इति डः । उच्चैस्त्वमस्त्यत्र वा । 'अशंभादिभ्यो-
ऽच्' (५।३।१२७) । 'अव्ययानाम्-' (वा० ६।४।१४४)
इति टिलोपः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रकृष्टा खंशवोऽस्य ॥ (२)
॥ * ॥ उन्नमति स्म । 'णम प्रहृत्वे' (भ्वा० प० अ०) ।
'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ॥ (३) ॥ * ॥ उदग-
तमग्रमस्य ॥ (४) ॥ * ॥ उच्छ्रियति स्म । 'श्रिन् सेवायाम्'
(भ्वा० प० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ।
'उच्छ्रितं त्रिषु संजाते ससुन्नद्ध (त) प्रवृद्धयोः' (इति मेदिनी)
[६१।१०१] ॥ (५) ॥ * ॥ तुञ्ज्यते । 'तुजि हिसायाम्'
(भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'तुङ्गः पुंनागनग-
योर्वुधे स्यादुन्नतेऽन्यवत् । तुङ्गी प्रोक्ता हरिद्रायां वर्वरा-
यामपीष्यते' इति हैमः [२।३३] ॥ (६) ॥ * ॥ षट्
'उन्नतस्य' ।

अथ वामने ।

न्यङ्नीचखर्वह्रस्वाः स्युः

वामनः, न्यङ्, नीचः, खर्वः, ह्रस्वः (५ त्रि), 'वामन,
नीचे, छोटे' के ५ नाम हैं ।

१. क '—छन्दस्यतीता-' इति च पाठः 'क' पुस्तके
हैम ।

२. मेदिन्यां '—स्त्रीचित्ततैलकल्कयोः' । बन्धुरा पण्य-
योषायां..... बन्धुरः शोभने नम्रे' इति पाठः ।

३. विश्वे '—बन्धुरा पण्ययोषिति' इति पाठः ।

अथेति ॥ वामययि मदम् । 'दुवम् उदिगरणे' (भ्वा० प० से०) । नन्दादित्युः (३।१।१३४) ॥ (१) ॥*॥ न्यञ्चति । 'अञ्चु गती' (भ्वा० प० से०) । ऋत्विग्- (३।२।५९) । इति क्विन् ॥ (२) ॥*॥ नीचस्त्वमस्त्यत्र । अर्शआद्यच्चि (५।३।१२७) 'अव्ययानाम्-' (वा० ६।४। १४४) इति टिलोपः । 'नीचः पामरखर्वयोः' इति हेम-चन्द्रः [२।५९७] ॥ (३) ॥*॥ खर्वति । 'खर्व गती' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । ('खर्वः संख्यान्तरे क्लीबं नीचे वामनके त्रिषु' इति मेदिनी) [१०४।३] ॥ (४) ॥*॥ ह्रसति । 'ह्रस शब्दे' (भ्वा० प० से०) बाहुल-काद् । 'खर्वह्रस्वो न्यग्वामनो' इति हेमः [२।५९२] मेदिन्या ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'ह्रस्वस्य' ।

अवाग्नेऽवनतानते ॥ ७० ॥

अवाग्रम्, अवनतम्, आनतम् (३ त्रि), 'नीचेकी ओर झुके हुए' के ३ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवनतमग्रमस्य ॥ (१) ॥*॥ अवनमति स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ॥ (२) ॥*॥ आनमति स्म ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'अधोमुखस्य' ।

अरालं वृजिनं जिह्वामूर्मिमत्कुञ्चितं नतम् ।

आविद्धं कुटिलं भुग्नं वेज्जितं वक्रमित्यपि ॥ ७१ ॥

अरालम्, वृजिनम्, जिह्वाम्, ऊर्मिमत्, कुञ्चितम्, नतम्, आविद्धम्, कुटिलम्, भुग्नम्, वेज्जितम्, वक्रम (११ त्रि), 'ठेड़े' के ११ नाम हैं ।

अरेति ॥ ऋच्छति । 'ऋ गती' (भ्वा० प० अ०) विच् (३।२।७५) । अरमालाति । मूलविभुजादिकः (वा० ३।२।५) अरा लाति वा । 'अरालः कुटिले सर्जरसे च सम-दन्तिनि' इति विश्वः [१५७।६] [मेदिनी १४९।५८ च] ॥ (१) ॥*॥ वृज्यते । 'वृजी वर्जने' (अ० आ० से०) । 'वृजेः क्च' (उ० २।४७) इतीनन् । 'वृजिनं कर्मणे क्लीबं केशे ना कुटिले त्रिषु' (इति मेदिनी) [९२।३४] ॥ (२) ॥*॥ जहाति । हीयते वा । 'ओहाक् त्यागे' (जु० प० अ०) । 'जहातेः सन्वदालोपश्च' (उ० १।१३८) इति मम् । 'जिह्वास्तु कुटिले मन्दे जिह्वां तगरपादये' इति हेमः [२।३२७] ॥ (३) ॥*॥ 'ऊर्मिः स्त्रीपुंसयोर्वीच्यां प्रकाशे वेगमङ्गयोः । वस्त्रसंकोचरेखायां वेदनापीडयोरपि' (इति मेदिनी) [१०८।३] । ऊर्मिरस्यास्ति । मतुप् (५।२।९४) ।

१. मेदिन्यां नेदं वचो लभ्यते ।

२. विश्वे '—समदन्तिनि' इति पाठः । युक्तस्यायं मेदिन्या संवादात् ।

अवादिः (ग० ८।२।९) ॥ (४) ॥*॥ कुञ्चति स्म । 'कुञ्च कौटिल्ये' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।४।७२) । बाहुल-कात् संज्ञापुर्वंकत्वाद्वा नलोपाभावः ॥ (५) ॥*॥ नमति स्म । क्तः (३।४।७१) । 'नतं तगरपाठ्यां' स्यात् क्लीबं, कुटिलनम्रयोः । त्रिषु' (इति मेदिनी) [५६।२९-३०] ॥ (६) ॥*॥ आविध्यते स्म । 'व्यध ताडने' (दि० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'ग्रहिज्या-' (६।१।१६) इति संप्र-सारणम् । 'आविद्धो वाच्यलिङ्गः स्यात्कुटिले च पराहृते' (इति मेदिनी) [८०।२८] ॥ (७) ॥*॥ कुटि कौटिल्यं लाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । कुटति वा । 'कुट कौटिल्ये' (तु० प० से०) 'मिथिलादयश्च' (उ० १। ५७) इतीलच् । 'कुटिला त्वापगायां स्त्री भुग्ने' तु वाच्य-लिङ्गकः' (इति मेदिनी) [१५०।७९] ॥ (८) ॥*॥ भुजति स्म । 'भुजो कौटिल्ये' (तु० प० से०) 'गत्यर्था-' (३।४। ७२) इति क्तः । 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति नत्वम् ॥ (९) ॥*॥ वेल्लति स्म । 'वेल्ल चलने' (भ्वा० प० से०) 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'वेल्लितं गमने क्लीबं कुटिले विधुते त्रिषु' (इति मेदिनी) [६६।१६१] ॥ (१०) ॥*॥ वञ्चति । 'वञ्चु गती' (भ्वा० प० से०) । 'स्फा-यितश्चि-' (उ० २।१३) इति रक् । 'वक्रं पुटभेदे, वक्रः कुटिले क्रूरभीमयोः' इति हेमः [२।४६४] ॥ (११) ॥*॥ एकादश 'वक्रस्य' ।

ऋजावजिह्वाप्रगुणौ

ऋजुः, अजिह्वः, प्रगुणः (३ त्रि), 'सीधे' के ३ नाम हैं ।

ऋजेति ॥ अर्जति । 'अर्जं अर्जने' (भ्वा० प० से०) 'अर्जिह्वि-' (उ० १।२७) इति साधुः । यत्—अपष्टवा-दित्वात्कुः—इति मुकुटेनोक्तम् । तच्चिन्त्यम् । 'अपटुः सुषु-स्थः' (उ० १।२५) इत्यस्य प्राप्त्यभावात् । गुणाभावाच्च ॥ (१) ॥*॥ भिन्नो जिह्वात् ॥ (२) ॥*॥ प्रकुष्टा गुणा यस्य ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'अवक्रस्य' ।

व्यस्ते त्वप्रगुणाकुलौ ।

व्यस्तः, अप्रगुणः, आकुलः (३ त्रि), 'ववसाये हुए, आकुल' के ३ नाम हैं ।

व्यस्त इति ॥ व्यस्यते स्म । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'व्यस्तं तु व्याकुले व्याप्ते' इति विश्वः [५८।५४] ॥ (१) ॥*॥ भिन्नः

१. '—तगरपाठ्यां—इति मेदिनीपाठः ।

२. '—तगरपाठ्यां स्त्री, भुग्ने च—' इति मेदिनीपाठः ।

३. विश्वे 'व्यस्तं व्याप्ते च संकुले' इति (५८।२७) भिन्नपाठाच्च 'मेदिनी' त्वेव पाठश्च ।

प्रगुणात् ॥ (२) ॥ * ॥ आकोलति । 'कुल संस्त्याने' (श्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'आकुलस्य' ।

शाश्वतस्तु ध्रुवो नित्यसदातनसनातनाः ॥ ७२ ॥

शाश्वतः, ध्रुवः, नित्यः, सदातनः, सनातनः, (५ त्रि), 'नित्य' अर्थात् 'सर्वदा स्थिर रहनेवाले' के ५ नाम हैं ।

चेति ॥ शाश्वद्भवः । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । अनित्योऽव्यायानां टिलोपः, बहिषष्टिलोपवचनात् (वा० ४।१।८५) ज्ञापकात् ॥ * ॥ आध्यात्मादित्वात् (वा० ४।३।६०) ठमपि । 'शाश्वतिकः' (२।४।९) इति निर्देशात् कादेशः (७।३।५१) [तेन 'शाश्वतिकः' अपि] ॥ (१) ॥ * ॥ ध्रुवति । 'ध्रुव स्थैर्ये' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । [अथ] 'ध्रुवो वटे । वसुयोग-मिदोः शंभो शङ्खावुत्तानपादजे । स्थिरे (नित्ये) निश्चिते च (ध्रुवं) खेऽजस्रतर्कयोः । ध्रुवा मूर्वाशालपर्णयोः सग्भेदे' गीतमिद्यपि' इति हेमः [२।५।३९-५४०] ॥ (२) ॥ * ॥ नित्यं भवः । 'त्यब् नेर्ध्रुवे' (वा० ४।२।१०४) । 'नित्यं स्यात्संततेऽपि च । शाश्वते त्रिषु' (इति मेदिनी) [११५।३४-३५] ॥ (३) ॥ * ॥ सदा भवः । 'सायं चिरम्-' (४।३।३३) इति टघुटध्रुलो (टयुतुटो^३) ॥ (४) ॥ * ॥ सना भवः । 'सनातनोऽच्युते । पितृणामतिथो रुद्रवेधसोः शाश्वते स्थिरे' इति हेमचन्द्रः [४।२०३-२०४] ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'नित्यस्य' ।

स्थास्तुः स्थिरतरः स्थेयान्

स्थास्तुः, स्थिरतरः, स्थेयान् (३ त्रि), 'अत्यन्त स्थिर' के ३ नाम हैं ।

स्थेति ॥ स्थानशीलः । ग्लानिस्थश्च स्तुः' (३।२।१३९) ॥ (१) ॥ * ॥ अतिसयेन स्थिरः । तरप् (५।३।५७) ॥ (२) ॥ * ॥ ईयसुनि (५।३।५७) 'प्रियस्थिर-' (६।४।१५७) इति साधुः ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'अति-स्थिरस्य' ।

एकरूपतया तु यः ।

कालव्यापी स कूटस्थः

कूटस्थः (त्रि), 'सदा एक समान रहनेवाले (आकाश, आत्मा आदि)' का १ नाम है ।

एकेति ॥ कूटवत् तिष्ठति । 'सुपि स्थः' (३।२।४) इति कः । 'कूटोऽपि निश्चले राशौ' [लीहमुद्गरदम्भयोः ।

१. हेम 'ख-ग' पुस्तकद्वये '—सग्भेदे—' इति पाठः ।

२. 'टयु' इत्यस्य तुडावमात्रावकाशः, 'अनस्रतन' इति निर्देशात् ।

मायाद्रिशृङ्गयोस्तुच्छे सीरावयवयन्त्रयोः । 'अनुते च' [इति मेदिनी] [३।४।७-८] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'कूटस्थस्य' ॥

स्थावरो जङ्गमेतरः ॥ ७३ ॥

स्थावरः, जङ्गमेतरः (२ त्रि), 'स्थावर (नहीं चलनेवाले) पहाड़, पेड़, लता आदि' के २ नाम हैं ।

स्थेति ॥ स्थानशीलः । 'स्थेशभाषा-' (३।२।१७५) इति वरच् ॥ (१) ॥ * ॥ जङ्गमादितरः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अचरस्य' ॥

चरिष्णुजङ्गमचरं त्रसमिङ्गं चराचरम् ।

चरिष्णु, जङ्गमम्, चरम्, त्रसम्, इङ्गम्, चराचरम् (त्रि), 'चल (चलने-फिरनेवाले) मनुष्य, पशु-पक्षी, कीट-पतङ्ग आदि' के ६ नाम हैं ।

चेति ॥ चरणशीलम् । 'चर गतो' (श्वा० प० से०) 'अलंकृन्-' (३।२।१३६) इतीष्णुच् ॥ (१) ॥ * ॥ वक्रं गच्छति । नत्यर्थानाम् 'नित्यं कीटिल्ये-' (३।१।२३) इति यङ् । स्वाम्यादिस्तु मृशार्थ एव यङ्मिच्छति । अच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ चरति । अच् (३।१।१३४) । 'चरोऽक्षद्युतभेदे च भौमे चारे त्रसे चले' (इति मेदिनी) [१२५।३०] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रसति । 'त्रसी उद्भेगे' (दि० प० से०) । अच् (३।१।१३५) ॥ (४) ॥ * ॥ इङ्गति । 'इगि गतो' (श्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) 'इङ्गः स्यादिङ्गितेऽद्भुते । ज्ञानजङ्गमयोश्चापि' इति हेमचन्द्रः [२।३०-३१] ॥ (२) ॥ * ॥ 'चरिचलि-' (वा० ६।१।१२) इति द्वित्वादि । 'चराचरं जङ्गमे स्यादिङ्गविष्टप-योरपि' इति हेमः [४।२६०] ॥ * ॥ षट् 'चरस्य' ।

'चलनं कम्पनं कम्पं चलं लोलं चलाचलम् ॥ ७४ ॥

चञ्चलं तरलं चैव पारिप्लवपरिप्लवे ।

चलनम्, कम्पनम्, कम्पम्, चलम्, लोलम्, चलाचलम्, चञ्चलम्, तरलम्, पारिप्लवम्, परिप्लवम् (१० त्रि), 'चल' के १० नाम हैं ।

चेति ॥ चलनशीलम् । 'चल गतो' (श्वा० प० से०) 'चलनशब्दा-' (३।२।१४८) इति युच् । 'चलनं भ्रमणे कम्पे कम्पे तु वाच्यलिङ्गकम् । चलनी वस्त्रेष्वर्थां वारिभेदेऽपि

१. अत्रत्यः 'चलन' इति प्राक्तनपाठः विग्रहादिविरुद्धत्वात्परिवर्तितः ।

२. विभवे '—कम्पने कम्पे कम्पे चलनकम्पनी—' इति पाठः, मेदिन्यां च '—वस्त्रयोधिन्यां—' इति पाठः ।

च क्वचित्' इति विश्व [८८।३९]—मेदिनी [८७।६१-६२] ॥ (१) ॥ *॥ कम्पनशीलम् । 'कपि चलने' (भ्वा० आ० से०) । 'कम्पनं न द्वयोः कम्पे कम्पे स्यादभिधेयवत्' (इति मेदिनी) [८६।४४] ॥ (२) ॥ *॥ 'नमिकम्पि—' (३।२।१६७) इति रः ॥ (३) ॥ *॥ चलति । अच् (३।१।१३४) ॥ (४) ॥ *॥ लोडति । 'लुड विलोडने' (भ्वा० प० से०) । क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गप्रवृत्तेरच् (३।१।१३४) । डलयोरेकत्वम् ॥ (५) ॥ *॥ 'चरिचलि—' (वा० ६।१।१२) इति द्वित्वादि ॥ (६) ॥ *॥ चञ्चति । 'चञ्चु गती' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादल् । 'चञ्चला तु तडिल्लक्ष्म्योश्चलश्चपले (कामुके)ऽनिले' (इति मेदिनी) [१५।१।९०] ॥ (७) ॥ *॥ तरति । आलच् (बाहुलकात्) । 'तरलं चञ्चले पिङ्गे भास्करेऽपि त्रिलिङ्गकम् । हारमध्यमणी पुंसि यवागुसुरयोः स्त्रियाम्' इति विश्व- [१५।३।५८] मेदिनी [१५।२।६५-९६] ॥ (८) ॥ *॥ परिप्लवते । 'मुड् गतो' (भ्वा० आ० से०) । अच् (३।१।१३४) ॥ (९) ॥ *॥ प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । 'पारिप्लवश्चाकुले स्याच्चञ्चले च' इति हैमः^२ (मेदिनी) [१६।७।६०] ॥ (१०) ॥ *॥ दश 'चलस्य' ।

अतिरिक्तः समधिकः

अतिरिक्तः, समधिकः (२ त्रि), 'अतिरिक्त, फालत्' के २ नाम हैं ।

अतीति ॥ अतिरिच्यते स्म । 'रिचिर् विरेचने (८० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ *॥ सम्यगधिकः ॥ (२) ॥ *॥ द्वे 'अधिकभूतस्य' ।

दृढसंधिस्तु संहतः ॥ ७५ ॥

दृढसन्धिः, संहतः (२ त्रि), 'अच्छी तरह मिले या जुटे हुए' के २ नाम हैं ।

द्विति ॥ दृढः संधिः संधानमस्य ॥ (१) ॥ *॥ संहन्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'संहतं संगते' दृढे' इति हैमः [३।३२८], [मेदिनी ६६।१६५ च] ॥ (२) ॥ द्वे 'दृढसंधानस्य' ।

कक्खटं कठिनं क्रूरं कठोरं निष्ठुरं दृढम् ।

जरठं मूर्तिमन्मूर्तम्

१. विश्वे '—हारमध्यमणावपि । भासुरे चाय तरला...मंता ।' इति पाठः । मेदिन्यां '—भास्वरेऽपि—' इति पाठः ।

२. 'अथ परिप्लवावाकुलचञ्चलो' इति हैमे (४।३१९) पाठादत्र 'मेदिनी'ति पाठो युक्तः ।

३. हैमे पुस्तकत्रयेऽपि '—मिलिते—' इति पाठः ।

६४ अ०

कक्खटम्, कठिनम्, क्रूरम्, कठोरम्, निष्ठुरम्, दृढम्, जरठम्, मूर्तिमत्, मूर्तम् (१ त्रि), 'कठोर, कड़े' के १ नाम हैं ।

केति ॥ कक्खति । 'कख हसने' (भ्वा० प० से०) । 'शकादिभ्योऽटन्' (उ० ४।१।१२) ॥ *॥ ['कक्खटम्' इति] कवर्गद्वितीयादिः—इत्यन्ये ॥ (१) ॥ *॥ कठति । 'कठ कुच्छजीवने' (भ्वा० प० से०) । 'बहुक्रमन्यत्रापि' (उ० ३।४।९) इतीनच् । 'कठिनमपि निष्ठुरे स्यात् स्तब्धेऽपि त्रिषु नपुंसकं स्थाल्याम् । कठिनी खटिकायामपि कठिना गुडशर्करायां च' इति विश्वः^१ (मेदिनी) [८६।४५] ॥ (२) ॥ *॥ कुन्तति । 'कुती छेदने' (त० प० से०) । 'कुतेषष्ठः कू च' (उ० २।२।१) इति एक—कृणाति—इति स्वामि-मुकुटोक्तविग्रहस्तु चिन्त्यः । 'क्रा नृक्षसघोरोष्णकठिनाः' इति हैमः [२।४।१७] ॥ (३) ॥ *॥ 'कठिचकिभ्यामोरन्' (उ० १।६।४) । 'कठोरो पूर्णकठिनो' इति हैमः [३।५।७०] ॥ (४) ॥ *॥ नितिष्ठति । मद्गुरादिः (उ० १।४।१) ॥ (५) ॥ *॥ दहति, दंढति स्म वा । 'दह दहि वृद्धौ' (भ्वा० प० से०) । 'दढः स्थलबलयोः' (७।२।२०) इति साधुः । 'दढं स्थले नितान्ते च प्रगाढे बलवत्यपि' (इति मेदिनी) [४।३।२] ॥ (६) ॥ *॥ जीर्यति । 'जूष् वयोहानौ' (दि० प० से०) । बाहुलकादठच् । 'जरठः कर्कशे पाण्डो कठिनेऽप्यभिधेयवत्' इति विश्वः [४।२।१०] [मेदिनी ३९।१।३ च] ॥ (७) ॥ *॥ मृतिः काठिन्यमस्यास्ति । मनुष्य (५।२।९४) ॥ (८) ॥ *॥ मुच्छति स्म । 'मुच्छा मोहसमुच्छ्राययोः' (भ्वा० प० से०) । अकर्मत्वात् क्तः (३।४।७२) । ('आदिनश्च' (७।२।१६) इति नैट्) । 'न ध्याख्या—' (८।२।५७) इति नत्वं न । 'मूर्तं स्यात्त्रिषु मृच्छलि कठिने मूर्तिमत्यपि' इति विश्वः^४ (मेदिनी) [५।७।४६] ॥ (९) ॥ *॥ नव 'कठिनस्य' ।

प्रवृद्धं प्रौढमेधितम् ॥ ७६ ॥

प्रवृद्धम्, प्रौढम्, एधितम् (३ त्रि), 'बड़े हुए' के ३ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रवर्धते स्म । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः ॥ (१) ॥ *॥ प्रोहते

१. विश्वे 'कठिनं निष्ठुरे, स्थाल्यां शर्करायां गुडस्य च । कठिना, काटिकायां तु कठिनीति प्रयुज्यते ॥' इति (८९।४९) भिन्नपाठादत्रापि 'मेदिनी'त्येव पाठो युक्तः ।

२. हैमे '—प्रगाढबलवत्यपि' इति पाठः ।

३. विश्वे '—जरठः कठिनेऽप्यवत्' इति चरमः पाठः ।

४. विश्वे 'मूर्तं मूर्तिमति प्रोक्तं मुच्छलि कठिनेऽपि च' इति भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी'त्येव पाठो युक्तः ।

स्म । 'बह प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२)
'प्राप्नुहो-' (वा० ६।१।८९) इति वृद्धिः ॥ (२) ॥*॥
एषस्ते स्म । 'एष वृद्धो' (भ्वा० आ० ७०) । 'गत्यर्थी-'
(३।४।७२) इति क्तः ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'प्रवृद्धस्य' ।

पुराणे प्रतनप्रत्नपुरातनचिरंतनाः ।

पुराणम्, प्रतनम्, प्रत्नम्, पुरातनम्, चिरन्तनम्
(५ त्रि), 'प्राचीन, पुराने' के ५ नाम हैं ।

द्विति ॥ पुरा भवम् । 'सायचिरम्-' (४।३।२३)
इति ट्युट्युलो । 'पुराणप्रोक्तेषु-' (४।३।१०५) इति
निर्देशात्तु न । 'अबाधकान्यपि निपातनानि' इति पक्षे
भवति । 'पुराणं प्रतनशास्त्रयोः । पुराणः षोडशपणे' (इति
हैमः) [३।२२७] ॥ (१) ॥*॥ 'नञ्च पुराणे प्रातृ'
(वा० ५।४।३०) इति ट्युः ॥ (२) ॥*॥ त्तः (वा०
५।४।३०) च ॥ (३) ॥*॥ पुरां भवम् । ट्युः (४।३।
२३) ॥ (४) ॥*॥ चिरे भवम् । 'सायचिरम्-' (४।३।
२३) इति ट्युः, निपातनान्मान्तत्वम् ॥ (५) ॥*॥ पञ्च
'पुरातनस्य' ।

प्रत्यग्रोऽभिनवो नव्यो नवीनो नूतनो नवः ॥ ७७ ॥

नूतनश्च

प्रत्यग्रः, अभिनवः, नव्यः, नवीनः, नूतनः, नवः, नूतनः
(७ त्रि), 'नवीन, नये' के ७ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रतिनवमग्रमस्य ॥ (१) ॥*॥ अभिनवते ।
णु स्तुतो' (अ० प० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥
(२) ॥*॥ 'क्षपो यत्' (३।१।९७) ॥ (३) ॥*॥ नव
एव । 'नवस्य नूरादेशस्तनपतनपक्षाश्च प्रत्ययाः' (वा० ५।
४।३०) ॥ (७) ॥*॥ (५) ॥*॥ (४) ॥*॥ नूयते ।
अप् (३।३।५७) ॥ (९) ॥*॥ सप्त नूतनस्य ।

१. अबाधकान्यपि निपातनानि इत्यस्य नायेषाभट्टेन
परिभाषेदुशेखरे भाष्यविरुद्धत्वोक्त्याऽत्र 'पुराण'शब्देन
'पुरातन'शब्दस्य प्राप्तोऽपि बाधः पृषोदरादित्वान्नेति म०
अ० शिवदत्तशर्माणः ।

२. अस्मिन् वार्तिके 'पुराणार्थे कर्तमानात् 'प्र'शब्दाद्धो
वक्तव्यः, चात् पूर्वोक्ताः । प्रणम्, प्रत्नम्, प्रतनम्, प्रीणम्
इति सि० की०; 'नञ्च पुराणे प्राद्वक्तव्यः । तनप्-तनप्-क्षाश्च
प्रत्ययाः । प्रणम्, प्रत्नम्, प्रतनम्, प्रीणम् इति भाष्येण च
सह विरुद्धत्वाच्च 'ट्यु'विधानं नोचितम् । अत एव
'पुरात् तन-तनी प्रादेशश्च भवार्थे' इति स्वाम्यपि 'तन'
प्रत्ययमेव कृतवान् ।

सुकुमारं तु कोमलं मृदुलं मृदु ।

सुकुमारम्, कोमलम्, मृदुलम्, मृदु (४ त्रि), 'कोमल,
मुलायम' के ४ नाम हैं ।

स्त्विति ॥ सुष्ठु कुमायंते । 'कुमार क्रीडायाम्' चुराच्च-
दन्तः । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः । 'एरच्' (३।३।
५६) चा । यद्वा-सुकाम्यते । 'कमेः किदुच्चोपधायाः' (उ०
३।१३८) इत्यारम्भत उत्त्वं च ॥ (१) ॥*॥ बाहुलकाद-
लच्, अत उत्त्वं च । [अथ] 'कोमलं मृदुले जले' इति
विश्वः [१५६।९५] (मेदिनी) [१५१।८४] ॥ (२)
॥*॥ मृदुगुणोऽस्यास्ति । 'सिध्माविभ्यश्च' (५।२।९७)
इति लच् ॥ (३) ॥*॥ मृद्यते । 'मृद क्षोदे' (ऋषा०
प० से०) । 'प्रथिमृदिभ्रस्जाम्-' (उ० १।२८) इति कुः
संप्रसारणं च । युगव्वादित्वात् (उ० १।३७) कुः-इति
मुकुटो व्यर्थः । 'मृद्वतीक्षणे च कोमले' इति हैमः [२।२३६]
(४) ॥*॥ चत्वारि 'कोमलस्य' ।

अन्वगन्वक्षमनुगोऽनुपदं क्लीबमव्ययम् ॥ ७८ ॥

अन्वक्, अन्वक्षम्, अनुगम्, अनुपदम् (४ न अ०)
'बाद' पीछे के ४ नाम हैं ।

अन्वेति ॥ अन्वञ्चति । 'अञ्चु गतो' (भ्वा० प० से०) ।
क्विन् (३।२।५९) ॥ (१) ॥*॥ अनुगतमक्षमिन्द्रियम् ॥
(२) ॥*॥ अनु गच्छति । 'गम्लु गतो' (भ्वा० प० अ०) ।
'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।४८) इति डः ॥ (३) ॥*॥
पदस्य पश्चात् । पश्चादर्थेऽव्ययीभावः (२।१।६) ॥ (४)
॥*॥ चत्वारि 'पश्चात्' इत्यर्थे ।

१. "कुटिकशिकीतिभ्यः प्रत्ययस्य मुट्" । कुट्मलः ।
कुबेरपि, कुडमलः । कश्मलम् । बाहुलकादगुणः, कोम-
लम् । इति सि० की० विरुद्धमिदम् ।

२. विश्वे 'कोमलो मृदुले दले' इति पाठः ।

३. मृद क्षोदे' इति ऋषादित्यस्य ऋकारवतो धातोः
संप्रसारणानोचित्याच्च 'मृद मर्दने' इति भौवादिकधातोः
संप्रसारणं युक्तम् । अत एव सि० की० 'प्रथिमृदिभ्रस्जां
संप्रसारणं सञ्जोपश्च' (उ० १।२८) इति सूत्रस्य व्या-
ख्यायां त्रयाणां कुः संप्रसारम् । भ्रस्जेः सलोपश्च । पुष्टुः,
मृदुः" इत्युक्तिः संगच्छते ।

४. 'पीयूष'व्याख्याकृता मूलग्रन्थमनुसृत्य 'अनुपद-
शब्दस्यैवाव्ययक्लीबत्वे उक्ते । क्षीरस्वामी तु 'अन्वक्-
अन्वक्षम्-अनुपदम्' इत्येषां त्रयाणामप्यव्ययत्वं ('अन्वक्षम्-
अनुपदम्' इत्यनयोः) द्वयोः क्लीबत्वमाह । वैजयन्ती-
कारस्तु 'अव्ययीभावोऽनुपदमन्वगन्वक्षमित्यपि' इति (पु०
२११ श्लो० १२८) वचनेन त्रयाणामप्यव्ययीभावमाह ।
विशेषजिज्ञासुभिर्वाचस्पत्यं (पु० २१७) द्रष्टव्यम् ।

प्रत्यक्षं स्याद्वैन्द्रियकम्

प्रत्यक्षम्, ऐन्द्रियकम् (२ त्रि), 'इन्द्रियसे ग्राह्य (ग्रहण करने योग्य)' के २ नाम हैं।

प्रेति ॥ अक्षमिन्द्रियं प्रतिगतम् । 'अत्यादयः—' (वा० २।२।१८) इति समासः ॥ (१) ॥*॥ इन्द्रियेणानुभूयते । कुलालादित्वात् (४।३।११८) वुम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'इन्द्रियज्ञान[ज्ञेय]स्य' [रूप-रसगन्धादेः] ।

अप्रत्यक्षमतीन्द्रियम् ।

अप्रत्यक्षम्, अतीन्द्रियम् (२ त्रि), 'इन्द्रियोसे नहीं ग्रहण करने योग्य' के २ नाम हैं ।

अप्रेति ॥ भिन्नं प्रत्यक्षात् ॥*॥ 'अनध्यक्षम्' [अत्यध्यक्षम्] इति पाठः—इत्यन्ये । अक्षेष्वादि । अध्यक्षम् । विश्वकर्त्यर्थेऽप्ययीभावः (२।१।६) । अतिक्रान्तमध्यक्षम् ॥ (१) ॥*॥ इन्द्रियमतिक्रान्तम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'इन्द्रियेणाज्ञात[ज्ञेय]स्य' [परिमाण्वादेः] ।

एकतानोऽनन्यवृत्तिरेकाग्रिकायनावपि ॥ ७९ ॥

अत्येकसर्ग एकामथोऽप्येकायनगतोऽपि च ।

एकतानः, अनन्यवृत्तिः, एकाम्, एकायनः, एकसर्गः, एकाम्, एकायनगतः (७ त्रि), 'एकाम्' के ७ नाम हैं ।

एकेति ॥ एकं तानयति । 'तनु श्रद्धोपकरणयोः' (चु० उ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । एकस्तानो विस्तारोऽस्य इति वा ॥ (१) ॥*॥ न अन्या वृत्तिरस्य ॥ (२) ॥*॥ एकम् एकस्मिन् वा अग्रमस्य ॥ (३) ॥*॥ एकसयनमस्य । (४) ॥*॥ एक एकस्मिन् वा सर्गो निवच्योऽस्य ॥ (५) ॥*॥ एकमग्रं ज्ञेयमस्य ॥*॥ प्रज्ञावृत्ति (५।४।३८) 'एकाम्' इति ॥ (६) ॥*॥ एकं च तदयत्नं च । एकायनं गतः । एकस्मिन्नयने गतं ज्ञानमस्य इति वा ॥ (७) ॥*॥ सप्त 'एकाम्' ।

पुंस्यादिः पूर्वपौरस्त्यप्रथमाद्याः

आदिः (नि० पु), पूर्वः, पौरस्त्यः, प्रथमः, आद्यः (४ त्रि), 'पहला, प्रथम' के ५ नाम हैं ।

पुमिति ॥ आ प्रथमं दीयते गृह्यते । 'उपसर्गे घोः किः' (३।३।९२) ॥ (१) ॥*॥ पूर्वति । 'पूर्वं पूरणे' (म्वा०

१. एष एव विग्रहो वाचस्पत्येऽपि । स्वामी तु 'आ-दीयते प्रथममित्यादि'रिति विगृहीतवान् । युक्तं चेत्तद्, 'आ' इत्यस्य 'प्रथमम्' इत्यर्थस्य कथञ्चित्सम्भवत्वेऽपि 'दीयते' इत्यस्य 'गृह्यते' इत्यर्थसम्भवात् । अत एवाभिधानचिन्तामणौ 'आदि'शब्दस्य स्वोपज्ञवृत्तौ स्वाम्युक्त एव विग्रहो हेमचन्द्राचार्येणापि कृत इत्यलम् ।

प० से०) । अच् (३।१।१३४) । 'पूर्वं तु पूर्वजे । प्राग्यं श्रुतभेदेषु' (इति हेमः) [२।५४४-५४५] ॥ (२) ॥*॥ पुरो भवः । 'दक्षिणापवचात्पुरसस्यक्' (४।२।९८) ॥ (३) ॥*॥ प्रथते । 'प्रथ प्रख्याने' (म्वा० आ० से०) । 'प्रथेरमच्' (उ० ५।६८) । 'प्रथमस्तु भवेदादौ प्रधानेऽपि च वाच्यवत्' (इति मेदिनी) [१११।४७] ॥ (४) ॥*॥ आदौ भवः । दिगादित्वात् (४।३।५३) यद् ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'आद्यस्य' ।

अथास्त्रियाम् ॥ ८० ॥

अन्तो जघन्यं चरममन्त्यपाश्चात्यपश्चिमम् ।

अन्तः (पु न), जघन्यम्, चरमम्, अन्त्यः, पाश्चात्यः, पश्चिमः (५ त्रि), 'अन्तः (आखीर) वाले' के ६ नाम हैं ।

अथेति ॥ अमति । अम गतो' (म्वा० प० से०) । बाहुलकात्, अन्तति वा । 'अति बन्धने' (म्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । अन्तः स्वरूपे विच्छेदे ग्राह्ये निश्चयनाशयोः । (अवयवेऽपि) इति हेमचन्द्रः [२।१५९] ॥ (१) ॥*॥ जघने भवम् । दिगादित्वात् (४।३।५४) यत् । शरीरावयवत्वात् (वा० ४।३।५५) । 'जघन्य मेहने क्लीबं चरमे गर्हितेऽप्यवत्' (इति मेदिनी) [११९।८६] ॥ (२) ॥*॥ चरति । 'चर गतो' (म्वा० प० से०) । 'चरेवच' (उ० ५।६९) इत्यमच् ॥ (३) ॥*॥ अन्ते भवम् । दिगादित्वात् (४।३।५४) । 'अन्त्यस्त्वन्तभवेऽधमे' इति हेमः [२।३४८] ॥ (४) ॥*॥ पश्चाद्भवम् । दक्षिणा— (४।२।९८) इति त्यक् ॥ (५) ॥*॥ 'अगादिपश्चाहि-मच्' (वा० ४।३।२३) ॥ (६) ॥*॥ यद् अन्त्यस्य । मोघं निरर्थकम्

मोघम्, निरर्थकम् (२ त्रि), 'निष्फल, बेकाम' के २ नाम हैं ।

मोघेति ॥ मुह्यन्त्यस्मिन् । 'मुह वैचित्ये' (दि० प० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । न्यङ्क्वादिः (७।३।५३) ।—मुह्येरधि—इति मुकुटोक्तिश्चिन्त्या । 'मोघो दिने निष्फले च मोघा स्यात्पाटलातरो' इति हेमः [२।५५] ॥ (१) ॥*॥ निगंतोऽर्थोऽस्मात् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'निष्प्रयोजनस्य' ।

१. हेमे पुस्तकत्रयेऽपि—प्रागग्रे श्रुतिभेदे च इत्येवं पाठः ।

२. 'कृत्यलुटो बहुलम्' इति सूत्रे 'कृतो बहुलम्' इति भाष्यसम्भवे न्यासेऽधिकरणेऽप्यचः प्रवृत्तेः न्यङ्क्वादित्वात्कुत्वस्य सि० की० अप्यभीष्टतया मुकुटोक्तं सम्यगेव । अत एव वाचस्पत्येऽप्युपसर्ग्येनापि 'मोघ'शब्दस्य सिद्धिरुक्ता ।

३. हेमपुस्तकत्रयस्यः—'दीने—' इत्येव पाठो विश्व- (२९।५) मेदिन्यो (२९।४) रगुरोधात्समीचीनः ।

स्पष्टं स्फुटं प्रत्यक्तमुत्बणम् ॥ ८१ ॥

स्पष्टम्, स्फुटम्, प्रत्यक्तम्, उत्बणम् (४ त्रि), 'स्पष्ट' के ४ नाम हैं ।

स्पेति ॥ स्पाश्यते स्म । 'स्पष्ट' वाचनस्पष्टानयोः (भ्वा० उ० से०) ण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) । 'वाचान्त'—(७।२।२७) इति साधुः । मुकुटस्तु—स्पष्टयत स्म—इति विगृहीतवान् । तत्रैतद्प्रसङ्गो दुर्वारः ॥ (१) ॥ * ॥ स्फुटति । स्फुट विकसने (तु० प० से०) । 'इगुपध'—(३।१।१३५) इति कः । 'स्फुटो व्यक्तप्रफुल्लयोः । सिते व्याप्ते' इति हेमः [२।१०१-१०२] ॥ (२) ॥ * ॥ प्रव्य- ण्यत स्म । 'अञ्चु व्यक्त्यादौ' (व० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । प्रव्यच्यते स्म इति वा । 'अञ्चु विशेषणे' (वृ० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ उद्वणति । 'वण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अच् (३।१।१३४) । पुषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'स्पष्टस्य' ।

साधारणं तु सामान्यम्

साधारणम्, सामान्यम् (२ त्रि), 'साधारण, मामूली' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ सह आधारणेन । 'आग्नीध्रसाधारणाद्व' (वा० ५।४।३६) इति स्वार्थेऽञ् । स्त्रियां ङीप् (४।१।१५) ॥ (१) ॥ * ॥ सह मानेन । समानस्य भावः । ण्यञ् (५।१।१२४) । चातुर्वर्ण्यादित्वाद् (वा० ५।१।१२४) वा स्वार्थे ण्यञ् (२) ॥ * ॥ द्वे 'अनेकसंबन्धिन एकस्य' ।

एकाकी त्वेक एककः ।

एकाकी, एकः, एककः (३ त्रि), 'अकेले' के ३ नाम हैं ।

एकेति ॥ एक एव । 'एकादाकिनिच्चासहाये' (५।३।५२) ॥ (१) ॥ * ॥ चकारात् कन्लुको च । 'एकं संख्या- न्तरे श्रेष्ठे कंचलेतरयोस्त्रिषु' (इति मेदिनी) [२।१८] ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'असहजातीयासहायस्य' ।

भिन्नार्थका अन्यतर एकस्त्वोऽन्येतरावपि ॥ ८२ ॥

भिन्नः (भिन्ने के पर्यायवाचक सब शब्द), अन्यतरः, एकः, त्वः, अन्यः, इतरः (६ त्रि), 'भिन्न, दूसरे, अलग' के ६ नाम हैं ।

१. 'एकलः' इति पाठान्तरम् । तत्प्रयोगो यथा श्रीम-
द्भगवते—“तस्मिन् वावकिल स एकलः पुलहाश्रमोपवने
विभिधकुसुमकिसलयतुलसिकाम्बुभिः—” (५।७।११)
इति । अन्यत्र—“जायेत चैकलः प्राणी प्रलीयेत तयै-
कलः । एकलः सुकृतं मुक्तेऽग्नीयाद् दुष्कृतमेकलः” इति ।

भीति ॥ भिन्नोऽर्थो येषां ते ॥ (१) ॥ * ॥ अन्य एव ।
'अल्पाचूतरम्' (२।२।३४) इतिवत् स्वार्थे तरप् ।—द्वयो-
विधारणे डतरच् (५।३।९२)—इति मुकुटस्त्वपाणिनीयः
॥ * ॥ क्वचित् 'एकतरः' इति पाठः । तत्र 'एकाच्च
प्राचाम्' (५।३।९४) इति डतरच् । (२) ॥ * ॥ एति ।
'इण्भी'—(उ० ३।४३) इति कन् ॥ (३) ॥ * ॥ तनोति ।
'तनोतेरनञ् वः' (उ० २।६३) चात् विवप्—इत्येके । आश-
मानित्यत्वात्तुग् वेंकल्पिकः । केचित् चिकमेवानुवर्तयन्ति ।
एव मतभेदसिद्धौ त्वत्प्रशब्दो सर्वादिषु पठितो ॥ (४)
॥ * ॥ अनिति । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । अण्य-
दित्वात् (उ० ४।११२) यः । 'अन्योऽसदृशेतरयोः' इति
हेमः [२।३४८] । (५) ॥ * ॥ तरणम् । 'ऋदोरप्' (३।
३।५७) तरः । एः कामस्य तरः । इना कामेन तरति
इति वा । अच् (३।१।१३४) । 'इतरः पामरेऽन्यस्मिन्'
इति हेमचन्द्रः [३।५५६] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'भिन्नार्थकाः' ।
उक्त्वावचं नैकभेदम्

उक्त्वावचम्, नैकभेदम् (२ त्रि), 'अनेक प्रकारवाले' के २ नाम हैं ।

उच्चेति ॥ उदक् चावाक् च । 'मयूरव्यंसकादयञ्'
(२।१।७२) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ एको भेदोऽस्य ।
न एकभेदम् । 'सुप्सुपा' (२।१।४) इति समासः । न एको
भेदोऽत्र इति वा । उत्तरपदशब्दस्य समासचरमावयवे
रूढत्वात्प्रत्ययपदे नलोपाभावः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अनेक-
प्रकारस्य' ।

उच्चण्डमविलम्बितम् ।

उच्चण्डम्, अविलम्बितम् (२ त्रि), 'जल्दबाज, शीघ्रता
करनेवाले' के २ नाम हैं ।

विति ॥ उच्चण्डनम् । 'चडि कोपे' (भ्वा० आ०
से०) । णञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ विलम्बयते स्म ।
'लवि अवसंसने' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ।
न विलम्बितम् ॥ * ॥ स्वामी—अवलम्बनम्—इति पठति ।
(२) ॥ * ॥ द्वे 'उत्तालस्य' ['उत्तान' इत्याख्यस्य] ॥

अरुन्तुदं तु मर्मस्पृक्

अरुन्तुदम्, मर्मस्पृक् (२ त्रि), 'मर्मस्थलको पीछा देने-
वाले' के २ नाम हैं ।

अविति ॥ अरुंषि तुवति । 'तुद व्यथने' (तु० उ०
अ०) । 'विष्वरुषोस्तुदः' (३।२।३५) इति खच् । 'अव-
द्विषत्'—(६।३।६७) इति मुम् ॥ (१) ॥ * ॥ मर्म स्पृ-
णति । 'स्पृष्ट उपतापे' (तु० प० अ०) । 'स्पृष्टोऽनुदके'—
(३।२।५८) इति क्विप् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मर्मपीडकस्य' ।

अबाधं तु निरर्गलम् ॥ ८३ ॥

अबाधम्, निरर्गलम् (२ त्रि), 'अबाध' अर्थात् 'विना शोक-टोकवाले' के २ नाम हैं ।

अवेति ॥ न बाधाऽस्य ॥ (१) ॥ * ॥ निष्क्रान्तमर्ग-
लायाः । 'निरादयः-' (वा० २।२।१८) इति समासः ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'अबाधितस्य' ।

प्रसव्यं प्रतिकूलं स्यादपसव्यमपष्ठु च ।

प्रसव्यम्, प्रतिकूलम्, अपसव्यम्, अपष्ठु (४ त्रि),
'प्रतिकूल, उलटा' के ४ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रगतं सव्यात् । 'प्रसव्यं वाच्यलिङ्गं [स्यात्]
प्रतिकूलानुकूलयोः' (इति मेदिनी) [१११।९२] ॥ (१)
॥ * ॥ प्रतीपं कूलात् ॥ (२) ॥ * ॥ अपगतं सव्यात् ।
'अपसव्यं त्रिलिङ्गं तु' दक्षिणप्रतिकूलयोः' इति विश्वः
[१२४।११७] (मेदिनी) [१२१।११७] ॥ (३) ॥ * ॥
अपतिष्ठति । 'अपदुःसुषु स्यः' (उ० १।२५) इति कुः ।
सुषामादिः (८।३।९८) । 'अपष्ठुः पुंसि काले च वामे
स्यादन्यलिङ्गकः' (इति मेदिनी) [३९।१०] (४) ॥ * ॥
'अत्वारि विरुद्धार्थस्य' ।

वामं शरीरं सव्यं स्यात्

सव्यम् (त्रि), 'शरीरके वाम भाग' का १ नाम है ।

वेति ॥ सुयते । 'पु प्रेरणे' (तु० ५० से०) । 'अचो
यत्' (३।१।९७) । 'सव्यं वामे च दक्षिणे' इत्यजयः ।
'सव्यं तु दक्षिणे । वामे च प्रतिकूले च' इति विश्वः^३
(हेमः) [२।३८८-३८९] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'सव्यशरी-
रस्य' ।

अपसव्यं तु दक्षिणे ॥ ८४ ॥

अपसव्यम् (त्रि), 'शरीरके दाहिने भाग' का १ नाम है ।

अपेति ॥ अपक्रान्तं सव्यात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकं
शरीर 'दक्षिणभागस्य' ।

संकटे ना तु संबाधः

संकटम् (त्रि), संबाधः (नि० पु), 'तत्र रास्ता, या
गली आदि' के २ नाम हैं ।

१. विश्वे 'त्रिलिङ्गं तु' इत्यंशो नास्ति । मेदिन्या-
मपि '—त्रिलिङ्गस्तु—' इति पाठः ।

२. वामार्थे 'सव्य' शब्दप्रयोगो यथा—'उद्धृते दक्षिणे
पाणावुपवीत्युच्यते द्विजः । सव्ये प्राचीन आसीत्' इति
मनुः (२।६३) ।

३. विश्वे 'सव्यं वामप्रतीपयोः' इति (११७।७३)
भिन्नपाठादत्र 'मेदिनी' स्वेव पाठव्यम् ।

समिति ॥ संकटति । 'कटे वर्षाविरणयोः' (भ्वा० ५०
से०) । अच् (३।१।१३४) यद्वा-संबाधार्थात् 'सम्' शब्दात्
स्वार्थे 'संप्रोदश्च-' (५।२।९२) इति कटच् ॥ (१) ॥ * ॥
सम्यग् बाधन्तेऽत्र । 'बाधु लोढने' (भ्वा० आ० से०)
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'संबाधः संकटे भवे'
इति विश्वः [८३।२१] [मेदिनी ८१।३७ च] ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'संकीर्णस्य' ।

कलिलं गहनं समे ।

कलिलम्, गहनम् (२ त्रि), 'दुष्प्रवेश्य (मुरिकलसे
प्रवेश करने योग्य) रास्ता, गली, जङ्गल आदि' के नाम हैं ।

केति ॥ कलते, कल्यते वा । 'कल शब्दसंख्यानयोः'
(भ्वा० आ० से०) 'सलिकल्य-' (उ० १।५४) इतीलच् ॥
(१) ॥ * ॥ गाह्यते । 'गाहू बिलोढने' (भ्वा० आ० से०)
'बहुलमन्यत्रापि' (उ० २।७८) इति युच् । पुषोदरादित्वात्
(६।३।१०९) ह्रस्वः । गस्य गानस्य गतेर्वा हनम् । 'गहनं
वनदुःखयोः' । गह्वरे कलिले चापि' इति विश्व-हेमौ^२ [३।
३९८] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दुष्प्रवेशस्य' ॥

संकीर्णं संकुलाकीर्णं

संकीर्णम्, संकुलम्, आकीर्णम् (३ त्रि), 'सभा, देव-
दर्शन या मेले आदिके कारण मनुष्य आदिसे ठसाठस भरे
हुए स्थान आदि' के ३ नाम हैं ।

समिति ॥ संकीर्यते स्म । 'कृ विश्लेषे' (तु० ५०
से०) । क्तः (३।२।१०२) । संकीर्णं निश्चितेऽपि स्यादशुद्धे
त्वभिधेयवत्^३ (इति मेदिनी) [५१।८२] ॥ (२) ॥ * ॥
संकोलति । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा० ५० से०) । 'इगुपच-'
(३।१।१३५) इति कः । यत्तु-अकिषातोरुलचि 'संकुलम्'
तालव्यादि इति तु स्वामी—इति भ्रुकुटेनोक्तम् । तच्चि-
रस्यम् । 'संकोलति' इति स्वामिना विगृहीतत्वात् ॥ (२)
॥ * ॥ आकीर्यते स्म । कृ विश्लेषे' (तु० ५० से०) । क्तः
(३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वानाजातीयसंमि-
लितस्य' । यथा संकीर्णवगः । केचित्तु एतान् पूर्वपर्याया-
नाहुः । संकीर्णमृषिपत्नीनाम्' इति प्रयोगात् ॥

मुण्डितं परिचापितम् ॥ ८५ ॥

मुण्डितम्, परिचापितम् (२ त्रि), 'मुण्डित' अर्थात्
'मुण्डन किये हुए' के २ नाम हैं ।

१. हेमे 'क' पुस्तके '—वनगुह्ययोः ।—' इति पाठः ।

२. विश्वे 'गहनं गहने दुःखे विपिने कलिलेऽपि च'
इति (८८।३३) भिन्नपाठादत्र 'हेम' इत्येव पाठः समु-
चितः ।

३. मेदिन्यां '—चापि भेषवत्', '—चापि वाच्यवत्'
इति पाठभेदः ।

म्विति ॥ मुण्ड्यते स्म । 'मुडि खण्डने' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ परिवर्ण्यते स्म । मुण्डनार्थोऽत्र^१ वपिः । ण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) ॥*॥ द्वे 'कृतमुण्डनस्य' ।

'ग्रन्थिते संदितं दृग्धम्

ग्रन्थितम्, संदितम्, दृग्धम् (३ त्रि), 'गुथी हुई माला आदि' के ३ नाम हैं ।

प्रेति ॥ ग्रन्थ्यते स्म । 'ग्रन्थ संदर्भे' (क्र्या० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥*॥ 'ग्रन्थितम्' इति पाठान्तरम् । तत्र 'ग्रथि कौटिल्ये' (भ्वा० आ० से०) इति धातुः । 'ग्रन्थितं गुम्फिते क्राप्ते हिसिते च त्रिलिङ्गकम्' (इति मेदिनी) [६।२।१०७] ॥ (१) ॥*॥ संदीयते स्म । 'दो अवखण्डने' (दि० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'द्यतिस्मिति-' (७।४।४०) इतीत्वम् ॥*॥ गुम्फितम् इति पाठे—'गुम्फ ग्रन्थे' (तु० प० से०) । ण्यन्तः (२) ॥*॥ दृग्धते स्म । 'दृग्धी ग्रन्थे' (तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'गुम्फितस्य' ॥

विस्मृतं विस्मृतं ततम् ।

विस्मृतम्, विस्मृतम्, ततम् (३ त्रि), 'फैले हुए' के ३ नाम हैं ।

वीति ॥ विसरति स्म । 'सृ गतो' (भ्वा० प० अ०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ॥ (१) ॥*॥ विस्तीर्यते स्म । 'स्तृक् आच्छादने' (क्र्या० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ तन्यते स्म । 'तनु विस्तारे' (त० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । [अथ] 'ततं व्याप्ते विस्मृते च त्रिलिङ्गकम् । क्लीबं वीणादिवाद्ये स्यात्पुलिङ्गस्तु सदागतौ^३' (इति मेदिनी) [५।५।२०-२१] ॥ (३) त्रीणि 'लब्धप्रसरस्य' ।

१. यल्लक्ष्यं—'प्रयागे भास्करक्षेत्रे पितृमातृवियोगतः । आधाने सोमपाने च पञ्चसु वपनं स्मृतम् ॥' इति प्रा० त० इति वाच० (पृ० ४८४७) । वपनं केशमुण्डनमित्यर्थः । परिपूर्वो वपिमुण्डनार्थः यथा—'मद्रात्परिवापणे' (पा० सु० ५।४।६७) । इति स्वामी ।

२. 'गुन्थितं-' इति क्वचित् इति पीयूषव्याख्या । 'गुम्फितं गुम्फितं च' इति पाठः इति महेश्वरः । 'भवितं मर्दितम्' इति पाठे—'मृद क्षोदे' (क्र्या०) —'क्षनेकार्थत्वाद् ग्रथने' इति स्वामी इति मुकुटः इति दाधिमथाः । किन्तु मुकुटोक्तं क्षी० स्वा० वचनं तट्टीकायां नैव लभ्यते ।

३. मेदिन्यां—'समीरणे' इति पाठः ।

अन्तर्गतं विस्मृतं स्यात्

अन्तर्गतम्, विस्मृतम् (२ त्रि), 'भूले हुए' के २ नाम हैं ।

अन्तेति ॥ अन्तर्गम्यते स्म, गच्छति स्म वा । 'गम्लु गतो' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२, १।४।७२) । 'अन्तर्गतं विस्मृते स्यान्मध्यप्राप्ते च वाच्यवत्' इति विश्वः [७०।१७८] । (मेदिनी) [६७।१७९] ॥ (१) ॥*॥ विस्मर्यते स्म । 'स्मृ आध्याने' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'विस्मृतस्य' ।

प्राप्तप्रणिहिते समे ॥ ८६ ॥

प्राप्तम्, प्रणिहितम् (२ त्रि), 'पाये हुए' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्राप्यते स्म । 'आप्लु व्याप्ती' (स्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'प्राप्तं लब्धे समञ्जसे' (इति मेदिनी) [५६।३२] ॥ (१) ॥*॥ प्रणिधीयते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'दधातेहिः' (७।४।४२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'स्थापितस्य' ।

वेक्षितप्रेक्षिताधूतचलिताकम्पिता धुते ।

वेक्षितः, प्रेक्षितः, आधूतः, चलितः, आकम्पितः, धुतः (३ त्रि), 'थोड़ा कँपे या हिले हुए' के ६ नाम हैं ।

वेल्लीति ॥ वेल्लयते स्म । 'वेल्ल चलने' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'वेल्लितं गमने क्लीबं कुटिले विद्युते त्रिषु' (इति मेदिनी) [६६।१६१] ॥ (१) ॥*॥ प्रेक्षते स्म । 'इक्षि गतो' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ आधूयते स्म । 'धू विधूनने' (तु० प० से०), 'धूक् कम्पने' (क्र्या० प० से०) वा । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ चलयते स्म । 'चल कम्पने' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ आकम्प्यते स्म । 'कपि चलने' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥*॥ धूयते स्म । 'धूक् कम्पने' (स्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । [अथो] 'धुतम् । त्यक्ते विधूते' इति हैमः^२ (मेदिनी) [५६।२७-२८] ॥ (६) ॥*॥ षट् 'ईषत्कम्पितस्य' ।

नुत्तनुभास्वनिष्ठयूताविद्धक्षिप्रेरिताः समाः ॥ ८७ ॥

नुत्तः, नुष्ठ, अस्तः, निष्ठयूतः, आविद्धः, क्षिप्तः, ईरितः (७ त्रि), 'भेजे या किसी काममें लगाये हुए' के ७ नाम हैं ।

न्विति ॥ नुद्यते स्म । 'नुद प्रेरणे' (तु० उ० अ०) ।

१. विद्धे—'कध्यते' इति पाठः ।

२. हैमे 'धुतं त्यक्ते कम्पिते च' इति (२।१७७) इति पाठादत्र 'मेदिनी' त्येव पाठ्यम् ।

क्तः (३।२।१०२) । 'नुदविद-' (८।२।५५) इति वा नत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ अस्यते स्म । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'अस्तः क्षिप्ते पश्चिमादौ' इति हेमः [२।१६०] ॥ (३) ॥ * ॥ निष्ठीव्यते स्म । 'ष्ठिबु निरसने' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'यस्य-' (७।२।१५) इति नेट् । 'ञ्छ्वोः-' (६।४।१९) इत्यूट् ॥ (४) ॥ * ॥ आविष्यते स्म । 'वध ताडने' (दि० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'आविद्धो वाच्यलिङ्गः स्यात्कुटिले च पराहते' (इति मेदिनी) [८०।२८] ॥ (५) ॥ * ॥ क्षिप्यते स्म । 'क्षिप प्रेरणे' (तु० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (६) ॥ * ॥ ईर्यते स्म । 'ईर गतो कम्पने च' (अ० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'प्रेरितस्य' ।

परिक्षिप्तं तु निवृत्तम्

परिक्षिप्तम्, निवृत्तम् (२ त्रि), 'खाई या दिवाल आदिसे विरे हुए' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ परितः क्षिप्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ निव्रियते स्म । 'वृष् वरणे' (कृधा० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'परिखादिना वेष्टितस्य' ।

मूषितं मुषितार्थकम् ।

मूषितम्, मुषितम् (मुषितके पर्याय-वाचक सब शब्द । २ त्रि), 'चुराये हुए के २ नाम हैं ।

स्विति ॥ मूष्यते स्म । 'मूष' स्तेये' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ मुष्यते स्म । 'मुष स्तेये' (कृधा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'मुषितं' हृत-खण्डिते' इति विश्वः [६३।८३], (मेदिनी) [६३।१४३] । (२) ॥ * ॥ द्वे 'भोरितस्य' ।

अवृद्धप्रसृते

प्रवृद्धम्, प्रसृतम् (२ त्रि), 'पसरे (फैले) हुए' के २ नाम हैं ।

१. स्वादिस्थघातोः 'मूषित'शब्दस्य च दीर्घादित्वा-दत्र 'मुष' इति ह्रस्वादिघातूपन्यासोऽनुचित इत्यतोऽत्रत्यं 'मुष'पाठं परिवर्त्य मया 'मूष' इति दीर्घादिघातुः स्थापितः ।

२. विश्व-मेदिन्योर्ह्रस्वादे'मुषित'शब्दस्य दर्शनाद् ह्रस्वादि'मुषित'शब्दविवरणे ह्रस्वादेरेवोचित्याच्च मया-चर्यं 'मूषितम्' इति प्राक्तनपाठं परिवर्त्य ह्रस्वादि-'मुषितम्'—इति पाठः स्थापितः ।

३. विश्वस्यो 'मुषितं खण्डिते हते' इति पाठो मुक्तः । मेदिन्यां च 'मुषितं हृतखण्डितयोः' इति पाठः ।

प्रेति ॥ प्रवर्धते स्म ॥ 'वृषु वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रसरति स्म । 'सृ गतो' (भ्वा० प० अ०) क्तः (३।४।७२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रसृतस्य' ।

न्यस्तनिसृष्टे

न्यस्तम्, निसृष्टम् (२ त्रि), 'फेंके हुए' के २ नाम हैं ।
न्येति ॥ न्यस्यते स्म । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ निसृज्यते स्म । 'सृज विसर्गे' (दि० आ० अ०) ॥ क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'त्यक्तस्य' ।

गुणिताहते ॥ ८८ ॥

गुणितम्, आहतम् (२ त्रि), 'गुणा किये हुए अङ्क या बटी (बरी) हुई रस्सी आदि' के २ नाम हैं ।

ग्विति ॥ गुण्यते स्म । 'गुण आमन्त्रणे' (तु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ आहन्यते स्म । 'हन्' (अ० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) [आहतं तु मृषार्थके । गुणिते ताडिते चापि] इति हेमः, ३।२५८-२५९ ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गुणितस्य' ।

निदिग्धोपचिते

निदिग्धम्, उपचितम् (२ त्रि), 'बढ़े (पुष्ट) हुए' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निदिह्यते स्म । 'दिह उपचये' (अ० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ उपचीयते स्म । 'चिच् चयने' (स्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'भवेदुपचितं दिग्धे' समूहे वाच्यलिङ्गकम्' (इति मेदिनी) [६८।१९०] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पुष्टि प्रापितस्य' ।

गूढगुप्ते

गूढम्, गुप्तम् (२ त्रि), 'गुप्त' के २ नाम हैं ।

ग्विति ॥ गुह्यते स्म । गूह संवरणे' (भ्वा० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'गूढं रहसि गुह्ये च न द्वयोः संवृत्ते त्रिषु' (इति मेदिनी) [४३।१] ॥ (१) ॥ * ॥ गुप्यते स्म । 'गुप गोपनादौ' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'गुप्तं गूढे ज्ञाते' इति हेमः ॥ (२) ॥ द्वे 'कृतगोपनस्य' ।

१. हेम (४।१०५-१०६) विश्व (७।१।८५) योरनुरोधान्मेदिनीस्थः 'दग्ध' इति पाठो न समीचीनः प्रतिभाति ।

२. अस्य सेट्कृत्वादितो दुर्भारतयाऽत्र 'गुप रक्षणे' (भ्वा० प० अ०) इत्यस्योपन्यास उचितः ।

गुण्डितरूपिते ।

गुण्डितम्, रूपितम् (२ त्रि), 'धूल आदिमें लिपटे हुए' के २ नाम हैं ।

निति ॥ गुण्डयते स्म । 'गुण्डि वेष्टने' (चु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ * ॥ 'गुण्डितम्' इति पाठे—
'गुण्डि वेष्टने' (चु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥
रुच्यते स्म । रुचिर्वेष्टनार्थोऽपठितोऽपि भ्वादी
दृष्टव्यो भ्वादेरवृत्तत्वात् । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'धूलिलिप्तस्य', 'गुण्डालित' इति ख्यातस्य ।

द्रुतावदोर्णे

द्रुतम्, अवदीर्णम् (२ त्रि), 'पिचले हुए' के २ नाम हैं ।
द्रुतेति ॥ द्रुयते स्म । 'द्रु गती' (भ्वा० प० अ०) ।
क्तः (३।२।१०२) । 'द्रुतं शीघ्रविलीनयोः' इति हेमः [३।
१७५] ॥ (१) ॥ * ॥ अवदीर्यते स्म । 'दृ विदारणे'
(कथा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥
दे 'प्रापितद्रवीभावस्य' ।

उद्गूर्णोद्यते

उद्गूर्णम्, उद्यतम् (२ त्रि), 'उठाए हुए खड्ग आदि,
उठाकर तौल आदिका अन्दाजा किये हुए, या लोके हुए
गेंद आदि' के २ नाम हैं ।

विति ॥ उद्गूर्यते स्म । 'गुरी उद्यमने' (दि० आ०
से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ उद्यम्यते स्म ।
'यम उपरमे' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'उत्तोलितस्य' ।

काचितशिक्षिते ॥ ८९ ॥

काचितम्, शिक्षितम् (२ त्रि), 'सिकहरपर रखे हुए'
के २ नाम हैं ।

केति ॥ काचे धृतम् । 'प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे—' (चु०
ग०) इति णिच् । क्तः [३।२।१०२] ॥ (१) ॥ * ॥ एवं
शिक्षये धृतम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शिक्षये' ['छीका, सिकहर'
इति ख्याते] स्थापितस्य ।

घ्राणघ्राते

घ्राणम्, घ्रातम् (२ त्रि), 'खूँचे हुए' के २ नाम हैं ।
घ्रेति ॥ घ्रायते स्म । 'घ्रा गन्धोपादाने' (भ्वा० प०
अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'नुषविद—' (८।२।५५) इति

१. यथा—'पदातिरन्तर्गिर रेणुलुपितः' इति किशो०
(१।३४) ।

२. '—कारितशिक्षिते' इति पाठा० ।

वा नत्वम् । घ्राणं तु घ्रातघोणयोः' इति हेमः [२।१४१]
॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'आघ्रातस्य' ।

दिग्धलिप्ते

दिग्धम्, लिप्तम् (२ त्रि), 'लिपे हुए स्थान आदि' के २
नाम हैं ।

दीति ॥ दिह्यते स्म । 'दिह उपचये' (अ० उ० अ०)
क्तः (३।२।१०२) । 'दिग्धो विषाक्तबाणे स्यात्पुंसि, लि-
प्तेऽन्यलिङ्गकः' (इति मेदिनी) [७९।७] ॥ (१) ॥ * ॥
लिप्यते स्म । 'लिप उपदेहे' (तु० उ० अ०) । क्तः (३।२।
१०२) । 'लिप्तं भुक्तविलिप्तयोः । विषाक्ते' इति हेमः [२।
१९५-१९६] ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'लिप्तम्' इति ख्यातस्य ।

समुदक्तोद्धृते

समुदक्तम्, उद्धृतम् (२ त्रि) 'नदी, तालाब, कुँए आदि-
से निकाले हुए पानी आदि' के २ नाम हैं ।

सेति ॥ समुदच्यते स्म । 'अञ्चु गती' (भ्वा० प०
से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ उद्ध्रियते स्म ।
'हृन् हरणे' (भ्वा० उ० से०) । 'धृन् धारणे' (भ्वा०)
उ० अ० वा । क्तः (३।२।१०२) । उद्धृतं स्यात् त्रिषू-
त्क्षिप्ते परिभुक्तोज्झितेऽपि च' (इति मेदिनी) [६१।९८] ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'कूपादेर्निष्कासितजलादेः' ।

समे ।

'प्रवृद्ध, प्रसृत' (अमर० ३।१।८८) से यहाँतक दो-
दो शब्द समान लिङ्ग और अर्थवाले हैं ।

सेति ॥ 'समे' इति प्रवृद्धप्रसृते [अम० ३।१।८८] इ-
त्यादिषु ध्वनेति ।

वेष्टितं स्याद्वलयितं संवीतं रुद्धमावृतम् ॥ ९० ॥

वेष्टितम्, वलयितम्, संवीतम्, रुद्धम्, आवृतम् (५ त्रि)
'चारों तरफसे घेरे हुए' के ५ नाम हैं ।

वेष्टीति ॥ वेष्टयते स्म । 'वेष्ट वेष्टने' (भ्वा० आ०
से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'वेष्टितं रुद्धे लासके करणा-
न्तरे' (इति मेदिनी) [६६।१६१] ॥ (१) ॥ * ॥ वलयं
जातमस्य । तारकादिः (५।२।३६) । यद्वा—वलयवत्
कृतम् । 'तत्करोति—' (वा० ३।१।२६) इति णिच् । क्तः
(३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ संवीयते स्म । 'व्येज् संव-
रणे' (भ्वा० उ० अ०) । क्तः । (३।२।१०२) ॥ (३)
॥ * ॥ रुध्यते स्म । 'रुधिर् आवरणे' (रु० उ० अ०) ।
क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥ * ॥ आव्रियते स्म । 'वृज्

१. हेमे 'क'पुस्तके '—मुक्त—' इति पाठः ।

आवरणे' (क्रया० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'नद्यादिवेष्टितस्य' ।

रुग्णं भुग्ने

रुग्णम्, भुग्णम् (२ त्रि), 'व्यथित या दृष्टे हुए' के २ नाम हैं ।

विति ॥ रुज्यते स्म । 'रुजो भङ्गे' (तु० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति नत्वम् ॥ (१) ॥*॥ भुज्यते स्म । 'भुजो कौटिल्ये' (तु० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'वक्रम्य' ।

अथ निशितक्षुण्णतशातानि तेजिते ।

निशितम्, क्षुण्णम्, शातम्, तेजितम् (४ त्रि), 'सान आदि देकर तेज किये हुए तलवार, भाला चाकू आदि' के ४ नाम हैं ।

अथेति ॥ निशायते स्म । 'शो तनुकरणे' (दि० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'शाच्छोः-' (७।४।४१) इति वेत्वम् ॥ (१) ॥*॥ (३) ॥*॥ क्षण्यते स्म । 'क्षुण्ण तेजने' (अ० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ तेज्यते स्म । 'तिज निशाने' चुरादिः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'शाणादिना तीक्ष्णीकृतस्य' ।

स्याद्विनाशोन्मुखं पक्वम्

विनाशोन्मुखम्, पक्वम् (२ त्रि), 'पके हुए या शीघ्र नष्ट होनेवाले' के २ नाम हैं ।

स्यादिति ॥ विनशनं विनाशः । भावे घञ् (३।३।१८) । उदगतं मुखमारम्भोऽस्य । विनाशे उन्मुखम् ॥ (१) ॥*॥ पच्यते स्म । 'हुपचष् पाके' (भ्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'पचो वः' (८।२।५२) । 'पक्वं परिणते नाशाभिमुखे' इति हैमः [२।५।४३] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'विनाशोन्मुखस्य' ।

होणहीतौ तु लज्जिते ॥ ९१ ॥

होणः, हीतः, लज्जितः (३ त्रि), 'लजाये हुए' के ३ नाम हैं ।

हीति ॥ ग्रहणीत् । 'ह्री लज्जायाम्' (जु० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'नुदविद-' (८।१।५५) इति वा नत्वम् ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ लज्जा जाताऽस्य । तारकादिः (५।२।३६) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'संजातलज्जस्य' ।

वृते तु वृत्तवावृत्तौ

वृत्तः, वृत्तः, वावृत्तः (३ त्रि), 'स्वयंवर आदिमें स्वीकार किये हुए वर आदि' के ३ नाम हैं ।

६५ अ०

विति ॥ व्रियते स्म । 'वृत् वरणे' (क्रया० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ वृत्त्यते स्म । 'वृत्तु वतने' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'वृत्तं वृत्तौ दृढे मृते । चरित्रे वृत्तुले छन्दःस्वतीताधीनयोर्वृते' इति हैमचन्द्रः [२।२०।१] ॥ (२) ॥*॥ केचित्तु—'वावृत्तु वतने' (दि० आ० से०) इति पठन्ति, तन्मते वावृत्त्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'स्वयंवरदात्री स्वीकृतस्य वरादेः' ।

संयोजित उपाहितः ।

संयोजितः, उपाहितः (२ त्रि), 'जोड़े हुए' के २ नाम हैं ।

समिति ॥ संयोज्यते स्म । 'युजिर् योगे' (रु० उ० अ०) ण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ उपाधीयते । क्तः (३।२।१०२) । 'दधातेहिः' (७।४।४२) । 'उपाहितोऽनलोत्पाते पुमानारोपिते त्रिषु' (इति मेदिनी) [६८।१८७] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'मेलितस्य' ।

प्राप्यं गम्यं समासाद्यम्

प्राप्यम्, गम्यम्, समासाद्यम् (३ त्रि), 'प्राप्त करने या जानने योग्य' के ३ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्राप्यते । 'आप्तु व्याप्ती' (स्वा० प० अ०) । ण्यत् (३।१।१२४) ॥ (१) ॥*॥ गम्यते । 'गम्यु वृत्ती' (भ्वा० प० अ०) । 'पोरदुपधात्' (३।१।१८) इति षष् ॥ (२) ॥*॥ समासद्यते । 'बदल विशरणादौ' (तु० प० अ०) । ण्यत् (३।१।१२४) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'आप्तु शक्यस्य' ['योग्यस्य वा'] ।

स्यन्नं रीणं स्तुतं स्तुते ॥ ९२ ॥

स्यन्नम्, रीणम्, स्तुतम्, स्तुतम् (४ त्रि), 'दूधके, चूष या बहे हुए जल आदि' के ४ नाम हैं ।

स्येति ॥ स्यन्दते स्म । 'स्यन्द प्रस्रवणे' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'रदाभ्याम्-' (८।२।४२) इति नत्वम् ॥ (१) ॥*॥ रीयते स्म । 'रीड प्रस्रवणे'

१. '-स्वतीताधीनयो-इति च पाठः ।

२. 'वावृत्तः । वृत्तु-वावृत्तु वरणे (वतने), इत्यम-बुद्ध्या वृत्तव्यावृत्ता'विति पेटुः । लक्ष्येऽपि-ततो वावृत्त- (त्य) माना सा' इति भट्टिः (४।२८) । 'इति स्वामी । '-मानाऽसी' इति च पाठः ।

३. सर्वपुस्तकेषु धातुपाठादौ 'रीड प्रस्रवणे' इत्येव पाठोपलब्धवपि, अत्र 'प्रस्रवणे' इति अग्रे 'अवरीण'शब्दे (अम० ३।१।९४) च स्वयं 'स्रवणे' इति दन्त्यादेरुक्तस्यात्र भिन्नवचनात्, स्वामिना च 'स्रवणार्थस्यैवोक्तत्वाद् अदृष्ट-ल्लेन च आख्यातचन्द्रिकायां 'क्षरणे स्तेपते श्रोतस्यपि क्षरति तेपते । रीयते स्यन्दते चैव' (२।४।३५) इति वचनेन 'रीड'धातोः स्रवणार्थस्यैवोचित्यं प्रतिभाति ।

(दि० आ० अ०)। क्तः (३।२।१०२)। 'स्वादय क्षोदितः' (दि० ग० सू०) इति नत्वम् (८।२।४५) ॥ (२) ॥*॥ स्तूयते स्म । 'स्तु गती' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ स्तूयते स्म । 'षण् प्रस्रवणे' (अ० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'प्रस्तुतस्य' ।

संगूढः स्यात्संकलितः

संगूढः, संकलितः (२ त्रि), 'जोड़े हुए अङ्क आदि' के २ नाम हैं ।

समिति ॥ संगुह्यते स्म । 'गुहू संवरणे' (भ्वा० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ संकल्यते स्म । 'कल संख्याने' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'अङ्कान्तरेणैकीकृतस्याङ्कादेः' ।

अवगीतः ख्यातगर्हणः ।

अवगीतः, ख्यातगर्हणः (२ त्रि), 'लोक-प्रसिद्ध निन्दा-वाले' के २ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवगीयते स्म । 'गै शब्दे' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'धुमास्था-' (६।४।६६) इती-त्वम् । 'अवगीतं तु निवदि दृष्टगहितयोरपि' इति विश्वः [७०।१७८] (मेदिनी) [६७।१७९] ॥ (१) ॥*॥ ख्याता गर्हणा यस्य ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'प्रसिद्धनिन्दस्य' ।

विविधः स्याद् बहुविधो नानारूपः पृथग्विधः ॥९३॥

विविधः, बहुविधः, नानारूपः, पृथग्विधः (४ त्रि), 'अनेक प्रकारके पदार्थ आदि' के ४ नाम हैं ।

वीति ॥ विचित्रा विधा यस्य ॥ (१) ॥*॥ बहुवो विधा यस्य ॥ (२) ॥*॥ नाना रूपमस्य ॥ (३) ॥*॥ पृथग् विधा यस्य ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'नानारूपस्य' ।

अवरीणो धिक्कृतश्चापि

अवरीणः, धिक्कृतः (२ त्रि), 'धिक्कारे हुए' के २ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवरीयते स्म । 'रीङ् स्तवणे' (दि० आ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ धिगकारि । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ पर्यायान्तरं दर्शयितु-मुत्तमस्यैव धिक्कृतस्यानुवादः । यद्वा-निर्मलित उक्तः [अम० ३।१।३९] । अत्र तु निन्दितमात्रे ॥*॥ द्वे 'निन्दित-मात्रस्य' ।

अवध्वस्तोऽवचूर्णितः ।

अवध्वस्तः, अवचूर्णितः (२ त्रि), 'चूर्ण किये हुए' के २ नाम हैं ।

१. विश्वे '—मुहुर्दृष्टे विगर्हिते' इति पाठः । मेदिन्या च '—दृष्टगर्हि—' इति । '—त्वग्दगाह—' इति च पाठी ।

अवेति ॥ अवध्वस्यवे स्म । 'ध्वंसु गती च' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'अवध्वस्तं परित्यक्ते निन्दितेऽप्यवचूर्णिते' इति विश्वः [७२।२०३] ॥*॥— 'अपध्वस्तः' इत्यपि पाठः ॥ (१) ॥*॥ अवचूर्ण्यते स्म । 'सत्याप-' (३।१।२५) इति ण्यन्तात् क्तः (३।२।१०२) । यद्वा-चूर्णं पेषे चुरादिः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'क्षिप्तसुषादि-चूर्णस्य' ।

अनायासकृतं फण्टम्

अनायासकृतम्, फण्टम् (२ त्रि), 'विना परिश्रमसे तैयार होनेवाले त्रिफला आदिके काढ़ा-विशेष' के २ नाम हैं ।

अनेति ॥ (१) ॥*॥ फण्यते स्म । 'फण गती' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'क्षुब्धस्वान्त-' (७।२।१८) इति साधुः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'अनायासेन कृतस्य क्वाथविशेषस्य' ।

स्वनितं ध्वनितं समे ॥ ९४ ॥

स्वनितम्, ध्वनितम् (२ त्रि), 'ध्वनित' अर्थात् 'अव्यक्त शब्द' के २ नाम हैं ।

स्वेति ॥ स्वन्यते स्म । 'स्वन शब्दे' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ ध्वन्यते स्म । 'ध्वन शब्दे' (भ्वा० प० से०) । क्तः । (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कृतशब्दस्य' ।

बद्धे संदानितं मृतमुदितं संदितं सितम् ।

बद्धम्, संदानितम्, मृतम्, उदितम्, संदितम्, सितम् (६ त्रि), 'बँधे हुए' के ६ नाम हैं ।

वेति । बध्यते स्म । 'बन्ध बन्धने' (क्र्या० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ संदान्यते स्म । 'दान खण्डने' (भ्वा० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ मूयते स्म । 'मृड् बन्धने' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ उद्ध्यते स्म । संद्यते स्म । 'दो अवखण्डने' (दि० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'द्यतिस्यति-' (३।४।४०) इतीत्वम् ॥ (४) ॥*॥ (५) ॥*॥ सीयते स्म । 'षिञ् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (६) ॥*॥ षट् 'बद्धस्य' ।

निष्पक्वं क्वथितम्

निष्पक्वम्, क्वथितम् (२ त्रि), 'अच्छी तरह पकाये या उबाले हुए' के २ नाम हैं ।

नीति ॥ निष्पद्येन पक्वम् ॥ (१) ॥*॥ क्वथ्यते

१. 'मूर्णमुदितं-' इति पाठान्तरम् ।

स्म । 'क्वथे निष्पाके' (भ्वा० १० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'साकल्येन पक्वस्य' ।

पाके क्षीराज्यपयसां शृतम् ॥ ९५ ॥

शृतम् (त्रि), 'पके हुए दूध, जी और हविष्य आदि या पाकमात्र' का १ नाम है ।

पेति ॥ श्रायते स्म । 'श्रा राके' (अ० ५० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'शृतं पाके' (६।१।२७) इति साधुः ॥ (१) ॥*॥ एकं 'क्षीरादिषु कृतपाकस्य' ।

निर्वाणो मुनिवहथादौ

निर्वाणः (त्रि), 'मुक्तिप्राप्त मुनि या बुद्धी हुई अग्नि आदि' का १ नाम है ।

नीति ॥ निर्वाति स्म । 'वा गतिगन्धनयोः' (अ० ५० अ०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । निर्वाणो-ऽवाते' (८।२।५०) इति साधुः । आदिना 'निर्वाणो हस्ती' । 'निमग्नः' इत्यर्थः । 'निर्वाणमस्तगमने निवृत्तौ गजमज्जने । सगमेऽप्यपवर्गे च' इति विश्वः [५२।५६-५७] (मेदिनी) [४९।५९] ॥ (१) ॥*॥ एकं 'मुनिवहथादौ प्रयुक्तस्य' ।

निर्वातस्तु गतानिले ।

निर्वातः (त्रि), 'विना हवाके स्थान आदि' का १ नाम है ।

निर्वेति ॥ गतश्रासावनिलश्च । तस्मिन् निवहने (?) । पृथक् पदं वा ॥ (१) ॥*॥ एकम् 'अनिले गते सति निर्वातस्य' ।

पक्वं परिणते

पक्वम्, परिणतम् (२ त्रि), 'पके हुए' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ [पच्यते स्म । 'डुपचिष् पाके' (भ्वा० उ० अ०) । क्तः (३।३।१०२) ॥ (१) ॥*॥] परिणमति स्म । 'णम प्रह्वत्वे' (भ्वा० ५० अ०) । अकर्मकत्वात् क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'परिणामं प्राप्तस्य' ।

गूढं हन्ने

गूढम्, हन्नम् (२ त्रि), 'पाखाना किये हुए' के २ नाम हैं ।

निवति ॥ गूयते स्म । 'गु पुरीषोत्सर्गे' (तु० ५० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'दुग्धोर्दीर्घश्च' (वा० ८।२।४४) इति वत्वम् । -'त्वादिभ्यश्च' (८।२।४४)-इति मुकुटोक्तिश्चिन्त्या । तोदादिकत्वेनास्य त्वादित्वाभावात् ॥ (१) ॥*॥

१. —हविषां— इति पाठान्तरम् ।

२. विश्वे —गजमज्जने । अपवर्गे च' इत्येवं पाठः ।

हृद्यते स्म । 'हृद पुरीषोत्सर्गे' (भ्वा० आ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'गुदनिष्कासितपुरीषस्य' ।

मीढं तु मूत्रिते ॥ ९६ ॥

मीढम्, मूत्रितम् (२ त्रि), 'पेशाव किये हुए' के २ नाम हैं ।

मीति ॥ मिह्यते स्म । 'मिह सेचने' (भ्वा० ५० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ मूत्र्यते स्म । 'मूत्र प्रस्रावे' (तु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'उपस्थनिष्कासितमूत्रस्य' ।

पुष्टे तु पुषितम्

पुष्टम्, पुषितम् (२ त्रि), 'पाले हुए' के २ नाम हैं ।

प्विति ॥ पुष्यते स्म । 'पुष पुष्टौ' (दि० ५० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ भोवादिकस्य त्विट् । (२) ॥*॥ द्वे 'यस्य पोषणं कृतं तस्य' ।

सोढे क्षान्तम्

सोढम्, क्षान्तम् (२ त्रि), 'क्षमा किये हुए' के २ नाम हैं ।

सविति । सख्यते स्म । 'सह मर्षणे' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'सहिवहोरोदवर्णस्य' (६।३।११२) ॥ (१) ॥*॥ क्षम्यते स्म । 'क्षमूष् सहवे' (दि० ५० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'अनुनासिकस्य-' (६।४।१५) इति दीर्घः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'क्षमां प्रापितस्य' ।

उद्धान्तमुद्रते ।

उद्धान्तम्, उद्गतम् (२ त्रि), 'वमन (उखटी) किये हुए' के २ नाम हैं ।

उद्देति ॥ उद्गम्यते स्म । 'दुग्धम उद्गिरणे' (भ्वा० ५० से०) । क्तः (३।२।१०२) । ['उद्धान्त उद्गीर्णे निर्मदद्विपे' इति हैमः, ३।२६६] ॥ (१) ॥*॥ उद्गम्यते स्म । 'गन्धु गतो' (भ्वा० ५० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'वमित्वा त्यक्तस्यान्नादेः' ।

दान्तस्तु दमिते

दान्तः, दमितः (२ त्रि) 'दमन किये हुए वस्त्र आदि' के २ नाम हैं ।

देति ॥ दम्यते स्म । 'दमु उपशमे' (दि० ५० से०) । णिजन्तः । क्तः (३।२।१०२) । 'वा दान्तशान्त-' (७।१।२७) इति साधुः । 'दान्तस्तु दमितेऽपि स्यात्तपःकलेष्वपि' ।

१. 'मुद्धानमुद्रते' इति—मुद्धानमुद्रते इति च पाठा० ।

त्रिषु' (इति मेदिनी) [५५।२४] ॥ यत्तु मुकुटेन—अणि-
जन्तस्य निपातनमुक्तम्—। तच्चिन्त्यम् । 'वा दान्त—' (७।२।
२७) इत्यत्र 'णेः' इत्यनुवर्तनात् । अणिजन्तस्य 'यस्य
विभाषा' (७।२।१५) इति नित्यनिषेधात् । निपातं विनापि
सिद्धत्वात् ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे 'कृतं दमनं यस्य
ब्रुषभादेस्तस्य' ।

शान्तः शमिते

शान्तः, शमितः (२ त्रि), 'शान्त किये गये' के २
नाम हैं ।

वेति ॥ शम्यते स्म । 'शम उपशमे' (दि० प० से०) ।
ष्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) ।—शान्तो रोगः । निवृत्त
इत्यर्थः—इति यत् केवलस्य निपातनं मुकुटेन स्वीकृतम् ।
तच्चिन्त्यम् । 'वा दान्त—' इत्यत्र 'णेः' इत्यनुवर्तनात् ।
'शान्तोऽतिमुक्तसयोः पुंसि त्रिषु शमान्विते । अव्ययं
धारणे' शान्तम्' (इति मेदिनी) [५६।६३-६४] ॥ (१)
॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे 'शमनं प्रापितस्य' ।

प्रार्थितेऽर्दितः ॥ ९७ ॥

प्रार्थितः, अर्दितः (२ त्रि), 'प्रार्थना किये हुए' के २
नाम हैं ।

वेति ॥ प्रार्थ्यते स्म । 'अर्थ याच्नायाम्' । (बु० आ०
६०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ अर्थते स्म ।
'अर्दं गतो याचने च' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।
२।१०२) । 'अर्दितं याचितेऽपि स्याद्वातव्याघो च हिंसिते'
(इति मेदिनी) [५९।७९] ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'याचितस्य' ।

जप्तस्तु जपिते

जप्तः, जपितः (२ त्रि), 'जनाये हुए' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ जप्यते स्म । मारणादौ ज्ञा मित् । ण्यन्तः ।
क्तः (३।२।१०२) । 'वा दान्त—' (७।२।२७) इति साधुः
॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे 'बोधं प्रापितस्य' ।

छन्नरच्छादिते

छन्नः, छादितः (२ त्रि), 'ढके (छिपाये) हुए' के २
नाम हैं ।

वेति ॥ छाद्यते स्म । 'छद अपवारणे' (बु० उ०
से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'वा दान्त—' (७।२।२७)
इति साधुः । 'छन्नं रहस्यादितयोः' इति हैमः [२।२६८] ॥
(१) ॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे 'आच्छादितस्य' ।

पूजितेऽञ्चितः ।

पूजितः, अञ्चितः (२ त्रि), 'पूजा किये हुए' के २ नाम हैं ।

१. मेदिन्यां '—अभियुक्त—वारणे' इति पाठः ।

प्विति ॥ पूज्यते स्म । 'पूज पूजायाम्' (बु० प० से०) ।
क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ अञ्च्यते स्म । 'अञ्चु
पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'अञ्चेः
पूजायाम्' (७।२।५३) इतीट् । 'नाञ्चेः पूजायाम्' (६।
४।३०) इति नलोपाभावः ॥*॥ 'अचितः' इति पाठे—
'अचं पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥
(२) ॥*॥ द्वे 'पूजितस्य' ।

पूर्णस्तु पूरिते

पूर्णः, पूरितः (२ त्रि), पूरा किये हुए' के २ नाम हैं ।

प्विति ॥ पूर्यते स्म । 'पूरी आप्यायने' (दि० आ०
से०) । ण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) । 'वा दान्त—' (७।
२।२७) इति साधुः । 'पूर्णः कृत्स्ने पूरिते च' इति हैमः
[२।१५०] ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे 'पूर्णस्य' ।

क्लिष्टः क्लिशिते

क्लिष्टः, क्लिशितः (२ त्रि), क्लेश पाये हुए' के २
नाम हैं ।

क्लीति ॥ क्लिश्यते स्म । 'क्लिश विबाधने' (क्या०
प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'क्लिशः क्तवानिष्ठयोः'
(७।२।५२) इति वेट् ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे
'प्राप्तक्लेशस्य' ।

अवसिते सितः ॥ ९८ ॥

अवसितः, सितः (२ त्रि), 'समाप्त' के २ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवस्यति स्म । अवसीयते स्म वा । 'षोऽन्त-
कर्मणि' (दि० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'द्यति-
स्यति—' (७।४।४०) इतीत्वम् ॥ (१) ॥*॥ 'सितस्त्व-
वसिते बद्धे वर्णे, सिता तु शर्करा' इति हैमः [२।२१०] ॥
(२) ॥*॥ द्वे 'समाप्तस्य' ।

प्रुष्टप्लुष्टोषिता दग्धे

प्रुष्टः, प्लुष्टः, उषितः, दग्धः (४ त्रि), 'जले हुए' के ४
नाम हैं ।

प्रुष्टेति ॥ प्रुष्यते स्म । प्लुष्यते स्म । 'प्रुषु प्लुषु दाहे'
(भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'यस्य—' (७।२।
१५) इति नेट् ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ उष्यते स्म ।
'उष-दाहे' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ।
'उषितं व्युषिते प्लुष्टे' इति हैमः [३।२६६] ॥ (३) ॥*॥
दह्यते स्म । 'दह भस्मीकरणे' (भ्वा० प० अ०) । क्तः
(३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'दग्धस्य' ।

तष्टत्वष्टौ' तनूकृते ।

तष्टः, त्वष्टः (२ त्रि), 'बसूले आदिसे छीलकर पतली की हुई लकड़ी आदि' के २ नाम हैं ।

तेति ॥ तक्ष्यते स्म । त्वक्ष्यते स्म । 'तक्षू त्वक्षू तनूकरणे' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ अतनुस्तनुरकारि । 'कृञ्' (त० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'तनूकृतस्य' ।

वेधितच्छिद्रितौ विद्धे

वेधितः, छिद्रितः, विद्धः (३ त्रि), 'वर्मी या सूई आदि से छेदे हुए' के ३ नाम हैं ।

वेधीति ॥ वेध्यते स्म । 'विध विधाने' (तु० प० से०) ण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ छिद्रयते स्म । 'छिद्र वेधे' (चु० उ० से०) अदन्तः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ विध्यते स्म । 'व्यध ताडने' (दि० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'विद्ध स्याद्वेधिते क्षिप्ते सङ्घे बाधिते त्रिषु' इति विश्वः [८२।६] (मेदिनी) [८०।१६] (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'विद्धस्य' ।

विघ्नविचौ विचारिते ॥ ९९ ॥

विघ्नः, विचः, विचारितः (३ त्रि), 'खोचे हुए' के ३ नाम हैं ।

वीति ॥ विद्यते स्म । 'विद् विचारणे' (रु० आ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'नुदविद्' (८।२।५५) इति वा नत्वम् । यत्तु—'विभाषा गमहन' (७।२।६८) इतीड्विकल्पात् 'यस्य विभाषा' (७।२।१५) इतीड्भावः—इत्युक्तं मुकुटेन । तन्न । अस्यानिट्त्वात् । 'विघ्न विचारिते लब्धे' इति विश्वः [८६।१६] (मेदिनी) [८४।२०] ॥ (१) ॥ * ॥ 'वित्तं क्लीबं घने वाक्यलिङ्गं ख्याते विचारिते' इति (मेदिनी) [५८।५८] ॥ (२) ॥ * ॥ विचार्यते स्म । 'चर गतौ' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'प्राप्तविचारस्य' ।

निष्प्रभे विगता रोकौ

निष्प्रभः, विगतः, अरोकः (३ त्रि), 'बिना प्रभावाले' के ३ नाम हैं ।

१. 'तक्ष्यते' इति विग्रहेण 'त्वष्ट त्वष्ट' योर्भेदाभावेन 'त्वष्टत्वष्टौ' इति प्राक्तनपाठस्थाने 'तष्टत्वष्टौ' इति पाठो मया स्थापितः ।

२. विश्वे—'क्षिप्ते सङ्घेऽपि निगद्यते' इति पाठः ।

३. '—ज्ञाते स्थितौ—' इति पुस्तकद्वये विश्वे पाठः ।

नीति ॥ निष्क्रान्ता प्रभाज्स्मात् ॥ (१) ॥ * ॥ विगच्छति स्म । 'गम्लु गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः । 'विगतौ वीतनिष्प्रभौ' इति रुद्रः । ['विगतो निष्प्रभे वीते' इति हैमः, ३।३।१८] ॥ (२) ॥ * ॥ रोचनं रोकः । 'रुच दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) । न रोकोऽस्य ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'दीप्तिहीनस्य' ।

विलीने विद्रुतद्रुतौ ।

विलीनः, विद्रुतः, द्रुतः (३ त्रि), 'स्वयं पिघले हुए बर्फ आदि' के ३ नाम हैं ।

वीति ॥ विलीयते स्म । 'लीङ् श्लेषणे' (दि० आ० अ०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः । 'स्वादय ओदितः' (दि० ग० सू०) इति नत्वम् (८।२।४५) ॥ (१) ॥ * ॥ विद्रवति स्म । 'द्रु गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः ॥ (२) ॥ * ॥ 'द्रुतं शीघ्रविलीनयोः' इति हैमः [२।१७५] ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'स्वतःप्राप्तद्रवीभावस्य' ।

सिद्धे निर्वृत्तनिष्पन्नौ

सिद्धः, निर्वृत्तः, निष्पन्नः (३ त्रि), 'सिद्ध (पूरा हुए) काम आदि' के ३ नाम हैं ।

सीति ॥ सिध्यति स्म । 'षिधु संराद्धौ' (दि० प० अ०) । 'गत्यर्था—' (३।४।७२) इति क्तः । 'सिद्धो व्यासादिके' देवयोनी निष्पन्नमुक्तयोः । नित्ये प्रसिद्धे इति हैमः [२।२५८] ॥ (१) ॥ * ॥ निर्वर्तते स्म । वृत्तु वर्तने (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।४।७२) ॥ (२) ॥ * ॥ निष्पद्यते स्म । 'पद गतौ' (दि० आ० अ०) । क्तः (३।४।७२) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'सिद्धस्य' ।

दारिते भिन्नभेदितौ ॥ १०० ॥

दारितः, भिन्नः, भेदितः (३ त्रि), 'फाड़े (अलग किये, चीरे) हुए लकड़ी आदि' के ३ नाम हैं ।

देति ॥ दार्यते स्म । 'दृ विदारणे' (ऋषा० प० से०) ण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ भिद्यते स्म । 'भिदिर् विदारणे' (रु० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) [भिन्नोऽन्यः संगतः फुल्लो दीर्घः' इति हैमः, २।२८०] ॥ (२) ॥ * ॥ दुरादिण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'भेदं प्रापितस्य' ।

१. हैमे 'क' पुस्तके '—व्याख्यादिके, व्याप्तादिके' इति पाठो ।

ऊतं स्यूतमुतं चेति त्रितयं तन्तुसंतते ।

ऊतम्, स्यूतम्, उतम्, तन्तुसंततम्, (४ त्रि) 'बुने हुए कपड़े, बोरे, पाट आदि' के ४ नाम हैं ।

विति ॥ ऊय्यते स्म । 'ऊयी तन्तुसंताने' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ सीव्यते स्म । 'षिवु तन्तुसंताने' । (दि० प० से०) क्तः (३।२।१०२) । 'च्छ्वोः-' (६।४।१९) इति [ऊट्] । यत्तु-'षिवु तन्तुसंताने' दीर्घादिः । 'च्छ्वोः-' इत्यूट् । वलि लोपः । स्यूतम्—इति मुकुटेनोक्तम् । तदसंबद्धम् । दीर्घादित्वस्य बाधात् । वस्योठि कृते वलिलोपासंभवाच्च । 'स्यूतिः सीवनसंतत्योः स्त्रियां, स्यूतः प्रसेवके । (ना, त्रिपूते)' (इति मेदिनी) [५९।७४] ॥ (२) ॥ * ॥ ऊयते स्म । 'वेब् तन्तुसंताने' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ संतन्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । तन्तुभिः संततम् । 'कर्तृकरणे-' (२।१।३३) इति समासः ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'तन्तुसंततेः' ।

स्यादर्हिते नमस्यितनमसितमपचायितार्चितापचितम् ॥ १०१ ॥

अर्हितम्, नमस्यितम्, नमसितम्, अपचायितम्, अर्चितम्, अपचितम् (६ त्रि), 'प्रणाम किये गये देवता, माता-पिता आदि गुरुजन' के ६ नाम हैं ।

स्येति ॥ अहंते स्म । 'अहं पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ नमः कृतम् । 'नमोवरि-' (३।१।१९) इति क्यच् । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ 'क्यस्य विभाषा' (६।४।५०) इति यलोपः ॥ (३) ॥ * ॥ अपचायते स्म । 'चायू पूजानिषामनयोः' (भ्वा० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥ * ॥ अच्यंते स्म । 'अचं पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥ * ॥ 'चायतेस्त्रिः' इति चिभावः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'नमस्कृतस्य' । वरिवसिते वरिवस्यितमुपासितं चोपचरितं च ।

वरिवसितम्, वरिवस्यितम्, उपासितम्, उपचरितम् (४ त्रि), 'पूजित (पूजा किये गये) या सेवित देवता, माता-पिता आदि गुरुजन' के ४ नाम हैं ।

वेति ॥ वरिवः कृते । 'नमोवरिवः-' (३।१।१९) इति क्यच् । क्तः (३।२।१०२) । 'क्यस्य विभाषा' (६।४।५०) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ उपास्यते स्म । 'आस उपवेशने'

१. 'चायतेश्चिभावो वक्तव्यः' इति वार्तिकमूलिकेय-मुक्तिः । वस्तुतस्तु 'अपचितस्य' इति सूत्रेण पाक्षिकनिपात-नावस्य सिद्धिर्नैया ।

(अ० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ उपचर्यते स्म । चरेः क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि पूजितस्य' ।

संतापितसंतप्तौ धूपितधूपायितौ च दूनश्च ॥ १०२ ॥

संतापितः, संतप्तः, धूपितः, धूपायितः, दूनः (५ त्रि) 'तपाये या गर्म किये हुए सोना-चौदी आदि' के ५ नाम हैं ।

समिति ॥ संताप्यते स्म 'तप दाहे' चुरादिः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ तप्यते स्म । 'तप संतापे' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ धूप्यते स्म । 'धूप संतापे' (भ्वा० प० से०) । 'आयादयः-' (३।१।३१) इति वा आयः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ दूयते स्म । 'दुदु उपताये' (स्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'दुवोर्दीर्घश्च' (वा० ८।४।४४) इति नत्वम् ॥ (५) ॥ * ॥ एभ्योऽकर्मकेभ्यः कर्तरि क्तेऽप्येतान्येव रूपाणि ॥ * ॥ पञ्च 'संतापितस्य' ।

हृष्टे मत्तस्तप्तः प्रहृष्टः प्रमुदितः प्रीतः ।

हृष्टः, मत्तः, तप्तः, प्रहृष्टः, प्रमुदितः, प्रीतः (६ त्रि) 'खुश, सन्तुष्ट' के ६ नाम हैं ।

ह्रिति ॥ हर्षति स्म । 'हृषु अलीके' (भ्वा० प० से०) । हृष्यति वा । 'हृष' तुष्टौ (दि० प० से०) । क्तः (३।४।७२) । 'हृषेलोमसु' (७।२।२९) इति विकल्पेदकत्वात् 'यस्य विभाषा' (७।२।१५) इति नेट् । 'हृष्टो रोमाञ्चि-तेऽपि च । जातहर्षे प्रतिहृते' विस्मितेऽप्यभिर्धेयवत्' (इति मेदिनी) [३५।३१] । [इति तु 'हृषितः' अपि] ॥ (१) ॥ * ॥ माद्यति स्म । 'मदी हर्षे' (दि० प० से०) । क्तः (३।४।७२) । 'न ध्याख्या-' (८।२।५७) इति नत्वं न ॥ (२) ॥ * ॥ तृप्यति स्म । 'तृप प्रीणने' (दि० प० अ०) । क्तः (३।४।७२) ॥ (३) ॥ * ॥ प्रहृद्यते स्म । 'ह्लादी सुखे च' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।४।७२) । 'रदाभ्याम्-' (८।२।४२) इति नत्वम् । 'ह्लादो निष्ठायाम्' (६।४।९५) इति ह्रस्वः ॥ (४) ॥ * ॥ प्रमोदते स्म । 'मुद हर्षे' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।४।७२) ॥ (५) ॥ * ॥ प्रीयते स्म । 'प्रीङ् प्रीणने' (दि० आ० अ०) । क्तः (३।४।७२) ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'प्रमुदितस्य' ।

छिन्नं छातं छनं कृत्तं दातं दितं छितं वृक्कणम् ॥ १०३ ॥

छिन्नम्, छातम्, छनम्, कृत्तम्, दातम्, दितम्, छितम्, वृक्कणम् (८ त्रि), 'काटे हुए काष्ठ आदि' के ८ नाम हैं ।

१. मेदिन्यां 'प्रहृसिते-' इति पाठः ।

२. 'ह्लाद' वातोर्द्धवादिकत्वाभावात् कर्तरि 'ह्लादते स्म' इति स्वाम्युक्तो विग्रह एव समुचितः ।

छीति ॥ छिद्यते स्म । 'छिदिर् द्विधीकरणे' (६० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'छिन्नं कृते त्रिलिङ्गं स्याद् गुह्य-
च्यामपि योषिति' (इति मेदिनी) [८३।५] ॥ (१) ॥ * ॥
छायते स्म । 'छो छेदने' (दि० प० अ०) । क्तः (३।२।
१०२) । 'शाच्छोरन्यतरस्याम्' (७।४।४१) इतीत्वं वा ॥
(२) ॥ * ॥ (७) ॥ * ॥ लयते स्म । 'लूक् छेदने' (क्या०
उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'लवादिभ्यः' (८।२।४४)
इति नत्वम् ॥ (३) ॥ * ॥ कृत्यते स्म । 'कृती छेदने' (तु० प०
से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'कृत्तं छिन्ने वेष्टिते च' इति
हैमः, २।१६७] ॥ (४) ॥ * ॥ दाप्यते स्म । 'दाप् लवने'
(अ० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥ दीयते
स्म । 'दी अवखण्डने' (दि० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ।
'द्यतिस्यति-' (७।४।४०) इतीत्वं ॥ (६) ॥ * ॥ वृश्च्यते
स्म । 'वोत्रश्चू छेदने' (तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२)
॥ (८) ॥ * ॥ अष्टौ 'खण्डितस्य' ।

खस्तं ध्वस्तं भ्रष्टं स्कन्नं पन्नं च्युतं गलितम् ।

खस्तम्, ध्वस्तम्, भ्रष्टम्, स्कन्नम्, पन्नम्, च्युतम्,
गलितम् (७ त्रि), 'गिरे हुए' के ७ नाम हैं ।

खेति ॥ खस्यते स्म । ध्वस्यते स्म । भ्रस्यते स्म ।
'खसु ध्वसु भ्रसु अवस्त्रसने' (भ्वा० आ० से०) । क्तः
(३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥
स्कद्यते स्म । 'स्कन्दिर् गत्यादौ' (भ्वा० प० से०) । क्तः
(३।२।१०२) ॥ (४) ॥ * ॥ पद्यते स्म । 'पद गती' (दि०
आ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥ * ॥ च्युयते
स्म । 'च्युङ् गती' (भ्वा० आ० अ०) । क्तः (३।२।
१०२) ॥ (६) ॥ * ॥ गल्यते स्म । 'गल अदने' (चु०
उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (७) ॥ * ॥ एभ्यो
'गत्यर्थकर्मक-' (३।४।७२) इति कर्तरि क्ते एतान्येव
रूपाणि ॥ * ॥ सप्त 'च्युतस्य' ॥

लब्धं प्राप्तं विन्नं भावितमासादितं च भूतं च ॥१०४॥

लब्धम्, प्राप्तम्, विन्नम्, भावितम्, आसादितम्, भूतम्
(६ त्रि), 'पाये हुए' के ६ नाम हैं ।

लेति ॥ लभ्यते स्म । 'हुलभष् प्राप्ती' (भ्वा० आ०
अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ प्राप्यते
स्म । 'आप्लु व्याप्ती' (स्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।
१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ विद्यते स्म । 'विद्लु लाभे' (तु०
उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । [विन्नं विचारिते

लब्धे स्थिते' इति हैमः, २।२८९] ॥ (३) ॥ * ॥ भाव्यते
स्म । 'भू प्राप्ती' (चु० आ० से०) । 'आवृषाद्वा' (चु०
ग० सू०) इति णिजन्तः । क्तः (३।२।१०२) । [अथ भावि-
तम् । वासिते प्राप्ते' इति हैमः, ३।३०२-३०३] ॥ (४)
॥ * ॥ 'भूतं सत्योपमानयोः । प्राप्तेऽतीते पिशाचादौ
पृथ्यादौ जन्तुयुक्तयोः' इति हैमः, २।१८६-१८७] ॥ * ॥
(६) ॥ * ॥ आसाद्यते स्म । 'षद्लु विचारणादौ' (तु० प०
अ०) ण्यन्तः । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥ * ॥ षट्
'प्राप्तस्य' ।

अन्वेषितं गवेषितमन्विष्टं मार्गितं मृगितम् ।

अन्वेषितम्, गवेषितम्, अन्विष्टम्, मार्गितम्, मृगितम्
(५ त्रि), 'दूँदे (खोजे) हुए' के ५ नाम हैं ।

अन्वयिष्यति ॥ अन्वेष्यते स्म । 'एषु गती' (भ्वा० आ०
से०) । 'इषिः' (दि० प० से०) ण्यन्तो वा । क्तः (३।२।
१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ गवेष्यते स्म । 'गवेष मार्गणे'
(चु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥
अन्विष्यते स्म । 'इषु इच्छायाम्' (तु० प० से०) । क्तः
(३।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ मार्ग्यते स्म । 'मार्गं अन्वे-
षणे' (चु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४)
॥ * ॥ मृग्यते स्म । 'मृगं अन्वेषणे' (चु० आ० से०) ।
क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'गवेषितस्य' ।

आर्द्रं सार्द्रं क्लिन्नं तिमितं स्तिमितं समुन्नमुत्तं च ।
॥ १०५ ॥

आर्द्रम्, सार्द्रम्, क्लिन्नम्, तिमितम्, स्तिमितम्, समु-
न्नम्, उत्तम् (७ त्रि) 'भीगे हुए' के ७ नाम हैं ।

आर्द्रमिति ॥ अर्द्यते स्म । 'अर्द गती' (भ्वा० प० से०) ।
'अर्ददीर्घश्च' (उ० २।१८) इति रक् । 'आर्द्रा नक्षत्रभेदे
स्यात् स्त्रियां, क्लिन्नेऽभिधेयवत्' (इति मेदिनी) [१२३।
७] । -उपसर्गाद्वातेडः । पूर्वपदस्य नैरुक्तो रेफः । आहूपुर्वा-
ददः (आ अर्द्यते इति बिग्रहे) 'स्फायितश्चि-' इति रक्
वा आर्द्रम्—इति मुकुटस्तुक्तसूत्रादर्शनमूलकः ॥ (१)
॥ * ॥ सार्द्रत्वेन ॥ (२) ॥ * ॥ क्लिद्यति स्म । 'क्लिद्
आर्द्राभावे' (दि० प० से०) । अकर्मकत्वात् कर्तरि क्तः
(३।४।७२) ॥ (३) ॥ * ॥ तिम्यति स्म । स्तिम्यति स्म ।
'तिम ष्टीम आर्द्राभावे' (दि० प० से०) । अकर्मकत्वात्
कर्तरि क्तः (३।४।७२) । 'स्तिमितस्तरले क्लिप्ते' इति
रुद्रः (४) ॥ * ॥ [स्तिमितौ क्लिन्ननिश्चली' इति हैमः,
३।३३३] ॥ (५) ॥ * ॥ समुनत्ति स्म । 'उन्दी क्लेदने'
(६० प० से०) । अकर्मकत्वात् क्तः (३।४।७२) । 'नुद-
विद-' (८।२।५५) इति वा नत्वम् (६) ॥ * ॥ (७)
॥ * ॥ सप्त 'क्लिन्नस्य' ।

१. भक्षणार्थकस्य भोवादिकस्यास्य गत्यर्थकत्वाभावा-
दत्र 'गल स्रवणे' इति चौरादिकस्योपन्यासो युक्तः ।

त्राणं त्रातं रक्षितमवितं गोपायितं च गुप्तं च ।

त्राणम्, त्रातम्, रक्षितम्, अवितम्, गोपायितम्, गुप्तम्
(६ त्रि), 'रक्षित' (रक्षा किये हुए) के ५ नाम हैं ।

येति ॥ त्रायते स्म । 'त्रैङ् पालने' (भ्वा० आ० अ०) । क्तः (३।१।१०२) । 'नुदविद-' (ट।२।५५) इति वा नत्वम् । 'त्राणं त्राते रक्षणे च त्रायमाणौषधावपि' इति हेमः [२।१४४] ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ रक्षयते स्म । 'रक्ष पालने' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ अव्यते स्म । 'अव रक्षणादी' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ गोपाय्यते स्म । 'गुप् रक्षणे' (भ्वा० प० से०) । 'आया-
दय आर्षधातुके वा' (३।१।३१) । क्तः (३।२।१०२) (५) ॥*॥ गुप्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ 'गुप्तं गूढं त्राते' इति हेमः [२।१७०] ॥ (६) ॥*॥ पट् 'रक्षितस्य' ।

अवगणितमवमतावज्ञाते अवमानितं च परिभूते ।

॥ १०६ ॥

अवगणितम्, अवमतम्, अवज्ञातम्, अवमानितम्, परि-
भूतम्, (५ त्रि), 'अपमानित' (अपमान किये हुए) के ५ नाम हैं ।

अवेति ॥ अवगण्यते स्म । 'गण संख्याने' (चु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ अवमन्यते स्म । 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ अवज्ञायते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ अवमान्यते स्म । 'मान पूजायाम्' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ परिभूयते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥*॥ पञ्च 'अवमानितस्य' ।

त्यक्तं हीनं विधुतं समुज्झितं धूतमुत्सृष्टम् ।

त्यक्तम्, हीनम्, विधुतम्, समुज्झितम्, धूतम्, उत्सृष्टम्
(६ त्रि), 'छोड़े हुए' के ६ नाम हैं ।

त्येति ॥ त्यज्यते स्म । 'त्यज हानी' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ हीयते स्म । 'ओहाक् त्यागे' (जु० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'धुमास्था-' (६।४।६६) इतीत्वम् । [हीनं गहर्घोनयोस्त्रिषु] इति मेदिनी, ८।४।२६ ॥ (२) ॥*॥ विधूयते स्म । 'धूम् कम्पने' (स्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ समुज्झयते स्म । 'उज्झ उत्सर्गे' (तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ धूयत स्म । 'धू विधूनने' (तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ।

'धूती कम्पितभस्मिनी' इति हेमचन्द्रः [२।१७७] । क्तः (३।२।१०२) ॥ (६) ॥*॥ पट् 'उत्सृष्टस्य' ।

उक्तं भाषितमुदितं जल्पितमाख्यातमभिहितं लपितम्
॥ १०७ ॥

उक्तम्, भाषितम्, उदितम्, जल्पितम्, आख्यातम्, अभि-
हितम्, लपितम् (७ त्रि), 'कहे हुए' वाक्य आदि के ७ नाम हैं ।

उक्तमिति ॥ उच्यते स्म । 'वच परिभाषणे' (अ० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥*॥ भाष्यते स्म । 'भाष व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥*॥ उच्यते स्म । 'वद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ जल्प्यते स्म । 'जल्प व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ आख्यायते स्म । 'ख्या प्रकथने' (अ० प० अ०) । चक्षिङ् आदेशो वा । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥*॥ अभिधीयते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'दधातेहिः' (७।४।४२) ॥ (६) ॥*॥ लप्यते स्म । 'लप व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (७) ॥*॥ सप्त 'उक्तस्य' ।

बुद्धं बुधितं मनितं विदितं प्रतिपन्नमवसितावगते ।

बुद्धम्, बुधितम्, मनितम्, विदितम्, प्रतिपन्नम्, अवसि-
तम्, अवगतम् (७ त्रि), 'माने या समझे हुए' के ७ नाम हैं ।

ब्रूति ॥ बुध्यते स्म । 'बुध अवगमने' (दि० आ० अ०) । क्तः (३।१।१०२) । 'बुद्धः पण्डिते बोधिते जिने इति हेमः [२।२४६] ॥ (१) ॥*॥ भ्वादिः सेट्कः ॥ (२) ॥*॥ मन्यते स्म । 'मनु अवबोधने' (त० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'यस्य विभाषा' (७।२।१५) इति निषेधस्यानित्यत्वादित् । तदनित्यत्वे च 'कृती छेदने' (तु० प० से०) इतीदित्करणं लिङ्गम् । अन्यथा 'सेऽसिचि-' (७।२।५७) इति वेदकत्वात्सिद्धे कि तेन । यद्वा-मन च' इति भ्वादिः 'मनिच्'—बोपदेवः पठति । स सेट् ॥ (३) ॥*॥ विद्यते स्म । 'विद ज्ञाने' (अ० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ प्रतिपद्यते स्म । 'पद गती' (दि० आ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥*॥ अवसीयते स्म । 'सी अन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । क्तः (३।१।१०२) । 'द्यतिस्यति-' (७।४।४०) इतीत्वम् ॥ (६) ॥*॥ अवगम्यते स्म । 'गम्लु गती' (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (७) ॥*॥ सप्त 'अवगतस्य' ।

ऊरीकृतमुररीकृतमङ्गीकृतमाश्रुतं प्रतिज्ञातम् ॥१०८॥
संगीर्णविदितसंश्रुतसमाहितोपश्रुतोपगतम् ।

ऊरीकृतम्, उररीकृतम्, अङ्गीकृतम्, आश्रुतम्, प्रतिज्ञा-
तम्, संगीर्णम्, विदितम्, संश्रुतम्, समाहितम्, उपश्रुतम्,
उपगतम् (११ त्रि), 'स्वीकार (मंजूर) किये हुए' के ११
नाम हैं ।

विति ॥ ऊरी क्रियते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥
(१) ॥*॥ उररी क्रियते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥
(२) ॥*॥ अनङ्गमङ्गमकारि । क्तः (३।२।१०२) ॥
(३) ॥*॥ आश्रूयते स्म । 'श्रु श्रवणे' (भ्वा० प०
अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ प्रतिज्ञायते
स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५) ॥*॥ संगीर्यते स्म ।
'गृ निगरणे' (तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥
(६) ॥*॥ विद्यते स्म । 'विद ज्ञाने' (अ० प० से०)
क्तः (३।२।१०२) । ('विदितं बुधिताश्रुतयोः' इति मेदिनी)
[६।१६०] ॥ (७) ॥*॥ सश्रूयते स्म । क्तः (३।२।
१०२) ॥ (८) ॥*॥ समाधीयते स्म । क्तः (३।२।१०२)
'दधातेहिः' (ङा० ४।४२) । ['समाहितः समाधिस्थे संश्रुते'
इति हेमः, ४।१३३] ॥ (९) ॥*॥ उपश्रूयते स्म, [क्तः]
(३।२।१०२) ॥ (१०) ॥*॥ उपगम्यते स्म । क्तः (३।२।
१०२) ॥ (११) ॥*॥ एकादश 'अङ्गीकृतस्य' ।

ईलितशस्तपणायितपनायितप्रणुतपणितपनितानि

॥ १०९ ॥

अपि गीर्णवर्णिताभिष्टुतेडितानि स्तुतार्थानि ।

ईलितम्, शस्तम्, पणायितम्, पनायितम्, प्रणुतम्,
पणितम्, पनितम्, गीर्णम्, वर्णितम्, अभिष्टुतम्, ईडितम्,
स्तुतम् (१२ त्रि), 'स्तुति (बड़ाई) किये हुए' के १२
नाम हैं ।

ईलीति ॥ ईल्यते स्म । 'ईड स्तुतो' (अ० आ० से०) ।
क्तः (३।२।१०२) । डलयोरैक्याद्वा लः ॥ (१) ॥*॥
(११) ॥*॥ शस्यते स्म 'शंसु स्तुतो' (भ्वा० प० से०) ।
क्तः (३।२।१०२) । 'शस्तं क्षेमे प्रशस्ते, च' इति हेमः [२।
२०३] ॥ (२) ॥*॥ पणाय्यते स्म । 'पण व्यवहारे
स्तुतो च' (भ्वा० आ० से०) । आयो वा (३।१।३१) ।
क्तः (३।२।१०२) ॥ (३) ॥*॥ (६) पनाय्यते स्म ।
'पन च' (भ्वा० आ० से०) । आयो वा (३।१।३१) । क्तः
(३।२।१०२) ॥ (४) ॥*॥ (७) ॥*॥ प्रणूयते स्म ।
'णु स्तुतो' (अ० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (५)

॥*॥ गौर्यते स्म । 'गृ शब्दे' (कथा० प० से०) । क्तः (३।
२।१०२) ॥ (८) ॥*॥ वर्णयते स्म । 'वर्ण वर्णक्रिया-
विस्तारगुणवचनेषु' (चु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥
(९) ॥*॥ अभिष्टूयते स्म । 'ष्टुम् स्तुतो' (अ० उ०
अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१०) ॥*॥ स्तुतमर्थो येषां
तानि ॥ (१२) ॥*॥ द्वादश 'स्तुतार्थानि' ।

भक्षितचर्वितलिप्तप्रत्यवसितगिलितखादितप्सातम्

॥ ११० ॥

अभ्यवहतान्नजग्धप्रस्तगलस्ताशितं भुक्ते ।

ब्रह्मण्यो ब्राह्मणहितो वीतदम्भस्त्वकल्मषः [३]

असंमतः प्रणाय्यः स्याच्चक्षुष्यः प्रियदर्शनः [४]

वैरागिको विरागाहः संशितम्बु सुनिश्चितः [५]

ईर्ष्यालुः कुहनो गोष्ठश्चोऽन्यद्वेष्टा स्वगेहगः [६]

तोक्ष्णोपायेन योऽन्विच्छेत् स आयःशूलिको जनः [७]

गेहेशूरे गृहेनर्दी पिण्ठीशूरोऽथ संस्कृतः [८]

व्युत्पन्नप्रहृतक्षुण्णा अन्वेष्टाऽनुपदी समौ [९]

नीलीरागः स्थिरस्नेहो हरिद्रारागकोऽन्यथा [१०]

आसीन उपविष्टः स्यादूर्ध्वस्थोर्ध्वदमौ स्थिते [११]

उत्पश्य उन्मुखे गृह्यः पक्षे(क्ष्ये)न्युजस्त्वधोमुखे [१२]

भक्षितम्, चर्वितम्, लिप्तम्, प्रत्यवसितम्, गिलितम्,
खादितम्, प्सातम्, अभ्यवहतम्, अन्नम्, जग्धम्, प्रस्तम्,
गलस्तम्, अशितम्, भुक्तम्, (१४ त्रि), 'खाये, चवाये, चाटे,
चोंटे (निगले) हुए' के १४ नाम हैं ।

[ब्रह्मण्यः, ब्राह्मणहितः (२ त्रि), 'ब्राह्मणके लिए हित-
कारी' के २ नाम हैं] ।

[वीतदम्भः, अकल्मषः (२ त्रि), 'निष्पाप, दम्भसे
रहित' के २ नाम हैं] ।

[असंमतः, प्रणाय्यः (२ त्रि), 'असंमत' के २ नाम हैं] ।

[चक्षुष्यः, प्रियदर्शनः (२ त्रि), 'देखनेमें प्रिय' के २
नाम हैं] ।

[वैरागिकः, विरागाहः (२ त्रि), 'वैराग्यके बोध' के
२ नाम हैं] ।

[संशितः, सुनिश्चितः (२ त्रि), 'सुनिश्चित' के २ नाम
हैं] ।

[ईर्ष्यालुः, कुहनः (२ त्रि), 'ईर्ष्या करनेवाले' के २
नाम हैं] ।

[गोष्ठरवः (त्रि) 'घर बैठे दूसरेसे द्वेष करनेवाले' का
१ नाम हैं] ।

१. मेदिन्यां — 'ताथितयोः' इति पाठः । विश्वे तु
'विदितं विदितार्थयोः' इति (६४।१९३) इति लभ्यते ।

[आशुलिकः (त्रि), 'सरल उपायसे भी होने योग्य कामको तीक्ष्ण (कठोर) उपायसे करनेवाले' का १ नाम है] ।

[गेहेश्वरः, गृहेनर्दी, पिण्डीश्वरः (३ त्रि), 'घरमें ही बहा-
दुर बननेवाले' के ३ नाम हैं] ।

[संस्कृतः, व्युत्पन्नः, ग्रहणः (४ त्रि), 'शास्त्रा-
विसे संस्कृत, व्युत्पन्न' के ४ नाम हैं] ।

[अन्वेष्टा, अनुपदी (२ त्रि), 'खोज (अनुसन्धान)
करनेवाले' के २ नाम हैं] ।

[नीलौरागः, स्थिरस्नेहः (२ त्रि), 'स्थिर प्रेमवाले' के
२ नाम हैं] ।

[हरिद्रारागकः (त्रि), 'अस्थिर (कच्चे) प्रेमवाले' का
१ नाम है] ।

[आसीनः, उपविष्टः (२ त्रि), 'बैठे हुए' के २ नाम हैं] ।

[ऊर्ध्वस्थः, ऊर्ध्वदमः, स्थितः (३ त्रि), 'खड़े या ठहरे
हुए' के ३ नाम हैं] ।

[उपरयः, उन्मुखः (२ त्रि), 'उन्मुख' (ऊपर मुख
किये हुए) के २ नाम हैं] ।

[गृह्यः, पक्षः (२ त्रि), 'पक्ष (तरफदारी करनेवाले)'
के २ नाम हैं] ।

[न्युज्जः, अधोमुखः, (२ त्रि) 'कुबड़ा, या नीचे मुख
झुकाये हुए' के २ नाम हैं] ।

मेति ॥ भक्षयते स्म । भक्ष अदने (बु० प० से०) ।
क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ चर्वयते स्म । 'चर्व
अदने' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२)
॥ * ॥ लिप्यते स्म । 'लिप उपदेहे' (तु० उ० से०) । क्तः
(३।२।१०२) । ['लिप्तं मुक्तं विलिप्तयोः । विषाक्ते'
इति हैमः, २।१९५-१९६] ॥ * ॥ क्वचित्तु 'लीढम्' इति
पाठः । तत्र 'लिह आस्वादने' (अ० उ० अ०) धातुः ॥
(३) ॥ * ॥ प्रत्यवसीयते स्म । 'षो अन्तकर्मणि' (दि०
प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥ (४) ॥ * ॥ — गीर्यते
स्म । 'गृ निगरणे' (तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) ।
'अचि विभाषा' (८।२।२१) इति वा लत्वम्—इति
स्वामी । तत्र 'अयुक्तः किति' (७।२।११) इतीप्तिवधप्रस-
ङ्गात् । गरणं गिलिः । 'इक्कृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।
१०८) । 'अचि—' (८।२।२१) इति वा लत्वम् । गिलि-
र्जातास्य । तारकादिः (५।२।३६) ॥ (५) ॥ * ॥ खाद्यते

१. हैमे 'क'पुस्तके '—मुक्त—' इति पाठः । स च
मेदिनी (५।७।१५२-५३) विरुद्धतया लेखकादिभ्रान्तिजः
प्रतिभाति ।

स्म । 'खाद्य भक्षणे' (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।
१०२) ॥ (६) ॥ * ॥ प्सायते स्म । 'प्सा भक्षणे'
(अ० प० अ०) । [क्तः, ३।२।१०२] ॥ (७)
॥ * ॥ अभ्यवह्रियते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (८)
॥ * ॥ अद्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । 'अदोऽनन्ने'
(३।२।६८) इति ज्ञापकाज्जगिधर्वा । ['अन्नं भुक्तेऽ-
शिते' इति हैमः, २।२६०] ॥ (९) ॥ * ॥ (१०) ॥ * ॥
ग्रस्यते स्म । ग्लस्यते स्म । 'ग्रसु ग्लसु अदने' (भ्वा०
आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । ['ग्रस्तं जग्धे लुप्त-
पदोदिते' इति हैमः, २।१६८] ॥ (११) ॥ * ॥ (१२)
॥ * ॥ अशयते स्म । 'अश भोजने' (कृषा० प० से०) ।
क्तः (३।२।१०२) ॥ (१३) ॥ * ॥ भुज्यते स्म । 'भुज
पालनाभ्यवहारयोः' (रु० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) ॥
(१४) ॥ * ॥ चतुर्दश 'खादितस्य' ।

क्षेपिष्ठक्षोदिष्ठप्रेष्ठवरिष्ठस्थविष्ठबंहिष्ठाः ॥ १११ ॥

क्षिप्रक्षुद्राभोप्सितपृथुपोवरबहुप्रकर्षार्थाः ॥

क्षेपिष्ठः, क्षोदिष्ठः, प्रेष्ठः, वरिष्ठः, स्थविष्ठः, बंहिष्ठः (६ त्रि)

बहुत जल्द, बहुत छोटा या छोटा, बहुत प्रिय, बहुत बड़ा,
बहुत मोटा, और बहुत ज्यादा' का क्रमशः १—१ नाम है ।

क्षेपीति ॥ अतिशयेन क्षिप्रः । इष्ठन् (५।३।५५) ।
'स्थूलदूर—' (६।४।५६) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ अति-
शयेन क्षुद्रः । पूर्ववत् (५।३।५५), (६।४।५६) ॥ (१)
॥ * ॥ अतिशयेन प्रियः । 'प्रियस्थिर—' (६।४।५७) इति
साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ अतिशयेन उरुः । पूर्ववत् (६।४।
५७) ॥ (१) ॥ * ॥ अतिशयेन स्थूलः । 'स्थूलदूर—'
(६।४।५६) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ अतिशयेन बहुलः ।
'प्रियस्थिर—' (६।४।५७) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥
'पीवर' इति पाठस्त्वयुक्तः । छन्दोभङ्गात् । 'पीव' इति
पाठे नान्तो युक्तः ॥ * ॥ क्षेपिष्ठादीनां क्षिप्रादिभिर्यथा-
संख्यं ज्ञेयम् ॥ * ॥ एकैकं 'क्षिप्रादीनां' [प्रकर्षार्थे] ।

साधिष्ठद्राधिष्ठस्फेष्ठगरिष्ठहसिष्ठवृन्दिष्ठाः ॥ ११२ ॥

बाढव्यायतबहुगुरुवांमनवृन्दारकातिशये ।

'ग्राम्ये ग्रामेयकग्रामीणावाच्छिन्नो बलाद्धृते [१३]

चोरिते मुषितं मुष्टं स्थपुटं तु नतोन्नतम् [१४]

१. एतत्पद्यस्यायामात्राच्छन्दस्त्वेन द्वितीये पादे
'पीव' शब्दप्रयोगे चतुर्दश मात्रा एव जायन्ते, परञ्चो-
क्तच्छन्दसि द्वितीयपादे पञ्चदशमात्राणां 'पीवर'शब्दस्य
प्रयोग एव सम्भवाच्छन्दोनुरोधाद् भा० दी० कथनं
चिन्त्यमेवेति ।

उत्पादितोन्मूलितार्थमुद्धृतं बर्हिते वृढम् [१५]
 आचितं निचितं पूर्णं पूरितं निभृते भृतम् [१६]
 प्रतिश्रितं प्रविष्टं स्यादन्तर्गद्गु निरर्थके [१७]
 न्यञ्चितं स्यादधःक्षिप्तं क्षिप्तमूर्ध्वमुदञ्चितम् [१८]
 स्पष्टेऽचितं चतुर्थे तु तुरीयं तुर्यमास्थिते [१९]
 आकारे श्लिष्टसंपृक्तः खचिते क्षुरितभूषितौ [२०]
 प्रचर्चितं प्रतीष्टं द्वेष्यामृष्याक्षिगताः समाः [२१]
 श्यानं शीनेऽन्वितेऽन्वीतं प्रकाशप्रकटौ स्फुटे [२२]

साधिष्ठः, द्राधिष्ठः, स्फेष्ठः, गरिष्ठः, हसिष्ठः, वृन्दिष्ठः,
 (६ त्रि), 'बहुत भला, बहुत लम्बा, बहुत स्थिर, बहुत
 भारी, बहुत छोटा और बहुत प्रधान' का क्रमशः १-१
 नाम है ।

[ग्राभ्यः, ग्रामेयकः, ग्रामीणः (३ त्रि), 'विहाती' के ३
 नाम हैं] ।

[आच्छिन्नः, बलाद्धृतः (२ त्रि), 'बलपूर्वक (जबर्द-
 स्तीछे) पकड़े या छीने हुए' के २ नाम हैं] ।

[चोरितम्, मुषितम्, मुष्टम् (३ त्रि), 'चुराये हुए' के
 ३ नाम हैं] ।

[स्थपुटम्, नतोन्नतम् (२ त्रि), 'ऊँचे-नीचे' के २
 नाम हैं] ।

[उत्पादितम्, उन्मूलितम्, उद्धृतम् (३ न), 'उखाड़े
 हुए' के ३ नाम हैं] ।

[बर्हितम्, वृढम्, (२ त्रि), 'बड़े हुए' के २ नाम हैं] ।

[आचितम्, निचितम् (२ त्रि), 'घटे हुए' के २
 नाम हैं] ।

[पूर्णम्, पूरितम् (२ त्रि), 'पूरे हुए' के २ नाम हैं] ।

[निभृतम्, भृतम् (२ त्रि), 'वशमें रहनेवाले' के २
 नाम हैं] ।

[प्रतिश्रितम्, प्रविष्टम्, (२ त्रि), 'प्रवेश किये (घुसे)
 हुए' के २ नाम हैं] ।

[अन्तर्गद्गु, निरर्थकम् (२ त्रि), 'निरर्थक, बेमतलब'
 के २ नाम हैं] ।

[न्यञ्चितम्, अधःक्षिप्तम् (२ त्रि), 'नीचे फेंके हुए' के
 २ नाम हैं] ।

[उदञ्चितम् (त्रि), 'ऊपर फेंके हुए' का १ नाम है] ।

[स्पष्टम्, अक्षितम् (२ त्रि), 'स्पष्ट' के २ नाम हैं] ।

[चतुर्थम्, तुरीयम्, तुर्यम् (३ त्रि), 'चौथे' के ३
 नाम हैं] ।

[श्लिष्टसंपृक्तः (त्रि), 'स्थायी आकारवाले' का १
 नाम है ।

[खचितः, क्षुरितः, भूषितः (३ त्रि), 'रत्न जवाहिरात
 जड़े हुए भूषण आदि' के ३ नाम हैं] ।

[प्रचर्चितम्, प्रतीष्टम् (२ त्रि), 'चन्दनादि छिड़के
 हुए स्थान आदि' के २ नाम हैं] ।

[द्वेष्यः, अमृष्यः, अक्षिगतः (३ त्रि), 'औँखमें गड़े
 हुए (चैरी)' के ३ नाम हैं] ।

[श्यानम्, शीनम् (२ त्रि), 'जमे हुए ची आदि' के २
 नाम हैं] ।

[अन्वितम्, अन्वीतम् (२ त्रि), 'युक्त, सहित' के २
 नाम हैं] ।

[प्रकाशः, प्रकटः, स्फुटः (३ त्रि), 'प्रकट, स्पष्ट' के ३
 नाम हैं] ।

सेति ॥ अतिशयेन बाढः । इष्टन् (५।३।५५) । 'अन्ति-
 कबाढयोर्नेदसाधौ' (५।३।६३) ॥ (१) ॥ * ॥ अतिश-
 येन दीर्घः । 'प्रियस्थिर-' (६।४।५७) इति साधुः ॥ (१)
 ॥ * ॥ अतिशयेन स्थिरः । पूर्ववत् (६।४।५७) ॥ (१)
 ॥ * ॥ अतिशयेन गुरुः । पूर्ववत् (६।४।५७) ॥ (१) ॥ * ॥
 अतिशयेन ह्रस्वः । 'स्थूल-' (६।४।५६) इति साधुः ॥
 (१) ॥ * ॥ अतिशयेन वृन्दारकः । 'प्रियस्थिर-' (६।४।
 ५७) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ साधिष्ठादीनां बाढादि-
 भिर्यथासंख्यं बोध्यम् ॥ * ॥ एकैकं 'बाढादीनां' [प्रकर्षणं] ।

इति विशेष्यनिघ्नवर्गविवरणम् ॥ १ ॥

अथ संकीर्णवर्गः ॥ २ ॥

प्रकृतिप्रत्ययार्थाद्यैः संकीर्णे लिङ्गमुन्नयेत् ।

पूर्वोक्त शब्दोंके आपसमें संकीर्ण होने (मिल जाने)
 के भयसे पहले नहीं कहे हुए शब्दोंके संग्रहके वास्ते 'प्रकृ-
 ति—' इस श्लोकसे द्वितीय 'संकीर्णवर्ग'का आरम्भ करते
 हैं । संकीर्ण अर्थ और संकीर्ण लिङ्गसे आरम्भ होनेके कारण
 'संकीर्णवर्ग' नामके इस प्रकरणमें 'प्रकृति १, प्रत्यय ३ आदि
 ('आदि' से रूपभेद ३, साहचर्य ४, के अर्थका संग्रह हैं) से
 लिङ्गोंको समझना चाहिये । ("प्रत्येकके क्रमशः उदाहरण ।
 १ला प्रकृत्यर्थ जैसे—अपरस्पराः (त्रि), इस उदाहरणमें

‘परवल्लिङ्ग द्वन्द्वतत्पुरुषयोः’ (२।४।४६) इस सूत्रसे पर (आगे) वाले शब्दके लिङ्गका अतिदेश होनेसे यहां (अपरस्पर शब्दमें) ‘पर’ शब्दके त्रिलिङ्ग होनेके कारण ‘अपरस्पर’ शब्द भी त्रिलिङ्ग है। इसी तरह अन्यत्र भी समझना चाहिये। २ रा प्रत्ययार्थ जैसे—‘शान्तिः, कृतिः, चितिः, विपत्तिः,’ (४ स्त्री), ‘हसितम्, हसनम्, जल्पितम्, शयनम्,’ (४ न), ‘आकरः, रामः, सन्धिः,’ (३ पु); इन उदाहरणोंमें ‘स्त्रीलिङ्ग, नपुंसकलिङ्ग और पुंलिङ्ग’ में किन्तु, आदि प्रत्ययोंके होनेसे ये शब्द भी क्रमशः स्त्रीलिङ्ग नपुंसक तथा पुंलिङ्गमें प्रयुक्त होते हैं। इसी तरह अन्यान्य (३ रा रूपभेद और ४था साहचार्यके) उदाहरणका भी स्वयं तर्क कर लेना चाहिये”)।

प्रेति ॥ सकीर्णार्थि. संवीर्णलिङ्गैश्चरन्धात्वात् संकीर्णं वर्गे प्रकृत्यर्थादिभिर्लिङ्गमुद्देत । यथा—‘अपरस्परः’ । अयं हि लिङ्गविशेषाभिधायिप्रत्ययस्याविधानात्प्रकृतिः । अस्य च ‘परवल्लिङ्गम्—’ (२।४।२६) इत्यतिदेशात्परशब्दस्येव लिङ्गं भवति । परशब्दस्य च सर्वनामत्वात् त्रिलिङ्गत्वम् । न च ‘द्वन्द्वे च’ (१।१।३१) इति निषेधः । तस्य समुदायविषयत्वेनावयवविषयत्वाभावात् । यत्तु—अयं हि विभक्तिप्रकृतित्वात् प्रकृतिः—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । एवं सति सर्वत्र प्रकृत्यर्थेनैव लिङ्गनिर्णये प्रत्ययार्थेन लिङ्गनिर्णयाभिधानस्य वैयर्थ्यप्रसङ्गात् । प्रत्ययार्थेन यथा—शान्तिः । [‘स्त्रियां क्तिन्’ (३।३।१४) इत्यनेन] स्त्रियां क्तिनो विधानात् । विधूतनम् । [‘ल्युट् च’ (३।३।१५) इत्यनेन] नपुंसके ल्युटो विहितत्वात् । आद्यशब्देन रूपभेदादिग्रहः । रूपभेदेन कर्मादिः—क्लीबत्वादि । साहचर्येण हिम्बाडेः पुस्त्वादि । यद्वा भिन्नजातीयेन लिङ्गेन संसर्गे सति अत्र वर्गं वर्गान्तरे च प्रकृत्यर्थार्थिलिङ्गं ज्ञेयम् । लिङ्गसंग्रहे वक्ष्यमाणमपि लिङ्गमुन्नेयत्वेनेहोक्तम् ।

कर्म क्रिया

कर्म (ज), क्रिया (स्त्री), ‘काम’ के २ नाम हैं ।

केति ॥ क्रियते । कुत्रो भावे कर्मणि च मनिन् (उ० ४।१।४५) । ‘कर्म व्याप्ये क्रियायां च पुंनपुंसकयोर्मतम्’ इति रुद्रः ॥ (१) ॥ * ॥ ‘श च’ (३।३।१००) । ‘रिङ् शयग्लिङ्क्षु’ (७।४।२८) । ‘अचि इन्—’ (६।४।७७) इतीयङ् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘क्रियायाः’ ।

तत्सातत्ये गम्ये स्युरपरस्पराः ॥ १ ॥

अपरस्परम् (१ ले अर्थमें नपुं० और दूसरे अर्थमें स्त्री) ‘लगातार काम होते रहना और लगातार काम करनेवाला’ इन दो अर्थोंमें है ।

तेति ॥ तत्सातत्ये क्रियायाः क्रियावतां च नैरन्तर्ये ॥ * ॥ ‘अपरे च परे च’ इति द्वन्द्वः । ‘अपरस्पराः क्रियासातत्ये’ (६।१।१४४) इति सुप्तिपात्यते । क्रियासातत्ये ‘अपरस्परं गच्छन्ति’ । ‘निर्दिष्टं कर्मसातत्ये सुधीभिरपरस्परम्’ इति भागुरिः । क्रियावतां सातत्ये तु लिङ्गत्रयम् । ‘अपरस्पराः सार्थाः स्त्रियश्चागच्छन्ति’ । ‘अपरस्पराणि कुलानि’ ॥ (१) ॥ * ॥ एकं ‘नैरन्तर्येण क्रियायाः, ‘क्रियावतश्च’ ।

साकल्यासङ्गवचने पारायणतुरायणे ।

पारायणम्, तुरायणम् (२ न), ‘पूर्ण कथन (कहना, वक्तव्य) और प्रासङ्गिक (अवसरके अनुकूल) कथन’ का क्रमशः १—१ नाम है ।

सेति ॥ साकल्यं च आसङ्गश्च । तौ वक्तः वक्तेः कर्तरि ल्युट् (३।३।११३) ॥ * ॥ पारस्य अयनम् । ‘पूर्वपदात्—’ (८।४।३) इति णत्वम् ।—क्लीबलिङ्गमेव—इत्येके ॥ * ॥ ‘परायणम्’ इति वा पाठः । परमयनम् । ‘आश्रये तत्पराभीष्टे परायणपदं विदुः’ इति शाश्वतः ॥ (१) ॥ * ॥ तोतोति । ‘तुर त्वरणे’ (जु० प० से०) । ‘इगुपध—’ (३।१।१३५) इति कः । तुरस्यायनम् । यत्तु—त्वरणम् । तुरणं वा । तूः तुरा आसमन्तादयनम्—इति स्वामिमुकुटावाहृतुः । तन्न । अन्तर्वर्तिविभक्त्या पदान्तत्वेन ‘वोरुपधायाः—’ (८।२।७६) इति दीर्घप्रसङ्गात् ॥ (१) ॥ * ॥ एकैकं ‘साकल्यासङ्गवचनयोः’ ।

यदृच्छा स्वैरिता

यदृच्छा, स्वैरिता (२ स्त्री), ‘स्वतन्त्रता’ के २ नाम हैं ।

येति ॥ ऋच्छनम् ऋच्छा । ‘ऋच्छ गत्यादौ’ (तु० प० से०) । ‘गुरोश्च हलः’ (३।३।१०४) इत्यप्रत्ययः । या ऋच्छा । ‘विशेषणम्—’ (२।१।५७) इति समासः ॥ (१) ॥ * ॥ स्वेनेरितुं शीलमस्य । ‘सुप्यजाती—’ (३।२।७८) इति णिनिः । स्वैरिणो भावः । तस्य भावः—’ (५।१।११६) इति तल् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘स्वातन्त्र्यस्य’ ।

हेतुशून्या त्वास्था^३ विलक्षणम् ॥ २ ॥

विलक्षणम् (न), ‘निष्कारण ठहरने’ का १ नाम है ।

१. ‘पारायणपरायणे’ इति पाठान्तरम् । तत्र प्रथम-‘पारायण’शब्दोदाहरणम्—‘रत्नपारायणं नाम लङ्केयं मम मैथिलि’ इति भट्टिः (५।८९) । द्वितीय-‘परायण’-शब्दस्योदाहरणम्—‘अथ मोहपरायणा सती विवशा कामवधूविबोधिता ।’ इति कुमार० (४।१) इति ।

२. शाश्वते तु ‘परायणमभीष्टं स्यात्तत्परश्च परायणः’ इति (५६१) भिन्नपाठात्प्राकृतस्य मूलं सुगमम् ।

३. —‘त्वास्या विलक्षणम्’ इति पाठान्तरम् ।

हयिति ॥ हेतुना कारणेन शून्या आस्था स्थितिः ॥॥॥॥ विगतं लक्षणमालोचनं यत्र । 'विलक्षणं मतं स्थानं यद्भवेन्नियोजनम्' इति भागुरिः ॥ (१) ॥॥॥ एकं 'हेतुशून्यास्थायाः' ।

शमथस्तु शमः शान्तिः

शमथः, शमः (२ पु), शान्तिः (स्त्री), 'शान्ति' के ३ नाम हैं ।

शेति ॥ शमनम् । 'शमु उपशमे' (दि० प० से०) । 'शमादिभ्योऽथच्' ॥ (१) ॥॥॥ 'भावे' (३।३।१८) इति षच् । 'नोदात्तोपदेश-' (७।४।३३) इति वृद्धयभावः ॥ (२) ॥॥॥ 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।१४) । 'अनुनासिकस्य-' (६।४।११५) इति दीर्घः ॥ (३) ॥॥॥ त्रीणि 'कामक्रो-
धाद्यभावस्य' ।

शान्तिस्तु दमथो दमः ।

शान्तिः (स्त्री), दमथः, दमः (२ पु) 'इन्द्रियोको अपने वशमें करने' के ३ नाम हैं ।

देति ॥ दमनम् । 'दमु उपशमे' (दि० प० से०) । (पूर्ववत्प्रक्रिया) ॥ त्रीणि 'तपःक्लेशसहनस्य' ।

अवदानं कर्मवृत्तम्

अवदानम्, कर्मवृत्तम्, (२ न) 'बीते हुए काम, अच्छे काम' के २ नाम हैं ।

अवेति ॥ 'दैप् शोधने' (भ्वा० प० अ०) । भावे ल्युट् (३।३।११४) ॥॥॥ क्वचित् 'अपदानम्' इति पाठः ॥ (१) ॥॥॥ वर्तनम् । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा० आ० से०) । भावे क्तः (३।३।११४) । कर्मणः कर्मणि वा वृत्तम् ['अवदानं खण्डने स्यादतिवृत्ते च कर्मणि' इति मेदिनी, ९४।६१] ॥ (२) ॥॥॥ द्वे 'प्रशस्तकर्मणः' ।

काम्यदानं प्रवारणम् ॥ ३ ॥

काम्यदानम्, प्रवारणम् (२ न) 'मनचाहा दान देने' के २ नाम हैं ।

केति ॥ कामोऽस्ति यत्र । 'अन्यत्रापि-' (वा० ५।२। १२०) इति यप् । -हिमादित्वाद्यप्—इति मुकुटस्त्वपाणि-
नीयः । यद्वा—काम्यते । 'कमु कान्तो' (भ्वा० अ० से०) ।

१. इदं सूत्रं वार्तिकं वा क्वचिन्नोपलभ्यते, परं सि० की० 'शीर्क्षपिरुगमि— (उ० ३।११३) इति सूत्रव्याख्याने 'बाहुलकाच्छमिदमिभ्याम्' 'शमथस्तु शमः शान्तिः—इत्युक्त्या बाहुलकात् सिद्धिरुचिता ।

२. 'कामदानं—' इति पाठान्तरम् ।

'अचो यत्' (३।१।९७) काम्येनेच्छया, काम्यस्य वरस्त्री-
हस्त्यश्वादेर्वा दानम् ॥ (१) ॥॥॥ प्रव्रियते । 'वृक् वरणे'
चुरादिः । ल्युट् (३।३।११५) । 'प्रवारणं महादानम्' इति
त्रिकाण्डशेषः । ('प्रवारणं निषेधे स्यात्काम्यदाने च न
द्वयोः' इति मेदिनी [५२।१०१] ॥ (२) ॥॥॥ द्वे 'काम्य-
दानस्य' ।

वशक्रिया संवननम्

वशक्रिया (स्त्री), संवननम् (न) 'मन्त्र या मणि
आदिसे वशमें करने' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वशस्य करणम् । 'कुवः श च' (३।३।१००) ॥
(१) ॥॥॥ संपुर्वः 'वनु याचने' (त० आ० से०) इति
वशीकरणार्थः । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥॥॥ द्वे 'वशी-
करणस्य' ।

मूलकर्म तु कार्मणम् ।

मूलकर्म, कार्मणम् (२ न), 'जड़ी-बूटी आदिसे उच्चाटन,
मारण, मोहन आदि करने' के २ नाम हैं ।

म्विति ॥ ओषध्यादिमूलेन कर्म ॥ (१) ॥॥॥ कर्मैकं
'तद्युक्तात्कर्मणोऽण्' (५।४।३६) । ('कार्मणं मन्त्रतन्त्रादि-
योजने कर्मणोऽपि च' इति मेदिनी [४८।४१] ॥ (२) ॥॥॥
द्वे 'ओषधीनां मूलैरुच्चाटनादिकर्मणः', 'कार्मेण' इति स्या-
तस्य ।

विधूननं विधुवनम्

विधूननम्, विधुवनम्, (२ न) 'कैपाने' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ 'धूक् काम्यने चुरादिः । 'धूक् प्रीयोः—' (वा०
७।३।३७) इति जुक् । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥॥॥
'धू विधूनने' (तु० प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) । 'गाह-
कुटादिभ्यः—' (१।२।१) इति क्त्वाद् गुणाभावः ॥ (२)
॥॥॥ द्वे 'कम्पनस्य' ।

१. त्रिकाण्डशेषेऽस्य वचनस्यानुपलब्ध्या मूलं धृग्यम् ।

२. 'वशीकारः संवनम्' इति (पु० ९२ श्लो० ११७)
वज्रयन्त्युक्त्या तृतीयो वर्णस्तवर्गपञ्चमः । 'आख्यायनी तु
सन्देशो दिष्टं संवदनं च तत्' इति (पु० ३३ श्लो० २५)
तस्या एवोक्त्या तवर्गतृतीयस्तृतीयो वर्णो भिन्नार्थकः ।
हेमचन्द्रस्तु 'संवदनं संवादे समालोचे वशीकृतौ' इति
(अ० सं० २।२०६) आह । तत्र 'ख-ग' पुस्तकयोस्तु
'संववनम्' इति दस्त्योष्ठयो द्वितीयो वर्णो लभ्यते ।

३. भाष्ये 'णिच्प्रकरणे धूक् प्रीयोर्नुवचनम्' इति
वार्तिकस्वरूपम् । सि० की० तु 'धूक् प्रीयोर्नुवचनम्' इति ।

तर्पणं प्रीणनावनम् ॥ ४ ॥

तर्पणम्, प्रीणनम्, अवनम् (३ न), 'तृप्त करने' के ३ नाम हैं ।

तेति ॥ 'तृप्त प्रीणने' (दि० प० अ०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥*॥ 'प्रीण तर्पणे' (ऋषा० उ० अ०) । स्वार्थण्यन्तान्तुक् (वा० ७।३।३७) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥*॥ 'अव रक्षणे' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'प्रीणनस्य' ।

पर्याप्तिः स्यात्परित्राणं हस्तवारणमित्यपि ।

पर्याप्तिः (स्त्री), परित्राणम्, हस्तवारणम् (३ न), 'भारनेके लिये उद्यत (तैयार) को रोकने' के ३ नाम हैं ।

पेति ॥ पर्यापनं पर्याप्नोतिस्त्राणार्थः । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (१) ॥*॥ 'ब्रह्म पालने' (भ्वा० आ० अ०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥*॥ हस्तेन हस्तस्य वा वारणम् ॥*॥ क्वचित् ('हस्त) धारणम्' इति पाठः । प्रहारोद्यतस्य हस्तस्य धारणं रोधः ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'भारणोद्यतनिवारणस्य' ।

सेवनं सीवनं स्यूतिः

सेवनम्, सीवनम्, (२ न), स्यूतिः (स्त्री), 'सिलाई करने' के ३ नाम हैं ।

स्यिति ॥ 'षिबु तन्तुसंताने' (दि० प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥*॥ पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) वा दीर्घः ।—ष्ठिविसिध्योर्वा दीर्घः—इति स्वामी ।—'अन्येषामपि—' (६।३।१३७) इति दीर्घः—इति मुकुटः । तस्य । वचनाभावात्, पूर्वपदत्वाभावाच्च ॥ (२) ॥*॥ क्तिन् (३।३।९४) । 'च्छ्वोः—' [६।४।१९] इति पाठस्तु न्यायः ॥*॥ त्रीणि 'सूचीक्रियायाः' ।

विदरः स्फुटनं मिदा ॥ ५ ॥

विदरः (२), स्फुटनम् (न), मिदा (स्त्री), 'फटने वा अलग होने' के ३ नाम हैं ।

वीति ॥ विदरणम् । 'दृ विदारणे' (कथा० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । यत्तु—'ग्रहवृद्धे' (३।३।५८) इत्यप्—इति मुकुटेनोक्तम् । तस्य । 'दृष्ट आदरे' (तु० आ० अ०) इति ह्रस्वस्यैव ग्रहणात् । 'दृ विदारणे' इत्यस्य स्वयमुपन्यस्तत्वात् ॥ (१) ॥*॥ 'स्फुट विकसने' (तु० प० से०) । कुटादिः । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥*॥ 'मिदिर विदारणे' (रु० उ० अ०) । मिदाद्यङ् (३।३।१०६) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'द्विधाभावस्य' ।

१. अनुपयोक्ता टिप्पणी ब्रह्मण्या

—' इति पाठान्तरम् ।

आक्रोशनमभीषङ्गः

आक्रोशनम् (न), अभीषङ्गः (पु), 'गाली या क्षाप देने' के २ नाम हैं ।

आक्रविति ॥ 'कुश आह्वाने' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥*॥ 'षञ्ज सङ्गे' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'उपसर्गस्य घञि—' (६।३।१२२) इति दीर्घः ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'क्षापस्य' ।

संवेदो वेदना न ना ।

संवेदः (पु), वेदना (स्त्री न), 'अनुभव' के २ नाम हैं ।

समिति ॥ 'विद ज्ञाने' (अ० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥*॥ 'विद चेतनाख्याननिवासेषु' चुरादिः । 'ण्यास—' (३।३।१०७) इति युच् । यद्वा 'विद ज्ञाने' (अ० प० से०) । 'घट्टिवन्दिदिविभ्यश्च' (वा० ३।३।१०७) इति युच् । 'ल्युट् च' (३।३।११५) इति ल्यटि क्लीबत्वम् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'अनुभवस्य' ।

संमूर्च्छनमभिव्याप्तिः

संमूर्च्छनम् (न), अभिव्याप्तिः (स्त्री), 'व्याप्त होने' अर्थात् 'चारों तरफसे बढने वा भर जाने' के २ नाम हैं ।

समिति ॥ 'मूर्च्छा मोहसमुच्छ्रयोः' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥*॥ अभिव्यापनम् । 'आप्लव्याप्ती' (स्वा० प० अ०) । 'क्तिसावादिभ्यः' (वा० ३।३।९४) इति क्तिन् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'सर्वतो व्याप्तेः' ।

याच्या भिक्षार्थनार्दना ॥ ६ ॥

याच्या, भिक्षा, अर्थना, अर्दना (४ स्त्री), 'मांगने' के ४ नाम हैं ।

येति ॥ याचनम् । 'दुयाच याच्यायाम्' (भ्वा० उ० से०) । 'यजयाच—' (३।३।९०) इति नङ् ॥ (१) ॥*॥ भिक्षणम् । 'भिक्ष याचने' (भ्वा० उ० से०) । 'गुरोश्च—' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (२) ॥*॥ 'अर्थ याच्यायाम्' (चुरादिः से०) 'ण्यास—' (३।३।१०७) । इति युच् ॥ (३) ॥*॥ अर्दं गतो याचने च' (भ्वा० प० से०) स्वार्थण्यन्तः । युच् (३।३।१०७) ॥ (४) ॥*॥ चत्वारि 'याच्यायाः' । वर्धनं छेदने

वर्धनम्, छेदनम् (२ न), 'काटने' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वर्धं छेदनपूरणयोः' (चु० प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) । 'वर्धनं छेदने वृद्धौ' इति दन्तोष्ठयादावजयः । ['वर्धनं छेदने वृद्धौ वर्धनी तु गलन्तिका ।' इति हेमः ३।४३९] ॥ (१) ॥*॥ 'छिदिर द्वेषीकरणे' (रु० उ० अ०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ द्वे 'कर्तनस्य' ।

अथ द्वे आनन्दनसभाजने ।

आप्रच्छन्नम्

आनन्दनम्, सभाजनम्, आप्रच्छन्नम्, (३ न), 'मित्र गुरुजन आदिके आनेपर अभ्युत्थान (उठकर अगवान्नी), आलिङ्गन आदि और कुशल-प्रश्न आदिके द्वारा उनके सत्कार करने' के ३ नाम हैं ।

अथेति ॥ 'दुनदि समृद्धौ' (स्वा० प० से०) । ल्युट् (३।१।१५) ॥ * ॥ 'आमन्त्रणम्' इति क्वचित्पाठः । तत्र 'मन्त्रि गुप्तभाषणे' (चु० आ० से०) ॥ (१) ॥ * ॥ 'सभाज प्रीतिदर्शनयोः' (चु० उ० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ 'प्रच्छ ज्ञीप्सायाम्' (तु० प० अ०) । आङ्गपूर्वः प्रच्छिरानन्दनार्थः । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'आलिङ्गनकुशलप्रश्नादिनाऽऽनन्दनस्य' ।

अथाम्नायः संप्रदायः

आम्नायः, सम्प्रदायः (२ पु), रिवाज, कुलक्रमगत (खान्दानो) रहन-सहन या गुरु-परम्परागत उपदेश आदि' के २ नाम हैं ।

अथेति ॥ आम्नायम् । 'म्ना अभ्यासे' (स्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'अतः—' (७।३।३३) इति युक् । ['आम्नायः कुल आगमः । उपदेशे च' इति हैमः, ३।५।११] (१) ॥ * ॥ संप्रदानम् । ['हु' दाञ्] ['दाने'] (चु० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । युक् (७।३।३३) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गुरुपरम्परागतसदुपदेशस्य' ।

क्षये क्षिया ॥ ७ ॥

क्षयः (पु), क्षिया (स्त्री), 'घटने या कम होने' के २ नाम हैं ।

क्षेति ॥ क्षयणम् । 'क्षि क्षये' (स्वा० प० अ०) । 'एरच्' (३।३।५३) ॥ (१) ॥ * ॥ 'क्षीप् हिंसायाम्' (ऋथा० प० अ०) । 'षिद्धिदादिभ्योऽङ्' (३।३।१०४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अपचयस्य' ।

ग्रहे ग्राहः

ग्रहः, ग्राहः (२ पु), 'ग्रहण-करने' के २ नाम हैं ।

ग्रेति ॥ ग्रहणम् । 'ग्रह उपादाने' (ऋथा० उ० से०) । 'ग्रहृद्' (३।३।५८) इत्यप् ॥ (१) ॥ * ॥ स्वायंण्यन्ती-बच् (३।३।५६) । घञ् (३।३।१८) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ग्रहणस्य' ।

१. '—प्रीतिसेवनयोरित्यन्ये' इति सि० की० । '—सेवनयोरित्येके' इति घातुपाठे । '—प्रीतिदर्शने' इति स्वा० ।

वशः कान्तौ

वशः (पु), कान्तिः (स्त्री), 'चाहना, इच्छा' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ 'वश कान्तौ' (अ० प० से०) । 'वशिरण्योः—' (वा० ३।३।५८) इत्यप् ॥ (१) ॥ * ॥ कमु कान्तौ' (स्वा० आ० से०) । 'आयादयः—' (३।३।३१) इति णिङ्भावे क्तिन् (३।३।१४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'इच्छायाः' ।

रक्षणस्त्राणे

रक्षणः (स्त्री) त्राणः (२ पु), 'रक्षा' के २ नाम हैं ।

रेति ॥ 'रक्ष पालने' (स्वा० प० से०) । 'यजयाच—' (३।३।९०) इति नङ् ॥ (१) ॥ * ॥ 'पेक्ष पालने' (स्वा० आ० अ०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रक्षणस्य' ।

रणः क्वणे ।

रणः, क्वणः (२ पु), 'ध्वनि करने' के २ नाम हैं ।

रेति ॥ रणनम् । 'रण शब्दे' (स्वा० प० से०) । 'वशि-रण्योः' (वा० ३।३।५८) इत्यप् । ['रणः कोणे क्वणे-पुंसि समरे पुनपुंसकम्' इति मेदिनी, ४६।२५] ॥ (१) ॥ * ॥ क्वणनम् । 'क्वण शब्दे' (स्वा० प० से०) । 'क्वणो वीणा-याम्' (३।३।६५) इति साधुः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शब्द-करणस्य' ।

व्यधो वेधे

व्यधः, वेधः (२ पु), 'छेदने' के २ नाम हैं ।

व्येति ॥ व्यधनम् ॥ 'व्यध ताडने' (दि० प० अ०) । 'व्यधजपोः—' (३।३।६१) इत्यप् ॥ (१) ॥ * ॥ वेधनम् । 'विध विधाने' (तु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वेधनस्य' ।

पचा पाके

पचा (स्त्री), पाकः (पु), 'पकाने' के २ नाम हैं ।

पेति ॥ पचनम् । 'हुपचप् पाके' (स्वा० उ० अ०) । पित्त्वावङ् (३।३।१०४) ॥ (१) ॥ * ॥ घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पचनस्य' ।

१. अथ 'कान्ति'शब्द इच्छार्थकः, यथा 'कमु कान्तौ' इत्यत्र । अत एव 'वशो अनस्पृहायत्तेष्वायतत्त्वप्रभुत्वयोः । वशा नार्या बन्धयगव्यां हस्तिन्यां दुहितर्यपि ॥' इति हैमः (२।५६६) ।

२. "रक्षाः" इत्यपपाठः इति स्त्री० स्वा० ।

हवो हूतौ

हवः (पु), हूतिः (स्त्री), 'पुकारने या बुलाने' के २ नाम हैं ।

हेति ॥ ह्वानम् । 'ह्वेष् स्पर्धायां शब्दे च' (भ्वा० उ० अ०) । 'भावेऽनुपसर्गस्य' (३।३।७५) इत्यप्, संप्रसारणं च । ['हव आज्ञाह्वाराह्वाने' इति मेदिनी, १५९।३०] ॥ (१) ॥ * ॥ क्तिन् (३।३।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'आह्वानस्य' ।

वरो वृतौ ॥ ८ ॥

वरः (पु), वृतिः (स्त्री), 'तप, सेवा आदिसे प्रसन्न होकर देवता गुरु आदिके वरदान देने' के २ नाम हैं ।

वेति ॥ वरणम् । 'वृष् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'ग्रहवृह-' (३।३।१८) इत्यप् । [यत्कात्यः—] 'तपोभिरिष्यते यस्तु देवेभ्यः, स वरो मतः' ॥ (१) ॥ * ॥ क्तिन् (३।३।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वेष्टनसंभक्तयोः' ।

ओषः प्लोषे

ओषः, प्लोषः (२ पु), 'दाह' के २ नाम हैं ।

ओष इति ॥ ओषणम् । 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ प्लोषणम् । 'प्लुष दाहे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दाहस्य' ।

नयो नाये

नयः, नायः (२ पु), 'नीति' के २ नाम हैं ।

नेति ॥ नयनम् । 'णय गतौ' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । संज्ञापूर्वकत्वाच्च वृद्धिः । यद्वा—'णीञ्' [प्रापणे] (भ्वा० उ० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) । 'क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनविशते' ॥ (१) ॥ * ॥ 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'श्रिणीभुवो-' (३।३।२४) इति घञ् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'नीतेः' ।

ज्यानिर्जीणौ

ज्यानिः, जीर्णिः (२ स्त्री), 'पुराना होने' के २ नाम हैं ।

ज्येति ॥ ज्यानम् । 'ज्या वयोहानौ' (ऋषा० प० अ०) । 'ग्लाम्लाज्याहाम्यो निः' (वा० ३।३।९५) ['ज्यानिर्जीणौ च हानौ च जटिन्यामपि योषिति' इति मेदिनी, ८३।७] ॥ (१) ॥ * ॥ जरणम् । 'जृष् वयोहानौ' (दि० प० से०) । क्तिन् (३।३।९४) । 'ऋत्वाविभ्यः क्तिन्निष्ठावद्वाच्यः' (वा० ८।२।४४) । 'रदाभ्यामु-' (८।२।४२) इति नत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'जीर्णत्वस्य' ।

भ्रमो भ्रमौ ।

भ्रमः (पु), भ्रमिः (स्त्री), 'भ्रमण करने' के २ नाम हैं ।

भ्रेति ॥ भ्रमणम् । भ्रमु अनवस्थाने' (दि० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'नोदात्तोपदेशस्य-' (७।३।३४) इति वृद्धयभावः ।—मिच्वाद्धस्वः—इति मुकुटस्तु चिन्त्यः । णिच्यस्य प्रवृत्तेः (१) ॥ * ॥ 'इक्कृष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भ्रमणस्य' ।

स्फातिर्वृद्धौ

स्फातिः, वृद्धिः (२ स्त्री), 'बढ़ने' के २ नाम हैं ।

स्फेति ॥ स्फापी वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । क्तिन् (३।३।९४) । 'स्फातिर्वृद्धिः प्रसारो ना' इति बोपलालितः ॥ (१) ॥ * ॥ वर्धनम् । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा० आ० से०) । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'वृद्धेः' ।

प्रथा ख्यातौ

प्रथा, ख्यातिः, (२ स्त्री), 'प्रसिद्धि' के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रथनम् । 'प्रथ प्रख्याने' (भ्वा० आ० से०) । भिदाद्यङ्' (३।३।१०४) ॥ (१) ॥ * ॥ ख्यानम् । 'ख्या प्रकथने' (अ० प० अ०) । चक्षिडादेशो [२।४।५४] । वा । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ख्यातेः' ।

स्पृष्टिः पृक्तौ

स्पृष्टिः, पृक्तिः (२ स्त्री), 'स्पर्श करने' के २ नाम हैं ।

स्प्रिति ॥ स्पर्शनम् । 'स्पृश संस्पर्श' (तु० प० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ पचनम् । 'पृची संपर्क' (इ० प० से०) । क्तिन् (३।४।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्पर्शनस्य' ।

स्नवः स्रवे ॥ ९ ॥

स्नवः, स्रवः (२ पु), 'धीरे-धीरे चूने' के २ नाम हैं ।

स्नेति ॥ स्नवनम् । 'ष्णु प्रस्रवणे' (अ० प० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥ (१) ॥ * ॥ 'स्रु गतौ' (भ्वा० प० अ०) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'प्रस्रवणस्य' ।

विधा समृद्धौ

एधा (विधा), समृद्धिः (२ स्त्री), 'बढ़ने' के २ नाम हैं ।

वीति ॥ विधानम् । [ङु] 'धाञ्' [धारणपोषणयोः] । (जु० उ० अ०) । 'आतश्च-' (३।३।१०६) इत्यङ् ।

१. भिदादावस्य पाठाभावेनेयमुक्तिसंगता । भ्वादी घटादयः पितः' इति गणसूत्रोक्त्या पित्वेनैव सिद्धे भिदादौ तत्पाठस्य कल्पनमप्यनुचितमेवेति ।

‘विधा गजान्ते ऋद्धौ च’ [प्रकारे वेतने विधी] (इति मेदिनी) [८०।७०] ॥ * ॥ क्वचित् ‘एधा’ इति पाठः । ‘एध वृद्धौ’ (भ्वा० आ० से०) । ‘गुरोश्च’ (३।३।१०३) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥ समर्पणम् । ‘ऋधु वृद्धौ’ (भ्वा० आ० से०) । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘धनसम्पत्तेः’ ।

स्फुरणे स्फुरणा

स्फुरणम् (न), स्फुरणा (स्त्री), ‘फरकने’ के २ नाम हैं ।

स्फुरेति ॥ ‘स्फुर स्फुरणे संचलने च’ कुटादिः । ल्युट् (३।३।११५) । (धातुपाठे) अदुपधपाठे ‘स्फु[स्फ]-रणम्’ अपि ॥ (१) ॥ * ॥ स्वार्थण्यन्ताद्युच् (३।३।१०७) संज्ञापूर्वकत्वाच्च गुणः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘स्फुरणस्य’ ।

प्रमितौ प्रमा ।

प्रमितिः, प्रमा (२ स्त्री), ‘यथार्थ ज्ञान’ के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रमाणम् । ‘हुमिन् प्रक्षेपणे’ (स्वा० उ० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ ‘माङ् माने’ (दि० आ० अ०) । ‘आतश्चोप-’ (३।३।१०६) इत्यङ् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘प्रमाज्ञानस्य’ ।

प्रसूतिः प्रसवे

प्रसूतिः (स्त्री), प्रसवः (पु), ‘बच्चा पैदा करने’ के २ नाम हैं ।

प्रेति ॥ प्रसवनम् । ‘षूङ् प्राणिप्रसवे’ (दि० आ० से०) । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ ‘ऋदोरप्’ (३।३।५७) ॥ * ॥ ‘षु प्रेरणे (तु० प० से०) वा ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘प्रसवनस्य, प्रेरणस्य वा’ ।

श्च्योते प्राधारः

श्च्योतः, प्राधारः (२ पु), ‘पानी आदिके धारासे चूने या बहने’ के २ नाम हैं

श्च्यविति ॥ श्च्योतनम् । ‘श्च्युतिर् क्षरणे’ (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रघरणम् । ‘घु क्षरणदीप्तयोः’ (जु० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । ‘उपसर्गस्य-’ (६।३।१२२) इति दीर्घः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘क्षरणस्य’ ।

क्लमथः क्लमे ॥ १० ॥

क्लमथः, क्लमः (२ पु), ‘ग्लानि, खेद’ के २ नाम हैं ।

क्लेति ॥ क्लमनम् । ‘क्लमु ग्लानौ’ (दि० प० से०) । ‘ग्लमादिभ्योऽथच्’ (१) ॥ * ॥ घञि (३।३।१८) ‘नोदा-

१. ‘ओणादिकोऽप्यथच् । ‘क्लमथुरित्यपपाठ’ इति स्वामी ।

तोपदेश-’ (७।३।३४) इति वृद्धिर्न ।—मित्सादस्वत्वम्—इति मुकुटस्तु चिन्त्यः । मितं णो ह्रस्वविधानात् ॥ (२) द्वे ‘ग्लानेः’ ।

उत्कर्षोऽतिशये

उत्कर्षः, अतिशयः (२ पु), ‘उत्कर्ष, बढ़ाई’ के २ नाम हैं ।

[उदिति] ॥ उत्कर्षणम् । ‘कृष विलेखने’ (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ अतिशय-नम् । शीङ् [स्वप्ने’ (अ० आ० से०)] । ‘एरच्’ (३।३।५६) ॥ (२) ॥ द्वे ‘उत्कर्षस्य’ ।

सन्धिः श्लेषे

सन्धिः, श्लेषः (१ पु), ‘जोड़, मेल’ के २ नाम हैं ।

[समिति] ॥ संधानम् । धावः ‘उपसर्गो धोः किः’ (३।३।९२) । [‘सन्धिर्भेदे सुरुङ्गायां भगे सङ्घटनेऽपि च’ इति विश्वः, ८३।१५] ॥ (१) ॥ * ॥ श्लेषणम् । ‘श्लिष आलिङ्गने’ (दि० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘संधानस्य’ ।

विषय आशये ।

विषयः, आशयः (२ पु), ‘आशय, अभिप्राय’ के २ नाम हैं ।

[वीति] ॥ विसयनम् । ‘षिन् बन्धने’ (स्वा० उ० अ०) । ‘एरच्’ (३।३।५६) । ‘परिनिविभ्यः सेव-’ (८।३।७०) इति षः । यत्तु—बध्यन्तेऽत्र, इति ‘पुंसि-’ (३।३।११८) इति घः । विसीयते विसिनोति वात्र—इति मुकुटेनोक्तम् । तच्च । भावप्रत्ययानामेव पूर्वापरयोर्दशनेनाधिकरणार्थस्यानोचित्यात् । ल्युट्प्रसङ्गाच्च । बध्यन्तेऽत्र । ‘पुंसि-’ इति ‘वः’ इत्यस्यानुपयोगाच्च ॥ (१) ॥ * ॥ शीङ् [स्वप्ने’ (अ० आ० से०)] । ‘एरच्’ (३।३।५६) ॥ * ॥ आश्रय’ इति पाठे—‘एरच्’ (३।३।५६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘आश्रयस्य’ ।

क्षिपायां क्षेपणम्

क्षिपा (स्त्री), क्षेपणम् (न), ‘प्रेरणा करने या फेंकने’ के २ नाम हैं ।

[क्षीति] ॥ क्षेपणम् । ‘क्षिप प्रेरणे’ (तु० उ० अ०) । भिदाद्यङ् (३।३।१०४) ॥ (१) ॥ * ॥ ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे ‘प्रेरणस्य’ ।

गीर्णिगिरौ

गीर्णिः, गिरिः (२ स्त्री), ‘निगलने’ अर्थात् ‘बौदने’ के २ नाम हैं ।

[गीरिति] ॥ गिलनम् । 'गु निगरणे' (तु० प० से०) । क्तिन् (३।३।९४) । 'ऋत्वादिभ्यः क्तिन्निष्ठा-
वत्' [वाच्यः] (वा० ८।२।४४) ॥ (१) ॥ * ॥
'इक्कुष्यादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) ।—साहचर्यात्स्वी-
त्वम्—इति मुकुटश्रित्यः । 'स्त्रियाम्' इत्यधिकारात् ॥
(२) ॥ द्वे 'गिलनस्य' ।

गुरणमुद्यमे ॥ ११ ॥

गुरणम् (न), उद्यमः (पु), 'उद्यम, उद्योग' के २ नाम हैं ।

[गुरेति] ॥ 'गुरी उद्यमे' (तु० प० से०) । कुटादिः
ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ उद्यमनम् । 'यम
उपरमे' (स्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । संज्ञा-
पूर्वकत्वाद् वृद्धयभावः^१ ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'भाराद्युद्यमनस्य' ।

उन्नाय उन्नये

उन्नायः, उन्नयः (२ पु), 'उन्नति या ऊहा' के २ नाम हैं ।

[उन्नेति] ॥ उन्नयनम् । 'अवोदोनियः' (३।३।२६)
इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ 'क्वचिदपवादविषये उत्सर्गोऽभि-
निविष्टते' इत्यच् (२) ॥ * ॥ द्वे 'उन्नयनस्य' ।

श्रायः श्रयणे

श्रायः (पु), श्रयणम् (न), 'सेवा' के २ नाम हैं ।

[श्रेति] ॥ श्रयणम् । 'श्रिक् सेवायाम्' (स्वा० उ० से०) ।
'निभीमुवो-' (३।३।२४) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥
ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ द्वे 'सेवायाः' ।

जयने जयः ।

जयनम् (न), जयः (पु), 'जीत, विजय' के २ नाम हैं ।

[जयेति] ॥ 'जि जये' (स्वा० प० अ०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'जयस्य' ।

निगादो निगादे

निगादः, निगादः (२ पु), 'स्पष्ट ऋद्धने' के २ नाम हैं ।

[नीति] ॥ निगदनम् । 'गद व्यक्तायां वाचि' (स्वा०
प० से०) । 'नो गद-' (३।३।६४) इत्यप् वा ॥ (१)
॥ * ॥ घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'गदनस्य' ।

१. 'कुटादित्वाद् गुरणमाहुः । घुरादेर्गौरणमपि'
इति स्वामी । 'गुरणं—' इति पाठान्तरम्
२. 'अद्य उद्यमे' (ग०) इति निपातनादुद्यमः इति
श्रीरस्वामी ।

मादो मदो

मादः, मदः (२ पु), 'मद, हर्ष' के २ नाम हैं ।

[मेति] ॥ मदनम् । 'मदी हर्षे' (दि० प० से०) ।
'मदोऽनुप-' (३।३।६७) इत्यप् ॥ (१) ॥ * ॥ 'सव-
मादस्थयोः-' (६।३।९६) इति निर्देशात् क्वचिदपवाद-
इति न्यायाद्वा घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'हर्षस्य' ।

उद्वेग उद्वेगे ॥ १२ ॥

उद्वेगः, उद्वेगः (२ पु), 'घबराहट' के २ नाम हैं ।

[उदिति] ॥ उद्वेजनम् । 'ओविजी भयचलनयोः'
(तु० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥
उद्वेगमणम् । 'अमु अनवस्थाने' (दि० प० अ०) । घञ्
(३।३।१८) । 'नोदात्तोप-' (७।३।३४) इति न वृद्धिः ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'उद्वेजनस्य' ।

विमर्दनं परिमले

विमर्दनम् (न), परिमलः (पु), 'शरीरमें कुङ्कुम,
चन्दन या उबटन आदिको लगाने' के २ नाम हैं ।

[वीति] ॥ 'मृद क्षोदे' (कृया० प० से०) । ल्युट्
(३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ परिमलनम् । 'मल
धारणे' (स्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) । संज्ञा-
पूर्वकत्वाद् वृद्धिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कुङ्कुमादिमर्दनस्य' ।

अभ्युपपत्तिरनुग्रहः ।

अभ्युपपत्तिः (स्त्री), अनुग्रहः (पु), 'अनुग्रह' अर्थात्
भलाई करने या बुराईसे बचाने के २ नाम हैं ।

[एति] ॥ अभ्युपपदनम् । 'पद गती' (दि० आ०
अ०) । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ 'अनुग्रहणम् ।
'ग्रह उपादाने' (कृया० उ० से०) । 'ग्रहवृद्ध-' (३।३।
५८) इत्यप् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'हितसंपादनाहितनिवा-
रणप्रवृत्तेः' ।

निग्रहस्तु निरोधः^१ स्यात्

निग्रहः, निरोधः (२ पु), 'निग्रह' अर्थात् 'बुराई करने
और भलाईसे बचाने (रोकने)' का १ नाम है ।

[नीति] ॥ निग्रहणम् । अप् (२।३।५८) । [निग्रहो
भर्त्सनेऽपि स्यान्मर्यादायां च बन्धने' इति मेदिनी, [१७६।
१७] ॥ (१) ॥ * ॥ निरोधनम् । 'रुधिर आवरणे'

१. '—विरोधः स्यात्' इति पाठान्तरं स्वामिश्रणम् ।
'निरोध' इति पाठयम् । निग्रहो विरोध इति वा' इति
स्वामी ।

(६० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'निरोधस्य' ।

अभियोगस्त्वभिग्रहः ॥ १३ ॥

अभियोगः, अभिग्रहः (२ पु), 'युद्ध आदिमें ललकारने'
के २ नाम हैं ।

[अभीति] ॥ अभियोजनम् । 'युजिर् योगे' (६०
उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ अभिग्रह-
णम् । अप् (३।३।५८) । 'अनुग्रहोऽभिग्रहणोऽप्यभियोगे च
गौरवे' इति रुद्रः ॥ (२) ॥ ॥ द्वे 'कलहाह्वानस्य' ।

मुष्टिबन्धस्तु संग्राहः

मुष्टिबन्धः, संग्राहः (२ पु), 'मुट्टी बाँधने या प्रतिमल्ल
आदिको पकड़ने' के २ नाम हैं ।

[मुष्टीति] ॥ मुष्टेबन्धः ॥ (१) ॥ * ॥ संग्रहणम् ।
'समि मुष्टो' (३।३।३६) इति ग्रहेबन्धः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'मुष्टिबन्धनस्य' ।

डिम्बे डमरविप्लवौ ।

डिम्बः, डमरः, विप्लवः (३ पु), 'प्रलय, लुटना (डाका),
या हथियारोंकी लड़ाई' के ३ नाम हैं । (जिसे बालक रस्सी
लपेटकर नचाते हैं, उस 'लट्टू' अर्थमें भी 'डिम्ब' शब्दका
प्रयोग श्रीहर्षने नैषधचरितमें किया है) ।

[डीति] ॥ डिम्बनम् । 'डि विनोदे' () ।
घञ् (३।३।१८) । - 'डीङ् विहायसा गती' (दि० आ०
अ०) । डयनं विद्रवः डिम्बम् । उणादिनिपातः-इति मुकु-
टस्तु निर्मूलः । भयध्वनौ पुष्कसेऽपि डिम्बः प्लीहनि
विप्लवे' इति रभसः । ['डिम्ब एरण्डभययोर्विप्लवे प्लीहनि
पुष्कसे' इति हैमः, २।३०८] ॥ (१) ॥ * ॥ 'डम' इति
शब्दस्य राणम् । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । बाहुलका-
द्वयार्थे कः ॥ (२) ॥ * ॥ विप्लवनम् । 'प्लुङ् गती'
(भ्वा० आ० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥ (३) ॥ * ॥
श्रीणि 'षाडकलुण्ठनादेः' । अशस्त्रकलहस्य-इति स्वामी ।

बन्धनं प्रसितिश्चारः

बन्धनम् (न), प्रसितिः (स्त्री), चारः (पु), 'बन्धन'
के ३ नाम हैं ।

[बन्धेति] ॥ 'बन्ध बन्धने' (क्रधा० प० अ०) ।
ल्युट् (३।३।१५) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रसयनम् । 'षिञ्
बन्धने' (स्वा० उ० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (२)

१. तथा- 'बालेन नक्तं समयेन युक्तं रीप्यं लस-
डिम्बमिवेन्दुबिम्बम्' इति नैषधचरिते (२२।५३) ।

॥ * ॥ चरणम् । 'चर गती' (भ्वा० प० से०) । अनेका-
र्थत्वाद् बन्धने । घञ् (३।३।१८) । 'बन्धापसर्पयोश्चारः'
इति रुद्रः ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'बन्धनस्य' । मुकुटस्तु-
बन्धनसाधनरज्जुनिगडादेः-इत्याह । तल्ल । भावप्रकरणात् ।
स्वामी तु- 'चार'स्थाने 'स्वारम्' पठित्वा स्वारादीनां
चतुर्णां पर्यायितामाह । स्वरति । 'स्वृ-शब्दोपतापयोः'
(भ्वा० प० से०) । अच् (३।३।१३४) । प्रज्ञाघञ् (३।
४।३८) ।

स्पर्शः स्पष्टोपतप्तरि ॥ १४ ॥

स्पर्शः, स्पष्टा, उपतप्ता (३ पु), 'संतप्त या उपताप
रोगसे पीडित' के ३ नाम हैं ।

[स्पर्श इति] ॥ स्पृशति । 'स्पृश बाधनस्पर्शनयोः'
(जु० आ० से०) । 'पदरुज्-' (३।३।१६) इत्यत्र 'स्पृश
उपतापे' (वार्ति०) इति कर्तरि घञ् ॥ * ॥ ('स्पृश') इति
रेफहीनपाठे तु 'स्पृश-स्पर्श-बाधनयोः' (भ्वा० उ० से०)
इति घातोरच् (३।३।१३४) । ['स्पृशो वर्गाक्षरे हाने
स्पृशने स्पर्शके रुचि' इति हैमः, २।५६८] ॥ (१) ॥ * ॥
स्पृशति । तृच् (३।३।१३३) । 'अनुदात्तस्य च-' (६।१।
४९) इत्यमागमः ॥ (२) ॥ * ॥ उपतपति । 'तप संतापे'
(भ्वा० प० अ०) । तृच् (३।३।१३३) ॥ (३) ॥ * ॥
यद्वा-स्वरस्पर्शयोर्भावि घञ् । स्पष्टोपतप्त्रोर्भावि 'कृत्यल्युटो
बहुलम्' (३।३।१३३) इति तृच् । भावप्रकरणानुरोधात्
॥ * ॥ श्रीणि 'संतप्तस्य' 'संतापस्य वा' ।

निकारो विप्रकारः स्यात्

निकारः, विप्रकारः (२ पु), 'अपकार, बुराई' के २ नाम हैं ।

[नीति] ॥ निकृष्टीकरणम् । कृञो घञ् (३।३।१८) ।
'निकारः स्यात् परिभवे धान्यस्योत्क्षेपणोऽपि च' इति
घरणिः ॥ (१) ॥ * ॥ विप्रकरणम् । घञ् (३।३।१८) ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'अपकारस्य'

आकारस्त्विङ्ग इङ्गितम् ।

आकारः, इङ्गः (२ पु), इङ्गितम् (न), 'मतलबके
अनुसार चेष्टा' के ३ नाम हैं ।

[आकेति] ॥ आकरणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१)
॥ * ॥ इङ्गनम् । 'इङ्गि गती' (भ्वा० प० से०) । घञ्
(३।३।१८) ['इङ्गः स्यादिङ्गितेऽद्भुते । ज्ञानजङ्गमयो-
श्चापि' इति हैमः, २।३०-३१] ॥ (२) ॥ * ॥ क्तः (३।३।
११४) ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'अभिप्रायानुरूपचेष्टायाः' ।
परिणामो विकारो द्वे समे विकृतिविक्रिये ॥ १५ ॥

परिणामः, विकारः (२ पु), विकृतिः, विक्रिया (२ स्त्री),
'विकार, स्वभावके बदलने' के ४ नाम हैं ।

[पेति] ॥ परिणमनम् । 'णम प्रह्वत्वे' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ विकरणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ विकरणम् । क्तिन् (३।३।१४) ॥ (३) ॥ * ॥ 'कृञः श च' (३।३।१००) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'प्रकृतेरन्यथाभावास्य' । द्वयो साम्यं स्वीत्वात् ।

अपहारस्त्वपचयः

अपहारः, अपचयः (२ पु), 'छीन लेने या घटने' के २ नाम हैं ।

[अपेति] ॥ अपहरणम् । 'हञ् हरणे' (भ्वा० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ अपचयनम् । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अपहरणस्य' ।

समाहारः समुच्चयः ।

समाहारः, समुच्चयः (२ पु), 'बटोरने, इकट्ठा या ढेर करने' के २ नाम हैं ।

[सेति] ॥ समाहरणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ समुच्चयनम् । 'चिञ् चयने' (स्वा० उ० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'राशीकरणस्य' ।

प्रत्याहार उपादानम्

प्रत्याहारः (पु), उपादानम् (न), 'इन्द्रियोंको अपने (इन्द्रियोंके) विषयोंसे हटाकर वशीभूत करने' के २ नाम हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रत्याहरणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ उपादानो ल्युट् (३।३।१५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्वविषयेभ्य इन्द्रियपरावर्तनस्य' ।

विहारस्तु परिक्रमः ॥ १६ ॥

विहारः, परिक्रमः (२ पु), 'टहलने' के २ नाम हैं ।

[वीति] ॥ विहरणम् । घञ् (३।३।१८) । 'विहारस्तु जिनालये । लीलायां भ्रमणे स्कन्धे' इति हैमः, २।६३८-६३९ ॥ (१) ॥ * ॥ परिक्रमणम् । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'नोदात्तोपदेशः' (७।३।३४) इति वृद्धिर्न ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'क्रीडा-यसंचरणस्य' ।

अभिहारोऽभिग्रहणम्

अभिहारः (पु), अभिग्रहणम् (न), 'चुराने' के २ नाम हैं ।

[अभीति] ॥ अभिहरणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ अभिग्रहेत्युट् (३।३।१५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'आभिमुख्येन ग्रहणस्य' ।

निर्हारोऽभ्यवकर्षणम् ।

निर्हारः (पु), अभ्यवकर्षणम् (न), 'पैर आदिमें चुभे (गढ़े हुए) कौंटे आदिको निकालने' के २ नाम हैं ।

[निरिति] ॥ निर्हरणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ अभ्यवकर्षेत्युट् (३।३।१५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'शस्त्रादेर्युक्त्या निःसारणस्य' ।

अनुहारोऽनुकारः स्यात्

अनुहारः, अनुकारः (२ पु), 'अनुकरण (नकल) करने' के २ नाम हैं ।

[अन्विति] ॥ अनुहरणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ अनुकरणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सदृशकरणस्य' ।

अर्थस्यापगमे व्ययः ॥ १७ ॥

व्ययः (पु), 'धनादिके खर्च होने' का १ नाम है ।

[अर्थेति] ॥ व्ययनम् । 'व्यय वित्तसमुत्सर्ग' (चु० उ० से०) अदन्तः । घञ् (३।३।१८) । 'एरच्' (३।३।५६) वा ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'द्रव्याद्यपगमस्य' ।

प्रवाहस्तु प्रवृत्तिः स्यात्

प्रवाहः (पु), प्रवृत्तिः (स्त्री), 'पानी आदि तरल पदार्थोंके निरन्तर बहने' के २ नाम हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रवहणम् । 'वह प्राणो' (भ्वा० उ० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'प्रवाहस्तु व्यवहाराम्बुवेगयोः । इति हैमः, ३।८१० ॥ (१) ॥ * ॥ प्रवर्तनम् । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा० आ० से०) । क्तिन् (३।३।१४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अविच्छेदेन जलादिप्रवृत्तेः' ।

प्रवहो गमनं बहिः ।

प्रवहः (पु), 'जलादिके बाहर निकलने' के २ नाम हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रकृष्टो वहः । 'गोचरसंचर-' (३।३।११६) इति साधुः । 'प्रवहस्तु बहिर्यात्रामातरिश्चप्रभेदयोः' इति विश्वः । (मेदिनी) [१७६।२०] ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'बहिर्यात्रायाः' ।

वियामो वियमो यामो यमः संयामसंयमौ ॥ १८ ॥

वियामः, वियमः, यामः, यमः, संयामः, संयमः (६ पु), 'संयम' अर्थात् 'योगके संयमनामक अङ्ग-विशेष' के ६ नाम हैं ।

[वीति] ॥ वियमनम् । 'यमः समुपनिविष्टुं च' (३।३।६३) इत्यब् वा । चादनुपसर्गोऽप्यब् वा । पक्षे घञ्

१. विश्वे पुस्तकद्वये 'प्रवह' शब्दस्य विवरणानुपलब्धे-
-रत्र 'मेदिनी'त्येव पाठः समुचितः ।

[यमः काले च यमजेऽप्यहिंसादिषु पञ्चसु । संयमे यमने
व्वाङ्मै' इति 'यामो प्रहरसंयमो । इति च हैमः, २।३३६]
॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ (५)
॥ * ॥ (६) ॥ * ॥ 'षट् संयमनस्य' । स्वामी तु-हे विवि-
धयमनस्य, हे 'उपरतिमात्रस्य, हे 'संयमनस्य'—इत्याह ।

हिंसाकर्माभिचारः स्यात्

हिंसाकर्म (न), अभिचारः (पु), 'हिंसा आदि करने'
के २ नाम हैं ।

[हिंसेति] ॥ हिंसाफलं कर्म । शाकपाथिवादिः (वा०
२।१।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ अभिचरणम् । घञ् (३।३।
१८) ॥ (२) ॥ * ॥ हे 'मारणादिक्रियायाः' ।

जागर्या जागरा द्वयोः ।

जागर्या (स्त्री), जागरा (स्त्री), 'जागने' के २ नाम हैं ।

[जेति] ॥ जागरणम् । 'जागर्तोरकारो वा' (वा०
३।३।१०१) । पक्षे (शे) यक् (३।३।६६) । 'जाग्रोऽवि-'
(७।३।८५) इति गुणः ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ भावे
घञि पुंसि ['जागरः' अपि] ॥ * ॥ हे 'जागरणस्य' ।

विघ्नोऽन्तरायः प्रत्यहः

विघ्नः, अन्तरायः, प्रत्यहः (३ पु), 'विघ्न' के ३ नाम हैं ।

[वीति] ॥ विहननम् । घञर्थे कः (वा० ३।३।५८)
(१) ॥ * ॥ अन्तर्मध्ये, अन्तरस्य व्यवधानस्य वायनम् ।
'अय गतो' (भ्वा० आ० से०) । 'इण् गतो' (अ० प०
अ०) वा । घञ् (३।३।१८) । अच् (३।२।५६) वा ॥
(२) ॥ * ॥ प्रत्यहनम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (३) ॥ * ॥
श्रीणि 'विघ्नस्य' ।

स्यादुपघ्नोऽन्तिकाश्रये ॥ १९ ॥

उपघ्नः, अन्तिकाश्रयः (२ पु), 'समीप रहने, आश्रय
करने' के २ नाम हैं ।

[स्यादिति] ॥ उपगन्त्यते । उपहननं वा । 'उपघ्न
आश्रये' (३।३।८५) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ अन्तिके
आश्रीयते, आश्रयणं वा । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (२)
॥ * ॥ हे 'संनिहिताश्रयस्य' 'आश्रयणस्य वा' ।

निर्वेश उपभोगः स्यात्

निर्वेशः, उपभोगः (२ पु), 'उपभोग' के २ नाम हैं ।

१. "इच्छा" इति सूत्रे 'जागर्तोरकारो वा वक्तव्यः'
इति (वा०) पक्षे क्यप् । 'जाग्रोऽविचिण्णमुल्कितु' इति
गुणः । घञि तु 'जागर' इति स्वामी । 'जाग्रिया, जागर्तिः'
इत्यपीति बोध्यम् ।

[निरिति] ॥ निर्वेशनम् । विशेतेर्घञ् (३।३।१८) ॥
(१) । ['निर्वेशस्तु पुमान् भोगे वेतने मूर्च्छनेऽपि च'
इति मेदिनी, १६४।२२] ॥ * ॥ उपभोजनम् । 'भुज पा-
लनाभ्यवहारयोः' (व० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥
(२) ॥ * ॥ हे 'उपभोगस्य' ।

परिसर्पः परिक्रिया ।

परिसर्पः (पु), परिक्रिया (स्त्री), 'परिवार आदि
दृष्टजनोसे घिरे रहने' के २ नाम हैं ।

[परीति] ॥ समन्तत् सपणम् । 'सृष्टु गतो' (भ्वा०
प० से०) । घञ् [३।३।१८] ॥ (१) ॥ * ॥ परिकरणम् ।
'कृन्ः वा च' (३।३।१००) । रिङ् शायिलङ्कु (७।४।२८)
॥ (२) ॥ * ॥ हे 'परिजनादिना वेष्टनस्य' ।

विधुरं तु प्रविश्लेषे

विधुरम् (न), प्रविश्लेषः (पु), 'परिवार आदि दृष्ट-
जनोसे अलग होने' के २ नाम हैं ।

[वीति] ॥ विगता धूः कार्यमारः । 'ऋक्पूर-' (५।
४।७४) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रविश्लेषणम् । 'श्लिष आ-
लिङ्गने' (दि० आ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'वैकल्येऽपि
च विश्लेषे विधुरं विकले त्रिषु' इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।
३७२] ॥ (२) ॥ हे 'विश्लेषस्य' ।

✓ अभिप्रायश्छन्द आशयः ॥ २० ॥

अभिप्रायः, छन्दः, आशयः (३ पु), 'आशय, भाव,
मतलब' के ३ नाम हैं ।

[अभीति] ॥ अभिप्रयणम् । 'प्रीञ् तर्पणे' (कृपा०
उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ छन्दनम् ।
'छदि संवरणे' (छु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२)
॥ * ॥ आशयनम् । 'शीङ् [स्वप्ने]' (अ० आ० से०) ।
'एरच्' (३।३।५६) ॥ (३) ॥ * ॥ श्रीणि 'अभिप्रायस्य' ।
संक्षेपणं समसनम्

संक्षेपणम्, समसनम् (२ न), 'संक्षेप (लाघव, थोड़ा,
हल्का) करने' के २ नाम हैं ।

[समिति] ॥ संक्षिपेत्सुट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥
'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥
(२) ॥ * ॥ हे 'संक्षेपस्य' ।

पर्यवस्था विरोधनम् ।

पर्यवस्था (स्त्री), विरोधनम् (न), 'विरोध करने' के
२ नाम हैं ।

[पर्येति] ॥ पर्यवस्थानम् । 'आतश्चो-' (३।३।
१०६) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥ 'रुधिर आवरणे' (व० उ०
अ०) । ल्युट् [३।३।११५] ॥ (२) ॥ * ॥ हे 'विरोधस्य' ।

परिसर्या परीसारः

परिसर्या (स्त्री), परीसारः (पु), 'सब तरफ जाने' के २ नाम हैं ।

[परीति] ॥ परिसरणम् । 'सृ गतो' (भ्वा० प० अ०) । 'परिचर्यापरिसर्या-' (वा० ३।३।१०१) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ घञ् (३।३।१८) । 'उपसर्गस्य घञि-' (६।३।१२२) इति दीर्घः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सर्वतो गमनस्य' ।

स्यादास्या त्वासना स्थितिः ॥ २१ ॥

आस्या, आसना, स्थितिः (३ स्त्री), 'टिकाव या स्थिति' के ३ नाम हैं ।

[स्यादिति] ॥ आसनम् । 'आस उपवेशने' (अ० आ० से०) । ण्यत् (३।३।११३) । ['आस्यं मुखभवे मुखे । मुखान्तरास्या तु स्थित्याम्' इति हैमः, २।३।४८-३४९] ॥ (१) ॥ * ॥ 'ण्यास-' (३।३।१०६) इति युच् ॥ (२) स्थानम् । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा० प० अ०) । 'स्थागा-' (३।३।९५) इति क्तिन् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'आसनस्य' ।

विस्तारो विग्रहो व्यासः

विस्तारः, विग्रहः, व्यासः (३ पु), 'फैलाव' के ३ नाम हैं । [वीति] ॥ विस्तरणम् । 'स्तृण आच्छादने' (क्रधा० उ० से०) । 'प्रथने वावशब्दे' (३।३।६३) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ विग्रहणम् । 'ग्रहवृद्ध-' (३।३।५८) इत्यप् । ['विग्रहः कायविस्तारविभागे ना, रणोऽस्त्रियाम् ।' इति मेदिनी, १७६।२३] ॥ (२) ॥ * ॥ व्यसनम् । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'विस्तारस्य' ।

स च शब्दस्य विस्तरः ।

विस्तरः (पु), 'शब्दके फैलाव' का १ नाम है । [स इति] ॥ सः = व्यासः । 'ऋदोरप्' (३।३।५६) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'शब्दविस्तरस्य' ।

स्यादन्मर्दनं संवहनम्

मर्दनम्, संवहनम् (२ न), 'जरीरको दवाने' के २ नाम हैं ।

[स्यादिति] ॥ 'मृद क्षोदे' (क्रधा० प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ 'वह प्रागणे' (भ्वा० उ० अ०) । स्वार्थेऽप्यन्ताल्ल्युट् (३।३।११५) ।—'वाह-

१. 'संवाहनम्' इति पाठं मत्वा 'संवाहनं स्पर्शमुखम्' इति तल्लक्ष्यं स्वाम्याह । कालिदासोऽपि—'सम्भोगान्ते सममुपचितौ हस्तसंवाहनानाम्' इत्याह (मेघ० उ० ३३) ।

नमाहितात्' (८।४।८) इति निपातनादीर्घः । [संवाहनम्] —इत्येके ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पादमर्दनादेः' ।

विनाशः स्याददर्शनम् ॥ २२ ॥

विनाशः (पु), अदर्शनम् (न), 'अन्तर्धान होने या छिप जाने' के २ नाम हैं ।

[वीति] ॥ विनयनम् । 'णक्ष अदर्शने' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ दर्शनस्य अभावः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'तिरोधानस्य' ।

संस्तवः स्यात्परिचयः

संस्तवः, परिचयः (२ पु), 'परिचय' के २ नाम हैं ।

[समिति] ॥ संस्तवनम् । 'ष्टुन् स्तुतौ' (अ० प० अ०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) ॥ (१) ॥ * ॥ सम्मता-चयनम् । 'चिन् चयने' (स्वा० उ० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'परिचयस्य' ।

प्रसरस्तु विसर्पणम् ।

प्रसरः (पु), विसर्पणम् (न), 'घाव (व्रण) आदि के थाला (फैलाव)' के २ नाम हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रसरणम् । 'सृ गतो' (भ्वा० प० से०) । वाहुलकादप् ॥ (१) ॥ * ॥ 'सृष्टु गतो' (भ्वा० प० से०) । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'व्रणादिविसरणस्य' ।

नीवाकस्तु प्रयामः स्यात्

नीवाकः, प्रयामः (२ पु), 'धान्य आदिको एकत्रित करने' के २ नाम हैं ।

[नीति] ॥ निवचनम् । घञ् (३।३।१८) । 'उपसर्गस्य-' (६।२।१२२) इति दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रयमणम् । यमेर्घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'धान्यसंचयस्य, क्रयादरस्य वा' ।

संनिधिः संनिकर्षणम् ॥ २ ॥

संनिधिः (पु), संनिकर्षणम् (न), 'पास, समीप करने' के २ नाम हैं ।

[समिति] ॥ संनिधानम् । घञ् : 'उपसर्गो घोः किः' (३।३।९२) । ['संनिधिरन्तिके । प्रत्यक्षे च' इति हैमः, ३।३।७९] ॥ (१) ॥ * ॥ कृषेल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'संनिधानस्य' ।

लवोऽभिलावो लवने

लवः, अभिलावः (२ पु), लवनम् (न), 'काटने' के २ नाम हैं ।

[लेति] ॥ लवनम् । 'लुन् छेद्यने' (क्रधा० उ० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । ['लवः कालमिदि

छिदि । विलासे रामजे लेशे जपाकिजल्कपक्षमणोः । गोपु-
च्छसोमस्वपि च' इति हेमः, २।५४८-५४९] ॥ (१)
॥*॥ 'निरभ्योः पूत्वोः' (३।३।५८) इति घञ् ॥ (२)
॥*॥ ल्युट् (३।२।११५) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'छेदनस्य' ।

निष्पावः पवने पवः ।

निष्पावः (पु), पवनम् (न), पवः (पु), 'धान आदि
अन्नको ओसाने या सूप आदिसे फटककर भूसा अलग
करने' के ३ नाम हैं ।

[निष्पेति] ॥ निष्पवनम् । घञ् (३।३।१८) ॥
(१) ॥*॥ ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥*॥ अप्
(३।३।५७) ॥ (३) ॥*॥ त्रीणि 'धान्यादीनां बहुली-
करणस्य' ।

प्रस्तावः स्यादवसरः

प्रस्तावः, अवसरः (२ पु), 'अवसर, प्रसङ्ग, प्रस्ताव'
के २ नाम हैं

[प्रेति] ॥ प्रस्तवनम् । 'ष्टुञ् स्तुतो' (अ० प०
अ०) । 'प्रे द्रुस्तुस्तुवः' (३।३।२७) इति घञ् ॥ (१)
॥*॥ अवसरणम् । 'सृ गतो' (भ्वा० प० अ०) । बाहुल-
कादप् ॥ (२) ॥*॥ द्वे 'प्रसङ्गस्य' ।

त्रसरः सूत्रवेष्टनम् ॥ २४ ॥

त्रसरः (पु), सूत्रवेष्टनम् (न), 'कपडा बुननेके
लिये जुलाहा आदिके सूत लपेटने (ताना-पाई करने)' के
२ नाम हैं ।

[त्रेति] ॥ त्रसनम् । 'त्रसी उद्वेगे' (दि० प० से०) ।
अरन् बाहुलकादीणादिकः । त्रसेर्भद्रादिस्वादरन्—इति
मुकुटस्त्वपाणिनीयः ॥*॥ 'तसरः' इति पाठे—'तन्युषिभ्यां
कसरन्' (उ० ३।७५) ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे 'सूत्रस्य
वेष्टनक्रियायाः' ।

प्रजनः स्यादुपसरः

प्रजनः, उपसरः, (२ पु), 'पहली बार गर्भ धारण' के
३ नाम हैं ।

[प्रजेति] ॥ प्रजननम् । 'जनी' [प्रादुमवि] (दि०
आ० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'जनिवध्योः—' (७।३।३५)
इति न वृद्धिः ॥ (१) ॥*॥ उपसरणम् । 'सृ गतो' (भ्वा०
प० अ०) । 'प्रजने सर्तोः' (३।३।७१) इत्यप् ॥ (२) ॥*॥
त्रे 'प्रथमगर्भग्रहणस्य' ।

प्रअयप्रणयौ समौ ।

प्रअयः, प्रणयः (२ पु), 'प्रेम, प्रीति' के २ नाम हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रअयणम् । 'अयन्' [सेवायाम्] (भ्वा०
उ० से०) । 'एरच्' (३।३।५६) ॥*॥ 'प्रसर' इति पाठे—
सरतेर्बाहुलकादप् । 'प्रसरः प्रणये वेगे' (इति मेदिनी)
[१३५।१८१] ॥ (१) ॥*॥ प्रणयनम् । 'णीञ्' [प्रापणे]
(भ्वा० उ० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (२) ॥*॥
द्वे 'प्रीत्या प्रार्थनस्य' ।

धीशक्तिर्निष्क्रमः

धीशक्तिः (स्त्री), निष्क्रमः (पु), 'बुद्धिके सामर्थ्य' के
२ नाम हैं ।

[धीति] ॥ धियः शक्तिः । साङ्गत्वा—'शुश्रूषा
अवर्णं चैव ग्रहणं धारणं तथा । ऊहापोहौ च विज्ञानं
तत्त्वज्ञानं च धीगुणाः' ॥ (१) ॥*॥ निष्क्रमणम् । 'कृष्ण
पादविक्षेपे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'नो-
दात्तोप—' (७।३।३४) इति वृद्धिर्न । 'निष्क्रमो निर्गमे
ख्यातो बुद्धिसंपदि निष्क्रमः' इति रुद्रः । ['निष्क्रमो नि-
र्गमे बुद्धिसम्पत्तो दुष्कुलेऽपि च' इति हेमः, ३।४१६ । ॥
(२) ॥*॥ द्वे 'बुद्धिसामर्थ्यस्य' ।

अस्त्री तु संक्रमो दुर्गसंचरः ॥ २५ ॥

संक्रमः (पु न), दुर्गसंचरः (पु), 'किलामें जाने, दुर्ग
(किला) के मार्ग' के २ नाम हैं ।

[अस्त्रीति] ॥ संक्रमणम् । घञ् (३।३।१८) । 'नो-
दात्तोप—' (७।३।३४) इति न वृद्धिः ॥ (१) ॥*॥ संच-
रणम् । 'चर गतो' (भ्वा० प० से०) । 'पुंसि—' (३।३।
११८) इति घः । दुर्गस्य संचरः ॥*॥ घञि तु 'संचारः' ।
'संचारो निर्गमो अमाम्बुपथः' इति रत्नकोषः ॥ (२)
॥*॥ द्वे 'दुर्गप्रवेशनक्रियायाः' ।

प्रत्युत्क्रमः प्रयोगार्थः

प्रत्युत्क्रमः, प्रयोगार्थः (प्रयोगके पर्यायवाचक सब सब्द ।
२ पु), 'कार्यारम्भमें पहली बार प्रयोग करने या युद्धके लिये
अच्छी तरह उद्योग करने' के २ नाम हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रत्युत्क्रमणम् । घञ् (३।३।१८) ॥*॥
प्रयोजनम् । 'युजिद् योगे' (रु० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) ।
प्रयोगोऽर्थो यस्य ॥*॥ 'प्रयुद्धार्यः' इति पाठे—प्रकृष्टं युद्ध-
मर्थोऽस्य । 'प्रत्युत्क्रमः प्रयुद्धार्यः' इति भागुरिः ॥ (२)
॥*॥ द्वे 'कर्मारम्भे प्रथमप्रयोगस्य' ।

प्रक्रमः स्यादुपक्रमः ।

स्यादभ्यादानमुद्घात आरम्भः

प्रक्रमः, उपक्रमः (२ पु), अभ्यादानम् (न), उद्घातः
आरम्भः (२ प), 'आरम्भमात्र' के ३ नाम हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रक्रमणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥
 उपक्रमणम् । ['उपक्रमः स्यादुपधाचिकित्सारम्भविशेषे'
 इति विश्वः, १४।५५] ॥ (२) ॥ * ॥ आभिमुख्येनादान-
 नम् ॥ (३) ॥ * ॥ उद्धननम् । 'हन्' [हिंसागत्योः] (अ०
 प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'हन्स्तोऽचिण्णलोः' (७।
 ३।३२) ॥ (४) ॥ * ॥ आरम्भणम् । 'रभ राभस्ये' (भ्वा०
 आ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'रधिजभोरचि' (७।१।
 ६१) इति नुम् ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'आरम्भस्य' । (आदौ
 'प्रथमारम्भस्य' । शीणि 'आरम्भमात्रस्य'—इत्यन्ये) ।

संभ्रमस्त्वर ॥ २६ ॥

संभ्रमः (पु), स्वरा (स्त्री), 'शीघ्रता, जल्दीबाजी' के २ नाम हैं ।

[समिति] ॥ संभ्रमणम् । 'भ्रमु अनवस्थाने' (दि०
 प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'नोतात्तोप-' (७।३।
 ३४) इति न वृद्धिः ॥ (१) ॥ * ॥ त्वरणम् । 'जित्वरा
 संभ्रमे' (भ्वा० आ० से०) । 'घटादयः पितः' (भ्वा०
 ग०) इति पित्वातिदेशादङ् (३।३।१०४) 'आवेगस्तु त्वरा
 त्वरिः' इति वाचस्पतिः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'त्वरायाः' ।

प्रतिबन्धः प्रतिष्ठम्भः

प्रतिबन्धः, प्रतिष्ठम्भः (२ पु), 'कार्यं आदिमें रुकावट
 पड़ने' के २ नाम हैं ।

[प्रतीति] ॥ प्रतिबन्धनम् । 'बन्ध बन्धने' (कथा०
 प० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ प्रतिष्ठम्भनम्
 'ष्ठम्भु रोधे' (सोत्रः) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥
 'विष्कम्भः प्रतिबन्धो वियोगः' इति बोपालितः ॥ * ॥ द्वे
 'रोधस्य' ।

अवनायस्तु निपातनम् ।

अवनायः (पु), निपातनम् (न), 'नीचे झुकने' के २
 नाम हैं ।

[अवेति] ॥ अवनयनम् । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० उ०
 अ०) । 'अवोदोनियः' (३।३।२६) इति घञ् ॥ (१) ॥
 * ॥ पतेः स्वार्थण्यन्ताल्ल्युट् (३।३।११५) ॥ * ॥ 'नि-
 यातनम्' इति पाठे—'यत निकाशोपस्कारयोः' (हु० उ०
 से०) घातुः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अवनयनस्य' ।

१. अस्मिन् सूत्रे 'रभ'घातोर्भह्णाभावाद्वा 'रभेर-
 षम्लिटोः' (७।१।६३) इति सूत्रेण नुमागमः पठनीय
 वासीत् ।

उपलम्भस्त्वनुभवः

उपलम्भः, अनुभवः (२ पु), 'अनुभव, प्राप्ति' के २
 नाम हैं ।

[विति] ॥ उपलम्भनम् । 'डुलभष् प्राप्ती' (भ्वा०
 आ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'उपसर्गत्खल्घञोः'
 (७।१।६७) इति नुम् ॥ (१) ॥ * ॥ अनुभवनम् । 'ऋदो-
 रप्' (३।३।५७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अनुभवस्य' ।

समालम्भो विलेपनम् ॥ २७ ॥

समालम्भः (पु), विलेपनम् (न), 'चन्दन आदि
 लपेटने' के २ नाम हैं ।

[सिति] । समालम्भनम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (१)
 ॥ * ॥ 'लिप उपदेहे' (तु० उ० अ०) । ल्युट् (३।३।
 ११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'कुङ्कुमादिनोपलेपस्य' ।

विप्रलम्भो विप्रयोगः

विप्रलम्भः, विप्रयोगः (२ पु), 'अलग होने' के २ नाम
 हैं ।

[वीति] । विप्रलब्धिः । लभेर्घञ् (३।३।१८) ॥ (१)
 ॥ * ॥ विप्रयोजनम् । 'युजिर् योगे' (स्वा० उ०
 अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'रागिणोवि-
 योजन[ग]स्य' ।

विलम्भस्त्वतिसर्जनम् ।

विलम्भः (पु), अतिसर्जनम् (न), 'बहुत देने' के २
 नाम हैं ।

[वीति] ॥ विलब्धिः । लभेर्घञ् (३।३।१८) ॥ (१)
 ॥ * ॥ 'सृज विसर्गे' (दि० आ० अ०) । ल्युट् (३।३।
 ११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'दानस्य' ।

विश्रावस्तु प्रविख्यातिः

विश्रावः (पु), प्रविख्यातिः (स्त्री), 'बहुत प्रसिद्धि' के
 २ नाम हैं ।

[वीति] विश्रवणम् । 'श्रु श्रवणे' (भ्वा० प० अ०) ।
 'वी क्षुश्रुवः' [३।३।२५] इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ प्रवि-
 ख्यानम् । किन् (३।३।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अतिप्रसिद्धेः' ।

अवेक्षा प्रतिजागरः ॥ २८ ॥

अवेक्षा (स्त्री), प्रतिजागरः (पु), 'किसी वस्तु आदि-
 की निगरानी (देखभाल) करने' के २ नाम हैं ।

[एति] । अवेक्षणम् । 'ईक्ष दर्शने' (भ्वा० आ० से०) ।
 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रति-
 जागरणम् । 'जागृ' [निद्राक्षये] (अ० प० से०) । घञ्
 (३।३।१८) । 'जाग्रोऽविचिण्-' (७।३।८५) इति गुणः ॥
 (२) ॥ * ॥ द्वे 'अवेक्षणस्य' ।

निपाठनिपठौ पाठे

निपाठः, निपठः, पाठः (३ त्रि), 'पढ़ने' के ३ नाम हैं ।

[नीति] । निपठनम् । 'पाठ व्यक्तायां वाचि' (भ्वा० प० से०) । 'नो गदनद-' (३।३।६४) इत्यब् वा, पक्षे घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'पठनस्य' ।

तेमस्तेमौ समुन्दने ।

तेमः, स्तेमः (२ पु), समुन्दनम् (न), 'पानी आदिसे भीगने' के ३ नाम हैं ।

[तेमेति] ॥ तेमनम् । स्तेमनम् । 'तिम ष्टिम आर्द्धिभावे' (दि० प० से०) । भावे घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ 'उन्दी क्लेदने' (रु० प० से०) । ल्युट् (३।३।१५) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'आर्द्धिभावस्य' ।

आदीनवास्रवौ क्लेशे

आदीनवः, आस्रवः, क्लेशः (३ पु), 'दुःख' के ३ नाम हैं ।

[आदीति] ॥ आदानम् । 'दीङ् क्षये' (दि० आ० अ०) । भावे क्तः (३।३।१४) । 'स्वादय ओदितः' (दि० ग०) । 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति नत्वम् । आदीनस्य वानम् । घञर्थे कः (वा० ३।३।५८) इति बाहुलकाद्वातेः कः ॥ (१) ॥ * ॥ आस्रवणम् । 'स्रु गतो' (भ्वा० प० अ०) । ऋदोरप् (३।३।५७) ॥ (२) ॥ * ॥ क्लेशनम् । 'क्लिषु विबाधने' (क्र्या० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'क्लेशस्य' ।

मेलके संगसंगमौ ॥ २९ ॥

मेलकः, सङ्गः, सङ्गमः (३ पु), 'मेल, मिलाप' के ३ नाम हैं ।

[मेलेति] ॥ मेलनम् । 'मिल संश्लेषे' (तु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । स्वार्थे कन् (जापि० ५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥ सञ्जनम् । 'षञ्ज सञ्जे' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ संगमनम् । 'ग्रहकुट-' (३।३।५८) इत्यप् । 'ना मेलः संगमो ना वा' इत्यमरमाला ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'संगमस्य' ।

संवीक्षणं विचयनं मार्गणं मृगणां मृगः ।

१. "आस्रवन्तीन्द्रियाण्यनेनास्रवः । यज्जैनाः—'जीवा-जीवास्रवसंवरनिर्जरबन्धमुक्तयः सप्त पदार्थाः' इति स्वामी ।

२. "अन्वीक्षणम् 'अन्वेषणम्' इत्येके पेटुः" इति स्वाम्याह ।

३. 'इच्छा' (३।३।१०३) इति सूत्रस्येन 'इच्छाप-६८ अ०

संवीक्षणम्, विचयनम्, मार्गणम् (३ न), मृगणा (स्त्री), मृगः (पु), 'ढूँढ़ने, खोजने' के ५ नाम हैं ।

[संविति] ॥ सम्यक् विविधमीक्षणम् । 'ईङ् दक्षणे' (भ्वा० आ० से०) । ल्युट् (३।३।१५) ॥ (१) ॥ * ॥ 'चिन् चयने' (स्वा० उ० अ०) । ल्युट् (३।३।१५) ॥ (२) ॥ * ॥ 'मार्गं अन्वेषणे' (तु० उ० से०) । ल्युट् (३।३।१५) ॥ (३) ॥ * ॥ 'मृगं अन्वेषणे' (तु० आ० से०) अदन्तः । 'ण्यास-' (३।३।१०७) इति युच् ॥ (४) ॥ * ॥ घञ् (३।३।१८) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'अन्वेषणस्य' ।

परिरम्भः परिष्वङ्गः संश्लेष उपगूहनम् ॥ ३० ॥

परिरम्भः, परिष्वङ्गः, संश्लेषः (३ पु), उपगूहनम् (न), 'आलिङ्गन करने या लिपटने' के ४ नाम हैं ।

[पेति] ॥ परिरम्भणम् । 'रभ राभस्ये' (भ्वा० आ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'रभेशब्दिलोः' (७।१।६३) इति तुम् ॥ (१) ॥ * ॥ परिष्वञ्जनम् । 'ष्वञ्ज परिष्वङ्गे' (भ्वा० आ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । परिनिविभ्यः— (८।३।७०) इति षत्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ संश्लेषणम् । 'श्लिष आलिङ्गने' (दि० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (३) ॥ * ॥ 'गूह संवरणे' (भ्वा० उ० से०) । ल्युट् (३।३।१५) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'आलिङ्गनस्य' ।

निर्वर्णनं तु निध्यानं दर्शनालोकनेक्षणम् ।

निर्वर्णनम्, निध्यानम्, दर्शनम्, आलोकनम्, ईक्षणम् (५ न), 'देखने' के ५ नाम हैं ।

[तिरीति] ॥ वर्णशब्दात् 'सत्पाप-' (३।३।२५) इति णिच् । ल्युट् (३।३।१५) ॥ (१) ॥ * ॥ 'व्ये चिन्ता-याम्' (भ्वा० प० अ०) । ल्युट् (३।३।१५) ॥ (२) ॥ * ॥ 'दृशिर् प्रेक्षणे' (भ्वा० प० अ०) ॥ (३) ॥ * ॥ 'लोक दक्षणे' (भ्वा० आ० से०) ॥ (४) ॥ * ॥ 'ईक्ष दक्षणे' (भ्वा० आ० से०) ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'वीक्षणस्य' ।

प्रत्याख्यानं निरसनं प्रत्यादेशो निराकृतिः ॥ ३१ ॥

प्रत्याख्यानम्, निरसनम् (२ न), प्रत्यादेशः (२ पु), निराकृतिः (स्त्री), 'निषेध या खण्डित करने' के ४ नाम हैं ।

रिचर्यापरिसर्यामृगयाटाट्यानामुपसंख्यानम्' इति भाष्येन । उक्तपुत्रे—'मृग अन्वेषणे । चुरादावदन्तः, अतो लोपाभावोऽपि, शे यदि णिलोपः, 'मृगया' इति सि० की० वचनेन च 'मृगया'शब्दोऽपि ।

१. '—लोकलक्षणम्' इति महेश्वर-सम्मतः पाठः । '—लोकनक्षमम्' इति केचित् ।

[प्रति] ॥ 'ह्या प्रकथने' (अ० प० अ०) । चक्षि-
कादेशो वा ॥ (१) ॥ * ॥ 'असु क्षेपणे' (दि० प०
से०) । ल्युट् (३।३।११५) । ['निरसनं निसुदने । निष्ठी-
वने निरासे च' इति हैमः, ४।१८३] ॥ (२) ॥ * ॥ प्रत्या-
देशनम् । दिश अतिसर्जने' (तु० प० अ०) । घञ् (३।३।
१८) ॥ (३) ॥ * ॥ निराकरणम् । कृष्णः ['डुकृन्
करणे' (क्र्या० उ० अ०)] क्तिन् (३।३।१४) ॥ (४)
॥ * ॥ चत्वारि 'निराकरणस्य' ।

उपशायो विशायश्च पर्यायशयनार्थकौ ।

उपशायः, विशायः (२ पु), 'पहरेदार आदिके बारी २
से सोने' के २ नाम हैं ।

[उपेति] ॥ उपशयनम् । विशयनम् । 'व्युपयोः शेतेः
पययि' (३।३।३९) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ पर्या-
येण शयनम् । पर्यायशयनमर्थो ययोस्तौ ॥ * ॥ द्वे 'पययिण
प्रहरकादावुपशयनस्य' ।

अर्तनं च ऋतोया च हृणीया च घृणार्थके ॥ ३२ ॥

अर्तनम् (न), ऋतीया, हृणीया, घृणा (३ स्त्री),
'घृणा' के ४ नाम हैं ।

[अर्तेति] ॥ 'ऋतिः' सौत्रः । ईयङ् (३।१।३१)
अभावे ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ ईयङ्प्रक्षे
'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ 'हृणीङ्'
कण्वादिः । यक् (३।१।२७) । 'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०२)
॥ (३) ॥ * ॥ 'मोहो वीज्या जुगुप्सा च हृणीया हृणिया
घृणा' इति वाचस्पतिः ॥ * ॥ चत्वारि 'जुगुप्सनस्य' ।

स्याद्वयत्यासो विपर्यासो व्यत्ययश्च विपर्यये ।

व्यत्यासः, विपर्यासः, व्यत्ययः, विपर्ययः (४ पु), 'उ-
लटा, क्रमरहित' के ४ नाम हैं ।

[स्यादिति] ॥ व्यत्यसनम् । 'असु क्षेपणे' (दि० प०
से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ विपर्यसनम् ।
घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ व्यत्यसनम् । 'इण्'
[गती] (अ० प० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (३) ॥ * ॥
विपर्यसनम् । 'इण्' [गती] (अ० प० अ०) । 'एरच्' (३।
३।५६) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'व्यतिक्रमस्य' ।

पर्ययोऽतिक्रमस्तस्मिन्नतिपात उपात्ययः ॥ ३३ ॥

पर्ययः, अतिक्रमः, अतिपातः, उपात्ययः (४ त्रि),
'अतिक्रम' (क्रमको छोड़कर आगे बढ़ने) के ४ नाम हैं ।

[पर्येति] ॥ पर्ययणम् । 'इण्' [गती] (अ० प०
अ०)] 'एरच्' (३।३।५६) ॥ (१) ॥ * ॥ अति-
क्रमणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ अतिपतनम् ।

'पल्लु गती' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (३)
॥ * ॥ उपात्ययणम् । 'इण्' [गती] (अ० प० अ०)] ।
'एरच्' (३।३।५६) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'अतिक्रमस्य' ।
प्रेषणं यत्समाहूय तत्र स्यात्प्रतिशासनम् ।

प्रतिशासनम् (न), 'नौकर आदिको बुलाकर कहीं
भेजने या किसी काममें लगाने' का १ नाम है ।

[प्रेषेति] ॥ 'शासु अनुशिष्टो' (अ० प० अ०) ।
ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'भृत्यादिप्रेषणस्य' ।

स संस्तावः क्रतुषु या स्तुतिभूमिर्द्विजन्मनाम् ॥ ३४ ॥

संस्तावः (पु), 'यज्ञमें ब्राह्मणोंकी स्तुति करनेके लिये
नियत स्थान-विशेष' का १ नाम है ।

[स इति] ॥ समेत्य स्तुवन्त्यत्र । 'ष्टुञ् स्तुतो' (अ०
प० अ०) । 'यज्ञे समि स्तुवः' (३।३।३१) इति घञ् ॥
(१) ॥ * ॥ एकं 'यज्ञे स्तावकद्विजावस्थानभूमेः' ।

निधाय तक्ष्यते यत्र काष्ठे काष्ठं स उद्धनः ।

उद्धनः (पु), 'ठेहा' अर्थात् 'जिस लकड़ीपर रखकर
दूसरी लकड़ीकी छीलते हैं, उस नीचेवाली लकड़ी' का १ नाम
है ।

[नीति] ॥ ऊर्ध्वं हन्यतेऽस्मिन् । 'उद्धनोऽस्याधानम्'
(३।३।८०) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ ['ठेहा' इत्या-
ख्यस्य] एकम् ।

स्तम्बधनस्तु स्तम्बघनः स्तम्बो येन निहन्यते ॥ ३५ ॥

स्तम्बधनः, स्तम्बघनः (२ पु), 'घास काटनेके हथियार
खुरपा आदि, या तीनीके धानको झटका देकर झाड़नेके लिये
बौंस या छड़ीमें बाँधे हुए दौरी आदि वर्तन' के २ नाम हैं ।

[स्तम्बेति] ॥ स्तम्बो हन्यते येन । 'स्तम्बे क च'
(३।३।८३) इति कपो घनादेशश्च ॥ (१) ॥ * ॥ (२)
॥ * ॥ द्वे 'तृणादिगुच्छोन्मूलनसाधनस्य' । — नीवारादिग्र-
हणार्थं कृतवशपात्रस्य—इत्यन्ये ।

आविधो विध्यते येन

आविधः (पु), 'वर्मा' का १ नाम है ।

[आवीति] ॥ आविध्यते येन । 'व्यध ताडने' (दि०
प० अ०) । घञर्थे कः (वा० ३।३।१८) ॥ (१) ॥ * ॥
एकं 'ममरसूच्यादेः', 'वर्मा' इति ख्यातस्य ।

तत्र विष्वक्समे निधः ।
निधः (पु), 'सब तरफसे एक समान जमे या लगाये
हुए पेड़ आदि' का १ नाम है ।

[तत्रेति] ॥ नियतं हन्यते । 'निधो निमित्तम्' (३।
३।८७) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ एकं 'तुल्यारोहपरि-
णाहवृक्षादेः' ।

उत्कारश्च निकारश्च द्वौ धान्योत्क्षेपणार्थकौ ॥ ३६ ॥

उत्कारः, निकारः (२ पु), 'धान आदि अन्नको ओसाने या फटकने' के २ नाम हैं ।

[उदिति] ॥ उत्करणम् । निकरणम् । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) 'कृ धान्ये' (३।३।३०) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'धान्यानामूध्वंक्षेपणस्य' ।

निगारोद्गारविक्षावोद्ग्राहा निगरणादिषु ।

निगारः, उद्गारः, विक्षावः, उद्ग्राहः (४ पु), 'निगलने (घोंटने), वमन (उखटी, कय) करने, छींकने और ढंकारने'का क्रमशः १—१ नाम है ।

[नीति] ॥ निगरणम् । 'गृ निगरणे' (तु० प० से०) । 'उन्म्योर्ग्रः' (३।३।२९) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ उद्गरणम् । 'गृ शब्दे' (ऋचा० प० से०) । 'उन्म्योः' (३।३।२९) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ विक्षवणम् । 'दुक्षु शब्दे' (अ० प० से०) । 'वौ क्षुश्रुवः' (३।३।२५) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ उद्ग्रहणम् । 'ग्रह उपादाने' (ऋचा० उ० से०) । 'उदि ग्रहः' (३।३।३५) इति घञ् ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना उद्गरणम्, विक्षवणम्, उद्ग्रहणम् ॥ * ॥ क्रमेणैकैकं [निगरणादीनाम्] ।

आरत्यवरतिविरतय उपरामे

आरतिः, अवरतिः, विरतिः (३ स्त्री), उपरामः (पु), 'रुकने'के ४ नाम हैं ।

[आरेति] ॥ आर्येयम् । आरमणम् । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा० आ० से०) । क्तिन् (३।३।९४) ॥ (१) ॥ * ॥ एवमवविभ्याम् ॥ (२) ॥ * ॥ (३) ॥ * ॥ उपरमणम् । घञ् (३।३।१८) ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'उपरमणस्य' ।

अथास्त्रियां तु निष्ठेवः ॥ ३७ ॥

निष्ठयूतिर्निष्ठेवनं निष्ठीवनमित्यभिज्ञानि ।

निष्ठेवः (पु न), निष्ठयूतिः (स्त्री), निष्ठेवनम्, निष्ठीवनम् (२ न), 'थूकने' के ४ नाम हैं ।

[अथेति] ॥ 'ष्ठिवु तिरसने' (दि० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'यत्तु—निष्ठीव्यति'—इति—विगृह्य—'पचा-

१. अग्रे निष्ठयूतिर्निष्ठेवनं—' इति पादे द्वादशाधिकमात्राणां सत्त्वेनेयं 'विपुलार्था' छन्दः । तत्त्वक्षणम्—'संलङ्घ्य गणत्रयमादिमं शकलयोर्द्वयोर्भवति पादः । यस्यास्तां पिङ्गलनागो 'विपुला'मिति समाख्याति ॥' इति धुत्तरत्नाकरः (२।४) ।

घञ्—इत्युक्तं मुकुटेन । तन्न । निष्ठयूत्यादिभिरैकत्वासंभवात् ॥ (१) ॥ * ॥ क्तिन् (३।३।९४) ॥ (२) ॥ * ॥ ल्युट् (३।३।११५) । 'ष्ठिवि-ष्ठिव्योर्ल्युटि दीर्घो वा'—इति स्वामी ॥ पुषोदरादित्वाद्वा दीर्घः इति मुकुटः ॥ (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'मुखात् श्लेष्मनिरसनस्य' ।

जवने जूतिः

जवनम् (न), जूतिः (स्त्री), 'वेग'के २ नाम हैं ।

[जेति] ॥ 'जुः' सौमो वेगे । ल्युट् (३।३।११५) ॥ (१) ॥ * ॥ क्तिन् (३।३।९४) । 'ऊतियूति—' (३।३।९७) इति साधुः । (२) ॥ * ॥ द्वे 'वेगस्य' ।

सातिस्त्ववसाने स्यात्

सातिः (स्त्री), अवसानम् (न), 'समाप्ति'के २ नाम हैं ।

[सेति] ॥ 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । 'ऊतियूति—' (३।३।९७) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ ल्युट् (३।३।११५) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'समापनस्य' ।

अथ ज्वरे जूतिः ॥ ३८ ॥

ज्वरः (पु), जूतिः (स्त्री), 'ज्वर, बुखार'के २ नाम हैं ।

[अथेति] ॥ ज्वरणम् । 'ज्वर रोगे' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्धयभावः ॥ (१) ॥ * ॥ क्तिन् (३।३।९४) । 'ज्वरत्वर—' (६।४।२१) इत्यूट् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'ज्वरणस्य' ।

उदजस्तु पशुप्रेरणम्

उदजः (पु), पशुप्रेरणम् (न), पशुओंको हॉकने, छलकारने या किसी तरह प्रेरित करने' के २ नाम हैं ।

[वीति] ॥ उदजनम् । 'अज गतो' (भ्वा० प० से०) । 'समुदोरजः पशुषु' (३।३।६९) इत्यप् । 'अघबपोः' (२।४।५६) इति पर्युदासाद्वीभावो न ॥ (१) ॥ * ॥ पशुनां प्रेरणम् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पशुप्रेरणस्य' ।

अकरणिरित्यादयः शापे ।

अकरणिः (स्त्री), आदि 'शाप देने'का नाम है ।

[अक्रेति] ॥ अकरणम् । 'आक्रोशे नञ्यनिः' (३।३।११२) ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना अजननिः, अवग्राहः, निग्राहः । 'आक्रोशेऽवन्योर्ग्रहः' (३।३।४५) इति घञ् ॥ * ॥ एकम् 'आक्रोशनस्य' ।

गोप्राप्तेभ्यस्तस्य वृन्दमित्यौपगवकादिकम् ॥ ३९ ॥

औपगवकम् (न), आदि 'औपगव ('उपगु के समूह') का १ नाम है ।

[गविति] ॥ अपप्रत्ययान्तेभ्यः 'तस्य समूहः' (२।४।३७) इत्यर्थे 'गोत्रोक्षोष्ट्र-' (४।२।३९) इति वुञ् ॥ (१) ॥ * ॥ आदिना 'गार्गकम्', 'दाक्षकम्' ... [औपगव-समूहस्य] ।

आपूपिकं शाष्कुलिकमेवमायमचेतसाम् ।

आपूपिकम्, शाष्कुलिकम् (२ न), आदि 'पूषा, पुङ्गी' आदिके समूह (देरी) का १—१ नाम है ।

[एति] ॥ अचेतसां वृन्दम् ॥ * ॥ अपूपानां समूहः, शाष्कुलीनां समूहः । 'अचित्तहस्तिधेनोष्ठक' (४।२।४७) । आदिना साक्नुकम् । [क्रमेणैकम् 'अपूप-शाष्कुलिसमूहस्य'] ।

माणवानां तु माणव्यम्

माणव्यम् (न), 'लङ्का' के छण्ड' का १ नाम है ।

[मेति] ॥ माणवानां समूहः । ब्राह्मणमाणव- (४।२।४२) इति यत् । [एकं 'माणवानां समूहस्य'] ।

सहायानां सहायता ॥ ४० ॥

सहायता (स्त्री), 'सहायकों के छण्ड' का १ नाम है ।

[सेति] ॥ सहायानां समूहः । 'गजसहायाम्भ्याम्-' (वा० ४।२।४३) इति तल् । [एकं 'सहायसमूहस्य, सहायतायाः'] ।

हल्या हलानाम्

हल्या (स्त्री), 'हलों के समूह' का १ नाम है ।

[हेति] ॥ हलानां समूहः । 'पाशादिभ्यो यः' (४।२।४९) ॥ [एकं 'हलसमूहस्य'] ।

ब्राह्मण्यवाडव्ये तु द्विजन्मनाम् ।

ब्राह्मण्यम्, वाडव्यम् (२ न), 'ब्राह्मणों के छण्ड' के २ नाम हैं ।

[त्रेति] ॥ ब्राह्मणानां वाडवानां [च] समूहः । 'ब्राह्मण-' (४।२।४२) इति यत् । [द्वे पनां 'ब्राह्मण-समूहस्य'] ।

द्वे पशुकानां पृष्ठानां पार्श्वं पृष्ठथमिति कमात् ॥ ४१ ॥

पार्श्वम्, पृष्ठम् (२ न), 'पशुओं (पैजड़ीकी हड्डियों) और पीछों के समूह' का क्रमशः १—१ नाम है । ('इन दोनों का यज्ञमें स्मरण होनेसे ये दोनों यज्ञ-विषयक हैं') ।

[द्वे इति] ॥ पशूनां समूहः । 'पश्वर्वा णस्-' (वा० ४।२।४३) । 'सिति च' (१।४।१६) इति पदत्वाद्भूत्वा-भावः ॥ (१) ॥ * ॥ पृष्ठानां समूहः । 'पृष्ठाद्यन्' (वा० ४।२।४२) । यज्ञविषय इदं स्मरन्ति ॥ [क्रमशः एकैकं 'पशूनां पृष्ठानां च समूहस्य'] ।

खलानां खलिनी खल्यापि

खलिनी, खल्या (२ स्त्री), 'खलिहान के समूह' के २ नाम हैं ।

[खलेति] ॥ खलानां समूहः । 'इनिप्रकटयचञ्च' (४।२।५१) इतीति ॥ (१) ॥ * ॥ 'खलगोरयात्' (४।२।५०) इति यः ॥ (२) ॥ * ॥ [द्वे 'खलानां समूहस्य'] ।

अथ मानुष्यकं नृणाम् ।

मानुष्यकम् (न) 'मनुष्यों के समूह' का १ नाम है ।

[अथेति] ॥ मनुष्याणां समूहः । 'गोत्रोक्षोष्ट्र-' (४।२।३९) इति वुञ् । 'प्रकृत्या के राजन्य-' (वा० ६।४।१६३) इति यलोपो न ॥ (१) ॥ * ॥ ['एकं मनुष्य-समूहस्य'] ।

ग्रामता जनता धूम्या पाश्या गल्या पृथक् पृथक् ॥ ४२ ॥

ग्रामता, जनता, धूम्या, पाश्या, गल्या (५ स्त्री), 'ग्राम, जन, धूम, पाश (जाल), बड़ा काश के समूह' का क्रमशः १—१ नाम है ।

[ग्रेति] ॥ ग्रामाणां समूहः, जनानां समूहः । 'ग्राम-जन-' (४।२।४२) इति तल् ॥ (१) ॥ * ॥ (१) ॥ * ॥ धूमानां पाशानां गलानां च समूहः । 'पाशादिभ्यो यः' (४।२।४९) ॥ (१) ॥ * ॥ (१) ॥ गलः = बृहत्काशः ॥ (१) ॥ * ॥ [क्रमेणैकैकं 'ग्रामाणां जनानां धूमानां पाशानां गलानां च समूहस्य'] ।

अपि साहस्रकारीषचार्मणार्थवर्णादिकम् ।

साहस्रम्, कारीषम्, चार्मणम्, आथर्वणम् (४ न), आदि हजार, कंडरा (उपला या गोहरा), कवचधारी, अथर्वण, आदिके समूह' का क्रमशः १—१ नाम है ।

[अपीति] ॥ सहस्राणाम्, करीषाणाम्, चर्मणाम्, अथर्वणाम्, च समूहः । 'भिक्षादिभ्योऽण्' (४।२।३८) । आदिना 'चार्मणम्' 'आङ्गारम्' । [क्रमशः एकैकं 'सहस्राणां करीषाणां चर्मणां अथर्वणां च समूहस्य'] ।

इति संकीर्णार्थवर्गः ॥

[इतीति] ॥ संकीर्णार्थत्वं च घमादीनां कर्तृभिन्ने कारके भावे च विधानात्, उणादीनां भावकारकेषु विधानात्, भावे प्रायेण विग्रहो दक्षितः, कारकेषु तु यथासंभव-मूहः ।

इति संकीर्णवर्गविवरणम् ॥ २ ॥

अथ नानार्थवर्गः ॥ ३ ॥

नानार्थाः केऽपि कान्तादिवर्गेष्वेवात्र कीर्तिताः ।

भूरिप्रयोगा ये येषु पर्यायेष्वपि तेषु ते ॥ १ ॥

वच्यमाण (आगे कहे जानेवाले) इस कान्तादि (आदि से—कान्त, गान्त, घान्त,) वर्गमें अनेक अर्थवाले भी कई शब्द कहे गये हैं, जो पहलेके पर्यायोंमें नहीं कहे गये हैं और पण्डित-जनोंने काठ्य-पुराण आदि ग्रन्थोंमें 'पृथुक, गरुमत्, रजस्' आदि जिन शब्दोंका बहुधा प्रयोग किया है, वे (पृथुक, गरुमत्, रजस् आदि) शब्द पहले स्वर्गवर्ग आदिके पर्यायोंमें तथा यहाँ भी कहे गये हैं । ('जसे-पृथुक शब्द 'पोतः पाकोऽर्भको डिम्भः पृथुकः शावकः शिशुः' (२।५।३८) यहाँ 'बालक' अर्थमें और 'पृथुकः स्याच्चिपिटकः' (२।१।४७) यहाँ 'चिउड़ा' अर्थमें कहे जानेपर भी इस नानार्थवर्गमें 'पृथुकश्चिपिटार्भकौ' (३।३।३) उक्त दोनों (बालक और चिउड़ा) अर्थोंमें फिर कहा गया; 'गरुमत्' शब्द 'गरुमान् गरुडस्तापयौ—' (१।१।२९) यहाँ 'गरुड' अर्थमें और '—नीडोज्जवा गरुमन्तो पितृमन्तो नभसङ्गमाः' (२।५।३४) यहाँ 'पक्षी' अर्थमें कहे जानेपर भी इस नानार्थवर्गमें 'पक्षितापयौ गरुमन्तौ' (३।१।९८) उक्त दोनों (पक्षी और गरुड) अर्थोंमें फिर कहा गया; 'तमस्' शब्द 'तमस्तु राहुः स्वर्भानुः—' (१।३।२६) यहाँ 'राहु' अर्थमें, 'गुणाः सत्त्वं रजस्तमः' (१।५।२९) यहाँ 'सत्त्वादि गुण' अर्थमें और 'अन्धकारोऽस्त्रियां ध्वान्तं तमिस्त्रं तिमिरं तमः' (१।८।३) यहाँ 'अन्धकार' अर्थमें कहे जानेपर भी इस नानार्थवर्गमें 'राहौ ध्वान्ते गुणे तमः' (३।३।२३) उक्त तीनों (राहु, सत्त्वादि गुण और अन्धकार) अर्थोंमें पुनः कहा गया है । इसी तरह विद्वज्जन अन्यान्य उदाहरणोंका भी तर्क कर लें) । यद्यपि 'जम्बुक' शब्दके क्रमशः 'स्यार, वरुण' और 'बालिश' शब्दके 'मूर्ख, बालक' ये २-२ अर्थ हैं; तथापि इन्हें पण्डितोंने क्रमशः 'स्यार और मूर्ख' इन्हीं १-१ अर्थोंमें उक्त (जम्बुक और बालिश) शब्दोंका प्रयोग किया है, अन्य दो (वरुण और बालक) अर्थोंमें नहीं, अत एव ग्रन्थकारने भी वैसा ही किया है अर्थात् 'जम्बुक' शब्दको 'सुगालवज्रकक्रोष्टुफेदफेरवजम्बुकाः' (२।५।५) यहाँ पर 'स्यार' अर्थमें कहकर इस नानार्थवर्गमें 'जम्बुकौ क्रोष्टु-वरुणौ' (३।१।३) 'स्यार और वरुण' दोनों अर्थोंमें कहा है । इसी तरह 'बालिश' शब्दको भी 'अज्ञे मूढयथाजातमूर्खवैधे-यबालिशः' (३।१।४८) यहाँ 'मूर्ख' अर्थमें कहकर इस नाना-

र्थवर्गमें 'शिशवज्ञे च बालिशः' (३।१।२१८) 'मूर्ख और बालक' दोनों अर्थोंमें कहा है । इसी तरह अन्यान्य उदाहरणोंका तर्क करना चाहिये) ।

[नेति] ॥ अनेकार्थाः केचिदत्रैव वर्गे कान्ता आ-
दयो येषां खान्तगान्तादीनां तेषु वर्गेषु कथिताः । यथा—
'क'शब्दः । ये कान्तादयो येषु पर्यायेषु प्रचुरप्रयोगाः, ते
तेषु कथिताः । अपिशब्दादिहापि । यथा 'नाक'—शब्दः ।
अतः पुनरुक्तिर्नोद्भाव्या इति भावः ।

अथ कान्ताः शब्दाः ।

आकाशे त्रिदिवे नाकः

'नाकः' (पु) के स्वर्ग, आकाश २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ न अकं दुःखमत्र । ['नाकः' स्वर्गान्त-
रीक्षयोः' इति विश्वः, ५।३५] ।

लोकस्तु भुवने जने ।

'लोकः' (पु) के भुवन (संसार), जन २ अर्थ हैं ।

[लविति] ॥ लोकयते । 'लोक दशने' (भ्वा० आ०
से०) । घञ् (३।३।१८) । ['लोको विद्वे जने' इति हैमः,
[२।१६] ।

पथे यशसि च श्लोकः

'श्लोकः' (पु) के पथ, यश २ अर्थ हैं ।

[पति] ॥ श्लोकयते । 'श्लोक संघाते' (भ्वा० आ०
से०) । घञ् (३।३।१८) । ['श्लोकस्तु पद्यबन्धे यशस्यपि'
इति हैमः, २।२१] ।

शरे खड्गे च सायकः ॥ २ ॥

'सायकः' (पु) के बाण, तलवार २ अर्थ हैं ।

[शर इति] ॥ स्पति । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प०
अ०) । ण्वल् (३।१।१३३) । युक् (७।३।३३) । ['सा-
यको बाणखड्गयोः' इति हैमः, ३।१०६] ।

जम्बुकौ क्रोष्टुवरुणौ

'जम्बुकः' (पु) के स्यार, वरुण २ अर्थ हैं ।

[जम्बुवति] ॥ जमिति । 'जमु अदने' (भ्वा०
प० से०) । 'मितद्वादयश्च' (वा० ३।२।१८०) इति
साधुः । 'जम्बुकः' फेरवे नीचे पश्चिमाशापतावपि' (इति
मेदिनी) [८।९१] ।

पृथुकौ चिपिटार्भकौ ।

'पृथुकः' (पु) के चिउड़ा, बालक २ अर्थ हैं ।

१. मेदिन्यां 'जम्बुकः—' इति दीर्घमध्यः पाठः ।

[प्रिति] ॥ पृष्ठुरेव । 'संज्ञायां कन्' (५।३।७५) । प्रथते । 'प्रथ प्रथयाने' (भ्वा० आ० अ०) । 'अर्मकपृथुकपाका वयसि' (उ० ५।५३) इति साधुर्वा । 'पृथुकः पुंसि चिपिटे, शिशो स्यादभिधेयवत्' (इति मेदिनी) [१।१।२६] ।

आलोकौ दर्शनोदयोतौ

'आलोकः' (पु) के दर्शन (देखना), प्रकाश २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ आलोकनम् । 'लोक दशने' (भ्वा० आ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'आलोकस्तु पुमान् द्योते दर्शने वन्दिभाषणे' (इति मेदिनी) [५।४८] ।

भेरीपटहमानकौ ॥ ३ ॥

'आनकः' (पु) के भेरी, नगाड़ा २ अर्थ हैं ।

[भेरीति] ॥ अनिति । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । ण्वल् (३।१।३३) । 'आनकः पटहे भेरी मृदङ्गे ध्वनदम्बुदे' (इति मेदिनी) [५।४७] ।

उत्सङ्गचिह्नयोरङ्कः

'अङ्कः' (पु) के उत्सङ्गः (झोड, गोदी), चिह्न २ अर्थ हैं ।

[उदिति] ॥ अङ्कघतेऽनेन । 'अकि लक्षणे' (भ्वा० आ० से०) । 'हलश्च' (३।३।२२) इति घञ् । 'अङ्को रूपकभेदाङ्गचिह्ने रेखाजिभूषणे । रूपकाशान्तिकोत्सङ्गस्थानेऽकं पापदुःखयोः' (इति मेदिनी) [२।१७] ।

कलङ्कोऽङ्कापवादयोः ।

'कलङ्कः' (पु) के चिह्न, लान्छन २ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ कलति । 'कल शब्दसंख्यानयोः' (भ्वा० आ० से०) । क्विप् (३।२।१७८) । कल् चासावङ्कश्च । 'कलङ्कोऽङ्केऽपवादे च कालायसमलेऽपि च' (इति मेदिनी) [६।५६] ।

तक्षको नागवर्धक्योः

'तक्षकः' (पु) के 'तक्षक' नामक सर्प, बड़ई २ अर्थ हैं ।

[तक्षेति] ॥ तक्षति । 'तक्षू तनुकरणे' (भ्वा० प० से०) । ण्वल् (३।१।३३) । [तक्षकस्तक्षिण पन्नगे । द्रुमभेदे' इति हैमः, ३।४५] ।

अर्कः स्फटिकसूर्ययोः ॥ ४ ॥

'अर्कः' (पु) के स्फटिक मणि, सूर्य, मदार या एकवच (आक नामका पौधा) ३ अर्थ हैं ।

[अर्क इति] ॥ अक्यते । 'अर्क स्तवने' (हु० प०

से०) 'अर्च' पूजयाम् । (भ्वा० प० से०) वा । घञ् (३।३।१८) । 'अर्कोऽर्कपणे स्फटिके रवौ ताम्रे दिवस्पती' (इति मेदिनी) [२।१६] ।

मारुते वेधसि ब्रध्ने पुंसि कः कं शिरोऽम्बुनोः ।

'कः' (पु) के हवा, ब्रह्मा, सूर्य ३ अर्थ; 'कम्' (न) के शिर, पानी २ अर्थ हैं ।

[मेति] ॥ कायति । 'कै शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । कचति (ते) । 'कच दीप्तौ' (बन्धने) (भ्वा० आ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'को ब्रह्मणि समीरात्मयमदक्षेषु भास्करे । [कामग्रन्थौ चक्रिणि च प्रतत्रिणि च पार्थिवे ।] मयूरेऽग्नी च पुंसि स्यात् सुखशीर्षजलेषु कम्' (इति मेदिनी) [२।१५-१६] ।

स्यात्पुलाकस्तुच्छधान्ये सङ्क्षेपे भक्तसिक्थके ॥५॥

'पुलाकः' (पु) के तीनी (चोवार), धान या धानकी भूसी, संक्षेप, अन्न (भात) का अवयव ४ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ पुलनम् । 'पुल महत्त्वे' (भ्वा० प० से०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । पुलमकति । 'अक कुटिलायां गती' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । पुलति वा । 'बलाकादयश्च' (उ० ४।१४) इति साधुः । ['पुलाको भक्तसिक्थे स्यात् संक्षेपासारधान्ययोः' इति हैमः, ३।६७] ।

ऊलुके करिणः पुच्छमूलोपान्ते च पेचकः ।

'पेचकः' (पु) के उल्लू, हाथीकी पूँछकी जड़ (मांस-पिण्ड-विशेष) २ अर्थ हैं ।

[विति] ॥ पचति, पच्यते वा दुःखेन । 'पचिमच्यो-रिच्चोपघायाः' (उ० ५।३७) इति वृत् । ['पेचकः करि-लाङ्गूलमूले घूके' इति हैमः, ३।७१] ।

कमण्डलौ च करकः

'करकः' (पु) के कमण्डलु, भोला २ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ करोति । कृवादिभ्यो वृत् (उ० ५।३५) 'करकस्तु पुमान् पक्षिविशेषे दाडिमेऽपि च । द्वयोर्मैर्घोपले न स्त्री करङ्के च कमण्डलो' (इति मेदिनी) [५।५४-५५] ।

सुगते च विनायकः ॥ ६ ॥

'विनायकः' (पु) के बुद्धदेव, गणेश, गरुड, गुरु, विघ्न ५ अर्थ हैं ।

[सुगेति] ॥ विनयति । 'णीम्' (भ्वा० उ० अ०) ।

१. 'अर्क' शब्दार्थबोधकत्वान्नायमंशः प्रकृतोपयोगी । मेदिन्यां '—रूपकांशाऽन्तिको—' इति पाठश्च ।

१. 'अर्क' शब्दस्य प्राप्तनी (अ० १।३।२९) व्याख्या । द्रष्टव्या ।

ण्वुल् (३।१।१३३) । 'विनायकस्तु हेरम्बे ताक्ष्ये विघ्ने जिने गुरो' (इति मेदिनी) [१७।२१३] ।

किष्कुर्हस्ते वितस्तौ च

'किष्कुः' (पु) के हाथभर, वित्ताभर (क्रमशः २४ और १२ अङ्गुलका प्रमाण-विशेष) २ अर्थ हैं ।

[किष्कुरिति] ॥ कायतेऽनेन । 'कै शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'मृगटवादिः' (उ० १।३७) । 'किष्कुर्द्वयोर्वि- तस्तौ च सप्रकोष्ठकरेऽपि' च' (इति मेदिनी) [३।२३] ।

शूककीटे च वृश्चिकः ।

'वृश्चिकः' (पु) के बिच्छू, आठवाँ राशि (लग्न), भौरा, केकड़ा, ओषधि-विशेष, ५ अर्थ हैं ।

[शूकेति] ॥ वृश्चति । 'ओषध्वृक्षेदने' (तु० प० से०) । 'वृश्चिकृषोः किश्चन्' (उ० २।४०) । 'वृश्चिकस्तु द्रुणी राशौ शूककीटोषधीभदोः' (इति मेदिनी) [१३। १६०] ।

प्रतिकूले प्रतीकस्त्रिवेकदेशे तु पुंस्ययम् ॥ ७ ॥

'प्रतीकः' (त्रि) का प्रतिकूल, १ अर्थ और 'प्रतीकः' (पु) का अवयव (हिस्सा) १ अर्थ है ।

[प्रेति] ॥ प्रतिगता ई लक्ष्मीर्येन यं वा । 'नशृतश्च' (५।४।१५३) इति कप् । 'प्रतीकोऽवयवेऽपि स्यात्प्रतिकू- लविलोमयोः' (इति मेदिनी [१०।११३]

स्याद् भूतिकं तु भूनिम्बे कट्फले भूस्तृणेऽपि च ।

'भूतिकम्' (न) के चिरायता, 'रोहिस्'नामक बास, भूस्तृण ३ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ भवति । 'क्तिचत्तो च संज्ञायाम्' (३।२।१७४) इति क्तिच् । संज्ञायां कन् (५।३।७५) । 'स्याद् भूतिकं तु भूनिम्बे दीप्य-भूस्तृण-कत्तृणे' (इति मेदिनी) [११।१३५, विश्वः ११।११० च] ।

ज्योत्स्निकायां च घोषे च कोशातकी

'कोशातकी' (स्त्री) के चिचिडा, तरोई या परवल २ अर्थ हैं ।

[ज्योत्स्नीति] ॥ कोशमतति । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा० प० से०) । ववुन् (उ० २।३२) । गौरादिः (४। १।४१) । 'कोशातकः कचे पुंसि पटोल्यां घोषके स्त्रियाम्

१. मेदिन्यां '—प्रकोष्ठेऽपि करेऽपि च' इति पाठः ।

२. मेदिन्यां 'भूतीकमपि...दीप्यकपूरके तृणे' इति,

विश्वे च '—कर्पूरकतृणे' इति पाठः ।

१. मेदिन्यां '—कठे—'इत्यपि पाठः ।

(इति मेदिनी) [१५।१८४] । 'ज्योत्स्ना चन्द्रमसो भासि स्फुरज्ज्योतिर्निशि स्मृता' इत्यजयः । ('ज्योत्स्नी पटोली- ज्योत्स्नावन्निशोः' इति हैमः) [२।२७०] ।—ज्योत्स्निका= पटोलिका, घोषः = अपामार्गः—इति स्वामी ।

अथ कट्फले ॥ ८ ॥

सिते च खदिरे सोमवल्कः स्यात्

'सोमवल्कः' (पु) के 'कायफल, दुधिया खैर' २ अर्थ हैं ।

[अथेति] ॥ सोम इव वल्को बलमस्य । ['सोम- वल्कः कट्फले स्याद्वलक्षखदिरद्रुमे' इति हैमः, ४।४२] ।

अथ सिंहके ।

तिलकल्के च पिण्याकः

'पिण्याकः' (पु) के लोहवान, तिलकी खली २ अर्थ हैं ।

[अथेति] ॥ पण्यते । 'पण व्यवहारे' (भ्वा० प० से०) । 'पिनाकादयश्च' (उ० ४।१५) इति साधुः । 'पि- ण्याकोऽस्त्री तिलकल्के हिङ्गुवाल्लीकसिंहके' (इति मेदिनी) [१०।११९] ।

बाह्लीकं रामटेऽपि च ॥ ९ ॥

'बाह्लिकम्' (न) के हाँग, बाह्लीक देशका (काबुली) घोड़ा, कुंकुम, ३ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ उह्यते, वहति वा । 'वह प्रापणे' (भ्वा० प० अ०) । 'अलीकादयश्च' (उ० ४।२५) इति साधुः । 'बाह्लीकं बाह्लिकं घोरहिङ्गुनोर्नाश्वदेशयोः' इति रभसः । [अथ बाह्लीकं बाह्लिकं घोरहिङ्गुनोः । द्रावेती पुंसि देशस्य प्रभेदे तुरगान्तरे ।' इति मेदिनी, १३।१५६] ।

महेन्द्रगुगुल्लकन्यालमाहिषु कौशिकः ।

'कौशिकः' (पु) के इन्द्र, गुग्गुलु, उल्ल, पच्ची, सँपेरा ४ अर्थ हैं ।

[मेति] ॥ कुशिकस्यापत्यम् । ऋष्यण् (४।१।११४) । 'कौशिको नकुले व्यालप्राहिगुगुलुशक्रयोः । विश्वामित्रे च कोशजोलूकयोरपि कौशिकः । कौशिकी चण्डिकायां च नदी- भेदे च कौशिकी' (इति विश्वः) [११।१०८-१०९] ।

रुक्तापशङ्कास्वातङ्कः

'आतङ्कः' (पु) के रोग, ताप, शङ्का, मुरज बाजेका शब्द ४ अर्थ हैं ।

[रुगिति] ॥ आतङ्कनम् । 'तकि कृच्छ्रजीवने' (भ्वा० प० से०) । षञ् (३।३।१८) । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति करणे वा । 'आतङ्को रोगसन्तापशङ्कासु मुरजष्वनी' (इति मेदिनी) [५०।५०] ।

स्वल्पेऽपि क्षुल्लकस्त्रिषु ॥ १० ॥

‘क्षुल्लकः’ (त्रि) के क्षुद्र, नीच, जैनसम्प्रदायका तपस्वि-विशेष ३ अर्थ हैं ।

[स्वेति] ॥ क्षोदनम् । ‘निक्षिप्वा (क्षुदिर्) संचूर्णने’ (६० उ० अ०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । क्षुद्रं क्षुधं वा लाति । क्वुन् (उ० २।३२) । ‘क्षुल्लकस्त्रिषु नीचेऽल्पे’ (इति मेदिनी) [६।७०] ।

जैवातृकः शशङ्केऽपि

‘जैवातृकः’ (पु) का चन्द्रमा १ अर्थ और ‘जैवातृकः’ (त्रि) के आयुष्मान् (चिरजीवी), कृश, भेषज ३ अर्थ हैं ।

[जैवेति] ॥ जीवति । ‘जीव प्राणधारणे’ (भ्वा० प० से०) । ‘आतृकन् वृद्धिश्च’ (उ० १।७९) । ‘जैवातृकः पुमान् सोमे दीर्घायुःकृशयोस्त्रिषु’ (इति मेदिनी) [१६।१९१] ।

खुरेऽप्यश्वस्य वर्तकः ।

‘वर्तकः’ (पु) के सुम (घोड़ेका खुर), ‘वर्तक’ नामका पत्नी २ अर्थ हैं ।

[खुर इति] ॥ वर्तते । ‘वृतु वर्तने’ (भ्वा० आ० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । ‘वर्तकस्तु खुरेऽश्वस्य विहगे वर्तिका द्वयोः’ (इति मेदिनी) [१३।१५४] ।

व्याघ्रेऽपि पुण्डरीको ना

‘पुण्डरीकः’ (पु) के बाघ, आग, दिग्गज, ३ अर्थ और ‘पुण्डरीकम्’ (न) के सफेद छाता, औषध-विशेष, श्वेत कमल ३ अर्थ हैं ।

[व्येति] ॥ पुण्डयति । ‘पुडि भूषायाम्’ (भ्वा० प० से०) । ‘फर्फरीकादयश्च’ (उ० ४।२०) इति साधुः । ‘पुण्डरीकः’ सिताम्भोजे सितच्छत्रे च भेषजे । पुंसि व्याघ्रेऽग्निदिङ्नागे कोशकारान्तरेऽपि च’ (इति मेदिनी) [१६।२००] ।

यवान्यामपि दीपकः ॥ ११ ॥

‘दीपकः’ (पु) के अजमोदा जवाइन, मोरशिखा, चिराग, ३ अर्थ और ‘दीपकम्’ (न) का दीपकालङ्कार १ अर्थ है ।

[येति] ॥ दीपयति । ‘दीपी दीप्ती’ (दि० आ० से०) । ण्यन्तः । ण्वल् (३।२।१३३) । ‘दीपकं वागलंकारे,

१. मेदिन्यां ‘—वर्तकी द्वयोः’ इति पाठः ।

२. मेदिनीस्थः ‘पुण्डरीकं... व्याघ्रे—’ इति पाठ एव समीचीनः प्रतिभाति ।

वाच्यवद्दीप्तिकारके । ‘दीपकश्चाजमोदायां यवानीर्बहिर्बुडयोः’ (इति मेदिनी) [१।१०४-१०५] ।

शालावृकाः कपिक्रोष्टुश्चानः

‘शालावृकः’ (पु) के बन्दर, स्यार, कुत्ता ३ अर्थ हैं ।

[शेति] ॥ शालौ वृणोति । ‘वृल् वरणे’ (स्वा० उ० से०) । सुवृभूणुपिमुषिभ्यः कक्’ (उ० ३।४१) ।—पृषोदरादिः—इति मुकुटश्चिन्त्यः । [‘शालावृको बलीमुखे । सारमेये शृगाले च’ इति हैमः, ४।३८] ।

स्वर्णेऽपि गैरिकम् ।

‘गैरिकम्’ (न) के सुवर्ण (सोना), गेरू (एक प्रकारका धातु—विशेष) २ अर्थ हैं ।

[स्वर्ण इति] ॥ गिरी भवम् । अध्यात्मादित्वाट्टक् (वा० ४।३।६०) । ‘गैरिकं धातुस्त्वमयो’ (इति मेदिनी) [७।८४] ।

पीडार्थेऽपि व्यलीकं स्यात्

‘व्यलीकम्’ (न) के पीडा, वैलचय २ अर्थ हैं ।

[पीति] ॥ अलति । ‘अल भूषणादौ’ (भ्वा० प० से०) । ‘अलीकादयश्च’ (उ० ४।२५) इति साधुः । विगतमलीकम् । ‘व्यलीको नागरे स्मृतः । व्यलीकमप्रियाकार्यवैलक्ष्येऽपि पीडने’ इति विश्वः [११।११२] ।

अलीकं त्वप्रियेऽनृते ॥ १२ ॥

‘अलीकम्’ (न) के अप्रिय भाव, झूठ (असत्य), २ अर्थ हैं ।

[अलीति] ॥ ‘अलीकमप्रियेऽपि स्याद्विव्यसत्ये नपुंसकम्’ (इति मेदिनी) [४।४२] ।

शीलान्वयावनूके

‘अनूकम्, (न) के शील, वंश २ अर्थ हैं ।

[शीति] ॥ अनुच्यन्ति । ‘उच समवाये’ (दि० प० से०) । ‘इगुपध—’ (३।१।१३५) इति कः । न्यङ्क्वादिः

१. मेदिन्यां ‘दीप्यकश्चाज—’ इत्येवं पाठेनास्य चरमाद्धंश्लोकस्थ ‘दीप्यक’शब्दार्थकत्वाद् विद्वे च ‘दीपक’शब्दार्थे ‘दीपकं वागलङ्कारे दीपको दीप्तिकारके’ इति (१०।१००) पाठस्यैव दर्शनात् हेमे च ‘दीपकं स्यादलङ्कृतिः । दीपको दीप्तिकृद्दीपो, दीप्यकं त्वजमोदके । मयूरशिखायवान्योः’ इति (३।५०-५१) पाठेन दीप्यकशब्दस्यैव यवानीर्बहिर्बुडार्थकत्वाच्चायमुत्तरार्धोऽशः न प्रकृतोपयुक्तः ।

२. ‘शालावृकाः—’ इति पाठान्तरम् ।

(७।३।५३) 'अनूकं तु कुले शीले पुंसि स्याद् गतजन्मनि'
(इति मेदिनी) [४।४३] । यद्वा—अनु कायति । 'कै शब्दे'
(भ्वा० प० अ०) । 'आतश्चोप-' (३।१।१३६) इति कः ।
'अन्येषामपि-' (६।३।१३७) इति दीर्घः ।

द्वे शल्के शकलवलकले ।

'शल्कम्' (न) के खण्ड (टुकड़ा या हिस्सा), छिलका
२ अर्थ हैं ।

[द्वे इति] ॥ शलति । 'शल चलने' (भ्वा० प०
से०) । 'इण्भोका-' (उ० ३।४३) इति कन् । ['शलकं
तु शकले वल्के' इति मेदिनी, ४।३५] ।

साष्टे शते सुवर्णानां हेमयुरोभूषणे पले ॥ १३ ॥

दीनारेऽपि च निष्कोऽस्त्री

'निष्कः' (पु न) के १०८ अशर्फी, सोनेका बना हुआ
छातीका भूषण, सोनेका पल (४ भरी सोना), मोहर ४
अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ निष्चयेन कायति । 'आतश्चोप-' (३।
१।१३६) इति कः । 'इगुपध-' (८।३।४१) इति षः ।
यद्वा—निवीदन्ति । 'षद' [षदृष्ट विशरणगत्यवसादनेषु'
(भ्वा० प० से०)] । 'नो सदेडिच्च' (उ० ३।४५)
इति कन् । 'सदिरप्रतेः' (८।३।६६) इति षः । 'निष्क-
मस्त्री साष्टहेमशते दीनारकर्षयोः । वक्षोलंकरणे हेममात्रे
हेमपदेऽपि च' (इति मेदिनी) [३।२८] । दीनारः=मां-
व्यवहारिकं रूप[प्य]कम् ।

कल्कोऽस्त्री शमलैनसोः ।

दम्भेऽपि

'कल्कः' (पु न) के मैला (बिछा), पाप, दम्भ ३ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ कल्यते । 'कल शब्दसंख्यानयोः' (भ्वा०
आ० से०) । 'कृदाधारा-' (उ० २।४०) इति कः । 'त्रिषु
पापाशये कल्कोऽस्त्री विट्किट्टेभदन्तयोः' (कल्कः पापाशये
तापे दम्भे विट्किट्टयोरपि) इति विश्वः [५।४२] ।
'कल्कोऽस्त्री घृततैलादिशये दम्भे विभीतके ।' ('विट्किट्ट-
योश्च पापे च त्रिषु पापाशये पुनः' इति मेदिनी) [२।
१९-२०] ।

१. मेदिन्यां '—शतं.....हेमपात्रे हेमपलेऽपि च'
इत्येवं पाठः ।

२. विश्वे पुस्तकद्वये त्रिषु...दन्तयोः' इत्यंशो न
लभ्यते । अग्रे च 'पापाशये पापे—' इति पाठः ।

३. 'विट्किट्टयोश्च...पुनः' इत्यंशो मेदिन्यां सर्वपुस्त-
केषु न दृश्यते ।

अथ पिनाकोऽस्त्री शूलशंकरधन्वनोः ॥ १४ ॥

'पिनाकः' (पु न) के त्रिशूल, शङ्करजीका घनुष, धूलि-
की वर्षा ३ अर्थ हैं ।

[अथेति] ॥ पनायते । 'पन स्तुती' (भ्वा० प०
से०) । 'पिनाकादयश्च' (उ० ४।१५) इति साधुः ।
'पिनाकोऽस्त्री रुद्रचापे पांशुवर्षत्रिशूलयोः' (इति मेदिनी)
[१०।१२०] ।

धेनुका तु करेणां च

'धेनुका' (स्त्री) के हथिनी, नयी ब्याई हुई गाय, २ अर्थ
और 'धेनुकः' (पु) का दानव-विशेष १ अर्थ है ।

[धेनुविति] ॥ धेनुरेव । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।
४।५) । 'स्याद्धेनुका करिण्यां च' धेनावपि, ना तु दानव-
विशेषे' (इति मेदिनी) [९।१०७] ।

मेघजाले च कालिका ।

'कालिका' (स्त्री) के मेघजाल (बरसाती समय, मेघ-
समूह, नया मेघ), या स्वर्ण आदिका दोष (कालिमा),
मदिरा, काली देवी, कालिमा आदि अर्थ हैं ।

[मेघेति] ॥ कालो वर्णोऽस्त्यस्याः । ठन् (५।१।११५) ।
यद्वा—काल्येव । स्वार्थे कन् (ज्ञापि० ५।४।५) । 'धूसरी-
योगिनीभेदोमानवाब्देषु कालिका । क्रमदेयवस्तुमूल्ये
काष्ठर्ष्ये काक्यां घनेषु च' इति रभसः । 'कालिका चण्डि-
काभेदे काष्ठर्ष्ये वृश्चिकपत्रयोः । क्रमदेयवस्तुमूल्ये धूसरीन-
वमेघयोः । पटोलशाखारोमालीमांसीकाकीशिवासु च ।
मेघावली च' (इति मेदिनी) [६।६६-६८] ।

कारिका यातनाकृत्योः

'कारिका' (स्त्री) के यातना (बहुत बुरी तरहसे कष्ट
भोगना), कारिका (जैसे—मुक्तावली, वाक्यपदीय, साहि-
त्यदर्पण आदिके पद्य), नटी, कृति, नापितादिका कर्म (हजा-
मत आदि) ५ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ करणम् । 'धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल् (वा०
३।२।१०८) । 'कारिका नटयोषिति । कृतौ विवरणश्लोके
शिल्पयातनयोरपि । नपुंसकं तु कर्मादौ कारकं कर्तरि
त्रिषु' (इति मेदिनी) [६।६३-६४] । 'वृत्त्योः' इति
पाठे—विवरणश्लोके ।

१. मेदिनीस्थः 'च' रहितः पाठ एव सम्यक् । तस्मिन्
स्थिते छन्दोभङ्गश्च ।

२. मेदिन्यां क्वचित् '—कारस्त्र्ये—' इति पाठः ।

कर्णिका कर्णभूषणे ॥ १५ ॥

करिहस्ताङ्गुलौ पद्मबीजकोश्याम्

‘कर्णिका’ (स्त्री) के कानका भूषण (कनफूल, ऐरन, आदि), हाथोंकी सूँड़, हाथके बीचकी अंगुलि, कमलका छत्ता (जिसमें कमलगट्टे रहते हैं) ४ अर्थ हैं ।

[कर्णीति] ॥ कर्णस्यालंकारः । ‘कर्णललाटात्-’ (४।३।६५) इति कन् । ‘कर्णिका करिहस्ताग्रे करमध्या- गुलावपि । क्रमुकादिच्छटांशेऽज्वराटे कर्णभूषणे । कणिका’ कथ्यतेऽत्यन्तसूक्ष्मवस्त्वग्निमन्थयोः’ (इति मेदिनी) [६। ६०-६१] ।

त्रिपूत्तरे ।

[त्रीति] । खान्तेभ्यः [अम० ३ ३।१७] प्राक् ।

वृन्दारकौ रूपिमुख्यौ

‘वृन्दारकः’ (त्रि) के मनोहर या अनेक रूप धारण करने- वाला मायावी, श्रेष्ठ, देवता ३ अर्थ हैं ।

[त्रिति] ॥ प्रशस्तं वृन्दमस्य । ‘शृङ्गवृन्दाभ्यामा- रकन्’ (वा० ५।२।१२२) । ‘वृन्दारकः सुरे पुंसि मनो- जश्रेष्ठयोस्त्रिषु’ (इति मेदिनी) [१७।२०४] ।

एके मुख्यान्यकेवलाः ॥ १६ ॥

‘एकः’ (त्रि) के प्रधान, दूसरा, केवल (सिर्फ), पहला अङ्क ४ अर्थ हैं ।

[एक इति] ॥ एति । ‘इण् गतौ’ (अ० प० अ०) । ‘इण्भोका-’ (उ० ३।४३) इति कन् । ‘एकं संख्यान्तरे श्रेष्ठे केवलेतरयोस्त्रिषु’ (इति मेदिनी) [२।१८] ।

स्यादाम्भिकः कौक्कुटिको यश्चादूरेरितेक्षणः ।

‘कौक्कुटिकः’ (त्रि) के दृग्ग करनेवाला, पाससे चेष्टा आदिको देखनेवाला २ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ कुक्कुटीं पश्यति । ‘संज्ञायां ललाट- कुक्कुटयो पश्यति’ (४।४।४६) इति ठक् । [‘अथ कौक्कु- टिकोऽदूरप्रेरिताक्षे च दाम्भिके’ इति मेदिनी, १५।१८४] ।

लालाटिकः प्रभोर्भालदर्शी कार्याक्षमश्च यः ॥ १७ ॥

‘भूभृन्नितम्बवलयचक्रेषु कटकोऽस्त्रियाम्’ [२३]

सूच्यमे क्षुद्रशत्रौ च रोमहर्षे च कण्टकः [२४]

पाकौ पक्तिशिशू मध्यरत्ने नेतरि नायकः [२५]

पर्यङ्कः स्यात्परिकरे स्याद्वयाग्रेऽपि च लुब्धकः [२६]

पेटकस्त्रिषु वृन्देऽपि गुरौ देश्ये च देशिकः [२७]

खेटकौ ग्रामफलकौ धीवरेऽपि च जालिकः [२८]

पुष्परेणौ च किञ्चलकः शुल्कोऽस्त्री स्त्रीधनेऽपि च [२९]

स्यात्कल्लोलेऽप्युत्कलिका वार्द्धकं भाववृन्दयोः [३०]

करिण्यां चापि गणिका दारकौ बालभेदकौ [३१]

अन्धेऽप्यनेडमूकः स्यादृङ्गौ दर्पाश्मदारणौ [३२]

मृद्गाण्डेऽप्युष्ट्रिका मन्थे खजको रसर्दावके [३३]

‘लालाटिकः’ (त्रि) के स्वामीके ललाट (या भाव) को देखनेवाला भृत्य, काम करनेमें असमर्थ २ अर्थ हैं ।

[‘कटकः’ (पु न) के पहाड़के बीचका भाग, कङ्कण, चक्र, ३ अर्थ हैं] ।

[‘कण्टकः’ (त्रि) के सूई काँटा या टूँड़ आदिकी नोक (आगेवाला हिस्सा), छुद्र (छोटा) वैरी, रोमाञ्च ३ अर्थ हैं ।

[‘पाकः’ (पु) के पकाना, बालक २ अर्थ हैं] ।

[‘नायकः’ (पु) के मालाके बीचवाली मनिआँ (सुमेरु), नेता (मुखिया आदि) २ अर्थ हैं] ।

[‘पर्यङ्कः’ (पु) के परिकर (नौकर आदि आत्मीय जन), पलङ्ग या मचान २ अर्थ हैं] ।

[‘लुब्धकः’ (त्रि) के बाघ, लोभी २ अर्थ हैं] ।

[‘पेटकः’ (त्रि) के समूह, पिटारी (बक्स, झपोली आदि) २ अर्थ हैं] ।

‘देशिकः’ (त्रि) के गुरु, देशमें होनेवाला पदार्थ (जैसे— देशिकं वस्त्रम्; देशिका पुत्तलिका, देशिकोऽश्वः,) २ अर्थ हैं] ।

[‘खेटकः’ (त्रि) के ग्राम, ढाल २ अर्थ हैं] ।

[‘जालिकः’ (त्रि) के मल्लाह, ग्रामज अलि, जालकी वृत्तिसे जीविका करनेवाला ३ अर्थ हैं] ।

[‘किञ्चलकः’ (त्रि) के फूलका पराग, कमल-केसर २ अर्थ हैं] ।

[‘शुल्कः’ (पु न) के स्त्रीका धन, रुपया (महसूल, कर, फीस आदि) २ अर्थ हैं] ।

[‘उत्कलिका’ (स्त्री) के नदी आदिकी तरङ्ग, हँसी-मजाक, उत्कण्ठा ३ अर्थ हैं] ।

[‘वार्द्धकम्’ (त्रि) के बुढ़ापा, बूढ़ोंका समूह २ अर्थ हैं] ।

[‘गणिका’ (स्त्री) के हथिनी, वेश्या २ अर्थ हैं] ।

[‘दारकः’ (पु) के लड़का, भेद करनेवाला २ अर्थ हैं] ।

[‘अनेडमूकः’ (पु) के अन्धा, मूर्ख, शत्रु ३ अर्थ हैं] ।

['टङ्कः' (पु) के दर्प, पत्थरको चीरनेवाली टोंकी २ अर्थ हैं] ।

['उष्ट्रिका' (स्त्री) के मिट्टीका सद्य-भाण्ड-विशेष, ऊँटिनी २ अर्थ हैं] ।

['खजकः' (पु) के मथनीका डण्डा, कलछुल, युद्ध ३ अर्थ हैं] ।

[लेति] ॥ ललाटं पश्यति । ['संज्ञायां ललाटकु-
क्कुटयो पश्यति' (४।४।४६)] । 'लालाटिकः प्रभोर्भालदशि'-
न्याश्लेषान्तरे । कार्याक्षमे' (इति मेदिनी) [१७।२११-
२१२, विश्वः १९।२०८-२०९] । 'भावदर्शी' इति वा
पाठः । 'लालाटिकः सदालस्यप्रभुभावनिदशिनि' इत्यजयः ।

इति कान्ताः शब्दाः ।

अथ खान्ताः शब्दाः ।

मयूखस्विट्करज्वालासु

'मयूखः' (पु) के शोभा, किरण, ज्वाला ३ अर्थ हैं ।

[मेति] ॥ मिमीते । 'माङ् माने' (जु० आ० प्र०) ।
'माङ् ऊखो मयू च' (उ० ५।२५) 'मयूखः किरणोऽपि च ।
ज्वालायामपि शोभायाम्' (इति मेदिनी) [२०।१०-११] ।

अलिबाणौ शिलीमुखौ ।

'शिलीमुखः' (पु) के भौरा, बाण २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ शिली शल्यं मुखे यस्य । ['शिलीमु-
खोऽलौ वारो च' इति हेमः, ४।४७] ।

शङ्खो निधौ ललाटास्थिन कम्बौ न स्त्री

'शङ्खः' (पु) के निधि (खजाना-विशेष), ललाटकी
हड्डी, २ अर्थ और 'शङ्खः' (पु न) का शंख १ अर्थ है ।

[शङ्ख इति] ॥ शाम्यत्यनेन । 'शमु उपशमे' (दि०
प० से०) । 'शमेः खः' (उ० १।१०२) । 'शङ्खः कम्बौ
न योषित्ना भालास्थिन निधिभिन्नखे' (इति मेदिनी)
[२०।५] ।

इन्द्रियेऽपि खम् ॥ १८ ॥

'खम्' (न) के इन्द्रिय, शून्य, आकाश ३ अर्थ हैं ।

[ईति] ॥ खनति । 'खनु अवदारणे' (भ्वा० उ०
से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) । 'खमिन्द्रिये
पुरे क्षेत्रे शून्ये बिन्दौ विहायसि । संवेदने देवलोके शर्म-
ण्यपि नपुंसकम्' (इति मेदिनी) [१९।१] ।

१. मेदिन्यां विश्वे च '—प्रभोर्भाव—' इति पाठः ।

घणिज्वाले अपि शिखे

'शिखा' (स्त्री) के किरण, ज्वाला, मोरकी शिखा, शिखा-
मात्र (चोटी) ४ अर्थ हैं ।

[घिति] ॥ शेते । 'शीङो ह्रस्वश्च' (उ० ५।२४) ।
'शिखा शाखावहिरूडालाङ्गलिक्यग्रमात्रके । चूडामात्रे शि-
फायां च' ज्वालायां प्रपदेऽपि च' (इति मेदिनी) [२०।
६-७] ।

इति खान्ताः शब्दाः ।

अथ गान्ताः शब्दाः ।

शैलवृक्षौ नगावगौ ।

'नगः, अगः' (२ पु) के पहाड़, पेड़ २ अर्थ हैं ।

[शैलेति] ॥ न गच्छति । 'गम्लु गतो' (भ्वा० प०
अ०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।४८) इति, 'अन्येभ्यो-
ऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति वा डः । 'नगोऽप्राणिष्व-'
(६।३।७७) इति नन् वा प्रकृत्या । 'नगो महीरुहे शैले-
भास्करो पवनाशने' २ । ('अगः स्यान्नगवत्तरी शैले, सरीसृपे
भानो' इति हेमः) [४।२९] ।

आशुगौ वायुविशिखौ

'आशुगः' (पु) के वायु, बाण, सूर्य ३ अर्थ हैं ।

[आश्रिति] ॥ आशु गच्छति । पूर्ववत् (वा० ३।
२।४८) । ['आशुगोऽर्कं शरे वायो' इति हेमः, ३।११६] ।

शरार्कविहगाः खगाः ॥ १९ ॥

'खगः' (पु) के बाण, सूर्य, पक्षी ३ अर्थ हैं ।

[शेति] ॥ खे गच्छति । पूर्ववत् (वा० ३।२।४८) ।
'खगः सूर्ये ग्रहे देवे मार्गणे च विहंगमे' (इति मेदिनी)
[२२।४] ।

पतङ्गौ पक्षिसूर्यौ च

'पतङ्गः' (पु) के पक्षी, सूर्य २ अर्थ हैं ।

[पति] ॥ पतति । 'पत्लु गतो' (भ्वा० प० से०) ।
'पतेरङ्गश्च पक्षिणि' (उ० १।११९) । 'पतङ्गः शलभे शा-
लिप्रभेदे पक्षिसूर्ययोः । क्लीबं सूते' (इति मेदिनी) [२४।
४२-४३] ।

पूगः क्रमुकवृन्दयोः ।

'पूगः' (पु) के सुपारी, समूह २ अर्थ हैं ।

[पूग इति] ॥ पुनाति । 'पूगं पवने' (कृष्ण० उ० से०) ।

१. मेदिन्यां '—शिखायां च—' इति पाठः ।

२. मेदिन्यां 'ख'पुस्तके 'अगो मही' 'शने' इति पाठः ।

‘छापूर्वडिम्बः कित् (उ० १।१२४) इति गन् । [पूगस्तु क्रमुके वृन्दे’ इति विश्वः, २५।१३] ।

पशवोऽपि मृगाः

‘मृगः’ (पु) के पशु, हरिण, पौँचवौं नक्षत्र, याचना ४ अर्थ हैं ।

[पति] ॥ मृग्यते । ‘मृग अन्वेषणे’ (चु० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । ‘मृगः पशो कुरङ्गे च करिनक्षत्रभेदयोः । अन्वेषणायां याच्यायां मृगी तु वनितान्तरे’ (इति मेदिनी) [२३।१६] ।

वेगः प्रवाहजवयोरपि ॥ २० ॥

‘वेगः’ (पु) के प्रवाह, तेजी, वीर्य ३ अर्थ हैं ।

[वेग इति] ॥ वेजनम् । ‘ओविजी भयचलनयोः’ । (तु० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) । (‘वेगो रयप्रवाहयोः । रेतःकिपाकयोश्चापि’ इति हैमः) [२।४९-५०] ।

परागः कौसुमे रेणौ स्नानीयादौ रजस्यपि ।

‘परागः’ (पु) के फूलका पराग, स्नान करने योग्य सुगन्धित चूर्ण (पाउडर), धूलि, विख्याति, पर्वत ५ अर्थ हैं ।

[परेति] ॥ परागच्छति । डः (वा० ३।२।४८) । ‘परागः कौसुमे रेणौ धूलिस्नानीययोरपि । गिरिप्रभेदे विख्यातावुपरागे च चन्दने’ (इति मेदिनी) [२४।४०-४१] । गजेऽपि नागमातङ्गौ

‘नागः’ (पु) के हाथी, साँप, नागकेसर, मेघ आदि अर्थ और ‘मातङ्गः’ (पु) के हाथी, चण्डाल २ अर्थ हैं ।

[गेति] ॥ न अगः । ‘नागं नपुंसकं रङ्गे सीसके करणान्तरे । नागः पन्नगमातङ्गकूराचारिषु तोयदे । नागकेसरपुंनानागदन्तकमस्तके’ । देहानिलप्रभेदे च श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थितः’ (इति मेदिनी) [२२।७-९] ॥ (१) ॥ मतङ्गस्याम् । ‘तस्येदम्’ (४।३।१२०) इत्यण् । (‘मातङ्गः श्वपचे गजे’ इति मेदिनी) [२५।४५] ॥ (२) ॥

अपाङ्गस्तिलकेऽपि च ॥ २१ ॥

‘अपाङ्गः’ (पु) के तिलक, नेत्रका किनारा २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ अपगतोऽङ्गात् । ‘निरादयः-’ (वा० २।१।१८) इति समासः । ‘अपाङ्गो नयनस्यान्ते स्याच्चित्रकप्रधानयोः’ इत्यजयः । ‘अपाङ्गस्त्वङ्गहीने स्यान्नेत्रान्ते तिलकेऽपि च’ (इति मेदिनी) [२३।२८] ।

सर्गः स्वभावनिर्मोक्षनिश्चयाध्यायसृष्टिषु ।

‘सर्गः’ (पु) के स्वभाव, त्याग, निश्चय, काव्यके प्रकरण (जैसे—वाल्मीकि, नैषध, आदिका प्रकरण), सृष्टि ५ अर्थ हैं ।

[सर्ग इति] ॥ सृज्यते । ‘सृज विसर्गे’ (दि० आ० अ०) । घञ् (३।३।१९) । ‘सर्गस्तु निश्चयाध्यायमोहोत्साहोत्सृष्टिषु’ (इति मेदिनी) [२३।२७] । निर्मोक्षस्त्यागः, मोक्षाभावो वा ।

योगः संनहनोपायध्यानसंगतियुक्तिषु ॥ २२ ॥

‘योगः’ (पु) के कवच, साम दाम आदि उपाय, ध्यान (चित्तको एकाग्र करना), संगति, युक्ति, विश्वासघातक, दवा आदि अर्थ हैं ।

[यविति] ॥ योजनम् । ‘युज समाधौ’ (दि० आ० अ०) । ‘युजिर् योगे’ (ह० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । ‘योगोऽनूर्वाधिसंप्राप्ती संगतिध्यानयुक्तिषु । वपुःस्थैर्यप्रयोगे’ च विष्कम्भादिषु भेषजे । विश्रव्यघातके द्रव्योपायसंनहनेष्वपि । कामणोऽपि च’ (इति मेदिनी) [२३।१८-१९] । संनहनम् = कवचम् । उपायः = सामाधिः ।

भोगः सुखे स्यादिभृतावहेश्च फणकाययोः ।

‘भोगः’ (पु) के सुख, स्त्री आदिकी मजदूरी या वेतन, साँपका फण, साँपका शरीर ४ अर्थ हैं ।

[भोग इति] ॥ भोजनम् । ‘भुज पालनाभ्यवहारयोः’ (ह० प० अ०) । ‘भुजो कौटिल्ये’ (तु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । ‘भोगः सुखे घने पुंसि शरीरफणयोर्मतः’ । पालनेऽभ्यवहारे च योषिदादिभृतावपि’ (इति मेदिनी) [२२।१४-१५] [विश्वः २४-१० च] । भृतिः = भाडिः । आदिना हस्त्यश्वादिकर्मकारणां च भृतिः । ‘पालनेऽभ्यवहारे च निर्वेशे पण्ययोपिताम्’ इति विश्वः [२४।१०] ।

चातके हरिणे पुसि सारङ्गः, शबले त्रिषु ॥ २३ ॥

‘सारङ्गः’ (पु) के चातक पक्षी, हरिण, हाथी, ३ अर्थ और ‘सारङ्गः’ (त्रि) का चितकाबर, १ अर्थ है ।

[चेति] ॥ सारमङ्गं यस्य । शकन्द्वादिः (वा० ६।१।९४) । सारं गच्छति, इति वा । खच् (वा० ३।२।३८) । सहारङ्गेण, इति वा । ‘सारङ्गः पुंसि हरिणे चातके च मतङ्गजे । शबले त्रिषु’ (इति मेदिनी) [२।५०-५१] ।

१. मेदिन्यां ‘—सुमनोरेणौ—’ इति पाठः ।

२. मेदिन्यां ‘—दन्तकमुस्तके—’ इति पाठः ।

१. मेदिन्यां ‘—ऽपूर्वार्थः—’ वपुःस्थैर्ये—’ इति पाठः ।

२. मेदिन्यां ‘—चाहेः शरीरफणयोरपि’ इति पाठः । विश्वे ‘भोगः सुखे घने चाहेः शरीरफणयोर्मतः’ इत्यप्यंशः ।

कपौ च प्लवगः

‘प्लवगः’ (पु) के बन्दर, मेढक, सूर्यका सारथि ३ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ प्लवेन गच्छति । डः (वा० ३।२।४८) । ‘प्लवगो वानरे भेके सारथौ चोष्णदीधितेः’ (इति मेदिनी) [२४।४०] ।

शापे त्वभिषङ्गः पराभवे ।

‘अभिषङ्गः’ (पु) के शाप, पराभव, शपथ ३ अर्थ हैं । [शेति] अभिषञ्जनम् । ‘षञ्ज संगे’ (भ्वा० प० अ०) । ‘उपसर्गात्-’ (८।३।६५) इति षः । ‘अभिषङ्गः पुंलिङ्गः पराभवाक्रोशशपथेषु’ (इति मेदिनी) [२५।५२] ।

यानाद्यङ्गे युगः पुंसि, युगं युग्मे कृतादिषु ॥ २४ ॥

‘युगः’ (पु) के रथ-गाड़ी आदिका जुआठ (जुवा), १ अर्थ और ‘युग्म’ (न) के युग्म’ (न) के युग (संय-युग, त्रेता, द्वापर, कलियुग), जोड़ा २ अर्थ हैं ।

[येति] ॥ योजनम् । युज्यते वा ‘युजिर् योगे’ (ह० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८, १९) । ‘संज्ञापूर्वकत्वात् गुणः । ‘—रथयुग-’ (४।४।७६) इति निपातनाद्वा । ‘युगो रथे हलाद्यङ्गे न द्वयोस्तु कृतादिषु । युग्मे हस्तचतुष्केऽपि वृद्धिनामोषधेऽपि च’ (इति मेदिनी) [२३।१७] ।

स्वर्गेषुपशुवागवन्नदिङ्नेत्रघृणिभूजले ।

लक्ष्यदृष्ट्या स्त्रियां पुंसि गौः

‘गौः’ के स्वर्ग, बाण, पशु (गाय, बैल, सांड आदि), वाक् (बोली), वज्र, पूर्व पश्चिम आदि दिशा, आंख, सूर्य, पृथ्वी, पानी १० अर्थ हैं ।

[स्वरिति] ॥ गच्छति, गम्यते वा, अनेन वा । ‘गमेडोः’ (उ० २।६७) । ‘गौर्नादित्ये बलीवर्दे किरणक्रतु-भेदयोः । स्त्री तु स्याद्विनि भारत्यां भूमौ च सुरभावपि । नृस्त्रियोः स्वर्गवज्राम्बुरदिमदृग्बाणलोमसु’ इति केशवः । ‘गौः स्वर्गे च बलीवर्दे रश्मौ च कुलिशे पुमान् । स्त्री सौर-भेयीदृग्बाणदिग्वाग्भूषणसु भूमि च’ (इति मेदिनी) [२१।११] ।

लिङ्गं चिह्नशेषोः ॥ २५ ॥

‘लिङ्गम्’ (न) के चिह्न, लिङ्ग (पुरुषके पेशाबका रास्ता) २ अर्थ हैं ।

[लीति] ॥ लिङ्ग्यतेऽनेन । ‘लिङ्गि गती’ (भ्वा० प० से०) । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) इति घञ् । ‘लिङ्गं चिह्ने-

ऽनुमाने च सांख्योक्तप्रकृतावपि । शिवमूर्तिविशेषे च’ मेह-नेऽपि नपुंसकम्’ (इति मेदिनी) [२३।२१-२२] ।

शृङ्गं प्राधान्यसान्वोश्च

‘शृङ्गम्’ (न) के प्राधान्य, शिखर (पहाड़की चोटी), सींग ३ अर्थ हैं ।

[श्रिति] ॥ शृणाति । ‘शृ हिसायाम्’ (कथा० प० से०) । ‘शृणातेह्रस्वश्च’ (उ० १।१२६) इति गन् नुट् च । ‘शृङ्गं प्रभुत्वे शिखरे विह्वे क्रीडाम्बुयन्त्रके । विषा-णोत्कर्षयोश्चाय शृङ्गः स्यात्कूर्चशीर्षके । स्त्री विषायां स्वर्णमीनभेदयोर्कृपभीषधौ’ (इति मेदिनी) [२३।२५-२६] ।

वराङ्गं मूर्धगुह्ययोः ।

‘वराङ्गम्’ (न) के मस्तक, गुह्येन्द्रिय या योनि (स्त्रीके पेशाबका रास्ता) २ अर्थ हैं ।

[वरेति] ॥ वरं च तदङ्गं च । वराङ्गं योनिमात-ङ्गमस्तकेषु गुडत्वचि’ (इति मेदिनी) [२५।४४] ।

भगं श्रीकाममाहात्म्यवीर्ययत्नार्ककीर्तिषु ॥ २६ ॥

‘भगम्’ (न) के शोभा, योनि, वीर्य, वैराग्य, इच्छा, माहात्म्य (प्रशंसा या बड़ाई), सामर्थ्य, यत्न, यश, धर्म, १० अर्थ और ‘भगः’ (पु) का सूर्य १ अर्थ हैं ।

[भेति] ॥ भज्यते । ‘भज सेवयाम्’ (भ्वा० उ० से०) ‘पुंसि-’ (३।३।११८) इति घः । ‘खनो घ च’ (३।३।१२५) इति घो वा । ‘भगं श्रीयोनिवीर्येच्छाज्ञानवैराग्यकीर्तिषु । माहात्म्यैश्वर्ययत्नेषु धर्मे मोक्षेऽथ ना रवौ’ (इति मेदिनी) [२२।१२] ।

इति गान्ताः शब्दाः ।

अथ घान्ताः शब्दाः ।

परिघः परिघातेऽस्त्रेऽपि

‘परिघः’ (पु) के ‘परिघ’ नामका हथियार (लोहा मढ़ी हुई लाठी), योग-भेद २ अर्थ हैं ।

[परिति] ॥ परिहननम् । परिहन्यतेऽनेन वा । ‘हन् हिसागत्योः’ (अ० प० अ०) । ‘परी घः’ (३।३।८४) इत्यप्, घादेशश्च । ‘परिघो योगभेदेऽस्त्रविशेषेऽर्जल-घातयोः’ (इति मेदिनी) [२७।९] ।

‘परेश्च घाङ्कयोः’ (८।१।२२) इति लत्वमपि (‘पलिघः काचकलशे घटे प्राकारगोपुरे’ इति हैम- [३।१।३५] । मेदिन्यौ [२६।९] ।

१. मेदिन्यां ‘—विशेषेऽपि’ इति पाठः ।

ओघो वृन्देऽम्भसां रये ।

‘ओघः’ (पु) के समूह, जलका प्रवाह, शीघ्रतासे नाचना, परम्परा, उपदेश ५ अर्थ हैं ।

[ओघ इति] ॥ वहति । वह प्रापणे’ (भ्वा० उ० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । न्यङ्क्वादित्वात् (७।३।५३) साधुः । ‘ओघो वेगे जलस्य च । वृन्दे परम्परायां च द्रुतचतुष्टोपदेशयोः’ (इति मेदिनी) [२६।३] ।

मूल्ये पूजाविधावर्चः

‘अर्घः’ (पु न) के मूल्य पूजा-विधि (अतिथि आदिके आनेपर या देव-पूजामें दिया हुआ ‘अर्घ’ नामका सत्कार-विशेष २ अर्थ हैं ।

[म्विति] ॥ अर्ह्यतेऽनेन । ‘अर्हं पूजायाम्’ (भ्वा० प० से०) । ‘हलश्च’ (३।२।१२१) इति घञ् । न्यङ्क्वादित्वात् (७।३।५३) । ‘अर्घिर्घातवन्तरं वा’ । [अर्घः पूजा-विधी मूल्ये’ इति हैम- [२।५३] विश्व- [२९।२] मेदिन्यः [२६।२] ।

अंघो दुःखव्यसनेष्वधम् ॥ २७ ॥

‘अंघः’ (न) के पाप, दुःख, व्यसन (जुआ खेलने आदिकी आदत) ३ अर्थ हैं ।

[अंघ इति] ॥ अध्यतेनेन । ‘अघि गत्याक्षेपे’ (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१९, १२१) ‘अनित्यमागमशासनम्’ इति नुम् न ॥

त्रिष्विष्टेऽल्पे लघुः

‘लघुः’ (त्रि) के इष्ट, कम २ अर्थ हैं ।

[त्रीति] ॥ लङ्घ्यते । ‘लघि गती’ (भ्वा० आ० से०) लङ्घिबन्धोर्नलोपश्च’ (उ० १।२९) इत्युः । ‘कृष्णागुरुणि शीघ्रे च लघु क्लीबेऽगुरौ त्रिषु । निःसारे च मनोज्ञे च पृक्कायां च लघुः स्त्रियाम्’ इति रभसः । ‘लघुनि गुरौ च’ मनोज्ञे निःसारे वाच्यवत् क्लीबम् । शीघ्रे कृष्णागुरुणि च, पृक्कानामौषधी तु स्त्री’ (इति मेदिनी) [२६।५] ।

इति घान्ताः शब्दाः ।

अथ चान्ताः शब्दाः ।

काचाः शिष्यमृद्भेदहृजः ।

‘काचः’ (पु) के सिकहर, काच, आंखका रोग-विशेष, अर्थ हैं ।

१. ‘त्रिष्विष्टेऽपि—’ इति पाठः ।

२. ‘—लघुरगुरौ च—’ इति मेदिनीपाठः ।

[केति] ॥ कच्यते अनेन वा । ‘कचं बन्धे’ (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१९, १२१) ‘न क्वादेः’ (७।३।५९) इति कुत्वं न । णिजन्तात् पचाद्यच् (३।१।१३४) वा । ‘काचः शिष्ये मणी नेत्ररोगभेदे मृदन्तरे’ (इति मेदिनी) [२७।२] ।

विपर्यासे विस्तरे च प्रपञ्चः

‘प्रपञ्चः’ (पु) के विपर्यास (उलटा-पुलटा), शब्दका फैसला, झंझट ३ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ प्रपञ्च्यते । ‘पचि व्यक्तीकरणे’ (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘प्रपञ्चः संचयेऽपि स्याद्विस्तरे च प्रतारणे’ (इति मेदिनी) [२८।१५, विश्वः ३१।१५ च] ।

पावके शुचिः ॥ २८ ॥

मास्यमात्ये चात्युपधे पुंसि मेध्ये सिते त्रिषु ।

‘शुचिः’ (पु) के आग, आषाढ मास, मन्त्री, शृंगार रस ४ अर्थ और ‘शुचिः’ (त्रि) के सफेद वस्तु, पवित्र, शुद्ध चित्तवाला ३ अर्थ हैं ।

[पेति] ॥ शोचत्यनेन । ‘शुच शोके’ (भ्वा० प० से०) । ‘इगुपधात् कित्’ (उ० ४।१२०) इतीन् । ‘शुचि-ग्रीष्माग्निशृङ्गारेष्वाषाढे शुद्धमन्त्रिणि । ज्येष्ठे च पुंसि ध्रुवे शुद्धेऽनुपहृते त्रिषु’ (इति मेदिनी) [२८।११] । उपधामुत्कोचमतिक्रान्तेऽमात्ये ।

अभिष्वङ्गे स्पृहायां च गभस्तौ च रुचिः स्त्रियाम् २९

‘रुचिः’ (स्त्री) के अभिष्वङ्ग (राग), स्पृहा, सूर्य आदिकी किरण, शोभा ४ अर्थ हैं ।

[अभीति] ॥ रोचते । ‘रुच दीप्तावभिप्रीती च’ (भ्वा० आ० से०) । ‘इगुपधात्कित्’ (उ० ४।१२०) इतीन् । ‘रुचिः स्त्री दीप्तिशोभायामभिष्वङ्गाभिलाषयोः’ (इति मेदिनी) [२८।८] ।

इति चान्ताः शब्दाः ।

१. ‘विपर्यासे च विस्तारे’ इति युक्तः पाठः इति क्षी० स्वा० ।

२. ‘मेदिन्यां ‘—स्याद्विस्तारे—’ इति पाठः । विश्वे च ‘—संचये प्रोक्तो विस्तरे—’ इति पाठः ।

३. ‘—दीप्तौ शोभा—’ इति पाठो मेदिन्याम् । ‘प्रधाने’ इति पाठान्तरम् ।

अथ छान्ताः शब्दाः ।

‘प्रसन्ने भल्लकेऽप्यच्छो गुच्छः स्वबकहारयोः [३४]
परिधानाञ्चले कच्छो जलप्रान्ते त्रिलिङ्गकः’ [३५]

[‘अच्छः’ (पु) के प्रसन्न, भाल, स्फटिक मणि ३
अर्थ हैं] ।

[‘गुच्छः’ (पु) के फूल-फल आदिका गुच्छा, ३२ या
७० लड़ीका हार-विशेष २ अर्थ हैं] ।

[‘कच्छः’ (पु) के कपड़े आदिको पहिरना, अञ्चल, २
अर्थ और ‘कच्छः’ (त्रि) का पानीका किनारा १ अर्थ है] ।

इति छान्ताः शब्दाः ।

अथ जान्ताः शब्दाः ।

केकिताक्षर्यावहिभुजौ

‘अहिभुक्’ (पु) के मोर, गरुड २ अर्थ हैं ।

[केकीति] ॥ अहि भुङ्क्ते । ‘भुज पालनाभ्यवहा-
रयोः’ (रु० उ० अ०) । क्विप् (३।२।७८) [अहिभु-
क्केकिताक्षर्ययोः’ इति विश्वः, ३५।३२] ।

दन्तविप्राण्डजा द्विजाः ।

‘द्विजः’ (पु) के दाँत, ब्राह्मण क्षत्रिय और वैश्य ये
तीनों वर्ण, अण्डज (चिड़िया, साँप, आदि) ३ अर्थ हैं ।

[दन्तेति] ॥ द्विर्जायते । ‘अन्येष्वपि-’ (३।२।१०१)
इति डः । ‘द्विजः स्याद् ब्राह्मणक्षत्रवैश्यदन्ताण्डजेषु ना ।
द्विजा भाग्या हरेणौ च’ (इति मेदिनी) [३०।९-१०] ।

अजा विष्णुहरच्छागाः

‘अजः’ (पु) के विष्णु, शिवजी, छाग, रघुके पुत्र (‘अज’
नामका रघुवंशी राजा), ब्रह्मा, कामदेव ६ अर्थ हैं ।

[अजा इति] ॥ न जायते । ‘पूर्ववत् (३।२।१०२)
डः । अजति वा । ‘बहुलं तणि’ (वा० २।४।५४) इति
जी न । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘अजो हरौ हरे कामे
विधौ छागे रघोः सुते’ इति विश्वः [३२।२] ।

गोष्ठाध्वनिवहा व्रजाः ॥ ३० ॥

‘व्रजः’ (पु) के गोष्ठ (गौओंके ठहरनेका स्थान-मोशाला
आदि), रास्ता, समूह ३ अर्थ हैं ।

[गोष्ठेति] ॥ व्रजति, अस्मिन् वा । ‘व्रज गती’
(भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् [३।१।१३४] । ‘गोचरसंचर-’
(३।३।११९) इति वा साधुः । [व्रजो गोष्ठाध्ववृन्देषु’
इति विश्व- (३२।३) मेदिन्यौ (३०।१५)] ।

धर्मराजौ जिनयमौ

‘धर्मराजः’ (पु) के जिन (बुद्धदेव), यमराज, युधि-
ष्ठिर ३ अर्थ हैं ।

[धर्मेति] ॥ धर्मेण राजति । अच् (३।१।१३४) ।
धर्मस्य राजा । धर्मश्चासी राजा च इति वा । ‘राजाहः-
सखिभ्यष्टच्’ (५।४।९१) । ‘धर्मराजो यमे बुद्धे युधि-
ष्ठिरतुपे पुमान्’ (इति मेदिनी) [३२।३३] ।

कुञ्जो दन्तेऽपि न स्त्रियाम् ।

‘कुञ्जः’ (पु न) के हाथीका दाँत, कुञ्ज २ अर्थ हैं ।

[कुञ्ज इति] ॥ कौ जायते । ‘सप्तम्यां जनेडः’
(३।२।९७) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । यत्तु—कुञ्ज-
न्त्यत्र । ‘कुजि अव्यक्ते शब्दे’ । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) ।
इति घञ्—इत्याह । तन्न । ‘कुजि’धातोर्प्रसिद्धत्वात् ।
‘गुजि’धातोर्दंशनात् । ‘कुञ्जोऽस्त्रियां निकुञ्जेऽपि हनौ
दन्तेऽपि दन्तिनाम्’ (इति मेदिनी) [३०।६] ।

बलजे क्षेत्रपूर्वारे बलजा बल्युदर्शना ॥ ३१ ॥

‘बलजम्’ (न) के क्षेत्र, नगरका द्वार २ अर्थ और
‘बलजः’ (त्रि) का देखनेमें प्रिय लगनेवाला १ अर्थ है ।

[बलेति] ॥ बले जातम् । ‘सप्तम्यां जनेडः’ (३।२।
९७) । ‘बलजं गोपुरे क्षेत्रे सस्यसंगरयोरपि । ‘बलजा वर-
योषायां यूयाम्’ (इति मेदिनी) [३१।२५-२६]

समक्षमांशे रणेऽप्याजिः

‘आजिः’ (स्त्री) के बराबर जमीन, युद्ध २ अर्थ हैं ।

[समेति] ॥ अजन्त्यस्याम् । ‘अज गती’ (भ्वा० प०
से०) । ‘अज्यतिभ्यां च’ (उ० ४।१३१) इतीप् । ‘अथाजिः
स्त्री समभूमौ च संग्रामे’ (इति मेदिनी) [३०।३] ।

प्रजा स्यात्संततौ जनेः

‘प्रजा’ (स्त्री) के सन्तान (पुत्र या पुत्री) जन २ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रजायते । ‘उपसर्गे च संज्ञायाम्’ (३।२।
९९) इति जनेडः । [‘प्रजा संतानलोकयोः’ इति विश्वः
३३।१०] ।

अब्जौ शङ्खशशङ्कौ च

‘अब्जः’ (पुन) के शंख, चन्द्रमा, धन्वन्तरि, ३ अर्थ और
‘अब्जम्’ (न) का कमल, १ अर्थ है ।

[अब्जाविति] ॥ अप्सु जायते । ‘सप्तम्याम्-’ (३।
२।९७) इति डः । ‘अब्जोऽस्त्री शङ्खे, ना निचुले धन्वन्तरी
च हिमकिरणे । क्लीबं पद्मे’ (इति मेदिनी) [३०।३] ।

स्वके नित्ये निजं त्रिषु ॥ ३२ ॥

‘निजम्’ (त्रि) के आत्मीय, नित्य २ अर्थ हैं ।

[स्वेति] ॥ नि जायते । ‘उपसर्गे च-’ (३.२।९९)

इति डः [‘निजमात्मीयनित्ययोः’ इति विश्वः ३.२।३] ।

इति ज्ञान्ताः शब्दाः ।

अथ ज्ञान्ताः शब्दाः ।

पुंस्यात्मनि प्रवीणो च क्षेत्रज्ञो वाच्यलिङ्गकः ।

‘चेत्रज्ञः’ (पु) का आत्मा, १ अर्थ और ‘चेत्रज्ञः’ (त्रि) का चेत्रज्ञ (शरीरको जाननेवाला ज्ञानी पुरुष) १ नाम है ।

[पुमिति] ॥ क्षेत्रं जानाति । ‘ज्ञा अवबोधने’ (ऋचा० प० अ०) । ‘आतोऽनुप-’ (३।२।३) इति कः । [‘क्षेत्रज्ञावात्मनिपुणौ’ इति हैमः, ३।१५०] ।

संज्ञा स्याच्चेतना नामहस्ताद्यैश्चार्थसूचना ॥ ३३ ॥

‘दोषज्ञौ वैद्यविद्वांसौ ज्ञो विद्वान् सोमजोऽपि च [३६]

विज्ञौ प्रवीणकुशलौ कालज्ञौ ज्ञानिकुक्कुटौ’ [३७]

‘संज्ञा’ (स्त्री) के चेतना (होश, ज्ञान) नाम, हाथ और आदिका इशारा, गायत्री, सूर्यकी स्त्री ५ अर्थ हैं ।

[‘दोषज्ञः’ (पु) के वैद्य, विद्वान् २ अर्थ हैं] ।

[‘ज्ञः’ (पु) के विद्वान्, बुध नामका ग्रह, ब्रह्मा ३ अर्थ हैं] ।

[‘विज्ञः’ (पु) के प्रवीण, चतुर २ अर्थ हैं] ।

[‘कालज्ञः’ (पु) के ज्ञानी, मुर्गा २ अर्थ हैं] ।

[समिति] ॥ संज्ञानम् । ‘आतश्चोप-’ (३।३।१०६) इत्यङ् । ‘संज्ञा नामनि गायत्र्यां चेतनारवियोषितोः । अर्थस्य सूचनायां च हस्ताद्यैरपि योषिति’ (इति मेदिनी) [३।३।३] ।

इति ज्ञान्ताः शब्दाः ।

अथ टान्ताः शब्दाः ।

काकेभगण्डौ करटौ

‘करटः’ (पु) के कौआ, हाथियोंका कपोल २ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ ‘क’ इति रटति । ‘रट शब्दे’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘करटो गजगण्डे स्यात्कुसुम्भे निन्द्यजीवने । एकादशाहादिश्राद्धे ददुर्लुहेऽपि वायसे । करटो वाद्यभेदे’ (इति मेदिनी) [३।६।३६-३७] ।

गजगण्डकटी कटौ ।

‘कटः’ (स्त्री) के हाथी का कपोल, कमर २ अर्थ हैं ।

१. ‘अधाने च-’ इति पाठान्तरम् ।

[गजेति] ॥ कटति । ‘कटे वर्षाविरणयोः’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘कटः श्रोणी क्रियाकारे कलिञ्जेऽतिशये शवे’ । समये गजगण्डेऽपि पिप्पल्यां च कटी मता’ इति विश्वः [३।६।१] । ‘कटः श्रोणी द्वयोः पुंसि कलिञ्जेऽतिशये शवे । [समये गजगण्डे च पिप्पल्यां च कटी मता] (इति मेदिनी) [३।३।३-४] ।

शिपिविष्टानु खलतौ दुश्चर्मणि महेश्वरे ॥ ३४ ॥

‘शिपिविष्टः’ (पु) के खलवाट (रोग आदिके कारण जिसके सिरके चाल, गिर गये हों वह मनुष्य, रुखाव चमड़े वाला, शिव विष्णु ४ अर्थ हैं ।

[शीति] ॥ शिपिषु रश्मिषु पशुषु वा विष्टः । ‘शिपिविष्टः शिवः क्षौरिदुश्चर्म खलतिस्तथा’ [शिपिविष्टस्तु खलवाटे दुश्चर्मणि पिनाकिनि’ इति हैमः, ४।६८] ।

देवशिल्पिन्यपि त्वष्टा

‘त्वष्टा’ (पु) के विश्वकर्मा (देवदाओं का बर्द्ध ईया कारीगर), बारह सूर्योंमेंसे एक सूर्य, बर्द्ध ३ अर्थ हैं ।

[देवेति] ॥ त्वक्षति, त्वक्ष्यते च । ‘त्वक्षू तनूकरणे’ (भ्वा० प० से०) । ‘नप्तृनेष्टृ-’ (उ० २।९५) इति साधुः । ‘त्वष्टा पुमान् देवशिल्पितक्षणोरादित्यभिद्यपि’ (इति मेदिनी) [३।४।१६] ।

दिष्टं दैवेऽपि न द्वयोः ।

‘दिष्टम्’ (न) का भाग्य १ अर्थ और ‘दिष्टः’ (पु) का समय १ अर्थ है ।

[दीति] ॥ दिश्यते स्म । ‘दिश अतिसर्जने’ (तु० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । ‘दिष्टं दैवे पुमान् काले’ (इति मेदिनी) [३।४।१७] ।

रसे कटुः, कट्वकार्ये त्रिषु मत्सरतीक्ष्णयोः ॥ ३५ ॥

‘कटुः’ (पु) का कटुवा १ अर्थ; ‘कटु’ (न) का नहीं करने योग्य १ अर्थ और ‘कटुः’ (त्रि) के मत्सर (दूसरेकी भलाईसे द्वेष करना), तीक्ष्ण २ अर्थ हैं ।

[रेति] ॥ कटति । ‘कटे’ [‘वर्षाविरणयोः’] (भ्वा० प० से०) । मृगय्यादित्वात् (उ० १।३७) उः । ‘कटुः स्त्री कटुरोहिण्यां लताराजिकयोरपि । नपुंसकमकार्ये स्यात् पुलिङ्गो रसमात्रके । त्रिषु तद्वत्सुगन्धोश्च मत्सरेऽपि खरे च’ (इति मेदिनी) [३।३।४-५] ।

रिष्टं क्षेमाशुभभावेषु

‘रिष्टम्’ (न) के कल्याण, अशुभका अभाव २ अर्थ हैं ।

१. —‘शिवे-’ इति मेदिनीपाठः ।

[रीति] ॥ रेखणम् । रिष्यते स्म, ऋषति इति वा ।
'रिष हिंसायाम् (दि० प० से०) । ऋषि गती (तु० प०
अ०) क्तः (३।३।११४, ३।२।१०२) । 'रिष्टं स्यादशुभैः सौः'
इत्यजयः । 'रिष्टं क्षेमाशुभाभावे पुंसि खङ्गे च फेनिले'
(इति मेदिनी) [३५।२६] ।

अरिष्टे तु शुभाशुभे ।

'अरिष्टम्' (पु) के शुभ, अशुभ २ अर्थ हैं ।

[अरीति] ॥ न रिष्टम् । 'अरिष्टो लघुने निम्बे
फेनिले काककङ्कयोः । अरिष्टमशुभे तक्के सूतिकागार आ-
सवे । शुभे मरणचिह्ने च' (इति मेदिनी) [३५।३२-३३] ।

मायानिश्चलयन्त्रेषु कैतवानृतराशिषु ॥ ३६ ॥

अयोधने शैलशृङ्गे सीराङ्गे कूटमस्त्रियाम् ।

'कूटम्' (न पु) के माया, निश्चल (आकाशादि),
हरिण आदि फँसानेका यन्त्र-विशेष (जाल आदि), कपट,
असत्य, गल्ला (अन्न आदिकी ढेरी), लोहेका धौडा, पहा-
ड़की चोटी, हलके आगेवाला भाग ९ अर्थ हैं ।

[मेति] ॥ माया = विपरीतदर्शनम् । यन्त्रं = मृग-
बन्धनविशेषः । सीराङ्गे = फालाधारे । कूटयते । 'कूट
आप्रदाने' (चु० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
['कूटं पूर्वारयन्त्रयोः । मायादम्भाद्रिशृङ्गेषु सीराङ्गेऽनृत-
तुच्छयोः । निश्चलेऽयोधने राक्षो' इति हैमः, २।८५-८६] ।
सूक्ष्मैलायां व्रुटिः स्त्री स्यात्कालेऽल्पे संशयेऽपि सा

॥ ३७ ॥

'व्रुटिः' (स्त्री) के छोटी इलायची, समय-भेद, न्यूनता
(कमी) संशय ४ अर्थ हैं ।

[स्विति] ॥ व्रुटयते, अनेन वा । 'व्रुट छेदने' (चु० आ०
से०) । 'इगुपधात्-' (उ० ४।१२०) इतीन् । 'व्रुटिः स्त्री संशये
स्वल्पे सूक्ष्मैलाकालमानयोः' (इति मेदिनी) [३४।१६] ।

अत्युत्कर्षाश्रयः कोटयः

'कोटिः' (स्त्री) के धनुषके दोनों छोर, प्रकर्ष, कोण,
करोड़ (संख्या-विशेष) ४ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ कोटयते । 'कूट प्रतापने' (चु० आ० से०) ।
'खच इः' (उ० ४।१३९) । 'कोटिः स्त्री धनुषोऽश्वो संख्या-
भेदप्रकर्षयोः' (इति मेदिनी) [३४।९] ।

मूले लग्नकचे जटा ।

'जटा' (स्त्री) के पेड़ आदिकी जड़, जटा (मुनि आदिके
सटे हुए वाल), जटामासी ३ अर्थ हैं ।

[म्विति] ॥ जटति । 'जट संघाते' (भ्वा० प० से०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'जटा लग्नकचे मूले मांस्यां
'लक्षे पुनर्जटी' (इति मेदिनी) [३४।१४] ।

व्युष्टिः फले समृद्धौ च

'व्युष्टिः' (स्त्री) के फल (प्रयोजन), समृद्धि २ अर्थ हैं ।

[व्युष्टिरिति] ॥ व्युच्छनम् । व्युच्छयते वा । 'उच्छी
विवासे' (भ्वा० प० से०) । क्तिन् (३।३।९४) । ['व्युष्टिः
फले समृद्धौ स्त्री' इति मेदिनी, ३५।२८] ।

दृष्टिर्ज्ञानेऽक्षिण दर्शने ॥ ३८ ॥

'दृष्टिः' (स्त्री) के ज्ञान, आँख, देखना ३ अर्थ हैं ।

[द्रिति] ॥ दर्शनम् । 'दृष्टिर् प्रेक्षणे' (भ्वा० प०
अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । करणे वा । ['दृष्टिर्ज्ञाने-
ऽक्षिण दर्शने' इति हैमः, २।९३] ।

इष्टिर्यागेच्छयोः

'इष्टिः' (स्त्री) के यज्ञ, इच्छा २ अर्थ हैं ।

[इति] ॥ एषणम् । 'इष्टु इच्छायाम्' (तु० प०
से०) । क्तिन् (३।३।९३) । इज्यतेनया वा इति वा । यजेः
क्तिन् (३।३।९३) । 'इष्टिर्मताभिलाषेऽपिसंग्रहलोकयागयोः'
(इति मेदिनी) [३३।३]

सृष्टिर्निश्चिते बहुनि त्रिषु ।

'सृष्टिः' (स्त्री) के स्वभाव, रचना, निश्चित ३ अर्थ हैं ।

[स्रिति] ॥ सर्जनम् । 'सृज विसर्गे' (दि० आ०
अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । ['सृष्ट' इति] अकारान्त-
पाठे—भावे क्तः (३।३।११४) । 'मुक्तनिमित्तयोः प्राज्ये
त्रिषु सृष्टं तु निश्चिते' इति रुद्रः । ['सृष्टिः स्वभावे
निर्माणे सृष्टं निश्चितयुक्तयोः । प्रचुरे निर्मिते च' इति
हैमः, २।१०२-१०३] ।

कष्टे तु कृच्छ्रगहने

'कष्टम्' (त्रि) के दुःख, गहन (दुःसाध्य काम आदि),
२ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ कष्यते स्म । 'कष हिंसायाम्' (भ्वा०
प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'कृच्छ्रगहनयोः कषः' (७।१।
२२) इति नेट् । ['कष्टं गहनकृच्छ्रयोः' इति हैमः, २।८३] ।

दक्षामन्दागदेषु तु ॥ ३९ ॥

पटुः

'पटुः' (त्रि) के चतुर, निराकसी, रोग ३ अर्थ हैं ।

१. सि० की० धातुपाठे च "कूट परितापे । परिदाहे'
इत्यन्ये" इति पाठः ।

[दक्षेति] ॥ पाठयति । 'पट गतौ' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तः । 'फलिपाटि-' (उ० १।१८) इत्युः, पटादेशश्च । 'पटुस्तीक्ष्णे स्फुटे दक्षे निष्ठुरे निर्दयेऽपि च' इति रुद्रः । 'पटुदक्षे च नीरोगे चतुरेऽप्यभिधेयवत् । पटोले तु पुमान् पलीवे छत्रालवणयोरपि' (इति मेदिनी) [३५।२०] ।

द्वौ वाच्यलिङ्गौ च

'पोटा दासी द्विलिङ्गा च घृष्टी घर्षणसूकरौ [३८]
घटा गोष्ठ्यां हस्तिपङ्क्तौ कृपीटमुदरे जले' [३९]

['पोटा' (स्त्री) के दासी, स्त्री-पुरुषके चिह्नोंसे युक्त स्त्री २ अर्थ हैं] ।

['घृष्टिः' (पु) के घिसला, सूअर २ अर्थ हैं] ।

['घटा' (स्त्री) के सभा, हाथियोंकी कतार २ अर्थ हैं] ।

['कृपीटम्' (न) के पेट, पानी २ अर्थ हैं] ।

इति ढान्ताः शब्दाः ।

अथ ढान्ताः शब्दाः ।

नीलकण्ठः शिवेऽपि च ।

'नीलकण्ठः' (पु) के शिव, मोर २ अर्थ हैं ।

[नीति] ॥ नीलः कण्ठो यस्य । 'कालकण्ठस्तु दात्यूहे कलविद्धे च खञ्जने । सितापाङ्गे हरे पीतसारके नील-कण्ठवत्' इति विश्वः [४२।१९] । [नीलकण्ठो शिखी-श्वरो' इति नानार्थरत्नमाला [पं० २१६०] । 'नीलकण्ठो शिखिहरो' इति शाश्वतश्रव, ६१२] ।

पुंसि कोष्ठोऽन्तर्जठरं कुसूलोऽन्तर्गृहं तथा ॥ ४० ॥

'कोष्ठः' (पु) के कोष्ठ (पेटके भीतरका एक भाग), कोठिला या बखार, घरका भीतरी भाग ३ अर्थ हैं ।

[पुमिति] ॥ कुष्यते ! 'कुष निष्कर्षे' (कृथा० प० से०) । 'उषिकुषि-' (उ० २।४) इति थन् । 'कोष्ठः कुसुले चात्मीये मध्ये कुक्षेर्गृहस्य च' (इति मेदिनी) [३९।४] ।

निष्ठा निष्पत्तिनाशान्ताः

'निष्ठा' (स्त्री), के निष्पत्ति (सिद्धि), नाश, आखीर ३ अर्थ हैं ।

१. 'च' शब्दाल्लवणो रसः पटुः । 'द्वौ कष्टपट्' इति स्वाम्याह ।

२. अयंक्षेपकः स्वामिनो व्याख्यायां 'पोटा दासी द्विलिङ्गा च, घृष्टी घर्षणसूकरौ । घटा गोष्ठ्यां हस्तिपङ्क्तौ, कृपीटमुदरे जले ॥' च लभ्यते ।

[नीति] ॥ निष्ठानम् । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा० प० अ०) । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् । 'निष्ठा निष्पत्तिनाशान्त्याच्ञानिर्वहणेषु च' (इति मेदिनी) [३९।६] ।

काष्ठोत्कर्षे स्थितौ दिशि ।

'काष्ठा' (स्त्री) के वृद्धि, मर्यादा, पूर्व आदि दिशा २ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ काशते । 'काश दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'हनिकुषि-' (उ० २।२) इति थन् । 'काष्ठा दारुहरिद्रायां कालमानप्रकर्षयोः । स्थानमात्रे दिशि च स्त्री दारुणि स्यान्नपुंसकम्' (इति मेदिनी) [३८।२-३] ।

त्रिषु ज्येष्ठोऽतिशस्तेऽपि

'ज्येष्ठः' (त्रि) के बहुत उत्तम, बड़ा भाई आदि, वृद्ध ३ अर्थ और 'ज्येष्ठः' (पु) का ज्येष्ठ महीना १ अर्थ है ।

[त्रीति] ॥ अतिशयेन प्रशस्तः । अतिशयेन तम-विष्ठनौ' (५।३।५५) । 'ज्य च' (५।३।६१) इति प्रश-स्यस्य ज्यादेशः । 'ज्येष्ठः श्रेष्ठे च वृद्धे' च त्रिषु, मासान्तरे पुमान् । ज्येष्ठा तु गृहगोधाख्यजन्तुनक्षत्रभेदयोः' (इति मेदिनी) [३९।५-६] ।

कनिष्ठोऽतियुवाल्पयोः ॥ ४१ ॥

'कनिष्ठः' (त्रि) के बालक, छोटा भाई आदि, थोड़ा ३ अर्थ हैं ।

[कनीति] ॥ अतिशयेन युवा अल्पो वा । इष्टन् (५।३।५५) । 'युवाल्पयोः कनन्यतरस्याम्' (५।३।६४) । 'कनिष्ठोऽतियुवात्यल्पानुजे, स्त्री दुर्बलाङ्गुली' (इति मेदिनी) [३९।१२] ।

इति ढान्ताः शब्दाः ।

अथ ढान्ताः शब्दाः ।

दण्डोऽस्त्री लगुडेऽपि स्यात्

'दण्डः' (पु न) के डण्डा, सजा २ अर्थ हैं ।

[देति] ॥ दण्डयति, अनेन वा । 'दण्ड निपातने' (चु० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घो वा । दमेः (दि० प० से०) डः (उ० १।११४) वा । 'दण्डो यमे मानभेदे लगुडे दमसैन्ययोः । व्यूहभेदे प्रकाण्डेऽश्वे कौणमन्थानयोरपि । अभिमाने ग्रहे दण्डश्च ण्डांशोः पारिपाशिके' इति विश्वः [४४।१२-१३] ।

१. मेदिन्यां '—क्षेत्रेऽतिवृद्धे—' इति पाठः ।

गुडो गोलेक्षुपाकयोः ।

‘गुडः’ (पु) के मिट्टीकी गोली, गुड १ अर्थ हैं ।

[ग्विति] ॥ गुडति । ‘गुड वेष्टने’ (तु० प० से०) । ‘इगुपध-’ (३।३।१३५) इति कः । ‘गुडः स्याद् गोलके हस्तिसंनाहेषुविकारयोः’ । गुडा स्नुह्यां च कथिता गुडिकायां च योषिति’ (इति मेदिनी) [४१।१०] ।

सर्पमांसात्पशू व्याडौ

‘व्याडः’ (पु) के सोंप, दुष्ट, बाघ ३ अर्थ हैं ।

[सपेति] ॥ व्याडति । ‘अड उद्यमे’ (भ्वा० प० से०) । से० । पचाद्यच् (३।१।१३४) ‘व्याडो व्याघ्रे खले सपे’ इति रभसः । [‘व्याडो हिंसापशो सपे’ इति विश्व- (४३।३) हैम- (२।१२९) मेदिन्यः (४२।२५)] ।

गोभूवाचस्त्रिडा इलाः ॥ ४२ ॥

‘इडा, इला’ (२ स्त्री) के गौ, पृथ्वी, वचन, बुधकी स्त्री ४ अर्थ हैं ।

[ग्विति] ॥ इलति । इल उत्प्रेक्षे’ (तु० प० से०) ‘इगुपध-’ (३।१।१३५) इति कः । (‘इला कलत्रे सीम्यस्य धरित्र्यां गवि वाचि च’ इति मेदिनी) [१४५।४] ॥ (२) ॥ * ॥ डलयोरेकत्वस्मरणात् इडा । ‘इडा तु बुधयोषिति । सौरभेय्यां च वचने वसुमत्यामपि स्त्रियाम्’ (इति मेदिनी) [४०।१-२] ॥ (१) ॥ * ॥

क्ष्वेडा वंशशलाकापि

‘क्ष्वेडा’ (स्त्री) के पिंजड़ा-दौरी आदि बनानेके लिये बाँस आदिको छीलकर चिकनी और पतलो की हुई शलाका, सिंहकी गर्जना २ अर्थ हैं ।

[क्ष्वेडति] ॥ क्ष्वेलति । ‘क्ष्वेलु चलने’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । डलयोरेकत्वम् । ‘क्ष्वेडो ह्वनो कर्णामये विषे । क्ष्वेडा वंशशलाकायां सिंहनादे च योषिति । लोहितार्कपर्णफले घोषपुष्पे नपुंसकम् । दुरासदे च कुटिले वाच्यलिङ्गः प्रकीर्तितः’ (इति मेदिनी) [४०।५-६] ।

नाडी कालेऽपि षट्क्षणे ।

‘नाडी’ (स्त्री) के छः क्षण (एक घटी या २४ मिनट) का समय-विशेष, नाडी (नस), नाळ (डंठल) ३ अर्थ हैं ।

[नाडीति] ॥ नालयति । ‘णल गन्धे’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । डलयोरेकत्वम् । गौरादिः

(४।१।१४१) । ‘नाडी नाले व्रणान्तरे । शिरायां गण्डद्वयायां चर्यायां कुहनस्य च । तथा षट्क्षणकालेऽपि’ (इति मेदिनी) [४१।१६-१७] ।

काण्डोऽस्त्री दण्डबाणावर्गवर्गवसरवारिषु ॥ ४३ ॥

‘काण्डः’ (पु न) के दण्ड, बाण, निन्दित, वर्ग (प्रकरण, जैसे-अमरकोषके स्वर्गवर्ग,) अवसर, पानी ६ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ कन (ल) ति । ‘कनी दीप्तौ’ (भ्वा० प० से०) । नमन्ताडुः (उ० १।११४) । ‘क्वादिभ्यः कित्’ (उ०-१।११५) । अनुनासिकस्य-’ (६।४।१५) इति दीर्घः । ‘काण्डं चावसरे बाणो नाले स्कन्धे च शास्त्रिनाम् । स्तम्भे रहसि वर्गे च’ इति धरणिः । (‘काण्डः स्तम्भे तरुः स्कन्धे बाणोऽवसरनीरयोः । कुत्तिसते वृक्षमिच्छाडीवृन्दे रहसि न स्त्रियाम्’ (इति मेदिनी) [४०।२३] ।

स्याद् भाण्डमश्वाभरणेऽमत्रे मूलवणिग्धने ।

‘संघातग्रासयोः पिण्डी द्वयोः पुंसि कलेबरे [४०]

गण्डौ कपोलविस्फोटौ मुण्डकं त्रिषु मुण्डिते’ [४१]

‘भाण्डम्’ (न) के घोड़ेका भूषण, व्यापार आदिमें लगाया हुआ मूल धन, बर्तन ३ अर्थ हैं ।

[‘पिण्डी’ (स्त्री पु) के समूह, ग्रास २ अर्थ और ‘पिण्डी’ (पु) का शरीर १ अर्थ है] ।

[‘गण्डः’ (पु) के गाल, विस्फोट (फोड़ा आदि) २ अर्थ हैं] ।

[‘मुण्डकम्’ (त्रि) के मुण्डित, शिर २ अर्थ हैं] ।

[स्यादिति] ॥ भण्यते । ‘भण शब्दे’ (भ्वा० प० से०) । पूर्ववत् पृषोदरादिः (६।३।१०९) । ‘भाण्डं भूषणमात्रे स्यात्’ इति धरणिः । ‘भाण्डं पात्रे वणिग्मूलधने भूषाश्चसूषयोः’ (इति मेदिनी) [४२।२१] ।

इति ङान्ताः शब्दाः ।

अथ ङान्ताः शब्दाः ।

भृशप्रतिज्ञयोर्वाढम्

‘वाढम्’ (न) का अत्यन्त १ अर्थ और ‘वाढम्’ (अ०) के प्रतिज्ञा, स्वीकार २ अर्थ हैं ।

[भ्रिति] ॥ उह्यते स्म । ‘वह प्रापणे’ (भ्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । ‘क्षुब्धस्वान्त-’ (७।२।१८) इति साधुः । [‘वाढं भृशप्रतिज्ञयोः’ इति हैमः, २।१३१] ।

१. विश्वेऽपि ‘गुडः स्याद्गोलके हस्ते’...विकारयोः । गुडा स्नुहीगुडिकयोः’ इत्येवं (४३।१) पाठो लभ्यते ।

१. विश्वे ‘वाढं दृढे प्रतिज्ञायाम्’ (४६।१) इति, मेदिन्यां च ‘वाढं दृढं दृढप्रतिज्ञयोः’ इति पाठो ।

प्रगाढं भृशकृच्छ्रयोः ॥ ४४ ॥

‘प्रगाढम्’ (न) के दृढ, कष्ट २ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रगाह्यते स्म । ‘गाहू विलोडने’ (भ्वा० आ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । ‘यस्य विभाषा’ (७।२।१५) इति नेट् । ‘प्रगाढं स्याद् दृढे कृच्छ्रे’ इति घरणिः । [‘प्रगाढो दृढकृच्छ्रयोः’ इति हैमः, ३।१२५] ।

शक्तस्थूलौ त्रिषु दृढौ

‘दृढः’ (त्रि) के समर्थ, मोटा या पुष्ट, अच्छी तरह ३ अर्थ हैं ।

[शक्तेति] ॥ दहति, दहति वा स्म । ‘दृह दृढि वृद्धौ’ (भ्वा० प० से०) । ‘गत्यर्थी-’ (३।४।७२) इति क्तः । ‘दृढः स्थूलबलयोः’ (७।२।२०) इति साधुः । ‘दृढः स्थूले नितान्ते च प्रगाढे’ बलवत्यपि (इति मेदिनी) [४३।२] ।

व्यूढौ विन्यस्तसंहतौ ।

‘व्यूढः’ (त्रि) के रचित, मिला हुआ (संहत) २ अर्थ हैं ।

[व्यूढाविति] ॥ विशेषेणोह्यते स्म । ‘वह प्रापणे’ (भ्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०३) । ‘व्यूढः संहत-विन्यस्ते पृथुलेऽप्यभिधेयवत्’ (इति मेदिनी) [४४।४] ।

इति ढान्ताः शब्दाः ।

अथ णान्ताः शब्दाः ।

भ्रूणोऽर्भके स्त्रैर्गर्भे

‘भ्रूणः’ (पु) के बालक, स्त्रीका गर्भ २ अर्थ हैं ।

[भ्रूण इति] ॥ भ्रूण्यते । ‘भ्रूण आशायाम्’ (चु० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) । ‘भ्रूणः स्त्रीगर्भं डिभ्योः’ (इति मेदिनी) [४६।२३] स्त्रिया अयम् । ‘स्त्रीपुंसाभ्याम्-’ (४।१।८७) इति नञ् । स्त्रैर्गर्भासी गर्भश्च । शाल्यादिगर्भव्यावृत्त्यर्थं विशेषणम् ।

बाणो बलिमुते शरे ॥ ४५ ॥

‘बाणः’ (पु) के बलिका पुत्र (बाणासुर), बाण २ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ बाणयति । ‘बाण शब्दे’ (भ्वा० आ० से०) । स्वार्थण्यन्तः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘बाणः स्याद्द्विगोस्तने दैत्यभेदे केवलकाण्डयोः । बाणा तु बाणमूले स्त्री नीलक्षिण्ट्यां पुनर्द्वयोः’ (इति मेदिनी) [४६।२७] ।

१. मेदिन्यां ‘दृढं’ ... प्रगाढबलयो— इति पाठः ।

२. मेदिन्यां ‘—विन्यस्तपृथुलेष्वभि—’ इति पाठः ।

कणोऽतिसूक्ष्मे धान्यांशे

‘कणः’ (पु) के अत्यन्त सूक्ष्म (पानीकी छोटी २ बूँदें, मोती के दाने, ...), धान्य (अन्न) की खुद्दी २ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ कणति । ‘कण निमीलने’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘कणा जीरककुम्भीर-मक्षिकापिप्पलीषु च । कणोऽतिसूक्ष्मे धान्यांशे’ (इति मेदिनी [४५।५] ।

संचाते प्रमथे गणः ।

‘गणः’ (पु) के समूह. शिवजीके दूत, सेनाकी संज्ञा-विशेष ३ अर्थ हैं ।

[समिति] ॥ गण्यते । ‘गण संख्याने’ (चु० उ० से०) । घञ् (३।३।१९) । अच् (३।३।५६) वा । ‘गणः स्यात्प्रमथे सङ्घे संख्यासैन्यप्रभेदयोः’ (इति मेदिनी) [इति विश्वः, ४७।२] ।

पणो घृतादिषूत्सृष्टे भृतौ मूल्ये धनेऽपि च ॥ ४६ ॥

‘पणः’ (पु) के जुआ आदिमें दावपर रक्खा हुआ धन आदि, वेतन या मजदूरी, कीमत, धन ४ अर्थ हैं ।

[पेति] ॥ पणनम् । अनेन वा । ‘नित्वं पणः परि-मारो’ (३।३।६६) इत्यप् । ‘पणो माने वराटानां मूल्ये कार्षापणे धने । घृते विक्रयशाकादेर्बद्धमुष्टौ ग्लहे भृतौ’ इति घरणिः । [‘पणो वराटमाने स्थान्मूल्ये कार्षापणे ग्लहे । क्रयशाकटिकघृतव्यवहारे भृतौ धने ।’ इति विश्वः, ४७।१] ।

मौर्व्यां द्रव्याश्रिते सत्त्वशुक्लसंध्यादिके^१ गुणः ।

‘गुणः’ (पु) के धनुषकी तौत, रूप-रस आदि २४ गुण, सत्त्व-रजस्-तमस्ये ३ गुण, बहादुरी चातुर्य-पाणिनय आदि गुण, सन्धि-विग्रह आदि ६ गुण, इन्द्रिय ६ अर्थ हैं ।

[माविति] ॥ गुण्यते । ‘गुण आमन्त्रणे’ (चु० उ० से०) । घञ् (३।३।१९) । ‘गुणो मौर्व्यामप्रधाने रूपादौ सूद इन्द्रिये । त्यागशीर्यादिसत्त्वादिसंध्याद्यावृत्तिरञ्जुषु । शुक्लादावपि बुद्ध्यां^३ च’ (इति मेदिनी) [४५।१०-११] ।

१. मेदिन्यां ‘गणः प्रमथसंख्योवे चण्डीसैन्यप्रभेदयोः’ इति (४५।९) सर्वथा भिन्नपाठः । विश्वे च ‘गणः समूहे प्रमथे—’ इति पाठः ।

२. ‘सत्त्वशीर्यसंध्यादिके—’ इति स्वामिसम्मतः पाठः ।

३. ‘—बुद्ध्यां च’ इति मेदिनीपाठः ।

निर्व्यापारस्थितौ कालविशेषोत्सवयोः क्षणः ॥ ४७ ॥

‘क्षणः’ (पु) के निकम्मा होकर बैठे रहना, एक घड़ीका चारहवाँ हिस्सा या ३ मिनटका समय-विशेष, उत्सव ३ अर्थ हैं ।

[निरिति] ॥ क्षणोति । ‘क्षणं हिंसायाम्’ (त० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘क्षणो व्यापारशून्यत्व-मुहूर्तोत्सवपर्वसु’ इति रुद्रः । [शाश्वतश्च, २२८ । ‘क्षणः कालविशेषे स्यात्पर्वण्यवसरे महे । व्यापारविकलत्वे च परतन्त्रत्वमध्ययोः ।’ इति हेमः, २।१३६-१३७] ।

वर्णो द्विजादौ शुक्लादौ स्तुतौ वर्णं तु चाक्षरे ।

‘वर्णः’ (पु) के ब्राह्मण आदि ४ वर्ण, रंग तथा स्तुति (व्रत, गुण, गीतका ताल-विशेष, यश) ये ३ अर्थ और ‘वर्णम्’ (न) का अक्षर १ अर्थ है ।

[वर्ण इति] ॥ वर्ण्यते । ‘वर्णं प्रेरणे’ (उ० उ० से०) । घञ् (३।३।१८) । ‘वर्णो द्विजादिशुक्लादियशो-गुणकथासु च । स्तुतौ ना, न स्त्रियां भेदरूपाक्षरविलेखने’ (इति मेदिनी) [४६।२६] ।

अरुणो भास्करेऽपि स्याद्वर्णभेदेऽपि च त्रिषु ॥ ४८ ॥

‘अरुणः’ (पु) का सूर्य, सूर्यका सारथि, सन्ध्या समय की लालिमा, कुछ ४ अर्थ और ‘अरुणः’ (त्रि) का लाल रङ्गवाला १ अर्थ है ।

[एति] ॥ ऋच्छति । ‘ऋ गती’ (भ्वा० प० से०) । ‘अर्तेश्च’ (उ० ३।६०) इत्युनन् । ‘अरुणोऽव्यक्तरागेऽर्कं संध्यारामेऽर्कसारथी । निःशब्दे कपिले कुष्ठभेदे ना, गुणिनि त्रिषु । अरुणातिविषादयामामज्जिष्ठात्रिवृतासु च’ (इति मेदिनी) [४७।३३-३४] ।

स्थाणुः शर्वेऽपि च

‘स्थाणुः’ (पु) के शिव, सुस्थ (दृढ अर्थात् विना डाल पातका सूखा हुआ पेड़) २ अर्थ हैं ।

[स्थेति] ॥ तिष्ठति । ‘स्थो गुः’ (उ० ३।३७) । ‘स्थाणुः कीले हरे पुमान् । अस्त्री ध्रुवे’ (इति मेदिनी) [४७।३२] ।

द्रोणः काकेऽपि च

‘द्रोणः’ (पु) के कौआ, द्रोणाचार्य, द्रोण (परिमाण-विशेष) ३ अर्थ हैं ।

[द्रविति] ॥ द्रवति । ‘द्रु गती’ (भ्वा० प० अ०) । ‘कृवृजृसि-’ (उ० ३।१०) इति नः । ‘द्रोणोऽस्त्रियामाढके स्यादाढकादिचतुष्टये । पुमान् कृपीपती कृष्णकाके स्त्री

नीवृदन्तरे । स्त्रियां काष्ठांस्त्रुवाहिन्यां गवादन्यामपीष्यते’ (इति मेदिनी) [४६।१७-१८] ।

रवे रणः ।

‘रणः’ (पु) के लड़ाई, शब्द २ अर्थ हैं ।

[रव इति] ॥ रणति । ‘रण शब्दे’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘रणः कोणे वणो पुंसि समरे पुंनपुंसकम्’ (इति मेदिनी) [४६।२५] ।

ग्रामणोर्नापिते पुंसि श्रेष्ठे ग्रामाधिपे त्रिषु ॥ ४९ ॥

‘ग्रामणीः’ (पु) का नाई (हजाम) १ अर्थ और ‘ग्रामणीः’ (त्रि) के श्रेष्ठ, स्वामी (सरपञ्च, डीहा) २ अर्थ हैं ।

[ग्रामेति] ॥ ग्रामं नयति । ‘णीञ्’ [प्रापणे] (भ्वा० उ० अ०) । सत्सू- (३।२।६१) इति क्विप् । ‘अग्रग्रामाभ्याम्-’ इति णत्वम्- । ‘ग्रामणीर्भौगिके पत्यौ प्रधाने नापितेऽपि च । ग्रामणीर्नीलिकायां च^२ ग्रामेयीपण्ययोषितोः’ इति विश्वः [५३।७५] [स्याद् ग्रामणीः प्रधानेऽधिपतौ त्रिषु नापिते पुंसि] । ‘ग्रामीणा नीलिकायां स्त्री ग्रामोद्भूतेऽभि-धेयवत्’ (इति मेदिनी) [४८।४६] ।

ऊर्णा मेषादिलोम्नि स्यादावर्ते चान्तरा भ्रुवौ^३ ।

‘ऊर्णा’ (स्त्री) के ऊन, दोनों भौंहोंके बीचवाला भाग २ अर्थ हैं ।

[ऊर्णेति] ॥ ऊर्णोति । ‘उर्णुञ् आच्छादने’ (अ० उ० से०) । ‘अन्येभ्योऽपि-’ (वा० ३।२।१०१) इति डः । आदिना शशोष्ट्रपृगादिग्रहः । [‘ऊर्णा भ्रूमध्यगावर्ते मेषादीनां च लोमनि’ इति हेमः, २।१३५] ।

हरिणी स्यान्मृगी हेमप्रतिमा हरिता च या ॥ ५० ॥

‘हरिणी’ (स्त्री) के मृगी, सोनेकी मूर्ति, हरे रंगवाली २ अर्थ हैं ।

[हरीति] ॥ हरिणस्य स्त्री । ‘पुंयोगाद्-’ (४।१।४८) इति डीष् । (‘हरितवर्णविशिष्टा वा) । ‘वर्णादिनुदात्तात्-’ (४।१।३९) इति डीन्नी । ‘हरिणी हरितायां च नारीभिद्वत्तभेदयोः । सुवर्णप्रतिमायां च’ (इति मेदिनी) [५१।८८] ।

१. मेदिन्यां ‘-दाढवाप...दग्धकाके...तथा काष्ठा-’ इति पाठः ।

२. ‘—भौगिके ... । ग्रामणी नापिते-’ इति विश्वे ग्रन्थद्वये पाठः ।

३. ‘—भ्रुवोः’ इति पाठान्तरम् ।

त्रिषु पाण्डौ च हरिणः

‘हरिणः’ (त्रि) के पाण्डु (कुछ २ पीलापन लिये सफेद) रंग, हरिण २ अर्थ हैं।

[त्रिष्विति] ॥ हरति । ‘हृष्यास्त्या-’ (उ० २। ४६) इतीनच् । ‘हरिणः पुंसि सारङ्गे शब्दे’ त्वभिधेयवत् (इति मेदिनी) [५१।८७] ।

स्थूणा स्तम्भेऽपि वेदमनः ।

‘स्थूणा’ (स्त्री) के घरका खम्भा, लोहेकी मूर्ति, रोग-विशेष २ अर्थ हैं।

[स्थूणति] ॥ तिष्ठति । ‘रास्नासास्ना-’ (उ० २। १५) इति साधुः । ‘स्थूणा स्यात् सूम्भा स्तम्भेऽपि वेदमनः’ (इति मेदिनी) [४७।३२] ।

तृष्णे स्पृहापिपासे द्वे

‘तृष्णा’ (स्त्री) के स्पृहा, प्यास २ अर्थ हैं।

[त्रिति] ॥ तर्षणम् । ‘त्रितृष पिपासायाम्’ (दि० प० से०) । तृषिणुषिरसिभ्यः कित् (उ० ३।१२) इति नः । [‘तृष्णा स्यात्तर्षलिप्सयोः’ इति मेदिनी, ४६।१६] ।

जुगुप्साकरुणे घृणे ॥ ५१ ॥

‘घृणा’ (स्त्री) के घृणा, करुणा २ अर्थ हैं।

[जिवति] ॥ घर्णनम् । ‘घृणु दीप्ती’ (त० उ० से०) । भिदाद्यङ् (३।३।१०४) । [‘घृणा जुगुप्साकरुणयोः’ इति शाश्वतः (६६४), मेदिनी (४५।१२), विश्वः (४९।६) च] । वणिक्पथे च विपणिः

‘विपणिः’ (स्त्री) के बाजार, बाजारकी गली, दूकान २ अर्थ हैं।

[वेति] ॥ विपण्यते, ग्रस्यां वा । ‘पण व्यवहारे’ (भ्वा० प० से०) । ‘सर्वधातुभ्य इत्’ (उ० ४।११८) । ‘आपणे पण्यवीथ्यां च पण्ये च विपणिः स्त्रियाम्’ इति रुद्रः । [‘आपणः पण्यवीथी च द्वयं विपणिसंज्ञकम्’ इति शाश्वतः ६२५] ।

सुरा प्रत्यक् च वारुणी ।

‘वारुणी’ (स्त्री) के मदिरा, पश्चिम दिशा २ अर्थ हैं।

[सुरेति] ॥ वरुणस्येयम् । ‘तस्येदम्’ (४।३।१२०) इत्यण् । ‘वारुणी गण्डद्वार्यां प्रतीचीसुरयोः स्त्रियाम्’ (इति मेदिनी) [५०।६८] ।

करेणुरिभ्यां स्त्री, नेभे

‘करेणुः’ (स्त्री) का हथिनी १ अर्थ और करेणुः (पु) का हाथी १ अर्थ है।

[केति] ॥ करोति । ‘कृद्भ्यामेणुः’ (उ० २।१) ‘करेणुगंजयोषायां स्त्रियां पुंसि मतङ्गजे’ इति (मेदिनी) । [४८।४१] । के रेणुरस्येति वा । ‘करेणुश्च गरेणुश्च करिणी-कणिकारयोः’ इति रन्तिदेवः ।

द्रविणं तु बलं धनम् ॥ ५२ ॥

‘द्रविणम्’ (न) के बल, धन २ अर्थ हैं।

[द्रेति] द्रव्यते, द्रवति वा । ‘द्रु गती’ (भ्वा० प० अ०) । ‘द्रुदक्षिभ्यामिदम्’ (उ० २।५०) । ‘द्रविणं न द्रव्योचिते काञ्चने च पराक्रमे’ (इति मेदिनी) [४८।५१] ।

शरणं गृहरक्षित्रोः

‘शरणम्’ (न) के मकान (घर), रक्षक २ अर्थ हैं।

[शरेति] ॥ शृणाति । ‘शृ हिंसायाम्’ (कथा० प० से०) । ल्युट् (३।३।११३) । भावे (३।३।१११) वा । ‘शरणं गृहरक्षित्रोर्वधरक्षणयोरपि’ (इति मेदिनी) [५०।७९] ।

श्रीपर्णं कमलेऽपि च ।

‘श्रीपर्णम्’ (न) के कमल, अरणि (यज्ञमें रगड़कर जिससे आग पैदा करते हैं, वह काष्ठ-विशेष) २ अर्थ हैं।

[श्रीति] ॥ श्रीः पर्णेऽस्य । ‘श्रीपर्णी कुम्भीगम्भायोः क्लीबे पद्माग्निमन्थयोः’ इति रभसः । [‘श्रीपर्णमग्निमन्थे-ऽञ्जे श्रीपर्णी शाल्मली हठे’ इति विश्वः, ५३।६८] ।

विषाभिमरलोहेषु तीक्ष्णं क्लीबे खरे त्रिषु ॥ ५३ ॥

‘तीक्ष्णम्’ (न) के विष, लड़ाई, लोहा ३ अर्थ और ‘तीक्ष्णम्’ (त्रि) का तेज हथियार आदि १ अर्थ है।

[विषेति] ॥ तेजयति । ‘तिज निशाने’ (भ्वा० आ० से०) । ‘तिजेर्दीर्घश्च’ (उ० ३।१८) इति क्त्वनः । ‘तीक्ष्णं सामुद्रलवणे विषलोहाजिमुष्कके । क्लीबं य(ज)-वाग्रजे पुंसि तिग्मात्मत्यागिनोस्त्रिषु’ (इति मेदिनी) [४६।१५] । ‘भवेदभिमारो युद्धे बले’ स्वबलसाधवसे (इति मेदिनी) [१४०।२४१] ।

प्रमाणं हेतुमर्यादाशास्त्रेयत्ता प्रमातृषु ।

‘प्रमाणम्’ (न) के हेतु (जैसे—पहाड़पर अग्निका अनुमान करमें धूम हेतु है, ...), सीमा (हद्द), शास्त्रकी दृष्टता, प्रमाता ४ अर्थ हैं।

१. ‘—विष(ष)दे—’ इति मेदिन्याः पाठः ।

२. मेदिन्यां ‘—स्तम्भे गृहस्य च’ इति पाठः ।

१. हैम—(४।२४०-२४१) विश्व (१४४।२३१) योर-नुरोधात्—‘युद्धे वधे—’ इति मेदिनीस्थः पाठ एव युक्ततरः ।

[प्रमेति] ॥ प्रमीयते, प्रमिमीतेऽनेन वा । करणे (३।३।११७) कर्तरि (३।३।११३) भावे (३।३।११४) च ल्युट् । 'प्रमाणं नित्यमर्यादाशास्त्रेषु' सत्यवादिनि । इयत्तायां च हेतौ च क्लीबैकत्वे प्रमातरि' (इति मेदिनी) [४९।६१] ।

करणं साधनतमं क्षेत्रगात्रेन्द्रियेष्वपि ॥ ५४ ॥

'करणम्' (न) के कामकी सिद्धिमें अत्यंत उपकारक साधन (जैसे—भारनेमें बाण-तलवार आदि), क्षेत्र, शरीर, इन्द्रिय, ४ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ 'करणं कारणे काये साधनेन्द्रियकर्मसु । कायस्ये व्रतबन्धे च नाट्यगीतप्रभेदयोः । पुमान् शुद्राविशोः पुत्रे वानरादौ च कीर्त्यते' इत्यजयः । ['करणं साधनक्षेत्र-क्राचकायस्थकर्मसु । गीताङ्गहारसंवेशक्रियाभेदेन्द्रियेषु च । बालवादौ च, करणः स्मृतः शुद्राविशोः सुते ।' इति विश्वः, ५०।३४-३५] । कर्तृकर्मकरणभावेषु ल्युट् (३।३।११३, ११५, ११७) ।

प्राण्युत्पादे संसरणमसंवाधचमूगतौ ।

घण्टापथे

'संसरणम्' (न) के प्राणियोंकी उत्पत्ति, सेनका निर्विघ्न आगे बढ़ना, राजमार्ग (सड़क) ३ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ सम्यक् सरन्त्यनेन । 'सृ गती' (भ्वा० प० अ०) । करणे ल्युट् (३।३।११७) । [संसरणं त्वसंवाधचमूगतौ । संसारे समरारम्भे नगरस्योपनिर्गमे ।' इति हेमः, ४।९५] ।

अथ वान्ताज्ञे समुद्धरणमुन्नये ॥ ५५ ॥

'समुद्धरणम्' (न) के उल्टी (चमन, कष) किया हुआ अन्न आदि, किसी को ऊपर खींचना या उठाना, उखाड़ना ३ अर्थ हैं ।

[अथेति] ॥ सम्यग् उद्ध्रियते । उद्धरतेत्युट् (३।३।११३) । भावे (३।३।११५) वा । 'भुक्तोष्णितोन्मूलितयोः स्यादुद्धरणमुन्नये' इति रभसः ।

अतस्त्रिषु

१. साधनप्रकारः 'करणः—' इति वचनात् पूर्वमेव लेखनीय आसीत् । अन्यथा शैलीविरोधः स्यात् ।

२. '—चमूपती—' इति 'ख-ग' पुस्तकपाठः ।

३. '—समुद्धरणमुद्गरे' इति पाठा० ।

४. 'स्वतो न तु वाच्यलिङ्गतया' इति क्षी० स्वा० व्याख्यानेनात्र 'अतः' स्थाने 'स्वतः' इति पाठः प्रतीयते । 'त्रिषु' इत्यस्य च विषाणशब्दस्यैव विशेषणता, अत एवात्र

[अत इति] ॥ आणान्तम् [अम० ३।३।७७] ।

विषाणं स्यात्पशुशृङ्गेभदन्तयोः ।

'विषाणम्' (त्रि) के सींग, हाथी का दाँत २ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ व्यस्ति । 'अस भुवि' (अ० प० से०) । चानश् (३।२।१२९) । 'हनसोरल्लोपः' (६।४।१११) । 'उपसर्गप्रादुर्—' (८।३।८७) इति षत्वम् । यत्तु—वेवेष्टि । विषाणम् । विषेः शानच्—इति मुकुटः । तन्न । शपः श्लो सति 'श्लो' (६।१।१०) इति प्रसङ्गात् । 'विषाणी क्षीरकाकोल्यामजशृङ्गा च योषिति । कुष्ठनामौषधी क्लीबं, त्रिषु' शृङ्गेभदन्तयोः (इति मेदिनी) [५०। ७७-७८] ।

प्रवणं क्रमनिम्नोर्व्यां प्रह्वे, ना तु चतुष्पथे ॥ ५६ ॥

'प्रवणम्' (त्रि) के डालू जमीन, नम्र २ अर्थ और 'प्रवणः' (पु) का चौरास्ता १ अर्थ है ।

[प्रेति] ॥ प्रवन्तेऽनेन, अत्र वा । 'प्रुङ् गती' (भ्वा० आ० अ०) । ल्युट् (३।३।११७) । 'प्रवणः क्रमनिम्नोर्व्यां प्रह्वे च स्याच्चतुष्पथे । आयत्ते च तथा क्षी(क्ष)णे प्रगुणे समुदाहृतः' इति धरणिः । 'प्रवणो ना चतुष्पथे । क्रमनिम्नमहीभागोदारप्रह्वेषु च त्रिषु' (इति मेदिनी) [४९।५९-६०] ।

'संकीर्णो निचिताशुद्धौ

'संकीर्णः' (त्रि) के व्याप्त (फैला या भरा हुआ), अशुद्ध (दो या अधिक जातियोंका मेल) २ अर्थ हैं ।

[समिति] ॥ संकीर्णं स्म । 'कृ विशेषे' (तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'संकीर्णं संकटे व्याप्ते कुत्र-चिद्वृणंसंकरे' इत्यजयः । 'संकीर्णं निचितेऽपि स्यादशुद्ध चाभिधेयवत्' (इति मेदिनी) [५१।८२] ।

ईरिणं शून्यमूषरम् ।

'सेतौ च वरणो वेणी नदीभेदे कचोच्चये' [४२]

'ईरिणम्' (न) के खाली स्थान, ऊपर जमीन २ अर्थ हैं ।

[वरणः] (पु) के पुल, बाँस-तार या काँटा आदिका घेरा २ अर्थ हैं ।

[वेणी] (स्त्री) के नदी-विशेष, केशकी चोटी २ अर्थ हैं ।

[ईति] ॥ शृच्छन्ति यस्मिन् । 'शृ गती' (भ्वा० प० अ०) । 'अर्तः किदिच्च' (उ० २।५१) इतीनम् ।

'प्रवण'शब्दव्याख्यानपरकः 'त्रिष्वित्येव, संकीर्णं यावत् इति स्वामिप्रत्ययः संगच्छते ।

१. '—पशुशृङ्गेभदन्तयोः' इति मेदिन्या पाठः ।

‘हरिणं तूषरे क्षुण्ये’ (इति मेदिनी) [४७।३६] ॥ * ॥
[‘हरिण’ इति] इदादिरपि । ‘हरिणं निराश्रये भूभागे
कथितमूषरे’ इति ह्रस्वादावजयः ।

अथ णान्ताः शब्दाः ।

इति तान्ताः शब्दाः ।

देवसूर्यौ विवस्वन्तौ

‘विवस्वान्’ (पु) के देवता, सूर्य २ नाम हैं ।

[देवेति] ॥ विवस्तेजोऽस्यास्ति । मनुप् (५।२।
९४) ‘विवस्वास्तु सुरे’ सूर्ये तन्नगर्गा विवस्वती’ (इति
मेदिनी) [७७।२२०] ।

सरस्वन्तौ नदार्णवौ ॥ ५७ ॥

‘सरस्वान्’ (पु) के नद (शोणभद्र, सिन्धु, ब्रह्मपुत्र
आदि), समुद्र २ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ सरो गमनमस्यास्ति । मनुप् (५।२।९४) ।
‘सरस्वास्तु नदे चाब्धौ नाऽन्यवद्रसिके, स्त्रियाम् । वाणी-
स्थीरत्नवाग्देवीगोनदीषु नदीभिदि’ (इति मेदिनी) [७०।
२२३-२२४] ।

पक्षिवाक्षर्यौ गरुत्मन्तौ

‘गरुत्मान्’ (पु) के पक्षी, गरुड २ अर्थ हैं ।

[पेलि] ॥ गरुतः सन्त्यस्य । मनुप् (५।२।९४) ।
[‘गरुत्मान् पक्षिमात्रे खगाधिपे’ इति मेदिनी, ६८।१९७] ।

शकुन्तौ भासपक्षिणौ ।

‘शकुन्तः’ (पु) के गिद्ध, चिड़िया-मात्र २ अर्थ हैं ।

[शेति] ॥ शक्नोति । ‘शक्नेरुन्तोत्युनयः’ (उ० ३।
४९) इत्युन्तः । ‘भासो भासि समाख्यातो गोष्ठकुक्कुटगृ-
ध्रयोः’ इति विश्वः [१७४।२] । [‘शकुन्तः पक्षिभेदे स्या-
द्भासपक्षिविहङ्गयोः’ इति विश्वः, ६७।१३१] ।

अग्न्युत्पातौ धूमकेतू

‘धूमकेतुः’ (पु) के आग, भविष्यमें होनेवाले उत्पत्त
का सूचक पुच्छल तारा २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ धूमः केतुश्चिह्नमस्य । ‘धूमकेतुः स्मृतो
वह्नावुत्पातग्रहभेदयोः’ इति विश्वः [७२।२०३] ।

जीमूतौ मेघपर्वतौ ॥ ५८ ॥

‘जीमूतः’ (पु) के बादल, पहाड़ २ अर्थ हैं ।

१. ‘ह्रस्वादी’ इत्युक्तिसंगत्यर्थम् ‘हरिणं निरा—’
इति पाठो युक्तः ।

२. ‘—विबुधे सूर्ये—’ इति मेदिनीपाठः ।

[जीति] ॥ जीवनं मुञ्चति । पृषोदरादिः (६।३।
१०९) । ‘जीमूतोऽद्री घृतिकरे देवताडे पयोधरे’ (इति
मेदिनी) [६२।१११] ।

हस्तौ तु पाणिनक्षत्रे

‘हस्तः’ (पु) के हाथ, हस्त नामक तेरहवाँ नक्षत्र
२ अर्थ हैं ।

[हेति] ॥ हसति । ‘हसे हसने’ (भ्वा० प० से०) ।
‘हसिमृगिण्—’ (उ० ३।८६) इति तन् । ‘हस्तः करे करि-
करे सप्रकोष्ठकरेऽपि च । ऋक्षे केशात्परो ब्राते’ (इति
मेदिनी) [५९।७५-७६] ।

मरुतौ पवनामगौ ।

‘मरुत्’ (पु) के वायु, देवता २ अर्थ हैं ।

[मविति] ॥ म्रियतेऽनेन । ‘मृद् प्राणत्यागे’ (तु०
आ० अ०) । ‘मृद्मोरुतिः’ (उ० १।९४) । ‘मरुद् देवे स-
मीरे ना ग्रन्थिपर्णे नपुंसकम्’ इति (मेदिनी) [६४।१४३] ।
यन्ता हस्तिपके सूते

‘यन्ता’ (पु) के हाथीवान, सारथि २ अर्थ हैं ।

[यन्तेति] ॥ यच्छति । ‘यमु उपरमे’ (भ्वा० प०
अ०) । तृच् (३।१।१३३) । [‘यन्ता सूते निषादिनि’
इति हैमः, २।१९२] ।

भर्ता धातरि पोष्टरि ॥ ५९ ॥

‘भर्ता’ (पु) के ब्रह्मा, पोषण करनेवाला, पति ३ अर्थ हैं ।

[भर्तेति] ॥ विभर्ति । ‘डुभृम् धारणपोषणयोः’ (जु०
उ० अ०) । भरति । भृम् भरणे’ (भ्वा० उ० अ०) । तृच्
(३।१।१३३) । ‘भर्ता स्वामिनि पुंसि स्यात्त्रिषु धातरि
पोष्टरि’ (इति मेदिनी) [५६।३९] ।

यानपात्रे शिशौ पोतः

‘पोतः’ (पु) के जहाज, बालक २ अर्थ हैं ।

[येति] ॥ पुनाति । पूयते वा । ‘पूम् पवने’ (कृया०
उ० से०) । ‘हसिमृगिण्—’ (उ० ३।८६) इति तन् ।
‘पोतः शिशौ वहिन्ने च गृहस्थाने च वाससि’ (इति मेदिनी)
[५६।३८] ।

प्रेतः प्राण्यन्तरे मृते ।

‘प्रेतः’ (पु) के प्रेत, मरा हुआ जीव २ अर्थ हैं ।

[प्रेत इति] ॥ प्रकर्षणेति । ‘प्रेतो भूतान्तरे पुंसि-
मृते स्याद्वाच्यलिङ्गकः’ (इति मेदिनी) [५६।३७] ।

ग्रहभेदे ध्वजे केतुः

‘केतुः’ (पु) के केतु नामका ग्रह, पताका २ अर्थ हैं ।

[येति]॥ चाय्यते, अनेन वा । 'चायू पूजानिषामनयोः' (स्वा० उ० से०) । 'चायः किः' (उ० १।७३) इति तुः । 'केतुर्ना रूपपताकारिग्रहोत्पातेषु लक्षमणि' (इति मेदिनी) [५४।१३] ।

पार्थिवे तनये सुतः ॥ ६० ॥

'सुतः' (पु) के राजा, पुत्र २ अर्थ हैं ।

[पार्थिवेति] ॥ सूयते स्म । 'षु अभिषवे' (स्वा० उ० अ०) । सोति स्म वा । 'षु प्रसवैश्वर्ययोः' (अ० प० से०) । क्तः (३।२।१०२, ३।४।७९) । 'सुतः स्यात्पार्थिवे पुत्रे स्थपत्ये तु सुता स्मृता' (इति मेदिनी) [५९।७२] ।

स्थपतिः कारुभेदेऽपि

'स्थपतिः' (पु) के बड़ई, कंचुकी, बृहस्पतिके मन्त्रसे अज्ञ करनेवाला ३ अर्थ हैं ।

[स्थेति] ॥ तिष्ठन्त्यस्मिन् । 'घञर्थे कः' (वा० ३। ३।५८) । स्थप्राप्ती पतिश्च । 'स्थपतिः कञ्चुकिन्यपि । जीवेष्टियाजके क्षितिभेदे ना सत्तमे त्रिषु' (इति मेदिनी) [६६।१६६-१६७] ।

भूभृद् भूमिधरे नृपे ।

'भूभृद्' (पु) के महाक, राजा २ अर्थ हैं ।

[भ्विति] ॥ भुवं बिभर्ति । 'हृभृज्' [धारणपोषणयोः] (जु० उ० म०) । क्तिप् (३।२।७६) । लुक् (६।१।७१) । 'भूभृन्महीधरे पृथ्वीपते' इति हेमः, २।१८७] ।

मूर्धाभिषिक्तो भूपेऽपि

'मूर्धाभिषिक्तः' (पु) के राजा, प्रधान मन्त्री, क्षत्रिय-मात्र, ब्राह्मण जातिके पितासे क्षत्रिय जातिकी मातामें उत्पन्न संतान ५ अर्थ हैं ।

[मूर्धेति] ॥ मूर्धनि अभिषिच्यते स्म । 'विच क्षरणे' (तु० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'मूर्धाभिषिक्तो भूपाले मन्त्रिणि क्षत्रियेऽपि च' (इति मेदिनी) [७१।२३४] ।

ऋतुः स्त्रीकुसुमेऽपि च ॥ ६१ ॥

'ऋतुः' (पु) के स्त्रियोंका मासिक धर्म, हेमन्त आदि छः ऋतु २ अर्थ हैं ।

[रिति] ॥ ऋच्छति । 'अर्तोश्च तुः' (उ० १।७२) क्तिच् । 'ऋतुर्मासि वसन्तादौ धीरे स्त्रीकुसुमेऽपि च' इति धरणिः । ['ऋतुर्वर्षादिषट्सु च । आर्तवे मासि च पुमान्' इति मेदिनी, ५४।६] ।

विष्णावप्यजिताव्यक्तौ

'अजितः' (पु) के विष्णु, शिव २ अर्थ और 'अजितः' (त्रि) का नहीं हारा हुआ १ अर्थ है ।

७१ अ०

'अव्यक्तः' (पु) के विष्णु, शिव, मूर्ख ३ अर्थ; 'अव्यक्तम्' (न) का महदादिक, आत्मा २ अर्थ और 'अव्यक्तम्' (त्रि) का अस्पष्ट १ अर्थ है ।

[वीति] ॥ न जीयते स्म । 'जि अभिषवे' (स्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'अजितो ना हरी त्रिषु । अनिजिते च' इति विश्वः (मेदिनी) [५९।७८-७९] । न व्यज्यते स्म । 'अञ्जु व्यक्त्यादौ' (ह० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'अव्यक्तः शंकरे विष्णावव्यक्तं महदादिके । आत्मन्यपि स्यादव्यक्तमस्फुटे त्वभिधेयवत्' इति विश्वः [६४।१०४] ।

सूतस्त्वष्टरि सारथौ ।

'सूतः' (पु) के बड़ई, सारथि, क्षत्रिय जातिके पितासे ब्राह्मण जातिकी मातामें उत्पन्न संतान, बन्दी, पारा ५ अर्थ और 'सूतः' (त्रि) के जन्मा हुआ, प्रेरित २ अर्थ हैं ।

[स्विति] ॥ सुवति स्म, सूयते स्म वा । 'षु प्रेरणे' (तु० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'सूतस्तु सारथौ तक्षिण क्षत्रियाद् ब्राह्मणीसुते । बन्दिपारदयोः पुंसि प्रसूते प्रेरिते त्रिषु' (इति मेदिनी) [५९।७३] ।

व्यक्तः प्राज्ञेऽपि

'व्यक्तः' (पु) के विद्वान्, स्पष्ट २ अर्थ हैं ।

[व्येति] ॥ व्यज्यते स्म । 'अञ्जु [व्यक्तिप्रक्षण-कान्तिगतिषु] (ह० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'व्यक्तः स्फुटमनीषिणोः' (इति मेदिनी) [५८।५४] ।

दृष्टान्तावुभे शास्त्रनिदर्शने ॥ ६२ ॥

'दृष्टान्तः' (पु) के तर्क आदि शास्त्र, उदाहरण २ अर्थ हैं ।

[दृष्टेति] ॥ दृष्टोऽन्तोऽत्र । 'अन्तः प्रान्तेऽन्तिके नाथे' [स्वरूपेऽतिमनोहरे] इति विश्वः [५९।३१] । 'दृष्टान्त उदाहृतौ । शास्त्रे च मरणे' (इति मेदिनी) [६२।११६] ॥

क्षत्ता स्यात्सारथौ द्वाःस्थे क्षत्रियायां च शूद्रजे ।

'क्षत्ता' (पु) के सारथि, द्वारपाल, शूद्र जातिके पितासे क्षत्रिय जातिकी मातामें उत्पन्न संतान, वेश्या-पुत्र, नियुक्त, ब्रह्मा ६ अर्थ हैं ।

[क्षेति] ॥ क्षदति । 'क्षद' सौत्रः । 'तृत्तृत्ती क्षति-क्षदादिभ्यः संज्ञायां चानिटौ' (उ० २।९४) । 'क्षत्ता शूद्रात् क्षत्रियाजे प्रतीहारे च सारथौ । भुजिष्यातनये क्षत्ता नियुक्ते च प्रजासृजि' इति विश्वः [५९।४०] ।

१. इदं मेदिन्यामेव लभ्यते, न तु विश्वे ।

वृत्तान्तः स्यात्प्रकरणे प्रकारे कात्स्न्यवार्तयोः ॥ ६३ ॥

‘वृत्तान्तः’ (पु) के प्रकरण (अवसर), प्रकार (तरह, भाव, यथा—पौंच प्रकारके, ...), साकश्य (पूरा २), बात ४ अर्थ हैं ।

[त्रिति] ॥ वृत्तोऽन्तोऽस्य । वृत्तस्यान्तः इति वा । ‘वृत्तान्तोऽवसरे भावे कात्स्न्यवार्ताविशेषयोः । वृत्तान्तः प्रक्रियायां च’ इति विश्वः [६७।१३३] ।

आनर्तः समरे नृत्यस्थाननीवृद्धिशेषयोः ।

‘आनर्तः’ (पु) के लड़ाई, नाचघर, देश-विशेष (पश्चिम समुद्रके पासकी द्वारावती अर्थात् द्वारकापुरी) ३ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ आनृत्यन्त्यत्र । ‘नृती गात्रविक्षेपे’ (दि० प० से०) । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) इति घञ् । ‘आनर्तो नृत्यशालायां जने जनपदान्तरे’ इत्यजयः । ‘आनर्तो देशभेदेऽपि नृत्यस्थाने जने’ रणे’ (इति मेदिनी) [६०।९१] । कृतान्तो यमसिद्धान्तदैवाकुशलकर्मसु ॥ ६४ ॥

‘कृतान्तः’ (पु) के यमराज, सिद्धान्त, भाग्य, पापकर्म ४ अर्थ हैं ।

[क्रिति] ॥ कृतोऽन्तो येन, यस्य वा । [कृतान्तोऽस्तेमकर्मणि । सिद्धान्तयमदैवेषु’ इति हैमः, ३।२७२] ।

श्लेष्मादि रसरक्तादि महाभूतानि तद्गुणाः ।

इन्द्रियाण्यश्मविकृतिः शब्दयोनिश्च धातवः ॥ ६५ ॥

‘धातुः’ (पु) के कफ आदि (धूक, खखार, पित्त आदि), रस (भोजन करनेके बाद उत्पन्न अन्नादिका विकार-विशेष), खून आदि (चर्बी, मज्जा, वीर्य, मांस, पीब, हड्डी आदि), पृथ्वी आदि (जल, तेज, वायु, आकाश) पञ्च महाभूत, एवं उनके गुण (गंध, रस, रूप, स्पर्श और शब्द), इन्द्रिय, हरताल, मैनसिल, धातु (पत्थरके विकारसे उत्पन्न गेरू आदि धातु), भू, पृथ, अद, पच आदि शब्दोत्पत्तिके कारण-भूत व्याकरणशास्त्रसम्मत धातु, सोना-चौदी-ताँबा-पीतल आदि धातु ९ अर्थ हैं ।

[श्लेष्मेति] ॥ आदिना पित्तादिग्रहः । रसः = प्रथम आहारस्य विकारः । आदिना वसामण्डजशुकादिग्रहः । तद्गुणाः = गन्धादयः । गैरिकादिः । दधाति, धीयते वा ।

१. हैम—(३।२५८) विश्व—(६२।७८) विरोधान्मेदिनीस्थः ‘—जले—’ इति पाठो लेखकादिभ्रान्तिमूलकः प्रतिभाति ।

२. श्लोकाद्धमिदं विश्वे (६७।१३२) मेदिन्यां (६१।१०६) च लभ्यते ।

[डु] ‘धाव्’ [धारणपोषणयोः] (जु० उ० अ०) । ‘सित निगमि—’ (उ० १।६९) इति तुम् । [धातु रसादौ श्लेष्मादौ भ्वादिभ्यावविकारयोः । महाभूतेषु लोहेषु शब्दादा-विन्द्रियेऽस्थनि’ इति हैमः, २।१७६-१७७] ।

कक्षान्तरेऽपि शुद्धान्तो नृपस्यासर्वगोचरे ।

‘शुद्धान्तः’ (पु) के रनिवास, राजाकी स्त्रियां, अशौचका अन्त ३ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ शुद्धोऽन्तोऽस्य । ‘असर्व—’ इति पूर्वविशेषणम् । ‘शुद्धान्तोऽन्तःपुरे गुह्यकक्षाभेदे च भूपतेः’ इत्यजयः । [‘शुद्धान्तः स्याद्रहः कक्षान्तरे राज्ञोऽवरोधने’ इति हैमः, ३।३२७] ।

कासूसामर्थ्ययोः शक्तिः

‘शक्तिः’ (स्त्री) के बर्द्धा, सामर्थ्य २ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ शक्यतेऽनया । शकल् शक्ती’ (स्वा० प० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । ‘शक्तिरस्यान्तरे गीर्यामुत्साहादौ बले स्त्रियाम्’ (इति मेदिनी) [५८।६२] ॥ ॥ ॥ ‘कासूविकलवाचि स्यात्कासुः शक्त्यायुषेऽपि च’ (इति विश्वः) [१७५।१३] ।

मूर्तिः काठिन्यकाययोः ॥ ६६ ॥

‘मूर्तिः’ (स्त्री) के कठोरता, शरीर २ अर्थ हैं ।

[मूर्तिरिति] ॥ मूर्च्छयते । ‘मूर्च्छा मोहादौ’ (भ्वा० प० से०) । क्तिन् (३।३।९४) [‘मूर्तिः कायकाठिन्ययोः स्त्रियाम्’ इति मेदिनी, ५७।४५] ।

विस्तारचल्ल्योर्ब्रततिः

‘ब्रततिः’ (स्त्री) के विस्तार, लता २ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ ब्रजन्ती ततिरस्याः । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । श्रीभोजस्तु ‘ब्रज’ धातुं स्वीकृतवान् । ततो बाहुलकादतिः । [‘ब्रततिस्तु प्रतानिन्यां विस्तारे’ इति हैमः, ३।३१३] ।

वसती रात्रिवेश्मनोः ।

‘वसतिः’ (स्त्री) के रात, घर २ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ वसन्त्यस्याम् । ‘वस निवासे’ (भ्वा० प० अ०) । ‘वहिवसि—’ (उ० ४।६०) इत्यतिः । ‘वसतिः स्यात्स्त्रियां वासे यामिन्यां च निकेतने’ (इति मेदिनी) [६५।१५१] ।

क्षयार्चयोरपचितिः

‘अपचितिः’ (स्त्री) के चय, पूजा, खर्च ३ अर्थ हैं ।

[क्षेति] ॥ अपचीयते । क्तिन् (३।३।९४) । अपचाय्यते

स्म वा । 'चायू पूजाद्यौ' (स्वा० उ० से०) । 'चायः चिः क्तिनि' (वा० ७।२।३०) इति चिः । 'भवेदपचितिः पूजाव्ययनिष्कृतिहानिषु' (इति मेदिनी) [६८।१८५] ।

सातिर्दानावसानयोः ॥ ६७ ॥

'सातिः' (स्त्री) के दान (गज-मदका जल), अन्त २ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ सननम् । 'षणु दाने' (त० उ० से०) । सानं वा । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । 'ऊतियुतिज्ञति' (३।३।९७) इति साधुः । यत्तु—'सनः क्तिचि' (६।४।४५) इति नञोपादनयोः सातिः सन्तिश्च—इति मुकुटो व्याख्यत् । तन्न । क्तिचः कर्तरि विधानाद्भावकर्मणोरसंभवात् । ['सातिर्दानेऽवसाने च' इति विश्वः, ६१।६४] ।

अर्तिः पीडाधनुष्कोटयोः

'अर्तिः' (स्त्री) के दुःख, धनुषका दोनों किनारा (झोर) २ अर्थ हैं ।

[अतिरिति] ॥ अर्दनम् । 'अर्दं हिंसायाम्' (चु० उ० से०) । 'क्तिन्नावादिभ्यः' (वा० ३।३।९४) । ['अतिस्त्वरनिपीडयोः' इति हेमः, २।१६०] । ॥ * ॥ आह ऋच्छतेः क्तिनि 'उपसर्गइति—' (६।१।९१) इति वृद्धौ 'आर्तिः' इति कश्चित् । ['आर्तिः पीडाधनुष्कोटयोः' इति मेदिनी, ५४।३] ।

जातिः सामान्यजन्मनोः ।

'जातिः' (स्त्री) के सामान्य अर्थात् जाति (जैसे—गोश्व, ब्राह्मणश्व, आदि), जन्म, मालती नामका फूल, छन्द, जातीफल, गोम्र, आँवला ७ अर्थ हैं ।

[जेति] ॥ जननम् । अनया, इति वा । 'जनी' [प्रादुर्भावे] । (दि० आ० से०) । क्तिन् (३।३।९४) । 'जनसन—' (६।४।४२) इत्यात्वम् । 'जातिच्छन्दसि सामान्ये मालत्यां गोम्रजन्मनोः । जातिर्जातीफले चाश्र्यां ब्रह्मलीकम्पित्लयोरपि' इति विश्वः [६१।६३] । 'जातिः स्त्री गोम्रजन्मनोः । अश्मन्तिकामलकयोश्च सामान्यच्छन्दसोरपि । जातीफले च मालत्याम्' (इति मेदिनी) [५५।१९-२०] ।

प्रचारस्यन्दयो रीतिः

'रीतिः' (स्त्री) के रिवाज (रस्म, लोकाचार), छन्द, धीरे २ बहना, टपकना, पीतल, लोहेकी मैल (मण्डूर),

वैदर्भी आदि (गौड़ी, पाञ्चाली, लाटिका) काव्यके रसादि-संबन्धी चार रीतियां ५ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ रीयते । 'रीङ् स्रवणे' (दि० आ० अ०) । रिणाति । 'री गतिरेषणयोः' (क्र्या० प० से०) । क्तिन् (३।३।९४) । रयणम् । क्तिन् (३।३।९४) वा । 'रीतिः प्रचारे स्यन्दे च लोहकिट्टारकटयोः' इति विश्वः [६१।१५५] ।

ईतिर्दिम्बप्रवासयोः ॥ ६८ ॥

'ईतिः' (स्त्री) के विप्लव (बहुत वर्षा होना आदि उप-द्रव), परदेश जाना २ अर्थ हैं ।

[इति] ॥ ईयतेऽनया । 'ईङ् गतो' (दि० आ० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । दिम्बः = विप्लवः । 'ईतिर्दिम्बे प्रवासेऽतिवृष्ट्यादिषट्सु च स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) [५४।३] ।

उदयेऽधिगमे प्राप्तिः

'प्राप्तिः' के उत्पत्ति, पाना २ अर्थ हैं ।

[विति] ॥ प्रापणम् । 'आप्लु व्याप्तौ' (स्वा० प० अ०) । 'क्तिन्नावादिभ्यः' (वा० ३।३।९४) । 'प्राप्तिर्न-होदये । लाभेऽपि च स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) [५६।३२-३३] ।

त्रेता त्वग्नित्रये युगे ।

'त्रेता' (स्त्री) के दक्षिण गार्हपत्य और हवनीय नाम के तीन अग्निविशेष, त्रेता नामका युग २ अर्थ हैं ।

[त्रेतेति] ॥ त्रीन् भेदानिता । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । ['त्रेता युगेऽग्नित्रितये' इति विश्वः (५९।३८) मेदिनी (५५।२३) च] ।

वीणाभेदेऽपि महती

'महती' (स्त्री) के नारद ऋषिकी वीणा, महत्त्वसे युक्त (बड़ी) स्त्री २ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ मण्डते । 'मह पूजायाम्' (स्वा० प०

१. तदुक्तम्—'पदसंघटना रीतिरङ्गसंस्थाविशेष-वत् । उपकर्त्री रसादीनां, सा पुनः स्याच्चतुर्विधा । वैदर्भी चाय गौड़ी च पाञ्चाली लाटिका तथा ।' इति साहित्यदर्पणः (९।६४४-६४५) ।

२. 'अतिबुष्टिरनावृष्टिर्भूषिकाः बालभाः शुकाः । अत्यासन्नाश्च राजानः षडेता इतयः स्मृताः ॥' इति स्वामी । अवचित् 'स्वचक्रं परचक्रं च सप्तैता इतयः स्मृताः' इत्युत्तरार्धे पठित्वा सप्त इतयः इत्युक्तम् ।

से०) । 'वर्तमाने पृषत्-' (उ० २।८४) इति साधुः ।
'महती बल्लकीभेदे राज्ये तु स्यान्नपुंसकम् । तत्त्वभेदे
पुमान् वृद्धे वाच्यवत्' (इति मेदिनी) [६४।१४१-१४२] ।

भूतिर्भस्मनि संपदि ॥ ६९ ॥

'भूतिः' (स्त्री) के राख, सम्पत्ति, हाथीका शृंगार ३
अर्थ हैं ।

[भिवति] ॥ भवति, अनया वा । भवनं वा ।
क्तिच् (३।३।१७४) । 'भूतिर्भस्मनि संपत्तिहस्तिशृङ्गारयोः
स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) [५७।४१] ।

नदीनगर्योर्नागानां भोगवती

'भोगवती' (स्त्री) के सपौंकी नदी, सपौंकी नगरी
(पाताल), सौंप ३ अर्थ हैं ।

[नेति] ॥ भोगोऽस्त्यस्याम् । मतुप् (५।२।९४) ।
'अथ भोगवती नागपुरीनद्योरही पुमान्' (इति मेदिनी)
[७०।२१६] ।

अथ संगरे ।

सङ्गे सभायां समितिः

'समितिः' (स्त्री) के युद्ध, सङ्ग, सभा ३ अर्थ हैं ।

[जयेति] ॥ समयनम् । समीयते वाऽस्याम् । 'इण्
गती' (अ० प० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । ['समितिः
संपराये स्यात् सभायां संगमेऽपि च' इति मेदिनी, ६६।
१६६] ।

क्षयद्यासावपि क्षितिः ॥ ७० ॥

'क्षितिः' (स्त्री) के विनाश, निवास, पृथ्वी, कालभेद
४ अर्थ हैं ।

[क्षेति] ॥ क्षयणम् । क्षीयतेऽस्यां वा । 'क्षि क्षये'
(भ्वा० प० अ०) । 'क्षि निवासगत्योः' (तु० प० अ०) ।
क्तिन् (३।३।९४) । 'क्षितिर्निवासे मेदिन्यां कालभेदे क्षये
स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) [५४।१०] ।

रवेरर्चिश्च शस्त्रं च वह्निज्वाला च हेतयः ।

'हेतिः' (स्त्री) के सूर्यकी किरण, हथियार, आगकी
ज्वाला ३ अर्थ हैं ।

[रेति] ॥ हन्ति, हिनोति वा । हृष्यतेऽनया वा ।
क्तिन् (३।३।९४) । 'कतिधूति-' (३।३।९७) इति साधुः ।
['हेतिः स्यादायुषज्वालासूर्यतेजःसु योषिति' इति मेदिनी,
५९।७६] ।

१. '—क्षिती' इति पाठान्तरम् ।

जगती जगतिच्छन्दोविशेषेऽपि क्षितावपि ॥ ७१ ॥

'जगती' (स्त्री) के संसार, बारह अक्षरके वंशस्थ तोटक
आदि छन्द, पृथ्वी, जन ४ अर्थ हैं ।

[जगेति] ॥ गच्छति । 'वर्तमाने पृषत्-' (उ० २।
८४) इति साधुः । यद्वा—'द्युतिगमिजुहोतीनां द्वे च'
(वा० ३।२।१७८) इति क्विप् । 'गमः क्वी' (६।४।४०)
इति मलोपः । तुक् (६।१।७१) । 'जगत् स्याद्विष्टपे क्लीबं,
ना वायौ, जंगमे त्रिषु । जगती भुवने क्षमायां छन्दोभेदे
जनेऽपि च' (इति मेदिनी) [६२।१०९] । [छन्दोभेदे=
द्वादशाक्षरपादे] ।

पङ्क्तिश्छन्दोऽपि दशमम्

'पङ्क्तिः' (स्त्री) के दश अक्षरके चम्पकमाला मनोरमा
आदि छन्द, पङ्क्ति (कतार), दश संख्या ३ अर्थ हैं ।

[पङ्क्तिरिति] ॥ पञ्चनम् । 'पचि व्यक्तीकरणे'
(भ्वा० आ० से०) । क्तिन् (३।३।६४) । यद्वा—'पंचक-
द्वयम् । पङ्क्तिर्विषति-' (५।१।५९) इति साधुः । (दशमं
छन्दः) दशाक्षरपादम् । 'पङ्क्तिर्दशाक्षरच्छन्दोदशसंख्या-
दिषु स्त्रियाम्' इति (मेदिनी) [५६।३१] ।

स्यात्प्रभावेऽपि चायतिः ।

'आयतिः' (स्त्री) के प्रभाव, उत्तर काल २ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ आयम्यतेऽनया । आयमनं वा ।
'यमु उपरमे' (भ्वा० प० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) ।
'आयतिः संयमे दैर्घ्ये प्रभावागामिकालयोः' (इति विश्वः)
[६९।१५८] ।

पत्तिर्गतौ च

'पत्तिः' (स्त्री) के चलना, योद्धा, सेना-विशेष, पैदल
४ अर्थ हैं ।

[पति] ॥ पतति । 'पल्लु गती' (भ्वा० प० से०) ।
क्तिच् (७।३।१७४) । 'पत्तिर्ना पदगे स्त्रियाम् । गतावेकर-
थकेभ्यश्चपञ्चपदातिके' (इति मेदिनी) [५६।३०-३१] ।

मूले तु पक्षतिः पक्षभेदयोः ॥ ७२ ॥

'पक्षतिः' (स्त्री) का (शुक्ल या कृष्ण पक्ष) की प्रथम
तिथि अर्थात् प्रतिपदा, चिद्विया आदिके पक्षकी जब २
अर्थ हैं ।

[भिवति] ॥ पक्षस्य मूलम् । 'पक्षात्तिः' (५।२।२५) ।
प्रतिपदि, गुरुमूले च । ['पक्षतिः प्रतिपत्तिथी । पक्षमूले'
इति हैमः, ३।२९३] ।

१. 'पङ्क्तिश्छन्दो दशापि स्यात्' इति पाठान्तरम् ।

प्रकृतियोंनिलिङ्गे च

‘प्रकृतिः’ (स्त्री) के योनि, लिङ्ग (पुंलिङ्ग, स्त्रीलिङ्ग, नपुंसक लिङ्ग), स्वभाव, शिल्पी, नागरिक-मन्त्री आदि, गुण-साम्य ६ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रकृते । क्तिच् (३।३।१७४) । क्तिन् (३।३।१९४) । ‘प्रकृतिगुणसाम्ये स्यादभात्यादिस्वभावयोः । योनौ लिङ्गे पौरवर्गे’ (इति मेदिनी) [६३।१३२] ।

कैशिक्याद्याश्च वृत्तयः ।

‘वृत्तिः’ (स्त्री) के काव्य-सम्बन्धी कैशिकी आदि (आरभटी, शाश्वती, भारती) चार वृत्तियां, जीविका, सूत्रादिका अर्थ ४ अर्थ हैं ।

[कैशीति] ॥ ‘भारती सात्वती चैव कैशिक्यारभटी तथा । चतस्रो वृत्तयश्चैता यामु नाट्यं प्रतिष्ठितम्’ इति भरतः । ‘वृत्तिविवरणे जीव्ये कैशिक्यादिषु’ चेभ्यते’ इति विश्वः [६१।५८] ।

सिकताः स्युर्वालुकापि

‘सिकताः’ (स्त्री नि० ब० व०) के बाल, बालमे युक्त स्थान या देश, चीनी ३ अर्थ हैं ।

[सीति] ॥ सिच्यते । ‘विच्य अरणे’ (तु० उ० से०) । बाहुलकादतच् । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । ‘सिकता स्त्री सिकतिले वालुकायां तु भूमनि’ (इति मेदिनी) [६६।१७१] ।

वेदे श्रवसि च श्रुतिः ॥ ७३ ॥

‘श्रुतिः’ (स्त्री) के चारो वेद, कान, वार्ता ३ अर्थ हैं ।

[वेद इति] ॥ श्रूयते, अनया वा । ‘श्रु श्रवणे’ (भ्वा० प० अ०) । क्तिन् (३।३।१९४) । श्रुतिः श्रोत्रे तथास्नाये वार्तायां श्रोत्रकर्मणि’ इति विश्वः [६०।५१] ।

वनिता जनितात्यर्थानुरागायां च योषिति ।

‘वनिता’ (स्त्री) के अत्यन्त प्यारी स्त्री, स्त्रीमात्र २ अर्थ हैं ।

१. ‘भारती सात्वती चैव कैशिक्यारभटी तथा ।

चतस्रो वृत्तयश्चैता यामु नाट्यं प्रतिष्ठितम्’ इति ।

दशरूपकेऽपि ‘तद्व्यापारात्मिका वृत्तिश्चतुर्धा, तत्र कैशिकी’ (दशरूपकम् २।४७) इत्यारभ्य ‘चतुर्थी भारती सापि वाच्या नाटकलक्षणै’ (दशरूपकम् २।६०) इत्यन्तेन तद्भेदा उक्ताः । अग्रे च—

‘श्रुङ्गारे कैशिकी वीरे सात्वत्यारभटी पुनः ।

रसे रीते च वीभत्से वृत्तिः सर्वत्र भारती’ ॥

(२।६१) इत्यनेन कस्याः कस्योपयोग इति कथितम् ।

[वेति] ॥ वन्यते स्म । ‘वनु याचने’ (त० आ० से०) क्तः (३।२।१०२) । ‘यस्य विभाषा’ (७।२।१५) इत्यस्यानित्यत्वादित् । ‘वन संभक्तौ’ (भ्वा० प० से०) वा । ‘वनिता जातरागस्त्रीस्त्रियोः स्त्री, त्रिषु’ याचिते’ (इति मेदिनी) [६५।१५०] ।

गुप्तिः क्षितिर्व्युदासेऽपि

‘गुप्तिः’ (स्त्री) के जमीनका गढा (गुफा या सुरङ्ग) जेलखाना, रक्षा ३ अर्थ हैं ।

[त्विति] ॥ गुप्यते । गोपनं वा । ‘गुप् रक्षणे’ (भ्वा० प० से०) । क्तिन् (३।३।१९४) । ‘गुप्तिः कारा च रक्षा च दीणं च विवरं भुवः’ इति शाश्वतः [५९४] । ‘गुप्तिस्त्रयवकरस्थाने कारागरे च रक्षणे’ (इति मेदिनी) [५५।१६] ।

वृत्तिधारणधैर्ययोः ॥ ७४ ॥

‘वृत्तिः’ (स्त्री) के धारण, धैर्य, योग-विशेष, यज्ञ, पुष्टि ५ अर्थ हैं ।

[ध्रिति] ॥ धरणम् । ‘धृ धारणे’ (भ्वा० उ० अ०) क्तिन् (३।३।१९४) । ‘वृत्तियोगान्तरे धैर्ये धारणा-ध्वरतुष्टिषु’ इति विश्वः [६०।५०] ।

बृहती क्षुद्रवार्ताकीछन्दोभेदे महत्यपि ।

‘बृहती’ (स्त्री) के रेंगनी (भटकटैया), नव अक्षरका मणिवन्ध आदि छन्द, बकी, विश्वावसुकी वीणा, वस्त्र-विशेष ५ अर्थ हैं ।

[बृहेति] ॥ बृहते । ‘बृह वृद्धौ’ (भ्वा० प० से०) । ‘वर्तमाने पृषत्-’ (उ० २।८४) इति साधुः । ‘बृहती क्षुद्र-वार्तायां कण्टकायां च वाचि च । वारिषान्यां महत्यां च छन्दोवसनभेदयोः’ इति विश्वः [७०।१७१] ।

वासिता स्त्रीकरिण्योश्च

‘वासिता’ (स्त्री) के स्त्री, हथिनी २ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ वासयति । ‘वस निवासे’ (भ्वा० प० अ०) ण्यन्तः । ‘वास उपसेवायाम्’ (चु० उ० से०) वा । क्तः (३।३।१७४) । ‘वासिता करिणीनार्योर्वासितं सुरभीकृते । ध्वानमात्रे खगारावे वासितं वस्त्रवेष्टिते’ इति विश्वः [६८ १५१] ॥ ॥ स्वामी तु (‘वासिता’ इति) तालव्यमध्य-पाठमाह । तत्र ‘वाप्ठु शब्दे’ (दि० आ० से०) । [‘वा-सिता करिणीस्त्रियोः’ इति शाश्वतः, ७७१] ।

१. मेदिन्या — स्त्रियोस्त्रिषु च— इति पाठः ।

२. — ‘वीर्णं च—’ इति च पाठः ।

वार्ता वृत्तौ जनश्रुतौ ॥ ७५ ॥

वार्ता फल्गुन्यरोगे च त्रिषु

‘वार्ता’ (स्त्री) के जीविका, बात २ अर्थ और ‘वार्तम्’ (त्रि) के सारहीन (निस्तरुव, निर्बल), नीरोग ३ अर्थ हैं ।

[वार्तेति] ॥ वृत्तिरस्त्यस्याम् । ‘वृत्तेष्व’ (वा० ५।२।१०१) इति णः । ‘वार्ता वातिङ्गणे वृत्तौ वार्ता कृष्याद्युदन्तयोः । (वृत्तिमन्नीरुजोवार्ता वार्तमारोग्यफल्गुनोः)’ इति विश्वः [६०।४६] । ‘वार्तं फल्गुन्यरोगे स्यादारोग्ये वृत्तिमत्यपि’ इति धरणिः ।

अप्सु च घृतामृते ।

‘घृतम्’ (न) के घी, पानी २ अर्थ और ‘घृतम्’ (त्रि) का प्रदीप्त १ अर्थ है ।

‘अमृतम्’ (न) के अमृत, पानी, घी, यज्ञ-शेष, अयाचित, मोक्ष ६ अर्थ और ‘अमृतः’ (पु) के धन्वन्तरि, देवता २ अर्थ हैं ।

[अप्स्विति] ॥ घ्रियते । जिघति वा । ‘घृ क्षरण-दीप्तयोः’ (जु० प० से०) । ‘अञ्जिघृसिभ्यः क्तः’ (उ० ३।६९) । ‘घृतमाज्ये जले क्लीबं प्रदीप्ते त्वभिधेयवत्’ (इति मेदिनी) [५५।१७] ॥ न मृतं मरणमत्र । ‘अमृतं यज्ञशेषे स्यात्पीयूषे सलिले घृते । अयाचिते च मोक्षे च, ना धन्वन्तरिदेवयोः’ [‘अमृता मागधीपथ्यागुदुष्यामलकीषु च’] (इति मेदिनी) [५९।७७-७८] ।

कलधौतं रूप्यहेम्नोः

‘कलधौतम्’ (न) के चाँदी, सोना २ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ कलो मलो धौतोऽस्य । ‘कलधौतं सुवर्णं स्याद्रजते च नपुंसकम्’ (इति मेदिनी) [६८।१९४] ।

निमित्तं हेतुलक्ष्मणोः ॥ ७६ ॥

‘निमित्तम्’ (न) के कारण, चिह्न २ अर्थ हैं ।

[नीति] ॥ निमेषति । ‘निमिदा स्नेहने’ (दि० प० से०) । ‘नीतः क्तः’ (३।२।१८७) । संज्ञापूर्वकत्वान्न नत्वम् ।—‘अनात्मनेपदनिमित्ते’ (७।२।३६) इति निर्देशाद्वा । [निमित्तं लक्षणे हेतौ’ इति शाश्वतः, ७।२४] ।

श्रुतं शास्त्रावधृतयोः

‘श्रुतम्’ (न) का शास्त्र, १ अर्थ और ‘श्रुतम्’ (त्रि) का सुना हुआ १ अर्थ है ।

१. मेदिन्यां (६३।११९) हेमे (३।२८४) विश्वे (६६।१२२) चैव एव पादो दृश्यते ।

[श्रुतमिति] । श्रूयते स्म । श्रवणं वा । ‘श्रु अवणे’ (स्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । [‘श्रुतमाकर्णिते शास्त्रे’ इति मेदिनी, ५९।६७] ।

युगपर्याप्तयोः कृतम् ।

‘कृतम्’ (न) के सत्ययुग, पर्याप्त (पूरा, काफी) २ अर्थ हैं ।

[युगेति] ॥ अकारि । ‘डुकृन्’ [करणे] (त० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । ‘शक्तौ निवारणे तृती पर्याप्तं स्याद्यथेप्सिते’ इति रुद्रः । ‘कृतं युगेऽलमर्थे स्याद्विहिते हिसिते त्रिषु’ (इति मेदिनी) [५४।११] ।

अत्याहितं महाभीतिः कर्म जीवानपेक्षि च ॥ ७७ ॥

‘अत्याहितम्’ (न) के बड़ा भय, जीनेकी आशा छोड़कर किया हुआ बहुत बड़ा साहस २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ अतीवाधीयते स्म मनसि । ‘बुधान्’ [धारणपोषणयोः] (जु० उ० अ०) । ‘दधातेहिः’ (७।४।४२) । [अत्याहितं तु महाभये । जीवितरपेक्षकर्मणि इति हैमः, ४।९८] ।

युक्ते क्षमादावृते भूतं प्राण्यतीते समे त्रिषु ।

‘भूतम्’ (न) के युक्त (उचित), पृथ्वी आदि पञ्च तत्त्व, सत्य ३ अर्थ और ‘भूतम्’ (त्रि) के प्राणी, बीता हुआ, सदृश, प्राप्त ४ अर्थ हैं ।

[युक्त इति] ॥ ‘प्राण्यतीते’ इति समाहारद्वन्द्वः । अमवत् । ‘भू’ [सत्तायाम्, भ्वा० प० से०] । ‘गत्यर्था-’ (३।४।७२) । ‘भूतं क्षमादौ पिशाचादौ जन्तौ क्लीबं त्रिषु-चिते । प्राप्ते वृत्ते समे सत्ये देवयोन्यन्तरे तु ना । कुमार-सिपि’ (इति मेदिनी) [५७।४१-४२] ।

वृत्तं पद्ये चरित्रे त्रिष्वतीते दृढनिस्तले ॥ ७८ ॥

‘वृत्तम्’ (न) के श्लोक आदि पद्यमात्र (जिसमें मात्रा की नहीं, किन्तु वर्णोंकी गणना हो, वह पद्यविशेष), चरित्र २ अर्थ और ‘वृत्तः’ (त्रि) के बीता हुआ, दृढ़, गोलाकार, पड़ा हुआ ४ अर्थ हैं ।

[त्रिति] ॥ वर्तते स्म । वर्तनं वा । ‘वृत्तु वर्तने’ (भ्वा० आ० से०) । ‘वरणे’ (दि० आ० से०) वा । ‘गत्यर्था-’ (३।४।७२) इति क्तः । भावे (३।३।११४) वा । ‘वृत्तोऽधीतेऽप्यतीतेऽपि वर्तुलेऽपि मृते वृते । वृत्तेऽन्यलिङ्गं वा क्लीबे’ छन्दश्चारित्र्यवृत्तिषु’ (इति मेदिनी) [५८।६१] ।

१. ‘-वृते मृते । -क्लीबं-’ इति मेदिनीपाठः ।

महाद्राज्यं च

‘महत्’ (त्रि) का बड़ा १ अर्थ और ‘महत्’ (न) का राज्य १ अर्थ है।

[मेति] ॥ मह्यते । ‘मह पूजायाम्’ (भ्वा० प० से०) । ‘वर्तमाने पृषत्-’ (उ० २।८४) इति साधुः । ‘महती वल्लकीभेदे राज्ये तु स्यान्नपुंसकम् । तत्त्वभेदे पुमाञ्भेदे वाच्यवत्’ (इति मेदिनी) [६४।१४१-१४२] ।

अवगीतं जन्ये स्याद्गर्हिते त्रिषु ।

‘अवगीतम्’ (न) का जनापवाद १ अर्थ और ‘अवगीतः’ (त्रि) के सिद्धान्त, निन्दित, दुष्ट ३ अर्थ हैं ।

[अवति] ॥ अवगीयते स्म । ‘गे शब्दे’ (भ्वा० प० से०) । क्तः (३।२।१०२) । ‘अवगीतस्तु निर्वदि दुष्टगर्हितयोरपि’ (इति मेदिनी) [६७।१७९] । जन्ये=जनापवादे । श्वेतं रूप्येऽपि

‘श्वेतम्’ (न) का चांदी १ अर्थ; ‘श्वेतः’ (त्रि) का सफेद पदार्थ १ अर्थ; ‘श्वेतः’ (पु) के द्वीप-विशेष, पर्वत-विशेष २ अर्थ और ‘श्वेता’ (स्त्री) के कौड़ी, काष्ठपाटली, शङ्खिनी ३ अर्थ हैं ।

[श्वेतमिति] ॥ श्वेतते [त्रि] ‘श्विता वर्ण’ (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘श्वेतो द्वीपादिभेदयोः । श्वेता वराटिकाकाष्ठपाटलाशङ्खिनीषु च । क्लीबं रूप्येऽन्यवच्छुक्ले’ (इति मेदिनी) [५९।६७-६८] ।

रजतं हेमिन रूप्ये सिते त्रिषु ॥ ७९ ॥

‘रजतम्’ (न) के सोना, चांदी २ अर्थ और ‘रजतम्’ (त्रि) का सफेद पदार्थ १ अर्थ है ।

[रति] ॥ रजति, रज्यतेऽनेन वा । ‘रज्ज रागे’ (भ्वा० प० अ०) । ‘पृषिरज्जिभ्यां कित्’ (उ० ३।१११) इत्यतच् । ‘रजतं रज्जने रूप्ये शोणिते ह्रदहारयोः’ इत्यजयः । [रजतं त्रिषु शुक्ले स्यात् क्लीबे हारे च दुर्वर्णं इति मेदिनी, ६४।१४४] ।

त्रिष्वितः

यहांसे आगे सब तान्त शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

[त्रीति] ॥ आतान्तम् [अम० ३।३।८५] ।

जगादिङ्गेषु

‘जगत्’ (त्रि) का जङ्गम १ अर्थ; ‘जगत्’ (न) का संसार १ अर्थ और ‘जगत्’ (पु) का वायु १ अर्थ है ।

१. ‘पुमान् वृद्धे-’ इति मेदिनीपाठः ।

२. ‘-दृष्टगर्हितयोरपि’ इति च पाठः ।

[जेति] ॥ गच्छति । ‘द्युतिगमिजुहोतीनां द्वे च-’ (वा० ३।२।१७८) इति विवप् । ‘गमः क्वो’ (६।४।४०) इति मलोपः । तुक् (६।१।७९) ‘जगत् स्यात्पिष्टपे क्लीबं वायो ना जंगमे त्रिषु’ [जगती भुवने क्षमायां छन्दोभेदे जनेऽपि च] (इति मेदिनी) [६२।१०९] ।

रक्तं नील्यादि रागि च ।

‘रक्तम्’ (न) का लाल रंग, खून, कुङ्कुम ३ अर्थ; ‘रक्तः’ (त्रि) का अनुरक्त, रंगा हुआ कपड़ा आदि २ अर्थ हैं ।

[रति] ॥ रजति, रज्यते वा । ‘रज्ज रागे’ (भ्वा० प० अ०) । ‘गत्यर्था-’ (३।४।७२) इति क्तः । कर्मणि (३।२।१०२) वा क्तः । ‘रक्तोऽनुरक्ते नील्यादिरज्जिते लोहिते त्रिषु । क्लीबं तु कुङ्कुमे ताम्रे प्राचीनामलकेऽसृजि’ (इति मेदिनी) [५७।४८-४९] ।

अवदातः सिते पीते शुद्धे

‘अवदातः’ (त्रि) के सफेद, पीला, शुद्ध ३ अर्थ हैं ।

[अवति] ॥ अवदायते स्म । ‘दैप् शोधने’ (भ्वा० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । [‘अवदातः सिते गौरे विशुद्धेऽप्यन्यलिङ्गकः’ इति मेदिनी, ६७।१७८] ।

बद्धार्जुनौ सितौ ॥ ८० ॥

‘सितः’ (त्रि) के बँधा हुआ, समाप्त, श्वेत, सफेद पदार्थ ४ अर्थ हैं ।

[बद्धेति] ॥ सीयते स्म । ‘बिन् बन्धने’ (स्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । ‘सितमवसिते च बद्धे धवले त्रिषु शकंरायां स्त्री’ (इति मेदिनी) [५९।७९] ।

युक्तेऽतिसंस्कृते मर्षिण्यभिनीतः

‘अभिनीतः’ (त्रि) के कृत्रिम (बनावटी, नकली), अत्युत्तम, सहनशील ३ अर्थ हैं ।

[त्रिविति] ॥ अभिनीयते स्म । ‘णीक्’ [प्रापणे] (भ्वा० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । मर्षिणि = सन्तरि । [अभिनीतो भवेन्प्राप्ये संस्कृतमर्षिणोरपि’ इति विश्वः, ७१।१८२] ।

अथ संस्कृतम् ।

कृत्रिमे लक्षणोपेतेऽपि

‘संस्कृतम्’ (त्रि) के बनाया (संस्कार किया) हुआ, उत्तम, भूषित ३ अर्थ और ‘संस्कृतम्’ (न) का पाणिन्यादिके व्याकरण शास्त्रसे सिद्ध संस्कृत भाषा १ अर्थ है ।

१. मेदिनीस्यः ‘-धवलायां स्त्री’ इति पाठः पुनरुक्तेः

ह्रिम(२।२।१०)विरुद्धत्वाच्च न समीचीनः ।

[अथेति] ॥ संस्क्रियते स्म । 'संस्कृतः कृत्रिमे वास्ते भूषितेऽप्यन्यलिङ्गकः । क्लीबं तु लक्षणोपेते' (इति मेदिनी) [६६।१६६] । लक्षणोऽन उपेते=पाणिन्यादिसूत्र-भ्युत्पादिते ।

अनन्तोऽनवधावपि ॥ ८१ ॥

'अनन्तः' (त्रि) का अन्तरहित १ अर्थ, 'अनन्तः' (पु) के शेषनाग, विष्णु २ अर्थ और 'अनन्तम्' (न) का आकाश १ अर्थ है ।

[एति] ॥ न अन्तोऽस्य । 'अनन्तः केशवे शेषे पुमा-न्निरवधौ' त्रिषु । अनन्ता च विशल्यायां शारिवाद्वर्गयो-रपि । कणादुरालभापथ्यापार्वत्यामलकीषु च । विश्वम्भरा-गुह्योः स्यादनन्तं सुरवर्त्मनि' (इति मेदिनी) [६०।८१-८३] ।

ख्याते हृष्टे प्रतीतः

'प्रतीतः' (त्रि) के प्रसिद्ध, प्रसन्न, जाना हुआ ३ अर्थ हैं ।

[ख्येति] ॥ प्रतीयते स्म । 'इण् गतौ' (अ० प० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'प्रज्ञातज्ञातहृष्टेषु प्रतीतः सादरे त्रिषु' इति रभसः । [प्रतीतः सादरे ज्ञाते हृष्ट-प्रख्यातयोस्त्रिषु' इति मेदिनी, ६३।१२६] ।

अभिजातस्तु कुलजे बुधे ।

'अभिजातः' (त्रि) के श्रेष्ठ कुलमें उत्पन्न (खान्दानी), विद्वान्, न्याययुक्त ३ अर्थ हैं ।

[अभीति] ॥ अभिजायते स्म । 'गत्यर्थी-' (३।४।७२) इति क्तः । 'अभिजातः कुलीने स्यान्न्याय्यपण्डितयोस्त्रिषु' (इति मेदिनी) [६७।१८२] । बुधे=पण्डिते ।

विविक्तौ पूतविजनौ

'विविक्तः' (त्रि) के पवित्र, एकान्त, विवेकवाला ३ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ विविज्यते स्म । विजिर् पृथग्भावे' (जु० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । विजिर् विरेचने (पृथग्भावे)' (६० उ० अ०) वा । 'विविक्तं त्रिष्व-संप्रुक्ते रहःपूतविवेकिषु' [वसुनन्दे ना] (इति मेदिनी) [६५।१५४] ।

मूर्च्छितौ मूढसोच्छ्रयौ ॥ ८२ ॥

'मूर्च्छितः' (त्रि) के मूर्ख, वृद्धिसे युक्त, बेहोश ३ अर्थ हैं ।

[मूर्च्छीति] ॥ मूर्च्छति स्म । 'मूर्च्छा मोहसमुच्छ्रा-

१. मेदिन्यां—अनवधौ—इति पाठः ।

२. अत्र 'मूर्च्छा' संजाताऽस्येति विग्रहे 'तदस्य संजातं तारकादिस्त्व इतच्' (७।२।२६) इत्यनेन इतच् प्रत्ययो

ययोः' (भ्वा० प० से०) । 'गत्यर्थी-' (३।४।७२) इति क्तः । 'मूर्त' स्यात्त्रिषु मूर्च्छालि कठिने मूर्तिमत्यपि' (इति मेदिनी) [५७।४६] । 'मूर्च्छितमपि सोच्छ्रये च मूढे च' (इति मेदिनी) [६४।१४३] ।

द्वौ चाम्बपरुषौ शुक्तौ

'शुक्तः' (त्रि) के खट्वा (काँजी), कठोर २ अर्थ हैं ।

[द्वाविति] ॥ शुच्यते स्म । 'ईशुचिर् पूतीभावे' (दि० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । 'श्रीदितः-' (७।२।१४) इतीप्तिषेधः । 'शुक्तं पूताम्लनिष्ठुरे' (इति मेदिनी) [५८।६५] । 'मृन्मयादिशुची भाण्डे सगुडं क्षौद्र-काञ्जिकम् । धान्यराशी त्रिरात्रस्थं शुक्तं शुक्रं तदुच्यते' इति वैद्यकम् ।

शितौ धवलमेचकौ ।

'शितः' (त्रि) के सफेद, काला २ अर्थ हैं ।

[शीति] ॥ शीयते । शिनोति स्म वा । 'शिम निशाने' (स्वा० उ० अ०) । क्तिन् (३।३।९४) । क्तिच् (३।३।१७४) वा । 'निशितेऽपि, शितिर्भूजे ना सिता-सितयोस्त्रिषु' (इति मेदिनी) [५८।६४] ।

सत्ये साधौ विद्यमाने प्रशस्तेऽभ्यर्हिते च सत् ॥ ८३ ॥

'सत्' (त्रि) के सत्य, साधु (सज्जन), विद्यमान, प्रश-स्त, पूजित, धीर, मान्य ७ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ अस्ति । 'अस भुवि' (अ० प० से०) । 'लटः शतृ-' (३।२।१२४) । 'इनसोरल्लोपः' (६।४।१११) । 'सन् साधौ धीरशस्तयोः । मान्ये सत्ये विद्य-माने त्रिषु, साध्युमयोः स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) [५९।६८-६९] ।

पुरस्कृतः पूजितेऽरात्यभियुक्तेऽग्रतः कृते ।

'पुरस्कृतः' (त्रि) के पूजित, शत्रुसे आक्रान्त, आगे किया हुआ, श्रेष्ठ ४ अर्थ हैं ।

[पुरेति] ॥ पुरोऽकारि । 'डुकृन्' [करणे] (त० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । 'पुरोऽव्ययम्'

वाच्यः, 'आदितश्च' (७।२।१६) इत्यनेनेडागमनिषेधस्य दुर्वारत्वात् ।

१. 'मूर्त'शब्दस्याप्रकृतत्वादिदमुद्धरणमनावश्यकम् ।

२. स्वामिसम्मतपाठस्त्वेवम्—'यन्मूलादि शुची भाण्डे सक्षौद्रगुडकाञ्जिकम् ।... शुक्रं शुक्तं तदुच्यते ।' इति ।

३. 'शितं च दुबले' इत्यनेन पूर्वणास्य संबंधादन 'शिति—' इत्येवांशः प्रकृतोपयुक्तः ।

(१।४।६७) इति गतित्वम् । 'नमस्पुरतोः-' (८।३।४०) इति सत्वम् । 'पुरस्कृतोऽभिज्ञस्तारिग्रस्ताग्रे कृतपूजिते' (इति मेदिनी) [७०।२१५]

निवातावाश्रयावातौ शस्त्राभेद्यं च वर्म यत् ॥ ८४ ॥

'निवातः' (त्रि) के निवासस्थान, वायुसे रहित स्थान आदि, हथियारसे अभेद्य कवच ३ अर्थ हैं ।

[नीति] ॥ निरुद्धो निवृत्तो वा वातोऽस्मात् । 'निवातो दृढसंनद्धे निवासे वातवर्जिते' इत्यजयः । [निवातो वातरहिते दृढसंनद्ध आश्रये' इति हैमः, २।२८५] । जातोऽभद्रप्रवृद्धाः स्युश्चिच्छताः

'उच्छितः' (त्रि) के उत्पन्न, अस्मिन्मानी, बड़ा हुआ ३ अर्थ हैं ।

[जेति] ॥ उच्छ्रयति, उच्छ्रीयते स्म वा । 'शिवसेवायाम्' (स्वा० उ० से०) । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । कर्मणि (३।२।१०२) वा । 'उच्छ्रितं त्रिषु संजाते समुन्नतप्रवृद्धयोः' (इति मेदिनी) [६१।१०१] । उत्थितास्त्वमी ।

वृद्धिमत्प्रोद्यतोत्पन्नाः

'उत्थितः' (त्रि) के वृद्धिवाला, प्रवृत्त (लगा हुआ), उत्पन्न ३ अर्थ हैं ।

[उदिति] ॥ उत्तिष्ठति स्म । 'गत्यर्था-' (३।४।७२) इति क्तः । 'उत्थिते स्यात्त्रिषूपत्पन्ने प्रोद्यते वृद्धिमत्पि' (इति मेदिनी) [६१।९९] ।

आहतौ सादरार्चितौ ॥ ८५ ॥

'कर्मविपाकेऽपि गतिर्गमुद् हेम्युत्पन्ने तृणे [४३]

ऋतमुच्छ्रिशिले सत्ये शोभनेऽपि विवक्षितम् [४४]

उदास्थितः प्रतीहारे चरभेदे समाहितः [४५]

ध्यानस्थे चाप्यनोकस्थो गजलक्षणवेदिनि [४६]

श्रद्धारचनयोर्भक्तिगौण्यां वृत्तौ च सेवने [४७]

आप्तौ लब्धप्रत्ययितौ नप्ता पुत्रश्च पुत्रयोः [४८]

समूहोत्पन्नयोर्जातमहिजिच्छीपतीन्द्रयोः [४९]

सौमिकेऽपि प्रपातोऽथावपातावतटावटौ [५०]

समित्सङ्गे रणेऽपि स्त्री व्यवस्थायामपि स्थितिः [५१]

'आहतः' (त्रि) के सत्कारसे युक्त, आदार पावा हुआ, २ अर्थ हैं ।

['गतिः' (स्त्री) के कर्म-विपाक, गमन २ अर्थ हैं] ।

['गमुद्' (पु) के सोना, स्पष्ट, तृण ३ अर्थ हैं]

['ऋतम्' (न) के उच्छ्रिशिल (खेत या सलिहान आदि से अन्नका १-१ दाना चूँगना), सत्य, सुन्दर ३ अर्थ हैं] ।

['उदास्थितः' (पु) का प्रतीहार (द्वार), दूत-विशेष, अध्यक्ष ३ अर्थ हैं] ।

['समाहितः' (त्रि) के ध्यानमें मग्न, आहित, प्रतिज्ञाव समाधान करनेवाला ४ अर्थ हैं] ।

['अभीकस्थः' (पु) के युद्धमें स्थित, हाथीके लछणोंको जाननेवाला, राजरक्षक ३ अर्थ हैं] ।

['भक्तिः' (स्त्री) के श्रद्धा, रचना-विशेष, गौणी वृत्ति, सेवा करना ४ अर्थ हैं] ।

['आप्तः' (त्रि) के लब्ध (मिला हुआ), विरवस्त २ अर्थ हैं] ।

['नप्ता' (पु) का पोता (पुत्रका पुत्र), नाती (पुत्रीका पुत्र) २ अर्थ हैं] ।

['जातम्' (न) का समूह १ अर्थ और 'जातम्' (त्रि) का उत्पन्न १ अर्थ है] ।

['अहिजित' (पु) के विष्णु, इन्द्र २ अर्थ हैं] ।

['प्रपातः' (पु) के पहाड़का सरना, छेटना २ अर्थ हैं] ।

['अवपातः' (पु) के अतट (बिना किनारावाला), गडा २ अर्थ हैं] ।

['समित' (स्त्री) के संग, युद्ध २ अर्थ हैं] ।

['स्थितिः' (स्त्री) के व्यवस्था, निवासस्थान, ठिकाना ३ अर्थ हैं] ।

[एति] ॥ आत्रियते स्म । 'हृद् आदरे' (दु० आ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । ['आहतः सादरेऽर्चिते' इति मेदिनी, ६०।८९] ।

इति तान्ताः शब्दाः ।

अथ पान्ताः शब्दाः ।

अर्थोऽभिधेयैवस्तुप्रयोजननिवृत्तिषु ।

'अर्थः' (पु) के कहने योग्य, धन, वस्तु, प्रयोजन, निवृत्ति ५ अर्थ हैं ।

[अर्थ इति] ॥ अयंते । ऋच्छति वा । 'ऋ गती' (स्वा० प० अ०) । 'उषिकुषिगातिम्यस्यम्' (उ० २।४) । यद्वा-अर्थ्यते । 'अर्थ उपयाज्जायाम्' (दु० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । ('अर्थो' विषयार्थनयोर्धनकारणवस्तुषु ।

१. —समुन्नतप्रवृद्धयोः' इति मेदिनीपाठः ।

७२ अ०

१. तान्तशब्देषु पान्तस्यार्थशब्दस्य विवरणं चित्तव्यम् ।

अभिधेये च सद्दानां, निवृत्तौ च प्रयोजने' (इति मेदिनी)
[७२।२] ।

निपानागमयोः स्तीर्थमृषिजुष्टजले गुरौ ॥ ८६ ॥

'तीर्थम्' (न) के कृपादिके पासका जलाशय गढा, सीढ़ी, बौद्धशास्त्रसे भिन्न शास्त्र, ऋषिसे सेवित जल, गुरु, यज्ञ, पुण्यक्षेत्र, यज्ञवाला, स्त्री-रज, योनि, पात्र, दर्शन ११ अर्थ हैं ।

[नीति] ॥ तीर्थंते, अनेन वा । 'तृ प्लवनतरणयोः' (भ्वा० प० से०) । 'पातुति-' (उ० २।७) इति यक् । 'तीर्थं शास्त्राध्वरक्षेत्रोपायनारीरजःसु च । अवतारविष्णुष्टाम्बुपात्रोपाध्यायमन्त्रिषु' (इति मेदिनी) [७२।७] । निपानं = जलावतारः । निदानम् = उपायः— इति मुकुटः ।

समर्थस्त्रिषु शक्तिस्थे संबद्धानि हितेऽपि च ।

'समर्थः' (त्रि) के बलवान्, सम्बद्ध अर्थ, हित-३ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ समर्थयते, समर्थ्यते वा । 'अर्थं उपया-
ञ्चायाम्' (चु० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४)
घञ् (३।३।१९) वा । [समर्थस्तु हिते शक्ते सम्बद्धेऽप्य-
न्यलिङ्गकः' इति मेदिनी, ७३।२५] ।

दशमीस्थौ क्षीणरागवृद्धौ

'दशमीस्थः' (त्रि) के क्षीण रागवाला (प्रेमहीन),
वृद्ध २ अर्थ हैं ।

[देति] ॥ दशम्यां तिष्ठति । 'सुपि स्थः' (३।२।
४) इति कः । 'दशमीस्थो नष्टबीजे^२ स्थविरैऽप्यन्यलि-
ङ्गकः' (इति मेदिनी) [७४।२८] ।

वीथी पदव्यपि ॥ ८७ ॥

'वीथी' (स्त्री) के रास्ता (गली), पङ्क्ति (कतार),
गृहप्रान्त ३ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ विध्यतेऽनया । 'विथु याचने' (भ्वा०
आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । पृषोदरादिः (६।३।
१०९) । गौरादिः (४।१।४१) । 'वीथी पङ्क्तौ गृहाङ्गे
च रूपकान्तरवर्त्मनोः' (इति मेदिनी) [७२।१२] ।

अस्थानीयत्नयोरास्था

'आस्था' (स्त्री) के सभा, उपाय, आलम्बन, अपेक्षा
४ अर्थ हैं ।

१. 'निदानागमयोः—' इति पाठान्तरम् ।

२. नष्टबीजं— इति पाठो मेदिन्याम् ।

[आस्थेति] ॥ आतिष्ठन्त्यस्याम् । आस्थानं वा ।
'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा० प० अ०) । 'आस्था त्वाल-
म्बनास्थानयत्नापेक्षासु योषति' (इति मेदिनी) [७२।३] ।

प्रस्थोऽस्त्री सानुमानयोः ।

'शास्त्रद्रविणयोर्ग्रन्थः संस्थाऽऽधारे स्थितौ मृतौ' [५२]

'प्रस्थः' (पु) के शिखर (कँगूरा), परिमाण-विशेष
(सेर) २ अर्थ हैं ।

['ग्रन्थः' (पु) के शास्त्र, धन २ अर्थ हैं] ।

['संस्था' (स्त्री) के आधार, स्थिति, मृत्ति, संस्था (सभा
आदि) ४ अर्थ हैं] ।

[प्रेति] ॥ प्रतिष्ठन्तेऽस्मिन्, अनेन वा । घञर्थे कः
(वा० ३।२।५८) । 'प्रस्थोऽस्त्रियां मानभेदे सानावुन्मि-
तवस्तुनि' (इति मेदिनी) [७२।९] ।

इति धान्ताः शब्दाः ।

अथ दान्ताः शब्दाः ।

अभिप्रायवशौ छन्दौ

'छन्दः' (पु) के अभिप्राय, वश २ अर्थ हैं ।

[अभीति] ॥ छन्द्यते । 'छदि संवरणे' (चु० प०
से०) । घञ् (३।३।१९) । [छन्दो वशेऽप्यभिप्राये' इति
मेदिनी, ७४।५] ।

अब्दौ जीमूतवत्सरौ ॥ ८८ ॥

'अब्दः' (पु) के मेघ, वर्ष, पर्वत-विशेष, मोथा,
४ अर्थ हैं ।

[अब्दाविति] ॥ अपो ददाति । 'आगोऽनुप-' (३।
२।३) इति कः । 'अब्दः संवत्सरे मेघे गिरिभेदे च मुस्तके'
इति विश्वः [७८।८] ।

अपवादौ तु निन्दाज्ञौ

'अपवादः' (पु) के निन्दा, आज्ञा, विश्रम्भ, निरवकाश
सूत्रादि ४ अर्थ हैं ।

[अपेति] ॥ अपोद्यते, अपवदनं वा । 'वद व्यक्तायां
वाचि' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'अपवा-
दस्तु निन्दायामाज्ञाविश्रम्भयोरपि' (इति मेदिनी) [७७।
४५] ॥ *॥ मुकुटस्तु 'अपवादः' इति पठित्वा 'अपवा-
दस्तु निन्दायामाज्ञाविश्रम्भयोरपि' इति विश्व- [८०।
४०] मुदाजहार ।

दायादौ सुतबान्धवौ ।

'दायादः' (पु) के पुत्र, परिवार २ अर्थ हैं ।

[देति] ॥ दायमति । 'अद भक्षण' (अ० प० अ०) ।
 'कर्मण्य' (३।२।१) । यद्वा-आदत्ते । 'हुदाक्' [दाने]
 'आतप्रोप' (३।१।२३६) इति कः । दायस्य आदः ।
 'दायादस्त्वेत्युसि सपिण्डे तनयेऽपि च' (इति मेदिनी)
 [७६।३१] ।

पादा रश्म्यङ्घ्रितुर्याशाः

'पादः' (पु) के णि, पैर, चौथाई हिस्सा ३ अर्थ हैं ।

[पेति] ॥ पद्यते । 'पद गती' (दि० आ० अ०) ।
 'पदरज-' (३।३।१७) इति घञ् । 'पादो ब्रुज्ने तुरीयांशे
 श्ले प्रत्यन्तपर्वन्ते' । चरणौ च मयूखे च' (इति मेदिनी)
 [७५।९-१०] ।

चन्द्राग्न्यर्कास्तमोनुदः ॥ ८९ ॥

'तमोनुद' (पु) के चन्द्र, अग्नि, सूर्य ३ अर्थ हैं ।

[चन्द्रेति] ॥ तमो नुदति । 'णुद प्रेरणे' (तु० उ०
 अ०) । क्विप् (वा० ३।२।७६) । [तमोनुदग्नीन्द्रकं ना'
 इति मेदिनी, ७८।४९] ।

निर्वादो जनवादेऽपि

'निर्वादः' (पु) के जनापवाद, सिद्धान्त २ अर्थ हैं ।

[निर्वेति] ॥ निर्वदनम् । 'वद व्यक्तायां वाचि'
 (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । 'निर्वादः स्याल्लो-
 कवादपरिनिष्ठितवादयोः' (इति मेदिनी) [७७।३४] ।

शादो जम्बालशष्पयोः ।

'शादः' (पु) के कीचड़, घस २ अर्थ हैं ।

[शेति] ॥ शद्यते, अनेन वा । 'शद्लु शातने' (भ्वा०
 प० अ०) । 'हलश्च' (३।३।२२१) इति, भावे (३।३।
 १८) वा घञ् । जम्बालः = पङ्कः । शष्प = बालतृणम् ।
 ['शादः कर्दमशष्पयोः' इति हैमः, २।२३८]

सारावे रुदिते त्रातर्याक्रन्दो दारुणे रणे ॥ ९० ॥

'आक्रन्दः' (पु) के कष्टयुक्त शब्द, रोना, रचक, भयङ्कर
 युद्ध ४ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ आक्रन्दनम् । आक्रन्दति । आक्रन्दतेऽ-
 स्मिन् । आक्रन्दयति वा । 'क्रदि आह्वाने रोदने च' (भ्वा०
 व० से०) । 'आहः क्रन्द शब्दसातत्ये' (चु० उ० से०) ।
 घञ् (३।३।१८, १९) । पचाद्यच् (३।१।२३४) वा ।
 'आक्रन्दः क्रन्दने ह्वाने मित्रदारुणयुद्धयोः' (इति मेदिनी)
 [७६।२१] ।

१. मेदिन्यां '—ब्रुज्ने तुरीयांशे श्लेप्रत्य' इति पाठः ।

२. '—लोकवादे—' इति मेदिनीपाठः ।

स्यात्प्रसादोऽनुरोधेऽपि

'प्रसादः' (पु) के अनुग्रह, प्रसन्नता, काव्यका गुण-
 विशेष ३ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ प्रसदनम् । अनेन वा । षद्लु विश-
 रणादौ' (भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८, १९) ।
 'प्रसादोऽनुग्रहे काव्यप्राणस्वास्थ्यप्रसत्तिषु' (इति मेदिनी)
 [७७।३५] ।

सूदः स्याद्व्यञ्जने त्रिषु ।

'सूदः' (त्रि) के व्यञ्जन (कढ़ी, बरी, तरकारी आदि),
 रसोद्भवादार २ अर्थ हैं ।

[स्विति] ॥ सूद्यते, सूदयति वा । 'षूद क्षरणे'
 (चु० उ० से०) । 'एरच्' (३।३।५६) । पचाद्यच् । (३।
 १।२३४) वा । 'सूदस्तु सूपवत्सूपकारे च व्यञ्जनेऽपि च'
 इति विश्वः [७८।७] ।

गोष्ठाध्यक्षेऽपि गोविन्दः

'गोविन्दः' (पु) के गोष्ठ (गोशाला) का मालिक,
 बृहस्पति ३ अर्थ हैं ।

[गोष्ठेति] ॥ गां विन्दति । 'विद्लु लाभे' (तु० उ०
 अ०) गवादिषु च विन्देः संज्ञायाम्' (वा० ३।१।२३८)
 इति शः । 'गोविन्दो वासुदेवे स्याद् गवाध्यक्षे बृहस्पतौ' (इति
 मेदिनी) [७६।२८] ।

हर्षेऽप्यामोदबन्मदः ॥ ९१ ॥

'आमोदः' (पु) के हर्ष, दूर ही से चित्तको आकर्षित
 करनेवाला कस्तूरी आदिका गन्ध २ अर्थ और 'मदः' (पु)
 के हर्ष, कस्तूरी, चीर्य (शुक), गर्व, हाथीका मद ५ अर्थ हैं ।

[हर्ष इति] ॥ आमोदनम् । आमोदयति वा । 'मुद
 हर्षे' (भ्वा० आ० से०) स्वार्थण्यन्तः । घञ् (३।३।१८) ।
 पचाद्यच् (३।१।२३४) वा । 'आमोदो गन्धहर्षयोः'
 (इति मेदिनी) । [७६।२१] । मदनम् । अनेन वा ।
 'मदी हर्षे' (दि० प० से०) । 'मदोऽनुपसर्गे' (३।३।६७)
 इत्यप् । 'मदो रेतसि कस्तूर्यां गर्वे हर्षमदानयोः' [मद्येऽपि
 मद आख्यातो मदी कृषकवस्तुनि] (इति विश्वः) [७७।२] ।

१. विश्वनाथेन प्रसादलक्षणमुक्तन्तस्तथा—

'चित्तं व्याप्नोति यः क्षिप्रं शुष्केन्धनमिवानलः ।

स प्रसादः समस्तेषु रसेषु रचनासु च' ॥ इति
 सा० द० (६।६३१) ॥ काव्यप्रकाशे च—

'शुष्केन्धनादि-वत्स्वच्छजलवत्सहस्रैव यः ।

व्याप्नोत्यन्यत्प्रसादोऽसौ सर्वत्र विहितस्थितिः' । इति ।

२. '—न त्रिषु' इति पाठान्तरम् ।

प्राधान्ये राजलिङ्गे च वृषाङ्गे ककुदोऽस्त्रियाम् ।

‘ककुदः’ (पु न) के प्राधान्य, राज-चिह्न (छत्र, चक्र आदि), बैल या सौंदका डील, पहाड़की चोटी ४ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ कं मुखं कीति । ‘कु शब्दे’ (अ० प० अ०) । क्विप् (३।२।७६) । तुक् (६।१।७१) । पृषो-
दरादिः (६।३।१०९) । ‘ककुदत् ककुदं श्रेष्ठे वृषाङ्गे’ राज-
सङ्गमणि’ इति विश्वः [८०।३२] । प्राधान्ये स्वार्थे ष्यञ्
(वा० ५।१।११४) ।

स्त्री संविज्ञानसंभाषाक्रियाकाराजिनामसु ॥ ९२ ॥

‘संवित्’ (स्त्री) के ज्ञान, संभाषा, कर्मका नियम वा व्यवस्थापन, लड़ाई, नाम, तोषण, आचार, प्रतिज्ञा ८ अर्थ हैं ।

[स्त्रीति] ॥ संवेदनम् । संविद्यतेऽनया वा । ‘विद ज्ञाने’ (अ० प० से०) । ‘विद चेतनादौ च’ (चु० आ० से०) । संपदादिक्विप् (वा० ३।३।१०८) । ‘संवित् स्त्रियां प्रतिज्ञायामाचारे ज्ञानसंगरे’ । संभाषणे क्रियाकारे संकेते नाम्नि तोषणे’ (इति मेदिनी) [७७।४२] । क्रियायाः कारो नियमः पणवन्धो वा, आजिर्बुद्धम् ।

धर्मं रहस्युपनिषत्

उपनिषत्’ (स्त्री) के धर्म, एकान्त, वेदान्त ३ अर्थ हैं ।

[धर्म इति] । उपनिषदनम् । उपनीषीदति श्रेयोऽस्यां वा । ‘पदलु विशरणादौ’ (भ्वा० प० अ०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । ‘भवेदुपनिषद्धर्मे वेदान्ते विजने स्त्रियाम्’ (इति मेदिनी) [७८।५६] ।

स्यादृतौ वत्सरे शरत् ।

‘शरत्’ (स्त्री) के शरद् ऋतु, वर्ष २ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ शृणाति । ‘शृ हिंसायाम्’ (कृचा० प० से०) । ‘शृद्भसोऽदिः’ (उ० १।१३०) । ‘शरत् स्त्री वत्सरेऽप्युती’ (इति मेदिनी) [७७।३९] ।

पदं व्यवसितित्राणस्थानलक्ष्माङ्घ्रिवस्तुषु ॥ ९३ ॥

‘पदम्’ (न) के व्यवसाय, रक्षा, स्थान, चिह्न, पैर, शब्द (सुबन्त और तिङन्त), वाक्य, एक वस्तु, व्यवसाय, अपदेश १० अर्थ हैं ।

[पति] ॥ पदति । ‘पद स्थैर्ये’ () । पद्यति वा । ‘पद गती’ (दि० आ० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । भावकर्मकरणेषु वा घञ् । संज्ञापूर्वकत्वाद्

बुद्धयभावः । ‘पदं शब्दे च वाक्ये च व्यवसायापदेशयोः । पादतच्चिह्नयोः’ स्थानत्राणयोरङ्गवस्तुनोः’ इति विश्वः [७७।३२] । ‘श्लोकपादेऽपि च क्लीबं पुलिङ्गः किरणे पुनः’ (इति मेदिन्या, [७५।८-९] विशेषः) ।

गोष्पदं सेविते माने

‘गोष्पदम्’ (न) के गौओंसे सेवित स्थान, गोके चरण-तुल्य प्रमाणवाला गढा २ अर्थ हैं ।

[गोष्पेति] ॥ गोः पदम् । ‘गोष्पदं सेवितासेवित-’ (६।१।१४५) इति साधुः । ‘गोष्पदं गोपदे श्वन्ने गवां च गतिगोचरे’ इति विश्वः (मेदिनी) [७६।२७] ।

प्रतिष्ठाकृत्यमास्पदम् ।

‘आस्पदम्’ (न) के प्रतिष्ठाका स्थान, काम २ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ आपद्यतेऽस्मिन् । ‘आस्पदं प्रतिष्ठायाम्’ (६।१।१४६) इति साधुः । ‘आस्पदं पदकृत्ययोः’ (इति मेदिनी) [७६।२०] ।

त्रिषु

[त्रीति] ॥ आ दान्तात् [अम० २।३।९५] ।

इष्टमधुरौ स्वादू

‘स्वादुः’ (त्रि) के इष्ट, मधुर, स्वादिष्ट ३ अर्थ हैं ।

[इष्टेति] स्वदते । ‘ष्वद आस्वादने’ (भ्वा० आ० से०) । ‘कृवापा-’ (उ० १।१) इत्युण् । ‘स्वादु मिष्ठमनोज्ञयोः’ (इति मेदिनी) [७५।१६] ।

मृदू चातीक्ष्णकोमलौ ॥ ९४ ॥

‘मृदुः’ (त्रि) के तेजोहीन, कोमल २ अर्थ हैं ।

[त्रिति] ॥ अद्यते । ‘अद मर्दने’ (भ्वा० आ० से०) । ‘प्रथिम्रदि-’ (उ० १।२८) इति कुः संप्रसारणं च । [‘मृदुः स्यात् कोमलेऽतीक्ष्णे’ इति मेदिनी, ७५।१४] ।

मूढाल्पापदुनिर्भाग्या मन्दाः स्युः

‘मन्दः’ (त्रि) के अल्प, बेवकूफ, आग्यहीन, शिथिल, स्वच्छन्द, रोगी, क्षनि ७ अर्थ हैं ।

[म्विति] ॥ मन्दते । ‘मदि स्तुत्यादौ’ (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘मन्दोऽतीक्ष्णे च मूर्खे च स्वैरे चाभाग्यरोगिणोः । अल्पे च त्रिषु, पृंसि स्याद्वस्तिजात्यन्तरे क्षनी’ (इति मेदिनी) [७५।१३] ।

१. विश्वे ‘-पादपचिह्नयोः-’ इति पाठः ।

२. विश्वे पुरतकद्वयेऽपि नेदं वचो लभ्यत इति हेतोरत्र ‘मेदिनी’त्येव पाठो युक्तः ।

३. ‘स्वादुमिष्ठ-’ इति मेदिनीपाठः ।

१. ‘-वृषाङ्गे-’ इति पाठः ।

२. मेदिन्या ‘-माचारज्ञान-’ इति पाठः ।

द्वौ तु शारदौ ।

प्रत्यमाप्रतिभौ

‘शारदः’ (त्रि) के नवा (टटका), ङरपोक, शारद ऋतुमें उत्पन्न ३ अर्थ हैं ।

[द्वाविति] ॥ शारदि भवः । ‘संधिवेला-’ (४।३। १६) इत्यण् । ‘शारदोऽब्दे स्त्रियां तोयपिप्पलीसप्तपर्णयोः । शस्ये क्लीबं, शारज्जातवृत्तनाप्रतिमे त्रिषु’ (इति मेदिनी) [७७।४०] ।

विद्वत्सुप्रगल्भौ विशारदौ ॥ ९५ ॥

‘विशारदः’ (त्रि) के विद्वान्, प्रतिभावाला २ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ विशिष्टो विपरीतो वा शारदः । ‘प्राद-यो गता-’ (वा० २।२।१८) इति समासः । ‘विशारदः पण्डिते च धृष्टे’ (इति मेदिनी) [७८।५३] ।

इति दान्ताः शब्दाः ।

अथ दान्ताः शब्दाः ।

न्यामो वटश्च न्यग्रोधौ

‘न्यग्रोधः’ (पु) के न्याम (अंकवारभर अर्थात् फैलाये हुए दोनों हाथोंके धरेका प्रमाण-विशेष), वरगदका पेड़ २ अर्थ हैं ।

[न्येति] ॥ न्यक् रुणद्धि । ‘रुधिर आवरणे’ (रु० उ० अ०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) । ‘न्यग्रोधो व्यामवटयो-न्यग्रोधश्च शमीतरी’ [‘न्यग्रोधो विषयण्यं च’]- (इति मेदिनी) [८३।२४] ।

उत्सेधः काय उन्नतिः ।

‘उत्सेधः’ (पु) के शरीर, ऊँचाई २ अर्थ हैं ।

[उदिति] ॥ उत्सेधनम् । अनेन वा । ‘विधु गत्याम्’ (श्वा० प० से०) । षम् (३।३।१८, १९) । [‘उत्सेधस्तू-च्छये काये’ इति विश्वः, ८३।२३] ।

पर्याहारश्च मार्गश्च विषधौ बीवधौ च तौ ॥ ९६ ॥

‘विषधः, बीवधः’ (२ पु) के बहूँगी या कौँवर, रास्ता, बोर ३ अर्थ हैं ।

[पर्येति] ॥ विविधो वधो हननं गमनं वा । अनेन वा । ‘प्रादिभ्यो धातुजस्य-’ (वा० २।३।२४) इति समासोत्तरपदलोपी । ‘अन्येषामपि-’ (६।३।१३७) इति वा दीर्घः । ‘विषधो बीवधश्चापि पर्याहारेऽन्वहारयोः’ इति विश्वः [८३।२१] । परित आह्वयतेऽनेन । पर्याहार उभयतो बद्धक्षिप्यं स्कन्धवाह्यं काष्ठं ‘कावठी’ इति

ख्यातम् । यत्तु—‘उपसर्गस्य-’ (६।३।१२२) इति दीर्घः—इति मुकुट आह । तच्च । वधस्येवस्यावन्तत्वेनावन्तत्वात् । परिधिर्यद्विद्यतरोः शाखायामुपसूर्यके ।

‘परिधिः’ (पु) के यज्ञ-सम्बन्धी पेड़ (पलाश, बसी आदि) की शाखा, परिवेष नामका सूर्यके चारों तरफवाला घेरा, गोलाई ३ अर्थ हैं ।

[परीति] ॥ परिधीयते । ‘डुवाब्’ [धारणपोषणयोः] (जु० उ० अ०) । ‘उपसर्गं धोः किः’ (३।३।१२) [पारिधिर्ना यज्ञियद्रुशाखायामुपसूर्यके’ इति मेदिनी, ८१।३३] ।

बन्धकं व्यसनं चेतःपीडाधिष्ठानमाधयः ॥ ९७ ॥

‘आधिः’ (पु) के बन्धक (ऋण लेनेके समय विश्वासके लिये महाजनके पास रखा गया आभूषण आदि), आपत्ति, मानसिक पीडा, अधिष्ठान ४ अर्थ हैं ।

[वन्धेति] आधानम् । अनेन, अस्मिन् वा । पूर्ववत् । ‘आधिः पुमांस्त्रित्पीडाप्रत्याशाबन्धकेषु च । व्यसने धान्य-विष्ठानेऽपि’ (इति मेदिनी) [७९।३-४] ।

स्युः समर्थननीवाकनियमाश्च समाधयः ।

‘समाधिः’ (पु) के समर्थन, चुप रहना, निबन्ध (अपने को ब्रह्मरूप समझना) ३ अर्थ हैं ।

[स्युरिति] ॥ नीवाको वचनाभावः, मुक्तोत्कर्षावै धान्यादिसंग्रहो वा । समाधानम् अनेन वा । पूर्ववत् । ‘समा-धिः पाननीवाकनियमेषु समर्थने’ इति विश्वः^३ (रभसः) । ‘समाधिर्ना समर्थने । ध्याननीवाकनियमे^३ काव्यस्य च गुणान्तरे’ । (इति मेदिनी) [८१।३८-३९] ।

१. एवमेव पाठो हेमे (३।३७५) विश्वे (८४।२९) च लभ्यते ।

२. विश्वे तु ‘समाधिर्नियमे ध्याने नीवाके च समर्थने’ इति (८४।३०) भिन्न एव पाठः ।

३. क्वचित् ‘-ध्याने वैरस्य नियमे-’ इति पाठः । सूतसंहितायां समाधिलक्षणमुक्तन्तद्वया—

‘सोऽहं ब्रह्म न संसारी न मत्तोऽन्यत्कदाचन ।
इति विद्यात्स्वमात्मानं स समाधिः प्रकीर्तितः’ ॥ इति । अन्यच्च—समाधिस्तु समाधानं जीवात्मपरमात्मनोः ।

ब्रह्मण्येव स्थितायां स समाधिः प्रत्यगात्मनः ।’ इति । भगवता पतञ्जलिना योगसूत्रेऽप्युक्तम्—

‘तदेवार्थमात्रनिर्भासं स्वरूपमुच्यते समाधिः’ ॥ (४।३) इति ॥

दोषोत्पादेऽनुबन्धः स्यात्प्रकृत्यादिविनश्वरे ॥ ९८ ॥

मुख्यानुयायिनि शिशौ प्रकृतस्यानुवर्तने ।

‘अनुबन्धः’ (पु) के दोष लगाना, नष्ट करनेवाले (प्रकृति, प्रत्यय, आगम, आदेश आदिमें ह्रस्वज्ञा होनेपर लुप्त होनेवाले) अक्षर (जैसे—एध, हुपचष् सु, औट्, तिप्, ङीप्, णुट्, नुट्, धुट्, नुम्, ... में क्रमशः अकार, ड, तथा अष्, ङ, वर्ण), पिता आदि श्रेष्ठोंकी आज्ञा माननेवाला बालक, प्रकरणागत विषयोंका अनुवर्तन (जैसे—वैरानुबन्धः, ...) ४ अर्थ हैं ।

[दविति] ॥ अनुबध्यते । ‘बन्ध बन्धने’ (क्धा० प० अ०) । घञ् (३।३।१९) । ‘अनुबन्धस्तु बन्धे स्याद्दोषोत्पादे विनश्वरे । मुख्यानुयायिवाले च प्रकृतस्यानुवर्तने’ । अनुबन्धी तु हिक्कायां तृष्णायामपि [योषिति] (इति मेदिनी) । [८२।४१-४२] । मुख्यं पित्रादिकमनुयाति यः शिशुः । प्रकृतस्य प्रारब्धस्यानुवर्तनेऽनुवर्तने ।

विधुर्विष्णौ चन्द्रमसि

‘विधुः’ (पु) के विष्णु, चन्द्रमा, कर्पूर, राक्षस ४ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ विध्यति विरहिणम् । ‘व्यध ताडने’ (दि० प० अ०) । ‘पृभिदि-’ (उ० १।२३) इति कुः । ‘ग्रहि-ज्या-’ (६।१।१६) इति संप्रसारणम् । ‘विधुः शशाङ्के कर्पूरे हृषीकेशे च राक्षसे’ इति विश्वः [८२।१२] ।

परिच्छेदे विलेऽवधिः ॥ ९९ ॥

‘वधिः’ (पु) के सीमा, बिल या गढा, समय ३ अर्थ हैं ।

[परीति] ॥ अवधानम् । ‘उपसर्गे-’ (३।३।९२) इति किः । ‘अवधिस्त्ववधाने स्यात्सीम्नि काले विले पुमान्’ (इति मेदिनी) । [८०।२६] ।

विधिर्विधाने दैवेऽपि

‘विधिः’ (पु) के विधान भाग्य, ब्रह्मा, समय, प्रकार ५ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ विधानम् । अनेन वा । पूर्ववत् किः (३।३।९२) । ‘विधिर्ना नियतो काले विधाने परमेष्ठिनि’ (इति मेदिनी) [८०।१७] ।

प्रणिधिः प्रार्थने चरे ।

‘प्रणिधिः’ (पु) के याचना करना, दूत २ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रणिधानम् । प्रणिधीयते वा । किः (३।३।

९२) । ‘प्रणिधिर्याचवे चरे’ (इति हैमः) [३।३।७४] । [शाश्वतश्च, ७१८] । ‘प्रणिधिरवधानेऽपि’ ।

बुधवृद्धौ पण्डितेऽपि

‘बुधः’ (पु) के पण्डित, बुधनामव ग्रह, २ अर्थ हैं ।

‘वृद्धः’ (त्रि) के पण्डित, पुराना या बूढ़ा, बड़ा हुआ २ अर्थ हैं ।

[बुधेति] ॥ ‘बुध अवगमने’ (दि० आ० अ०) । ‘इपुपघ-’ (३।१।१३५) इति कः । ‘बुधः कवी रौहिणेये’ इति विश्वः [८२।३] । वधते स्म । ‘वृधु वृद्धौ’ (भ्वा० आ० अ०) । ‘गत्यार्था-’ (३।४।७२) इति क्तः । ‘वृद्धो जीर्णं प्रवृद्धे जे त्रिषु, क्लीबं तु शैलजे’ (इति मेदिनी) [८०।१८] ।

स्कन्धः समुदयेऽपि च ॥ १०० ॥

‘स्कन्धः’ (पु) के समूह, सैन्यभाग, काण्ड (शाखा, ढाल), कन्धा, राजा ५ अर्थ हैं ।

[स्कन्ध इति] ॥ कं शिरो दधाति । ‘आतोऽनुप-’ (३।२।३) इति कः । पारस्करादित्वात् (६।१।१५७) सुट् । स्कन्धः स्यान्नृपतावंसे संपरायसमूहयोः । काये तर्ह्यप्रकाण्डे च भद्रादौ छन्दसो भिदि’ (इति मेदिनी) [८०।२२-२३] ।

देशे नदविशेषेऽन्धौ सिन्धुर्ना सरिति स्त्रियाम् ।

‘सिन्धुः’ (पु) के सिन्धुदेश, नद-विशेष (यह पंजाबमें है), समुद्र ३ अर्थ और ‘सिन्धुः’ (स्त्री) का नदी १ अर्थ है ।

[देश इति] ॥ स्यन्दते । ‘स्यन्दू प्रसवरो’ (भ्वा० आ० से०) । ‘स्यन्देः संप्रसारणं घश्च’ (उ० १।११) इत्युः । ‘सिन्धुः समुद्रे नद्यां च नदे देशभदानयोः’ इति विश्वः [८२।१३] । ‘सिन्धुर्वमधुदेशान्धिनदे ना सरिति स्त्रियाम्’ (इति मेदिनी) [८२।१३] ।

विधा विधौ प्रकारे च

‘विधा’ (स्त्री) के विधि, प्रकार (तरह, जैसे—द्विविधा, त्रिविधा, ...), हाथी-बोढ़े आदिका भोजन, वेतन, वृद्धि ५ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ विधानम् । ‘दुधाम्’ [धारणपोषणयोः] (जु० उ० अ०) । ‘आतश्चोप-’ (३।३।१०६) इत्यङ् । विधा गजान्ने ऋद्धौ च प्रकारे वेतने विधौ इति विश्वः [८३।१७] । विधौ = विधाने ।

१. मेदिन्यां ‘—मुख्यानुयायिनि शिशौ प्रकृतस्यानुवर्तने ।—’ इति पाठः ।

१. हैम—(२।२।५६) शाश्वता—(३।७६ भ्यां), विरोधात् ‘—कार्ये—’ इति मेदिन्याः पाठो न समीचीनः ।

साधू रम्येऽपि च त्रिषु ॥ १०१ ॥

‘साधुः’ (त्रि) के रमणीय, सज्जन, बनियौ ३ अर्थ हैं।

[सेति] ॥ साधनोति । ‘साध संसिद्धौ’ (स्वा० प० से०) ‘कृवापा-’ (उ० १।१) इत्युण् । ‘साधुर्वाधिषिके चारो सज्जने चाभिधेयवत्’ इति विश्वः [८२।१२] ।

वधूर्जाया स्नुषा स्त्री च

‘वधूः’ (स्त्री) के पत्नी, पत्नीह (पुत्र भतीजा आदिकी स्त्री), स्त्री-मात्र ३ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ वहति । ‘वह प्रापणे’ (भ्वा० उ० अ०) । ‘वहो घञ्’ (उ० १।८३) इत्युः । वधूः स्नुषा नवोढा स्त्री भार्यापूवकाङ्गनासु च । शब्दां च शारिवायां च’ इति विश्वः [८३।२०] ।

सुधा लेपोऽमृतं स्नुही ।

‘सुधा’ (स्त्री) के लेप, अमृत, सेंदुद ३ अर्थ हैं ।

[स्विति] ॥ सुष्ठु धीयते । ‘डुधाब्’ [धारणपोषणयोः] (जु० उ० अ०) घेट् [पाने] (भ्वा० प० अ०) । ‘आतश्चोप-’ (३।३।१०६) इत्यङ् । ‘सुधा गङ्गैष्टिकाचूर्णं स्नुही चामृतमूर्वयोः’ इत्यजयः । [‘सुधा गङ्गैष्टिकास्नुहो-मूर्वल्लिपामृतेषु च’ इति हैमः, २।२५९] ।

संधा प्रतिज्ञा मर्यादा

‘संधा’ (स्त्री) के स्वीकार, मर्यादा, प्रतिज्ञा ३ अर्थ हैं ।

[संधेति] ॥ संधानम् । अत्र वा । ‘डुधाब्’ [धारण-पोषणयोः] (जु० उ० अ०) । ‘आतश्चोप-’ (३।३।१०६) इत्यङ् । [संधा स्थितिप्रतिज्ञयोः’ इति हैमः, २।२५६] ।

श्रद्धा संप्रत्ययः स्पृहा ॥ १०२ ॥

‘श्रद्धा’ (स्त्री) के आदर, काङ्क्षा २ अर्थ हैं ।

[श्रेति] ॥ श्रद्धानम् पूर्ववत् । ‘श्रद्धाऽदरे च काङ्क्षायाम्’ (इति मेदिनी) [८०।१९] । संप्रत्ययः=आदरः ।

मधु मद्ये पुष्परसे क्षौद्रेऽपि

‘मधु’ (न) के मदिरा, फूलका रस, शहद, दूध ४ अर्थ और ‘मधुः’ (पु) के वसन्त (चैत्र-वैशाखकी) ऋतु, मधु नामका दैत्य, चैत्र महीना, एक प्रकारका पेद ४ अर्थ हैं ।

[मध्विति] ॥ मन्यते । ‘मन जाने’ (दि० आ० अ०) । ‘फल्लिपाटि-’ (उ० १।१८) इत्युः, घश्च । ‘मधु

क्षौद्रे जले क्षीरे मद्ये पुष्परसे मधुः । दैत्ये चैत्रे वसन्ते च जीवकोशे’ मधुद्रुमे’ इति विश्वः [८२।११] ।

अन्धं तमस्यपि ।

‘अन्धम्’ (न) का अन्धकार १ अर्थ और ‘अन्धः’ (त्रि) का अन्धा १ अर्थ है ।

[अन्धमिति] ॥ अन्धयति । ‘अन्ध दृष्ट्युपघाते’ (चु० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘अन्धं तु तिमिरे क्लीबं चक्षुर्हीनेऽभिधेयवत्’ (इति मेदिनी) [७९।३] ।

अतस्त्रिषु

वहाँसे आगे सब तान्त शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

[एति] ॥ आधान्तात् [अम० ३।३।१०४] ।

समुन्नद्धौ पण्डितं मन्यगर्वितौ ॥ १०३ ॥

‘समुन्नद्धः’ (त्रि) के स्वयं पण्डित न होते हुए भी अपने-को पण्डित समझनेवाला, अभिमानी २ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ समुन्नहते स्म । ‘णह बन्धने’ (दि० उ० अ०) । क्तः (३।२।१०२) । ‘समुन्नद्धः समुन्नृते पण्डितं-मन्यदस्योः’ इति विश्वः [८४।३५] ।

ब्रह्मबन्धुरधिकक्षेपे निर्देशे

‘ब्रह्मबन्धुः’ (त्रि) के निन्दा, (जैसे-हे ब्रह्मबन्धो ! दुष्टोऽसि), निर्देश २ अर्थ हैं ।

[ब्रैति] ॥ ब्रह्मैव ब्राह्मणजातिः बन्धुरस्य । ‘ब्रह्म-बन्धुरधिकक्षेपे निर्देशे च द्विजन्मनाम्’ इति विश्वः [८५।३९] । अथावलम्बितः ।

अविदूरोऽप्यवष्टब्धः

‘अवष्टब्धः’ (त्रि) के अवलम्बित, समीप, बँधा हुआ, ४ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ अवलम्बित आश्रितः, वस्त्रादिरुद्धो वा । अवष्टम्भ्यते स्म । ‘ष्टभि स्तम्भे’ (भ्वा० आ० से०) । ‘स्तम्भु रोधने’ (स्रोत्रः) वा । ‘स्तम्भेः’ (८।३।६७) ‘आवाच्चा-’ (८।३।६८) इति षः । ‘अवष्टब्धोऽविदूरे स्यादाक्रान्ते चावलम्बिते’ (इति मेदिनी) [६१।४०] ।

प्रसिद्धौ ख्यातभूषितौ ॥ १०४ ॥

‘लेशेऽपि गन्धः संवाधः गुह्यसंकुलयोरपि [५३] बाधा निषेधे दुःखेऽपि ज्ञातृचान्द्रिसुरा बुधाः’ [५४]

१. हैमानु (२।२४७-२४८) रोधादत्र ‘-जीवाशाक-’ इति विश्वस्थः पाठ एव समीचीनः प्रतीयते ।
२. विश्वे ‘-वृष्टयोः’ इति पाठः ।

१. विश्वे ‘-स्तुषानवोढास्त्रीभार्यास्पृक्काङ्गनासु च ।

...धार्या स्यात्’ इति पाठः ।

‘प्रसिद्धः’ (त्रि) के विख्यात, सुशोभित २ अर्थ हैं।

[‘गन्धः’ (पु) के लेश (थोड़ा-सा), गन्ध २ अर्थ हैं]।

[‘संवाधः’ (पु) के गुच्छ, सङ्कुल (भीड़ आदिसे ठसाठस भरा हुआ) २ अर्थ हैं]।

[‘बाधा’ (स्त्री) के निषेध, दुःख २ अर्थ हैं]।

[‘बुधः’ (पु) के जाननेवाला, बुध नामका ग्रह, देवता ३ अर्थ हैं]।

[प्रेति] ॥ प्रसिद्धयति, प्रसिद्धयते स्म वा । ‘विषु संराट्ठो’ (दि० प० से०) । [विषु] ‘गत्याम्’ (भ्वा० प० से०) । कर्तरि (३।४।७२) कर्मणि (३।२।१०२) वा क्तः । [प्रसिद्धो भूषिते रूपाते’ इति हैमः (३।३७४), मेदिनी (८१।३४) च]।

इति धान्ताः शब्दाः ।

अथ नान्ताः शब्दाः ।

सूर्यबह्वी चित्रभानु

‘चित्रभानुः’ (पु) के सूर्य, अग्नि २ अर्थ हैं।

[सूर्येति] ॥ चित्रा भानवो रश्मयोऽस्य [चित्र-भानुस्तु हुताशनदिनेशयोः’ इति हैमः, ४।१७८]।

भानु रश्मिदिवाकरौ ।

‘भानुः’ (पु) के किरण, सूर्य २ अर्थ हैं।

[भेति] ॥ भाति । ‘भा दीप्ती’ (अ० प० अ०) । ‘ब्रह्माभ्यां नुः’ (उ० ३।३२) [‘भानु किरणसूर्ययोः’ इति विश्वः, ८७।२०]।

भूतात्मानौ धातृदेहौ

‘भूतात्मा’ (पु) के ब्रह्मा, शरीर २ अर्थ हैं।

[भूतेति] ॥ भूतानामात्मा । भूतानि आत्मा स्वभावो यस्य, इति च [‘भूतात्मा द्रुहिणे देहे’ इति हैमः, ३।४२५]।

मूर्खनीचौ पृथग्जनौ ॥ १०५ ॥

‘पृथग्जनः’ (पु) के मूर्ख, नीच २ अर्थ हैं।

[मूर्खेति] ॥ पृथक्कार्यो जनः । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।७८) । [पृथग्जनोऽधमे जने’ इति हैमः, ४।१९०]।

प्राबाणौ शैलपाषाणौ

‘प्राबा’ (पु) के पहाड़, पत्थर २ अर्थ हैं।

[प्रेति] ॥ प्रसते । ‘प्रसु प्रदने’ (भ्वा० आ० से०) । ‘अन्येभ्योऽपि-’ (वा० ३।२।१०१) इति डः । आवनति । ‘वन संभक्तौ’ (भ्वा० प० से०) [वन] ‘कब्जे’ (भ्वा०

प० से०) वा । विच् (३।२।७६) । प्रश्नासावावा च [‘अथ प्रावा प्रस्तरे जलदे गिरी’ इति विश्वः, ९४।११६]।

पत्त्रिणौ शरपक्षिणौ ।

‘पत्त्री’ (पु) के बाण, पत्ती, बाज चिड़िया, रथिक, पहाड़ ५ अर्थ हैं।

[पेटि] ॥ पत्त्राणि सन्त्यस्य । ‘अतः-’ (५।२।११५) इतीनिः ॥ ‘पत्त्री श्येने रथे काण्डे खगदुरथिका-द्रिषु’ इति विश्वः ।

तरुशैलौ शिखरिणौ

‘शिखरी’ (पु) के पेड़, पहाड़ २ अर्थ हैं।

[तेति] ॥ शिखरमति ययोः । ‘अतः-’ (५।२।११५) इतीनिः । [शिखरी स्यादपामार्गे शैलपादपयोः पुमान्’ इति मेदिनी, ९८।११२]।

शिखिनौ वह्निर्वह्निणौ ॥ १०६ ॥

‘शिखी’ (पु) के मोर, अग्नि, पेड़, सुर्गा, पत्ती, बाण, केतु नामका ग्रह ७ अर्थ हैं।

[शिखीति] ॥ शिखाः सन्त्यस्य । ‘वन्द्योपताप-’ (५।२।१२८) इतीनिः ॥ ब्रीह्यादिः (५०२।११६) वा । ‘शिखी वह्नी बलीवर्दे शरे केतुग्रहे द्रुमे । मयूरे कुक्कुटे पुंसि शिखावत्यन्यलिङ्गकः’ (इति मेदिनी) [९३।४२]।

प्रतियत्नानुभौ लिप्सोपग्रहौ

‘प्रतियत्नः’ (पु) के लिप्सा, वन्दी-ग्रहणादि, थंस्कार ३ अर्थ हैं।

[प्रेति] ॥ प्रतियतनम् । प्रतियत्यते वा । यती प्रयत्ने’ (भ्वा० आ० से०) । ‘यत निकारादौ’ (चु० उ० से०) वा । ‘यजयाच-’ (३।३।९०) इति नङ् । ‘प्रतियत्नश्च संस्कारलिप्सोपग्रहणेषु च’ (इति मेदिनी) । [९७।९३] । उपग्रहः = वन्दीग्रहणादिः ।

अथ सादिनौ ।

द्वौ सारथिहयारोहौ

‘सादी’ (पु) के सारथि, बुद्धसवार २ अर्थ हैं।

[अथेति] ॥ अवश्यं सीदति, सादयति वा । ‘षट्पु विशरणादौ’ (भ्वा० प० अ०) । ‘आवश्यक-’ (३।३।१७०) इति णिनिः । प्रह्लादिः (३।१।१३४) वा । ‘सादी तुरङ्गमातङ्गरथारोहेषु दृश्यते’ (इति मेदिनी) [९४।५२]।

१. विश्वे नेदं वचनं दृश्यते । मेदिन्यां च ‘—पत्नी श्येने पत्तरथे काण्डद्रुथिकाद्रिषु’ इति (८९।८७) वचो कथ्यते ।

वाजिनोऽश्वेषुपक्षिणः ॥ १०७ ॥

‘वाजी (पु) के घोड़ा, बाण, पक्षी ३ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ वाजाः पक्षाः सन्त्यस्य । ‘अतः-’ (५। २।११५) इतीति । [‘वाजी बाणाश्चपक्षिषु’ इति मेदिनी, १२।२६] ।

कुलेऽप्यभिजनो जन्मभूम्यामपि

‘अभिजनः’ (पु) के वंश (खानदान), जन्म-भूमि, ख्याति, कुलसमूह ४ अर्थ हैं ।

[विवति] ॥ अभि जायतेऽस्मिन् । ‘जनी’ [प्रादु-भवि] (दि० आ० से०) । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) इति घञ् । ‘जनिवध्योश्च’ (७।३।६३) इति वृद्धिर्न । ‘अभि-जनः’ कुले ख्याती जन्मभूम्यां कुलव्रजे’ इति विश्वः [९६। १४१] ।

अथ हायनाः ।

वर्षाचिर्ब्रीहिभेदाश्च

‘हायनः’ (पु) के वर्ष, किरण, नीवार (तिन्नी) आदि अस्त्र ३ अर्थ हैं ।

[अयेति] ॥ जहाति, जिहीते वा । ‘ओहाक् त्यागे’ (जु० प० अ०) । ‘ओहाङ् गतो’ (जु० आ० अ०) वा । ‘हश्च ब्रीहिकालयोः’ (३।१।१४८) इति ण्युट् । ‘हायनो न स्त्रियां वर्षे पुंस्यचिर्ब्रीहिभेदयोः’ (इति मेदिनी) । [९४। ५८] ‘वर्षः = अब्दम् । अचिः = रश्मिः । ‘ब्रीहिभेदः = नीवारादिः’ इति मुकुटः । षष्ठिकः—इति स्वामी ।

चन्द्रान्यर्का विरोचनाः ॥ १०८ ॥

‘विरोचनः’ (पु) के चन्द्र, अग्नि, सूर्य ३ अर्थ हैं ।

[चन्द्रेति] ॥ विरोचते । ‘रुच दीप्ती’ (भ्वा० आ० से०) । ‘अनुदात्तेतश्च हलादेः’ (३।२।१४९) इति युच् । ‘विरोचनः’ प्रह्लादस्य तनयेऽर्कश्चिन्मन्द्रयोः’ (इति मेदिनी) [९८।१०७] ।

केशेऽपि वृजिनः

‘वृजिनः’ (पु) का केश, ‘वृजिनम्’ (न) का पाप, रक्त-चम २ अर्थ और ‘वृजिनः’ (त्रि) का कुटिल १ अर्थ है ।

[केश इति] ॥ वृज्यते । ‘वृजी वर्जने’ (अ० आ० से०) । ‘वृजेः किञ्च’ (उ० २।४७) इतीनन् । ‘वृजिनं

१. विश्वे —‘कुलध्वजे’ इति पाठः । मेदिन्यां (९५। ६५) हेमे (४।१६०) चास्यार्थः ‘कुलध्वज’ इत्येवं लभ्यते ।

२. —‘अभिप्रीती च’ इति पाठः सि० कौ० घातु-पाठे च ।

कलमपे क्लीवं केशे ना कुटिले त्रिषु’ इति रभसः [मेदिनी, ९२।३४ च] ।

विश्वकर्माकंसुरशिल्पिनोः ।

‘विश्वकर्मा’ (पु) के सूर्य, देवताओंका कारीगर (बड़ई) २ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ विश्वं कर्मास्मात्, अस्य वा । ‘विश्व-कर्मा सहस्रांशौ मुनिभिर्देवशिल्पिनोः’ (इति मेदिनी) [१०१।१४५] ।

आत्मा यत्नो धृतिर्बुद्धिः स्वभावो ब्रह्म वर्त्म च ॥ १०९ ॥

‘आत्मा’ (पु) के यत्न, धैर्य, बुद्धि, स्वभाव, ब्रह्म, शरीर, क्षेत्रज्ञ (ज्ञानी पुरुष) ७ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ अतति । ‘अत सातत्यगमने’ (भ्वा० प० से०) । ‘सातिभ्यां मनिन्मनिणो’ (उ० ४।१५३) । ‘आत्मा कलेवरे यत्ने स्वभावे परमात्मनि । चित्ते धृती च बुद्धौ च परव्यावर्तनेऽपि च’ इति धरणिः । [‘आत्मा पुंसि स्वभा-वेऽपि प्रयत्नमनसोरपि । धृतावपि मनीषायां शरीरब्रह्मणो-रपि’ इति मेदिनी, ८५।३८-३९] ।

शक्रो घातुकमत्तेभो वर्षुकाब्दो घनाघनः ।

‘घनाघनः’ (पु) के इन्द्र, घातुक (मतवाला या खूनी हाथी), बरसनेवाला साल (वर्ष) ३ अर्थ हैं ।

[शेति] ॥ हन्ति । ‘हन हिंसागत्योः’ (अ० प० अ०) । ‘हन्तेर्घश्च’ (वा० ६।१।१२) इति पचाद्यचि द्वित्वम्, आक् चाभ्यासस्य । ‘अन्योन्यघट्टने चैव घातुके च घना-घनः’ इति धरणिः । [‘घनाघनो निरन्तरे । वासवे घा-तुके मत्तगजे वर्षुकवारिदे’ इति हैमः, ४।१७७] ।

अभिमानोऽर्थादिर्देऽज्ञाने प्रणयहिंसयोः ॥ ११० ॥

‘अभिमानः’ (पु) के घमण्ड, अज्ञान, प्रेम, हिंसा ४ अर्थ हैं ।

[अभीति] ॥ अभिमानम् । ‘मन ज्ञाने’ (दि० आ० अ०) । घञ् (३।३।१८) । ‘मील हिंसायाम्’ (कृष्ण० उ० अ०) । भावे ल्युट् (३।३।११५) । ‘मीनाति-’ (६। १।५०) इत्यात्वम् । आदिना कुलपशुगुणादिग्रहः । [‘गर्ब-विज्ञप्तिहिंसासु प्रणये चाभिमानवाक्’ इति शाश्वतः, १८४] ।

घनो मेघे मूर्तिगुणे त्रिषु मूर्ते निरन्तरे ।

‘घनः’ (पु) के बादल, कठोरता, लोहेका मुद्गर, बाहुल्य, मुस्त ५ अर्थ और ‘घनः’ (त्रि) के कठोर, गन्धिन, कौंसेका बाजा ३ अर्थ हैं ।

१. ‘शक्रघातुकमत्तेभवसुकाब्दा घनाघनाः’ इति पाठा-न्तरम् ।

[वेति] ॥ हननम् । हन्यते वा । 'मूलौ घनः' (३।३।७७) इत्यप् । 'घनं सान्द्रं घनं वाद्यं घनो मुस्तो घनो-
ज्ज्वलः । घनः काठिन्यसंघातो विस्तारो लोहमुदगरो' इति
घरणिः । मूर्तिगुणे = काठिन्ये ।

इनः सूर्ये प्रभौ

'हनः' (पु) के सूर्य, प्रभु या समर्थ, श्रेष्ठ ३ अर्थ हैं ।

[ईति] ॥ एति । ईयते वा । 'इण्सिजि-' (उ०
३।२) इति नक् । ['इनः पत्यो नृपाकंयोः' इति मेदिनी,
८२।२] ।

राजा मृगाङ्गे क्षत्रिये नृपे ॥ १११ ॥

'राजा' (पु) के चन्द्रमा, क्षत्रिय, राजा, स्वामी, यक्ष,
इन्द्र ६ अर्थ हैं ।

[रेति] ॥ राजति । 'राजू दीप्ती' (भ्वा० उ० से०)
कनिन् । युष्मि- [उ० १।१५६] इति कनिन् । 'राजा प्रभौ
च नृपतौ क्षत्रिये रजनीपतौ । यक्षे शक्ने च पुंसि स्यात्'
(इति मेदिनी) [११।१२५] ।

वाणिन्यौ नर्सकीदृत्यौ

'वाणिनी' (स्त्री) के नाचनेवाली वेश्या आदि, दूती,
चतुर स्त्री, मत्तवाली स्त्री ४ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ अवश्यं वणति । 'वण शब्दे' (भ्वा०
प० से०) । आवश्यका- (३।३।१७०) इति, ग्रह्यादि-
त्वात् (३।१।१३४) वा णिनिः । ववयोरैक्यम् । 'वाणिनि-
नर्सकीमत्ताविदग्धवनितामु च' (इति मेदिनी) [८९।९८] ।

स्रवन्त्यामपि वाहिनी ।

'वाहिनी' (स्त्री) के नदी, सेना, सेनाका भेद-विशेष
३ अर्थ हैं ।

[स्त्रेति] ॥ वहति । ग्रह्यादि (३।१।१३४) णिनिः ।
'वाहिनी स्यात्तरङ्गिण्यां सेनासैन्यप्रभेदयोः' इति विश्वः
[८९।९८] ।

ह्लादिन्यौ वज्रतडितौ

'ह्लादिनी' (स्त्री) के वज्र, बिजली २ अर्थ हैं ।

[ह्लेति] ॥ ह्लादतेऽवश्यम् । 'ह्लाद अव्यक्ते शब्दे'
(भ्वा० आ० से०) 'आवश्यका-' (३।३।१७०) इति
णिनिः । ['ह्लादिनी वज्रतडितोः' इति मेदिनी, ९४।५९] ।

वन्दायामपि कामिनी ॥ ११२ ॥

'कामिनी' (स्त्री) के बन्दा (बांदा), स्त्री, काम (इच्छा)
करनेवाली स्त्री, विलासिनी स्त्री ४ अर्थ हैं ।

[वन्देति] ॥ अवश्यं काम्यते । 'कमु कान्ती' (भ्वा०
आ० से०) । पूर्ववत् (३।३।१७०) णिनिः । 'कामिनी
भीरुवन्दयोः । कामी तु कामुके चक्रवाके पारावतेऽपि च'
(इति मेदिनी) । [८६।४९] । वन्दा = वृक्षे विजातीय-
प्ररोहः ।

त्वग्देहयोरपि तनुः

'तनुः' (स्त्री) के त्वचा (छाल, चमड़ा), शरीर २ अर्थ
और 'तनुः' (त्रि) के कृश, थोड़ा, विरल ३ अर्थ हैं ।

[त्वगिति] ॥ तनोति, तन्यते वा । 'तनु विस्तारे'
(त० उ० से०) । भृमुष्ठी- (उ० १।७) इत्युः । 'तनुः
काये त्वचि स्त्री स्यात् त्रिवल्ले विरले कृशे' (इति मेदिनी)
[८३।९] ।

सूनाधोजिह्विकापि च ।

'सूना' (स्त्री) के गलेकी घोंटी, प्राणियोंका वधस्थान,
सन्तान ३ अर्थ हैं ।

[सूनेति] ॥ सवनम् । सूयते वा । 'पूङ् प्राणिगर्भवि-
मोचने' (अ० आ० से०) । (३।३।११४) कर्मणि (वा०
३।३।१०२) क्तः । 'स्वादय ओदित' (दि० ग०) -ति
(ओदित्वात् 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति निष्ठानत्वम्) ।
'सूनाख्या पुष्पिते पुष्पे जिह्वातले वधालये' इत्यजयः
['सूनं वाच्यवदूनेषु] (सूनं प्रसवपुष्पयोः) । सूना
पुत्र्यां वधस्थानगलशुण्डिकयोरपि' (इति विश्वः) [८६।९] ।
क्रतुविस्तारयोरस्त्री वितानं त्रिषु तुच्छके ॥ ११३ ॥
मन्दे

'वितानम्' (न पु) के यज्ञ, विस्तार, चँदोवा ३ अर्थ
और 'वितानम्' (त्रि) के तुच्छ, मन्द २ अर्थ हैं ।

[क्रेति] ॥ वितननम् । वितन्यते वा । घञ् (३।३।
१८; १९) । 'वितानो यज्ञविस्तारोल्लोचेषु क्रतुकर्मणि
वृत्तभेदावसरयोर्वितानं तुच्छमन्दयोः' इति विश्वः [८९।
५४] । 'वितानो यज्ञ उल्लोचे विस्तारे पुनपुंसकम् ।
वलीबं वृत्तविशेषे स्यात्त्रिलिङ्गो मन्दतुच्छयोः' (इति
मेदिनी) [९२।२९-३०] । मन्दे=मूढे ।

अथ केतनं कृत्ये केतावुपनिमन्त्रणे ।
'केतनम्' (न) के कार्य, पताका, निमन्त्रण, निवास ४
अर्थ हैं ।

[अथेति] ॥ 'कित निवासादौ' (भ्वा० प० से०) ।
भावकर्मकरणाधिकरणेषु ल्युट् । 'केतनं तु ध्वजे कार्ये

१. —मत्ततुच्छयोः' इति पाठोऽपि मेदिन्याम् ।

निमन्त्रणनिवासयोः' इत्यजयः । ['केतनं तु निमन्त्रणे ।
गृहे केतो च कृत्ये' इति मेदिनी, ८६।५२-५३] ।

वेदास्तत्त्वं तपो ब्रह्म ब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः ॥ ११४ ॥

'ब्रह्म' (न) के ऋग्, यजुष्, साम ये तीनों वेद, तत्त्व,
तप, ब्रह्म ४ अर्थ और 'ब्रह्मा' (पु) के ब्राह्मण, ब्रह्मा २ अर्थ हैं।

[वयिति] ॥ वृंहति । 'वृंहि वृद्धौ' (भ्वा० प० से०) ।
'वृहेर्नोऽच्च' (उ० ४।१४६) इति मनिन् । 'ब्रह्म तत्त्वत-
पोवेदे न द्वयोः, पुंसि वेधसि । ऋत्विग्योगभिदोविप्रे' (इति
मेदिनी) [८९।९६-९७] ।

उत्साहने च हिंसायां सूचने चापि गन्धनम् ।

'गन्धनम्' (न) के उत्साहित करना, हिंसा करना,
आशय प्रकट करना, प्रकाशन ४ अर्थ हैं ।

[उदिति] ॥ 'गन्ध मर्दने' (चु० आ० से०) ।
भावा [३।३।११५] दी ल्युट् । गन्धनं सूचनोत्साहहिंसेषु
प्रकाशने' इति विश्वः [९१।७४] ।

आतञ्जनं प्रतीवापजवनाप्यायनार्थकम् ॥ ११५ ॥

आतञ्जनम्' (न) के जोरन डालना (औटे दूधमें दही
छोड़कर दही जमाना), वेग, वृत्त करना ३ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ 'तञ्जु गती' (भ्वा० प० से०) । ल्युट्
(३।३।११४) । प्रतीवापः = दुग्धादौ दध्यादिभावार्थे
तत्कादिप्रक्षेपः, निक्षेपो वा । जवनं = वेगः । आप्यायनं =
तर्पणम् । ['आतञ्जनं प्रतीवापजवनाप्यायनेषु च' इति
मेदिनी, ९५।६६] ।

व्यञ्जनं लाञ्छनं श्मश्रुनिष्ठानावयवेष्वपि ।

'व्यञ्जनम्' (न) के चिह्न, दाढ़ी-मूँछ, तेमन (दही,
कढ़ी, आदि), अवयव ४ अर्थ हैं ।

[व्येति] ॥ व्यज्यते, अनेन वा । ल्युट् (३।३।११३,
११७) । 'व्यञ्जनं तेमने चिह्ने श्मश्रुण्यवयवेष्वपि च' (इति
मेदिनी) [९१।२२] । निष्ठानं = तेमनम् ।

स्यात्कौलीनं लोकवादे युद्धे पश्वहिपक्षिणाम् ॥ ११६ ॥

'कौलीनम्' (न) के लोकापवाद, पशु - पक्षी आदिकी
लड़ाई, कुलीनता ३ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ कुलीनस्य कर्म भावो वा । युवा-
द्यण् (५।१।१३०) । 'कौलीनं पशुभिर्युद्धे कुलीनत्वापवा-
दयोः' इति धरणिः । ['कौलीनं गुह्यजन्ययोः' । कुकर्मणि
कुलीनत्वे युद्धे पश्वहिपक्षिणाम्' इति मेदिनी ८६।५३-५४] ।

१. '—लाञ्छनश्मश्रु—' इति पाठान्तरम् ।

२. '—यवेऽहनि' इति मेदिनीपाठः ।

स्यादुद्यानं निःसरणे वनभेदे प्रयोजने ।

'उद्यानम्' (न) के निकलना, बागीचा, प्रयोजन
३ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ उद्यात्यनेन, अस्मिन् वा । 'या
प्रापणे' (अ० प० अ०) । 'करणा—' (३।३।११७) इति
ल्युट् । 'उद्यानं वनभेदे स्यान्निःसृती च प्रयोजने' इति
धरणिः । [उद्यानं स्यान्निःसरणे वनभेदे प्रयोजने' इति
मेदिनी, ८५।४२] ।

अवकाशे स्थितौ स्थानम्

'स्थानम्' (न) के अवकाश, स्थिति, सादृश्य, ज्योंका
त्यों रहना ४ अर्थ हैं ।

[अवेति] ॥ स्थीयतेऽत्र । अधिकरणे (३।३।११७)
भावे (३।३।११५) च ल्युट् । 'स्थानं सादृश्येऽवकाशे
स्थितौ वृद्धिक्षयेतरे' (इति मेदिनी) [८४।२३] ।

क्रीडादावपि देवनम् ॥ ११७ ॥

'देवनम्' (न) के क्रीडा आदिमें जीतनेकी इच्छा, व्य-
वहार २ अर्थ और 'देवनः' (पु) का द्यूत १ अर्थ है ।

[क्रीति] ॥ दीव्यतेऽनेन । 'दिवु क्रीडादौ' (दि०
प० से०) । भावकरणा [३।३।११५.११७] दी ल्युट् । 'देवनं
व्यवहारे स्याज्जिगीषाक्रीडयोरपि । अक्षेक्षु देवनः प्रोक्तः
[वाच्यवद्वाग्मिविप्रयोः] इति विश्वः [९०।६६] ।

उत्थानं पौरुषे तन्त्रे संनिविष्टोद्गमेऽपि च ।

'उत्थानम्' (न) के पुरुषार्थ, तन्त्र (सैन्य, अपने म-
ण्डल अर्थात् राज्य-विषयक चिन्ता, या पारिवारिक काम),
उन्नति करना, पुस्तक, युद्ध, सिद्धान्त ६ अर्थ हैं ।

[उदिति] ॥ 'उत्थानमुद्यते तन्त्रे पौरुषे पुस्तके रणे ।'
('प्राङ्गणोद्गमहर्षेषु मलवेगेऽपि न द्वयोः' (इति मेदिनी)
[८५।४१] । 'तन्त्रं कुटुम्बकृत्ये स्यात्सिद्धान्ते चौषधो-
त्तमे । प्रधाने तन्तुवाने (ये) च शास्त्रभेदे परिच्छेदे । श्रुति-
शास्त्रान्तरे हेतावुभयार्थप्रयोजके' [इतिकर्तव्यतायां च
तन्त्रीवीणागुणे मता । अमृता देहशिरयोः (इति मेदिनी)
[१२५।४०-४२] ।

व्युत्थानं प्रतिरोधे च विरोधाचरणेऽपि च ॥ ११८ ॥

'व्युत्थानम्' (न) के तिरस्कार, चोरी आदि विरुद्ध
आचारण, स्वतन्त्रता ३ अर्थ हैं ।

[व्युदिति] ॥ विरुद्धमुत्थानम् । 'प्रादयो गता—'
(वा० २।२।१८) इति समासः । 'स्वतन्त्रता च व्युत्था-
नम्' इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।२५९] । [व्युत्थानं स्वात-
न्त्र्यकृत्ये विरोधाचरणेऽपि च' इति मेदिनी, ९२।३४] ।

मारणे मृतसंस्कारे गतौ द्रव्योपपादने ।

निर्वर्तनोपकरणानुव्रज्यासु च साधनम् ॥ ११९ ॥

‘साधनम्’ (न) के मारना (पारा आदिका शोधन), मरे हुएका संस्कार (दाह आदि) करना, जाना, धन दिलाना, धन पैदा करना, उपाय, पीछे २ चलना, सैन्य, मेढ़ १० अर्थ हैं ।

[मेति] ॥ ‘षाघ संसिद्धी’ (स्वा० उ० से०) । भावकर्मकरणादौ ल्युट् । ‘साधनं मृतसंस्कारे सैन्ये सिद्धी-षधे गतौ । निर्वर्तनोपायमेढ्रदापनेऽनुगमे धने’ (इति मेदिनी) [१४।५३-५४] उपकरणं = साधनसामग्री ।

निर्यातनं वैरशुद्धौ दाने न्यासार्पणेऽपि च ।

‘निर्यातनम्’ (न) के शत्रुसे बदला लेना, दान, धरोहर वापस करना ३ अर्थ हैं ।

[निरिति] ॥ ‘यत निकारादौ’ (जु० उ० से०) स्वार्थण्यन्तः । भावा [३।३।११५] दी ल्युट् ।

व्यसनं विपदि भ्रंशे दोषे कामजकोपजे ॥ १२० ॥

‘व्यसनम्’ (न) के विपत्ति, नीचे गिरना (अवनत होना), कामादि जन्य (शिकार, जुआ, मदिरा-पान, स्त्री-संसर्गादिसे उत्पन्न) दोष, क्रोधजन्य (कठोर वचन, कठिन बृण्ड आदिसे उत्पन्न) दोष, निष्फल उद्यम, अशुभ भाग्यका बुरा फल ६ अर्थ हैं ।

[व्येति] ॥ व्यस्तिः । ‘अमु क्षेपणे’ (दि० प० से०) । भावादौ ल्युट् । व्यसनं त्वशुभे सक्ती पानस्त्रीमृगयादिषु । दैवानिष्टफले पापे विपत्ती निष्फलोद्यमे’ इति विश्वः [१२।१२] (मेदिनी) [११।२२-२३] । कामजे दोषे = मृगयाक्षपानादौ । कोपजे = वाक्पारुष्यदण्डपारुष्यार्थ-दूषणादौ ।

पक्षमाश्लिलोन्नि किजल्के तन्वाद्यंशेऽप्यणीयसि ।

‘पक्षम्’ (न) के वरौनी (आँखका रोंआ), किञ्चलक (कमलकेसर), सूत आदिका बहुत महीना हिस्सा ३ अर्थ हैं ।

[पेति] पक्ष्यते, अनेन वा । ‘पक्ष परिग्रहे’ [भ्वा० प० से०] । कर्मकरणादौ मनिन् (उ० ४।१४५) । ‘पक्षम सूत्रादिसूक्ष्मांशे किजल्के नेत्रलोमनि’ इति विश्वः [१५।१२२] मेदिनी [८१।८९ च] ।

१. ‘द्रव्यार्थदापने’—इति पाठान्तरम् ।

२. ‘—मेढ्रे—’ इति मेदिनीपाठः ।

३. मेदिन्यामपीदं (१६।८७) पद्याद्वं वर्तते ।

तिथिभेदे क्षणे पर्व

‘पर्व’ (न) के तिथि-भेद (अमावस्या-पूर्णिमा आदि, अमावस्या पूर्णिमाकी सन्धि), उत्सव, ग्रन्थका अंश (जैसे—आदिपर्व, वनपर्व, आदि) ३ अर्थ हैं ।

[तिथीति] ॥ पर्वति, पर्व्यते वा । ‘पर्वं पूरणे’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकात्कनिन् । ‘पर्वं स्यादुत्सवे ग्रन्थौ प्रस्तावे विषुवादिषु । दर्शप्रतिपदोः संधौ स्यात्तिथेः पञ्चकान्तरे’ इति धरणिः । [‘पर्वं वलीबं महे ग्रन्थौ प्रस्तावे लक्षणान्तरे । दर्शप्रतिपदोः संधौ विषुवत्प्रभृतिष्वपि’ इति मेदिनी, ८१।८८] ।

वर्त्म नेत्रच्छदेऽवध्वनि ॥ १२१ ॥

‘वर्त्म’ (न) के पलक, रास्ता २ अर्थ हैं ।

[वर्त्तेति] ॥ वर्तते, अनेन, अरिमन् वा । ‘वृत्तु वर्तने’ (भ्वा० आ० से०) । मनिन् (उ० ४।१४५) । [‘वर्त्म नेत्रच्छदे मार्गे’ इति मेदिनी, ९२।२६] ।

अकार्यगुह्ये कौपीनम्

‘कौपीनम्’ (न) के नहीं करने योग्य, लंगोटी, गुह्य (शिरन) ३ अर्थ हैं ।

[एति] । कूपपतनमर्हति । ‘शालीनकौपीने अधृष्टा-कार्ययोः’ (५।२।२०) इति साधुः । ‘कौपीनं स्यादकार्येऽपि चोरगुह्यप्रदेशयोः’ इति विश्वः [१३।९९] ।

मैथुनं संगतौ रते ।

‘मैथुनम्’ (न) के स्त्री आदिका सन्बन्ध, स्त्री आदि के साथ सम्भोग करना २ अर्थ हैं ।

[माविति] ॥ मिथुतमेव । प्रजाद्यण् (५।४।३८) । मिथुनस्येदं वा । ‘संबन्धे सुरते युग्मे राशौ मिथुनमिष्यते’ इति व्याडिः । [‘मैथुनं रतसंगत्योः’ इति हैमः, ३।४२२] । प्रधानं परमात्मा धीः

‘प्रधानम्’ (न) के परमात्मा, बुद्धि, मुख्य, साङ्ख्यशास्त्रोक्त प्रकृति, राजाका प्रधान सहाय ५ अर्थ हैं ।

[प्रेति] प्रधत्ते, धीयतेऽनेन । अस्मिन् वा । ‘डुधान्’ [धारणपोषणयोः, जु० उ० अ०] । कर्तृकरणा (३।३।११३, ११७) दी ल्युट् । प्रधानं स्यान्महामात्रे प्रकृतौ परमात्मनि । प्रजायामपि च वलीबमेकत्वे तूतमे सदा’ (इति मेदिनी) [८८।८५] ।

प्रज्ञानं बुद्धिचिह्नयोः ॥ १२२ ॥

‘प्रज्ञानम्’ (न) के बुद्धि, चिह्न २ अर्थ हैं ।

१. मेदिन्यां ‘—कार्ये च गुह्यचोर—’ इति पाठः ।

[प्रेति] ॥ प्रज्ञायते । अनेन वा । [कर्तृभावकरणा]दौ ल्युट् (३।३।११३, ११५, ११७) । प्रज्ञानं बुद्धौ चित्ते च' इति हैमः, ३।४।१७] ।

प्रसूनं पुष्पफलयोः

'प्रसूनम्' (न) के फूल, फल २ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रसूयते । 'पूज् अभिषवे' (स्वा० उ० अ०) । 'सुखो दीर्घश्च' (उ० ३।१३) इति नः । ['प्रसूनं तु प्रसूते फलपुष्पयोः' इति हैमः, ३।४।१६] ।

निधनं कुलनाशयोः ।

'निधनम्' (न) के कुल (वंश), नाश (मृत्यु) २ अर्थ हैं ।

[नीति] ॥ निधानम् । निधीयतेऽत्र वा । 'कृपवृजि-' (उ० २।८१) इति वयुः । ['निधनं स्यात्कुले नाशे' इति मेदिनी, ८।८।५३] ।

क्रन्दने रोदनाह्वाने

'क्रन्दनम्' (न) के रोना, पुकारना २ अर्थ हैं ।

[क्रेति] ॥ 'क्रदि आह्वाने रोदने च' (भ्वा० प० से०) । भावे (३।३।११५) ल्युट् । ['क्रन्दनं रोदने ह्वाने इति हैमः ३।३।९१, विश्वः ९।१७६ च] ।

वर्ष्म देहप्रमाणयोः ॥ १२३ ॥

'वर्ष्म' (न) के शरीर, प्रमाण २ अर्थ हैं ।

[वर्ष्मेति] ॥ वर्षति वृष्यते वा । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । मनिन् (उ० ४।१४५) । 'वर्ष्मं देहप्रमाणाति-सुन्दराकृतिषु स्मृतम्' (इति मेदिनी) [९२।२६] ।

गृहदेहत्विट्प्रभावा धामानि

'धाम' (न) के घर, शरीर, तेज, प्रभाव, जन्म, शक्ति ६ अर्थ हैं ।

[गृहेति] ॥ दधाति । धीयते वा । 'डूषाम्' [धार-णपोषणयोः] (जु० उ० अ०) । मनिन् (उ० ४।१४५) । 'धाम शक्ती प्रभावे च तेजोमन्दिरजन्मसु' इति विश्वः ।

अथ चतुष्पथे ।

संनिवेशे च संस्थानम्

'संस्थानम्' (न) के चौरास्ता, अवयव-विभाग, आकृति, मरना ४ अर्थ हैं ।

[अथेति] ॥ संस्थीयतेऽत्र, अनेन वा । संस्थितिर्वा ।

१०. विश्वे (९६।१२१) मेदिन्यां (८८।८०) 'धाम देहे गृहे रम्यो स्थाने जन्मप्रभावयोः' इति भिन्नवचनोपल-म्भादेतद्वचनस्य मूलं मृग्यम् ।

भावाधिकरणादौ ल्युट् (३।३।११५, ११७) । 'संस्थानमा-कृतौ मृत्यौ संनिवेशे चतुष्पथे' (इति मेदिनी) [९३।४७] ।

लक्ष्म चिह्नप्रधानयोः ॥ १२४ ॥

'लक्ष्म' (न) के चिह्न, प्रधान २ अर्थ हैं ।

[लक्ष्मेति] ॥ लक्षयते, अनेन वा । 'लक्ष दक्षिणे' (चु० आ० से०) । मनिन् (उ० ४।१४५) । ['लक्ष्म चिह्ने प्रधाने स्यात्' इति विश्वः, ९५।१२३] ।

आच्छादनं संपिधानमपवारणमित्युभे ।

'आच्छादनम्' (न) के अच्छी तरह छिपना (अन्तर्धान होना), कपड़े आदिसे ढँकना २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ आच्छाद्यतेऽनेन । छद्म अपवारणे' चुरादिः । करणे (३।३।११७) भावे (३।३।११५) वा ल्युट् । 'आच्छादनं संपिधाने वस्त्रेऽपवृत्तिमात्रके' इति धरणिः [मेदिनी, ९५।६७] ।

आराधनं साधने स्यादवाप्तौ तोषणेऽपि च ॥ १२५ ॥

'आराधनम्' (न) के साधन, प्राप्ति होना, संतुष्ट करना ३ अर्थ हैं ।

[आरेति] ॥ आराध्यतेऽनेन । 'राष संसिद्धौ' (स्वा० प० अ०) । भावादौ (३।३।११५, ११७) ल्युट् । [आराधनं पाकप्राप्तयोः साधने तोषणेऽपि च' इति हैमः, ४।१६४] ।

अधिष्ठानं चक्रपुरप्रभावाध्यासनेष्वपि ।

'अधिष्ठानम्' (न) के पहिया, ग्राम, प्रभाव, आक्रमण ४ अर्थ हैं ।

[अधीति] ॥ अधिष्ठीयते, अनेन वा । भावादौ (३।३।११५, ११७) ल्युट् । 'अधिष्ठानं रथस्याङ्गे प्रभावेऽध्यासने पुरे' इत्यजयः । ['अधिष्ठानं प्रभावेऽध्यासने नगरचक्रयोः' इति हैमः, ४।१६२] ।

रत्नं स्वजातिश्रेष्ठेऽपि

'रत्नम्' (न) के अपने जातिवालों (सामान्य वर्ग) में श्रेष्ठ, हीरा आदि मणि २ अर्थ हैं ।

[रेति] ॥ रमयति । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा० आ० अ०) । ण्यन्तः । अन्तर्भावित्यर्थो वा, रमन्तेऽस्मिन् वा । 'रमेस्त च' (उ० ३।१४) इति नः । 'नेड्वशि-' (७।२।८) इति नेट् । 'जेरनिटि' (६।४।५१) । 'रत्नं स्वजाति-श्रेष्ठेऽपि मणावपि नपुंसकम्' (इति मेदिनी) [८३।१७] ।

वने सलिलकानने ॥ १२६ ॥

'वनम्' (न) के पानी, जङ्गल, निवास घर ४ अर्थ हैं ।

[वेति] वन्यते । 'वन संभक्तौ' (भ्वा० प० से०) ।
'वनु याचने' (त० उ० से०) वा । 'हलश्च' (३।३।१२१) ।
इति घञ् । संज्ञापूर्वकत्वान्न वृद्धिः । कर्तरि पचाद्यच् (३।
१।१३४) वा । 'क्लीबं स्यात् कानने नीरे निवासे निलये
वनम्' इति रभसः । ['वनं नपुंसकं नीरे निवासालय-
कानने' इति मेदिनी, ८४।१९] ।

तलिनं विरले स्तोके

'तलिनम्' (त्रि) के विरल, थोड़ा, स्वच्छ ३ अर्थ हैं ।

[तेति] ॥ तलति, तल्यते वा । 'तल प्रतिष्ठायाम्'
(भ्वा० प० से०) । 'तलिपुलिभ्यामिनन्' (उ० २।५३) ।
'तलिनं विरले स्तोके स्वच्छेऽपि वाच्यलिङ्गकम्' (इति
मेदिनी) [८७।७०] ।

वाच्यलिङ्गास्तथोत्तरे ।

इसके आगे सब नान्त शब्द वाच्यलिङ्ग (त्रिलिङ्ग) हैं ।

[वेति] ॥ तथा = तलिनवत् । उत्तरे = आनान्तात्
[अम० ३।३।१२८] ।

समानाः सत्समैके स्युः

'समानः' (त्रि) के पण्डित, समान (तुल्य), मुख्य ३
अर्थ; 'समानः' (पु) का नाभि-मण्डलमें रहनेवाली वायु
१ अर्थ है ।

[सेति] ॥ समति । 'षम वैकल्ये' (भ्वा० प०
से०) । 'ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्' (३।२।१२९) ।
'आगमशासनमनित्यम्' इति मुग् न । सह मानेन वर्तते,
इति वा । 'समानं सत्समैकेषु त्रिषु, ना नाभिमास्ते' (इति
मेदिनी) [९३।४६] ।

पिशुनौ खलसूचकौ ॥ १२७ ॥

'पिशुनः' (त्रि) के दुष्ट, चुगलखोर २ अर्थ हैं ।

[पीति] ॥ पिशति । 'पिश अवयवे' (तु० प० से०) ।
'क्षुष्टिपिशिमिथिभ्यः कित्' (उ० ३।५५) इत्युनन् । 'पिशुनं
कुंकुमेऽपि च । कपिवक्त्रे च काके ना सूचककूरयोस्त्रिषु ।
प्रकायां पिशुना स्त्री स्यात्' (इति मेदिनी) [८६।९१-९२] ।

हीनन्यूनावूनगह्यौ

'हीनः, न्यूनः' (२ त्रि) के कम, निन्दनीय २ अर्थ हैं ।

१. करणाधिकरणयोश्चेत्यस्याधिकारतया कर्मण्यस्य
प्रवृत्त्यभावाद् अकर्तरि च कारके संज्ञायाम् (३।३।१९)
इत्यनेन सिद्धिरुचिता प्रतिभाति ।

२. उणादिसूत्रपाठे धातुपाठे च 'तलिपुलिभ्यां च'
इत्येवं पाठः ।

[हीति] ॥ जहाति, हीयते स्म वा । 'ओहाक् त्यागे'
(जु० प० अ०) । 'आदिकर्मणि क्तः-' (३।४।७१)
कर्मणि (३।२।१०२) वा । 'ओदितश्च' (८।२।४५) इति
नत्वम् । 'हीनं गह्योनयोस्त्रिषु' (इति मेदिनी) [८४।२६] ।

न्यूनयति । न्यून्यते स्म वा । 'ऊन परिहाणे' (चु०
उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९)
वा । यत्तु-'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः-इति मुकु-
टेनोक्तम् । तन्न । चुरादिष्यन्तत्वेन अदन्तत्वेन चेगुपघत्वा-
भावात् । 'न्यूनं गह्योनयोः' (इति मेदिनी) (८३।१३) ।

वेगिशूरौ तरस्विनौ ।

'तरस्वी' (त्रि) के वेगवान्, शूरवीर २ अर्थ हैं ।

[वेगीति] ॥ तरो बलं जवो वाऽस्यास्ति । 'अस्माया-
(५।२।१२१) इति विनिः ['तरस्वी शूरवेगिनोः' इति
मेदिनी, ९२।८३] ।

अभिपन्नोऽपराद्धोऽभिप्रस्तव्यापद्रता अपि ॥ १२८ ॥

'लेख्यं भूम्यादिदानार्थं यातनाऽऽज्ञा च शासनम्' [५५]

निदानमवसानेऽपि सार्थं वार्धुषिके धनी [५६]

कक्षापटेऽपि कौपीनं न ना ज्ञानेऽपि बाधना [५७]

द्युम्नं बलेऽथ भार्यापि जनी दोषेऽपि लाञ्छनम् [५८]

'अभिपन्नः' (त्रि) के अपराधी, शत्रुसे आक्रान्त, विप-
त्तिमें पड़ा हुआ ३ अर्थ हैं ।

['शासनम्' (न) के राजासे मिली हुई भूमि आदि
(जागीर), शास्त्र (जैसे- 'अथ धर्मानुशासनम्' यो० सू० १।१),
आज्ञा, राज्य-लेख्य-भेद, शासन (दण्ड देना) ५ अर्थ हैं ।

['निदानम्' (न) के अवसान (अन्त), रोग-निर्णय,
आदि कारण, कारणमात्र, कारण-समूह, शुद्धि, रोग ७
अर्थ हैं] ।

['धनी' (पु) के सुदखोर, बनियोंका झुण्ड, धनवान्
३ अर्थ हैं ।

['कौपीनम्' (न) के नहीं करने योग्य, गुह्य (लिङ्ग),
लंगोटी ३ अर्थ हैं] ।

['बाधना' (स्त्री) के प्रतिरोध (रोक), स्वभाविक ज्ञान,
हेत्वाभासभेद, पीडा, न्यायोक्त ५ अर्थ हैं] ।

['द्युम्नम्' (न) के बल, धन २ अर्थ हैं] ।

['जनी' (स्त्री) के सीमन्तिनी (केश-वेशसे युक्त स्त्री),
बहू २ अर्थ हैं] ।

['लाञ्छनम्' (न) के दोष, चिह्न, नाम ३ अर्थ हैं] ।

[अभीति] ॥ अभिपद्यते स्म । गत्यर्थी- (३।४। ७२) इति क्तः । कर्मणि (३।२।१०२) वा । 'अभिपन्नो-
ऽपराद्धेऽभिद्रुते ग्रस्ते विपद्गते' इति विश्वः [१७।१४६] ।

इति नान्ताः शब्दाः ।

अथ पान्ताः शब्दाः ।

कलापो भूषणे बर्हे तूणीरे संहतेऽपि च ।

'कलापः' (पु) के भूषण (गहना), मोरका पंख, तर-
कस, संहत (मिला हुआ) ४ अर्थ हैं ।

[कलेति] ॥ कलामाप्नोति । 'आप्लृ व्याप्नो' (स्वा०
प० अ०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । कला आप्यतेऽनेन
वा । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । 'कलापः संहतो
बर्हे काञ्च्यां भूषणतूणयोः' इत्यजयः । ('चन्द्रे विदग्धे
व्याकरणभेदेऽपि कथ्यते बुधैः' इति मेदिन्यां [१०३।१७]
विशेषः) ।

परिच्छदे परीवापः पर्युप्तौ सलिलस्थितौ ॥ १२९ ॥

'परीवापः' (पु) के तम्बू कनात आदि, बीज बोना,
थाला ३ अर्थ हैं ।

[परीति] ॥ परिवपनम् । अनेन । अत्र वा । 'डुवप्
बीजतन्तुसंताने' (भ्वा० उ० अ०) । भावे (३।३।१८)
घञ् । 'हलश्च' (३।३।१२१) इति वा । 'उपसर्गस्थ-'
(६।३।१२२) इति दीर्घः । परिच्छदः = परिवारः । [परि-
वापो जलस्थाने पर्युप्तिपरिवारयोः' इति हैमः, ४।२।१५] ।

गोधुग् गौष्ठपतिर्गोपौ

'गोपः' (पु) के गौ दुहनेवाला, गोशालाका स्वामी
(गवाला), देश या कुलका अध्यक्ष ३ अर्थ हैं ।

[गविति] ॥ गां पाति । 'पा रक्षणे' (अ० प०
अ०) । 'आतोऽनुप्-' (३।२।३) इति कः । 'गोपो ग्रामी-
घगोष्ठाधिकृतयोर्बल्लवे' [तृपे । गोपी गोपालमहिलावारि-
वारत्तिकासु च'] इति विश्वः [१०४।६] ।

हरो विष्णुर्वृषाकपिः ।

'वृषाकपिः' (पु) के शिवजी, विष्णु भगवान्, अग्नि ३
अर्थ हैं ।

[हेति] ॥ वृषं धर्मं न कम्पयति । 'कपि किञ्चित्च-
लने' (भ्वा० आ० से०) । अंहिकम्प्योर्नलोपश्च' (उ०
४।१४४) इति । वृषाद्धर्मादाकम्पयति दुष्टान् इति वा ।

१. सि० की० उणादिसूत्रपाठे च 'कुडिकप्योर्नलोप-
श्च' इत्येवं सूत्रं लभ्यते ।

यद्वा-वर्षति कामान् । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) ।
'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । आकम्पयति पापानि ।
पूर्ववदिः (उ० ४।१४४) । वृषश्चासावाकपिश्च । यद्वा-
वृषा इन्द्रोऽनेन कम्पते आकम्पते वा अस्मात् । यद्वा-
वृषो धर्मो वृषा इन्द्रो वा कपिरिव वशे यस्य । यद्वा-वृषर-
क्षकः कपिर्वराहः । शाकपाथिवादिः (वा० २।१।७८) ।
'अन्येषामपि-' (६।३।१३९) इति दीर्घः । यद्वा- वृष्ण
इद्रस्याकं वृषाकं पियति । 'पि गतौ' (तु० प० अ०) ।
अन्तर्भावित्यर्थो वा । इन्द्रदुःखं प्राप्नोति प्रापयति वा
दैत्यान् । रक्षकत्वात् । विचि (३।२।७५) संज्ञापूर्वकत्वाच्च
गुणः । विवपि (३।२।७६) तु आगमशास्त्रस्यानित्यत्वाच्च
तुक् । परशब्दस्येष्टवाचित्वादियङ् बाधित्वा पूर्वसवर्णदीर्घः
(६।१।१०२) पूर्वरूपे (६।१।१०७) स्तः । 'वृषाकपिः
पुमान् कृष्णे शंकरे जातवेदसि' (इति मेदिनी) [१०४।३०] ।
वाष्पमूष्माश्रु

'वाष्प' (न) के भाप, आँसू २ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ वायति । ओवै शोषणे' (भ्वा० प० से०) ।
वाति । 'वा गत्यादौ' (अ० प० अ०) । 'खष्पशिल्प-'
(उ० ३।२८) इति साधुः । [वाष्प ऊष्माक्षिजलयोः' इति
हैमः, २।३०१] ।

कशिपु त्वन्नमाच्छादनं द्वयम् ॥ १३० ॥

'कशिपुः' (पु) के अन्न, वस्त्र २ अर्थ हैं ।

[कशीति] ॥ कशति दुःखम् । कश्यते वा । 'कश
गतिशासनयोः' (अ० आ० अ०) । 'पृगृवादित्वात् (उ०
१।३७) साधुः । 'एकोक्त्या कशिपुर्भक्ताच्छादने' च द्वयोः
पृथक्' इति विश्वः [१०५।१८] ।

तल्पं शय्यादृदारेषु

'तल्पम्' (न) के शय्या, अटारा, छा ३ अर्थ हैं ।

[तेति] ॥ तल्पतेऽस्मिन् । 'तल प्रतिष्ठायाम्'
(भ्वा० प० से०) । 'खष्पशिल्प-' (उ० ३।२८) इति
साधुः । त्रक्ष्यमाणम्, 'अस्त्रियाम्' इति कशिपुतल्पाभ्यामपि
संबध्यते । अट्टः=अट्टालिका ।

१. विश्वे पुस्तकद्वयेऽप्युपलभ्यमानः 'भक्त्याच्छा-
इति पाठो हैम-(३।४७१) मेदिनी (१०३।१८) भ्यां विसं-
वादाल्लेखकादिभ्रान्तिजः प्रतीयते ।

२. "द्वयं = युगपत् पृथङ् नैव । 'कशिपू' इत्यपपाठः"
इति स्वामी । हैमनाममालायां 'कशिपुर्भोजनाच्छादो'
(अभि० चिन्ताम० ३।३४९) इति दन्त्यमध्यः पुनर्पुंसक-
लिङ्गश्चोक्तः । वैजयन्त्यां तु 'कशिपुः स्वयन्नवस्त्रयोः' (पृ०
१८७ श्लो० १६) इत्युक्त्वायं शब्दः स्त्रीलिङ्गस्तालभ्यम-

स्तम्बेऽपि विटपोऽन्नियाम् ।

‘विटपः’ (पु न) के गुच्छा, विस्तार, शाखा ३ अर्थ हैं ।

[स्तम्ब इति] ॥ वेदति, विटघते वा । ‘विट आक्रोशे शब्दे’ (स्वा० प० से०) । ‘विटपपिष्टपविशिपो-
लपाः’ (उ० ३।१४५) । ‘विटपः पल्लवे पिङ्गे’ विस्तारे
स्तम्बशाखयोः’ इति विश्वः [१०४।१३] ।

प्राप्तरूपस्वरूपाभिरूपा बुधमनोज्ञयोः ॥ १३१ ॥

भेद्यलिङ्गा अमी कूर्मी वीणाभेदश्च कच्छपी ।

‘कुतपो मृगरोमोत्थपटे चाहोऽष्टमेशके’ [५९]

‘प्राप्तरूपः, स्वरूपः, अभिरूपः’ (३ त्रि) के विद्वान्,
मनोहर २ अर्थ हैं ।

‘कच्छपी’ (स्त्री) के सरस्वतीकी वीणा, कछुही २ अर्थ
हैं ।

[‘कुतपः’ (पु) के ऊनी कपड़ा, दिनका आठवाँ हिस्सा
२ अर्थ हैं] ।

[प्रेति] ॥ प्राप्ते रूपम् । ‘प्राप्तापन्ने च-’ (२।२।४)
इति समासः । प्राप्तं रूपं येन । ‘प्राप्तरूपो जरम्ययोः’
(इति मेदिनी) [१०३।२६] ।

स्वमेव रूपं यस्य । [‘अभिरूपप्राप्तरूपस्वरूपा’ बुध-
रूपिणोः’ इति शाश्वतः, ५४४] ।

अभिलक्ष्यं रूपमस्य । ‘अभिरूपो बुधे रम्ये’ (इति
मेदिनी) [१०३।२३] ।

[कूर्मीति] ॥ कच्छे कच्छं वा पिबति । कच्छेन पाति
वा । ‘सुपि-’ (३।२।४) इति कः । गापोष्टक्’ (३।२।८)
तु न । ‘पिबतेः सुरसीध्वोः’ इति वचनात् । ‘गतिकारको-
पपदा-’ इति सुबुत्पत्तेः प्राक् समासः । ‘जातेः-’ (४।१।६३)

मध्यश्च । परं मेदिन्याः ‘कशिपुर्भक्ताच्छादनयोरेकोक्त्या
पुषक् तयोः पुंसि’ (१०३।१८) अयं पुलिङ्गः ‘तल्पमट्टे
कलत्रे च शयनीये च न द्वयोः’ (१०२।६) इति मेदिन्या
‘तल्प’शब्दः क्लीबलिङ्गः । हैम (२।२९८) विश्वाभ्यां (१०४।
८) च ‘तल्प’शब्दस्य क्लीबत्वमेवेत्यलम् ।

१. विश्वपुस्तकद्वयस्थः ‘—शृङ्गे—’ इति पाठो हैम-
(३।४७५) मेदिनी (१०३।२२) भ्यां विरोधान्न समीचीनः ।

२. हैमपुस्तकत्रये तु ‘सुरूपस्तु बुधे रम्ये प्राप्तरूपाभि-
रूपवत्’ इति (३।४७६) वचनेन नामरत्नमालायां च
‘सुरूपप्राप्तरूपभिरूपाः पण्डितसौभ्ययोः’ इति (पंक्तिः
३५१७) वचनेन च ‘स्वरूप’शब्दस्थाने ‘सुरूप’ इति लभ्यते ।

इति डीष् । ‘कच्छपी वल्लकीभेदे डुली क्षुद्रगदान्तरे’ [मल्ल-
बन्धविशेषेऽपि कच्छपः] इति विश्वः [१०५।१६-२०] ।
इति पान्ताः शब्दाः ।

अथ पान्ताः शब्दाः ।

रवर्णे पुंसि रेफः स्यात्कुत्सिते वाच्यलिङ्गकः ॥ १३२ ॥

‘शिफा शिखायां सरिति मांसिकाया च मातरि’ [६०]

शफं मूले तरुणां स्याद्वादीनां खुरेऽपि च [६१]

गुम्फ स्याद् गुम्फने बाहोरलङ्कारे च कीर्तितः’ [६२]

‘रेफः’ (पु) के रेफ अर्थात् ‘र’ अक्षर १ अर्थ और ‘रेफः’
(त्रि) का निन्दित १ अर्थ है ।

‘शिफा’ (स्त्री) के शिखा, नदी, जटामसी, माता ४ अर्थ
हैं ।

[‘शफम्’ (न) के पेड़की जड़, पशुओंका खुर २ अर्थ
हैं] ।

[‘गुम्फः’ (पु) के फूल माला आदिका गूथना, हाथका
भूषण २ अर्थ हैं] ।

[रेति] ॥ ‘रादिफः’ (वा० ३।३।१०८) । रिपयते,
रिफति वा । ‘रिफ हिंसायाम्’ (तु० प० से०) । घम्
(३।३।१९) । पचाद्यच् (३।१।१३४) वा [रेफो रवर्णे
संप्रोक्तः कुत्सिते वाच्यवत्पुनः] इति विश्वः, १०६।१ ।
इति पान्ताः शब्दाः ।

अथ वा (वा) न्ताः शब्दाः ।

अन्तराभवसत्त्वेऽश्वे गन्धर्वो दिव्यगायने ।

‘गन्धर्वः’ (पु) का जन्म और मरणके मध्य समयमें
स्थित प्राणी, मृगविशेष, पुंस्कोलिक, घोड़ा, स्वर्गके (हाहा,
हूहू आदि) गायक ५ अर्थ हैं ।

[अन्तेति] ॥ अन्तरा मरणजन्मनोर्मध्ये भवं सत्त्वं
यातनाशरीरम् । यदाहुः—‘अन्तर्गभवदेहो हि नेष्यते
विन्ध्यवासिनाम्’ । तत्र । लक्ष्यविरोधात् । तस्मादन्तरि-
क्षवासिनो गन्धर्वाख्या भूताः । यद्व्यासः—‘अस्माभिर्यदनु-
ष्ठेयं गन्धर्वैस्तदनुष्ठितम्’— इति स्वामी । तच्चिन्त्यम् ।
‘गन्धर्वः पशुभेदे स्यात्पुंस्कोलितुरंगयोः । अन्तराभव-
सत्त्वे च गायने खेचरेऽपि च’ (मेदिनी) [१०५।११]

१. ‘भव’योरभेदस्मरणादत्र स्पर्शान्तास्थान्तःस्थान्ताः
शब्दाः पठिताः ।

२. हैमे तु ‘गन्धर्वस्तु नभश्चरे । पुंस्कोलिके गायने
च मृगभेदे तुरंगमे । अन्तराभवदेहे च’ इति (३।७३५-
७३६) ‘गन्धर्व’शब्दोऽन्तःस्थान्तवर्णः पठ्यते ।

इत्यादौ द्वयोः पृथक् पाठात् । दृष्टान्तोऽपि विषमः । दिव्य-
गायनानां विश्वास्वादीनामेव तत्र ग्रहणात् । गन्धमर्बन्ति ।
'अर्बं गती' (भ्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ।
शकन्च्वादिः (वा० ६।१।९४) ।

कम्बुर्ना वलये शङ्खे

'कम्बुः' (पु) के कङ्कण, शङ्ख, गज, घोंघा या सीप ४
अर्थ हैं ।

[केति] ॥ कम्बति । 'कम्ब गती' () । मृग-
य्वादिः (उ० १।३७) । 'कम्बुः शङ्खे' स्त्रियां पुंसि शम्बूके
वलये गजे' (इति मेदिनी) [१०४।२] ।

द्विजिह्वौ सर्पसूचकौ ॥ १३३ ॥

'द्विजिह्वः' (पु) के सौँप, चुगलखोर २ अर्थ हैं ।

[द्वीति] ॥ द्वे जिह्वे यस्य । ['द्विजिह्वस्तु' खले सर्पे'
इति मेदिनी, १०५।१२] ।

पूर्वोऽन्यलिङ्गः प्रागाह पुं बहुत्वेऽपि पूर्वजान् ।

'चित्रपुङ्खेऽपि कादम्बो नितम्बाऽद्रितटे कटौ [६३]

दर्वी फणापि बिम्बोऽस्त्री मण्डले चाकृतौ फले' [६४]

'पूर्वः' (त्रि) का पहला (जैसे—पूर्वो ग्रामः, पूर्व वनम्,
.....) १ अर्थ; 'पूर्वा' (स्त्री) पूर्व दिशा १ अर्थ और 'पूर्वे'
(पु नि० ब० व०) का पुरुषा (पुराने वंशवाले पुरनियां),
ब्रह्मा २ अर्थ हैं ।

['कादम्बः' (पु) के चित्र पंखवाला पक्षि-विशेष
(कलहंस), बाण २ अर्थ हैं] ।

['नितम्बः' (पु) के, पहाड़का किनारा, कटि २ अर्थ हैं] ।

['दर्वी' (स्त्री) के सौँपकी फणा, कलछुल २ अर्थ हैं] ।

['बिम्बः' (पु न) के सूर्यादिका मण्डल, आकृति,
प्रतिबिम्ब, बिम्बिका-फल (कुनरुन) ४ अर्थ हैं] ।

[पूर्व इति] ॥ पूर्वयति । 'पूर्व निकेतने' (उ० प०
से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'पूर्वे तु पूर्वजेषु स्युः
पूर्वः' प्रागाद्ययोस्त्रिषु' (इति मेदिनी) [१०५।६] । प्राक्
पूर्वमग्रतः' इति धरणिः ।

इति वा(वा)न्ताः शब्दाः ।

१. हेमे तु 'द्विजिह्वः खलसर्पयोः' इति (३।७३८)
'द्विजिह्वः' शब्दोऽन्तःस्थान्तवर्णः पठितः ।

२. 'पूर्व' शब्दोऽपि हेमे 'पूर्व तु पूर्वजे । प्रागग्रे श्रुतिभेदे
'ष' इति (३।५४४-५४६) अन्तःस्थान्तवर्णात् एव पठ्यते ।
विश्वे स्वमे त्रयो 'गन्धर्व-द्विजिह्व-पूर्व' शब्दाः पवर्गान्ता
एव पठ्यन्ते ।

अथ भान्ताः शब्दाः ।

कुम्भौ घटेभमूर्धाशौ

'कुम्भः' (पु) के घड़ा, हाथीके मस्तकका कुम्भ (मांस-
पिण्ड-विशेष), कुम्भ नामका ग्यारहवाँ राशि, वेश्या-पति,
कुम्भकर्णका पुत्र ५ अर्थ हैं ।

[कुम्भाविति] ॥ कुं भूमि कुस्त्रितं वा उम्भति ।
'उम्भ पूरणे' (तु० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) वा । शकन्च्वादिः (वा० ६।१।
९४) । 'कुम्भः स्यात्कुम्भकर्णस्य सुते वेश्यापती घटे ।
राशिभेदे द्विपाङ्गे च कुम्भं त्रिवृति गुग्गुले' इति विश्वः
[१०८।१९] ।

डिम्भौ तु शिशुबालिशौ ॥ १३४ ॥

'डिम्भः' (पु) के बालक, मूर्ख २ अर्थ हैं ।

[डिम्भाविति] ॥ डिम्भयति । 'डिभि संघाते'
चुरादिः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ['डिम्भो वैधेयबा-
लयोः' इति हैमः, २।३।१३] ।

स्तम्भौ स्थूणाजडीभावौ

'स्तम्भः' (पु) के खम्भा, जड़ता २ अर्थ हैं ।

[स्तम्भाविति] ॥ स्तम्भनाति । 'स्तम्भु रोधने' (सौत्रः)
[३।१।८२] । पचाद्यच् (३।१।१३४) । भावे ङष् (३।
३।१८) वा । [स्तम्भः स्थूणाजडत्वयोः' इति मेदिनी,
१०६।१०] ।

शंभु ब्रह्मत्रिलोचनौ ।

'शंभुः' (पु) के ब्रह्मा, शिव, पूज्य ३ अर्थ हैं ।

[शमिति] ॥ शं भवति । 'भू सत्तायाम्' (भ्वा० प०
से०) । 'प्राप्तौ' (उ० आ० से०) वा । अन्तर्भावितण्यर्थः ।
मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१७८) डुः । 'शंभुः पुंसि
महादेवे परमेष्ठिनि चाहति' (इति मेदिनी) [१०६।८] ।
विष्णोः च ।

कुक्षिभ्रूणार्भका गर्भाः

'गर्भः' (पु) के कुक्षि (कोख), गर्भम रहनेवाला बच्चा
या गर्भ, बालक ३ अर्थ हैं ।

[कुक्षीति] ॥ गिरति । 'गृ निगरणे' (तु० प०
से०) । गृणाति, गीर्यते वा । 'गृ शब्दे' (क्रया० प० से०) ।

१. विश्वे 'वेश्यासुते'.....'गुग्गुले' इति पाठः ।

२. 'शम्भुर्षातृहरीषे' इति (पंक्ति ७०६) नाम-
मालोक्तेः ।

‘वतिगृभ्यां भन्’ (उ० ३।१५२) । ‘गर्भो भूयोऽर्भके कुक्षी संघो पनसकण्टके’ (इति मेदिनी) [१०६।३] ।

विस्त्रम्भः प्रणयेऽपि च ॥ १३५ ॥

‘विस्त्रम्भः’ (पु) के शृङ्गार-याचना, विश्वास, प्रेम, वध ४ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ विस्त्रम्भणम् । विस्त्रम्भ्यतेऽनेन वा । ‘स्त्रम्भु विश्वासे’ (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१८) । ‘विस्त्रम्भः केलिकलहे विश्वासे प्रणये वधे’ इति विश्वः [१०९।२८] । ‘परिचयप्रार्थनयोः प्रणयः परिकीर्तितः’ इत्यमरमाला ।

स्याद्भेयां दुन्दुभिः पुंसि स्यादक्षे दुन्दुभिः स्त्रियाम् ।

‘दुन्दुभिः’ (पु) के भेरी बाजा, वरुण, दुन्दुभि नामक दैत्य ३ अर्थ और ‘दुन्दुभिः’ (स्त्री) का लड़कोंका खिलौना-विशेष, घृतका पासा २ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ ‘दुन्दु’ इति शब्देन उभयति । ‘उभ पूरणे (तु० प० से०) । ‘इगुपधात् कित्’ (उ० ४।१२०) इतीन् । शकन्ध्वादिः (वा० ६।१।९४) । यद्वा-‘दुन्द’ इति हलन्त्यस्यैवानुकरणम् । ‘दुन्दुभिः पुमान् । वरुणे दैत्यभेयोश्च, स्यक्षे बिन्दुत्रिकद्वये’ (इति मेदिनी) [१०७।१६-१७] ।

स्यान्महारजने क्लीबं कुसुम्भं करके पुमान् ॥ १३६ ॥

‘कुसुम्भम्’ (न) के बरें (कुसुम) का फूल, सोना २ अर्थ और ‘कुसुम्भः’ (पु) का कमण्डलु १ अर्थ है ।

[स्यादिति] ॥ कुषुम्भयति, अनेन वा । ‘कुसुम्भ क्षेपे’ (कण्ध्वादिः) । पचाद्यच् (३।३।१३४) । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) इति घञ् वा । पुषोदरादिः (६।३।१०९) । ‘कुसुम्भं हेमनि महारजने ना कमण्डलो’ (इति मेदिनी) [१०७।१५] ।

क्षत्रियेऽपि च नाभिर्ना

‘नाभिः’ (पु) के क्षत्रिय, विजयेच्छुक या प्रधान राजा, पहियेके पीछेवाला भाग ३ अर्थ और ‘नाभिः’ (स्त्री) कस्तूरीका मद १ अर्थ है ।

[क्षेति] ॥ नभ्यते । ‘णभ हिंसायाम्’ (भ्वा० आ० से०) । ‘इसजादिभ्यः’ (वा० ३।३।१०८) । यद्वा-नाभ-यति । स्वार्थण्यन्तात् ‘अच इः’ (उ० ४।१३९) । ‘नाभि-मृह्यतृपे चक्रमध्यक्षत्रिययोः पुमान् । द्वयोः प्राणिप्रतीके स्यात्स्त्रियां कस्तूरिकामदे’ (इति मेदिनी) [१०६।५-६] ।

१. ‘—स्यक्षबिन्दु—’ इति मेदिनीपाठः ।

सुरभिर्गवि च स्त्रियाम् ।

‘सुरभिः’ (स्त्री) का गौ १ अर्थ; ‘सुरभिः’ (पु) के वसन्त ऋतु, जातीफल, चम्पा ३ अर्थ और ‘सुरभिः’ (त्रि) के सुगन्धित, मनोहर २ अर्थ हैं ।

[सुरेति] ॥ सुष्ठु रभते, रभ्यते वा । ‘रभ राभस्ये’ (भ्वा० आ० अ०) । ‘सर्वधातुभ्य इन्’ (उ० ४।११८) । ‘सुरभिः शल्लकीमातृभिन्मुरागेषु योषिति । चम्पके च वसन्ते च तथा जातीफले पुमान् । स्वर्णे गन्धोत्पले क्लीबं सुगन्धिकान्तयोस्त्रिषु । (विख्याते सचिवे धीरे चैत्रेऽपि च पुमानयम्)’ (इति मेदिनी) [१०७।२२-२४] ।

सभा संसदि सभ्ये च

‘सभा’ (स्त्री) के सभा, घृत, मन्दिर ३ अर्थ हैं ।

[सभेति] ॥ सह भान्ति ये, यस्यां वा । ‘भा दीप्तौ’ (अ० प० अ०) । ‘सुपि-’ (३।२।४) इति कः । ‘अन्ये-भ्योऽपि-’ (वा० ३।२।१०२) इति डो वा । ‘स्त्रियां सामा-जिके गोष्ठ्यां घृतमन्दिरयोः सभा’ इति रभसः । [‘सभा सामाजिके गोष्ठ्यां घृतमन्दिरयोरपि’ इति मेदिनी, १०६।९] ।

त्रिष्वध्यक्षेऽपि वल्लभः ॥ १३७ ॥

‘वल्लभः’ (त्रि) के अध्यक्ष, प्रिय २ अर्थ हैं ।

[त्रीति] ॥ वल्लते वल्लयते वा । ‘वल्ल संवरणे संच-रणे च’ (भ्वा० आ० से०) । ‘रासिवल्लिभ्यां च’ (उ० ३।१२५) इत्यभच् । ‘वल्लभो दयितेऽध्यक्षे सल्लक्षणतु-रंगमे’ (इति मेदिनी) [१०७।१८] ।

इति भान्ताः शब्दाः ।

अथ भान्ताः शब्दाः ।

किरणप्रग्रहौ रश्मौ

‘रश्मिः’ (पु) के किरण, रस्सी २ अर्थ हैं ।

[किरेति] ॥ अश्नुते, अनेन वा । ‘अश्नु व्याप्ती’ (स्वा० आ० से०) । ‘अश्नोते रश् च’ (उ० ४।४६) इति मिः [रश् च] । ‘रश्मिः पुमान् दीक्षितो स्यात्पक्ष्मप्रग्रहयो-रपि’ (इति मेदिनी) [११०।२५] ।

कपिभेकौ प्लवंगमौ ।

‘प्लवङ्गमः’ (पु) के बन्दर, मेढक २ अर्थ हैं ।

[कपीति] ॥ प्लवेन प्लुत्या गच्छति । ‘गमश्च’ (३।२।४७) इति खच् । [प्लवङ्गमस्तु मण्डूके तथा शाखा-मृगेऽपि च’ इति मेदिनी, ११२।६१] ।

इच्छामनोभवौ कामौ

‘कामः’ (पु) के इच्छा, कामदेव, काम्य ३ अर्थ हैं ।

[ईति] ॥ कमनम् । कम्पते वा । ‘कमु कान्तौ’ (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१८, १९) । ‘कामः स्मरेच्छयोः पुमान् । रेतस्यपि निकामे च काम्येऽपि स्यान्नपुंसकम्’ (इति मेदिनी) [१०८।५] ।

शौर्योद्योगौ पराक्रमौ ॥ १३८ ॥

‘पराक्रमः’ (पु) के सामर्थ्य, उद्योग २ अर्थ हैं ।

[शौरिति] ॥ पराक्रमणम् । अनेन वा । ‘क्रम पाद-विक्षेपे’ (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८, १२१) । नोदात्तोपदेशस्य-’ (७।३।३४) इति न वृद्धिः । ‘पराक्रमः स्यात्सामर्थ्ये विक्रमोद्यमयोरपि’ (इति मेदिनी) [विश्वः, ११४।५५] ।

धर्माः पुण्ययमन्यायस्वभावाचारसोमपाः ।

‘धर्मः’ (पु न) के पुण्य (यज्ञ, अहिंसा आदि), आचार (जैसे-धर्मशास्त्र, आदि), स्वभाव, उपक्रम, उपनिषत्, न्याय (जैसे-धर्माधिकारी, धर्माध्यक्ष, ...) ६ अर्थ और ‘धर्मः’ (पु) के यमराज, सोमलताका पान करनेवाला, जिन ३ अर्थ हैं ।

[धर्मा इति] ॥ धरति, ध्रियते वा । ‘धृञ् धारणे’ (भ्वा० उ० अ०) । ‘अतिस्तुसु-’ (उ० १।१४०) इति मन् । ‘धर्मोऽस्त्री पुण्य आचारे स्वभावोपमयोः कृती । अहि-सोपनिषन्न्याये ना धनुर्यमसोमपे’ (इति मेदिनी) [१०९।१६] ।

उपायपूर्व आरम्भ उपधा चाप्युपक्रमः ॥ १३९ ॥

‘उपक्रमः’ (पु) के उपायको सोचकर किया हुआ आर-म्भ, मन्त्रीके शीलकी परीक्षा करनेका उपाय, चिकित्सा, घृस ४ अर्थ हैं ।

[विति] ॥ उपधा = उत्कोचः । उपक्रमणम् । अनेन वा । पूर्ववत् (३।३।१८, १२१, ७।३।३४) । ‘उपक्रमः स्यादुपधाचिकित्सारम्भविक्रमे’ इति विश्वः [११४।९५] ।

वणिक्पथः पुरं वेदो निगमाः

‘निगमः’ (पु) के वाणित्य, पुर (ग्राम), वेद ३ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ निगम्यते, अनेन वा । ‘गोचरसंचर-’ (३।३।११९) इति साधुः । ‘निगमो वाणिजे पुर्यां कटे वेदे वणिक्पथे’ इति विश्वः [११३।४२] ।

नागरो वणिक् ।

नैगमौ द्वौ

‘नैगमः’ (त्रि) के वेद-सम्बन्धी, नगरवासी २ अर्थ और ‘नैगमः’ (पु) के उपनिषद्, बनिथां २ अर्थ हैं ।

[नेति] ॥ निगमे भवः । ‘तत्र भवः’ (४।३।५३) इत्यण् । ‘नैगमः स्यादुपनिषद्वणिजोर्नागरेऽपि च’ इति विश्वः [११३।४२] ।

बले रामो नीलचारुसिते त्रिषु ॥ १४० ॥

‘रामः’ (पु) के बलदेवजी, परमुरामजी, रामचन्द्रजी ३ अर्थ और ‘रामः’ (त्रि) के नीला, सुन्दर, सफेद, बागी-चा ४ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ रमते । अनेन वा । ‘रमु क्रीडायाम्’ (भ्वा० आ० अ०) । ‘ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः’ (३।१।१४०) । ‘हलश्च’ (३।३।१२१) इति घञ् वा । ‘रामः पशु-विशेषे स्याज्जामदग्नये हलायुधे । राघवे च सितस्वेतमनो-शेषु च वाच्यवत्’ इति विश्वः [१११।२१] ।

शब्दादिपूर्वो वृन्देऽपि ग्रामः

‘ग्रामः’ (पु) के शब्दके आदि (पूर्व) में रहे तो समूह (जैसे—शब्दग्रामः गुणग्रामः), गांव, स्वरविशेष ३ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ ग्रसते, ग्रस्यते वा । ‘ग्रमु घटने’ (भ्वा० आ० से०) । ‘ग्रसेरा च’ (उ० १।१४३) इति मः । ‘ग्रामः स्वरे संवसथे वृन्दे शब्दादिपूर्वकः’ [रामाऽङ्गनाहिगुलिन्यो रामं वास्तुककुष्ठयोः] इति विश्वः [१११।२१-२२] ।

क्रान्तौ च विक्रमः ।

‘विक्रमः’ (पु) के क्रान्ति, पराक्रम २ अर्थ हैं ।

[क्रेति] ॥ विक्रमणम् । अनेन वा । घञ् (३।३।१८, १२१) । ‘विक्रमः शक्तिसंपत्तिः क्रान्तिमात्रं च वि-क्रमः’ इति धरणिः । [‘विक्रमः क्रान्तिमात्रे स्याद्विक्रमः शक्तिसंपत्ति’ इति विश्वः, ११३।३७] ।

स्तोमः स्तोत्रेऽध्वरे वृन्दे

‘स्तोमः’ (पु) के स्तोत्र, यज्ञ, समूह ३ अर्थ हैं ।

[स्तविति] ॥ स्तूयते । अनेन वा । ‘ष्टुञ् स्तुतौ’ (अ० उ० अ०) । ‘अतिस्तुसु-’ (उ० १।१४०) इति मन् ।

जिह्वास्तु कुटिलेऽलसे ॥ १४१ ॥

उष्णेऽपि धर्मश्रेष्ठाळङ्कारे भ्रान्तौ च विभ्रमः ।

१. मेदिन्यां तु ‘पराक्रमो विक्रमे स्यात् सामर्थ्योद्योग-योरपि’ इति (११२।९१) शिख एव पाठः ।

१. ‘उष्णेऽपि.....विभ्रमः’ इत्यंघो भा० दी० नैव व्याख्यातः ।

‘जिह्वाः’ (पु) के कुटिल, आलसी २ अर्थ हैं ।

‘घर्मः’ (पु) के धूप, पसोना २ अर्थ हैं ।

‘विभ्रमः’ (पु) के हाव, भ्रान्ति, शोभा, पद्यका अलङ्कार विशेष ४ अर्थ हैं ।

[जीति] ॥ जहाति । हीयते वा । ‘ओहाक् त्यागे’ (जु० प० अ०) । ‘जहातेः सन्वदालोपश्च’ (उ० १।१४१) इति मन् । [जिह्वास्तु कुटिले मन्दे जिह्वां तगर्पादपे’ इति हैमः, २।३२७] ।

गुल्मा रुक्स्तम्बसेनाश्च

‘गुल्मः’ (पु) के गुल्म रोग, कुश, बाल, फूल आदिका गुच्छा, सेना-विशेष, किला आदिका रक्षास्थान ७ अर्थ हैं ।

[गुल्मेति] ॥ गुडघते । ‘गुड वेष्टने (रक्षणे)’ (तु० प० से०) बाहुलकान्मक् । डलयोरेकत्वम् । ‘गुल्मः स्तम्बे प्लीह्नि घट्टसैन्ययोः सैन्यरक्षणे’ [‘गुल्मी स्यादामलक्ये-लापणिकावस्त्रवेष्टमसु’] इति विश्वः [१।११।१३] । रुग् = उदररोगः । स्तम्बः = अप्रकाण्डः ।

जामिः स्वसृकुलस्त्रियोः ।

‘जामिः’ (स्त्री) के बहन, कुलस्त्री २ अर्थ हैं ।

[जेति] ॥ जायति, जायते वा । ‘जै क्षये’ (भ्वा० प० अ०) । बाहुलकान्मिः । यद्वा-‘जमु अदने’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादिण् दीर्घश्च । कर्मणि ‘इमजादिभ्यः’ (वा० ३।३।१०८) इतीव वा-इति स्वामी । ‘जिह्वास्तु कुटिले मन्दे जामिः स्वसृकुलस्त्रियोः’ इति चवर्गादावजयः ।

मुकुटस्तु—प्रहरे समये यामो यामिः स्वसृकुलस्त्रियोः’ इति रभसादन्तःस्थादितामाह [यामिः’ इति] । ‘यामिः कुल-स्त्रीस्वस्त्रोः स्त्री’ (इति मेदिनी) [१०९।२४] । तत्र ‘या प्रापणे’ (अ० प० अ०) घातुर्बोध्यः ।

क्षितिक्षान्त्योः क्षमा युक्ते क्षमं शक्ते हिते त्रिषु ॥१४२॥

‘क्षमा’ (स्त्री) के पृथ्वी, माफी २ अर्थ; ‘क्षमम्’ (न) का योग्य १ अर्थ और ‘क्षमम्’ (त्रि) के समर्थ, हित २ अर्थ हैं ।

[क्षीति] ॥ क्षमणम् । ‘क्षमूष् सहने’ (भ्वा० आ० से०) । षित्वाद् (३।३।१०४) अङ् । क्षमते, क्षम्यते वा । पचाञ्च् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा । ‘नोदा-त्तोपदेशस्य-’ (७।३।३४) इति न वृद्धिः । ‘क्षमा तितिक्षा पृथ्वी च, योग्ये शक्ते हिते क्षमम्’ इति धरणिः । [‘क्षमः

१. ‘जिह्वास्तु कुटिले मन्दे’ इयान्तो ‘जिह्वा’शब्दार्थ-कतया प्रकृतानुपयुक्तः । शेषस्तु अन्तो हैमे (२।३२७) विश्वे (१।१२।२६) च लभ्यते ।

शक्ते हिते युक्ते क्षमावति । क्षमा क्षान्तो क्षितो’ इति हैमः, २।३२१] ।

त्रिषु श्यामौ हरित्कृष्णौ श्यामा स्याच्छारिवानिशा ।

‘श्यामः’ (त्रि) के हरित या काले रंगवाला १ अर्थ; ‘श्यामः’ (पु) के काला रंग, नीला रंग, प्रयागका ‘अक्षय-वट’ नामका वटवृक्ष, मेघ, वृद्धदारक (औषध-विशेष), पिके ६ अर्थ; ‘श्यामा’ (स्त्री) के शारिवानामक औषध, रात, सोमलता, गुन्दा, यमुना, तिधारा औषध, सोलह वर्षकी स्त्री, विना बच्चा पैदा की हुई स्त्री ८ अर्थ और ‘श्या-मम्’ (न) के मिर्च, समुद्रो नमक २ अर्थ हैं ।

[त्रिष्विति] ॥ श्यायते । ‘श्यैङ् गतो’ (भ्वा० आ० अ०) । ‘इषुयुषान्धि-’ (उ० १।१४५) इति मक् । ‘श्यामो वटे प्रयागस्य वारिदे वृद्धदारके । पिके च कृष्ण-हरिते पुंसि स्यात्तद्वति त्रिषु । मरिचे सिन्धुलवरो क्लीबं स्त्री शारिवौषधी । अप्रसूताङ्गनायां च प्रियङ्गावपि चोच्यते । यमुनायां त्रियामायां कृष्णत्रिवृत्तिकोषधी । नीलिकायाम्—‘अथ श्रामो मासे मण्डपकालयोः’ (इति मेदिनी) [१।१०।३१-३४] ।

ललामं पुच्छपुण्ड्राश्वभूषाप्राधान्यकेतुषु ॥ १४३ ॥

‘ललामम्’ (न) के पूँछ, घोड़ा आदिके ललाटका चित्र (चिह्न-विशेष), घोड़ा, घोड़ेका गहना, पताका, प्रधान, शृङ्ग, रमणीय, प्रभाव ९ अर्थ हैं ।

[ललेति] ॥ लडनम् । ‘लड बाल्ये (विलासे)’ (भ्वा० प० से०) । संपदादिविप् (वा० ३।३।१०८) । डलयोरेकत्वम् । ललममति । ‘अम गत्यादौ’ (भ्वा० प० से०) ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) ॥ * ॥ बाहुलकात्कनिनि [‘ललाम’ इति] नान्तोऽपि । ‘प्रधानध्वजशृङ्गेषु पुण्ड्रवालधिलक्ष्मसु । भूषावाजिप्रभावेषु ललामं स्याल्ललाम च’ इति रुद्रः । पुण्ड्रम् = अश्वदीनां ललाटचित्रम् । अश्वः = वाजी । भूषा = सामीप्यादश्वस्यैव । [‘ललामं लाञ्छने ध्वजे । शृङ्गे प्रधाने भूषायां तथा बालधियुग्मयोः । तुरङ्गे च प्रभावे’ इति नान्तेषु [१।१।५१-५२] । ‘ललाम स्यात् प्रभावे च लाञ्छनध्वजवाजिषु । शृङ्गे प्रधाने भूषायामपि बाल-धियुग्मयोः ।’ इति नान्तेषु च [९८।१०३-१०४ मेदिनी] ।

२. मेदिन्यां ‘—कृष्णहरितोः...ङ्गावपि वागुचो—’ इति पाठः ।

३. ‘श्राम’शब्दार्थकतया नायमन्तः प्रकृतोपयोगी ।

सूक्ष्ममध्यात्ममपि

‘सूक्ष्म’ (न) के अध्यात्म, कपट २ अर्थ; ‘सूचमः’ (पु) का अग्नि १ अर्थ और ‘सूक्ष्मः’ (त्रि) का अत्यन्त महीन या छोटा १ अर्थ है ।

[त्विति] ॥ सूच्यते । ‘सूच पेषून्ये’ (चु० उ० से०) । ‘सूचेः स्मन्’ (उ० ४।१७७) । ‘सूक्ष्मं स्यात्कृतवेऽध्यात्मे पुंस्यग्नौ’ त्रिषु चाल्पके’ (इति मेदिनी) [११०।३६] । यत्तु-सुष्ठु उच्यते इति स्वामी । सुष्ठु उच्यते-इति मुकुटश्च व्याचष्टे । तदुक्तसूत्रादर्शनमूलकम् ।

आदौ प्रधाने प्रथमः

‘प्रथमः’ (त्रि) के पहला, प्रधान २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ प्रथते । ‘प्रथ विस्तारे’ (भ्वा० आ० से०) । ‘प्रथेरमच्’ (उ० ५।६८) । ‘प्रथमस्तु भवेदादौ प्रधानेऽपि च वाच्यवत्’ (इति मेदिनी) [१११।४७] । त्रिषु ।

[त्रीति] ॥ आमामन्तम् [अम० ३।३।१४५] ।

वामौ बल्युप्रतीपौ द्वौ

‘वामः’ (त्रि) के सुन्दर, प्रतिकूल, शिवजी, पयोधर, बायां, शत्रु ६ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ वमति, वम्यते वा । ‘दुवम् उद्गिरणे’ (भ्वा० प० से०) । ‘ज्वलति-’ (३।१।१४०) इति णः । घञ् (३।३।१९) वा । ‘वामं सव्ये प्रतीपे च द्रविणे चातिसुन्दरे । पयोधरे हरे कामे विद्याद्वामामपि स्त्रियाम् । वामौ शृगालीवडवारासभीकरभीषु च’ इति विश्वः [१११।२२-२३] ।

अधमौ न्यूनकुत्सितौ ॥ १४४ ॥

‘अधमः’ (त्रि) के थोड़ा, नीच (निन्दित) २ अर्थ हैं ।

[अवेति] ॥ अमति । ‘अव रक्षणादौ’ (भ्वा० प० से०) । ‘अवद्यावमाधमा-’ (उ० ५।५४) इति साधुः । यद्वा-न घम्यते, घमति वा । ‘घम ह्वाने’ सौत्रः । घञ् (३।३।१८) । पचाद्यच् (३।१।१३४) वा ।—अधोभवः । ‘अधोघसोः सलोपश्च’ ()—इति स्वामी । [‘अधमो न्यूनगह्वयोः’ इति हैमः, ३।४९०] ।

जीर्णं च परिभुक्तं च यातयाममिदं द्वयम् ।

‘भ्रमो मूर्च्छा तक्षभाण्डमजिराम्बुविनिर्गमः’ [६५]
‘ध्यामौ धूमास्फुटौ भीमा रुद्रभीषणपाण्डवाः’ [६६]

‘यातयामम्’ (त्रि) के पुराना, उपभोग किया हुआ (जूठा या बासी) २ अर्थ हैं ।

‘भ्रमः’ (पु) के मूर्च्छा, तक्षभाण्ड, जलका निर्गम ३ अर्थ हैं ।

‘ध्यामः’ (पु) के धूआँ, अस्पष्ट २ अर्थ हैं ।

[भीमः’ (पु) के शिवजी, भयङ्कर, भीससेन (युधिष्ठिरका मध्यम भाई), अमलबैत ४ अर्थ हैं ।

[जीर्णमिति] ॥ यातो गतो याम उपभोगकालो यस्य । ‘यातयामोऽन्यवज्जीर्णे परिभुक्तोऽपि च’ (इति मेदिनी) [११२।६२] ।

इति मान्ताः शब्दाः ।

अथ यान्ताः शब्दाः ।

तुरंगगरुडौ ताक्ष्यौ

‘ताक्ष्यः’ (पु) के घोड़ा, गरुड, सर्प, गरुडका बड़ा भाई- ४ अर्थ हैं ।

[त्विति] ॥ ताक्ष्यस्य कस्यपस्यापत्यम् । ‘ऋष्यन्धधक-’ (४।१।११४) इत्यण् । ‘ताक्ष्योऽश्वसर्पयोः’ । गरुडाग्रजे सुपर्णे च पुंसि, बलीबं रसाञ्जने’ (इति मेदिनी) [११४।२७-२८]

निलयापचयौ क्षयौ ॥ १४५ ॥

‘क्षयः’ (पु) के घट, कमी (नाश), कल्पान्त, रोग-विशेष ४ अर्थ हैं ।

[निलेति] ॥ क्षयणम्, क्षीयतेऽत्र वा । क्षि क्षये’ (भ्वा० प० ष०) । ‘क्षि निवासगतयोः’ (तु० प० अ०) । ‘एरच्’ (३।३।५६) । ‘पुंसि-’ (३।३।११८) इति घो वा । ‘क्षयो रोगान्तरे वेदमकल्पान्तापचयेषु च’ (इति मेदिनी) [११३।८] ।

श्वश्रुयौ देवरश्यालौ

‘श्वश्रुयः’ (पु) के देवर, शाला २ अर्थ हैं ।

[श्वेति] ॥ श्वसुरस्यापत्यम् । ‘राजश्वशुराद्यत्’ (४।१।१३७) । [‘श्वश्रुयौ देवरे श्याले’ इति हैमः ३।५३९, विश्वः १२१।८६, मेदिनी १२०।१०७ च] ।

भ्रातृव्यौ भ्रातृजद्विषौ ।

‘भ्रातृव्यः’ (पु) के भाईका पुत्र, शत्रु २ अर्थ हैं ।

[भ्रेति] ॥ भ्रातुरपत्यम् । ‘भ्रातृव्यच्च’ (४।१।१४४) । ‘व्यन्तसपत्ने’ (४।१।१४५) । [‘भ्रातृव्यो भ्रातृजे रिपो’ इति हैमः, ३।५२८] ।

४. मेदिन्याः—‘पुंस्यणो—’ इति पाठः समीचीनः ।

१. मेदिन्या—‘श्वश्यालयोः—’ इति पाठः ।

पर्जन्यौ रसदन्देन्द्रौ

‘पर्जन्यः’ (पु) के मेघ, इन्द्र, मेघका गर्जन ३ अर्थ हैं।

[पर्जति] ॥ पिपति । ‘पृ पालनपूरणयोः’ (जु० प० से०) । पर्जति । पृषु सेचने (भ्वा० प० से०) । ‘पर्जन्यः’ (उ० ३।१०३) इति साधुः । ‘पर्जन्यो मेघशब्देऽपि ध्वनदम्बुक्षकयोः’ इति विश्वः [१२१।८३, से० ११९।९१ च] ।

स्यादर्थः स्वामिवैश्ययोः ॥ १४६ ॥

‘अर्थः’ (पु) के स्वामी, वैश्य २ अर्थ हैं।

[स्यादिति] ॥ अर्थे । ‘ऋ गती’ (भ्वा० प० से०) । ‘अर्थः स्वामिवैश्ययोः’ (३।१।१०३) इति साधुः [‘अर्थः स्वामिनि वैश्ये च’ इति विश्वः, ११६।१७] ।

तिष्यः पुष्पे कलियुगे

‘तिष्यः’ (पु) के पुष्प नामका आठवां नक्षत्र, कलियुग २ अर्थ हैं।

[तीति] ॥ त्वेषति । ‘त्विष दीप्ती’ (भ्वा० उ० अ०) । अग्न्यादिः (उ० ४।११२) । ‘तिष्यः कलियुगे ऋषे त्विष्या धात्री च कीर्त्यते’ इति धरणिः । [‘तिष्यः पुष्पे कलो धात्र्यां त्विष्या पुष्पवद्विष्यते’ इति विश्वः, ३१९।५१] ।

पर्यायोऽवसरे क्रमे ।

‘पर्यायः’ (पु) के अवसर, क्रम, प्रकार, निर्माण ४ अर्थ हैं।

[पर्येति] ॥ पर्ययणम् । इण् गती (अ० प० अ०) । ‘परावनुपात्यये—’ (३।३।३८) इति घञ् । ‘पर्यायस्तु प्रकारे स्यान्निर्माणेऽवसरे क्रमे’ इति विश्वः [१२१।७५] ।

प्रत्ययोऽधीनशपथज्ञानविश्वासहेतुषु ॥ १४७ ॥

रन्ध्रे शब्दे

‘प्रत्ययः’ (पु) के अधीन, शपथ, विश्वास, कारण, आचार, प्रसिद्ध, छिद्र, प्रत्यय (जैसे—सम्, कथप्, तिप्, तस्, मि, सु, औट्, जस्,) ८ अर्थ हैं।

[प्रेति] ॥ प्रत्ययनम् । प्रतीयतेऽनेन वा । प्रत्येति, इति वा । ‘एरच्’ (३।३।५६) । ‘पुंसि—’ (३।३।११८) इति घो वा । पचाद्यच् (३।१।१३४) वा । ‘प्रत्ययः शपथे रन्ध्रे विश्वाससाधारहेतुषु । प्रथितत्वे च ‘सन्नादावधीनज्ञान-योरेपि’ [अतिक्रमे च दण्डे च विनाशे दोषकृच्छ्रयोः’ इति विश्वः १२०।६९-७०] ।

१. ‘सन्नादो चाप्यधीन—’ इति पाठो दिश्ये ।

अथानुशयो दीर्घद्वेषानुतापयोः ।

‘अनुशयः’ (पु) के बड़ा द्वेष, पछतावा २ अर्थ हैं।

[अथेति] ॥ अनुशयनम् । अनेन वा । ‘शीङ् स्वप्ने’ (अ० आ० से०) । ‘एरच्’ (३।३।५६) । ‘पुंसि—’ (३।३।११८) इति घो वा । ‘भवेदनुशयो द्वेषे पश्चात्तापानुबन्धयोः’ इति विश्वः [१२३।१०६] ।

स्थूलोच्चयस्त्वसाकल्ये गजानां मध्यमे गते ॥ १४८ ॥

‘स्थूलोच्चयः’ (पु) के असंपूर्णता, हाथियोंका मध्यम गतिसे चलना, चट्टान ३ अर्थ हैं।

[स्थिति] ॥ उच्चयनम् । ‘षिच् चयने’ (स्वा० उ० अ०) । ‘एरच्’ (३।३।५६) । स्थूलस्योच्चयः । ‘स्थूलोच्चयस्त्वसाकल्ये गण्डोपलकरण्डयोः’ [गजानां मध्यमगती स्थूलोच्चय उदाहृतः] इति विश्वः [१२४।११६] ।

समयाः शपथाचारकालसिद्धान्तसंविदः ।

‘समयः’ (पु) के शपथ, आचार, काल, सिद्धान्त, भाषा, बुद्धि, निर्देश, संकेत ८ अर्थ हैं।

[सेति] ॥ समयनम् । समीयतेऽत्र, अनेन वा, समेति वा । ‘इण् गती’ (अ० प० अ०) । ‘इ गती’ (भ्वा० प० से०) वा । ‘एरच्’ (३।३।५६) । ‘पुंसि—’ (३।३।११८) इति घो वा । पचाद्यच् (३।१।१३४) वा । ‘समयः शपथाचारसिद्धान्तेषु तथा धियि । क्रियाकारे च निर्देशे संकेते कालभाषयोः’ (इति मेदिनी) [१२०।१११] ।

व्यसनान्यशुभं दैवं विपदित्यनयास्त्रयः ॥ १४९ ॥

‘अनयः’ (पु) के बुरी आदत, दुर्भाग्य, विपत्ति, अन्याय ४ अर्थ हैं।

[व्येति] ॥ व्यसनं = स्त्रीयुतपानादि । अशुभं दैवविशेषणम् । न नयनम्, अनेन वा, अत्र वा । ‘णीञ् प्रापणे’ (भ्वा० उ० अ०) । ‘एरच्’ (३।३।५६) । विरोधे नञ् । अयाच्छुभावहविधेरन्यः । ‘अनयस्तु विपददेवाशुभयोग्यसनेषु च’ (इति मेदिनी) [११७।६७] ।

अत्ययोऽतिक्रमे कृच्छ्रे दोषे दण्डेऽपि

‘अत्ययः’ (पु) के उल्लङ्घन, कष्ट, दोष, दण्ड, बड़ा उत्पात ५ अर्थ हैं।

[एति] ॥ अत्ययनम् । अनेन वा । ‘इण् गती’ (अ० प० अ०) । ‘एरच्’ (३।३।५६) । ‘अत्ययोऽतिक्रमे कृच्छ्रेऽत्युत्पाते नाशदण्डयोः’ इति धरणिः । [‘अत्ययोऽतिक्रमे दण्डे विनाशे दोषकृच्छ्रयोः’ इति मेदिनी, ११७।६७] ।

युद्धायत्योः संपरायः

अथापदि ।

‘संपरायः’ (पु) के युद्ध, आपत्ति, उत्तर काल ३ अर्थ हैं।

[युद्धेति] ॥ संपरायणम् । 'इण् गतो' (अ० प० अ०) । पूर्ववत् (३।३।५६) । संपरायः समीके स्यादा-
पदुत्तरकालयोः' (इति मेदिनी) [१२२।१२९] ।

पूज्यस्तु श्वशुरेऽपि च ॥ १५० ॥

'पूज्यः' (पु) के श्वशुर, पूजा करने योग्य २ अर्थ हैं ।

[प्विति] ॥ पूजयितुमर्थः । 'पूज पूजायाम्' (चु० प० से०) । 'अर्हे कृत्यतृचश्च' (३।३।१५९) इति यत् ।
'पूज्यो श्वशुरपूजाहो' इति धरणिः । [पूज्यः श्वशुरबन्धयोः'
इति हैमः, २।३७५] ।

पश्चादवस्थायिवलं समवायश्च संनयौ ।

'सन्नयः' (पु) के सेनाके पीछे रहनेवाली सेना, समूह
२ अर्थ हैं ।

[पति] ॥ संनयनम् । संनीयते वा, संनयति वा ।
'णीन् प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६)
पचाद्यच् (३।१।१३४) वा । ['सन्नयस्तु समवायानुसैन्ययोः'
सामर्थ्ययोग्यताशक्तयोः' इति हैमः, ३।५४३] ।

संघाते संनिवेशे च संस्त्यायः

'संस्त्यायः' (पु) के समूह, स्थान-विशेष, विस्तार ३
अर्थ हैं ।

[समिति] ॥ संस्त्यानम् । 'ष्ठ्यै स्तयै शब्दसंघातयोः'
(भ्वा० प० अ०) । घञ् (३।३।१८) । 'आतो युक्'-
(७।३।३३) । 'संस्त्यायः संनिवेशे च संघाते' विस्तृतावपि'
(इति मेदिनी) । [१२०।११०] ।

प्रणयास्त्वमी ॥ १५१ ॥

विश्रम्भयाच्चाप्रेमाणः

'प्रणयः' (पु) के विश्वास, याचना, प्रेम, परिचय ४
अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रणयनम् । 'णीन्' [प्रापणे] (भ्वा० उ०
अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) । 'प्रणयः प्रसरे प्रेम्णि (याच्चा-
विश्रम्भयोरपि । निर्वाणोऽपि)' (इति मेदिनी) [११९।८९] ।
'विश्रम्भः स्यात्परिचये विश्वासविप्रलम्भयोः' इत्यजयः ।

विरोधेऽपि समुच्छ्रयः ।

'समुच्छ्रयः' (पु) के विरोध, ऊँचाई २ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ युष्ठु ऊर्ध्वं श्रयणम् । 'श्रिन् सेवायाम्'
(भ्वा० उ० से०) । 'एरच्' (३।३।५६) 'विरोधतयोः'

समुच्छ्रयः' इति रमसः । ['समुच्छ्रयः समुत्सेधे विरोधेऽपि
समुच्छ्रयः' इति हैमः, ४।१०७] ।

विषयो यस्य यो ज्ञातस्तत्र शब्दादिकवपि ॥ १५२ ॥

'विषयः' (पु) के देश, स्थान, कर्णादि इन्द्रियोंके लक्ष्य-
दि विषय ३ अर्थ हैं ।

[विषेति] ॥ विसयनम् । अत्र वा, विसिनोति वा ।
'षिन् बन्धने' (स्वा० उ० अ०) । 'एरच्' (३।३।५६) ।
'पुंसि-' (३।३।११८) इति घो वा । पचाद्यच् (३।१।
१३४) वा । 'परिनिविभ्यः खेवसितसय-' (८।३।७०)
इति षः । 'विषयो गोचरे देशे तथा जनपदेऽपि च । प्रब-
न्धाद्यस्य यो ज्ञातस्तत्र रूपादिके पुमान्' (इति मेदिनी) ।
[१२०।१०६] ।

निर्यासेऽपि कषायोऽस्त्री

'कषायः' (पु न) के काढ़ा, कषाय रस, गेरुआ रंग ३
अर्थ हैं ।

[निरिति] ॥ निर्यासः = क्वाथः । कषति कण्ठम् ।
'कष हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादयः ।
'कषायो रसभेदे स्यादङ्गरागे विलेपने । निर्यासे च कषा-
योऽथ सुरभी लोहितेऽन्यवत्' इति विश्वः [१२०।७३] ।

सभायां च प्रतिश्रयः ।

'प्रतिश्रयः' (पु) के सभा, आश्रय २ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ प्रतिश्रयणम् । अत्र वा । 'श्रिन्' [सेवा-
याम्] (भ्वा० उ० से०) । 'एरच्' (३।३।५६) । घः
(३।३।११८) दा । 'प्रतिश्रयः सभायां चाश्रयेऽन्युपगमेऽपि
च' (इति मेदिनी) [१२१।१२२] ।

प्रायो भूम्यन्तगमने

'प्रायः' (पु) के अधिकतर, मृत्यु, अनशन, तुल्य
अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रायणम् । 'अय गतो' (भ्वा० आ०
से०) । घञ् (३।३।१८) । 'इण् गतो' (अ० प० से०) ।
'एरच्' (३।३।५६) वा । 'प्रायश्चान्नक्षणे मृत्यो प्रायोः
बाहुल्यतुल्ययोः' इति विश्वः [११५।९] ।

मन्युर्दैन्ये क्रतौ क्रुधि ॥ १५३ ॥

'मन्युः' (पु) के दीनता, यज्ञ, क्रोध ३ अर्थ हैं ।

१. मेदिन्यां '—संस्थाने—' इति पाठः ।

१. 'विश्रम्भ—' इति पाठान्तरम् ।

१. मेदिन्यां '—चाश्रये' इत्यनन्तरं 'प्रतिश्रयं श्रये'
इति पाठः, स च 'प्रतिश्रय'शब्दार्थक इति न प्रकृतोपयुक्तः ।

२. विश्वे '—मृत्यो तुल्यबाहुल्ययोरपि' इति पाठः ।

[मेति] ॥ मन्यते । 'मन शाने' (दि० आ० अ०) । मृग्यवादिः (उ० १।३७) । 'मन्युः पुमान् ऋषिः । दैन्ये शोके च यज्ञे च' (इति मेदिनी) [११६।४५] ।

रहस्योपस्थयोगुह्यम्

'गुह्यम्' (न) के रहस्य, उपस्थ (योनि, लिङ्ग) २ अर्थ हैं ।

[रहेति] ॥ गूहनम् । गुह्यते वा । 'गूह संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । 'शंसिदुहि-' इति क्यप् । 'गुह्यं रहस्युपस्थे च गुह्यः कमठदम्भयोः' इति विश्वः [११६।१८] ।

सत्यं शपथतथ्ययोः ।

'सत्यम्' (न) के शपथ, सत्य २ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ सति साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । 'सत्यं कृते च शपथे तथ्ये च त्रिषु तद्वति' (इति मेदिनी) [११७।६१] ।

वीर्यं बले प्रभावे च

'वीर्यम्' (न) के बल, प्रभाव, तेज, शुक (पुरुषका जातु) ४ अर्थ हैं ।

[वीर्यमिति] वीर्यं तेजः । 'वीर विक्रान्तो' (चु० उ० से०) । 'ब्रवी यत्' (३।१।९७) वीरे साधुर्वा । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । 'वीर्यं प्रभावे शुकं च तेजः-सामर्थ्ययोरपि' (इति मेदिनी) [११५।४१] ।

द्रव्यं भव्ये गुणाश्रये ॥ १५४ ॥

'द्रव्यम्' (न) के भव्य (योग्य), गन्ध आदि गुणका आश्रय-पृथिवी, जल, आदि; धन, विलेप, ओषधि ५ अर्थ हैं ।

[द्रवेति] ॥ द्रोरिदम् । द्रव्यं च भव्ये' (५।३।१०४) इति साधुः । 'द्रव्यं स्याद्द्रविणे भव्ये पृथिव्यादौ च पित्तले । भेषजे च विलेपे च जतुद्रुमविशेषयोः' इति विश्वः [११७।३४-३५] ।

१. 'ह्रस्वस्य पिति कृति तुक्' (६।१।७१) इति सूत्रविवरणे "शंसिदुहिगुह्यम्" वा इति काशिका । शस्य मु-शंस्यम् । दुह्यम्—दोह्यम् । गुह्यम्—गोह्यम् । 'प्रशस्यस्य शः' (५।३।६०) 'इहवन्दवृक्षसद्वहं ण्यतः' (६।१।२१४) इति सूत्रद्वयबलाच्छंसे सिद्धम् । इतरयोस्तु मूलं 'मुग्यम्' इति सि० की० वचनात् अत्र ण्यत्प्रत्ययः संज्ञापूर्वकत्वाद्गुणाभावश्च बोध्यः ।

२. विषये '—च निवेद्ये च जतुद्रुमविकारयोः' इति काशिका ।

धिष्ण्यं स्थाने गृहे भेज्जनौ

'धिष्ण्यम्' (न) के स्थान, गृह, नक्षत्र, अग्नि, शक्ति ५ अर्थ हैं ।

[धीति] धिष्यते । 'धिष शब्दे' (जु० प० से०) घृष्णोति वा । 'निधृषा प्रागल्भ्ये' (स्वा० प० से०) । 'सानसिर्वर्णसि-' (उ० ४।१०७) इति साधुः । यत् 'संव्या-दयश्च' इति यः—इत्युक्तं मुकुटेन । तदेतत्सूत्रास्मरणमूलकम्, निर्मूलं च । 'धिष्ण्यं स्थानाग्निमसद्युः । शक्तावृक्षेऽपि' (इति मेदिनी) । [११५।३३-३४] ।

भाग्यं कर्म शुभाशुभम् ।

'भाग्यम्' (न) के पूर्व जन्मका किया शुभाशुभ कर्म, ऐश्वर्य २ अर्थ हैं ।

[भेति] ॥ भज्यतेऽनेन । 'भज सेवायाम्' (भ्वा० उ० अ०) । 'ऋहलोऽप्यन्त' (३।१।१२४) । 'चजोः—' (७।३।५३) इति कुत्वम् । 'भाग्यं शुभात्मकविधौ स्याच्छु-भाशुभकर्मणि' इति विश्वः [११६।२१] ।

कशेरुहेम्नोर्गाङ्गेयम्

'गाङ्गेयम्' (न) के कशेरु, सुवर्ण २ अर्थ और 'गाङ्गे-यः' (पु) का भीष्म पितामह १ अर्थ है ।

[केति] ॥ गङ्गाया अपत्यम् । 'शुभ्रादिभ्यश्च' (४।१।१२३) इति ङक् । 'गाङ्गेयः स्यात्पुमान्भीष्मे क्लीबं स्वर्णकशेरुणोः' (इति मेदिनी) [११८।८१] ।

विशल्या दन्तिकापि च ॥ १५५ ॥

'विशल्या' (स्त्री) के दन्ती (ओषधि-विशेष), आगकी लपट, गुह्यच, त्रिपुटा ओषधि ४ अर्थ हैं ।

[वीति] विगता शल्यात् । विगतं शल्यं यस्या वा । 'विशल्याऽग्निजिह्वादन्तीगुह्यचीत्रिपुटामु च' (इति मेदिनी) [१२०।१०७] ।

वृषाकपायी श्रीगोर्योः

'वृषाकपायी' (स्त्री) के लक्ष्मीजी, पार्वतीजी, जीवन्ती नामका ओषधि-विशेष, शतावर ४ अर्थ हैं ।

[त्रिति] ॥ वृषाकपेः स्त्री । 'वृषाकप्यग्नि—' (४।१।३७) इति ङीष्, ऐ च । 'वृषाकपायी श्रीगोरीवरीजीवन्तिकासु च' (इति मेदिनी) [१२२।१३४] ।

अभिख्या नामशोभयोः ।

'अभिख्या' (स्त्री) के नाम, शोभा, यश ३ अर्थ हैं ।

१. 'कशेरु' इति पाठान्तरम् ।

[अभीति] ॥ अभिव्ययानम् । 'ख्या प्रकथने' (अ० प० अ०) चक्षिष्वादेशो वा । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इत्यङ् । 'अभिव्यया त्वभिधाने स्याच्छोभायां च यशस्यपि' (इति मेदिनी) [११७।६९] ।

आरम्भो निष्कृतिः शिक्षा पूजनं संप्रधारणम् ॥ १५६ ॥
उपायः कर्मचेष्टा च चिकित्सा च नव क्रियाः ।

'क्रिया' (स्त्री) के कार्य, प्रायश्चित्त, शिक्षा, पूजा, विचार, साम आदि चार उपाय, काम, चेष्टा, रोग आदिकी चिकित्सा ९ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ निष्कृतिः = प्रायश्चित्तम् । संप्रधारणम् = विचारः । उपायः = सामादिः । चेष्टा = परिस्पन्दः । करणम् । भावादौ 'कृञः श च' (३।३।१००) । 'क्रिया कर्मणि चेष्टायां करणे संप्रधारणे । (आरम्भोपायशिक्षार्थचिकित्सानिष्कृतिष्वपि)' इति विश्वः [११९।६०-६१] ।

छाया सूर्यप्रिया कान्तिः प्रतिबिम्बमनातपः ॥ १५७ ॥

'छाया' (स्त्री) के सूर्यकी छा, शोभा, प्रतिबिम्ब, छांह ४ अर्थ हैं ।

[छेति] ॥ छयति । 'छो छेदने' (दि० प० अ०) । 'व्याद्वयषा-' (३।१।१४१) इति णः । आतो युक्- (७।३।३३) । यद्वा- 'माछाशसिभ्यो षः' (उ० ४।१०९) । 'छाया स्यादातपाभावे प्रतिबिम्बार्कयोषितोः' [पालनोत्कोचशोर्दीप्तिस्सच्छोभापत्तिषु स्त्रियाम्] (इति मेदिनी) [११४।२३-२४] ।

कक्ष्या प्रकोष्ठे हर्म्यादेः काञ्च्यां मध्येभवन्धने ।

'कक्ष्या' (स्त्री) के राजगृह आदिकी ब्योढ़ी, करधनी, हाथियोंका हौदा गद्दा आदि कसनेकी ढोरी ३ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ कक्षे भवा । 'शरीरावयवात्-' (४।३।५५) इति यत् । 'कक्ष्या बृहत्तिकायां स्यात् (काञ्च्यां मध्येभवन्धने । हर्म्यादीनां प्रकोष्ठे च)' (इति यान्तेषु मेदिनी) [११३।१०] ।

कृत्या क्रियादेवतयोस्त्रिषु भेद्ये धनादिभिः ॥ १५८ ॥

'कृत्या' (स्त्री) के क्रिया, 'मारी' नामक देवता-विशेष २ अर्थ और 'कृत्या' (त्रि) के धन स्त्री भूमि आदिसे शत्रुका भेद्य (फोड़ने योग्य) पुरुष आदि, कार्य २ अर्थ हैं ।

[कृति] ॥ करणम् । 'कृञः श च' (३।३।११०) इति चात् क्यप् । कृत्यते । 'कृती छेदने' (रु० प० से०) । 'ऋदुपघात्' (३।१।११०) इति क्यप् । 'कृत्यो विद्विषि कार्यं च कृत्या क्रियादिवीकसोः' इति रभसः । ['कृत्याऽपि

देवताभेदे कृत्या स्तव्यादिषु स्मृता' इति विश्वः [११९।५७] ।

जन्यः स्याज्जनवादेऽपि

'जन्यः (न) के जनापवाद, उत्पात, युद्ध ३ अर्थ हैं ।

[जेति] ॥ जनानां वादः । 'मतजनहलात्-' (४।४।९७) इति यत् । यद्वा-जायते । जनयति वा । 'ऋहलो-प्यन्त' (३।१।१२४) । 'जनिवध्योश्च' (७।३।३४) इति न वृद्धिः । 'अचो यत्' (३।१।९७) वा । जनीं वहति । 'संज्ञायां जन्या' (४।४।८२) इति वा साधुः । 'जन्या मातृवयस्या स्याज्जन्या जनीवरप्रिया । जनीजनयित्रीश्च जन्यं निर्वादयुद्धयोः' इति धरणिः । ['जन्यं हट्टे परीवादे संग्रामे च नपुंसकम् । जन्या मातृवयस्यायां जन्यः स्याज्जनके पुमान् । त्रिषूत्पाद्यजनित्रीश्च नवोदाज्ञातिभृत्ययोः । वरस्निग्धे' इति मेदिनी, ११४।२५-२७]

जघन्योऽन्तेऽधमेऽपि च ।

'जघन्यः' (त्रि) के अन्त, नीच, निन्दित, शिश्न (लिङ्ग) ४ अर्थ हैं ।

[जेति] ॥ जघने भवः । 'शरीरावयवात्-' (४।३।५५) इति यत् । यद्वा-कुटिलं हन्यते । हन्तेर्यङन्तात् 'अचो यत्' (३।१।९७) । 'अनित्यमागमशासनम्' इति 'नुगतः-' (७।४।८५) इति न नृक् । 'जघन्यं चरमे शिश्ने जघन्यं गृहितेऽन्यवत्' इति विश्वः [१२१।८२] ।

गह्याधीनौ च वक्तव्यौ

'वक्तव्यः' (त्रि) के निन्दित, हीन, कहने योग्य (निन्ध) ३ अर्थ हैं ।

[गह्येति] ॥ वचनाहः । 'वच परिभाषणे' (अ० प० अ०) । ब्रूव् आदेशो वा । तव्यः (३।१।९६) । 'वक्तव्यं कुत्सिते हीने वचनाहं च वाच्यवत्' (इति मेदिनी) [१२०।१०४] ।

कल्यौ सज्जनिरामयौ ॥ १५९ ॥

'कल्यः' (त्रि) के उपाय-युक्त (तैयार, सजा हुआ), नीरोग २ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ कलासु साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । यद्वा-कल्यते । 'कल गतो संख्याने च' दुरादिरदन्तः । 'अचो यत्' (३।१।९७) । 'कल्यं प्रभाते क्लीबं स्यात् कल्यो वाक्श्रुतिर्वजिते । सज्जनीरोगदक्षेषु कल्याणवचनेऽपि च । उपायवचनेऽपि स्यात् (त्रिषु, मध्ये

१. 'गुह्याधीनौ' इति पाठान्तरम् ।

तु यषिति)' (इति मेदिनी) [११३।८-६] । सज्जः= बद्धसंनाहादिः ।

आत्मवाननपेतो'ऽर्थादर्थ्यो

'अर्थ्यः' (त्रि) के बुद्धिमान्, अर्थसे युक्त, न्यायसे युक्त ३ अर्थ हैं ।

[आत्मेति] ॥ आत्मवान् ज्ञानी । अर्थे साधुः । 'तत्र साधुः' । (४।४।९८) इति यत् । अर्थादनपेतः । 'धर्म-पथ्य-' (४।४।९२) इति यत् । 'अर्थ्यो विज्ञार्थशालिनोः' इत्यजयः । 'अर्थ्यं शिलाजन्तुन्यर्थ्यो बुधे न्याय्ये च वाच्यवत्' (इति मेदिनी) [११३।३] ।

पुण्यं तु चार्वापि ।

'पुण्यम्' (त्रि) के मनोहर, पवित्र २ अर्थ और 'पुण्यम्' (न) के सुकृत, धर्म २ अर्थ हैं ।

[प्विति] ॥ पुनाति । 'पूज् पवने' (कृचा० उ० से०) । 'पूजो यण्णुग् ह्रस्वश्च' (उ० ५।१५) । यद्वा-पुणति । 'पुण कर्मणि शुभे' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।२।१३५) इति कः । पुणे साधुः । 'तत्र साधुः' (४।४।९८) इति यत् । 'पुण्यस्त्रिषु मनोज्ञे स्यात्कीवं सुकृत-धर्मयोः' इति विश्वः २ [११७।३०] ।

रूप्य प्रशस्ते रूपेऽपि

'रूप्यम्' (त्रि) का सुन्दर रूपवाला १ अर्थ और 'रूप्यम्' (न) के सोनेका सिक्का (अशर्फी, गिन्नी आदि), चांदीका सिक्का (रुपया, आदि) २ अर्थ हैं ।

[विति] ॥ आहतं प्रशस्तं वा रूपमस्यास्ति । 'रूपादाहतप्रशंसयोः-' (५।२।१२०) इति यप् । 'रूप्यः स्यात्सुन्दरे त्रिषु । आयतस्वर्णरजते^१ रजते च नपुंसकम्' (इति मेदिनी) [११६।५१-५२] ।

वदान्यो वल्गुवागपि ॥ १६० ॥

'वदान्यः' (त्रि) के मधुर बोलनेवाला, बहुत दान देने-वाला २ अर्थ हैं ।

[वदेति] ॥ 'वदेरान्यः' (उ० ३।१०४) । 'वदा-न्यो दातृवाग्मिनोः' इत्यजयः [शाश्वतश्च ६६८] ।

न्याय्येऽपि मध्यम्

'मध्यम्' (त्रि) के न्याय्य (न्यायसे युक्त), कमर, बीच, अधम ४ अर्थ हैं ।

१. 'अन्नवाननपेतो-' इति पाठान्तरम् ।

२. विश्वे 'पुण्यं मनोज्ञेऽभिहितं तथा सु—'इत्येवं भिन्न एव पाठः ।

३. मेदिन्यां '—आहतस्वर्ण—' इति पाठः ।

[न्याय्य इति] ॥ मां ध्यायति । 'ध्यै चिन्तायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । यद्वा-मह्यते । 'मह पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । अघ्न्यादिः (उ० ४।११२) । 'न्याय्यावलग्नयोर्मध्यमन्तरे चाधमे त्रिषु' इति रभसः । ['मध्यं न्याय्येऽवकाशे चा-वलगने लग्नकेऽधमे' इति विश्वः, ११७।२६] ।

सौम्यं तु सुन्दरे सोमदैवते ।

'सर्वज्ञभिषजौ वैद्यावात्मा कामश्च हृच्छयौ [६७] फलकल्याणयोर्भव्यं योग्यं सांप्रतिके त्रिषु [६८] क्रियाचारातिक्रमेऽपि जलाधारेऽपि चाशयः [६९] दैत्याचार्येऽपि धिष्ण्यो ना कापायः सुरभावपि [७०] चन्द्रोदयो बितानेऽपि स्यादाम्नायोऽन्वये श्रुतौ [७१] शीताशिते शिते शैत्यं जात्यं कुलजकान्तयोः [७२]

व्यवायो व्यवधौ च स्यात् कुल्या कुलवधूः सरित्' [७३]

'सौम्यम्' (त्रि) के सुन्दर, उग्रताहीन, सोम देवता वाला हविष्य आदि ३ अर्थ और 'सौम्यः' (पु) का बुध नामका ग्रह १ अर्थ है ।

['वैद्य' (पु) के सर्वज्ञ, वैद्य (डाक्टर हकीम आदि) २ अर्थ हैं ।]

['हृच्छयः' (पु) के आत्मा, कामदेव २ अर्थ हैं] ।

['भव्यम्' (न) के फल, कल्याण २ अर्थ हैं] ।

['योग्यम्' (त्रि) के योगार्ह, उचित, निपुण, समर्थ ४ अर्थ, 'योग्यः' (पु) के पुष्य नक्षत्र १ अर्थ और 'योग्यम्' (न) का ऋद्धि औषध १ अर्थ है ।

'क्रिया' (स्त्री) के आचारातिक्रम, आरम्भ, चेष्टा, कार्य, उपाय,, चिकित्सा, निर्णय, शिक्षा, पूजा ९ अर्थ हैं ।

['आशयः' (पु) के जलाधार, अभिप्राय, कटहल ३ अर्थ हैं ।]

['धिष्ण्यः' (पु) के शुक्र, अग्नि २ अर्थ और 'धिष्ण्यम्' (न) के स्थान, नक्षत्र, घर, बल ४ अर्थ हैं] ।

['कापायः' (पु) के सुगन्धि, कसैला स्वाद २ अर्थ हैं] ।

['चन्द्रोदयः' (पु) के वितान (चंदोवा), चन्द्रमा का उदय, चन्द्रोदय रस (औषध-विशेष) ३ अर्थ हैं] ।

['आम्नायः' (पु) के वंश, वेद, उपदेश ३ अर्थ हैं] ।

['शैत्यम्' (न) के ठंडक, दौर्बल्य, तीक्ष्णता ३ अर्थ हैं] ।

['जात्यम्' (न) के कुलीन, सुन्दर २ अर्थ हैं] ।

['व्यवायो' (पु) के व्यवधान, मैथुन २ अर्थ हैं] ।

['कुल्या' (स्त्री) के कुलवधू, नहर २ अर्थ हैं] ।

[साविति] ॥ सोमो देवताऽस्य । 'सोमाट् टघण्' (४।२।३०) यद्वा-सोम इव सोमः । ततश्चतुर्वर्णादित्वात् (वा० ५।१।१२४) ष्यञ् । यत्तु-शाखादित्वात् (५।३।१०३) यः—इति मुकुटः । तन्न । वृद्धचप्रसङ्गात् । 'सौम्यो बुधे मनोज्ञे स्यादनुग्ने सोमदैवते' ('इत्वलासु च सौम्याः स्युः) [नीचे बोध्ये च वाच्यवत्] इति विश्वः [११६।२४-२५] ।

इति यान्ताः शब्दाः ।

अथ रान्ताः शब्दाः ।

निवहावसरौ वारौ

'वारः' (पु) के समूह, अवसर, सूर्य चन्द्र आदि सात दिन ३ अर्थ हैं ।

[नीति] ॥ वारयति, त्रियते वा । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१८) वा । 'वारः सूर्यादिवसे वारोऽवसरवृन्दयोः । कुब्जवृक्षे हरे द्वारे', वारं मद्यस्य भाजने' इति विश्वः [१२६।१७-१८] ।

संस्तरौ प्रस्तराध्वरौ ॥ १६१ ॥

'संस्तरः' (पु) के शय्या या कुशादिकी चटाई आदि, यज्ञ २ अर्थ हैं ।

[समिति] ॥ संस्तीर्यते । 'स्तृञ् आच्छादने' (ऋचा० उ० से०) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । संस्तर-प्रस्तरावेतौ प्रस्तराध्वरयोरपि^२ । मणिपाषाणयोश्चापि (यथाक्रममुदीरितौ) ' इति विश्वः [१३४।११५] । प्रस्तरः = शय्या ।

गुरु गीर्पतिपित्रायौ

'गुरुः' (पु) के बृहस्पति, पिता आदि गुरुजन, पढ़ाने वाला ३ अर्थ हैं ।

[गिविति] ॥ गृणाति । 'गृ शब्दे' (ऋचा० प० से०) । 'कृप्रोरुच्च' (उ० १।२४) इत्युः । 'गुरुस्त्रिलिङ्गां महति दुर्जंशालघुनोरपि । पुमान्निषेकादिकरे पित्रादौ सुरमन्त्रिणि' (इति मेदिनी) [१२४।२५] ।

द्वापरौ युगसंशयौ ।

'द्वापरः' (पु) के द्वापर युग, संशय २ अर्थ हैं ।

[द्वेति] ॥ द्वाभ्यां परः, द्वौ परावन्न वा । पृषो-

१. विश्वे '—द्वेर्वारं द्वारे—' इति पाठः ।

२. विश्वे '—संस्तराध्वर—' इत्येवं पाठः पुस्तक-द्वयेऽपि ।

दरादिः (६।३।१०९) ['द्वापरः संशये युगे' इति शाश्वतः, ७।१२] ।

प्रकारौ भेदसादृश्ये

'प्रकारः' (पु) के भेद (तरह), सादृश्य २ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रकरणम् । कृञो घञ् (३।३।१८) । 'प्रकारस्तुल्यभेदयोः' (इति मेदिनी) [१३५।१८०] ।

आकाराविज्ञिताकृती ॥ १६२ ॥

'आकारः' (पु) के चेष्टा, आकृति (आकार डीलढौल) २ अर्थ हैं ।

[आकेति] ॥ आकरणम् । घञ् (३।३।१८) । ['आकार इज्ञिताकृत्योः' इति हैमः, ३।५५५] । इज्ञितं = चेष्टा । आकृतिः = अवयवसंस्थानम् ।

किंशारु धान्यशूकेषू'

'किंशारुः' (पु) के धान आदिका दूँड़, बाण २ अर्थ हैं ।

[किमिति] ॥ किञ्चित् कृत्सितं वा शृणाति । 'शृ हिसायाम्' (ऋचा० प० से०) । 'किंजरयोः श्रिणः' (उ० १।४) इति भृण् । 'किंशारुर्ना शस्यशूके विशिष्टे कङ्क-पत्रिणि' (इति मेदिनी) [१३२।१३६] ।

मरु धन्वधराधरौ ।

'मरुः' (पु) के मरुस्थल, पहाड़ २ अर्थ हैं ।

[मेति] ॥ श्रियन्तेऽथ जन्तवः । 'मृङ् प्राणत्यागे' (तु० आ० अ०) । 'भृमृशी-' (उ० १।७) इत्युः । 'मरुर्ना गिरिधन्वनोः' (इति मेदिनी) [१२८।७५] ।

अद्रयो द्रुमशैलार्काः

'आद्रिः' (पु) के पेड़, पहाड़, सूर्य ३ अर्थ हैं ।

[अद्रेति] ॥ अत्ति, अद्यते वा । 'अद्र भक्षणे' (अ० प० अ०) । 'अदिशदि-' (उ० ४।६५) इति क्रिन् । ['अद्रिः शैलद्रुमार्कं ना' इति मेदिनी, १२३।६] ।

स्त्रीस्तनाब्दौ पयोधरौ ॥ १६३ ॥

'पयोधरः' (पु) के स्त्रीका स्तन, मेघ, कोषकार, कशेरु नारियल ५ अर्थ हैं ।

[स्त्रीति] ॥ धरति । 'धृञ् धारणे' (भ्वा० उ० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । पयसो धरः । 'पयोधरः कोषकारे नारिकेले स्तनेऽपि च । कशेरुमेघयोः पुंसि' (इति मेदिनी) [१४२।२७९] ।

१. '—सस्यशूकेषू' इति पाठान्तरम् ।

ध्वान्तरिदानवा वृत्राः

‘वृत्रः’ (पु) के अन्धकार, शत्रु, वृत्रासुर, पर्वत-भेद ४ अर्थ हैं ।

[ध्वान्तेति] ॥ वृणोति । ‘वृञ् वरणे’ (स्वा० उ० से०) । बाहुलकात् कः । ‘वृत्रो रिपो घने’ ध्वान्ते शैलभेदे च दानवे’ (इति मेदिनी) [१२८।८५] ।

बलिहस्तांशवः कराः ।

‘करः’ (पु) के कर (मालगुजारी, टैक्स, आदि), हाथ, किरण, हाथीका सुंद ४ अर्थ हैं ।

[बलीति] ॥ बलिः = राजग्राह्यो भागः । अंशुः = मयूखः । कीर्यते । ‘कृ विक्षेपे’ (तु० प० से०) । ‘ऋदोरप्’ (३।३।५७) । करोति वा । अच् (३।३।१३४) । ‘करो वर्षोपले रश्मो पाणौ प्रत्यायशुण्डयोः’ (इति मेदिनी) [१२३।१२] ।

प्रदरा भङ्गनारीरुग्बाणाः

‘प्रदरः’ (पु) के भङ्ग, स्त्रीका रोग-विशेष, बाण ३ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रदीयते । प्रदरणम् । अनेन वा । ‘दृ विदारणे’ (ऋथा० प० से०) । ‘ऋदोरप्’ (३।३।५७) । ‘प्रदरो रोगभेदे स्याद्विकारे’ शरभङ्गयोः’ (इति मेदिनी) [१३५।१७८] ।

[अस्त्राः कचा अपि ॥ १६४ ॥

‘अस्त्रः’ (पु) के केश, कोण २ अर्थ और ‘अस्त्रम्’ के आंसू, खून २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ अस्यन्ते । ‘अमु क्षेपणे’ (दि० प० से०) । बाहुलकात् रः । ‘अस्त्रः कोणे कचे पुंसि क्लीबमश्रुणि शोणिते’ (इति मेदिनी) [१२३।५] ।

अजातशत्रुणो गौः कालेऽप्यश्मश्रुर्ना च तूवरौ ।

‘तूवरः’ (पु) को भूँड़ (समय आने पर भी सींगहीन) गौ, अवस्था आनेपर भी दाढ़ी-मूँछ जिसकी नहीं जमी हो वह पुरुष, कसैला स्वाद ३ अर्थ हैं ।

[अजेति] ॥ ‘काले’ इत्युभाभ्यां संवध्यते । तौति । ‘तु’ सौत्रो गत्यादी । बाहुलकाद्धरः, दीर्घश्च । यद्वा-तनोति

१. ‘—घने—’ इति प्राप्यमेदिनीस्थः पाठो ‘वृत्रो रिपो घने ध्वान्ते—’ इति विश्व (१२८।३९) पाठात् ‘वृत्रो मेघे रिपो—’ इति हैम (२।४७१) पाठाच्च लेखकादि-प्रमादजभ्यः प्रतीयते ।

२. ‘—विदारे—’ इति मेदिन्यां पाठः ।

बाहुलकाण्डः । तूश्चासौ वरश्चाच्छादकः । ‘तूवरो’ऽश्मश्रु-पुरुषे प्रौढाशृङ्गगवेऽपि च । पुरुषे व्यञ्जनत्यक्ते^२ स्यात्क-षायरसेऽपि च’ (इति मेदिनी) [१३४।१६४-१६५] ।

श्चर्णेऽपि राः

‘राः’ (पु) के स्वर्ण, धन २ अर्थ हैं ।

[स्वरिति] ॥ राति सुखम् । रायते वा । ‘रातेर्हः’ (उ० २।६६) । ‘राः पुंसि स्वर्णवित्तयोः’ (इति मेदिनी) [१२२।१] ।

परिकरः पर्यङ्कपरिवारयोः ॥ १६५ ॥

‘परिकरः’ (पु) के पर्यङ्क, परिवार, मन्त्री आदि परिजन, समूह, विवेक, आरम्भ, यत्न ७ अर्थ हैं ।

[परीति] ॥ परिकीर्यते । ‘कृ विक्षेपे’ (तु० प० से०) ॥ ‘ऋदोरप्’ (३।३।५७) । यद्वा-परिकीर्यतेऽनेन । ‘पुंसि—’ (३।३।११८) इति घः । ‘भवेत्परिकरो द्वाते पर्यङ्कपरिवारयोः । प्रगाढगामिकाबन्धे विवेकारम्भयोरपि’ इति विश्वः [१४३।२२५] । ‘यत्नारम्भो परिकरो’ इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।३६२] ।

मुक्ताशुद्धौ च तारः स्यात्

‘तारः’ (पु) के मुक्ताशुद्धि, निर्मल मोती, तैरना, वानर-भेद ४ अर्थ; ‘तारम्’ (न स्त्री) के नक्षत्र, आँखकी पुतली २ अर्थ; ‘तारम्’ (न) का चौँदी १ अर्थ; ‘तारा’ (स्त्री) के बुद्धिदेवी, सुग्रीवकी स्त्री, बृहस्पतिकी स्त्री ३ अर्थ और ‘तारम्’ (त्रि) का ऊँचा शब्द १ अर्थ है ।

[मुक्तीति] तारयति । अच् [३।३।१३४] । यद्वा-तार्यते अनेन वा । घञ् (३।३।१९) । घः (३।३।११८) वा । ‘तारो मुक्तादिसंशुद्धौ तरणे शुद्धमौक्तिके । तारं च रजतेऽत्युच्च-स्वरेऽप्यन्यवदीरितम् । ऋक्षाक्षिमध्ययोस्तारा सुग्रीव-गुरुयोषितोः । बुद्धदेव्यां मता तारा’ इति विश्वः [१२६।१८-२०]

शारो वायौ स तु त्रिषु ।

कबु’रे

१. ‘पशु’.....। तूपरः शृङ्गवजितः इति (पु० ७१ श्लो० ७३), ‘पशुः कालेऽपि निःशृङ्गो नरोऽश्मश्रुश्च तूपरो’ इति (पु० २५५ श्लो० १२) च वैजयन्त्युक्त्या पवर्गादिमध्यः ‘तूपर’शब्दोऽपि । अत एव वेदेऽपि ‘अश्वस्तूपरो गोमूगः’ इति तत्त्वर्थं क्षम्यते ।

२. मेदिन्यां तु ‘—प्रौढाशृङ्गगवे...पुरुषव्यञ्जन—’ इति पाठः ।

‘शारः’ (पु) का वायु १ अर्थ और ‘शारः’ (त्रि) का चित्तावर १ अर्थ है ।

[शेति] ॥ शृणाति । ‘शृ. हिंसायाम्’ (कृचा० प० से०) । ‘शृणातेर्वायुवर्णनिवृत्तेषु’ (वा० ३।३।२१) इति घञ् । ‘शारः स्याच्छब्दे वाच्यलिङ्गः पुंसि समीरणे’ [अक्षोपकरणे] (इति तालव्यादी मेदिनी) [१२९। ८९-९०] ।

अथ प्रतिज्ञाजिसंविदापत्तु संगरः ॥ १६६ ॥

‘संगरः’ (पु) के प्रण, युद्ध, क्रियाकार, आपत्ति, विष ५ अर्थ और ‘संगरम्’ (न) का शमीफल १ अर्थ है ।

[अथेति] ॥ संगरणम् । संगीर्यते वा । अनेन वा । ‘गु. शब्दे’ (कृचा० प० से०) । ‘ऋदोरप्’ (३।३।५७) । ‘पुसि-’ (३।३।११८) इति घो वा । ‘संगरो युधि चापदि । क्रियाकारे विषे चाङ्गीकारे क्लीबं शमीफले’ (इति मेदिनी) [१३९।२३३-२३४] ।

वेदभेदे गुह्यवादे मन्त्रः

‘मन्त्रः’ (पु) के वेद-भेद (मन्त्र), गुप्त सलाह २ अर्थ हैं ।

[वेदेति] ॥ मन्त्रयते । मन्त्रणं वा । ‘मन्त्रि गुप्त[परि] भाषणे’ (घु० प० से०) । घञ् (३।३।१९, १८) । ‘मन्त्रो-वेदविशेषे स्याद्देवादीनां च साधने । गुह्यवादेऽपि च पुमान्’ (इति मेदिनी) [१२८।७४-७५] ।

मित्रो रवावपि ।

‘मित्रः’ (पु) का सूर्य १ अर्थ और ‘मित्रम्’ (न) का दोस्त १ अर्थ है ।

[मीति] ॥ मेद्यति । ‘मित्रिदा स्नेहने’ (दि० प० से०) । ‘अमित्रिमिदिसिभ्यः कृः’ (उ० ४।१६४) । ‘मित्रं सुहृदि न द्वयोः । (सूर्ये पुंसि)’ (इति मेदिनी) [१२८।७७] ।

मखेषुयूपखण्डेऽपि स्वरुः

‘स्वरुः’ (पु) के यज्ञ-स्तम्भको छीलते समय पहलो बार गिरा हुआ काष्ठ-खण्ड, इन्द्रका वज्र २ अर्थ हैं ।

[मेति] इषुः = बाणः । स्वरति । स्वर्यते वा । ‘स्वु शब्दोपतापयोः’ (भ्वा० प० अ०) । ‘श्वस्वृस्निहि-’

१. भाष्ये ‘श्व’ इत्यविभक्तिक एव निर्देशः । सिद्धान्त-कोमुद्यां च ‘श्व वायुवर्णनिवृत्तेषु’ इत्यविभक्तिकमेवेवं वार्तिकं पठित्वा ‘श्व’ इत्यविभक्तिको निर्देशः । शारो वायुः । करणे घञ् । शारो वर्णः । ‘चित्रीकरणमिह धात्वर्थ इति शब्दशास्त्रानाम् ।

(उ० १।१०) इत्युः । ‘स्वरुः पुमान् यूपखण्डे भिदुरेऽप्य-ध्वरे शरे’ (इति मेदिनी) [१२९।९३] । यूपखण्डे = यूपे तक्ष्यमाणे प्रथमपतिते शकले ।

गुह्येऽप्यवस्करः ॥ १६७ ॥

‘अवस्करः’ (पु) के उपस्थ (भग, लिङ्ग), विष्टा २ अर्थ हैं ।

[ग्विति] ॥ अवोऽधः कीर्यते । ‘कृ विक्षेपे’ (तु० प० से०) । ‘ऋदोरप्’ (३।३।५७) । कस्कादिः (८।३। ४८) । ‘वर्चस्केऽवस्करः’ (६।१।४८) इति वा साधुः । ‘अवस्कारोऽपि वर्चस्के गुह्ये’ (इति मेदिनी) [१४०। २४४] । गुह्ये = उपस्थे ।

आडम्बरस्तूर्यरवे गजेन्द्राणां च गर्जिते ।

‘आडम्बरः’ (पु) के ‘तूर्य’ बाजा, हाथियोंका गर्जना, समारम्भ (आडम्बर) ३ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ आडम्ब्यते । ‘डवि क्षेपे’ चुरादिः । घञ् (३।३।१६) । भावे (३।३।१८) वा । आडम्बं राति । ‘आतोऽनुप-’ (३।२।३) इति कः । आडम्बयति वा । बाहुलकादरन् । ‘आडम्बरः समारम्भे गजगजिततूर्ययोः’ इति विश्वः [१४४।२३८] ।

अभिहारोऽभियोगे च चौर्ये संनहनेऽपि च ॥ १६८ ॥

‘अभिहारः’ (पु) के अभियोग, चोरी, कवच आदिको धारण करना ३ अर्थ हैं ।

[अभीति] ॥ अभिहरणम् । घञ् (३।३।१८) । अभिगम्याक्रमणम् = अभियोगः । संनहनं = कवचादिधारणम् । स्याज्जंगमे परीवारः खड्गकोशे परिच्छेदे ।

‘परीवारः’ (पु) के कुटुम्ब, या भृत्य आदि परिजन, तल-वारकी रयान, सहायक सामग्री ३ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ जंगमे = परिजने । परिवार्यतेऽनेन । परिवारणं वा । घञ् (३।३।१८, १९) । ‘उपसर्गस्य-’ (६।३।१२३) [इति पाक्षिको] दीर्घः । ‘परीवारः’ परिजने खड्गकोशे परिच्छेदे (इति मेदिनी) [१४३।२८०] । परिच्छेदः = उपकरणम् ।

विष्टरो विटपो दर्भमुष्टिः पोठाद्यमासनम् ॥ १६९ ॥

‘विष्टरः’ (पु) के पेड़, कुशाकी मुट्टी (जिसमें २५ कुशा हों), मृगचर्म आदि आसन ३ अर्थ हैं ।

१. विश्वे (१४६।२५६) मेदिन्यां (१४०।२४६) च श्लोकाद्विमिदं लभ्यते ।

२. मेदिन्यां ‘परिवारः-’ इति ह्रस्वाद्धितायः पाठः ।

[वीति] ॥ विस्तीर्यते । 'स्तुब्धं ग्राच्छादने' (क्या० उ० से०) । वृक्षासनयोर्विष्टरः' [८।३।९३] इति साधुः । ['विष्टरः कुशमुष्टो' स्यादासने च महीरुहे' इति मेदिनी, १३८।१४] ।

द्वारि द्वाःस्थे प्रतीहारः प्रतीहार्यप्यनन्तरे ।

'प्रतीहारः' (पु) के द्वार, द्वारपाल २ अर्थ और 'प्रती-हारी' (स्त्री) का द्वारपालिका १ अर्थ है ।

[द्विति] ॥ प्रतिहियतेऽनेन, अत्र वा । 'हृक्' [हरणे] (भ्वा० उ० अ०) । घञ् (३।३।१९) 'उपसर्गस्य-' (६।३।१२२) इति दीर्घः । गौरादि (४।१।४१) ङीप् । 'प्रतीहारो द्वारि द्वाःस्थे द्वाःस्थितायां तु योषिति' (इति मेदिनी) [१४३।२८०] । अनन्तरे = द्वाःस्थे ।

विपुले नकुले विष्णौ बभ्रुः स्यात्पिङ्गले त्रिषु ॥ १७० ॥

'बभ्रुः' (पु) के बड़ा, नेवला, विष्णु, मुनि ४ अर्थ और 'बभ्रुः' (त्रि) के भूअर, अग्नि, शूली ३ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ विभर्ति, भरति वा । 'डुभृञ्' [धारणपोषणयोः] (जु० उ० अ०) । 'भृञ्' भरणे (भ्वा० उ० अ०) वा । 'कुभ्रंश्च' (उ० १।२२) इति कुट्टित्वं च । यत्तु-भृञः शङ्-क्वादित्वात् कुट्टित्वं च-इति मुकुटः । तदुक्तसूत्रादशनं मुल-कम्, निर्मूलं च । 'बभ्रुर्ना नकुले विष्णौ विपुले पिङ्गले त्रिषु' इति बलशर्मा । 'बभ्रुर्विष्णौ नकुले कृशानावजे' मुनी शूलिनि पिङ्गले च' इति विश्वः [१३१।७१] ।

सारो बले स्थिरांशे च न्याय्ये क्लीबं वरे त्रिषु ।

'सारः' (पु) के बल, स्थिर अंश (सारिल लकड़ी आदि) २ अर्थ, 'सारम्' (न) का न्याययुक्त १ अर्थ और 'सारः' (त्रि) का उत्तम १ अर्थ है ।

[सेति] ॥ सरति । 'सृ स्थिरे' (३।३।१७) इति घञ् । 'सारो बले स्थिरांशे' च मज्जि पुंसि जले घने । न्याय्ये क्लीबं त्रिषु वरे' (इति मेदिनी) [१२९।६५-९६] ।

१. तदुक्तम्—भवेत्पञ्चशता ब्रह्मा तदर्धेन तु विष्टरः इति ।

२. विश्वे 'क'पुस्तके '—कृशानी वज्रे—' इति पाठः, 'ख'पुस्तके तु '—कृशानावज्रे—' इति पाठः ।

३. 'न्याये' इति स्वामिसम्मतः पाठः ।

४. 'बले यथा—सुसारः, घृताग्मांसं तु सारकृतं । स्थिरांशे यथा—चन्दनसारः मज्जासारः । न्याय्ये यथा—नैतत् सारम् । वरे यथा—जये धरित्र्याः पुरमेव सारम् ।' इति क्षीरस्वामी ।

दुरोदरो द्यूतकारे पणे, द्यूने दुरोदरम् ॥ १७१ ॥

'दुरोदरः' (पु) के द्यूतकार (नालदार अर्थात् जूआ खेलानेवाला), दाव २ अर्थ और 'दुरोदरम्' (न) का जूआ १ अर्थ है ।

[द्विति] ॥ दुष्टमासमन्तादुदरमस्य । 'दुरोदरो द्यूतकारे द्यूताक्षपणयोः' पुमान् [इति मेदिनी, १४२।२६७] । पणः = गलहः ।

महारण्ये दुर्गपथे कान्तारः पुनपुंसकम् ।

'कान्तारः' (पु न) के बड़ा जङ्गल, कठिन रास्ता, बिल ३ अर्थ हैं ।

[महेति] ॥ कान्ता अरा अस्य । यद्वा—कान्तं मनोज्ञमृच्छति, इयति वा । 'वर्मण्यन्' (३।२।१) । 'कान्तारोऽस्त्री महारण्ये विले दुर्गमवर्त्मनि । पुंसि स्यादि-क्षुभेदे' (इति मेदिनी) [१३२।१३४] ।

मत्सरोऽन्यशुभद्वेषे तद्वत्कृपणयोस्त्रिषु ॥ १७२ ॥

'मत्सरः' (पु) का दूसरेकी उन्नति आदिसे द्वेष करना १ अर्थ और 'मत्सरः' (त्रि) के दूसरेकी उन्नति आदिसे द्वेष करनेवाला, कृपण २ अर्थ हैं ।

[मत्सेति] ॥ माद्यति परकृच्छ्रे । 'मदी हर्षे' (दि० प० से०) । 'कृध्मदिभ्यः कित्' (उ० ३।७३) इति सरः । 'मत्सरा मक्षिकायां स्यान्मात्सर्यक्रोधयोः पुमान् । असद्व्यापारसंपत्तौ कृपणे चाभिधेयवत्' (इति मेदिनी) । [१३६।१६३-१९४] तद्वान् = अन्यशुभद्वेषवान् ।

देवाद् वृते वरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबं मनाक्प्रिये ।

'वरः' (ण) के वरदान, दायाद, विट ३ अर्थ; 'वरः' (त्रि) का श्रेष्ठ १ अर्थ और 'वरम्' (न) का थोड़ा प्रिय १ अर्थ है ।

[देवेति] ॥ त्रियते । वरणं वा । वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । 'ग्रहवृद्धे' (३।३।५८) इत्यप् । यद्वा—वृणोति, वरति वा । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'वरो जामातरि वृती देवतादेरभीप्सिते । पिङ्गे पुंसि त्रिषु श्रेष्ठे कुंकुमे तु नपुंसकम् । वरी प्रोक्ता शतावर्षा वरा च स्यात्फलत्रिके । मनागिष्टे वरं क्लीबं केचिदाहुस्तदव्ययम्' (इति मेदिनी) [१२७।६२-६३] ।

वंशाङ्कुरे करीरोऽस्त्री तरुभेदे घटे च ना ॥ १७३ ॥

'करीरः' (पु न) का बाँसका कोपड़ १ अर्थ और 'करीरः' (पु) के करील पेड़, घड़ा २ अर्थ हैं ।

१. मेदिन्यां '—द्यूतभेदे द्यूतकृपणयोः—' इति पाठः ।

[वंशेति] ॥ कृणाति । 'कृ हिसायाम्' (कथा० प० प० से०) किरति, कीयंते वा । 'कृ विक्षेपे' (तु० प० से०) वा । 'कृपृषुकटि-' (उ० ४।३०) इतीरन् । करिणमीरयति । 'ईर गतो' (अ० आ० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'वंशांकुरे करीरोऽस्त्री' वृक्षभिद्वयोः पुमान् । करीरा^३ चीरिकायां च दन्तमूले च दन्तिनाम्' (इति मेदिनी) [१३१।१२५] ।

ना चमूजघने हस्तसूत्रे प्रतिसरोऽस्त्रियाम् ।

'प्रतिसरः' (पु) के सेनाका पिछला हिस्सा, मन्त्र-भेद, माला, कङ्कण ४ अर्थ; 'प्रतिसरः' (पु न) के मण्डल, बिवाह-आदिमें हाथमें बँधा हुआ माङ्गलिक सूत्र-विशेष या राखी २ अर्थ और 'प्रतिसरः' (त्रि) का नियोज्य (भृत्यादि) १ अर्थ है ।

[नेति] ॥ प्रतिसरति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । प्रतिस्रियते । अनेन वा । 'पुंसि-' (३।२।११८) इति घः । 'भवेत्प्रतिसरो मन्त्रभेदे माल्ये च कङ्कणे । व्रणशुद्धौ चमू-पृष्ठे पुंसि न स्त्री तु मण्डले^१ । आरक्षे करसूत्रे च नियोज्ये स्वन्यलिङ्गकः' (इति मेदिनी) [१४२।२७६-२७७] ।

यमानिलेन्द्रचन्द्रार्कविष्णुसिंहांशुवाजिषु ॥ १७४ ॥
शुकाहिकपिभेकेषु हरिर्ना कपिले त्रिषु ।

'हरिः' (पु) के यमराज, वायु, इन्द्र, चन्द्रमा, सूर्य, विष्णु, सिंह, किरण, घोड़ा, तोता, साँप, वानर, मण्डूक, परलोक १४ अर्थ और 'हरिः' (त्रि) के हरा रंग, कपिल रंग २ अर्थ हैं ।

[यमेति] ॥ हरति । 'हम्' [हरणे] (भ्वा० उ० अ०) । 'अघ इः' (उ० ४।१३९) । 'हरिर्वाताकचन्द्रेन्द्रयमोपेन्द्रमरीचिषु । सिंहाश्वकपिभेकाहिषुकलोकान्तरेषु च । हरिर्वाच्यवदाख्यातो हरित्कपिलवर्णयोः' इति विश्वः [१३१।७८-७९] ।

शर्करा कर्परांशेऽपि

'शर्करा' (स्त्री) के छोटे २ कङ्कड़ या सिकड़ा, शर्कर, रोग-विशेष, टुकड़ा ४ अर्थ हैं ।

१. मेदिन्यां 'करीरो वंशांकुरेऽस्त्री-' इति पाठः ।

२. '—करीरी चीरिकायां च दन्तमूले च दन्तिनाम्' इति (१४०।१८६) विश्वानुरोधात् '—करीरी चीरिका-याञ्च-' इति मेदिनीस्थः पाठ एव प्रशस्यतरः ।

३. 'आहुः प्रतिसरं हस्तसूत्रे माल्येऽपि मण्डने । व्रण-' इति (१४४।२३२) विश्वानुरोधात् 'प्रतिसरश्चमूपृष्ठे...' मण्डने सजि । —' इति (४।२७३-२७४) हैमानुरोधाच्च मेदिनीस्थः '—मण्डने-' इति पाठ एव युक्ततरः ।

[शर्केति] ॥ शृणाति, क्षीयंते वा । 'शृ 'हिसायाम्' (कथा० प० से०) । 'श्रः करन्' (उ० ४।३) । 'शर्करा खण्डविकृतावुपलाकर्परांशयोः । शर्करान्वितदेशेऽपि रुभेदे शकलेऽपि च' (इति मेदिनी) [१३८।२२०-२२१] ।

यात्रा स्याद्यापने गतौ ॥ १७५ ॥

'यात्रा' (स्त्री) के समय बिताना, चलना, देव-दर्शन आदि करना ३ अर्थ हैं ।

[येति] ॥ यानम् । अनेन वा । 'या प्रापणे' (अ० प० अ०) । 'ह्रयामा-' (उ० ४।१६८) इति ऋन् । यात्रा तु यापनोपाये गती देवार्चनोत्सवे' इति विश्वः [१३२।९२] ।

इरा भूवाक्सुराप्सु स्यात्

'इरा' (स्त्री) के पृथ्वी, बात (वचन), मदिरा, जल ४ अर्थ हैं ।

[इरेति] ॥ एति, ईयते वा । 'इण् गतो' (अ० प० अ०) । 'ऋज्जेन्द्राग्र-' (उ० २।२९) इति साधुः । ['इरा भूवाक्सुराभूमिषु' इति हैमः, २।४०७] ।

तन्द्रा^३ निद्राप्रमीलयोः ।

'तन्द्रा' (स्त्री) के नींद, श्रमादिजन्य इन्द्रियोंकी शिथिलता २ अर्थ हैं ।

[तन्द्रेति] ॥ तत् राति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । स्त्रियां टाप् (४।१।४) । केचिद् गौरादित्वात् (४।१।४१) ङीष्माहुः^१ । तद् द्राति वा । 'द्रा कुत्सायां गतो' (अ० प० अ०) । 'निद्रातन्द्रा-' (३।२।१५८) इति तदो नान्तत्वं निपात्यते । ['तन्द्री तन्द्रेत्युभौ शब्दौ स्यातां निद्राप्रमीलयोः' इति नानार्थरत्नमाला, पंक्ति० ८८०] । प्रमीला=अत्यन्तश्रमादिना मोहप्राया ।

धात्री स्यादुपमातापि क्षितिर्प्यामलक्यपि ॥ १७६ ॥

'धात्री' (स्त्री) के धाई, पृथ्वी, आँवला, माता ४ अर्थ हैं ।

[धेति] ॥ धीयते । 'धेट् पाने' (भ्वा० प० अ०) । 'घः कर्मणि घृन्' (३।२।१८१) । षित्त्वात् (४।१।४१) ङीष् । 'धात्री जनन्यामलकीवसुमत्युपमातृषु' (इति मेदिनी) [१२६।४९] ।

१. शर्करा खण्ड.....शकलेऽपि च' इति (३।६४२-६४३) विसंवादात् '—सकलेऽपि च' इति मेदिन्याः पाठो न समीचीनः ।

२. 'तन्द्री-' इति पाठान्तरम् ।

३. तथा च हैमः—'तन्द्री निद्रा प्रमीला च' इति (२।४३८), 'तन्द्री निद्राप्रमीलयोः' इति मेदिनी (१४५।४२) च ।

क्षुद्रा व्यङ्गा नटो वेश्या सरघा कण्टकारिका ।

त्रिषु क्रूरेऽधनेऽल्पेऽपि क्षुद्रः

‘क्षुद्रा’ (स्त्री) के किसी अङ्गसे हीन स्त्री, नटी, वेश्या, मधुमक्खी, भटकटैया ५ अर्थ और ‘क्षुद्रः’ (त्रि) के क्रूर, गरीब, नीच ३ अर्थ हैं ।

[क्षुद्रेति] ॥ क्षुण्ति, क्षुद्यते वा । ‘क्षुदिर् सञ्च-
र्णने’ (रु० उ० अ०) । ‘स्फायितश्चि—’ (उ० २।१३)
इति रक् । ‘क्षुद्रः स्यादधमक्रूरकृपणाल्पेषु वाच्यवत् ।
क्षुद्रा व्यङ्गानटीकण्टकारिकासरघामु च । चाङ्गेरीवेश्ययो-
हिस्त्रामक्षिकामात्रयोरपि’ इति विश्वः । [इति मेदिनी]
१२४।१७-१८ । व्यङ्गा=अङ्गहीना । सरघा=मधुमक्षिका ।

मात्रा परिच्छेदे ॥ १७७ ॥

अल्पे च परिमाणे स्यान्मात्रं कात्स्न्येऽवधारणे ।

‘मात्रा’ (स्त्री) के परिच्छेद या सामग्री थोड़ा परिमाण, अक्षरके अवयव (इकार, ईकार, उकार, ...), कानका भूषण-विशेष ५ अर्थ और ‘मात्रम्’ (न) के साकल्य (जैसे—हस्तमात्रं वस्त्रम्, ...), अवधारण (केवल, जैसे—पयोमात्र-मत्ति, ...) २ अर्थ हैं ।

[मात्रेति] ॥ मीयते, अनया वा । माति, मिमीते वा । ‘मा माने’ (अ० प० अ०) । ‘माङ् माने’ (जु० आ० अ०) वा । ‘हुयामा—’ (उ० ४।१६८) इति ऋन् । ‘मात्रा कर्णविभूषायां वित्ते माने परिच्छेदे । अक्षरावयवे स्वल्पे क्लीबं कात्स्न्येऽवधारणे’ (इति मेदिनी) [१२८।७५-७६] ।

आलेख्याश्चर्ययोश्चित्रम्

‘चित्रम्’ (न) के फोटो, आश्चर्य, चित्काबर ३ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ चिनोति, चीयते वा । ‘अमिचि—’ (उ० ४।१६४) इति ऋन् । ‘चित्राखुपर्णीगोडुम्बासुभद्रादन्तिकामु च : मायायां सर्पनक्षत्रनदीभेदेषु च स्त्रियाम् । तिलका-
लेख्ययोः क्लीबं कर्तुराङ्गुनयोरपि । तद्युक्तयोर्वाच्यलिङ्गं चित्री क्षिल्लयां नपुंसकम् । गोस्तने वस्त्रभेदे च रेखालिख-
नभेदयोः’ (इति मेदिनी) [१२५।३४-३६] ।

कलत्रं श्रोणिभार्ययोः ॥ १७८ ॥

‘कलत्रम्’ (न) के कमर, स्त्री २ अर्थ हैं ।

१. विश्वे तु ‘क्षुद्रः स्यादधमे क्रूरे कृपणाल्पे च वाच्य-
वत् । क्षुद्रा वेश्यानटीकण्टकारिकासरघामु च । चाङ्गेरी
बृहतीहिस्त्रामक्षिकामात्रकेषु च’ इति (१२९।५७-५८)
भिन्न एव पाठः ।

२. ‘तद्युक्तयोस्त्वन्यलिङ्गं—’ इति पाठो मेदिन्याम् ।

[केति] ॥ गडति, गड्यते वा । ‘गड सेचने’ (भ्वा० प० से०) । ‘गडरादेश्च कः’ (उ० १।१०६) इत्यन् ।
डलयोरेकत्वम् । कलं त्रायते वा । ‘त्रैङ् पालने’ (भ्वा०
आ० अ०) । कः (३।२।१) । कडति, कड्यते वा । ‘कड
शासने (मदे)’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादन् । ‘दुर्ग-
स्थाने नृपादीनां कलत्रं श्रोणिभार्ययोः’ इति रभसः । [कलत्रं
श्रोणी भार्यायां दुर्गस्थाने च भूभुजाम्’ इति हैमः, ३।५६६] ।

योग्यभाजनयोः पात्रम्

‘पात्रम्’ (न) के योग्य, बर्तन, दो तटोंका बीच, सुवा-
चरु आदि, राजमंत्री, पत्ता, अभिनेता ७ अर्थ हैं ।

[योग्येति] ॥ पाति, पायते वा । पीयतेऽनेन वा ।
‘पा रक्षणे’ (अ० प० अ०) । ‘पा पाने’ (भ्वा० प०
अ०) वा । ष्टृन् (उ० ४।१५९) । ‘पात्रं तु भाजने योग्ये
पात्रं तीरद्वयान्तरे । पात्रं सुवादी पर्णे च’ राजमन्त्रिणि
चेष्यते’ इति विश्वः [१२८।३५-३६] ।

पत्रं वाहनपक्षयोः ।

‘पत्रम्’ (न) के वाहन पङ्क, पत्ता, बाण, पत्नी ५
अर्थ हैं ।

[पत्रमिति] ॥ पतन्त्यनेन । ‘दाम्नी—’ (३।२।
१८२) इति ष्टृन् । ‘पत्रं तु वाहने पर्णे पक्षे च शरप-
क्षिणोः’ इति विश्वः [१२८।३५] ।

निदेशग्रन्थयोः शास्त्रम्

‘शास्त्रम्’ (न) के आदेश, व्याकरण आदि छः शास्त्र २
अर्थ हैं ।

[नीति] ॥ निदेशः = आज्ञा । शासनम् । निष्यते
अनेन, इति वा । ‘सर्वधातुभ्यः ष्टृन्’ (उ० ४।१५९) ।
[‘शास्त्रं ग्रन्थनिदेशयोः’ इति विश्वः १२८।४०, हैमः
२।४७४ च] ।

शस्त्रमायुधलोहयोः ॥ १७९ ॥

‘शस्त्रम्’ (न) के हथियार, लोहा २ अर्थ हैं ।

[शेषेति] ॥ अस्यतेऽनेन । ‘शसु हिसायाम्’ (भ्वा०
प० से०) । ‘दाम्नी—’ (३।२।१८२) इति ष्टृन् । ‘शस्त्रं
लोहाश्चयोः क्लीबं क्षुरिकायां तु योषिति’ (इति मेदिनी)
[१२९।८७] ।

स्याज्जटांशुकयोर्नेत्रम्

‘नेत्रम्’ (न) के पेढ़की सोर (जब), वस्त्र, मथनीकी
रस्सी, आँख ४ अर्थ हैं ।

१. ‘पर्णेऽपि—’ इति पाठो विश्वे ।

२. ‘पत्रं स्यात्—’ शरपक्षिणाम्’ इति पाठो विश्वे ।

[स्यादिति] ॥ नयति, नीयते, अनेन वा । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'दाम्नी-' (३।२।१८२) इति ष्टन् । 'नेत्रं (मथिगुणे वस्त्रे तरुमूले विलोचने । नेत्रं रथे च नाड्यां च नेत्री) नेतरि भेद्यवत्' इति विश्वः [१२८।४३] । नेत्रं मथिगुणे वस्त्रभेदे मूले द्रुमस्य च । रथे चक्षुषि नद्यां च नेत्री नाड्यां च योषिति' (इति मेदिनी) [१२६।५४] ।

क्षेत्रं पत्नीशरीरयोः ।

'क्षेत्रम्' (न) के स्त्री, शरीर, खेत, सिद्ध-मुनि आदिका स्थान ४ अर्थ हैं ।

[क्षयति] ॥ क्षयति, क्षीयते, अनेन वा । 'क्षि क्षये' (भ्वा० प० अ०) । 'क्षि निवासगतयोः' (तु० प० अ०) वा । ष्टन् (उ० ४।१५९) । 'क्षेत्रं शरीरे केदारे सिद्ध-स्थानकलत्रयोः' (इति मेदिनी) [१२४।२०] ।

मुखाग्रे क्रीडहलयोः पोत्रम्

'पोत्रम्' (न) के सूभरका मुख, हलका अगला भाग, वस्त्र ३ अर्थ हैं ।

[मुखेति] ॥ पूयतेऽनेन । 'पूञ् पवने' (कथा० उ० से०) । 'हलसूकरयोः पुवः' (३।२।१८३) इति ष्टन् । 'पोत्रं वस्त्रे मुखाग्रे च सूकरस्य हलस्य च' इति विश्वः [१२८।३६] ।

गोत्रं तु नाम्नि च ॥ १८० ॥

'गोत्रम्' (न) के नाम, गोत्र (वंश, कुल), संभाव्य बोध, जङ्गल, क्षेत्र, रास्ता ६ अर्थ हैं ।

[गविति] ॥ गूयतेऽनेन । 'गुङ् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । ष्टन् (उ० ४।१५९) । गां त्रायते वा । 'गैङ्' [पालने'] (भ्वा० आ० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'गोत्रा भूगव्ययोगोत्रः शैले गोत्रं कुलाख्ययोः । संभावनीयबोधे च काननक्षेत्रवत्सु' (इति मेदिनी) [१२४।२७] ।

सत्त्वमाच्छादने यज्ञे सदादाने बनेऽपि च ।

'सत्त्वम्' (न) के आच्छादन, यज्ञ, सर्वदा दान करना, जङ्गल, वृक्ष ५ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ सीदन्त्यत्र, अनेन वा । 'षट् लृट् विशर-णादौ' (भ्वा० प० अ०) । ष्टन् (उ० ४।१५९) । 'सत्त्वं यज्ञे सदादानच्छादनारण्यकैतवे' (इति मेदिनी) [१२९।९४] ।

१. '-वाच्यवत्' इति विषये पाठः ।

२. '-शुकरस्य-' इति विषये पाठः ।

३. 'काननच्छेत्रवत्सु' इति मेदिनीपाठः ।

७६ अ०

अजिरं विषये कायेऽपि

'अजिरम्' (न) के विषय (रूप, रस आदि), शरीर, आँगन, हवा, मेढक ५ अर्थ हैं ।

[अजीति] ॥ अजन्त्यत्र, अनेन वा । 'अज गती' (भ्वा० प० से०) । 'अजिरशिशिर-' (उ० १।५३) इति साधुः । 'अजिरं प्राङ्गणे वाते विषये दुर्दुरे' तनौ । (स्त्री चण्ड्याम्)' (इति मेदिनी) [१३०।१०९] ।

अम्बरं व्योम्नि वाससि ॥ १८१ ॥

'अम्बरम्' (न) के आकाश, कपड़ा, रुई ३ अर्थ हैं ।

[अम्बेति] ॥ अम्बते, अम्ब्यते वा । 'अबि शब्दे' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादरः । 'अम्बरं वाससि व्योम्नि कार्पासे च सुगन्धके' इति विश्वः [१३३।१०२] ।

चक्रं राष्ट्रेऽपि

'चक्रम्' (न) के राज्य, सेना, पहिया, आयुध-विशेष, समूह, कुम्भारका चाक, पानीकी भौरी ७ अर्थ और 'चक्रः' (पु) का चकवा पच्ची १ अर्थ है ।

[चेति] ॥ क्रीयतेऽनेन । घञर्थे कः (वा० ३।३।५८) । '-कृत्वादीनां के' (वा० ६।१।१२) इति द्वित्वम् । 'चक्रः कोके पुमान्, क्लीबं व्रजे सैन्यरथाङ्गयोः । राष्ट्रे दम्भान्तरे कुम्भकारोपकरणास्त्रयोः । जलावर्तेऽपि' (इति मेदिनी) [१२५।३१-३२] ।

अक्षरं तु मोक्षेऽपि

'अक्षरम्' (न) के मोक्ष, परब्रह्म, वर्ण (अक्षर), आकाश, धर्म, तप, मूल कारण, चिचिदा ८ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ न क्षरति । 'क्षर संचलने' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच्' (३।१।१३४) । यद्वा-अश्नुते । 'अक्ष व्याप्तौ' (स्वा० आ० से०) । 'अक्षेः सरः' (उ० ३।७०) । 'मोक्षेऽपवर्गे औन्नह्याप्यच्युतेऽक्षरम्' इत्यनेकार्थकोषः । ['अक्षरं प्रणवे धर्मे प्रकृतौ तपसि क्रतौ । वर्णे मोक्षे च, ना त्वेष शिवविष्णुविरश्चिषु । मृगदानवबौद्धेषु' इति नानार्थरत्न-माला (पं० १९४७-१९४९)] ।

क्षीरमप्सु च ।

'क्षीरम्' (न) के पानी, दूध २ अर्थ हैं ।

[क्षीति] ॥ वस्यते । 'घसृ लृट् अदाने' (भ्वा० प० अ०) । 'घसेः क्च' (उ० ४।३४) इतीरन् । 'गमहन-' (६।४।९८) इत्यल्लोपः । ('शासिवसि-') (८।३।६०)

१. '-दुर्दुरे-' इति मेदिनीपाठः ।

इति (षत्वम्) । 'क्षीरं दुग्धे जले' (इति मेदिनी) [१२४।१६] ।

स्वर्णेऽपि भूरिचन्द्रौ द्वौ

'भूरि' (न) का सोना १ अर्थ; 'भूरिः' (पु) के कृष्ण, शिव, ब्रह्मा ३ अर्थ और 'भूरि' (त्रि) का अधिक १ अर्थ है ।

'चन्द्रः' (पु) के सोना, चन्द्रमा, सुन्दर, कबीला पानी ५ अर्थ हैं ।

[स्वरिति] ॥ भवति, भूयते वा । 'भू सत्तायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'भू प्राप्ति' (चु० आ० से०) । 'अदि-
शदि-' (उ० ४।६५) इति क्तिन् । 'भूरिर्ना वासुदेवे च हरे च परमष्ठिनि । नपुंसकं सुवर्णं च प्राज्ये स्याद्वाच्य-
लिङ्गकः' (इति मेदिनी) [१२८।७३-७४] ।

चन्दति । 'चदि आह्लादने' (भ्वा० प० से०) । 'स्फारितच्चि-' (उ० २।१३) इति रक् । 'चन्द्रः कर्पूर-
काम्पिलसुषांशुस्वर्णचारुषु' (इति मेदिनी) [१२५।३१] ।

द्वारमात्रे तु गोपुरम् ॥ १८२ ॥

'गोपुरम्' (न) के द्वारमात्र, नगरका द्वार, मोक्ष ३ अर्थ हैं ।

[द्वारेति] ॥ पुरति । 'पुर अग्रगमने' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । गवां पुरम् । 'गोपुरं द्वारि पृथ्वी कवर्तीमुस्तकेऽपि च' (इति मेदिनी) [१३०।१५०] ।

गुहादम्भौ गह्वरे द्वे

'गह्वरम्' (न) के गुफा, दम्भ, निकुञ्ज, गहन ४ अर्थ हैं ।

[गुहेति] ॥ गाह्यते । 'गाहृ विलोडने' (भ्वा० आ० से०) । 'छित्तरच्छत्वर-' (उ० ३।१) इति साधुः । 'गह्वरस्तु गुहादम्भनिकुञ्जगहनेष्वपि' इति विश्वः [१३७।१५५] ।

रहोऽन्तिकमुपह्वरे ।

'उपह्वरम्' (न) के एकान्त, समीप २ अर्थ हैं ।

[रेति] ॥ उपह्वरन्त्यत्र । 'ह्वृ कोटिल्ये' (भ्वा० प० से०) । 'पुंसि-' (३।३।११८) इति घः । यत्तु—गह्वरव-
दुपह्वरम्—इति मुकुटेनाभाणि । तन्न । छित्तरादावस्य पाठाभावात् । 'उपह्वरं समीपे स्यादेकान्ते च नपुंसकम्' (इति मेदिनी) [१४०।२५०] ।

पुरोऽधिकमुपर्यग्राणि

'अग्रम्' (न) के आगे, एक पल (४ भरी) का प्रमाण-
विशेष, ऊपर, आलम्बन, समूह, प्रान्त ६ अर्थ और 'अग्रम्' (त्रि) के अधिक, प्रधान, पहला ३ अर्थ हैं ।

[पुर इति] ॥ अग्रते, अगति वा । 'अग कुटिलायां गती' (भ्वा० प० से०) । 'ऋजेन्द्राग्र-' (उ० २।२९) इति साधुः । 'अग्रं पुरस्तादुपरि परिमाणे पलस्य च । आलम्बने समूहे च प्रान्ते च स्यान्नपुंसकम् । अधिके च प्रधाने च प्रथमे चाभिधेयवत्' (इति मेदिनी) [१२३।३-४] ।

अगारे नगरे पुरम् ॥ १८३ ॥

मन्दिरं च

'पुरम्' (न) के घर, नगर २ अर्थ और 'पुरः' (पु) के गुग्गुल १ अर्थ है ।

'मन्दिरम्' (न) के घर, नगर २ अर्थ हैं ।

[अगेति] ॥ पिपति । 'पृ पालनपूरणयोः' (जु० प० से०) । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः । यद्वा—पुरति । 'पुर अग्रगमने' (तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'पुरं शरीरमित्याहुर्गृहोपरिमृहे पुरम् । पुरो गुग्गुलुराख्यातो नगरेऽपि पुरं पुरी' इति धरणिः । ['पुरं नपुंसकं गेहे देहपाटीलपुत्रयोः । पुष्पादीनां दलावृत्ती, ना गुग्गुली, न ना पुरि' इति मेदिनी, १२७।५८-५९] ।

मन्दतेऽत्र । 'मदि स्तुत्यादौ' (भ्वा० आ० से०) । 'इषिमदिमुदि-' (उ० १।५१) इति किरच् । 'मन्दिरं नगरेऽगारे क्लीबं, ना मकरालये' (इति मेदिनी) [१३७।१९७] ।

अथ राष्ट्रोऽस्त्री विषये स्यादुपद्रवे ।

'राष्ट्रः' (पु न) के देश, उपद्रव २ अर्थ हैं ।

[अथेति] ॥ राजति । 'राजू दीप्ती' (भ्वा० उ० से०) । ष्टन् (उ० ४।१५९) । 'राष्ट्रं स्यादुपवर्तते । उपद्रवे बलीबपुंसोः' (इति मेदिनी) [१२८।७८-७९] ।

दरोऽस्त्रियां भये श्वश्रे

'दरः' (पु न) के डर, गडा २ अर्थ हैं ।

[देति] ॥ दरणम् । दीयते वा । 'दृ मये । (भ्वा० प० से०) । 'दृ विदारणे' (कृष्ण० प० से०) वा । 'श्वदोरप्' (३।३।५७) । 'दरोऽस्त्री साध्वसे गर्ते कन्दरे तु दरी स्मृता । 'दराऽव्ययं मनागर्थे' (इति मेदिनी) [१२६।४६-४७] ।

वज्रोऽस्त्री हीरके पवौ ॥ १८४ ॥

'वज्रः' (पु न) के हीरा, वज्र २ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ वजति । 'वज गती' (भ्वा० प० से०) । 'ऋजेन्द्र-' (उ० २।२९) इति साधुः । 'वज्रं स्वाहावके

घात्र्यां क्लीबं योगान्तरे पुमान् । वज्रा स्नुह्यां गुह्य्यां च वज्री स्नुह्यन्तरे स्मृता । दम्भोली हीरकेऽप्यस्त्री वज्रं त्रपुवरत्रयोः' (इति दन्तोष्ठ्यादी मेदिनी) [११८। ८१-८२] ।

तन्त्रं प्रधाने सिद्धान्ते सूत्रवाये परिच्छदे ।

'तन्त्रम्' (न) के प्रधान, सिद्धान्त, जुलाहा, सामग्री, वेदकी एक शाखा, कारण, उत्तम औषध ७ अर्थ हैं ।

[तन्त्रमिति] ॥ तननम्, तन्यते, अनेन वा । 'तनु विस्तारे' (त० उ० से०) । इन्द्र (उ० ४।१५९) । यद्वा-तन्त्रणम् । तन्त्रयते वा । 'तत्रि ['कुटुम्ब-] धारणे' (पु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । यत्तु—'स्फायितश्चि-' (उ० २।१३) इति रक्-इति मुकुट आह । तन्न । उक्त-घातोस्तत्र पाठाभावात् । तनोतेरकि नलोपप्रसङ्गात् । तन्त्रयतेर्घवाचा वा सिद्धत्वाच्च । 'तन्त्रं कुटुम्बकृत्ये स्यात्सिद्धान्ते चौषधोत्तमे । प्रधाने तन्त्रवाये च शास्त्रभेदे परिच्छदे । श्रुतिशास्त्रान्तरे हेतावुभयार्थप्रयोजके । इतिकर्तव्यतायां च (तन्त्री बीणागुणे मता । अमृतादेहशिरयोः)' (इति मेदिनी) [१२५।४०-४२] ।

औशीरं चामरे दण्डेऽप्यौशीरं शयनासने ॥१८५॥

'औशीरः' (पु), का चँवरका दण्ड १ अर्थ; 'औशीरम्' (न) के शयन, आसन, सज्जसे उत्पन्न ३ अर्थ हैं ।

[औशीरिति] ॥ उच्यते । 'वक्ष कान्ती' (अ० प० से०) । 'न[व]शेः कित्' (उ० ४।३१) इति रन् । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) । यद्वा-उशीरस्येदम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । 'औशीरं चामरे दण्डे-औशीरं स्वापपीठयोः' इत्यजयः । ['औशीरं शयनासनचामरदण्डेऽप्युशीरजे प्रोक्तम्' इति मेदिनी, १३१।१२०] ।

पुष्करं करिहस्ताग्रे वाद्यभाण्डमुखे जले ।

व्योम्नि खङ्गफले पद्मे तैथौषधिविशेषयोः ॥१८६॥

१. 'स्याद् बालके...वघ्नं त्रपुवरत्रयोः' इति मेदिनी-पाठः ।

२. 'औशीर्यायरे—' इति पुल्लिङ्गपाठः कुत्रचित् ।

३. स्वामी तु 'शयनासनयोः समुदितयोः मंजयम्' इत्याह । अत एव 'औशीरं चामरे दण्डेऽप्येकोक्त्या शय-सने' इति विश्वलोनच (पु० २२१ श्लोक ११९) स्यापि संगतिः । सुभूतिस्तु पृथगाह इति मुकुटः । अत एव 'औशीरं शयनासनयोः' इति वैजयन्त्याः (पु० १८७ पक्तिः ३३) संगतिः ।

'पुष्करम्' (न) के हाथीकी सूँड़के आगेवाला हिस्सा, बाजाके भाण्डका मुख, पानी, आकाश, तलवारका फल, कमल, 'पुष्कर क्षेत्रानामक तीर्थ-विशेष, पुष्करमूल औषध ८ अर्थ हैं ।

[पुष्केति] ॥ पुष्णाति, पुष्यते, अनेन वा । 'पुष पुष्टौ' (क्र्या० प० से०) । 'पुषः कित्' (उ० ४।४) इति करन् । 'पुष्करं पङ्कजे व्योम्नि पयःकरिकराग्रयोः । औषधिद्वीपविहगतीर्थरागोरगान्तरे । पुष्करं तूर्यववने च काण्डे खङ्गफलेऽपि च' (इति विश्वः) [१३७।१५३-१५४] । अन्तरमवकाशावधिपरिधानान्तर्धिभेदतादर्थ्ये । छिद्रात्मीयविनाबहिरवसरमध्येऽन्तरात्मनि च ॥१८७॥

'अन्तरम्' (न) के अवकाश (खाली), अवधि, पहिरनेका कपड़ा आदि, छिपना, भेद, तादर्थ्य (उसके लिये, जैसे-ओदनान्तरस्तण्डुलः अर्थात् भातके लिये चावल है,), छिद्र, आत्मीय, विना, बाहर, अवसर, बीच, अन्तरात्मा, सादृश्य, अन्य १५ अर्थ हैं ।

[अन्तेति] ॥ अन्तं राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । 'घातोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । ['अन्तरं तु परीधाने भेदे रन्ध्रावकाशयोः । आत्मान्तर्द्विविनात्मीयबहिर्मध्यावधिष्वपि । तादर्थ्येऽवसरे चोक्तम्' इति विश्वः, १३३।९७-९८] ।

मुस्तेऽपि पिठरम्

'पिठरम्' (न) के मोथा घास, बटलोही, मथनी ३ अर्थ हैं ।

[म्विति] ॥ पेठति, पिठ्यते वा । 'पीठ हिंसासंक्लेशनयोः' (स्वा० प० से०) । बाहुलकादरो गुणाभावश्च । 'पिठरः स्थात्यां ना, क्लीबं मुस्तामन्थानदण्डयोः' (इति मेदिनी) [१३६।१८४] ।

राजकशेरुण्यपि नागरम् ।

'नागरम्' (न) के सोंठ, नागरमोथा २ अर्थ और 'नागरः' (त्रि) के नगरवासी या नगरमें होनेवाला, चतुर २ अर्थ हैं ।

[राजेति] ॥ नगरे भवम् । 'तत्र भवः' (४।३।५३) इत्यण् । यद्वा-न खगं राति । नकारेण 'सुप्सुपा' इति समासः । 'नागरं मुस्तके शुण्ठ्यां विदग्धे नगरोद्भवे'

१. 'अन्तरं...मध्यात्मसदृशेषु' इत्येवमयं श्लोको मेदिन्यां (१३०।१०६) चापि लभ्यते ।

२. 'सह सुपा' (२।१।४) इत्यत्र 'सह' त्यस्य योगविभागेनेत्याशयः ।

(इति मेदिनी) [१३५।१७२] । राजकशेरुः = कन्द-
विशेषः ।

शार्वरं त्वन्धतमसे घातुके भेद्यलिङ्गकम् ॥ १८८ ॥

‘शार्वरम्’ (न) का घोर अन्धकार १ अर्थ; ‘शार्वरम्’
(त्रि) का घातक १ अर्थ और ‘शार्वरः’ (पु) का घातक
हाथी १ अर्थ है ।

[शार्वेति] ॥ शर्व्यां भवम् । ‘तत्र भवः’ (४।३।
५३) इत्यण् । स्वामी तु ‘घातुकेभे वृलिङ्गकम्’ इति
पठित्वा ‘घातुकश्चासाविभञ्च । वृलिङ्गं पुल्लिङ्गम्’ इति
व्याख्यत् । [‘शार्वरं तमसि क्लीवं, हिंसे त्रिष्वय शार्वरः ।
सशास्त्रे ना निशासन्ध्याहृदिद्रासु च शार्वरी’ इति नाना-
श्रृङ्खलामा, पं० २५२७-२५२८] ।

गौरोऽरुणे सिते पीते

‘गौरः’ (त्रि) के अरुण, गोर, पीला, विशुद्ध ४ अर्थ ‘गौरः’
(पु) के पीला सरसो, चन्द्रमा २ अर्थ और ‘गौरः’ (पु न)
का पक्षकेसर १ अर्थ है ।

[गाविति] ॥ गोरति । ‘गुरी उद्यमने’ (तु० आ०
से०) । गवते वा मनोऽत्र । ‘गुह् गती’ (भ्वा० आ० अ०)
वा । ‘ऋज्वेन्द्रा—’ (उ० २।२९) इति साधुः । यद्वा—गुर्यंते-
जेन । ‘गुरी’ [उद्यमने] (तु० आ० से०) । ‘हलञ्च’ (३।
३।१२१) इति घञ् । गोर एव । प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) ।
‘गौरः पीतेऽरुणे श्वेते’ विशुद्धे चाभिधेयवत् । ना श्वेत-
सर्पे चन्द्रे न द्वयोः पक्षकेसरे । (गौरी त्वसंजातरजःकन्या-
शंकरभार्ययोः । रोचनीरजनीपिङ्गाप्रियंयुवसुधासु च ।
आपगाया विशेषे च यादसांपतियोषिति)’ (इति मेदिनी)
[१२४।२७-२९] ।

व्रणकार्यप्यरुणकरः १ ।

‘अरुणकरः’ (पु) का भेलावा १ अर्थ और ‘अरुणकरः’
(त्रि) का घाव करनेवाला या घावका चीर फाड़ करना
१ अर्थ है ।

[वेति] ॥ अरुः करोति । ‘दिवाविभा—’ (३।२।
२१) इति टः । ‘अरुणकरो व्रणकृति त्रिषु भल्लातके पुमान्’
(इति मेदिनी) । [१४०।२४०] ।

१. घातुकेभे वृलिङ्गकम्’ इति पाठान्तरम् । श्लोका-
द्विमिदं मेदिन्यां (१३८।२२४) च लभ्यते ।

२. मेदिन्यां तु ‘गौरः श्वेतेऽरुणे पीते—’ इति पाठः ।

३. ‘—व्रणकार्यप्यरुणकरः’ इति पाठान्तरम् ।

जठरः कठिनेऽपि स्यात्

‘जठरः’ (त्रि) का कठोर १ अर्थ; ‘जठरः’ (पु न) का
पेट १ अर्थ और ‘जठरः’ (पु) बूढ़ा १ अर्थ है ।

[जेति] ॥ जायते, अस्मिन् वा । ‘जनी’ [प्रादुर्भावे]
(दि० आ० से०) । ‘जनेररठ च’ (उ० ५।३८) इत्यरः ।
‘जठरो न स्त्रियां कुक्षी बद्धकवचटयोस्त्रिषु’ (इति मेदिनी)
[१३४।१५३] ।

अधस्तादपि चाधरः ॥ १८९ ॥

‘अधरः’ (त्रि) के नीचे, हीन २ अर्थ और ‘अधरः’
(पु) का ओठ १ अर्थ है ।

[एति] ॥ न धरति । ‘धृन् धारणे’ (भ्वा० उ०
अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यद्वा—धरादुच्चारक-
ठिनाद्वाऽन्यः । ‘अधरस्तु पुमानोष्ठे हीनेऽनूर्ध्वेऽपि’ वाच्यवत्
(इति मेदिनी) [१३०।१०५] ।

अनाकुलेऽपि चैकाग्रः

‘एकाग्रः’ (त्रि) के अनाकुल, एकान्त २ अर्थ हैं ।

[अनेति] ॥ एकमेकत्र वाऽग्रमस्य । ‘एकाग्रमन्य-
लिङ्गं स्यादेकतानेऽप्यनाकुले’ (इति मेदिनी) [१३१।
१२०] ।

व्यग्रो व्यासक्त आकुले १ ।

‘व्यग्रः’ (त्रि) के अनेक कार्योंमें फँसा हुआ, व्याकुल २
अर्थ हैं ।

[व्येति] ॥ विविधं विविधे वाऽग्रमस्य । विरुद्ध-
मगति वा । ‘अग कुटिलायां गती’ (भ्वा० प० से०) ।
‘ऋज्वेन्द्रा—’ (उ० २।२९) इति साधुः ।

उपर्युदीच्यश्रेष्ठेष्वप्युत्तरः स्यात्

‘उत्तरः’ (त्रि) के ऊपर, उत्तर दिशामें होनेवाला,
श्रेष्ठ ३ अर्थ; ‘उत्तरम्’ (न) का जबाब १ अर्थ; ‘उत्तरः’
(पु) का विराट् राजाका पुत्र १ अर्थ और ‘उत्तरा’ (स्त्री)
के उत्तर दिशा, भिमन्युकी स्त्री २ अर्थ हैं ।

[विति] ॥ उत्तरति । ‘तृ प्लवनतरणयोः’ (भ्वा०
प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यद्वा—अतिशयेनो-
द्गतः । तरप् (५।३।५७) । द्रव्यप्रकर्षत्वात्तामुः (५।४।
११) । ‘उत्तरं प्रतिवाक्ये स्यादूर्ध्वोदीच्योत्तमेऽन्यवत्’ ।

१. ‘—वृद्धकर्कटयोस्त्रिषु’ इति मेदिन्यां पाठः ।

२. ‘—नूर्ध्वं च—’ इति मेदिन्यां पाठः ।

३. मेदिन्यां (१२८।८३) विश्वे (१२९।५४) चापीदं
वचो लभ्यते ।

उत्तरस्तु विराटस्य तनये, दिशि चोत्तरा' इति विश्वः
[१३३।९९] ।

अनुत्तरः ॥ १९० ॥

एषां विपर्यये श्रेष्ठे

अनुत्तरः' (त्रि) के नीचे, उत्तरसे भिन्न दिशामें होनेवाला, नीच, श्रेष्ठ ४ अर्थ और 'अनुत्तरम्' (न) का निकृतर १ अर्थ है ।

[एति] ॥ उत्तरस्याभावः । उत्तरस्य विरुद्धो वा । श्रेष्ठे न उत्तरो यस्मात् । ['अनुत्तरः स्मृतः श्रेष्ठे प्रति-जल्पविवर्जिते' इति विश्वः, १४४।२४२] ।

दूरानात्मोत्तमाः पराः ।

'परः' (त्रि) के दूर, शत्रु, उत्तम, दूसरा ४ अर्थ और 'परम्' (न) का केवल १ अर्थ है ।

दूरेति] ॥ पिपति, पूर्यते, अनेन वा । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'पुंसि-' (३।३।१८) इति षो वा । 'परः श्रेष्ठारिदूरान्योत्तरे क्लीबं तु केवले' (इति मेदिनी) [१२६।५५] ।

स्वादुप्रियौ च मधुरौ

'मधुरः' (त्रि) के स्वादिष्ट, प्रिय २ अर्थ, 'मधुरः' (पु) का मीठा १ अर्थ और 'मधुरा' (स्त्री) का सौक १ अर्थ है ।

[स्वेति] ॥ मधु माधुर्यं राति । अस्त्यत्र वा । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'उषसुषि-' (५।२।१०७) इति रो वा । 'मधुरौ स्वादुशोभनौ' इति व्याधिः । 'मधुरस्तु रसे विषे । मधुरं रसवत्स्वादुप्रियेषु मधुरोऽन्यवत्' । ['मधुरा शतपुष्पायां पिश्रेयानगरीभिदोः । मधु-ककटिकाभेदामधूलीयष्टिकासु च'] इति विश्वः [१३६।१३२-१३३] ।

क्रूरौ कठिननिर्दयौ ॥ १९१ ॥

'क्रूरः' (त्रि) के कठिन, निर्दय, घोर ३ अर्थ हैं ।

[क्रूराविति] ॥ कृन्तति । 'कृती छेदने' (तु० प० छे०) । 'कृतेष्टः क्रू च' (उ० २।२१) इति रक् । 'क्रूरस्तु कठिने घोरे तुषंसेऽप्यभिधेयवत्' इति विश्वः [१२७।२५] ।

उदारो दातृमहतोः

'उदारः' (त्रि) के दाता, बड़ा, चतुर ३ अर्थ हैं ।

[उदेति] ॥ उच्चैरासमन्तादुच्छति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'उदारो दातृमहतोर्दक्षिणे चाभिधेयवत्' (इति मेदिनी) [१३१।११७] ।

इतरस्त्वन्यनीचयोः ।

'इतरः' (त्रि) के दूसरा, नीच २ अर्थ हैं ।

[इति] ॥ इना कामेन तरति । 'तु' [प्लवनतर-णयोः] (भ्वा० प० से०) पचाद्यच् (३।१।१३४) । ['इतरः पामरेऽन्यस्मिन्' इति विश्वः, १३३।१००] ।

मन्दस्वच्छन्दयोः स्वैरः

'स्वैरः' (त्रि) के मन्द, स्वतन्त्र २ अर्थ हैं ।

[मन्देति] ॥ स्वेन स्वातन्त्र्येण ईर्ते, ईरति वा । 'ईर गतो कम्पने च' (अ० आ० से०) । 'ईर प्रेरणे' (चु० उ० से०) वा । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'स्वा-दीरेरिणोः' (वा० ६।१।९९) इति वृद्धिः । यस्तु मुकुटः—स्वेन स्वयमेव न तत्संगत्यान्य इयति । अच् (३।१।१३४) —इति व्याख्यत् । तन्न । अचि गुणे च 'स्वारः' इति प्रसङ्गात् । ['स्वैरो मन्दे स्वतन्त्रे च' इति हैमः, २।४८२] ।

शुभ्रमुद्दीप्तशुक्लयोः ॥ १९२ ॥

'आसारो वेगवद्वर्ष' संन्यप्रसरणं तथा [७४]

धाराम्बुपाते चोत्कर्षेऽस्त्रौ कटाहे तु कर्परः [७५]

बन्धुरं सुन्दरे नम्रे गिरिर्गेन्दुकशैल्योः [७६]

चरुः स्थाल्यां हविःपक्तावधीरः कातरे चले [७७]

'शुभ्रम्' (त्रि) के प्रकाशमान, श्वेत वर्णवाला २ अर्थ और 'शुभ्रम्' (न) का सफेद रंग १ अर्थ है ।

['आसारः' (पु) के जोरसे वर्षा होना, सेनाका फैलना २ अर्थ हैं] ।

['धारा' (स्त्री) के धारसे पानी आदिका गिरना, तलवार आदिकी धार, घोड़ेकी गति-विशेष, सेनाग्र भाग ४ अर्थ हैं] ।

['कर्परः' (पु) के बड़ा कड़ाह, शस्त्र-विशेष, कपाल ३ अर्थ हैं] ।

['बन्धुरम्' (त्रि) के सुन्दर, नम्र २ अर्थ हैं] ।

['गिरिः' (पु) के गेंद, पहाड़, आँसुका रोग-विशेष ३ अर्थ और 'गिरिः' (त्रि) का पूज्य १ अर्थ है] ।

['चरुः' (पु) के बटलोही, हविष्यका पाक २ अर्थ हैं] ।

['अधीरः' (त्रि) के कातर, धैर्यहीन २ अर्थ हैं] ।

[श्रिति] ॥ शोभते । 'शुभ्र दीप्तो' (भ्वा० आ० से०) । 'स्फायितश्चि-' (उ० २।१३) इति रक् । 'शुभ्रं स्यादन्नके क्लीबमुद्दीप्तशुक्लयोस्त्रिषु' (इति मेदिनी) [१२९।९२] ।

इति रान्ताः कृत्वाः ।

अथ लान्ताः शब्दाः ।

चूडा किरीटं वेशाश्च संयता मौलयस्त्रयः ।

‘मौलिः’ (पु स्त्री) के चूडा, मुकुट, बँधा हुआ केश ३ अर्थ हैं ।

[वृद्धेति] ॥ मूलस्यादरे भवः । सुतंगमादित्वात् (४।२।८०) इम् । यद्वा—मूलस्यापत्यम् । ‘अत इम्’ (४।१।९५) । ‘किरीटे मौलिरवलीवे चूडासंयतकेशयोः’ इति रभसः । ‘मौलिः किरीटे घम्मिल्ले चूडायामनपुंसकम् । अशोकपादपे पुंसि’ (इति मेदिनी) [१४८।४६-४७] ।

द्रुमप्रभेदमातङ्गकाण्डपुष्पाणि पीलवः ॥ १९३ ॥

‘पीलुः’ (पु) के अखरोटका पेड़, हाथी, बाण ३ अर्थ और ‘पीलु’ (न) का अखरोटका फल तथा फूल २ अर्थ हैं ।

[द्रुमेति] ॥ मातङ्गः = हस्ती । काण्डः = बाणः । पीलति । ‘पील प्रतिष्टम्भे’ (भ्वा० प० से०) । मृगयत्वा-दित्वात् (उ० १।३७) उः । ‘पीलुः पुमा६ प्रसूने स्यात्पर-माणौ मतङ्गजे । अस्थिखण्डे च तालस्य काण्डपादपभे-दयोः’ (इति मेदिनी) [१४७।३२] ।

कृतान्तानेहसोः कालः

‘कालः’ (पु) के यमराज, समय, मृत्यु, काला ४ अर्थ हैं ।

[किति] ॥ कृतान्तः = यमः । कालयति । ‘कल शब्दसंख्यानयोः’ (भ्वा० प० से०) । ‘कल प्रेरणे’ (चु० प० से०) वा । ग्यन्तः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यद्वा—कल्यते संख्यायते । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । यत्तु—कलयति भूतान्यायुर्वा— इति स्वामी व्याख्यत् । तन्न । अदन्तत्वेन वृद्धचप्रसङ्गात् । यद्वा—कल्यते । ‘कल उपदेशे’ () । घञ् (३।३।१९) । ‘कालो मृत्यो महाकाले समये यमकृष्णयोः’ । [‘काला तु कृष्णा त्रिवृ-तामञ्जिष्ठानीलिनीषु च । काली गीर्वा क्षीरेकीदे कालि-कामातृभेदयोः’] (इति मेदिनी) [१४५।७-८] ।

चतुर्थेऽपि युगे कलिः ।

‘कलिः’ (पु) के कलियुग, लड़ाई-झगड़ा २ अर्थ और ‘कलिः’ (स्त्री) का फूलकी कली १ अर्थ है ।

[चेति] ॥ कलयति, कल्यते वा । ‘कल गती संख्याने च’ (चु० उ० से०) अदन्तः । ‘अच इः’ (उ० ४।१३९) । ‘कलिः स्त्री कलिकायां ना धूराजिकलहे युगे’ (इति मेदिनी) [१४५।६] ।

१. ‘—वास्योक्तरी, स्त्रियां चूमी’ इति पाठो मेदिन्याम् ।

स्यात्कुरङ्गेऽपि कमलः

‘कमलः’ (पु) का मृग-विशेष १ अर्थ और ‘कमलम्’ (न) के कमलका फूल, पानी, तांबा, आकाश, औषध ५ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ कामयते, काम्यते वा । ‘कमु कान्ती’ (भ्वा० आ० से०) । णिङभावे वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलः । ‘कमलं सलिले ताम्रे जलजे व्योम्नि’ भेषजे । मृग-भेदे तु कमलः’ [कमला श्रीवरस्त्रियोः] (इति मेदिनी) [१४९।६५] ।

प्रावारेऽपि च कम्बलः ॥ १९४ ॥

‘कम्बलः’ (पु) का टुपट्टा, हाथी, सास्त्रा (गाय या बैलके गलेमें लटकता हुआ चमड़ा, लोर), कीड़ा ४ अर्थ और ‘कम्बलन्’ (न) का पानी, कम्बल २ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ काम्यते । ‘कमेवुक् च’ (उ० १।१०७) इति कलः । कं कुत्सितं शिरोऽम्बु वा बलते वा । ‘बल संवरणे संचरणे च’ (भ्वा० आ० से०) । ‘कम्बलो नाग-राजे स्यात्सास्त्राप्रावारयोरपि । कृमावप्युत्तरासङ्गे सलिले तु नपुंसकम्’ (इति मेदिनी) [१५०।६७-६८] ।

करोपहारयोः पुंसि बलिः प्राण्यङ्गजे स्त्रियाम् ।

‘बलिः’ (पु) के राजाका कर (टैक्स, मालगुजारी) उपहार, ‘बलि’ नामक दैत्य, चँवरका दण्ड ४ अर्थ और ‘बलिः’ (स्त्री) के चमड़ेका सिकुड़ना, घरमें लगा हुआ काष्ठ-विशेष, पेटी (पेट आदिके चमड़ेकी सिकुड़न) ३ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ करः = राजग्राह्यः [भागः] । उपहारः = पूजा-सामग्री । प्राण्यङ्गजः = त्वक्संकोचः । बलते, बल्यते वा । ‘बल प्राणने’^३ (भ्वा० प० से०) । ‘बल संवरणे’^४ (भ्वा० आ० से०) । ‘सर्वधातुभ्य इन्’ (उ० ४।११८) । ‘बलि-दैत्यप्रभेदे च करचामरदण्डयोः । उपहारे पुमान् स्त्री तु जरया इत्यथचर्मणि । गृहदारुप्रभेदे च जठरावयवेऽपि च’ (इति मेदिनी) [१४७।३५-३६] ।

१. ‘—वलोम्नि—’ इति मेदिन्यां पाठः ।

२. ‘आद्य ओष्ठयादिरन्त्यो दन्त्योष्ठ्यादिरिति विशेषो न गणितः, बल प्राणने, बल संवरणे’ इति स्वाम्याह ।

३. ‘बल प्राणने धान्यावरोधने च’ इत्येवमोष्ठ्या-दिरयं धातुपाठे सि० की० च लभ्यते ।

४. ‘बल संवरणे संचरणे च’ इत्येवं दन्त्योष्ठ्यादिरयं धातुपाठे सि० की० च पठ्यते ।

स्थौल्यसाध्यसैन्येषु बलं ना काकसीरिणोः ॥१९५॥

‘बलम्’ (न) के मुटाई, सामर्थ्य, सेना, रूप ४ अर्थ और ‘बलः’ (पु) के कौआ, बलराम, ‘बल’ नामका दैत्य ३ अर्थ हैं ।

[स्थौल्येति] ॥ बलते, बलति, बल्यते वा, अनेन वा । ‘बल संचरणे’ (भ्वा० आ० से०) । ‘बल प्राणने’ (भ्वा० प० से०) वा । पचाद्यच् (३।१।१३४) । कर्मणि घञ् (३।३।१९) वा । संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्ध्यभावात् । ‘पुंसि-’ (३।३।११८) इति घो वा । ‘बलं गन्धरसे रूपे स्थामनि स्थौल्यसैन्ययोः । बलो हलायुधे दैत्यभेदे बलिनि वायसे’ [वाट्यालकं बला तूक्ता] इति विश्वः [१४८।२] ।

वातूलः पुंसि वात्यायामपि वातासहे त्रिषु ।

‘वातूलः’ (पु) का औंधी १ अर्थ और ‘वातूलः’ (त्रि) का बहुत बात करनेवाला १ अर्थ है ।

[वेति] ॥ वातानां समूहः । वातं न सहते । ‘वाता-त्समूहे च’ (वा० ५।२।१२२) इत्यूलः । चात् तदसहने । ‘वातूलो ‘वातूलो’ऽपि स्यात्’ इति द्विरूपकोषाद्स्वमध्यो- [वातूलो]ऽपि । ‘वात सुखसेवनयोः’ (चु० उ० से०) अदन्तः । बाहुलकादुल् । [वातूलो वातसंघाते वातुले मारुतासहे’ इति विश्वः, १५८।११४] ।

भेद्यलिङ्गः शठे व्यालः पुंसि श्वापदसर्पयोः ॥१९६॥

‘व्यालः’ (त्रि) का शठ १ अर्थ और ‘व्यालः’ (पु) के हिंसक जन्तु, सौंप, मतवाला हाथी ३ अर्थ हैं ।

[भेद्येति] ॥ विरुद्धमा समन्तादलति । अडति वा । ‘अल भूषणादौ’ (भ्वा० प० से०) । ‘अड उद्यमे’ (भ्वा० प० से०) । डलयोरेकत्वम् । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘व्यालो दुष्टगजे सर्पे शठे श्वापदसिंहयोः’^१ (इति हैमः) [२।५२२] ।

मलोऽस्त्री पापविट्किट्टानि

‘मलः’ (पु न) के पाप, मैला, गाद या नेटा आदि ३ अर्थ हैं ।

[मेति] ॥ मलयति । ‘मल तत्कृती’ अदन्तः । मलते वा । ‘मल धारणे’ (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच्

५. ‘वातूलो वातले वातसमूहे मारुतासहे’ इति हैमात् (३।७२०) ‘वातूलो वातसंघाते वातले मरुतोऽसहे’ इति वैजयन्त्याः (पु० २६३ पंक्तिः १५९) च ‘वातल’ इत्य-कारमध्योऽपि । अत एव ‘वातुल-वालली च दृश्येते’ इति स्वाभ्युक्तिः संगच्छते । एवञ्च ‘वातूल-वातुल-वातलाः’ इति क्षब्दत्रयमपि प्रयुज्यते इति सिद्धम् ।

१. ‘—हिंसयोः’ इति हैमे ‘क’ पुस्तके पाठः ।

(३।१।१३४) । ‘मलोऽस्त्री पापविट्किट्टे कृपणे त्वभिधेय-वत्’ (इति मेदिनी) [१४८।४४] । विट् = विष्ठा । किट्टं = तैलाद्यधोभागस्थं शिङ्खुणादि च । ‘वसा शुक्रम-सृग् मजा मूत्रं विट्कर्णत्वङ्नखाः । श्लेष्माश्च दृषिका स्वेदो द्वादशैते मला नृणाम्’ ।

अस्त्री शूलं रुगायुधम् ।

‘शूलम्’ (पु न) के शूल रोग, त्रिशूल २ अर्थ हैं ।

[अस्त्रीति] ॥ शूलति । ‘शूल रुजायाम्’ (भ्वा० प० से०) । ‘इगुपध-’ (३।१।१३५) इति कः । ‘शूलोऽस्त्री रोग आयुधे । मृत्युकेतनयोगेषु (शूला स्यात्पण्ययोषिति)’ (इति मेदिनी) [१४८।५३-५४] ।

शङ्कावपि द्वयोः कीलः

‘कीलः’ (पु स्त्री) के खूँटा आदि, आगकी ज्वाला, शङ्क ३ अर्थ हैं ।

[शेति] ॥ कीलति, कील्यते, अत्र, अनेन वा । कील बन्धे’ (भ्वा० प० से०) । ‘इगुपध-’ (३।१।१३५) इति कः । कर्मणि (३।३।१९) घञ् । ‘पुंसि-’ (३।३।११८) इति घो वा । ‘कीलः कफोणिकाघाते स्थाणौ च ज्वलनाचिषि’ इति धरणिः । ‘कीलो लेषे द्वयोः स्तम्भ-ज्वालाकफोणिशङ्कषु’ इति विश्वः^२ (मेदिनी) [१४५।८] । ‘कीलोऽग्नितेजसि । कफोणिस्तम्भयोः शङ्को कीला रतहतावपि’ (इति हैमः) [२।४९१-४९२] ।

पालिः^३ स्र्यस्रयङ्कृपङ्क्तिषु ॥ १९७ ॥

‘पालिः’ (स्त्री) के कोना या धार, अङ्क (ओढ़) पङ्क्ति, दाढ़ी-भ्रंजसे युक्त स्त्री, प्रान्त, पुल, कल्पित भोजन, बर्दाई, कर्णलता, प्रस्थ १० अर्थ हैं ।

[पेति] ॥ पालयति, पाल्यते वा । अत्र, अनया वा । ‘पाल रक्षणे’ (चु० प० से०) । ण्यन्तः । ‘अच् इः’

१. ‘शूलं रुगस्त्रयोः । योगे, शूला तु पण्यस्त्री बधसेतु-श्च कीलकः’ इति हैमात् (२।५२६) ‘शूलं प्रहरणे मृशयो केतने रोगयोगयोः । शूला दुष्टवधार्थाय कीलके पण्ययो-षिति ।’ इति विश्वात् (१५१।२७) च ‘—शुक्ला स्यात्प-ण्ययोषिति’ इति वतमानमेदिनीपुस्तकस्थः पाठो न साधी-यान् ।

२. विश्वे ‘कीलः कफोणी निषति शंकाज्वाले तु कीलवत्’ इति (१५१।३८) भिन्नपाठादत्र ‘मेदिनी’-त्येव पाठ्यम् ।

३. वक्ष्यमाणमेदिनीवचनात् स्त्रीषि ‘पाली’ति दोषो-क्तोऽपि ।

(उ० ४।१३९) । 'पालिः कर्णलतायां स्यात्प्रदेशे पङ्क्ति-
चिह्नयोः' इत्यजयः । सप्तमश्रुयुवती पालिः पङ्क्तिः कर्ण-
लतापि च' इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।३९९] । पालिः कर्ण-
लताग्रेऽस्त्री पङ्क्तावङ्कप्रभेदयोः । छात्रादिदेये स्त्री पाली
यूकासप्तमश्रुयोषितोः (इति मेदिनी) [१४७।३०-३१] ।

कला शिल्पे कालभेदेऽपि

'कला' (स्त्री) के कारीगरी, ० काष्ठाका (८ सेकेण्डका)
समय-विशेष, सूद, सोलहवाँ हिस्सा, चन्द्र-कला ५ अर्थ हैं ।

[कलेति] ॥ कलयति, कल्यते वा । 'कल शब्दसं-
ख्यानयोः' (चु० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
यद्वा-कं लाति । 'कला स्यान्मूलरवृद्धौ' शिल्पादावंशमा-
त्रके । षोडशांशे च चन्द्रस्य कलनाकालमानयोः^१ (इति
मेदिनी) [१४५।५] । 'तालेषु च गुरुः कला' ।

आली सख्यावली अपि ।

'आलिः' (स्त्री) के सखी, पङ्क्ति २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ आ अलति, अल्यते वा, अनया वा ।
'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । 'सर्वधातुभ्य इन्'
(उ० ४।११८) । 'कृदिकारात्-' (वा० ४।१।४५) इति
वा ङीष् । 'आलिर्विशदाशये । त्रिषु स्त्रियां वयस्यायां सेतो
वृद्धौ च^२ कीर्तिता' (इति मेदिनी) [१४५।२-३] ।

अवध्यम्बुविकृतौ वेला कालमर्यादयोरपि ॥ १९८ ॥

'वेला' (स्त्री) के चन्द्रमाके उदय टोनेपर समुद्रका
बढ़ना, समथ, मर्यादा, तट, बुधकी स्त्री, धनिकोंका भो-
जन, विना दुःखका मरना ७ अर्थ हैं ।

[वेलति] ॥ 'वेलु गती'^३ (भ्वा० प० से०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । वेल्यते, अनया वा । 'वेल
कालोपदेशे' (चु० उ० से०) । 'गुरोश्च हलः' (३।३।
१०४) इत्यङ् । 'वेला काले च सीमायामब्धेः कूलविका-
रयोः । अक्लिष्टमरणे रोगे^४ ईश्वरस्य च भोजने (इति
मेदिनी) [१४८।४१] :

१. 'प्रस्थः' इति पाठान्तरम् ।

२. '—मूलविष्टौ—' इति मेदिनीपाठः ।

३. विश्वे तु '—कलनाकालयोः कला' इति (१५२।
४३) पाठः ।

४. '—प्रकीर्तिता' इति मेदिन्यां पाठः ।

५. धातुपाठे सि० की० च '—अलने' इति पाठः ।

६. '—रागे—' इति मेदिनीपाठः ।

बहुलाः कृत्तिकाः गावो बहुलोऽग्नौ शितौ त्रिषु ।

'बहुलाः' (स्त्री) के कृत्तिका नामका तीसरा नक्षत्र,
गौ २ अर्थ; 'बहुलः' (पु) के अग्नि, कृष्णपक्ष २ अर्थ
और 'बहुलः' (त्रि) के काला वर्ण, बहुत २ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ वहति । 'वह प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) ।
बाहुलकादुलच् । बहु लाति वा । 'बहुला नीलिकायां
स्यादेलायां गवि योषिति । कृत्तिकासु स्त्रियां भूम्नि विहा-
यसि नपुंसकम् । पुंस्यग्नी कृष्णपक्षे च वाच्यवत्प्राज्यकृ-
ष्णयोः (इति मेदिनी) [१५३।११७-११८] । शितौ =
कृष्णे ।

लीला विलासक्रिययोः

'लीला' (स्त्री) के विलास, केलि, शृङ्गारभावसे
उत्पन्न क्रिया-विशेष ३ अर्थ हैं ।

[लीति] ॥ लेलायनम् । 'लेला दीप्तौ' कण्ठवादिः ।
भिदाद्यङ् (३।३।१०४) । 'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०३)
इति वा । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । यद्वा-लयनम् ।
'लीङ् श्लेषणे' (दि० आ० अ०) । बाहुलकात्लो गुणा-
भावश्च । 'लीलां विदुः केलिविलासखेलाशृङ्गारभावप्रभव-
क्रियासु' इति विश्वः [१५२।४५] ।

उपला शर्करापि च ॥ १९९ ॥

'उपला' (स्त्री) के शिकड़ी, खांद या चीनी २ अर्थ
तथा 'उपलः' (पु) के परथर, रत्न २ अर्थ हैं ।

[उपेति] ॥ उप लाति । 'ला दाने' (अ० प०
अ०) आतश्चोपसर्गे (३।१।१३६) इति कः । उं शंभुं
पलति । औ शंभौ वा पलति । 'पल गती' (भ्वा० प०
से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'शर्करा शकले ज्ञेया
सितोपलारजःस्वपि' इत्यजयः । ('उपलः प्रस्तरे रत्ने शर्क-
रायां तु योषिति') (इति मेदिनी) [१४९।६३] ।

शोणितेऽम्भसि कीलालम्

'कीलालम्' (न) के खून, पानी २ अर्थ हैं ।

[शोणीति] ॥ कीलेन प्रतिबन्धेनाल्यते वायंते ।
'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।११६) ।
कीलं प्रतिबन्धमलति वा । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) ['कीलालं
रुधिरं तोये' इति मेदिनी, १५०।७७] ।

मूलमाद्ये शिफाभयोः^१ ।

'मूलम्' (न) के पहला, जड़, मूल नामक उन्नीसवाँ
नक्षत्र, समीप ४ अर्थ हैं ।

१. '—शिकारयोः' इति, '—शिफाभयोः' इति च
पाठान्तरे ।

[मूलति] ॥ मूलति । 'मूल प्रतिष्ठायाम्' (श्वा० प० से०) । मूल रोहणे' (चु० प० से०) वा । इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । आद्ये = प्रथमे । शिफा = जटा । भं = नक्षत्रम् । 'मूलं शिफाद्योः । मूलवित्तेऽन्तिके ना भे' (इति मेदिनी) [१४८।४५-४६] ।

जालं समूह आनायो गवाक्षक्षारकावपि ॥ २८० ॥

'जालम्' (न) के समूह, जाल (फन्दा), गवाक्ष, विना खिली हुई कली, दम्भ ५ अर्थ और 'जालः' (पु) का कद-स्वका पेड़ १ अर्थ है ।

[जिति] ॥ जलति । 'जल घातने' (श्वा० प० ते०) । ज्वलादिणः (३।१।१४०) । जालयति वा । 'जल संवरणे' चुरादिः । पचाद्यच् (२।१।१३४) । 'जालं गवाक्ष आनाये क्षारके जन्मवृन्दयोः । जालो नीपद्भुमे' (इति मेदिनी) [१४६।१९] ।

शीलं स्वभावे सदृत्ते

'शीलम्' (न) के स्वभाव, सदाचरण २ अर्थ हैं ।

[शीति] ॥ शीलनम् । शील्यतेऽनेन वा । 'शील समाधौ' (श्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) । धो (३।३।१८) वा ।

सस्ये हेतुकृते फलम् ।

'फलम्' (न) के धान्य-वृक्ष आदिका फल, फल (लाभ); बाणकी नोक, जातीफल, त्रिफला, कंकोल, सम्पत्ति ७ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ फलनम् । 'फल निष्पत्तौ' (श्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।३।१३४) । 'फलं हेतुसमुत्थे स्यात्फलके व्युष्टिलाभयोः । जातीफलेऽपि कवकोले सस्यबाणा-प्रयोरपि' [फलिन्यां तु फलीं प्रादुस्त्रिफलायां फलं कचित्] इति विश्वः [१४९।२-३] ।

छदिर्नेत्ररुजोः क्लीबं समूहे पटलं न ना ॥ २८१ ॥

'पटलम्' (न) के छप्पर, आँखका रोग २ अर्थ और 'पटलम्' (न स्त्री) का समूह १ अर्थ है ।

[छेति] ॥ पटं विस्तारं लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । 'अथ पटलं पिटके च परिच्छदे । छदिर्होगतिलके क्लीबं, वृन्दे पुनर्न ना' (इति मेदिनी) [१५२।१०५] । स्त्रियां गौरादिः (४।१।४१) [पटली] । छदिः = गृहाच्छद-नम् । 'छानी' इति ख्यातम् ।

अधःस्वरूपयोरस्त्री तलम्

'तलम्' (पु न) के नीचेवाला भाग, स्वरूप, पृष्ठ भाग ३ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ तलति । तल प्रतिष्ठायाम्' (श्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'तलं स्वरूपेऽनुध्वेऽस्त्री क्लीबं ज्याघातवारणे । कानने कार्यबीजे च, पुंसि ताल-महीरुहे । चपेटे च त्सरी तम्ब्रीघाते सभ्येन पाणिना' (इति मेदिनी) [१४९।२१-२२] ।

स्याच्चाभिषे पलम् ।

'पलम्' (न) के मांस, चार भरीका प्रमाण-विशेष, समय-विशेष ३ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ पलति । 'पल गती' (श्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'पलमुःमानमांसयोः' इति रुद्रः [मेदिनी १४७।२९, हैमः २।५०७ च] ।

और्वानलेऽपि पातालम्

'पातालम्' (न) के वडवानल, नागलोक (पाताल), बिल ३ अर्थ हैं ।

[और्वेति] ॥ पतति, अत्र वा । 'पल्लु गती' (श्वा० प० से०) । 'चडिपतिभ्यामालब्' (उ० १।१७) । पातम-लति वा, पातमालाति वा । 'पातालं नागलोके स्याद्विवरे वडवानले' (इति मेदिनी) [१५३।११०] ।

चेलं वल्लेऽधमे त्रिषु ॥ २८२ ॥

'चेलम्' (न) का कपड़ा १ अर्थ और 'चेलः' (त्रि) का नीच १ अर्थ है ।

[चयिति] ॥ चिलति, चिल्यते वा । 'चिल वसने' (तु० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) घञ् (३।३।१९) वा । चेलति, चेल्यते वा । 'चेलु गती' (श्वा० प० से०) । पूर्ववत् । प्रज्ञाघण् (५।४।३८) । गौरादिङीष् (४।१।४१) वा । ['चेलं गहितवस्त्रयोः' इति हैमः २।४६८] ।

कुक्कूलं शकुभिः कीर्णे श्वभ्रे, ना तु तुषानले ।

'कुक्कूलम्' (न) का कील आदिसे भरा गढ़ा १ अर्थ और 'कुक्कूलः' (पु) का भूसेकी आग १ अर्थ है ।

[क्विति] ॥ कोभूमिः कुलम् । कुत्सितं वा कुलम् । ['कुक्कूलं तु तुषानले शङ्कसंयुक्तगते च' इति हैमः ३।६७६-६७७] ।

निर्णीते केवलमिति त्रिलिङ्गं त्वेककृत्स्नयोः ॥ २८३ ॥

१. 'चेलं—' इति पाठः क्वचित् ।

१. 'मेदिन्यां (१४८।५३) विश्वे (१५०।२४) चेद-मेव वचनं दृश्यते ।

‘केवलम्’ (अव्यय) का सिर्फ १ अर्थ और ‘केवलम्’ (त्रि) के अकेला, समूचा (जैसे—केवला भिक्षुकाः,) २ अर्थ हैं ।

[निरिति] ॥ केवते । ‘केव सेचने’ (भ्वा० आ० से०) । वृषादित्वात् (उ० १।१०६) कलः । के शिरसि वलयति वा । ‘बल प्राणने’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) स्त्रियां टाप् [केवला] । संज्ञाछन्द-सोस्तु ‘केवलमामक-’ (४।१।३०) इति ङीप् । [‘केवली कुहने पुमान् । नपुंसकं तु निर्णीते वाच्यवच्चैककृतत्नयोः । केवली ज्ञानभेदे’ इति मेदिनी, १५१।८३-८४] ।

पर्याप्तिक्षेमपुण्येषु कुशलं शिक्षिते त्रिषु ।

‘कुशलम्’ (न) के पर्याप्ति, कल्याण, पुण्य ३ अर्थ और ‘कुशलम्’ (त्रि) का शिक्षित १ अर्थ है ।

[पर्यति] ॥ पर्याप्तिः = सामर्थ्यम् । पुण्यं = सुकृतम् । कौ भूमौ शलति । शल चलने’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।३।१३४) । यद्वा-कुर्यति । ‘कुश संश्लेषणे’ () । कलः (उ० १।१०६) । कुशाल्लाति वा । [कुशलः शिक्षिते त्रिषु । क्षेमे च सुकृते चापि, पर्याप्तौ च नपुंसकम्’ इति मेदिनी, १०५।७७] ।

प्रवालमङ्कुरेऽप्यस्त्री

‘प्रवालम्’ (न पु) के नया पल्लव, मूँगा, वीणाका दण्ड ३ अर्थ हैं ।

[प्रति] ॥ अङ्कुरे = किसलये । प्रवलति । ‘बल प्राणने’ (भ्वा० प० से०) । ‘ज्वलति-’ (३।१।१४०) इति णः । यद्वा-प्यस्तात् पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘प्रवा-लोऽस्त्री किसलये वीणादण्डे च विद्रुमे’ (इति मेदिनी) [१५२।१०७] ।

त्रिषु स्थूलं जडेऽपि च ॥ २०४ ॥

‘स्थूलम्’ (त्रि) के मोटा, मूर्ख २ अर्थ हैं ।

[त्रिष्विति] ॥ स्थूलयति । ‘स्थूल परिवृंहणे’ चुराद्य-दन्तः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘स्थूलं कूटे च’ निष्प्रज्ञे पीवरेऽप्यन्यलिङ्गकम्’ (इति मेदिनी) [१४९।५६] ।

करालो दन्तुरे तुङ्गे

‘करालः’ (त्रि) के दाँतुल, ऊँचा, भयङ्कर ३ अर्थ हैं ।

[करेति] ॥ करेणालाति । ‘आतश्चोपसर्गे’ (३।१। १३६) इति, ‘सुपि-’ (३।२।४) इति योगविभागाद्वा कः । यद्वा-करमलति । ‘अल भूषणादौ’ (भ्वा० प०

१. ‘कूटेऽथ-’ इति पाठो मेदिन्याम् ।

से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) । ‘करालः’ दन्तुरे तुङ्गे भीषणे चाभिधेयवत् । (सप्तर्षरसतले ना क्लीबं कृष्ण-कुठेरके)’ (इति मेदिनी) [१५०।६८-६९] ॥ ‘दन्तु-रस्तून्नतरदे तथोन्नतनते त्रिषु’ (इति रान्तेषु मेदिनी) [१३४।१६६] ।

चारौ दक्षे च पेशलः ।

‘पेशलः’ (त्रि) के सुन्दर, चतुर २ अर्थ हैं ।

[चेति] ॥ ‘पिश अवयवे’ (तु० प० से०) । भावे (३।३।१८), घञ् । पेशं लाति । बाहुलकात् पिशोरलज् वा । [‘पेशलः कुशले रम्ये’ इति हैमः, ३।७०९] ।

मूर्खेऽर्भकेऽपि बालः स्यात्

‘बालः’ (त्रि) के मूर्ख, बालक, केश, नेत्रवाला औपध, हाथी-घोड़ेकी पूँछके बालका गुच्छा ५ अर्थ हैं ।

[मूर्ख इति] ॥ बलति । ‘बल प्राणने’ (भ्वा० प० से०) । ‘ज्वलति-’ (३।१।१४०) इति णः । यद्वा-वाडते । ‘वाड् आप्लाव्ये’ (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यद्वा-बल्यते । ‘बल संवरणे’ (भ्वा० आ० से०) । कर्मणि (३।३।१९) घञ् । ‘बालः कचे शिशी मूर्खे ह्रीवरेऽश्वेभपुच्छयोः’ [अलङ्कारान्तरे मेध्ये बाली, बाला त्रुटिस्त्रियोः] इति विश्वः [१५०।२१] । ‘बालो ना कुन्तलेऽश्वस्य गजस्यापि च बालधी । [नारिकेले हरिद्रायां मल्लिकाभिद्यपि स्त्रियाम्] । वाच्यलिङ्गोऽर्भके मूर्खे ह्रीवरे पुनपुंसकम् । अलंकारान्तरे मेध्ये बाली, बाला त्रुटिस्त्रियोः’ (इति पवर्गीयादौ मेदिनी) [१४७। ३९-४०] ।

लोलश्चलसतृष्णयोः ॥ २०५ ॥

‘कुलं गृहेऽपि तालाङ्के कुबेरे चैककुण्डलः [७८]

स्त्रीभावावज्ञयोर्हेला हेलिः सूर्ये रणे हिलिः [७९]

हालः स्यान्नृपतौ मद्ये शकलच्छेदयोर्दलम् [८०]

तूलिश्चित्रोपकरणशलाकातूलशय्ययोः [८१]

तुमुलं व्याकुले शब्दे शङ्कुली कर्णपाल्यपि [८२]

‘लोलः’ (त्रि) के चञ्चल, चाहनासे युक्त २ अर्थ हैं ।

[‘कुलम्’ (न) के घर, देह, देश, वंश, परिवार ५ अर्थ हैं] ।

१. ‘करालो—’ इति मेदिनीपाठः ।

२. ‘—तथोन्नतानते त्रिषु’ इति पाठो मेदिन्याम् ।

३. ‘—मेधी—’ इति विश्वे ‘ख’ पुस्तके पाठः ।

४. ‘—त्रुटौ स्त्रियाम्’ इति मेदिन्यां पाठः ।

['एककुण्डलः' (पु) के बलभद्र, कुक्षे २ अर्थ हैं] ।
 ['हेला' (स्त्री) के स्त्रीका भाव-विशेष, अवज्ञा २ अर्थ हैं] ।
 ['हेलिः' (पु) के सूर्य, आलिङ्गन २ अर्थ हैं] ।
 ['हिलिः' (पु) के लड़ाई, भाव-सूचन २ अर्थ हैं] ।
 ['हालः' (पु) के शालिवाहन राजा १ अर्थ और 'हाला' (स्त्री) का मदिरा १ अर्थ है] ।
 ['दलम्' (न) के डुकड़ा, पत्ता २ अर्थ हैं] ।
 ['तूलिः' (स्त्री) के चित्र बनानेकी कूची, तोसक २ अर्थ हैं] ।

['तुमुलम्' (न) का रज आदिमें जन-समूहादिसे ठसाठस भरा हुआ स्थान १ अर्थ और 'तुमुलः' (पु) का बहेड़ेका पेड़ १ अर्थ है] ।

['शङ्कुली' (स्त्री) के कर्णपाली (कानका पर्दा), पूड़ी २ अर्थ हैं] ।

[लोल इति] ॥ लोडति । 'लोडु उन्मादे' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'लोलश्चले सतृष्णे च लोला तु रसनाश्रियोः' (इति हैमः) [२।५२१] ।

इति-लान्ताः शब्दाः ।

अथ वान्ताः शब्दाः ।

द्वददावौ वनारण्यवह्नौ

'द्वः, दावः' (२ पु) के वन, दावानल २ अर्थ हैं ।

[दवेति] ॥ दुनोति, दवति वा । 'दुदु उपतापे' (स्वा० प० अ०) । 'दु गतौ' (भ्वा० प० अ०) । 'दुन्यो-रनुपसर्गो' (३।१।१४२) इति वा णः । पक्षे अच् । यत्तु—दूयन्तेऽनेनेति । 'दुवो विभाषा' इति घम्—इत्युक्तं स्वामिना । तन्न । उक्तवचनाभावात् । ['द्वददावौ तु वनवह्नौ वनेऽप्युभौ' इति मेदिनी, १५८।१०] ।

जन्महरौ भवौ ।

'भवः' (पु) के जन्म लेना, शिव, प्राप्ति, सत्ता, संसार, कल्याण ६ अर्थ हैं ।

[जन्मेति] ॥ भवति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । अन्तर्भावितण्यर्थो वा । जन्मनि तु भावे 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'भवः क्षेमेशसंसारं सत्तायां प्राप्तिजन्मनोः' (इति मेदिनी) [१५९।२०] ।

मन्त्री सहायः सचिवौ

१. वचनमिदं नानार्थरत्नमालायामपि (पं० २०३५) लभ्यते ।

'सचिवः' (पु) के मन्त्री (बुद्धि-सचिव), सहायक (कर्म-सचिव) २ अर्थ हैं ।

[मन्त्रीति] ॥ सह अयते, अयति वा । 'अय गतौ' (भ्वा० आ० से०) । 'ई गतौ' (भ्वा० प० से०) वा । पचाद्यच् (३।१।१३४) । सचनम् । 'षच समवाये' (भ्वा० उ० से०) । 'सर्वधातुभ्य इन्' (उ० ४।१।१८) । सचि वाति । 'वा गत्यादौ' (अ० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । ['सचिवो मन्त्रिणि स्मृतः । सहाये' इति मेदिनी, १६१।५२-५३] ।

पतिशाखिनरा धवाः ॥ २०६ ॥

'धवः' (पु) के पति, धवका पेड़, नर, धूर्त ४ अर्थ हैं ।

[पतीति] ॥ धवति, धुवति, धूनोति, धुनाति वा । 'धून् कम्पने' (जु० उ० से०, स्वा० उ० से०, ऋषा० उ० से०) । 'धू विधूनने' (तु० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३३) । यद्वा-धूयते । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) । 'धवः पुमान्नेर धूर्तं पत्यौ वृक्षान्तरेऽपि च' (इति मेदिनी) [१५८।१३] ।

अधयः शैलमेषार्काः

'अविः' (पु) के पहाड़, भेंड़ा, सूर्य, स्वामी ४ अर्थ हैं ।

[अवेति] ॥ अवति, अव्यते वा । 'अव रक्षणार्थो' (भ्वा० प० से०) । इन् (उ० ४।१।१८) । 'अविनशि रवौ मेषे शैले मूषिककम्बले' (इति मेदिनी) [१५७।२] । ('अविर्भूषणवत्योः स्त्री वायुप्राकारभःसु ना' इति वैज-यन्ती) [पु० २३० पं० ७] ।

आह्वाह्वानाध्वरा हवाः ।

'हवः' (पु) के आज्ञा, पुकारना, यज्ञ ३ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ 'ह्वे स्पर्धायां शब्दे च' (भ्वा० उ० अ०) । 'भावेऽनुपसर्गस्य' (३।३।७५) इति ह्वः, संप्र-सारणम् च । ह्वयतेऽनेति वा । ['हवस्तु सप्ततन्तो स्या-न्निदेशाह्वानयोरपि' इति हैमः, २।५५४] ।

भावः सत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु ॥ २०७ ॥

'भावः' (पु) के सत्ता, स्वभाव, अभिप्राय, चेष्टा, आत्मा, जन्म, वस्तु, क्रिया, लीला, विभूति, पण्डित, जन्तु, रतिवेग १३ अर्थ हैं ।

[भेति] ॥ भावयति । पचाद्यच् (३।१।१३४) । भवनं वा । 'अणीभुवोऽनुपसर्गो' (३।३।२४) इति घम् ।

१. —'शैलमूषिककम्बले' इति मेदिन्यां पाठः ॥

२. —'भाःसु ना' इति वैजयन्त्यां पाठः ।

‘भावः सत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु । क्रियालीला-
पदार्थेषु विभूतिबुधजन्तुषु । रत्यादौ च’ (इति मेदिनी) ।
[१५९।२०-२१] ।

स्यादुत्पादे फले पुष्पे प्रसवो गर्भमोचने ।

‘प्रसवः’ (पु) के उत्पत्ति, फल, फूल, गर्भसे पैदा होना,
सन्तान ५ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ प्रसवनम्, प्रसूयते वा । ‘षूङ् प्राणि-
प्रसवे’ (दि० आ० से०) । ‘ऋदोरप्’ (३।३।५७) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) वा । ‘प्रसवो गर्भमोचने ।
उत्पादे स्यादपर्येऽपि फलेऽपि कुसुमेऽपि च’ (इति मेदिनी)
[१६०।४१-४२] ।

अविश्वासेऽपह्वेऽपि निकृतावपि निह्वः ॥ २०८ ॥

‘निह्वः’ (पु) के अविश्वास, सत्यको छिपाकर बोलना,
शठता ३ अर्थ हैं ।

[अवीति] ॥ निह्वनम् । ‘ह्रूङ् अपनयने’ (अ०
आ० अ०) । ‘ऋदोरप्’ (३।३।५७) । ‘निह्वः पुंसि’ निकृ-
तावविश्वासापलापयोः’ (इति मेदिनी) [१६०।३९] ।

उत्सेकामर्षयोरिच्छाप्रसवे मह उत्सवः ।

‘उत्सवः’ (पु) के उत्पत्ति, क्रोध, इच्छाका वेग, आन-
न्दका अवसर ४ अर्थ हैं ।

[उदिति] ॥ उत्सेकः=उद्रेकः । इच्छायाः प्रसवः=
उत्पत्तिः । महः=उद्धवः । उत्सवनम् । ‘पु प्रसवैश्वर्ययोः’
(भ्वा० प० अ०) । ‘ऋदोरप्’ (३।३।५७) । ‘उत्सवो
मह उत्सेक इच्छाप्रसवकोपयोः’ (इति मेदिनी) । [१६०।
३३] ।

अनुभावः प्रभावे च सतां च मतिनिश्चये ॥ २०९ ॥

‘अनुभावः’ (पु) के प्रभाव, सज्जनों के ज्ञानका निर्णय,
भाव-प्रकाशन ३ अर्थ हैं ।

[अन्विति] ॥ अवनम् । ‘श्रिणीमुवो-’ (३।३।२४)
इति घञ् । अनुगतो भावः । ‘प्रादयो गताद्यर्थे-’ (वा०
२।२।१८) इति समासः । यद्वा-अनुभावयति । पचाद्यच्
(३।१।१३४) । ‘अनुभावः प्रभावे स्यान्निश्चये भावसूचके’
इति विश्वः [१६७।५८] ।

१. ‘पुंसि इति न प्रकृतोपयोगि । अग्रे ‘पुमान्’
इत्युक्तेः’ इति म० म० शिवदत्तशर्मोक्तिर्न सम्यक्,
मेदिन्यामग्रे ‘पुमान्’ इत्यनुक्तेः ।

२. ‘—भावसूचने’ इति पाठो विश्वे ।

स्याज्जन्महेतुः प्रभवः स्थानं चाद्योपलब्धये ।

‘प्रभवः’ (पु) के जन्मकारण (जैसे—पुत्रादिका जन्म-
कारण माता पिता, ...), प्रथम उपलब्धिका स्थान २
अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ जन्मनो हेतुः । प्रभवत्यस्मात् ।
‘ऋदोरप्’ (३।३।५७) । ‘प्रभवो जलमूले’ स्याज्जन्महेतौ
पराक्रमे । ज्ञानस्य चादिमस्थाने’ (इति मेदिनी) [१६०।
४१] । आद्योपलब्धये = प्रथमज्ञानार्थम् ।

शूद्रायां विप्रतनये शस्त्रे पारशवो मतः ॥ २१० ॥

‘पारशवः’ (पु) के शूद्र जातिकी मातामें ब्राह्मण जातिके
पितासे उत्पन्न सन्तान, फरसा २ अर्थ हैं ।

[शूद्रेति] ॥ पराञ्शृणाति । ‘शू हिंसायाम्’ (कृष्ण०
प० से०) । ‘आङ्परयोः खनिशृभ्यां डिच्च’ (उ० १।३३)
इत्युः । परशुरेव । प्रज्ञ घञ् (५।४।३८) । परस्त्रिया
अपत्यं वा । ‘परस्त्री परशुं च’ (ग० ४।१।१०४) इत्यन् ।
पुंसि पारशवः पुमान् । परस्त्रीतनये शस्त्रे द्विजाच्छूद्रा-
सुतेऽपि च’ (इति मेदिनी) [१६२।६०-६१] ।

ध्रुवो भभेदे क्लीवे तु निश्चिते शाश्वते त्रिषु ।

‘ध्रुवः’ (पु) के ध्रुव तारा, बड़, वसु, योग-भेद, शिव,
शङ्ख, कील ७ अर्थ; ‘ध्रुवम्’ (न) का निश्चित (जैसे—
ध्रुवं मूर्खोऽयम्, ...) १ अर्थ और ‘ध्रुवम्’ (त्रि) के
निरन्तर, तर्क, आकाश ३ अर्थ हैं ।

[ध्रुव इति] ॥ ध्रुवति । ‘ध्रुव गतो’ (तु० प०
से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘ध्रुवः कीले शिवे
शङ्खो वसो योगे वटे मुनी । ध्रुवा मूर्खशलिपण्यो गीति-
सुभेदयोरपि । ध्रुवं तु निश्चिते तर्के निश्चले शाश्वतेऽन्य-
वत्’ इति विश्वः [१६२।८-९] । भभेदे=न भव विशेषे ।
स्वो ज्ञातावात्मनि स्वं त्रिष्व्वात्मीये स्वोऽस्त्रियां धने

॥ २११ ॥

‘स्वः’ (पु) के ज्ञाति (जाति), आरामा २ अर्थ, ‘स्वम्’
(त्रि) का आरामीय १ अर्थ और ‘स्वः’ (पु न) का धन १
अर्थ है । (ज्ञाति और धन अर्थमें ‘राम’ शब्दकी तरह और
आरामा तथा आरामीय अर्थमें ‘सर्व’ शब्दकी तरह इसके रूप
होते हैं) ।

२. ‘—जन्ममूले—’ इति पाठो मेदिन्याम् ।

३. ‘—पारशवः पुमान्’ इति पाठोऽपि ।

३. ‘—शालिपण्योर्गीति—’ इति पाठो विश्वे ।

[स्व इति] ॥ स्वनति, स्वन्यते वा । 'स्वन शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'स्वो ज्ञात्यात्मनोः स्वं निजे धने' इति हेमचन्द्रः [१।१५] । 'स्वः स्यात्पुंस्यात्मनि ज्ञातौ त्रिष्वात्मीयेऽस्त्रियां धने' (इति मेदिनी) [१५७।२] ।

स्त्रीकटीवस्त्रबन्धेऽपि नीवी परिपणेऽपि च ।

'नीवी' (स्त्री) के फुकुती, राजपुत्रादिके धनका अदल-बदल, बनियां आदिका मूल धन ३ अर्थ हैं ।

[स्त्रीति] ॥ स्त्रियाः कट्यां वस्त्रस्य बन्धने । परिपणो = राजपुत्रादेर्बन्धके ।—वणिजां मूलधने—इति मुकुटः । तन्न । मेदिन्यां (हेमे) तयोः पृथक्पाठात् । निव्ययति, निवीयते वा । 'व्येञ् संवरणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'नीव्यो यलोपः पूर्वस्य च दीर्घः' (उ० ४।१३६) इतीप् । 'कृदिकारात्—' (ग० ४।१।४५) इति डीप् । 'नीवी स्त्रीकटीवस्त्रबन्धने । मूलद्रव्ये परिपणे' (इति हेमः) [२।५४१] ।

शिवा गौरीफेरवयोः

'शिवा (स्त्री) के पार्वती, सियारिन, स्यार, शमी वृक्ष, आँवला, भूई आँवला ६ अर्थ हैं ।

[शिवेति] ॥ शिवमस्त्यस्याः । अर्शआद्यच् (५।२।१२७) । ['शिवं मोक्षे सुखे भद्रे सलिलेऽथ शिवो हरे । वेदे योगान्तरे कीले वालुके गुग्गुलेऽपि च ।] । 'पुण्डरीकद्रुमे चापि शिवा भ्रूणमलीषधौ' । अभयामलकी-गौरीक्रोष्ट्रीसक्नुफलासु च' इति विश्वः । [१०५।१०-११] ।

द्वन्द्वं कलहयुग्मयोः ॥ २१२ ॥

'द्वन्द्वम्' (न) के लड़ाई, जोड़ी, रहस्य ३ अर्थ हैं ।

[द्वन्द्वमिति] ॥ द्वौ द्वौ । 'द्वन्द्वं रहस्यमर्यादावचन-व्युत्क्रमणयज्ञपात्रप्रयोगाभिव्यक्तिषु' (८।१।१५) इति साधुः । 'चार्ये द्वन्द्वः' (२।२।२९) इति निर्देशात्पुंस्यपि । 'द्वन्द्वं रहस्ये कलहे तथा मिथुनयुग्मयोः' (इति मेदिनी) [१५८।१०] ।

द्रव्यासुव्यवसायेषु सत्त्वमस्त्री तु जन्तुषु ।

'सत्त्वम्' (न) के वस्तु, प्राण, अधिक पराक्रम होना ३ अर्थ और 'सत्त्वम्' (न पु) का प्राणी १ अर्थ है ।

[द्रव्येति] ॥ द्रव्यं = वित्तम् । असुः = प्राणः [नाः] । व्यवसायः = निश्चयः । सीदन्त्यस्मिन् गुणाद्याः । 'षद्लु

१. 'नीविः—' इति पाठान्तरम् ।

२. '—भ्रूणमली—' इति मेदिनीपाठः ।

विशरणादी' (भ्वा० प० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' (उ० ४।१०५) इति त्वन् । 'सत्त्वं गुणे पिशाचादौ बले द्रव्यस्वभावयोः । आत्मत्कव्यवसायासुचित्तेष्वस्त्री' तु जन्तुषु' (इति मेदिनी) [१५९।२८] ।

क्लीबं नपुंसके षण्डे वाच्यलिङ्गमविक्रमे ॥ २१३ ॥

'अत्यध्वगातिप्रणतौ प्राध्वौ प्राध्वं तु बन्धने' ८३]

'क्लीबम्' (न) का नपुंसक १ अर्थ और 'क्लीबम्' (त्रि) का सामर्थ्यहीन १ अर्थ है ।

['प्राध्वः' (पु) के चलकर मार्गको पूरा किया हुआ, अतिनम्र २ अर्थ और 'प्राध्वम्' (न) का बन्धन १ अर्थ है] ।

[क्लीति] ॥ षण्डे = तृतीयाप्रकृती । क्लीबते । 'क्लीबु अधाष्ट्ये' (भ्वा० आ० से०) । 'इगुपध—' (३।१।३५) इति कः । 'अस्त्री नपुंसके क्लीबं वाच्यलिङ्ग-मविक्रमे' इति रुद्रः । अयमोष्ठ्योऽत्र भ्रमात्पठितः^२ । पूर्वगन्धर्वजिह्वास्त्वोऽष्ट्येषु ।

इति वान्ताः शब्दाः ।

अथ शान्ताः शब्दाः ।

द्वौ विशौ वैश्यमनुजौ

'विट्' (पु) के वैश्य, मनुष्य, प्रवेश ३ अर्थ हैं ।

[द्वाविति] ॥ विशति । 'विश प्रवेशने' (तु० प० से०) । क्विप् (३।२।१७८) । 'विट् स्मृतौ वैश्यमनुज-प्रवेशेषु मनीषिभिः' इति विश्वः [१६७।५] ।

द्वौ चराभिमरौ स्पशौ ।

'स्पशः' (पु) के दूत, युद्ध २ अर्थ हैं ।

[द्वाविति] ॥ अभिमरः = युद्धम् । स्पशति । 'स्पश

१. '—आत्मत्वे व्यवसायाऽसुचित्तेष्वस्त्री—' इति मेदिन्यां पाठः ।

२. इदं 'बवयोः सावर्ण्यादस्यात्र पाठ' इति महें वचनं च चिन्त्यम् । 'कृपणभुद्रक्लीवक्षुद्रा...' इति, क्लीवो वर्षवरः षण्डः... इति, (अभि० रत्न० क्रमशः २।१९२, २।२७५) क्लीवो विक्रमहीनेऽपि — इति (हलायुधात्, ५।३४) 'क्लीवोऽपौरुषषण्डयोः' (अने० संग्र० २।५३२) इति वान्त-प्रकरणहेमात्, 'पापे क्लीवं नपुंसके षण्डोऽन्यवदविक्रमे' इति मेदिन्याश्च वान्तस्यै (दन्त्योष्ठ्यस्यै) व 'क्लीब' शब्दस्यो-पलब्ध्या सर्वेषां भ्रमकल्पनानोचित्यात् । विश्व (१६३।१२) मेदिनी (१५८।५) विश्वलोचने () एवयं दन्त्योष्ठ्यः पठितः ।

३. विश्वे 'क' पुस्तके '—प्रवेशे तु' इति पाठः ।

धाधनस्पर्शनयोः (भ्वा० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१। १३४) । 'स्पशः स्यात्संपराये च प्रणिधावपि पुंस्ययम्' (इति मेदिनी) [१६३।१६] ।

द्वौ राशी पुञ्जमेषाद्यौ

'राशिः' (पु) के ढेरी, मेष आदि बारह लग्न २ अर्थ हैं।

[द्वाविति] ॥ रश्यते, रशति वा । 'रश' इति सौत्रो धातुः स्वनायः । बाहुलकादिण् । णिजन्तात् । 'अच इः' (उ० ४।१३६) वा । ['राशिमेषादिपुञ्जयोः' इति हेमः २।५६५, मेदिनी १६३।१२ च] ।

द्वौ वंशौ कुलमस्करौ ॥ २१४ ॥

'वंशः' (पु) के कुल (खान्दान), बौंस, संघ, पीठकी रीढ़ ४ अर्थ हैं ।

[द्वाविति] ॥ वमति, वम्यते वा । 'दुवम उदिगरणे' (भ्वा० प० से०) । 'वृमुवमिभ्यः शक्' । मस्करः=वेणुः । 'वंशो वेणी कुले वर्गे पुण्ड्राद्यवयवेऽपि च' (इति विश्वः) [१६८।१०] ।

रहःप्रकाशौ वीकाशौ

'वीकाशः' (पु) के एकान्त, स्पष्ट, २ अर्थ हैं ।

[रेति] ॥ विकान्शनम् । अस्मिन् वा । 'काश दीप्तौ' (भ्वा० आ० से०) । 'भावे' (३।३।१८) 'हलस्त्र' (३।३।१२०) इत्यधिकरणे वा घञ् । 'इकः काशे' (६।३।१२३) इति दीर्घः । यद्वा-विकान्शनम् । अत्र वा । 'कश शब्दे' (अ० आ० से०) । पूर्ववत् । 'वीकाशो विजने व्यक्ते' इति विश्वः [१६९।२०] । 'विकाशः पुंसि विजने प्रकाशे सदृशं समे । उचिते च' (इति मेदिनी) [१६४।२९] ।

१. 'रश' धातोः सौत्रत्वं 'अशे रश च' (उ० २।७५) इत्युणादिसूत्रेणादेशविधानमूलकमेव, अन्यथा 'अशिपणा-य्योरुडायत्युकी च' (उ० ४।१३३) इत्युणादिसूत्रेण रुडा-गमविधानेन 'राशि' शब्दसाधुत्वं पूर्वसूत्रेणादेशत्वं च वृथैव स्यादित्यवधेयम् ।

२. सि० की० उणादिसूत्रपाठे चेद सूत्रं नोपलभ्यते, तस्मात् पूर्वोक्तो (२।४।१६०, २।७।१) 'वंश' शब्दसाधन प्रकार एव साधीयान् ।

३. '-व्यक्तौ' इति विश्वे पाठो ग्रन्थद्वये, 'विकाश-' इति 'क' पुस्तके विश्वे ।

४. सदृशं—' इत्यंशो न प्रकृतोपयुक्तः, 'विकाश-' शब्दार्थकत्वाभावात् ।

निर्वेशो भृतिभोगयोः ।

'निर्वेशः' (पु) के वेतन, उपभोग २ अर्थ हैं ।

[निरिति] ॥ निर्विष्यते । निर्वेशनं च । घञ् (३।३।१८, १९) । भृतिः = वेतनम् । निर्वेशस्तु पुमान् भोगे वेतने मूच्छनेऽपि च' (इति मेदिनी) [१६४।२२] ।

कृतान्ते पुंसि कीनाशः क्षुद्रकर्षयोऽपि ॥ २१५ ॥

'कीनाशः' (पु) के यमराज, वानर २ अर्थ और 'की-नाशः' (त्रि) के क्षुद्र, किसान २ अर्थ हैं ।

[कृतेति] ॥ 'की' इत्यव्ययं कृत्सायाम् । की कु-त्सितं नाशयति । पचाद्यच् (३।३।१३४) । यद्वा-विल-क्ष्णाति । विलक्ष्यते वा । 'विलक्षू विवाधने' (क्रधा० प० से०) । 'विलक्ष बन्धे (उपतःपे)' (दि० आ० से०) वा । 'विलक्षोरोच्चोपघायाः कन् लोपश्च लो नाम् च' (उ० ५।५६) । 'कीनाशः कर्षकक्षुद्रोपांशुघातिपु वाच्यवत् । (यमे ना)' (इति मेदिनी) [१६४।२२] ।

पदे लक्ष्ये निमित्तेऽपदेशः स्यात्

'अपदेशः' (पु) के व्याज (बहाना) लक्ष्य, निमित्त ३ अर्थ हैं ।

[पेति] ॥ अपदेशनम् । अपदिश्यते वा । 'दिश अ-तिसर्जने' (तु० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८, १९) । पदे = स्थाने । 'अपदेशः पुमांलक्ष्ये निमित्तव्याजयोरपि' इति विश्वः [१७०।३२] ।

कुशमप्सु च ।

'कुशम्' (न) का पानी १ अर्थ और 'कुशः' (पु) के रामचन्द्रका पुत्र, कुशा, द्वीप, जोती (जुव ठकी रस्सी) ४ अर्थ हैं ।

[कुशेति] ॥ कौ शेते तिष्ठति । 'अन्योभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । कुशयति । 'कुश श्लेषणो' (दि० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । कुं पापं श्यति । 'शो तनूकरणे' (दि० प० अ०) । 'सुपि-' (३।३।४) इति योगविभागात्कः । 'कुशो रामसुते दर्भे योक्त्रे द्वीपे कुशं जले' [कुशी फालेऽपि, वल्गायां कुशा, पाणिष्ठमत्तयोः । कुशो वाच्यवदाख्यातः] इति विश्वः [१६७।२-३] ।

दशावस्थानैकविधापि

'दशा' (स्त्री) के हालत, अनेक तरह, दीपकी बत्ती ३ अर्थ और 'दशाः' (स्त्री नि० ब० व०) का कपड़ेकी किनारी १ अर्थ है ।

[दशेति] ॥ दशति । 'दंश दशने' (भ्वा० प० अ०) । मूलविभुजादि (वा० ३।२।५) कः । यद्वा—पचाद्यच् (३।१।३४) । 'जपजभदहदश—' (७।४।८६) इति निर्देशादङ्कित्यपि नलोपः । यद्वा—दश्यते । 'गुरोश्च—' (३।३।१०४) इत्यङ् । अनेकविधा=वात्यादिरूपा । 'दशावस्था दीपवर्धोर्वस्त्रान्ते भूमि योषिति' (इति मेदिनी) [१६३।८] ।

आशा तृष्णापि चायता ॥ २१६ ॥

'आशा' (स्त्री) के तृष्णा (आशरा), पूर्व आदि दिशा २ अर्थ हैं ।

[आशेति] । आ समन्तादश्नुते । 'अशू व्याप्ती' (स्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।३४) । 'आशा ककुभि तृष्णायाम्' (इति हैमः) [२।५५६] ।

वशा स्त्री करिणी च स्यात्

'वशा' (स्त्री) के स्त्री, हथिनी, बौद्ध गौ, लङ्की, वशमें रहनेवाली ५ अर्थ हैं ।

[वशेति] ॥ वष्टि । 'वश कान्तो' (अ० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।३४) । स्त्री=योषिति [स] । 'वशा वन्ध्या-सुतायोषास्त्रीगवीकरिणीषु च' इति विश्वः [१६७।७२] ।

दृग् ज्ञाने ज्ञातरि त्रिषु ।

'दृक्' (स्त्री) के ज्ञान, नेत्र, बुद्धि ३ अर्थ और 'दृक्' (त्रि) का जाननेवाला १ अर्थ है ।

[दृगिति] ॥ पश्यति । 'दृशिर् प्रेक्षणे' (भ्वा० प० अ०) । क्विप् (३।२।१७८) । यद्वा—दर्शनम् । अनया वा । सम्पदादिः (वा० ३।३।१०८) । 'दृक् स्त्रियां दर्शने नेत्रे बुद्धौ च त्रिषु वीक्षके' (इति मेदिनी) [१६३।८] ।

स्यात्कर्कशः साहसिकः कठोरावसृणावपि ॥ २१७ ॥

'कर्कशः' (त्रि) के साहसी, कठोर, रुखा, दृढ, निर्दय, कृपाण, क्रूर ७ अर्थ और 'कर्कशः' (पु) के तलवार, कबीला, वेसवार-भेद, गङ्गा, कासमर्द ४ अर्थ हैं ।

[स्यादिति] ॥ कृणाति । 'कृञ् हिसायाम्' (कृष्वा० उ० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (३।२।७५) इति विच् । कश्यते । 'कश शब्दे' (अ० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।३४) । कर् चासी कशश्च । 'कर्कशः परुषे क्रूरे कृपाणो निर्दये दृढे । इक्षी साहसिके कासमर्दकाम्पित्ययोरपि' इति विश्वः [१६९।२७-२८] । अमसृणः = दुस्पर्शः ।

प्रकाशोऽतिप्रसिद्धोऽपि

'प्रकाशः' (पु) के बहुत प्रसिद्ध, घाम, उजाला, हंसी ४ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रकाशते । प्रकाशनं वा । 'काश्ट दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।३४) । घञ् (३।३।१८) वा । 'प्रकाशोऽतिप्रसिद्धे स्यात्प्रहासातयोः स्फुटे' इति विश्वः [१६९।२०] ।

शिशवश्चे च बालिशः ।

'कोशोऽस्त्री कुड्मले खड्गपिधानेऽथौघदिव्ययोः' [८४] नाशः क्षये तिरोधाने जीवितैश्च प्रिये यमे [८५] नृशंसखड्गौ निस्त्रिशावंशुः सूर्याशवः कराः [८६] आश्वारूपा शालिशोघ्राथे पाशो बन्धनशस्त्रयोः [८७]

'बालिशः' (पु) के बालक, मूर्ख २ अर्थ हैं ।

['कोशः' (पु न) के फूलकी कोड़ी, तलवारकी म्यान, खजाना, दिव्य (शपथ-भेद) २ अर्थ हैं] ।

['नाशः' (पु) के क्षय, छिपना २ अर्थ हैं] ।

['जीवितैश्च' (पु) के प्रिय, यमराज २ अर्थ हैं] ।

['निस्त्रिशाः' (पु) के क्रूर, तलवार २ अर्थ हैं] ।

['अंशुः' (पु) के सूर्य, किरण, सूत आदिका पतला हिस्सा ३ अर्थ हैं] ।

['आशु' (न) के ग्रीहि (धान्य-भेद), शीघ्र २ अर्थ हैं] ।

['पाशः' (पु) के बन्धन, वरुणका हथियार या फौस २ अर्थ हैं] ।

[शीति] ॥ वाहनम् । 'वाह् आप्लाव्ये' (भ्वा० आ० से०) । इन् (उ० ४।११८) । वालि इयति । 'शो तनूकरणे' (दि० प० अ०) 'आतोऽनुप—' (३।२।३) इति कः । [बालिशस्तु शिशो मूर्खे इति हैमः, २।७६४] ।

इति शान्ताः शब्दाः ।

अयं शान्ताः शब्दाः ।

सुरमत्स्यावनिमिषौ

'अनिमिषः' (पु) के देवता, मछली २ अर्थ हैं ।

[सुरेति] ॥ न निमिषति । 'मिष इलेषणे' (तु० प० से०) । 'इगुपष—' (३।१।३५) इति कः । नञ्समासः (२।२।६) । ['अनिमिषः सुरमत्स्ययोः' इति हैमः, ४।३३१] ।

पुरुषावात्ममानवौ ॥ २१८ ॥

'पुरुषः' (पु) के चैत्रज्ञ (ज्ञानो), पुरुष, पुष्पांग वृक्ष ३ अर्थ हैं ।

१. विश्वे '—काशमर्दकाम्पित्ययोरपि' इति पाठः ।

[वित्ति] ॥ पुरति । 'पुर अग्रगमने' (तु० प० से०) । 'पुरः कुषन्' (उ० ४।७४) । पुरुषः पूरुषे सांख्यज्ञे च पुंनागपादपे' (इति मेदिनी) [१६८।४१] ।

काकमत्स्यात्स्वगौ ध्वाङ्क्षौ

'ध्वङ्क्षः' (पु) के कौआ, मछलीको खानेवाला पक्षी (बगुला), भिक्षुक, तचक सर्प, कपासके बीज निकालनेका यन्त्र-विशेष ६ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ मत्स्यानन्ति । मत्स्याच्चासौ खगश्च । ध्वाङ्क्षति । 'ध्वाक्षि घोरवाशिते च' (भ्वा० प० से०) । चात् कांक्षायाम् । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ध्वांक्षो मत्स्यात्स्वगे काके भिक्षुके तक्षकेऽपि च' [ध्वांक्षी कक्को-लिकायां स्यात्] (इति मेदिनी) [१६८।१६] ।

कक्षौ तु तृणवीरुधौ ।

'कक्षः' (पु) के घास, लता, काँख, जङ्गल ४ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ कषति, कष्यते वा । 'कष हिंसायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'वृत्तुवदिहनिक्षिभ्यः सः' (उ० ३।६३) । 'कक्षः स्मृतो भुजामूले कक्षोऽरण्ये च वीरुधि । कक्षः शुष्कतृणे प्रोक्तः कक्षः कच्छ उदाहृतः । कक्षा स्पर्धा-पदे काञ्च्यां रथगेहप्रकोष्ठयोः । मजरजी परीधानपश्चाद-च्छलपत्तवे' इति धरणिः । [कक्षो वीरुधि दोर्मूले कच्छे शुष्कवने तृणे । पापे, कक्षा त्विभरजी काञ्च्यां गेहप्रको-ष्ठके । भित्तौ साम्ये रथभागेऽन्तरीयपश्चिमांचले । उद्ग्राहि-ण्यां च' इति हेमः, २।५७२-५७३] । वीरुत् = लता ।

अभीषुः प्रग्रहे रश्मौ

'अभीषुः' (पु) के छोड़े आदिका बागडोर, किरण २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ ईषते, ईष्यते वा । 'ईष गतिहिंसादक्ष-नेषु' (भ्वा० आ० से०) । 'इषेः किञ्च' (उ० १।१३) इत्युः । आदेरिञ्च । अभिगत इषुः । 'प्रादयोः गता-' (वा० ३।२।१८) इति समासः । प्रग्रहे = अश्वादिरज्जो । रश्मौ = किरणे । ['अभीषुः प्रग्रहरोचिषोः' इति मूर्धन्या-न्तेषु हेमः, ३।७७०] ।

प्रेषः प्रेषणमर्दने ॥ २१९ ॥

'प्रेषः' (पु) के भेजना, पीडा २ अर्थ हैं ।

[प्रेष इति] ॥ प्रेषणम् । इषेभवि घञ् (३।३।१८) । 'प्रादूहो—' (वा० ६।१।८९) इति वृद्धिः । 'प्रेषः प्रेषण-पीडयोः' इत्यजयः । प्रेषः स्यात्प्रेषणे क्लेशे मर्दनोन्माद-

योरपि' इति विश्वः [१७१।१०] ।

पक्षः सहायेऽपि

'पक्षः' (पु) के सहाय, पखवारा, पार्श्व, ग्रह, साध्य, अवरोध, केश आदिसे आगे रहनेपर उसका समूह, बल, मित्र, पंख, रुचि, विकल्पित १२ अर्थ हैं ।

[पति] ॥ पक्षति, पक्ष्यते वा । 'पक्ष परिग्रहे' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) घा । 'पक्षो मासार्धके पार्श्वे ग्रहे साध्याविरोधयोः । देशादेः परतो वृन्ते बले सखिसहाययोः । चुल्लीरन्ध्रे पतत्रे च वाजिकुञ्जरपाश्वर्ययोः' (इति मेदिनी) [१६६।१८-१९] ।

उष्णीषं शिरोवेष्टकिरीटयोः ।

'उष्णीषः' (पु) के पगड़ी, किरीट २ अर्थ हैं ।

[विति] ॥ उष्णमीषते हिनस्ति । 'ईष गत्यादौ' (भ्वा० आ० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । शकृच्चादिः (वा० ६।१।९४) । 'उष्णीषं तु शिरोवेष्टे किरीटे लक्षणान्तरे' इति विश्वः [१७२।१९] । शिरसो वेष्टने = वस्त्रादिरूपे । किरीटे = मुकुटे ।

शुक्ले मूषिके श्रेष्ठे सुकृते वृषभे वृषः ॥ २२० ॥

'वृषः' (पु) के बहुत पराक्रमवाला, चुहा, श्रेष्ठ, धर्म, वृष नामका दूसरा राशि, बैल ६ अर्थ हैं ।

[शुक्लेति] ॥ वर्षति । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'वृषो घर्भे बलीवर्दे शृङ्गायां पुराशिभेदयोः । श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थश्च वासमूषिक-शुक्ले' (इति मेदिनी) [१६७।२५-२७] । शुक्ले = बहु-वीर्यवति, दध्यप्रयोगे वा ।

कोषोऽस्त्री कुड्मले खङ्गपिधानेऽर्थोघदिव्ययोः ।

'कोषः' (पु न) के फूलकी कली, तलवारकी भ्यान, खजाना, दिव्य (शपथ-भेद) ४ अर्थ हैं ।

[कविति] ॥ कुष्यते । 'कुष निष्कर्षे' (कृचा० प० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'कोषोऽस्त्री कुड्मले पात्रे दिव्ये खङ्गपिधानके । जातिकोशेऽर्थसंघाते पेश्यां शब्दादिसंग्रहे' (इति मेदिनी) [१६९।१०, विश्वः १७१।८ च] ।

१. —'पार्णिग्रहे साध्यविरोधयोः ।...वाजे—' इति मेदिनीपाठः ।

२. 'उष्णीष—' इति पुंस्त्वे कचित्पठ्यते ।

३. 'वृषु (श्रेष्ठे)' इति पाठान्तरम् ।

४. —'वाया—' इति मेदिनीपाठः ।

१. विश्वे पुस्तकद्वये मेदिन्यां (१६६।१९) शाश्वते (७३२) नानार्थरत्नमालायां (प० ११०१) च 'प्रेष—' इत्येकारादिरेवार्थ पठितः ।

दिव्ये = शपथे । शब्दादिसंग्रहे = अमरादौ । तालव्यान्तो-
[कोशो] अपि । 'विष्वक्सेनोऽग्नेवः कोषविषादौ च'
इत्युष्मविदेकात् । 'कोशोऽस्त्री कुड्मले पात्रे दिव्ये खड्ग-
पिधानके-' इति श्लोकस्य (मेदिन्याम्) [१६२।६] ।
तालव्यादौ (न्ते) अपि पाठः ।

द्यतेऽक्षे शारिफलकेऽप्याकर्षः

'आकर्षः' (पु) के जुआ, जुआ खेलनेका पाशा, सत-
रंज आदि खेलनेकी बिसात, खींचना, इन्द्रिय ५ अर्थ है ।

[द्यूत इति] ॥ अक्षे = पाशके । शारिफलकम् =
प्रक्षपीठिका । आकर्षणम् । आकृष्यते वा । आकृषन्त्यस्मिन्
वा । कृष विलेखने (तु० उ० अ०) । घञ् (३।३।१८-
१९) । 'नाकर्षो' द्यूत इन्द्रिये । पाशके शारिफलके कोद-
दण्डाभ्यासवस्तुनि । आकर्षणेऽपि पुंसि स्यात् (इति
मेदिनी) [१६७।३०-३१] ।

अथाक्षमिन्द्रिये ॥ २२१ ॥

ना द्यूताङ्गे कर्षे चक्रे व्यवहारे कलिद्रुमे ।

'अक्षम्' (न) के इन्द्रिय, सूतिया, सोचरखार ३ अर्थ
और 'अक्षः' (पु) के जुआ खेलनेका पाशा, कर्ष (सोलह
मासाका प्रमाण-विशेष); पहिया, बहेड़ा, व्यवहार (लेन-
देन) ५ अर्थ हैं ।

[अयेति] ॥ अक्ष्णोति, अक्ष्यते वा, अनेन, अत्र वा ।
अक्षु व्याप्तौ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
घञ् (३।३।१९) । 'हलश्च' (३।३।१२०) । इत्यन्त्ययो-
र्घञ् । 'अक्षः कर्षे तुषे चक्रे शकटव्यवहारयोः । आत्मज्ञे
पाशके चाक्षं तुत्ये सौवर्चलेन्द्रिये' इति विश्वः [१८२।२] ।
व्यवहारे = आयव्ययचिन्तायाम् । कर्षे = मानभेदे । चक्रे =
रथावयवे ।

कर्षूर्ध्वार्ता करीषामिः कर्षूः कुल्याभिधायिनी ॥ २२२ ॥

'कर्षूः' (पु) का खेती, गोइंठाका अङ्गार २ अर्थ और
'कर्षूः' (स्त्री) का नहर १ अर्थ है ।

[कर्षूरिति] ॥ कर्षणम् । कृष्यते, कर्षति वा ।
'कृष विलेखने' (भ्वा० प० अ०) । 'कृषिचमितनि-' (उ०
१।८०) इत्युः । 'करीषाग्निः पुमान् कर्षूः कुल्यायामपि'

१. अग्ने 'पुंसि स्यात्' इत्युक्त्याऽस्य 'ना' इत्यस्य
पूर्वेणाभीषुशब्देनान्वयादत्र 'आकर्ष—' इत्येव पाठः समी-
चीनः प्रतिभाति ।

२. 'कुल्याल्पकृत्रिमनदीनदीजीवासु निहारे' इति वि०
लो० (पु० २२५ श्लो० १२), '.....जलधिगा कुल्या च
जम्बालिनी' इति अभि० वि० म० (४।१४६) वचनाच्च
'नदी'सामान्येपि 'कुल्या'शब्दः ।

च स्त्रियाम्' इति रभसः । ['कर्षूस्तु तुषाग्नौ कृषिकुल्ययोः
इति हैमः, २।५७३] । वार्ता = जीविका ।

पुंभावे तत्क्रियायां च पौरुषम्

'पौरुषम्' (न) के पुरुषका भाव, पुरुषार्थ, तेज ३ अर्थ
और 'पौरुषम्' (त्रि) का पोरसा (साढ़े चार हाथका प्रमाण-
विशेष) १ अर्थ है ।

[पुमिति] ॥ पुरुषस्य कर्म, भावो वा । 'प्राणभृ-
ज्जाति-' (५।१।१२९) इत्यम् । 'पौरुषं पुरुषस्य स्या-
द्भावे कर्मणि तेजसि । ऊर्ध्वविस्तृतदोःपाणिनुमाने त्वमि-
वेयवत्' इति विश्वः [१७१।१७, मेदिनी १६८।४२] ।

विषमप्सु च ।

'विषम्' (न) के जल, जहर २ अर्थ हैं ।

[विषेति] ॥ वेवेष्टि । 'विष्टु व्याप्तौ' (जु० उ०
अ०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः । विषं तु
गरले तोये [इतिविषायां विषा भवेत्] इति विश्वः
[१७१।२] ।

उपादानेऽप्यामिषं स्यात्

'आमिषम्' (न पु) के उपादन (घूल, रिस्वत), भोग्य
वस्तु, संभोग, मांस ४ अर्थ हैं ।

[उपेति] ॥ आमिष्यते भुज्यते । 'मिष श्लेघे' (तु०
प० से०) । घञ् । (३।३।१९) । संज्ञापूर्वकत्वाच्च गुणः ।—
घञर्थे कः (वा० ३।३।५८)—इति तु परिगणनादयुक्तम् ।
'आमिषं पुनपुंसकम् । भोग्यवस्तुनि संभोगेऽप्युक्तोचे पल-
लेऽपि च' (इति मेदिनी) [१६७।३१] । उपादानम् =
उत्कोचः ।

अपराधेऽपि किल्बिषम् ॥ २२३ ॥

'किल्बिषम्' (न) के अपराध, पाप, रोग ३ अर्थ हैं ।

[अपेति] ॥ केलनम् । किल्यते वा । 'किल क्षेपे'
(तु० प० से०) । 'कीलेज्ज्वच' (उ० १।५०) इति टिषच् ।
'किल्बिषं पापरोगयोः [अपराधेऽपि]' । (इति मेदिनी)
[१६८।३४] ।

स्याद् वृष्टौ लोकधात्वंशे वत्सरे वर्षमस्त्रियाम् ।

'वर्षम्' (पु न) के वर्षा, जम्बूद्वीपके खण्ड आदि, वर्ष
(साल) ३ अर्थ और 'वर्षाः' (स्त्री नि० अ० व०) का वर्षा
ऋतु १ अर्थ है ।

१. विश्वे तु '—स्योक्तं—'तुमानेऽपि च पौरुषः'
इत्येषं पाठः ।

२. 'किल्मिषम्' इति पाठान्तरम् ।

[स्यादिति] ॥ लोकधातुः=जम्बुद्वीपादिः । तदंशे = भारतादौ । वर्षणम् । 'वृषु सेचने' (भ्वा० प० से०) । 'अज्विधौ भयादीनामुपसंख्यानम्' (३।३।५६) इत्यच् । वर्षयति । वर्षति वा । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'वर्षोऽस्त्री भारतादौ च जम्बुद्वीपाब्दवृष्टिषु । प्रावृट्काले स्त्रियां भूमि' (इति मेदिनी) [१६७।२४] ।

प्रेक्षा नृत्येक्षणं प्रज्ञा

'प्रेक्षा' (स्त्री) के नाच देखना, बुद्धि २ अर्थ हैं ।

[प्रेक्षेति] ॥ प्रेक्षणम् । अनया वा । 'ईक्ष दर्शने' (भ्वा० आ० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः । 'प्रेक्षा धीनृत्यदर्शयोः' इत्यजयः । 'प्रेक्षा नृत्येक्षणे बुद्धी' (इति मेदिनी) [१६६।१९] ।

मिक्षा सेवार्थना भृतिः ॥ २२४ ॥

'मिक्षा' (स्त्री) के सेवा, याचना, वेतन, मिक्षामें मिला हुआ पदार्थ ४ अर्थ हैं ।

[भीति] ॥ मिक्षणम् । मिक्षयते वा । 'मिक्ष याच्यात्' (भ्वा० आ० से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः । 'मिक्षा भृती च याच्यायां सेवाभिक्षितवस्तुनोः' इति विश्वः [१८३।१३] । भृतिः = वेतनम् ।

त्विट् शोभापि

'त्विट्' (स्त्री) के शोभा, वचन, तेज ३ अर्थ हैं ।

[त्विडिति] ॥ त्वेषणम् । अनया वा । 'त्वेष दीप्ती' (भ्वा० उ० अ०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । 'कान्तौ वाचि रुचौ त्विट् स्त्री' इति रभसः । ['त्विट् कान्तौ व्यवसाये च जिगीषायां रुचौ गिरि' इति विश्वः, १७१।११] ।

त्रिषु परे

यहांसे आगे सब षकारान्त शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

[त्रिष्विति] ॥ वक्ष्यमाणास्त्रयो वाच्यलिङ्गाः ।

न्यक्षं कात्स्न्यनिकृष्टयोः ।

'न्यक्षम्' (त्रि) के साकश्य, नीच २ अर्थ और 'न्यक्षः' (पु) का परशुराम १ अर्थ है ।

[न्येति] ॥ नियतानि निकृतानि वा अक्षाणि यस्मिन् यस्य वा । 'न्यक्षः परशुरामे स्यान्न्यक्षः कात्स्न्यनिकृष्टयोः' इति विश्वः [१८३।८] ।

१. '-कात्स्न्यं निकृष्टयोः' इति विश्वस्यः पाठश्चिन्त्यः ।

प्रत्यक्षेऽधिकृतेऽध्यक्षः

'अध्यक्षः' (त्रि) के प्रत्यक्ष, मालिक २ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ अधिगतोऽक्षम् । अधिगतोऽक्षेण वा । अक्षेण व्यवहारेषु अधिकृतः । अधिकृतान्यक्षायस्य । अध्यक्षोति वा । पचाद्यच् (३।१।१३४) । ['अध्यक्षोऽधिकृते प्रोक्तः प्रत्यक्षेऽध्यक्षमिष्यते' इति विश्वः, १८३।१४] ।

रुक्षस्त्वप्रेम्यचिक्कणे ॥ २२५ ॥

व्याजसंख्याशरव्येषु लक्षं घोषो रवत्रजौ [८८] कपिशीर्षं भित्तिशृङ्गेऽनुतर्षश्चषकः सुरा [८९] दोषो वातादिके दोषा रात्रौ दक्षोऽपि कुक्कुटे [९०] शुण्डाग्रभागे गण्डूषो द्वयोश्च मुखपूरणे [९१]

'रुक्षः' (त्रि) के प्रेमरहित, रूखा २ अर्थ हैं ।

['लक्षम्' (न) के व्याज, लाख संख्या, निशाना ३ अर्थ हैं] ।

['घोषः' (पु) के शब्द (हल्ला, आवाज), अहीरोंके रहनेका स्थान २ अर्थ हैं] ।

['कपिशीर्षम्' (न) के दिवालका ऊपरी भाग, शृङ्ग २ अर्थ हैं] ।

['अनुतर्षः' (पु) के मदिरा पीनेका प्याला, मदिरा, अभिलाष, तृष्णा ४ अर्थ हैं] ।

['दोषः' (पु) के वात आदि तीन दोष, अपराध २ अर्थ और 'दोषा' (अध्य०) का रात १ अर्थ है] ।

['दक्षः' (पु) का मुर्गा १ अर्थ और 'दक्षः' (त्रि) का चतुर १ अर्थ है ।

['गण्डूषः' (पु) के हाथीके सूँढ़का आगेवाला भाग १ अर्थ और 'गण्डूषः' (पु स्त्री) का कुत्ता १ अर्थ है] ।

[विति] ॥ रुक्षयति । 'रुक्ष पारुष्ये' (चु० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । अप्रेमिण = निःस्नेहे । अचिक्कणे = मसृणे । ['रुक्षः पादपजाती स्याद्रुक्षः प्रेमप्यचिक्कणे' इति विश्वः, १८३।१२] ।

इति शान्ताः शब्दाः ।

अथ शान्ताः शब्दाः ।

रविश्चेत्छदौ हंसौ

'हंसः' (पु) के सूर्य, हंस पक्षी, योगि-भेद ३ अर्थ हैं ।

[रेति] ॥ हन्ति मच्छति । 'हन हिंसागत्योः' (अ० प० अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'भवेद्वर्णागमाङ्-

सः' इति सक् । यद्वा—'वृत्तवदिवचिसिह्निकमिकषिभ्यः' (उ० ३।६२) इति सप्रत्ययः । 'हंसो विहंगभेदे स्यादकं विष्णो ह्यान्तरे । योगिमन्त्रादिभेदेषु' परमात्मन्यमत्सरे' । निर्लोभनुपतो हंसः शारीरमरुदन्तरे' इति विश्वः [१७४। ८-९] ।

सूर्यवह्नी विभावसू ।

'विभावसुः' (पु) के सूर्य, अग्नि २ अर्थ हैं ।

[सूर्येति] ॥ विभा प्रभा वसु घतमस्य । 'विभावसुः पुमान्सूर्ये हारभेदे च पावके' (इति मेदिनी) [१७४।६४] । वत्सौ तर्णकवर्षौ द्वौ

'वत्सः' (पु) के गौका बाछा, वर्ष २ अर्थ और 'वत्सम्' (न) का छाती १ अर्थ है ।

[वत्साविति] ॥ वसति, अस्मिन्वा । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) । 'वृत्तवदि-' (उ० ३।६२) इति सः । 'वत्सः पुत्रादिवर्षयोः । तर्णके नोरसि वलीवम्' (इति मेदिनी) [१७०।११-१२] । तर्णकः = गोः पुत्रः, वर्षः = वत्सरः ।

सारङ्गाश्च दिवौकसः ।। २२६ ॥

'दिवौकसः' (पु) के चातक पक्षी, देवता २ अर्थ हैं ।

[सारेति] ॥ सारङ्गमस्य । शकन्वादिः (वा० ६। १।९४) । सारं गायति वा । 'गे शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'गापोष्टक्' (३।८।८) मृगचातकहरिणाः । द्यौरोको यस्य । 'दिवोकाश्च दिवौकाश्च पुंसि देवे च चातके' (इति मेदिनी) [१७३।५४] ।

शृङ्गारादौ विषे वीर्ये गुणे रागे द्रवे रसः ।

'रसः' (पु) के शृङ्गार आदि नव रस, विष, वीर्य, कसाव आदि छः रस, राग, पिघलना, पारा, जल, स्वाद ९ अर्थ हैं ।

[शृङ्गेति] ॥ रस्यते । 'रस आस्वादने' अदन्तः । घञ् (३।३।१९) । 'रसो गन्धरसे स्वादे तित्तादौ विषय-

१. तदुक्तम्—'कुटीचको बहूदको हंसश्चैव तृतीयकः । चतुर्थः परमो हंसो योग्यः पश्चात् स उत्तमः ।' इति हारीतः ।

२. '—परमात्मनि मत्सरे—' इति विश्वे ग्रन्थद्वये पाठो न सम्यक् प्रतीयते ।

३. सि० की० 'सृवृषोर्बुद्धिश्च' इति (उ० १।११९) सूत्रेण 'सु गतो' इति घातोर्ङ्गच् प्रत्यये बुद्धी च साधितो-
अं 'सारङ्ग'शब्दः ।

रागयोः । शृङ्गारादौ द्रवे वीर्ये देहघातम्बुपारदे' । रसा तु शल्यकीपाठाजिह्वाघरणिकगुणु' इति विश्वः [१७३। १-२] ।

पुंस्युत्तंसावतंसौ द्वौ कर्णपूरे च शेखरे ॥ २२७ ॥

'उत्तंसः, अवर्तंसः' (२ पु) के कानका भूषण, भूषण-
मात्र २ अर्थ हैं ।

[पुमिति] ॥ उत्तंस्यति, उत्तंस्यते, अनेन वा । तसिः सोमो भूषार्थः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'हलञ्' (३।३।१२०) इति घञ् वा । 'उत्तंसः कर्णपूरेऽपि शेखरे चावर्तंसवत्' इति विश्वः । [कर्णपूरः = कर्णभरणम्], शेखरः = भूषणम् ।

देवभेदेऽनले रश्मौ वसू रत्ने धने वसु ।

'वसुः' (पु) धर आदि आठ वसु, अग्नि, किरण, राजा, जोति ५ अर्थ; 'वसु' (न) के रत्न, धन, बुद्धि औषध, स्वर्ण ४ अर्थ और 'वसुः' (त्रि) का मधुर १ अर्थ है ।

[देवेति] ॥ वसति सर्वत्र । उष्यतेऽनेन वा । 'वस निवासे' (भ्वा० प० अ०) । 'वसूस्तिहि-' (उ० १।१०) इत्युः । 'वसुर्ना देवभेदाग्निभायोवन्नवकराजमु । क्लीबं वृद्धयोषधे श्याले रे रत्ने मधुरे त्रिषु' (इति मेदिनी) [१७०।६] ।

विष्णौ च वेधाः

'वेधाः' (पु) के विष्णु, ब्रह्मा, पण्डित ३ अर्थ हैं ।

[वीति] ॥ विधति । 'विध विधाने' (तु० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । विदधाति वा । 'विधा-
नो वेध च' (उ० ४।२२५) इत्यमुन् । 'वेधाः पुंसि हृषी-
केशे बुधे च परमेष्ठिनि' (इति मेदिनी) [१७२।४१] ।

स्त्री त्वाशीर्हिताशंसाहिदंष्ट्रयोः ॥ २२८ ॥

'आशीः' (स्त्री) के आशीर्वाद, सर्पका दाँत २ अर्थ हैं ।

१. '—चित्तादौ...वीर्ये देहघातो च पारदे—' इति विश्वे 'क'पुस्तके पाठः । '—देहघातो च पारदे—' इति 'ख'पुस्तके पाठः ।

२. '—पूरे स्याच्छेकरे च वतंसवत्' इति विश्वे 'क'-
पुस्तकस्थः 'शेकर' इति पाठो लेखकादिप्रमादजः प्रतीयते ।

३. तदुक्तम्—'धरो ध्रुवश्च सोमश्च अहश्चैवानिलो-
ऽनलः । प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टाविति स्मृताः ।' इति भा० अ० ६६० इति वाचस्पत्यम् (पु० ४८६३) ।

४. '—क्लीबे वृद्धयोषधे श्यामरैरत्ने—' इति मेदिनी-
पाठः ।

[स्त्रीति] ॥ आशास्ते । 'आङः शासु इच्छायाम्' (अ० आ० से०) । क्विप् (३।२।७६) । यद्वा—आशासनम् । अनया वा । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । 'आशासः क्वी-' (वा० ६।४।३४) इतीत्वम् । 'आशीस्तालु-गता दंष्ट्रा तथा विद्धो न जीवति' । हितस्याशंसा, अहे-दंष्ट्रा । ['आशीहितैषिणि । उरगस्य च दंष्ट्रायाम्' इति हैमः, ३।५८८-५८९] ।

लालसे प्रार्थनौत्सुक्ये

'लालसा' (स्त्री) के प्रार्थना, उत्सुकता, अधिक चाह, वाचना ४ अर्थ हैं ।

[लेति] ॥ लालसनम् । 'लस दीप्ती' (भ्वा० प० से०) । यङन्तः । 'अ प्रत्ययात्' (३।३।१०२) । 'लालसौत्सुक्यतृ-ष्णातिरेक्याच्चासु च द्वयोः' (इति मेदिनी) [१७२।३४] ।

हिंसा चौर्यादिकर्म च ।

'हिंसा' (स्त्री) के चोरी आदि बुरा काम, मारना २ अर्थ हैं ।

[हिंसेति] ॥ हिंसनम् । 'हिंसि हिंसायाम्' (व० प० से०) । 'गुरोश्च—' (३।३।१०३) इत्यः । 'हिंसा चौर्यादिघातयोः' (इति मेदिनी) [१७१।१४] । चोरस्य कर्म । ब्राह्मणादित्वात् ण्यञ् (५।१।१२४) । आदिना बन्धनत्रासनताडनादि । चाद्वघोऽपि ।

प्रसूरश्वापि

'प्रसूः' (स्त्री) के छोड़ी, माता, केला, लता ४ अर्थ हैं ।

[प्रेति] ॥ प्रसूते । 'षूङ् प्रसवे' (अ० आ० से०) । 'सत्सु-' (३।२।६०) इति क्विप् । 'प्रसूरश्वाजनन्योश्च कदली' वीरुधोरपि' इति विश्वः [१७५।१३] ।

भूद्यावौ रोदस्यौ रोदसी च ते ॥ २२९ ॥

'रोदस्यौ' (स्त्री), 'रोदसी' (न । २ नि० द्विव०) का जमीन, आसमान २ अर्थ हैं ।

[भिवति] ॥ रोदिति सर्वमस्मिन् । 'रुदिर् अश्रुवि-मोचने' (अ० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । पक्षे गौरादित्वात् (४।१।४१) ङीष् । 'रोदसी' इत्यव्ययमप्य-स्ति । 'द्यावापृथिव्यौ रोदस्यौ रोदसी रोदसीति च' () । विगृहीतयोरप्येते नामनी । 'रोदश्च रोदसी चापि दिवि

१. 'खूङ् प्राणिगर्भविमोचने' इत्येवं पाठः सि० कौ० धातुपाठे च । 'षूङ् प्रसवे' इत्ययं तु दिवादी पठितः, रूपं चास्य 'सूयते' इति भवति ।

२. विश्वे पुस्तकद्वये 'कन्दली—' इति पाठः ।

भूमी पृथक् पृथक् । सहप्रयोगेऽप्यनयो रोदः स्यादपि रोद-सी' इति विश्वः [१७६।२९] ।

ज्वालाभासोर्नपुंस्यर्चिः

'अर्चिः' (स्त्री न) के ज्वाला, किरण या कान्ति २ अर्थ हैं ।

[ज्वेति] ॥ अर्च्यते । 'अर्च पूजायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'अर्चिष्पुचि-' (उ० २।१०८) इतीतिः । 'अथा-चिर्मयूखशिखयोर्न ना' (इति [सान्तेषु] मेदिनी) [१७१।१५] ।

ज्योतिर्भद्योतदृष्टिषु ।

'ज्योतिः' (न) के नक्षत्र, प्रकाश, दृष्टि, ज्योतिष शास्त्र ४ अर्थ हैं ।

[ज्यविति] ॥ द्योतते, द्योतनं वा, अनेन वा । 'द्युत दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । 'द्युतेरिसिन्नादेश्च जः' (वा० २।१।१०) । 'ज्योतिरग्नी दिवाकरे । पुमान्, नपुंसकं दृष्टौ स्यान्नक्षत्रप्रकाशयोः' (इति [सान्तेषु] मेदिनी) [१७१।२२-२३] ।

पापापराधयोरगः

'आगः' (न) के पाप, अपराध २ अर्थ हैं ।

[पापेति] ॥ एति । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । 'इण् आग् अपराधे च' (उ० ४।२।१२) इत्यसुन् ।—आग-च्छतीत्यागः—इति स्वाम्युक्तिस्तु चिन्त्या । ['आगोऽप-राधे पापे स्यात्' इति मेदिनी, १७१।१६] ।

खगबाल्यादिनोर्वयः ॥ २३० ॥

'वयः' (न) के चिद्विद्या, अवस्था (बचपन आदि) २ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ वयते । 'वत गती' (भ्वा० आ० से०) । वेति । 'वी गत्यादौ' (अ० प० अ०) । अजति वा । 'अज गत्यादौ' (भ्वा० प० से०) वा । असुन् (उ० ४।१८९) ।—वाति—इति स्वामि-मुकुटोक्तिस्तु चिन्त्या । असुन्युक्तरूपासिद्धेः । 'वयः पक्षिणि बाल्यादौ यौवने च नपुंसकम्' (इति मेदिनी) [१७२।३५] ।

तेजःपुरीषयोर्वचः

'वर्चः' (न) के तेज, मैला, रूप ३ अर्थ हैं ।

[तेज इति] ॥ वर्चते । 'वर्च दीप्ती' (भ्वा० आ० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । 'वर्चो नपुंसकं रूपे विष्ठायापि तेजसि । पुंसि चन्द्रस्य तनये' (इति मेदिनी) [१७२।३६] ।

१. 'गतिव्याप्तिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु' इति वक्तव्यम् ।

महस्तुत्सवतेजसोः ।

‘महः’ (न) के उत्सव, तेज २ अर्थ हैं ।

[मेति] ॥ महनम् । मह्यते वा । ‘मह पूजायाम्’ (भ्वा० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । [‘मह उत्सव-तेजसोः’ इति सान्तेपु मेदिनी, १७२।३०] ‘महावृत्सवतेज-सी’ इति हेमात् २।६।१३, ‘मह उत्सवतेजसोः’ इति हान्तेपु मेदिन्याः १७५।७, विषवात् १८०।१० चायमदन्तोऽपि] ।

रजो गुणे च स्त्रीपुष्पे

‘रजः’ (न) के रजोगुण, स्त्रीका मासिक आर्तव २ अर्थ हैं ।

[रेति] ॥ रजनम् । रज्यतेऽनेन वा । ‘रज्ज रागे’ (भ्वा० प० अ०) । असुन् (उ० ४।१८९) । ‘असि’ अके—’ (वा० ६।४।२४) इति नलोपः । ‘रजः बलीवं गुणान्तरे । आर्तवे च परागे च रेणुमात्रेऽपि दृश्यते’ (इति [सान्तेपु] मेदिनी) [१७२।३१-३२] ॥ * ॥ [रजः = रज] अदन्तोऽपि । ‘रजोऽयं रजसा सार्धं स्त्रीपुष्पगुणधूलिषु’ इत्यजयः । [‘रजो’ रेणी परागे स्यादार्तवे च गुणान्तरे’ इति ज्ञान्तेपु मेदिनी ३०।११ च] ।

राहौ ध्वान्ते गुणे तमः ॥ २३१ ॥

‘तमाः’ (पु) का राहु ग्रह १ अर्थ और ‘तमः’ (न) के अन्धकार, तमोगुण, शोक (मोह, मूर्च्छा) ३ अर्थ हैं ।

[रेति] ॥ तम्यतेऽनेन । ‘तमु ग्लानो’ (दि० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । ‘तमो ध्वान्ते गुणे शोके बलीवं वा ना विधुंतुदे’ (इति मेदिनी) [१७१।२४] ।

छन्दः पद्येऽभिलाषे च

‘छन्दः’ (न), पद्य (श्लोक आदि), अभिलाषा, वेद स्वच्छन्दता ४ अर्थ हैं ।

[छेति] ॥ चन्दनम् । चन्द्यतेऽनेन वा । ‘चदि आ-ह्लादने दीप्तौ च’ (भ्वा० प० से०) । ‘चन्देरादेश्च छः’ (उ० ४।२१९) इत्यसुन् ॥—छन्दति—इति स्वामि-मुकु-टोक्तो विग्रहश्चिन्त्यः । ‘छन्दः पद्ये च वेदे च स्वैराचाराभिला-षयोः’ (इति मेदिनी) [१७१।२२] । पद्ये = अनुष्टुबादी ।

तपः कृच्छ्रादिकर्म च ।

‘तपः’ (न) का तपस्या, तपोलोक, धर्म ३ अर्थ; ‘तपाः’ (पु) के माघ महीना, शिशिर ऋतु २ अर्थ हैं ।

[तेति] ॥ तपनम् । तप्यते, अनेन वा । ‘तप संतापे’ (भ्वा० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । ‘तपो लोका-

न्तरेऽपि च । चान्द्रायणादौ घने’ च पुमाञ्छिशिरमाघयोः’ (इति मेदिनी) [१७१।२४] । [‘तपेन वर्षाः शरदा द्विमासः’ (शिशु० वषः १।६६) इति लक्ष्यात् ‘-प्राची’ पतिस्तपस्तद्धः—’ इति त्रिकाण्डशेषात् (१।१।५७) चार्य ग्रीष्मार्थे इन्द्रार्थे चादन्तोऽपि] ।

सहो बलं सहा मार्गः

‘सहः’ (न) के बल, ज्यौतिष २ अर्थ और ‘सहाः’ (पु) के अगहन महीना, हेमन्त ऋतु २ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ सहते, सह्यते, अनेन, अत्र वा । ‘षह मषणे’ (भ्वा० आ० अ०) । असुन् (उ० ४।१८९) । ‘सहो बले ज्योतिषि च पुंसि हेमन्तमार्गयोः’ (इति मेदिनी) [१७३।४३] । लिङ्गभेदार्थो द्विःपाठः । एवमग्रेऽपि ।

नभः खं श्रावणो नभाः ॥ २३२ ॥

‘नभः’ (न) का आकाश १ अर्थ और ‘नभाः’ (पु) के श्रावण महीना, मेघ, पिकदान, नाक, मृणालसूत्र, वर्षा ऋतु ६ अर्थ हैं ।

[नेति] ॥ नभनम्, नभ्यते, अनेन, अत्र वा । ‘णभ हिंसायाम्’ (भ्वा० आ० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । ‘नभो व्योम्नि नभा मेघे श्रावणे च पतद्ग्रहे । घ्राणे मृणालसूत्रे च वर्षासु च नभाः स्मृतः’ इति विश्वः [१७७।३७] ।

ओकः सद्माश्रयश्चौकाः

‘ओकः’ (न) का मकान १ अर्थ और ‘ओकाः’ (पु) का आश्रयमात्र १ अर्थ है ।

[अविति] ॥ उच्यति समवर्त्यत्र । ‘उच समवाये’ (दि० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । न्यङ्क्वादिः (७।३।५३) । ‘ओक उचः के’ (७।३।६४) इति निपात-नाददन्तो [‘ओको’] अपि । ‘ओका आश्रयमात्रे च मन्दिरे च नपुंसकम्’ (इति मेदिनी) [१७१।२०] ।

पयः क्षीरं पयोऽम्बु च ।

‘पयः’ (न) के दूध, पानी २ अर्थ हैं ।

[पेति] ॥ पीयते । ‘पीङ् पाने’ (दि० आ० अ०) । पीयते वा । ‘पय गतो’ (भ्वा० आ० से०) वा । असुन् (उ० ४।१८९) । [पयः स्यात् क्षीरनीरयोः’ इति विश्वः १७६।३२] ।

ओजो दीप्तौ बले

‘ओजः’ (न) के दीप्ति, बल, प्रकाश ३ अर्थ हैं ।

१. वचनमिदं सि० कौ० अनुरोधेन, भाष्ये तु ‘रज-करजनरजःसु’ इति पठितम् ।

१. ‘-धर्म च—’ इति पाठो मेदिन्याम् ।

[अविति] ॥ उञ्जति, अनेन वा । 'उञ्ज आजंवे' (तु० प० से०) । 'उञ्जेर्जले बलोपश्च' (उ० ४।१९२) इत्यसुन् । ओजो नोजः समः पादो'—'ओजो दीप्ताववष्टम्भे प्रकाशबलयोरपि' (इति मेदिनी) [१७१।२०] । पृषोदरादित्वं मुकुटोक्तं चिन्त्यम् ।

स्रोत इन्द्रिये निम्नगारये ॥ २३३ ॥

'स्रोतः' (न) के इन्द्रिय, स्रोत २ अर्थ हैं ।

[स्रोत इति] ॥ स्रवति । 'स्रु गतो' (भ्वा० प० ष०) । 'स्रुभीयां तुट् च' (उ० ४।२०२) इत्यसुन् । 'स्रोतो-ऽम्बुवेग इन्द्रिये' (इति मेदिनी) [१७३।४६] ।

तेजः प्रभावे दीप्तौ च बले शुक्लेऽपि

'तेजः' (न) के प्रभाव, दीप्ति, बल, वीर्य (मनुष्यका शरीरस्थ धातु), परकृत अपमानादिका नहीं सहना ५ अर्थ हैं ।

[तेज इति] ॥ तेजयति, तेज्यतेऽनेन वा । 'तिज निशाने' (भ्वा० आ० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । 'तेजो घास्त्रि पराक्रमे । ('प्रभावरेतसोश्च') इति विश्वः [१७६।३०-३१] । 'तेजो दीप्तौ प्रभावे च स्यात्पराक्रमरेतसोः' (इति मेदिनी) [१७१।२५] । चादसहने । 'अधिक्षेपावमानादेः प्रत्युक्तस्य परेण यत् । प्राणात्ययेऽप्यसहनं तत्तेजः समुदाहृतम्' इति भरतः ।

अतस्त्रिषु ।

यहांसे आगे सब सकारान्त शब्द त्रिलिङ्ग हैं ।

[एति] ॥ वक्ष्यमाणाः [अम० ३।३।२३५ यावत्] सान्तास्त्रिलिङ्गाः ।

विद्वान् विदंश्च

'विद्वान्' (त्रि) के पण्डित, आत्मज्ञानी, प्राज्ञ ३ अर्थ हैं ।

[विदिति] ॥ वेत्ति । 'विद ज्ञाने' (अ० प० से०) । 'विदेः शतुर्वसुः' (७।१।३६) वा । 'विद्वानात्मविदि प्राज्ञे पण्डिते चाभिधेयवत्' इति विश्वः [१७६।२५] । विदन्= पण्डितः ।

बीभत्सो हिंस्रोऽपि

'बीभत्सः' (त्रि) के हिंसक या क्रूर, भयङ्कर २ अर्थ और 'बीभत्सः' (पु) के बीभत्स रस १ अर्थ हैं ।

१. "विषमसंख्यावाची त्वोजोऽदन्तः, 'ओजो नोजः समः पादो युग्युगाव (षं) समस्य तु' (भरतः)" इति स्वामी ।

[बीति] ॥ बीभत्सते, बीभत्स्यते, अनेन वा । 'बघ वन्धने' (भ्वा० आ० से०) । 'मान्वघ—' (३।१।६) इति सन्नभ्यासदीर्घश्च । पचाद्यच् (३।१।१३४) । घम् (३।३।१९) । घः (३।३।११८) वा । 'बीभत्सो विकृते पार्थे क्रूरे पापघृणात्मनोः' इत्यजयः । [बीभत्सो विकृते क्रूरेऽप्यर्जुने च घृणात्मनि' इति विश्वः, १७६।२४] ।

अतिशये त्वमी ॥ २३४ ॥

[एति] ॥ वक्ष्यमाणाश्चत्वारः ।

वृद्धप्रशस्ययोज्यायान्

'ज्यायान्' (त्रि) के अत्यन्त बूढ़ा, बहुत प्रशंसा करने योग्य २ अर्थ हैं ।

[त्रिति] ॥ अतिशयेन वृद्धः प्रशस्यो वा । 'द्विवचन—' (५।३।५७) इतीयसुनि 'ज्य च' (५।३।६१) इति 'वृद्धस्य च' (५।३।६२) इति वृद्धप्रशस्ययोज्यादेशः । 'ज्यादादीयसः' (६।४।१६०) इत्यात्वम् । 'ज्यायान् वृद्धे प्रशस्ये च' (इति हैमः) [२।५९३] ।

कनीयांस्तु युवाल्पयोः ।

'कनीयान्' (त्रि) के बहुत युवा, बहुत छोटा २ अर्थ हैं ।

[केति] ॥ अतिशयितो युवाऽल्पो वा । 'युवाल्पयोः कनन्यतरस्याम्' (५।३।६४) इतीयसुनि कक्षादेशः । 'कनीयानतिथूनि स्यादत्यल्पानुजयोस्त्रिषु' (इति मेदिनी) [१७३।५०] ।

वरीयांस्तुरुवरयोः

'वरीयान्' (त्रि) के बहुत विशाल, बहुत श्रेष्ठ २ अर्थ हैं ।

[वेति] ॥ अतिशयित ऊर्ध्वरो वा । 'द्विवचन—' (५।३।५७) इतीयसुनि 'प्रियस्थिर—' (६।४।१५७) इत्यु-रोर्वरादेशः । 'वरीयान् योगभिच्छेष्टवरिष्ठेष्वतिथूनि च' (इति मेदिनी) [१७४।६३] ।

साधीयान् साधुबाढयोः ॥ २३५ ॥

'साधीयान्' (त्रि) के बहुत अच्छा, बहुत ज्यादा २ अर्थ हैं ।

[सेति] ॥ अतिशयितः साधुर्बाढो वा । ईयसुनि [५।३।५७] 'अन्तिकबाढयोः—' इति बाढशब्दस्य साधादेशः । [साधीयानतिबाढे स्यादतिसाधौ च वाच्यवत्' इति विश्वः १७९।६०] ।

इति सान्ताः शब्दाः ।

अथ हान्ताः शब्दाः ।

दलेऽपि बर्हम्

‘बर्हम्’ (न पु) के पत्ता, मोरका पंख २ अर्थ हैं ।

[देति] ॥ दले = पत्रे । बर्हति । ‘बृह वृद्धौ’ (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । वहांते वा । ‘वर्हं हिसायाम्’ (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । ‘वर्हं पिच्छे दलेऽस्त्रियाम्’ (इति मेदिनी) [१७५।६] ।

निर्वन्धोपरागाकर्दयो ग्रहाः ।

‘ग्रहः’ (पु) के ग्रहण करना, सूर्य-चन्द्र ग्रहण, सूर्य आदि नव ग्रह ३ अर्थ हैं ।

[निरिति] ॥ ग्रहणम् । गृह्णाति वा । ‘ग्रह उपादाने’ (कथा० प० से०) । ‘ग्रहवृद्ध-’ (३।३।१५८) इत्यप् । ‘विभाषा ग्रहः’ (३।३।१४३) इति पक्षे अच् । ‘ग्रहोऽनुग्रहनिर्वन्धग्रहणेषु रणोद्यमे । सूर्यादौ पूतनादौ च संहिके-योपरागयोः’ इति विश्वः [१७९।२] ।

द्वार्यापीडे क्वाथरसे निर्यूहो नागदन्तके ॥ २३६ ॥

‘निर्यूहः’ (पु) के द्वार, शिखा या चोटीमें बांधनेकी माला, काढेका रस, खूँटी ४ अर्थ हैं ।

[द्वायेति] ॥ आपीडे = शिरोभूषणे । क्वाथरसे = क्वथितद्रव्यरसे । नागदन्तके = भित्तिस्थकीलके । निर्यूहति । ‘यूहि’ लौकिकः साधुः । ‘इगुपघ-’ (३।१।१३५) इति कः । निरूहति वा । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) घातोर्धडागमः । ‘निर्यूहः शेषरे द्वारे नियसि नागदन्तके’ इति विश्वः [१८१।१८] ।

तुलासूत्रेऽश्वादिशमी प्रग्राहः प्रग्रहोऽपि च ।

‘प्रग्राहः, प्रग्रहः’ (२ पु) के तनी (तराजूकी डण्डीकी रस्सी), घोड़े आदिका वागडोर या पगहा २ अर्थ हैं ।

[तुलेति] ॥ प्रगृह्यते । ‘प्रे वणिजाम्’ (३।३।५२), ‘रश्मी च’ (३।३।५३) इति वा घञ् । (‘प्रग्राहः स्यात्तुलासूत्रे वृषादीनां च बन्धने’ इति हैमः) [३।८।११] ।

पक्षे ‘ग्रहवृद्ध-’ (३।३।५८) इत्यप् । ‘प्रग्रहस्तु तुलासूत्रे

१. ‘वर्हं बल्ह’ परिभाषणहिसाच्छादनेषु दन्त्योष्ठधादी । केचित्तु पूर्वयोर्दन्त्योष्ठधादितामनयोरोष्ठधादितां चाहुः ।” इति सि० की० । पूर्वयोः—‘वर्हं बल्ह’ प्राधान्ये इत्यनयोरिति तदाशयः ।

२. विश्वे ‘क’पुस्तके तु ‘प्रग्राहः-’ इति दीर्घमध्य एव पाठः ।

वन्धां नियमने भुजे । हयादिशमी रश्मी च सुवर्णहस्तिपादपे’ इति विश्वः [१८०।१२] ।

पत्नीपरिजनादानमूलशापाः परिग्रहाः ॥ २३७ ॥

‘परिग्रहः’ (पु) के पत्नी (स्त्री), परिजन लेना, वृक्षादिकी जड़, शाप या शपथ, राहुग्रस्त सूर्य ६ अर्थ हैं ।

[पेति] ॥ परिगृह्यते, परिग्रहणम्, परिगृह्णाति वा । ‘ग्रह-’ (३।३।५८) इत्यप् । ‘विभाषा ग्रहः’ (३।३।१४३) इत्यप् वा । परिग्रहः कलत्रे च मूलस्वीकार्योरपि । शपथे परिवारे च राहुवक्त्रस्यभास्करे’ इत्यजयः । [‘परिग्रहः परिजने पत्न्यां स्वीकारमूलयोः । शापे’ इति हैमः [४।३।५६-३५७, विश्वः १८१।२५, मेदिनी १७७।३१] च ।

दारेषु च गृहाः

‘गृहाः’ (नि० पु० ब० व०) का स्त्री १ अर्थ और ‘गृहम्’ (न पु) का घर १ अर्थ है ।

[देति] ॥ गृह्णाति धान्यादिकमिति । ‘गेहे कः’ (३।१।१४४) । यद्वा- ‘गृह् गृहणे’ (भ्वा० आ० से०) । गृहंते । ‘इगुपघ-’ (३।१।१३५) इति कः । तात्स्थ्याहारेषु । ‘गृहं गृहाश्च पुंभूम्नि कलत्रेऽपि च सद्यनि’ (इति मेदिनी) [१७५।५] ।

श्रोण्यामप्यारोहो वरस्त्रियाः ।

‘आरोहः’ (पु) के स्त्रीकी कमर या चूतड़, पहाड़ आदि-पर चढ़ना, पेड़ आदिकी ऊँचाई ३ अर्थ हैं ।

[अश्रिति] ॥ आरुह्यते । आरोहणम् । आरोहति वा । ‘रुह प्रादुर्भावे’ (भ्वा० प० अ०) । वञ् (३।३।१९, १८) पचाद्यच् (३।१।१३४) । ‘आरोहस्त्ववरोहे च वरारोहकटावपि । आरोहणे गजारोहे दीर्घत्वे च समुच्छ्रये’ (इति मेदिनी) [१७६।२] ।

व्यूहो वृन्देऽपि

‘व्यूहः’ (पु) के समूह, सेनाका स्थिति-विशेष, तर्क, बनाबट ४ अर्थ हैं ।

[व्यूह इति] ॥ व्यूहते । ‘ऊह वितर्के’ (भ्वा० आ० से०) । ‘इगुपघ-’ (३।१।१३५) इति कः । व्यूह्यते वा । घञ् (३।३।१९) । ‘व्यूहः स्याद्वलविन्यासे निर्माणे वृन्दतर्कयोः’ इति विश्वः [१८०।६] । यत्तु—निर्माणे = काव्यव्यूहे—इति मुकुटेन व्याख्यातम् । तन्न । ‘अकृतव्यूहाः’ इत्यादावभावात् । ‘रचनामात्रे’ इति प्रयुक्तत्वात् ।

अहिर्वृत्रेऽपि

‘अहिः’ (पु) के वृत्रासुर, सर्प २ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ आहन्ति । ‘हन हिंसागत्योः’ (अ० प० अ०) । ‘आहि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्च’ (उ० ४।१३८) इतीण्डित् आडो ह्रस्वः । यत्तु—‘अंहति’ इति स्वामिना ‘अन्वति’—इति मुकुटेनोक्तम् । तन्न । नलोपासंभवात् । ‘अहिर्वृत्रासुरे सर्पे’ [ऽपि] इति विश्वः [१८०।८] ।

अग्नीन्द्रकार्कस्तमोपहाः ॥ २३८ ॥

‘तमोपहः’ (पु) के अग्नि, चन्द्रमा, सूर्य, जिन ४ अर्थ हैं ।

[एति] ॥ तमोऽपहन्ति । ‘अपे क्लेशतमसोः’ (३। २।५०) इति डः । ‘तमोपहः सहस्रांशुमृगाङ्गजिनवह्निषु’ इति विश्वः [१८१।२७] ।

परिच्छदे नृपाहर्षे परिवर्हः

‘परिवर्हः’ (पु) के सामाग्री, राजाका छत्र-चामर आदि चिह्न, धन ३ अर्थ हैं ।

[पेति] ॥ परिवर्हते, परिवर्हन्ते वा । ‘वर्ह प्राधान्ये’ (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१६) वा । ‘परिवर्हस्तु’ राजाहंस्तुन्यपि परिच्छदे’ इति विश्वः [१८१।३६] ।

इति हान्ताः शब्दाः ।

अथाव्ययाः शब्दाः ।

अव्ययाः परे ।

यहांसे आगे नानार्थवर्गके अन्ततक सब शब्द अव्यय हैं।

[अव्येति] ॥ इतः परेऽनेकार्था अव्यया उच्यन्ते ।

आडीषदर्थेऽभिव्यप्ती सीमार्थे धातुयोगजे ॥ २३९ ॥

‘आड्’ के थोड़ा, अभिव्यप्ति, सीमा, धातुयोगसे उत्पन्न अर्थ ४ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा—१ आपिङ्गलः, २ आस्वर्गात्, ३ आसमुद्रं क्षितीशानाम् (रघु० १।५), ४ आक्रामति, ...’) ।

[एति] ॥ अतति । बाहुलकाद् बाड् प्रत्ययः । तेन संहेत्यभिव्यप्तिः । तेन विना सीमा = मर्यादा । धातुना योगे सति योऽर्थो जायते तस्मिन् । [‘आड् सीमायां परिव्याप्ती क्रियायोगेषदर्थयोः’ इति विश्वः १८५।२] ।

१. विश्वे पुस्तकद्वयेऽपि ‘परिवर्हस्तु—’ इति क्लीबलिङ्गोऽयम् ।

आ प्रगृह्य स्मृतौ वाक्येऽपि

‘आ’ (इसकी प्रगृह्य संज्ञा होती है) के स्मरण, वाक्य २ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ आ एवं नु मन्यसे, २ आ एवं किल तत्,’) ।

[एति] ॥ आप्नोति । क्विप् (३।२।१७८) । पृषो-दरादित्वात् (६।३।१०९) पलोपः । प्रगृह्यसंज्ञकत्वात् । ‘प्लुतप्रगृह्या अवि—’ (६।१।१२५) इति संधि न याति । स्मरणे वाक्यारम्भे च । ‘आ प्रगृह्यः’ स्मृतौ वाक्येऽनुकम्पायां समुच्चये’ (इति मेदिनी) [१७८।३] ।

आस्तु स्यात्कोपपीडयोः ।

‘आः’ के कोप, पीड़ा २ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा—१ आः पाप एवम् अधुनापि प्रजल्पसि, २ आः क्षीतम्,’) ।

[आ इति] ॥ आस्ते । ‘आस उपवेशने’ (अ० आ० से०) । क्विप् (३।२।१७८) । आङ्पूर्वादसतेर्वा । ‘आः स्मरणेऽप्यकारणे कोपसंतापयोरपि’ (इति मेदिनी^२) । [‘आः सन्तापप्रकोपयोः’ इति हैमः, परिशिष्ट० ३] ।

पापकुत्सेषदर्थे कु

‘कु’ के पाप, कुत्सा (निन्दा), थोड़ा ३ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ कुकर्म, २ कुभार्योऽयम्, ३ कोष्णम्, ...’) ।

[पापेति] ॥ कवते, कूयते वा ‘कूङ्’ शब्दे’ (भ्वा० आ० अ०) । मितद्रवादित्वात् (बा० ३।२।१८०) डुः । ‘कु (पापे चेषदर्थे च) कुत्सायां च निवारणे’ इति विश्वः [१८६।७] ।

धिभिर्भर्त्सननिन्दयोः^३ ॥ २४० ॥

‘धिक्’ के डराना, निन्दा २ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ धिक् तार्किकान्, २ धिग् वारवधूगामिनं स्वाम्, ...’) ।

[धिगिति] ॥ धक्कयति । ‘धक्क नाशने’ (चु० प० से०) । बाहुलकाद्विक् प्रत्ययः । दधातेर्वा । अपकार-शब्देभ्योत्पादनं = भर्त्सनम् । निन्दा = दोषकीर्तनम् । [‘धि-भर्त्सने च निन्दायाम्’ इति मेदिनी, १८९।११] ।

चान्वाचयसमाहारेतरतरसमुच्चये ।

‘च’ के अन्वाचय (जहां दो कामोंमें—से एक काम अप्रधान हो वह), समहार (समूह), इतरेतरयोग

१. आ ‘प्रगृह्य—’ इति मेदिनी पाठः ।

२. इदं वचो मेदिन्यां न लभ्यते ।

३. इदं वचः विश्वे (१८६।७), हैमे (परिशिष्टकाण्डे १४) च लभ्यते ।

(एकाधिकका आपसमें मिल जाना), समुच्चय (परस्पर निरपेक्ष क्रियाओंका आपसमें अन्वय होना), विनियोग, तुल्ययोगिता, कारण ७ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ भिन्नामट गाञ्जानय, २ पाणिपादम्, ३ धवखदिरौ, हरिहरौ, ४ ईश्वरं च गुरुं च भजस्व, ५ अहं च त्वं च वृत्रहन्संयुज्याव सनिभ्य आ(निरु० १।४।२१), ६ ध्यातश्चोपस्थितश्च, ७ ग्रामश्च गन्तव्यः आतपश्च अर्थात् आतपात्कथं ग्रामो गम्यते,.....') ।

[चेति] ॥ चन्दति । 'चदि आह्लादे' (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'चः पादपूरणे पक्षान्तरे हेतो विनिश्चये' इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।६५] ।

स्वत्याशीःक्षेमपुण्यादौ'

'स्वस्ति'के आशीर्वाद, कल्याण, पुण्य, मङ्गल ४ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ स्वस्ति भवद्भ्यः, २ स्वस्ति प्रजाभ्यः, स्वस्ति गच्छ, ३ स्वस्तिमान् स्वर्गमाप्नोति, ४ स्वस्ति सुगृहीतनामधेयस्य' (सुद्वाराक्षस पृ० १४९),.....') ।

[स्वेति] ॥ स्वसति, स्वस्यति वा । 'अस दीप्ती' (भ्वा० प० से०) । 'असु क्षेपणे' (दि० प० से०) वा । क्तिच् (३।३।१७४) । बाहुलकात्तिर्वा । 'स्वस्ति मङ्गलाक्षीर्वादपापनिर्णयनादिषु' इति भागुरिः । ['स्वस्ति स्यान्मङ्गले पुण्येऽप्याशंसायामपि ववचित्' इति मेदिनी, १८०।२७] ।

प्रकर्षे लङ्घनेऽप्यति ॥ २४१ ॥

'अति' के अतिशय, लङ्घन २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ अत्युत्तमं भोजनम्, २ मर्यादामतिक्रामति दुष्टः,.....') ।

[प्रेति] ॥ अतति । इन् (उ० ४।१।१८) प्रत्ययः । 'अतिशब्दः प्रशंसायां प्रकर्षे लङ्घनेऽपि च' इति विश्वः [१८७।२४], (मेदिनी) [१८०।२०] ।

स्विप्रदने च वितर्के च

'स्वित्'के प्रश्न, वितर्क २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ किं श्विन्मङ्गलस्ति, २ अधः श्विदासीदुपरि श्विदासीत्,....') ।

[स्विति] ॥ सुष्ठु एति, अयति वा । 'इण् गतो' (अ० प० अ०) । 'इ गतो' (भ्वा० प० अ०) वा । विवप् (३।२।७६) । 'स्वित् प्रश्ने च वितर्के च तथैव पादपूरणे' (इति मेदिनी) [१८०।२७] ।

१. हैमे (परि० काण्ड ३३), विश्वे (१८७।१८) चेदं वचो लभ्यते ।

२. 'लङ्घनेऽप्यति' इति पाठो विश्वे ।

७९ अ०

तु स्याद् भेदेऽवधारणे ।

'तु'के भेद (कमी-वेशी), निश्चय २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ क्षीरान्मांसं तु पुष्टिकृत्, २ भोजनं तु रुचिप्रियम्,.....') ।

[त्विति] ॥ तुदति । 'तुद् व्यथने' (तु० उ० अ०) । मिताद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । 'तु पादपूरणे भेदे समुच्चयेऽवधारणे । पक्षान्तरे वियोगे च प्रशंसायां विनिग्रहे' (इति मेदिनी) [१८०।१९] ।

सकृत् सहैकवारे चापि

'सकृत्' के साथ, एक बार, सर्वदा ३ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ 'सकृद्गच्छन्ति बालकाः' सह गच्छन्तीत्यर्थः, २ सकृदध्ययनाद्विस्मर्यते पाठः, ३ 'सकृद्युवानो गीर्वाणाः' देवाः सदा युवानो भवन्तीत्यर्थः,.....') ।

[सेति] ॥ एकवारम् । 'एकस्य सकृच्च' (५।४।१९) इति सुच् । 'सकृत् सहैकवारयोः' इत्यजयः । ['सकृत् सहैकवारे स्यात्' इति मेदिनी, १८१।३३] ।

आराद् रसमीपयोः ॥ २४२ ॥

'आरात्'के दूर, समीप २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ आराद् दुर्जनसंसर्गस्याज्यः श्रेयोऽभिलाषकैः, २ 'सखायं स्थापयेदारात्' समीपे स्थापयेदित्यर्थः,.....') ।

[एति] ॥ आ राति । 'रा दाने' (अ० प० अ०) । बाहुलकादातिप्रत्ययः । ['आराद् द्वारे समीपे च' इति मेदिनी, १८०।२८] ।

प्रतीच्यां चरमे पश्चात्

'पश्चात्' के पश्चिम दिशा, अन्तिम २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ 'पश्चादस्तमितो रविः' पश्चिम इत्यर्थः, २ पश्चाद्गच्छति,.....') ।

[प्रेति] ॥ अवरस्मिन् । 'पश्चात्' (५।३।३२) इत्यनेनावरस्य सप्तमीपञ्चमीप्रथमान्तस्य निपातितः । ['पश्चात् प्रतीच्यां चरमे' इति विश्वः १८७।१५ हैमः, परि० ३१ च] ।

उताप्यर्थविकल्पयोः ।

'उत' के समुच्चय, प्रश्न, विकल्प, वितर्क ४ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ उत भीम उताजुनः, २ उत दण्डः पतिष्यति, ३ उत पर्वतं भिन्नात्, ४ स्थाणुकुत पुरुषः,.....') ।

[उतेति] ॥ ऊयते स्म । 'उङ् णङ्' (भ्वा० आ० अ०) । क्तः (३।३।१७४) । अप्यर्थः समुच्चयः प्रश्नश्च ।

‘उतापी द्वौ च बाढार्थौ’ इत्यजयः । [‘उत प्रश्नविकल्पयोः’ इति हैमः, परि० २९] ।

पुनःसहार्थयोः शश्वत्

‘शश्वत्’ के बारवार, साथ, सदा ३ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ ‘शश्वद्गच्छति’ अनेकवारं गच्छतीत्यर्थः, २ शश्वद्भुजते, ३ शश्वतं वैरम्,’) ।

[प्विति] ॥ शशति । ‘शश प्लुतगती’ (श्वा० प० से०) । बाहुलकाद् । ‘शश्वत् सहसहार्थयोः’ इत्यजयः । [‘शश्वत् सह’ पुनर्नित्ये’ इति हैमः, परि० ३२] ।

साक्षात् प्रत्यक्षतुल्ययोः ॥ २४३ ॥

‘साक्षात्’ के प्रत्यक्ष, तुल्य २ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ साक्षात्पश्यति परमात्मानं योगी, २ ‘इयं साक्षाल्लक्ष्मीः’ लक्ष्मीतुल्येत्यर्थः,’) ।

[सेति] ॥ सहाक्षेण साक्षः । तमतति । विवृ (३।२।१७८) । ‘साक्षात्तुल्यसमक्षयोः’ इत्यजयः । [‘साक्षात् प्रत्यक्षतुल्ययोः’ इति मेदिनी, १८१।३३] ।

खेदानुकम्पासंतोषविस्मयामन्त्रणे बत ।

‘बत’ के खेद, दया, सन्तोष, विस्मय, आमात्रण ५ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ अहो बत महद् दुःखम्, २ बत निःस्वोऽसि त्वम्, ३ बत प्राप्ता सीता, ४ अहो बतासि स्पृहणीयवीर्यः (कु० सं० ३।२०), ५ बत वितरत तोयं तोयवाहा नितान्तम्,’) ।

[खेदेति] ॥ वयते स्म । ‘वय गती’ (श्वा० आ० से०) ‘गत्यर्था—’ (३।४।७२) इति क्तः । नेट् () । वन्यते स्म । ‘वनु याचने’ (त० उ० से०) । क्तः (३।२।१०२) । ‘बत खेदेऽनुकम्पायां हर्षे संबोधनेऽद्भुते’ इति दन्तोष्ठादावजयः^१ । [खेदानुकम्पाहर्षेषु विस्मये च स्मृतं बत’ इति शाश्वतः ७८४] ।

हन्त हर्षेऽनुकम्पायां वाक्यारम्भविषादयोः ॥ २४४ ॥

‘हन्त’ के हर्ष, दया, वाक्यारम्भ, विषाद ४ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ हन्त जीवामो वयम्, २ हन्त दीनो

१. विश्वे ग्रन्थद्वये ‘शश्वत्पुनः सदाथयोः’ इति (१८७।१५), शाश्वते ‘पुनः सदाथयोः शश्वत्’ इति (श्लो० ७९८) नामरत्नमालायाश्च ‘भूयः सदाथयो शश्वत्’ (पं० २०।१७) इति सदाथेऽयं पठितः ।

२. अग्रिमशाश्वतवचनेन हैमोक्त (परि० ३१) वचनेन मेदिन्युक्त (८०।२६) वचनेन पवर्गादित्वमेवास्य समीचीनम् ।

रक्षणीयः, ३ हन्त ते कथयिष्यामि (गीता १०।१९), ४ हन्त जातमजातारेः प्रथमेन त्वयारिणा (शिशु० वधः २।१०२),’) ।

[हन्तेति] ॥ हन्ति । बाहुलकात् । ‘हन्त वाक्यारम्भखेदविषादहर्षसंभ्रमे’ (इति मेदिनी) [१८०।२८] ।

प्रति प्रतिनिधौ वीप्सालक्षणादौ प्रयोगतः ।

‘प्रति’ के प्रतिनिधि, वीप्सा, लक्षण, ‘आदि’ से—इत्थंभूताख्यान, भाग, प्रतिदान ६ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ अभिमन्युरर्जुनं प्रति, २ वृत्तं वृत्तं प्रति विद्योतते विद्युत्, ३ वृत्तं प्रति विद्योतते विद्युत्, ४ साधु देवदत्तो मातरं प्रति, ५ यदत्र मां प्रति सौऽशो दीयताम्, ६ माषानस्मै तिलेभ्यः प्रतिप्रयच्छति,’) ।

[प्रेति] ॥ प्राति । ‘प्रा पूरणे’ (अ० प० अ०) । प्रथते वा । ‘प्रथ प्रख्याने’ (श्वा० आ० से०) । बाहुलकाद्भुतिः । इत्थंभूताख्यानः = मुख्यसदृशः प्रतिनिधिः । व्याप्तुमिच्छा = वीप्सा । आदिना इत्थंभूताख्यानभागप्रतिदानस्तोकेषु । [‘प्रति प्रतिनिधावित्थंभूताख्यानाभिमुख्ययोः’ इति मेदिनी, १८०।२५] ।

इति हेतुप्रकरणप्रकाशादिसमाप्तिषु ॥ २४५ ॥

‘इति’ के हेतु, प्रकरण, प्रकाश, ‘आदि’ से—इस तरह, समाप्ति, विवक्षा, नियम, स्वरूप ७ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ हन्तीति पलायते, २ गौरश्वो हस्तीति जातिः, ३ ‘इति पाणिनिः’ पाणिनिर्लोकं प्रकाशत इत्यर्थः, ४ क्रमादमुं नारद इत्यबोधि सः (शिशु० वधः १।३), ५ धर्ममाचरेदिति, अ अ इति (पा० सू० ८।४।६८), ६ तदस्यास्यस्मिन्निति मतुप् (पा० सू० ५।२।९४), ७ वृद्धिरित्येव या सा वृद्धिः,’) ।

[इति] ॥ एति, अयति वा । क्तिच् (३।३।१७४) । ‘इति प्रकरणे हेतौ प्रकाशादिसमाप्तिषु । निदर्शने प्रकारे स्यादनुकर्षे च संमतम्’ इति विश्वः [१८७।२३] ।

प्राच्यां पुरस्तात्प्रथमे पुरार्थेऽग्रत इत्यपि ।

‘पुरस्तात्, अग्रतः’ २ के पूर्व दिशा, पहले (प्रथम), बीता हुआ काल, सामने ४ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ ‘पुरस्ताद् द्वारम्’ पूर्वस्यां दिशीत्यर्थः, २ पुरस्ताद्भुक्ते प्रथमं भुंक्त इत्यर्थः, ३ पुरस्ताद्रामोऽभूत्, ४ पित्रोः पुरस्तान् क्रीडति शिशुः,’) । इसी प्रकार ‘अग्रतः’ का उदाहरण समझना चाहिए ।

[प्रेति] ॥ पूर्वंस्मिन् । ‘सप्तमी—’ (५।४।२७) इत्यस्तातिः । ‘अस्ताति च’ (५।३।४०) इति पुरादेशः । ‘प्राच्यां

१. ‘—प्रकर्षादिसमाप्तिषु’ इति पाठान्तरम्

पुरः पुरस्तादग्रप्रथमव्यतीतेषु' इति बोधालितः । 'अग्रे' इति अग्रतः । आद्यादितसिः (वा० ५।४।४४) [पुरस्तात् चतुर्षु प्राच्यां पुरार्थे प्रथमेऽग्रतः' इति शाश्वतः, ७८९] ।

यावत्तावच्च साकल्येऽवधौ मानेऽवधारणे ॥ २४६ ॥

'यावत्, तावत्'के सम्पूर्ण, अवधि, प्रमाण, निश्चय ४ अर्थ हैं । ('दोनोंके क्रमशः उदा०—१ मम यावत्कार्यमस्ति तावत्कुरु, यावदध्यापितं तावत्पठितम्, २ यावद्गन्ता तावत्तिष्ठ, ३ यावत्सुवर्णं तावद्भजतम्, यावद्दत्तं तावद्भुक्तम्, ४ यावदमन्त्रं ब्राह्मणानामन्त्रयस्व,') ।

[येति] ॥ यत्, तत्, परिमाणमस्य । तद्धिताः' (४।१।७६) इति बहुवचनेनान्येऽनुक्ता अपि तद्धिता ज्ञापिताः । तेन डावतुः^१ । 'यावत् कात्स्न्येऽवधारणे । प्रशंसायां परिच्छेदे मानाधिकारसंभ्रमे । पक्षान्तरे च' (इति मेदिनी) [१८१।३१-३२] ।

मङ्गलानन्तरारम्भप्रश्नकात्स्न्येऽवधौ अथ ।

'अथो, अथ' के मङ्गल, बाद, आरम्भ, प्रश्न, कात्स्न्य, अधिकार, प्रतिज्ञा, एक बार कहे हुएको फिर कहना, समुच्चय ९ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ अथातो ब्रह्मजिज्ञासा (यो० सू० १।१।१), २ स्नानं कृत्वाऽथ भुञ्जीत, ३ अथ शब्दानुशासनम् (पात० भा० १।१ आह्नि० १ पस्प०), ४ अथ वक्तुं समर्थस्त्वम् ?, ५ अथ क्रतून् ब्रूमः, ६ अथ स्नानविधिः, ७ गौडो भवानथेति ब्रूमः, ८ अथो इमं वेदमध्यापय अथो एनं छन्दोऽपि, ९ अथो खत्वाहुः, भीमोऽथाजुनः,') ।

[मङ्गन्ति] ॥ अर्थयते । अर्थ याञ्चायाम्' (चु० आ० से०) । बाहुलकात् डोः । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । पृषोदरादित्वाद्दलोपः । 'अथाथो संशये स्थातामधिकारे च मङ्गले^२ । विकल्पानन्तरप्रश्नकात्स्न्यारम्भसमुच्चये' (इति मेदिनी) [१८१।३५] ।

वृथा निरर्थकाविध्योः

१. 'यत्तदेतेभ्यः—' इति सूत्रस्थ—'डावताऽर्थवैशिष्ट्यान्निर्देशः पृथगुच्यते' इति भाष्यप्रतीकमादाय 'यावत्तावदि'त्याभ्यामानेन वतुप्रत्ययं कृत्वा 'आ सर्वनाम्नः' (६।३।९१) इत्यात्वविधानस्य कैयटेन स्पष्टमुक्ततयेदं वचनं न सम्यक् । 'डावतु'प्रत्ययस्य विधानं तु प्राचां सम्मतमित्यपि तन्नैव कैयटेनोक्तम् ।

२. 'अकारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा । कण्ठं भित्त्वा विनिर्यातौ तस्मान्माङ्गलिकावुभौ ॥' इत्यभियुक्तोक्त्या 'अथ'शब्दो मङ्गलार्थकः ।

'वृथा' के व्यर्थ, विधि-हीन २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ वृथा दुग्धोऽनङ्गवान्, २ प्रतिभाष्यं वृथा दानमाचिकं सौरिकं च यत् (मनुः ८।१।५९),') ।

[वृथेति] ॥ वृणोति, वृणीते वा । 'वृञ् वरणे' (त्वा० उ० से०) । 'वृञ् संभक्ती' (ऋचा० आ० से०) वा । बाहुलकात् थाक् । 'वृथा निष्कारणे वन्ध्ये वृथा स्याद्विधिवर्जिते' इति विश्वः [१८८।२९] ।

नानानेकोभयार्थयोः ॥ २४७ ॥

'नाना' के अनेक, उभय, विना ३ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ नानाविधाः पुरुषाः, २ नानाविधं न सज्जेत, ३ 'नानानारीनिष्फला लोकयात्रा' नारीविना लोकयात्रा निष्फलेत्यर्थः,') ।

[नेति] ॥ नेति नाना । 'विनञ्भ्यां नानागो न सह' (५।२।२७) इति नमो नाञ् । 'नानाशब्दो विनार्थेऽपि तथानेकोभयार्थयोः' (इति मेदिनी) [१८२।४५] ।

नु पृच्छायां विकल्पे च

'नु'के प्रश्न, विकल्प, वितर्क ३ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ को नु धावति, २ देवदत्तो नु यज्ञदत्तो नु पण्डितः, ३ स्थापुर्नु पुरुषो नु,') ।

[न्विति] ॥ नुदति, नोति वा । 'णुद प्रेरणे' (तु० उ० अ०) । 'णु स्तुतो' (अ० प० से०) वा । मितद्वादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः । 'नु स्यात्प्रश्ने विकल्पार्थेऽप्यतीतानुनयार्थयोः' इति विश्वः [१८८।३१] ।

पश्चात्सादृश्ययोरनु ।

'अनु' के पश्चात्, सादृश्य, लक्षण, तत्त्वाख्यान, भाग, वीप्सा, लम्बाई ७ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ राममनुगच्छति लक्ष्मणः, २ पितरमनुकरोति बालः, ३ वृक्षमनुद्योतते विद्युत्, ४ साधु देवदत्तो मातरमनु, ५ यदन्नं मामनु स्यात्तद्दीयताम्, ६ वृक्षं वृक्षमनुसिञ्चति, ७ अनुगङ्गं काशी,') ।

[पेति] ॥ अनिति । 'अन प्राणने' (अ० प० से०) । बाहुलकादुः । 'अनु हीने सहार्थे च पश्चात्सादृश्ययोरपि । आयामे च समीपे च लक्षणादावनुकमे' इति विश्वः [१८८।३३-३४] ।

प्रश्नावधारणानुज्ञानयामन्त्रणे ननु ॥ २४८ ॥

'ननु' के प्रश्न, अवधारण, अनुज्ञा, आमन्त्रण, वाक्या-

२. विश्वे-तु—'इययोरनु । आयामे च नियामे च—' इति पाठः ।

रम्भ, आक्षेप, प्रत्युक्ति ७ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ ननु पठति नात्रः, २ नन्वद्य गच्छामो वयम्, ३ नन्वादिश, ४ ननु चण्डि प्रसोद मे, ५ नन्वपोहः प्रसूयते, ६ ननु किमर्थमागतस्त्वम्, ७ अकार्षीः गृहकार्यं ? ननु करोमि भोः, पठसि पुस्तकम् ? ननु पठामि भोः,) ।

[प्रश्नेति] ॥ न नुवति । 'गुद प्रेरणे' (तु० उ० अ०) । डुः (वा० ३।२।१५०) । 'ननु प्रश्नेऽप्यनुनयेऽनुज्ञानेऽप्यवधारणे । आमन्त्रणे' (चापि) ननु' इति विश्वः [१८८।३१-३२] ।

गर्हासमुच्चयप्रश्नशङ्कासंभावनास्त्वपि ।

'अपि' के निन्दा, समूह (भी), प्रश्न, शङ्का, संभावना, हृष्टप्रश्न, आक्षेप, युक्त पदार्थ (वस्तु) ८ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ अपि सिद्धेऽपलाण्डम्, २ स्त्रियं पालय पुत्रमपि, ३ अपि गच्छसि गृहम्, ४ अपि प्रसिद्धेऽनुष्टो नृपतिः, ५ पर्वतमपि शिरसा भिन्नात्, ६ अपि क्रियार्थं सुलभं समिस्तकुशं जलान्यपि स्नानविधिचर्माण ते । अपि स्वशक्त्या तपसे प्रवर्तसे—' (कु० सं० ५।३३), ७ अपि गृहीयां चेदम्, ८ सर्पिषोऽपि स्यात्,) ।

[गहेति] ॥ न पियति । 'पि गतो' (तु० प० अ०) । विवप् (३।२।१७८) । आगमशास्त्रस्यानित्वत्वाच्च तुक् । 'अपि संभावनाप्रश्नशङ्कागर्हासमुच्चये । तथा युक्तपदार्थे च' कामचारक्रियासु च' इति विश्वः [१८८।३९] ।

उपमायां विकल्पे वा

'वा' के उपमा, विकल्प, समूह ३ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ सर्पौ वा क्रुद्धः सर्प इव क्रुद्ध इत्यर्थः, २ यत्वेर्वाहिभिर्वा यजेत, ३ सा वा शम्भोस्तदीया वा मूर्तिर्जलमयी मम, (कु० सं० २।६०), न तृतीया मूर्तिरित्यर्थः,) ।

[उपेति] ॥ वाति । 'वा गत्यादौ' (अ० प० अ०) । विवप् (३।२।१७८) । 'वा स्याद्विकल्पोपमयोवितर्कं पादपूरणे । समुच्चये च' (इति मेदिनी) [१८५।७४-७५] । 'वा स्याद्विकल्पोपमयोरेवार्थे च समुच्चये' इति विश्वः [१८९।४०] ।

समि त्वर्थे जुगुप्सिते ॥ २४९ ॥

'सामि' के आधा, निन्दित २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ सामि संमीलित्वाची, २ सामि कृतमकृतं स्यात्,) ।

१. आगमशास्त्रमनित्यम्' इति परिभाषेन्दुशेखरः [९४]

२. विश्वे '—पदार्थेषु—' इत्येषं पाठः :

[सेति] ॥ सामयति । 'साम सान्त्वप्रयोगे' (चु० उ० से०) । 'अच इः' (उ० ४।१३८) । ['सामि निन्दा-द्वयोर्मतम्' इति मेदिनी, १८३।५५] ।

अमा सह समीपे च

'अमा' के साथ, निकट २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ 'पुत्रेणामा भुङ्क्ते' सहेत्यर्थः, २ अमा भवोऽमात्यः,) ।

[एति] ॥ न माति । 'मा माने' (अ० प० अ०) । विवप् (३।२।७६) । सहाय्ये । ['अमा सहार्थान्तिकयोः' इति विश्वः, १८९।४३] ।

कं वारिणि च मूर्धनि ।

'कम्' से पानी, शिर, मुख ३ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ कञं कमलम्, २ कञ्जाः केशाः, ३ कंयुः,) ।

[कमिति] ॥ कम्यते । 'कमु कान्तो' (श्वा० आ० से०) । णिङ्भावे विच् (३।३।७५) । 'कमु शिरः मुखवारिषु' इति विश्वः [१८९।४६] । 'कमु पादपूरणे तोये [मस्तके च सुखेऽपि च'] (इति मेदिनी) [१८३।५२] ।

इवेत्यमर्थयोरेवम्

'एवम्' के सदृश, इस तरह, उपदेशादि, निर्देश, निश्चय स्वीकार ६ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ अग्निरेवं द्विजोऽग्निरिवेत्यर्थः, २ एवं वादिनि देवर्षौ—(कु० सं० ६।८४), ३ एवमधीष्व, ४ एवं तावत्, ५ एवमेतत्, ६ एवं कुर्मः,)

[ईति] ॥ 'ए' एत्थं वमति । टुवम् उद्गिरणे' (श्वा० प० से०) । विच् (३।२।७५) । एवं प्रकारोपमयोरङ्गीकारेऽवधारणे' इति धरणिः । ['एवं प्रकारे स्यादङ्गीकारेऽवधारणे' इति मेदिनी, १८३।५६] ।

नूनं तर्केऽर्थनिश्चये ॥ २५० ॥

'नूनम्' के तर्क, अर्थका निश्चय २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ नूनं शरत्फुल्ला हि काशाः, २ नूनं हन्तास्मि रावणम्,) ।

[न्विति] ॥ नुवा स्तुत्या नमति । विच् (३।२।७५) । ['नूनं तु निश्चिते तर्के स्मरणे वाक्यपूरणे' इति मेदिनी, १८३।६०] ।

तूष्णीमर्थे सुखे जोषम्

'जोषम्' के मौन (चुप रहना), सुख २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ 'जोषमास्व' मौनमास्वेत्यर्थः, २ जोषमास्ते जितेन्द्रियः,) ।

[त्विति] ॥ जुष्यते । 'जुष तृप्ति' (चु० उ० से०) ।

बाहुलकादम् । 'जोषं सुखे प्रशंसायां तूष्णीलङ्घनयोरपि' (इति मेदिनी) [१८३।५९] ।

किं पृच्छायां जुगुप्सने ।

'किम्' के प्रश्न, निन्दा २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०— १ किंकरोपि?, २ स किंसखा साधु न शास्ति योऽसिपं (किरा० १।५),') ।

[किमिति] ॥ कूयते, कवनम् वा । 'कु शब्दे' (अ० प० अ०) । बाहुलकाड्डिम् । कायते: (भ्वा० प० अ०) हिमि: (उ० ४।१५८) वा । 'किम् कुत्सायां वितर्के च निषेधप्रश्नयोरपि' (इति मेदिनी) [१८३।५२] ।

नाम प्रकाश्यसंभाव्यक्रोधोपगमकुत्सने ॥ २५१ ॥

'नाम' के प्राकाश्य (प्रकट, नाम, संज्ञा), संभावनाके योग्य, क्रोध, द्वेषपूर्वक स्वीकार करना, निन्दा, झूठा, विस्मय ७ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ हिमालयो नाम नगाधि- राजः (कु० सं० १।१), २ कथं भविष्यति संगरो नाम, ३ ममापि नाम रावणस्य नरवानरैर्मृत्युः, ४ शत्रोः सकाशाद् गृह्णाति नाम, एवमस्तु नाम, ५ को नामायं प्रलपति मे विशतः सभायाम्, ६ दष्टेऽधरे रोदिति नाम तन्वी, ७ अन्धो नाम गिरिमारोहति,') ।

[नामेति] ॥ नामयति, नाम्यते वा । 'णम प्रह्वत्वे' (भ्वा० प० अ०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (बा० ३।२।१०१) इति डः । 'नाम कोपेऽभ्युपगमे' विस्मये स्मरणेऽपि च । संभाव्यकुत्साप्राकाश्यविकल्पेऽपि दृश्यते (इति मेदिनी) । [१८३।५२-५३] । संभाव्यं = संभावना ।

अलं भूषणपर्याप्तिशक्तिवारणवाचकम् ।

'अलम्' के भूषण, काफ़ी, शक्ति, मना करना, व्यर्थ ५ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ अलङ्कृतां कन्यां प्रयच्छेत्, २ 'अलमस्यस्य धनं' बह्वित्यर्थः, ३ अलं मल्लो मल्लाय, ४ अल- मतिप्रसङ्गेन, ५ अलं महीपाल तव श्रमेण—(रघु० २।३४),') ।

[एति] ॥ अलति । 'अल भूषणादौ' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादम् । 'अलं भूषणपर्याप्तिवारणेषु निर- थके । अलं शक्ती च निर्दिष्टम्' इति विश्वः [१९०।४८] ।

हुं वितर्के परिप्रश्ने

'हुम्' के वितर्क, प्रश्न, भय, बराना, अनिच्छा ५ अर्थ हैं ।

('क्रमशः उदा०—१ हुं पयो हुं मृगतृष्णा, २ हुं देवदत्तोऽयम्, ३ हुं राक्षसोऽयम्, ४ हुं निर्हृजः, ५ हुं हुं सुखं माम्,') ।

[हुमिति] ॥ हूयते । 'हु दानादौ' (जु० प० अ०) । बाहुलकान्तः ['हुम् स्मृतावप्यपाकृती' इति मेदिनी १८३।५५] ।

समयान्तिकमध्ययोः ॥ २५२ ॥

'समया' के समीप, बीच २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०— १ समया ग्रामं नदी, २ 'ग्रामं समयाऽस्ते' ग्राममध्य इत्यर्थः,') ।

[सेति] ॥ समेति । 'इण् गती' (अ० प० अ०) । 'आ समिण् निकषिभ्याम्' (उ० ४।१७५)

पुनरप्रथमे भेदे

'पुनः' के फिर, भेद (विशेष) २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ पुनरागतः, २ किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राज- र्यस्तथा (गीता १।३),') ।

[प्विति] ॥ पनते । 'पन स्तुतो' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकादरः, अ(कार) स्योकारः । 'पुनर- प्रथमे मतम् । अधिकारे च भेदे च तथा पक्षान्तरेऽपि च' (इति मेदिनी) [१८४।७२] ।

निर्निश्चयनिषेधयोः ।

'निः' के निश्चय, निषेध, २ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०— १ निष्पन्नं कार्यम्, निरुक्तम्, २ निर्धनो वणिक्,') ।

[निरिति] ॥ नृणाति । 'नृ नये' (क्र्या० प० से०) । क्विप् (३।२।१७८) । 'ऋत इत्' (७।१।१००) । 'निर्निश्चये क्रान्ताद्यर्थे निर्निःशेषनिषेधयोः' इति विश्वः [१९१।५९] ।

स्यात्प्रबन्धे चिरातीते निकटागामिके पुरा ॥ २५३ ॥

'पुरा' के प्रबन्ध, बहुत दिन पहले, आनेवाला निकटका समय ३ अर्थ हैं । ('क्रमशः उदा०—१ 'पुराधीयते' निरन्त- रमपाठीदित्यर्थः, २ पुरा भवं पुरातनम्, ३ 'गच्छ पुरा देवो वर्षति' समनन्तरं वर्षिष्यतीत्यर्थः,') ।

[स्यादिति] ॥ प्रबन्धे = अविच्छेदने क्रियाकरणे । पुरति । 'पुर अग्रगमने' (तु० प० से०) । बाहुलकात् कः । 'पुरा पुराणे निकटे प्रबन्धातीतभाविषु' (इति मेदिनी) [१८४।६९] ।

१. 'कामेऽभ्युपगमे—' इति पाठान्तरम् ।

२. '—विकल्पेऽपि च—' इति मेदिनीपाठः ।

१. इदमेव वचनं विश्वे (१९०।५४), मेदिन्यां (१८४। ६५) च लभ्यते ।

ऊर्यूरी चोररी च विस्तारेऽङ्गीकृतौ त्रयम् ।

‘ऊररी, ऊरी, उररी’ ३ के विस्तार, स्वीकार २ अर्थ हैं ।
(क्रमशः उदा०—१ ‘ऊररीकृत्य, ऊरीकृत्य, उररीकृत्य वा पठ’ विस्तार्येत्यर्थः, २ ‘ऊररीकृत्य, ऊररीकृत्य, उररीकृत्य वाऽङ्गां गच्छति’ स्वीकृत्य गच्छतीत्यर्थः,) ।

[विति] ॥ ऊयते । ‘ऊयी तन्तुसंताने’ (भ्वा० आ० से०) । बाहुलकाद्रीक, रीक् च । ‘वयतेः’ (भ्वा० उ० अ०) । ररीक् । संप्रसारणम् (६।४।१५) । ‘ऊररी चोररी चोररी विस्तारेऽङ्गीकृते त्रयम्’ इत्यजयः । [‘ऊर्यूर्यूररी च विस्तारेऽङ्गीकृतौ त्रयम्’ इति मेदिनी, १८४।७१] ।

स्वर्गे परे च लोके स्वर

‘स्वः’ के स्वर्ग, परलोक २ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ ‘स्वर्लोकलोकेतरदुर्लभानि’ (नैषधच० ३।१६), २ स्वर्गतस्य क्रिया कार्या पुत्रैः परमभक्तिः,) ।

[स्वर्ग इति] ॥ ‘परे’ इति लोकविशेषणम् । स्वरति । ‘स्वृ शब्दोपतापयोः’ (भ्वा० प० अ०) । विच् (३।२। ७५) [‘स्वः स्वर्गपरलोकयोः’ इति विश्वः १९०।५५] ।

वार्तासंभाव्ययोः किल ॥ २५४ ॥

‘किल’ के वार्ता, सम्भावनाके योग्य, हेतु, झूठा, अरुचि ५ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ जघान कंसं किल वासुदेवः, अर्जुनः किल विजेष्यते कुरुन्, ३ स किल कविरेवमुक्तवान्, ४ गोत्रस्खलितं किलाश्रुतं कृत्वा, ५ त्वं किल योऽस्यसे, ...’) ।

[वार्तते] ॥ किलति । ‘कील श्वेत्ये’ (तु० प० से०) । इगुपध- (३।१।१३५) इति कः । ‘किलशब्दस्तु वार्तायां संभाव्यानुनयार्थयोः’ इति विश्वः [१९१।६१] । ‘वार्तायामरुचौ किल’ इति त्रिकाण्डशेषः [३।३।४६७] ।

निषेधवाक्यालंकारे जिज्ञासानुनये खलु ।

‘खलु’ के निषेध, वाक्यालङ्कार, जिज्ञासा, अनुनय ४ अर्थ हैं । (क्रमशः उदा०—१ ‘खलु रुदित्वा’ रोदनं माकुर्वत्यर्थः, २ एतस्खलवाहुः, ३ स खल्वधीते शब्दशास्त्रम्, ४ न खलु न खलु मुखे साहसं कार्यमेतत् (नागानन्द० २।१०), ...’) ।

१. उक्तमेदिनीवचनात् ‘उररी’ति ह्रस्वोकारदिः ‘ऊररी’ इति मध्यह्रस्वोकारवानपि इति बोध्यम् । तथा ‘ऊर्यूरी चाप्युभौ शब्दौ विस्तारेऽङ्गीकृतावपि’ इति मेदिनी (१८४। ६६) वचनात् ‘उरी’ ह्रस्वोकारादिर्दीर्घान्तोऽपि । एवं च ‘उररी, ऊरी, ऊररी, ऊरूरी, उरी’ इति पञ्च शब्दा बोध्याः ।

[नीति] ॥ खलति । ‘खल संचये’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादुः । ‘खलु स्याद्वाक्यभूषायां जिज्ञासायां च सान्त्वने । वीप्सामाननिषेधेषु पूरणे पादवाक्ययोः’ (इति मेदिनी) [१८४।७३] ।

समीपोभयतः शीघ्रसाकल्याभिमुखेऽभितः ॥ २५५ ॥

‘अभितः’ के समीप, दोनों तरफ, शीघ्र, साकल्य, सामने ५ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ ‘वाराणसीमभितो गङ्गा’ समीप इत्यर्थः, २ अभितः कुरु चामरौ, ३ ‘अभितो गच्छ’ शीघ्रमित्यर्थः ४ ‘व्याप्नोत्यभितो रजः’ सर्वत इत्यर्थः ५ आपतन्तमभितोऽरिमपश्यत्, ...’) ।

[समिति] ॥ ‘पर्यभिभ्यां च’ (५।३।९) इत्यभि-
शब्दात्तसिल् । [‘अभितः शीघ्रसाकल्यसंमुखोभयतोऽन्तिके’ इति विश्वः १९१।६७, मेदिनी १८६।८३ च] ।

नामप्राकाश्ययोः प्रादुः

‘प्रादुः’ के नाम, प्रकट २ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ विष्णोर्दश प्रादुभावाः दश नामानीत्यर्थः, २ प्रादुर्भवति, ...’) ।

[नामेति] ॥ प्रान्दति । ‘अदि बन्धने’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादुः । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न नुम् । प्राप्ति वा । ‘अद भक्षणे’ (अ० प० अ०) । नामशब्दार्थे । [‘प्राकाश्ये सम्भवे प्रादुः’ इति शाश्वतः, ८०३] ।

मिथोऽन्योन्यं रहस्यपि ।

‘मिथः’ के परस्पर, एकान्त २ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ वसिष्ठकौण्डिन्यमैत्रावरुणानां मिथो न विवाहः, २ मिथो मन्त्रयते, ...’) ।

[मीति] ॥ मेथति । ‘मेथ संगमे’ (भ्वा० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) ह्रस्वः । बाहुलकादोः । तन्त्रेणाभयमिह निर्दिष्टम् । अन्योऽन्यार्थे । [‘मिथोऽन्योन्ये रहस्येऽर्थे च’ इति मेदिनी १८६। ८३] ।

तिरोऽन्तर्धौ तिर्यगर्थे

‘तिरः’ के छिपना, तिर्ह्वा २ अर्थ हैं । (‘क्रमशः उदा०—१ इति व्याहृत्य विबुधान्विश्वयोनिस्तिरोदधे (कु० सं० २। ६२), २ तिरोगच्छति भास्करः, ...’) ।

[तीति] ॥ तरति । ‘तृ’ [प्लवनतरणयोः] (भ्वा० प० से०) । असुन् (उ० ४।१८९) । ‘क्वचिद-
पवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशते’ इति [परि० शे० ५९] गुणविषये इत् । [‘तिरोऽन्तर्धौ तिर्यगर्थे’ इति विश्वः १९२।६८, शाश्वतः ८०४, मेदिनी १८५।८३ च] ।

हा विषादशुगतिषु ॥ २५६ ॥

‘हा’ के विषाद, शोक, दुःख ३ अर्थ हैं। (‘क्रमशः उदा०—
१ हा गतो रमणीयः कालः, २ हा वनं गतो रामचन्द्रः, ३ हा
हतोऽस्मि मन्दभाग्यः, ...’)।

[हेति] ॥ जहाति । ‘ओहाक् त्यागे’ (जु० प०
अ०) । विवप् (३।२।१७८) । ‘हा विषादे च शोके च
कुत्सादुःखार्थयोरपि’ (इति मेदिनी) [१८६।८६] ।

अहहेत्यद्भुते खेदे

‘अहह’ के अद्भुत, खेद २ अर्थ हैं। (‘क्रमशः उदा०—
१ अहह बुद्धिप्रकर्षो नृपालस्य, २ अहह हता विधवा बाला,
.....’) ।

[अहेति] ॥ अहं जहाति, जिहीते वा । [ओ-]
‘हाक्’ [त्यागे] (जु० प० अ०) । [ओ-] ‘हाङ्’ [गती]
(जु० आ० अ०) । ‘अन्येभ्योऽपि—’ (वा० ३।२।१०१)
इति डः । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) मलोपः ।
‘—अहहा दीर्घान्तमपि—’ इति मुकुटः । तत्र विवप् (३।
२।७६) बोध्यः । ‘अहहेत्यद्भुते खेदे परिवर्तेशप्रहर्षयोः ।
संबोधनेऽपि’ (इति मेदिनी) [१८६।९३] ।

हि हेतावधारणे ॥ २५७ ॥

‘हि’ के हेतु, निश्चय २ अर्थ हैं। (‘क्रमशः उदा०—१
अग्निरत्रास्ति धूमो हि दृश्यते, २ चन्द्रो हि शीतलः, ...’) ।

विशेषः—‘नानार्थं अव्यय’ शब्दोंके अव्ययमात्र होनेसे
अन्य प्रकरणोंके समान (‘अव्यय०’) इस तरह प्रत्येक शब्दोंके
बाद नहीं लिखा गया है, अतः ३।३।२३० से ३।३।२५७ तकके
प्रत्येक शब्दोंको ‘अव्यय’ समझना चाहिए ।

[हीति] ॥ हिनोति । ‘हि गती’ (स्वा० प० अ०) ।
विच् (३।२।७५) । संज्ञापूर्वकत्वाद्व्युत्पादभावः । विवपि
(३।२।१७८) तुगभावो वा । ‘हि पादपूरणे हेतो विशेषेऽ-
प्यवधारणे । प्रश्ने हेत्वपदेशे च संभ्रमासूययोरपि । ही
दुःखहेतावाख्यातो विषादे विस्मयेऽपि च’ (इति मेदिनी)
[१८६।८६-८७] । तत्र पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९)
दीर्घः । एषु सर्वत्र भावे वा प्रत्यया बोध्याः ।
इत्यनेकार्थवर्गविवरणम् ॥ ३ ॥

अथाव्यवर्गः ॥ ४ ॥

चिरायचिररात्रायचिरस्याद्याश्चिरार्थकाः ।

चिराय, चिररात्राय, चिरस्य, (+ आद्य शब्दसे—चिरणे,
चिरात्, चिरम्, चिर) ३ का ‘देर’ अर्थ है ।

१. अस्मिन्नानार्थवर्गे ग्रन्थकृता ‘तु हि चे’स्पदिशब्द-

[चीति] ॥ चिरमयते । ‘अय गती’ (भ्वा० आ०
से०) । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१) ॥ (१) ॥ * ॥ चिरा रा-
त्रयः । ‘अच्प्रत्ययान्वय—’ (५।४।७५) इत्यत्र ‘अच्’ इति
योगविभागादच् । चिररात्रानयते । ‘कर्मण्यण्’ (३।२।१)
॥ (२) ॥ * ॥ चिरमस्यति । ‘अमु क्षेपणे’ (दि० प०
से०) । प्यत् (३।१।१२४) । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्धयभावः ।
शकन्ध्वादिः (वा० ६।१।९४) ॥ (३) ॥ * ॥ आयपदेन
‘चिरम्’ ‘चिरेण’ ‘चिरात्’ ‘चिरे’ इति गृह्यन्ते । चिरोऽर्थो
येषाम् ॥ * ॥ त्रीणि ‘दीर्घकालस्य’ ।

मुहुः पुनःपुनः शश्वदभीक्षणमसकृत्समाः ॥ १ ॥

मुहुः, पुनः पुनः, शश्वत्, अभीक्षणम्, असकृत् ५ का ‘वार-
वार’ अर्थ है ।

[मुहुरिति] ॥ मोहनम् । ‘मुह वैचित्ये’ (दि० प०
अ०) । बाहुलकादुस् ॥ (१) ॥ * ॥ ‘नित्यवीप्सयोः’
(८।१।४) इति पुनःशब्दस्य द्वित्वम् ॥ (२) ॥ * ॥ शश-
ति । ‘शश प्लुतगती’ (भ्वा० प० से०) । बाहुलकाद्वितिः ॥
(३) ॥ * ॥ अभि क्षणीति । ‘क्षु तेजने’ (अ० प० से०) ।
बाहुलकादुमुः । ‘अन्येषामपि—’ (६।३।१३७) इति दीर्घः
॥ (४) ॥ * ॥ न सकृत् ॥ (५) ॥ * ॥ समास्तुत्यार्थः ।
अजयस्तु अभीक्षणशब्दमनव्ययमप्याह—‘अभीक्षणं तु पौनः-
पुन्ये सर्वदार्थे च दृश्यते’ इत्यनव्ययप्रकरणे पाठात् । ‘वारं
वारं शश्वदर्थे वारं वारेण चेष्यते’ इति त्रिकाण्डशेषः [३।
४।३] । पञ्च ‘पौनःपुन्यस्यार्थस्य’ ।

स्नाग्नस्तित्यञ्जसाहायद्राङ्मङ्क्षुसपदि हुते ।

स्नाक, स्नाति, अञ्जसा, अहाय, द्राक्, मङ्क्षु, सपदि ७ के
‘क्षटपट, तत्काल’ अर्थ है ।

[स्नागिति] ॥ ‘स्नै पाके’ (भ्वा० प० अ०) । संप-
दादिः (वा० ३।३।१०८) । स्नामकति । ‘अक कुटिलायां
गती’ (भ्वा० प० से०) । विवप् (३।२।७५) (१) ॥ * ॥ ‘क्षट
संधाते’ (भ्वा० प० से०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८)
क्षटमेति । ‘इण् [गती] (अ० प० अ०) । क्तिच् (३।२।७५)
॥ (२) ॥ * ॥ अञ्जनम् ‘अञ्जू व्यक्त्यादौ’ (रु० प० से०) ।
‘कृत्यत्युटो (कृतो) बहुलम्’ (वा० ३।३।११३) इति ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । अञ्जं स्यति, सायति वा । ‘पो-

रभीष्टा तदतिरिक्ता हैमः-मेदिनी विश्वकोष-नानार्थर-
त्नमालादिकोषसम्मतार्थार्था यथासम्भवमुदाहरणैर्युक्ताः
अत्र ‘प्रकाश’ व्याख्यायां निर्दिष्टाः । विस्तरभिया अप्रसिद्धा
अर्थास्तदुदाहरणानि च विशेषजिज्ञासवोऽन्यत्र पश्यन्तु ।

१. ‘आ पाके’ इत्यस्य तालव्यादितया चिरस्यमेतत् ।

ऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । 'जै क्षये' (भ्वा० प० अ०) वा । पचाद्यच् (३।१।१३४) । क्विप् (३।२।७६) वा ॥ (३) ॥ * ॥ ह्रस्वन् । 'ह्रस्व अपनयने' (अ० आ० अ०) । बाहुलकाद्भावे घञ् (३।३।१८) । पृषोदरादि [६।३।१०९] त्वाद्भ्यः यः । ततो नञ्समासः [३।३।६] ॥ (४) ॥ * ॥ संपद्यते । 'पद गतौ' (दि० आ० अ०) । इन् (उ० ४।१।१८) । पृषोदरादि-त्वात् (६।३।१०९) समोऽन्त्यलोपः । (५) ॥ * ॥ द्राति । 'द्रा कुत्सायां गतौ' (अ० प० अ०) । बाहुलकात् कः । (६) ॥ * ॥ मज्जति । 'टुमस्जो शुद्धौ' (तु० प० अ०) । बाहुलकात्सुः । 'मस्जिनशोः-' (७।१।६०) इति नुम् । 'स्कोः-' (८।२।२९) इति सलोपः ॥ (७) ॥ * ॥ सप्त 'तत्क्षणार्थस्य' ।

बलवत्सुष्ठु किमुत स्वत्यतोव च निर्भरे ॥ २ ॥

बलवत्, सुष्ठु, किमुत, सु, अति, अतीव ६ का 'अतिशय' अर्थ है ।

[बलेति] ॥ बलमस्यास्ति । मतुप् (५।२।१३६) । (१) ॥ * ॥ सुतिष्ठति । 'अपदुःसुष्ठु स्थः' (उ० १।२५) इति कुः ॥ (२) ॥ * ॥ किं च तद् उत च ॥ (३) ॥ * ॥ सुयते । 'षु [प्रसवैश्वर्ययोः]' (भ्वा० प० अ०) । क्विप् (३।२।७८) तुगभावः । डुः (वा० ३।२।१८०) वा ॥ (४) ॥ * ॥ अतति । इद् (उ० ४।१।१८) ॥ (५) ॥ * ॥ अति च इव च ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'अतिशयस्य' ।

पृथग्विनान्तरेणै हि रुड् नाना च वर्जने ।

पृथक्, विना, अन्तरेण, ऋते, हि रुड्, नाना ६ का 'वर्जन' (विना) अर्थ है ।

[प्रिति] ॥ पर्ययति । पृथ प्रक्षेपे' (चु० प० से०) । बाहुलकात् कक् ॥ (१) ॥ * ॥ विनञ्भ्यां नानाबो न सह' (५।२।२७) इति निषेधार्थाद्विशब्दान्ना ॥ (२) ॥ * ॥ अन्तरेति । इणो णः ॥ (३) ॥ * ॥ ऋतीपते । 'ऋतिः' सौत्रः [३।१।२९] । ततः केप्रत्ययः ॥ (४) ॥ * ॥ हिनोति । 'हि गतौ' (स्वा० प० अ०) । रुक् प्रत्ययः ॥ (५) ॥ * ॥ नञो 'विनञ्भ्याम्—' (५।२।२७) इति नाञ् प्रत्ययः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'वर्जने' ।

१. क्वचित् 'गतौ' इति पाठः ।

२. सि० की० 'प्रथेः कित्सम्प्रसारणं च' (उ० १। ११७) इति सूत्रेण 'पृथक्' शब्दः साधितः ।

यत्तद्यतस्ततो हेतौ

यत् तत्, यतः, ततः (येन तेन) ४ का 'कारण' अर्थ है ।

[यदिति] ॥ यच्छति । 'यम उपरमे' (भ्वा० प० अ०) । क्विप् (३।२।७८) । गमादीनां क्वौ' (वा० ६।४।४०) इत्यनुनासिकलोपः । तुक् (६।१।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ तनोति ॥ 'तनु विस्तारे' (त० उ० से०) । क्विप् (३।२।७८) । अनुनासिकलोपः (वा० ६।४।४०) । तुक् (६।१।७५) ॥ (२) ॥ * ॥ यस्मात् तस्मात् यत्तद्भ्याम् 'पञ्चभ्यास्तसिल्' (५।३।७) । त्यदाद्यत्वम् (७।२।१०२) । (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'हेतौ' ।

असाकल्ये तु चिच्चन ॥ ३ ॥

चित्, चन २ का 'असाकल्य' (असम्पूर्णता) अर्थ है ।

[एति] ॥ चेतति । 'चिती संज्ञाने' (भ्वा० प० से०) । क्विप् (३।२।७८) ॥ (१) ॥ * ॥ चनति । 'चन शब्दे' । () । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (२) ॥ * ॥ [द्वे] 'असकलार्थस्य' ।

कदाचिज्जातु

कदाचित्, जातु २ का 'कभी' अर्थ है ।

[केति] ॥ कदा च चिच्च, अनयोः समाहारः ॥ (१) ॥ * ॥ जायति । 'जै क्षये' (भ्वा० प० अ०) । बाहुलकात्तुन् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे कस्मिश्चित्काले' ।

सार्धं तु साकं सत्रा समं सह ।

सार्धम्, साकम्, सत्रा, समम्, सह (सजुः = सजुष) ५ का 'साथ' अर्थ है ।

[सार्धमिति] ॥ ऋध्यति । 'ऋधु वृद्धौ' (दि० प० से०) । बाहुलकात्कम् । सह ऋधं वर्धनम् । 'सहस्य सः' (६।३।१८) इति सः ॥ (१) ॥ * ॥ सह अकनम् । अम् प्रत्ययः । 'सहस्य-' (६।३।७८) इति सादेशः । 'आभी-क्ष्ये णमुल्-' (३।४।२२) वा ॥ (२) ॥ * ॥ सह त्रायते । क्विप् (३।२।७६) ॥ (३) ॥ * ॥ समति । 'षम वैकल्ये' (भ्वा० प० से०) । अम् ॥ (४) ॥ * ॥ सहते । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (५) ॥ * ॥ 'सजुष' शब्दोऽप्यत्र ॥ * ॥ पञ्च 'सहेत्यर्थे' ।

आनुकूल्यार्थकं प्राध्वम्

प्राध्वम् १ का 'अनुकूलता' अर्थ है ।

[एति] ॥ प्राध्वनति । 'ध्वन शब्दे' (भ्वा० प० से०) । डम्प्रत्ययः । 'प्राध्वं तु प्रणते चातिदूरे वर्तमानं बन्धने' () । ['प्राध्वं नञ्प्रानुकूलयोः' इति विश्वः, १८९।४६] ॥ (१) ॥ * ॥

व्यर्थके तु वृथा मुधा ॥ ४ ॥

वृथा, मुधा २ का 'व्यर्थ' अर्थ है।

[व्यर्थेति] ॥ व्रियते । 'वृद्ध' [संभक्तौ] (क्रया० आ० से०) । 'वृद्ध' [वरणे] (स्वा० उ० से०) । थाक् । 'वृथा वन्द्ये निष्कारणे' (इति मेदिनी) [१८१।३७] । (१) ॥ * ॥ मुह्यति । काप्रत्ययः । पृषोदरादित्वात् (६। ३।१०९) हस्य ङः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'व्यर्थके' ।

आहो' उताहो किमुत विकल्पे किं किमुत च ।

'आहो, उताहो, किमुत, किम्, किमु, उत ५ का 'वितर्क करना, विकल्प' अर्थ है।

[आहो इति] ॥ आहन्ति । डोप्रत्ययः ॥ (१) ॥ * ॥ उत च आहो च, अनयोः समाहारः (२) ॥ * ॥ किम् च उत च, अनयोः समाहारः । ('किमुतातिशये प्रश्ने विकल्पे च प्रयुज्यते' इति विश्वः) [१८७।१७] ॥ (३) ॥ * ॥ कानम् । 'कौ शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । 'काय-तेहिमिः' (उ० ४।२५८) ॥ (४) ॥ * ॥ किम् च उ च । 'किमु संभावनायां स्याद्विमर्शे चापि दृश्यते' (इति मेदिनी) [१८३।५३] ॥ (५) ॥ * ॥ ('उत प्रश्ने वितर्के च उताप्यर्थविकल्पयोः' इति विश्वः) [१८७। १७] ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'वितर्कनस्य' ।

तु हि च स्म ह वै पादपूरणे

तु, हि, च, स्म, ह, वै ६ 'श्लोकके चरणको पूरा करनेमें' प्रयुक्त होते हैं।

[त्विति] ॥ तुदति । डुः (वा० ३।२।१८०) ॥ (१) ॥ * ॥ हिनोति । विवप्ति तुगभावः ॥ (२) ॥ * ॥ चनति, चिनोति वा । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०२) इति डः ॥ (३) ॥ * ॥ स्मयते । 'स्मिङ् ईषद्धसने' (भ्वा० आ० से०) । डः (वा० ३।२।१०१) ॥ (४) ॥ * ॥ हन्ति । डः (वा० ३।२।१०१) । ('ह स्यात्संबोधने पाद-पूरणे च विनिग्रहे । नियोगे च क्षिपायां स्यात्कुत्सायामपि दृश्यते' इति मेदिनी) [१८६८५] ॥ (५) ॥ * ॥ वाति । डेः ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'श्लोकचरणपूर्णतायाम्' ।

पूजने स्वती ॥ ५ ॥

सु, अति २ का 'पूजा, बढ़ाई' अर्थ है।

[पूजेति] ॥ सवति । 'पु गतो (प्रसवैश्वर्ययोः)' (भ्वा० प० अ०) । डुः (वा० ३।२।१८०) । ('सु पूजायां

१. 'अहो धिगर्थ आश्चर्ये विषादकरणाद्यर्थः' इति नानार्थरत्नमाला (२६-२०) वचनाद् 'अहो' ह्रस्वादिरपि । ८० अ०

भृशार्थेऽनुमतिकृच्छ्रसमृद्धिषु' इति मेदिनी) [१८५।७९] ॥ (१) ॥ * ॥ अतति । इन् (उ० ४।१।१८) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'पूजने' ।

दिवाहोति

दिवा १ का 'दिनमें' अर्थ है।

[दिवेति] ॥ दीव्यन्त्यत्र । काप्रत्ययः ॥ (१) ॥ * ॥ अह्नि = दिवसे । इतिना अधिकरणार्थप्रधानतां दर्शयति ।

अथ दोषा च नक्तं च रजनाविति ।

दोषा, नक्तम्, २ का 'रातमें' अर्थ है।

[अथेति] ॥ दुष्यन्त्यत्र । 'दुष बैकृत्ये' (दि० प० अ०) । आ प्रत्ययः । (दोषा रात्रिमुखे रात्रावत्रानव्यय-मप्यसौ' इति विश्वः) [१९१।६४] ॥ (१) ॥ * ॥ नउजति । 'ओनस्जी ब्रीडे' (तु० प० से०) । तमु प्रत्ययः ॥ (२) ॥ * ॥ रजनो=रात्री इत्यर्थे ।

तिर्यगर्थे साचि' तिरोऽपि

साचि, तिरः २ का 'तिर्य' अर्थ है।

[तिरिति] ॥ सचनम् । 'षच् समवाये' (भ्वा० प० से०) । 'इज्जादिभ्यः' (वा० ३।३।१०८) ॥ (१) ॥ * ॥ तरणम् । 'तृ [प्लवनतरणयोः]' । असुन् (उ० ४।१८९) । 'क्वचिदपवादविषये—' इतीर् ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'तिर्यगर्थे' ।

अथ संबोधनार्थकाः ॥ ६ ॥

स्युः पाट् प्याडङ्ग हं है भोः

पाट्, प्याट्, अङ्ग, हे, है, भोः ६ का 'संबोधन' (पुका-रना, बुलाना) अर्थ है।

[अथेति] ॥ पाटयति । 'पट गती' (भ्वा० प० से०) । णिजन्तः । विवप् (३।२।१७८) ॥ (१) ॥ * ॥ प्यायते । 'प्यैङ् वृद्धौ' (भ्वा० प० अ०) । ट् प्रत्ययः ॥ (२) ॥ * ॥ अङ्गति । 'अङि गती' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (३) ॥ * ॥ 'हि गती' (भ्वा० प० अ०) । विच् (३।३।७५) ॥ (४) ॥ * ॥ हन्ति । डं प्रत्ययः ॥ (५) ॥ * ॥ भाति । 'भा दीप्तौ' (अ० प० अ०) । बाहुलकाडोस् ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'संबोधनार्थकाः' ।

१. वभिर्भुजिः पचिः साचिः—' इति वैजयन्ती (पृ० १० पं० २५) दक्षनात् 'तिर्यक् साचिः—' इति (अभि० चि० ६।१५१) हेमोक्तेश्च 'साचिः' इति स्त्रीलिङ्गोऽपि ।

समया निकषा हिरुक् ।

समया, निकषा, हिरुक् ३ का 'समीप' अर्थ है ।

[समेति] ॥ समयनम् । 'आ समिण् निकषिभ्याम्' (उ० ४।१७५) । 'समयान्तिकमध्ययोः' (इति मेदिनी) [१८४।६५] ॥ (१) ॥ * ॥ निकषणम् । पूर्ववत् । 'निकषान्तिकमध्ययोः' (इति मेदिनी) [१८५।७९] ॥ (२) ॥ * ॥ हिनोति । रुक् प्रत्ययः । 'हिरुक् मध्ये विनार्ये च' इति रुद्रः । 'हिरुगुक्तं च सामीप्ये' इत्यमर-माला ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'सामीप्ये' ।

अतर्किते तु सहसा

सहसा १ का 'एकाएक' अर्थात् अतर्कित (विना विचार किये) अर्थ है ।

[एति] ॥ सहते । 'सह मर्षणे' (भ्वा० आ० अ०) । असा प्रत्ययः ॥ (१) ॥ * ॥ अतर्किते=अविचारिते । ['सहसा शुन्यहेतुके । सद्योऽर्थेऽपि' इति नाना-चरत्नमाला, पं० २६३५-२६३६] ।

स्यात्पुरः पुरतोऽग्रतः ॥ ७ ॥

पुरः, पुरतः, अग्रतः ३ का 'आगे, पहले' अर्थ है ।

[स्यादिति] ॥ पूर्वस्मिन् । 'पूर्वाधरावराणामसि पुरषवचेषाम्' (५।३।३९) ॥ (१) ॥ * ॥ पुरति । 'पुर अग्रगमने' (तु० प० से०) । बाहुलकादतमुक् ॥ (२) ॥ * ॥ अग्रे । आद्यादित्वात् (वा० ५।४।४४) तसिः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रयः 'अग्रार्थाः' ।

स्वाहा देवहविर्दाने श्रौषड्वौषट् वषट् स्वधा ।

स्वाहा, श्रौषट्, वौषट्, वषट्, स्वधा, ये ५ 'देवताओंको हविष्य देनेमें' प्रयुक्त होते हैं, (इनमें 'स्वाहा' शब्द देवो-देश्यसे हविष्य देने (हवन करने) में तथा 'स्वधा' शब्द 'पितरोंको कस्य देनेमें' प्रसिद्ध है) ।

[स्वेति] ॥ स्वादतेऽनेन । 'स्वाद आस्वादने' (भ्वा० आ० से०) । आ प्रत्ययः । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) दस्य हः । सुष्ठु आ हूयतेऽनेन वा । डा प्रत्ययः ॥ (१) ॥ * ॥ श्रूयते, अनेन वा । 'श्रु श्रवणे' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकाडौषट् ॥ (२) ॥ * ॥ उह्यतेऽनेन । 'वह प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) । डौषट् ॥ (३) ॥ * ॥ डषट् च ॥ (४) ॥ * ॥ स्वद्यतेऽनेन । 'व्यद आस्वादने' (भ्वा० प० से०) । आ प्रत्ययः । पृषो-दरादित्वात् (६।३।१०९) दस्य घः ॥ (५) ॥ * ॥ पञ्च 'देव[प्रभृति] हविर्दाने' ।

किञ्चिदीषन्मनागल्पे

किञ्चित्, ईषत्, मनाक् ३ का 'थोड़ा' अर्थ है ।

[किमिति] ॥ किम् च चित् च अनयोः समाहारः ॥ (१) ॥ * ॥ ईषणम् । 'ईष गत्यादौ' (भ्वा० प० से०) । अत् प्रत्ययः ॥ (२) ॥ * ॥ मननम् । 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) । आक् प्रत्ययः ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'अल्पे' ।

प्रेत्यामुत्र भवान्तरे ॥ ८ ॥

प्रेत्य, अमुत्र २ का 'दूसरे जन्ममें' अर्थ है ।

[प्रेत्येति] ॥ प्रकर्षेण इत्वा । इण् (अ० प० अ०) । क्त्वा प्रत्ययः (३।४।२२) । 'समासे-' (७।२।३७) इति त्यबादेशः । तुक् (६।१।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ अमुष्मिन् । अदसः 'सप्तम्यास्त्रल्' (५।३।१०) ॥ (२) भवान्तरे=जन्मान्तरे ।

व वा यथा 'तथैवैवं साम्ये

व, वा, यथा, तथा, एव, एवम् ६ का 'समानता' (उपमा, सादृश्य) अर्थ है ।

[वेति] ॥ वाति । वानं वा । डः (वा० ३।२।१०१) । क्वचित् 'वत्' इति पाठः । स तु न युक्तः । वति (५।१।११५) प्रत्ययेन गतार्थत्वात् । न च वतिरेवात्र पठितः । सादृश्यपर्याये प्रत्ययपाठस्यायुक्तत्वात् । अपत्यसमू-हादिपर्यायेष्वण्वुवादीनामपाठात् । 'वं प्रचेतसि जानीया-दिवार्ये तु तदव्यम्' इति मेदिन्या [१५७।१] दिसंमतेऽथ ॥ (१) ॥ * ॥ क्वपि (३।२।१७८) तु वा ॥ (२) ॥ * ॥ येन तेन प्रकारेण । 'प्रकारवचने णाल्' (५।३।२३) विभ-क्तित्वात् (५।३।१) त्यदाद्यत्वम् (७।२।१०२) ॥ (३) ॥ * ॥ (४) ॥ * ॥ अयनम् । 'इण्शीभ्यां वन्' (उ० १।१।५२) । ('एवौपम्ये परिभवे ईषदर्थेऽवधारणे' इति हैमः) [परि० का० ५५] ॥ (५) ॥ * ॥ 'इण्' (अ० प० अ०) । बाहुलकाद्वम् ॥ (६) ॥ * ॥ षट् 'साम्ये' ।

अहो ही च विस्मये ।

अहो, ही २ का 'आश्चर्य' अर्थ है ।

[अहो इति] ॥ अहानम् । 'ओहाङ् गतो' (जु० आ० अ०) । डो प्रत्ययः ॥ (१) ॥ * ॥ हननम् । बाहुलका-डौ ॥ (२) ॥ * ॥ अद्भुते । द्वे 'विस्मये' ।

१. 'वद्वा यथा तथैवैवं' इति स्वामिसंमतः पाठः ।

२. 'भवति विधिहतानां ही विचित्रो विपाकः' इति (विशु० व० ११।६४) लक्ष्यादीर्घान्तोयं 'ही' शब्दः ।

मौने तु तूष्णीं तूष्णीकाम्

तूष्णीम्, तूष्णीकाम् २ का 'चुप. मौन' अर्थ है ।

[मौन इति] ॥ तोषणम् । 'तुष तुष्टौ' (दि० प० अ०) । बाहुकास्त्रीम् । उपधाया ऊत् ॥ (१) ॥ * ॥ 'अकचप्रकरणे' 'तूष्णीमः काम् वक्तव्यः' (वा० ५।३।७१) । 'मिदचोऽन्त्यात्परः' (१।१।४७) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'मौने' ।

सद्यः सपदि तत्क्षणे ॥ ९ ॥

सद्यः, सपदि २ का 'इसी समय' (अभी) अर्थ है ।

[सेति] ॥ समानेऽहनि । 'सद्यःपरत्' (५।३।२२) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ संपद्यतेऽस्मिन् । इन् (उ० ४।१।१८) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०६) मलोपः ॥ (२) ॥ * ॥ स चासी क्षणश्च ॥ द्वे 'तत्काले' ।

दिष्ट्या समुपजोषं चेत्यानन्दे

दिष्ट्या, समुपजोषम् २ का 'आनन्द' अर्थ है ।

[दीति] ॥ देशनम् । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । दिशं स्त्यायति । 'स्त्यै शब्दादौ' (भ्वा० प० अ०) । क्विप् (३।२।१७८) । षत्वम् (८।२।३६) । ण्टुत्वम् (८।४।४१) । संज्ञापूर्वकत्वाज्जश्त्वं न । यद्वा-दिशति । अक्ष्यादिः २ (उ० ४।१।१२) ॥ (१) ॥ * ॥ समुपजोषणम् । 'जुषी प्रीतिसेवनयोः' (तु० आ० से०) । अमु-प्रत्ययः ॥ * ॥ मुकुटस्तु—'शम्' 'उपजोष' च—इति पठति । तत्र 'शमु उपशमे' (दि० प० से०) घातुणिजन्तः । विच् (३।२।७५) । त्रीणि 'कल्याणार्थे' ।

अथान्तरेऽन्तरा ।

अन्तरेण च मध्ये स्युः

अन्तरे, अन्तरा, अन्तरेण ३ का 'मध्य, बीच' अर्थ है ।

[एति] ॥ अन्तरेति । 'इण्' [गती] (अ० प० अ०) । विच् (३।२।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ डाच् ॥ (२) ॥ * ॥ णश्च ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'मध्यस्य' ।

प्रसह्य तु हठार्थकम् ॥ १० ॥

प्रसह्य १ का 'हठ' (बलात्कारपूर्वक) अर्थ है ।

[प्रेति] ॥ प्रकर्षेण सोढ्वा । 'षह मर्षणे' (भ्वा० आ० अ०) । वत्वा (३।४।२२) । ल्यप् (७।१।३७) ॥

१. वचनमिदं वैजयन्त्यां (२८८।१९) चापि लभ्यते ।

२. अक्ष्यादायश्च' इत्युणादिसूत्रेण यगिति भावः ।

३. 'सुखे दिष्टयोपजोषं क्षमेवमां परमे मते' इति वैजयन्ती (पु० २८८ श्लो० ३४) चापि मुकुटोक्त्या संगच्छते । केचित्तु 'उपजोषम्' इत्यन्तःस्थतृतीयमाहुः ।

(१) ॥ * ॥ हठोऽर्थो यस्य । ['प्रसह्य हठे' इति वैजयन्ती, २८८।३५] ।

युक्ते द्वे सांप्रतं स्थाने

सांप्रतम्, स्थाने २ का 'युक्त, उचित' अर्थ है ।

[द्विति] । संप्रतनम् । 'तनु विस्तारे' (त० उ० से०) । डम् । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) समो दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ स्थानस्य करणम् । स्थानशब्दात् 'तत्करोति—' (वा० ३।१।२६) इति णिजन्तादेप्रत्ययः ॥ (२) ॥ * ॥ युक्ते = उचितार्थे । 'स्थाने तु कारणार्थे स्याद्युक्तसादृश्ययोरपि' (इति मेदिनी) [१८२।४६] द्वे 'युक्ते' ।

अभीक्ष्णं शश्वदनारते ।

अभीक्ष्णम्, शश्वत् २ का 'निरन्तर, लगातार' अर्थ है ।

[अभीति] ॥ अभीक्ष्णवनम् । 'क्षु तेजने' (अ० प० से०) । डम् । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) अभेदीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ शश्वतम् । 'शश्वत् प्लुतगतौ' (भ्वा० प० से०) । वत् प्रत्ययः ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'अनारते, निरन्तरे' ।

अभावे नह्यनो नापि

नहि, अ, नो, न ४ का 'नहीं' अर्थ है ।

[अभेति] ॥ नह्यति । 'णह बन्धने' (दि० उ० अ०) । इन् (उ० ४।१।१८) ॥ (१) ॥ * ॥ नह्योऽम-मकारः ॥ (२) ॥ * ॥ नह्यति । डोः ॥ (३) ॥ * ॥ डश्च ॥ (४) ॥ * ॥ चत्वारि 'अभावे' ।

मास्म मालं च वारणे ॥ ११ ॥

मास्म, मा, अलम् ३ का 'मना करना' अर्थ है ।

१. 'अ श्रीकण्ठेऽव्ययं तुल्याभावयोः' (विश्वलो० पु० ४०६ श्लो० २) इत्यनेनाकारस्याभावार्थकतोक्त्या चिन्त्यमिदम् । 'अतएव अ स्यादभावे स्वल्पार्थे विष्णावेष त्वनव्ययम्' (अने० सं० परि० का० १) इति 'नवीषदर्थेसादृश्ये—' (अने० सं० परि० का० १६) इति हैमवचनभ्यां तस्यैव 'अ स्यादभावे—' (१८५।१) इति, 'नञ्भावे निषेधे च—' (१८६।१२) इति वचनाभ्यां; विश्वस्य 'अ शब्दः स्यादभावेऽपि—' (१७८।२) इति 'नञ्भावे निषेधे च—' (१७९।१६) इति वचनाभ्यां च 'मेदिन्याः 'अ नञ्' इत्यनयोः पृथक्पृथगुपादानं संगच्छते । अन्यथा अस्य नञोऽकारत्वे पूर्वस्थलेषु द्वयोः पृथगुक्तिर्व्यर्थी स्यात् । अत एव 'अ विप्र इव भाषसे' इत्येतद्वाक्यस्य 'विप्रवन्न भाषसे' इत्यर्थं स्वाम्याह । नञोऽकारत्वे तु समासासिद्धिरव्यानुपपत्तिश्चेति दिक् ।

[मेति] ॥ 'मा च स्म च' अनयोः समाहारः ॥
 (१) ॥ * ॥ मानम् । संपदादिः (वा० ३।३।१०६)
 (२) ॥ * ॥ अलनम् । 'अल भूषणादी' (भ्वा० प०
 से०) । अम् ॥ (३) ॥ * ॥ त्रीणि 'वारणे' ।

पक्षान्तरे चेद्यदि च

चेत्, यदि २ का 'पक्षान्तरे' (यह या वह, अथवा)
 अर्थ है ।

[पेति] ॥ चेतति । 'चिती' [संज्ञाने] (भ्वा० प०
 से०) । विच् (३।२।७५) ॥ (१) ॥ * ॥ यतनम् ।
 'यती प्रयत्ने' (भ्वा० आ० से०) । इन् (उ० ४।१।१८) ।
 पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) तस्य दः । यद्धा-यद्
 शब्दाणिजन्तात् 'अच इः' (उ० ४।१।३९) । 'प्रकृत्यै-
 काच्' (६।४।१६३) इति टिलोपो न ॥ (२) ॥ * ॥
 द्वे 'पक्षान्तरे' ।

तत्त्वे त्वद्धाञ्जसा द्वयम् ।

अद्धा, अञ्जसा २ का 'तत्त्वे' (शीक-शीक विषय) अर्थ है ।

[तत्त्व इति] ॥ 'अत सातत्यगमने' (भ्वा० प०
 से०) । संपदादिः (वा० ३।३।१०८) । अतं सततगमनं
 धयति, दधाति वा । विच् (३।२।१५) ॥ (१) ॥ * ॥
 अञ्जनम् । 'अञ्ज व्यक्त्यादी' (ह० प० से०) । 'कृत्य-
 ल्युटो बहुलम्' (३।३।११३) इति भावे पचाद्यच् (३।१।
 १३४) । अञ्जं स्यति, सायति वा । 'षोऽन्तकर्मणि'
 (दि० प० अ०) । 'षै क्षये' (भ्वा० प० अ०) वा ।
 पचाद्यच् (३।१।१३४) । क्विप् (३।२।७६) वा ॥ (२)
 ॥ * ॥ द्वे 'तत्त्वार्थे' ।

प्राकाश्ये प्रादुराविः स्यात्

प्रादुः, आविः २ का 'प्रकट' अर्थ है ।

[प्रेति] ॥ प्राप्ति । 'अद भक्षणे' (अ० प० अ०) ।
 उस् ॥ (१) ॥ * ॥ अवते । 'उङ् शब्दे' (भ्वा० आ०
 अ०) । इर् (इस्) । (२) ॥ * ॥ द्वे 'स्फुटार्थे' ।

ओमेवं परमं मते ॥ १२ ॥

ओम्, एवम्, परमम् ३ का 'स्वीकार, अनुमति' अर्थ है ।

[ओमिति] ॥ अवति । 'अव रक्षणादी' (भ्वा० प० से०) ।
 अवतेष्टिलोपश्च' (उ० १।१।४२) इति मन्, मन एव टिलो-
 पः । 'ज्वरत्वर-' (६।४।२०) इत्यूठी । गुणः (७।३।८४)
 ॥ (१) ॥ * ॥ इणो बाहुलकाद् ॥ (२) ॥ * ॥ परं

१. तथा च कालिदासप्रयोगः—'अद्धा श्रियं पालित-
 सङ्गराय-' (रघु० १३।६५) ।

मिमिते, मिनोति, मीनाति वा । डम् । 'ओमेवं परमं
 भवेत्' इत्यव्ययकाण्डे व्याडिः । (३) ॥ त्रीणि 'अनुमती' ।
 समन्तस्तु परितः सर्वतो विष्वगित्यपि ।

समन्ततः, परितः, सर्वतः, विष्वक् ४ का 'सर्व तरफ'
 अर्थ है ।

[सेति] ॥ समन्तात् । आद्यादित्वात् (वा० ५।
 ४।४४) तसिः ॥ (१) ॥ * ॥ 'पर्यभिभ्यां च' (५।३।९)
 इति परिशब्दात्तसिल् ॥ (२) ॥ * ॥ सर्वस्मात् 'पञ्चभ्या-
 स्तसिल्' (५।३।८) ॥ (३) ॥ * ॥ विषु अश्वति । क्विप्
 (३।२।५९) ॥ (४) ॥ * ॥ 'अभितः' 'विश्वतः' 'समन्तात्'
 इत्याद्यपि ॥ * ॥ चत्वारि 'सर्वत इत्यर्थे' ।

अकामानुमतौ कामम्

कामम् १ का 'विना इच्छासे स्वीकार करना' अर्थ है ।

[एति] ॥ काम्यते । कर्मणिङन्तादम् । 'अकामानु-
 मतौ काममसूयोपगमेऽपि च' इति रुद्रः । ['कामं प्रकामेऽनु-
 मतावसूयानुगमेऽपि च' इति विश्वः, १८९।४३] । 'आका-
 मानुमतौ कामम्' इति क्वचित्पाठः । तत्राङ् बोध्यः । 'नि-
 कामानुमतौ कामम्' इत्यर्थः । 'कामं कामाभ्यनुज्ञयोः' इति
 त्रिकाण्डशेषः ।

असूयोपगमेऽस्तु च ॥ १३ ॥

अस्तु १ का 'असूया-पूर्वक स्वीकार' अर्थ है ।

[एति] ॥ असति, अस्यति वा । तुन् । 'अस्तु स्या-
 दभ्यनुज्ञानेऽप्यसूयापीडयोरपि' (इति मेदिनी) [१८०।
 २१] ॥ (१) ॥ * ॥ चात् नामशब्देऽप्यत्र ॥ * ॥ एकम् ।

ननुच स्याद्विरोधोक्तौ

ननुच १ का 'विरोधोक्ति' अर्थ है ।

[नेति] ॥ 'ननु', 'च' निपातद्वयस्य समाहारद्वन्द्वः ।
 कच्चित्कामप्रवेदने ।

कच्चित् १ का 'इष्ट प्रश्न' अर्थ है ।

[कच्चितिति] ॥ 'कत्' इति कुशब्दादेशः । 'कत्'
 'चित्' अनयोरप्येवम् । (१) ॥ * ॥ एकम् 'इष्टप्रश्ने' ।

निःषमं दुःषमं गह्वे

निःषमम्, दुःषमम् २ का 'निन्दनीय' अर्थ है ।

[निःषेति] ॥ निर्गतं सममत्र । 'तिष्ठद्गुप्रभृतीनि
 च' (२।१।१७) इत्यव्ययीभावत्वम् । 'सुविनिर्दुर्म्यः—'
 (८।३।८८) इति षत्वम् ॥ (१) ॥ * ॥ दुष्टं सममत्र ..
 (२) ॥ * ॥ द्वे 'निन्दितेऽर्थे' ।

१. त्रिकाण्डशेषे नेदं वचो लभ्यते ।

यथास्वं तु यथायथम् ॥ १४ ॥

यथास्वम्, यथायथम् २ का 'यथायोग्य' अर्थ है।

[येति] ॥ 'यथास्वम्' इति वीप्सायामव्ययीभावः (२।१।६) । यो य आत्मा, यद्यच्चात्मीयम्, तद्यथास्वम् । तस्मिन् 'यथा'शब्दस्य द्वे क्लीबत्वं च निपात्यते 'यथास्वे यथायथम्' (८।१।१४) इति सूत्रेण ॥ (१) ॥*॥ द्वे 'यथायोग्ये' ।

मृषा मिथ्या च वितथे

मृषा, मिथ्या २ का 'असत्य' अर्थ है।

[मृषेति] ॥ मृष्यते । 'मृषु सहने' (भ्वा० प० से०) काप्रत्ययः ॥ (१) ॥*॥ मथते । 'मथे विलोडने' (भ्वा० ञ० से०) । अद्यादित्वात् (उ० ४।१।१२) साधुः ॥ (२) ॥*॥ विगतं तथा = सत्प्रमस्मात्तत्र ॥*॥ द्वे 'असत्ये' ।

यथार्थं तु यथातथम् ।

यथातथम् १ का 'यथार्थ' अर्थ है।

[येति] ॥ अर्थमनतिक्रम्य । पदार्थानतिवृत्ताव-
व्ययीभावः (२।१।६) ॥*॥ (सत्यमनतिक्रम्य) । 'तथा'
शब्दः 'तथ'शब्दो वा सत्यार्थः ॥ (१) ॥*॥ एकं 'सत्ये' ।

स्युरेवं तु पुनर्वैवेत्यवधारणवाचकाः ॥ १५ ॥

एवम्, तु, पुनः, वै, वा ५ का 'निश्चय' अर्थ है।

[स्युरिति] ॥ सुभूतिस्तु—'स्युरेवं तु पुनर्वा च'
इति पठति । 'चान्वाचये समाहारे अन्योन्यार्थे समुच्चये ।
पक्षान्तरे तथा पादपूरणेऽप्यवधारणे' इति रुद्रः ॥ पञ्च
'निश्चयार्थकाः' ।

प्रागतीतार्थकं

प्राक् १ का 'बीता हुआ, पहले समयमें, पूर्व दिशामें'
अर्थ है।

[प्रागेति] ॥ प्राचि देशे, प्राची देशात्, प्राङ् देशो
वा । '-सप्तमी-पञ्चमी-' (५।३।२७) इत्यस्तातिः । 'अ-
ञ्चेलुक्-' (५।३।३०) । एवं दिशि काले च ॥ (१)
॥*॥ एकम् ।

नूनमवश्यं निश्चये द्वयम् ।

नूनम्, अवश्यम् २ का 'निश्चय' (जरूर) अर्थ है।

[निवति] ॥ नु ऊनयति । 'ऊन परिहाणे' (घु० प०
से०) । अम् ॥ (१) ॥*॥ अवश्यायते । 'इयङ् गतो'
(भ्वा० आ० ञ०) । डम्प्रत्ययः ॥ (२) ॥*॥ द्वे
'निश्चिते' ।

संवद्वेष

संवत् १ का 'वर्ष, साल' अर्थ है।

[समिति] ॥ संवयते । 'वय गतो' (भ्वा० आ०
से०) । विवप् (३।२।७६) । यलोपः (६।१।६६) । तुक्
(६।१।७५) । यद्वा-संवदति । विच् (३।२।७५) ।

अवरे त्वर्वाग्

अर्वाक् १ का 'पुराने समयके बाद' अर्थ है।

[एति] ॥ अवरे अश्चति । अस्तातिः (५।३।२७) ।
'अञ्चेलुक्' (५।३।३०) । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ।
'अवरे=पूर्वकालतः पश्चात् । अवन्तमश्चति वा ।

आमेवं

आम्, एवम् २ का 'हों' अर्थ है।

[आमिति] ॥ आमयति । 'अम गत्यादिषु' (भ्वा०
प० से०) ण्यन्तः । विवप् (३।२।१७८) । 'आम् ज्ञानवि-
निश्चये' इति बोधालितः ॥ (१) ॥*॥ (२) ॥*॥ द्वे
'निश्चये' ।

स्वयमात्मना ॥ १६ ॥

स्वयम् १ का 'आपसे आप' अर्थ है।

[स्वेति] ॥ सुष्ठु अयते । 'अय गतो' (भ्वा० आ०
से०) । अम् ॥ (१) ॥*॥ 'आत्मना' इत्यत्रार्थे ।
अल्पे नीचैः

नीचैः १ का 'छोटा, धीरे-धीरे, नीचे' अर्थ है।

[एति] ॥ नि चीयते । 'चिच् चयने' (स्वा०
उ० ञ०) । नी दीर्घश्च (उ० ५।१।३) इति डैसिः ॥
(१) ॥*॥

महत्युच्चैः

उच्चैः १ का 'ऊँचा, अधिक, जहदो-जहदी' अर्थ है।

[मेति] ॥ उच्चयते । 'उदि चेडैसिः' (उ० ५।
१२) ॥ (१) ॥*॥

प्रायो भूमि

प्रायः १ का 'बाहुल्य, अधिकतर' अर्थ है।

[प्रेति] ॥ प्रायणम् । 'अय गतो' (भ्वा० आ०
से०) । असुन (उ० ४।१।८९) ॥ (१) ॥*॥

अदुते शनैः ।

शनैः १ का 'धीरे-धीरे' अर्थ है।

[एति] ॥ शणति । 'शण दाने' (भ्वा० प० से०) ।
शानयति वा । 'शान तेजने' (भ्वा० उ० से०) । ऐसुप्र-

त्ययः । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) णस्य नः, ह्रस्वो वा ॥ (१) ॥*॥ अद्रुते=अशीघ्रायै ।

सना नित्ये

सना १ का 'नित्य' अर्थ है ।

[सेनेति] ॥ सनेति । 'षण संभक्तौ' (भ्वा० प० से०) । आप्रत्ययः ॥ (१) ॥*॥ 'सनात्' 'सनत्' ।

बहिर्वाह्ये

बहिः १ का 'बाहर' अर्थ है ।

[वेति] ॥ वहति । 'वह प्रापणे' (भ्वा० उ० अ०) इस् । वयोरभेदः ।

स्मातीते

स्म १ का 'बीता हुआ' अर्थ है ।

[सेति] ॥ स्यति । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) डमुप्रत्ययः । 'स्मिडो डः' (वा० ३।२।१०१) वा ॥ (१) ॥*॥

अस्तमदर्शने ॥ १७ ॥

अस्तम् १ का 'अस्त' (नहीं दिखाई देना) अर्थ है ।

[एति] ॥ असनम् । 'अस क्षेपणे' (दि० प० से०) तमुप्रत्ययः ॥ (१) ॥*॥

अस्ति सत्त्वे

अस्ति १ का 'है' अर्थ है ।

[अस्तीति] ॥ अस्तनम् । 'अस दीप्तौ' (भ्वा० प० से०) । क्तिच् (३।३।१७४) । तिर्वा । 'अस्त्याह काल-सामान्ये तिङन्तप्रतिरूपकौ' इति त्रिकाण्डशेषः [३।४।५] ।

रुषोक्तावु

उ १ का 'क्रोधसे कहना' अर्थ है ।

[विति] ॥ रुषा कोपेनोक्ती=वचने ॥*॥ अवनम् । 'उङ् शब्दे' (भ्वा० आ० अ०) । क्विप् (३।२।१७८) । तुग् (६।१।७५) न । डुः (वा० ३।२।१८०) वा ।

ऊं प्रश्ने

ऊं १ का 'क्रोधसे पूछना' अर्थ है ।

[ऊमिति] ॥ ऊयते । 'ऊयी तन्तुसंताने' (भ्वा० आ० से०) । मुक्प्रत्ययः ॥*॥ ('उम्' इति) ह्रस्वपाठे डमु-प्रत्ययः ॥ (१) ॥*॥ 'रुषा प्रश्ने' इति स्वामी ।

१ त्रिकाण्डशेषे — 'प्रतिरूपकम्' इति पाठः । तद्व्याख्या च — 'तिङन्तप्रतिरूपकं क्रियापदस्वरूपं भजतः' इति लभ्यते ।

अनुनये त्वयि ।

अयि १ का 'शान्त करना, रुठे हुएको मनाना' अर्थ है ।

[अन्विति] ॥ ईयते, अय्यते वा । इः (उ० ४।१३९) । इन् (उ० ४।११८) वा ॥ (१) ॥*॥ अनुनये = सान्त्वने ।

हुं तर्कं स्यात्

हुम् १ का 'तर्क' अर्थ है ।

[हुमिति] ॥ हवनम् । 'हु दानादौ' (जु० प० अ०) । डमुप्रत्ययः । (१) ॥*॥

उषा रात्रेरवसाने

उषा ५ का 'रात्रिका अन्त, सबेरा' अर्थ है ।

[उपेति] ॥ ओषिति । 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) । काप्रत्ययः । 'उषा स्याद्रजनशेषे 'उषः' इत्यपि दृश्यते' इति रभसः ॥ (१) ॥*॥

नमो नतौ ॥ १८ ॥

नमः १ का 'प्रणाम' अर्थ है ।

[नेति] ॥ नमनम् । 'णम प्रह्वत्वे' (भ्वा० प० अ०) । असुन् (उ० ४।१८९) ॥ (१) ॥*॥

पुनरर्थेऽङ्क

अङ्ग १ का 'फिर' अर्थ है ।

[प्विति] ॥ अङ्गनम् । 'अगि गतौ' (भ्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१८) ॥ (१) ॥*॥

निन्दायां दुष्टु

दुष्टु १ का 'निन्दा' अर्थ है ।

[निन्देति] ॥ दुःस्थानम् । 'अपदुःसुषु स्थः' (उ० १।२५) । इति कुः । सुपमादित्वात् (८।३।९८) षः ॥ (१) ॥*॥

सुष्टु प्रशंसने ।

सुष्टु १ का 'बढ़ाई, प्रशंसा' अर्थ है ।

[स्विति] ॥ सुस्थानम् । पूर्ववत् ॥ (१) ॥*॥ सायं साये

सायम् १ का 'सायंकाल' अर्थ है ।

[सेति] ॥ सानम् । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) । णम् । युगागमः (७।३।३३) ॥ (१) ॥*॥ साये = दिनान्ते ।

प्रगे प्रातः प्रभाते

प्रगे, प्रातः २ का 'प्रातःकाल' अर्थ है ।

[प्रेति] ॥ प्रगीयते, अत्र वा । 'गै शब्दे' (ध्वा० प० अ०) । केप्रत्ययः ॥ (१) ॥ * ॥ प्रातति । 'अत सा-
तत्यगमने' (भ्वा० प० से०) । अरुप्रत्ययः (उ० ५।५९)
॥ (२) ॥ * ॥ द्वे प्रभाते । 'सायंचिरम्-' (४।३।२३)
इति सूत्रेऽनव्ययस्य प्रगशब्दस्यैवं निपातयते । अव्ययेभ्यः
पृथक्करणात् ॥ द्वे 'प्रभाते' ।

निकषान्तिके ॥ १९ ॥

निकषा १ का 'समीप' अर्थ है ।

[नीति] ॥ (निकषणम्) । 'आसमिण्णिकषिभ्याम्'
(उ० ४।१७५) ॥ (१) ॥ * ॥

परुत्परायैषमोऽब्दे पूर्वं पूर्वतरे यति ।

परुत्, परारि, ऐषमः, क्रमशः १-१ का 'परसाल, परियार
साल, इस वर्ष' १-१ अर्थ है ।

[पेति] ॥ पूर्वे वर्षे परुत् । 'सद्यःपरुत्-' (५।३।
२२) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ (एवं) पूर्वतरे वर्षे,
यति गच्छति (वर्तमाने) वर्षे 'परारि', (१) 'ऐषमस्'
(२) शब्दौ (क्रमेण) ॥ * ॥

अद्यात्राहि

अद्य १ का 'आज' अर्थ है ।

[एति] ॥ अत्रास्मिन् अहनि । 'सद्यःपरुत्-' (५।
३।२२) इति 'अद्य'शब्दः साधुः ॥ (१) ॥ * ॥

अथ पूर्वोऽह्नीत्यादौ पूर्वोत्तरापरात् ॥ २० ॥

तथाधरान्यान्यतरेतरात्पूर्वेद्युरादयः ।

पूर्वेद्युः, उत्तरेद्युः, अपरेद्युः, अधरेद्युः, अन्येद्युः, अन्यतरेद्युः,
इतरेद्युः, क्रमशः १-१ का 'पूर्व (पहले बीता हुआ) दिन,
उत्तर (आगे आनेवाला) दिन, पर (आगामी) दिन, हीन
(बीता हुआ) दिन, अन्य (दूसरे) किसी दिन, दो दिनों-
मेंसे किसी एक दिन, इतर (दूसरे) दिन' १-१ अर्थ है ।

[अथेति] ॥ पूर्वोत्तरापरेभ्योऽधरान्यानन्तरितरेभ्यश्च
'पूर्वेऽह्नि' इत्यादावर्थे पूर्वोद्युरादयः शब्दा भवन्तीत्यन्वयः ।
आदिना 'उत्तरेऽह्नि, अपरेऽह्नि, अन्यस्मिन्नह्नि, अन्यतरस्मि-
न्नह्नि, इतरस्मिन्नह्नि । द्वितीयेनादिशब्देन 'उत्तरेद्युः' 'अप-
रेद्युः' 'अधरेद्युः' 'अन्येद्युः' 'अन्यतरेद्युः' 'इतरेद्युः' । 'सद्यः-
परुत्-' (५।३।२२) इत्यादिना निपातितः । पूर्वोद्युरि-
ष्यते प्रातः पूर्वोद्युः पूर्ववासरे' इति रुद्रः । [विश्वः, १६२।
६९ च] ।

उभयद्युश्चोभयेद्युः

उभयद्युः, उभयेद्युः २ का 'दोनों दिन' अर्थ है ।

[उभेति] ॥ उभयस्मिन्नहनि । 'द्युश्चोभयाद्वक्तव्यः'
(वा० ५।३।२२) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ ('सद्यः-
परुत्-') (वा० ५।३।२२) इति निपातितः ॥ (२) ॥ * ॥

परे त्वहि परेद्यवि ॥ २१ ॥

परेद्यवि १ का 'आनेवाला दिन' अर्थ है ।

[पेति] ॥ परस्मिन्नहनि । (सद्यःपरुत्-' (वा० ५।
३।२२) इति साधुः) ॥ (१) ॥ * ॥

ह्योऽतीते

ह्यः का 'बीता हुआ कल' अर्थ है ।

[ह्य इति] ॥ यातमहः । पृषोदरादिः (६।३।
१०९) । 'एषमोह्यः'श्वसोऽन्यतरस्याम्' (४।२।१०५)
इति निर्देशश्चात्रानुकूलः ॥ (१) ॥ * ॥

अनागतेऽहि श्वः

श्वः १ का 'आनेवाला कल' अर्थ है ।

[एति] ॥ आगामि अहः । पृषोदरादिः (६।३।
१०९) ॥ (१) ॥ * ॥

परश्च परेऽहनि ।

परश्चः १ का 'आनेवाला परसों' अर्थ है ।

विमर्शः- 'परेद्यवि'को छोड़कर 'पूर्वेद्युः' आदि सभी शब्द
सकारान्त हैं ।

[पेति] ॥ परं च तच् श्वश्च ॥ श्वः परं वा । राज-
दन्तादिः (२।२।३१) ॥ (१) ॥ * ॥

तदा तदानीम्

तदा, तदानीम्, २ का 'तब' अर्थ है ।

(तेति) ॥ तस्मिन् काले । 'तदो दा च' (५।३।१९)
॥ (१) ॥ * ॥ (चात्) दानीं च ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे
'तस्मिन् काल' इत्यर्थे ।

युगपदेकदा

युगपत्, एकदा २ का 'एक समय' अर्थ है ।

[युगेति] ॥ युवन्त्यस्मिन्काले । 'यु मिश्रणोऽमिश्रणे
च' (अ० प० से०) । गपतकप्रत्ययः । युगं पयतेऽस्मिन् ।
'पय गतो' (भ्वा० आ० से०) । हृत्प्रत्ययः ॥ (१) ॥ * ॥
एकस्मिन् काले । 'सवकान्य-' (५।३।१५) इति दा ॥
(२) ॥ * ॥ द्वे 'एकस्मिन् काले' ।

१. यु घातोः 'गपतक' प्रत्यये तकारान्तस्यैव 'युगपत्'
इति शब्दस्य सिद्धौ 'अव्ययं विभक्ति-' (२।१।६) इति
सूत्रोक्ते 'युगपद्य' शब्देऽपि दकारभ्रवणं न स्यात्, तस्मा-
दिह 'गपदक' प्रत्ययो वाच्यः ।

सर्वदा सदा ॥ २२ ॥

सर्वदा, सदा २ का 'हमेशा, हर समय' अर्थ है।

[सर्वेति] ॥ सर्वस्मिन्काले । 'सर्वेका-' (५।३।१५)

इति दा ॥ (१) ॥ * ॥ 'सर्वस्य सोऽन्तरस्यां दि' (५।३।६) ॥ (२) ॥ * ॥ द्वे 'सर्वस्मिन् काले' ।

एतर्हि संप्रतीदानीमधुना सांप्रतं तथा ।

एतर्हि, संप्रति, इदानीम्, अधुना, सांप्रतम् ५ का 'इस समय' अर्थ है।

[अयिति] ॥ अस्मिन् काले । 'इदमाहल' (५।३।१६) । 'एतेतो रथोः' (५।३।४) ॥ (१) ॥ * ॥ 'सम्' 'प्रति' एतयोः समाहारद्वन्द्वः ॥ (२) ॥ * ॥ तस्मात्प्रज्ञाद्यण् (५।४।३८) गणे पाठान्मान्तत्वम् ॥ (५) ॥ * ॥ अस्मिन् काले । 'दानीं च' (५।३।१८) ॥ (३) ॥ * ॥ 'अधुना' (५।३।१७) इति निपातितः (४) ॥ * ॥ पञ्च 'अस्मिन् काले' ।

दिग्देशकाले पूर्वादौ प्रागुदक्प्रत्यगादयः ॥ २३ ॥

'प्राक्' के 'पूर्व दिशामें १, पूर्व दिशासे २, पूर्व दिशा ३, पूर्व देशमें ४, पूर्व देशसे ५, पूर्व देश ६, पूर्व कालमें ७, पूर्व कालसे ८, पूर्व काल ९, ये ९ अर्थ हैं।

[दिगिति] ॥ प्राच्यां दिशि, प्राच्या दिशः, प्राची दिग् वा । प्राचि देशे काले च, प्राचो देशात् कालाच्च, प्राङ् देशः कालो वा । 'सप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्यः-' (५।३।२७) इत्यस्तातिः । 'अञ्चेलुक्' (५।३।३०) एवम् अवाच्यां दिशि, अवाचो देशात्, अवाङ् देशः । अवाक् । यत्तु मुकुटः—तस्यास्तातेः '—लुक्' (५।३।३०) इति लुक् इत्याह । तत्र । उक्तसुत्रादशनात् । 'अञ्चेलुक्' (५।३।३०) इति दशनाच्च । 'पूर्वादौ' इत्यादिपदेनोत्तरदिक्षिणाधरादीनां ग्रहः । 'प्रत्यगादयः' इत्यादिशब्देन 'उत्तराद्' 'अधरात्' 'दक्षिणात्' (इत्यत्र) 'उत्तराधर-' (५।३।३४) इत्यातिः । 'उत्तरेण' 'अधरेण' 'दक्षिणेन' (इत्यत्र) 'एन-बन्धतरस्यां-' (५।३।३५) इत्येनप्, 'दक्षिणा' (इत्यत्र) 'दक्षिणादाच्' (५।३।३६), 'दक्षिणाहि' (इत्यत्र), 'आहि च दूरे' (५।३।३७) [इत्याहिः] । 'दक्षिणतः' 'उत्तरतः'

१. '—लुक्' इति सूत्रेण लुकं वदतो मुकुटस्यापि अञ्चेलुक्' (५।३।३०) इति सूत्र एव तात्पर्यम् । यथा '—सप्तमी पञ्चमीप्रथमाभ्यः—' इत्यस्ताति वदतेभाव्याख्यातुर्भानुजीदीक्षितस्य । 'दिक्शब्देभ्यः सप्तमीपञ्चमी—' (५।३।२७) इति सूत्रे । एवं च द्वितयस्यापि एकपद्व्या-मुकुटोक्तिखण्डनमनुचितमेवेति ।

(इत्यत्र) 'दक्षिणोत्तराभ्यामतसुच्' (५।३।२८) [इत्यतसृच्] इत्यादयो बोध्याः ।

इत्यव्ययवर्गविवरणम् ॥ ४ ॥

अथ लिङ्गसंग्रहादिवर्गः ॥ ५ ॥

सलिङ्गशास्त्रैः सन्नादिकृत्तद्धितसमासजैः ।

अनुक्तैः संग्रहे लिङ्गं संकीर्णवदिहोन्नयेत् ॥ १ ॥

पाणिनी आदि ऋषियोंके निर्मित लिङ्ग-विधायक सूत्रों ('जैसे—स्त्रियां क्तिन्' (३।३।९४), 'पुंसि संज्ञायां चः प्रायेण' (३।३।११८) 'नपुंसके भावे क्तः' (३।३।११४), 'अदन्तोत्तरपदो द्विगुः स्त्रियामिष्टः' (वार्त्ति०) '.....') के सहित, सन् आदि (आदिसे—क्यच्, '...'), कृत्, तद्धित और समाससे उत्पन्न प्रत्ययोंसे बननेवाले प्रायः पहले नहीं कहे हुए शब्दोंसे इस 'लिङ्गादिसंग्रहवर्ग' में संकीर्णवर्गके समान लिङ्गका तर्क करना चाहिये । (क्रमशः उदा०—१ सन् प्रत्यय से उत्पन्न शब्द जैसे—तितित्वा, जुगुप्सा, पिपासा....., २ 'आदि' शब्दसे संगृहीत 'क्यच्' प्रत्ययसे उत्पन्न शब्द जैसे—पुत्रकाम्या, '...' । ३ 'कृत्' प्रत्ययसे उत्पन्न शब्द जैसे—अपाकः, कुम्भकारः, सरसिजम्, '.....' । ४ 'तद्धित' प्रत्ययसे उत्पन्न शब्द जैसे—औपगवः, वयाकरणः, '...' । ५ 'समास' प्रत्यय ('टच्, अच्, अ...') से उत्पन्न शब्द जैसे—वायुसखोऽनलः, धर्मराजः, ब्रह्मवर्चसम्, अर्धर्चः, '.....') । 'संकीर्णवर्ग' के समान लिङ्ग समझना चाहिये अर्थात् 'संकीर्णवर्ग' में जिस तरह प्रकृति और प्रत्ययके अर्थ आदि (क्रियाविशेषण, '.....') से लिङ्गका तर्क किया गया है, उसी तरह यहाँ भी तर्क करना चाहिये । ('उदा०—१ प्रकृतिके अर्थसे जैसे—'अर्धर्चाः पुंसि च' (२।४।३१) इस सूत्रसे 'अर्धर्चः, अर्धर्चम्' यहाँपर 'अर्धर्च' शब्द पुंलिङ्ग और नपुंसकलिङ्ग, '.....' । २ प्रत्ययके अर्थसे जैसे—'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।९४) इस सूत्रसे 'कृतिः, संपत्तिः, '.....' ये शब्द स्त्रीलिङ्ग और ३ 'आदि' शब्दसे संगृहीत क्रिया-विशेषणसे जैसे—'साधु भवति, शोभनं पचति, '.....' में साधु और शोभन शब्द नपुंसक हुए हैं, उसी तरह इस 'लिङ्गादिसंग्रहवर्ग' में भी समझना चाहिए ।

[सेति] ॥ लिङ्गविधानसहितानि यानि सूत्राणि (शास्त्राणि) 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।९४) 'पुंसि संज्ञायां चः प्रायेण' (३।३।११८) 'नपुंसके भावे क्तः' (३।३।११४)

'स नपुंसकम्' (२।४।१७), 'अदन्तोत्तरपदो द्विगुः स्त्रियाम्' (वा० २।४।३०) इत्यादीनि, सन्नादियेषां वयजादीनां ते सन्नादयश्च कृतश्च तद्धिताश्च समासाश्च जायन्ते येभ्यो यैर्वा, तानि शास्त्राणि तैरिहास्मिन् वर्गे 'संभृह्यन्ते लिङ्गान्यस्मिन्' बाहुलकात् 'ग्रहवृद्धनिश्चिगमश्च' (३।३।५८) इत्यधिकरणे-
ऽपि । 'तस्मिन्' लिङ्गसंग्रहवर्गे संकीर्णवर्ग इव लिङ्गमुष्ये-
द्वहेत् । कीदृशः शास्त्रैः ? प्रागनुक्तैः । वचचित् 'अनुक्तो'
इति पाठः । तत्रेहानुक्तमपि सलिङ्गशास्त्रैरुक्तम् । यद्वा-
सलिङ्गशास्त्रैः सन्नादिकृतद्वितसमासेभ्यो जातैः शब्दैश्चेति
प्रत्येकमूहे करणत्वं बोध्यम् । पक्षद्वये 'सन्नादि' इति चि-
न्त्यम् । कृदादिजभिन्नसन्नादिजानामलाभात् । 'सन्नादिभ्यो
विहितकृजैः' इति व्याख्यानेऽपि व्यर्थविशेषणत्वात् ।
संकीर्णवर्गे यथा प्रकृतिप्रत्ययार्थाच्चलिङ्गोहनमनुक्तलिङ्ग-
शब्दविषयम्, तथात्रापि सलिङ्गः शास्त्रादिभिर्लिङ्गोहनमनु-
क्तलिङ्गशब्दविषयं बोध्यम् ।

लिङ्गशेषविधिव्यापी विशेषैर्यद्यबाधितः ।

यदि पहले और यहाँ कहे हुए वाक्योंसे निषेध नहीं
किया गया हो तो शेष लिङ्गका विधान अपने विषयमें व्यापक
होता है । (१ उदा०—'स्वर्गयागादिमेवाब्धि—' (३।५।११)
इस वाक्यसे स्वर्गपर्याय शब्दको सामान्यतः पुंलिङ्ग कहा
गया है तथापि 'स्वरम्ययं स्वर्गनाकत्रिविधं' (१।१।६)
इस अपवाद वचनसे 'स्वर्' शब्दको अव्यय, 'द्यो दिव्' शब्द
को स्त्रीलिङ्ग, और 'त्रिविष्टप' शब्दको नपुंसक कहनेके कारण
ये (स्वर्, द्यो, दिव्, त्रिविष्टप) शब्द पुंलिङ्गमें प्रयुक्त नहीं
होते, किन्तु उक्त विशेष वचनके अनुसार क्रमशः 'अव्यय,
स्त्रीलिङ्ग, स्त्रीलिङ्ग और नपुंसकलिङ्ग'में ही प्रयुक्त होते हैं; ग्रन्थ
बढ़नेके भयसे उन स्वरादि शब्दोंको भिन्न लिङ्गमें यहाँ पुनः
नहीं कहा गया है । २ उदा०—'पुंस्त्वे सभेदानुचराः सपर्यायाः
सुरासुराः' (३।५।११) इस सामान्य वचनसे 'भेद, अनुचर,
पर्याय'के सहित 'सुर और असुर' पुंलिङ्ग हैं ऐसा कहनेपर
भी '.....देवतानि पुंसि वा देवताः स्त्रियाम्' (१।१।९)
इस अपवाद वचनसे 'देवत' शब्दको पुंलिङ्ग तथा नपुंसक-
लिङ्ग और 'देवता' शब्दको स्त्रीलिङ्ग कहा गया है, अतः इन
(देवत, देवता) शब्दोंको छोड़कर 'सुर, असुर'के पर्याय
शब्द पुंलिङ्ग होते हैं । इस 'लिङ्गादिसंग्रहवर्ण' में विशेष
वचन सामान्य वचनका बाधक होता है । ('जैसे—'अदन्तै-
द्विगुरेकार्थः' (३।५।३) इस सामान्य वचनसे अदन्त शब्दसे
आगे रहनेपर एकार्थ द्विगुको स्त्रीलिङ्ग कहकर 'न स पात्र-
युगादिभिः' (३।५।३) इस विशेष वचनसे 'पात्र, युग, शुभन'
८१ अ०

आदि शब्दोंके आगे रहनेपर स्त्रीलिङ्गका निषेध किया गया
है, अत एव 'अष्टाध्यायी, त्रिलोकी, दशमूली' आदि शब्दोंके
समान 'पञ्चपात्रम्, चतुर्थ्युगम्, त्रिभुवनम्, ...' शब्द स्त्रीलिङ्ग
नहीं होते हैं) ।

[लिङ्गेति] ॥ लिङ्गस्य शेषोऽवशेषः । तस्य विधिः,
व्याप्नोति पूर्वोक्तं काण्डत्रयस्य व्यापकः । उत्सर्गत्वात् ।
विशेषैरुक्तैः प्रागुक्तैश्च यदि न बाध्यते । 'अपवादविषयं
विहाय सर्वत्र प्रवर्तते' इत्यर्थः ।

स्त्रियामीदृद्विरामैकाच् सयोनिप्राणिनाम् च ॥ २ ॥

यहाँ से आगे 'पुंस्त्वे' (३।५।११) तक 'स्त्रियाम्' का
अधिकार होनेसे यहाँसे 'पुंस्त्वे (३।५।११) तक सब शब्द
स्त्रीलिङ्ग हैं । एक अच् वाले ईकारान्त १, ऊकारान्त २, तथा
योनि सहित प्राणियोंके नाम ३ स्त्रीलिङ्ग होते हैं । ('क्रमशः
उदा०—१ धीः, श्रीः, ह्रीः, ... । २—भूः, छूः, मूः, ... । ३ माता,
दुहिता, याता, प्रसूः, स्वसा, योषित्, करेणुः, सुरभिः, ...') ।

[स्त्रीति] ॥ 'स्त्रियाम्' इत्यधिकारः । ईच्च ऊच्च
तो विरामे विरामावन्तो वा यस्य तच्च तदेकाच्च । 'श्रीः
धीः, ह्रीः, 'भूः, 'स्तुः, 'दूः, 'वृः, लवनं लुः, भवन्
'भूः, नयति नीः, 'लुनानि लुः' इत्यादी तु परत्वात् 'कृतः
कर्तरि' () इति त्रिलिङ्गत्वम् । योनिर्भगम्, तत्सहि-
तानां प्राणिनां नाम स्त्रियां स्यात् । माता, दुहिता, याता,
स्त्री । 'दाराः पुंभूमि' [ब्र० २।६।६] इति विशेषः ।

नाम विद्युन्निशावल्लीवीणादिग्भूनदीह्रियाम् ।

विद्युत् १, रात्रि २, लता ३, वीणा ४, दिशा ५, मू ६, नर्द
७, लज्जा ८, के नामवाले शब्द स्त्रीलिङ्ग होते हैं । ('क्रमशः
उदा०—१ विद्युत्, चपला, ... । २ निशा, रात्रिः, यामिनी, ...
३ वल्ली, व्रतती, लता, ... । ४ वीणा, विपञ्ची, ... । ५ दिक्,
ककुप्, हरित्, ... । ६ भूः, पृथ्वी, मही, ... । ७ नदी, सरित्,
आपगा, ... । ८ व्रीडा, लज्जा, त्रपा, ... ।

[नेति] ॥ विद्युदादीनामष्टानां स्त्रियाम् । विद्युत्,
तडित्, रात्रिः, रजनिः । वल्लिः, वीरत् । वीणा, विपञ्ची

१. 'स्तुः लुवे निश्चरेऽपि च' इति हेमः (१।१४) ।
मेदिन्यां (१२३।२) विह्वे (१२५।१) चायं रेफोपध एव
पाठतः ।

२. 'दूः स्वर्णे कामरूपिणि' इति विश्वः (१२५।२) ।

३. 'सुराकाशे सरस्वत्यां पिशाच्यां जवनेऽपि च' इति
हेमः (१।८), 'सुस्वरागमने प्रोक्ता, सामान्यगमने स्त्रियाम् ।
सुराकाशे सरस्वत्यां पिशाच्यां जवनेऽपि' इति मेदिनी
(२९।१-२) इति, विश्वे स्वस्वोत्तराङ्गेष्वेव लभ्यते ।

इत्यादौ 'ङ्याबूढन्तम्' [अम० ३।५।५] इति सिद्धे वीणा-
ग्रहणं चिन्त्यम् । केचित्तु वीणास्थाने वाणीं पठन्ति । वाक्,
गोः, गीः । दिक्, हरित् । भूः, भूमिः, कुः । [नदी]
सरित्, त्रिस्रोताः, विपाट् । ह्रीग्रहणं चिन्त्यम् । 'ईद्वि-
रामैकाच्' [अम० ३।५।२] इति, त्रपादौ 'ङ्याबूढन्तम्'
[अम० ३।५।५] इति च सिद्धत्वात् । केचित्तु 'धियाम्'
इति पठन्ति । संवित्, वित्, प्रतिपत् ।

अदन्तैर्द्विगुरेकार्थः

अदन्त शब्द ('जैसे—मूल, लोक, ...') उत्तर पदमें
रहनेपर समाहार अर्थमें द्विगु समास-संज्ञक शब्द स्त्रीलिङ्ग
होते हैं । ('जैसे—त्रिलोकी, अष्टाध्यायी, ...') 'अदन्त' ग्रहण
से 'पञ्चकुमारि, दशधेनु' में और समाहार ग्रहण करनेसे
पञ्चकपालः, पञ्चकपालौ, पञ्चकपालाः, ... में स्त्रीलिङ्ग नहीं
होता है ।

[एति] ॥ अदन्तेनोत्तरपदेन सह यो द्विगुः स
स्त्रियाम् । कीदृशः सः ? एकोऽर्थो यस्य सः । 'द्विगुरेकव-
चनम्' (२।४।१) इत्यनेन समाहारे एकत्वविधानात् । दश-
मूली, त्रिलोकी, पञ्चाक्षरी । अदन्तैः किम् ? पञ्चकुमारि,
दशधेनु । एकार्थः किम् ? पञ्चकपालः, पञ्चकपालौ, पञ्च-
कपालाः ।

न स पात्रयुगादिभिः ॥ ३ ॥

पात्र, युग आदि (भुवन, पुर, ...) अदन्त शब्द उत्तर
पदमें रहनेपर द्विगु समास-संज्ञक शब्द स्त्रीलिङ्ग नहीं होते
हैं । ('जैसे—पञ्चपात्रम्, चतुर्युगम्, ...') ।

[नेति] ॥ पात्रयुगादिभिरदन्तैर्यो द्विगुः स स्त्रियां
न स्यात् । पञ्चपात्रम्, चतुर्युगम्, त्रिभुवनम्, त्रिपुरम् ।
भाष्ये (५।४।६८ सूत्रे) तु 'त्रिपुरि' इति दृश्यते ।

तत्त्वृन्दे येनिकटयत्रा वैरमैथुनिकादिवुन् ।

स्त्री भावादावनिकिण्णवुल्गचण्वुच्यव्युजिबङ्-
निशाः ॥ ४ ॥

उणादिषु निरूरीश्च ङ्याबूढन्तं चलं स्थिरम् ।

समूह में १ तल् प्रत्ययान्त, और य २, इनि ३, कट्य ४,
त्र ५, प्रत्ययान्त शब्द स्त्रीलिङ्ग होते हैं । 'वृन्द' ग्रहण करनेसे
'मुख्यः, दण्डी' यहां स्त्रीलिङ्ग नहीं हुआ है । वैर १, मैथुनिक
२ आदि अर्थमें विहित 'वुन्' प्रत्ययान्त शब्द स्त्रीलिङ्ग होते
हैं । 'आदि' शब्दसे वीष्मामें विहित 'पादशतस्य—' (५।४।१),
'दण्डव्ययसर्गयोश्च' (५।४।२) से विहित 'वुन्' प्रत्ययान्त भी
स्त्रीलिङ्ग होता है । 'वुन्' ग्रहण 'वन्' का उपलक्षण है, अतः

'काठिकया काशिका, गर्गिकया श्लाघते, ...' में भी स्त्रीलिङ्ग
होता है । 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।९४) के 'स्त्रियाम्' का अधिकार कर
भाव आदि अर्थमें विहित 'अनि १, क्तिन् २, ण्वुल् ३, णच् ४,
ण्वुच् ५, क्यप् ६, युच् ७, इज् ८, अङ् ९, नि १०, श ११,
प्रत्यय जिसके अन्तमें हों, वे शब्द स्त्रीलिङ्ग होते हैं । 'स्त्रीभा-
वादौ' ग्रहण करनेसे 'मृषोद्यम्' यहाँपर स्त्रीलिङ्ग नहीं होता है ।
उणादिमें विहित 'निर् १, ऊर् २, ई ३, प्रत्ययान्त शब्द
तथा चल अथवा अचल जो 'ङी (ङीष् वा ङीप्) ४, आप्
(टाप्) ५, ऊङ् ६' प्रत्ययान्त शब्द; वे स्त्रीलिङ्ग होते हैं ।

[तलीति] ॥ तलन्तं स्त्रियाम् । ग्रामता, गोता,
ब्राह्मणता । 'वृन्दे = समूहे यश्च इनिक्वत्राश्च, तदन्तं
स्त्रियाम् । पादया, खलिनी, शाकिगी, गोत्रा, रथकटया ।
वृन्दे किम् ? मुखे भवो 'मुख्यः', दण्डोऽस्यास्तीति 'दण्डी'
'द्वन्द्वाद्बुन् वैरमैथुनिकयोः' (४।३।१२५) । अश्वमहिषिका,
काकोलूकिका, अत्रिभरद्वाजिका, कुत्सकुसिकिका । आदिना
'पादशतस्य—' (५।४।१), 'दण्डव्ययसर्गयोश्च' (५।४।२)
इति बुनो ग्रहणम् । द्विपदिकां ददाति । द्वौ द्वौ दण्डितो
द्विपदिकाम् । वैरेत्यादि किम् ? 'वासुदेवार्जुनाभ्यां बुन्'
(४।३।१८) । वासुदेवे भक्तिरस्य वासुदेवकः । बुनो ग्रहणं
बुम् उपलक्षणम् । क्वचित् 'वुः' इति पाठः । 'गोत्रचरणा-
च्छ्लाघात्याकारतद्वेतेषु' (५।१।१३४) वृम् । गर्गिकया
श्लाघते, काठिकया । 'द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्यश्च' (५।१।१३३)
वुम् । शैष्योपाध्यायिका । 'स्त्रियाम्—' (३।३।९४) इत्य-
धिकारे भावे, आदिना अकर्तरि कारके च ये अन्यादयः
प्रत्यायास्तदन्तं स्त्रियां स्यात् । 'आक्रोशे नञ्यनिः' (३।३।
११२) । अकरणिः, अजननिः । 'स्त्रियां क्तिन्' (३।३।
९४) । कृतिः, भूतिः । 'ण्वु' इति ण्वुल्ण्वुचोः सामान्यग्रह-
णम् । 'रोगाख्यायां ण्वुल्बहुलम्' (३।३।१०८) । प्रच्छ-
दिका, प्रवाहिका । 'घातवर्धनिर्देशे ण्वुल् वक्तव्यः' (वा० ३।
३।१०८) । आसिका, शायिका । 'पर्यायार्हणोत्पत्तिषु ण्वुच्'
(३।३।१११) । भवतः शायिका, इक्षुभक्षिका । 'कर्मव्य-
तिहारे णच् स्त्रियाम्' (३।३।४३) । 'णचः स्त्रियाम्'
(५।४।१४) स्वार्थिकः । व्यावक्रोशी, व्यात्युक्षी । 'व्रज-
यजोभवे क्यप्' (३।३।९८) । व्रज्या, इज्या । '—समजनि
षद—' (३।३।९९) इति क्यप् । समज्या, निषद्या । स्त्रीभा-
वादौ किम् ? 'वदः सुपि क्यप् च' (३।१।१०६) । मृषो-
द्यम् । 'भुवो भावे' (३।१।१०७) ब्रह्मभूयम् । 'ण्यासश्चन्यो
युच्' (३।३।१०७) । कारणा, कामना । 'प्रदनाख्यानयो-
रिच् च' (३।३।११०) । कां त्वं कारि गर्णि वाकर्षीः ।

१. अत्र 'विभाषाख्यानपरिप्रदनयोरिच्' इति सूत्रस्य
व्यत्यासेन पाठो निर्मूलः ।

‘षिद्धिवादिभ्योऽङ्’ (३।३।१०४) । पचा, प्रपा, भिदा, छिदा । ‘अ प्रत्ययात्’ (३।३।१०२) । चिकीर्षा, पुत्रीया । ‘गुरोश्च हलः’ (३।३।१०३) । ईहां, ऊहां । ‘ग्लाम्लाज्या-हाम्यो निः’ (वा० ३।३।१५) । ग्लानिः । ‘कृजः श च’ (३।३।१००) । क्रिया । ‘इच्छा’ (३।३।१०१) । उणादौ न्यन्तम्, ऊदन्तम्, ईदन्तं च । ‘वीज्वाज्वरिभ्यो निः’ (उ० ४।४८) । ‘वहिन्निश्चु—’ (उ० ४।५१) । श्रेणिः, श्रोणिः, द्रोणिः । ‘अनिः’ इति पाठान्तरम् । ‘अतिसृष्टधूम्यम्यप्र-वितृभ्योऽनिः’ (उ० २।१०२) । घरणिः, घमनिः, सरणिः । ‘कृषिचमितनिघनिसजिखजिभ्य ऊः’ (उ० १।८०) । कर्षूः, चमूः । ‘अवितृस्तृत्तन्त्रिभ्य ईः’ (उ० ३।१५८) । अवीः, तरीः । ङी च आप् च ऊङ् च अन्ते यस्य तत् । कदली, कन्दली, रमा, गङ्गा, वामोरुः, करभोरुः । चलं=जंगमम् । स्थिरं=स्थावरम् । नाडी, खट्वा, अलावूः । च[ल]स्थिर-ग्रहणं चिन्त्यप्रयोजनम् । अन्यस्य व्यवच्छेद्यस्याभावात् ।

तत्क्रीडायां प्रहरणं चेन्मौष्टां पाल्लवा णदिक् ॥ ५ ॥

खेलमें ‘मुष्टि, पल्लव’ आदि (मुसल, दण्ड, ...) का प्रहरण (प्रहार, मार) इसका है, इस अर्थमें ‘ण’ प्रत्ययान्त शब्द स्त्रीलिङ्ग होते हैं ।

[तदिति] ॥ ‘तस्यां’ प्रहरणमिति क्रीडायां णः’ [४।२।५७] । मुष्टिः प्रहरणमस्याम् । पल्लवाः प्रहरण-मस्याम् । णस्य दिगुदाहरणम् । न तु परिगणनम् । तेन मौसला, दाण्डा’ इत्यादि बोध्यम् ।

घञो ञः सा क्रियाऽस्यां चेद्दाण्डपाता हि फाल्गुनी । श्येनपाता च मृगया तैलपाता स्वधेति दिक् ॥ ६ ॥

दण्डपात इस फाल्गुनी तिथि में है १, श्येनपात (बाजका झपटना) इस मृगया (शिकार) क्रिया में है २, तैलपात (तेलका गिराना) इस स्वधा (पिण्ड-दान) क्रिया में है ३, इस अर्थमें ‘घञ्’ प्रत्ययान्तसे विहित ‘ञ’ प्रत्ययान्त शब्द स्त्रीलिङ्ग होते हैं । ‘इति दिक्’ कहनेसे मुसलपातोऽस्यामिति ‘मौसलपाता’ भूमिः, आदिका संग्रह है ।

[घञ इति] ॥ ‘घञः साऽस्यां क्रियेति ञः’ [४।२।५८] । घञन्तात् क्रियावाचिनः प्रथमान्तादस्यामित्यर्थे ञः स्यात्, तदन्तं स्त्रियाम् । दण्डपातोऽस्यां तिथौ वर्तते । श्येनपातोऽस्याम्, तिलपातोऽस्याम् । ‘श्येनतिलस्य पाते ञे’ (६।३।७१) इति मुम् । ‘पितृदाने स्वधा मतम्’ इत्य-मरमाला । वररुचिना तु—‘स्वधा क्रिया प्रवेणी’ इति

स्त्रीलिङ्गतोक्ता इति दिक् । उदाहरणम्, तेन मौसलपाता भूमिरित्यदि ज्ञेयम् ।

स्त्री स्यात्काचिन्मृणाल्यादिविवक्षापचये यदि ।

अपचय (न्यूनता, कमी) विवक्षित रहनेपर मृणाली आदि (कुम्भी, प्रणाली, ...) शब्द स्त्रीलिङ्ग होते हैं । ‘काचित्’ ग्रहण करनेसे ‘अल्पो वृक्षः’ इस विग्रहमें ‘वृक्षकः’ शब्द पुंलिङ्ग ही होता है, स्त्रीलिङ्ग नहीं होता ।

[स्त्रीति] ॥ अल्पं मृणालम् [मृणाली] । गौरा-दित्वात् (४।१।४१) ङीष् । आदिना कुम्भी, प्रणाली, मुसली, छत्नी, पटी, तटी, मठी । काचिदिति किम् ? अल्पो वृक्षो वृक्षकः ।

लङ्का शेफालिका टोका घातकी पञ्जिकाढकी ॥ ७ ॥

(‘व्यावृद्धन्तम्’ (३।५।५) इत्यादिसे उक्त लिङ्गवाले कुछ शब्दोंको भी सुखपूर्वक लिङ्ग-ज्ञानके लिये ‘कान्त, खान्त, ...’ के क्रमसे कहते हैं—) लङ्का (रावणकी राजधानी), शेफालिका (निर्गुण्डी), टीका (ग्रन्थादिकी व्याख्या), घातकी (वृक्ष-विशेष), पञ्जिका (सम्पूर्ण पदोंकी व्याख्या), अरहर (अरहर, जिसकी ढाल होती है) ।

[लङ्केति] ॥ ‘व्यावृद्धन्तम्’ [अम० ३।५।५] इति लिङ्गे नामानुशासनार्थो लङ्कादीनां पाठः । भङ्ग्या [३।५।६] दी-नामुभयानुशासनार्थः । शेफालिकादीनां तु व्यर्थः, स्वपर्या-यपठितत्वात् । लाकयते सुखमस्याम् । ‘लक आस्वादाने’ बुरादिः । ‘एरच्’ (३।३।५६) । घञ् (३।३।१९) वा । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) नुम् । नुम्यनुपधात्वात् वृद्धिः । यद्वा—रमन्तेऽस्याम् । बाहुलकात् कः, लत्वं च ॥ (१) ॥ * ॥ शेफालिका=गुष्पविशेषः । ‘शेते’ इति शे । शीडः [शीड् स्वप्ने इत्यस्मात्] । (अ० आ० से०) । विच् (३।२।७५) । शयं फालयति । ‘त्रिफला विशरणे’ (भ्वा० प० से०) । अण् (३।२।१) । स्वार्थे कन् (५।४।५) । ववुन् (उ० २।३२) वा ॥ (१) ॥ * ॥ टीकयतेऽर्थो यया । ‘टीकृ गतो’ (भ्वा० आ० से०) । ‘गुरोश्च हलः’ (३।३।१०३) इत्यङ् । विषमपदव्याख्या ॥ (१) ॥ * ॥ घातकी = ‘घव’ इति प्रसिद्धो वृक्षभेदः । घातु करोति । ‘तत्करोति—’ (वा० ३।३।२६) इति णिच् । टिलोपः

१. हेमचन्द्राचार्यस्तु ‘टीका निरन्तरव्याख्या—’ (अभि० चि० २।१७०) इत्यस्य ‘टीकगति गमयत्यर्थान् टीका, सुग-मानां (सुषमाणां) विषमाणां च निरन्तरं व्याख्या यस्यां सा तथा’ इत्येवं व्याख्या कृतवान् ।

(६।४।१५५), क्वन् (उ० २।३२) । पिप्पल्यादित्वात्
(४।१।४१) ङीष् ॥ (१) ॥ * ॥ पिञ्जयतेऽर्थोऽस्याम् ।
'पिञ्ज भाषार्थः' (चु० उ० से०) । 'गुरोश्च' (३।३।१०३)
इत्यः । पृषोदरादित्वादि [६।३।१०९] कारस्याकारः । स्वार्थे
कन् (५।४।५) । पिञ्जयति वा । क्वन् (उ० २।३२) ।
सकलपदव्याख्या ॥ (१) ॥ * ॥ आढकी=तुवरिका ।
आ समन्ताद्भीकते, ढीक्यते वा । 'ढीकृ गतो' (स्वा० आ०
से०) । अच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा । पृषो-
दरादिः (६।३।१०९) । गौरादिः (४।१।४१) ॥ (१)
॥ * ॥

सिधका सारिका हिक्का प्राचिकोल्का पिपीलिका ।

सिन्दुकी कणिका भङ्गिः सुरङ्गासूचिमाढयः ॥ ८ ॥

सिधका ('सीध' नामका वृक्ष-विशेष), शारिका (मैना
पक्षी), हिक्का (हिचकी), प्राचिका (वनमक्खी), उल्का
(छुक), पिपीलिका (चींटी या दीमक), तिन्दुकी (तेंदू
वृक्ष), कणिका (परमाणु, अतिसूक्ष्म या गेहूँ आदिका आटा,
अथवा वृक्ष या अरणि वृक्ष), भङ्गिः (रचना, कौटिल्य-
भेद), सुरङ्गा (सुरङ्ग), सूचिः (सूई), माढिः (दैन्य या
दैन्य-प्रकाशन, पत्रशिरा अर्थात् पत्तेकी नस) ।

[सीति] ॥ सेधति, सिध्यते वा । 'षिघु गत्याम्'
(स्वा० प० से०) । 'बहुलमन्यत्रापि' इति रक् । ततः
स्वार्थे कन् (५।४।५) । क्षिपकादित्वात् (वा० ७।३।५०)
इत्वाभावः ।—'शूद्रादयः' इति रग्—इति मुकुटश्चिन्त्यः ।
उज्ज्वलदत्तादिवृत्तिषूक्तसुत्रादर्शनात् । 'सीध' इति प्रसिद्धो
बुधभेदः ॥ (१) ॥ * ॥ सरति । 'सृ गतो' (स्वा० प०
अ०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ * ॥ ('शारिका' इति)
तालव्यादिपाठे 'शू हिसायाम्' (कथा० प० से०) घातुः ।
शृणाति दुःखं विरहिणीनाम् । [मैना' इत्याख्य-]
पक्षिभेदः ॥ (१) ॥ * ॥ हिक्कनम् । 'हिक्क अव्यक्ते शब्दे'
(स्वा० प० से०) । 'गुरोश्च हलः' (३।३।१०३) इत्यः ।

१. 'हेमचन्द्राचार्यस्तु 'पाञ्जिका पदञ्जिका' (अभि०
चि० २।१७०) इत्यस्य 'पच्यन्ते व्यक्तीक्रियन्ते पदार्था
अनया पञ्जिका, 'नास्मि पुंसि च' इति णकः पृषोदरादि-
त्वाज्जत्वे पञ्जिका, अर्थात् विषमाण्येव पदानि भनक्ति
पादमञ्जिका' इत्येवं व्याख्यां कृतवान् ।

२. 'स्फायितञ्चि—' (३०२।१३) इति सूत्रेण रक्
अत्ययोऽत्र युक्तः ।

३. स्वागी तु 'सिधकासारिका पक्षिभेदी' इत्याहु ।

यद्वा-हिकयते । 'हिक्क हिसायाम्' (चु० आ० से०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) । ऊर्ध्वे वातप्रवृत्ती शब्दविशेषः
['हिचकी' इति ख्यातः] ॥ (१) ॥ * ॥ प्राचति । 'अचु
गतो' (स्वा० उ० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ।
'वनमक्षिका' इति मुकुटः । 'पक्षिभेदः' इति स्वामी ॥ (१)
॥ * ॥ ऋच्छति, अर्यते वा । 'ऋ गतो' (स्वा० प०
अ०) । 'शुकवल्कोल्काः' (उ० ३।४२) इति साधुः ।
= तेजःपुञ्जः । यत्तु—'मूकादयः'—इति सूत्रमुपन्यस्तं
मुकुटेन, तच्चिन्त्यम् । उज्ज्वलदत्तादिषु तस्यादर्शनात् ॥
(१) ॥ * ॥ अपि पील्यते । 'पील प्रतिष्टम्भे' (स्वा०
प० से०) । घञ् (३।३।१९) । 'बडि भागुरिरल्लोपम्—'
इत्येपरल्लोपः । स्वार्थे कन् (५।४।५) । 'शनैर्याति पिपी-
लकः' इति पुंस्त्वमपि-इति स्वामी ॥ (१) ॥ * ॥
तिम्यति । 'तिम आर्द्रीभावे' (दि० प० से०) । बाहुल-
कादुक् ण् गुणाभावश्च । (१) ॥ * ॥ कणति । 'कण
गतो' (स्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । स्वार्थे
कन् (५।४।५) । = अतिसूक्ष्मम् ['कणिका सूक्ष्मवस्तुनि ।
अग्निमन्थे' इति हेमः, ३।१९] ॥ (१) ॥ * ॥ भङ्गस्य
करणम् । 'तत्करोति—' (वा० ३।१।३६) इति ण्यन्तात्
'अच इः' (उ० ४।१३९) । = विच्छिन्तिः, कौटिल्यभेदो
वा । 'व्याजच्छलनिभे भङ्गिर्वेदभीतिनमीलिका' इति
रभसः ॥ (१) ॥ * ॥ सु बहु रज्यतेऽस्यां रजसा । 'रञ्ज
रागे' (स्वा० प० अ०) । 'हलश्च' (३।३।१२०) इति
घञ् । 'चजोः—' (७।३।५२) इति कुत्वम् । = तिर्यग्भू-
खातः ॥ (१) ॥ * ॥ सूच्यतेऽनया । 'सूच पैशुन्दे' सुरादिः ।
'अच इः' (उ० ४।१३९) । 'स्त्री सूचिर्द्वत्यभेदे च व्यध-
नीशिलयोरपि' इति रत्नकोषः ॥ (१) ॥ * ॥ महनम् ।
अनया वा । 'मह पूजायाम्' (स्वा० प० से०) । क्तिन्
(३।३।९१) । ढत्व (८।१।३१) घत्व (८।२।४०) ण्टुत्व-
(८।४।४२) ढलोप (८।३।१३) दीर्घाः (६।३।१११) ।
'माढिः पत्रशिरा' इति रत्नकोषः । 'माढिः स्त्री पत्रमङ्गी'
च दैन्यस्यापि प्रकाशनं' (इति मेदिनी) [४४।२] ।

पिच्छावितण्डाकाकिण्यशूर्णिः शाणी^३ दृणी^३ दरत् ।
सातिः कन्था तथासन्दी नाभो राजसभापि च ॥ ९ ॥

पिच्छा (मोचरस अर्थात् सेमरका गोंद), वितण्डा
(बखेडा), काकिणी (चौथाई पैसा, दुकडा), शूर्णिः (अष्टा-

१. 'योऽत्राप्रसिद्धः प्रागनुक्तो वा स प्रातिपद्येनोच्यते ।

'अतः 'शनैर्याति पिपीलिकः' इति पुंस्त्वमपि भवति ।

२. '—पत्रमङ्गे च—' इति मेदिनीपाठः ।

३. 'काणी'ति पाठे 'संकोचोऽर्थः' इति स्वामी ।

ध्यायीका पातञ्जल भाष्य), क्षाणी (सनका वस्त्र-विशेष),
द्रुणी (गोजर), द्रव (म्लेच्छ जाति), सातिः (समाप्तिः),
कन्था (चिथड़ा), आसन्दी (एक प्रकारका आसन या बैठ
का आसन), नाभिः, (पेटकी होंदी), राजसभा ।

[पिच्छेति] ॥ पिच्छयते । पिच्छ बाधे (चु० प०
से०) । 'गुरोश्च-' (३।३।१०३) इत्यः । = 'क्षालमलिनि-
र्यासः, भक्तादिमण्डश्च ॥ (१) ॥ * ॥ वितण्डयते परपक्षो-
ऽनया । 'तदि आघाते' (भ्वा० आ० से०) । 'गुरोश्च-'
(३।३।१०३) इत्यः । ['वितण्डा वादभेदे स्यात् कच्ची-
क्षाके शिलाह्वये । करवीर्यामपि स्त्री स्यात्' इति मेदिनी,
४३।३६-३७] ॥ (१) ॥ * ॥ ककनम् । 'कक लीत्ये-'
(भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।१९) । काकमणति ।
'अण शब्दे' (भ्वा० प० से०) । अण् (३।२।१) । पृषो-
दरादिः (६।३।१०९) । 'पणगण्डकयोस्तुर्य उदमानस्य
काकिणी' इति रुद्रः ॥ * ॥ रभसस्तु नान्तेष्वप्याह—'पणो-
दमानगण्डानां तुयंशेऽपि च काकिनी' इति । तत्र 'अन
प्राणने' (अ० प० से०) घातुर्बोध्यः । = आढकस्य पञ्चा-
शत्तमो भाग उदमानः । उक्तं च गणितावल्याम्—'कुल्या
स्यादष्टभिर्द्रोणैर्द्रोणपादेन चाढकः । अतोऽर्धशतिको भाग
उदमानमुदाहृतम्' इति ॥ (१) ॥ * ॥ 'चूर्णो धूलौ क्षारभेदे
चूर्णाणि वासयुक्तिषु' (इति मेदिनी) [४५।१२] । चूर्णस्य
करणम् । 'तत्करोति-' (वा० ३।१।२६) इति ण्यन्तात्
'अच इः' (उ० ४।१३९) । यद्वा-चरणं चोरणं वा । 'वृणि-
पृथिनपार्णिचूर्णिभूयः' (उ० ४।५२) इति साधुः ॥ (१)
॥ * ॥ क्षणस्य विकारः । 'तस्य विकारः' (४।३।१२०)
इत्यण् । 'टिड्ढाण-' (४।१।१५) इति स्वामी । 'क्षणः'
इत्यन्ये ॥ (१) ॥ * ॥ द्रुणति । 'द्रुण जैह्वये वधे गतो'
(तु० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः ।
'जातेः-' (४।१।६३) इति ङीष् । 'द्रुण्यम्बुद्रोणीकच्छप्योः'
(इति मेदिनी) [४७।१७] ॥ (१) ॥ * ॥ दरणम् । दीर्यते
वा । 'दृ विदारणे' (ऋथा० प० से०) । 'भये' (भ्वा०
प० से०) वा । 'शूद्रभसोऽदिः' (उ० १।१३०) । 'दरत्
स्त्रियां प्रपातेऽपि भयपर्वतयोरपि' (इति [दान्तेषु] मेदिनी)
[७६।३०] ॥ (१) ॥ * ॥ सननम् । सानं वा । 'षणु दाने'
(त० उ० से०) । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) इति
वा । 'ऊतियूति-' (३।३।९७) इति साधुः । 'सातिर्दा-
नावसानयोः' (इति हैमः) [२।२०९] ॥ (१) ॥ * ॥
कम्यते । 'कमु कान्तौ' (भ्वा० आ० से०) । बाहुलका-
त्यन् । 'कन्था मृन्मयभित्ति स्यात्तथा प्रावरणान्तरे' (इति

मेदिनी) [७२।३] ॥ (१) ॥ * ॥ आस्यतेऽस्याम् । 'आस
उपवेशने' (अ० प० से०) । 'श (अ) व्दादयश्च' (उ० ४।
१८) इति साधुः । 'कुन्दादयश्च' इति मुकुटशिवन्त्यः,
एतत्पाठादर्शनात् । 'वेत्रासनमासन्दी स्त्री वृषी च व्रतिका-
सनम्' () ॥ (१) ॥ * ॥ नभ्यतेऽनया, अस्यां वा ।
'णभ हिसायाम्' (भ्वा० आ० से०) । 'इज्जादिभ्यः'
(वा० ३।३।१०८) । 'नाभिर्मुह्यन्तुपे चक्रमध्यक्षत्रिययोः
पुमान् । द्वयोः प्राणिप्रतीके स्यात्स्त्रियां कस्तूरिकामदे (इति
मेदिनी) [१०६।५-६] ॥ (१) ॥ * ॥ राज्ञः सभा ॥
(१) ॥ * ॥

झल्लरी चर्चरी पारी होरा लट्वा च सिध्मला ।
लाक्षा लिक्षा च गण्डूषा गृध्रसी चमसी मसी ॥१०॥

झल्लरी (हुडुक बाजा), चर्चरी (ताली या गान-विशेष),
पारी (हाथीके पैर बाँधनेकी रस्सी या पानभाण्ड घड़ा आदि),
होरा (लग्न, लग्नार्द्ध, जातक), लट्वा (ग्रामका गौरैया
पक्षी, करञ्ज फल, वाद्य-विशेष), सिध्मला (सूखी मछली,
गीली खुजली, मल), लाक्षा (लाह), लिक्षा (जुआका
अण्डा, लीख), गण्डूषा (पानीसे मुख भरना, कुह्ना), गृध्रसी
(उह-सन्धिमें होनेवाला वातरोग-विशेष), चमसी (उड़द
या मसूरका आदिका बेसन, काष्ठका बना हुआ यज्ञपात्र-
विशेष), मसी (स्याही), ये ४२ शब्द स्त्रीलिङ्ग होते हैं ।

[झल्लेति] ॥ झल्लते । 'झर्झ भर्त्सोक्तयोः' (तु०
प० से०) । बाहुलकादरन् । पृषोदरादिः (६।३।१०९)
गौरादिः (४।१।४१) । 'झल्लरी झल्लरी' च द्वे हुडुके वाल
चक्रके' (इति मेदिनी) [१३४।१५९] ॥ (१) ॥ * ॥ चर्च्यते ।
'चर्च उक्तौ' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकादरन् । गौरादिः
(४।१।४१) । 'चर्चरी गीतभेदे च केशभित्तरशब्दयोः'
() ॥ (१) ॥ * ॥ पायरति । पायंते वा । 'पृ पूतौ'
चुरादिः । पचाद्यच् (३।१।१३४) । घञ् (३।२।१९)
वा । गौरादिः (४।१।४१) । 'गर्गरीपूरयोः' पारी पाद-
रज्ज्वां च हस्तिनः' (इति विश्वः) [१२६।१७] ॥ (१)
॥ * ॥ होलति, हुल्यते वा । 'हुल हिसासंवरणयोः' (भ्वा०
प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) घञ् वा । रलयोरे-
कत्वम् । 'होरा तु लग्ने राश्यर्धे रेखाशास्त्रभिदोरपि' (इति
मेदिनी) [१३०।१०२] ॥ (१) ॥ * ॥ लटति । 'लट बाल्ये'

१. "काकिणी" नाम आषकचतुर्थो भागः 'पणचतुर्थ-
भाग' इत्येके" इति स्वामी ।

१. -परिभाषणभर्त्सनयोः' इति सि० कौ० घातुपाठे च ।

२. 'झल्लरी झल्लरी—' इति मेदिनीपाठः ।

३. 'पृ पूरणे' इति सि० कौ० घातुपाठे च ।

४. 'कर्करी' इति पाठान्तरम् ।

(भ्वा० प० से०) । 'अक्षप्रणिलटि-' (उ० १।१५१) इति ववुन् । 'लट्वा करञ्जभेदे फलेऽवद्ये खगान्तरे' (इति मेदिनी) [१५१।२२] ॥ (१) ॥ * ॥ सिध्ममस्त्यस्याः । 'सिध्मादिभ्यश्च' (५।२।१७) इति लच् । 'सिध्मला मत्स्यविकृतौ वाच्यवत्तु किलासिनि' (इति मेदिनी) [१५५।१४५] ॥ (१) ॥ * ॥ लाष्यते । 'लष' शिल्पयोगे' चुरादिः । बाहुलकात्सः । यद्वा-लक्ष्यते । 'लक्ष आलोचने' (चु० उ० से०) । घञ् (३।३।१९) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) 'लाक्षारोचना-' (४।२।२) इति निर्देशाद्वा दीर्घः ॥ (१) ॥ * ॥ लक्ष्यते । 'लक्ष आलोचने' (चु० उ० से०) । घञ् (३।३।१९) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) अस्य इः । = यूकाण्डम् ॥ (१) ॥ * ॥ गण्ड्यते । 'गडि वदनेकदेशे' (भ्वा० प० से०) । 'गण्डेऽव' (उ० ४।७८) इत्युष्ण् । पुंस्यपि । 'गण्डूषो मुखपूर्तिभपुष्करप्रसृताञ्जलिः' (इति रुद्रः) [विश्वः, १६८।३५] । 'उन्नतनाभिस्तु गण्डूषा नापि मुखपूर्तिः' इति बोधालितः ॥ (१) ॥ * ॥ गृध्रमपि स्यति । 'पोऽन्त-कर्मणि' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः । गौरादिः (४।१।४१) ङीष् । = ऊरुसंधी वात-रोगः ॥ (१) ॥ * ॥ चस्यते । 'चमु अदने' (भ्वा० प० से०) । 'अत्यविचमितमि-' (उ० ३।११७) इत्यसच् । गौरादित्वात् (४।१।४१) ङीष् । 'चमसो यज्ञपात्रस्य भेदेऽस्त्री पिष्टके स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) [१७१।२१] ॥ (१) ॥ * ॥ मस्यति । 'मसी परिणामे' (दि० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'मेलामसीजलं पत्राञ्जनं च स्यान्मसिर्द्वयोः' इति त्रिकाण्डशेषः [२।८।२७] ।

इति स्त्रीलिङ्गशेषः ॥

अथ पुल्लिङ्गशेषः ॥

पुंस्त्वे सभेदानुचराः सपर्यायाः सुरासुराः ।

स्वर्गयागाद्विमेधाब्धिद्रुकालासिशरारयः ॥ ११ ॥

यहाँसे अमरे 'द्विहीने...' (अम० ३।५।२२) के पूर्व 'पुंस्त्वे' इसका अधिकार होनेसे इसके मध्यवर्ती सब शब्द पुल्लिङ्ग होते हैं। भेद और अनुचरके सहित ३सुर(देवता) तथा २असुर

५. '—फले वाद्ये खगान्तरे' इति पाठो मेदिन्याम् ।

६. सि० कौ० घातुपाठे चायं 'लस' इति दन्त्यान्तः पठितः ।

७. '—प्रसृतोन्मिते' इति विश्वे पाठः ।

१. त्रिकाण्डशेषे 'मसिजलं तु मेलाम् स्यात् पत्राञ्जनं मसिर्द्वयोः' इति पाठः ।

(दैत्य) के पर्यायोंके सहित सब शब्द पुल्लिङ्ग होते हैं । स्वर्ग, याग (यज्ञ), अद्रि (पहाड़), मेघ (बादल), अब्धि (समुद्र), द्रु (पेड़), काल (समय), असि (तलवार), शर (बाण), और अरि (शत्रु), इनके पर्याय और भेद-वाचक शब्द पुल्लिङ्ग होते हैं ।

[पुमिति] ॥ 'पुंस्त्वे' इत्यधिकारः । सह भेदैरनुचरैश्च वर्तमानाः, सह पर्यायैर्वर्तमानाः, सुरासुराश्च देव-दैत्याः । क्षमरा निर्जरा देवाः । सुरभेदाः—तुषिताः, साध्याः, आभास्वराः, इन्द्रः, शक्रः, सूर्यः, आदित्यः । देवानुचराः—हाहाः, हूहः, तुम्बुरुः, नारदः, मातलिः । असुर-पर्यायाः—दैत्याः, दैतेयाः, दानवाः । दैत्यभेदाः—बलिः, नमुचिः, जम्भः । दैत्यानुचराः—कूष्माण्डमुण्डकुम्भाण्डादयः । 'दैवतानि'—देवताः इत्यादौ बाधोऽस्य । स्वर्गादय एकोनविंशतिः सभेदाः सपर्यायाश्च पुंसि स्युः । स्वर्गः, नाकः त्रिदिवः । 'द्योविद्वो द्वे स्त्रियां क्लीबे त्रिविष्टपम्' [अम० १।१।६] इति विशेषैर्बाधितः । यज्ञः, मखः, ऋतुः । तद्भेदाः—उत्थाति-रात्राग्निष्टोमाश्चमेधाः । अद्रिः, गिरिः, पर्वतः । भेदाः—मेरुः, हिमवान्, सह्यः । 'गन्धमादनम्' इति बाधः [अम० १।३।३] मेघः, घनः, जलदः । भेदाः—पुष्करावर्तकादयः । 'अभ्रम्' इति तु बाधः । अब्धिः, समुद्रः, सागरः । भेदाः—क्षीरोदः, लवणोदः । द्रुः, वृक्षः, शाखी । भेदाः—प्लक्षः, वटः, आम्रः । पाटलाशिषपादेर्बाधः । कालः, दिष्टः, समयः । भेदाः—मासः, पक्षः, ऋतुः । दिनतिथ्यादौ बाधः । असिः, खड्गः, मण्डलाग्रः । भेदाः—नन्दकः, चन्द्रहासः । 'कटिग्रम्' इत्यादौ बाधः । शरः, बाणः, विशिखः । भेदाः—नाराचः, काण्डः, भल्लः । 'इषुर्द्वयोः' इति [अम० २।८।८७] । बाधः । अरिः, शत्रुः, अरातिः । भेदाः—आततायी ।

करगण्डौष्ठदोर्दन्तकण्ठकेशनखस्तनाः ।

अह्नाहान्ताः क्ष्वेदभेदा रात्रान्ताः प्रागसंख्यकाः ॥ १२ ॥

कर (कौड़ी राजाका कर अर्थात् मालगुजारी, किरण), गण्ड (गाल), ओष्ठ (ओठ), दोः (हाथ), दन्त (दाँत), कण्ठ (गला), केश (बाल), नख (नाखून), स्तन (थन), इनके पर्याय और भेदके सहित शब्द पुल्लिङ्ग होते हैं ।

'अह्ना, अहन्' शब्द जिनके अन्तमें हों, वे शब्द, विष-भेदके वाचक शब्द, 'रात्रि' शब्द हो अन्तमें जिनके ऐसे असंख्यापूर्वक (संख्या-वाचक शब्द पूर्व में न रहें ऐसे) शब्द, पुल्लिङ्ग होते हैं । ('क्रमशः उदा०—पूर्वाह्णः, सायाह्णः, अपराह्णः, मध्याह्णः, । २ दूयहः, स्यहः, उत्तमाहः, परमाहः, । ३ वत्सनाभः, सौराष्ट्रिकः, ब्रह्मपुत्रः, शौक्लिकेयः, काकः

कूटः, हलाहलः, ... । ४ अहोरात्रः, सर्वरात्रः, दीर्घरात्रः, ...)
('प्रागसंख्यकाः' (असंख्यापूर्वक) ग्रहण करने से 'पञ्चरा-
त्रम्, द्विरात्रम्, त्रिरात्रम् में संख्यावाचक शब्द पूर्वमें
रहनेसे पुंलिङ्ग नहीं होता है') ।

[करेति] ॥ करो=राजग्राह्यो भागः, रश्मिः, पाणिश्च ।
मरीच्यादीनां तु बाधः । गण्डः = कपोलः । ओष्ठः = दन्त-
च्छदः, अधरः । द्वोः=प्रवेष्टः । भुजादेः 'द्वयोः' [अम० २।६।
७९] इति बाधः । दन्तः = दशनः, रदः । भेदः—जम्भः ।
कण्ठः, गलः । 'समीपगलशब्देषु कण्ठं त्रिषु विदुर्बुधाः' इति
शाश्वतः [४८९] । केशः = कचः । नखः=पुनर्भवः । 'नख-
रोऽस्त्रियाम्' [अम० २।६।८३] इति बाधः । स्तनः=कुचः,
पयोधरः । जश्न अल्लश्च अन्ते येषां ते पुंसि स्युः । परवल्लि-
ङ्गापवादोऽयम् । अल्लः पूर्वम्-पूर्वाल्लः, अपराल्लः । द्वयो-
रल्लाः समाहारो द्वहः, त्रयहः । अत्र 'स नपुंसकम्' (२।
४।१) इत्यस्यापवादः । क्ष्वेडः = विषम् । तद्भेदाः पुंसि
स्युः । सौराष्ट्रिकः, शौकिलकेयः, ब्रह्मपुत्रः । रात्रोऽन्तो
येषां ते । प्राक् पूर्वपदं न संख्या येषां ते पुंसि स्युः । परव-
ल्लिङ्गापवादोऽयम् । परत्वात्समाहारनपुंसकतामपि बा-
धते । तेन अहोरात्रः, सर्वरात्रः, पूर्वरात्रः । 'प्रागसंख्यकाः'
इति किम् ? पञ्चरात्रम् ।

श्रीवेष्टाद्याश्च निर्यासा असन्नन्ता अबाधिताः ।
कशेरुजतुवस्तूनि हित्वा तुरुविरामकाः ॥ १३ ॥

श्रीवेष्टा आदि गौंदके वाचक शब्द, अस् और अन् ३ हो
अन्तमें जिनके, ऐसे अबाधित शब्द पुंलिङ्ग होते हैं । 'कशेरु,
जतु, वस्तु, शब्दको छोड़कर । अन्य 'तु १, रु २' अन्तमें हों
जिनके ऐसे शब्द पुंलिङ्ग कशेरुज तुवस्तूनि हित्वा' इसके
कहनेसे इदं 'कशेरु' जलज कन्द विशेष, 'जतु' लाक्षा, इदं
'वस्तु' यहाँपर 'कशेरु, जतु, वस्तु' शब्द पुंलिङ्ग नहीं होते
हैं ।

[श्रीति] ॥ श्रीवेष्ट आद्यो येषां ते निर्यासा वृक्षद्रवाः
पुंसि स्युः । श्रीवेष्टः, सरलः, द्रवः । 'श्रीपिष्टः' इति
कचित्पाठः । आद्येन श्रीवासः, वृक्षधूपः, गुग्गुलुः, सिल्लक
इत्यादयः पुंसि बोध्याः । असन्ता असन्ताश्च पुंसि स्युः ।
अङ्गिराः, वेधाः, चन्द्रमाः । कृष्णवर्मा, प्रतिदिवा, मधवा ।
अबाधिताः किम् ? अप्सरसः, जलौकसः, सुमनसः, लोम,
साम, वर्म । तुषच रुश्च तुरु । ती विरामी विरामे वा येषां
ते पुंसि स्युः । कशेरुदीनि विहाय । हेतुः, सेतुः, धातुः ।
कुरुः, मेरुः, त्सरुः । 'कशेरुजतुवस्तूनि हित्वा' इति व्ययम् ।
'अबाधिताः' इत्यस्यान्वयसंभवात् । वस्तुतस्तु 'अबाधिताः'
इत्यपि व्ययम् । 'विशेषैर्यथाबाधितः' [अम० ३।५।२]
इत्यनेन निर्वाहात् । अत एव दार्ढ्यादिषु निर्वाहः ।

कषणभमरोपान्ता यद्यदन्ता अमी अथ ।

पथनयसटोपान्ता गोत्राख्याश्चरणाह्वयाः ॥ १४ ॥

'क, ष, ण, भ, म, र' ये ६ वर्ण जिस अदन्त शब्द के
उपान्त (अन्तवाले वर्णके अव्यवहित पूर्व) में रहें; वे शब्द-
विशेष, पुंलिङ्ग होते हैं । 'प, थ, न, य, स, ट' ये ६ वर्ण
जिनके उपान्त (अन्तके वर्णके अव्यवहित पूर्व) में
रहें; वे शब्द पुंलिङ्ग होते हैं । गोत्राख्य (गोत्रके वाचक)
शब्द १ और चरण (वेद-शाखा) के वाचक शब्द पुंलिङ्ग
होते हैं ।

[कषेति] ॥ ककारादिद्वादशवर्णोपधा अदन्ताः पुंसि
स्युः । अङ्कः, लोकः, अर्कः । माषः, तुषः, रोषः । पाषाणः,
गुणः, धुणः । दभं-सरभ-गर्दभाः । होमः, ग्रामः, घूमः ।
भूर्भरः, शीकरः, समीरः । यूपः, कूपः, सूपः, कलापः ।
सार्धः, नाथः, क्षपथः । इनः, अपघनः, जनः । अपनय-वि-
नय-प्रणयाः । रस-हास-पनसाः । पट-स(र)ट-करटाः ।
मुकुटस्तु—पोपान्तादिषु 'अदन्ताः' इति न संबध्यते, अथा-
दित्वात्—इत्याह । गोमायुपाष्वादीनुदाहरति च । गोत्रं
वंश आख्यायते व्यपदिश्यते यैस्ते । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा०
३।२।१०१) इति डः । गोत्रस्यादिपुरुषाः प्रवराश्च पुंसि
स्युः । स्वामी तु 'अपत्यप्रत्ययान्ताः' इति व्याख्यत ।
तदसत् । 'अपत्यप्रत्ययान्तः' [३।५।३७] इत्यनेन पुनरुक्ति-
प्रसङ्गात् । गीतमः, भरद्वाजः, वसिष्ठः । चरणानां वेदशा-
खानामाह्वयानामानि—कठः, कलापः, बह्वचः ।

नामन्यकर्तरिभावे च घञजल्लङ्घाथुचः ।

ल्युः कर्तरीमनिजभावे को घोः किः प्रादितोऽन्यतः
॥ १५ ॥

नाम, कर्तृभिन्न कारक और भावमें विहित 'घञ्, अच्,
अप्, नञ्, ण, च, अथुच्' प्रत्यय जिनके अन्तमें हों, वे शब्द
पुंलिङ्ग होते हैं । कर्तामें विहित 'ल्यु' प्रत्ययान्त, भावमें
विहित 'इमनिच्' और 'क' प्रत्ययान्त तथा प्रादिसे और
अन्यसे, परे घुसंस्कृत धातुसे विहित 'कि' प्रत्ययान्त शब्द
पुंलिङ्ग होते हैं ।

[नेति] ॥ घञादयः सप्त प्रत्ययाः संज्ञायां विषये, कर्तु-
भिन्ने कारके, भावे च ये विहिताः तदन्ताः पुंसि स्युः ।
प्रासीदन्त्यस्मिन्मनांसि प्रासाधः । 'हलश्च' (३।३।१२१)
इति घञ् । प्रास्यते प्रासः, विदन्त्यनेन वेदः, प्रपतन्त्यस्मा-
स्मात्प्रपातः । भावे—पाकः, त्यागः, रोगः । चकारात्
'पदरुज—' (३।३।१६) इति घञ्, दायो घायः, इत्याह-
योऽसंज्ञायां विहिता अपि गृह्यन्ते । जयः, जयः । 'प्ररच्'

(३।३।५६)। करः, गरः; लवः, स्तवः। 'ऋदोरप्' (३।३।५७)। 'यजयाचयत —' (३।३।९०) इति नङ्। यज्ञः, यत्नः। 'नङ्' इत्युपलक्षणम्। 'स्वपो नन्' (३।३।९१) अपि गृह्यते। 'स्वप्नः संवेश इत्यपि' इति [अम० १।७।३६] वा पुंस्त्वसिद्धिर्बोध्या। न्यादनम्—न्यादः। नौण च' (३।३।६०) इति णः। 'पुंसि संज्ञायाम्' (३।३।११८) इति घः। उरच्छदः, प्रच्छदः। 'द्वितोऽयुच्' (३।३।८९)। श्रययुः। 'पचिनन्दि'—(३।१।१३४) इति नद्यादिभ्यो विहितो ल्युः पुंसि स्यात्। नन्दनः, रमणः, मधुसूदनः। संज्ञायामिदम्। असंज्ञायां तु 'कृतः कर्तर्यसंज्ञायाम्' इति [३।५।४५] सिद्धम्। इमनिजन्ताः पुंसि। 'पृथ्वादिभ्य इमनिज्वा' (५।१।१२२)। प्रथिमा, महिमा। इह 'भावे' इति न संबध्यते। कर्मार्थस्येनानिचोऽसंग्रहापत्तेः। चण्डस्य कर्म भावो वा चण्डिमा महतः कर्म भावो वा महिमा। स्वामिमुकुटौ तु 'वरिमा' 'तरिमा' इत्याद्यौणादिकेमनिज्वारणाय 'भावे' इति संबन्धतुः। तन्न। 'कृतः कर्तर्यसंज्ञायाम्' [अम० ३।३।४५] इत्यनेन तत्र सिद्धत्वात्, ग्रीवातोरौणादिकर्मनिनन्तः प्रेमशब्दः 'सुपि स्थः' (३।२।४) इति योगविभागाद्भावे कः, घञर्थे कः (वा० ३।३।५८) इति च। आखुत्थः, प्रस्थः। उपसर्गादिभ्यस्माच्च सुबन्तात् परो यो घुः^२ तस्माद्विहितो यः किप्रत्ययस्तदन्तः पुंसि स्यात्। 'उपसर्गे घोः किः' (३।३।९२)। 'कर्मण्यधिकरण्ये च' (३।३।९४)। निधिः, आधिः, विधिः, उदधिः, जलधिः। अत्र 'प्रादितोऽन्यतः' इति व्यर्थम्। —घोः किः [३।३।९२] इत्यनेनैवेष्टसिद्धेः। द्वन्द्वेऽश्ववडवावश्ववडवा न समाहृते।

कान्तः सूर्येन्दुपर्यायपूर्वोऽयःपर्वकोऽपि च ॥ १६ ॥

समाहार अर्थसे भिन्न द्वन्द्व समासमें 'अश्ववडव' शब्द पुलिङ्ग होता है। 'सूर्य', 'चन्द्र' के पर्याय और 'अयस्' शब्दगे परे (आगे) रहनेपर 'कान्त' शब्द पुलिङ्ग होता है।

[द्वन्द्व इति] ॥ अश्वश्च वडवा च। 'पूर्ववदश्ववडवौ' (२।४।२७) इति परवल्लिङ्गतापवादः। द्वित्वमविवक्षितम्। तेन 'अश्ववडवान्'। असमाहृते किम्? अश्ववडकम्। 'विभाषा वृक्षमृग' (२।४।१२) इति चैकवद्भावः। सूर्येन्दुनामपूर्वः कान्तशब्दः पुंसि। सूर्यकान्तः, चन्द्रकान्तः, अयस्कान्तः।

१. 'नन्दिग्रहिपचादिभ्यो—' इति सूत्रस्वरूपम्, न तु 'पचिनन्दि—' इति।

२. 'दाषा ध्वदाप्' (१।१।२०) इति 'धु'संज्ञको धातुरित्यर्थः।

वटकश्चानुवाकश्च रल्लकश्च कुडङ्गकः।

पुङ्खो न्युङ्खः समुद्रश्च विटपट्टघटाः खटः॥ १७ ॥

अव 'कान्त, खान्त' के क्रमसे 'पु'लिङ्गसंग्रह' के अन्ततक पुंलिङ्ग शब्दोंको कहते हैं। वटकः (बारा), अनुवाकः (वेद-भेद, ऋक् और यजुष् का समूह), रल्लकः (पचम-कम्बल, रोंआदार कम्बल), कुडङ्गकः स्थान), पुङ्खः (बाणके नीचेवाला भाग, पंख), न्युङ्खः (सामवेदके ६ ऊँकार), समुद्रः (सम्पुट, डम्बा), विटः (कामी, अनुनर, धूर्त), पट्टः (पीढ़ा, काष्ठका आसन-विशेष), घटः (काष्ठकी तरातू, परीक्षा करनेकी तराजू), खटः (अन्धा कूवां, तृण, प्रहार), ।

[वेटेति] ॥ वटति। 'वट वेष्टने' (भ्वा० प० से०)। ववुन् (उ० २।३२)। = माषपिष्टविकारः ॥ (१) ॥*॥ अनु उच्यते। 'वच भाषणे' (अ० प० अ०)। वम् (३।३।१९)। 'चजोः—' (७।३।५३) इति कुत्वम्। = ऋग्यजुः-समूहः ॥ (१) ॥*॥ लत्यते। 'लल ईप्सायाम्' (भ्वा० प० से०)। संपदादिः (वा० ३।३।१०८)। रलयोरेकत्वम्। लव्यते। 'लक आस्वादने' ()। 'पुंसि संज्ञायाम्' (३।३।११८) इति घः। रल् चासौ लकश्च। = 'पक्षमकम्बलम्—' ॥ कुटति। 'कुट कौटिल्ये' (तु० प० से०)। विवप् (३।२।१७८)। कुट् अङ्गमस्य। 'शेषाद्विभाषा' (५।४।१५४) इति कप्। 'कुङ्गको ना छदिः पिटम्' इति बोधालितः। = वृक्षलतागृहम् इति स्वामी। 'कुटङ्गकः' इति वचचित् पाठः। तत्र कुटेः 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति के शकन्वादित्वं (वा० ३।१।९४) बोध्यम् ॥ (१) ॥*॥ पुमांसं खनति, पुंसां खन्यते वा। 'खनु अवदारणे' (भ्वा० प० से०)। 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१)। पुङ्खः = काण्डमुलम् ॥ (१) ॥*॥ न्युङ्ख्यते। 'उखि गती' (भ्वा० प० से०)। 'पुंसि संज्ञायाम्' (३।३।११८) इति घः। 'न्युङ्खः सम्यङ्मनोज्ञे च साम्नः षट्प्रणवेषु च' (इति मेदिनी) [२०।२] ॥*॥ ('न्युङ्ख' इति) दीर्घपाठे तु पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९)। 'यज्ञकर्मण्यजपन्युङ्खसामसु' (१।२।३४) इति निर्देशाद्वा दीर्घः ॥ (१) ॥*॥ समुद्गम्यते। 'गम्लु गती' (भ्वा० प० अ०)। 'अन्येवपि—' (वा० ३।२।४८) इति डः। = संपुटकः ॥ (१) ॥*॥ वेटति। 'विट आक्रोशे' (भ्वा० प० से०)। 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति कः। 'विटोऽग्री धवले' विङ्गे मूषिके खदिरेऽपि च' (इति मेदिनी) ॥ (१) ॥*॥ पटति, पटयते

१. मेदिन्या 'विटोऽग्री लवणे—' इति पाठः।

वा । 'पट गती' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकात्तः । 'पट्टः
पेषणपाषाणे व्रणादीनां च बन्धने । चतुष्पथे च राजादि-
शासनान्तरपीठयोः' (इति मेदिनी) [३५।२१] ॥
(१) ॥ * ॥ तटयते । 'तट उच्छ्राये' (भ्वा० प० से०) ।
घन्यते वा । 'घन शब्दे' (भ्वा० प० से०) । 'पुंसि-'
(३।३।११८) इति घः । तस्य घः । नस्य टो वा । 'परी-
क्षार्थतुलायां च घटः सूरिभिरिष्यते' इति विश्वः [३८।
२६] । 'घटो दिव्यतुलायां स्याद् घटी चीरे च वाससः'
(इति मेदिनी) [३४।१८] ॥ (१) ॥ * ॥ खटयते । 'खट
काङ्क्षायाम्' (भ्वा० प० से०) । 'पुंसि-' (३।३।११८)
इति घः । 'खटोऽन्वकूपकफयोः प्रहारान्तरटङ्कयोः' (इति
मेदिनी) [३४।९] ।

कोट्टारघट्टहट्टाश्च पिण्डगोण्डपिचण्डवत् ।

गडुः करण्डो लगुडो वरण्डश्च किणो घुणः ॥ १८ ॥

कोट्टारः (नगरकूप, बावलीका घाट), घट्टः (घाट),
हट्टः (बाजार), पिण्डः (कवल या पिण्ड), गोण्डः (नीच
जाति, बड़ी हुई ढोढी), पिचण्डः (पेट), गडुः (गाल या
गलगण्ड रोग, या कुबड़ा), करण्डः (समुद्र या बांसका
कोठिला आदि भाण्ड-विशेष), लगुडः (लाठी), वरण्डः
(समूह, मुखरोग), किणः (घावका चिह्न, मांस-ग्रन्थि,
घट्टा), घुणः (घुन) ।

[कोट्टेति] ॥ कुट्टयते । 'कुट्ट खेदने' (चु० प० से०) ।
'प्रतापने' (चु० आ० से०) वा । 'बाहुलकादारन् गुणश्च' ।
'कोट्टारो नागरे कूपे पुष्करिण्याश्च पाटके' इति रभसः,
[मेदिनी १३३।१४४, विश्वश्च १३९।१७७] ॥ (१)
॥ * ॥ घट्टयतेऽस्मिन् । 'घट्ट चलने' (भ्वा० आ० से०) ।
'हलश्च' (३।३।१२१) इति घञ् । = 'घाट' इति प्रसिद्धः
॥ (१) ॥ * ॥ केचित्तु 'कोट' 'अरघट्ट' इति छित्वा
'कोट्टो दुर्गपुरम् । अरघट्टः कूपभेदः' इति व्याचष्टुः । तत्र
कुट्टघातोर्ध्वा बाहुलकाद् गुणः । अरघट्टकावयवसंज्ञैः काष्ठ-
विशेषैर्घट्टयते रच्यते—अरघट्टः । कूपाज्जलनिःसारणार्थं
घटीयन्त्रमित्यन्ये ॥ (१) ॥ * ॥ हटन्त्यत्र । 'हट दीप्ती'
(भ्वा० प० से०) । बाहुलकात्तः । हट्टः = आपणः ॥ (१)
॥ * ॥ पिण्डयते, पिण्डते वा । 'पिडि संघाते' (भ्वा० आ०
से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा ।
'पिण्डो बोले बले सान्ने देहागारैकदेशयोः । देहमात्रे नि-
वापे च गोलसिद्धकयोरपि । ओण्डपुष्पे च पुंसि स्या-
त्कलीबमाजीवनायसोः । पिण्डी तु पिण्डतगरेऽलाबूखर्जूर-
भेदयोः' (इति मेदिनी) [५१।१८-२०] ॥ (१) ॥ * ॥
गोरण्ड इव । 'गोण्डः पामरजाती च वृद्धनाभी च तद्वति'

(इति मेदिनी) [४१।११] ॥ (१) ॥ * ॥ अपि चण्डते
अनेन, अत्र वा । 'चडि कोपे' (भ्वा० आ० से०) । 'हलश्च'
(३।३।१२१) इति घञ् । 'वष्टि भागुरि-' इत्यपेरल्लोपः ।
'शस्ते' पिचण्ड उदरे पशोरवयवे पुमान्' (इति मेदिनी)
[४२।३२] । शस्ते = देहे ॥ (१) ॥ * ॥ पिचण्डवत् कोट्टारा-
दयः पुंसि इत्यन्वयः ॥ * ॥ गडति, गडयते वा । 'गड सैचने'
(भ्वा० प० से०) । बाहुलकाद्गुः । 'गडुः पुण्डगुडे कुब्जे'
इति विश्वः [४३।२] ॥ (१) ॥ * ॥ क्रियते । 'डुकृञ्' [करणे]
(त० उ० अ०) । 'अण्डन् कृसृभृवृजः' (उ० १।१२९) ।
'करण्डो मधुकोषासिकारण्डवदलाढके' (इति मेदिनी)
[४२।२७] ॥ (१) ॥ * ॥ लगति । 'लगे सङ्गे' (भ्वा०
प० से०) । बाहुलकाद्गुडच् । लगुडः = यष्टिः ॥ (१)
॥ * ॥ वृणोति, व्रियते वा । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०)
अण्डन् (उ० १।१२९) । 'वरण्डोऽप्यन्तरावेदो समूहमुख-
रोगयोः' (इति मेदिनी) [४३।३३] ॥ (१) ॥ * ॥
कणति । 'कण गती' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।
१।१३४) । पुषोदरादित्वात् (६।३।१०९) अत इः ।
किणः = मांसग्रन्थिः, व्रणजं चिह्नं च ॥ (१) ॥ * ॥ घो-
णते । 'घुण भ्रमणे' । (भ्वा० आ० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।
१३५) इति कः । 'घुणः स्यात्काष्ठवेधके' इति रत्नकोषः ।

इतिसीमन्तहरितो रोमन्थोद्रीथबुद्धुदाः ।

कासमर्दोऽर्बुदः कुन्दः फेनस्तूपौ सपूपकौ ॥ १९ ॥

इतिः (माथो), सीमन्तः (केश-वेश), हरित् (हरा
रंग), रोमन्थः (पगुरी), उद्गीथः (साम-भेद), बुद्धुदः
(बुल्ला), कासमर्दः (गुल्म-भेद, वेसवार अर्थात् एक प्रकार-
का मसाला या झोंक), अर्बुदः (दृश करोव, आबू पहाड़,
रोग-विशेष), कुन्दः (कुन्द फूल या शिखर-भाण्ड), फेनः

१. ग्रन्थकृता प्रथमं "नानार्थः प्रथमान्तोऽत्र सर्वत्रादौ
प्रदर्शितः । सप्तम्यन्तोऽभिधयेषु वर्तमानो विनिश्चितः ।"
(मेदि० २।१२) इति स्वयं प्रतिज्ञाततया 'प्रकाण्डोऽस्त्री तरु-
स्कन्धे प्रशस्ते विटपेऽपि च' इति, पिचण्डः पुंसि जठरे पशो-
रवयवेऽपि च' इति च (विश्वको० पृ० ९२ हलो० ३३-
३४) वचनाभ्यां, 'प्रकाण्डो विटपे शस्ते मूलस्कन्धान्तरे
तरोः—' इति, 'पिचण्डमुदरे विद्यात् पशोरवयवेऽपि च' इति
च विश्व (४५।२९, २६) वचनाभ्यां 'शस्ते' शस्य प्रकाण्ड-
शब्देनैवावयौचित्यात् 'शस्ते' इत्यस्य पूर्वेण 'प्रकाण्ड'-
शब्देनैवान्वयो युक्तः, न तु परेण 'पिचण्ड' शब्देनैत्यतः
'शस्ते' इत्यस्योदाहरणं तद्व्याख्यानं च व्यर्थमेवेति ।

२. मेदिन्यां '—काण्डेषु दलाढके' इत्येवं पाठः ।

(केन, गाज), स्तूपः (मिट्टी आदिका ढेर, यज्ञमें बन्ध पशु बाँधनेका काष्ठ-विशेष), पूष (पूषा) ।

[द्विति] ॥ द्वियते । 'हृद् आदरे' (तु० आ० अ०) ।
 क्तिच् (३।३।१७४) । 'हृत्तिश्चर्मपुटे मत्स्ये ना' (इति मेदिनी) [५।५।२६] ॥ (१) ॥ * ॥ सीम्नोऽन्तः ।
 लकन्वादिः (वा० ६।१।९४) । = केशविन्यासः ॥ (१)
 ॥ * ॥ हरति, ह्रियते वा । 'हृन् हरणे' (भ्वा० उ० अ०) । 'हृसृहृहि-' (उ० १।९७) इतीतिः । 'हरिद्विषि
 क्षिणां पुंसि हयवर्णविशेषयोः । अस्त्रियां स्यात्तृणे च' (इति मेदिनी) [६७।१७४-१७५] ॥ (१) ॥ * ॥ रोमस्य [म्णो]
 मन्थो रोमन्थः । पुषोदरादिः । (६।३।१०६) । = पशूनां
 चवितस्य चर्वणम् ॥ (१) ॥ * ॥ उद्धीयते । 'गै शब्दे'
 (भ्वा० प० अ०) । 'गश्चोदि-' (उ० २।१०) इति थक् ।
 यत्तु- 'न्युदोः शीङ्गाभ्याम्' इति सूत्रं मुकुटेनोपन्यस्तम् ।
 तदुज्ज्वलदत्ताद्युणादिवृत्तिषु न पश्यामः । 'उद्गीथः प्रणवः
 सामवेदध्वनिः' इत्यरणः ॥ (१) ॥ * ॥ 'बुद्' इत्यव्य-
 क्तध्वनिं बुन्दति करोति । 'उबुन्दिर् निशामने' (भ्वा० उ०
 से०) । मूलविभुजादित्वात् (वा० ३।२।५) कः । बुद्बुद् =
 जलविकारः ॥ (१) ॥ * ॥ कासं मृदनाति । 'मृद क्षोदे'
 (क्त्वा० प० से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । = वेसवार-
 भेदः ॥ (१) ॥ * ॥ अरं बुन्दति । 'उबुन्दिर्' [निशामने]
 (भ्वा० प० से०) मूलविभुजादिः (वा० ३।२।५) । पुषोद-
 रादिः (६।३।१०९) । 'अबु'दो मांसकीलेऽस्त्री पुरुषे' दश-
 कोटिषु । महीधरविशेषे ना' (इति मेदिनी) [७५।१९-२०]
 'अर्दनिः' इति पठित्वा 'अनिः' इति व्याख्यत् मुकुटः ।
 तत्र 'अर्दं गती' (भ्वा० प० से०) । अनिप्रत्ययः ॥ (१)
 ॥ * ॥ स्कुन्दते । 'स्कुदि आप्रवणे' (भ्वा० आ० से०) ।
 पचाद्यच् (३।१।१३४) । पुषोदरादिः (६।३।१०९) ।
 'कुन्दो माघ्येऽस्त्री, मुकुन्दभ्रमिनिध्वन्तरेषु ना' (इति मेदिनी) [७७।३] ॥ (१) ॥ * ॥ स्फायते । 'स्फायी
 वृद्धो' (भ्वा० आ० से०) । 'फेनमिनो' (उ० ३।३) इति
 साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ स्तूपयते । 'ढुप् स्तुतो' (अ० उ०
 अ०) । 'स्तुवो दीर्घश्च' (उ० ३।२५) इति पः । स्तू-
 प्यते वा । 'ढुप समुच्छ्राये' (चु० प० से०) । घम् ॥—
 घृतादिकृतकूटः—इति मुकुटः ॥ (१) ॥ * ॥ पुनाति,
 पूयते वा । बाहुलकात्पक् ॥ * ॥ स्वामी तु- 'यूप' शब्दं
 पठति । यीति, यूयते वा । 'यु मिश्रणेऽभिभ्रणे च' (अ०
 प० से०) । 'कुयुभ्यां च' (उ० ३।२७) इति दीर्घः किञ्च ।
 स्वार्थे कन् (शा० ५।४।५) ।

१. मेदिन्यां '—कीले स्यात्—' इति पाठः । '—मांस-
 पुरुषे दशकोटिषु न स्त्रियाम्' इति पाठास्तरम् ।

आतपः क्षत्रिये नाभिः कणपक्षुरकेदराः ।

परक्षुरप्रचक्राश्च गोलहिङ्गुलपुद्गलाः ॥ २० ॥

आतपः (घाम), नाभिः (क्षत्रिय, मुख्य राजा, ...),
 कुणपः (मुर्दा-विशेष), क्षुरः (क्षुरा), केदरः (एक प्रकार-
 का व्यावहारिक पदार्थ), पूरः (पानीका प्रवाह), क्षुरप्रः
 (बाण-भेद), चुक्रः (चुक्र, शक-विशेष), गोलः (गोला,
 पिण्ड), हिङ्गुलः (ईगुर), पुद्गलः (आत्मा, जैनसिद्धान्त-
 सम्मत आकाशादि-द्रव्य) ।

[आतेति] ॥ आतपति । 'तप संतापे' (भ्वा० प०
 अ०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ कर्णं
 पाति, पिवति वा । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति कः ।
 (= प्रासविशेषः) ॥ * ॥ क्वचित् 'कुणपः' इति पाठः ।
 ['कुणगी पुनः । विट्सारिकायां] कुणपः पूतिगन्धो शब्देऽपि
 च' (इति मेदिनी) [१०३।१९-२०] ॥ (१) ॥ * ॥
 क्षुरति । 'क्षुर विलेखने' (तु० प० से०) । 'क्षुपध-' (३।
 १।१३५) इति कः । 'क्षुरः स्याच्छेदनद्रव्ये कोकिलाक्षे च
 गोक्षुरे' (इति मेदिनी) [१२४।१८] ॥ (१) ॥ * ॥
 के दृणाति । 'दृ विदारणे' (क्त्वा० प० से०) । पचाद्यच्
 (३।१।१३४) । यद्वा-के दीर्यते । 'ऋदोरप्' (३।३।
 ५७) । = केकरः । संव्यवहारपदार्थश्च । 'तरुभेदः'
 इत्यन्ये ॥ (१) ॥ * ॥ पूरयति । पूर पूरणे' (चु० उ०
 से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'पूरो जलप्रवाहे' रयाद्व-
 णसंशुद्धिखाद्ययोः' (इति मेदिनी) [१२७।६०] ॥ (१)
 ॥ * ॥ क्षुरं प्राति । क्षुर इव प्राति वा । 'प्रा पूर्तो' (अ०
 प० अ०) 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति, 'सुपि-' (३।२।
 ४) इति योगविभागाद्वा कः । मुकुटस्तु 'क्षुरप्रः' इति
 कवर्गद्वितीयादि पठति । = बाणभेदः ॥ (१) ॥ * ॥
 चकयतेऽनेन । 'चक तृप्तौ प्रतिघाते च' (भ्वा० प० से०) ।
 'चकिचम्योरुचोपधायाः' (उ० २।१४) इति रक् ।
 'चक्रं वृक्षाम्ले, चाङ्गेयां स्त्री, पुंस्यम्लेऽम्लवेतसे' (इति मेदिनी) [१२५।३६] ॥ (१) ॥ * ॥ गुडघते । 'गुड रक्षायाम्'
 (तु० प० से०) । घम् (३।३।१९) । रलयोरेकत्वम् ।
 'गोला गोदावरीसङ्घयोः कुनटीदुर्गयोः स्त्रियाम् । पत्त्रा-
 ञ्जने मण्डले चालिञ्जरे बालखेलने । द्वयोर्लक्ष्म्यां, पुमान्

१. मेदिन्यां 'पूरो जलसमूहे —' इति पाठः ।

२. मेदिन्यां 'द्वयोः' इत्यस्य स्थाने 'चला लक्ष्म्यां
 पुमान् कम्पे कम्पयुक्तेऽभिधेयवत्' इति पाठोपलम्भेन,
 'चलश्चलाचले कम्पे कमलाविद्युतोश्चला' इति विश्वलो०
 (३।३।१५) स्य, 'चलः कम्पे चलाधये' इति विश्व (१४९।
 ५) स्य च वचनाभ्यां 'गोला' शब्दस्य लक्ष्मीकम्पाख्या-
 न-आवाक्यायमंशो न प्रकृतोपपुक्तः ।

कम्पे कम्पयुक्तेऽभिधेयवत् (इति मेदिनी) [१४६।१५]
 (१) ॥ * ॥ हिङ्गुलाति । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति
 कः । 'हिङ्गुलो वर्णकद्रव्ये ना, भण्टावयां तु हिङ्गुलो'
 (इति मेदिनी) [१५५।१४६] ॥ * ॥ (हिङ्गुलु' इति)
 उदन्तपाठे तु मितद्रवादित्वात् (वा० ३।२।१८०) डुः ।
 मुकुटस्तु 'हिङ्गुलु स्यात्तु हिगुलम्' इति पठति ॥ (१)
 ॥ * ॥ 'पुत्' इति कुत्सायामव्ययम् । पुद्गलति, गीर्यते
 वा । 'गु निगरणे' (तु० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।
 १३४) । 'ऋदोरप्' (३।३।५७) वा । 'अचि विभाषा'
 (८।२।२१) इति वा लः । पुद् गलति वा । 'गल अदने'
 (श्वा० प० से०), 'स्त्रावे' (चु० आ० से०) वा । अच्
 (३।१।१३४) । 'पुद्गलः सुन्दराकारे त्रिषु पुंस्यात्मदे-
 हयोः' (इति मेदिनी) [१५३।११६] ॥

वेतालमल्लभल्लाश्च पुरोडाशोऽपि पट्टिशः ।

कुल्माषो रभसश्चैव सकटाहः पतद्ग्रहः ॥ २१ ॥

वेतालः (प्रेत-विशेष), मल्लः (कुशलो लङ्घनेमें चतुर
 पहलवान), भल्लः (भाल, बाण-विशेष, पटा), पुरोडाशः
 (यज्ञ सम्बन्धी पूजा, हविष्य-विशेष), पट्टिशः (अस्त्र-
 विशेष), कुल्माषः (आधा गीला यव या उड़द आदि),
 रभसः (हर्ष, वेग, पौर्यापर्यकां विचार), कटाहः (कराह),
 पतद्ग्रहः (प्रीकदान), ये ५५ शब्द एलिङ्ग होते हैं ।

[वेवेति] ॥ वो वायुरितो गतो यस्मात् स वेतः ।
 वेतमलति । 'अल भूषणादौ' (श्वा० प० से०) । 'कर्म-
 ण्यण्' (३।२।१) । यद्वा-वे वायो तालः प्रतिष्ठा यस्य ।
 भूताविष्टः शवः ॥ (१) ॥ * ॥ मल्लते । 'मल्ल धारणे'
 (श्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । मल्यते ।
 घञ् (३।३।१९) । 'मल्लः पात्रे कपोले च मत्स्यभेदे बली-
 यसि' (इति मेदिनी) [१४८।४४] ॥ (१) ॥ * ॥ भल्लते, भ-
 ल्यते वा । 'भल्ल परिभाषणहिंसादानेषु' (श्वा० आ० से०) ।
 पचाद्यच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा । 'भल्लः
 स्यात्पुसि भल्लके, शस्त्रभेदे पुनर्द्वयोः । भल्लातव्यां स्त्रियां
 भल्ली' (इति मेदिनी) [१४८।४२] ॥ (१) ॥ * ॥ पुरः प्रथमं
 दाशन्त्येनम् । 'दाशु दाने' (श्वा० उ० से०) । कर्मणि
 घञ् (३।३।१९) । पृषोदरादित्वात् (६।३।१०९) । 'ब्रीहेश्च
 पुरोडाशे' (४।३।१४८) इति निर्देशाद्वा दस्य डः । 'पुरो-
 डाशो हविर्भेदे चमस्यां पिष्टकस्य च । रसे सोमलतायाश्च
 हुतशेषे च कीर्तितः' इति विश्वः [१७०।३४] ॥ (१)
 ॥ * ॥ 'पट्टीः स्त्री पट्टभेदे स्याल्ललाटे' कुम्भिकाद्रुमे'
 ॥ * ॥ 'पट्टीः स्त्री पट्टभेदे स्याद्वागुलो—' इति

(इति मेदिनी) [३५।२२] । पट्टि इति । 'शो तनूक-
 रणे' (दि० प० अ०) । 'आतोऽनुप-' (३।२।३) इति
 कः ॥ ॥ ('पट्टिसः' इति) दन्त्यसान्त' इति मुकुटः ।
 अत्र षोऽन्तकर्मणि' (दि० प० अ०) घातुर्वोध्यः । =
 शस्त्रभेदः ॥ (१) ॥ * ॥ कोलनम् । 'कुल संस्त्याने
 बन्धुषु च' (श्वा० प० से०) । संपदादिबिबप् (वा० ३।
 ३।१०८) । कुलं मषति । 'मष हिंसायाम्' (श्वा० प०
 से०) । 'कर्मण्यण्' (३।२।१) । 'कुल्माषो यावके प्रोक्तः
 कुल्माषं काञ्जिकेऽपि च' इति (मूर्धन्यान्ते) विश्वः
 [१०२।१२] । 'कुल्माषं काञ्जिके यावके पुमान्' (इति
 मूर्धन्यान्ते मेदिनी) [१६८।३४] ॥ * ॥ —घातुपारा-
 यणे ('कुल्मास' इति) दन्त्यान्त । तत्र मसेः३ ['मसी परि-
 णामे] (देवादिकात्) [प० से०] घञ् (३।३।१९) ।
 कुल्मासो = माषादिमिश्रमर्षस्विन्नमोदनं खिचुडम्' इति
 श्यातम्—इति मुकुटः ॥ (१) ॥ * ॥ रभणम् । रभते
 अनेन वा । 'रभ रभस्ये' (श्वा० आ० अ०) । 'अत्यवि-
 चमितमि-' (उ० ३।१।७७) इत्यसच् । 'रभसो वेगहर्षयोः'
 इति विश्वः [१७५।१४] ॥ (१) ॥ * ॥ कटेनाति-
 शयेनाहन्ते गम्यते । 'हन हिंसागत्योः' (अ० प० अ०) ।
 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'कटाहो
 घृततैलादिपाकपात्रेऽपि कर्परे । स्तूपे, कटाहः कूर्मपृष्ठे च
 महीषीशिशी' इति विश्वः [१८०।१६] । 'कटाहः कूर्म-
 कर्परे । द्वीपस्य च प्रभेदे च' तथा स्यान्महिषीशिशी ।
 तैलादिपाकपात्रे च' [इति मेदिनी, १७६।१५-१६] ॥
 (१) ॥ * ॥ गृह्णाति । 'ग्रह उपादाने' (कथा० प०
 से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । पततस्ताम्बूलादेर्ग्रहः ।
 'प्रीकदान' इति श्यातः ॥ (१) ॥ * ॥

इति पुंलिङ्गसंग्रहः ।

१. हेमे 'शक्तिपट्टिसदुःस्फोटचक्राणः शस्त्रजातयोः'
 (अभि० चि० ३।४५१), हलायुधे च 'यष्टिपट्टिसदुःस्फोट-'
 (अभि० रत्न० २।३२१) इति दन्त्यान्त एव 'पट्टिस'-
 शब्दः पाठितः ।

२. शब्दस्यास्य दीर्घकारान्ततया घिसंज्ञागुणयोर-
 प्राप्त्या 'मसे' रित्युक्तिरिचन्त्या ।

३. विश्वे तु 'कटाहः कूर्मपृष्ठे च स्तूपे च महिषी-
 शिशी' इति पाठः ।

४. मेदिन्यां '—प्रभेदे स्यात्तैलादेः पाकभाजने ।
 उत्पन्नाजविषाणाग्रमहिषीशावकेऽपि च' इति भिन्नोऽधि-
 कश्च पाठः ।

१. मेदिन्यां 'पट्टिः स्त्री पट्टभेदे स्याद्वागुलो—' इति
 पाठः ।

अथ क्लीबलिङ्गसंग्रहः ।

द्विहीनेऽन्यच्च स्वारण्यपर्णश्चभ्रहिमोदकम् ।

शोतोष्णमांसरुधिरमुखाक्षिद्रविणं बलम् ॥ २२ ॥

यहाँसे आगे 'पुनपुंसकयोः' (३५।३२) के पहले तक 'द्विहीने' इसका अधिकार होनेसे इसके मध्यवर्ती शब्द नपुंसकलिङ्ग होते हैं ।

खम् (इन्द्रिय), भरण्यम् (वन), पर्णम् (पत्ता), श्वभ्रम् (पाताल, बिल), हिमम् (वर्ष), उदकम् (पानी), शीतम् (ठण्डा), उष्णम् (गर्म), मांसम् (मांस), रुधिरम् (खून), सुखम् (सुँह), अक्षि (आँख), द्रविणम् (धन), बलम् (सेना) ।

[द्वीति] ॥ द्वाभ्यां हीने = क्लीबे । अधिकारोऽयम् । अन्यदवशिष्टम् । उक्तात्संग्रहाच्छेषः क्लीबे स्यात्, बाधकविषयादन्यः । तत्र कांश्चिद्दर्शयति—खमिति । खनति, खन्यते वा । 'खनु अवदारणे' (भ्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि—' (वा० ३।२।१०१) इति डः । 'खमिन्द्रिये पुरे क्षेत्रे शून्ये बिन्दौ विहायसि । संवेदने देवलोके शमण्यपि नपुंसकम्' (इति मेदिनी) [११।१] ॥ (१) ॥ * ॥ अयते । 'श्रु गती' (भ्वा० प० अ०) । 'अर्तेनिच्च' (उ० ३।१०२) इत्यन्यः ॥ (१) ॥ * ॥ पणयति । 'पर्ण हरितभावे' (घु० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'पर्ण पत्रे पलाशे ना' [इति मेदिनी, ४६।२०] ॥ (१) ॥ * ॥ श्वभ्रयति । 'श्वभ्र विलेपे गती तङ्के' [घु० प० से०] । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ हन्ति । 'हन्तेहि च' (उ० १।१४७) इति मङ् । 'हिमं तुषारमलयोद्भवयोः स्यान्नपुंसकम् । शीतले वाच्यलिङ्गः' (इति मेदिनी) [११०।३२] ॥ (१) ॥ * ॥ उनत्ति । 'उन्दी क्लेदने' (रु० प० से०) । वचुन् (उ० २।३२) । नलोपः (६।४।२४) ॥ (१) ॥ * ॥ इयायते स्म । श्यैङ् गती' (भ्वा० आ० अ०) । 'गत्यर्था—' (३।४।८७) । 'द्रवमूर्तिस्पर्शयोः इयः' (६।१।३३) इति संप्रसारणम् । 'शीतं हिमगुणे क्लीबं' शीतलालसयोस्त्रिषु । बानीरे बहुवारे ना' (इति मेदिनी) [५८।६५] ॥

१. 'द्विहीने तृतीये नपुंसके, उक्तादन्यः शेषो वक्ष्यत इत्यर्थः । खादिसपर्यायविशेषं तृतीये' इति वदता स्वामिना मुकुटसम्मते एतेषां खादीनां पर्यायपरकव्याख्याने स्वस्य सम्मतिः प्रदर्शिता ।

२. मेदिन्यां '—किशुके ना' इति पाठः ।

(१) ॥ * ॥ ओषति । 'उष दाहे' (भ्वा० प० से०) । इण्सिञ्जिदीङ्घ्यविभ्यो नक्' (उ० ३।२) । 'उष्णो ग्रीष्मे पुमान्दक्षाशीतयोरन्यलिङ्गकः' (इति मेदिनी) [४५।३] ॥ (१) ॥ * ॥ मन्यते । 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) । 'मनेर्दीर्घश्च' (उ० ३।६४) इति सः । 'मांसं स्यादामिषे क्लीबं कक्कोलीजटयोः स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) [१७०।८] ॥ (१) ॥ * ॥ रुणद्धि, रुध्यते वा । 'रुधिर आवरणे' (रु० उ० अ०) । 'इषिमदिमुदि—' (उ० १।५१) इति किरच् । 'रुधिरोऽङ्गारके पुंसि क्लीबं तु कुंकुमासृजोः' (इति मेदिनी) [१३७।२०६] ॥ (१) ॥ * ॥ खन्यते, खनति वा । 'हिस्त्रिनेर्मुट् चोदात्तः' (उ० ५।२०) इत्यजली । 'मुखं निःसरणे वक्त्रे प्रारम्भोपाययोरपि । संध्यन्तरे नाटकादेः शब्देऽपि न नपुंसकम्' (इति मेदिनी) [२०।३-४] ॥ (२) ॥ * ॥ अश्नुते । 'अश्नुद् व्याप्ती, संधाते च' (स्वा० आ० से०) । 'अशेतिन्' (उ० ३।१५६) इति क्सिः ॥ (१) ॥ * ॥ 'द्रुदक्षिभ्यामिनन्' (उ० २।५०) । 'द्रविणं न द्वयोर्वित्ते' काञ्चने च पराक्रमे' इति (मेदिनी) [४८।५१] ॥ (१) ॥ * ॥ बलते । 'बल संवरणे' (भ्वा० आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'बलं गन्धरसे रूपे स्थामनि स्थौल्यसैन्ययोः । पुमान् हलायुधे दैत्यप्रभेदे वायसेऽपि च । बलयुक्तेऽन्यलिङ्गः स्याद्वाट्यालके तु योषिति' (इति मेदिनी) [१४७।३७-३८] ॥ (१) ॥ * ॥

फलहेमशुल्बलोहं सुखदुःखशुभाशुभम् ।

जलपुष्पाणि लवणं व्यञ्जनान्यनुलेपनम् ॥ २३ ॥

'भयामृतशकृद्वक्त्र'चापाभरणलाङ्गलम् [९२]

दावौषधधृधापत्यहृदयोदरकाकुदम् [९३]

पत्तनाजिरशृङ्गान्नद्वारबर्होडुमानसम् [९४]

घ्वान्तं चाव्यक्तलिङ्गं च भणितौ यत्प्रयुज्यते' [९५]

फलम् (आम आदिका फल), हेम (सुवर्ण), शुल्बम् (तांबा), लोहम् (लोहा), सुखम् (सुख), दुःखम् (दुःख) शुभम् (शुभ), अशुभम् (अशुभ), जलपुष्पम् (पानीमें होनेवाले फूल), लवणम् (नमक), व्यञ्जनम् (तरकारी

१. क्वचित् '—वृत्ते—' इति पाठः ।

२. संवरणार्थकस्य 'वला'घातोरन्तःस्थादित्वेनात्र 'बल' प्राणने धान्यावरोधने च' (भ्वा० प० से०) इत्यस्योपपत्त्यासौ युक्तः ।

३. '—शकृदस्तुचाप—' इति पाठान्तरम् ।

आदि), अनुलेपनम् (लेप-भेद); ये २६ शब्द नपुंसक लिङ्ग होते हैं। (तथा किसी किसीके मतसे इनके पर्यायवाचक शब्द भी नपुंसकलिङ्ग होते हैं। 'क्रमशः उदा०—१ प्रथमार्थक (इन्द्रिय पर्याय) जैसे—१ खम्, इन्द्रियम्, करणम्, हृषीकम्, । १ द्वितीयार्थक (आकाश-पर्याय) जैसे—खम्, आकाशम्, गगनम्, अम्बरम्, । २ अर-प्यम्, कान्तारम्, वनम्, विपिनम्, । ३ पर्णम्, दलम्, पत्रम्, । ४ श्वभ्रम्, दिलम्, विवरम्, पातालम्, । ५ हिमम्, प्रालेयम्, तुहिनम्, । ६ उदकम्, जलम्, पानी-यम्, तोयम्, । ७ शीतम्, शिशिरम्, । ८ उष्णम्, घर्मम्, । ९ मांसम्, पिशितम्, तरसम्, । १० रुधिरम्, रक्तम्, । ११ मुखम्, आननम्, लपनम्, आस्थम्, वक्त्रम्, । १२ अक्षि, नयनम्, नेत्रम्, । १३ द्रविणम्, धनम्, स्वापतेयम्, । १४ बलम्, सैन्यम्, अतीकम्, । १५ फलम्, आम्रम्, कपिशम्, । १६ हेम, कनकम्, सुवर्णम्, हाटकम्, स्वर्णम्, । १७ (लोह-भेद) जैसे—शुक्लम्, ताम्रम्, औदुम्बरम्, । १८ लोहम्, कालायसम्, अश्मसारम्, । १९ सुखम्, उपजोषम्, शान्तम्, शर्म, शातम्, । २० दुःखम्, कष्टम्, कृच्छ्रम्, आभीलम्, । २१ शुभम्, कल्या-णम्, कुशलम्, पुण्यम्, सुकृतम्, । २२ अशुभम्, पापम्, दुष्कृतम्, । २३ (जलपुष्प भेद) जैसे—कम-लम्, कैरवम्, कुमुदम्, कहारम्, । २४ (लवण-भेद) जैसे—लवणम्, सैन्धवम्, विडम्, रुचकम्, । २५ व्यञ्जनम्, तेमनम्, निष्ठानम्, उपसेचनम्, मस्तु, । और २६ (अनुलेपन-भेद) जैसे—अनुलेपनम्, कुङ्कुमम्, अग्निशिल्पम्, काश्मीरम्, चन्दनम्,)।

[भयम् (डर), अनृतम् (झूठा), शकृत् (मैला), वक्त्रम् (मुख), चापम् (धनुष्), आभरणम् (भूषण), लाङ्गलम् (हल), दारु (लकड़ी), औषधम् (दवा), मृधम् (युद्ध), अपत्यम् (सन्तान), हृदयम् (हृदय), उदरम् (पेट), काकुदम् (तालु), पत्तनम् (नगर), अजि-रम् (आँगन), शृङ्गम् (सींग या शिखर), अन्नम् (अनाज), द्वारम् (दरवाजा), बर्हम् (मोरका पङ्ख), उड्ड (नक्षत्र), मानसम् (मनका भाव या कर्म वा मानसरोवर, तालाब), ध्वान्तम् (अन्धकार) और अव्यक्त (अस्फुट) लिङ्गवाले जो शब्द कहनेमें प्रयुक्त होते हैं, वे सब शब्द नपुंसकलिङ्ग होते हैं]।

[फलेति] ॥ फलति । 'फल निष्पत्ती' (श्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'फलं हेतुकृते जातीफले फलकसस्ययोः। त्रिफलायां च कञ्कोले शस्त्राग्रे व्यष्टिलाभयोः' (इति हैमः) [२।५।१०-५११] ॥*॥ क्वचित्तु 'हलम्' इति पाठः । हलति । 'हल विलेखने' (श्वा० प० से०) । पचा-द्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ हिनोति । 'हि गती' (श्वा० प० से०) । 'सर्वधातुभ्यो मनिन्' (उ० ४।१४५) ॥ (१) ॥*॥ शलति, शल्यते वा । 'शल गती' (श्वा० प० से०) । 'उल्वादयश्च' (उ० ४।१५५) इति साधुः । 'शुल्वं ताम्रे यज्ञकर्मण्याधारे जलसंनिधौ' (इति मेदिनी) [१५९। २७] ॥ (१) ॥*॥ लोहयति, लुह्यते वा । 'लुह गार्घ्ये' (१) पचाद्यच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा । 'लोहोऽस्त्री शस्त्रके लोहे जोङ्गके सर्वतैजसे' (इति मेदिनी) [१७५।८] ॥ (१) ॥*॥ सुखयति । दुःखयति । 'सुख-दुःख तत्क्रियायाम्' (तु० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१। १३४) ॥ (१) ॥*॥ शोभते । 'शुभ दीप्तौ' (श्वा० आ० से०) । 'इगुपघ-' (३।१।१३५) इति कः ॥ (१) ॥*॥ न शुभम् ॥ (१) ॥*॥ जलभवानि पुष्पाणि कुमुदकमल-कल्हरोत्पलानि ॥ (१) ॥*॥ लुनाति । 'लून् छेदने' (क्या० प० से०) । नन्दादित्युः (३।१।१३४) । 'लवणा-ल्लुक्' (४।४।२४) इति निर्देशाण्णत्वम् । 'लवणं सेन्ध-वादो ना सिन्धुरक्षोभिदो रसे । तद्युक्ते वाच्यलिङ्गः स्या-न्नदीभेदद्विषोः' स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) [५०।७५] ॥ (१) ॥*॥ व्यञ्जयतेऽनेन । 'अञ्जू व्यक्त्यादौ' (६० प० से०) । 'करणाधि-' (३।३।११७) इति ल्युट् । 'व्यञ्जनं तेमने चित्ते इमश्चुष्यवयवेऽहनि' (इति मेदिनी) [९१।२२] (१) ॥*॥ अनुलिप्यते अनेन वा । 'लिप उपदेहे' (तु० प० अ०) । कर्मणि (३।३।११३) करणे (३।३।११७) वा ल्युट् ॥ (१) ॥*॥ (दुः)खादि सपर्यायं सविशेषं च क्लीबे भवति, इति मुकुटः ।

कोट्याः शतादिः संख्यान्या वा लक्षा नियुतं च तत् ।
द्व्यचक्रमसिसुसन्नतं यदनान्तमकर्तरि ॥ २४ ॥

'कोटि' शब्दको छोड़कर अन्य 'शत' (सौ) आदि संख्या-वाचक शब्द नपुंसकलिङ्ग होते हैं । और 'लक्षा' शब्द विक-रूपसे नपुंसकलिङ्ग होता है, पक्षमें स्त्रीलिङ्ग 'लक्षा' होता है । उसी (लक्षा) का पर्याय 'नियुतम्' भी नपुंसकलिङ्ग है । 'कोटि' शब्द स्त्रीलिङ्ग है । 'शतादि' ग्रहण करनेसे 'विंशतिः,

१. 'नदी' भेदे त्विषोः स्त्रियाम्' इति मेदिनीस्थः पाठ एव सम्यक्, लवणा त्विद्' (३।३।३४) इति हैमेन संवादात् ।

ससतिः, नवतिः, ... नपुंसकलिङ्ग नहीं होते हैं । 'अस्, इस्, उस् और अन्' अन्तमें हो जिनके, ऐसे दो अच् (स्वर) वाले शब्द नपुंसकलिङ्ग होते हैं । और 'अन्' अन्तमें हो जिनके ऐसे 'कृ' वाचकसे भिन्न शब्द ५, नपुंसकलिङ्ग होते हैं । ('कृ' भिन्न' ग्रहण करनेसे 'रमणः, मधुसूदनः, ...' नपुंसकलिङ्ग नहीं होते हैं) ।

[कोटया इति] ॥ कोटिभिन्ना शतादिका संख्या क्लीबे । शतम् । सहस्रम् । अयुतम् । अबुदम् । लक्ष्यते । 'लक्ष दशने' (दृ० आ० से०) । 'गुरोश्च—' (३।३।१०३) इत्यः । 'लक्षा न पुंसि' संख्यायां क्लीबे व्याजशरव्ययोः (इति मेदिनी) [१६७।२३] ॥ (१) ॥ * ॥ नियुयते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (२) ॥ * ॥ 'शतं सहस्रमयुतं नियुतं प्रयुतं मतम् । स्त्री कोटिरबुदमिति क्रमाद्दशगुणोत्तरम्' इति रत्नकोषः ॥ * ॥ असन्तमिसन्तमुसन्तमन्नन्तं यद् द्व्यच्कं तत्क्लीबे । यशः, पयः, तेजः ॥ 'तमो ध्वान्ते गुणे शोके क्लीबं वा ना विधुतुदे' (इति मेदिनी) [१७१।२४] । सपिः, हविः, शोचिः । वपुः, यजुः, घनुः । चर्मं, वर्मं । कतुर्वजितेऽर्थे यदनान्तं नाम तत् क्लीबे स्यात् । गमनम्, रमणम्, दानम् । अकर्तरीति किम् ? नन्दनः, रमणः ।

त्रान्तं सलोपधं शिष्टं रात्रं प्राक्संख्ययान्वितम् ।

पात्राद्यदन्तैरेकार्थो द्विगुलक्ष्यानुसारतः ॥ २५ ॥

शेष (पूर्वोक्तसे बचा हुआ अर्थात् अवाधित) त्रान्त ('त्र' अन्तमें हो जिनके वे), स, ल, और उपधा (अन्तके पूर्व) में हो जिनके, वे तथा संख्यावाचक शब्द पूर्वमें जिनके हों, ऐसे 'रात्र' शब्द ४ नपुंसकलिङ्ग होते हैं । ('शिष्ट' ग्रहण करनेसे 'पुत्रः, वृत्रः, हंसः, कंसः, पनसः, कालः, गलः, ...' और 'संख्या' ग्रहण करनेसे 'अर्धरात्रः, मध्यरात्रः, पूर्वात्रः,

..... नपुंसकलिङ्ग नहीं होते हैं) । 'पात्र' आदि अदन्त शब्दोंके साथ एकार्थ (समाहार अर्थवाले) द्विगु शब्द लक्ष्य-के अनुसार नपुंसकलिङ्ग होते हैं । ('पात्रादि' ग्रहण करनेसे 'त्रिलोकी, त्रिवेदी, 'एकार्थ ग्रहण करनेसे 'पञ्चकपालः, और 'लक्ष्यानुसारतः' ग्रहण करनेसे 'त्रिपुरी, पञ्चमूली, नपुंसकलिङ्ग नहीं होते हैं) ।

[त्रैति] ॥ त्रिशब्दान्तं सकारलकारोपधं च क्लीबं स्यात् । दात्रम्, पात्रम्, वस्त्रम् । विसम्, वुसम्, अन्धत-मसम् । कूलम्, मूलम्, शूलम्, तूलम् । शिष्टमवशिष्टम् । 'अवाधितम्' इति यावत् । शिष्टं किम् ? पुत्रः, वृत्रः, मन्त्रः । हंसः, कंसः । शालः, कालः, ॥ * ॥ संख्यापूर्वपदं रात्रान्तं क्लीबम् । त्रिरात्रम्, पञ्चरात्रम् । संख्ययेति किम् ? अर्धरात्रः, पूर्वात्रः ॥ * ॥ पात्रादिभिरदन्तैरेकार्थो द्विगुः क्लीबे स्यात् शिष्टप्रयोगात्, पञ्चरात्रम्, त्रिभुवचम् । एकार्थः किम् ? पञ्चकपालः पुरोडाशः । तद्वितार्थे द्विगुरयम् । लक्ष्यानुसारत इति किम् ? त्रिपुरी, पञ्चमूली, त्रिवली । द्वन्द्वैकत्वाव्ययीभावौ पथः संख्याव्ययात्परः ।

षष्ठ्याश्छाया बहूनां चेद्विच्छायं संहतौ सभा ॥ २६ ॥

द्वन्द्व समासमें एकत्व (एकार्थक अर्थात् समहार) और अव्ययीभाव समासवाले शब्द नपुंसकलिङ्ग होते हैं । 'संख्या १, अव्यय २, से परे कृतसमासान्त (समासान्त 'अच्' प्रत्ययान्त) 'पथिन्' शब्द नपुंसकलिङ्ग होता है । संख्या-व्यय' ग्रहण करनेसे 'धर्मपथः, में; 'पथः' (कृतसमासान्त) ग्रहण करनेसे 'अतिपन्थाः, सुपन्थाः, में नपुंसकलिङ्ग नहीं होता है । षष्ठ्यन्त (षष्ठी विभक्ति जिसके अन्त में रहे उस) से परे कृतसमासान्त 'छाया' शब्द नपुंसकलिङ्ग होता है, यदि वह छाया बहुतोंकी रहे तब । 'बहूनां चेत' ग्रहण करनेसे 'वृक्षस्य छाया वृक्षच्छाया, में नपुंसकलिङ्ग नहीं होता है । षष्ठ्यन्तसे परे (आगे) रहने पर समूहार्थक 'सभा' शब्द नपुंसकलिङ्ग होता है ।

[द्वैति] ॥ एकत्वे द्वन्द्वो द्वन्द्वैकत्वम् । राजदन्तादिः (२।२।३१) । षष्ठीतत्पुरुषे तु, एकत्वस्य प्राधान्यात्तस्यैव लिङ्गान्वयः स्यात्, न तु द्वन्द्वस्य^१ । एकार्थको द्वन्द्वः = समा-

१. 'कोटि-लक्षा' शब्दयोः स्त्रीलिङ्गप्रयोगोदाहरणम्— 'कियती पञ्चसहस्रा कियती लक्षाऽथ कोटिरपि कियती । औदार्योन्नतमनसा रत्नमती वसुमती कियती ॥' इति ।

२. "असन्तमिसन्तमुसन्तमन्नन्तं यद् द्विस्वरं तत्तृतीये—" । कथमास्थानमास्थानी...? ल्युट्छित्वात् । किञ्च 'कृत्यल्युटो बहुलम्' (३।३।११३) इत्यनान्तानां त्रिलिङ्गत्वं स्म (स्व) रिति । — राजभोजनी क्षीरेयी, राजभोजनः शालिः, राजभोजनं भक्तम्, ... इति क्षीर-स्वाभ्याह ।

१. 'अव्ययीभावशब्दस्य पुंस्त्वेन 'द्वन्द्वैकत्व' शब्दस्य क्लीबत्वेऽपि तयोर्द्वन्द्वसमासे परवल्लिङ्गत्वे 'द्वन्द्वैकत्वाव्ययीभावौ' इति प्रयोगसिद्धावनुपपत्त्यभावेन, उदाहरणेषु च 'स नपुंसकम्' (२।४।७) इति नपुंसकस्यैव विधानात्लक्ष्येषु दोषाभावेन च न कापि क्षतिरिति ।

हारद्वन्द्वः, अव्ययीभावश्च क्लीबे स्यात् । पाणिपादम् । अधिहरि' ॥ ३॥ कृतसमासान्तः 'पथिन्'शब्दः क्लीबे ॥ द्विपथम्, त्रिपथम्, कापथम् । संख्याव्ययात्परः किम् ? धर्मपथः । कृतसमासान्तः किम् ? अतिपन्थाः, सुपन्थाः ॥ ३॥ षष्ठ्यन्तात्परा तत्पुरुषे छाया क्लीबे, सा चेद् बहूनां सम्बन्धिनी स्यात् । वीनां छाया । [वीच्छायम्] 'छाया बाहुल्ये' (२।४।२२) इति क्लीबत्वम् । बहूनां किम् । कुड्यच्छाया, कुठ्यच्छायम् । 'विभाषा सेना-' (२।४।३५) इति क्लीबत्वम् ॥ ३॥ समूहे वर्तमानो यः सभाशब्द-स्तदन्तस्तत्पुरुषः क्लीबे षष्ठ्यन्तात्परा चेत् ॥ स्त्रीसभम् = स्त्रीसंघातः । 'अशालां च' (२।४।२४) इति क्लीबत्वम् । संहतौ किम् ? धर्मसभा, धर्मशाला ।

शालार्थापि परा राजामनुष्यार्थादराजकात् ।

दासीसभं नृपसभं रक्षःसभमिमा दिशः ॥ २७ ॥

षष्ठ्यन्तसे परे रहनेपर गृहार्थक और 'अपि' शब्दसे समूहार्थक 'सभा' शब्द, अराजक ('राजन्' शब्दसे भिन्न) राजार्थक २, अमनुष्यार्थक ३, नपुंसकलिङ्ग होता है । दासीसभम् (दासियोंकी सभा), नृपसभम् (राजाओंकी सभा), रक्षःसभम् (रक्षकोंकी सभा) इत्यादि उदाहरण हैं ।

संहतौ ('समूहार्थक) ग्रहण करनेसे 'दासीनां सभा गृहम्' इस विग्रहमें 'दासीसभा' यहाँपर, 'षष्ठ्याः' (षष्ठ्यन्तसे परे रहनेपर) ग्रहण करनेसे 'नृपतिविषये सभा 'नृप-तिसभा' यहाँपर, 'नृणां पतिर्यस्यां सा नृवतिः सा चासौ सभा च' यह विग्रहकर कर्मधारय समास करनेसे 'नृपतिसभा' यहाँपर, 'अराजक' ('राजन्' शब्दसे भिन्न) ग्रहण करनेसे चन्द्रगुरुके राज-विशेष होनेके कारण 'चन्द्रगुप्तस्य सभा' इस षष्ठीतत्पुरुषमें भी 'चन्द्रगुप्तसभा' यहाँपर, नपुंसकलिङ्ग नहीं होता है) ।

[वेति] ॥ शाला गृहमर्थो यस्याः सा सभा राजशब्दवर्जितराजपर्यायात्, अमनुष्यात्-रक्षःपिशाचादिवाचकाच्च षष्ठ्यन्तात्परा तत्पुरुषे क्लीबे स्यात् । अपिना संहत्यर्था सभा गृह्यते । इनसभम्, प्रभुसभम्, पिशाच-सभम् । इमा दिश उदाहरणानि । अराजकात् किम् । राजसभा । राजपर्यायग्रहणान्नेह-चन्द्रगुप्तसभा । राज-विशेषोऽयम् । षष्ठ्यन्तात् किम् । ईश्वरा सभा-ईश्वरसभा ।

१. नपुंसकफलस्य स्वरभिन्नत्वमिति व्याख्यातुरनभिमततयाऽत्र स्वरभिन्नफलस्याभावेन नेदं सम्यगुदाहरणमतोऽत्र 'अधिगोपम्, अधिविश्वम्' इत्याद्युदाहार्यम् ।

न सभा-असभा । तत्पुरुषे इति किम्? ईश्वरस्य सभेव सभा यस्य स ईश्वरसभा । 'सप्तम्युपमानपूर्वस्योत्तरपदलोपश्च' (वा० २।२।२४) इति बहुव्रीहिः ।

उपज्ञोपक्रमान्तश्च तदादित्वप्रकाशने ।

कोपज्ञकोपक्रमादि कन्थोशीनरनामसु ॥ २८ ॥

'उपज्ञा और उपक्रम' का प्राथम्य प्रकाशन करना हो तो षष्ठ्यन्तसे परे उपज्ञान्त (जिसके अन्तमें 'उपज्ञा' शब्द हो, वह) शब्द और 'उपक्रमान्त' (जिसके अन्तमें 'उपक्रम' शब्द हो, वह) शब्द नपुंसकलिङ्ग होता है । ('तदादि-त्वप्रकाशने' ग्रहण करनेसे 'देवदत्तोपज्ञा मृन्मयः प्रकारः, देवदत्तोपक्रमो रथः,.....' में नपुंसकलिङ्ग नहीं होता है) । 'उशीनर देशकी जो कन्था' इस अर्थमें संज्ञा गम्यमान रहे तब षष्ठ्यन्तसे परे 'कन्था' शब्द नपुंसकलिङ्ग होता है । 'उशीनर' ग्रहण करनेसे 'दाक्षिकन्था' (यह नाम बाह्यीक देशमें प्रसिद्ध है) यहाँपर, और 'नाम' ग्रहण करनेसे 'चैत्र-कन्था' (यह संज्ञा नहीं है) यहाँपर नपुंसकलिङ्ग नहीं होता है ।

[उपेति] ॥ उपज्ञा, उपक्रमश्चान्ते यस्य स तत्पुरुषः क्लीबे स्यात्, उपज्ञोपक्रमयोः प्राथम्ये द्योत्ये । उपज्ञायते । 'आतश्चोपसर्गे' (३।३।१०६) इति कर्मण्यङ् । उपक्रम्यते, इति । कर्मणि घञ् (३।३।१९) । कस्य प्रजापतेः उपज्ञा, उपक्रमश्च [कोपज्ञम्, कोपक्रमम्] सृष्टिस्तेनादौ ज्ञाता प्रकान्ता च' ॥ ३॥ षष्ठ्यन्तात्परा या कन्था तदन्तस्तत्पुरुषः क्लीबे स्यात् उशीनरदेशस्थसंज्ञासु चेदन्ते । सीश-मीनां कन्था सीशमिकन्थम्, बाल्लि[क]न्थम् । 'उशीनर-' इति किम् ? दाक्षिकन्था । बाल्लिकेव्यं संज्ञा । नामसु किम् ? वीरणकन्था । कुत्रापि नेयं संज्ञा ।

भावे नणकचिद्भयोऽन्ये समूहे भावकर्मणोः ।

अदन्तप्रत्ययाः पुण्यसुदिनाभ्यां त्वहः परः ॥ २९ ॥

न, ण, क, चित् ('च' की जिसमें इससंज्ञा हुई हो) प्रत्ययसे भिन्न जो भावमें विहित कृतसंज्ञक अदन्त प्रत्यय और समूह अर्थमें भावकर्ममें विहित जो अकारान्त तद्धित प्रत्यय, तदन्त शब्द नपुंसकलिङ्ग होते हैं । 'नणकचिद्भयोऽन्ये'

१. "चन्द्रोपज्ञमसंज्ञकं व्याकरणम्, पाणिन्युपज्ञमकालं (लक) व्याकरणम्, कस्योपक्रमः कोपक्रमः सृष्टिः । नन्दो-पक्रमणानि मानानि । 'तदादित्व' इति किम् ? द्वित्योपज्ञं रथः, चैत्रोपज्ञं घटः, उपज्ञोपक्रमम्- (२।४।२१) इति सूत्रेण नपुंसकत्वम् ।" इति स्वाम्याह ।

ग्रहण करनेसे प्रश्नः, यत्नः, स्वप्नः, न्यादः, आखूथः, विघ्नः, चयः, जयः, कारणा, हारणा, में नपुंसकलिङ्ग नहीं होता है । पुण्य और, सुदिन, शब्दसे परे कृतसमासान्त 'अहन्' शब्द नपुंसकलिङ्ग होता है । 'अहः' ग्रहण करनेसे पुण्यान्यहानि यस्मिन्मासि स 'पुण्याहा' यहाँपर नपुंसकलिङ्ग नहीं होता है ।

[भेति] ॥ नश्च णश्च कश्च चितः (च इद् येषां ते) च । एभ्योऽन्येऽदन्तप्रत्ययाः कृतो ये भावे विहिताः, तथा समूहेऽर्थे भावकर्मणोर्विहिता येऽकारान्तप्रत्ययास्तद्धिताः, तदन्तं नाम क्लीबे स्यात् । भूतम्, 'नपुंसके भावे क्तः' (३।३।११४) । भवितव्यम्, भवनीयम्, (भव्यम्) । 'तयोरेव' (३।४।७०) इति भावे तव्यादयः । 'भुवो भावे' (३।१।१०७) क्यप्, ब्रह्मभूयम् । 'अभिविधी भाव इनुण्' (३।३।४४) । 'अणिनुणः' (५।४।१५) । साराविणम्, सांकूटिनं वर्तते । नणकेति किम् ? 'यजयाच'-(३।३।९०) इति नङ् । यज्ञः, यत्नः । 'स्वपो नन्' (३।३।९१) । स्वप्नः । 'नौ ण च' (३।३।६०) न्यादः । 'सुपि-' (३।२।४) इति 'घवर्थे-' (वा० ३।३।५८) इति च कः । आखूथः, विघ्नः । चित्—'एरच्' (३।३।५६) । चयः जयः । 'ण्यामभन्थो युच्' (३।३।१०७)—कारणा । यत्तु—'द्वितोऽयुच्' (३।३।८९) इत्ययुच्—इति मुकुट उदाहरत् । तच्च । अदन्तत्वाभावात् ॥ * ॥ समूहे तद्धिताः । 'भिक्षादिभ्योऽण्' (४।२।३८) । भैक्षम् । 'गोत्रोक्षोष्ट्र-' (४।२।३९) । इति वुञ् । औपगवकम् । 'तस्य समूहः' (४।२।३७) । काकम् । 'केदाराद्यञ्' (४।२।४०) । कैदार्यम्, कैदारकम् ॥ * ॥ भावे—गोत्वम् । 'इगन्ताच्च-' (५।१।१३१) । मौनम्, मार्दवम् । मनोज्ञादिवुञ् (५।१।१३३) । मानोज्ञकम् । 'स्तेनाद्यन्नलोपश्च' (५।१।१२५) स्तेयम् । 'गुणवचन-' (५।१।१२४) इति ष्यञ् । शौक्यम् ॥ * ॥ कृतसमासान्तोऽहशब्दः क्लीबे स्यात् । पुण्यं च तदहश्च । 'राजाहःसखिभ्यष्टच्' (५।४।९१) । सुदिशब्दः प्रशस्तवाची । सुदिनं च तदहश्च । पुण्याहम्, सुदिनाहम् । कृतसमासान्त इति किम् ? पुण्यानि अहानि यस्मिन् स पुण्याहा गासः ।

क्रियाव्ययानां भेदकान्येकत्वेऽप्युक्त्यतोदके ।

चोचं पिच्छं गृहस्थूलं तिरीटं मर्मयोजने ॥ ३० ॥

१. 'चोचमुक्तं गृहस्थूलं' इति स्वामिना व्याख्यातः पाठः, तत्र उक्तमेकाक्षरं छन्दः । स्वव्याख्यायां स्थूणा' इति व्याख्यानाम्बुके 'गृहस्थूलं' इत्येव पाठो युक्तः ।

क्रिया और अवयवके विशेषण नपुंसकलिङ्ग और एकवचन होते हैं । (अब नपुंसकलिङ्गवाले कुछ शब्दोंको कण्ठरवसे स्वयं कह रहे हैं—) 'उक्थम्' (सामभेद), तोटकम् (१० अक्षरवाले 'पङ्क्ति'जातीय वृत्तका छन्दो-विशेष), चोचम् (जूठा छोड़ा हुआ, तालफल, कदली-फल), पिच्छम् (मोरका पंख) गृहस्थूलम् (घरमें लगा हुआ खम्भा), तिरीटम् (शिरका बेटन, साफा, पगड़ी आदि, शिरका भूषण), मर्म (सन्धिस्थान, हृदय आदि मम स्थल), योजनम् (चार कोस लम्बे रास्ते आदिका प्रमाण-विशेष) ।

[क्रियेति] ॥ अपिशब्दात् क्लीबे । मृदु पचति । प्रातः कमनीयम् ॥ * ॥ उच्यते । 'वच भाषणे' (अ० प० अ०) । 'पातुतुदि-' (उ० २।७) इति थक् ।—'वशिकाशि-' इत्यादिना यक्—इति मुकुटश्चिन्त्यः । तादृशसूत्राभावात् । उक्थं = सामविशेषः ॥ * ॥ तुटति । 'तुट कलहकर्मणि' (तु० प० से०) । ण्वुल् (३।१।१३३) । यत्तु 'कुवादिभ्यो वुन्' (उ० ५।३५) इति मुकुटेनोक्तम् । तच्च । तुटः कुटादित्वेव गाड्कुटादिभ्यः' (१।२।१) इति ङित्त्वाद्गुणाभावप्रसङ्गात् ॥ * ॥ चोप्यते । 'चुप मन्दायां गती' (भ्वा० प० से०) ण्यन्तः । घञ् (३।३।१९) । यद्वा—चञ्चति, चञ्च्यते वा । 'चञ्चु गती' (भ्वा० प० से०) । पचायच् (३।१।१३४) । घञ् (३।३।१९) वा । पृषोदरादिः (६।३।१०९) । 'फलावशिष्टं तालफलं च चोचं कदल्याः फलं भवेत्' इत्यार्षकोषः ॥ * ॥ पिच्छयते । 'पिच्छ खण्डने' (चु० प० से०) । घञ् (३।६।१९) । 'पिच्छा पूगच्छटाकोषमोचाशात्मलिङ्गैः' । भक्तसंभूतमण्डे च पङ्क्तावशेषपदामये । स्त्रियां, पुंसि तु लांगूले न द्वयोर्बर्हन्नुडयोः' (इति मेदिनी) [२९।३४] ॥ * ॥ 'मुक्तम्' इति पाठे—'मुच्लु मोक्षणे' (तु० उ० अ०) । मुच्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) ॥ (१) ॥ * ॥ गृहस्थ स्थूणा ॥ (१) ॥ * ॥ तरति, तीर्यते वा । 'कतृकृषिभ्यः कीटन्' (उ० ४।१८५) । तिरीटं = वेष्टनम् । = 'शिरोभूषणम्' इत्यन्ये ॥ (१) ॥ * ॥ अग्नयेऽनेन । 'मृद् प्राणत्यागे' (तु० आ० अ०) । 'सर्वधातुभ्यो मनिन्' (उ० ४।१४५) । 'अन्नन्तत्वादेव सिद्धे पुनर्मर्मग्रहणमन्नन्तस्य क्लीबत्वानित्यत्वज्ञापनार्थम्' इति मुकुटः ॥ (१) ॥ * ॥ युज्यते । 'युजिर् योगे' (रु० उ० अ०) । कर्मणि 'कृत्यल्युटो-' (३।३।११३) इति ल्युट् । 'योजनं परमात्मनि । चतुष्कोश्यां च योगे च' (इति मेदिनी) [९१।१११-११२] ॥ (१) ॥ * ॥

१. तोटकं वृत्तभेदः, दशरूपकभेदश्च' इति स्वामी । तत्र वृत्तम्—'इह तोटकम्बुधिसैः प्रथितम्' (वृत्तरत्ना० १।१२।४) इत्युक्तरूपं बोध्यम् ।

राजसूयं वाजपेयं गद्यपद्ये कृतौ कवेः ।

माणिक्यभाष्यसिन्दूरचीरचीवरपञ्जरम् ॥ ३१ ॥

राजसूयम् (राजसूय नामका यज्ञ-विशेष), वाज-
पेयम् (वाजपेयनामक यज्ञ-विशेष), गद्यम् (कवि-रचित
बिना छन्दकी शब्द-योजना, जैसे-दशकुमार, कादम्बरी आदि)
पद्यम् छन्दसे युक्त (कवि-रचित श्लोक आदि, जैसे-रघुवंश,
कुमारसंभव, नैषधचरित, आदि काव्य), माणिक्यम् (रत्न),
भाष्यम् (जैसे-पा० सू० पर पातञ्जलभाष्य, वेदान्तसूत्रपर
शाङ्करभाष्य,), सिन्दूरम् (सिन्दूर), चीरम् (कपड़ा),
चीवरम् (मुनियोंका वस्त्र), पञ्जरम् (पिंजड़ा) ।

[राजेति] ॥ राजा सोतव्योऽभिषेकद्वारा निष्पाद-
यितव्यः । यद्वा-राजा लतात्मकः सोमः सुयतेऽत्र । 'षूभ्र
अभिषवे' (स्वा० उ० अ०) । 'राजसूयसूर्य-' (३।१।११४)
इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ वाजमन्त्रं पैष्टी सुरा । पेयमत्र
॥ * ॥ एतावर्षर्चादी (२।४।३१) ॥ (१) ॥ * ॥ गद्यते ।
'गद्य भ्यक्तायां वाचि' (स्वा० प० से०) । 'गद्यमद-'
(३।१।१००) इति साधुः ॥ (१) ॥ * ॥ पादाः सन्त्यस्य ।
'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ५।२।१२०) इति यप् । 'पद्मनो-'
(६।१।६३) इति पद् । पदः सन्त्यस्येति वा । 'पद्यं श्लोके
पुमाञ्शूत्रे पद्या वर्त्मनि कीर्तिता' (इति मेदिनी) [१।१५।
३५] । कवेः कृतौ किम् ? गद्या=वार्ता । पद्यः = पङ्क्तः,
पद्यं=रजः ॥ (१) ॥ * ॥ मणिशब्देन कायति जनो यम् ।
'कै शब्दे' (स्वा० प० से०) । 'अन्येभ्योऽपि-' (वा० ३।
२।१०१) इति डः । 'मूलविभुजा-' (वा० ३।२।५) इति
को वा । मणिके = मणिपूराख्ये नगरे भवम् । 'शण्डिका-
दिभ्यो ङ्यः' (४।३।९२) । चतुर्वर्णादिष्वङ् (वा० ५।१।
१२४) वा ॥ (१) ॥ * ॥ भाष्यते सूत्रार्थो येन । 'भाष
भ्यक्तायां वाचि' (स्वा० आ० से०) । 'कृत्यल्युटो-' (३।
३।११३) इति करणे ण्यत् । 'सूत्रार्थो वर्ण्यते यत्र वाक्यैः
सूत्रानुकारिभिः । स्वपदानि च वर्ण्यन्ते भाष्यं भाष्यविदो
विदुः' () ॥ (१) ॥ * ॥ स्यन्दते । 'स्यन्दू प्रस-
वणे' (स्वा० आ० से०) । 'स्यन्देः संप्रसारणं च' (उ०
१।६८) इत्युर्न् । 'सिन्दूरस्तहभेदे स्यात्सिन्दूरं रक्तव-
र्णके । सिन्दूरी रोचनीरक्तवेल्लिका' धातकीषु च' (इति
मेदिनी) [१३९।२३६] ॥ (१) ॥ * ॥ चीयते ।
'चिम् चयने' (स्वा० उ० अ०) । 'शुसिचिमीनां दीर्घश्च'
(उ० २।२५) इति रक् । 'चीरी फिल्ल्यां, नपुंसकम् ।

१. मेदिन्यां '—रक्तवर्णके । सिन्दूरी रोचना रक्तवे-
ल्लिका—' इति पाठः ।

गोस्तने वस्त्रभेदे च रेखालिखनभेदयोः ।' (इति मेदिनी)
[१२५।३५-३६] ॥ (१) ॥ * ॥ चीयते । 'छित्त्वर-
छत्त्वर-' (उ० ३।१) इति साधु । चीवरं = मुनिवासः ।
'साक्यभिक्षुप्रावरणम्' इति सुभूतिः । (१) ॥ * ॥
पिञ्जयते । 'पिजि संपर्क' (अ० आ० से०) । बाहुलका-
दरः । पृषोदरादिः (६।३।१०९) ॥ * ॥ क्वचित्तु 'पिञ्जरम्'
इति पाठः । 'पिञ्जरोऽध्वान्तरे क्लीबं स्वर्णं, पीते च
वाच्यवत्' (इति मेदिनी) [१३६।१८५] । = कायास्थिवृद्धं
पक्ष्यादिबन्धनगृहं च ॥ (१) ॥ * ॥

लोकायतं हरितालं विदलं स्थालबाहुवम्^३ ।

लोकायतम् (तर्क), हरितालम् (हरताल नामका
औषध-विशेष), विदलम् (बौसका वर्तन-विशेष), स्थालम्
(भोजनपात्र-विशेष), बाहुवम् (बहु देशमें होनेवाला), ये
२३ शब्द नपुंसकलिङ्ग होते हैं ।

[लोकेति] ॥ लोके आयतन्ते । 'यती प्रयत्ने' (स्वा०
आ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । = चार्वाकाः । तेषा-
मिदं शास्त्रम् । 'तस्येदम्' (४।३।१२०) इत्यण् । संज्ञा-
कत्वात् वृद्धिः ॥ (१) ॥ * ॥ हरितेनालति । 'अल भूष-
णादौ' (स्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ।
'हरितालं धातुभेदे स्त्री दूर्वाकाशरेखयोः' (इति मेदिनी)
[१५७।१६७] ॥ (१) ॥ * ॥ विदलं = वंशकृतपात्र-
भेदः । विदलति । 'दल विदारणे' (स्वा० प० से०) ।
पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ स्थाल्यत्र ।
'ष्ठल स्थितौ' (स्वा० प० से०) । 'हलश्च' (३।३।१२०)
इति घम् । णिजन्तादच् (३।१।१३४) वा । 'स्थालं भाज-
नभेदेऽपि स्थाली स्यात्पाटलोखयोः' (इति मेदिनी)
[१५९।५५] ॥ (१) ॥ * ॥ बाहुदेशे भवम् । 'तत्र
भवः' (४।३।५३) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥

इति क्लीबलिङ्गसंग्रहः ॥

अथ पुनपुंसकलिङ्गसंग्रहः ।

पुनपुंसकयोः शेषोऽर्धचर्चपिण्याकण्टकाः ॥ ३२ ॥

(यहाँसे आगे 'स्त्रीपुंसयोः.....' (३।५।३७) के पहले
'पुनपुंसकयोः' इसका अधिकार होनेसे इसके मध्यवर्ती

१. तथा च कालिदासप्रयोगः—'अनुवदति मुकुस्ते
मञ्जुवाक् पञ्जरस्थः' इति (रघु० ५।७४) ।

२. मेदिन्यां '—न्तरे पीते क्लीबं स्वर्णं च पीतने'
इति पाठः ।

३. '—बालिकम्' इति पाठान्तरम् ।

शेष शब्द 'पुंलिङ्ग और नपुंसकलिङ्ग' होते हैं ।) अर्धर्चः अर्ध-
र्चम् (ऋचाका आघा), पिण्याकः पिण्याकम् (तिलकी
खली), कण्टकः कण्टकम् (काँटा) ।

[पुमिति] ॥ 'पुंनपुंसकयोः' इत्यधिकारः । शेष
उक्तादन्यः, ऋचोऽर्धम् । 'अर्धं नपुंसकम्' (२।२।२) इति
समासः । 'ऋक्पूर-' (५।४।७४) इत्यः समासान्तः ॥ (१)
॥ * ॥ पण्यते । 'पण व्यवहारे' [स्तुती च] । (भ्वा० आ०
से०) । 'पिनाकादयश्च' (उ० ४।१५) इति साधुः । 'पिण्या-
कोऽस्त्री तिलकल्के हिङ्गुबाल्लीकसिल्लके' (इति मेदिनी)
[१०।११९] ॥ (१) ॥ * ॥ कण्टति । 'कटि गतो' (भ्वा०
प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । 'कण्टकः क्षुद्रशत्रो च
कर्मस्थानकदोषयोः । रोमाञ्चश्च द्रुमाञ्चश्च कण्टको
मस्करेऽपि च' इति विश्वः [१३।१३५] । 'कण्टको न
स्त्रियां क्षुद्रशत्रो मस्त्यादिकीकसे । नैयोगिकादिदोषोक्तो'
स्याद्रोमाञ्चद्रुमाञ्चयोः' (इति मेदिनी) [५।५८] ॥
(१) ॥ * ॥

मोदकस्तण्डकट्टकः शाटकः^१ खर्वटोऽर्बुदः ।

पातकोद्योगचरकतमालामलका नडः ॥ ३३ ॥

मोदकः मोदकम् (मिठाई, लड्डू...), तण्डकः तण्डकम्
('खज्जन' पक्षी, फेन...), टट्टकः टट्टकम् (पत्थर चीरनेकी टाँकी),
शाटकः शाटकम् (साढ़ी), खर्वटः खर्वटम् (नदी और पहाड़से
मिश्रित स्थान), अर्बुदः अर्बुदम् (आँखका रोग-विशेष, दस
करोड़की संख्या), पातकः पातकम् (ब्रह्महत्या आदि पाप),
उद्योगः उद्योगम् (उद्योग), चपकः चरकम् (चरक नामका
वैद्यक ग्रन्थ), तमालः तमालम् (तम्बाकू, सुती), आम-
लकः आमलकम् (आँवलेका फल), नडः नडम् (भीतरी
बिल, नरसल नामका तृणविशेष) ।

[मोदेति] ॥ मोदयते । 'मुद हर्षे' (भ्वा० आ०
से०) । ण्वल् (३।१।१३३) । 'मोदकः खाद्यभेदेऽस्त्री
हर्षके^३ पुनरन्यवत्' (इति मेदिनी) [१२।१४२] ॥ (१)
॥ * ॥ तण्डते । 'तडि आघाते' (भ्वा० आ० से०) ।
ण्वल् (३।१।१३३) । 'तण्डकः खज्जने फेने समासप्राय-
वाचि च । गृहदारुतरुस्कन्धमायाबहुलकेष्वपि' (इति
मेदिनी) [९।९८] ॥ * ॥ 'दण्डकः' इत्यपि । 'दण्ड

एव । स्वार्थे कन् (५।४।५) ॥ (१) ॥ * ॥ टट्टयति ।
'टकि बन्धे' चुरादिः [प० से०] । अच् (३।१।१३४) ।
'टट्टो नीलकपित्थे च खनित्रे टट्टनेऽस्त्रियाम् । जङ्घायां
स्त्री पुमान् कोपे कोषासिग्नावदारणे' (इति मेदिनी)
[३।२४-२५] ॥ (१) ॥ * ॥ शटति । 'शट गतो'
(भ्वा० प० से०) । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (१) ॥ * ॥
खर्वति । 'खर्व दपे' (भ्वा० प० से०) । 'शकादिभ्योऽ-
ट्टन्' (उ० ४।८१) । 'यत्रैकतो भवेद् ग्रामो नगरं चैकतः
स्मृतम् । मिश्रं तु खर्वटं नाम नदीगिरिसमाश्रयम्' ॥ (१)
॥ * ॥ अर्वति । 'अर्व हिसायाम्' (भ्वा० प० से०) ।
बाहुलकादुदच् । 'अर्वुदो मांसकीलेऽस्त्री पुरुषे दशकोटिषु'^४
महीधरविशेषे ना' (इति मेदिनी) [७५।१९] ॥ (१)
॥ * ॥ पातयति । 'पट्ल गतो' (भ्वा० प० से०) ।
ण्यन्तः । ण्वल् (३।१।१३३) ॥ (१) उद्योजनम् । 'युजिर्
योगे' (रु० उ० अ०) । चञ् (३।३।१९) ॥ (१) ॥ * ॥
चरति । 'चर गतो' (भ्वा० प० से०) । क्वन् । (उ०
२।३२) । चरकं = वैद्यकशास्त्रभेदः ॥ * ॥ 'वरकम्' इति
पाठे स्यूतवस्त्रम् ॥ (१) ॥ * ॥ ताम्यति । 'तमु ग्लानी'
(दि० प० से०) । 'तमिविशि-' (उ० १।११८) इति
कालन् । 'तमालस्तिलके खज्जे तापिच्छे वरणद्रुमे' (इति
मेदिनी) [१५२।९७] ॥ (१) ॥ * ॥ आमलक्याः
फलम् । 'नित्यं वृद्ध-' (४।३।१४४) इति मयट् । तस्य
फले लृक् (४।३।१६३) ॥ (१) ॥ * ॥ नडति । 'नड
भ्रंशे' () । 'चुरादीनां वा णिच्' इति पक्षाश्रये
पचाद्यच् (३।१।१३४) । नडोऽन्तरविवरं तृणभेदश्च ।

कुष्ठं मुण्डं शीथु बुस्तं क्ष्वेडितं क्षेमकुट्टिमम् ।

संगमं शतमानाम् शम्बलव्ययताण्डवम् ॥ ३४ ॥

कुष्ठम् कुष्ठः (कोढ़ रोग), मुण्डम् मुण्डः (शिर),
शीथु शीथुः (मदिरा), बुस्तम् बुस्तः (मांसकी पुष्टी,
कटहल आदिका निःसारभाग, भूना हुआ मांस), क्ष्वेडितम्
क्ष्वेडितः (वीरोंका सिंहके समान गर्जना), क्षेम क्षेमा (कुशल),
कुट्टिमम् कुट्टिमः (मणि-पत्थर आदि जड़ा हुआ फर्श), संग-
मम् संगमः (दो नदी आदिका मिलना), शतमानम् शत-
मानः (चार रुपयाभरका प्रमाण-विशेष), अर्मम् अर्मः
(आँखका रोग-विशेष), शम्बलम् शम्बलः (रास्तेका
कलेवा), अव्ययम् अव्ययः (व्ययका न होना, लिङ्ग
और संख्यासे रहित सब लिङ्गों और वचनोंमें तुल्यरूप-

१. मेदिन्यां '—नैयोनिकादि—' इति पाठः ।

२. 'तट्टकः' इति पाठः । तंको = भयम् । 'कर्वटोऽर्बुद'
इति पाठान्तरम् ।

३. मेदिन्यां '—हर्षके' इति पाठः ।

४. मेदिन्यां '—स्यात् पुरुषे दशकोटिषु' इति पाठः ।

वाले 'अव्यय'संज्ञक स्वर, अन्तर, प्रातर, 'शब्द'), ताडवम् ताण्डवः (नाच) ।

[कुष्ठमिति] ॥ कुष्णाति । 'कुष निष्कर्षे' (क्रया० प० से०) । 'हनिकुषि-' (उ० २।२) इति कथन् । 'कुष्ठं रोगे पुष्करेऽस्त्री' (इति मेदिनी) [३९।३] ॥ (१) ॥ * ॥ मुण्डयते । 'मुडि खण्डने' (भ्वा० आ० से०) । घञ् (३।३।९) । मुण्डं = शिरः ॥ (१) ॥ * ॥ क्षेतेऽनेन । 'क्षोष्ठो घुगल्क-' (उ० ४।३८) इति घुक् ॥ (१) ॥ * ॥ 'बुस उत्सर्ग' (दि० प० से०) । बुस्यते स्म । क्तः (३।२।१०२) । बुस्तं = मांसशङ्कुली, भृष्टमांसम्, पनसादिफलासारभागश्च ॥ २ ॥ क्वचित् 'पुस्तम्' इति पाठः ॥ * ॥ क्वचित् 'बुस्तम्' इति पाठः ॥ (१) ॥ * ॥ क्ष्वेडनम् । क्ष्वेडयते वा । 'विक्ष्वेडा स्नेहनमोक्षणयोः' (दि० प० से०) । 'जोतः क्तः' (३।२।१९७) ॥ (१) ॥ * ॥ क्षियति, क्षयति वा । 'क्षि निवासगतयोः' (तु० प० अ०) । 'क्षि क्षये' (भ्वा० प० अ०) । 'अतिस्तुमु-' (उ० १।१४१) इति मन् । 'जानीयान्मङ्गलं क्षेमं क्षेमं लब्धार्थ-रक्षणम्' () ॥ (१) ॥ * ॥ कुट्टनम् । 'कुट्टछेदने' (चु० प० से०) । घञ् (३।३।१८) कुट्टेन निर्वृत्तम् । 'भावप्रत्यायान्तादिमप्' (बा० ४।४।२०) । 'कुट्टि-मोऽस्त्री निबद्धा भूः' ॥ (१) ॥ * ॥ संगमनम् । 'ग्रह-वृद्ध-' (३।३।५८) इत्यप् ॥ (१) ॥ * ॥ शतं मान-मस्य । रूप्यपलम् । (१) ॥ * ॥ ऋच्छति । 'ऋ गती' (भ्वा० प० से०) । 'अतिस्तुमु-' (उ० १।१४१) इति मन् । अर्म = अक्षिरोगः ॥ (१) ॥ * ॥ शम्बत्यनेन । 'शम्ब गती' (चु० प० से०) । बाहुलबादलच् । शम्बलं = पाथेयम् ॥ * ॥ ('सम्बल' इति) दन्यादिपाठे- 'षम्ब सर्पणे' (चु० प० से०) इति बोध्यः ॥ (१) ॥ * ॥ न व्येति^१ । 'इण् गती' (अ० प० अ०) 'एरच्' (३।३।५६) । 'अव्ययोऽस्त्री शब्दभेदे ना विष्णो निर्व्यये त्रिषु' (इति मेदिनी) [११८।७१] ॥ (१) ॥ * ॥ तण्डुना प्रोक्तम् । 'तेन प्रोक्तम्' (४।३।१०१) इत्यण् ॥ (१) ॥ * ॥

१. 'शतमान'लक्षणं स्मृतावुक्तम्, तद्यथा—'द्वे कृष्णले रूप्यमासौ घरणं षोडशैव ते । शतमानं तु दशभिर्वरणैः पलमेव च ॥' इति ।

२. 'तद्धितश्चासर्वविभक्तिः' (१।१।३७) इति सूत्रे भगवता पतञ्जलिना 'अव्यय'-लक्षणमुक्तम्, तद्यथा—'सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु । वचनेषु च सर्वेषु यत्र व्येति तदव्ययम् ॥' इति ।

कवियं कन्दकर्पासं पारावारं युगंधरम् ।

यूपं प्रग्रीवपात्रीवे यूपं चमसचिक्कसौ ॥ ३५ ॥

कवियम् कवियः (लगाम), कन्दम् कन्दः (सूरज, कन्दा आदि कन्द), कर्पासम् कर्पासः (कपास, रूई), पारम् पारः (नदी आदिका पार अर्थात् दूसरा किनारा), अवारम् अवारः (नदी आदिके इधरका किनारा), युगन्धरम् युगन्धरः (जिसमें घोड़े बैल आदि जोते जाते हैं, वह रथका लम्बा काष्ठ-विशेष), यूपम् यूपः (यज्ञमें पशु बॉध-नेका खम्भा), प्रग्रीवम् प्रग्रीवः, (खिचकी), पात्रीवम् पात्रीवः (यज्ञ-पात्र-विशेष), यूपम् यूपः (मौँद), चमसः चामसम् (यज्ञ-पात्र-विशेष), चिक्कसः चिक्कसम् (सोम-पान करनेका पात्र-विशेष या जौ का आटा), ये ४० शब्द पुंलिङ्ग और नपुंसकलिङ्ग होते हैं ।

[कवीति] ॥ कवते । 'कुड् शब्दे' (भ्वा० प० अ०) । बाहुलकादियः । 'नायां कवी खलीनं कवियं वा ना तुरंग-मुखभाण्डम्' इति बोपालितः ॥ (१) ॥ * ॥ कन्दति । 'कदि आह्वाने' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । 'कन्दोऽस्त्री सूरणे सस्यमूले जलधरे पुमान्' (इति मेदिनी) [७४।३] ॥ * ॥ क्वचित् 'कर्म' इति पाठः ॥ (१) ॥ * ॥ करोति, क्रियते वा । 'कृञः पासः' (उ० ५।४५) ॥ (१) ॥ * ॥ पारयति । 'पार कर्मसमाप्ती' (चु० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । यद्वा-पार्यते समाप्यते कमनेन । 'पुसि-' (३।३।१८) इति घः ॥ (१) ॥ * ॥ न वार-यति । 'वृञ् वरणे' (स्वा० उ० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) ॥ (१) ॥ * ॥ युगं वारयति । 'घृञ् वारणे चुरादिः [प० से०] । 'संज्ञायां भृतु-' (३।२।४६) इति खच् । 'खचि ह्रस्वः' (६।४।९४) । 'अरुद्धिषत्-' (६।३।६७) इति मुम् । कुवरः ॥ (१) ॥ * ॥ युवन्त्यस्मिन् । 'यु मिश्रणोऽमिश्रणे च' (अ० प० अ०) । 'कुयुभ्यां च' (उ० ३।२७) इति पो दीर्घश्च ॥ (१) ॥ * ॥ प्रगता ग्रीवा यस्मिन् । = वातायनम्, मुखशाला वा, द्रुमशीर्षं वा ॥ (१) ॥ * ॥ पात्रीं वाति । कः (३।२।३) । = यज्ञोपकरण-पात्रभेदः ॥ (१) ॥ * ॥ यूपति । 'यूप बन्धे' (भ्वा० प० से०) । 'इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'मुद्रामलक-यूपस्तु ग्राही पित्तकफे हितः' () ॥ (१) ॥ * ॥ चम-न्त्यनेन । 'चमु अदने' (भ्वा० प० से०) । 'अत्यविचमि-' (उ० ३।११७) इत्यसच् । चमसं = सोमपानपात्रम् ।

१. 'यूपम्—' इति पाठान्तरम् ।

यस्तु-‘अतिचमिरभियुभ्योऽसः’ इति पाठो मुकुटोपन्यस्तः ।
स तूज्ज्वलदत्तादिवृत्तिषु नास्ति ॥ (१) ॥ * ॥ चेतस्यनेन ।
‘चित्ती संज्ञाने’ (भ्वा० प० से०) । चित्तेः कादेशो बाहुल-
कात्कसप्रत्ययः । चिक्कनम् । चिक्कयति वा । ‘चिक्क-
गती’ (चुरादि [प० से०] अच्) (३१।१३४) । चिक्कं
स्यति । ‘षोऽन्तकर्मणि’ (दि० प० अ०) । ‘आतोऽनुप-’
(३।२।३) इति कः ॥ (१) ॥ * ॥

अर्धर्चादौ घृतादीनां पुंस्त्वायं वैदिकं ध्रुवम् ।

तन्नोक्तमिह लोकेऽपि तच्चेदस्य शेषवत् ॥ ३६ ॥

अर्धर्चादिगण में ‘घृत’ आदि शब्दों के जो पुल्लिङ्ग आदि
(नपुंसकलिङ्ग) कहे गये हैं, वे निश्चय वैदिक हैं अर्थात्
उनका वेदमें ही प्रयोग होता है । अतएव यहाँ लोकमें वे
नहीं कहे गये हैं । (यदि प्रमाद आदिसे लोकमें भी दोनों
लिङ्गों के प्रयोग मिल जायें तो शेष (अवशिष्ट) शब्दों के
समान उनका भी पुल्लिङ्ग और नपुंसकलिङ्गमें प्रयोग होता
है) ।

[अर्थेति] ॥ अर्धर्चादाविति सुगमम् ।

इति पुंनपुंसकलिङ्गसंग्रहः ।

अथ स्त्रीपुंसलिङ्गसंग्रहः ।

स्त्रीपुंसयोरपत्यान्ता द्विचतुःषट्पदोरगाः ।

जातिभेदाः पुमाख्याश्च स्त्रीयोगैः सह मल्लकः ॥ ३७ ॥

(यहाँसे आगे ‘स्त्रीनपुंसकयोः.....’ (३।५।३९) के
पहले तक ‘स्त्रीपुंसयोः’ का अधिकार होनेसे इसके मध्यवर्ती
शब्द ‘स्त्रीलिङ्ग और पुंलिङ्ग’ होते हैं ।) अपत्य’ अर्थमें विहित
प्रत्यय जिनके अन्तमें हों, वे शब्द स्त्रीलिङ्ग और पुल्लिङ्ग होते
हैं । जाति-भेदवाले द्विपद (दो पैरवाले), चतुष्पद (चार
पैरवाले), षट्पद (छः पैरवाले) और उरगवाचक शब्द
स्त्रीलिङ्ग और पुंलिङ्ग होते हैं । स्त्री-योग के साथ पुंस् (पुरुष)-
वाचक शब्द स्त्रीलिङ्ग और पुंलिङ्ग होते हैं । अब कुछ स्त्रीलिङ्ग
और पुल्लिङ्ग शब्दोंको स्वयं कहते हैं—‘मल्लिकः मल्लिका
(पुष्पलता-विशेष, बेलाका फूल) ।

१. “अर्धर्चादिगणे पूर्वघृतादीनां पुंस्त्वं यदुक्तं तन्नि-
श्चितं छान्दसम् । अत इह लोके नोक्तम् । अथ प्रमादा-
ल्लोके दृश्यते यदि, तल्लिङ्गवेषण(त्वा)दङ्गीकार्यम् ।”
इति स्वामी व्याख्यातवान् ।

[स्त्रीति] ॥ ‘स्त्रीपुंसयोः’ इत्यधिकारः । अपत्यार्थे
निहिता येऽणादयस्तदन्ताः सर्वे स्त्रीपुंसयोः स्युः । औपगवः,
औपगवी । गार्ग्यः, गार्गी ॥ * ॥ द्विपदचतुष्पदषट्पदवा-
चिनः उरगवाचिनश्च जातिविशेषाः स्त्रीपुंसयोः । मानुषः,
मानुषी । विप्रः, विप्रा । शूद्रः, शूद्रा । अजादित्वाद्याप् (४।
१।४) । वकः, वकी । हंसः, हंसी । सिंहः, सिंही । अमरः,
अमरी । उरगः, उरगी । ‘जातेरस्त्रीविषयात्-’ (४।१।६३)
इति ङीष् । अवाधिता इत्येव । मक्षिका, शिवा, लूता ॥ * ॥
जातिवाचिनः स्त्रीपुंसयोः स्युः । द्रुणः, द्रुणी । मत्स्यः, मत्सी ।
केचित्तु ‘षट्पदादिभिरस्यैकवाक्यतां वदन्ति ॥ * ॥ पुरुषा-
ख्याः स्त्रीयोगैः सह वर्तमानाः स्त्रीपुंसयोः स्युः । ब्राह्मणः,
ब्राह्मणी । शूदी ॥ * ॥ मल्लते, ‘मल धारणे’ (भ्वा० आ०
से०) । ण्वुल् (३।१।३३) । ‘मल्लिका तृणवृक्षेऽपि
मीनमृत्पात्रभेदयोः’ (इति मेदिनी) [१२।१३६] ॥ (१)
॥ * ॥

मुनिर्वराटकः स्वातिर्वर्णको श्वाटलिर्मनुः ।

मूषा सृपाटी कर्कन्धूर्यष्टिः श्वाटि कटी कुटी ॥ ३८ ॥

(मुनिः अर्थात् ऋषि, तपस्विनी), वराटकः वराटिका
(कौडी), स्वातिः (स्वाती नामका पन्द्रहवीं नक्षत्र), वर्णकः
वर्णिका (चन्दन), श्वाटलिः (पलाश वृक्षके तुल्य वृक्ष-
विशेष), मनुः मनाथी-मनावी (मनुस्मृतिके निर्माता मनु
या मनुष्य, मानुषी), मूषः मूषा (सोना-चौदी आदि धातु
गलाने धरिया), सृपाटः सृपाटी (परिमाण-भेद); कर्क-
न्धूः (बैर), यष्टिः (छड़ी, लाठी), श्वाटः श्वाटी (साड़ी),
कटः कटी (कमर), कुटः कुटी (कुटिया), ये शब्द स्त्रीलिङ्ग
और पुल्लिङ्ग होते हैं ।

[मुनिरिति] ॥ मन्यते । ‘मन ज्ञाने’ (दि० आ०
अ०) । ‘मनेश्च’ (उ० ४।१२३) इतीन् । ‘मुनिः पुंसि
वसिष्ठादौ वङ्गसेवतरी जिने’ (इति मेदिनी) [८३।१५] ।
(१) ॥ * ॥ वरमटति । अट गती’ (भ्वा० प० से०) ।
क्वन् (उ० २।३२) ॥ (१) ॥ * ॥ शोभनमटति । ‘अत
सातत्यगमने’ (भ्वा० प० से०) । ‘अज्यतिभ्यां च’ (उ०
४।१३१) इतीन् । नक्षत्रभेदः ॥ (१) ॥ * ॥ वर्णयति ।
‘वर्ण वर्णक्रियादौ’ (चु० उ० से०) । ‘विलेपने चन्दने च
वर्णकं पुंनपुंसकम्’ इति रभसः । ‘वर्णकश्चारणेऽस्त्री तु
चन्दने च विलेपने । द्वयोर्नील्यादिषु स्त्री स्यादुत्कर्षे काश्च-
नस्य च’ (इति मेदिनी) [१३।१५३-१५४] ॥ (१)
॥ * ॥ श्वाटनम् । श्वाट संघाते’ (भ्वा० प० से०) । वज्र

१. ‘कर्मिवराटकः—’ इति पाठान्तरम् ।

(३।३।१९) घञ् (३।३।१९) वा । झटं लाति । 'ला दाने' (अ० प० अ०) । बाहुलकात् डिः । = वृक्षभेदः ॥ (१) ॥*॥ मन्यते । 'मन ज्ञाने' (दि० आ० अ०) । 'बृहस्पति-हि-' (उ० १।१०) इत्युः ॥ (१) ॥*॥ मूषति । 'मूष लुण्ठने' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । = स्वर्णादिविलेपनभाण्डम् ॥ (१) ॥*॥ सर्पति । 'सृप्ल गती' (भ्वा० प० से०) । बाहुलकात् पाठः । = परिमाण-भेदः । जातित्वात् (४।१।६३) गौरादित्वात् (४।१।४१) वा ङीष् ॥ (१) ॥*॥ कर्कं दधाति । 'अन्वृहम्भू-' (उ० १।९३) इसि साधुः ॥ (१) ॥*॥ यक्षते । 'यक्ष पूजा-याम्' (चु० आ० से०) तिच् (३।३।१७४) । 'स्कोः संयोगाद्योः' (८।२।२९) इति कलोपः । ष्टुत्वम् (८।४।४१) । यद्वा—यजतेर्बाहुलकात्तिः । 'अश्चभ्रस्ज-' (८।२।३६) इति षः ॥ (१) ॥*॥ झटयते । 'झट ग्लावायाम्' चुरादिः (?) घञ् (३।३।१९) ॥ (१) ॥*॥ कटति । 'कटे वर्षादी' (भ्वा० प० से०) । पचाद्यच् (३।१।१३४) । जातिलक्षणो (४।१।६३) ङीष् ॥*॥ यद्वा—'सर्वधातुभ्यः-' (उ० ४।१।१८) इतीष् । 'कृदिकारात्-' (वा० ४।१।४५) ङीष् ॥ (१) ॥*॥ कुटति । 'कुट कौटिल्ये' (तु० प० से०) । इन् (उ० ४।१।१८) । 'कृदिकारात्-' (ग० ४।१।४५) इति ङीष् ॥*॥ यद्वा—इगुपध-' (३।१।१३५) इति कः । 'जातेः-' (४।१।६३) इति गौरादित्वात् (४।१।४१) वा ङीष् ॥ (१) ॥*॥

इति स्त्रीनपुंसकलिङ्गसंग्रहः ।

अथ स्त्रीनपुंसकलिङ्गसंग्रहः ।

स्त्रीनपुंसकयोर्भावक्रिययोः व्यञ् कचिच्च वुञ् ।
औचित्यमौचितो मैत्री मैत्र्यं वुञ् प्रागुदाहृतः ॥३९॥

(यहाँसे आगे 'त्रिषु' (३।५।४२) के पहले 'स्त्रीनपुंसकयोः' इसका अधिकार होनेसे इसके मध्यवर्ती शब्द 'स्त्रीलिङ्ग और नपुंसकलिङ्ग' होते हैं ।) भाव और कर्ममें विहित व्यञ् और वुञ् प्रत्ययान्त शब्द कहीं कहीं (सर्वत्र नहीं, किन्तु लषयानुसार) स्त्रीलिङ्ग और नपुंसकलिङ्ग होते हैं । (वुञ् प्रत्ययान्त) का 'वैरमैथुनकादि वुञ्' (३।५।४) में उदाहरण दिया गया है । ('कचिच्च' (कहीं ४) में उदाहरण दिया गया है । ('कचिच्च' (कहीं २—सर्वत्र नहीं) ग्रहण करनेसे 'शौक्ल्यम्, ब्राह्मण्यम्, राम-णीयकम्, साहार्यकम्, शैव्योपाध्यायिका, गार्गिका, काठिका.....' यहाँपर दोनों लिङ्ग (स्त्रीलिङ्ग और नपुंसकलिङ्ग) नहीं होते हैं ।)

[स्त्रीति] ॥ 'स्त्रीनपुंसकयोः' इत्यधिकारः । 'गुण-वचनब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि च' (५।१।१२४) इति चका-राद्भावे च विहितः व्यञ् स्त्रीनपुंसकयोः स्यात् । वुञ् च । 'कचिच्च' इति व्यञ् वुञ्भ्यां संबध्यते । 'उचितस्य कर्म भावो वा । 'षिद्गौरा-' (४।१।४१) इति ङीष् । 'हलस्तद्धितस्य-' (६।४।१५०) इति यलोपः ॥ (१) ॥*॥ एवम्—सामग्र्यम्, सामग्री । आर्हन्त्यम्, आर्हन्ती । 'अर्हन्तो नुम् च' (ग० ५।१।१२४) इति नुम् ॥*॥ प्राग्= द्वितीयकाण्डे । आहोपुरुषिका, शैव्योपाध्यायिका, गार्गिका ॥*॥ कचिच्च । मानोज्ञकम्, रामणीयकम् । 'भाव-' इति किम् ? चातुर्वर्ण्यम् । स्वार्थे व्यञ् (वा० ५।१।१२४) न स्त्री ।

पठ्यन्तप्राक्पदाः सेनाच्छायाशालासुरानिशाः ।

स्याद्वा नृसेनं श्वनिशं गोशालमितरे च दिक् ॥ ४० ॥

पठ्यन्त पूर्वपदमें रहनेपर सेना, छाया, शाला, सुरा और निशा शब्द विकल्पसे स्त्रीलिङ्ग (स्त्रीलिङ्ग और पक्षमें नपुंसकलिङ्ग) होते हैं । 'नृसेनम् नृसेना, श्वनिशम् श्वनिशा, गोशालम् गोशाला' आदि इसके उदाहरण हैं ।

[षेति] ॥ पठ्यन्तात्पराः सेनादयस्तत्पुरुषे स्त्रीनपुंसकयोः स्युः । नृणां सेना—नृसेना । शुनां निशा—श्वनिशम् । गवां शाला—गोशालम् । वृक्षस्य छाया—वृक्षच्छाया । यवानां सुरा—यवसुरा । पक्षे—'विभाषा सेनासुराच्छायाशालानि-शानाम्' (२।४।२५) इति क्लीबता । एवमितरेऽपि बोध्याः । दिक् उदाहरणमिदम् ।

आबन्तन्तोत्तरपदो द्विगुश्चापुंसि नश्च लुप् ।

त्रिखट्वं च त्रिखट्वी च त्रितक्षं च त्रितक्ष्यपि ॥४१॥

'आप् और अन्' प्रत्ययान्त शब्द उत्तरपदमें (आगे) रहें तो द्विगु समासमें 'नपुंसकलिङ्ग और स्त्रीलिङ्ग' होते हैं तथा 'अन्' प्रत्ययके 'न्' का लोप होता । क्रमशः उदा०—१ त्रिखट्वम् त्रिखट्वी, । २ त्रितक्षम्, त्रितक्षी, ।

[आबन्तेति] ॥ आबन्तोत्तरपदोऽबन्तोत्तरपदश्च द्विगु-रपुंसि स्त्रीनपुंसकयोः स्यात् । अनो नकारस्य च लुप् लोपः । संपदादित्वात् (वा० ३।३।१०८) भावे क्विप् । यत्तु मुकुटः—'लुक्' इति छन्दोनुरोधात् लोपस्यार्थेऽदर्शने वर्तते—इत्याह । तच्चिन्त्यम् 'लुप्' इति पाठात् । यदपि प्रत्ययादर्शनस्यैव लुक्संज्ञाविधानात्—इति । तदपि न ।

१. तेन पक्षे क्रमशः—'नृसेनम्, श्वनिशा, गोशाला, वृक्षच्छायम्, यवपुरम्' इति कृपाणि श्रेयानि ।

अत्र यौगिकस्य प्रयोगात्, संज्ञायां ग्रहणे प्रमाणाभावात् ।
 'लग्' इति पाठेऽपि नात्र संज्ञाग्रहणम् । 'लृञ्च अपनयने'
 (स्वा० प० से०) इत्यस्य संपदादि—(वा० ३।३।१०८)
 विल्वन्तस्य ग्रहणात् । तिसृणां खट्वानां समाहारः । 'गो-
 स्त्रियोः' (२।२।४८) इति ह्रस्वे कृते 'द्विगोः—' (४।१।
 २१) इति ङीप् ॥ (१) ॥*॥ त्रयाणां तक्षणां समाहारः ।
 'वनो नलोपश्च' (वा० २।४।३०) इति नलोपः ॥
 (१) ॥*॥

इति स्त्रीनपुंसकलिङ्गसंग्रहः ।

अथ त्रिलिङ्गसंग्रहः

त्रिषु पात्री पुटी वाटी पेटी कुचलदाडिमौ ।

यहाँसे आगे 'परवल्लिङ्ग' (३।५।४२) के पहले 'त्रिषु'
 का अधिकार होनेसे इसके मध्यवर्ती सब शब्द त्रिलिङ्ग होते
 हैं । यहाँ स्वयं कुछ त्रिलिङ्ग शब्दोंको कहते हैं—पात्री पात्रम्
 पात्रः (वर्तन), पुटी पुटम् पुटः (ढक्कन), वाटी वाटम् वाटः
 (आच्छादन, घेरा), पेटी, पेडम्, पेडः (बेंत आदिका बक्स),
 कुचलः कुचली कुचलम् (चैरका फल), दाडिमः दाडिमी
 दाडिमम् (अनार) आदि शब्द त्रिलिङ्ग होते हैं ।

[नोति] ॥ 'त्रिषु' इत्यधिकारः । पाति । 'पा रक्षणे'
 (अ० प० अ०) । षट्त्वं (उ० ४।१।८९) । 'पात्र्यमश्रे त्रिषु'
 क्लीबं खुवादी राजमन्त्रिणि । नीरद्वयान्तरे योग्ये' ()
 ॥ (१) ॥*॥ पुटति । 'पुट संश्लेषणे' (तु० प० से०) ।
 'इगुपध—' (३।१।१३५) इति कः । गौरादिः (४।१।
 ४१) ॥ (१) ॥*॥ वाटयते । 'वाट वेष्टने' (स्वा० प०
 से०) ण्यन्तः । कर्मणि (३।३।१६) घञ् । 'वाटः पथि
 वृत्तौ वाटं वरण्डेऽङ्गाभेदयोः । वाटी वास्तौ गृहोद्याने-
 त्कट्योः' इति हैमः [२।९९] । 'वाटो मार्गवृत्तिस्थानेष्वि-
 त्कटी वास्तुनोः स्त्रियाम्' (इति मेदिनी) [३।५।२७] ॥
 (१) ॥*॥ पिटयते । 'पिट शब्दसंघातयोः' (स्वा० प०
 से०) । घञ् (३।३।१९) । जातित्वात् (४।१।६३) गौरा-
 दित्वात् (४।१।४१) वा ङीष् । स्त्रीलिङ्गप्रदर्शनं तु व्यन्त-
 तासूचनायम् । = वेत्रादिरचिता ॥ (१) ॥*॥ कौ वलति ।
 'वल विस्तृती' () । पञ्चाद्यच् (३।१।१३४) ।
 'कुचलं चोत्पले मुक्ताफलेऽपि बदरीफले' (इति मेदिनी)

१. '—ज्ञानकटयोः—' इति हैमे पाठः ।

२. मेदिन्यां '—मार्गे वृत्तिस्थाने स्यात् कुटी—' इति
 पाठः ।

[१५०।७८] । 'कुड्मलो 'मुकुले पुंसि न द्वयोर्नरकान्तरे'
 (इति मेदिनी) [१५०।७८] ॥ (१) ॥*॥ दलनम् । 'दल
 विदारणे' (स्वा० प० से०) । घञ् (३।३।१६) । दालेन
 निर्वृत्तः । 'भावप्रत्ययान्तादिमप्' (वा० ४।३।२०) ।
 डलयोरेकत्वम् ।

इति त्रिलिङ्गसंग्रहः ।

अथ परवल्लिङ्गसंग्रहः ।

परलिङ्गं स्वप्रधाने द्वन्द्वे, तत्पुरुषेऽपि तत् ॥ ४२ ॥

स्वप्रधान (उभयपदप्रधान) इतरेतर द्वन्द्व समासमें
 और तत्पुरुष समासमें पर (आगे) वाले शब्दके समान
 लिङ्ग होता है ।

[परेति] ॥ स्वे समस्यमानाः पदार्थाः प्रधानं यत्र
 तस्मिन्नितरेतरयोगद्वन्द्वे परपदस्य लिङ्गम् । कुक्कुटमयूयौ,
 मयूरीकुक्कुटौ ॥*॥ तत् = परलिङ्गकम् । कुलब्राह्मणः,
 ब्राह्मणकुलम् । अर्धपिप्पली । 'परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोः'
 (२।४।२६) ।

अस्यापवादमाह—

अर्थान्ताः प्राचलंप्राप्तापन्नपूर्वाः परोपगाः ।

तद्धितार्थे द्विगुः संख्यासर्वनामतदन्तकाः ॥ ४३ ॥

(अब पूर्वोक्त वचनोंके अपवाद कहते हैं—)
 अर्थान्त ('अर्थ' शब्द जिसके अन्तमें हो, वह), प्र,
 आदि (अति, सु, २२ उपसर्ग), अलम्, प्राप्त
 और आपन्न शब्द पूर्वमें जिनके रहें, वे शब्द; तद्धितार्थ द्विगु,
 संख्यावाचक, सर्वनाम, संख्यान्त (संख्या-वाचक शब्द
 जिनके अन्तमें रहें; वे), सर्वनामान्त (सर्वनाम जिनके
 अन्तमें रहे; वे) शब्द त्रिलिङ्ग होते हैं ।

[अर्थेति] ॥ अर्थोऽन्ते येषां ते । प्राद्यादि पूर्वं येषां ते
 परं विशेष्यमुपगच्छन्ति विशेष्यलिङ्गाः । द्विजार्था माला ।
 द्विजार्थः सूपः । द्विजार्थं पयः । 'अर्थेन नित्यसमासः सर्व-
 लिङ्गता च—' (वा० २।१।३६) ॥*॥ आचार्यं प्रगतः—
 प्राचार्यः । 'अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया' (वा० २।२।१८)
 इति समासः । खट्वामतिक्रान्ता । पूर्ववत् । यत्तु मुकुटेन
 'प्रगत आचार्योऽस्याः' इति विश्वहप्रदर्शनं कृतम्; यच्च 'अति-
 खट्वः' इत्यत्र 'प्रादिभ्यो धातुजस्य वाच्यो वा चोत्तरपद-

१. अयं न प्रकृतोपयोगी, 'कुड्मल' शब्दार्थकत्वात् ।

२. सि० की० धातुपाठे च 'विशरणे' इति पाठः ।

लोपः' (वा० २।२।२४) इति वार्तिकमुपपन्न्यस्तम्, तच्चि-
न्त्यम्; उभयोरपि बहुव्रीहिविषयत्वात् । अत्र च तत्पुरुष-
त्वात् । बहुव्रीही तु 'बहुव्रीहिरदिगन्ताम्नाम्' [अम० ३।५।
४४] इत्यनेन गतार्थत्वाच्च ॥ * ॥ एवम् प्रासजीविकः, आप-
सजीविकः । अलं जीविकायै-अलंजीविकः । अस्मादेव ज्ञाप-
कात्समासः ॥ * ॥ तद्धितार्थे यो द्विगुः स वाच्यलिङ्गः ।
पञ्चसु कपालेषु संस्कृतः पञ्चकपालः, पञ्चकपालाः । 'संख्या-
पूर्वो द्विगुः' (२।१।५२) । 'संस्कृतं भक्षाः' (४।२।१६)
इत्यण् । 'द्विगोलुङ्गनपत्ये' (४।१।८८) इत्यणो लुक् ॥ * ॥
संख्या सर्वनामानि च संख्यासर्वनामान्ताश्च शब्दा वाच्य-
लिङ्गाः । एकः, एका, एकम् । द्वौ, द्वे [द्वे] । त्रयः, तिस्रः,
त्रीणि । चत्वारः, चतस्रः, चत्वारि । बहवः, बह्व्यः,
बहूनि । सर्वः, सर्वा, सर्वम्, इत्यादि । ऊनत्रयः, ऊनतिस्रः,
ऊनत्रीणि । परमसर्वः, परमसर्वा, परमसर्वम् ॥ * ॥

बहुव्रीहिरदिगन्तामुन्नेयं तदुदाहृतम् ।

गुणद्रव्यक्रियायोगोपाधयः^१ परगामिनः ॥ ४४ ॥

'दिशाओंके नामसे भिन्न बहुव्रीहि समासवाले शब्द
त्रिलिङ्ग होते हैं । (अदिगन्ताम्नाम् के ग्रहण करनेसे 'उत्तर-
रस्यां पूर्वस्थां च मध्ये या दिक्,.....' में त्रिलिङ्ग नहीं
होता है) । इन शब्दोंका उदाहरण पहले कह चुके हैं । अतः
उनका तर्क स्वयं कर लेना चाहिए । गुण, द्रव्य, क्रियाका
योगनिमित्त है जिनका, वे शब्द त्रिलिङ्ग होते हैं ।

[बह्विति] ॥ बहुव्रीहिसमासो वाच्यलिङ्गः स्यात् ।
बहुधनः, बहुधना, बहुधनम् । 'अदिगन्ताम्नाम्' इति किम् ?
उत्तरपूर्वा । 'दिङ्नामान्यन्तराले' (२।२।२६) इति बहु-
व्रीहिः ॥ * ॥ गुणद्रव्यक्रियाणां योगोपाधिनिमित्तं येषां
ते । शुक्ला शाटी, शुक्लः पटः, शुक्लं वस्त्रम् । दण्डी
दण्डिनी, दण्डि । पाचिका, पाचकः, पाचकम् ।

कृतः कर्तर्यसंज्ञायां कृत्याः कर्तरि कर्मणि ।

अणाद्यन्तास्तेन रक्तवर्धे नानार्थभेदकाः ॥ ४५ ॥

कर्ता अर्थमें विहित संज्ञाभिन्न (नामको छोड़कर) 'कृत्'
प्रत्ययान्त शब्द त्रिलिङ्ग होते हैं । ('असंज्ञायाम्' ग्रहण
करनेसे 'ग्रहः, व्याघ्रः, धनञ्जयः,.....' में और 'कर्तरि' ग्रहण
करनेसे 'कृतिः,.....' में त्रिलिङ्ग नहीं होता है । कर्ता और
कर्म अर्थमें विहित संज्ञाभिन्न 'कृत्य' प्रत्ययान्त शब्द त्रिलिङ्ग
होते हैं । ('कृत्कर्मणोः' के ग्रहण करनेसे स्थातव्यं त्वया,
ब्रह्मभूयस्, पृथितव्यं त्वया.....' में त्रिलिङ्ग नहीं होता है) ।

'उससे रंगा गया है, आदि ('आदि' से 'आगत, युक्त, देवता,
दृष्ट,.....') अर्थमें विहित 'अण्' आदि प्रत्ययान्त शब्द
त्रिलिङ्ग होते हैं ।

[किति] ॥ 'कर्तरि कृत्' (३।४।३७) इत्यादिना
विहिताः । असंज्ञायां किम् ? 'संज्ञायां भृत्-' (३।२।४६)
इति विहिता वाच्यलिङ्गा न । कर्ता, कर्त्री, कर्तृ । कुम्भ-
कारः, कुम्भकारी, कुम्भकारम् । संज्ञायां धनंजयः ॥ * ॥
कृत्याः कर्तरि-भव्यः, भव्या, भव्यम् । 'भव्यगेय-' (३।
४।६८) इति कर्तरि यत् । कर्मणि ण्यत्-कार्यः, कार्या,
कार्यम् । कर्तरीत्यादि किम् ? भवितव्यम् । असंज्ञायामि-
त्येव । भिद्यो नदः, उध्यः ॥ * ॥ 'तेन रक्तं रागात्'
(४।२।१) इत्यद्यर्थे विहिता ये अणादयस्तदन्ताः शब्दा
नानार्थानां भेदका विशेषणानि नानार्था वा भेदका विशेष्या
येषां ते वाच्यलिङ्गाः स्युः । कौङ्कुमं वस्त्रम्, कौङ्कुमी
शाटी, कौङ्कुमः पटः । लाक्षिकी शाटी, लाक्षिकं वस्त्रम् ।
[लाक्षिकः पटः] । कृत्तिकाभियुक्ता कार्तिकी । वसिष्ठेन दृष्टं
वासिष्ठं साम, वसिष्ठेन दृष्टो मन्त्रः वासिष्ठः, वासिष्ठी
ऋक् । प्रजापतिना प्रोक्तः प्राजापत्यः ।

षट्संज्ञकास्त्रिषु समा युष्मदस्मत्तिङव्ययम् ।

परं विरोधे, शेषं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः ॥ ४६ ॥

इत्यमरसिंहकृती नामलिङ्गानुशासने ।

सामान्यकाण्डस्तृतीयः साङ्ग एव समर्थितः^१ ॥

षट्संज्ञक, युष्मद्, अस्मद्, अव्यय और तिङन्त शब्द
तीनों लिङ्गोंमें समान रूपवाले होते हैं । लिङ्गविधायक
वचनोंको यदि आपसमें विरोध (दो या अधिक वचनों
से दो या अधिक लिङ्ग प्राप्त) हों तो पर (अन्त) वाला
लिङ्ग होता है ।

शेष (इस ग्रन्थमें अनुक्त) शब्दोंके लिङ्गको शिष्टोंके प्रयोग
के अनुसार जानना चाहिये तथा यहां जो नहीं कहा गया
है, उसे लक्ष्यसे समझना चाहिये । (उदा०-१ अव्यक्त
गुण-लिङ्गमें नपुंसकलिङ्ग होता है, जैसे-किं तस्या 'जातं'
पुमान् स्त्री वा'.... । २ 'तयप्' प्रत्ययान्त धर्मवृत्ति शब्द
स्त्रीलिङ्ग और नपुंसकलिङ्ग होते हैं, जैसे-वर्णानां चतुष्टयी,
वर्णानां चतुष्टयम्; वेदानां त्रयी, वेदानां त्रयम्,.....')

१. अयं श्लोकः केवलं महेश्वरेणैव व्याख्यातः ।
'अमकोषोद्धाटन' नामके क्षीरस्वामिव्याख्यानेऽप्ययं श्लोकः
केवलं [] ईदृशकोष्ठान्तर्गत एवोपलभ्यते, न तु मूले
इत्यवश्यं विवक्षितः ।

(वेद) में स्वार्थविहित 'अण्' प्रत्ययान्त शब्द नपुंसकलिङ्ग होते हैं, जैसे—गायत्री एव गायत्रम्, अनुष्टुबेवानुष्टुभम्, । ४ 'स्तिप्' अन्तमें हो जिसके, ऐसा इक् (इ, उ, ऋ, लृ) अन्तवाला शब्द स्त्रीलिङ्ग होता है, जैसे—इयं पचति; । ५ 'प्रमाण' आदि शब्द नित्य नपुंसकलिङ्ग होते हैं, जैसे वेदाः प्रमाणम्, स्मृतयः प्रमाणम्, ...) ।

१ श्री 'अमरसिंह' के बनाये हुए 'नामलिङ्गानुशासन' (अमरकोष) नामके ग्रन्थमें 'सामान्यकाण्ड' नामका तीसरा प्रकरण अङ्गसहित समर्थित होकर पूर्ण हुआ ।

[षडिति] ॥ 'णान्ता षट्' (१।१।२४) 'डति च' (१।१।२५) इति सूत्राभ्यां कृतषट्संज्ञाः, युष्मदस्मदी, तिङन्तम्, अवययानि च त्रिषु लिङ्गेषु समा लिङ्गकृतविशेषाभावात् । 'त्रिषु' इत्यधिकारे 'त्रिषु समाः' इति वचनं लिङ्गसंबन्धाभावेन समानत्वप्रतिपादानार्थम् । पूर्वं हि लिङ्गवत्त्वं प्रतिपादितम् । पञ्च नराः, पञ्च नार्यः, पञ्च फलानि । षट् स्त्रियः, षट् नराः, षट् कुलानि । कति घटाः, कति स्त्रियः, कति गृहाणि । त्वं स्त्री, त्वं पुरुषः, त्वं फलम् । एवम्—अहं स्त्री, अहं पुरुषः, अहं फलम् । पुरुषः पचति, स्त्री पचति, कुलं पचति । उच्चैः प्रासादः, उच्चैः शाला, उच्चैर्गृहम् । यत्तु मुकुटः—षट्संज्ञकस्यापि संख्यान्तर्गतत्वादेव त्रिलिङ्गत्वे लब्धे 'संख्यासर्वनामतदन्तकाः' इत्यस्यैवायं प्रपञ्चः—इत्याह । तन्न । उच्यन्तानां संख्यान्तर्गतत्वभावात् । तेषां संख्याकार्यनिर्वाहय पाणिनिना स्वशास्त्रे संख्यासंज्ञा विहिता, न तु सकलसाधारण्येन । किं च संख्यासर्वनाम्नां लिङ्गत्रययोगः प्रतिपाद्यते, षट्संज्ञानां तु लिङ्गत्रयराहित्यमतः कथं तेनास्य गतार्थता ? लिङ्गकृतविशेषरहिताः' इत्यर्थ—इति स्वयमेव व्याख्यातम् । नहीदं संख्यादिषु संभवति, इति कथं गतार्थता ?

॥ * ॥ लिङ्गविधायकवचनविरोधे सति परं वचनं ग्राह्यम् । यद्वा—'स्त्रियामीदृद्विरामैकाच्' [अम० ३।५।२] इत्यस्यावकाशः—घीः, भूः । 'कृतः कर्तयंसंज्ञायाम्' [अम० ३।५।४५] इत्यस्यावकाशः—कर्ता, पाचकः । नीः, लूः, इत्यादावुभयप्रसङ्गे परत्वात्त्रिलिङ्गता भवति । मुकुटस्तु—'असुरपर्यायाः पुंस्त्वे' इत्यस्य विषयः—नेर्ऋतः, राक्षसः । 'द्व्यच्कमसिसुसन्नन्तं क्लीवे' [अम० ३।५।२४] इत्यस्य विषयः—श्रीजः, यशः । इहोभयं प्राप्नोति—रक्षः । परत्वात् क्लीबम्—इत्युदाजहार । तन्न । 'विशेषैर्यद्यबाधितः' [अम० ३।५।२] इत्यनेन गतार्थत्वात् । 'असुरपर्यायाः पुंस्त्वे' इत्यस्य 'यातुरक्षसी' इति निर्देशस्यैवापवादत्वात् । उत्सर्गापवादभिन्ने विरोधदर्शनस्यौचित्यात् ॥ * ॥ शेषमिहानुक्तं शिष्टानां प्रयोगाज्ज्ञातव्यम् । यथा—'चालनी तितउः पुमान्' [अम० २।९।२६] इत्युक्तम् । इह 'तितउ परिपवनं भवति' इति (पस्पशा) भाष्यप्रयोगान्नपुंसकमपि बोध्यम् । तथा 'ताटङ्कस्ते' इत्याचार्यप्रयोगात्ताटङ्कशब्दस्य पुंस्त्वम् । यथा वा 'कलिका कोरकः पुमान्' इतीहोक्तम् । 'कोरकाणि' इति माघ() प्रयोगान्नपुंसकत्वमपि । यत्तु—'गोधापोटा' इत्युदाहृतवान् मुकुटः, तन्न । 'डद्यावृडन्तम्' [अम० ३।५।५] इत्युक्तत्वेन शेषत्वाभावात् ।

इति लिङ्गादिसंग्रहवर्गविवरणम् ॥ ५ ॥

इति श्रीवधेलवंशोद्भवश्रीमहीधरविषयाधिप श्रीकीर्ति-सिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीक्षितात्मजश्रीभानुजिदीक्षितविर-चितायाममरकोषटीकायां व्याख्यासुधाख्यायां तृतीयः काण्डः समाप्तिमगात् ।

'विहार' प्रान्तीय 'शाहाबाद' गण्डलान्तर्गत 'केसठ' ग्रामाभिजन-पण्डितवर-श्रीमद्'रामस्वार्थमिश्र' तनूज-व्याकरण-साहित्याचार्य-साहित्यरत्न-श्रीपण्डित-'हरगोविन्दशास्त्रि'कृतया 'प्रकाशो'पनामकसरल-

'मणिप्रभा' हिन्दीव्याख्याया विषमस्थलटिप्पणादिभिश्च विभूष्य सुसम्पादित 'रामाश्रमी' व्याख्योपेतः 'अमरकोषः' समाप्तः ।

सम्पादककर्तृकोपसंहारः

लोकेशलोकेशयलोकमध्ये लोकैकनाथो बुधलोकनाथः ।

स्वान्तेवसत्पूरितसर्वकामः श्रीशारदाभासितपूर्णचन्द्रः ॥ १ ॥

आचारनिष्ठो मुनिकल्पपूज्यो महाशयो रामयशस्त्रिपाठी ।

मुनित्रयोपज्ञनिरस्तशङ्कः श्रीदेवनारायणनामधेयः ॥ २ ॥

देवीप्रसादः कविचक्रवर्ती हाराणचन्द्रो बुधबालबोधः ।

इत्येवमाद्यान् गुरुपूज्यपादान् गुरुन्नमस्कृत्य विनम्रमूर्द्धा ॥ ३ ॥

विहारराजस्य शिरःसमानम् आरामिधं मण्डलमस्ति रम्यम् ।

तस्मिन्चतुर्वर्णसमृद्धिशाली ग्रामो महान् कैसठनामधेयः ॥ ४ ॥

तत्रत्यौ जनकौ पूज्यौ मूर्तिदेवीं महासतीम् ।

श्रीरामस्वार्थमिधं च भक्त्याऽऽनम्य पुनः पुनः ॥ ५ ॥

श्रीमतो रामगोविन्दमिश्रस्यावरजेन हि ।

तस्नेहासगुरुज्ञानहरगोविन्दशास्त्रिणा ॥ ६ ॥

रसाक्षिखाक्षि (२०२६) सद्धर्ष ऊर्जे राकातिथौ रवौ ।

कृतावमरसिंहस्य नामलिङ्गानुशासने ॥ ७ ॥

व्याख्यामुधाया व्याख्यायाष्टिप्पणीं पूरितां शुभाम् ।

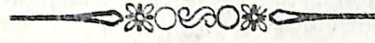
स्वःस्थितातकराब्जेषु तन्मुदे श्रद्धयार्पिता ॥ ८ ॥

श्रीविद्वच्छात्रवर्गस्य मम कृत्यानया यदि ।

स्यात् स्वरूपोऽप्युपकारश्चेत् कृतकृत्यो भवाम्यहम् ॥ ९ ॥

॥ समाप्तोऽयं ग्रन्थः ॥

अमरकोषस्य परिशिष्टम्

द्वितीयकाण्डस्थावशिष्टाः क्षेपकश्लोकाः

मीमांसको जैमिनीये वेदान्ती ब्रह्मवादिनि [१६]

[मीमांसकः, जैमिनीयः (२ पु), 'मीमांसक' अर्थात् 'मीमांसा शास्त्रको जाननेवाले' के २ नाम हैं] ।

[वेदान्ती, ब्रह्मवादी (२ पु), 'वेदान्ती' अर्थात् 'वेदान्त शास्त्र जाननेवाले' के २ नाम हैं] ।

वैशेषिके स्यादौलूक्यः सौगतः शून्यवादिनि [१७]

[वैशेषिकः, औलूक्यः (२ पु), 'कणादिसम्मत द्रव्य आदि ('द्रव्य, गुण, कर्म, सामान्य, विशेष, समवाय, अभाव') 'सात पदार्थोंको माननेवाले' के २ नाम हैं] ।

[सौगतः शून्यवादी (२ पु), 'संसारका कारण शून्य (कोई नहीं) है, इस सिद्धान्तको माननेवाले नास्तिक' के २ नाम हैं] ।

नैयायिकस्त्वक्षपादः स्यात् स्याद्वादिक आर्हकः [१८]

[नैयायिकः, अक्षपादः (२ पु), 'गौतमसम्मत प्रमाण आदि ('प्रमेय, संशय, प्रयोजन, दृष्टान्त, सिद्धान्त, अवयव, तर्क, निर्णय, वाद, जल्प, वितण्डा, हेत्वाभास, छल, जाति, निग्रहस्थान') सोलह पदार्थोंको माननेवाले नैयायिक' के २ नाम हैं] ।

[स्याद्वादिकः, आर्हकः (२ पु), 'मोक्ष है तो हो और नहीं है तो न हो इस सिद्धान्तको माननेवाले' के २ नाम हैं] ।

चार्वाकलौकायतिकौ सत्कार्ये साङ्ख्यकापिलौ [१९]

[चार्वाकः, लौकायतिकः (२ पु), 'बौद्ध' अर्थात् 'बुद्ध पंचके मतानुयायी' के २ नाम हैं] ।

[साङ्ख्यः, कापिलः (२ पु), 'कपिल मुनिसम्मत साङ्ख्य-शास्त्रके सिद्धान्तको माननेवाले' के २ नाम हैं] ।

प्राचूर्णिकः प्राघुणकश्च अभ्युत्थानं तु गौरवम् [२०]

[प्राचूर्णिकः, प्राघुणकः (२ पु), 'अभ्यागत' के २ नाम हैं] ।

[अभ्युत्थानम्, गौरवम् (२ न), 'अभ्युत्थान' अर्थात् 'बड़े लोगोंके आनेपर उठकर अगवानी करने' के २ नाम हैं] ।

प्राचेतसश्चादिकविः स्यान्मैत्रावरुणिश्च सः [२१]

चारुमीकश्चाथ गाधेयो विश्वामित्रश्च कौशिकः [२२]

[प्राचेतसः, आदिकविः, मैत्रावरुणिः, चारुमीकः (४ पु), 'चारुमीक मुनि' के ४ नाम हैं] ।

[गाधेयः, विश्वामित्रः, कौशिकः (३ पु), 'विश्वामित्र मुनि' के ३ नाम हैं] ।

व्यासो द्वैपायनः पाराशर्यः सत्यवतीसुतः [२३]

[व्यासः, द्वैपायनः, पाराशर्यः, सत्यवतीसुतः (४ पु), 'व्यास मुनि' के ४ नाम हैं] ।

क्षौरं तु भद्राकरणं मुण्डनं वपनं त्रिषु [२४]

[क्षौरम्, भद्राकरणम्, मुण्डनम् (३ न), वपनम् (त्रि), 'मुण्डन कराने' के ४ नाम हैं] ।

राजवाणस्त्वौपवाणः सञ्जाहः समरोचितः [२५]

[राजवाणः, औपवाणः (२ पु), 'राजाके चढ़ने योग्य हाथी' के २ नाम हैं] ।

सञ्जाहः समरोचितः (२ पु), 'लड़ाईके योग्य हाथी' के २ नाम हैं] ।

व्यापादनं विशसनं कदनं च निशुम्भनम् [२६]

[व्यापादनम्, विशसनम्, कदनम्, निशुम्भनम्
(४ न) 'मरने' के ४ नाम हैं] ।

प्रमयोऽस्त्री दीर्घनिद्रा हिंसा संस्था प्रमोलनम् [२७]

[प्रमयः (पु न), दीर्घनिद्रा, हिंसा, संस्था (३ स्त्री),
प्रमोलनम् (न) 'मरने' के ५ नाम हैं] ।

शाकक्षेत्रादिके शाकशाकटं शाकशाकिनम् [२८]

[शाकशाकटम्, शाकशाकिनम् (२ त्रि), 'साग पैदा
होने योग्य खेत आदि (देश, स्थान, समय आदि)' के २
नाम हैं] ।

संस्कृतं सर्पिषा दध्ना सार्पिष्कं दाधिकं क्रमात् [२९]

[सार्पिष्कम्, दाधिकम् (२ त्रि), 'घी और दहीमें
बनाये हुए पदार्थ' का क्रमशः १-१ नाम है] ।

उदलावणिकं तत्स्याद्यत्सिद्धं लवणाम्भसा [३०]

[उदलावणिकम् (त्रि), 'पानी और नमकमें बनाये
हुए पदार्थ' का १ नाम है] ।

अक्षणाभ्यञ्जने तैलं कृसरस्तु तिलौदनः [३१]

[अक्षणम्, अभ्यञ्जनम्, तैलम् (३ न), 'तेल' के ३
नाम हैं] ।

[कृसरः (पु न), तिलौदनः (२ पु) 'तिलयुक्त अन्न
या खिचड़ी' के २ नाम हैं] ।

स्यात्सालभञ्जिका स्तम्भे लेप्येनाञ्जलिकारिका [३२]

[सालभञ्जिका स्त्री), 'लकड़ीकी पुतली' का १ नाम है] ।

[अञ्जलिकारिका (स्त्री), 'लेप्यमयी पुतली' का १
नाम है] ।

जतुत्रपुविकारे तु जातुषं त्रापुषं त्रिषु [३३]

[जातुषम्, त्रापुषम् (२ त्रि) 'लोहे और रौंगेसे बनी
हुई पुतलीका क्रमशः १-१ नाम है] ।

अमरकोष-मूल-क्षेपकस्थशब्दानामकारादिक्रमेण

शब्दानुक्रमणिका

अ]

[अजिह्व

शब्दाः	काण्डः	वर्गः	श्लोकः	शब्दाः	काण्डः	वर्गः	श्लोकः	शब्दाः	काण्डः	वर्गः	श्लोकः	शब्दाः	काण्डः	वर्गः	श्लोकः
अ	३	४	११	अक्षिकूटक	२	८	३८	अग्रतस्	३	३	२४६	अङ्गुलिमान	२	९	८५
अंश	२	९	८९	अक्षिगत	३	१	४५	"	३	४	७	अङ्गुलिमुद्रा	२	६	१०८
अंशु	१	३	३३	अक्षीव	२	४	३१	अग्रमांस	२	६	६४	अङ्गुली	२	६	८२
अंशुक	२	६	११५	"	२	९	४१	अग्रिय	२	६	४३	अङ्गुलीयक	२	६	१०७
अंशुमती	२	४	११५	अक्षोट	२	४	२९	"	३	१	५८	अङ्गुष्ठ	२	६	८२
अंशुमत्फला	२	४	११३	अक्षौहिणी	२	८	८१	अग्रीय	३	१	५८	अङ्गुमि	२	६	७१
४१अंशुमालिन्	१	३	३०	अखण्ड	३	१	६५	अग्रेदिषिष	२	६	२३	अङ्गुमिनामक	२	४	१२
अंस	२	६	७८	अखात	१	१०	२७	अग्रेसर	२	८	७२	अङ्गुमिवलिका	२	४	९२
अंसल	२	६	४४	अखिल	३	१	६५	अग्न्य	३	१	५८	अचण्डी	२	९	७०
अंहति	२	७	३०	अग	३	३	१९	अव	१	४	२३	अचल	२	३	१
अंहस्	२	४	२३	अगद	२	६	५०	"	३	३	२७	अचला	२	१	२
"	३	१	२७	अगदङ्कार	२	६	५७	अघमर्षण	२	७	४७	अच्युत	१	१	१९
अंङि	२	६	७१	अगम	२	४	५	अघ्नया	२	९	६७	अच्युताग्रज	१	१	२३
अकरणि	३	२	३९	अगस्त्य	१	३	२०	अङ्क	१	३	१७	अच्छ	१	१०	१४
इ अकल्मष	३	१	११०	अगाध	१	१०	१५	"	३	३	४	इ४	३	३	२९
अकूपार	१	१०	१	अगार	२	२	५	अङ्कुर	२	४	४	अच्छमल	२	५	४
अकृष्णकर्मन्	३	१	४६	अगुरु	२	६	१२६	अङ्कुश	२	८	४१	अज	२	९	७६
अक्ष	२	४	५८	"	२	६	१२७	अङ्कोट	२	४	२९	"	३	३	३०
"	२	९	४३	अगुरुशिशपा	२	४	६२	अङ्कथ	१	७	५	अजगन्धिका	२	४	११९
"	२	९	८६	अगनावी	२	७	२५	अङ्ग	२	६	७०	अजगर	१	८	५
"	२	१०	४५	अग्नि	१	१	५३	"	३	४	७	अजगव	१	१	३५
"	३	३	२२२	अग्निकण	१	१	५७	"	३	४	१९	अजन्य	२	८	१०९
अक्षत	२	९	४७	अग्निचित	२	७	१२	अङ्गद	२	६	१०७	अजमोदा	२	४	१४५
अक्षददशक	२	८	५	अग्निज्वाला	२	४	१२४	अङ्गन	२	२	१३	अजशृङ्गी	२	४	११९
अक्षदेविन्	२	१०	४३	अग्निभू	१	१	३९	अङ्गना	१	३	५	अजस्र	१	१	६६
अक्षधूर्त	२	१०	४३	अग्निमन्थ	२	४	६६	"	२	६	३	अजा	२	९	७६
(परिशिष्ट)				अग्निमुखी	२	४	४२	अङ्गशिक्षेप	१	७	१६	अजाजीव	२	९	३६
१८अक्षपाद	३	३	१८२	अग्निशिख	२	६	१२४	अङ्गसंस्कार	२	६	१२१	अजित	३	३	६२
अक्षर	२	८	१५	अग्निशिखा	२	४	११८	अङ्गहार	१	७	१६	अजिन	२	७	४६
अक्षरचण	२	८	१५	"	२	४	१३६	अङ्गार	२	९	३०	अजिनपत्रा	२	५	२६
अक्षरचुष्टु	२	८	१५	अग्न्युत्पात	१	४	१०	अङ्गारक	१	३	२५	अजिनयोनि	२	५	८
अक्षरविन्यास	२	८	१५	अग्र	३	१	५८	अङ्गारधानिका	२	९	२९	"	२	५	९
अक्षवती	२	१०	४४	"	३	३	१८३	अङ्गारबल्ली	२	४	४८	अजिर	२	२	१३
अक्षायकौलक	२	८	५६	अग्रज	२	६	४३	अङ्गारबल्ली	२	४	९०	"	३	३	१८२
अक्षान्ति	१	७	२४	"	३	३	१८३	अङ्गारशकटी	२	९	२९	अजिह्व	३	१	७२
अक्षि	३	५	२२	अग्रजम्	२	७	४	अङ्गारकार	१	५	५	अजिह्वग	२	८	८६
"	३	५	२२	अग्रतःसर	२	८	७२	अङ्गीकृत	३	१	१०८				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
अञ्जुका	१	७	११	अतिमुक्त	२	४	७२	अधिकधि	३	१	११	अनय	३	३	१४९
अञ्जटा	२	४	१२७	अतिमुक्तक	२	४	२६	अधिकाङ्ग	२	८	६३	अनर्थक	१	६	२०
अष्ट	३	१	३८	अतिरिक्त	३	१	७५	अधिकार	२	८	३१	अनल	१	१	५४
"	३	१	४८	अतिवक्तु	३	१	३५	अधिकृत	२	८	६	अनवधानता	१	७	३०
अज्ञान	१	५	७	अतिवाद	१	६	१४	अधिक्षिप्त	३	१	४२	अनवरत	१	१	६६
अज्ञित	३	१	९८	अतिविषा	२	४	९९	अधित्यका	२	३	७	अनवस्कर	३	१	५६
अज्ञन	१	३	३	अतिवेल	१	१	६६	अधिप	३	१	११	अनवराध्य	३	१	५७
अज्ञनकेशी	२	४	१३०	अतिशक्तिता	२	८	१०२	अधिभू	३	१	११	अनस्	२	८	५२
अज्ञनावती	१	३	५	अतिशय	१	१	६६	अधिरोहिणी	२	२	१८	अनागतातैवा	२	६	८
अज्ञलि	२	६	८५	"	३	२	११	अधिवासन	२	६	१३४	अनादर	१	७	२२
३२ अज्ञलिका-				अतिशोभन	३	१	५८	अधिविज्ञा	२	६	७	अनामय	२	६	५०
रिका				अतिसर्जन	३	२	२८	अधिश्रयणी	२	९	२९	अनामिका	२	६	८२
(परिशिष्ट)				अतिसारकिन्	२	६	५९	अधिष्ठान	३	३	१२६	अनायासकृत	३	१	९४
अजसा	३	४	२	अतीतनौक	१	१०	१४	अधीन	३	१	१६	अनारत	१	१	६५
"	३	४	१२	अतीन्द्रिय	३	१	७९	अधीर	३	१	२६	अनार्यतित्त	२	४	१४३
अटनी	२	८	८४	अतीव	३	४	२	अधीश्वर	२	८	२	अनाहत	२	६	११२
अटरूप	२	४	१०३	अत्तिका	१	७	१५	अधुना	३	४	२३	अनिमिष	३	३	२१८
अटवी	२	४	१	अत्यन्तकोपन	३	१	३३	अधृष्ट	३	१	२६	अनिरुद्ध	१	१	२८
अटाट्या	२	७	३५	अत्यन्तीन	२	८	७६	अधोशुक	२	६	११७	अनिल	१	१	१०
अट्ट	२	२	१२	अत्यय	२	८	११६	अधोक्षज	१	१	२१	"	१	१	६३
अणक	३	१	५४	"	३	३	१५०	अधोभुवन	१	८	१	अनिश	१	१	६५
अणि	२	८	५८	अत्यर्थ	१	१	६६	अधोमुख	३	१	३३	अनीक	२	८	७८
अणिमन्	१	१	३६	अत्यल्प	३	१	६२	अध्यक्ष	२	८	६	"	२	८	१०४
१७ "	१	१	३५	अस्याहित	३	३	७७	"	३	३	२२५	अनीकस्थ	२	८	६
अणीयस्	३	१	६२	अग्नि	१	३	२७	अध्यवसाय	१	७	२९	४६ "	३	३	८५
अणु	२	९	२०	अय	३	३	२४७	अध्यापक	२	७	७	अनीकिनी	२	८	७८
"	३	१	६२	अयो	३	३	२४७	अध्याहार	१	५	३	"	२	८	८१
अण्ड	२	५	३७	अदभ्र	३	१	६३	अध्यूढा	२	६	७	अनु	३	३	२४८
अण्डकोश	२	६	७६	अदर्शन	३	२	२२	अध्येषणा	२	७	३२	अनुक	३	१	२३
१ अण्डज	१	१	१७	अदितिनन्दन	१	१	८	अध्वग	२	८	१७	अनुकम्पा	१	७	१८
"	१	१०	१७	अदृश	२	६	६१	अध्वन्	२	१	१६	अनुकर्ष	२	८	५७
"	२	५	३३	अदृष्ट	२	८	३०	अध्वनीन	२	८	१७	अनुकल्प	२	७	४०
"	३	१	५१	अदृष्टि	१	७	३७	अध्वन्य	२	८	१७	अनुकामीन	२	८	७६
अलट	२	३	४	अद्वा	३	४	१२	अध्वर	२	७	१३	अनुकार	३	२	१७
अलकरुपर्श	१	१०	१५	अद्भुत	१	७	१७	अध्वयुं	२	७	१७	अनुक्रम	२	७	३६
अतसी	२	९	२०	"	१	७	१९	अनक्षर	१	६	२१	अनुकोश	१	७	१८
अति	३	३	२४१	अघार	३	१	२०	अनङ्ग	१	१	२५	अनुग	३	१	७८
"	३	४	५	अघ	३	४	२०	अनच्छ	१	१०	१४	अनुग्रह	३	२	१३
अतिक्रम	३	२	३३	अद्रि	२	३	१	अनद्धुह	२	९	६०	अनुचर	२	८	७१
अतिचरा	२	४	१४६	"	३	३	१६३	अनन्त	१	२	१	अनुज	२	६	४३
अतिच्छत्र	२	४	१६७	"	३	५	११	"	१	८	४	अनुजीविन	२	८	५
अतिच्छत्रा	२	४	१५२	अदयवादिन्	१	१	१४	"	३	३	८१	अनुतर्पण	३	१०	४३
अतिजव	२	८	७३	अधम	३	१	५४	अनन्ता	२	१	३	अनुताप	१	७	२५
अतिथि	२	७	३४	"	३	३	१४४	"	२	४	९२	अनुत्तम	३	१	५७
अतिनु	१	१०	१४	अधमर्ण	२	९	५	"	२	४	११२	अनुत्तर	३	३	१९०
अतिपथिन्	२	१	१६	अधर	२	६	९०	"	२	४	१३६	अनुपद	३	१	७८
अतिपात	२	७	३७	"	३	३	१८९	"	२	४	१५८	अनुपदीना	२	१०	३०
"	३	३	३३	अधस्	१	८	१	अनन्यज	१	१	२६	अनुपमा	१	३	४
अतिमान	१	१	६६					अनन्यवृत्ति	३	१	७९	अनुपलव	२	८	७१

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
अनुबन्ध	३	१	९८	अन्तर्वाणि	३	१	६	अपदिश	१	३	५	अप्सरस्	१	१	११
अनुबोध	२	६	१२२	अन्तर्वैशिक	२		८	अपदेश	१	७	३३	"	१	१	५२
अनुभव	३	२	२७	अन्तावसायिन्	२	१०	१०	"	३	३	२१६	अफल	२	४	७
अनुभाव	१	७	२१	अन्तिक	३	१	६७	अपध्वस्त	३	१	३९	अवद्ध	१	६	२०
"	३	३	२०९	अन्तिकतम	३	१	६८	अपभ्रंश	१	६	२	अवद्धमुख	३	१	३६
अनुमति	१	४	८	अन्तिकः	२	९	२९	अपयान	२	८	१११	अवन्ध्य	२	४	६
अनुयोग	१	६	१०	अन्तेवासिन्	२	७	११	अपरस्पर	३	२	१	अबला	२	६	२
अनुरोध	२	८	१२	"	२	१०	२०	अपराजिता	२	४	१०४	अबाध	३	१	८३
अनुलाप	१	६	१६	अन्य	३	१	८१	"	२	४	१४९	अञ्ज	१	३	१४
अनुलेपन	३	५	२३	अन्त्र	२	६	६६	अपराधपृष्ठक	२	८	६८	"	३	३	३२
अनुवर्तन	२	८	१२	अन्दुक	२	८	४१	अपराध	२	८	२६	अञ्जयानि	१	१	१७
अनुवाक	३	५	१७	अन्ध	२	६	६१	अपराध	१	४	३	४१ अञ्जनीपति	१	३	३०
अनुशय	३	३	१४८	"	३	३	१०३	अपर्णा	१	१	३७	अब्ध	१	४	२०
अनुष्ण	२	१०	१८	अन्धकरिपु	१	१	३४	अपलाप	१	६	१७	"	३	३	८८
अनुहार	३	२	१७	अन्धकार	१	८	३	अपवर्ग	१	५	७	अग्नि	१	१०	१
अनूक	३	३	१३	अन्धतमस	१	८	३	अपवर्जन	२	७	३०	"	३	५	११
अनूचान	२	७	१०	अन्धस्	२	९	४८	अपवाद	१	६	१३	अधिकृफ	२	९	१०५
अनूनक	३	१	६५	अन्धु	१	१०	२६	"	३	३	८९	अत्रक्षपय	१	७	१४
अनूप	२	१	१०	अन्न	२	९	४८	अपवारण	१	३	१२	अभय	२	४	५९
अनूर	१	३	३२	"	३	१	१११	अपशब्द	१	६	२	अभया	२	४	५९
अनुरु	३	१	४६	अन्य	३	१	८२	अपष्टु	३	१	८४	अभाषण	२	७	३६
अनुजु	३	१	४६	अन्यतर	३	१	८२	अपसद	२	१०	१६	अभिक	३	१	२४
अनृत	२	६	२१	अन्वक्	३	१	७८	अपसद	२	८	१३	अभिक्रम	२	८	९६
"	२	९	२	अन्वक्ष	३	१	७८	अपसर्प	२	८	१३	अभिरुचा	३	३	१५६
अनेकप	२	८	३४	अन्वय	२	७	१	अपसव्य	३	१	८४	अभिग्रह	३	२	१३
३२ अनेकमूक	३	३	१७	अन्ववाय	२	७	१	अपस्कर	२	८	५५	अभिग्रहण	३	२	१७
अनेहस्	१	४	१	अन्वाहार्य	२	७	३१	अपस्नात	३	१	१९	अभिघातिन्	२	८	११
अनोकह	२	४	५	२२ अन्वित	३	१	११२	अपहार	३	२	१६	अभिचार	३	२	१९
अन्त	२	८	११६	अन्विष्ट	३	१	१०५	अपाङ्ग	२	६	९४	अभिजन	२	७	१
"	३	१	८१	२२ अन्वीत	३	१	११२	"	३	३	२१	"	३	३	१०८
अन्तःपुर	२	२	११	अन्वेष्ट	३	१	१०५	अपाङ्गदर्शन	१	६	९४	अभिजात	३	३	८२
अन्तक	१	१	५९	अन्वेष्टा	२	७	३२	अपाची	१	३	१	अभिज्ञ	३	१	४
अन्तर	३	३	१८७	अन्वेष्टित	३	१	१०५	अपान	१	१	६३	अभितत्	३	१	६७
अन्तरा	३	४	१०	९ अन्वेष्टृ	३	१	११०	"	२	६	७३	"	३	३	२५५
अन्तराय	३	२	१९	अप्	१	१०	३	अपामार्ग	२	४	८८	अभिधान	१	६	८
अन्तराल	१	३	६	अपकारिगर्	१	६	१४	अपाम्पति	१	१०	२	अभिध्या	१	७	२४
३२ अन्तरिक्ष	१	२	१	अपक्रम	२	८	१११	अपाधृत	३	१	१५	अभिनय	१	७	१६
अन्तरीक्ष	१	२	१	अपघन	२	६	७०	अपासन	२	८	११३	अभिनव	३	१	७७
३२ अन्तरीक्ष	१	२	१	अपचय	३	२	१६	अपि	३	३	२४९	अभिनवोद्भिद्	२	४	४
अन्तरीप	१	१०	८	अपचायित	३	१	१०१	अपिधान	१	३	१३	अभिनिर्मुक्त	२	७	५५
अन्तरीय	२	६	११७	अपचित	३	१	१०१	अपिनद्ध	२	८	६५	अभिनिर्वाण	२	८	९५
अन्तरे	३	४	१०	अपचिति	२	७	३४	अपूप	२	९	४८	अभिनीत	२	८	२४
अन्तरेण	३	४	१०	"	३	३	६७	अपोगण्ड	२	६	४६	"	३	३	८१
"	३	१	८६	अपटान्तर	३	१	६८	अप्पति	१	१	६१	अभिपन्न	३	३	१३८
अन्तर्गत	२	२	१४	अपटु	२	६	५८	अप्पित्त	१	१	५६	अभिप्राय	३	२	२०
अन्तर्द्वार	१	३	१२	अपत्य	२	६	२८	अप्रगुण	३	१	७२	अभिभूत	३	१	४०
अन्तर्धा	१	३	१२	अपत्रपा	१	७	२३	अप्रस्थक्ष	३	१	७९	अभिभूत	३	१	४०
अन्तर्धि	१	३	१२	अपत्रपिष्णु	३	१	२८	अप्रधान	३	१	६०	अभिभूत	३	१	४०
अन्तर्मनस्	३	२	८	अपथ	२	१	१७	अप्रहृत	२	१	५	अभिभूत	३	१	४०
अन्तर्वर्त्तनी	२	६	२२	अपथिन्	२	१	१७	अप्राप्य	३	१	६०	अभिमान	३	३	११०

शब्दाः	का.	व.	श्लो.
४६ अभियोग	१	६	१६
अभियोग	३	२	१३
अभिरूपा	३	३	१३१
अभिलाव	३	२	२४
अभिलाष	१	७	२८
अभिलाषुक	३	१	२२
अभिवादक	३	१	२८
अभिवादन	२	७	४१
अभिव्याप्ति	३	२	६
अभिज्ञस्त	३	१	४३
अभिज्ञस्ति	२	७	३२
अभिज्ञाप	१	६	११
अभिषङ्ग	३	३	२४
अभिषव	२	७	४७
"	२	१०	४२
अभिपुत	२	९	३९
अभिषेगन	२	८	९५
अभिषुत	३	१	११०
अभिसंपात	२	८	१०५
अभिसर	२	८	७१
अभिसारिका	२	६	१०
अभिहार	१	२	१७
"	३	३	१६८
अभिहित	३	१	१०७
अभीक	३	१	२४
अभीक्ष्णम्	३	४	१
"	३	४	११
अमोप्तिस्त	३	१	५३
"	३	१	११२
अभीरु	२	४	१००
अभीरुपत्रो	२	४	१०१
अभीषङ्ग	३	२	६
अभीषु	३	३	२१९
अभीष्ट	३	१	५३
अभ्यग्र	३	१	६७
अभ्यन्तर	१	३	६
अभ्यमित	२	६	५८
अभ्यमित्रिण	२	८	७५
अभ्यमित्रिय	२	८	७५
अभ्यमित्र्य	२	८	७५
अभ्यर्ण	३	१	६७
अभ्यवकर्षण	३	२	१७
अभ्यवस्कन्दन	२	८	११०
अभ्यवहन	३	१	१११
अभ्याख्यान	१	६	१०
अभ्यागम	२	८	१०५
अभ्यागारिक	३	१	१२
अभ्यादान	३	२	२६
अभ्यान्त	२	६	५८

शब्दाः	का.	व.	श्लो.
अभ्यामर्द	२	८	१०५
अभ्याश	३	१	६७
अभ्यासादन	२	८	११०
२० अभ्युत्थान (परिशिष्ट)			
अभ्युदित	२	७	५५
अभ्युपगम	१	५	५
अभ्युपपत्ति	३	२	१३
अभ्युष	२	९	४७
अभ्र	१	२	१
"	१	३	६
अभ्रक	२	९	१००
अभ्रपुष्प	२	४	३०
अभ्रमातङ्ग	१	१	४६
अभ्रमु	१	३	४
अभ्रमुवरलम	१	१	४६
अभ्रि	१	१०	१३
अभ्रिय	१	३	८
अभ्रेष	२	८	२४
अमत्र	२	९	३३
अमर	१	१	७
अमरावती	१	१	४५
अमर्त्य	१	१	८
अमर्ष	१	७	२६
अमर्षण	३	१	३२
अमल	२	९	१००
अमा	३	३	२५०
अमास	२	६	४४
अमात्य	२	८	४
"	२	८	१७
अमावस्था	१	४	८
अमाहास्या	१	४	८
अमित्र	२	८	११
अमुत्र	३	४	८
अमृगाल	२	४	१६४
अमृत	१	१	४८
अमृत	१	५	६
"	१	६	२२
"	१	१०	३
"	२	७	२८
"	२	९	३
९२ "	३	३	२३
"	३	३	७६
अमृता	२	४	५८
"	२	४	५९
"	२	४	८२
अमृताम्बु	१	१	८
२१ अमृत्य	३	३	११२
अमोघा	२	४	१०६
"	२	४	५४

शब्दाः	का.	व.	श्लो.
अम्बर	१	२	१
"	३	३	१८१
अम्बरीष	२	९	३०
अम्बष्ठ	२	१०	२
अम्बष्ठा	२	४	७१
"	२	४	८४
"	२	४	१४०
अम्बा	१	७	१४
अम्बिका	१	१	३७
अम्बु	१	१०	४
अम्बुज	२	४	६१
अम्बुभूत	१	३	७
अम्बुवेतस	२	४	३०
अम्बुकूत	१	६	२०
अम्बुस्	१	१०	४
अम्बोरुह	१	१०	४१
अम्भय	१	१०	५
अम्बल	१	५	९
अम्बल्लोणिका	२	४	१४०
अम्बल्लेवतस	२	४	१४०
अम्बान	२	४	७३
अम्बिका	२	४	४३
अय	१	४	२७
अयन	१	४	१३
"	२	१	१५
अयस्	२	९	९८
अयःप्रतिमा	२	१०	३५
अयि	३	४	१८
अयोध	२	९	२५
अर	१	१	६४
अरणि	२	७	१९
अरण्य	२	४	१
"	३	५	२२
अरण्यानी	२	४	१
अरलि	२	६	८६
अरर	२	२	१७
अरलु	२	४	५७
१५ अरविन्द	१	१	२६
"	१	१०	३९
अराति	२	८	११
अराल	३	१	७१
अरि	२	८	१०
"	३	५	११
अरित्र	१	१०	१३
अरिमेद	२	४	५०
अरिष्ट	२	२	८
"	२	४	३१
"	२	४	६२
"	२	४	१४८

शब्दाः	का.	व.	श्लो.
अरिष्ट	२	५	२०
"	२	९	५३
"	३	३	३६
अरिष्टदुष्टधी	३	१	४४
अरुण	१	३	२९
"	१	३	३२
"	१	५	१५
"	३	३	४८
अरुणा	२	४	९९
अरुन्तुद	३	१	८३
अरुष्कर	२	४	४२
"	३	३	१८९
अरुस्	२	६	५४
अरोक	३	१	१००
अक	१	३	२९
"	३	३	४
अकपण	२	४	८१
अकबन्धु	१	१	१५
अकाह	२	४	८०
अगल	२	२	१७
अर्ष	३	३	२७
अर्ष्य	२	७	३३
अर्चा	२	७	३४
"	२	१०	३६
अर्चित	३	१	१०१
अर्चिस्	१	१	५७
"	३	३	२३०
अर्चिष्	१	१	५७
अर्जक	२	४	८०
अर्जुन	१	५	१३
"	२	४	४५
"	२	४	१६७
अर्जुनी	२	९	६७
अर्णव	१	१०	१
अर्णस्	१	१०	४
अर्तन	३	२	३२
अर्ति	३	३	६८
अर्थ	२	९	९०
"	३	३	८६
अर्थना	२	७	३२
"	३	२	६
अर्थप्रयोग	२	९	४
अर्थिन्	२	८	९
"	३	१	४९
अर्थ्य	२	९	२०४
"	३	३	१६१
अर्दना	३	२	६
अर्दित	३	१	९७
अर्थ	१	३	१६

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
अर्ध	१	३	१६	अलिन्	२	५	२९	अवम	३	१	५४	अविस्पष्ट	१	६	२१
अर्धचन्द्रा	२	४	१०९	अलिन्द	२	२	१२	अवमत	३	१	१०६	अवीची	१	९	१
अर्धनाव	१	१०	१४	अलोक	३	३	१२	अवमर्द	२	८	१०९	अवीरा	२	६	११
अर्धरात्र	१	४	६	अल्प	३	१	६१	अवमानना	१	७	२३	अवेक्षा	३	२	२८
अर्धचै	३	५	३२	अल्पतनु	२	६	४८	अवमानित	३	१	१०६	अव्यक्त	३	३	६२
अर्धहार	२	६	१०६	अल्पमारिष	२	४	१३६	अवयव	२	६	७०	अव्यक्तराग	१	५	१५
अर्धोत्क	२	६	११९	अल्पसरस्	१	१०	२८	अवर	२	८	४०	अव्यण्डा	२	४	८६
अर्धुद	३	५	१९	अल्पिष्ट	३	१	६२	अवरज	२	६	४३	अव्यथा	२	४	५९
"	३	५	३३	अल्पीयस्	३	१	६२	अवरति	३	२	३७	"	२	४	१४६
अर्भक	२	५	३८	अवकर	२	२	१८	अवरवर्ण	२	१०	१	अव्यय	३	५	३४
अर्म	३	५	३४	अवकीर्णिन्	२	७	५४	अवरीण	३	१	९४	अव्यवहित	३	१	६८
अर्य	२	९	१	अवकृष्ट	३	१	३९	अवरोध	२	२	१२	अशनाया	२	९	५४
"	३	३	१४६	अवकेशिन्	२	४	७	अवरोधन	२	२	११	अशनायित	३	१	२०
अर्यमन्	१	३	२८	अवक्रय	२	९	७९	अवरोह	२	४	१२	अशनि	१	१	४७
अर्या	२	६	१४	अवगणित	३	१	१०६	अवर्ण	१	६	१३	अशित	३	१	१११
अर्याणी	३	६	१४	अवगत	३	१	१०८	अवलम्ब	२	६	७९	अशिखी	२	६	११
अर्या	२	६	१५	अवगीत	३	१	९३	५० अवला	२	६	२	अशुभ	३	५	२३
अर्वन्	२	८	४४	"	३	३	७९	५२ अवलेप	१	७	२१	अशेष	३	१	६५
"	३	१	५४	अवग्रह	१	३	११	अवर्णुज	२	४	९५	५ अशोक	१	१	२६
अर्वाक्	३	४	१६	"	२	८	३८	अववाद	२	८	२५	"	२	४	८५
अर्शस्	२	६	५४	अवग्राह	१	३	११	अवश्यम्	३	४	१६	अशोकरोहिणी	२	४	८५
अर्शस	२	६	५९	अवचूर्णित	३	१	९४	अवश्याय	१	३	८८	अश्मगर्भ	२	९	९२
अर्शोम	२	४	१५७	अवज्ञा	१	७	२३	अवष्टब्ध	३	३	१०४	अश्मज	२	९	१०४
अर्शोरोगयुत	२	६	५९	अवज्ञात	३	१	१०६	५२ अवष्टम्भ	१	७	२१	अश्मन्	२	३	४
अर्हणा	२	७	३४	अवट	१	८	२	अवसर	३	२	२४	अश्मन्त	२	९	२९
अर्हित	२	१	१०१	अष्टटीट	२	६	४५	अवसान	३	२	३८	अश्मपुष्प	२	४	१२२
अलक	२	६	९६	अवटु	२	६	८८	अवसित	३	१	९८	अश्मरी	२	६	५६
अलका	१	१	७०	अवर्तस	३	३	२२७	"	३	१	१०८	अश्मसार	२	९	९८
अलक्त	२	६	१२५	अवतमस	१	८	३	अवस्कर	२	६	६७	अश्रान्त	१	१	६५
अलक्ष्मी	१	९	२	अवतोका	२	९	६९	"	३	३	१६७	अश्रि	२	८	९३
अलगद	१	८	५	अवर्दश	२	१०	४०	अवस्था	१	४	२९	अश्रु	२	६	९३
अलङ्कारिण्यु	२	६	११०	अवदात	१	५	१३	अवहार	१	१०	२१	अश्लील	१	६	१९
"	३	१	२९	"	३	३	८०	अवहित्या	१	७	३४	अश्व	२	८	४३
अलङ्कृतं	३	६	१००	अवदान	३	२	३	अवहेलन	१	७	२३	अश्वकर्णक	२	४	४३
अलङ्कर्मण	३	२	१८	अवदाह	२	४	१६५	अवाकपुष्पी	२	४	१५२	अश्वत्थ	२	४	२१
अलङ्कार	२	६	१०१	अवदारण	२	९	१२	अवाग्र	३	१	७०	अश्वयुज्	१	३	२१
अलङ्कृत	२	६	१००	अवदोर्ण	३	१	८९	अवाच्	३	१	१३	अश्ववडव	३	५	१६
अलङ्क्रिया	२	६	१०१	अवद्य	३	१	५४	"	३	१	३३	अश्वा	२	८	४६
अलम्	३	३	२५२	४४ अवधान	१	५	१	अवाच्य	१	६	२१	अश्वारोह	२	८	६०
"	३	४	११	अधि	३	३	९९	अवार	१	१०	७	अश्विन्	१	१	५१
अलर्क	२	४	८१	अवध्वस्त	३	१	९४	अवासस्	३	१	३९	अश्विनी	१	३	२१
"	२	१०	२२	अवन	३	३	४	अवि	२	६	२०	अश्विनीसुत	१	१	५१
अलस	२	१०	१८	अवनत	३	१	७०	"	३	३	२०७	अश्वीय	२	८	४८
अलात	२	९	३०	अवनाट	२	६	४५	अवित	३	१	१०६	अषडक्षीण	२	८	२९
अलावू	२	४	१५६	अवनाय	३	२	२७	अविद्या	१	५	७	१४ अष्टमूर्ति	१	१	३४
अलि	२	५	१४	अवनि	२	१	३	अविनीत	३	१	२३	अष्टापद	२	९	९५
"	२	५	२९	अवन्तिसोम	२	९	३९	अविरत	१	१	६५	"	२	१०	४६
अलिक	२	६	९२	अवभृथ	२	७	२७	अविलम्बित	१	१	६५	अष्टीवय	२	६	७२
अलिजर	२	९	३१	अवभट	२	६	४५	"	३	१	८३				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
असकृत्	३	४	१	अहर्पति	१	३	३०	आगस्	३	३	२३०	आत्तगर्व	३	१	४०
असती	२	६	१०	अहर्मुख	१	४	२	आगार	२	२	५	आत्मगुप्ता	२	४	८६
असतीसुत	२	६	२६	अहस्कर	१	३	१८	आगू	१	५	५	आत्मबोध	२	५	२०
असन	२	४	४४	अहह	३	३	२५७	आग्नीध्र	२	७	१७	आरमज	२	६	२७
असमीक्ष्यकारिन्	३	१	१७	अहार्य	२	३	१	आग्रहायणिक	१	४	१४	आत्मन्	१	४	२९
असार	३	२	५६	अहि	१	८	६	आग्रहायणी	१	३	२३	"	३	३	१०९
असि	२	८	८९	"	३	३	२३८	आह	३	३	२३९	आत्मभू	१	१	१६
"	३	५	११	अहित	२	८	११	आह्निक	१	७	१६	"	१	१	२६
असिक्नी	२	६	१८	अहितुण्डिक	१	८	११	आह्निरस	१	३	२४	आत्मम्मरि	३	१	२१
असित	१	५	१४	अहिमय	२	८	३०	आचमन	२	७	३६	आत्रेयी	२	६	२०
असिषावक	२	१०	७	अहिभुज	३	३	३०	आचाम	२	९	४९	आथर्वण	३	३	४३
असिषेनुका	२	८	९२	४ अहिबुध्न्य	१	१	३४	आचार्य	२	७	७	आदर्श	२	६	१४०
असिपुत्री	२	८	९२	अहेर	२	४	१०१	आचार्या	२	६	१४	आदि	३	१	८०
असु	२	८	११९	अहो	३	४	९	आचार्यानी	२	६	१५	२१ आदिकवि (परिशिष्ट)			
असुधारण	२	८	११९	अहोरात्र	१	४	१२	आचित	२	९	८७	आदिकारण	१	४	२८
असुर	१	१	१२	अहाय	३	४	२	आच्छादन	१	३	१३	आदितेय	१	१	८
"	३	५	११	आ				"	२	६	११५	आदित्य	१	१	८
असूया	१	७	२४	आः	३	३	२४०	"	३	३	१२५	"	१	१	१०
असूक्ष्ण	१	७	२३	आ	३	३	२४०	आच्छुरितक	१	७	३४	"	१	३	२८
असुम्भरा	२	६	६२	आम्	३	४	१६	आच्छोदन	२	१०	२३	आदीनव	३	२	२९
असृज्	२	६	६४	आकम्पित	३	१	८७	आनक	२	९	७७	आदृत	३	३	८५
असेचनक	३	१	३८	आकर	३	३	७	आजनेय	२	८	४४	आद्य	३	१	८०
असौम्यस्वर	३	१	३७	आकर्ष	३	३	२२२	आजि	२	८	१०६	आद्यमाषक	२	९	८५
अस्त	२	३	२	आकरप	२	६	९९	"	३	३	३२	आयून	३	१	२१
"	३	१	८७	आकार	३	२	१५	आजीव	२	९	१	आधार	१	१०	२९
अस्तम्	३	४	१७	"	३	३	१६२	आजू	१	९	३	आधि	१	७	२८
अस्ति	३	४	१८	आकारगुप्ति	१	७	३४	आज्ञा	२	८	२६	"	३	३	९७
अस्तु	३	४	१३	आकारणा	१	६	८	आज्य	३	९	५२	आधूत	३	१	८७
अस्त्र	२	८	८२	आकाश	१	२	२	आटि	२	५	२५	आधोरण	२	८	५९
अस्त्रिन्	२	८	६९	आकीर्ण	३	१	८५	आडम्बर	२	८	१०८	आध्यान	१	७	२९
अस्थि	२	६	६८	आकुल	३	१	७२	"	३	३	१६८	आनक	१	७	६
अस्थिर	३	१	४३	आक्रन्द	३	३	९०	आडि	२	५	२५	"	३	३	३
अस्फुटवाच्	३	१	३७	आक्रोड	२	४	३	आदक	२	९	८८	आनकदुन्दुभि	१	१	२२
अस्त्र	२	६	६४	४६ आक्रोश	१	६	१६	आदकिक	२	९	१०	आनत	३	१	७०
"	२	६	९३	आक्रोशन	३	२	६	आदकी	२	४	११०	आनद	१	७	४
"	३	३	१६४	आक्षारणा	१	६	१५	"	३	५	७	आनन	२	६	८९
अस्त्रप	१	१	५९	आक्षारित	३	१	४३	आढ्य	३	१	१०	आनन्द	१	४	२५
अस्तु	२	६	९३	आक्षेप	१	६	१३	आतङ्क	३	३	१०	आनन्दथु	१	४	२५
अस्वच्छम्	३	१	१६	४६ "	१	६	१६	आतञ्जन	३	३	११५	आनन्दन	३	२	७
अस्वप्न	१	१	८	आस्त्रण्डल	१	१	४४	आततायिन्	३	१	४४	आनर्त	३	३	६४
अस्वर	३	१	३७	आखु	२	५	१२	आतप	१	३	३४	आनाय	१	१०	१६
अस्वाध्याय	२	७	५३	आखुभुज्	२	५	६	"	३	५	२०	आनाय्य	२	७	२१
अह्यु	३	१	५०	आखेट	२	१०	२३	आतर	१	१०	११	आनाह	२	६	५५
अहङ्कार	१	७	२२	आख्या	१	६	८	आतायिन्	२	५	२१	"	२	६	११४
अहङ्कारवत्	३	१	५०	आख्यात	३	१	१०७	आतिथेय	२	७	३३	आनुपूर्वी	२	७	३६
अहन्	१	४	२	आख्यायिका	१	६	५	आतिथ्य	२	७	३३	आन्वसिक	२	९	२८
अहमहमिका	२	८	१०१	आयन्तु	२	७	३४	आतुर	२	६	५८	आन्वोक्षिकी	१	६	५
अहपूर्विका	२	८	१००	आणस	२	८	२६	आलोच	१	७	५	आपक	२	९	४७
अहमति	१	५	७									आपवा	१	१०	३०

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
आपण	२	२	२	आम्र	२	४	३३	आलाप	१	६	१५	आश्रम	२	७	४
आपणिक	२	९	७८	आम्रातक	२	४	२७	आलि	२	१	१४	आश्रय	२	८	१८
आपत्प्राप्त	३	१	४२	आम्रेडित	१	६	१२	"	२	४	४	"	३	१	११
आपव	२	८	८२	७ आयःशु-				"	२	६	१२	आश्रयाश	१	१	५४
आपन्न	३	१	४२	लिक	३	१	११०	आलिङ्गय	१	७	५	आश्रव	१	५	५
आपन्नसत्त्वा	२	६	२२	आयत	३	१	६९	आली	३	३	१९८	"	३	१	२४
आपमित्यक	२	९	४	आयतन	२	२	७	आलीढ	२	८	८५	आश्रुत	३	१	१०८
आपान	२	१०	४२	आयति	२	८	२९	आलु	२	९	३१	आश्व	२	८	४८
आपोड	२	६	१३६	"	३	३	७२	आलोक	३	३	३	आश्वस्थ	२	४	१८
आपीन	२	९	७३	आयत्त	३	१	१६	आलोकन	३	२	३१	आश्वयुज	१	४	१७
आपूपिक	२	९	२८	आयाम	२	६	११४	आवपन	२	९	३३	आश्विन	१	४	१७
"	३	२	४०	आयुध	२	८	८२	आवर्त	१	१०	६	आश्विनेय	१	१	५१
आप्त	२	८	१३	आयुधिक	२	८	६७	आवलि	२	४	४	आश्वीन	२	८	४७
आप्य	१	१०	५	आयुधीय	२	८	६७	आवसित	२	९	२३	आषाढ	१	४	१६
आप्रच्छन्न	३	२	७	आयुष्मत्	३	१	६	आवाप	१	१०	२९	"	२	७	४५
आप्रपद	२	६	११०	आयुस्	२	८	१२०	आवापक	२	६	१०७	आसक्त	३	१	९
आप्रपदीन	२	६	११९	आयोधन	२	८	१०३	आवाल	१	१०	२९	आसन	२	६	१३८
आप्लव	२	६	१२१	आरकूट	२	१	९७	आवाल	२	४	६७	"	२	८	१८
आप्लवन्नतिन्	२	७	४३	आरग्वध	२	४	२३	आविन	३	१	७१	"	२	८	३९
आप्लव	२	६	१२१	आरनालक	२	९	३९	आविद्ध	३	१	८७	आसना	३	२	२१
आवन्ध	२	९	१३	आरति	३	२	३७	"	३	१	८७	आसन्दो	३	५	९
आभरण	२	६	१०१	आरम्भ	३	२	२६	आविध	३	२	३६	आसन्न	३	१	६६
९२ "	३	५	२३	आरव	१	६	२३	आविल	१	१०	१४	आसव	२	१०	४१
आमाषण	१	६	१५	आरा	२	१०	३४	आविस्	३	४	१२	आसादित	३	१	१०४
आमास्वर	१	१	१०	आराव	३	३	२४२	आवुक	१	७	१२	आसार	१	३	११
आभीर	२	९	५७	आराधन	३	३	१२५	आवुत्त	१	७	१२	"	२	८	९६
आभीरपछी	२	२	२०	आराम	२	४	२	आवृत्	२	७	३६	आसुरो	२	९	१९
आभीरो	२	६	१३	आरालिक	२	९	२८	आवृत्त	३	१	९०	आस्कन्दन	२	८	१०४
अभील	१	९	४	आराव	१	६	२३	आवेगी	२	४	१३७	आस्कन्दि	२	८	४८
आभोग	२	६	१३७	आरेक्त	२	४	२४	आवेशन	२	२	७	आस्तरण	२	८	४२
आमगन्धिन्	१	५	१२	आरोक्त	२	६	५०	आवेशिक	२	७	३४	आस्था	३	३	८८
आमनस्य	१	९	३	आरोग्य	३	३	२३८	आशंसितृ	३	१	२७	आस्थान	२	७	१५
आमय	२	६	५१	आरोह	२	२	१८	आशंसु	३	१	२७	आस्थानी	२	७	१५
आमयाविन्	२	६	५८	आरोहण	२	२	१८	आशय	३	२	२०	आस्पद	३	३	९४
आमलक	३	५	३३	आर्तगल	२	४	७४	६९ आशयाश	३	३	१६१	आस्फोटनी	२	१०	३३
आमलकी	२	४	५७	आर्तव	२	६	२१	आशर	१	१	५९	आस्फोटा	२	४	१०४
आमिक्षा	२	७	२३	आर्द्र	३	१	१०५	आशा	१	३	१	आस्फोट	२	४	८०
आमिष	३	३	२२३	आर्द्रक	२	९	३७	"	२	३	२१६	आस्फोता	२	४	७०
"	३	३	२२३	आर्य	१	७	१४	आशितकवीन	२	९	५९	आस्य	२	६	८९
आमिषाशिन्	३	१	१९	"	२	७	३	५५ आशिस	१	८	८	आस्या	३	२	२१
आम्	३	४	१६	१९ आर्या	१	१	३७	"	३	३	२२८	आस्त्र	३	२	२९
आमुक्त	२	८	६५	आर्यावर्त	२	१	८	आशीविष	१	८	७	आहत	१	६	३१
आमोद	१	४	२४	आर्षभ्य	२	९	६२	आशु	१	१	६८	"	३	१	८८
"	१	५	१०	१८ आर्षक	२	९	१०३	"	२	९	१५	आहतलक्षण	३	१	१०
"	३	३	९१	आल	२	९	१०३	८७ "	३	३	२१८	आहव	२	८	१०५
आमोदिन्	१	५	११	आलम्भ	२	८	११५	आशुग	१	१	६३	आहवनीय	२	७	१९
आम्नाय	१	६	३	आलय	२	२	५	"	२	८	८६	आहार	२	९	५६
"	३	२	७	आलवाल	१	१०	२९	"	३	३	१९	आहाव	१	१०	२६
७१ "	३	३	१६१	आलस्व	२	१०	१८	आशुशुक्षणि	१	१	५५	आहव	१	८	९
				आलान	२	८	४१	आश्वर्य	१	७	१९				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
आहो	३	४	५	इन्द्रावरज	१	१	२०	ईषद	३	४	८
आहोपुरुषिका	२	८	१०१	इन्द्रिय	१	५	८	ईषत्पाण्डु	१	५	१३
आह्वय	१	६	७	"	२	६	६२	ईहा	१	७	२७
आह्वान	१	६	७	इन्द्रिवार्थ	१	५	८	ईहामृग	२	५	७
इ				इन्धन	२	४	१३	उ	३	४	१८
इक्षु	१	४	१६३	२० इन्धका	१	३	२३	उक्त	३	१	१०७
इक्षुगन्वा	२	४	९८	इभ	२	८	३४	उक्ति	१	६	१
"	२	४	१०४	इभ्य	३	१	१०	उक्त्य	३	५	३०
"	२	४	११०	इरंमद	१	३	१०	उक्षन्	२	९	५९
"	२	४	१६३	इरा	२	१०	३९	उक्षा	२	९	३१
इक्षुर	२	४	१०४	"	३	३	१७६	उख्य	२	९	४५
इक्ष्वाकु	२	४	१५६	१ इला	२	१	३	उग्र	१	१	३२
इक्ष	३	१	७४	"	३	३	४२	"	१	७	२०
"	३	२	१५	इव	३	४	९	"	२	१०	२
इक्षित	३	२	१५	इष	१	४	१७	"	२	४	१०२
इक्षुदी	२	४	४६	इषीका	२	८	३८	"	२	४	१४५
इच्छा	१	७	२७	इषु	२	८	८७	उक्ष	३	१	७०
इच्छावती	२	६	९	इषुधि	२	८	८८	उक्षटा	२	४	१६०
इक्ष्याशील	२	७	८	इष्ट	२	७	२८	उक्षण्ड	३	१	८३
इष्टचर	२	९	६२	"	२	९	५७	उक्षार	२	६	६७
इष्टा	३	३	४२	इष्टकापथ	२	४	१६५	उक्षावच	३	१	८३
इतर	२	१०	१६	इष्टगन्ध	१	५	११	उक्षेत्रःश्रवस्	१	१	४५
"	३	१	८२	इष्टार्थोद्युक्त	३	१	९	उक्षेत्रुष्ट	१	६	१२
"	३	३	१९२	इष्टि	३	३	३९	उक्षैस	३	४	१७
इतरेषुस्	३	४	२१	इष्वास	२	८	८३	उक्ष्य	२	४	१०
इति	३	३	२४५	ई				उक्षाय	२	४	१०
इतिह	२	७	१२	ईक्षण	१	६	९३	उच्छिन्न	३	१	१७०
इतिहास	१	६	४	"	३	२	३१	"	३	३	८५
इत्तरी	२	६	१०	ईक्षणिका	२	६	२०	उक्षासन	२	८	११५
इदानीम्	३	४	२३	ईडित	३	१	११०	उक्षवल	१	७	१७
इध्म	२	४	१३	ईति	३	३	६८	उक्ष	२	९	२
४१ इन	१	३	३०	ईरिण	३	३	५७	उटज	२	२	६
"	३	३	१११	ईरित	३	१	८७	उडु	१	३	२१
९ इन्दिरा	१	१	२७	ईर्म	२	६	५४	९४ "	३	५	२३
इन्दीवर	१	१०	३७	ईर्वारु	२	४	१५५	उडुप	१	१०	११
इन्दीवरी	२	४	१००	ईर्ष्या	१	७	२४	उडुन	२	५	३७
इन्दु	१	३	१३	६ ईर्ष्यालु	३	१	११०	उत	३	१	१०१
इन्द्र	१	१	४१	ईलित	३	१	१०९	"	३	३	२४३
"	१	३	२	ईली	२	८	९१	"	३	४	५
इन्द्रदु	२	४	४५	ईश	१	१	३०	उताहो	३	४	१५
इन्द्रयव	२	४	६७	"	१	३	२	उत्क	३	१	८
१४ इन्द्रलुप्तक	२	६	५५	ईशा	२	९	१४	उत्कट	३	४	३४
इन्द्रवारुणी	२	४	१५६	ईशान	१	१	३०	"	३	१	३३
इन्द्रसुरस	२	४	६८	ईशितु	३	१	३०	उत्कण्ठा	१	७	२९
इन्द्राणिका	२	४	६८	१८ ईशित्व	१	१	३५	उत्कर	१	५	४२
इन्द्राणी	१	१	३५	ईशर	१	१	३०	उत्कर्ष	३	२	११
१६ "	१	१	४५	"	३	१	१०	उत्कलिका	१	७	२९
इन्द्रायुध	१	३	१०	ईशरी	१	१	३६				
इन्द्रारि	१	१	१२								

३० उत्कलिका	३	३	१७
उत्कार	३	२	३६
उत्क्रोश	२	५	२३
उत्त	२	१	१०५
उत्तंस	३	३	२२७
उत्तप्त	२	६	६३
उत्तम	३	१	५७
उत्तमर्ण	२	९	५
उत्तमा	२	६	४
उत्तमाङ्ग	२	६	९५
उत्तर	१	६	१०
"	३	३	१९०
उत्तरासङ्ग	२	६	११७
उत्तरीय	२	६	११८
उत्तान	१	१०	१५
उत्तानशय	२	६	४१
उत्थान	३	३	११८
उरियन	३	२	८५
उत्पतितु	३	१	२९
उत्पत्ति	१	४	३०
उत्पत्तिष्णु	३	१	२९
उत्पल	१	१०	३७
"	२	४	१२६
उत्पलशारिवा	२	४	११२
१२ उत्पश्य	३	१	११०
१५ उत्पाटित	३	१	११२
उत्पात	२	८	१०९
उत्फुल्ल	२	४	७
उत्त	२	३	५
उत्सर्जन	१	७	२९
उत्सव	१	७	३८
"	३	३	२०९
उत्सादन	२	६	१२१
उत्साह	१	७	२९
"	२	८	१९
उत्साहवर्धन	१	७	१८
उत्सुक	३	१	९
उत्सृष्ट	३	१	१०७
उत्सेष	२	४	१०
"	३	३	९६
उदक्	३	४	२३
उदक	१	१०	४
"	३	५	२२
उदक्या	२	६	२१
उदग्र	३	१	७०
उदज	३	२	३९
१८ उदञ्जित	३	१	११२
उदधि	१	१०	१
उदन्त	१	६	७

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
उदन्त्या	२	९	५५	उद्भव	१	४	३०	उपचित	३	१	८९	उपसर्ग	२	८	१०९
उदन्वत्	१	१०	१	उद्भिज्ज	३	१	५१	उपचित्रा	२	४	८७	उपसर्जन	३	१	६०
उदपान	१	१०	२३	उद्भिद्	३	१	५१	उपजाप	२	८	२१	उपसर्ग	२	९	७०
उदय	२	३	२	उद्भिद्	३	१	५१	उपज्ञा	२	७	१३	उपसूर्यक	१	३	३३
उदर	२	६	७७	उद्भ्रम	३	२	१२	उपतप्त	३	२	१४	उपस्कर	२	९	२५
९३,,	३	५	२३	उद्यत	३	१	८९	उपताप	२	६	५१	उपस्थ	२	६	७५
उदका	३	८	२९	उद्यम	३	२	११	उपत्याका	२	३	७	उपस्पृश	२	७	३६
३०उदलावणिक (परिशिष्ट)				उद्यान	२	४	३	उपदा	२	८	२८	उपहार	२	८	२८
उदवसित	२	२	५	"	३	३	११७	उपधा	२	८	२१	उपहर	३	३	१८३
उदशिवत्	२	९	५३	उद्योग	३	५	३३	उपधान	२	६	१३७	उपांशु	२	८	२३
उदात्त	१	६	४	उद्ग	१	१०	२०	उपधि	१	७	२०	उपाकरण	२	७	४०
उदान	१	१	६३	उद्गर्तन	२	६	१२१	उपनाह	१	७	७	उपाकृत	२	७	२५
उदार	३	१	८	उद्गन्त	२	८	३६	उपनिधि	२	९	८१	उपात्यय	२	७	३७
"	३	३	१९२	"	३	१	९७	उपनिषद्	३	३	९३	"	३	२	३३
उदासीन	२	८	१०	उद्गासन	१	८	११५	उपनिष्कर	२	१	१८	उपादान	३	१	१६
४५ उदास्थित	३	३	८५	उद्गाह	२	७	५६	उपन्यास	१	६	९	उपाधि	१	७	२८
उदाहार	१	६	९	उद्देश	२	४	१६९	उपपत्ति	१	६	३५	"	३	१	१३
उदित	३	१	१०७	"	३	२	१२	१ उपप्लुत	३	१	२३	उपाध्याय	२	७	७
उदीची	१	३	२	उन्दुर	२	५	१२	उपवह	२	६	१३७	उपाध्याया	२	६	१४
३४ उदीचीन	१	३	१	उद्यत	३	१	७०	उपभूत	२	७	२५	उपाध्यायानी	२	६	१५
उदीच्य	२	१	७	उद्यतानत	३	१	६९	उपभोग	३	२	२०	उपाध्यायी	२	६	१४
"	२	४	१२२	उन्नय	३	२	१२	उपमा	२	१०	३६	"	२	६	१५
उदुम्बर	२	४	२२	उन्नाय	३	२	१२	"	२	१०	३७	उपानह	२	१०	३०
"	२	९	९७	उन्मत्त	२	४	७७	उपमान	२	१०	३६	उपाय(चतुष्टय)	२	८	२०
उदुम्बरपणी	२	४	१४४	"	२	६	६०	उपयम	२	७	५६	उपायन	२	८	२८
उदुल्ल	२	९	२५	उन्मद	३	१	२३	उपयाम	१	७	५६	उपावृत्त	२	८	५०
उदगत	३	१	९७	उन्मदिष्णु	३	१	२३	उपरक्त	१	४	१०	उपासक	२	८	८८
उद्गमनीय	२	६	११२	उन्मनस्	३	१	८	"	३	१	४३	उपासन	२	८	८६
उद्गाढ	१	१	६६	उन्माध	२	८	११५	उपरक्षण	२	८	३३	उपासना	२	७	३५
उद्गाप	३	७	१७	"	१	१०	२६	उपराग	१	४	९	उपासित	३	१	१०२
उद्गार	३	२	३७	उन्माद	१	७	२६	उपराम	३	२	३७	उपाहित	१	४	१०
उद्गीय	३	५	१९	उन्मादवत्	२	६	६०	उपल	२	३	४	"	३	१	९२
उद्गूर्ण	३	१	८९	उपकण्ठ	३	१	६७	उपलब्धार्थ	१	६	५	उपेन्द्र	१	१	२०
उद्ग्राह	३	२	३७	उपकारिका	२	२	१०	उपलब्धि	१	५	१	उपोदका	२	४	१५७
उद्ग	१	४	२७	उपकार्या	२	२	१०	उपलम्भ	३	२	२७	उपोद्गात	१	६	९
उद्गन	३	२	३५	उपकुञ्चिका	२	४	१२५	उपला	३	३	१९९	उभयधुस्	३	४	२१
उद्गटन	२	१०	३७	"	२	९	३७	उपवन	२	४	२	उभयेधुस्	३	४	२१
उद्गात	३	२	२६	उपकुल्या	२	४	९६	उपवर्तन	२	१	८	उमा	१	१	३६
उद्गान	२	८	२६	उपक्रम	२	७	१३	उपवास	२	७	३८	"	२	९	२०
उद्गाढ	२	४	३४	"	३	२	२६	उपविषा	२	४	९९	उमापति	१	१	३४
उद्गित	३	१	९५	"	३	३	१३९	११ उपविष्ट	३	१	११०	उरःसूत्रिका	२	६	१०४
उद्ग्राव	३	८	१११	उपक्रोश	१	६	१३	उपवीत	२	७	४९	उरग	१	८	८
उद्गर्ष	१	७	३८	उपगत	३	१	१०९	उपशस्य	२	२	२०	उरण	२	९	७६
१३ उद्गव	१	१	२८	उपगूहन	३	२	३०	उपशाय	३	२	३२	उरणारुय	२	४	१४७
"	१	७	३८	उपग्रह	२	८	११९	उपश्रुत	३	१	१०९	उरभ्र	२	९	७६
उद्गान	२	९	३९	उपग्रहा	२	८	२८	उपसंभ्यान	२	६	११७	उररी	३	३	२५४
उद्गार	२	९	४	उपज्ज	३	२	१९	उपसंपन्न	२	७	२६	उररीकृत	३	१	१०८
उद्गुत	३	१	९०	उपचरित	३	१	१०२	"	२	९	४५	उररुद्ध	२	८	६४
३५,,	३	१	११९	उपचाय	२	७	२०	उपसर	३	२	३५	उरस	२	६	७६

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
उरसिल	२	८	७६	करीकृत	३	१	१०८	ऋद्ध	२	९	२३	एत	१	५	१७
उरस्य	२	६	२८	"	३	१	१०८	ऋद्धि	२	४	११३	एतर्हि	३	४	२३
उरस्वय	२	८	७६	ऊह	२	६	७३	ऋमु	१	१	८	एव	२	४	१३
उह	३	१	६१	ऊहज	२	९	१	ऋमुक्षिन्	१	१	४४	एवस्	२	४	१३
उहनूक	२	४	५१	ऊहपर्वन्	२	६	७२	ऋमय	२	४	१०	एधा	३	२	१०
उर्वरा	२	१	४	ऊर्ज	१	४	१८	ऋषम	१	७	१	एधित	३	१	७६
उर्वशी	१	१	५१	ऊर्जस्वल	२	८	७५	ऋषम	२	४	११६	एनस्	१	४	२३
२२ "	१	१	५१	ऊर्जस्विन्	२	८	७५	"	२	९	५९	एरण्ड	२	४	५१
उर्वी	२	१	३	ऊर्जनाम	२	५	१३	"	३	१	५९	एला	२	४	१२५
उरुप	२	४	९	ऊर्जा	३	३	५०	ऋषि	२	७	४३	एलापणी	२	४	२४०
उरुक	२	५	१५	ऊर्जायु	२	९	७६	ऋष्यप्रोक्ता	१	४	८७	एलावालुक	२	४	१२१
उरुखल	२	९	२५	"	२	९	१०७	"	२	४	१०१	एवम्	३	३	२५२
उरुखलक	२	४	३४	ऊर्ध्वक	१	७	५	ए				"	३	४	९
उरुपिन	१	१०	१८	ऊर्ध्वजानु	२	६	४७	एक	३	१	८२	"	३	४	१२
१९ उरुका	१	१	२४	ऊर्ध्वकु	२	६	४७	"	३	१	८२	"	३	४	१६
"	३	५	८	ऊर्मि	१	१०	५	"	३	३	१६	एषणिका	२	१०	३२
उरुयुक्त	२	९	३०	"	३	५	३८	एकक	३	१	८२	एषिका	२	१०	३२
उरुकाव	२	६	५७	ऊर्मिका	२	६	१०७	७८ एककुण्डल	३	३	२०५	ऐ			
उरुलोच	२	६	१२०	ऊर्मिमत्	३	१	७१	एकतान	३	१	७९	ऐकागारिक	२	१०	२४
उरुलोह	१	१०	५	ऊष	२	१	४	एकताळ	१	७	३	ऐकुद	२	४	१८
उरुव	२	६	३८	ऊषण	२	९	३३	एकदन्त	१	१	३८	ऐदविड	१	१	६९
उरुवण	३	१	८१	ऊषर	२	१	५	एकदा	३	४	२२	ऐण	२	५	८
उरुनस्	१	३	२५	ऊषवत्	२	१	५	१३ एकदृष्टि	२	५	२०	ऐणय	२	५	८
उरुीर	२	४	१६४	ऊषमक	२	४	१८	एकधुर	२	९	६५	ऐतिद्य	२	७	१२
उषणा	२	४	९७	ऊषागम	१	४	१९	एकधुरावह	२	९	६५	ऐन्द्रियक	३	१	७९
उषवृष	१	१	५४	ऊह	१	५	३	एकधुरीण	२	९	६५	ऐरावण	१	१	४६
उषस्	१	४	२	ऋ				एकपदी	२	१	१५	ऐरावत	१	१	४६
उषा	३	४	१८	ऋक्थ	२	९	९०	एकपिङ्ग	१	१	६९	"	१	३	३
उषापति	१	१	२७	ऋक्ष	१	३	२१	एकयष्टिका	२	६	१०६	"	२	४	३८
उषित	३	१	९९	"	२	४	५७	एकसर्ग	३	१	८०	ऐरावती	१	३	९
उष्ट्र	२	९	७५	"	२	५	४	एकहायनी	२	९	६८	ऐलेख	२	४	१२१
१३ उष्ट्रिका	३	३	१७	ऋक्षगन्वा	२	४	१३७	एकाकिन्	३	१	८२	ऐश्वर्य	१	१	३६
उष्ण	२	४	१९	ऋक्षगन्धिका	२	४	११०	एकाग्र	३	१	७९	ऐषमस्	३	४	२०
"	२	१०	१९	ऋक्	१	६	३	"	३	३	१९०	ओ			
"	३	५	२२	ऋजीष	२	९	३२	एकाम्ब्य	३	१	८०	ओकस्	३	३	२३३
उष्णरश्मि	१	३	२९	ऋजु	३	१	७२	एकान्त	१	१	६७	ओष	१	७	९
उष्णिका	२	९	५०	ऋजुरोहित	१	३	१०	एकाम्दा	२	९	६८	"	२	५	३९
उष्णीष	३	३	२२०	ऋण	२	९	३	एकायन	३	१	७९	"	३	३	२७
उष्णोपगम	२	४	१९	ऋत	१	६	२२	एकायनगत	३	१	८०	ओकार	१	६	४
उल	१	३	३३	"	२	९	२	एकावली	२	६	१०६	ओमस्	३	३	२३३
उला	२	९	६६	४४ "	३	३	८५	एकाष्टील	२	४	८१	ओण्डपुष्प	२	४	७६
ऊ				ऋतीया	३	२	३२	एकाष्टीला	२	४	८५	ओतु	२	५	६
ऊत	३	१	१०१	ऋतु	१	४	१३	एड	२	६	४८	ओदन	२	९	४८
ऊषस्	२	९	७३	"	१	४	२०	एडक	२	९	७६	ओम्	३	४	१२
ऊम्	३	४	१८	"	३	३	६१	एडगज	२	४	१४७	ओष	३	२	९
ऊररी	३	३	२५४	ऋतुमती	२	६	२१	एडमूक	३	१	३८	ओषधी	२	४	६
ऊरम्य	२	९	१	ऋते	३	४	३	एडूक	२	२	४	"	२	४	१३५
ऊरी	३	३	२५४	ऋतिवज्	२	७	१७	एण	२	५	१०				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
ओषधीश	१	३	१४	१९ कच्छप	१	१०	२१	कण्ठ	२	६	८८	कपाट	२	२	१७
ओष्ठ	२	६	९०	कच्छपी	३	३	१३२	"	३	५	१२	कपाल	२	६	६८
"	३	५	१२	कच्छुह	२	६	५८	कण्ठभूषा	२	६	१०४	कपालमृत्	१	१	३२
औ				कच्छुरा	२	४	९२	८ कण्ठीरव	२	५	१	कपि	२	५	३
औक्षक	२	९	६०	कच्छू	२	६	५३	कण्डू	२	६	५३	कपिकण्डू	२	४	८७
औचित्ती	३	५	३९	कञ्चुक	१	८	९	कण्डूया	२	६	५३	कपित्थ	२	४	२१
औचित्थ	३	५	३९	"	२	८	६३	कण्डूरा	२	४	८६	कपिल	१	५	१६
औत्तानपादि	१	३	२०	कञ्चुकिन्	२	८	८	कण्डोल	२	९	२६	कपिला	१	३	४
औदनिक	२	९	२८	५३ "			(परिशिष्ट)	कण्डोलवीणा	२	१०	३१	"	२	४	१२०
औदरिक	३	१	२१	कट	२	६	७४	कटृण	२	४	१६६	कपिवल्ली	२	४	९७
औपगवक	३	२	३९	"	२	८	३७	कथा	१	६	६	कपिश	१	५	१६
औपयिक	२	८	२४	"	२	९	२६	कदम्बन्	२	१	१६	कपीतन	२	४	२७
औपवस्त	२	७	३८	"	३	३	३४	२६ कदन			(परिशिष्ट)	"	२	४	४३
२५ औपवाह			(परिशिष्ट)	कटंवरा	२	४	८५	कदम्ब	२	४	४२	"	२	४	६३
औरभ्रक	२	९	७७	कटक	२	३	५	कदम्बक	२	५	४०	कपोत	२	५	१४
औरस	२	६	२८	"	२	६	१०७	"	२	९	१७	कपोतपालिका	२	२	१५
और्ध्वदेहिक	२	७	३०	२३ "	३	३	१७	कदर	२	४	५०	कपोताक्षि	२	४	१२९
और्व	१	१	५६	कटभी	२	४	१५०	कदर्य	३	१	४८	कपोल	२	६	९०
औक्षीर	३	३	१८६	कटम्भरा	२	४	१५३	कदली	२	४	११३	कफ	२	६	६२
औषध	२	४	१३५	कटाक्ष	२	६	९४	"	२	५	९	कफिन्	२	६	६०
"	२	६	५०	कटाह	३	५	२१	कदाचित्	३	४	४	कफोणि	२	६	८०
औष्ट्रक	२	९	७७	कटि	२	६	७४	कदुष्ण	१	३	३५	कवन्ध	१	१०	४
क	३	३	५	कटी	३	५	३८	कदु	१	५	१६	"	२	८	११८
कंस	२	९	३२	कटीप्रोध	२	६	७५	कद्वद	३	१	३७	कम्	३	३	२५०
कंसाराति	१	१	२१	कड	१	५	९	कनक	२	९	९४	कमठ	१	१०	२१
ककुद	३	३	९२	"	२	४	८५	कनकाध्यक्ष	२	८	७	कमठी	१	१०	२४
ककुभती	२	६	७४	"	३	३	३५	कनकालुका	२	८	३२	कमण्डलु	२	७	४६
ककुम्	१	३	१	ककुतुम्बी	२	४	१५६	कनकाह्वय	२	४	७७	कमन	३	१	२४
ककुम्भ	१	७	७	कडरोहिणी	२	४	८५	कनिष्ठ	२	६	४३	कमल	१	१०	३
"	२	४	४५	कटफल	२	४	४०	"	३	३	४१	"	१	१०	४०
ककौलक	२	६	१३०	कटवक्त्र	२	४	५६	कनिष्ठा	२	६	८२	"	३	३	१९४
कनखट	३	१	७६	कठिञ्जर	२	४	७९	कनीनिका	२	६	९२	कमला	१	१	२७
कक्ष	२	६	७९	कठिन	३	१	७६	कनीयस्	३	१	६२	कमलासन	१	१	१७
"	३	३	२१९	कठिलक	२	४	१५४	"	३	३	२३५	कमलोत्तर	२	९	१०६
कक्ष्या	२	८	४२	कठोर	३	१	७६	कन्या	३	५	९	१ कमलोद्भव	१	१	१७
"	३	३	१५८	कट्ज	२	९	२२	कन्द	२	४	१५७	कमितृ	३	१	२३
कक्क	२	५	१६	कडम्ब	२	९	३५	"	३	५	३५	कम्प	१	७	३८
कक्कटक	२	८	६४	कडार	१	५	१६	कन्दर	२	३	६	कम्पन	३	१	७४
कक्कुण	२	६	१०८	कण	३	१	९२	कन्दराल	२	४	४३	कम्पित	३	१	८७
कक्कुतिका	२	६	१३९	"	३	३	४६	कन्दर्प	१	१	२५	कम्प	३	१	७४
कक्कुल	१	६	६९	कणा	२	४	९६	कन्दली	२	५	९	कम्बल	२	६	११६
ककु	१	९	२०	"	२	९	३६	कन्दु	२	१	३०	"	३	३	१९४
कच	२	६	९५	कणिका	२	४	६६	कन्दुक	२	६	१३८	कम्बलिवाहक	२	८	५२
कचर	३	१	५५	"	३	५	८	कन्धरा	२	६	८८	कम्बि	२	९	३४
कचित्	३	४	१४	कणिश	२	९	२१	कन्यकाजात	२	६	२४	कम्बु	१	१०	२३
कच्छ	२	१	१०	२३ कण्टक	३	३	१७	कन्या	२	६	८	"	३	३	१३३
"	२	४	१२८	"	३	५	३२	कपट	१	७	३०	कम्बुमीवा	२	६	८८
				कण्टकारिका	२	४	९३	कपर्द	१	१	३५	कम्	३	१	२४
				कण्टकिफल	२	४	६१	कपर्दिन्	१	१	३२	कर	१	३	३३

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
कर	२	८	२७	कर्करेड	२	५	१९	कलङ्क	१	१	१७	कलोल	१	१०	६
"	३	३	१६४	कर्कश	२	४	४६	"	३	३	४	कवच	२	८	६४
"	३	५	१२	"	३	३	२१७	कलत्र	३	३	१७८	कवरी	२	४	१३९
करक	१	३	१२	कर्काह	१	४	१५५	कलघोत	३	३	७६	"	२	६	९७
"	२	४	६४	कर्चूर	२	४	१५४	कलम	२	८	३५	"	२	९	४०
"	३	३	६	कर्चूरक	२	४	१३५	कलम	२	९	२४	कवल	२	९	५४
करज	२	४	४७	कर्ण	२	६	९४	कलम्ब	२	८	८७	कवि	१	३	२५
"	२	४	१२९	कर्णजलौकस्	२	५	१३	"	२	९	३५	"	२	७	५
करञ्जक	२	४	४७	कर्णधार	१	१०	१२	कलम्बी	२	४	१५७	कविका	२	८	४९
करट	२	५	२०	कर्णवेष्टन	२	६	१०३	कलरव	२	५	१४	कविय	३	५	३५
"	३	३	३४	कर्णिका	२	६	१०३	कलल	२	६	३८	कवोष्ण	१	३	३५
करण	२	१०	२	"	३	३	१५	कलविक्र	२	५	१८	कव्य	२	७	२४
"	३	३	५४	कर्णिकार	२	४	६०	कलशि	२	४	९३	कशा	२	१०	३१
करण्ड	३	५	१८	कर्णिरथ	२	८	५१	कलस	२	९	३१	कशाह	३	१	४४
करतोया	१	१०	३३	कर्णजप	३	१	४७	कलहंस	२	५	२३	कशिपु	३	३	१३०
करपत्र	२	१०	३४	कर्तरी	२	१०	३३	कलह	२	८	१०४	कशेर	३	५	१३
करपाल	२	८	८९	कर्दम	१	१०	९	कला	१	३	१५	कशेरका	२	६	६९
करपालिका	२	८	९१	कर्पट	२	६	११५	"	३	३	१९८	कश्मल	२	८	१०९
करम	२	६	८१	कर्पर	२	६	६८	"	२	१०	८	कश्य	२	८	४७
"	२	९	७५	७५ "	३	३	१९२	कलाद	२	१०	८	"	२	१०	४०
करभूषण	२	६	१०८	कर्पराल	२	४	२९	कलानिधि	१	३	१४	"	३	१	४४
करमर्दक	२	४	६७	कर्परी	२	९	१०१	कलाप	३	३	१२९	कष	२	१०	३२
करम्म	२	९	४८	कर्पांस	३	५	३५	कलाय	२	९	१६	कषाय	१	५	९
करवह	२	६	८३	कर्पूर	२	६	१३०	कलि	२	८	१०५	"	३	३	१५३
करवीर	२	४	७७	कर्तुर	१	१	६०	"	३	३	१९४	कष्ट	१	९	४
करशाखा	२	६	८२	"	१	५	१७	कलिका	२	४	१६	"	३	३	३९
करशीकर	२	८	३७	"	२	९	९४	कलिङ्ग	२	४	६७	कस्तूरी	३	६	१२९
करहाट	१	१०	४३	कर्मकर	२	१०	१५	"	२	५	१६	कहार	३	१०	३६
करहाटक	२	४	५२	"	३	१	१९	कलिद्रुम	२	४	५८	कह	३	५	२२
कराल	३	३	२०५	कर्मकार	३	१	१९	कलिमारक	२	४	४८	काक	२	५	२०
करिगजित	२	८	१०७	कर्मक्षम	३	१	१८	कलिल	३	१	८५	काकचिन्ना	२	४	९८
करिणी	२	८	३६	कर्मठ	३	१	१८	कलुष	१	४	२३	काकतिन्दुक	२	४	३९
करिन्	२	८	३४	कर्मण्या	२	१०	३८	"	१	१०	१४	काकनासिका	२	४	११८
करिपिप्पली	२	४	९७	कर्मन्	३	२	१	कलेवर	२	६	७०	काकपक्ष	२	६	९६
करिशावक	२	८	३५	कर्मन्दिन्	२	७	४१	कश्क	३	३	१४	काकपीलुक	२	४	३९
करीर	२	४	७७	२० कर्ममोटी	१	१	३७	कश्य	१	४	२१	काकमाची	२	४	१५१
"	३	३	१७३	कर्मवृत्त	३	३	३	"	१	४	२२	काकमुद्रा	२	४	११३
करीष	२	९	५१	कर्मशील	३	१	१८	"	२	७	३९	काकली	१	७	२
करुण	१	७	१७	कर्मशर	३	१	१८	"	२	८	२४	काकाही	१	४	११८
करुणा	१	७	१८	कर्मसचिव	२	८	४	कल्पना	२	८	४२	काकिणी	३	५	९
करेड	२	५	१९	३९ कर्मसाक्षिन्	१	३	३०	कल्पवृक्ष	१	१	५०	काकु	१	६	१२
करेणु	३	३	५२	कर्मार	२	४	१६०	कल्पान्त	१	४	२३	काकुद	२	६	९१
करोटि	२	६	६९	कर्मैन्द्रिय	१	५	८	कश्मष	१	४	२३	९३ "	३	५	२३
कर्क	२	८	४६	कर्ष	२	९	८६	कश्माष	१	५	१७	काकेन्दु	२	४	३९
कर्कटक	१	१०	२१	कर्षक	२	९	६	कश्य	१	४	२	काकोदुम्बरिका	२	४	६१
कर्कटी	२	४	१५५	कर्षफल	२	४	५८	"	२	६	५७	काकोदर	१	८	७
कर्कधू	२	४	३६	कर्ष	३	३	२२२	"	३	३	१५९	"	२	५	२१
"	३	५	३८	कल	१	७	२	कस्या	१	६	१८	काक्षी	२	४	१३१
कर्करी	२	९	३१	कलकल	१	६	२५	कस्याण	१	४	२५				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
काष्ठा	२	७	२७	कामाग्र	२	४	३३	काल	३	५	११	कासमर्द	३	५	१९
काच	२	९	९९	कामिनी	२	६	३	कालक	२	६	४९	कासर	२	५	४
"	२	१०	३०	"	३	३	११२	कालकण्ठक	२	५	२१	कासार	१	१०	२८
"	३	३	२८	कामुक	३	१	२३	कालकूट	१	८	१०	किंवदन्ती	१	६	७
काचस्थाली	२	४	५४	कामुका	२	६	९	कालखण्ड	२	६	६६	किंशर	२	९	२१
काचित	३	१	८९	कामुकी	२	६	९	३७ कालख	३	३	३३	"	३	३	१६३
काञ्चन	२	९	९५	काम्पित्य	२	४	१४६	कालधर्म	२	८	११६	किंशुक	२	४	२९
काञ्चनाह्व	२	४	६५	काम्बल	२	८	५४	कालपृष्ठ	२	८	८३	किंकोदिवि	२	५	१६
काञ्चनी	२	९	४१	काम्बविक	२	१०	८	कालमेशिका	२	४	९०	किङ्कर	२	१०	१७
काञ्ची	२	६	१०८	काम्बोज	२	८	४५	कालमेषिका	२	४	१०९	किङ्किणी	१	६	११०
काञ्चिक	२	९	३९	काम्बोजी	२	४	१३८	कालमेषी	२	४	९६	किञ्चिप	३	४	८
काण्ड	३	३	४३	काम्यदान	३	२	३	कालशेष	२	९	५३	किञ्चलक	१	१०	२२
काण्डपृष्ठ	२	८	६६	काय	२	६	७१	कालसूत्र	१	९	२	किञ्चलक	१	१०	४३
काण्डवत्	२	८	६९	काय (तीर्थ)	२	७	५०	कालस्कन्ध	२	४	३८	किटि	२	५	३
काण्डीर	२	८	६९	कायस्था	३	४	५९	"	२	४	६८	किट्ट	३	६	६५
काण्डेशु	२	४	१०४	कारण	१	४	२८	काला	२	४	९४	किण	३	५	१८
कातर	१	१	२६	कारणा	१	९	३	"	२	४	१०९	किणिही	२	४	८६
कात्यायनी	१	१	३६	कारणिक	३	१	७	"	२	९	३७	किण्व	२	१०	४२
"	२	६	१७	कारणव	२	५	३४	कालागुरु	२	६	१२७	कितव	२	४	७७
कादम्ब	२	५	२३	कारम्भा	२	४	५६	कालानुसार	२	४	१२२	"	२	१०	४३
कादम्बरी	२	१०	३९	कारवी	२	४	१११	"	२	६	१२६	किन्नर	१	१	११
कादम्बिनी	१	३	८	"	२	४	१५२	कालायस	२	९	९८	"	१	१	७१
कादम्बेय	१	८	४	"	२	९	३७	कालिका	३	३	१५	किन्नरेश	१	१	६९
कानन	२	४	१	"	२	९	४०	कालिन्दी	१	१०	३२	किम्	३	३	२५१
कानीन	२	६	२४	कारवेष्ट	२	४	१५४	कालिन्दीमेघन	१	१	२४	"	३	४	५
कान्त	३	१	५२	कारा	२	८	११९	काली	१	१	३६	किमु	३	४	५
कान्तलक	२	४	१२८	कारिका	३	३	१५	कालीयक	२	६	१२६	किमुत	३	४	२
कान्ता	२	६	३	कारीष	३	२	४३	कालेयक	२	४	१०१	"	३	४	५
कान्तार	२	१	१७	कारु	२	१०	५	कारपक	२	४	१३५	किम्पचान	३	१	४८
"	३	३	१७२	कारुणिक	३	१	१५	कारया	२	९	७०	किम्पुरुष	१	१	७१
कान्तारक	२	४	१६३	कारुण्य	१	७	१८	कावचिक	२	८	६६	किर	२	५	२
कान्ति	१	३	१७	कारोत्तर	२	१०	४२	कावेरी	१	१०	३५	किरण	१	३	३३
"	३	२	८	कार्तस्वर	२	९	९५	काव्य	१	३	२५	किरात	२	१०	२०
कान्दविक	२	९	२८	कार्तान्तिक	२	८	१४	काश	२	४	१६२	किराततित्त	३	४	१४३
कान्दिशीक	३	१	४२	कार्तिक	१	४	१७	काश्मरी	२	४	३५	किरीट	२	६	१०२
कापथ	२	१	१६	कार्तिकिक	१	४	१८	काश्मरी	२	४	३६	किमीर	१	५	१७
१३ कापिल	(परिशिष्ट)			कार्तिकेय	१	१	३९	काश्मोर	२	४	१४५	किल	३	३	२५४
कापोत	२	५	४३	कार्पास	२	६	१११	काश्मोरजम्भन्	२	६	१२४	किलास	२	६	५३
"	२	९	१०९	कार्पासी	२	४	११६	काश्यपि	१	३	३२	किलासिन्	२	६	६१
कापोताजन	२	९	१००	कार्म	३	१	१८	काश्यपी	२	१	२	किलिञ्जक	२	९	२६
काम	१	१	२५	कार्मण	३	२	४	७० काषाय	३	३	१६१	किल्बिष	१	४	२३
"	१	७	२८	कामुक	२	८	८३	काष्ठ	२	४	१३	"	३	३	२२३
"	२	९	५७	काषापण	२	९	८८	काष्ठकुडाल	१	१०	१३	किशोर	२	८	४६
"	३	३	१३८	काषिक	१	९	८८	काष्ठतण्डु	२	१०	९	किङ्कु	३	३	७
कामकामिन्	२	८	७६	काष्य	२	४	४४	काष्ठा	१	३	१	किसलय	२	४	१४
कामन	३	१	२४	काल	१	१	५९	"	१	४	११	कीकस	२	६	६८
कामपाल	१	१	२३	"	३	४	१	"	३	३	४१	कीचक	२	४	१६१
कामम्	३	४	१३	"	१	५	२४	काष्ठीला	२	४	११३	कीनाथ	३	३	११५
कामयिपु	३	१	२४	"	३	३	१९४	कास	२	६	५३	कीर	३	५	२१

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
कीर्ति	१	६	११	कुठेरक	२	४	७९	कुमुदबान्धव	१	३	१३	७३ कुख्या	३	३	१६१
कील	१	१	५७	कुडव	२	९	८९	कुमुदिका	२	४	४०	कुवल	२	४	३६
"	३	३	१९७	कुडङ्गक	३	५	१७	कुमुदिनी	१	१०	३९	"	३	५	४२
कीलक	२	९	७३	कुड्य	२	२	४	कुमुद्र	२	१	९	कुवल्य	१	१०	३७
कीलाल	१	१०	३	कुणप	२	८	११८	कुमुद्रती	१	१०	३८	कुवाद	३	१	३७
"	३	३	२००	"	३	५	२०	कुम्भा	२	७	१८	कुविन्द	२	१०	६
कीलित	३	१	४२	कुणि	२	४	१२८	कुम्भ	२	४	३४	कुवेणी	१	१०	१६
कीश	२	५	३	"	२	६	४८	"	२	८	३७	कुश	२	४	१६६
कीशपणी	२	४	८९	कुण्ठ	३	१	१७	कुम्भकार	२	१०	६	"	३	३	२१६
कु	२	१	३	कुण्ड	२	६	३६	कुम्भसम्भव	१	३	२०	कुशल	१	४	२६
"	३	३	२३०	"	२	९	३१	कुम्भिका	१	१०	३८	"	३	१	४
कुकर	२	६	४८	कुण्डल	२	६	१०३	कुम्भिनी	२	१	३	"	३	३	२०४
कुकुन्दर	२	६	७५	कुण्डलिन्	१	८	७	कुम्भी	२	४	४०	कुशी	२	९	९९
कुकुल	३	३	२०३	कुण्डी	२	७	४६	५४ कुम्भीनस	१	८	८	कुशीलव	२	१०	१२
कुक्कुट	२	५	१७	कुतप	२	७	३३	कुम्भीर	१	१०	२१	कुशेशय	१	१०	४०
कुक्कुभ	२	५	२५	५९ "	३	३	१३१	कुरङ्ग	२	५	८	कुष	२	४	१२६
कुक्कुर	२	४	१३२	कुतुक	१	७	३१	कुरण्टक	२	४	७५	"	३	५	३४
"	२	१०	२१	कुतुप	२	९	३३	कुरवव	२	४	७४	कुसीद	२	९	४
कुधि	२	५	७७	कुतू	२	९	३३	"	२	४	७५	कुसीदिक	२	९	५
कुधिमरि	३	१	२१	कुतुहल	१	७	३१	कुरर	२	५	२३	कुसम	२	४	१७
कुङ्कुम	२	६	१२३	कुत्सा	१	६	१३	कुरुण्टक	२	४	७४	कुसमाञ्जन	२	९	१०३
कुच	२	६	७७	कुरिसत	३	१	५४	कुरुविन्द	२	४	१५९	कुसुमेपु	१	१	२६
कुचन्दन	२	६	१३२	कुथ	२	४	१६६	कुरविस्त	२	९	८६	कुसुम्भ	२	९	१०६
कुचर	३	१	३७	"	२	८	४२	कुल	२	५	४१	"	३	३	१३६
कुचाग्र	२	६	७७	कुहाल	२	४	२२	"	३	७	१	कुसति	१	७	३०
कुब	१	३	२५	कुनदो	२	९	१०८	७८ "	३	२	२०५	कुस्तुम्बुर	२	९	३८
कुक्षित	३	१	७१	कुनाशक	२	४	९१	कुलक	२	४	३९	६ कुहन	३	१	११०
कुञ्ज	२	३	८	कुन्त	२	८	९३	"	२	४	१५५	कुहना	२	७	५३
"	३	३	३१	कुन्तल	२	६	९५	"	२	१०	५	कुहर	१	८	१
कुञ्जर	२	८	३४	२३ कुन्द	१	१	३०	कुलटा	२	६	१०	कुहू	१	४	९
"	३	१	५९	"	२	४	७३	कुलविका	२	३	१०२	कुकुद	३	१	१४
कुञ्जराशन	२	४	२०	"	२	४	१२१	कुलपालिका	२	६	७	कुट	२	३	४
कुञ्जल	२	९	३९	"	३	५	१९	कुलश्रेष्ठिन्	२	१०	५	"	२	५	४२
कुट	२	४	५	कुन्दुर	२	४	१२१	कुलसम्भव	२	७	२	"	३	३	३७
"	२	९	३२	कुन्दुरकी	२	४	१२४	कुलसी	२	६	७	कुटयन्त्र	२	१०	२६
कुटक	२	९	१३	कुपूय	३	१	५४	कुलाय	२	५	३७	कुटशास्त्रमलि	२	४	४७
कुटन	२	४	६६	कुप्य	२	९	९१	कुलाल	२	१०	६	कुटस्थ	३	१	७३
कुटनट	२	४	५७	कुवेर	१	१	६८	कुलाली	२	९	१०२	कूप	१	१०	२६
"	२	४	१३१	"	१	३	३	कुलिश	१	१	४७	कूपक	१	१०	१०
कुटिल	३	१	७१	कुवेरक	२	४	१२७	कुली	२	४	९४	"	१	१०	१२
कुटो	२	३	६	कुवेराक्षी	२	४	५५	कुलीन	२	७	३	"	२	६	७५
"	३	५	३८	कुञ्ज	२	६	४८	कुलीर	१	१०	२१	कुवर	२	८	५८
कुटम्बव्यापृत	३	१	११	कुमार	१	१	४०	कुलमाष	२	९	१८	कुर्व	२	६	९२
कुटम्बिनी	२	६	६	"	१	७	१२	"	३	५	२१	कुर्वशीर्ष	२	४	१४२
कुटनी	२	६	१९	कुमारक	२	४	२५	कुलमाषाभिपुत	२	९	३९	कुचिका	२	९	४४
कुट्टिम	३	५	३४	कुमारी	२	४	७३	कुल्य	२	६	६८	कुदन	१	७	३३
कुट्मक	२	४	१६	"	२	६	८	कुल्पा	१	१०	३४	कुपेर	२	६	८०
कुठर	२	९	७४	कुमुद	१	३	३					कुर्पासक	३	३	११६
कुठार	२	८	९१	"	१	१०	३७								

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
कर्म	१	१०	२१	कृष्णफला	२	४	९६	कैवर्तीमुस्तक	२	४	१३२	कोष	१	३	२२१
कूल	१	१०	७	कृष्णमेदी	२	४	८६	कैवस्य	१	५	६	कोष्ठ	१	३	४०
कृष्णाम्बक	२	४	१५५	कृष्णला	२	४	९८	कैशिक	२	६	९६	कोष्ण	१	३	३५
कृष्ण	२	५	१९	कृष्णलोहित	१	५	१६	कैश्य	२	६	९६	कौन्कुटिक	३	३	१७
कृष्णलास	२	५	१२	कृष्णवर्त्मन्	१	१	५४	कोक	२	५	७	कौशेयक	२	८	८९
कृष्णवाक्	२	५	१७	कृष्णवृन्ता	२	४	५५	"	१	५	२२	कौटतक्ष	२	१०	९
कृष्णटिका	२	६	८८	कृष्णसार	२	५	१०	कोकनद	१	१०	४२	कौटिक	२	१०	१४
कृष्ण	१	९	४	कृष्णा	२	४	९६	कोकनदच्छवि	१	५	१५	कौणप	१	१	५९
"	२	७	५२	कृष्णिका	२	९	१९	कोकिल	२	५	१९	कौतुक	१	७	३१
कृन्	३	३	७७	केकर	२	६	४९	कोकिलाक्ष	२	४	१०४	कौतूहल	१	७	३१
कृतपुङ्ग	२	८	६८	केका	२	५	३१	कोटर	२	४	१३	कौद्रवीण	२	९	८
कृतमाल	२	४	२४	केकिन्	२	५	३०	कोटवी	२	६	१७	कौन्तिक	२	८	७०
कृतमुख	३	१	४	केतकी	२	४	१७०	कोटि	२	८	८४	कौन्ती	२	४	१२०
कृतलङ्घन	३	१	१०	केतन	२	८	९९	"	२	८	९३	कौपीन	३	३	१२२
कृतसापसिका	२	६	७	"	३	३	११४	"	३	३	३८	१५ कौमारी	१	१	३५
कृतहस्त	२	८	६८	केतु	३	३	६०	कोटिवर्षा	२	४	१३३	कौमुदी	१	३	१६
कृतान्त	१	१	५८	केदर	३	५	२०	कोटिश	२	९	१२	कौमोदकी	१	१	२८
"	३	३	६४	केदार	२	९	११	कोट्टार	३	५	१८	कौलटिनेय	२	६	२७
कृतिन्	२	७	६	केनिपातक	१	१०	१३	कोठ	२	६	५४	कौलटेय	२	६	२६
"	३	१	४	केयूर	२	६	१०७	कोण	१	७	६	"	२	६	२७
कृत	३	१	१०३	केलि	१	७	३२	"	२	८	९३	कौलटेर	२	६	२६
कृति	२	७	४६	केवल	३	३	२०३	कोदण्ड	२	८	८३	कौलीन	३	३	११६
कृत्तिवासस्	१	१	३१	केश	२	६	९५	कोद्रव	२	९	१६	कौलेयक	२	१०	२१
कृत्या	३	३	१५८	"	३	५	१२	कोप	१	७	२६	कौशिक	२	४	३४
कृत्रिमधूपक	२	६	१२८	१४ केशज्ञ	२	६	५५	कोपना	२	६	४	१२ "	२	५	१४
कृत्ज	३	१	६५	केशपणी	२	४	८९	कोपिन्	३	१	३२	२२ "	३	३	१०
कृपण	३	१	४८	केशपाशी	२	६	९७	कोमल	३	१	७८	"	३	३	१०
कृपा	१	७	१८	केशव	१	१	१८	कोयटिक	२	५	३५	कौशेय	२	६	१११
कृपाण	२	८	८९	"	२	६	४५	कोरक	१	४	१६	कौस्तुभ	१	१	२८
कृपाणी	२	१०	३३	केशवेश	२	६	९७	कोरङ्गी	२	४	१५५	ककच	२	१०	३४
कृपात्रु	३	१	१५	केशाम्बुनामन्	२	४	१२२	कोरदूष	२	९	१६	ककर	२	४	७७
३९ कृपीट	३	३	३९	केशिक	२	६	४५	कोल	१	१०	११	"	२	५	१९
कृपीटयोनि	१	१	५३	केशिन्	२	६	४५	"	२	४	३६	कतु	२	७	१३
कृमिघ्न	२	४	१०६	केशिनी	२	४	१२६	"	२	५	२	कतुध्वंसिन्	१	१	३४
कृमिज	२	६	१२६	केसर	१	१०	४३	कोलक	२	६	१२९	कतुमुञ्ज	१	१	९
कृश	३	१	६१	"	२	४	२५	"	२	९	३६	कृपन	२	८	११५
कृशानु	१	१	५४	"	२	४	६४	कोलदल	२	४	१३०	कन्दन	२	८	१०७
कृशानुरेतस्	१	१	३३	"	२	४	६५	कोलम्बक	१	७	७	"	३	३	१२३
कृशान्धिन्	२	१०	१२	केसरिन्	२	५	१	कोलवल्ली	२	४	९७	कन्दित	१	७	३५
कृषि	२	९	२	कैटमजित	१	१	२२	कोला	२	४	९७	कम	२	७	३९
कृषिक	२	९	१३	कैट्य	२	४	४०	कोलाहल	१	६	२५	कमुक	२	४	४१
कृषीवल	२	९	६	कैतव	१	७	३०	कोलि	२	४	३६	"	२	४	४१
कृष्ट	२	९	८	"	३	१०	४४	कोविद	२	७	५	"	२	४	१६९
कृष्टि	२	७	६	कैदारक	२	९	११	कोविदार	२	४	२२	कमेलक	२	९	७५
कृष्ण	१	१	१८	कैदारिक	२	९	११	८४ कोष्ठ	३	३	११८	कयविक्रयिक	२	९	७८
"	१	४	१२	कैदार्य	२	९	११	कोष्ठफल	२	६	१३०	कयिक	२	९	७९
"	१	५	१४	कैरव	१	१०	३७	कोशातकी	३	३	८	कय	२	९	८१
"	२	९	३६	कैलास	१	१	७०	कोष	३	५	३७	कय्य	२	६	६३
कृष्णवाक्क	२	४	६७	कैवर्त	१	१०	१५	"	३	९	९१	कम्पाद	१	१	५९

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
कव्याद	१	१	५९	क्षतमत	२	७	५४	क्षुत्	२	६	५२	ख			
कायक	२	९	७९	क्षत्	२	८	५९	क्षुत	२	६	५२	ख	१	२	१
क्रिमि	२	५	१३	"	२	१०	३	क्षुद्र	३	१	४८	"	३	३	१८
क्रिया	१	६	२	"	३	३	६३	"	३	३	१७७	"	३	५	२९
"	३	२	१	क्षत्रिय	२	८	१	क्षुद्रवष्टिका	२	६	११०	खग	२	५	३३
"	३	३	१५७	क्षत्रिया	२	६	१४	क्षुद्रनस्याण्ड-				"	२	८	८६
६९ "	३	३	१६१	क्षत्रिया	२	६	१५	संवात	२	९	१९	"	३	३	१९
क्रियावत्	३	१	१८	क्षत्रियाणी	२	६	१४	क्षुद्रसङ्घ	१	१०	२३	खगेश्वर	१	१	२९
कीडा	१	७	३२	क्षन्तु	३	१	३१	क्षुद्रा	२	४	९४	२० खचित	३	१	११२
"	१	७	३३	क्षपा	१	१	४	"	३	३	१७७	३३ खजक	३	३	१७
कुब्ज	२	५	२२	क्षपाकर	१	३	१५	क्षुब्ध	२	९	५४	खजाका	२	९	३४
कुब्ध	१	७	२६	क्षम	३	३	१४२	क्षुषामिजनन	२	९	५४	खज	२	६	४९
कुड	१	७	३५	क्षमा	३	३	१४२	क्षुषित	३	१	२०	खजन	२	५	१५
कूर	३	१	४७	क्षमित्	३	१	३१	क्षुप	२	४	८	खजरीट	२	५	१५
"	३	१	७६	क्षमिन्	३	१	३१	क्षुमा	२	९	२०	खट	३	५	१७
"	३	३	१९१	क्षय	१	४	२२	क्षुर	२	४	१०४	खट्वा	२	६	१३८
क्रैय	२	९	८१	"	२	६	५१	"	३	५	२०	खम्ब	२	५	४
क्रोड	२	५	२	"	२	८	१९	क्षुरक	२	४	४०	"	२	८	८९
"	२	६	७७	"	३	२	७	क्षुरप्र	३	३	२०	खज्जिन	२	५	४
क्रोध	१	७	२६	"	३	३	१४५	२० क्षुरित	३	१	११२	खण्ड	१	३	१६
क्रोधन	३	१	३२	क्षव	२	६	५२	क्षुरिन्	२	१०	१६	खण्डपरशु	१	१	३१
क्रोष्टु	२	५	५	"	२	९	१९	क्षुलक	२	१०	१६	खण्डविकार	२	९	४३
क्रोष्टुविघ्ना	२	४	९३	क्षवयु	२	६	५२	"	३	१	६१	खण्डिक	२	९	१६
क्रोष्टी	२	४	११०	क्षान्त	३	१	९७	"	३	२	१०	खदिर	२	४	४९
क्रौञ्च	२	५	२२	क्षान्ति	१	७	२४	क्षेत्र	२	९	११	खदिरा	२	४	१४१
क्रौञ्चदारण	१	१	४०	२० क्षार	१	१	५७	"	३	३	१८०	४० खद्योत	१	३	३०
कुम	३	२	१०	"	२	९	९९	क्षेत्रव	१	४	२९	"	२	५	२८
कुमथ	३	२	१०	क्षारक	२	४	१६	"	३	३	३३	१० खनक	२	५	११
कुम्भ	३	१	१०५	क्षारमृत्तिका	२	१	४	क्षेत्राजीव	२	९	६	खनि	२	३	७
कुशित	३	१	९८	क्षारित	२	१	४३	क्षेपण	३	२	११	खनित्र	२	९	१२
कुष्ट	१	६	१९	क्षिति	२	१	२	क्षेपिष्ठ	३	१	१११	खपुर	१	४	१६९
"	३	१	९८	"	३	३	७०	क्षेमन्	१	४	२६	खर	१	३	३५
क्षीतक	२	४	१०९	क्षिपणी	२	१०	१३	"	२	४	१२८	"	२	९	७७
क्षीतकिका	२	४	९४	क्षिपा	३	२	११	क्षेत्र	२	९	११	खरणस्	२	६	४६
क्षीव	२	६	३९	क्षिप्त	३	१	८७	क्षोणी	२	१	२	खरणस	२	६	४६
"	३	३	२१३	क्षिप्नु	३	१	३०	क्षोद	२	८	९९	खरणुष्पा	२	४	१३९
क्षेय	३	२	२९	क्षिप्र	१	१	६४	क्षोदिष्ट	३	१	१११	खरमञ्जरी	२	४	८९
क्षोम	२	६	६५	क्षिवा	३	२	७	क्षोम	२	२	१२	खरा	२	४	६९
क्षण	१	६	२४	क्षीव	३	१	२३	क्षोम	२	९	१०७	खराधा	२	४	१११
क्षणन	१	६	२४	क्षीर	१	१०	४	क्षोम	२	६	११३	खर्ज	२	६	५१
क्षथि	३	१	९५	"	२	९	५१	क्षणुत	३	१	९१	खर्जर	२	४	१७०
क्षण	१	६	२४	"	३	३	१८२	क्षमा	२	१	३	"	२	९	९६
क्षण	२	४	११	क्षीरविद्यारी	२	४	१२०	क्षमायुत	२	३	१	खर्जरी	२	४	१७०
"	१	७	३८	क्षीरशुद्ध	२	४	११०	"	२	८	१	२३ खर्ज	१	१	३०
"	३	३	४७	क्षीराबी	२	४	१००	क्ष्वेड	१	८	९	"	२	६	४६
क्षणदा	१	४	४	क्षीरिका	२	४	४५	क्ष्वेडा	२	८	१०७	"	३	१	७०
क्षणन	२	८	११४	क्षीरोद	१	१०	२	"	३	३	४३	खर्ज	२	५	३३
क्षणप्रभा	१	३	९	९क्षीरोदतनया	१	१	२७	क्षोवि	३	५	३४				
क्षतम	२	६	६४	९ क्षुण्ण	३	१	११०								

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
खल	३	१	४७	गणिका	२	६	१९	गन्धोली	२	५	२७	गवीश्वर	२	९	५८
खलपू	३	१	१७	३१ "	३	३	१७	गमस्ति	१	३	३३	गवेधु	२	९	२५
खलिनी	३	२	४२	गणिकारिका	३	४	६६	गभीर	१	१०	१५	गवेधुका	२	९	२५
खलीन	२	८	४९	गणित	३	१	६४	गम	२	८	९५	गवेधुणा	२	७	३२
खलु	३	३	२५५	गणय	३	१	६४	गमन	२	८	९५	गवेधित	३	१	१०५
खल्या	३	२	४२	गण्ड	२	६	९०	गम्भारी	२	४	३५	गव्य	२	९	५०
खात	१	१०	२७	"	२	८	३७	गम्भीर	१	१०	१५	गव्या	२	९	६०
खादित	३	१	११०	४१ "	३	३	४३	गम्य	३	१	९२	गव्युति	२	१	१८
खारी	२	९	८८	"	३	५	१२	गरल	१	८	९	गहन	२	४	१
खारीक	२	९	१०	गण्डक	२	५	४	१७ गरिमा	१	१	३७	"	३	१	८५
खिल	२	१	५	गण्डकारी	२	४	१४१	गरिष्ठ	३	१	११२	गहर	२	३	६
खुर	२	४	१३०	गण्डशैल	२	३	६	गरी	२	४	६९	"	३	३	१८३
"	२	८	४९	गण्डाली	२	४	१५९	गरुड	१	१	२९	१ गह्वरी	२	१	३
खुरणस्	२	६	४७	गण्डोर	२	४	१५७	गरुडध्वज	१	१	१९	गाङ्गेय	२	९	९४
खुरणस	२	६	४७	गण्डूपद	१	१०	२२	गरुडाम्रज	१	३	३२	"	३	३	१५५
खेट	३	१	५४	गण्डूपदी	१	१०	२४	गरुत्	२	५	३६	गाङ्गेरुकी	२	४	११७
२८ खेटक	३	३	१७	९१ गण्डूष	३	३	२२५	गरुत्तम	१	१	२९	गाढ	१	१	६७
खेय	१	१०	२९	गण्डूषा	३	५	१०	"	२	५	३४	गाणिक्य	२	६	२२
खेला	१	७	३३	गतनासिक	२	६	४६	"	३	३	५८	गाण्डिव	१	८	८४
खोड	२	६	४९	४३ गति	३	३	८५	गंगरी	२	९	७४	गाण्डीव	२	८	८४
ख्यात	३	१	९	गद्	२	६	५१	गजित	१	३	८	गात्र	२	६	७०
ख्यातगङ्ग	३	१	९३	१३ "	१	१	२८	"	२	८	३६	"	२	८	४०
ख्याति	३	२	९	गघ	३	५	३१	गते	१	८	९	गात्रानुलेपनी	२	७	१३३
ग				गघ्नी	२	८	५२	गदंभ	२	९	७७	२२ गाधेय	२	७	३५
गगन	१	२	१	गघ्व	१	५	७	गदंभाण्ड	२	४	४३	गान	१	६	२६
गङ्गा	१	१०	३१	५३ "	३	३	१०४	गधंन	३	१	२२	गान्धार	१	७	१
गङ्गाधर	१	१	३४	गन्धक	२	९	१०२	गर्भ	२	६	३९	गायत्री	२	४	४९
गज	२	८	३४	गन्धकूटी	२	४	१२३	"	३	३	१३५	गारुत्तम	२	९	९२
गजता	२	८	३६	गन्धन	३	३	११५	गर्भक	२	६	१३५	गामिण	२	६	२२
गजबन्धनी	२	८	४३	गन्धनाकुली	२	४	११४	गर्भागार	२	२	८	गार्हपत्य	२	७	१९
गजभक्ष्या	३	४	१२३	गन्धफली	२	४	५६	गर्भाशय	२	६	३८	गालव	२	४	३३
गजानन	१	१	३८	"	२	४	६४	गर्भिणी	२	६	२२	गिर	१	६	१
१४ गजारि	१	१	३४	गन्धमादन	२	३	३	गर्भोषातिनी	२	९	६९	गिरि	२	३	१
गङ्गा	२	२	८	११ गन्धमुषी	२	५	११	गर्भुत्	२	४	१६५	"	३	२	११
गडक	१	१०	१७	गन्धमूली	२	४	१५४	४३ "	३	३	८५	७६ "	३	३	१९२
गडु	३	५	१८	गन्धरस	२	९	१०४	गर्व	१	७	२२	गिरिकर्णी	२	४	१०४
गडुल	२	६	४८	गणधर्व	१	१	११	गर्हण	१	६	१३	गिरिका	२	५	१२
गण	२	५	४०	"	१	१	५२	गर्ह	३	१	५४	गिरिज	२	९	१००
"	२	८	८१	"	२	५	११	गर्हवादिम्	३	१	३७	"	२	९	१०४
"	३	३	४६	"	२	८	४४	गल	२	६	८८	१९ गिरिजा	१	१	३७
गणक	२	८	१४	"	३	३	१३३	गलकम्बल	२	९	६३	गिरिमलिका	२	४	६६
गणदेवता	१	१	१०	गन्धर्वहस्तक	२	४	५०	गलन्तिका	२	९	३१	गिरिश	१	१	३१
गणनीय	३	१	६४	गन्धवह	१	१	६२	गलित	३	१	१०४	गिरीश	१	१	३१
गणरात्र	१	४	६	गन्धवहा	२	६	८९	गलोद्देश	२	८	४८	गिलित	३	१	११०
गणरूप	२	४	८०	गन्धवाह	१	१	६२	गल्या	३	२	४२	गीत	१	६	२६
गणहासक	२	४	१२८	गन्धसार	२	६	१३१	गवय	२	५	११	गीर्ण	३	१	११०
गणाधिप	१	१	३८	गन्धाश्मन्	२	९	१०२	गवल	२	९	१००	गीर्णि	३	३	११
गणिका	२	४	७१	गन्धिनी	२	४	१२३	गवाक्ष	२	१	९	गीर्पति	१	३	२४
				गन्धोत्तमा	२	१०	३९	गवाक्षी	२	४	१५६	गीर्वाण	१	१	९

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
गुग्गुलु	२	४	३४	गून	३	१	९६	गोधा	२	८	८४	गोधेर	२	५	६
गुच्छ	२	९	२१	गृजन	२	४	१४८	गोधापदी	२	४	११९	गौर	१	५	१३
३४	३	३	२९	गृधु	३	१	२२	गोधि	२	६	९२	"	१	५	१४
गुञ्जा	२	४	९८	गृध्र	२	५	२१	गोधिका	१	१०	२२	"	३	३	१८९
गुड	३	३	४२	गृध्रसी	३	५	१०	गोधूम	२	९	१८	२० गौरव	(परिशिष्ट)		
गुडपुष्प	२	४	२७	गृष्टि	२	४	१५१	गोनह	२	४	१३२	गौरी	१	१	३६
गुडफल	२	४	२८	गुह	२	२	४	गोनस	१	८	४	"	२	६	८
गुडा	२	४	१०५	"	२	२	५	गोप	२	८	७	गौडीन	२	१	१३
गुडूची	२	४	८१	"	३	३	२३८	"	२	९	५७	ग्रन्थि	२	४	१६२
गुण	२	८	८५	गृहगोधिका	२	५	१२	"	३	३	१३०	ग्रन्थिक	२	९	११०
"	२	९	२८	गृहपति	२	८	१५	गोपति	२	९	६२	ग्रन्थित	३	१	८६
"	२	१०	२७	गृह्यालु	३	८	२७	गोपरस	२	९	१०४	ग्रन्थिपण	२	४	१३२
"	३	३	४७	गृहस्थूण	३	५	३०	गोपानसी	२	२	१५	ग्रन्थिल	२	४	३७
गुणवृक्षक	१	१०	१२	गृहाराम	२	४	१	गोपायित	३	१	१०६	"	२	४	७७
गुणित	३	१	८८	गृहावग्रहणी	२	२	१३	गोपाल	२	९	५७	ग्रस्त	१	६	२०
गुणितत	३	१	८९	८ गृहेनदिन्	३	१	११०	गोपी	२	४	११२	"	३	१	१११
गुत्स	२	६	१०५	१२ गृह्य	३	१	११०	गोपुर	२	२	१६	ग्रह	१	४	९
गुत्सक	२	४	१६	गृहिन्	२	७	३	"	२	४	१३२	"	३	२	८
गुत्सार्ध	२	६	१०५	गृह्यक	२	५	४३	"	३	३	१८२	"	३	३	२३६
गुद	२	६	७३	"	३	१	१६	गोप्यक	२	१०	१७	ग्रहणीरुज्	२	६	५५
गुन्द्र	२	४	१६२	गेन्दुक	२	६	१३८	गोमत्	२	९	५८	ग्रहपति	१	३	३०
गुन्द्रा	२	४	५५	गेह	२	२	४	गोमय	२	९	५०	ग्रहीतृ	३	१	२७
"	२	४	१६०	८ गेहेश्वर	३	१	११०	गोमायु	२	५	५	ग्राम	२	२	१९
गुप्त	३	१	८९	गेरिक	२	३	८	गोमिन्	२	९	५८	"	३	३	१४१
"	३	१	१०६	"	३	३	१२	गोरस	२	९	५३	ग्रामणी	३	३	४९
गुप्ति	३	३	७४	गेरेय	२	९	१०४	गोर्द	२	६	६५	ग्रामतक्ष	२	१०	९
६१ गुम्फ	३	३	१३२	गो	२	९	६०	गोल	३	५	२०	ग्रामता	३	२	४२
गुरण	३	२	११	"	२	९	६६	गोलक	२	६	३६	ग्रामाधीन	२	१०	९
गुरु	१	३	२४	"	३	२	२५	गोला	२	९	१०८	ग्रामान्त	२	२	२०
"	२	७	७	गोकण्टक	२	४	९९	गोलोड	२	४	३९	ग्रामीणा	२	४	९४
"	३	३	१६२	३ गोकर्ण	१	८	८	गोलोमी	२	४	१०२	१३ ग्रामेयक	३	१	११२
गुर्विणी	२	६	२२	"	२	५	१०	"	२	४	१५९	ग्राम्य	१	६	१९
गुर्वफ	२	६	७२	"	२	६	८३	॥	२	९	१११	ग्राम्यधर्म	२	७	५७
गुर्वम	२	४	९	गोकर्णी	२	४	८४	गोवन्दनी	२	४	५५	ग्रावन्	२	३	१
"	२	६	६६	गोकुल	२	९	५८	गोविन्द	१	१	१९	"	२	३	४
"	२	८	८१	गोक्षुरक	२	४	९९	"	३	३	९१	"	३	३	१०६
"	३	३	१४२	गोचर	१	५	८	गोविष्	२	९	५९	ग्रास	२	९	५४
गुस्मिनी	२	४	९	गोजिह्वा	२	४	११९	गोशाल	३	५	४०	ग्राह	१	१०	२१
गुवाक	२	४	१६९	गोडुम्बा	२	४	१५६	गोशीर्ष	२	६	१३१	"	३	२	८
गुह	१	१	३९	गोण्ड	३	५	१८	गोष्ठ	२	१	१३	ग्राहिन्	२	४	२१
गुहा	२	३	६	गोत्र	२	३	१	गोष्ठी	२	७	१५	ग्रीवा	२	६	८८
"	२	४	९३	"	२	७	१	गोष्पद	३	३	९४	ग्रीष्म	१	४	१८
गुह्य	३	३	१५४	"	३	३	१८०	गोसंख्य	२	९	५७	ग्रीवेयक	२	६	१०४
गुह्यक	१	१	११	गोत्रभिद्	१	१	४२	गोस्तन	२	६	१०५	ग्लस्त	३	१	१११
गुह्यकेश्वर	१	१	६८	गोत्रा	२	१	३	गोस्तनी	२	४	१०७	ग्लह	२	१०	४५
गूढ	३	१	८९	"	२	९	६०	गोस्थानक	२	४	१३	ग्लान	२	६	५८
गूढपाद्	१	८	७	गोदारण	२	९	१४	गौतम	१	१	१५	ग्लास्तु	२	६	५८
गूढपुरुष	२	८	१३	गोदुह	२	९	५७	गौधार	२	५	६	ग्लौ	१	३	१४
गूथ	२	६	६८	गोधन	२	९	५८	गौधेय	२	५	६				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
घ				घोषक	२	४	११७	चण्डिका	१	१	३७	चरम	३	१	८१
घट	२	९	३२	घोषणा	१	६	१२	२० चण्डिल	(परिशिष्ट)			चरमक्षमाश्रुत	२	३	६
घटना	२	८	१०७	घ्राण	२	६	८९	चतुःशाल	२	२	६	चराचर	३	१	७४
घटा	२	८	१०७	;	३	१	९०	चतुर	२	१०	१९	चरिष्णु	३	१	७४
३९ घटा	३	३	३९	घ्राणतर्पण	१	५	११	चतुरङ्गुल	२	४	२३	चरु	२	७	१२
द्यतीयन्त्र	२	१०	२७	घ्रात	३	१	९०	चतुरानन	१	१	१६	७७ "	३	३	१९२
घट्ट	३	५	१८					१९ चतुर्थ	३	१	११२	चर्चरी	३	५	१०
घण्टापथ	२	१	१८	च	३	३	२४१	चतुर्भद्र	२	७	५८	चर्चा	१	५	२
घण्टापाटलि	२	४	३९	"	३	४	५	चतुर्भुज	१	१	२०	"	२	६	१२१
घण्टारवा	२	४	१०७	चकोरक	२	५	३५	चतुर्वर्ग	२	७	५७	२० चर्चिका	१	१	३७
घन	१	३	७	चक्र	२	५	३२	चतुर्हयिणी	२	९	६८	चर्मकषा	२	४	१४३
"	१	७	४	"	२	८	५६	चतुष्पथ	२	१	१७	चर्मकार	२	१०	७
"	१	७	९	"	२	८	७८	चत्वर	२	२	१३	चर्मन्	२	७	४६
"	२	८	९१	"	३	३	१८२	"	२	७	१८	"	२	८	९०
"	३	१	६६	चक्रकारक	२	४	१२९	चन	३	४	३	चर्मप्रभेदिका	२	१०	६४
"	३	३	१११	चक्रपाणि	१	१	२०	चन्दन	२	६	१३१	२० चर्ममुण्डा	१	१	३७
घनरस	१	१०	५	चक्रमर्दक	२	४	१४७	चन्द्र	१	३	१३	चर्मप्रसेविका	२	१०	३३
घनसार	२	६	१३०	चक्रला	२	४	१६०	"	२	४	१४६	चर्मन्	२	४	४६
घनाघन	३	३	११०	चक्रवर्तिन्	२	८	२	"	३	३	१८२	"	२	८	७१
घर्म	१	७	३३	चक्रवर्तिनी	२	४	१५३	चन्द्रक	२	५	३१	चर्चा	२	७	३५
घस्मर	३	१	२०	चक्रवाक	२	५	२२	चन्द्रभागा	१	१०	३४	चर्वित	३	१	११०
घस्र	१	४	२	चक्रवाल	१	३	६	चन्द्रमस्	१	३	१३	चर्वणी	२	६	१०
घाटा	२	६	८८	"	२	३	२	चन्द्रमाला	२	४	१२५	चल	३	१	७४
घाण्टिक	२	८	९७	चक्राङ्ग	२	५	२३	५ चन्द्रशाला	२	२	८	चलदल	२	४	२०
घात	२	८	११५	चक्राङ्गी	२	४	८६	चन्द्रशेखर	१	१	३०	चलन	३	१	७४
घातुक	३	१	२८	चक्रिन्	१	८	७	चन्द्रसंज्ञ	२	६	१३०	चल्लाल	३	१	७४
"	३	१	४७	चक्रोवत्	२	९	७७	चन्द्रहास	२	८	८९	चलित	२	८	९६
घास	२	४	१६७	चक्षुःश्रवस्	१	८	६	चन्द्रिका	१	३	१६	"	३	१	८७
घुटिका	२	६	७२	चक्षुष्	२	६	९३	चपल	१	१	६५	चविक	२	४	९८
घुण	३	५	१८	४ चक्षुष्य	३	१	२१०	"	२	९	९९	चव्य	२	४	९८
१२ घूक	२	४	१५	चक्षुष्या	२	९	१०२	"	३	१	४६	चषक	२	१०	४३
घृणित	३	१	३२	चक्षुष्य	३	१	२१०	चपला	१	३	९	चषाल	२	७	१८
घृणा	१	७	१८	चक्षुष्य	३	१	७५	"	२	४	९६	चाक्रिक	२	८	९७
"	३	२	३२	चक्षुष्य	३	१	७५	चपेट	२	६	८४	चाङ्गेरी	२	४	१४०
"	३	३	५१	चक्षुष्य	३	१	७५	चमर	२	५	१०	चाटकौर	२	५	१८
घृणि	१	३	३३	चक्षुष्य	३	१	७५	चमरिक	२	४	२२	४७ चाटु	१	६	१६
घृत	२	९	५२	चक्षुष्य	३	१	७५	चमस	३	५	३५	चाण्डाल	२	१०	२०
"	३	३	७६	चक्षुष्य	३	१	७५	चमसी	३	५	१०	चाण्डालिका	२	१०	३१
२२ घृताची	१	१	५१	चक्षुष्य	३	१	७५	चमू	२	८	७८	चातक	२	५	१७
घृष्टि	२	५	२	चक्षुष्य	३	१	७५	"	२	८	८१	चातुर्वर्ण्य	२	७	२
३८ "	३	३	३९	चक्षुष्य	३	१	७५	चमूरु	२	५	९	चाप	२	८	८३
घोटक	२	८	४३	चक्षुष्य	३	१	७५	चम्पक	२	४	६३	९२ चाप	३	५	२३
घोणा	२	६	८९	चक्षुष्य	३	१	७५	चय	२	२	३	चामर	२	८	३१
घोणिन्	२	५	२	चक्षुष्य	३	१	७५	"	२	५	४०	चामीकर	२	९	९५
घोण्टा	२	४	३७	चक्षुष्य	३	१	७५	चर	२	८	१३	१६ चामुण्डी	१	१	३५
"	२	४	१६९	चक्षुष्य	३	१	७५	"	३	१	७४	२० "	१	१	३७
घोर	१	७	२०	चक्षुष्य	३	१	७५	चरक	३	५	३३	चाम्पेय	२	४	६३
घोष	२	२	२०	चक्षुष्य	३	१	७५	चरण	२	६	७१	"	२	४	६५
८८ "	३	३	२२५	चक्षुष्य	३	१	७५	चरणाशुष	२	५	१७	चार	२	८	१३

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
चार	३	२	१४	चिरण्टी	२	६	९	४६ चोष	३	५	३०	ज			
चारटी	२	४	१४६	चिरन्तन	३	१	७७	१४ चोरित	३	१	११२	३९ जगच्चक्षुस्	१	३	३०
चारण	२	१०	१२	चिरप्रसूता	२	९	७१	चोरपुष्पी	२	४	१२६	जगत्	२	१	६
चारु	३	१	५२	चिरविल्व	२	४	४७	चोल	२	६	११८	"	३	३	८०
चाचिक्य	२	६	१२२	चिररात्राय	३	४	१	चौर	२	१०	२४	२ जगती	२	१	३
१९ चार्वाक	(परिशिष्ट)			चिरस्थ	३	४	१	चौरिका	२	१०	२५	"	२	१	६
चार्मण	३	२	४३	चिराय	३	४	१	चौर्य	२	१०	२५	"	३	३	७१
चालनी	२	९	२६	चिरण्टी	२	६	९	च्युत	३	१	१०४	जगरप्राण	१	१	६२
चाष	२	५	१६	चिलिचिम	१	१०	१८					जगर	२	८	६४
चिकित्सक	२	६	५७	चिल	२	५	२१	छगलक	२	९	७६	जगल	२	१०	४१
चिकित्सा	२	६	५०	"	२	६	६०	छगलान्त्री	२	४	१३७	जग्ध	३	१	१११
चिकुर	२	६	९५	चिह्न	१	३	१७	छन्न	२	८	३२	जग्धि	२	९	५५
"	३	१	४६	चीन	२	५	९	छन्ना	२	४	१०५	जघन	२	६	७४
चिक्रण	२	९	४६	चीर	३	५	३१	"	२	४	१६७	जघनेफला	२	४	६१
चिक्रस	३	५	३५	चीरी	२	५	२८	"	२	९	३७	जघन्य	३	१	८१
चिह्ना	२	४	४३	चीरुका	२	५	२८	छन्नाकी	२	४	११५	"	३	३	१५९
चित	१	५	१	चीवर	३	५	३१	छद	२	४	१४	जघन्यज	२	६	४३
"	३	४	३	चुक	२	४	१४१	"	२	५	३६	"	२	१०	१
चिता	२	८	११७	"	२	९	३५	छदन	२	४	१४	जङ्गम	३	१	७४
चिति	२	८	११७	"	३	५	२०	छदिस	२	२	१४	जङ्गमेतर	३	१	७३
चित्त	१	४	३१	चुक्रिका	२	४	१४०	छद्यन्	१	७	३०	जङ्गा	२	६	७२
चित्तविभ्रम	१	७	२६	चुल	२	६	६०	छन्द	३	२	२०	जङ्गाकारिक	२	८	७३
चित्तसमुन्नति	१	७	२२	चुलि	२	९	२९	"	३	३	८८	जङ्गाल	२	८	७३
चित्तामोग	१	५	२	चूचुक	२	६	७७	छन्दस्	२	७	३२	जटा	२	४	११
७५ चित्तोद्रेक	१	५	५२	चूडा	२	५	३१	"	३	३	२३२	"	२	६	९७
चित्या	२	८	११७	"	२	६	९७	छन्न	२	८	२२	"	३	३	३८
चित्र	१	५	१७	चूडामणि	२	६	१०२	"	३	१	९८	जटामांसी	२	४	१३४
"	१	७	१९	चूडाला	२	४	१६०	छल	२	८	१०८	जटिन्	२	४	३२
"	३	३	१७८	६ चूत	१	१	२६	छवि	१	३	१७	जटिला	२	४	१३४
चित्रक	२	४	५१	"	२	४	३३	"	१	३	३४	जठर	२	६	७७
"	२	४	८०	चूर्ण	२	६	१३४	छाग	२	९	७६	"	३	३	१८९
"	२	६	१२३	"	२	८	९९	छागी	२	९	७६	जड	१	३	१९
चित्रकर	२	१०	७	चूर्णकुन्तल	२	६	९६	छात	२	६	४४	"	३	१	३८
७ चित्रकाय	२	५	१	चूर्णि	३	५	९	"	३	१	१०३	जडुल	२	६	४९
चित्रकृत	२	४	२७	चूलिका	२	८	३८	छात्र	२	७	११	जतु	२	६	१२५
चित्रतण्डुला	२	४	१०६	चेटक	२	१०	१७	छादित	३	१	९८	"	३	५	१३
चित्रपर्णी	२	४	९२	चेद	३	४	१२	छान्दस	२	७	६	जतुक	२	९	४०
चित्रमानु	१	१	५३	चेतकी	२	४	५९	छाया	३	३	१५७	जतुका	२	५	२६
"	१	३	३०	चेतन	१	४	३०	३२ छायानाथ	१	३	३८	जतुकृत	२	४	१५३
"	३	३	१०५	चेतना	१	५	१	छित	३	१	१०३	जतुका	२	४	१५३
चित्रशिखण्डिज	१	३	३४	चेतस्	१	४	३१	छिद्र	१	८	२	जधु	२	६	७८
चित्रशिखण्डिन्	१	३	२७	चेल	२	६	११५	छिद्रित	३	१	९९	जडा	२	४	८६
चित्रा	२	४	८७	"	३	३	२०२	छिन्न	३	१	१०३	५८ जन	३	३	१२८
"	२	४	१५६	चैत्य	२	२	७	छिन्नरुहा	२	४	८२	जनक	२	६	२८
चिन्ता	१	७	२९	चैत्र	१	४	१५	११ छुछुन्दरी	२	५	११	जनकम	२	१०	१९
चिपिटक	२	९	४७	चैत्ररथ	१	१	७०	छुरिका	२	८	९२	जनता	३	२	४२
चिमुक	३	६	९०	चैत्रिक	१	४	१५	छेक	२	५	४३	जनन	१	४	३०
चिरक्रिय	३	१	१७	चोच	३	४	१३४	छेदन	३	२	७	"	२	७	१
१३ चिरजीविन्	२	५	२०	४६ चोष	६	१	६१								

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
जननी	२	६	२९	जलधर	१	३	७	जामि	३	३	१४२	जीवातु	२	८	१२०
जनपद	२	१	८	जलनिधि	१	१०	२	जाम्बव	२	४	१९	जीवान्तक	२	१०	१४
जनयित्री	२	६	२९	जलनिर्गम	१	१०	७	जाम्बूनद	२	९	९५	जीविका	२	९	१
जनश्रुति	१	६	७	जलनीली	१	१०	३८	जायक	२	६	१२५	८५ जीवितेश	३	३	२१८
जनार्दन	१	१	१९	जलपुष्प	३	५	२३	जाया	२	६	६	जुगुप्सा	१	६	१३
जनाश्रय	२	२	९	जलप्राय	२	१	१०	जायाजीव	२	१०	१२	जुङ्ग	२	४	१३७
जनि	१	४	३०	जलमुच	१	३	७	जायापति	२	६	३८	जुहू	२	७	२५
जनी	२	४	१५२	जलव्याल	१	८	५	जायु	२	६	५०	जूति	३	२	३८
"	२	६	९	जलशुक्ति	१	१०	२३	जार	२	६	३५	जूति	३	२	३८
जनुस्	१	४	३०	११ जलशायिन्	१	१	२१	जाल	१	१०	१६	जृम्भ	१	७	३५
जन्तु	१	४	३०	जलाधार	१	१०	२५	"	३	३	२००	जृम्भण	१	७	३५
जन्तुफल	२	४	२२	जलाशय	१	१०	२५	जालक	२	४	१६	जैतु	२	८	७४
जन्मन्	१	४	३०	"	२	४	१६४	जालिक	२	१०	१४	"	२	८	७७
जन्मिन्	१	४	३०	जलोच्छ्वास	१	१०	१०	२८ "	३	३	१७	जैमन	२	९	५६
जन्य	२	७	५८	जलौकस्	१	१०	२२	जाली	२	४	११८	जैय	२	८	७४
"	२	८	१०३	जलौका	१	१०	२२	जाल्म	२	१०	१६	जैत्र	२	८	७४
"	३	३	१५९	जल्पाक	३	१	३३	"	३	१	१७	१६ जैमिनीय (परिशिष्ट)			
जन्यु	१	४	३०	जक्षित	३	१	१०७	जिघत्सु	३	१	२०	जैवातुक	१	३	१४
जप	२	७	४७	जद	१	१	६४	जिह्वी	२	४	९०	"	३	१	६
जपापुष्प	२	४	७६	"	२	८	७३	जिह्वर	२	८	७२	"	३	३	११
जम्पती	२	६	३८	जवन	२	८	४५	जिन	१	१	१३	जोङ्गक	२	६	१२६
जम्बाल	१	१०	९	"	२	८	७३	जिष्णु	१	१	४२	जोषम्	३	३	२५१
जम्बीर	२	४	२४	"	३	२	३८	"	२	८	७७	३६ श	३	३	३३
"	२	४	७९	जवनिका	२	६	१२०	जिह्व	३	१	७१	"	२	७	५
जम्बु	२	४	१९	जवापुष्प	२	४	७६	"	३	३	१४१	ज्ञपित	३	१	९८
जम्बुक	२	५	५	जह्नुतनया	१	१०	३१	जिह्वा	१	८	८	ज्ञप्त	३	१	९८
"	३	३	३	जागरा	१	२	१९	जिह्वा	२	६	९१	ज्ञप्ति	१	५	१
जम्बू	२	४	१९	जागरितु	३	१	३२	जीन	२	६	४२	ज्ञातसिद्धान्त	२	८	१५
जम्भ	२	४	२४	जागरूक	३	१	३२	जीमूत	१	३	७	ज्ञाति	२	६	३४
जम्भभेदिन्	१	१	४३	जागर्या	३	२	१९	"	२	४	६९	ज्ञातु	३	१	३०
जम्भल	२	४	२४	जाङ्गलिक	१	८	११	"	३	३	५८	ज्ञातेय	२	६	३५
जम्भीर	२	४	२४	जाङ्गिक	२	८	७३	जीरक	२	९	३६	ज्ञानिन्	२	८	१४
जय	२	४	६६	जात	१	४	३१	जीर्ण	२	६	४२	ज्या	२	१	२
"	२	८	११०	४९ "	३	३	८५	जीर्णि	३	२	९	"	२	८	८५
"	३	२	१२	जातरूप	२	९	९५	जीर्णवस्त्र	२	६	११५	ज्यानि	३	२	९
जयन	३	२	१२	जातवेदस्	१	१	५३	जीव	१	३	२४	ज्यायस्	२	६	४३
जयन्त	१	१	४६	जातापत्या	२	६	१६	"	२	८	११९	"	३	३	२३५
जयन्ती	२	४	६५	जाति	१	४	३१	जीवक	२	४	४४	ज्येष्ठ	३	३	४१
जया	२	४	६५	"	२	४	७२	"	२	४	१४२	ज्येष्ठ	१	४	१६
जय्य	२	८	७४	"	३	३	६८	जीवजीव	२	५	३५	ज्योतिरिक्कण	२	५	२८
जरठ	३	१	७६	जातीकोश	२	६	१३२	जीवन	१	१०	३	ज्योतिष्मती	२	४	१५०
जरण	२	९	३६	जातीफल	२	६	१३२	"	२	९	१	ज्योतिस्	३	३	२३०
जरत्	२	६	४२	जातु	३	४	४	जीवनी	२	४	१४२	ज्योरस्ना	१	३	१६
जरद्गव	२	९	६१	३३ जातुष	(परिशिष्ट)			जीवनीया	२	४	१४२	ज्योतिषिक	२	८	१४
जरा	२	६	४१	जातोक्ष	२	९	६१	जीवनौषध	२	८	१२०	ज्योत्स्नी	१	४	५
जरायु	२	६	३८	७२ जात्य	३	३	१६१	जीवन्तिका	२	४	८२	"	२	४	११८
जरायुज	३	१	५०	जानु	२	६	७२	"	२	४	८३	ज्वर	२	६	५६
जल	१	१०	३	जालाल	२	१०	११	जीवन्ती	२	४	१४१	"	३	२	३८
जलजन्तु	१	१०	२०	जामातु	२	६	३२	जीवा	२	४	१४२	ज्वलन	१	१	५३
												ज्वाल	२	१	५७

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
२६ शब्दावात	१	१	६२	तत	१	७	४	तमस्विनी	१	४	४	ताण्डव	३	५	३४
श्टामला	२	४	१२७	"	३	१	८६	तमाल	२	४	६८	तात	२	६	२८
श्टिति	३	४	२	ततस्	३	४	३	"	३	५	३३	तान्त्रिक	२	८	१५
श्टर	२	३	५	तत्काल	२	८	२९	तमालपत्र	२	६	१२३	तापस	२	७	४२
श्टर	१	७	८	तत्त्व	१	७	९	तमिस्र	१	८	३	तापसतरु	२	४	४६
श्टरी	३	५	१०	तत्पर	३	१	९	३८ तमिस्रइन्	१	३	३०	तापिच्छ	२	४	६८
श्टष	१	१०	१७	तथा	३	४	९	तमिस्रा	१	४	५	तमरस	१	१०	४०
श्टषा	२	४	११७	"	३	४	२३	तमी	१	४	४	तामलक्री	२	४	१२७
श्टाटल	२	४	३९	तथागत	१	१	१३	तमोनुद्	३	३	८९	तामसी	१	४	५
श्टाटलि	३	५	३८	तथ्य	१	६	२२	तमोपह	३	३	२३८	ताम्बूलवल्ली	२	४	१२०
श्टाडुक	२	४	४०	तद्	३	४	३	तरक्षु	२	५	१	ताम्बूली	२	४	१२०
श्टिण्टी	२	४	७४	तदा	३	४	२२	तरङ्ग	१	१०	५	ताम्रक	२	९	९७
"	२	४	७५	तदात्व	२	८	२९	तरङ्गिणी	१	१०	३०	ताम्रकणों	१	३	५
श्टिलिका	२	५	२८	तदानीम्	३	४	२२	तरणि	१	३	३०	ताम्रकुट्टक	२	१०	८
				तनय	२	६	२७	"	१	१०	१०	ताम्रचूड	२	५	१७
				तनु	२	६	७१	"	२	४	७३	तार	१	७	२
टक्क	२	१०	३४	"	३	१	६१	तरपण्य	१	१०	११	५१ "	१	७	२
३२ "	३	३	१७	"	३	१	६६	तरल	२	६	१०२	"	३	३	१६६
"	३	५	३३	"	३	३	११३	"	३	१	७५	तारकजित	१	१	४०
टिट्टिमक	२	५	३५	तनुत्र	२	८	६४	तरला	२	९	५०	तारका	१	३	२१
टीका	३	५	७	तनू	२	६	७१	तरस्	१	१	६४	तारा	१	३	२१
डण्डक	२	४	५६	तनूकृत	३	१	९९	"	२	८	१०२	३२ तारापथ	१	२	१
				तनूनपाव	१	१	५३	तरस	२	६	६३	तारुण्य	२	६	४०
				तनूरुह	२	५	३६	तरस्विन्	२	८	७३	तार्क्ष्य	१	१	२९
डमर	३	२	१४	"	२	६	९९	"	३	२	१२८	"	३	३	१४५
डमर	१	७	८	तन्तु	२	१०	२८	तरि	१	१०	१०	तार्क्ष्यशैल	२	९	१०२
डयन	२	८	५२	तन्तुभ	२	९	१७	तरु	२	४	५	ताल	१	७	९
डहु	२	४	६०	तन्तुवाय	२	५	१३	तरुण	२	६	४२	"	२	४	१६८
डिण्डिम	१	७	८	"	२	१०	६	तरुणी	२	६	८	"	२	६	८३
डिम्प	३	२	१४	तन्तुसन्तत	३	१	१०१	तर्क	१	५	३	"	२	९	१०३
डिम्भ	२	५	३८	तन्त्र	३	३	१८५	तर्कविद्या	२	६	५	तालपत्र	२	६	१०३
"	३	३	१३४	तन्त्रक	२	६	११२	तर्कारी	२	४	६५	तालपणी	२	४	१२३
डिम्भा	२	६	४१	तन्त्रिका	२	४	८२	तर्जनी	२	६	८१	तालमूलिका	२	४	११९
डुण्डुभ	१	८	५	तन्द्रा	३	३	१७६	तर्णक	२	९	६१	तालवृन्तक	२	६	१४०
				तन्द्री	१	७	३७	तद्	२	९	३४	तालाङ्क	१	१	२४
डका	१	७	६	तप	१	४	१९	तर्पण	२	७	१४	ताली	२	४	१२७
				तपःक्लेशसह	२	७	४२	"	२	९	५६	"	२	४	१७०
तक	२	९	५३	तपन	१	३	३१	"	३	२	४	तालु	२	६	९१
तक्षक	३	३	४	"	१	९	१	तर्मन्	२	७	१९	तावत	३	३	२४६
तक्षन्	२	१०	९	तपनीय	२	९	९४	तर्ष	१	७	२८	तिक्त	१	५	९
तट	१	१०	७	तपस्	१	४	१५	"	२	९	५५	तिक्तक	१	४	१५५
तटिनी	१	१०	३०	"	३	३	२३२	तल	२	८	८४	तिक्तशाक	२	४	२५
तडाग	१	१०	२८	तपस्य	१	४	१५	"	३	३	२०२	तिग्म	१	३	३५
तडित्	१	३	९	तपस्विन्	२	७	४२	तलिन्	३	३	१२७	तितठ	२	९	२६
तडित्वत्	१	३	७	तपस्विनी	२	४	१३४	तक्षप	३	३	१३१	तितिक्षा	१	७	२४
तण्डक	३	५	३३	तम	१	३	२६	तल्लज	१	४	२७	तितिक्षु	३	१	३१
तण्डुल	२	४	१०६	तमस्	१	४	२९	तष्ट	३	१	९९	तिष्ठिरि	२	५	३५
तण्डुलीय	१	४	१३६	"	१	८	३	तस्कर	२	१०	२४	तिष्ठि	१	४	१
				"	३	३	२३१	ताण्डव	१	७	१०				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
तिनिश	२	४	२६	तुच्छ	३	१	५६	तूलिका	२	१०	३२	त्यक्त	३	१	१०७
तिन्तिडी	२	४	४३	तुण्ड	२	६	८९	तूवर	३	३	१६५	त्याग	२	७	२९
तिन्तिडीक	२	९	३५	तुण्डिकेरी	२	४	११६	तूणीशील	३	१	३९	त्रपा	१	७	२३
तिन्दुक	२	४	३८	"	२	४	१३९	तूणीक	३	१	३९	त्रपु	२	९	१०५
तिन्दुकी	३	५	८	२१ तुण्डिन्	१	१	४०	तूणीकाम्	३	४	९	त्रयो	१	६	३
तिमि	१	१०	१९	तुण्डिम	२	६	६१	तूणीम्	३	४	९	"	१	६	३
तिमिक्किल	१	१०	२०	तुण्डिल	२	६	६१	तृण	२	४	१६७	३९ त्रयीतनु	१	१	३०
तिमित	३	१	१०५	तुत्या	२	४	९५	तृणद्रुम	२	४	१७०	त्रस	३	१	७४
तिमिर	१	८	३	"	२	४	१२५	तृणधान्य	२	९	२५	त्रसर	३	२	२४
तिरस्	३	३	२५६	तुत्याञ्जन	२	९	१०१	तृणध्वज	२	४	१६०	त्रस्त	३	१	२५
"	३	४	६	तुन्द	२	६	७७	तृणराज	२	४	१६८	त्राग	३	१	१०६
तिरस्करिणी	२	६	१२०	तुन्दपरिमृज	२	१०	१८	तृणशून्य	२	४	६९	"	३	२	८
तिरस्त्रिया	१	७	२२	तुन्दिक	२	६	४४	तृण्या	२	४	१६८	त्रास	३	१	१०६
तिरीट	२	४	३३	तुन्दिन्	२	६	४४	तृतीयाकृत	२	९	९	त्रायन्ती	२	४	१५०
"	३	५	३०	तुन्दिल	२	६	४४	तृतीयाप्रकृति	२	६	३९	त्रायमाणा	२	४	१५०
तिरोधान	१	३	२२	तुन्न	२	४	१२७	तृप्त	३	१	१०३	३३ त्रायुष	२	२	३८
तिरोहित	२	८	११२	तुन्नवाय	२	१०	६	तृप्ति	२	९	५६	त्रास	१	७	२१
तिर्यच्	३	१	३४	तुमुल	२	८	१०६	तृष	१	७	२७	त्रिक	२	६	७६
तिलक	२	४	४०	८२ तुमुल	३	३	२०५	"	२	९	५५	त्रिककुद्	२	३	२
"	२	६	४९	तुम्बी	२	४	१५६	तृष्णक्	३	१	२२	त्रिकड	२	९	१११
"	२	६	६५	तुरग	२	८	४३	तृष्णा	३	१	५१	त्रिका	१	१०	२७
"	२	६	१२३	तुरङ्ग	२	८	४३	तेजन	२	४	१६१	त्रिकूट	२	३	२
"	२	९	४३	तुरङ्गम	२	८	४३	तेजनक	२	४	१६२	त्रिखट्व	३	५	४१
तिलकालक	२	६	४९	तुरङ्गवदन	१	१	७१	तेजनो	२	४	८३	त्रिखट्वी	३	५	४१
तिलपर्णी	२	६	१३२	तुरायण	३	२	२	तेजस्	२	६	६२	त्रिगुणाकृत	२	९	९
तिलपिञ्ज	२	९	१९	तुरासाह	१	१	४४	"	३	३	२३४	त्रितक्ष	३	५	४१
तिलपेज	२	९	१९	१९ तुरीय	३	१	११२	३८ तेजसारासि	१	३	३०	त्रितक्षी	३	५	४१
तिलरस	१	८	५	तुरुष्क	२	६	१२८	तेजसावर्तनी	२	१०	३३	त्रिदश	१	१	७
२२ तिलोत्तमा	१	१	५१	१९ तुर्य	३	१	११२	तेजिन्न	३	१	९१	त्रिदशालय	१	१	६
३१ तिलौदन (परिशिष्ट)				तुला	२	९	८७	तेम	३	२	२९	त्रिदिव	१	१	६
तिलय	२	९	७	तुलाकोटि	२	६	१०९	तेमन	२	९	४४	त्रिदिवेश	१	१	७
तिल्व	२	३	३३	तुलामान	२	९	८५	तैत्तिर	२	५	४३	त्रिपथगा	१	१०	३१
तिष्य	१	३	२२	तुल्य	२	१०	३६	३१ तैल (परिशिष्ट)				त्रिपुटा	२	४	१०८
"	३	३	१४७	तुल्यपान	२	९	५५	तैलपर्णिक	२	६	१३१	"	२	४	१२५
तिष्यफला	२	४	५७	तुवर	१	५	९	तैलपायिका	२	५	२६	त्रिपुरान्तक	१	१	३३
तीक्ष्ण	१	३	३५	तुवरिका	२	४	१३१	तैलम्पाता	३	५	६	त्रिफला	२	९	१११
"	२	९	९८	तुष	२	४	५८	तैलीन	२	९	७	त्रिभण्डी	२	४	१०८
"	३	३	५३	"	२	१	२२	तैष	१	४	१५	त्रियामा	१	४	४
तीक्ष्णगन्धक	२	४	३१	तुषार	१	३	१८	तोक	२	६	२८	त्रिलोचन	१	१	३२
तीर	१	१०	७	"	१	३	१९	तोकम	२	९	१६	त्रिवर्ग	२	७	५७
तीर्थ	३	३	८६	तुषित	१	१	१०	तोटक	३	५	३०	"	२	८	१९
तीव्र	१	१	६७	तुहिन	१	३	१८	तोत्र	२	८	४१	त्रिविक्रम	१	१	२०
तीव्रवेदना	१	९	३	तृण	२	८	८८	"	२	९	१२	त्रिविष्टप	१	१	६
तु	३	३	२४२	तृणी	२	८	८९	तोदन	२	९	१२	त्रिवृत	२	४	१०८
"	३	४	५	तृणीर	२	८	८८	तोमर	२	८	९३	त्रिवृता	२	४	१०८
"	३	४	१५	तृण	१	१	६५	तोय	१	१०	४	त्रिसन्ध्य	१	४	३
तुङ्ग	२	४	२५	तूल	२	४	४२	तोयपिप्पली	२	४	१११	३१ त्रिसर (परिशिष्ट)			
"	३	१	७०	"	२	९	१०६	तोरण	२	२	१६	३१ त्रिसरा (परिशिष्ट)			
तुङ्गी	२	४	१३९	८१ तूरि	३	३	२०५	तौर्यत्रिक	१	७	१०	त्रिसीत्य	२	९	९

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
त्रिस्रोतस्	१	१०	३१	दण्ड	१	३	३१	दर्भ	२	४	१६६	दामनो	२	९	७३
त्रिद्वय	२	९	९	"	२	८	२१	दवि	२	९	३४	दामोदर	१	१	१८
त्रिहायणी	२	९	६२	"	२	८	७९	दविका	२	४	११९	दायाद	३	३	८९
त्रुटि	२	४	१२५	"	३	३	४२	द्वयद्वी	३	३	१३३	३१ दारक	३	३	१७
"	३	१	६२	दण्डधर	१	१	५९	द्वीकर	१	८	८	दारा	२	६	६
"	३	३	३७	दण्डनीति	१	६	५	दर्श	१	४	८	दारद	१	८	११
त्रेता	२	७	२०	दण्डविष्कम्भ	२	९	७४	"	२	७	४८	दारित	३	१	१००
"	३	३	६९	दण्डाहत	२	९	५३	दर्शक	२	८	६	दारु	२	४	१३
त्रोटि	२	५	३६	दद्रुघ्न	२	४	१४७	दर्शन	३	१	३१	"	२	४	५३
त्र्यम्बक	१	१	३३	दधित्थ	२	४	२१	दल	२	४	१४	९३ "	३	५	२३
त्र्यम्बकसख	२	१	६८	दधिफल	२	४	२१	८० "	३	३	२०५	१३ दारुज	१	१	२८
त्र्युषण	२	९	१२१	दधिशक्तु	२	९	४८	दव	३	३	२०६	दारुण	१	७	२०
त्व	३	१	८२	दनुज	१	१	१२	२५ "	१	१	५७	दारुहरिद्रा	२	४	२०२
त्वक्क्षोरी	२	९	१०९	दन्त	२	६	९१	दविष्ठ	३	१	६९	दारुहस्तक	२	९	३४
त्वक्पत्र	२	४	१३४	"	३	५	१२	दवीयस्	३	१	६९	दावावाट	१	५	१७
त्वक्सार	२	४	१६०	६ दन्तक	१	३	६	दशन	२	६	९१	दाविका	२	९	१०१
त्वच्	२	४	१२	दन्तधावन	२	४	४९	दशनवासस्	२	६	९०	दावी	२	४	१०२
"	२	६	६२	दन्तभाग	२	८	४०	दशबल	१	१	१४	दाव	३	३	२०६
त्वच	२	४	१३४	दन्तशठ	२	४	२१	दशमिन्	२	६	४३	दाविक	१	१०	३६
त्वचिसार	२	४	१६०	"	२	४	२४	दशमोस्थ	३	३	८७	दाश	१	१०	१५
त्वरा	३	२	२६	दन्तशठा	२	४	१४०	दशा	२	६	११४	दाशपुर	२	४	१३१
त्वरित	१	१	६४	दन्तावल	२	८	३४	"	३	३	२१६	दास	२	१०	१७
"	२	८	७३	दन्तिका	२	४	१४४	दस्यु	२	८	१०	दासी	१	४	७४
त्वरितोदित	१	६	२०	दन्तिन्	२	८	३४	"	२	१०	२४	दासीसभ	३	५	२७
त्वष्ट	२	१	९९	दन्दशूक	१	८	८	दस	१	१	५१	दासेय	२	१०	१७
त्वष्टृ	२	१०	९	दभ्र	३	१	६१	दहन	१	१	५५	दासेर	२	१०	१७
"	३	३	३५	दम	२	८	२१	१९ दाक्षायणी	१	१	३७	दिगम्बर	३	१	३९
त्विष्	१	३	३४	"	३	२	३	"	१	१	३७	दिग्ध	२	८	८८
"	३	३	२२५	दमथ	३	२	३	"	१	३	२१	"	३	१	९०
त्विषाम्पति	१	३	३०	दमित	३	१	९७	दाक्षाय्य	२	५	२१	दित	३	१	१०३
त्सर	२	८	९०	दमूनस्	१	१	५६	दाडिम	२	४	६४	दितिसुत	१	१	१२
द				दम्पती	२	६	३८	"	३	५	४२	दिधिषु	२	६	२३
दंश	२	५	२७	दम्भ	१	७	३०	दाडिमपुष्पक	२	४	४९	दिधिषू	२	६	२३
दंशन	२	८	६४	दम्भोलि	१	१	४७	दाण्डधाता	३	५	६	दिन	१	४	२
दंशित	२	८	६५	दम्भ्य	२	९	६२	दात	३	१	१०३	४० दिनभणि	१	१	३०
दंशी	२	५	२७	दया	१	७	१८	दात्यूह	२	५	२१	दिनान्त	१	४	३
दंष्ट्रिन्	२	५	२	दयालु	३	१	१५	दात्र	२	९	१३	दिव्	१	१	६
दक्ष	२	१०	१९	दयित	३	१	५३	२९ दाधिक	(परिशिष्ट)			"	१	२	१
९० "	३	३	२२५	दर	१	७	२१	दान	१	७	२९	दिवस	१	४	२
दक्षिण	३	१	८	"	३	३	१८४	"	१	८	२०	दिवस्पति	१	१	४२
दक्षिणस्थ	२	८	६०	दरत्	३	५	९	"	२	८	३७	४ दिवस्पृथिवी	२	१	१८
दक्षिणाग्नि	२	७	१९	दरिद्र	३	१	४९	दानव	१	१	१२	दिवा	३	४	६
दक्षिणार्ह	३	१	५	दरी	२	३	६	दानवारि	१	१	९	दिवाकर	१	३	२८
दक्षिणैय	३	१	५	ददुर	१	१०	२४	दानशौण्ड	३	१	६	दिवाकीर्ति	२	१०	१०
दक्षिणैर्मन्	२	१०	२४	ददुर्ण	२	६	५९	दान्त	२	७	४२	"	२	१०	१९
दक्षिण्य	३	१	५	ददुरीगिन्	२	६	५९	"	३	१	९७	१२ दिवान्ध	२	५	१४
दग्ध	३	१	९९	५२ दर्प	१	७	२१	दान्ति	३	२	३	११ दिवान्धिका	२	५	११
दग्धिका	२	९	४९	दर्पक	१	१	२५	दापित	३	१	४०	१२ दिवाभीत	२	५	१४
				दग्धण	२	६	१४०	दामन्	२	९	७३	दिविषद्	१	१	८

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
दिनौकस्	१	१	७	दुर्जन	३	१	४७	देवप्रथक	२	४	१६६	दोहवती	२	६	२१
"	३	३	२२७	दुर्दिन	१	३	१२	देवतर	१	१	५०	३ बावास्थिवी	२	१	१८
दिन्योपपादुक	३	१	५०	दुर्दुम	२	४	१४८	देवगा	१	१	९	३ बावाभूमी	२	१	१८
दिस्	१	३	२	दुर्नामक	२	६	५४	देवताड	२	४	६९	३१ सु	१	३	१
"	३	५	३	दुर्नामन्	१	१०	२५	देवदाह	२	४	५४	सुति	१	३	१७
दिश्य	१	३	१	दुर्बल	२	६	४४	देवघृन्	३	१	३४	"	१	३	३४
दिष्ट	१	४	१	दुर्मानस	३	१	८	देवन	२	१०	४५	सुमणि	१	३	३०
"	१	४	२८	दुर्मुख	३	१	३६	"	३	३	११७	सुम्न	२	९	९०
"	३	३	३५	दुर्वर्ण	२	९	९६	देवभूय	२	७	५२	५८ "	३	३	१२८
दिहान्त	२	८	११६	दुर्विष	३	१	४९	देवमातृक	२	१	१२	सूत	२	१०	४४
दिहवा	२	४	१०	दुर्विद	२	८	१०	देवयोनि	१	१	११	सूतकारक	२	१०	४४
दीक्षित	२	७	८	दुलि	१	१०	२४	देवर	२	६	३२	सूतकृत	२	१०	४३
दीदिवि	२	९	४८	दुश्च्यवन	१	१	४४	देवक	२	१०	११	सो	१	१	६
दीधिति	१	३	३३	दुष्कृत	१	४	२३	देववस्कम	२	४	२५	"	१	२	१
दीन	३	१	४९	दुष्ट	३	४	१९	देवसभा	१	१	४८	सोत	१	३	३४
दीप	२	५	१३८	दुष्पत्र	२	४	१२८	देवाजीव	२	१०	११	द्रप्त	२	९	५१
दीपक	३	३	११	दुष्पवर्षिणी	२	४	११४	देवी	१	७	१३	द्रव	१	७	३२
दीप्ति	१	३	३४	दुहितृ	२	६	२८	"	२	४	८३	"	२	८	१११
दीप्य	२	४	१११	दून	२	८	१६	"	२	४	१३३	द्रवन्ती	२	४	८७
दीर्घ	३	१	६९	दूती	२	६	१७	देष्ट	२	६	३२	द्रविण	२	८	१०२
दीर्घकोशिका	१	१०	२५	दूत्य	२	८	१६	देस	२	१	८	"	२	९	९०
११ दीर्घकुम्भी	२	५	११	दून	३	१	१०२	देसकप	२	८	२४	"	३	२	२३
दीर्घदशिन्	२	७	६	दूर	३	१	६८	२७ देक्षिक	३	३	१७	"	३	३	५२
२७ दीर्घनिद्रा (परिशिष्ट)				दूरदशिन्	२	७	६	देह	२	६	७१	द्रव्य	२	९	९०
दीर्घवृद्ध	१	८	८	दूर्वा	२	४	१५८	देहली	२	२	१३	"	३	३	१५४
दीर्घवृन्त	२	४	५७	दूषिका	२	६	६७	देतेव	१	१	१२	द्राक्	३	४	२
दीर्घसूत्र	३	१	१७	दूष्य	२	६	१२०	देत्य	१	१	१२	द्राक्षा	२	४	१०७
दीर्षिका	१	१०	२८	दूष्या	२	८	४२	देत्यगुरु	१	३	२५	द्राविष्ठ	३	१	११२
दुःख	१	९	३	दुष्ट	१	१	६७	देत्या	२	४	१२३	द्राविकक	२	४	१३५
"	३	५	२३	"	३	१	७६	देत्यारि	१	५	१९	हु	२	४	५
दुःखमम्	३	४	१४	"	३	३	४५	दैर्घ्य	२	६	११४	"	३	५	११
दुःस्पर्श	२	४	९१	दुष्टसम्भि	३	१	७५	दैव	१	४	२८	हुक्किम	२	४	५३
दुःस्पर्शा	२	४	९४	दुति	३	५	१९	दैव (तीर्थ)	२	७	५०	हुवण	२	८	९१
दुःकूल	२	६	११३	दुष्	२	६	९३	दैवस	२	८	१४	हुण	२	५	१४
दुग्ध	२	९	५१	"	३	३	२१७	दैवसा	२	६	२०	हुणी	३	५	९
दुग्धिका	२	४	१००	दुषद्	२	३	४	दैवत	१	१	९	हुत	१	१	६४
दुन्दुभि	१	७	६	दुष्ट	२	८	३०	दैवत(अहोरात्र)	१	४	२१	"	३	१	८९
"	३	३	१३६	दुष्टरजस्	२	६	८	दोला	२	४	९५	"	३	१	१००
दुरध	२	१	१६	दुष्टान्त	३	३	६२	"	२	८	५३	हुम	२	४	५
दुराकभा	२	४	९२	दुष्टि	२	७	९३	९० दोष	३	३	२२५	हुमामय	२	६	१२५
दुरित	२	४	२३	"	३	३	३८	दोष	२	७	५	हुमोत्पल	२	४	६०
४६ दुरेणवा	१	६	१६	दैव	१	१	७	३६ "	३	३	३३	हुवय	२	९	८५
दुरोदर	३	३	१७१	"	१	७	१३	९० दोषा	३	३	२२५	हुविण	१	१	१७
दुर्ग	२	८	१७	देवकीदन्दन	१	१	२१	"	३	४	६	श्रौण	२	९	८८
दुर्गत	३	१	४९	देवकुसुम	२	६	१२५	श्रौषेकदृष्ट	३	१	४६	"	३	३	४९
दुर्गति	१	९	१	देवखातक	१	१०	२७	दोस्	२	६	८०	श्रौणकाक	२	५	२१
दुर्गन्ध	१	५	१२	देवखातविक	२	३	६	"	३	५	१२	श्रौणक्षीरा	२	९	७२
दुर्गसञ्चर	३	२	२५	देवच्छन्द	२	६	१०५	दोहद	१	७	२७	श्रौणकुम्भा	२	९	७२
दुर्गा	१	१	३७												

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
द्रोणी	१	१०	११	धनद	१	९	६८	धान्यत्वच्	२	९	२०	धूर्त	३	१	४७
"	२	४	९५	धनहरी	२	४	१२८	धान्याक	२	९	३८	धूर्वह	२	९	६५
द्रोचिन्तन	१	५	४	धनाधिप	१	१	६८	धान्याम्ल	२	९	३९	धूलि	२	८	१८
द्रोणिक	२	९	१०	धनिम्	३	१	१०	धामन्	३	३	१२४	धूसर	१	५	१३
द्वन्द्व	२	५	३८	५६ "	३	३	१२८	४१ धामनिधि	१	३	३०	धृति	३	३	७६
"	३	३	२१२	धनिष्ठा	१	३	२२	धामार्गव	२	४	८८	धृष्ट	३	१	२५
द्वयातिग	२	७	४४	धनुर्धर	२	८	६९	"	२	४	११७	धृष्णज्	३	१	२५
दाःस्थ	२	८	६	धनुःपट	२	४	३८	धाव्या	२	७	२२	धृष्णि	२	४	३३
दाःस्थित	२	८	६	धनुष्मत्	२	८	६९	धारणा	२	८	२६	धेनु	२	९	७१
दादशात्मन्	१	३	२८	धनुस्	२	८	८३	धारा	२	८	४९	धेनुका	२	८	३६
दापर	१	५	३	धन्य	३	१	३	७५ "	३	३	१९२	"	३	३	१५
"	३	३	१६	धन्वन्	२	१	५	धाराधर	१	३	७	धेनुप्या	२	९	७२
दार्	२	२	१६	"	२	८	८३	धारासम्पात	१	३	११	धेनुक	२	९	६०
दार्	२	२	१६	धन्वयास	२	४	९१	धार्तराष्ट्र	२	५	२४	धैवत	१	७	१
९४ "	३	५	२३	धम्बिन्	२	८	६९	धावनी	२	४	९३	धोरण	२	८	५८
द्वारपाल	२	८	६	धमन	२	४	१६२	धिक्	३	३	२४०	धौतकौशेय	२	६	११३
दिगुणाकृत	२	९	९	धमनि	२	६	६५	धिकृन्	३	१	३९	धौरितक	२	८	४८
दिज	२	५	३२	धमनी	२	४	१३०	"	३	१	९४	धौरेय	२	९	६५
"	३	३	३०	"	२	३	६५	धिषण	१	३	२४	ध्याम	२	४	१६६
दिबराज	१	३	१५	धम्मिल्ल	२	६	९७	धिषणा	१	५	१	६६ "	३	३	१४५
दिवा	२	४	१२०	धर	२	३	१	धिष्य	३	३	१५५	ध्रुव	१	३	२०
दिवाति	२	७	४	धरणि	२	१	२	७० "	३	३	१६१	"	२	४	८
दिभिह	३	३	१३३	धरा	२	१	२	धी	१	५	१	"	३	१	७२
द्वितीया	२	६	५	धरित्री	२	१	३	धीन्द्रिय	१	५	८	"	३	३	२११
द्विप	२	८	३४	धर्म	१	४	२४	धीमत्	२	७	६	ध्रुवा	२	४	११५
द्विपाष	२	८	२७	"	१	६	३	धीमती	२	६	१२	"	२	७	२५
द्विरद	२	८	३४	"	३	३	१३९	धीर	२	६	१२४	ध्वज	३	८	९९
५३ द्विरसन	१	८	८	धर्मचिन्ता	१	७	२८	"	२	७	५	ध्वजिनी	२	८	७८
द्विरेफ	२	५	२९	धर्मध्वजिन्	२	७	५४	धीवर	१	१०	१५	ध्वनि	१	६	२२
द्विष्	२	८	११	धर्मपत्तन	२	९	३६	धीशक्ति	३	२	२५	ध्वनित	३	१	९४
द्विषत्	२	८	१०	धर्मराज	१	१	१३	धीसचित्र	२	८	४	ध्वस्त	३	१	१०४
द्विहायनी	२	९	६८	"	१	१	५८	धुत	३	१	८७	ध्वाह्	२	५	२०
द्वीप	१	१०	८	"	३	३	३१	धुनी	१	१०	३०	"	३	३	२१९
द्वीपवती	१	१०	३०	धव	२	६	३५	धुर्	२	८	५५	ध्वान	१	६	२२
द्वीपिन्	२	५	१	"	३	३	२०६	धुरन्धर	२	९	६५	ध्वान्त	१	८	३
द्वेषण	२	८	१०	धवल	१	५	१३	धुरीण	२	९	६५	९५ "	३	५	२३
द्वेष्य	३	१	४५	धवला	२	९	६७	धुर्य	२	९	६५	न	३	४	११
२१ "	३	१	११२	धवित्र	२	७	२३	धृत	३	१	१०७	नकुलेष्टा	२	४	११५
द्वेष	२	८	१८	धातकी	२	४	१२४	धूपायित	३	१	१०२	नक्तक	२	६	११५
द्वेष	२	८	५३	"	३	५	७	धूपित	३	१	१०२	नक्तम्	३	४	६
२३ द्वेषानन	(परिशिष्ट)			धातु	२	३	८	धूमकेतु	३	३	५८	नक्तमाक	२	४	४७
द्वैमातुर	१	१	३८	"	३	३	६५	धूमयोनि	१	३	७	नक्त	१	१०	२१
द्वयष्ट	२	९	९७	धातु	१	१	१७	धूमल	१	५	१६	नक्षत्र	१	३	२१
ध				धातुपुष्पिका	२	४	१२४	धूम्या	३	२	४२	नक्षत्रमाला	२	६	१०६
धट	३	५	१७	धात्री	३	३	१७६	धूम्याट	२	५	१६	नक्षत्रेश	१	३	१५
धत्तूर	२	४	७७	धाना	२	९	४७	धूम्र	१	५	१६	नख	२	४	१३०
धन	२	९	९०	धानुष्क	२	८	६९	धूर्जटि	१	१	३३	"	२	६	८३
धनञ्जय	१	१	५३	धान्य	२	९	३१	धूर्त	२	४	७७	"	३	५	१३

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
नखर	२	६	८३	नय	३	२	९	नागलोक	१	८	१	नाश	२	८	११६
नग	३	३	१९	नयन	२	६	९३	नागवह्नी	२	४	१२०	नासस्य	१	१	५१
नगरी	२	२	१	नर	२	६	१	नागसम्भव	२	९	१०५	नासा	२	२	१३
नगौकस्	२	३	३३	नरक	१	९	१	नागान्तक	१	१	१९	"	२	६	८९
नम	३	१	३९	नरकान्तक	१	१	२१	नाट्य	१	७	१०	नासिका	२	६	८५
नम्रहू	२	१०	४२	नरवाहन	१	१	६९	नाडिन्धम	२	१०	८	नास्तिकता	१	५	४
नमिका	२	६	८	नर्तकी	१	७	८	नाडी	२	६	६५	निःशलाक	२	८	२२
"	२	६	१७	नर्तन	१	७	१०	"	२	९	२२	निःशेष	३	१	६५
मट	२	४	५६	नर्मदा	१	१०	३२	"	३	३	४३	निःशेष्य	३	१	५६
"	२	१०	१२	नर्मन्	१	७	३२	नाडीमण	२	६	५४	निःश्रेणि	२	२	१८
नटन	१	७	१०	नलकूबर	१	१	७०	नाथवत्	३	१	१६	निःश्रेयस	१	५	६
नटी	२	४	१२९	नलद	२	४	१६४	नाद	१	६	२३	निःषमम्	३	४	१४
नढ	२	४	१६२	नलमोन	१	१०	१८	नादेयी	२	४	३०	निःसरण	२	२	१९
"	३	५	३३	नलिन	१	१०	३९	"	२	४	३८	निःस्व	३	१	४९
नड्या	२	४	१६८	नलिनी	१	१०	३९	"	२	४	६५	निकट	३	१	६६
नड्वत्	२	१	९	नली	२	४	१२९	"	२	४	११८	निकर	२	५	३९
नड्वल	२	१	९	नल्व	२	१	१८	"	३	३	२४७	निकर्षण	२	२	१९
नत	३	१	७१	नव	३	१	७७	नाना	३	४	३	निकर्ष	२	१०	३२
१४ नतोन्नत	३	१	११२	नवदल	३	१०	४३	"	३	४	३	निकषा	३	४	७
नदी	१	१०	२९	नवनीत	२	९	५२	नानारूप	३	१	९३	"	३	४	१९
"	३	५	३	५ नवमलिका	१	१	२६	नान्दीकर	३	१	३८	निकषात्मज	१	१	६०
नदीमालुक	२	१	१२	नवमालिका	२	४	७२	नान्दीषादिन्	३	१	३८	निकामम्	२	९	५७
नदीसर्ज	२	४	४५	नवसुतिका	२	९	७१	नापित	२	१०	१०	निकाय	२	५	४३
नभी	२	१०	३१	नवाम्बर	२	६	११२	नामि	२	८	५६	निकाट्य	२	२	५
ननान्द्र	२	६	२९	नवीन	३	१	७७	"	३	३	११७	निकार	३	२	१५
ननु	३	३	२४८	नवोद्धृत	२	९	५२	"	३	५	२०	"	३	२	३६
ननु च	३	४	१४	नव्य	३	१	७७	१ नामिजन्मन्	१	१	१७	निकारण	२	८	११२
नन्दक	१	१	२८	नष्ट	२	८	११२	नाम	३	३	२५१	निकुञ्जक	२	९	८८
नन्दन	१	१	४५	नष्टचेष्टता	१	७	३३	नामधेय	१	६	८	निकुञ्ज	२	३	८
२१ नन्दिक	१	१	४०	नष्टाग्नि	२	७	५३	नामन्	१	६	८	निकुम्भ	२	४	१४४
२१ नन्दिकेश्वर	१	१	४०	नस्तित	२	९	६३	नाय	३	२	९	निकुरम्भ	२	५	४०
नन्दिवृक्ष	२	४	१२८	नस्योत	२	९	६३	नायक	३	१	११	निकृत	३	१	४१
नन्धावर्त	२	२	१०	नहि	३	४	११	२५ "	३	३	१७	"	३	१	४६
नपुंसक	२	६	३९	नाक	१	१	६	नारक	१	९	१	निकृति	१	७	३०
४८ नपु	३	३	८५	"	३	३	२	नारद	१	१	४८	निकृष्ट	३	१	५४
नपत्री	२	६	२९	नाकु	२	१	१४	नाराच	२	८	८७	निकेतन	२	२	४
नभस्	१	२	१	नाकुली	२	४	११४	नाराच	२	१०	३२	निकोचक	२	४	२९
"	१	४	१६	नाग	१	८	३४	नाराची	१	१	१८	निकण	१	६	२४
"	३	३	२३२	"	२	८	३४	नारायण	२	४	१०१	निकाण	१	६	२४
"	२	५	३४	"	२	९	१०५	नारी	२	६	२	निखिल	३	१	६५
नभसङ्गम	१	४	१७	"	३	१	५९	नाल	१	१०	४२	निगड	२	८	४१
नभस्य	१	४	१७	"	३	३	२१	"	२	९	२२	निगड	३	२	१२
नभस्वत्	१	१	६३	"	३	३	२१	८६ "	३	३	२१८	निगम	२	२	१
नभस्	३	४	१८	नागकेसर	२	४	६५	नाला	१	१०	४२	"	३	३	१४०
नभसित	३	१	१०१	नागजिहिका	२	९	१०८	नालिका	२	९	३४	निगाढ	३	१	६९
बभस्कारी	२	४	१४१	नागबला	२	४	११७	नालिकेर	२	४	१६८	निगार	३	१	३०
नभस्या	२	७	३४	नागर	२	९	३८	नाविक	१	१	१२	निगाक	२	८	४८
नभस्थित	३	१	१०१	"	२	३	१८८	नाव्य	१	१०	१०	निम्रह	३	२	१३
नम्रचिसूदन	१	२	४६	मागरज	२	४	३८								

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
निध	१	२	३६	निम्बतर	२	४	२६	निर्वपण	२	७	३०	निषूदन	१	८	११३
निधस	२	९	५६	नियति	१	४	२८	निर्वर्णन	१	२	३१	निष्क	१	३	१४
निधन	३	१	१६	नियन्तु	२	८	५९	निर्वहण	१	७	१५	निष्कला	२	६	२१
१६ निचित	३	१	११२	नियम	१	५	५	निर्वाण	१	५	६	निष्कासित	३	१	३९
निचुल	२	४	६१	"	२	७	३७	"	३	१	९६	निष्कुट	१	४	१
निचोल	२	६	११६	"	२	७	४९	निर्वात	३	१	९६	निष्कुटि	२	४	१२५
निज	३	३	३२	नियामक	१	१०	१२	निर्वाद	१	६	१३	निष्कुह	२	४	१३
नितम्ब	२	६	७४	नियुत	३	५	२४	"	३	३	९०	निष्क्रम	३	२	२५
६३ "	३	३	१३३	नियुद्ध	२	८	१०६	निर्वापण	२	८	११४	निष्ठा	१	७	१५
नितयबनी	२	६	३	निशोध्य	२	१०	१७	निर्वाय	३	१	१३	"	३	३	४१
नितान्त	१	१	६७	निर्	३	३	२५३	निर्वासन	२	८	११३	निष्ठान	२	९	४४
नित्य	१	१	६६	निरन्तर	३	१	६६	निर्वात	३	१	१००	निष्ठीवन	३	२	३८
"	३	१	७२	निरय	१	९	१	निर्वेश	२	१०	३८	निष्ठुर	१	६	१९
निदाघ	१	४	१९	निरगल	३	१	८३	"	३	२	२०	"	३	१	७६
"	१	७	३३	निरर्थक	३	१	८१	"	३	३	२१५	निष्ठेव	३	२	३७
५६ "	३	३	१२८	१७ "	३	१	११२	निर्व्यथन	१	८	२	निष्ठेवन	३	२	३८
निदान	१	४	२८	निरवग्रह	३	१	१५	निर्हार	३	२	१७	निष्ठ्यूत	३	१	८७
निदिग्ध	३	१	८९	निरसन	३	१	३१	निर्हारि	१	८	११	निष्ठ्यूति	३	२	३८
निदिग्धका	२	४	९३	निरस्त	१	६	२०	निर्हाद	१	६	२३	निष्ठात	३	१	४
निदेश	२	८	२५	"	२	८	८८	निलय	२	२	५	निष्पक	३	१	९५
निद्रा	१	७	३६	"	३	१	४०	निर्वहण	२	८	११२	निष्पन्न	३	१	१००
निद्राण	३	१	३३	निराकरिष्णु	३	१	३०	निवह	२	५	३९	निष्पाव	३	२	२४
निद्राजु	३	१	३३	निराकृत	३	१	४०	निवात	३	३	८४	निष्प्रम	३	१	१००
१ निधन	१	१	१७	निराकृति	२	७	५३	निवाप	२	७	३१	निष्प्रवाणि	२	६	११२
"	२	८	११६	"	३	१	३१	निवीत	२	६	११३	निसर्ग	१	७	३८
"	३	३	१२३	निरामय	२	६	५७	"	२	७	५०	निसृष्ट	३	१	८८
निधि	१	१	७१	निरीश	२	९	१३	निवृत्त	३	१	८८	निस्तल	३	१	६९
निधुवन	२	७	५७	निरोध	३	२	१३	निवेश	२	८	३३	निस्तर्हण	२	८	११४
निध्यान	३	२	३१	निर्वृति	१	९	१	निशा	१	४	४	निस्त्रिश	२	८	८९
निनद	१	६	२२	निर्गुण्डी	२	४	६८	"	३	५	३	८६ "	३	३	२१८
निनाद	१	६	२२	"	२	४	७०	१२ निशाटन	२	५	१४	निस्त्राव	२	९	४९
निन्दा	१	३	१३	निर्ग्रन्थन	२	८	११३	निशान्त	२	२	५	निस्त्रवन	१	६	२३
निप	२	९	३२	निर्घोष	१	६	२३	निशापति	१	३	१४	निस्त्रवान	१	६	२३
निपठ	३	२	२२	निर्जर	१	१	७	निशाडा	२	९	४१	निद्वनन	२	८	११४
निपाठ	३	२	२९	निर्जितेन्द्रियग्राम	२	७	४३	निशित	३	१	९१	निदाका	१	१०	२२
निपातन	३	२	२७	निर्हार	२	३	५	निशीथ	१	४	६	निदिसन	२	८	११३
निपान	२	१०	२६	५८ निश्रिणी	१	१०	३०	निशीथनी	१	४	४	निदीन	२	१०	१६
निपुण	३	१	४	निर्णय	१	५	३	२६ निशुम्भन (परिशिष्ट)				निद्वव	१	६	१७
निबन्धन	१	७	७	निर्णिक	३	१	५६	निश्चय	१	५	३	"	३	३	२०८
निम	२	१०	३७	निर्णोजक	३	१०	१०	निमेषी	२	२	१८	नोकाश	२	१०	३७
निभृत	३	१	२५	निर्देश	२	८	१५	निषङ्ग	२	८	८८	नीच	२	१०	१६
१६ "	३	१	११२	निर्भर	१	१	६६	निषङ्गिम्	२	८	६९	"	३	१	७०
निमय	२	९	८०	निर्मद	२	८	३६	निषण्ण	२	२	२	नीचैस्	३	४	१७
निमित्त	३	३	१६	निमुक्त	१	८	६	निषदर	१	१०	९	नीड	२	५	३७
निमेष	१	४	११	निर्भोक	१	८	९	निषध	२	३	३	नोडोद्भव	२	५	३४
निम्न	१	१०	१५	निर्वाण	२	८	३८	निषाद	१	७	१	नीड	२	२	१४
निम्नगा	१	१०	३०	निर्वातन	३	३	११०	"	३	१०	१०	नीप	२	४	४६
निम्ब	२	४	६३	निर्वह	३	३	२३६	निषादिन्	३	८	५९	नीर	१	१०	४

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
१० नील	१	१	७१	नैगम	२	९	७८	पश्चान्त	१	४	७	पण	३	३	४६
"	१	५	१४	"	३	३	१४०	पक्षिन्	२	५	३२	पणव	१	७	८
नीलकण्ठ	२	५	३०	नैचिकी	२	९	६७	पक्षिणी	१	४	५	पणायित	३	१	१०९
"	३	३	४०	नैपाली	२	९	१०८	पक्ष्मन्	३	३	१२१	पणित	३	१	१०९
नीलकण्ठ	२	५	१३	नैमेय	२	९	८०	पक्ष्म	१	४	२३	पणितव्य	२	९	८२
नीललोहित	१	१	३३	नैयग्रोध	२	४	१८	"	१	१०	९	पण्ड	२	६	३९
नीला	२	५	२६	१८ नैयायिक (परिशिष्ट)				पक्षिल	२	१	१०	पण्डित	२	६	५
नीलाम्बर	१	१	२४	नैयत	१	१	६०	पक्षेह	१	१०	४०	पण्य	२	९	८२
नीलाम्बुजन्मन्	१	१०	३७	"	१	३	२	पक्षि	२	४	४	पण्यवोधिका	२	२	२
नीलिका	२	४	७०	नैथिक	२	८	७	"	२	९	८४	पण्या	२	४	१५०
नीलिनो	२	४	९५	नैलिशिक	२	८	७०	"	३	३	७२	पण्याजीव	२	९	७८
नीली	२	४	९४	नो	३	४	११	पक्षु	२	६	४८	पतग	२	५	३३
१० नीलीराग	३	१	११०	नौ	१	१०	१०	पचम्पचा	२	४	१०२	पतङ्ग	२	५	२८
६ नीलोत्पल	१	१	२६	नौकादण्ड	१	१०	१३	पचा	३	२	८	"	३	३	२०
नीवाक	३	२	२३	न्यक्ष	३	३	२२५	पञ्चन	२	६	१	पतञ्जिका	२	५	२७
नीवार	२	९	२५	न्यग्रोध	२	४	३२	पञ्चता	२	८	११६	पतव	२	५	३३
नीवो	२	९	८०	"	३	३	९६	पञ्चदशी	१	४	७	पतव्य	२	५	३६
"	३	३	२१२	न्यग्रोधी	२	४	८७	८ पञ्चनख	२	५	१	पतव्य	२	५	३३
नीधुव	२	१	८	न्यन्	३	१	७०	पञ्चम	१	७	१	पतव्यन्	२	५	३३
नीशार	२	६	११८	न्यन्कु	२	५	१०	पञ्चलक्षण	१	६	५	पतव्यन्	२	६	१३९
नीहार	१	३	१८	१८ न्यक्षित	३	१	११२	पञ्चशर	१	१	२५	"	३	५	२१
नु	३	३	२४८	न्यस्त	३	१	८८	पञ्चशाख	२	६	८१	पतवाहु	३	१	२७
नुति	१	६	११	न्याद	२	९	५६	पञ्चाङ्गुल	२	४	५१	पताका	२	८	९९
नुप	३	१	८७	न्याप	२	८	२४	पञ्चालिका	२	१०	२९	पताकिन्	२	८	७१
नुप	३	१	८७	न्याम्ब	२	८	२५	पञ्चास्य	२	५	१	पति	२	६	३५
नूतन	३	१	७७	न्यास	२	९	८१	पञ्जर	३	५	३१	"	३	१	१०
नूल	३	१	७८	न्युञ्ज	२	६	६१	पञ्जिका	२	५	७	पतिवरा	२	६	७
नूद	२	४	४१	१२ न्युञ्ज	३	१	११०	पट	२	६	११६	पतिवल्ली	२	६	१२
नूनम्	३	३	२५०	न्युञ्ज	३	५	१७	पटार	२	६	११५	पतिव्रता	२	६	६
"	३	४	१६	न्यून	३	३	१२८	पटल	३	३	२०१	पचन	२	२	१
नूपुर	२	६	१०९					"	३	३	२०१	पचि	२	८	६६
नृ	२	६	१	प				पटलप्रान्त	२	२	१४	"	३	८	८०
नृत्य	१	७	१०	पक	३	१	९१	पटवासक	२	६	११९	"	३	३	७२
नृप	२	८	१	"	३	१	९६	पटह	१	७	६	पत्नी	२	६	५
नृपक्ष्मन्	२	८	३२	"	२	२	२०	"	२	८	१०८	पत्र	२	४	१४
नृपसम	३	५	२७	पक्ष्मण	१	४	१२	पटु	२	४	१५५	"	२	५	३६
नृपासन	२	८	३१	पक्ष	१	६	९८	"	२	१०	१९	"	३	८	५८
नृशंस	३	१	४७	"	२	५	३६	"	३	३	४०	"	३	३	१७९
नृसेन	३	५	४०	"	२	८	८७	पटुपणी	२	४	११८	पत्रपरशु	२	१०	३२
नेरु	३	१	११	"	३	१	११०	पटोल	२	४	१५५	पत्रपाश्या	२	६	१०३
नेत्र	२	६	९३	१२ "	३	३	१२०	पटोलिका	२	४	११८	पत्ररथ	२	५	३३
"	३	३	१८०	"	३	३	१२०	पट्ट	३	५	१७	पत्रलेखा	२	६	१२२
नेत्राम्बु	२	६	९३	"	२	२	१४	पट्टिकाख्य	२	४	४१	पत्राङ्ग	२	६	१२२
नेदिष्ठ	३	१	६८	पक्षक	१	४	१	पट्टिन्	२	१	४१	"	२	९	१११
नेपथ्य	२	६	९९	पक्षिति	२	५	३६	पट्टिष्ठ	३	५	२०	पत्राङ्गुलि	२	६	१२२
नेमि	१	१०	२७	"	३	३	७२	पण	२	९	८८	पत्रिन्	२	५	१५
"	२	८	५६	"	२	२	१४	"	२	१०	३८	"	३	८	८७
नेमी	२	४	२६	पक्षदार	२	८	४०	"	३	१०	४४	"	३	३	१०६
नेकमेद	३	१	६६	पक्षभाग	२	५	३६	"	३	१०	४५	"			

शब्दाः	का. व. श्लो.	शब्दाः	का. व. श्लो.	शब्दाः	का. व. श्लो.	शब्दाः	का. व. श्लो.
पञ्चोर्ण	२ ४ ५६	परपिण्डाद	३ १ २०	परिभ्राण	३ २ ५	परीबाह	१ १० १०
"	२ ६ ११३	परभृत	२ ५ २०	परिदान	२ ९ ८०	परीष्टि	२ ७ ३२
पथिक	२ ८ १७	परभृत	२ ५ १९	परिदेवन	१ ६ १६	परीसार	३ २ २१
पथिन्	२ १ १५	परमम्	३ ४ १२	परिधान	२ ६ ११७	परीहास	१ ७ ३२
पथ्या	२ ४ ५९	परमाज्ञ	२ ७ १४	परिधि	१ ३ ३२	पथय	३ ४ २०
पथ्	२ ६ ७२	परमेष्ठिन्	१ १ १६	"	३ ३ ५७	पथय	१ ६ १९
पथ	३ ३ ९३	परम्पराक	२ ७ २६	परिधिस्व	२ ८ १२	पथस्	२ ४ ६२
पथग	२ ८ ६६	परवत्	३ १ १६	परिपण	२ ९ ८०	परेत	२ ८ १७
पथवी	२ १ १५	परशु	२ ८ ९२	परिपन्थिन्	२ ८ ११	परेतरान्	१ १ ५८
पथानि	२ ८ ६६	परश्व	२ ८ ९२	परिपाटी	२ ७ ३६	परेषवि	३ ४ २१
पथाति	२ ८ ६६	परश्वस्	३ ४ २२	परिपूर्णता	२ ६ १३७	परेष्टका	२ ९ ७०
पथिक	२ ८ ६७	पराक्रम	२ ८ १०२	परिपेलव	२ ४ १३१	परेषित	२ १० १८
पथ	२ ८ ६७	"	३ ३ १३८	परिप्लव	३ १ ७५	परोष्णी	२ ५ २६
पथति	२ १ १५	पराग	२ ४ १७	परिवर्ह	३ ३ २३९	पर्कटी	२ ४ ३२
२९ पथ	१ १ ७१	"	३ ३ २१	परिमव	१ ७ २२	पर्जनी	२ ४ १०२
"	१ १ ७१	पराङ्मुख	३ १ ३३	परिभाषण	१ ६ १४	पर्जन्य	३ ३ १४६
"	१ १० ३९	पराचित	२ १० १८	परिभूत	३ १ १०६	पर्ण	२ ४ १४
पथक	२ ८ ३९	पराचीन	३ १ ३३	परिमल	१ ५ १०	"	२ ४ २१
पथचारिणी	२ ४ १४६	पराजय	२ ८ १११	"	३ २ १३	"	३ ५ २५
पथनाम	१ १ २०	पराजित	२ ८ ११२	परिरम्भ	३ २ ३०	पर्णस्रका	२ २ ६
पथपत्र	२ ४ १४५	पराधीन	३ १ १६	परिवर्जन	२ ८ ११४	पर्णास	२ ४ ७९
पथराग	२ ९ ९२	पराज्	३ १ २०	परिवादिनी	१ ७ ३	२६ पर्वङ्क	२ ६ १३८
पथा	१ १ २७	पराभूत	२ ८ ११२	परिवापित	३ १ ८५	"	३ ३ १७
"	२ ४ ८९	परारि	३ ४ ३०	परिविधि	२ ७ ५६	पर्वटन	२ ७ ३५
"	२ ४ १४६	पराध्वं	३ १ ५८	परिवृष्ट	३ १ ११	पर्वन्तम्	२ १ १४
पथाकर	२ १० २८	परासन	२ ८ ११३	परिवेष्ट	२ ७ ५५	पर्वय	२ ७ ३७
३८ पथाक्ष	१ ३ ३०	परासु	२ ८ ११७	परिवेष	१ ३ ३२	"	३ २ ३३
पथाट	२ ४ १४७	परास्कन्दिन्	२ १० २५	परिव्याध	२ ४ ३०	पर्ववस्था	३ २ २१
पथाकया	१ १ २७	परिकर	३ ३ १६५	"	२ ४ ६०	पर्याप्त	२ ९ ५७
पथिन्	२ ८ ३५	परिकर्मन्	२ ६ १२१	परिब्रान्	२ ७ ४१	पर्याप्ति	३ २ ५
पथिनी	१ १० ३९	परिक्रम	३ २ १६	परिषद्	२ ७ १५	पर्याय	२ ७ ३७
पथ	३ ५ ३१	परिक्रिया	३ २ २०	परिष्कार	२ ६ १०१	"	३ ३ १४७
पथा	२ १ १५	परिक्षिप्त	३ १ ८८	परिष्कृत	२ ६ १००	पर्युदञ्चन	२ ९ ३
पनस	२ ४ ६१	परिक्षा	१ १० २९	परिष्वङ्ग	३ २ ३०	पर्येषणा	२ ७ ३९
पनायित	३ १ १०९	परिग्रह	३ ३ २३७	परितर	२ १ १४	पर्वत	२ ३ १
पनित	३ १ १०९	परिष	२ ८ ९१	परितर्प	३ २ २०	पर्वन्	१ ४ ७
पस	३ १ १०४	"	३ ३ २७	परितर्या	३ २ २१	"	२ ४ १६२
पसग	१ १ ८	परिघातन	२ ८ ९१	परिस्कन्द	२ १० १८	"	३ ३ १२१
पसगाशन	१ १ २९	परिचय	३ २ ३३	परिस्तोम	३ ८ ४२	पशुका	२ ६ ६५
पयस्	१ १० ३	परिचर	२ ८ ६२	परिस्वन्द	२ ६ १३७	पशु	२ ९ ८६
"	२ ९ ५१	परिचर्या	२ ७ ३५	परिस्तुत	२ १० ३९	"	३ ३ २०२
"	३ ३ २३३	परिचर्या	२ ७ ३०	परिस्तुता	२ १० ३९	पशुगण्ड	२ १० ६
पयस्य	२ ९ ५१	परिचारक	२ १० १७	परीक्षक	३ १ ७	पशुपुषा	२ ४ ९८
पयोधर	३ ३ १६३	परिणत	३ १ ९६	परीभाव	१ ७ २२	पशुल	२ ६ ६३
पर	२ ८ ११	परिणय	२ ७ ५६	परीवर्त	२ ९ ८०	पशुपु	२ ४ १५७
"	३ ३ १९१	परिणाम	३ २ १५	परीवाद	१ ६ १३	पशुल	२ ९ ३३
परःश्रुत	३ १ ३४	परिणव	२ १० ४५	परीवाप	३ ३ १२९	पशुश	२ ४ १४
परिवात	२ १० १८	परिणव	२ ६ ११४	परीवार	३ ३ १३९	"	२ ४ १५७
परितन्त्र	३ १ १६	परितस्	३ ४ १३				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
पलाशिन	२	४	५	पाठोन	१	१०	१८	पाम्मन्	१	४	२३	पाछवा	३	५	५
पलिकी	२	६	१२	पाणि	२	६	५	पामन्	२	६	५३	पावक	१	१	५४
पलित	२	६	४१	पाणिगृहीतो	२	६	५	पामन	२	६	५८	पाश	२	६	९८
पल्यङ्ग	२	६	१३८	पाणिव	२	१०	१३	पामर	२	१०	१५	पाशक	२	१०	४५
पल्लव	२	४	१४	पाणिपीडन	२	७	५६	पामा	२	६	५३	पाशिन	१	१	६१
२ पल्लवक	३	१	२३	पाणिवाद	२	१०	१३	पावस	२	६	१२८	पाशुपत	२	४	८१
२ पल्लविक	३	१	६	पाण्डर	१	५	१२	"	२	७	२४	पाशुपाख्य	२	९	२
पल्लव	१	१०	२८	पाण्डु	१	५	१३	पाशु	२	६	७३	पाश्चात्य	३	१	८१
पल	३	२	२४	पाण्डुकम्बलिन्	२	८	५४	पाव्य	२	९	८५	पाध्या	३	२	४२
पवन	१	१	६३	पाण्डुर	१	५	१३	पार	१	१०	८	पाषण्ड	२	७	४५
"	३	२	२४	पातक	३	५	३३	पारद	२	९	९९	पाषाण	२	२	४
पवनाशन	१	८	८	पाताल	१	८	१	पारश्व	३	३	२११	पाषाणदरण	२	१०	३४
पवमान	१	१	६३	"	३	३	२०२	पारश्विक	२	८	७०	पिक	२	५	१९
पवि	१	१	४७	पातुक	३	१	२७	पारसीक	२	८	४५	७ पिकवल्गम	२	४	३३
पवित्र	२	४	१६६	पात्र	१	१०	८	पारस्त्रेय	२	६	२४	पिङ्ग	१	५	१६
"	२	७	४५	"	२	७	२५	पाराबण	३	२	२	पिङ्गल	१	३	३१
"	३	१	५५	"	३	३	१७९	पारावत	२	५	१४	"	१	५	१६
पवित्रक	१	१०	१६	"	३	५	४२	पारावताङ्घ्रि	२	४	१५०	पिङ्गला	१	३	४
पशुजाति	२	५	११	पात्रीव	३	५	३५	पारावार	१	१०	१	पिचण्ड	२	६	७७
पशुपति	१	१	३०	पाथस्	१	१०	४	"	३	५	३५	"	३	५	१८
पशुमेरुण	३	२	३९	पाद	२	३	७	पाराशरिन्	२	७	४१	पिचण्डिक	२	६	४४
पशुरज्जु	२	९	७३	"	२	६	७१	२३ पाराशर्य (वरिशिष्ट)	२	७	४२	पिनु	२	९	१०६
पश्चाद	३	३	२४३	"	२	९	८९	पारिकाङ्क्षिन्	२	७	४२	पिनुमन्द	२	५	६२
पश्चात्ताप	१	७	२५	"	३	३	८९	पारिजातक	१	१	५०	पिनुल	२	४	४०
पश्चिम	३	१	८१	पादकटक	२	६	११०	"	२	४	२६	पिण्ड	२	९	१०५
पशौही	२	९	७०	पादग्रहण	३	७	४१	पारितक्या	२	६	१०३	पिण्ड	२	५	३१
पांशु	२	८	९८	पादप	२	४	५	पारिप्लव	३	१	७५	"	३	५	३०
पांशुला	२	६	११	पादबन्धन	२	९	५८	पारिमद्र	२	४	२६	पिण्डा	२	४	४७
पाक्	२	५	३८	१४ पादवस्त्रीकर	३	६	५५	पारिमद्रक	२	४	५३	"	३	५	९
"	३	२	८	पादस्फोट	१	६	५२	पारिमाग्व	३	४	१२६	पिण्डिल	२	९	४६
२५ "	३	३	१७	पादाग्र	२	६	७१	पारियात्रक	२	३	३	पिण्डिला	२	४	४६
पाकल	२	४	१२६	पादाङ्ग	२	६	१०९	पारिषद	१	१	३५	"	२	४	६२
पाकशासन	१	१	४१	पादात	२	८	६७	पारिहार्य	२	६	१०७	पिङ्ग	२	८	११५
पाकशासनि	१	१	४६	पादातिक	२	८	६६	पारी	३	५	१०	पिङ्गर	२	९	१०३
पाकस्थान	२	९	२७	पादुका	२	१०	३०	पास्य	१	६	१४	पिङ्गल	२	८	९९
पाक्य	२	९	४२	पादू	२	१०	३०	पाथिव	२	८	१	१५ पिण्डूष	२	६	६६
"	२	९	१०९	पादूक्य	२	१०	७	पार्वती	१	१	३७	पिट	२	९	२६
पाञ्चजन्य	१	१	२८	पाथ	२	७	३३	पार्वतीनन्दन	१	१	३९	पिटक	२	६	५३
पाञ्चालिका	२	१०	२९	पान	२	१०	४०	पार्थ	२	६	७९	"	२	१०	२९
पाट्	३	४	७	पानगोष्ठिका	२	१०	४२	"	३	२	४१	पिठर	२	९	३१
पाटञ्जर	२	१०	२५	पानपात्र	२	१०	४३	पार्थमाग	२	८	४०	"	३	३	१८८
पाटल	१	५	१५	पानभाजन	२	९	३२	पाणि	२	६	७२	पिण्ड	२	९	९८
"	२	९	१५	पानीय	१	१०	४	पाणिग्राह	२	८	१०	"	२	९	१०४
पाटला	२	४	५४	पानीयशालिका	२	२	७	पालज	२	४	१६७	"	३	५	१८
पाटलि	२	४	५४	पान्य	२	८	१७	पालक्री	२	४	१२१	पिण्डक	२	६	१२८
पाठ	२	७	१४	पाप	१	४	२३	पालाश	१	५	१४	पिण्डिका	२	८	५६
"	३	२	२९	"	३	१	४७	पालि	२	८	९३	४० पिण्डी	३	३	४३
पाठा	२	४	८४	पापचेष्टी	२	४	८५	"	३	३	१९७	पिण्डीतक	२	४	५२
पाठिन्	२	४	८०					पाकिन्दी	२	४	१०८	८ पिण्डीश्वर	३	१	११०

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
पिण्याक	३	३	९	पीत	२	६	१२४	पुनर्	३	४	१५	पुष्क	१	१०	४१
"	३	५	३२	"	२	९	१०३	पुनर्नवा	२	४	१४९	"	२	४	१४५
पितामह	१	१	१६	पीतसालक	२	४	४३	पुनर्भव	२	६	८३	"	३	३	१८६
"	२	६	३३	पीता	२	९	४१	पुनर्भू	२	६	२३	पुष्कराह	२	५	२२
पितृ	२	६	२८	पीताम्बा	१	१	१९	१० पुन्यवज	२	५	११	पुष्करिणी	१	१०	२७
"	२	६	३७	पीति	२	८	४३	पुत्राग	३	४	२५	पुष्कल	३	१	५८
पितृदान	२	७	३१	पीन	३	१	६१	पुर्	२	२	१	पुष्ट	३	१	९७
पितृपति	१	१	५८	पीनस	२	६	५१	पुर्	२	४	३४	पुष्प	२	४	१७
"	१	३	२	पीनोष्णी	२	९	७१	"	३	३	१८३	"	२	४	१३२
पितृपितृ	२	६	३३	पीयूष	१	१	४८	पुर्ःसर	२	८	७२	"	२	६	२१
पितृप्रसू	१	४	३	"	२	९	५४	पुरतस्	३	४	७	पुष्पक	१	१	७०
पितृवन	२	८	११८	पीलु	२	४	२८	पुरदार	२	३	१६	पुष्पकेतु	२	९	१०३
पितृव्य	२	६	३१	"	३	३	१९४	पुरन्दर	१	१	४१	पुष्पदन्त	१	३	४
पितृसंनिध	३	१	१३	पीलुपणौ	२	४	८४	पुरन्ध्री	२	६	६	पुष्पधन्वन्	१	१	२६
पित्त	२	६	६२	"	२	४	१३९	पुरस्	३	४	७	पुष्पफल	२	४	२१
पित्त्य (तीर्थ)	२	७	५१	पीबन्	३	१	६१	पुरस्कृत	३	३	८४	पुष्परस	२	४	१७
पित्तसत्	२	५	३४	पीवर	३	१	६१	पुरस्तात्	३	३	२४६	पुष्पलिङ्ग	२	५	२९
पिधान	१	३	१३	पीवरस्तनी	२	९	७१	पुरा	३	३	२५३	पुष्पवती	२	६	२०
पिनङ्ग	२	८	६५	पुंश्चली	२	६	१०	पुराण	१	६	५	पुष्पवत्	१	४	१०
पिनाक	१	१	३५	पुंस्	२	६	१	"	३	२	७७	पुष्पसमय	१	४	१८
"	३	३	१४	पुक्कस	२	१०	२०	३ पुराणपुरुष	२	१	२१	पुष्प	१	३	२२
पिनाकिन्	१	१	३१	पुङ्ग	३	५	१७	पुरातन	३	१	७७	पुष्परथ	२	८	५१
पिपासा	२	९	५५	पुङ्गव	३	१	५९	पुरावृत्त	१	६	४	पुस्त	२	१०	२८
पिपीलिका	३	५	८	पुच्छ	२	८	५०	१६ पूरित	३	१	११२	पूग	२	४	१६९
पिप्पल	२	४	२०	पुञ्ज	३	५	४२	पुरी	२	२	१	"	३	३	२०
पिप्पली	२	४	९७	पुटभेद	१	१०	७	पुरीतत्	२	६	६६	पूजा	२	७	३४
पिप्पलीमूत्र	२	९	११०	पुटभेदन	२	१	१९	पुरीष	२	६	६८	पूजित	३	१	९८
पिच्छ	२	६	४९	पुटी	३	५	४२	पुरु	३	१	६३	पूज्य	३	१	५
पियाल	२	४	३५	पुण्डरीक	१	३	३	पुरुष	१	४	२९	"	३	३	१५०
पिङ्ग	२	६	६०	"	१	१०	४१	"	२	४	२५	पूत	२	७	४५
पिङ्ग	१	५	१६	"	३	३	११	"	३	६	११८	"	२	९	२३
पिङ्गाच	१	१	११	पुण्डरीकाक्ष	१	१	१९	पुरुषोत्तम	१	१	२१	"	३	१	५५
पिशित	२	६	६३	पुण्डर्य	२	४	१२७	पुरुह	३	१	६२	पूतना	२	४	५९
पिशुन	२	६	१२४	पुण्ड्र	२	४	१६३	पुरुहूत	१	१	४१	पूतिकरज	२	४	४८
"	३	१	४७	पुण्ड्रक	२	४	७२	पुरोग	२	८	७२	पूतिकाष्ठ	२	४	५४
"	३	३	१२७	पुण्य	१	४	२४	पुरोगम	२	८	७२	"	२	४	६०
पिशुना	२	४	१३३	"	३	३	१६०	पुरोगामिन्	२	८	७२	पूतिगन्धि	१	५	१३
पिष्टक	२	९	४८	पुण्यक	२	७	३७	पुरोडाश	३	५	२१	पूतिफली	२	४	९६
पिष्टपचन	२	९	३२	पुण्यजन	१	१	६०	पुरोधस्	२	८	५	पूतीक	२	४	४८
पिष्टात	२	६	१३९	पुण्यजनेश्वर	१	१	६९	पुरोभाणिन्	३	१	४६	पूप	२	९	४८
पीठ	३	६	१३८	पुण्यभूमि	२	१	८	पुरोहित	२	८	५	"	३	५	१९
पीडन	२	८	१०९	पुण्यवत्	३	१	३	पुलाक	३	३	५	पूर	३	५	२०
पीडा	१	९	३	पुत्तिका	२	५	२७	पुलिन	१	१०	९	पूरणी	२	४	४६
पीत	१	५	१४	पुत्र	२	६	२७	पुलिन्द	२	१०	२०	पूरित	३	१	९८
पीतदार	२	४	५३	"	२	६	३७	पुलोमना	१	१	४५	पूरुष	३	६	१
पीतद्रु	२	४	६०	पुत्रिका	२	१०	२९	पुषित	३	१	९७	पूर्ण	३	२	६५
"	३	४	१०१	पुत्रल	३	५	२०	पुष्क	१	२	१	"	३	१	९८
पीतन	३	४	३७	पुनःपुनर्	३	४	१	"	१	१०	४	१६ "	३	१	११२
				पुनर्	३	३	२५३					पूर्णकुम्भ	२	८	३३

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
पूर्णमा	१	४	७	पेटक	२	१०	२९	२२ प्रकाश	३	१	११२	प्रणाद	१	६	११
पूर्त	२	७	२८	२७ "	३	३	१७	"	३	३	२१८	४ प्रणाद्य	३	१	११०
१ पूर्व	१	१	१७	पेटा	२	१०	२९	प्रकीर्णक	२	८	३१	प्रणाली	१	१०	३५
"	३	१	८०	पेटी	३	५	४२	प्रकीर्य	२	४	४८	४४ प्रणिधान	१	५	१
"	३	३	१३४	पेलवं	३	१	६६	प्रकृति	१	४	२९	प्रणिधि	२	८	१३
पूर्वज	२	६	४३	पेशल	२	१०	१९	"	१	७	३७	"	३	३	१००
पूर्वदेव	१	१	१२	"	३	३	२०५	"	२	८	१८	प्रणिहित	३	१	८६
पूर्वपर्वत	२	३	२	पेशी	२	५	३७	"	३	३	७३	प्रणीत	२	७	२०
पूर्वधुस्	३	४	२१	पैठर	२	९	४५	प्रकोष्ठ	२	६	८०	"	२	९	४५
पूषन्	१	३	१९	पैतृक्वसेय	२	६	२५	प्रक्रम	३	२	२६	प्रणुत	३	१	१०९
पृक्ति	३	२	९	पैतृक्वस्त्रीय	२	६	२५	प्रक्रिया	२	८	३१	प्रणय	३	१	२५
पृच्छा	१	६	१०	पैत्र (अहोरात्र)	१	४	२१	प्रकण	१	६	२५	प्रतन	३	१	७७
पृतना	२	८	७८	पोगण्ड	२	६	४६	प्रकाण	१	६	२५	प्रतल	२	६	८४
"	२	८	८१	पोटगल	२	४	१६२	प्रक्ष्वेदन	२	८	८७	"	२	६	८५
पृथक्	३	४	३	"	२	४	१६३	प्रगण्ड	२	६	८०	प्रताप	२	८	२०
पृथक्पणी	२	४	९२	पोटा	२	६	१५	प्रगतजानुक	२	६	४७	प्रतापस	२	४	८१
पृथगात्मता	१	४	३१	३८ "	३	३	३९	प्रगम्भ	३	१	२५	प्रति	३	३	२४५
"	२	७	३८	पोत	१	१	१३	प्रगाढ	३	३	४४	प्रतिकर्मन्	२	६	९९
पृथग्जन	२	१०	१६	५६ "	१	१०	१३	प्रगुण	३	१	७२	प्रतिकूल	३	१	८४
"	३	३	१०५	"	२	५	३८	प्रगे	३	४	१९	प्रतिकृति	२	१०	३६
पृथग्विध	३	१	९३	"	३	३	६०	९ प्रग्रह	२	८	८७	प्रतिकृष्ट	३	१	५४
पृथिवी	२	१	३	पोतवणिज्	१	१०	१२	"	२	८	११९	प्रतिक्षिप्त	३	१	४२
पृथु	२	९	३७	पोतवाह	१	१०	१२	"	३	३	११७	प्रतिग्रह	२	८	७९
"	२	९	४०	पोताधान	१	१०	१९	प्रग्राह	३	३	२३७	प्रतिग्राह	२	६	१३९
"	३	१	६०	पोत्र	३	३	१८०	प्रग्रीव	३	५	३५	प्रतिवा	१	७	२६
पृथुक	२	५	३८	पोत्रिन्	२	५	२	प्रघण	२	२	१२	प्रतिवातन	२	८	११४
"	२	९	४७	पौत्री	२	६	२९	प्रघाण	२	२	१२	प्रतिच्छाया	२	१०	३५
"	३	३	३	पौर	२	४	१६६	प्रचक्र	२	८	९६	प्रतिजागर	३	२	२८
पृथुरोमन्	१	१०	१७	पौरस्य	३	१	८०	प्रचलायित	३	१	३२	प्रतिज्ञात	३	१	१०८
पृथुल	३	१	६०	पौरुष	२	६	८७	प्रचुर	३	१	६३	प्रतिज्ञान	१	५	५
पृथ्वी	२	१	३	"	३	३	२२३	प्रचेतस्	१	१	६१	प्रतिदान	२	९	८१
"	२	९	३७	पौरोगव	१	९	२७	प्रचोदनी	२	४	९४	प्रतिध्वान	१	६	२६
"	२	९	४०	पौर्णमास	२	७	४८	प्रच्छन्दपट	२	६	११६	प्रतिनिधि	२	१०	३६
पृथ्वीका	२	४	१२५	पौर्णमासी	१	४	७	प्रच्छन्न	२	२	१४	प्रतिपत्	१	४	१
पृदाकु	१	८	६	पौलस्य	१	१	६९	प्रच्छदिका	२	६	५५	"	१	५	१
पृश्नि	२	६	४८	पौलि	३	९	४७	प्रजन	३	२	२४	प्रतिपन्न	३	१	१०८
पृश्निपणी	२	४	९२	४३ पौष	१	४	१३	प्रजविन्	२	८	७३	प्रतिपादन	२	७	२९
पृषत्	१	१०	६	"	१	४	१५	प्रजा	३	३	३२	प्रतिबद्ध	३	१	४१
पृषत	१	१०	६	४२ पौषी	१	४	१३	प्रजाता	२	६	१६	प्रतिबन्ध	३	२	२७
"	२	५	१०	पौष्पक	३	४	७	प्रजापति	१	१	१७	प्रतिबिम्ब	२	१०	३५
पृषत्क	२	८	८६	व्याट्	३	२	११२	प्रजावती	२	६	३०	प्रतिमय	१	७	२०
पृषन्ध	१	१	६२	२२ प्रकट	१	६	२०	प्रज्ञा	२	६	१२	प्रतिमान्वित	३	१	२५
पृषदाज्य	२	७	२४	४९ प्रकटोदित	१	६	२०	"	३	३	१२२	प्रतिभू	२	१०	४४
पृष्ठ	२	६	७८	२६ प्रकम्पन	१	१	६२	प्रज्ञान	३	३	४७	प्रतिमा	२	१०	३५
पृष्ठय	२	८	४६	प्रकाण्ड	१	४	२७	प्रभु	२	५	३७	प्रतिमान	२	८	३९
"	३	२	४१	"	२	४	१०	प्रडीन	३	२	२५	"	२	१०	३५
प्रैचक	२	५	१५	प्रकामम्	२	९	५७	प्रणय	३	३	१५१	प्रतिमुक्त	२	८	६५
"	३	३	६	प्रकार	३	३	१६२	"	१	६	४	प्रतियरन	३	३	१०७
				प्रकाश	१	३	३४	प्रणव				प्रतियातना	२	१०	३५

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
प्रतिरोधन्	२	१०	२५	भत्यासार	२	८	७९	प्रमथाविप	१	१	३१	प्रवेणी	२	६	९८
प्रतिवाक्य	१	६	१०	प्रत्याहार	३	२	१६	प्रमद	१	४	२४	"	२	८	४२
प्रतिविषा	२	४	९९	प्रत्युत्कम	३	२	२६	प्रमदवन	२	४	३	प्रवेष्ट	२	६	८०
प्रतिशासन	३	२	३४	प्रत्युषस्	१	४	२	प्रमदा	२	६	३	प्रव्यक्त	३	१	८१
प्रतिश्याय	२	६	५१	प्रत्यूष	१	४	२	प्रमनस्	३	१	७	प्रश्न	१	६	१०
प्रतिश्रय	३	३	१५३	प्रत्यूह	३	२	१९	२७ प्रमय	(परिशिष्ट)			प्रश्रय	३	२	२५
१७ प्रतिश्रित	३	१	११२	प्रथम	३	१	८०	प्रमा	३	२	१०	प्रश्रित	३	१	२५
प्रतिश्रव	१	५	५	"	३	३	१४४	प्रमाण	३	३	५४	प्रष्ठ	२	८	७२
प्रतिश्रुत्	१	६	२६	प्रथा	३	२	९	प्रमाद	१	७	३०	प्रष्ठवाह	२	९	६३
प्रतिष्टम्भ	३	२	२७	प्रथित	३	१	९	प्रभापण	२	८	११२	प्रष्ठौही	२	९	७०
प्रतिसर	३	३	१७४	प्रदर	३	३	१६४	प्रमिति	३	२	१०	प्रसन्न	१	१०	१४
प्रतिसीरा	२	६	१२०	प्रदोष	२	६	१३८	प्रमीत	२	७	२६	प्रसन्नता	१	३	१६
प्रतिहत	३	१	४१	प्रदोषन	१	८	१०	"	२	८	११७	प्रसन्ना	२	१०	३९
प्रतिहास	२	४	७६	प्रदेशन	२	८	२७	प्रमीला	१	७	३७	प्रसभ	२	८	१०८
प्रतीक	२	६	७०	प्रदेशनी	२	६	८१	प्रमुख	३	१	५७	प्रसर	३	२	२३
"	३	३	७	प्रदेशिनी	२	६	८२	प्रसूदित	३	१	१०३	प्रसरण	२	८	९६
प्रतीकार	२	८	११०	प्रदोष	१	४	६	प्रमोद	१	४	२४	प्रसव	३	२	१०
प्रतीकाश	२	१०	३७	प्रद्युम्न	१	१	२५	प्रयत	२	७	४५	"	३	३	२०८
प्रतीक्ष्य	३	१	५	४० प्रद्योतन	१	३	३०	प्रयस्त	२	९	४५	प्रसवबन्धन	२	४	१५
प्रतीची	१	३	१	प्रद्राव	२	८	१११	प्रयाम	३	२	२३	प्रसव्य	३	१	८४
३५ प्रतीचीन	१	३	१	प्रधन	२	८	१०३	प्रयोगार्थ	३	२	२६	प्रसष्ट	३	४	१०
प्रतीत	३	१	९	प्रधान	१	४	२९	प्रलम्बघन	१	१	२३	प्रसाद	१	३	१६
"	३	३	८२	"	२	८	५	प्रलय	१	४	२२	"	३	३	९१
प्रतीपदशिनी	२	६	२	"	३	१	५७	"	१	७	३३	प्रसाधन	२	६	९९
प्रतीर	१	१०	७	"	३	३	१२२	"	२	८	११६	प्रसाधनी	२	६	११९
२१ प्रतीष्ट	३	१	११२	प्रवि	२	८	५६	प्रलाप	१	६	१५	प्रसाधित	२	१	१००
प्रतीहार	२	२	१६	प्रपञ्च	३	३	२८	प्रवण	३	३	५६	प्रसारिन्	३	१	३१
"	२	८	६	प्रपद	२	६	७१	प्रवयस्	२	६	४२	प्रसारिणी	२	४	१५२
"	३	३	१७०	प्रपा	२	२	७	प्रवर्ह	३	१	५७	प्रसित	३	१	९
प्रतीहारी	३	३	१७०	प्रपात	२	३	४	प्रवह	३	२	१८	प्रसिति	३	२	१४
प्रतोलो	२	२	३	५० "	३	३	८५	प्रवहण	२	८	५२	प्रसिद्ध	३	३	१०४
प्रल	३	१	७७	प्रपितामह	२	६	३३	प्रवहिका	१	६	६	प्रसू	२	६	२९
प्रत्यक्	३	४	२३	प्रपुञ्जाड	२	४	१४७	प्रवारण	३	२	३	"	३	३	२२९
प्रत्यक्पणी	२	४	८९	प्रपौण्डरीक	२	४	१२७	प्रवाल	१	७	७	प्रसूता	२	६	१६
प्रत्यक्श्रेणो	२	४	८८	प्रफुल्ल	२	४	७	"	२	९	९३	प्रसूति	३	२	१०
"	२	४	१४४	प्रबन्धकल्पना	१	६	६	"	३	३	२०४	प्रसूतिका	२	६	१६
प्रत्यक्ष	३	१	७९	प्रबोधन	२	६	१२२	प्रवासन	२	८	११३	प्रसूतिज	१	९	३
प्रत्यग्र	३	१	७७	प्रभजन	१	१	६३	प्रवाह	३	२	१८	प्रसून	२	४	१७
प्रत्यन्त	२	१	७	प्रभव	३	३	२१०	प्रवाहिका	२	६	५५	"	३	३	१२३
प्रत्यन्तपर्वत	२	३	७	प्रमा	१	३	३४	प्रविख्याति	३	२	२८	प्रसूजनयितृ	२	६	३७
प्रत्यय	३	३	१४७	प्रमाकर	१	३	२८	प्रविदारण	२	८	१०३	प्रसृत	३	१	८८
प्रत्ययित	२	८	१३	प्रभात	१	४	३	प्रविश्लेष	३	२	२०	प्रसृता	२	६	७२
प्रत्ययिन्	२	८	११	प्रभाव	२	८	२०	१७ प्रविष्ट	३	१	११२	प्रसृति	२	६	८५
प्रत्ययवसित	३	१	११०	प्रभिन्न	२	८	३६	प्रवीण	३	१	४	प्रसेव	२	९	२६
प्रत्याख्यात	३	१	४०	प्रभु	३	१	११	प्रवृत्ति	१	६	७	प्रसेवक	१	७	७
प्रत्याख्यान	३	२	३१	प्रभूत	३	१	६३	"	३	२	१८	प्रस्तर	२	३	४
प्रत्यादिष्ट	३	१	४०	प्रभ्रष्टक	२	६	१३५	प्रवृद्ध	३	१	७६	प्रस्ताव	३	३	३५
प्रत्यादेश	३	३	३१	प्रमथ	१	१	३५	"	३	१	८८				
प्रत्यालीढ	२	८	८५	प्रमथन	२	८	११५	प्रवेक	३	१	५७				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
प्रस्थ	२	३	५	प्रातिहारिक	२	१०	११	प्रेक्षा	१	५	१
"	२	९	८९	प्राथमकल्पिक	२	७	११	"	३	३	२२४
"	३	३	८८	प्रादुस्	३	३	२५६	प्रेक्षा	२	८	५३
प्रस्थपुष्प	२	४	७९	"	३	४	१२	प्रेक्षित	३	१	८७
प्रस्थमान	२	९	८५	प्रादेश	२	६	८३	प्रेत	१	९	२
प्रस्थान	२	८	९५	प्रादेशन	२	७	३०	"	२	८	११७
प्रस्फोटन	२	९	२६	८३ प्राध्व	३	३	२१३	"	३	३	६०
प्रस्रवण	२	३	५	प्राध्वम्	३	४	४	प्रेत्य	३	४	८
प्रस्राव	२	६	६७	प्रान्तर	२	१	१७	प्रेमन्	१	७	२७
प्रहर	१	४	६	प्राप्त	३	१	८६	"	१	७	२७
प्रहरण	२	८	८२	"	३	१	१०४	प्रेष्ठ	३	१	१११
प्रहस्त	२	६	८४	प्राप्तपञ्चत्व	२	८	११७	प्रेष	३	३	२१९
प्रहि	१	१०	२६	प्राप्तरूप	३	३	१३१	प्रेष्य	२	१०	१७
प्रहेलिका	१	६	६	८ प्राप्ति	१	१	३५	प्रोक्षण	२	७	२६
प्रहृन्न	३	१	१०३	"	१	३	६९	प्रोक्षित	२	७	२६
प्रांशु	३	१	७०	प्राप्य	३	१	९२	प्रोथ	२	८	४९
१८ प्राकाम्य	१	१	३५	प्राभृत	२	८	२७	प्रोष्ठपदा	१	३	२२
प्राकार	२	२	३	प्राय	२	७	५२	प्रोष्ठी	१	१०	१८
प्राकृत	२	१०	१६	"	३	३	१५४	प्रौढ	३	१	७६
प्राग्वंश्च	२	७	१६	प्रायस्	३	४	१७	प्रौष्ठपद	१	४	१७
प्राग्रहर	३	१	५८	प्राथित	३	१	९७	प्रुक्ष	२	४	३२
प्राग्र्य	३	१	५८	प्रालम्ब	२	६	१३६	"	२	४	४३
प्रावार	३	२	१०	प्रालम्बिका	२	६	१०४	प्लव	१	१०	११
२० प्राघुणक	(परिशिष्ट)			प्रालेय	१	३	१८	"	१	१०	२४
२० प्राघूर्णक	(परिशिष्ट)			प्रावार	२	६	११७	"	२	४	१३२
प्राच्	३	४	१६	प्रावृत	२	६	११३	"	२	५	३४
"	३	४	२३	प्रावृष्	१	४	१९	"	२	१०	१९
प्राचिका	३	५	८	प्रावृषायणी	२	४	८६	प्लवग	२	५	३
प्राची	१	३	१	प्रास	२	८	९३	"	३	३	२४
३५ प्राचीन	१	३	१	प्रासन्न	२	८	५७	प्लवङ्ग	३	३	१३८
"	२	२	३	प्रासङ्ग्य	२	९	६४	प्लवङ्गम	२	४	१८
प्राचीना	२	४	८५	प्रासाद	२	२	९	प्लाक्ष	२	६	६६
प्राचीनावीत	२	७	५०	प्रासिक	२	८	७०	प्लोहन्	२	६	६६
२१ प्राचेतस	(परिशिष्ट)			प्राज्ञ	१	४	३	प्लोहशत्रु	२	४	४९
प्राच्य	२	१	७	प्रियंवद	३	१	३६	प्लुत	२	८	४८
प्राजन	२	९	१२	प्रिय	२	६	३५	प्लुष्ट	३	१	९९
प्राजितु	२	८	५९	"	३	१	५३	प्लोष	३	२	९
प्राज्ञ	२	७	५	प्रियक	२	४	४२	प्लात	३	१	११०
प्राज्ञा	२	६	१२	"	२	४	४४	फ			
प्राज्ञी	२	६	१२	"	२	४	५६	५४ फणधर	१	८	८
प्राज्ञ्य	२	१	६३	"	२	५	९	फणा	१	८	९
प्राङ्गविवाक	२	८	५	प्रियङ्गु	३	४	५५	फणिज्जक	२	४	७९
प्राण	१	१	६३	"	२	९	२०	फणिन्	१	८	७
"	२	८	१०२	प्रियता	१	७	३७	फल	२	८	९०
"	२	८	११९	४ प्रियदर्शन	३	१	११०	"	२	९	११
"	२	९	१०४	प्रोणन	३	२	४	"	३	३	२०१
प्राणिधूत	२	१०	४६	प्रोत	३	१	१०३	"	३	५	२३
प्राणिन्	१	४	३०	प्रोति	१	४	३४	फलक	२	८	९०
प्रातर	३	४	१९	प्रुष्ट	३	१	९९	फलकपाणि	२	८	७१

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
बन्धु	२	६	३४	बलिश	१	१०	१६	बाष्प	३	३	१३०	बुध्न	२	४	१२
बन्धुजीवक	२	४	७३	बलिसन्न	१	८	१	बाष्पिका	२	९	४०	बुध्ना	२	९	५४
बन्धुता	२	६	३५	बलीवर्द	२	९	५९	बाहु	२	६	८०	बुध्नाक्षित	३	१	२०
बन्धुर	३	१	६९	बल्लव	२	९	२७	बाहुज	२	८	१	बुस	२	९	२२
७६ "	३	३	१९३	"	२	९	५७	बाहुदा	१	१०	३३	बुस्त	३	५	३४
बन्धुल	२	६	२६	बल्लवज	२	४	१६३	बाहुमूल	२	६	७९	बृहित	२	८	१०७
बन्धुक	२	४	७३	बस्त	२	९	७६	बाहुयुद्ध	२	८	१०६	बृहती	२	४	९३
बन्धुकपुष्प	२	४	४४	बहिर्दार	१	२	१६	बाहुल	१	४	१८	"	३	३	७५
बन्धुय	२	४	७	बहिस्	३	४	१७	बाहुलेय	१	१	४०	बृहत्	३	१	६०
बन्ध्या	२	९	६९	बहु	३	१	६३	बाहिक	२	८	४५	बृहत्तिका	२	६	११७
बन्धु	३	३	१७१	बहुकर	३	१	१७	"	३	३	९	बृहत्कुक्षि	२	६	४४
बई	२	५	३१	बहुगर्वावाच्	३	१	३६	"	३	५	३२	बृहन्मानु	१	१	५४
९४ "	३	५	२३	बहुपाद्	२	४	३२	बाह्यीक	२	६	१२४	३७ बृहस्पति	१	३	२
"	३	३	२३६	बहुप्रद	३	१	६	"	२	९	४०	"	१	३	२४
बहिण	२	५	३०	बहुमूल्य	२	६	११३	"	३	३	९	बोधकर	२	८	९७
बहिन्	२	५	३०	बहुरूप	२	६	१२८	विन्दु	१	१०	६	बोधिद्रुम	२	४	२०
बहिपुष्प	२	४	१३२	बहुल	३	१	६३	विन्दुजालक	२	८	३९	बोल	२	९	१०४
बहिर्मुख	१	१	९	"	३	३	१९९	विम्ब	१	३	१५	ब्रध्न	१	३	२८
बहिस्	१	१	५४	बहुला	२	४	१२५	३४ "	३	३	१३३	ब्रह्मचारिन्	२	७	३
बहिष्ठ	२	८	१२२	"	३	३	१९९	बिम्बिका	२	४	१३९	"	२	७	४२
बल	१	१	२४	बहुवारक	२	४	३४	बिल	१	८	१	ब्रह्मण्य	२	४	४१
"	२	८	१७	बहुविष	३	१	९३	बिलेशय	१	८	८	३ "	३	१	११०
"	२	८	७८	बहुसुता	२	४	१००	बिद्व	२	४	३२	ब्रह्मरव	२	७	५१
"	२	८	१०२	बहुसूति	२	९	७०	बिस	१	१०	४०	ब्रह्मदर्भा	२	४	१४५
"	३	३	२२	बाढ	१	१	६७	"	१	१०	४२	ब्रह्मदार	२	४	४१
"	३	३	१९५	"	३	३	४४	विसकण्ठिका	२	५	२५	ब्रह्मन्	१	१	१६
बलज	३	३	३१	बाण	२	८	८६	विसप्रसून	१	१०	४१	"	३	३	११४
बलजा	३	३	३१	"	३	३	४५	विसिनी	१	१०	३९	ब्रह्मपुत्र	१	८	१०
बलदेव	१	१	२३	बाणा	२	४	७४	विस्त	२	९	८६	ब्रह्मबन्धु	३	३	१०४
बलभद्र	१	१	२३	बादर	२	६	१११	बीज	१	४	२८	ब्रह्मविन्दु	१	७	३९
बलभद्रिका	२	४	१५०	५७ बाधना	३	३	१२८	"	२	६	६२	ब्रह्मभूय	२	७	५१
बलवत्	२	६	४४	बाधा	१	९	३	बीजकोश	१	१०	४३	ब्रह्मयज्ञ	२	७	१४
"	३	४	२	५४ "	३	३	१०४	बीजपूर	२	४	७८	ब्रह्मवर्चस्	२	७	३८
बलविन्यास	२	८	७९	बान्धकिनेय	२	६	२६	बीजाकृत	२	९	८	१६ ब्रह्मवादिन् (परिशिष्ट)			
बला	२	४	१०७	बान्धव	२	६	३४	बीज्य	२	७	२	ब्रह्मसायुज्य	२	७	५१
बलाका	२	५	२५	बाहंत	२	४	१९	बीमत्स	१	७	१७	ब्रह्मसू	१	१	२७
बलात्कार	२	८	१०८	बाल	२	४	१२२	"	१	७	१९	ब्रह्माजलि	२	७	३९
१३ बलाद्धृत	३	१	११२	"	२	६	४२	"	३	३	२३४	ब्रह्मासन	२	७	४०
बलाराति	१	१	४३	"	३	३	२०५	बुका	२	६	६४	ब्राह्म (तीर्थ)	२	७	५१
१२ बलाहक	१	१	२८	बालगमिणी	२	९	७०	बुद्ध	१	१	१३	ब्राह्म(अहोरात्र)	२	४	२१
"	१	३	६	बालतनय	२	४	४९	"	३	१	१०८	ब्राह्मण	२	७	४
बलि	२	७	१४	बालतृण	२	४	१६७	बुद्धि	१	५	१	ब्राह्मणयष्टिका	२	४	८९
"	२	८	२७	बालमूषिका	२	५	१२	बुद्बुद्	३	५	१९	३ ब्राह्मणहित	३	१	११०
"	३	३	१९५	बाला	१	७	१४	३७ बुध	१	३	२	ब्राह्मणी	२	४	८९
बलिध्वंसिन्	१	१	३१	बालिश	३	१	४८	"	१	३	२६	ब्राह्मण्य	३	२	४१
बलिन	२	६	४५	"	३	३	२१८	"	२	७	५	१५ ब्राह्मी	१	१	२५
बलिपुष्ट	२	५	२०	बालेय	२	९	७७	२५ "	३	३	१०४	"	१	६	१
बलिम	२	६	४५	बालेयशाक	२	४	९०	बुधित	३	१	१०८	"	२	३	१३७
बलिभुज	१	५	२०	बाल्य	२	६	४०								

भ]

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
भ				भर्तृदारक	१	७	१२	भरिक	२	१०	१५	भुक्त	३	१	१११
भक्त	१	३	२१	भर्तृदारिका	१	७	१३	भार्गव	१	३	२५	भुक्तसमुज्जित	१	९	५६
४७ भक्ति	३	३	८५	भर्त्सन	१	६	१४	१० भार्गवी	१	१	२७	भुग्न	३	१	७१
भक्षक	३	१	२०	भर्मन्	२	९	९४	"	२	४	१५८	"	३	१	९१
भक्षित	३	१	११०	"	२	१०	३८	भार्गी	२	४	८९	भुज	२	६	८०
भक्ष्यकार	२	९	२८	भल्ल	२	५	४	भार्या	२	६	६	भुजग	१	८	६
४१ भग	१	३	३०	"	३	५	२१	भार्यापति	२	६	३८	२ "	३	१	२३
"	२	६	७६	भलातकी	२	४	४२	भालुक	२	५	४	भुजङ्ग	१	८	६
"	३	३	२६	भल्लुक	२	५	३	भाव	१	७	१२	भुजङ्गभुज	२	५	३०
भगन्दर	२	६	५६	भव	१	१	३४	"	३	३	२८७	भुजङ्गम	१	८	६
भगवत्	१	१	१३	"	३	३	२०६	४५ भावना	१	५	२	भुजङ्गाक्षी	२	४	११५
भगिनी	२	६	२९	भवन	२	२	५	भावित	२	६	१३४	भुजशिरस्	२	६	७८
भङ्ग	१	१०	५	भवानी	१	१	३७	"	२	९	४६	भुजान्तर	२	६	७७
भङ्गा	२	९	२०	भविक	१	४	२६	"	३	१	१०४	भुजिष्य	२	१०	१७
भङ्गि	३	५	८	भवितृ	३	१	२९	भातुक	१	४	२६	भुवन	१	१०	३
भजमान	२	८	२४	भविष्णु	३	१	२९	भाषा	१	६	१	"	२	१	२
भट	२	८	६१	भविष्णु	१	४	२६	भाषित	१	६	१	भू	२	१	२
भटिन्	२	९	४५	भव्य	१	४	२६	"	३	१	१०७	भूत	१	१	११
भट्टारक	१	७	१३	भषक	२	१०	२२	भाष्य	३	५	३१	"	३	१	१०४
भट्टिनी	१	७	१३	२४ भसित	१	१	५७	भास्	१	३	३४	भूतकेश	२	९	१११
भण्टाकी	२	४	११४	भक्षा	२	१०	३३	भास्कर	१	३	३८	२ भूतघात्री	२	१	३
भण्डिल	२	४	६३	भस्मगन्धिनी	२	४	१२०	भास्वत	१	३	२९	भूतवेशी	२	४	७१
भण्डी	२	४	९१	भस्मगर्मा	२	४	६३	मिक्षा	३	२	६	भूतात्मन्	३	३	१०५
भण्डीरी	२	४	९१	२४ भस्मन्	१	१	५७	"	३	३	२२४	भूतावास	२	४	५८
भद्र	१	४	२५	भा	१	३	३४	भिधु	२	७	३	भूति	१	१	३६
"	२	९	५९	भाग	२	९	८९	"	२	७	४१	२४ "	१	१	५७
भद्रकुम्भ	२	८	३२	भागधेय	१	४	२८	भित्त	१	३	१६	"	३	३	६९
भद्रदाह	२	४	५६	"	२	८	२७	भित्ति	२	२	४	भूतिक	३	३	८
भद्रपर्णी	२	४	३६	भागिनेय	२	६	३१	भिदा	३	२	५	भूतेश	१	१	३१
भद्रवला	२	४	१५३	भागोरथी	१	१०	३१	भिदुर	१	१	४७	भूदार	२	५	२
भद्रमुस्तक	२	४	१६०	भाग्य	३	३	१५५	भिन्दिपाल	२	८	९१	भूदेव	२	७	४
भद्रयव	२	४	६७	"	२	९	३३	भिन्न	३	१	८२	भूनिम्ब	२	४	१४३
भद्रश्री	२	६	१३१	भाजन	२	९	३३	भिवज्	३	१	१००	भूप	२	८	१
भद्रासन	२	८	३१	माण्ड	३	३	४४	भिवस्त	२	९	४७	भूपदी	२	४	७०
भय	१	७	२०	"	१	३	१७	भिस्सटा	२	९	४८	भूभूव	३	३	६१
भयङ्कर	३	१	४२	भाद्र	१	४	१७	भिस्सा	१	७	२१	भूमि	२	१	२
भयदुत	१	७	१७	भाद्रपद	१	३	२२	भी	१	७	२१	भूमिजम्बुका	२	४	३७
भयानक	१	७	२०	भाद्रपदा	१	३	३१	भीति	१	७	२१	"	२	९	१
"	१	१	६६	भानु	१	३	३३	भीम	१	७	२०	भूमिस्पृश	३	१	६३
भर	२	१०	३८	"	३	३	१०५	"	३	३	१४५	भूयस्	३	१	६३
भरण	२	१०	३८	इह भानुज	१	३	२	भीर	२	६	३	भूयिष्ठ	३	१	६३
भरण्य	३	१	१९	भामिनी	२	६	४	"	३	१	२६	भूरि	३	३	१८२
भरण्यभुज्	२	१०	१२	भार	२	९	८७	भीरक	३	१	२६	"	२	४	१४३
भरत	२	५	१५	भारत	१	१	६	भीलुक	३	१	२६	भूरिमाय	२	५	५
भरद्वाज	१	१	३३	भारती	१	६	१	भीषण	१	७	२०	भूरण्डी	२	४	६९
भर्ग	२	६	३५	भारद्वाजी	२	४	११६	भीष्म	१	७	२०	भूर्ज	२	४	४६
भर्तृ	३	३	५९	भारयष्टि	२	१०	३०	भीष्मसू	१	१०	३१	भूषण	२	६	१०१
"				भारवाह	२	१०	१५								

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
भूषित	२	६	१००	आवृ	२	६	३६	मण्डन	२	६	१०२	"	३	३	१०३
२० "	३	१	११२	आवृज	२	६	३६	"	३	१	२९	मधुक	२	४	१०९
भूषण	३	१	२९	आवृजाया	२	६	३०	मण्डप	२	९	९	मधुकर	२	५	२९
भूस्त्वण	२	४	१६७	आवृमगिनी	२	६	३६	मण्डल	१	३	६	मधुकम	२	१०	४०
भृगु	२	३	४	आवृन्व	३	३	१४६	"	१	३	१५	९ मधुदूत	२	४	३३
भृङ्ग	२	४	१३४	आवृषीय	२	६	३६	"	१	३	३२	मधुदुम	२	४	२७
"	३	५	१६	आवृन्ति	१	५	४	मण्डलक	२	६	५४	मधुप	२	५	२९
"	२	५	२९	आवृष्ट	२	९	३०	मण्डलाम्र	२	८	८९	मधुपर्णिका	२	४	३५
भृङ्गराज	२	४	१५१	भृकुस	१	७	११	मण्डलेश्वर	२	८	२	"	२	४	९४
भृङ्गार	२	८	३२	भृकुटि	१	७	३७	मण्डहारक	२	१०	१०	मधुपर्णी	२	४	८३
भृङ्गारी	२	५	२८	भृ	२	६	९२	मण्डित	१	६	१००	मधुमक्षिका	२	५	२६
२१ भृङ्गिन्	१	१	४०	भृकुस	१	७	११	मण्डक	१	१०	२४	मधुयष्टिका	२	४	१०९
१६ भृत	३	१	११२	भृकुटि	१	७	३७	मण्डकपर्ण	२	४	५६	मधुर	१	५	९
भृतक	२	१०	१५	भृण	२	६	३९	मण्डकपर्णी	२	४	९१	"	३	३	१९१
भृति	२	१०	३८	"	३	३	४५	मण्डूर	२	९	९८	मधुरक	२	४	१४२
भृतिभृज्	२	१०	१५	भेष	२	८	३३	मतङ्गज	२	८	३४	मधुरसा	२	४	८३
भृत्य	२	१०	१७	म				मतल्लिका	१	४	२७	"	२	४	१०७
भृत्या	२	१०	३८	२९ मकर	१	१	७१	मति	१	५	१	मधुरा	२	४	१५२
भृष्ट	१	१	६६	"	१	१०	२०	मत्त	२	८	३६	मधुरिका	२	४	१०५
भृष्टयव	२	९	४७	मकरध्वज	१	१	३६	"	३	१	२३	मधुरिपु	१	१	२०
मेक	१	१०	२४	मकरन्द	२	४	१७	"	३	१	१०३	मधुलिह्	२	५	२९
मेक्री	१	१०	२४	मकुट	२	६	१०२	मत्तकाशिनी	२	६	४	मधुवार	२	१०	४०
मेद	२	८	२१	मकुर	२	६	१४०	मत्सर	३	३	१७२	मधुव्रत	२	५	२९
मेदित	३	१	१००	मकुष्टक	२	९	१७	मत्स्य	१	१०	१७	मधुशिमु	२	४	३१
मेरी	१	७	६	मकुलक	२	४	१४४	कत्स्यण्डी	२	९	४३	मधुश्रेणी	२	४	८४
मेवज	२	६	५०	मक्षिका	२	५	२६	मत्स्यपित्ता	२	४	८६	मधुषील	२	४	२८
मेक्ष	२	७	४६	मल	२	७	१३	मत्स्यवेवन	१	१०	१६	मधुक	२	४	२७
मेरव	१	७	१९	मगध	२	८	९७	मत्स्याक्षी	२	४	१३७	मधुच्छिष्ट	२	९	१०७
मेवज्य	२	६	५०	मगधवत्	१	१	४१	मत्स्याधानो	१	१०	१६	मधूलक	२	४	२८
भोग	३	३	२३	मलक्षु	३	४	२	मथित	२	९	५३	मधूलिका	२	४	८४
५४ भोगधर	१	८	८	मल्ल	१	४	२५	मथिन्	२	९	७४	मध्य	२	६	७९
भोगवती	३	३	७०	मल्लयक	२	९	१७	५२ मद	(परिशिष्ट)			"	३	३	१६१
भोगिन्	१	८	८	मल्लया	२	६	१२७	"	२	८	३७	मध्यदेश	२	१	७
भोगिनी	२	६	५	मचचिका	१	४	२७	"	३	२	१२	मध्यम	१	७	१
भोजन	२	९	५५	मल्लन्	२	४	१२	मदकल	३	८	३५	"	२	१	७
भोस्	३	४	७	मल्ल	२	६	१३८	मदन	१	१	२५	"	२	६	७९
भौम	१	३	२५	मल्लरि	३	४	१३	"	२	४	५३	मध्यमा	२	६	८
भौरिक	२	८	७	मल्लिष्ठा	२	४	९०	"	२	४	७८	"	२	६	८२
भकुस	१	७	११	मल्लीर	२	६	१०९	मदस्थान	२	१०	४०	मध्याह्न	१	४	३
भकुटि	१	७	३७	मल्लु	३	१	५२	मदिरा	२	१०	४०	मध्वासव	२	१०	४१
भ्रम	१	५	४	२३ मल्लुषोषा	१	१	५१	मदिरागृह	२	२	८	मनःशिला	२	९	१०८
"	१	१०	७	मल्लुल	३	१	५२	मदोत्कट	२	८	३५	मनस्	१	४	३१
"	३	२	९	मल्लुषा	२	१०	२९	मदगु	२	५	३४	मनसिज	१	१	२६
६५ "	३	३	१४५	मठ	१	२	८	मदगुर	१	१०	१९	मनस्कार	१	५	२
भ्रमर	२	५	२९	मठ्ठु	१	७	८	मघ	२	१०	४०	मनाक्	३	४	८
भ्रमरक	२	६	९६	मणि	२	९	९३	मधु	१	४	१५	मनित	३	१	१०८
भ्रमि	३	२	९	मणिक	३	९	३१	"	२	४	१४२	मनीषा	१	५	१
भ्रष्ट	३	१	१०४	मण्ड	२	४	५१	"	२	९	१०७	मनीषिन्	२	७	५
भ्रमिष्णु	३	६	१०१	"	२	९	४९	"	२	१०	४१	मनु	३	५	३८

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
मनुज	२	६	१	मरकत	२	९	९२	महत्	३	१	६०	महौषध	२	९	३८
मनुष्य	२	६	१	मरण	२	८	११६	"	३	३	७९	मा	३	४	११
मनुष्यधर्मन्	१	१	६८	मरोच	२	९	३६	महती	३	३	६९	९ "	१	१	२७
मनोगुप्ता	२	९	१०८	मरीचि	१	३	२७	महस्	३	३	२३१	७ माकन्द	२	४	३३
मनोजवस्	३	१	१३	"	१	३	३३	महाकन्द	२	४	१४८	मास	२	६	६३
मनोब	३	१	५२	मरीचिका	१	३	३५	महाकुल	२	७	३	"	३	२	२२
मनोरथ	१	७	२७	मरु	२	१	५	महाङ्ग	२	९	७५	मांसल	२	६	४४
गनोरम	३	१	५२	"	३	३	१६३	महाजाली	२	४	११७	मांसिक	२	१०	१४
मनोहत	३	१	४१	मरुत्	१	१	६२	महादेव	१	१	३२	४३ माघ	१	४	१३
४९ मनोहारिन्	१	६	२०	"	१	३	२	महाधन	२	६	११३	माक्षिक	२	९	१०७
मनोहा	२	९	१०८	"	३	३	५९	१४ महानट	१	१	३४	मागध	२	८	९७
मन्तु	२	८	२६	मरुत्वत्	१	१	४१	महानस	२	९	२७	"	२	१०	२
मन्त्र	३	३	१६७	मरुन्माला	२	४	१३३	२९ महापद्म	२	१	७१	मागधी	२	४	७१
मन्त्रव्याख्याकृत्	७	७		मरुवक	२	४	५२	३२ महाबिल	१	२	१	"	२	४	९६
मन्त्रिन्	२	८	४	"	२	४	७९	महामात्र	२	८	५	४३ माघ	१	४	१३
मन्थ	२	९	७४	मर्कट	२	५	३	महायज्ञ	२	७	१४	"	१	४	१५
मन्थदण्डक	२	९	७४	मर्कटक	२	५	१३	महारजत	२	९	९५	माघ्य	२	४	७३
मन्थनी	२	९	७४	मर्कटी	२	४	४८	महारजन	२	९	१०६	माठर	१	३	३१
मन्थर	२	८	७२	"	२	४	८७	महारण्य	२	४	१	माढि	३	५	८
मन्थान	२	९	७४	मर्त्य	२	६	१	महारजिक	१	१	१०	माणवक	२	६	४२
मन्द	२	१०	१८	मर्दन	३	२	२२	महारौरव	१	९	१	"	२	६	१०६
"	३	३	९५	मर्दल	१	७	८	महाशय	३	१	३	माणव्य	३	२	४०
मन्दगामिन्	२	८	७२	मर्मन्	३	५	३०	महाशूदी	२	६	१३	माणिक्य	३	५	३१
मन्दाकिनी	१	१	४९	मर्मर	१	६	२३	महाश्वेता	२	४	११०	माणिमन्य	२	९	४२
मन्दाक्ष	१	७	२३	मर्मस्पृश्	३	१	८३	महासहा	२	४	७३	मातङ्ग	२	१०	१९
मन्दारि	१	१	५०	मर्यादा	२	८	२६	"	२	४	१३८	"	३	३	२१
"	२	४	२६	मल	२	६	६५	महासेन	१	१	३९	मातरपितृ	२	६	३७
"	२	४	८१	"	३	३	१९७	महिका	१	३	१८	मातरिश्वन्	१	१	६१
मन्दिर	२	२	५	मलदूषित	३	१	५५	१७ महिमा	१	१	३५	मातलि	१	१	४५
"	३	३	१८४	मलपू	२	४	६१	महिला	२	६	२	मातापितृ	२	६	३७
मन्दुरा	२	२	७	मलयज	२	६	१३१	महिलाहया	२	४	५५	मातामह	२	६	३३
मन्दोष्ण	१	३	३५	मलिन	३	१	५५	महिष	२	५	४	मातुल	२	४	७८
मन्द्र	१	७	२	मलिनी	२	६	२०	महिषी	३	६	५	"	२	६	३१
५१ "	१	७	२	मलिम्लुच	२	१०	२५	मही	२	१	३	मातुलपुत्रक	२	४	७८
मन्मथ	१	१	२५	मलीमस	३	१	५५	महीक्षितृ	२	८	१	मातुलानो	२	६	३०
"	२	४	२१	मल्ल	३	५	२१	महीध	२	३	१	"	२	९	२०
मन्या	२	६	६५	मल्लक	३	५	३७	महीरुह	२	४	५	मातुलाहि	१	८	६
मन्यु	१	७	२५	मल्लिका	२	४	६९	महीलता	१	१०	२१	मातुली	३	६	३०
"	३	३	१५३	मल्लिकाख्य	२	५	२४	महीसुत	१	३	२५	मातुलुङ्गक	२	४	७८
मन्वन्तर	१	४	२२	मसी	३	५	१०	३६ महीसूनु	१	३	२	मातृ	१	१	३५
मय	२	९	७५	मसूर	२	९	१७	महेच्छ	३	१	३	"	१	७	१४
मयु	१	१	७१	मसूरविदला	२	४	१०९	महेरणा	२	४	१२४	"	२	६	२९
मयुष्टक	२	९	१७	मसृण	२	९	४६	महेश्वर	१	१	३०	"	२	९	६६
मयूख	१	३	३३	मस्कर	२	४	१६१	महोक्ष	२	९	६१	मात्र	३	३	१७८
"	३	३	१८	मस्करिन्	२	७	४१	महोत्पल	१	१०	३९	मात्रा	३	१	६२
मयूर	२	४	१११	मस्तक	२	६	१५	महोत्साह	३	१	३	"	३	३	१७७
"	२	५	३०	मस्तिष्क	२	६	६५	महोषम	३	१	३	माद	३	२	१३
मयूरक	२	४	८८	मस्तु	२	९	५४	महौषध	३	४	१००	माधव	१	१	१८
"	२	९	१०१	मह	१	७	३८	"	२	४	१४८				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
माधव	१	४	१६	मास	१	४	१२	मुण्डित	२	६	४८	मूर्द्धाभिषिक्त	२	८	१
माधवक	२	१०	४१	मासर	२	९	४९	"	३	१	८५	"	३	३	६१
माधवी	२	४	७२	मासिक	२	७	३१	मुण्डित्	२	१०	१०	मूर्वा	२	४	८१
मान	१	७	२२	मासम्	३	४	११	मुद्	१	४	२४	मूल	२	४	१२
"	२	९	८५	माहिष्य	२	१०	३	मुदिर	१	३	७	"	३	३	१९९
मानव	२	६	१	माहेयी	२	९	६६	मुद्रपणी	२	४	११३	मूलक	२	४	१५७
मानस	१	४	३१	१५ माहेथरी	१	१	३५	मुद्रर	२	८	९१	मूलकर्मन्	३	२	४
९४ "	३	५	२३	मितम्पच	३	१	४८	मुवा	३	४	४	मूलधन	२	९	८०
मानसौकस्	२	५	२३	मित्र	१	३	३०	मुनि	१	१	१४	मूल्य	२	९	७९
मानिनी	२	६	३	"	२	८	९	"	२	७	४२	"	२	१०	३८
मानुष	२	६	१	"	२	८	१२	"	३	५	३८	मूषा	२	१०	३३
मानुष्यक	३	२	४२	"	३	३	१६७	मुनीन्द्र	१	१	१४	"	३	५	३८
माया	२	१०	११	मिथस्	३	३	२५६	मुरज	१	७	५	मूषिक	२	५	१२
मायाकार	२	१०	११	मिथुन	३	५	३८	४ मुरमर्दन	१	१	२१	मूषिकपणी	२	४	८८
मायादेवीसुत	१	१	१५	मिथ्या	३	४	१५	मुरा	२	४	१२३	मूषित	३	१	८८
मायु	२	६	६२	मिथ्यावृष्टि	१	५	४	मुषित	३	१	८८	मृग	२	५	७
मायूर	२	५	४३	मिथ्याभियोग	१	६	१०	१४ "	३	१	११२	"	३	२	३०
मार	१	१	२५	मिथ्यामिश्रसन	१	६	१०	मुष्क	२	६	७६	मृगणा	३	२	३०
मारजित	१	१	१३	मिथ्यामति	१	५	४	मुष्कक	२	४	३९	मृगपुष्पा	१	३	३५
मारण	२	८	११४	मिश्रेय	२	४	१०५	१४ मुष्ट	३	२	११२	मृगदंशक	२	१०	२१
मारिष	१	७	१४	मिसि	२	४	१०५	मुष्टिवन्ध	३	२	१४	८ मृगवृष्टि	२	५	१
मास्त	१	१	६२	"	२	४	१५२	मुसल	२	९	२५	८ मृगद्विष्	२	५	१
मार्कन	२	४	१५१	मिसी	२	४	१३४	मुसलिन्	१	१	२४	मृगधूर्तक	२	५	५
मार्ग	१	४	१४	मिहिर	१	३	२९	मुसली	२	४	११९	मृगनाभि	२	६	१२९
"	२	१	१५	मीढ	३	१	९६	"	२	५	१२	मृगवधाजीव	२	१०	२३
मार्गण	२	८	८७	मीन	१	१०	१७	मुसव्य	३	१	४५	मृगमद	२	६	१२९
"	३	१	४९	मीनकेतन	१	१	२५	मुस्तक	२	४	१५९	मृगबन्धनी	२	१०	३६
"	३	२	३०	१६ मीमांसक (परिशिष्ट)				मुस्ता	२	४	१५९	मृगया	२	१०	२३
मार्गशीर्ष	१	४	१४	मुकुट	२	६	१०२	मुडस्	३	४	१	मृगयु	२	१०	२१
मार्गित	३	१	१०५	४ मुकुन्द	१	१	२१	मुडभाषा	१	६	१६	८ मृगरिषु	२	५	१
मार्जन	२	४	३३	"	२	४	१२१	मुहर्त	१	४	११	मृगव्य	२	१०	२३
मार्जना	२	६	१२१	३० "	१	१	७१	मूक	३	१	१३	मृगशिरस्	१	३	२३
मार्जा	२	५	६	मुकुर	२	६	१४०	मूढ	३	१	४८	मृगशीर्ष	१	३	२३
मार्जिता	२	९	४४	मुकुल	२	४	१६	मूत	३	१	९५	मृगाङ्ग	१	३	१४
मार्तण्ड	१	३	२९	मुक्तकञ्चुक	१	८	६	मूत्र	२	६	६७	मृगादन	३	५	१
मार्दङ्गिक	२	१०	१३	मुक्ता	२	९	९३	मूत्रकच्छ	२	६	५६	८ मृगाशन	२	५	१
मार्दीक	२	१०	४१	मुक्तावली	२	६	१०५	मूत्रित	३	१	९६	मृगित	३	१	१०५
मार्दि	२	६	१२१	मुक्तास्फोट	१	१०	२३	मूर्ख	३	१	४८	मृगेन्द्र	२	५	१
मालक	२	४	६२	मुक्ति	१	५	६	मूर्च्छा	२	८	१०९	मृजा	२	६	१२१
मालती	२	४	७२	मुख	२	२	१९	मूर्च्छाङ्क	२	६	६१	मृज	१	१	३१
माला	१	६	१३५	"	२	६	८९	मूर्च्छित	२	६	६१	मृजानी	१	१	३७
मालाकार	२	१०	५	"	३	२	२२	"	३	३	८२	मृणाल	१	१०	४२
मालामुण्डक	२	४	१६७	मुखर	३	१	३६	"	३	३	६१	मृणाली	३	५	७
मालिक	२	१०	५	मुखवासन	१	५	११	मूर्त	२	६	६१	मृत्	२	१	४
मालुधान	१	८	६	मुख्य	२	७	४०	"	३	१	७६	मृत्त	२	८	११७
माधुर	२	४	३२	"	३	१	५७	मूर्ति	२	६	७१	"	२	९	३
माध्व	२	६	१३५	मुण्ड	२	६	४८	"	३	३	६६	मृत्तस्नात	३	१	१९
माध्वक	३	३	३	"	३	५	३४	मूर्तिमय	३	१	७६	मृत्तारक	२	४	१३१
माध्वपणी	२	४	१३८	४१ मुण्डक	३	३	४३	मूर्दन्	३	६	९५	मृत्तिका	२	१	४

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
मृत्यु	२	८	११६	मैत्रावरुणि	१	३	२०	यत्	३	४	३	यातयाम	३	३	१४५
मृत्युञ्जय	१	१	३१	२१ " (परिशिष्ट)				यतस्	३	४	३	यातु	१	१	६०
मृत्सा	२	१	४	मैत्रो	३	५	३९	यति	२	७	४३	यातुधान	१	१	६०
मृत्ला	२	१	४	मैत्र्य	३	५	३९	यतिन्	२	७	४३	यातु	२	६	३०
"	२	४	१३१	मैथुन	२	७	५७	यथा	३	४	९	यात्रा	२	८	९५
मृदङ्ग	१	७	५	"	३	३	१२२	यथाजात	३	१	४८	"	३	३	१७५
मृदु	३	१	७८	मैरेय	२	१०	४१	यथातथम्	३	४	१५	यादःपति	१	१०	२
"	३	३	९४	मोक्ष	१	५	७	यथाययम्	३	४	१४	यादस्	१	१०	२०
मृदुत्वच्	२	४	४६	"	२	४	३९	यथार्थम्	३	४	१५	यादसापति	१	१	६१
मृदुल	३	१	७८	मोष	३	१	८१	यथाह्वर्ण	२	८	१३	यान	२	८	१८
मृदीका	३	४	१०७	मोषा	२	४	५४	यथास्वम्	३	४	१४	"	२	८	५८
मृध	२	८	१०४	मोचक	२	४	३१	यथेप्सित	२	९	५७	यानमुख	२	८	५५
९३ मृषा	३	५	२३	मोचा	२	४	४६	यदि	३	४	१२	याप्य	३	१	५४
मृषा	३	४	१५	"	२	४	१२३	यद्वच्छा	३	२	२	याप्ययान	२	८	५३
मृष्ट	३	१	५६	मोदक	३	५	३३	यन्तु	२	८	५९	याम	१	४	६
मेकलकन्यका	१	१०	३२	मोरट	२	९	११०	"	३	३	५९	"	३	२	१८
मेखला	२	६	१०८	मोरटा	२	४	८३	यम	१	१	५८	यामिनो	१	४	४
"	२	८	९०	मोषक	२	१०	२४	"	२	७	४८	यामुन	२	९	१००
मेघ	१	३	६	मोह	२	८	१०९	"	३	२	१८	यायजूक	२	७	८
"	३	५	११	१३ मौकुलि	२	५	२०	यमराज्	१	१	५८	याव	२	६	१२५
मेघज्योतिस्	१	३	१०	मौक्तिक	२	९	९२	यमुना	१	१०	३२	यावक	२	९	१८
मेघनादानुला-				मौक्षोन	२	९	८	यमुनाभ्रातृ	१	१	५८	यावत्	३	३	२४६
सिन्	२	५	३०	मौन	२	७	३६	ययु	२	८	४५	यावन	२	६	१२८
मेघनामन्	२	३	१५९	मौरजिक	२	१०	१३	यव	२	९	१५	याष्टीक	२	८	७०
मेघनिर्घोष	१	३	८	मौर्वी	२	८	८५	यवक्थ	२	९	७	यास	२	४	९१
१२ मेघपुष्प	१	१	२८	मौलि	३	३	१९३	यवक्षार	२	९	१०८	युक्त	२	८	२४
"	१	१०	५	मौष्टा	३	५	५	यवफल	२	४	१६१	युक्तरसा	२	४	१४०
मेघमाला	१	३	८	मौहूर्त	२	८	१४	यवस	२	४	१६७	युग	२	५	३८
मेघवाहन	१	१	४४	मौहूर्तिक	२	८	१४	यवागू	२	९	५०	"	३	३	२४
३२ मेघाध्वन्	१	२	१	३१ अक्षुण				यवाग्रज	२	९	१०८	युमकीलक	२	९	१४
मेचक	१	५	१४	भ्लिष्ट	१	६	२१	यवानिका	२	४	१४५	युगन्धर	२	८	५७
"	२	५	३१	भ्लेच्छदेश	२	१	७	यवास	२	४	९१	"	३	५	३५
मेढू	२	६	७६	भ्लेच्छमुख	२	९	९७	यवीयस्	२	६	४३	युगपद्	३	४	२२
मेढू	२	९	७६	य				यव्य	२	९	७४	युगपत्रक	२	४	२२
मेदक	२	१०	४१	यकृत	२	६	६६	यशःपटह	१	७	६	युगपार्थग	२	९	६३
मेदस्	२	६	६४	यक्ष	१	१	११	यशस्	१	६	११	युग	२	५	३८
मेदिनी	२	१	३	"	१	१	६९	यष्टि	३	५	३८	युग्म	२	५	३८
मेदुर	३	१	३०	यक्षकर्म	२	६	१३३	यष्टीमधुक	२	४	१०९	युग्म	२	८	५८
मेघा	१	५	२	यक्षधूप	२	६	१२७	यष्ट	२	७	८	"	२	९	६४
मेधि	२	९	१५	यक्षराज	१	१	६८	याग	२	७	१३	युद्ध	२	८	१०३
मेध्य	३	१	५५	यक्षमन्	३	६	५१	"	३	५	११	युध्	२	८	१०६
२२ मेनका	१	१	५१	यजमान	२	७	८	याचक	३	१	४९	युवति	२	६	८
१९ मेनकात्मजा	१	१	३७	यजुस्	१	६	३	याचनक	३	१	४९	युवन्	२	६	४२
मेरु	१	१	४९	यज्ञ	२	७	१३	याचना	२	७	३२	युवराज	१	७	१२
मेरुक	३	२	२९	३ यज्ञपुरष	१	१	२१	याचितक	२	९	४	यूष	२	५	४१
मेघ	२	९	७६	यज्ञसूत्र	२	७	४९	याच्या	२	७	३२	यूषनाथ	२	८	३५
मेघकम्बल	२	९	१०७	यज्ञाज्ञ	२	४	२२	"	३	२	६	यूषप	२	८	३५
मेह	२	६	५६	यज्ञिय	२	७	२७	याजक	२	७	१७	यूषिका	२	४	७१
मेहन	२	६	७६	यज्वन्	२	७	८	यातना	१	९	३	यूप	२	४	४१

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
ग्रुप	३	५	३५	रजत	२	१	९६	रमणी	२	६	४
ग्रुपाग्र	२	७	१९	"	३	३	७९	९ रमा	१	१	२७
ग्रुष	३	५	३५	रजनी	१	४	४	रम्मा	१	१	५१
योक्त्र	२	९	१३	"	२	४	१५३	"	२	४	११३
योग	३	३	२२	रजनीमुख	१	४	६	रय	१	१	६४
योगेष्ट	२	९	१०५	रजस्	१	४	२९	रल्लक	३	६	११६
योग्य	२	४	११२	"	२	६	२१	"	३	५	१७
६८ "	३	३	१६१	"	२	८	९८	रव	१	६	२२
योजन	३	५	३०	"	३	३	२३१	रवण	३	१	३८
योजनवल्ली	२	४	९१	रजस्वला	२	६	२०	३६ रवि	१	३	२
योत्र	२	९	१३	२ रजोमूर्ति	१	१	१७	"	१	३	३१
योद्धृ	३	८	६१	रज्जु	२	१०	२७	रशना	२	६	१०८
योध	२	८	६१	रञ्जन	२	६	१३२	रश्मि	३	३	१३८
योधसंराव	२	८	१०७	रञ्जनी	२	४	९५	रस	१	५	७
योनि	२	६	७६	रण	२	८	१०४	"	१	५	९
योषा	२	६	२	"	३	२	८	"	१	७	१७
योषित	२	६	२	"	३	३	४९	"	३	९	९९
यौतक	२	८	२८	रण्डा	२	४	८८	"	३	३	२२७
यौतव	२	९	८५	रत	२	७	५७	रसगर्भ	२	९	१०२
यौवत	२	६	२२	रतिपति	१	१	२६	रसशा	२	६	९१
यौवन	२	६	४०	रत्न	२	९	९३	रसना	२	६	२७
	र			"	३	३	१२६	रसवती	२	१	२
रंइस्	१	१	६४	२ रत्नगर्भा	२	१	३	रसा	२	१	२
रक्त	१	५	१५	२ रत्नवती	२	१	३	"	२	४	८४
"	२	६	६४	रत्नस्तानु	१	१	४९	"	२	४	१२३
"	२	६	१२४	रत्नाकर	१	१०	२	रसाञ्जन	२	९	१०१
"	३	३	८०	रत्नि	२	६	८६	रसातल	१	८	१
रक्तक	२	४	७३	रथ	२	४	३०	रसाल	२	४	३३
रक्तचन्दन	२	६	१३२	"	२	८	५१	"	२	४	१६३
"	२	९	१११	रथकट्या	२	८	५५	रसाला	२	९	४४
रक्तपा	१	१०	२२	रथकार	२	१०	४	रसित	१	३	८
रक्तफला	२	४	१३९	"	२	१०	९	रसोनक	२	४	१४८
रक्तसन्ध्यक	१	१०	३६	रथगुप्ति	२	८	५७	रहस्	२	८	२२
रक्तसरोरुह	१	१०	४१	रथद्रु	२	४	२६	"	२	८	२३
रक्ताङ्ग	२	४	१४६	रथाङ्ग	२	५	२२	रहस्य	३	८	२३
रक्तोत्पल	१	१०	४२	"	२	८	५५	राका	१	४	८
रक्षःसभ	३	५	२७	"	२	८	५६	राक्षस	२	१	५९
रक्षस्	१	१	११	रथिक	२	८	७६	राक्षसी	२	४	१२८
"	१	१	६०	रथिन्	२	८	६०	राक्षी	२	६	१२५
२५ रक्षा	१	१	५७	"	२	८	७६	राक्षव	२	६	१११
रक्षित	३	१	१०६	रथिन	२	८	७६	राज्	२	८	१
रक्षिवर्ग	२	८	६	रथ्य	२	८	४६	राजक	२	८	३
रक्षण	३	२	८	रथ्या	२	२	३	राजन्	२	८	२
रल्लकु	२	५	१०	"	२	८	५५	"	३	३	१११
रङ्ग	२	९	१०६	रद	२	६	९१	राजग्य	२	८	१
रङ्गाजीव	२	१०	७	रदन	२	६	९१	राजग्यक	२	८	४
रचना	२	६	१६७	रदनच्छद	२	६	९०	राजग्यव	२	१	१३
रजक	२	१०	१०	रन्ध्र	१	८	९	राजवला	२	४	१५३
				रभस	३	५	२१	राजबीजिन्	२	७	२

शब्दाः	का.	व.	श्लो.
राजराज	१	१	६८
राजवंश	२	७	२
राजवत्	२	१	१३
२५ राजवाद्य (परिशिष्ट)			
राजवृक्ष	२	४	२३
राजसदन	२	२	१०
राजसभा	३	५	९
राजसूय	३	५	३१
राजईस	२	५	२४
राजादन	१	४	३५
"	२	४	४५
राजाहं	२	६	१२६
राजि	२	४	४
राजिका	२	९	१९
राजिल	१	८	५
राजीव	१	१०	१९
"	१	१०	४१
राज्याङ्ग	२	८	१८
रात्रि	१	४	४
रात्रिचर	१	१	६०
रात्रिचर	१	१	६०
रादान्त	१	५	४
राध	१	४	१६
राधा	१	३	२२
राम	१	१	२३
"	२	५	११
"	३	६	१४०
रामठ	२	९	४०
रामा	२	६	४
राम्भ	२	७	४५
राल	२	६	१२७
राशि	२	५	४२
"	३	३	२१४
राष्ट्र	२	८	१७
"	३	३	१८४
राष्ट्रिका	२	४	९४
राष्ट्रिय	१	७	१४
रासभ	२	९	७७
राला	२	४	११४
"	२	४	१४०
राहु	१	३	२६
रिक्तक	३	१	५६
रिक्त्य	२	९	९०
रिक्कण	१	७	३६
२१ रिदि	१	१	४०
रिपु	२	८	१०
रिष्ट	३	३	३६
रीढि	२	८	८९
रीढा	१	७	२३

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.२
रीण	३	१	९२	रै	२	९	९०	लक्ष्मी	२	४	११२	लवित्र	२	९	१३
रीति	२	९	९७	"	३	३	१६५	"	२	८	८२	लशुन	२	४	१४८
"	३	३	६८	रोक	१	८	२	लक्ष्मीवत्	३	१	१४	लस्तक	२	८	८५
रीतिपुष्प	२	९	१०३	रोग	२	६	५१	लक्ष्य	१	७	३३	लाक्षा	२	६	१२५
रुक्प्रतिक्रिया	२	६	५०	रोगहारिन्	२	६	५७	"	२	८	८६	"	३	५	१०
रुक्म	२	९	९५	रोचन	२	४	४७	लगुह	३	५	१८	लाक्षाप्रसादन	२	४	४१
रुक्मकारक	२	१०	८	रोचनी	२	४	१०८	लग्न	१	३	२७	लाङ्गल	२	९	१३
रुग्ण	३	१	९१	"	२	४	१४६	लग्नक	२	१०	४४	९२ "	३	५	२३
रुच्	१	३	३४	रोचिष्णु	२	६	१०१	१७ लघिमा	१	१	३५	लाङ्गलदण्ड	२	९	१४
रुचक	२	४	५१	रोचिस्	१	३	३४	लघु	१	१	३४	लाङ्गलपदति	२	९	१४
"	२	४	७८	रोदन	२	६	९३	"	२	४	१३३	लाङ्गलिकी	२	४	११८
"	२	९	४३	रोदनी	२	४	९२	"	३	३	२८	लाङ्गली	२	४	१११
"	२	९	१०९	३ रोदस्	२	१	१८	लघुलय	२	४	१६५	"	२	४	१६८
रुचि	१	३	३४	"	३	३	२२९	लङ्का	३	५	७	लाङ्गूल	२	८	५०
"	३	३	२९	३ रोदसी	२	१	१८	लङ्कोपिकां	२	४	१३३	लाज	२	९	४७
रुचिः	३	१	५२	"	३	३	२२९	लङ्गा	१	७	२३	लाञ्छन	१	३	१७
रुच्य	३	१	५२	रोधस्	१	१०	७	लङ्गाशील	३	१	२८	५८ "	३	३	१२८
रुज्	२	६	५१	५८ रोधोवक्त्रा	१	१०	३०	लङ्गित	३	१	९१	लाभ	२	९	८०
रुजा	२	६	५१	रोप	२	८	८७	लट्वा	३	५	११	लामञ्जक	२	४	१६५
रुत	२	६	२५	रोमन्	२	६	९९	लता	२	४	९	लालसा	१	७	२८
रुदित	१	७	३५	रोमन्थ	३	५	१९	"	२	४	१०	"	३	३	२२८
रुद्ध	३	१	९०	रोमहर्षण	१	७	३५	"	३	४	५५	लाला	२	६	६७
रुद्र	१	१	१०	रोमाञ्च	१	७	३५	"	२	४	७२	लालाटिक	३	३	१७
"	१	१	३४	रोष	१	७	२६	"	२	४	१३३	लाव	२	५	३५
रुद्राणी	१	१	३७	रोहिणी	२	९	६७	"	२	४	१५०	लासिका	१	७	८
रुधिर	२	६	६४	रोहित	१	३	१०	लताकं	२	४	१४८	लास्य	१	७	१०
"	३	५	२२	"	१	५	१५	लपन	२	७	८९	लिकुच	२	४	३०
४ रुमा	२	१	१८	"	१	१०	१९	लपित	१	६	१	लिङ्गा	३	५	१०
रुह	२	५	१०	"	२	५	१०	"	३	१	१०७	लिङ्ग	३	३	२५
रुशती	१	६	१८	रोहितक	२	४	४९	लम्ब	३	१	१०४	लिङ्गवृत्ति	२	७	५४
रुष्	१	७	२६	रोहिन्	२	४	४९	लम्बवर्ण	२	७	६	लिपि	२	८	१६
रुहा	२	४	१५८	रौद्र	१	७	१७	लभ्य	२	८	२४	लिपिङ्कर	२	८	१५
रुक्ष	३	३	२२५	"	१	७	२०	लम्बन	२	६	१०४	लिप्त	३	१	९०
रूप	१	५	७	रौमक	२	९	४२	लम्बोदर	१	१	३८	"	३	१	११०
रूपाजीवा	२	६	१९	रौरव	१	९	१	लय	१	७	९	लिप्तक	२	८	८८
रूप्य	२	९	९१	रौहिणेय	१	१	२४	ललना	२	५	३	लिप्ता	१	७	२७
"	२	९	९६	"	१	३	२६	ललन्तिका	२	६	१०४	लिबि	२	८	१६
"	३	३	१६०	रौहिष	२	४	२६६	ललाट	२	६	९२	लीला	१	७	३२
रूप्याध्यक्ष	२	८	७	"	२	५	१०	ललाटिका	२	६	१०३	"	१	७	३२
रुषित	३	१	८९	लकुच	२	४	६०	ललाम	२	३	१४३	"	३	३	१९९
रुषित	२	८	४८	लक्ष	२	८	८६	ललामक	२	६	१३५	लुठित	२	८	५०
रेणु	२	८	९८	८८ "	३	३	२२५	ललित	१	७	३१	लुब्ध	३	१	२२
रेणुका	२	४	१२०	लक्षण	१	३	१७	लव	३	१	६२	लुब्धक	२	१०	२१
रेतस्	२	६	६२	लक्ष्मज	३	१	१४	"	३	२	२४	२६ "	३	३	१७
रेफ	३	१	५४	लक्ष्मणा	२	५	२५	लवङ्ग	२	६	१२५	लुलाय	२	५	४
"	३	३	१३२	लक्ष्मन्	१	३	१७	लवण	१	५	९	लुला	२	५	१३
रेवतीरमण	१	१	२३	"	३	३	१२४	"	३	५	२३	लुन	३	१	१०३
रेवा	१	१०	३२	लक्ष्मी	१	१	२७	लवणोद	१	१०	२	लुम	२	८	५०
								लवन	३	३	२४	लुस	१	१	८

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
लेखक	२	८	१५	वंश	२	७	१	वदान्य	३	१	६	वरटा	२	५	२७
लेखर्वभ	१	१	४२	"	३	३	२१४	"	३	३	६६०	वरण	२	२	३
लेखा	२	४	४	वंशक	२	६	१२६	वदावद	३	१	३५	"	२	४	२५
लेपक	२	१०	६	वंशरोचना	२	९	१०१	वध	२	८	११५	४२ "	३	३	५६
८३ लेलिहान	१	८	८	वकुल	२	४	६४	वधू	२	४	१३३	वरण्ड	३	५	१८
लेश	३	१	६२	वक्तव्य	३	३	१५९	"	२	६	२	वरत्रा	२	८	४२
लेष्टु	२	९	१२	वक्तु	३	१	३५	"	२	६	९	"	२	१०	३१
लेह	२	९	१६	वक्र	२	६	८९	"	३	३	१०२	वरद	३	१	७
लोक	२	१	६	९२ "	३	५	२३	वध्य	३	१	४५	वरवणिनी	२	६	४
"	३	३	२	वक्र	३	१	७१	वन	१	१०	३	"	२	९	४१
१० लोकजननी	१	१	२७	वक्षस्	२	६	७८	"	२	४	१	वराङ्ग	३	३	२६
लोकजित्	१	१	१३	वङ्गण	२	६	७३	"	३	३	१२६	वराङ्गक	२	४	१३४
३९ लोकबन्धु	१	१	३०	वङ्ग	२	९	१०६	वनतित्तिका	३	४	८५	वराटक	१	१०	४३
४० लोकबान्धव	१	३	३०	वचन	१	६	१	वनप्रिय	२	५	१९	"	२	१०	२७
९ लोकमातृ	१	१	२७	वचनेस्थित	३	१	२४	वनमक्षिका	२	५	२७	"	३	५	३८
लोकायत	३	५	३२	वचस्	१	६	१	वनमालिन्	१	१	२१	वरारोहा	२	६	४
१९ लोकायतिक (परिशिष्ट)				वचा	२	४	१०२	वनमुद्ग	२	९	१७	वराशि	२	६	११६
लोकालोक	२	३	२	वज्र	१	१	४७	वनशृङ्गाट	२	४	९९	वराह	२	५	२
लोकेश	१	१	१६	"	३	३	१८४	वनस्पति	२	४	६	वरिवसित	३	२	१०२
लोचन	२	६	९३	वज्रदु	२	४	१०५	२५ वनहुताशन	१	१	५७	वरिवस्या	२	७	३५
लोचमस्तक	२	४	१११	वज्रनिर्घोष	१	३	१०	बनायुज	२	८	४५	वरिवस्यित	३	१	१०२
लोम्ब	२	१०	२५	वज्रपुष्प	२	४	७६	बनिता	२	६	२	वरिष्ठ	२	९	९७
लोभ	२	४	३३	वज्रिन्	१	१	४२	"	३	३	७४	वरिष्ठ	३	१	१११
लोपामुद्रा	१	३	२०	वञ्चक	२	५	५	वनोयक	३	१	४९	वरी	२	४	१००
लोमन्	२	६	९९	"	३	१	४७	वनौकस्	२	५	३	वरीयस्	३	३	२३५
लोमशा	२	४	१३४	वञ्चित	३	१	४१	वन्दा	२	४	८२	वरुण	१	१	६१
लोल	३	१	७४	वञ्जुल	२	४	२७	वन्दारु	३	१	२८	"	१	३	२
"	३	३	२०५	"	२	४	३०	वन्दो	२	८	११९	"	२	४	२५
लोलुप	३	१	२२	"	२	४	६४	वन्या	२	४	४	वरुणात्मजा	२	१०	३९
लोलुभ	३	१	२२	वट	२	४	२२	वपा	१	८	२	वरुय	२	८	५७
लोष्ट	२	९	१२	वटक	३	५	१७	"	२	६	६४	वरुयिनी	२	८	७८
लोष्टभेदन	२	९	१२	वटी	२	१०	२७	वपुस्	२	६	७०	वरेण्य	३	१	५७
लोह	२	६	१२६	वडवा	२	८	४६	वप्र	२	२	३	वर्कर	२	१०	२३
"	२	९	९८	वडू	३	१	६१	"	२	९	११	वर्ग	२	५	४१
"	२	९	९९	वणिज्	२	९	७८	"	२	९	१०५	वर्चस्	३	३	२३०
"	३	५	२३	वणिज्य	२	९	७९	वमथु	२	६	५५	वर्चस्क	२	६	६८
लोहकारक	२	१०	७	वण्टक	२	९	८९	"	३	८	३७	वर्ण	२	७	१
लोहपृष्ठ	२	५	१६	वस्	२	६	७८	वमि	२	६	५५	"	२	८	४२
लोहल	३	१	३७	"	२	९	६२	वयस्	३	३	२३०	"	३	३	४८
लोहामिसार	२	८	९४	"	३	३	२२६	वयस्थ	२	६	४२	वर्णक	२	६	१३३
लोहित	१	५	१५	वस्सक	२	४	६६	वयस्था	२	४	५८	"	३	५	३८
"	२	६	६४	वस्सतर	२	९	६२	"	२	४	१३७	वणित	३	१	११०
लोहितक	२	९	९२	वस्सनाभ	१	८	११	"	२	४	१४४	वणिन्	२	७	४२
लोहितचन्दन	२	६	१२४	वस्सर	१	४	१३	वयस्य	२	८	१२	वर्तक	२	५	३५
लोहिताङ्ग	१	३	२५	"	१	४	२०	वयस्या	२	६	१२	"	३	३	११
लोहितादव	१	१	५५	वस्सल	३	१	१४	वर	३	६	१२४	वर्तन	२	९	१
व				वस्सादनी	२	४	८२	"	३	१	८	"	३	१	२१
द	३	४	९	वद	३	१	३५	"	३	३	१७३	वर्तनी	२	१	१५
वंश	२	४	१६०	वदन	३	६	८९	वरदा	३	५	३५	वर्ति	२	६	१३३

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
वर्तिक	१	५	३५	वल्लूर	२	६	६३	वाङ्मुख	१	६	९	वापदण्ड	२	१०	२८
वर्तिष्णु	३	१	२९	वश	३	२	८	वाच्	१	६	१	वापी	१	१०	२८
वर्तुल	३	१	६९	वशक्रिया	३	२	४	वाचंयम	२	५	४२	वाम	३	३	१४४
वर्मन्	२	१	१५	वशा	२	८	३६	वाचस्पति	१	३	२४	वामदेव	१	१	३१
"	३	३	१२१	"	२	९	६९	वाचाट	३	१	३६	वामन	१	३	३
वर्धक	२	४	९०	"	३	३	२१७	वाचाल	३	१	३६	"	२	६	४६
वर्धकि	२	१०	९	वशिक	३	१	५६	वाचिक	१	६	१७	"	३	१	७०
वर्धन	३	१	२८	वशिर	२	४	९७	वाचोयुक्तिपट्ट	३	१	३५	"	३	१	११३
"	३	२	७	वश्य	३	१	२५	वाज	२	८	८७	वामलूर	२	१	१४
वर्धमान	२	४	५१	वषट्	३	४	८	वाजपेय	३	५	३१	वामलोचना	२	६	३
वर्धमानक	२	९	३२	वषट्कृत	२	७	२७	वाजिदन्तक	२	४	१०३	वामा	२	६	२
वर्धिष्णु	३	१	२८	वष्कयिणि	२	९	७१	वाजिन्	२	५	३३	वामी	२	८	४६
वर्ध्री	२	१०	३१	वसति	३	३	६७	"	२	८	४४	वायस	२	५	२०
वर्मन्	२	८	६४	वसन	२	६	११५	"	३	३	१०७	वायसाराति	२	५	१५
वर्मित	२	८	६५	वसन्त	१	४	१८	वाजिशाला	२	२	७	वायसी	२	४	१५१
वर्ध	३	१	५७	वसा	२	६	६४	वाञ्छा	१	७	२७	वायसोष्ठी	२	४	१४४
वर्धा	२	६	७	वसिर	२	४	९७	वाटी	३	५	४२	वायु	१	१	६१
वर्धणा	२	५	२६	"	२	९	४१	वाट्यालका	२	४	१०७	वायुसल्ल	१	१	५५
वर्धर	२	४	९०	वसु	१	१	१०	याडव	१	१	५६	वार	१	१०	३
वर्धरा	२	४	१३९	"	२	४	८१	"	२	७	४	वार	२	५	३९
वर्ध	१	३	११	"	२	९	९०	"	२	८	४६	"	३	३	१६१
"	३	३	२२४	"	३	३	२२८	वाडभ्य	३	२	४१	वारण	२	८	३४
वर्धवर	२	८	९	वसुक	२	४	८०	वाणा	२	४	७४	वारणमुसा	२	४	११३
वर्धा	१	४	१९	"	२	९	४२	वाणि	२	१०	२८	वारवाण	२	८	६३
वर्धाभू	१	१०	२४	वसुदेव	१	१	२२	वाणिज	२	९	७८	वारमुखवा	२	६	१९
वर्धाभूवो	१	१०	२४	वसुधा	३	१	३	वाणिज्य	२	९	२	वारुक्षी	२	६	१९
वर्धायस	२	६	४३	वसुधरा	२	१	३	"	२	९	७९	१६ वाराही	१	१	३५
वर्धोपल	१	३	१२	वसुमती	२	१	३	वाणिनी	३	३	११२	"	२	४	१५१
वर्धन्	२	६	७०	वस्ति	२	६	७३	वाणी	१	६	१	वारि	१	१०	३
"	३	३	१२३	वस्तु	३	५	१२	वात	१	१	६३	वारिद	१	३	७
१५ वर्धित	३	१	११२	वस्त्य	२	२	५	वातक	२	४	१४९	वारिपणी	१	१०	३८
१६ वाराही	१	१	३५	वस्त्र	२	६	११५	वातकिन्	२	६	५९	वारिप्रवाह	२	३	५
वलक्ष	१	५	१३	वस्त्रयोनि	२	६	११०	वातपोथ	२	४	२९	वारिवाह	१	३	६
वलक्ष्मी	२	२	१५	वस्त्र	२	९	७९	वातप्रमी	२	५	७	वारो	२	८	४३
वलय	२	६	१०७	वस्त्रसा	२	६	६६	वातशृंग	२	५	७	वारुणी	३	३	५२
वलयित	३	१	९०	वह	२	९	६३	वातरोगिन्	२	६	५९	वार्त	२	६	५७
वलिर	२	६	४९	वह्नि	१	१	५३	वातायन	२	२	९	"	३	३	७६
वलोक	२	२	१४	"	१	३	२	वातायु	२	५	८	वार्ता	१	६	७
वलीमुख	२	५	३	वह्निशिख	२	९	१०६	वातूल	३	३	१९६	"	२	९	१
वल्क	२	४	१२	वह्निस्तम्बक	२	४	८०	वास्तक	२	९	६०	"	३	३	७५
वल्कल	२	४	१२	वा	३	३	२४९	वास्तक	१	७	५	वार्ताकी	२	४	११४
वल्कल	२	४	१२	"	३	४	९	वादित्र	१	७	५	वार्तावह	२	१०	१५
वल्कल	२	४	१२	"	३	४	१५	वाद्य	१	७	५	वार्धक	२	६	४०
वल्कल	२	४	१२	"	३	४	१५	वान	२	४	१५	वार्धुषि	२	९	५
वल्कल	२	४	१२	वाकुची	२	४	९६	वानप्रस्थ	२	४	२८	वार्धुषिक	२	९	५
वल्कल	२	४	१२	वाक्पति	१	१	३५	"	२	७	३	वार्धिक	३	४	१५०
वल्कल	२	४	१२	वाक्य	१	६	२	वानर	२	५	३	वाल	२	६	९५
वल्कल	२	४	१२	वागीश	३	१	३५	वानरस्थ	२	४	६	वालधि	२	८	५०
वल्कल	२	४	१२	वागुरा	२	१०	२६	वानीर	२	४	३०	वाकपाशवा	२	६	१०३
वल्कल	२	४	१२	वागुरिक	२	१०	१४	वानेव	२	४	१३१				
वल्कल	२	४	१२	वाग्मिन्	३	१	३५								

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
बालहस्त	२	८	५०	विकिरण	२	४	८०	विहङ्ग	२	४	१०६	विधि	१	४	२८
बालुक	२	४	१२१	विकुर्वाण	३	१	७	विडाल	२	५	६	"	२	७	३९
बालक	२	६	१११	विकृत	१	७	१९	विडौजस्	१	१	४१	"	३	३	१००
२२ बालमोक	(परिशिष्ट)			"	२	६	५८	वितण्डा	३	५	९	विधु	१	१	२२
बाबदूक	३	१	३५	विकृति	३	२	१५	वितथ	१	६	२१	३६ "	१	३	२
बाबुत्त	३	१	९२	विक्रम	२	८	१०२	वितरण	२	७	२९	"	१	३	१४
बाशिका	२	४	१०३	"	३	३	१४१	वितर्दि	२	६	१६	"	३	३	९९
बाशित	१	६	२५	विक्रय	२	९	८३	वितस्ति	२	६	८४	विधुत	३	१	१०७
बास	२	२	६	विक्रयिक	२	९	७९	वितान	२	६	१२०	विधुन्तुद	१	३	२६
बासक	२	४	१०३	विक्रान्त	२	८	७७	"	३	३	११३	विधुर	३	२	२०
बासगृह	२	२	८	विक्रिया	३	२	१५	वितुन्न	२	४	१४९	विधुवन	३	२	४
४५ बासना	१	५	२	विक्रेतृ	२	९	७९	वितुन्नक	२	४	१२६	विधूनन	३	२	४
बासन्ती	२	४	७२	विक्रेय	२	९	८२	"	२	९	३७	विधेय	३	१	२४
बासयोग	२	६	१३४	विक्रव	३	१	४४	"	२	९	१०१	विनयग्राहिन्	३	१	२४
बासर	१	४	२	विक्षाव	३	२	३७	वित्त	२	९	९०	विना	३	४	३
बासव	१	१	४२	विगत	३	१	१००	"	३	१	९	विनायक	१	१	१४
बासस्	२	६	११५	विगतार्तवा	२	६	२१	"	३	१	९९	"	१	१	३८
बासित	२	६	१३४	विग्र	२	६	४६	१ विदग्ध	३	१	२३	"	३	३	६
"	२	९	४६	विग्रह	२	६	७०	विदर	३	२	५	विनाश	३	२	२२
बासिता	३	३	७५	"	२	८	१८	विदल	३	५	३२	विनाशोन्मुख	३	१	९१
बासुकि	१	८	४	"	२	८	१०४	विदारक	१	१०	१०	विनीत	२	८	४४
बासुदेव	१	१	२०	"	३	२	२२	विदारी	२	४	११०	"	३	१	२५
बासू	१	७	१४	विषस	२	७	२८	विदारिगन्धा	२	४	११५	विन्दु	३	१	३०
बास्तु	२	२	१९	विघ्न	३	२	१९	विदित	३	१	१०८	विन्ध्य	२	३	३
बास्तुक	२	४	१५८	विघ्नराज	१	१	३८	"	३	१	१०९	विघ्न	३	१	९९
बास्तोष्पति	१	१	४३	विचक्षण	२	७	६	विदिशु	१	६	५	"	३	१	१०४
बाब	२	८	५४	विचयन	३	२	३०	विदु	२	८	३७	विपक्ष	१	८	११
बाह	२	८	४४	विचर्चिका	२	६	५६	विदुर	२	४	३०	विपञ्ची	१	७	३
"	२	९	८८	विचारणा	१	५	२	"	३	१	३०	विपण	२	९	८२
बाहद्विषत्	२	५	४	विचारित	३	१	९९	विदुल	२	४	३०	विपणि	२	२	२
बाहन	२	८	५८	विचिकित्सा	१	५	३	विद्व	३	१	९९	"	३	३	५२
बाहस	१	८	५	विच्छन्दक	२	२	११	विद्वकर्णौ	२	४	८४	विपत्ति	२	८	८२
बाह्ल्य	२	८	३९	विच्छाय	३	५	२६	विद्याधर	१	१	११	विपथ	२	१	१६
बाहिनी	२	८	७८	विजन	२	८	२२	विद्युत्	१	३	९	विपद्	२	८	८२
"	२	८	८१	विजय	२	८	११०	"	३	५	३	विपर्यय	३	२	३३
"	३	३	११२	विजिल	२	९	४६	विद्रधि	२	६	५६	विपर्यास	३	२	३३
बाहिनीपति	२	८	६२	विज्ञ	३	१	४	विद्रव	२	८	१११	विपश्चित्	२	७	५
वि	२	५	३३	३७ "	३	३	३३	विद्रुत	३	१	१००	विपादिका	२	६	५२
विंशति	२	९	८३	विज्ञात	३	१	९	विद्रुम	२	९	९३	विपाशु	१	१०	३३
विककृत	२	४	३७	विज्ञान	१	५	६	विद्रुमलता	२	४	१२९	विपाशा	१	१०	३३
विकच	२	४	७	२ विट	३	१	२३	विदस्	२	७	५	विपिन	२	४	१
विकर्तन	१	३	२९	"	३	५	१७	"	३	३	२३४	विपुल	३	१	६१
विकलाङ्ग	२	६	४६	विटङ्क	२	२	१५	विद्वेष	१	७	२५	१ विपुला	२	१	३
विकसा	२	४	९०	विटप	२	४	१४	विधवा	३	६	११	विप्र	२	७	४
विकसित	२	४	८	"	३	३	१३१	विधा	२	१०	६८	विप्रकार	३	२	१५
विकस्वर	३	१	३०	विटपिन्	२	४	१५	"	३	२	१०	विप्रकृत	३	१	४१
विकार	३	२	१५	विटस्वदिर	२	४	५०	"	३	३	१०१	विप्रकृतक	३	१	६८
विकासिन्	३	१	३०	विट्चर	२	१०	२३	विधातृ	१	१	१७	विप्रतीसार	१	७	२५
विकिर	२	५	३३	विड	२	९	४३	विधि	१	१	१७	विप्रयोग	३	२	२८

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
विप्रलब्ध	३	१	४१	विलाप	१	६	१६	विश्वकेतु	१	१	२७	विसारिन्	३	१	३१
विप्रलम्भ	१	७	३६	विलास	१	७	३१	विश्वमेपज	२	९	३८	विसृत	३	१	८६
"	३	२	२८	विलीन	३	१	१००	विश्वम्भर	१	१	२२	विसृत्वर	३	१	३१
विप्रलाप	१	६	१६	विलेपन	२	६	१३१	विश्वम्भरा	२	१	२	विसृमर	३	१	३१
विप्रशिक्षा	२	६	२०	"	३	२	२७	४ विश्वरूप	१	१	२१	विस्तार	३	२	२२
विप्रुष्	१	१०	६	विलेपी	२	९	५०	विश्वसृज्	१	१	१७	विस्तार	२	४	१४
विप्रुव	३	२	१४	विविध	३	३	३६	विश्वस्ता	२	६	११	"	३	२	२२
विबन्ध	२	६	५५	विवर	१	८	१	विश्वा	२	४	९९	विस्तृत	३	१	८६
विबुध	१	१	७	विवर्ण	२	१०	१६	२२ विश्वामित्र (परिशिष्ट)				४९ विस्पष्ट	१	६	२०
विभव	२	९	९०	विवश	३	१	४४	विश्वास	२	८	२३	विस्फार	२	८	१०८
विभाकर	१	३	२८	विवस्वत	१	३	२९	विष	१	८	९	विस्फोट	२	६	५३
विभावरी	१	४	४	"	३	३	५७	"	३	३	२२३	विस्मय	१	७	१९
विभावसु	१	१	५६	विवाद	१	६	९	विष्	२	६	६८	विस्मयान्वित	३	१	२६
"	१	३	३०	विवाह	२	७	५६	विषधर	१	८	७	विस्मृत	३	१	८६
"	३	३	२२६	विविक्त	२	८	२२	विषमच्छद	२	४	२३	विस्म	१	५	१२
विभीतक	३	४	५८	"	३	३	८२	विषय	१	५	७	विस्मम्भ	२	८	२३
विभूति	१	१	३६	विविध	३	१	९३	"	३	२	११	"	३	३	१३५
विभूषण	२	६	१०१	विवेक	२	७	२८	"	३	३	१५२	विस्मसा	२	६	४१
विभ्रम	१	७	३१	विज्वोक	२	७	३१	विषयिन्	१	५	८	विहग	२	५	३२
"	३	३	१४२	विश	२	९	१	विषवैद्य	१	८	११	विहङ्ग	२	५	३२
विभ्राज्	२	६	१०१	"	३	३	२१४	विषा	२	४	९९	विहङ्गम	२	५	३२
विमनस्	३	१	८	विशङ्कट	३	१	६०	विषाक्त	२	८	८८	विहङ्गिका	२	१०	२९
विमर्दन	३	२	१३	विशद	१	५	१२	विषाण	३	३	५६	विहसित	१	७	३५
४५ विमर्श	१	५	२	२६ विशमन (परिशिष्ट)				विषाणी	२	४	११९	विहस्त	३	१	४३
विमला	२	४	१४३	विशर	२	८	११५	विषुव	१	४	१४	३३ विहायस्	१	२	१
विमलात्मक	३	१	५५	विशल्या	२	४	८३	विषुवत	१	४	१४	"	१	३	२
विमातृज	२	६	२५	"	२	४	१३६	विष्किर	२	५	३३	"	२	५	३२
विमान	१	१	४८	"	३	३	१५५	विष्टप	२	१	६	विहायित	२	७	२९
वियत्	१	२	२	विशसन	२	८	११४	विष्टर	३	३	१६९	विहार	३	२	१६
वियङ्गजा	१	१	४९	विशाख	१	१	४०	विष्टरश्रवस्	१	१	१८	विहल	३	१	४४
वियम	३	१	१८	विशाखा	१	३	२२	विष्टि	१	९	३	वीकाश	३	३	२१५
वियात	३	१	२५	विशाय	३	२	३२	विष्टि	१	९	३	वीचि	१	१०	५
वियाम	३	२	१८	विशारण	२	८	११२	विष्टा	२	६	६८	वीणा	१	७	३
विरजस्तमस्	२	७	४४	विशारद	३	३	९५	विष्णु	१	१	१८	"	३	५	३
विरति	३	२	३७	विशाल	३	१	६०	विष्णुकान्ता	२	४	१०४	वीणादण्ड	१	७	७
विरल	३	१	६६	विशालता	२	६	११४	विष्णुपद	१	२	२	वीणावाद	२	१०	१३
५ विरागाई	३	३	११०	विशालत्वच्	२	४	२३	विष्णुपदी	१	१०	३१	वीत	२	८	४३
विराज्	२	८	१	विशाला	२	४	१५६	विष्णुरथ	१	१	२९	वीतंस	२	१०	२६
विराव	१	६	२३	विशाला	२	८	८६	विष्य	३	१	४५	वीतिहोत्र	१	१	५३
विरिञ्चि	१	१	१७	विशिख	२	२	३	विष्वक्सेन	१	१	१९	वीथी	२	४	४
विरूपाक्ष	१	१	३२	विशिखा	२	२	३	विष्वक्सेनप्रिया	२	४	१५१	"	३	३	८७
विरोचन	१	३	३०	विशेषक	२	६	१२३	विष्वक्सेना	२	४	५६	वीध्र	३	१	५५
"	३	३	१०८	विश्राणन	२	७	२९	विष्वच्	३	४	१३	वीनाइ	१	१०	२७
विरोध	१	७	२५	विश्राव	३	२	२८	विष्वद्रथच्	३	१	३४	वीर	१	७	१७
विरोधन	३	२	२१	विश्रुत	३	१	९	विसंवाद	१	७	३६	"	१	७	१८
विरोधोक्ति	१	६	१६	विश्व	१	१	१०	विसर	२	५	३९	"	२	८	७७
विलक्ष	३	१	२६	"	२	९	३८	विसर्जन	२	७	२९	वीरण	२	४	१६४
विलक्षण	३	२	२	"	३	१	६५	विसर्पण	३	२	२३	वीरतर	३	४	१६४
विलम्भ	३	२	२८	"	२	१०	२२	विसार	१	१०	१७		२	४	४५
				विश्वकहु	३	२	१०९								
				विश्वकर्मन्	३	२	१०९								

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
वीरपत्नी	२	६	१६	वृद्धश्रवस्	१	१	४१	वेदना	३	२	६	वैद्य	२	६	५७
वीरपान	२	८	१०३	वृद्धसङ्घ	२	६	४०	१६ वेदान्तिन् (परिशिष्ट)				६७	३	३	१६१
वीरभार्या	२	६	१६	वृद्धा	२	६	१२	वेष्टि	२	७	१८	वैद्यमातृ	२	४	१०३
वीरमातृ	२	६	१६	वृद्धि	२	४	११२	वेदिका	२	२	१६	वैधान	१	१	५१
वीरवृक्ष	२	४	४१	"	२	८	१९	वेष	३	२	८	वैधेय	३	१	४८
वीरस्	२	६	१६	"	३	२	९	वेषनिका	२	१०	३३	वैनतेय	१	१	२९
वीरहन्	२	७	५२	वृद्धिजीविका	२	९	४	वेषमुखयक	२	४	१३५	वैनोतक	२	८	५८
वीराशंसन	२	८	१००	वृद्धोक्ष	२	९	६०	वेषस्	१	१	१७	वैमात्रेय	२	६	२५
वीरुष	२	४	९	वृद्धयाजीव	२	९	५	"	३	३	२२८	वैयाघ्र	२	८	५३
वीर्य	१	७	२९	वृन्त	२	४	१५	वेधित	३	१	९९	वैर	१	७	२५
"	२	६	६२	वृन्द	२	५	४०	वेपथु	१	७	३८	वैरनिर्यातन	१	८	११०
"	३	३	१५४	वृन्दारक	१	१	९	वेमन्	२	१०	२८	वैरशुद्धि	२	८	११०
वीरव	३	३	९६	"	३	३	१६	वेला	३	३	१९८	५ वैरागिक	३	१	११०
वृक	२	४	८१	वृन्दिष्ठ	३	१	११२	वेळ	२	४	१०६	वैरिन्	२	८	१०
वृंहित	२	८	१०७	वृश्चन	२	१०	३२	वेळज	२	९	३५	वैवधिक	२	१०	१५
वृक	२	५	७	वृश्चिक	२	५	१४	वेळित	३	१	७१	वैवस्वत	१	१	५९
वृकचूप	२	६	१२८	"	२	५	१४	"	३	१	८७	वैशाख	१	४	१६
"	२	६	१२९	"	३	३	७	वेश	२	२	२	"	२	९	७४
वृकण	३	१	१०३	वृष	१	४	२४	वेशन्त	१	१०	२८	१७ वैशेषिक (परिशिष्ट)			
वृक्ष	२	४	५	"	२	४	१०३	वेशमन्	२	२	४	वैश्य	२	९	१
वृक्षभेदिन्	२	१०	३४	"	२	४	११६	वेशमभू	२	२	१९	वैश्रवण	१	१	६९
वृक्षरहा	२	४	८२	"	३	९	५९	वेश्या	२	६	१९	वैश्वानर	१	१	५३
वृक्षवाटिका	३	४	२	"	३	३	२२०	वेश्याजनसमाश्रय	२	२		१५ वैष्णवी	१	१	३५
वृक्षादनी	२	४	८२	वृषण	२	६	७६	वेष	२	६	९९	वैसारिण	१	१०	१७
"	२	१०	३४	वृषदंशक	२	५	६	वेष्टित	३	१	९०	वौषट्	३	४	८
वृक्षाम्ल	२	९	३५	वृषध्वज	१	३	३४	वैसवार	२	९	३५	व्यक्त	३	३	६२
वृजिन	१	४	२३	वृषन्	१	१	४२	वेष्ट	२	९	६९	व्यक्ति	१	४	३१
"	३	१	७१	"	२	४	८७	वै	३	४	५	व्यग्र	३	३	१९०
"	३	३	१०२	वृषभ	२	९	५९	"	३	४	१५	व्यजन	२	६	१४०
१५ वृढ	३	१	११२	वृषल	२	१०	१	वैकक्षक	२	६	१३६	व्यजक	१	७	१६
वृति	३	२	८	वृषस्यन्ती	२	६	९	वैकुण्ठ	१	१	१८	व्यजन	३	३	११६
वृत्त	३	१	६९	वृषाकपायो	३	३	१५६	वैजनन	२	६	३९	"	३	५	२३
"	३	१	९२	वृषाकपि	३	३	१३०	वैजयन्त	१	१	४६	व्यङ्ग्यक	३	४	५१
"	३	३	७८	वृषी	२	७	४६	वैजयन्तिक	२	८	७१	व्यरयय	३	२	३३
वृत्तान्त	१	६	७	वृष्टि	१	३	११	वैजयन्तिका	२	४	६५	व्यस्यास	३	२	३३
"	३	३	६३	वृष्टिण	२	९	७६	वैजयन्ती	२	८	९९	व्यथा	१	९	३
वृत्ति	२	९	१	वृग	३	३	२०	वैज्ञानिक	३	१	४	व्यथ	३	२	८
"	२	९	२	वृगिन्	२	८	७३	वैणव	२	४	१८	व्यध्व	२	१	१६
"	३	३	७३	वृणि	२	६	९८	वैणविक	२	१०	१३	व्यय	३	२	१७
वृज	३	३	१६४	वृणी	२	४	६९	वैणिक	२	१०	१३	व्यलीक	३	३	१२
वृजहन्	१	१	४२	४२	३	३	५६	वैणुक	२	८	४१	व्यवधा	१	३	१२
वृधा	३	३	२४७	वैणु	२	४	१६१	वैतंसिक	२	१०	१४	व्यवहार	१	६	९
"	३	४	४	वैणुधम	२	१०	१३	वैतनिक	२	१०	१५	व्यवाय	२	७	५७
वृद्ध	२	४	१२२	वैतन	२	१०	३८	वैतरणी	१	९	२	७३	३	३	१६१
"	२	६	४२	वैतस	२	४	२९	वैतालिक	२	८	९७	व्यसन	३	३	१२०
"	३	३	१००	वैतस्वय	२	७	९	वैदेहक	२	९	७८	व्यसनार्त	३	१	४३
वृद्धस्व	२	६	४०	वैताक	३	५	२१	"	२	१०	३	१ व्यसनिन्	३	१	२३
वृद्धदारक	२	४	१३७	वैत्रवती	१	१०	३४	वैदेही	२	४	९६	व्यस्त	३	१	७२
वृद्धताभि	१	६	६१	वैद	१	६	३								

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
व्याकुल	३	१	४३	व्रत	२	७	३७	शङ्खिनी	२	४	१२६
व्याकोश	२	४	७	व्रतति	२	४	९	शची	१	१	४५
व्याघ्र	२	५	१	"	३	३	६७	शचीपति	१	१	४३
"	३	१	५९	व्रतिन्	२	७	७	शटी	२	४	१५४
व्याघ्रनख	२	४	१२९	व्रात	२	५	३९	शठ	३	१	४६
व्याघ्रपाद	२	४	३७	व्रात्य	२	७	५३	शणपर्णी	२	४	१४९
व्याघ्रपुच्छ	२	४	५०	व्रीडा	१	७	२३	शणपुष्पिका	२	४	१०७
व्याघ्राट	२	५	१५	व्रीहि	१	९	१५	शणसूत्र	१	१०	१६
व्याघ्री	२	४	९३	"	२	९	२१	शण्ड	२	८	९
व्याज	१	७	३०	व्रैहय	२	९	६	शत	२	९	८४
"	१	७	३३	श	१	१०	४	शतकोटि	१	१	४७
व्याड	३	३	४२	शंवर	१	१०	४	शतद्रु	१	१०	३३
व्याडायुध	२	४	१२९	शकट	२	८	५२	शतपत्र	१	१०	४०
व्याघ	२	१०	२१	शकल	१	३	१६	शतपत्रक	२	५	१६
व्याधि	२	४	१२६	शकलिन्	१	१०	१७	शतपदी	२	५	१३
"	२	६	५१	शकुन	२	५	३२	शतपर्वन्	२	४	१६१
व्याधिघात	२	४	२४	शकुनि	२	५	३२	शतपर्विका	२	४	१०२
व्याधित	२	६	५८	शकुन्त	२	५	३२	"	२	४	१५८
व्यान	१	१	६३	"	३	३	५८	शतपुष्पा	२	४	१५२
व्यापाद	१	५	४	शकुन्ति	२	५	३२	शतप्रास	२	४	७६
२६ व्यापादन (परिशिष्ट)				शकुल	१	२०	१९	शतमन्यु	१	१	४२
व्याप्य	२	४	१२६	शकुलाम्रक	२	४	१५९	शतमान	३	५	३४
व्याम	२	६	८७	शकुलादनी	२	४	८६	शतमूली	२	४	१००
व्याल	१	८	७	"	२	४	१११	शतवीर्या	२	४	१५९
"	३	३	१९६	शकुलाम्रक	१	१०	१७	शतवेधिन	३	४	१४१
व्यालग्राहिन्	१	८	११	शक्रिय	२	६	६७	शतकदा	१	३	९
२३ व्यास	३	२	२२	९२ "	३	५	२३	शताक्ष	२	८	५१
"	१	६	९	शक्रुत्करि	२	९	६२	शतावरी	२	४	१०१
व्याहार	३	३	११८	शक्ति	२	८	१९	शत्रु	२	८	९
व्युत्थान	३	३	११८	"	२	८	१०२	"	२	८	११
९ व्युत्पन्न	३	१	११०	"	३	३	६६	शनैश्चर	१	३	२६
व्युष्टि	३	३	३८	शक्तिधर	१	१	४०	शनैस्	३	४	१७
व्यूढ	३	३	४५	शक्तिहेतिक	२	८	६९	शपथ	१	६	९
व्यूढककूट	२	८	६५	शक्रा	१	१	४२	शपन	१	६	९
व्यूति	२	१०	२८	"	२	४	६६	शफ	२	८	४९
व्यूह	२	५	३९	शक्रधनुम्	१	३	१०	६१ "	३	३	१३२
"	२	८	७९	शक्रपादप	२	४	५३	शफरी	१	१०	१८
"	३	२	२३८	शक्रपुष्पी	२	४	१३६	शवर	२	१०	२०
व्यूहपाणि	२	८	७९	शक्र	३	१	६६	शवरालय	२	२	२०
व्योकार	२	१०	७	शक्रर	१	१	३०	शबल	१	५	१७
व्योमकेश	१	१	३४	शक्रु	१	१०	२०	शबली	२	९	६७
व्योमन्	१	२	१	"	२	४	८	शब्द	१	५	७
व्योमयान	१	१	४८	"	२	८	९३	"	१	६	२
व्योष	२	९	१११	शङ्ख	१	१	७१	"	१	६	२२
व्रज	२	५	३९	२९ "	१	१	७१	शब्दग्रह	२	६	९४
"	३	३	३०	"	१	१०	२३	शब्दन	३	१	३८
व्रज्या	२	७	३५	"	२	४	१३०	शम	३	२	३
"	२	८	९५	"	३	३	१८	शमथ	३	२	३
व्रण	२	६	५४	शङ्खनख	१	१०	२३	शमन	१	१	५८

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
शर्करावत्	२	१	११	शाखिन्	२	४	५	शास्त्र	१	१	१४	शिला	२	३	४
शर्करिल	२	१	११	शाक्षिक	२	१०	८	शास्त्र	३	३	१७९	शिलाजतु	२	९	१०४
शर्मन्	१	४	२५	शाटक	३	५	३३	शास्त्रविद्	३	१	६	शिली	१	१०	२४
शर्व	१	१	३०	शाटी	३	५	३८	शिक्ष्य	२	१०	३०	शिलीमुख	३	३	१८
शर्वरी	१	४	३	शाठ्य	१	७	३०	शिक्षियत	३	१	८९	शिलोक्षय	२	३	१
शर्वला	२	८	९३	शाण	२	१०	३२	शिक्षा	१	६	४	शिल्प	२	१०	३५
शर्वाणी	१	१	३७	शाणी	३	५	९	शिक्षित	३	१	४	शिल्पिन्	२	१०	५
शूल	२	५	७	शाण्डिल्य	२	४	३२	शिखण्ड	२	५	३१	शिष्टिपशाला	२	२	७
शूलम्	२	५	२८	शात	१	४	२५	शिखण्डक	२	६	९६	शिव	१	१	३०
शूलल	२	५	७	"	३	१	९१	शिखर	२	३	४	"	१	४	२५
शूलली	१	५	७	शातकुम्भ	२	९	९४	"	२	४	१२	शिवक	२	९	७३
शूलाद्	२	४	१५	शात्रव	२	८	११	शिखरिन्	२	३	१	शिवमल्ली	२	४	८१
शूल्क	३	३	२३	शाद	१	१०	९	"	३	३	२०६	शिवा	१	१	३७
शूल्य	२	४	५३	"	३	३	९०	शिखा	१	१	५७	"	२	४	५२
"	२	५	७	शादल	२	१	१०	"	२	५	३१	"	२	४	५९
"	२	८	९३	शान्त	२	१	९७	"	२	६	९७	"	२	४	१२७
शव	२	८	११८	शान्ति	३	२	३	"	३	३	१९	"	२	५	५
शश	२	५	११	शाबर	२	४	३३	शिखावत्	१	१	५५	"	३	३	२१२
शशपर	१	३	१५	शाम्बरी	२	१०	११	शिखावल	२	५	३०	शिशिर	१	३	१९
शशलोमन्	२	९	१०७	शार	३	३	१६६	शिखिग्रीव	२	९	२०१	"	१	४	१८
शशादन	२	५	१४	शारङ्ग	२	५	१७	शिखिन्	२	५	३०	शिशु	२	५	३८
शशोर्ण	२	९	१०७	शारद	२	४	२३	"	३	३	१०६	शिशुक	१	१०	१८
शश्वत्	३	३	२४३	"	३	३	९५	शिखिवाहन	१	१	४०	शिशुत्व	२	६	४०
"	३	४	१	शारदी	२	४	१११	शिशु	२	४	३१	शिशुमार	१	१०	२०
"	३	४	११	शारिफल	२	१०	४६	"	२	९	३४	शिशन	२	६	७६
८२ शङ्कुली	३	३	२०५	शारिवा	२	४	११२	शिशुज	१	९	११०	शिश्विदान	३	१	४६
शष्प	२	४	१६७	शार्कर	२	१	११	शिङ्गाण	२	९	९८	शिष्टि	२	८	२६
शस्त	१	४	२६	११ शार्क	१	१	२८	शिजित	१	६	२४	शिष्य	२	७	११
"	३	१	१०९	शार्ङ्गिन्	१	१	१९	शिजिनी	२	८	८५	शोकर	१	३	११
शस्त्र	२	८	८२	शार्ङ्गल	२	५	१	शिति	३	३	८३	शोप्र	१	१	६४
"	३	३	१७९	"	३	१	५९	शितिकण्ठ	१	१	३२	शीत	१	३	१९
शस्त्रक	२	९	९८	शार्ङ्ग	३	३	१८८	शितिसारक	२	४	३८	"	१	३	१९
शस्त्रमार्ज	२	१०	७	शाल	१	१०	१९	शिपिविष्ट	३	३	३४	"	२	४	३०
शस्त्राजीव	२	८	६७	शाला	२	२	६	शिफा	२	४	११	"	२	४	३४
शस्त्री	२	८	९२	"	२	४	११	६० "	३	३	१३२	"	३	५	२२
शस्यमञ्जरी	२	९	२१	शालावृक्ष	३	३	१२	शिफाकन्द	१	१०	३३	शीतक	२	१०	१८
शस्यशूक	२	९	२१	शालि	२	९	२४	शिबिका	२	८	५३	शीतभोरु	२	४	७०
शाक	२	४	१३६	शालीन	३	१	२६	शिबिर्	२	८	३३	शीतल	१	३	१९
"	२	९	३४	शालुक	१	१०	३८	शिरस्	२	६	९५	"	२	४	१४९
शाकट	२	९	६४	शालूर	१	१०	२४	शिरस्त्र	२	८	६४	शीतशिव	२	४	१०५
३८ शाकशाकट (परिशिष्ट)				शालेय	२	४	१०५	शिरस्य	२	६	९८	"	२	४	१२२
३८ शाकशाकिन (परिशिष्ट)				"	२	९	६	शिरीष	२	४	६३	"	२	९	४२
शाकुनिक	२	१०	१४	शास्त्रमलि	२	४	४६	५ शिरोगृह	२	२	८	शीधु	२	१०	४१
शाक्तीक	२	८	६९	शास्त्रमलीवेष्ट	२	४	४७	शिरोधि	२	६	८८	"	३	५	३४
शाक्यमुनि	१	१	१४	शावक	२	५	३८	शिरोरत्न	२	६	१०२	२२ शीन	३	१	११२
शाक्यसिंह	१	१	१५	शाश्वत	३	१	७२	शिरोरुह	२	६	९४	शीर्ष	२	६	९५
शाखा	२	४	११	शाङ्कुलिक	३	२	४०	शिरोस्थि	२	६	६९	शीर्षक	२	८	६३
शाखानगर	२	२	२	शासन	२	८	२५	शिल	२	९	२	शीर्षच्छेद्य	३	१	४५
शाखामृग	२	५	३	५५ "	३	३	१३६	शिला	२	२	१३	शीर्षण्य	२	६	९८

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
श्रीर्षण्य	२	८	६४	शुष्कमांस	२	६	६३	शैलालिन्	२	१०	१२	श्याल	२	६	३२
शूल	१	७	२६	शुष्म	२	८	१०२	शैल्य	२	४	३२	श्याव	१	५	१६
"	३	३	२०१	शुष्मन्	१	१	५४	"	२	१०	१२	श्येत	१	५	१२
शुक	२	४	१३२	शुक	२	९	२३	शैलेय	२	४	१२३	श्येन	२	५	१५
"	२	५	२१	शुककीट	२	५	१४	शैवल	१	१०	३८	श्येनम्पाता	३	५	६
शुकनास	२	४	५७	शुकधान्य	२	८	२४	शैवलिनो	१	१०	३०	श्रद्धा	३	३	१०२
शुक्त	३	३	८३	शुकशिम्बि	२	४	८७	११ शैव्य	१	१	२८	श्रद्धालु	२	६	२१
शुक्ति	१	१०	२३	शुद	२	१०	१	शैशव	२	६	४०	"	३	१	२७
"	२	४	१३०	शुद्दा	२	६	१३	शोक	१	७	२५	श्रयण	३	२	१२
शुक	१	१	५६	शुद्दी	२	६	१३	शोचिष्केश	१	१	५४	श्रवण	२	६	९४
३६ "	१	३	२	शून्य	३	१	५६	शोचिस्	१	३	३४	श्रवस्	२	६	९४
"	१	३	२५	१७ शून्यवादिन्	२	७	६	शोण	१	५	१५	श्रविष्ठा	१	३	२२
"	१	४	१६	शूर	२	८	७७	"	१	१०	३४	श्राणा	२	९	५०
"	२	६	६२	शूरण	२	४	१५७	शोणक	२	४	५७	श्राद्ध	२	७	३१
शुकशिष्य	१	१	१२	शूर्प	२	९	२६	शोणरत्न	२	९	९२	श्राद्धदेव	१	१	५९
शुङ्ग	१	४	१२	शूल	३	३	१९७	शोणित	२	६	६४	श्राय	३	२	१२
"	१	५	१२	शूलाकृत	२	९	४५	शोध	२	६	५२	श्रावण	१	४	१६
शुच्	१	७	२५	शूलिन्	१	१	३०	शोधन्नी	२	४	१४९	श्रावणिक	१	४	१६
शुचि	१	१	५६	शूल्य	२	९	४५	शोधनी	२	२	१८	४९ श्राव्य	१	६	२०
"	१	४	१६	शृङ्गल	२	६	१०९	शोधित	२	९	४६	श्री	१	१	२७
"	१	५	१२	शृङ्गलक	२	९	७५	"	३	१	५६	"	२	८	८२
"	१	७	१७	शृङ्गला	२	८	४१	शोफ	२	६	५२	श्रीकण्ठ	१	१	३२
"	३	३	२८	शृङ्ग	२	३	४	शोभन	३	१	५२	श्रीधन	१	१	१४
शृण्ठी	२	९	३८	"	२	४	१४२	शोभा	१	३	१७	श्रीद	१	१	३९
शृण्ढा	२	१०	४०	"	३	३	२६	शोभाजन	२	४	३१	श्रीपति	१	१	२१
शृणुद्रि	१	१०	३३	९४ "	३	५	२३	शोष	२	६	५१	श्रीपर्ण	२	४	६६
शृङ्गान्त	२	२	१२	शृङ्गवेर	२	९	३७	शौक	२	५	४३	"	३	३	५३
"	३	३	६६	शृङ्गाटक	२	१	१७	शौकिलकेय	१	८	१०	श्रीपर्णिका	२	४	४०
शृनक	२	१०	२२	शृङ्गार	१	७	१७	शौण्ड	३	१	२३	श्रीपर्णो	२	४	३६
शृनो	२	१०	२२	शृङ्गिणी	२	९	६६	शौण्डक	२	१०	१०	श्रीफल	२	४	३२
शृभ	१	४	२५	२१ शृङ्गिन्	१	१	४०	शौण्डो	२	४	९७	श्रीफली	२	४	६५
"	३	५	२३	शृङ्गी	१	१०	२५	शौण्डोदनि	१	१	१५	श्रीमत	२	४	४०
शृभंयु	३	१	५०	"	२	४	१००	शौरि	१	१	२१	"	३	१	१४
शृभान्वित	३	१	५०	"	२	४	११६	शौर्य	२	८	१०२	श्रील	३	१	१४
शृभ्र	१	५	१२	शृङ्गीकनक	२	९	९६	शौखिक	२	८	१०२	११ श्रीवत्स	१	१	२८
"	३	३	१९२	शृत	३	१	९५	शौखिक	२	१०	८	श्रीवत्सलान्छन	१	१	२२
शृभ्रदन्ती	१	३	५	शेखर	२	६	१३६	शौष्कल	३	१	१९	श्रीवास	२	६	१२९
शृभ्राशु	१	३	१४	शेफस्	२	६	७६	श्च्योत	३	२	१०	श्रीवेष्ट	२	६	१२९
शृवक	२	८	७७	शेफालिका	२	४	७०	श्मशान	२	८	११८	"	३	५	१३
२९ "	३	३	१७	"	३	५	७	श्मशु	२	६	९९	श्रीसंज्ञ	२	६	१२५
शृव	२	९	९७	शेमुषी	१	५	१	२२ श्यान	३	१	११२	श्रीहस्तिनी	२	४	६९
"	२	१०	२७	शेलु	२	४	३४	श्याम	१	५	१४	श्रुत	३	३	७७
"	३	५	२३	शेवधि	१	१	७२	"	३	३	१४३	श्रुति	१	६	३
शृष्टवा	२	७	३५	शेवाल	१	१०	३८	श्यामल	१	५	१४	"	२	६	९४
शृषि	१	८	२	शेष	१	८	४	श्यामा	२	४	५५	"	३	३	७३
शृषिर	१	७	४	शैक्ष	२	७	११	"	२	४	१०८	श्रेणि	२	१०	५
"	१	८	१	शैखरिक	२	४	८८	"	२	४	११२	श्रेणी	२	४	४
"	१	८	२	७२ शैत्य	३	३	१६१	"	३	३	१४३	श्रेयस्	१	४	५४
शृषिरा	२	४	१२९	शैल	१	३	१	श्यामाक	२	४	१६५	"	१	५	६

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
श्रेयस्	३	१	५८	ष				सत्कन्दन	१	१	४४	सत्कन्दन	१	१	४४
श्रेयसी	२	४	५९	षट्कर्मन्	२	७	४	सत्कम	३	२	२५	सत्कम	३	२	२५
"	२	४	८४	षट्पद	२	५	२९	सत्क्षेपण	३	२	२१	सत्क्षेपण	३	२	२१
"	२	४	९७	षट्मिह	१	१	१४	"	३	३	५५	संक्षय	२	८	१०४
श्रेष्ठ	३	१	५८	षट्मानन	१	१	३९	संसिद्धि	१	७	३७	संक्षया	१	५	२
श्रोण	२	६	४८	षट्मन्थ	२	४	४८	संस्कारहीन	२	७	५३	संक्षयात	३	१	६४
श्रोणि	२	६	७४	षट्मन्था	२	४	१०२	८ संस्कृत	३	१	११०	संक्षयावत	२	७	५
श्रोणिफलक	२	६	७४	षट्मन्थिका	२	४	१५४	"	३	३	८१	सङ्ग	३	२	२९
श्रोत्र	२	६	९४	षट्ज	१	७	१	संस्तर	३	३	१६१	सङ्गत	१	६	१८
श्रोत्रिय	२	७	६	षण्ड	१	१०	४२	संस्तव	२	२	२३	सङ्गम	३	२	२९
श्रोत्रं	३	४	८	"	२	९	६२	संस्ताव	३	२	३४	"	३	५	३४
श्रृण	३	१	६१	षण्ड	२	८	३३	संस्त्याय	३	३	१५१	सङ्गर	३	३	१६६
४७ छावा	१	६	१६	षष्टिक	२	९	२४	संस्था	२	८	२६	सङ्गीर्ण	३	१	१०९
२० छिद्रसम्पुक्त	३	१	११२	षष्टिक्य	२	९	७	२७ "	(परिशिष्ट)			सङ्गूढ	३	१	९३
१४ छीपद	२	६	५५	षाण्मातुर	१	१	४०	५२ "	३	३	८७	सङ्ग्रह	१	६	६
क्षेप	३	२	११	२ विज्ञ	३	१	२३	संस्थान	३	३	१२४	सङ्ग्राम	२	८	१०५
क्षेपण	२	६	६०	स				संस्थित	२	८	११७	सङ्ग्राह	२	८	९०
क्षेपन्	२	६	६२	संयत्	२	८	१०६	संस्पृश	२	४	१५४	"	३	२	१४
क्षेपल	२	६	६०	संयत	३	१	४२	संस्फोट	२	८	१०५	सङ्घ	२	५	४१
क्षेप्मातृ	२	४	३४	संयम	३	२	१८	संहत	३	१	७५	सङ्घात	३	५	३९
क्षोक	३	३	२	संयाम	३	२	१८	संहतजानुक	३	५	४७	सचिव	३	३	२०६
क्षमेयस	१	४	२५	संयुग	२	८	१०५	संहति	३	५	४०	सजम्बाल	२	१	१०
क्षद्वि	२	४	९८	संयोजित	३	१	९२	संहनन	२	६	७०	सज्ज	२	८	६५
क्षन्	३	१०	२२	संराव	१	६	२३	संहार	१	९	२	सज्जन	२	७	३
क्षनिश	३	५	४०	संकाप	१	६	१६	संहृति	१	६	८	"	२	८	३३
क्षपच	२	१०	२०	संवत्	३	४	१६	सकल	३	१	६५	सज्जना	२	८	४२
क्षभ	१	८	२	संवत्सर	१	४	२०	सकृत्	३	३	२४२	सञ्चय	२	५	३९
"	३	५	२२	संवनन	३	२	४	सकृत्प्रज	२	५	२०	सञ्चारिका	२	६	१७
क्षययु	१	६	५२	संवर्त	१	४	२२	सक्तुफला	२	४	५२	सञ्चवन	२	२	६
क्षयुति	२	९	२	संवर्तिका	१	१०	४३	सक्थि	२	६	७३	सञ्चवर	१	१	५७
क्षयुर	२	६	३१	संवर्तिका	१	१०	४३	सखि	२	८	१२	सञ्चपन	२	८	११३
"	२	६	३७	संवसथ	२	२	१९	सखी	२	६	१२	सञ्चा	३	३	३३
क्षयुर्थ	३	३	१४६	संवहन	३	२	२२	सख्य	२	८	१२	सञ्चु	२	६	४७
क्षयू	२	६	३१	संविद्	१	५	१	सगर्भ्य	२	३	३४	सटा	२	६	९७
क्षयू	२	६	३१	"	१	५	५	सगोत्र	२	६	३४	संडीन	२	५	३७
क्षयूक्षयुर	२	६	३७	"	३	३	९२	सग्वि	२	९	५५	सत्	२	७	५
क्षयू	३	४	३२	संवीक्षण	२	२	३०	सङ्कट	३	१	८५	"	३	३	८३
क्षयन	१	१	६१	संवीत	३	१	९०	सङ्कर	३	२	१८	सतत	१	१	६५
"	२	४	५२	संवेग	१	७	३४	सङ्कर्षण	१	१	२४	सती	२	६	६
क्षयिधु	१	५	७	संवेद	३	२	६	सङ्कलित	३	१	९३	सतीनक	२	९	१६
क्षयि	३	६	५४	संवेश	१	७	३६	सङ्करूप	१	५	२	सतीर्थ	२	७	१२
क्षेत	१	५	१२	संश्याज	२	६	११८	सङ्कसुक	३	१	४३	सत्तम	३	१	५८
"	२	९	९६	संशक्त	२	८	९८	सङ्कास	२	१०	३७	सत्त्व	१	४	२९
"	३	३	७९	संशय	१	५	३	सङ्कीर्ण	२	१०	९	"	३	३	२१३
क्षेतगव	२	५	२३	संशयापन्नमानस	३	५		"	३	१	८५	सत्पथ	२	१	१६
क्षेतमरिच	२	९	११०	५ संशित	३	१	११०	"	३	३	५७	सत्य	१	६	२९
क्षेतरक्त	१	५	१५	संश्रव	१	५	५	सङ्कुल	१	६	१९	"	३	३	१५४
क्षेतरसा	२	४	७१	संश्रुत	३	१	१०९	"	३	१	८५	२ सत्यक	१	१	१७
				संश्लेष	३	२	३०	सङ्कोच	२	६	१२४	सत्यकार	२	९	८२

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
सत्यवचसू	२	७	४३	सन्धान	२	१०	४२	समजस	२	८	२४	समीक	२	८	१०४
२३ सत्यवतीसुत (परिशिष्ट)				सन्धि	१	४	७	समधिक	३	१	७५	समीप	३	१	६६
सत्याकृति	२	९	८२	"	२	८	१८	समन्ततस्	३	४	१३	समीर	१	१	६२
सत्यानृत	२	९	३	"	३	२	११	समन्तदुग्धा	२	४	१०६	समीरण	१	१	६३
सत्यापन	२	९	८२	सन्धिनी	२	९	६९	समन्तभद्र	१	१	१३	"	२	४	७९
सत्त्र	१	३	१८१	सन्ध्या	१	४	३	समम्	३	४	४	समुच्चय	३	२	१६
सत्रा	३	४	४	सन्नकद्रु	२	४	३५	समय	१	४	१	समुच्छ्रय	३	३	१५२
सत्रिन्	२	८	१५	सन्नद्व	२	८	६५	"	३	३	१४९	समुज्झित	३	१	१०७
सत्वर	१	१	६५	सन्नय	३	३	१५१	समया	३	३	२५२	समुत्पिञ्ज	२	८	९९
सदन	२	२	५	२५ सन्नाय्य (परिशिष्ट)				"	३	४	७	समुदक्त	३	१	९०
सदसू	२	७	१५	सन्निकर्षण	३	२	२३	समर	२	८	१०४	समुदय	२	५	४०
सदस्य	२	७	१६	सन्निकृष्ट	३	१	६६	२५ समरोचित (परिशिष्ट)				समुदाय	२	५	४०
सदा	२	४	२२	सन्निति	३	२	२३	समर्थ	३	३	८७	"	२	८	१०६
सदागति	१	१	६१	सन्निवेश	२	२	१९	समर्थन	२	८	२५	समुद्र	३	५	१७
सदातन	३	१	७२	सपल	२	८	१०	समर्थक	३	१	७	समुद्रक	२	६	१३९
२ सदानन्द	१	१	१७	सपदि	३	४	२	समर्थद	३	१	६७	समुद्रिरण	३	३	५५
सदानोरा	१	१०	३३	"	३	४	९	समवतिन्	१	१	५८	समुदत	३	१	२३
सदृक्ष	२	१०	३६	सपर्या	२	७	१४	समवाय	२	५	४०	समुद्र	१	१०	१
सदृश	२	१०	३६	"	२	७	३४	समष्टिला	२	४	१५७	समुद्रान्ता	२	४	९२
सदृश	२	१०	३६	सपिण्ड	२	६	३३	समसन	३	२	२१	"	२	४	११६
सदेश	३	१	६७	सपीति	२	९	५५	समस्त	३	१	६५	"	२	४	१३३
सधन्	२	२	४	सप्तकी	२	६	१०८	समस्या	१	६	७	५६ समुद्रिव	१	१०	१३
सधस्	३	४	९	सप्ततन्तु	२	७	१३	समा	१	४	२०	समुन्दन	३	२	२९
सधयव्	३	१	३४	सप्तपण	२	४	३३	समांसमीना	२	९	७२	समुज	३	१	१०५
सनत्कुमार	१	१	५१	सप्तर्षि	१	३	२७	समाकषिन्	१	५	११	समुज्जद	३	३	१०३
सना	३	४	१७	सप्तला	२	४	७२	समाघात	२	८	१०५	समुपजोषम्	३	४	१०
सनातन	३	१	७२	"	२	४	१४३	समाज	२	५	४२	समूर्	२	५	९
सनाभि	२	६	३३	सप्ताचिस्	१	५	५६	४४ समाधान	१	५	१	समूर्	२	५	३९
सनि	२	७	३२	सप्ताश्व	१	३	२९	समाधि	१	५	५	समूर्	२	७	२०
सनीड	३	१	६६	सप्ति	२	८	४४	"	३	३	९८	समृद्ध	३	१	११
सन्तत	१	१	६५	सब्रह्मचारिन्	२	७	११	समान	१	१	६३	समृद्धि	३	२	१०
सन्तति	२	७	१	समर्तुका	२	१	११२	"	२	१०	३७	सम्पत्ति	२	८	८२
सन्तप्त	३	१	१०२	समा	२	२	६	"	३	३	१२७	सम्पद्	२	८	८१
सन्तमस	१	८	४	"	२	७	१५	समानोदय	२	६	३४	सम्पराय	३	३	१५१
सन्तान	१	१	५०	"	३	३	१३७	समालम्भ	३	२	२७	सम्परायक	२	८	१०४
"	२	७	१	समाजन	३	२	७	समावृत्त	२	७	१०	सम्पाक	२	४	२३
सन्ताप	१	१	५७	सभासद्	२	७	१६	समासाद्य	३	१	९२	सम्पुटक	२	६	१३९
सन्तापित	३	१	१०२	समास्तार	२	७	१६	समासार्था	१	६	७	सम्प्रति	३	४	२३
सन्दान	२	९	७३	समिक	२	१०	४४	समाहार	३	२	१६	सम्प्रदाय	३	२	७
सन्दानित	३	१	९५	सम्य	२	७	३	समाहित	३	१	१०९	सम्प्रधारणा	२	८	२५
सन्दाव	२	८	१११	"	२	७	१६	४५ "	३	३	८५	सम्प्रहार	२	८	१०५
सन्दिगत	३	१	८६	सम	२	१०	३६	समाह्वति	१	६	६	सम्फुल्ल	२	४	७
"	३	१	९५	"	३	१	६४	समाह्वय	२	१०	४६	सम्बाध	३	१	८५
सन्देशवाच्	१	६	१७	समग्र	३	१	६५	समित	२	८	१०६	५१ "	३	३	१०४
सन्देशहर	२	८	१६	समङ्गा	२	४	९०	५१ "	३	३	८५	सम्भेद	१	१०	३५
सन्देश	१	५	३	"	२	४	१४१	समिति	२	७	१५	सम्भ्रम	१	७	३४
सन्दोह	२	५	३९	समज	२	५	४२	"	२	८	१०६	"	३	२	२६
सन्द्राव	२	८	१११	समङ्गा	१	६	११	"	३	३	७०	सम्भद	१	४	२४
सन्धा	३	३	१०२	समज्या	२	७	१५	समिध्	२	४	१३	सम्भाजनी	३	३	१६

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
सम्पूच्छन	३	२	६	सर्वसन्नहन	२	८	९४	सांशयिक	३	१	५	सार	३	३	१७१
सम्पृष्ट	२	९	४६	सर्वानुभूति	२	४	२०८	साकम्	३	४	४	सारङ्ग	३	३	२३
सम्यच्	१	६	२२	सर्वान्नमोजिन्	३	१	२२	साक्षात्	३	३	२४३	सारथि	२	८	५९
सम्राज्	२	८	३	सर्वान्नीन	३	१	२२	सागर	१	१०	१	सारमेय	२	१०	२१
सरक	२	१०	४३	सर्वाभिसार	२	८	९४	२ सागराम्बरा	२	१	३	सारव	१	१०	३६
सरषा	२	५	२६	सर्वार्थसिद्ध	१	१	१५	साचि	३	४	६	सारस	१	१०	४०
सरट	२	५	१२	सर्वोष	२	८	९४	सातला	२	४	१४३	"	२	५	२२
सरणा	२	४	१५२	सर्षप	२	९	१७	साति	३	२	३८	सारसन	२	६	१०९
सरणि	२	१	१५	सलिल	१	१०	३	"	३	३	६७	"	२	८	६३
सरमा	२	१०	२२	सलकी	२	४	१२४	"	३	५	९	सारिका	३	५	८
सरल	२	४	६०	सब	२	७	१३	सातिसार	२	६	५९	सार्ध	२	५	४१
"	३	१	८	सवन	२	७	४७	सारिवक	१	७	१६	सार्धवाह	१	९	७८
सरलद्रव	२	६	१२९	सवयस्	२	८	१२	सादिन्	२	८	६०	सार्ध	३	१	१०५
सरला	२	४	१०८	सवितृ	१	३	३१	"	३	३	१०७	सार्धम्	३	४	४
सरस्	१	१०	२८	सविष	३	१	६७	साधन	३	३	११९	२९ सार्पिष्क	(परिशिष्ट)		
सरसी	१	१०	२८	सवेश	३	१	६७	साधारण	२	१०	३७	सार्वभौम	१	३	४
सरसीरुह	१	१०	४०	सव्य	३	१	८४	"	३	१	८२	"	२	८	२
सरस्वत	१	१०	१	सव्येष्ट	२	८	६०	साधित	३	१	४०	साल	२	२	३
"	३	३	५७	सत्य	२	४	१५	साधिष्ट	३	१	११२	"	२	४	५
सरस्वती	१	६	१	सत्यसम्बर	२	४	४४	साधीयस्	३	३	२३६	"	२	४	४४
५८ "	१	१०	३०	सह	३	४	४	साधु	२	७	३	सालपर्णी	२	४	११५
"	१	१०	३४	सहकार	२	४	३३	"	३	१	५२	३१ सालमज्जिका	(परिशिष्ट)		
सरित्	१	१०	२९	सहचरी	२	४	७५	"	३	३	१०१	३१ सालमञ्जी	(परिशिष्ट)		
सरित्पति	१	१०	१	सहज	२	६	३४	साधुवाहिन्	२	८	४४	सारना	२	९	६३
सरीसृप	१	८	७	सहधमिणी	२	६	५	साध्य	१	४	१०	साहस	२	८	२१
सर्ग	३	३	२२	सहज	३	१	३१	साध्वस	१	७	२१	साहस्र	२	८	६२
सर्ज	२	४	४४	सहभोजन	२	९	५५	साध्वी	२	६	६	"	३	२	४३
सर्जक	२	४	४४	सहस्	१	४	१४	सानु	२	३	५	सिंह	२	५	१
सर्जरस	२	७	१२७	"	२	८	१०२	सान्व	१	६	१८	"	३	१	५९
सर्प	१	८	६	"	३	३	२३२	"	२	८	२१	सिंहतल	२	६	८५
सर्पराज	१	८	४	सहस्रा	३	४	७	सान्द्रष्टिक	२	८	२९	सिंहनाद	२	८	१०७
सर्पिस्	२	८	५२	सहस्य	१	४	१५	सान्द्र	३	१	६६	सिंहपुच्छा	२	४	९३
सर्व	३	१	६४	सहस्र	२	९	८४	सान्द्रस्निग्ध	३	१	३०	सिंहसंज्ञन	३	१	९२
सर्वरसाग्र	२	९	४९	सहस्रदंष्ट्र	१	१०	१८	सान्द्राज्य	२	७	२७	सिंहासन	२	८	३१
सर्वसहा	२	१	३	सहस्रपत्र	१	१०	४०	सासपदीन	२	८	१२	सिंहास्य	२	४	१०३
सर्वज्ञ	१	१	१३	सहस्रवीर्या	२	४	१५८	सामन	१	६	३	सिंही	२	४	१०३
"	१	१	३३	सहस्रवेधिन्	२	४	१४१	"	२	८	२१	"	२	४	११४
सर्वतस्	३	४	१३	"	२	९	४०	सामाजिक	२	७	१६	सिकता	३	३	७३
सर्वतोमद्र	२	२	१०	सहस्रांशु	१	३	३१	सामान्य	१	४	३१	सिकतामय	१	१०	९
"	२	४	६२	सहस्राक्ष	१	१	१	"	३	१	८२	सिकतावद्	२	१	११
सर्वतोमद्रा	३	४	३५	सहस्रिन्	२	८	६२	सामि	३	३	२४९	सिक्थक	२	९	१०७
सर्वतोमुख	१	१०	४	सहा	२	४	७३	सामिधेनि	२	७	२२	१५ सिक्वाण	२	६	६६
सर्वदा	३	४	२२	"	२	४	११३	५७ सामुद्रिका	१	१०	१३	सित	१	५	१३
सर्वधुरावह	२	९	६६	सहाय	२	८	७१	साम्परायिक	२	८	१०४	"	३	१	९५
सर्वधुरीण	२	९	६६	सहायता	३	२	४०	साम्प्रतम्	३	४	११	"	३	१	९८
सर्वमङ्गला	१	१	३७	सहिष्णु	३	१	३१	"	३	४	२३	"	३	३	८०
सर्वरस	२	६	१२७	सांयानिक	१	१०	१२	साय	१	४	३	सितच्छत्रा	२	४	१५२
सर्वेच्छिन्	२	७	४५	सायुगीन	२	८	७७	सायक	३	३	२	सितशूक	२	९	१५
सर्ववेदस्	२	७	९	सांवरसर	२	८	१४	सायम्	३	४	१९	सिता	२	९	४३

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
सिताभ्र	२	६	१३०	सुगन्धा	२	४	११४	सुरनिघ्नगा	१	१०	३१	सूतिकागृह	२	२	८
सिताम्भोज	१	१०	४१	सुगन्धि	१	५	११	सुरपति	१	१	४३	सूतिमास	२	६	३९
सिद्ध	१	१	११	"	२	४	१२१	सुरभि	१	४	१८	सूत्थान	२	१०	१९
"	३	१	१००	१२ सुग्रीव	१	१	२८	"	१	५	११	सूत्र	२	१०	२८
सिद्धान्त	१	५	४	सुचरित्रा	२	६	६	"	३	३	१३७	सूत्रवेष्टन	३	२	२४
सिद्धार्थ	२	९	१८	सुचेलक	२	६	११६	सुरमी	२	५	१२३	सूद	२	९	२८
सिद्धि	२	४	११२	सुत	२	६	२७	सुरभि	१	१	४८	"	३	३	९१
सिध्म	२	६	५३	"	३	३	६०	सुरलोक	१	१	६	सूना	३	३	११३
सिध्मल	२	६	६१	सुतश्रेणी	२	४	८८	सुरवर्त्मन्	१	२	१	सूनु	२	६	२७
सिध्मला	३	५	१०	सुतारमजा	२	६	२९	सुरसा	२	४	११४	सूनुत	१	६	१९
सिध्य	१	३	२२	सुत्रामन्	१	१	४२	सुरा	२	१०	३९	सूपकार	२	९	२७
सिध्रका	३	५	८	सुर्या	२	७	४७	सुराचार्य	१	३	२४	सूर	१	३	२८
सिनीवाली	१	४	९	सुखन्	२	७	१०	सुरामण्ड	२	१०	४२	सुरत	३	१	१५
सिन्दुक	२	४	६८	सुदर्शन	१	१	२८	सुरालय	१	१	४९	सूरि	२	७	६
सिन्दुवार	२	४	६८	सुदाय	२	८	८८	सुराङ्ग	२	४	१३१	सूर्मी	२	१०	३५
सिन्दूर	२	९	१०५	सुदूर	३	१	६९	सुवचन	१	६	१७	सूर्य	१	३	२८
"	३	५	३१	सुधर्मन्	१	१	४८	सुवर्ण	२	९	८६	सूर्यतनया	१	१०	३२
सिन्धु	१	१०	१	सुधा	१	१	४८	"	२	९	९४	सूर्यसूत	१	३	३२
"	३	३	१०१	"	३	३	२०२	सुवर्णक	२	४	२४	सूर्येन्दुसङ्ग्रह	१	४	८
सिन्धुज	२	९	४०	सुधांशु	१	३	१४	सुवर्णि	२	४	९५	सुक्कन्	२	६	९१
सिन्धुसङ्ग्रह	१	१०	३५	सुधी	२	७	५	सुवहा	२	४	७०	सुग	२	८	९१
सिम्बा	२	९	२३	सुनासीर	१	१	४१	"	२	४	११५	सुगाल	२	५	५
सिरा	२	६	६५	५ सुनिश्चित	३	१	११०	"	२	४	११९	सुणि	२	८	४१
सिद्ध	२	६	१२८	सुनिषण्णक	२	४	१४९	"	२	४	१२३	सुणिका	२	६	६७
सीता	२	९	१४	सुन्दर	३	१	५२	"	२	४	१४०	सुति	२	१	१५
सीत्य	२	९	८	सुन्दरी	२	६	४	सुवासिनी	२	६	९	सुपाटी	३	५	३८
सीमन्	२	२	२०	सुपथिन्	२	१	१६	सुवता	२	९	७१	सुपर	२	५	११
सीमन्त	३	५	१९	सुपर्ण	१	१	२९	सुषम	३	१	५२	सृष्टि	३	३	३९
सीमन्तिनी	२	६	२	सुपर्वन्	१	१	७	सुषमा	१	३	१७	सेकपत्र	१	१०	१३
सीमा	२	२	२०	सुपार्श्वक	२	४	४३	सुषवी	२	४	१५५	सेचन	१	१०	१३
सीर	२	९	१४	सुप्रतीक	१	३	४	"	२	९	३७	सेतु	२	१	१४
सीरपाणि	१	१	२४	सुप्रयोगविशिख	२	८	६८	सुषीम	१	३	१९	"	२	४	२५
सीवन	३	२	५	सुप्रलाप	१	६	१७	सुषेण	२	४	६८	सेना	२	८	७८
सीसक	२	९	१०५	सुभगासुत	२	६	२४	सुषेणिका	२	४	१०८	सेनाङ्ग	२	८	३३
सीडुण्ड	२	४	१०५	सुमिक्षा	२	४	१२४	सुष्ठु	३	४	२	सेनानी	१	१	३९
सु	३	४	५	सुम	२	४	१७	"	३	४	१९	"	२	८	६२
"	३	४	५	सुमन	२	९	१८	सुसंस्कृत	२	९	४५	सेनामुख	२	८	८१
सुकन्दक	२	४	१४७	सुमनस्	१	१	७	सुहृद्	२	८	१२	सेनारक्ष	२	८	६१
सुकरा	२	९	७०	"	२	४	१७	"	२	८	१७	सेवक	२	८	९
सुकल	३	१	८	"	२	४	७२	सुहृदय	३	१	३	सेवन	३	२	५
सुकुमार	३	१	७८	"	२	४	७२	सूकर	२	५	२	सेवा	२	९	२
सुकृत	१	४	२४	सुमनोरजस्	२	४	१७	सूक्ष्म	३	१	६१	सेव्य	२	४	१६४
सुकृतिन्	३	१	३	सुमेरु	१	१	४९	"	३	३	१४४	सैहिकेय	१	३	२६
२३ सुकेशी	१	१	५१	सुर	१	१	७	सूचक	३	१	३७	सैकत	१	१०	९
सुख	१	४	२५	"	३	५	११	सूचि	३	५	८	सैतवाहिनी	१	१०	३३
"	३	५	२३	सुरक्षा	३	५	८	सूत	२	८	५९	सैनिक	२	८	६१
सुखवर्चक	२	९	१०९	सुरज्येष्ठ	१	१	१६	"	२	९	९९	"	२	८	६१
सुखसन्दोहा	२	९	७१	सुरदीर्घिका	१	१	४९	"	२	१०	३	सैन्य	२	८	४४
सुगत	१	१	१३	सुरदिष्	१	१	१२	"	३	३	६२				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
सैन्धव	२	९	४२	स्कन्ध	३	३	१००	स्थाणु	२	४	८	स्पर्श	१	५	७
सैन्य	२	८	६१	स्कन्धशाखा	२	४	११	"	३	३	४९	"	३	२	१४
"	२	८	७८	स्कन्न	३	१	१०४	स्थाण्डिल	२	७	४४	स्पर्शन	१	१	६१
सैरन्धी	२	६	१८	स्खलन	१	७	३६	स्थान	२	८	१९	"	२	७	२९
सैरिक	२	९	६४	स्खलित	२	८	१०८	"	३	३	११७	स्पर्श	२	८	१३
सैरिम	२	५	४	स्तन	२	६	७७	स्थानीय	२	२	१	"	३	३	२१४
सैरीयक	२	४	७५	"	३	५	१२	स्थाने	३	४	११	स्पष्ट	३	१	८१
सोढ	३	१	९७	स्तनन्धयी	२	६	४१	स्थापत्य	२	८	८	स्पृक्षा	२	४	१३३
"	१	७	२१	स्तनपा	२	६	४१	स्थापनी	२	४	८४	स्पृशी	२	४	९३
४८ सोप्राप्त	१	६	२०	स्तनयितु	१	३	६	स्थामन्	२	८	१०२	स्पृष्टि	३	२	९
सोदर्य	२	६	३४	स्तनित	१	३	८	स्थायुक	२	८	७	स्पृहा	१	७	२७
सोपप्लव	१	४	१०	स्तनक	२	४	१६	स्थाल	३	५	३२	स्पृष्ट	३	२	१४
सोपान	२	२	१७	स्तम्भरोमन्	२	५	२	स्थाली	२	९	३१	स्फटा	१	८	९
सोम	१	३	१४	स्तम्भ	२	९	७६	स्थावर	३	१	७३	स्फाति	३	२	९
सोमप	२	७	९	स्तम्भ	२	४	९	स्थाविर	२	६	४०	स्फिन्	२	६	७५
सोमपीथिन्	२	७	९	"	२	९	२१	स्थासक	२	६	१२२	स्फिर	३	१	६३
सोमराजी	२	४	९५	स्तम्भकरि	२	९	२१	स्थास्तु	३	१	७३	स्फुट	२	४	७
सोमवस्क	२	४	५०	स्तम्भघन	३	२	३५	११ स्थित	३	१	११०	"	३	१	८१
"	३	३	९	स्तम्भघ्न	३	३	३५	स्थिति	२	८	२६	२२ "	३	१	११२
सोमवह्वरी	२	४	१३७	स्तम्भेरम	२	८	३५	"	३	२	२१	स्फुटन	३	२	५
सोमवहिका	२	४	९५	स्तम्भ	३	३	१३५	५१ "	३	३	८५	स्फुरण	३	२	१०
सोमवह्री	२	४	८३	स्तव	१	६	११	स्थिरतर	३	१	७३	स्फुरणा	३	२	१०
सोमोद्भवा	१	१०	३२	स्तिमित	३	१	१०५	१० स्थिरस्नेह	३	३	११०	स्फुलिङ्ग	१	१	५७
४८ सोस्त्रुण्ठन	१	६	२०	स्तुत	३	१	११०	स्थिरा	२	१	२	स्फूर्जक	२	४	३७
१७ सौगत	(परिशिष्ट)			स्तुति	१	६	११	"	२	४	११५	स्फूर्जथु	१	३	१०
सौगन्धिक	१	२०	३६	स्तुतिपाठक	२	८	९७	स्थिरायुष्	२	४	४६	स्फेष्ठ	३	१	११२
"	२	४	१६३	स्तूप	३	५	१९	स्थूणा	२	१०	३५	स्म	३	४	५
"	२	९	१०२	स्तेन	२	१०	२४	"	३	३	५१	"	३	४	१७
सौचिक	२	१०	६	स्तेम	३	२	२९	स्थूल	३	१	६१	५२ स्मय	१	७	२१
सौदामनी	१	३	९	स्तेय	२	१०	२५	"	३	३	२०४	स्मर	१	१	२५
सौष	२	२	१०	स्तैन्य	२	१०	२५	स्थूललक्ष्य	३	१	६	स्मरहर	१	१	३३
सौमागिनेय	२	६	२४	स्तोक	३	१	६१	स्थूलशाटक	२	५	११६	स्मित	१	७	३४
सौम्य	१	३	२६	स्तोकक	२	५	१७	स्थूलोच्चय	३	३	१४८	स्मृति	१	६	६
"	३	३	३१	स्तोत्र	१	६	११	स्थेयस्	३	१	७३	"	१	७	२९
सौरभेय	२	९	६०	स्तोम	२	५	३९	स्थौणेय	२	४	१३२	स्यद	१	१	६४
सौरभेयी	२	९	६६	"	३	३	१४१	स्थौरिन्	२	८	४६	स्यन्दन	२	४	२६
सौराष्ट्रिक	१	८	१०	क्षी	२	६	२	क्षव	३	२	९	"	२	८	५१
सौरि	१	३	२६	क्षीधर्मिणी	२	६	२०	क्षातक	२	७	४३	स्यन्दनारोह	२	८	६०
सौवर्चल	१	९	४३	क्षीपुंस	२	५	३८	क्षान	२	६	१२२	स्यन्दिनी	२	६	६७
"	२	९	१०९	स्थण्डिल	२	७	१८	क्षायु	२	६	६६	स्यन्न	३	१	९२
सौविद	२	८	८	स्थण्डिलशायिन्	१	७	४४	क्षिग्ध	२	८	१२	१८ स्याद्वादिक (परिशिष्ट)			
सौविदल	२	८	८	स्थपति	२	७	९	"	१	९	४६	स्यूत	२	९	२६
सौवीर	२	४	३७	"	३	३	६१	"	३	१	१४	"	३	१	१०१
"	२	९	३९	१४ स्थपुट	३	१	११२	क्षु	२	३	५	स्यूति	३	२	५
"	२	९	१००	स्थल	२	१	५	क्षुत	३	१	९३	स्थोनाक	२	४	५७
सौहित्य	२	९	५६	स्थली	२	१	५	क्षुषा	२	६	९	क्षंसिन्	२	४	२८
स्कन्ध	१	१	६९	स्थविर	२	६	४२	क्षुशी	२	४	१०५	क्षन्	२	६	१३५
स्कन्ध	२	४	१०	स्थविष्ठ	३	१	१११	क्षोह	१	७	२७	क्षव	३	२	९
"	२	६	७८	स्थाणु	१	१	३४								

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
संवत्सर्ग	२	९	६९	३६ स्वर्मानु	१	३	२	हनु	२	४	१३०	हलिन्	१	१	२४
संवन्ती	१	१०	३०	"	१	३	२६	"	२	६	९०	हलिप्रिय	२	४	४२
संवा	२	४	४३	स्वर्देश्या	१	१	५२	हन्त	३	३	२४४	हलिप्रिया	२	१०	३९
"	२	४	८३	स्वर्देश	१	१	५१	हन्	१	१	९६	हल्य	२	९	८
संष्ट	१	१	१७	स्ववासिनी	२	६	९	हय	२	८	४४	हल्या	३	२	४१
संस्त	३	१	१०४	स्वस	२	६	२९	हयपुच्छी	३	४	१३८	हलक	१	१०	३६
संत्	३	४	२	स्वस्ति	३	३	२४१	हयमारक	२	४	७६	हव	३	२	८
सुच्	२	७	२५	स्वस्तिक	२	२	१०	हर	१	१	३३	"	३	६	२०७
सुत	३	१	९२	स्वस्त्रीय	२	६	३२	हरण	२	८	२८	हविस्	२	७	२७
सुव	२	७	२५	स्वाति	३	५	३८	हरि	१	८	८	"	२	९	५२
सुवाधृक्	२	४	३७	स्वादु	३	३	९४	५४ हरि	१	८	८	हव्य	२	७	२४
स्रोतस्	१	१०	११	स्वादुकण्टक	२	४	३७	"	२	५	१	हव्यवाहन	१	१	५५
"	३	३	२३३	"	२	४	९८	"	३	३	१७५	हस	१	७	१८
स्रोतस्वती	१	१०	३०	स्वादुरसा	२	४	१४४	हरिचन्दन	१	१	५०	हसनी	२	९	३०
स्रोतोञ्जन	२	९	१००	स्वाद्री	२	४	१०७	"	२	६	१३१	हसन्ती	२	९	२९
स्व	२	६	३४	स्वाध्याय	२	७	४६	हरिण	१	५	१३	हस्त	२	६	८६
"	३	३	२११	स्वान	१	६	२३	"	२	५	८	"	२	६	९८
स्वच्छन्द	३	१	१५	स्वान्त	१	४	३१	"	३	३	५१	"	३	३	५९
स्वजन	२	६	३४	स्वाप	१	७	३६	हरिणी	३	३	५०	हस्तवारण	३	२	५
स्वतन्त्र	३	१	१५	स्वापतेय	२	९	९०	हरित	१	३	१	हस्तिन्	२	८	३४
स्वधा	३	४	८	स्वामिन्	२	८	१७	"	१	५	१४	हस्तिनस्त्र	२	२	१७
स्वधिति	२	८	९२	"	३	१	१०	"	३	५	१९	हस्तिपक	२	८	५९
स्वन	१	६	२२	स्वाराज्	१	१	४३	हरित	१	५	१४	हस्त्यारोह	२	८	५९
स्वनित	३	१	९४	स्वाहा	२	७	२१	हरितक	२	९	३४	हा	३	३	२५३
स्वप्न	१	७	३६	"	३	४	८	हरिताल	३	५	३२	हाटक	२	९	९४
स्वप्नज्	३	१	३३	स्वित्	३	३	२४२	हरितालक	२	९	१०३	हायन	१	४	२०
स्वभाव	१	७	३८	स्वेद	१	७	३३	हरिदश्च	१	३	२९	"	३	३	१०८
स्वभू	१	१	१८	स्वेदज	३	१	५१	हरिद्रा	२	९	४१	हार	२	६	१०५
स्वयंवरा	२	६	७	स्वेदनी	२	९	३०	१० हरिद्रारागक	१	११०	हारोत	२	५	३४	
स्वयम्	३	४	१६	स्वैर	३	३	१९२	हरिद्राम	१	५	१४	हार्द	१	८	२७
स्वयम्भू	१	१	१६	स्वैरिणी	२	६	११	हरिद्र	२	४	१०१	८० हाल	३	३	२०५
स्वर	१	१	६	स्वैरिता	३	२	२	हरिन्मणि	२	९	९२	हाला	२	१०	३९
"	३	३	२५४	स्वैरिन्	३	१	१५	हरिप्रिया	१	१	२७	हालिक	२	९	६४
स्वर	१	६	४	ह	३	४	५	हरिमन्थक	२	९	१८	हाव	१	७	३२
"	१	७	७१	हंस	१	३	३१	हरिवालुक	२	४	१२१	हास	१	७	२९
स्वरु	१	१	४७	"	२	५	२३	हरिहय	१	१	४३	हास्तिक	२	८	३६
"	३	३	१६७	"	३	३	२२६	हरीतकी	२	४	१८	हास्य	१	७	१७
स्वरूप	१	७	३८	हंसक	२	६	११०	"	२	४	५९	"	१	७	१९
"	३	३	१३१	२ हंसवाहन	१	१	१७	हरेणु	२	४	१२०	हाहा	१	१	५२
स्वर्ग	१	१	६	हजिका	२	४	८९	"	२	९	१६	हि	३	३	२५७
"	३	५	११	हजे	१	७	१५	हर्म्ये	२	१	९	"	३	४	५
स्वर्जिकाक्षार	२	१०	१०९	हट्ट	३	५	१८	हयक्ष	२	५	१	२७ हिंसा	(परिशिष्ट)		
स्वर्ण	२	९	९४	हट्टविलासिनी	२	४	१३०	हय	१	४	२४	"	३	३	२२९
स्वर्णक्षार	२	१०	८	हठ	२	८	१०८	हर्षमाण	३	१	७	हिंसाकर्मन्	३	२	१९
स्वर्जिकाक्षार	२	९	१०९	हण्डे	१	७	१५	हल	२	९	१३	हिस्र	३	१	२८
स्वर्णक्षीरी	२	४	१३८	हत	३	१	४१	हला	१	७	१५	हिक्का	३	५	८
स्वर्णदी	१	१	४९					हलायुध	१	१	२३	हिङ्गु	३	९	४०
								हलाहल	१	८	१०	हिङ्गुनिर्यास	३	४	६२

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
दिङ्गुल	३	५	२०	७९ हिलि	३	३	२०५	हृषीकेश	१	१	१८	हैमवती२		४	१०३
दिङ्गुली	२	४	११४	ही	३	४	९	हृष्ट	३	१	१०३	"	२	४	१३८
दिङ्गुल	२	४	६१	हीन	३	१	१०७	हृष्टमानस	३	१	७	हैयङ्गवीन	२	९	५२
दिण्डीर	२	९	१०५	"	३	३	१२८	हे	३	४	७	होतु	२	७	१७
दिन्ताल	३	४	१६९	हुतमुक्प्रिया	२	७	२१	हेति	१	१	५७	होम	२	७	१४
हिम	१	३	१८	हुतमुज्	१	१	५५	"	३	३	७१	होरा	३	५	१०
"	१	३	१९	हुम्	३	३	२५२	हेतु	१	४	३८	ह्यस्	३	५	२२
"	३	५	२२	"	३	४	१८	हेमकूट	२	३	३	हृद	१	१०	२५
हिमवत	२	३	३	हृति	१	६	८	हेमदुग्धक	२	४	२२	हादिनी	१	१०	३०
हिमवालुका	२	६	१३०	"	३	२	८	हेमन्	२	९	९४	हसिष्ठ	३	१	११२
हिमसंहति	१	३	१८	हृहृ	१	१	५२	"	३	५	२३	हस्व	२	६	४६
हिमांशु	१	३	१३	हृहृचय	३	३	१६१	हेमन्त	१	४	१८	"	३	१	७०
हिमानी	१	३	१८	हृणीया	३	२	३२	हेमपुष्पक	२	४	६३	हृस्वगवेधुका	२	४	११७
हिमावती	२	४	१३८	हृद्	१	४	३१	हेमपुष्पिका	२	४	७१	हृस्वाङ्ग	२	४	१४२
हिरण्य	२	१	९०	"	२	६	६४	हेमाद्रि	१	१	४९	हादिनी	१	१	४७
"	२	९	९१	हृदय	१	४	३१	हेरम्ब	१	१	३८	"	१	३	९
"	२	९	९४	"	२	६	६४	हेला	१	७	३२	हादिनी	३	३	११२
हिरण्यगर्भ	१	१	१६	९३ "	३	५	२३	७९ "	३	३	२०५	ही	१	७	२३
हिरण्यबाहु	१	१०	३४	हृदयङ्गम	१	६	१८	७९ हेलि	३	३	२०५	"	३	५	३
हिरण्यरेतस्	१	१	५५	हृदयालु	३	१	३	हेषा	२	८	४७	हीण	३	१	९१
हिरक्	३	४	३	४९ हृष	१	६	२०	है	३	४	७	हीत	३	१	९१
"	३	४	७	"	३	१	५३	हैमवती	१	१	३६	हीवेर	२	४	१२२
हिलमोचिका	२	४	१५७	हृषीक	१	५	८	"	२	४	५९	हेषा	२	८	४७
												हादिनी	२	४	१२४

इत्यमरकोषमूल-क्षेपकस्थशब्दानामकारादिशब्दानुक्रमणिका समाप्ता ॥

**अमरकोष-साटप्पणीव्याख्यासुधास्थशब्दानामकारादिक्रमेण
शब्दानुक्रमणिका**

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
अक्षीव	२	४	३१	अप्पति	१	१	६१	आशिमारुत	१	३	२०	उ			
अगस्ति	१	३	२०	अभ्र	१	२	१	आङ्गार	३	२	४३	उडुम्बर	२	४	२२
अगुरुशिशपा	२	४	६२	अमितस्	३	४	१३	आनयव	१	१	३५	उद्गरण	३	२	३७
अग्रिम	२	६	४३	अभिषस्ति	२	७	२३	आजूर	१	९	३	उद्ग्रहण	३	२	३७
अङ्कुर	२	४	५	अभ्यसूया	१	७	२४	आणवीन	२	९	७	उदान	१	१	६३
अङ्गोल	२	४	२९	अभ्यास	३	१	६७	आतापिन्	२	५	२१	उध्मान	२	९	२९
अङ्गण	२	२	१३	अभ्युष	२	९	४७	आत्तगन्ध	३	१	४०	उन्मथ	२	८	११५
अङ्गिरस्	१	३	२४	अभ्योष	२	९	४७	आदण्ड	२	४	५१	उपकारी	२	२	१०
"	१	३	२७	अमण्ड	२	४	५१	आदिष्टिन्	२	७	७	उपसंहति	१	७	१५
अङ्गुरि	२	६	८२	अम्रातक	२	४	२७	आनुपूर्व्य	२	७	३६	उपासन	२	७	३५
अङ्गुली	१	६	८२	अरघट्ट	३	५	१८	आपत्ति	२	८	८२	उपोषित	२	७	३८
अङ्गुलीय	२	६	१०७	अररि	२	२	१७	आपस्	१	१०	३	उष्य	२	९	७
अङ्गिप्रवहिका	२	४	९२	अराल	२	६	१२७	आपीनस	२	६	५१	उर्वार	२	४	१५५
अच्छ	२	५	४	अर्वध	२	४	२४	आप्य	१	४	१२६	उषण	२	४	९७
अजकव	१	१	३५	अर्चि	१	१	५७	आप्लुतव्रतिन्	२	७	४३	"	२	९	३६
अजकाव	१	१	३५	अर्दनि	३	५	१९	आबाधा	१	९	३	उषती	१	६	१८
अजननि	३	२	३९	अलगर्थ	१	८	५	आमण्ड	२	४	५१	उषस्	३	४	१८
अटुरुषक	२	४	१०३	अलवाल	१	१०	२९	आमन्त्रण	३	२	७	उषा	२	९	३१
अटा	२	७	३५	अलिन्	२	५	१४	आमीक्षा	२	७	३३	ऊ			
अट्ट	२	४	६०	अलीक	२	६	९२	आरोह	२	६	११४	ऊषापति	१	१	२७
अणव्य	२	९	७	अवग्राह	३	२	३९	आगर्वध	३	४	२४	ऊर्ध्व	१	७	६
अणिमन्	१	१	३५	अवदान	२	४	१६५	आर्ति	३	३	६८	ऊर्ध्वलोक	१	१	६
अतिथियक्ष	२	७	१०	अवदाहेष्ट	२	४	१६५	आलि	२	५	१४	ऋ			
अत्यध्यक्ष	३	१	७९	अवरोह	१	१	६	आलिन्द	२	२	१२	ऋचीष	२	९	३२
अत्रि	१	३	२७	अवलम्बन	३	१	८३	आलु	२	९	३१	ऋभुव	१	१	८
अधस्	१	८	१	अववाद	३	३	८९	आशङ्का	१	७	२१	ऋश्यकेतु	१	१	२६
अधामार्गव	२	४	८८	अवि	२	६	२०	आशयाश	१	१	५४	ऋष्यगन्धा	२	४	१३७
अधिपाङ्ग	२	८	६३	अविग्र	२	४	६७	आशिर	१	१	५९	ए			
अध्यण्डा	२	४	८६	अशनपर्णी	२	४	१४९	आशुब्रीहि	२	९	१५	एकतर	३	१	८२
अनध्यक्ष	३	१	७९	अशोक	२	४	८५	आश्रय	३	२	११	एकल	३	१	८२
अनमितम्पच	३	१	४८	अश्र	२	६	९३	आसुर	१	१	१२	एषा	३	२	१०
अनुकर्षन्	२	८	५७	अश्रप	१	१	५९	आस्फोता	२	४	१०४	एर्वार	२	४	१५५
अनुतर्ष	२	१०	४३	अश्रुप्रलय	१	७	१६	इ				एलवालुक	२	४	१२१
अनुत्तर	१	१०	११	अश्रुयुज	१	४	१७	इक्षुरसोद	१	१०	२	ऐ			
अनुदात्त	१	६	४	अषाढक	१	४	१६	इज्जल	२	४	६१	ऐकाग्रय	३	१	८०
अनेहमूक	३	१	३८	असमासार्था	१	६	७	इत्वर	२	९	६२	ओ			
अन्तरिक्ष	१	२	१	असित	१	३	२६	इन्दीवार	१	१०	३७	ओक	३	३	२३३
अन्तिका	१	७	१५	असिपत्रवन	१	९	२	इन्द्रसुरिस	२	४	६८	ओज	३	३	२३४
अन्ध	१	१०	४	असूक्ष्ण	१	७	२३	इर्वार	२	४	१५५	ओणधी	२	४	६
अन्धतामिस्त्र	१	९	२	असुम्भारा	२	६	६२	इलि	२	८	९१	औ			
अन्वीक्षण	३	२	३०	अस्त	२	८	९३	ई				औत्तमि	१	४	२९
अन्वेष्टण	३	२	३०	अश्वन्त	२	९	२९	ईक्षिता	१	१	३५	औपवस्त्र	२	७	३८
अपगा	१	१०	३०	अहहा	३	३	२५७	ईश्वरी	१	१	३६	औमीन	२	९	७
अपदान	३	२	३	अहितुण्डिक	१	८	११	ईषा	१	९	१४	और्वशेय	१	३	२०
अपरा	२	८	४०	अहो	३	४	९	ईषिका	२	८	३८	क			
अपान	१	१	३३	आ				"	२	१०	३२	क	१	१०	४
अपोगण्ड	२	६	४६	आक्षारण	१	६	१५					कङ्कत	२	६	१३९
				आगुर	१	५	५								

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
कङ्कणी	२	६	११०	काला	२	१	३६	कोश	२	५	३७	गुफित	३	३	८२
कञ्चुक	१	८	९	"	२	४	५४	कोशातकी	२	४	१८	गुम्फित	३	१	८६
कटप	२	४	१३	कालायोन	२	९	८	कोषकार	२	४	१६३	गूरण	३	२	११
कटप्र	२	४	१४	कालो	१	१	५६	कौटज	२	४	६७	गूवाक	२	४	१६९
कटम्भरा	२	४	८५	कालीयक	२	४	१०१	कौडविक	२	९	१०	गृहगोलिका	२	५	१२
कटी	२	६	७५	कालियक	२	६	१२६	कौपोदकी	१	१	२८	गोकर्ण	१	८	७
कटोलवीणा	२	१०	३१	काल्य	१	४	२	कौशिकी	१	१०	३५	गोदावरी	१	१०	२५
कठिलक	२	४	१५४	काल्या	१	६	१८	कौलस्थीन	२	९	८	गोधा	१	१०	२२
कण्टक	१	७	३५	काश	२	६	५२	कुश्र	२	५	२२	गोनसिन्	१	८	५
कण्टकारिका	२	४	१८	काइल	१	७	४	कुथा	१	७	२६	गोपघण्टा	२	४	३७
कण्डुरा	२	४	८६	किकि	२	५	१६	क्षमा	२	१	३	गोपरस	२	९	१०४
कदला	२	४	११३	किन्नर	१	७	४	क्षीवन्	३	१	२३	गोरण	३	२	११
कनीयस्	२	६	४३	किम्पन्न	३	१	४८	क्षुताभिजनन	२	९	१९	गौधूमिन	२	९	८
कन्द	१	१०	४३	किरि	२	५	२	क्षुधा	२	९	५५	ग्राह	१	१०	२०
कन्दराल	२	४	२९	किलिकिञ्चित	१	७	३२	क्षेपण	१	१०	१३	ग्रैवेय	२	६	१०४
कन्यका (न्या)	१	३	२७	किशोरक	१	३	३१	क्षौम	२	२	१२				
कपिला	२	९	६७	कुटप	२	९	८९	क्षामुज	२	८	१				
कपूय	३	१	५४	कुटर	२	९	७४								
कफणि	२	६	८०	कुठ	२	४	५	ख							
कम्मारो	२	४	३५	कुड्मल	२	४	१७	खकखट	३	१	७६	घटिकार्थक	२	८	९७
करम्ब	२	९	४८	कुणप	३	५	१९	खद्विरी	२	४	१४१	घटी	२	९	३२
करवालिका	२	८	९१	कुतापक	१	३	३१	खनी	१	३	३१	घण्टा	१	७	४
कराली	१	१	५६	कुपथ	२	१	१६	खरागरी	२	४	६९	"	२	४	३९
कर्कट	१	३	२७	कुम्भ	१	३	२७	खर्वा	२	९	६७	"	३	३	४०
"	१	१०	२१	कुम्भयोनि	१	३	२०	खानि	२	३	७	घर्वर	१	७	१८
कर्कन्धु	२	४	३६	कुम्भीर	१	१०	२०	खुरप्र	३	५	२०	घर्षणी	२	६	१०
कर्णजलौकस्	२	५	१३	कुरण्टी	२	४	७५	खुरलक	२	१०	१६	घृताची	१	१	५२
कर्बुर	१	४	१५४	कुरुवक	२	४	७४					घृनोद	१	१०	२
कर्मण्यमुज्	३	१	२९	कुर्दान	१	७	३३	ग				घृष्टि	२	४	१५१
कर्वर	१	१	६०	कुलक	२	४	३९	गज	१	३	३१	"	३	३	४०
कर्वरी	२	९	४०	कुलिक	२	१०	५	गजभक्षा	२	४	१२३	घोट	२	८	४३
कलश	२	९	३१	कुरमाध	३	५	२१	गण	२	४	१२८				
कलशीसुत	१	३	२०	कुरुमाषाभिपुत	२	९	३९	गण्डकी	१	१०	३५	चक्र	१	१०	७
कलाकल	१	९	४	कुवली	२	४	३६	गन्धवाह	१	१	६२	चक्रवाड	२	३	२
कलापक	२	४	३९	कुहेलिका	१	३	१८	गन्धिक	२	९	१०२	चक्रिक	२	८	९७
कलि	१	४	२२	कूणि	२	६	४८	गम्भारी	२	४	२०	चक्षु	२	५	३६
कलिका	२	४	६७	कूवर	१	१	७०	गरागरी	२	४	६९	चण्डरुहा	२	४	८६
कलिमारक	२	४	४८	कृत	१	४	२२	गरेणु	३	३	५२	चण्डांशु	१	३	३१
कलमाष	१	३	३१	कृतसापलिका	२	६	६	गर्भ	१	७	१५	चण्डा	२	४	८८
कल्प	१	६	४	कृपीट	३	३	४०	गवेडु(का)	२	९	२५	चण्डालिका	२	१०	३१
कवाट	२	२	१७	कृमि	२	५	१३	गान्धर्व	१	१	५२	चण्डो	१	१	३७
कवित्य	२	४	२१	कृष्णकर्मन्	३	१	४६	गायत्रिन्	२	४	४९	चन्द	१	३	१३
काकिनी	३	५	९	कृष्णभेदा	२	४	८६	गार्गक	३	२	३९	चन्द्रभागा	१	१०	३४
काक्ष	२	६	९४	कृष्ण	२	९	६७	गिरा	१	६	१	चन्द्रभागी	१	१०	३४
काञ्चिक	२	९	३९	केली	१	८	३२	गिरिजामल	२	९	१००	चन्द्रिमन्	१	३	१६
काण्डस्पृष्ट	२	८	६७	केशपर्णी	२	४	८९	गीथ	१	३	२९	चरण्टी	२	६	९
कापथ	२	४	१६५	केशर	१	१०	४३	गीपति	१	३	२४	चर्पट	२	६	८४
कामदान	३	२	३	"	१	४	६५	गीर्वाण	१	१	८	चर्मण्वती	१	१०	३५
कामावशायिता	१	१	३५	केशरिन्	२	५	१	गुच्छ	२	६	१०५	चाक्षुष	१	४	२३
कायस्था	२	४	५८	कोट्ट	३	५	१८	गुच्छक	२	४	१६	चाणकीन	२	९	८
काल	१	३	२६	कोट्टवी	२	६	१७	गुण्ठित	३	१	८९	चान्द्रभागा	१	१०	३४
कालकुट	१	३	२९	कोलि	२	४	३६	गुप्ति	१	७	३६	चान्द्रायण	२	७	५२
कालमेधिका	२	४	९०									चारु	२	६	१२४

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
चित्रकिमीर	१	५	१७	झोरका	२	५	२८	अपत्य	२	९	५१	दिसांत्य	२	९	९
चित्रकूट	२	३	३	झिलि	२	५	२८	अपुटी	२	४	१०८	दिहव्य	२	९	९
चित्ररथ	१	१	५२	झिल्ली	२	५	२८	अता	१	४	२२	ध			
चिन्तिया	१	८	२९	ड				अकपत्री	२	९	४०	धनु	२	४	३५
चिरम्	३	४	१	डिण्डीर	२	९	१०५	अच	२	४	१३४	"	२	८	८३
चिरात	३	४	१	त				अच	२	६	६२	धनुष्यट	२	४	३५
चिरासिक्त	२	४	१४३	तक	२	९	५१	द				धन्विन्	१	३	२७
चिरिण्टी	२	६	९	तनुस्	२	६	७१	दक्षसावर्ण	१	४	२२	धरा	१	५	१
चिरिविस्व	२	४	७	तनूनपाद	१	१	५३	दण्ड	१	३	३१	धर्तूरक	२	४	७८
चिरेण	३	४	१	तन्त्रवात	२	१०	६	दण्डक	३	५	३३	धर्मसावर्ण	१	४	२२
चिरे	३	४	१	तन्त्रवाय	२	५	१३	दण्डधार	१	१	५९	धर्षणी	२	६	१०
चिलिचिमि	१	१०	१८	"	२	१०	६	दण्डिन्	१	३	३१	धवली	२	९	६७
चुस्त	३	५	३४	तन्द्रा	१	७	३७	दधिमण्डोद	१	१०	२	धार्त	२	१०	४३
चूपा	२	८	४२	तन्दि	१	७	३७	दमूनस्	१	१	५६	धिपाङ्ग	२	८	६३
चोदनी	२	४	९२	तप	३	३	२३२	ददुर	२	३	३	धी	३	५	३
चोर	२	१०	२४	तम	१	३	२६	दविका	२	४	११९	धुवित्र	२	७	२३
चोली	२	६	११८	तमस	१	८	३	दवी	२	९	३४	धुस्तुर	२	४	७८
छ				तमा	१	४	४	दशपुर	२	४	१३१	धूममहिषी	१	३	१८
छगला	२	४	१३७	तमाल	२	६	१२३	दशपूर	२	४	१३१	धूमिका	१	३	१८
छदन	१	३	१२	तमि	१	४	४	दाक्षक	३	२	३९	धूस्तूर	२	४	७८
छन्दोविचिति	१	६	४	तमोरेणु	१	३	१८	दाडिम्ब	२	४	६४	धृष्णु	३	१	२५
छागल	२	९	७६	तषित	३	१	२२	दायित	३	१	४०	धौरित	२	८	४८
छायापुत्र	१	३	२६	तल	२	६	८४	दारा	२	६	६	धौरितक	२	८	४८
ज				तलित	१	३	९	दाहनिशा	२	४	१०२	ध्वनित	१	३	८
जगत्	१	१	६२	तलुनी	२	६	८	दाश	२	१०	१७	न			
जङ्गल	२	८	७३	तसर	३	२	२४	दाधिपु	२	६	२३	नगौका	२	५	३३
जडल	२	६	४९	ताटङ्क	२	६	१०३	दिवि	२	५	१६	ननान्द	२	६	२९
जतुका	२	४	१५३	तापन	१	३	३१	दिवोक्तस्	१	१	७	नन्दीवर्त	१	१०	१९
जनित्री	२	६	२९	तामसि	१	४	२२	दिशा	१	३	१	नमस	१	२	१
जपा	२	४	७६	तामिन्न	१	९	२	दीपक	२	४	११०	नरायण	१	१	१८
जम्बूक	२	५	५	तार	१	३	२१	दीर्घकोषिका	१	१०	२५	नल	१	१	७०
"	३	३	३	तित्तिर	२	५	३५	दीर्घा	२	९	६७	नस्तोत	२	९	६३
जर्तिल	२	९	१९	तिमिङ्गिलगिल	१	१०	२०	दुर्गसंचार	३	२	२५	नागकेशर	२	४	६५
जलजन्तुका	१	१०	२३	तिरस्करणी	२	६	१२०	दुर्जय (व्यूह)	२	८	७९	नागसुगन्धा	२	४	११५
जलद	१	३	७	तिलोत्तमा	१	१	५२	देवखात	२	३	६	नामि	२	६	१२९
जलधर	१	३	७	तुक्को	१	४	४	देवख	२	७	५२	नार	१	१०	४
जलका	१	१०	२३	तुणि	३	४	१२८	देवयज्ञ	२	७	१०	निकाय	२	२	५
जलोका	१	१०	२३	तुन्तुम	२	९	१७	देवल	१	१	४८	निगम	२	९	७८
जल्पाकी	३	१	३६	तुन्दिभ	२	६	४४	देवसायुज्य	२	७	५२	निग्राह	३	२	३९
जागर	३	२	१९	तुन्दिल	२	६	६१	देवाजीव	२	१०	११	निचुल	२	६	११६
जाधिया	३	२	१९	तुभ	२	९	७६	दोषा	२	६	८०	निचोली	२	६	११६
जाग्रीया	३	२	१९	तुम्बुरु	१	१	४८	धुती	१	३	१७	नियातन	३	२	२७
जाति	२	६	१३२	"	१	१	५२	धुत्ति	१	३	१७	निरीष	२	९	१३
जातुधान	१	२	६०	तुला	१	३	२७	धुसद्	१	१	८	निरुक्त	१	६	४
जातुकार	१	३	३१	तूणा	२	८	८८	द्राक्षा	२	४	१८	निरोध	३	२	१३
जानपद	२	१	८	तूणी	२	४	९५	द्रुषण	१	१	१७	निर्गन्धन	२	८	११३
जीवना	२	४	१४२	तूद	२	४	४१	द्रुषन	२	८	९१	निवर्हण	१	७	१५
जोषा	२	६	२	तूवरी	२	४	१३१	द्रुणि	१	१०	११	निवृत्त	२	६	११३
ज्योतिषा गति	१	६	४	तृषा	२	९	५५	द्रुणी	१	१०	११	निश्	१	४	४
ज्योत्स्नी	२	४	११८	तृषित	३	१	२२	द्रोण	२	५	१४	निशाचर्मन्	१	८	३
झ				तैलपणी	२	६	१३१	"	२	५	२१	निष्कुटी	२	४	१२५
झरा	२	३	५	तोयद	१	३	७	झापरं	१	४	२२	नोराजन	२	८	९४
झरि	२	३	५	तोयधर	१	३	७	झारिक	१	३	३१	नीलाङ्गु	२	५	१३
झरी	२	३	५					झास्थितदशक	२	८	६				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
नीवार	२	४	१६५	पार्थ	२	४	४५	प्रबुद्धार्थ	३	२	२६
नृत्त	१	७	१०	पार्षद	१	१	३५	प्रमदावन	२	४	३
प				पार्षद्य	१	१	३५	प्रयुद्धार्थ	३	२	२६
पक्षती	१	४	१	पावकि	१	१	३३	प्रवलही	१	६	६
पक्षस्	२	५	३६	पिङ्ग	१	३	३१	प्रश्नदूती	१	६	६
पक्षिन्	१	३	३१	पिङ्गल	१	३	३१	प्रसर	३	२	२५
पङ्कु	१	३	२६	पिङ्गाक्षी	२	९	६७	प्रसरणी	२	८	९६
पञ्चमहायज्ञ	२	७	१०	पिचिण्ड	२	६	७७	प्रसृत	२	६	८६
पटञ्जर	२	१०	२५	पिचुतुल	२	९	१०६	प्रसेव	१	७	७
पटङ्	१	७	४	पिचुमन्द	२	४	६२	प्राकान्य	१	१	३५
पट्टन	२	२	१	पिटक	२	९	२६	प्राचीपति	१	३	३
पट्टिस	३	५	२१	पितृयज्ञ	२	७	१०	प्राचोर	२	२	३
पणस	२	४	६१	पिपासितु	३	१	२२	प्राजापत्य	२	७	५२
पण्डा	१	५	१	पियालक	२	४	३५	प्राज्ञ	२	७	५
पताका (व्यूह)	२	८	७९	पिष्टप	२	१	६	प्राण	१	१	६२
पथ	२	१	१५	पीडा	२	१०	२९	"	१	१	६३
पद	१	३	३२	पीथ	१	३	२९	प्रास्थिक	२	९	१०
"	२	६	७१	पीवन्	३	१	११२	प्रेयङ्गवीन	२	९	८
पञ्चपाणि	१	३	२९	पुण्ड्रक	२	४	१६३	प्रोथ	२	६	७५
पञ्चवर्ण	२	४	१४५	पुण्ड्रेक्षु	२	४	१६३	प्रोष्ठ	१	१०	१९
पद्य	२	४	३९	पुनर्नव	२	६	८३	फ			
परश्वध	२	८	९२	पुरुष	१	३	३१	फजिका	२	४	८९
परसङ्घ	३	१	६४	पुलक	१	७	३५	फटा	१	८	९
पराक	२	७	५२	पुलस्त्य	१	३	२७	फणिभुवन	१	८	१
पराचित	२	१०	१८	पुलङ्ग	१	३	२७	फल	२	६	१३२
परायण	३	२	२	पुष्कस	२	१०	२०	फलोदय	१	१	६
परिपाटी	२	७	३६	पुष्पधनुस्	२	१	२६	फलगुनाल	१	४	१५
परिभाषा	१	६	१४	पुष्परथ	२	८	५१	ब			
परिवेश	१	३	३२	पुष्पवन्त	१	४	१०	बडिश	१	१०	१६
परिसृता	२	१०	४०	पुस्त	३	५	३४	बदरी	२	४	१८
परिस्पन्द	२	६	१३७	पूतिक	२	४	४८	बन्धनी	२	९	७३
पर्वत	१	१	४८	पूर्व	३	१	६५	बन्धूर	३	१	६९
पर्वसन्धि	१	४	७	पूष	२	४	४१	बर्ह	२	४	१३२
पर्शु	२	६	६९	पृका	२	४	१३३	बर्हपुष्प	२	४	१३२
पश्वध	२	८	९२	पृथ्वी	२	१	३	बर्हि	१	१	५४
पर्वद	२	७	१५	पृथ्वि	१	३	३२	बर्हिपुष्प	२	४	१३२
पलाश	१	५	१४	पेडा	२	१०	२९	बर्हिःशुष्मन्	१	१	५४
पलिष	३	३	२७	पेयूष	१	१	४८	बहुकरा	३	१	१७
पङ्कवाह	२	९	६३	"	२	९	५४	बहुकरी	२	२	१८
पङ्गोही	२	९	७०	पेशीकोष	२	५	२७	"	३	१	१७
पश्य	२	२	५	पैत्र (तीर्थ)	२	७	५१	बादल	१	३	१२
पांसु	२	८	९८	पोटा	३	३	४०	बाल	२	६	९५
पाखण्ड	२	७	४५	पौण्ड्रक	२	४	१६३	बालपत्र	२	४	४९
पाञ्चालिका	२	१०	२९	पौतिक	२	९	१०७	बाहिक	६	३	९
पाटल	२	४	१९	पौलोमी	१	१	४५	बिह	२	३	६
पाटला	२	९	६७	पचित	१	६	४	बुध	१	१	१५
पाटलि	३	४	३९	प्रतति	२	४	९	बुध	२	९	२२
पादाविक	३	८	६६	प्रतिकर्मन्	२	६	१२१	बृहताम्पति	१	३	२४
प्राप्ति	१	१	३५	प्रतिदान	२	९	८२	बोधि	२	४	२०
पारत	३	९	९९	प्रतिमुख	१	७	१५	ब्रह्मसावर्ण	१	४	२२
पारापत	२	५	१५	प्रतिश्या	३	६	५१	ब्रह्माणो	१	१	१५
पारापार	१	१०	१	प्रदिश	१	३	५				
पारिषथ	१	१	३५	प्रदेश	२	६	८३				
				प्रदेशिनी	२	६	८१				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
महाशब्दा	२	६	१३	यूप	३	५	१९	लेप	२	९	५६	वाष्पीका	२	९	४०
महि	२	१	३	योषिता	२	६	२	लोकनक्षम	३	२	३१	वासिका	२	४	१०३
महिमन्	१	१	३५	र				लोकैक्षण	३	२	३१	वाडु	१	१	२०
महिर	१	३	२९	रक्तमाल	२	४	४७	लोचमकट	२	४	१११	वास्तुक	२	४	१५८
महेला	२	६	२	रघु	१	१	६४	लोहाभिसार	२	८	९४	वाहिक	२	९	४०
माठर	१	३	३१	रज	२	८	९८	लौह	२	९	९८	वाहिक	२	८	४४
माणिवन्ध	२	९	४२	"	३	३	२३१	व				विकषा	२	४	९०
मातृवसेय	२	६	२५	रजनि	१	४	४	वंशिक	२	६	१२६	विकृत	१	७	३२
मातृवस्त्रीय	२	६	२५	रतान्त्री	१	३	१८	वक	२	५	८१	विक्षवण	३	२	३७
माध्वीक	२	१०	४१	रथिर	२	८	७६	वकश्रुती	२	९	६७	विच्छेदक	२	२	११
मानुषी	२	६	१	रम्भा	१	१	५२	वज्रनिष्पेष	१	३	१०	विज्ञानिक	३	१	४
मार्ताण्ड	३	१	२९	रशना	२	६	९१	वज्राशनि	१	१	४७	विटिका	२	६	५३
मार्ध	१	७	१४	रसगन्ध	२	९	१०४	वणिज्या	२	९	२	विडोजस्	१	१	४१
माला	२	४	१३३	रसना	२	६	१०८	वस्सल	१	७	१७	विदा	१	५	१
मालूर	१	१०	२४	राज	१	३	३१	वनी	२	४	१	विपादिका	१	६	६
माष	२	४	१९	राजातन	२	४	३५	वनीयक	३	१	४९	विप्रकृष्ट	३	१	६८
माषीण	२	९	७	रात्री	१	४	४	वरक	३	५	३३	विप्रतीसार	१	७	२६
माष्य	२	९	७	रावणहस्त	१	७	४	वरटो	२	५	२७	विमरी	१	७	१५
माहाराजिक	१	१	१०	रास	१	३	८	वरण	१	१	६१	विरञ्चि	१	१	१७
मिशुन	१	३	२७	रिद्ध	२	९	२३	वराटक	२	१०	२७	विरिञ्च	१	१	१७
मिसी	२	६	१२७	रिष्ट	२	४	३१	वरासि	२	६	११६	विश	२	६	६८
मिहिका	१	३	१८	रुचक	२	२	११	वर्तकी	३	३	११	विश	१	१०	४२
मीन	१	३	२७	रुद्रसावण	१	४	२२	वर्तक	२	५	३५	विशाख	२	८	८५
मुकुट	२	६	१०२	रुषा	१	७	२६	वर्त्मनि	२	१	१५	विशम्भ	२	८	२२
मुकुर	२	६	१४०	रेखा	२	४	४	वर्धनी	२	२	१८	विशदासा	१	१	५६
मुकुष्ठ	२	९	१७	रेचनी	२	४	१०८	वर्धमान	२	२	११	विश्वदयश्च	३	१	३४
मुकूलक	२	४	१४४	"	२	४	१४६	वर्धण	१	३	११	विश्ववसु	१	१	५२
मुक्तक	२	४	३९	रेणुसार	२	६	१३०	बलरी	२	४	१३	विस्फोटा	२	६	५३
मुख	१	७	१५	रैवत	१	४	२२	बशिक	२	६	१२६	विहङ्गमा	२	१०	२९
मुद्र	२	४	१९	रोदस्	३	३	२२९	बशिता	१	१	३५	बोटा	२	६	१३८
मुशली	२	५	१२	रोदसी	३	३	२२९	बशिर	२	९	४१	बोधि	२	४	४
मुषा	२	१०	३३	रोध	२	२	९	बष्कयणी	२	९	७१	बोयी	१	८	२९
मुषी	२	१०	३३	"	१	१०	७	बसिष्ठ	१	३	२७	बुक्सी	२	१०	२०
मृग	२	६	१२९	रोमविक्रिया	१	७	३५	वस्तक	२	९	४२	बुधिक	१	३	२७
"	३	२	३०	रोमाञ्च	१	७	१६	वाकपति	१	३	२४	बृष	१	३	२७
मृणाली	१	१०	४२	रोमोद्गम	१	७	३५	वायुजी	२	४	९६	बृष्णि	१	३	३३
मृत्तलक	२	४	१३१	रोहिणी	२	४	८५	वाटक	२	९	१०७	बृसी	२	७	४६
मेधि	२	९	१५	रौच्यसावण	१	४	२२	वाति	१	१	६३	बेणी	२	६	९८
मेनका	१	१	५२	ल				वानायु	२	५	८	वेश	२	६	९९
मेला	२	४	९५	लक्तक	२	६	१०५	वापि	१	१०	२८	वेणुक	२	८	४१
मेष	१	३	२७	लक्ष	१	७	३३	वाप्य	१	४	१२६	वेधनी	२	१०	३३
मैनाक	२	३	३	लक्षण	२	५	२५	वामनी	२	९	६७	वेपथु	१	७	१६
मोघा	२	४	५४	लक्ष्मण	१	३	१७	वायदण्ड	२	१०	२८	वेह्लि	२	४	९
"	२	५	१०६	लक्ष्मण	१	३	१७	वायुसखि	१	१	५५	बेषवार	२	९	३५
य				लक्ष्मण	१	३	१७	वारंवारम्	३	४	१	बेष्या	२	६	१९
यमनिका	२	६	१२०	लघु	२	४	१६५	वारंवारण	३	४	१	वैकृत	१	७	१९
यमानिका	२	४	१४५	लाञ्छन	१	३	१७	वारुणि	१	३	२०	वैवर्ण्य	१	७	१६
यव	२	४	१९	लम्बकणी	२	९	६७	वार्ता	२	४	११४	वैवस्वत	१	४	२२
यष्टि	२	४	११०	लघु	२	४	१६५	वार्ताक	२	४	११४	बोह	१	८	५
यादःपति	१	१	६१	लास्फोटनी	२	१०	३३	वार्ताकु	२	४	११४	व्याडम्बन	२	४	५१
युगाद्युग	२	८	५७	लिकुच	२	४	६०	वार्धन्य	२	६	४०	व्याकरण	१	६	४
युग्मक	२	४	३९	लोढ	३	१	११०	वार्धुभिन्	२	९	५	व्याकीष	२	४	७
युवती	२	६	८	लीला	१	७	३२	वार्मण	३	२	४३	व्याड	१	८	७
				लुलाय	२	५	४	वाशिता	३	३	७५				

शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.	शब्दाः	का.	व.	श्लो.
व्रतती	२	४	९	शुष्मन्	१	१	५४	सर	२	९	५१	सेव्य	२	४	१६३
श				शकुशिम्व	२	४	८७	सरणा	२	४	१०८	सैरन्ध्री	१	७	४
शकट (व्यूह)	२	८	७९	शकर	२	५	२	सरयू	१	१०	३६	सैरिन्ध्री	२	६	१८
शक्रमवन	१	१	६	शर	३	१	२८	सराव	२	९	३२	सैरेयक	२	४	७५
शङ्खनख	१	१०	२३	शृगाल	२	५	५	सरिल	१	१०	३	सोन्माद	३	१	२३
शण्ड	१	१०	४२	शृङ्गी	२	९	९६	सरिसप	२	९	१८	सोमन	१	३	१४
शण्ड	२	१	६२	शृणि	२	८	४१	सर्व	१	१	३०	सोमपा	२	७	९
शतभीरु	२	४	७०	शेष	३	६	७६	सर्वतोभद्र(व्यूह)	२	८	७९	सोमपीथ	२	७	९
शनि	१	३	२६	शेषस्	२	६	७६	सर्वला	२	८	९३	सौदामिनी	१	३	९
शम	२	६	८१	शेष	२	६	७६	सलिर	१	१०	३	सौभाजन	२	४	३१
शम्पाक	२	४	२४	शोनक	२	४	५७	सव्येष्ट	२	८	६०	सौरि	१	१	२१
शम्याक	१	४	२४	शौभाजन	२	४	३१	सहा	२	८	१०२	स्तम्भ	१	७	१६
शम्ब	१	१	४७	श्यामक	२	४	१६५	सहृदय	३	१	३	स्थाल	२	९	३१
शम्बरारि	१	१	२६	श्यामा	१	४	४	सद्य	२	३	३	स्थाली	२	४	५४
शरणि	२	१	१५	श्यानाक	२	४	५७	साक्तुक	३	२	४०	स्थूललक्ष	३	१	६
शराति	२	५	२५	श्रद्धा	१	५	१	सात	१	४	२४	स्तुहा	२	४	१०५
शरालि	२	५	२५	श्रीपिष्ट	३	३	१३	सातीनक	२	९	१६	स्पश	३	२	१४
शर्या	१	४	३	श्रीवरस	१	१	२२	सादन	२	२	५	स्फार	३	१	६३
शरुकी	२	४	१२४	श्रोथ	१	३	३१	साधरायिक	२	८	१०४	स्फुलिङ्गिनी	१	१	५६
शाक्य	१	१	१४	श्रील	३	१	१४	सारङ्ग	२	५	१७	स्फोटनी	२	१०	३३
शाण	३	५	९	श्रपाक	२	१०	२०	सारोष्ट्रिक	१	८	१०	स्मरण	१	८	२९
शात	२	६	४४	श्वेतद्वीप	१	३	९	साल	१	१०	१९	स्तुवा	२	४	८३
शातकौम्भ	२	९	९४	श्वेतसीयस	१	४	२५	सालावृक	३	३	१२	स्तोतस्विनी	१	१०	३०
शान्त	१	७	१७					सावर्णि	२	४	३२	स्ववासिनो	२	६	९
शारदी	२	४	२३	ष, स				सिद्ध	१	३	२७	स्वरमङ्ग	१	७	१६
शार्वरी	१	४	३	षण्ड	२	८	९	सिद्धान	२	९	९८	स्वरित	१	६	४
शाल	२	२	३	संवाहन	३	२	२२	सितशिव	२	९	४२	स्वादूद	१	१०	२
शालपर्णी	२	४	२०	संवेदन	१	५	५	सिताम्भ	२	६	१३०	स्वायम्भुव	१	४	२२
"	२	४	११५	संस्फोट	२	८	१०५	सिद्धार्थ	१	१	१५	स्वारोचिष	१	४	२२
शाश्वतिक	३	१	७२	संभत	२	१०	२८	सिद्ध	२	६	५३	स्वरुस्	१	१	४७
शाष्कल	३	३	१९	संभतल	२	६	८६	सिद्धान्त	२	४	१०५	स्वेद	१	७	१६
शिक्षा	१	६	४	संकार	२	२	१८	सीकर	१	३	११	स्वेदन	२	९	३०
शिखिन्	१	१	५५	सची	१	१	४५	सुदामन्	१	३	९				
शिजा	१	६	२४	सदातोया	१	१०	३३	सुधूधवर्णा	१	१	५६	ह			
शितशुक	२	९	१५	सध्रीची	३	१	३४	सुन्दरी	३	१	५२	हस्तधारण	३	२	५
शिफा	१	१०	४३	सनत्	३	४	१७	सुपर्ण	२	४	२४	हल	३	५	२३
शिमि	२	९	२३	सनात्	३	४	१७	सुमना	२	४	७२	हृदा	१	१	५२
शिम्बा	२	९	२३	सनिष्ठीव	१	६	२०	सुरसन्नन्	१	१	६	हारा	२	६	१०४
शिम्बि	२	९	२३	सन्दानितक	२	४	३९	सुरोद	१	१०	२	हाल	२	९	१४
शिर	३	६	९५	सन्धा	१	४	३	सुलोहिता	१	१	५६	हालहल	१	८	१०
"	२	९	११०	समज्या	१	६	११	सुशोभ	१	३	९	हालाहल	१	८	१०
शिरा	२	६	६५	समन्तात्	३	३	१३	सुषिर	१	७	४	हासिका	१	७	१८
शिल्पशाला	२	२	७	समपद	२	८	८५	सुषिर	१	७	४	हाहास	१	१	५२
शिवी	१	१	३७	समान	१	१	६३	सूत्रामन्	१	१	४२	हाहाहूहू	१	१	५२
शिवलवार्तक	२	४	१४९	समोची	१	६	२२	सून्माद	३	१	२३	हिङ्गुल	३	५	२०
शुक्रवर्ध	२	४	१३२	समूहनी	२	२	१८	सूरण	२	४	१५७	हिङ्गुल	३	५	२०
शुनासीर	१	१	४१	सम्ब	१	१	४७	सूरिन्	२	७	६	हिरण्यवाह	१	१०	३४
शुभ	२	९	७६	सम्बर	१	१०	४	सूर्य	२	९	६२	हीर	१	१	३०
शुभदन्ती	१	३	५	सम्बल	३	५	३४	सुक	२	६	९१	हुहु	१	१	५२
शुभ्य	३	१०	२७	सम्बाकृत	२	९	९	सुकणी	२	६	९१	हृणिया	३	२	३३
शुभ्या	१	३	१७	संमली	२	६	१९	सुकान्	२	६	९१	हादिनी	१	१०	३०
शुभि	१	६	२	सर	२	८	८६	सुणीका	२	६	६७	हास	१	३	८
								सुष्ट	३	३	३९	हस्वा	२	९	६७

अमरकोष-सद्विपणीभ्याम्यासुधारस्थशब्दानामकारादिक्रमेण शब्दानुक्रमणिका समाप्ता ।

1163A

